Anuari 2020

www.bcncontentfactory.com www.elllobregat.com

Els pronòstics del nou any i els millors reportatges de l'anterior

Els sous d'alcaldes i regidors

Les promeses dels politics

Una dècada perquè el Baix i LH compleixin els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)

Una producció de: BCN CONTENT FACTORY Enjoynalism!

Amb el suport de: ZF CONSORCI barcelona ZONA FRANCA

Amb la col·laboració de: elllobregat

El contingut d'aquest Anuari 2019 es va tancar el 7 de gener del 2020 a Sant Boi de Llobregat, al carrer Raurich, 62, on conviuen les redaccions de BCN Content Factory i El Llobregat.

Aquesta obra de prospectiva periodística és la quarta edició des de la publicació del libre "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet", incloent pronòstics del que serà noticia aquest any 2020 i una anàlisi del compliment dels 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de la ONU en el nostre territori Llobregat. També publiquem les promeses dels equips de govern del 30 municipis de la comarca, més l'Hospitalet, i també de l'oposició a cada Ajuntament. Els informes municipals finalitzen amb reportatges i quadres dels sous que cobren els nostres representants polítics a les ciutats i pobles. Finalment, oferim la secció Els millors reportatges del 2019 en seccions temàtiques com a resum de l'any.

Agraïm el suport dels periodistes i col·laboradors d'El Llobregat i de BCN Content Factory, així com la cessió d'algunes fotografies. Agrairíem també la comunicació de qualsevol errada via correu electrònic a: coordinacion@bcncontentfactory.com

Una producció de BCN Content Factory i El Llobregat

ÍNDEX

PRÒLEG 4

PRONÒSTICS 7

ELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE (ODS) AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET

- Introducció. Universitat, empresa i sector públic debaten l'Agenda 2030 65
- Fi de la pobresa 69
- Fam zero 72
- Salut i benestar 75
- Educació de Qualitat 79
- Igualtat de gènere 85
- Aigua neta i sanejament 88
- Energia assequible i no contaminant 91
- Treball decent i creixement econòmic 95
- Indústria, innovació i infraestructura 101
- Reducció de les desigualtats 106
- Ciutats i comunitats sostenibles 109
- Producció i consum responsables 113
- Acció pel clima 120
- Vida submarina 123
- Vida d'ecosistemes terrestres 126
- Pau, justicia i institucions sòlides 129
- Aliances per a aconseguir els objectius 133
- Exemples de bones practiques en materia d'ODS
  - Consorci de la Zona Franca de Barcelona 138
  - La Caixa 142
  - Aigües de Barcelona 146

PROMESES DEL MANDAT FINS A 2023 I ELS SOUS DELS NOSTRES POLITICS MUNICIPALS 147

- L'Hospitalet 148
- Cornellà 151
- Sant Boi 154
- Castelldefels 157
- Viladecans 160
- El Prat 163
- Gavà 166
- Esplugues 169
- Sant Feliu 172
- Sant Joan Despí 175
- Sant Vicenç dels Horts 178
- Martorell 181
- Sant Andreu de la Barca 184
- Molins de Rei 187
- Olessa de Montserrat 189
- Esparreguera 191
- Sant Just Desvern 194
- Vallirana 196
- Corbera 198
- Abrera 201
- Pallejà 203
- Cervelló 205
- Santa Coloma de Cervelló 208
- Sant Esteve Sesrovires 211
- Begues 213
- Torrelles 216
- Collbató 219
- Sant Climent 221
- El Papiol 223
- La Palma de Cervelló 225
- Castellví de Rosanes 227

ELS MILLORS REPORTATGES DE 2019 229

L'odeseina com a resposta al desordre

Com pot el lector interessar-se per alguna cosa anomenada Agenda 2030, quan aquesta paraula remet al "gadget" on anotem la visita a el metge o qualsevol altra cita, però amb un horitzó de compliment a deu anys vista? Com explicar des del punt de vista periodístic cosa tan abstracte com una agenda mundial? Els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 remeten a la idea que si no fem alguna cosa aviat, el sistema cultural, polític i econòmic en què vivim ens portarà al desastre. Comencem doncs una dècada decisiva en la que pendrem molta odeseina, el tractament com a resposta al desordre.

Començem una dècada decisiva en què molts conceptes merament enunciats fins ara es posaran en pràctica: economia circular, medicina personalitzada, cooperació com a resposta als grans reptes i l'ètica, base sobre la qual es transformarà tota la resta. Diversitat i sostenibilitat seran realitat. I la regulació i la fiscalitat s'han d'adaptar a un món global i interconnectat, on l'eix de rotació de la Terra es desplaça cap a Àsia, que el 2030 concentrarà dos terços de la classe mitjana mundial, mentre que el 2050 un terç de la nostra població comarcal i la de tots els països desenvolupats tindrà 65 o més anys d'edat.

A les nostres ciutats s'haurà de reflexionar sobre el model de mobilitat a què aspirem, sabent que els ciutadans demanem llibertat i flexibilitat total. Les mesures adoptades recentment al nostre territori metropolità, tant en els canvis dels nous abonaments de transport públic com en la limitació de circulació per als vehicles més contaminants, han estat corregides al punt de donar-se a conèixer per les reaccions de col·lectius que veien lesionats els seus drets. Les administracions corresponents, han escoltat les reclamacions amb una política de prova i error que convida a pensar que ja no n'hi ha prou amb la bona voluntat dels nostres representant, perquè s'haurà d'estudiar molt més els projectes des de la perspectiva dels diferents impactes en grups poblacionals.

En l'actual món VUCA (volàtil, incert, complex i ambigu), és cada vegada més important la capacitat de generar compromís. Hi ha molts mètodes per aturar la desordre. Un d'ells el protagonitza la jove japonesa Casa Kondo, que s'ha convertit en un fenomen de super-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

vendes, a més de ser molt seguida en el món pels seus vídeos amb consells per ordenar les coses personals. La filla de Cristina Gallach, Alta Comissionada per a l'Agenda 2030 del Govern d'Espanya, és una de les milers de seguidores de la japonesa, però no obstant això la mare li reclama constantment que apliqui els vídeos que mira de Kondo i comenci a ordenar la seva habitació. Coses d'adolescent.

Baixar els ODS a la comarca

Sens dubte, vivim un gran desordre, complexíssim, amb molts desafiaments personals i col·lectius. Però per ajudar-nos tenim una mena de GPS, un pla per conduir els nostres passos, una caixa d'eines i un llenguatge comú útil en aquests temps de confusió comunicativa. De manera que podem tallar en part la nostra ansietat, perquè aquest pla ens ofereix la visió que podem fer les coses millor i que això tindrà un resultat determinant i més positiu per a les futures generacions. D'això es tracta l'Agenda 2030 i, des del periodisme, també el comarcal i el local, tenim l'obligació de revisar en quin estat es troben tots i cadascun dels objectius al nostre territori, a l'igual que fa Gallach amb les coses de la seva filla.

Amb la publicació de l'Anuari 2020 això és el que hem fet a BCN Content Factory i El Llobregat. Hem interactuat amb el més proper, les empreses, les organitzacions socials, les entitats, els polítics, les administracions públiques de la nostra comarca. Els nostres lectors també podran fer el mateix amb els seus familiars i companys de treball i d'estudis per revisar el que s'està fent o es planeja fer en aquesta dècada que comencem. Milions de persones de tots els països també estan en la mateixa tessitura. Perquè a través del llenguatge dels ODS establim uns mecanismes de mesurament, fonamentals en la nostra societat, per la rendició de comptes i la transparència que suposa. Una rendició de comptes que periodísticament ens comprometem a fer cada any d'aquesta dècada amb l'objectiu de revisar l'evolució, els avanços, dels ODS en el nostre territori Llobregat.

Pronòstics i promeses ...

Encara que vital per al nostre futur, l'Agenda 2030 és només un dels cinc blocs temàtics d'aquest Anuari 2020 elaborat en clau prospectiva, d'anticipació, també com a mapa del que passa i passarà a l'Hospitalet i el Baix Llobregat. Comencem amb els Pronòstics, macrosecció amb una sèrie de reportatges d'allò més important que esdevindrà a la nostra comarca durant els propers dotze mesos, des de les grans obres públiques a les actuacions que ompliran els escenaris dels nostres teatres i les fires i congressos que se celebraran.

Un altre bloc prospectiu són les Promeses que realitzen els nostres representants a les ciutats i pobles per al mandat que acaben de començar. Són els seus compromisos, les seves promeses per als pròxims anys fins al 2023, quan es tornaran a presentar a l'examen de revàlida de les eleccions municipals. Hem fet una enquesta a tots els equips de govern dels 31 municipis de la nostra comarca i també als representants de l'oposició perquè ens diguin els assumptes que més vigilaran durant aquests quatre anys.

... i el que cobren els nostres regidors

Un altre tema que abordem, també municipi per municipi, són els sous dels nostres representants, el que els paguem perquè serveixin al nostre bé comú, després que precisament l'augment dels seus sous fos un dels temes que van aprovar en els primers plens municipals en la majoria d'ajuntaments als pocs dies de les eleccions locals del passat 26 de maig.

Finalment, però no menys important, l'Anuari 2020 recull els millors reportatges publicats durant l'any que acabem de finalitzar, perquè els nostres lectors tinguin en una sola publicació, una anticipació del que passarà i el millor que els hem ofert a 12 mesos. Són més de 500 pàgines de pur periodisme de proximitat que, com sempre, distribuïm de forma gratuïta a tots els nostres lectors gràcies a el suport publicitari d'algunes institucions i empreses privades. Benvinguts a l'any 2020, l'inici d'una dècada que segur serà prodigiosa.

CASTELLDEFELS,
UNA PLATJA FAMILIAR I NATURAL

Hem fet de la platja un espai
de lleure familiar per gaudir tot l'any

hem reforçat la protecció mediambiental
que garanteixi un espai natural de qualitat

VINE I GAUDEIX-LA!

Ajuntament de Castelldefels

CASTELLDEFELS
ARA M'AGRADES!

PRONÒSTICS

Tot el que serà notícia aquest 2020

Pujada del valor cadastral de nou municipis del territori el 2020

Martorell serà el municipi on més pugi, un 5%, després de no haver-ho actualitzat des de l'any 1987

La pujada d'aquest índex comporta la pujada indirecta del IBI, excepte que els consistoris redueixin el seu percentatge

Redacció

Nou municipis del territori Llobregat han sol·licitat al Ministerio de Hacienda una revisió del seu valor cadastral. Esparreguera, Esplugues de Llobregat, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat, Martorell, Olesa de Montserrat, Sant Andreu de la Barca, Sant Just Desvern i Torrelles de Llobregat tindran nous valors, tots ells a l'alça, amb una consegüent pujada de l'IBI (Impost de Bens Immobles).

Martorell és el municipi on feia més temps que no s'actualitzava, amb un valor que data de l'any 1987. Això implicarà una pujada del 5% dels valors dels immobles, la més alta. Per a la resta de municipis, s'aplica la pujada corresponent a aquells valors que van ser actualitzats per darrera vegada entre 1989 i 2003, amb augment del 3%.

La pujada del valor cadastral implica directament l'augment de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI), ja que aquest valor és la base imposable sobre la qual cada ajuntament aplica el seu IBI. Si el valor legal dels immobles puja o baixa, el mateix passa amb el seu impost. Per tant, si els ajuntaments no ho neutralitzen reduint el percentatge sobre el qual apliquen l'impost, l'augment serà efectiu als nou municipis.

El Boletín Oficial del Estado (BOE) va publicar el passat 27 de desembre l'ordre del Ministerio de Hacienda, amb una relació de 1.092 municipis de tota Espanya sol·licitants d'una revisió dels seus valors cadastrals.

Aposta pel lloguer a Sant Andreu

Els propietaris de pisos de Sant Andreu de la Barca que els posin a disposició de l'Oficina Municipal d'Habitatge per llogar-los a un preu assequible gaudiran d'una rebaixa del 30% de l'IBI. La quota de l'IBI també es rebaixarà en la meitat per als propietaris de pisos que incorporin elements d'estalvi o aprofitament energètic, com ara plaques solars.

A Sant Andreu l'IBI pujarà després de 7 anys congelat. L'alcalde de Sant Andreu de la Barca, Enric Llorca, ha defensat que "és una mesura que hem de prendre per poder mantenir la qualitat dels serveis que prestem a la ciutadania" i ha subratllat que "també s'incrementen les ajudes i bonificacions previstes per aquest impost".

D'aquests, només en 87 el valor es reduirà pel fet que la seva darrera actualització va ser entre 2011 i 2013, en plena bombolla immobiliària.

La fàbrica del futur obrirà les seves portes aquest any

D-Factory té l'objectiu d'impulsar les tecnologies d'impressió 3D al territori, a partir de la col·laboració amb pimes del sector

La incubadora oferirà maquinària d'última generació en impressió 3D en 7 tecnologies diferents, a més de xarxes de treball i capacitacions

Redacció

D-Factory obrirà les seves portes durant aquest juny. La primera incubadora europea d'empreses d'alta tecnologia 3D pretén acollir empreses de la indústria 4.0 i tenir un gran impacte econòmic en el territori. El seu objectiu és promoure l'adopció de tecnologies d'impressió 3D a partir de la incubació de PIMES relacionades amb aquestes tecnologies.

Aquesta incubadora 3D "mostra un canvi en la manera de fabricar", segons explica el Delegat Especial de l'Estat, Pere Navarro. El canvi és que les fàbriques del segle XXI "poden ser-hi en un edifici d'oficines" com el del Consorci de la Zona Franca, on s'ubicarà D-Factory i on anteriorment estava l'antiga fàbrica de SEAT. D-Factory ocuparà un espai total de 600 metres quadrats i inclourà zones de treball conjunt, oficines, laboratoris, àrees de capacitació i sales de reunions. La incubadora d'empreses d'alta tecnologia també proporcionarà a les empreses incubades una àmplia gamma de serveis presencials i no presencials.

Des de l'equip de D-Factory expliquen que aquest espai oferirà "maquinària d'última generació en impressió 3D en 7 tecnologies diferents, equips de control de qualitat i posprocesos, programari de disseny i personal experimentat disponible per a les empreses incubades". També oferirà oportunitats de creació de xarxes i capacitació, necessàries perquè els projectes "creixin des de les seves primeres etapes".

Aquest nou centre tecnològic és una iniciativa liderada pel Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) i la Fundació LEITAT i que compta amb el suport econòmic de fons FEDER a través de la Fundació INCYDE de les Cambres de Comerç. Té una inversió inicial de 3 milions d'euros i esperen poder acollir 100 iniciatives empresarials en els pròxims cinc anys, sent capaç d'albergar 25 per any.

Seat, orfe amb la marxa de Luca de Meo

El fins ara president de la companyia va anunciar a principis de gener que deixava el càrrec i sona per dirigir el grup Renault

L'italià es va comprometre amb l'economia catalana, d'on és membre del Cercle d'Economia i la patronal Foment del Treball Nacional

Redacció

SEAT pensa a reestructurar-se després dels èxits del 2019, la probable sortida de Luca de Meo cap a Renault i la parada per l'incendi a la fàbrica auxiliar Faurecia a Abrera. I és que qui va catapultar Seat a superar a Volkswagen en el seu propi mercat, Alemanya, ha anunciat que marxa de SEAT. Ho ha fet d'acord amb el Grup Volkswagen, on hi romandrà fins a nou avís. Des de la companyia amb seu a Martorell argumenten que és per acabar de definir els detalls contractuals de la seva marxa.

L'expert en economia i professor Gay de Liébana va definir De Meo dies abans de la seva marxa com "un grandíssim actiu" i una figura "rellevant que ha marcat el pas i ha fet creure de nou en la indústria catalana". El professor, en un dels seus vídeos, recordava que l'italià és "l'home que ha canviat la dinàmica i la imatge de Seat", i va considerar que la seva marxa a Renault era "una pèrdua important", especialment per a la indústria de l'automòbil. De fet, aquest és un dels grans dubtes que ha posat en alerta al Grup Volkswagen, sindicats i treballadors després que l'italià fes pública la seva marxa el passat 7 de gener. Què farà Seat després de Luca?

Èxits i noves responsabilitats de Seat

Amb l'arribada de l'italià el novembre de 2015 a l'empresa de Martorell, s'han notat alguns canvis en la marca, com el disseny més modern i juvenil, o l'ampliació de la producció arribant a obrir el 2018 una planta a Algèria. La fundació de la nova marca Cupra, i la presentació durant el 2019 de les noves marques Formentor i Tavascan, també ha resultat en una expansió de Seat cap a noves lligues on només jugaven Volkswagen o Audi, dins del grup alemany. A més, se li han de sumar les noves especialitzacions de vehicles elèctrics com el Mii o la e-Scooter, amb 115 kilòmetres d'autonomia presentada al Smart City Expo World Congress de l'Hospitalet l'any passat.

D'altra banda, a la fàbrica de Seat a Martorell s'han produït vehicles d'altres marques del Grup Volkswagen com són l'Audi Q3 i, actualment, l'Audi A1. Representant així un elevat nivell de qualitat d'aquesta factoria, que ha vingut de la mà de Luca de Meo en els últims anys.

Seat fabrica més de 22.000 cotxes al nord d'Àfrica, la introducció al mercat xinès ha vingut de la mà de Luca de Meo amb el cotxe elèctric. D'aquesta manera, el president de Seat s'ha introduït als mercats inexplotats fins al moment pel Grup Volkswagen, convertint-se en el líder de tot el conglomerat d'origen alemany a Àsia i el nord del continent africà. Però, a més, de Meo i

Passa a la pàgina següent

Seat creix tot i l'incendi de Faurecia

A finals de 2019, va haver-hi un incendi a la fàbrica Faurecia d'Abrera. L'empresa auxiliar de Seat va deixar sense subministrament de taulers de control per als cotxes produïts a Martorell. Això va provocar que Seat deixés de muntar entre 13.000 y 15.000 vehicles. Els sindicats i els mateixos treballadors de la fàbrica del nord del Baix Llobregat van estar paralitzats durant més d'una setmana, a l'espera que l'executiva de la companyia no apliqués l'ERTO (Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació), com s'havia rumorejat en un principi. Finalment, en Comitè d'Empresa de Seat va arribar a l'acord que la plantilla treballés els dies 18, 19 i 20 de desembre, a més d'obrir la fàbrica els tres dissabtes de gener al matí, per tal de recuperar part de la producció total perduda després de l'incendi. Un dels problemes que planteja aquest incident és que Seat, amb la creació de la macroestructura de proveïdors i empreses auxiliars al nord de la comarca, no tingui un pla B i treballi amb el concepte Just-in-Time, que pot ocasionar aquestes parades involuntàries quan un dels actors té un problema. Tot i això, Seat ha acabat amb un rècord històric de producció de més de 540.000 vehicles.

ve de la pàgina anterior

Seat s'han interessat especialment pel teixit empresarial català, integrant-se en grans òrgans econòmics com són el Cercle d'Economia o la patronal Foment del Treball Nacional.

Les vendes durant l'any 2019 han estat excel·lents, amb un total de 542.800 unitats entregades, destacant entre les marques preferides pels compradors el Seat León que amb 35.847 cotxes passa a ser el més venut d'Espanya. Tanmateix, els bons resultats al nostre país continuen sent inferiors al seu primer mercat mundial: Alemanya. Al país de Volkswagen, Seat s'arrela com un dels principals venedors de cotxes amb 125.700 cotxes entregats el 2019, contra les 111.982 unitats venudes a Espanya.

Casa Seat: Al bell mig de Barcelona

Un total de 2.600 metres quadrats distribuïts en quatre plantes serà l'espai que ocuparà la nova seu oficial de Seat a la capital catalana. L'edifici, sota el nom 'Casa Seat', estarà enclavat entre els Jardinets de Gràcia i la Diagonal, a un costat de la plaça dels Cinc d'Oros, a Barcelona. L'anterior seu del Deutsche Bank està sent reformada per a obrir les seves portes durant aquest 2020. Tot i que no serà un concessionari de la companyia, sí que tindrà una botiga que vol ser el referent de la marca a la ciutat.

La direcció de Seat farà, previsiblement, el trasllat cap a les noves instal·lacions barcelonines aquest any, ja sense Luca entre les seves files. Les quatre plantes, a més del particular concessionari i l'executiva de la companyia, inclouran un espai gastronòmic de primer nivell i un coworking, encara per definir.

Alimentaria convertirà l'Hospitalet el mes d'abril en el paladar del món

La fira de caràcter bienal ocuparà tot el recinte de Gran Vía de l'Hospitalet del 20 al 23 d'abril, amb més de 4.500 empreses expositores i més de 150.000 visitants, dels quals el 30% són estrangers

L'organització ha seleccionant 680 compradors clau, importadors i distribuïdors de països estratègics, per tal d'incrementar les més de 12.500 reunions de negocis de fa dos anys

Redacció

El saló internacional de l'Alimentació, Begudes i Food Service, Alimentària, que se celebrarà del 20 al 23 d'abril de 2020, aposta un any més per la internacionalització. De fet, més del 20% dels expositors que participen en aquesta edició són internacionals, és a dir, gairebé un miler d'empreses d'entre 4.500 companyies expositores. A més, es preveu que acudeixin prop de 150.000 visitants, dels quals, el 30% són estrangers, procedents de 156 països.

Grècia, Canadà i Japó s'estrenaran com a expositors en un certamen on participaran fins a més de 70 països. Entre les nacions que repeteixen la seva participació, destaca Estats Units i Israel, que incrementen la seva superfície d'exposició un 20% respecte al 2018. També tindran una presència significativa Itàlia, Alemanya, Portugal, Bèlgica, Romania o Polònia.

En aquest sentit, J. Antonio Valls, director general d'Alimentaria Exhibitions, ha assegurat durant la presentació a Barcelona que "el saló Alimentària arriba a altes cotes d'internacionalització en aquesta edició. En concret, 70 països estaran a Alimentaria amb 486 expositors i 5.100 metres quadrats d'exposició".

A més, el director general d'Alimentaria, ha explicat que "en aquesta edició, el focus internacional es reforça, amb un significatiu increment de la participació de països tant al Pavelló Internacional com en els salons sectorials, amb una important demanda d'espai".

Compradors globals

Per això, han intensificat el programa de Hosted Buyers, seleccionant a 680 compradors clau, importadors i distribuïdors de països estratègics, per tal d'incrementar les reunions de negocis. D'aquesta manera, pretenen superar les 12.500 registrades en la passada edició.

Gairebé un terç d'aquests compradors procedeixen d'Àsia, amb la Xina i Hong Kong o Corea de Sud com països d'origen, seguit d'Europa i Amèrica del Nord. No obstant això, Alimentària també ha convidat a compradors de Llatinoamèrica, Àfrica, Austràlia i Nova Zelanda. És per tot això que Josep Lluís Bonet, president del comitè organitzador, posa en valor "l'elevat poder de convocatòria internacional del saló i el seu eficaç paper a l'hora de dinamitzar les exportacions de les empreses del sector i facilitar-los noves oportunitats".

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

Alimentària Trends, les tendències del món

Una altra de les apostes que porta la propera edició d'Alimentària és el nou saló Alimentària Trends, que representarà els subsectors productius en alça com els aliments delicatessen (Fine Foods), els de producció orgànica (Organic Foods), els lliures d'al·lèrgens (Free Foods), els d'elaboració Halal (Halal Foods) i els funcionals (Functional Foods).

Aquest nou espai acollirà la participació de 400 expositors dividits en els cinc segments, amb una superfície expositiva de 4.500 metres quadrats. L'objectiu és reflectir l'evolució de les necessitats dels consumidors, les noves tendències i el canvi de paradigma en els models de fabricació, distribució i retail.

Valls explica que aquest saló "demostra la capacitat de l'certamen d'ajustar i donar resposta a tota la cadena de valor de la indústria d'alimentació i begudes". "Recull tots els productes que han deixat de ser nínxols de mercat i s'han convertit en categories. A falta de cinc mesos per a la celebració del saló, la majoria dels espais dedicats a aquests segments ja ha superat el 100% de les previsions i de forma global, Alimentària Trends té el 82% de superfície contractada, de manera que les perspectives són molt positives ", comenta el director.

Primer sector industrial del país

Josep Lluis Bonet, president d'Alimentaria i de la Cambra de Comerç d'Espanya, també ha destacat que des de fa anys la indústria alimentària --el primer sector industrial a Espanya-- s'ha començat a situar al món "amb potència" i que el saló Alimentària ha treballat en la seva internacionalització que ha experimentat, que ha contribuït que Espanya superés la gran recessió de 2018.

La consellera d'Agricultura de la Generalitat, Teresa Jordà, ha destacat per la seva banda la gran oportunitat que suposa aquesta fira per a la indústria agroalimentària catalana perquè permet mostrar la potència, la creativitat, la innovació i la riquesa de el sector: "És un punt de trobada de tot el sector, també un aeroport de connexió i un pol d'atracció de coneixement". Jordà sosté que serveix a les empreses catalanes per posar en valor els seus productes, guanyar quota de mercat i albirar cap on va el sector i els hàbits dels consumidors: "Els valors i la manera de fer de consumidor de present i de futur no són els mateixos que fa una dècada, el context ha canviat moltíssim. Això ens obliga a posar l'accent en la comercialització i en el servei a el client".

Jordà també ha cridat a posar en valor el sector primari, que considera imprescindible, i ha dit que així ho estan fent des de la Conselleria, a més de fer pedagogia del sector en l'àmbit metropolità: "Hem de consumir productes frescos i de proximitat i defensar un sector que està fent un gran esforç també en temps difícils. Un esforç per adaptar-se a tots els reptes que implica el moment que vivim ".

El MAPA tendrá un gran stand

La subdirectora general de Promoció Alimentària del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA), Cristina Clemente, ha recordat que la indústria agroalimentària és la principal manufacturera

a Espanya com un sector estratègic a posar en valor en un moment en què són el consumidor i la societat els qui determinen els productes que es consumeixen. "Al Ministeri d'Agricultura espanyol estem posant en pràctica una estratègia que consisteix en diferents accions que intenten posar en valor la indústria alimentària com a baula central que connecta a el sector primari amb el consumidor i amb la nova societat", ha explicat.

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació comptarà amb un estand institucional de més de 1.000 metres quadrats a la fira "per donar visibilitat a el sector alimentari" amb la presència de 130 empreses vinculades al sector de la producció ecològica.

El 50% de l'oli d'oliva del món es espanyol

Per la seva part, el director general de la Federació d'Industries d'Alimentació i Begudes (FIAB), García de Quevedo, ha situat el saló Alimentària com un aparador per compartir la cultura alimentària espanyola i la seva indústria, que va produir per valor 116.000 milions d'euros en l'últim any, el que suposa el 3% de l'PIB i el 16% de l'total de la indústria manufacturera.

"El 50% de la producció mundial d'oli d'oliva es fa en aquest país. Som el tercer productor mundial de vi, el segon productor de porcí de la Unió Europea i el primer productor de la UE en pesca", ha destacat, i ha dit que Espanya és també una potència en fruites i verdures. Ha advertit que aquest any està sent "especialment exigent" per al sector agroalimentari perquè ha d'afrontar els aranzels dels Estats Units als productes agrícoles de la Unió Europea (UE) i el Brexit, el que segons ell obliga a apostar per la diversificació dels mercats.

Barcelona Wine Week i el Mobile al febrer anticipen un any 2020 de bones perspectives per a l'activitat firal

Fira de Barcelona supera els 215 milions d'euros d'ingressos l'any 2019, amb un exercici extraordinari i el 2020 repetirà bons resultats amb una previsió de més de 205 milions

La convocatòria biennal d'Alimentaria i Hostelco convertirà L'Hospitalet en el referent internacional de la indústria agroalimentària

Redacció

En el marc de la seva estratègia per la innovació, Fira de Barcelona llançarà al febrer d'aquest any 2020 el nou saló Barcelona Wine Week, un "spin off" d'Alimentaria, dedicat exclusivament a la indústria del vi espanyol. A finals de febrer se celebrarà la nova cita del Mobile World Congress i, del 20 al 23 d'abril, la fira bianual Alimentaria-Hostelco, que convertirà la ciutat de l'Hospitalet en el paladar del món.

A més, el calendari firal d'aquest any inclou importants cites professionals com Smart City Expo World Congress; Expoquimia, Equiplast i Eurosurfas; Ibtm World; Aviation Week MRO Europe; Valmont Barcelona Bridal Fashion Week; el Saló Nàutic; Liber i NiceOne, entre d'altres. També se celebraran els congressos mèdics d'àmbit europeu de Ressonància Magnètica, Anestesiologia o Imatge Vascular, així com les trobades tecnològiques Cisco Live o VMworld.

El 2020 Fira de Barcelona preveu avançar en la seva activitat a altres països i coorganitzar un total de 16 fires, de les quals sis són noves: Smart City Expo a Santiago de Xile; Piscina & Wellness i Automobile a Mèxic; i CubaIndustria, Informatica i Transport & Logística a Cuba. Aquests nous salons se sumen a les convocatòries de l'Smart City Expo a Curitiba (Brasil), Atlanta (EUA), Buenos Aires (Argentina), Mérida (Mèxic), Doha (Qatar) i Kyoto (Japó); Alimentos Cuba, Energías Renovables Cuba i Fecons Cuba; i ExpoAntad & Alimentaria México.

Nou any de rècord d'ingressos

Les previsions de Fira de Barcelona per aquest any 2020 són molt positives, i s'espera superar els 205 milions de facturació. Segons paraules del director general de Fira, Constanti Serrallonga, el llindar dels 200 milions, que es va assolir el 2018, marcarà el camí dels ingressos de la institució durant els propers exercicis. "Tot i que hem volgut elaborar un pressupost prudent davant d'un entorn socioeconòmic complex, les expectatives són molt favorables com ho corroboren els grans esdeveniments que se celebraran als nostres recintes, els projectes d'infraestructures en marxa i la futura gestió del Centre de Convencions Internacional de Barcelona (CCIB) a partir de 2021".

Amb l'objectiu de guanyar competitivitat i reforçar el seu posicionament internacional, Fira de Barcelona ha posat en marxa un pla estratègic de recintes, recollzat per les institucions catalanes a través de la societat Fira 2000 (veure les següents pàgines), que contempla l'estudi d'un projecte de remodelació de Montjuïc

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

amb la mirada posada el 2029 i, per la part que afecta més directament al Llobregat, l'ampliació del recinte de Gran Via a l'Hospitalet, amb més de 60.000 metres quadrats de cara a l'any 2024. La signatura, a finals del passat mes de novembre del pla d'accionistes, entre els que figuren la Generalitat, els ajuntaments de Barcelona i de l'Hospitalet, la Diputació i l'AMB, permetrà el finançament de les obres previstes referma l'aposta institucional per aquest gran projecte d'infraestructures firals.

Resultats extraordinaris

Fira de Barcelona segueix batent rècords de facturació i va tancar el 2019 amb uns ingressos de més de 215 milions d'euros i un Ebitda de més de 25 milions, unes magnituds significativament superiors a les previsions. La destacada aportació dels esdeveniments externs, organitzats per altres operadors, i la positiva evolució dels salons propis, unit a l'aposta per l'activitat a altres països, permeten a la institució obtenir novament uns resultats extraordinaris, reafirmar el seu lideratge firal i potenciar la seva contribució econòmica i social al territori.

Els ingressos assolits signifiquen un 12% més que el pressupostat i són gairebé un 15% superior als de 2017, any firalment comparable per motius de calendari firal. Per la seva banda, l'Ebitda augmenta el 22% comparat amb 2017. La variació respecte a 2018 obeeix a l'efecte de la diferent cartera de productes entre un any i un altre.

Les principals magnituds de 2019 i les previsions per al 2020 van ser presentades al desembre pel president del Consell d'Administració de Fira de Barcelona, Pau Relat, i el director general, Constantí Serrallonga, durant la reunió de Consell General de la institució, que presideix l'alcadessa de Barcelona, Ada Colau, i que té com a vicepresidents la consellera d'Empresa i Coneixement de la Generalitat, Àngels Chacón, i el president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Joan Canadell.

Durant la presentació d'aquest balanç als mitjans de comunicació, a la qual també han participat el vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, i l'alcaldessa de L'Hospitalet i presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín, s'ha posat en valor l'ambiciós pla d'infraestructures firals i el suport institucional per al seu finançament.

Positiva evolució del negoci

Pau Relat, que va ser nomenat fa pràcticament un any president del Consell d'Administració, ha subratllat "l'important actiu econòmic i social que Fira de Barcelona representa per al territori" i ha posat èmfasi en "els magnífics resultats de 2019", molt superiors a les expectatives inicials, "en un context complex i de forta competència firal en el qual la institució vol potenciar el seu posicionament internacional gràcies al creixement en activitat i superfície expositiva". Així mateix, ha subratllat que "el negoci firal, com tota activitat econòmica, necessita normalitat, estabilitat institucional i que s'actuï amb serenitat, en un clima de diàleg i d'entesa".

Per la seva banda, el director general, Constantí Serrallonga, ha explicat que el rècord d'ingressos previstos per a aquest any, tot i no haver coincidit cap saló de caràcter triennal, se sustenta en el bon comportament del negoci extern, és a dir, els esdeveniments celebrats als recintes de Montjuïc i Gran Via organitzats per altres operadors, i la favorable evolució del negoci propi, complementat amb l'aposta per l'activitat en altres països amb l'objectiu d'acompanyar les empreses, sobretot pimes, en la seva sortida a l'exterior.

> Fira de Barcelona bat rècords i tanca el 2019 amb 215 milions d'ingressos

Grans esdeveniments mèdics i industrials

En aquest sentit, ha assenyalat la destacada contribució al resultat de 2019 de salons consolidats a la cartera de Fira com Smart City Expo World Congress, Valmont Barcelona Fashion Bridal Week o Piscina & Wellness, i especialment, a més del MWC Barcelona, de fires itinerants com la Itma (la més important del món sobre la indústria tèxtil) i d'esdeveniments de l'àmbit mèdic com el Congrés Mundial de Càncer de Pulmó i els europeus de Diabetis, Urologia, Gastroenterologia i Medicina Oncològica, entre d'altres.

D'altra banda, Serrallonga ha ressaltat "la solidesa financera i organitzativa de Fira que, a més d'autofinançar-se, destina gran part dels seus recursos a invertir en tecnologia, infraestructures, nous productes firals i iniciatives que afavoreixen el desenvolupament sostenible". Sobre això, ha fet especial èmfasi en el compromís de la institució de contribuir als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de la ONU i adoptar-los a la seva estratègia i activitat. Una aposta que s'ha materialitzat durant el 2019 amb diverses accions dutes a terme als salons, com la iniciativa Towards Zero Waste impulsada per l'Smart City Expo i Piscina & Wellness, entre d'altres esdeveniments, per reduir els residus i impulsar l'ús eficient dels recursos.

Continuitat del Ibtm World fins com a mínim 2022

El 2019 s'han celebrat més de 150 salons, congressos i altres esdeveniments de caràcter corporatiu, social i cultural, així com prop de 1.100 activitats organitzades en el marc de les fires. A més dels ja esmentats, aquest any han destacat el centenari de l'Automobile Barcelona i la nova convocatòria de la Barcelona Industry Week, que ha tingut com a eixos centrals els salons IOT Solutions World Congress i Industry, així com les edicions de Barcelona Building Construmat, Saló Nàutic, Ensenyament, B-Travel, Manga, Comic i Meeting Point. Cal ressaltar també el llançament de Retail & Brand Experience World Congress i la primera convocatòria de Fòrum Gastronòmic Barcelona coorganitzada per Fira, a més de la celebració d'importants trobades tecnològiques com Cisco Live, VMworld, Linux o SAP TechEd.

Així mateix, s'ha anunciat la continuïtat fins com a mínim 2022 de l'Ibtm World, la fira líder en turisme de negocis, i la celebració de Seafood Expo Global/ Seafood Processing Global, referent mundial en productes de la mar, a partir de 2021, el mateix any que també tindrà lloc ISE, l'esdeveniment més important de la indústria audiovisual.

Pel que fa a l'activitat exterior, Fira ha coorganitzat deu fires en altres països: Pacgraf Cuba, HostelCuba, ExpoAntad & Alimentaria México, Alimentaria & Horexpo Lisboa i les edicions de l'Smart City Expo a Curitiba (Brasil), Buenos Aires (Argentina), Puebla (Mèxic), Kyoto (Japó), Doha (Qatar) i Atlanta (EUA). També ha col·laborat en el disseny dels recintes de Santiago de Xile, Cartagena de Indias (Colòmbia), Accra (Índia) i Addis Abeba (Etiòpia).

No et perdis res
del que es fa a Cornellà

Ajuntament de
Cornellà de Llobregat

www.queferacornella.cat

Descarrega't
l'app

L'ampliació de la Fira a Gran Via generarà un impacte de 675 milions anuals

Un estudi de la UB calcula l'efecte de l'increment de l'activitat que comportarà el nou edifici que estarà davant l'entrada principal, amb una pasarel.la elevada per unir els pavellons firals

Un edifici d'oficines també es construirà just davant del Porta Fira Hotel, on ara està Porcelanosa, empresa que haurà de buscar un altre ubicació

Redacció

L'ampliació prevista del recinte de Gran Via de Fira de Barcelona, que suposarà un increment del 25% de la seva superfície actual i permetrà el creixement dels salons que ara s'hi celebren, així com la captació de nous esdeveniments, generarà a Catalunya un impacte econòmic de 675 milions d'euros anuals entre els anys 2024 i 2028. Aquest és el resultat d'un estudi elaborat per l'Institut d'Economia de Barcelona (IEB) de la Universitat de Barcelona (UB), que preveu així mateix un impacte de 211 milions d'euros addicionals durant el període de construcció.

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

El projecte d'ampliació de Gran Via, que actualment compta amb 240.000 m2 de superfície bruta expositiva, preveu construir un edifici de dues plantes amb més de 60.000 m2, que enllaçarà amb el recinte principal mitjançant un pas elevat, a més d'una edificació per a oficines i serveis firals. Amb aquesta actuació creixerà un 25%, fins als 300.000 m2 de superfície, situant-se entre les instal·lacions firals més importants del món per espai, a més de destacar per la seva funcionalitat, tecnologia, innovació i sostenibilitat. Està previst que la construcció finalitzi l'any 2024 i que comporti una inversió d'uns 200 milions d'euros.

El passat 28 de novembre la Junta d'accionistes de Fira 2000, societat encarregada de la gestió de les obres, va aprovar el nou projecte financer de l'ampliació del recinte de Gran Via i la remodelació de Montjuïc. D'aquesta manera, les institucions que formen part d'aquesta societat, Generalitat, Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona, Àrea Metropolitana de Barcelona, Ajuntament de L'Hospitalet i Cambra de Comerç de Barcelona, recolzen aquest gran pla d'infraestructures firals, que té com a objectiu donar possibilitats de creixement als salons propis i externs, competir amb els equipaments firals més importants del món, atraure grans esdeveniments internacionals i poder simultaniejar diversos certàmens.

Creació de llocs de treball i impacte fiscal

En aquest sentit, segons l'estudi de l'Institut d'Economia de Barcelona (IEB) de la UB, l'increment de l'activitat firal prevista es traduirà en un creixement del 16,5% en la creació de negoci de les empreses participants, un 12% en les despeses de funcionament i un 9,2% en les despeses d'expositors i visitants.

Així, es preveu que l'impacte econòmic anual entre els anys 2024 i 2028 sigui de 675 milions d'euros, tenint en compte els efectes directes, indirectes i induïts, que generarà alhora un Valor Afegit Brut (VAB) de l'economia catalana que s'estima en 316 milions d'euros anuals de mitjana. A més, es preveu la creació de 5.048 llocs de treball (jornada completa) a l'any, 163 milions d'euros anuals en concepte de sous i salaris i una recaptació fiscal de 129 milions de mitjana anual per l'erari públic.

Concretament, l'informe apunta que de l'impacte total, 491 milions d'euros provindran de la creació de negoci de les empreses catalanes que hi participin, 139 milions d'euros de les despeses de visitants i expositors i la resta de l'increment de despeses del propi funcionament de Fira. La major part de l'impacte recaurà en el sector de serveis, amb un 62%, i en l'industrial amb un 32%.

L'estudi afegeix a més un impacte addicional de 211 milions d'euros que es produirà durant la construcció del nou edifici. Aquest efecte, un 80% del qual repercutirà en el sector de la construcció, es tradueix en un augment de 91 milions d'euros en el VAB de l'economia catalana i en la creació d'uns 1.482 llocs de treball.

L'informe ha estat elaborat per la investigadora de l'IEB i professora de la Universitat de Barcelona (UB) Gemma Garcia, juntament amb la catedràtica de la UB, Núria Bosch, i la professora de la UB Cristina de Gispert, també investigadores de l'IEB.

L'Ajuntament de l'Hospitalet dona llum verda a ampliar el recinte firal de Gran Via

El projecte permetrà afegir 90.000 m2 de sostre edificable a les instal·lacions actuals

El dictamen també recull la pròrroga de la suspensió pel termini d'un any de la tramitació de plans urbanístics derivats

Redacció

El Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet ha aprovat inicialment la modificació del Pla General Metropolità per a l'ampliació del recinte de Gran Via de Fira de Barcelona en l'àmbit delimitat pels carrers de les Ciències, Salvador Espriu, José Goytisolo i l'avinguda de Joan Carles I, al terme de L'Hospitalet. D'aquesta manera, l'Hospitalet impulsa el planejament urbanístic necessari per generar l'espai que permeti l'ampliació d'aquest recinte firal, tal com es va comprometre al protocol que van signar, el passat mes de febrer, les diferents institucions implicades (Generalitat de Catalunya, Àrea Metropolitana de Barcelona, ajuntaments de Barcelona i L'Hospitalet, Cambra de Comerç de Barcelona, Diputació de Barcelona).

El dictamen també recull la pròrroga de la suspensió pel termini d'un any de la tramitació de plans urbanístics derivats i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, així com l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, de reforma, de rehabilitació, d'instal·lació o d'ampliació d'activitats en l'àmbit assenyalat anteriorment.

Més superfície d'exposició a Granvia

Els recintes de Granvia i Montjuïc de Fira de Barcelona viuran els propers anys un important procés d'ampliació i renovació amb l'objectiu d'afermar el lideratge de la institució en fires i congressos, augmentar el seu nivell de competitivitat a escala internacional i contribuir a l'activitat econòmica i empresarial del territori.

Pel que fa al recinte de Granvia, dissenyat per l'arquitecte japonès Toyo Ito i que actualment compta amb 240.000 metres quadrats de superfície bruta expositiva, s'ampliarà amb l'objectiu de donar possibilitats de creixement als salons propis i externs, competir amb els equipaments firals més importants d'àmbit mundial, atreure grans esdeveniments i simultaniejar diversos certàmens.

El creixement es durà a terme en uns terrenys de 40.000 metres quadrats de superfície situats a l'illa compresa entre l'avinguda de Joan Carles I i els carrers de les Ciències, Salvador Espriu i José Agustín Goytisolo, de L'Hospitalet de Llobregat, on actualment hi ha dues edificacions i terrenys no ocupats. En aquest espai es construirà un edifici de dues plantes amb 60.000 m2, a més d'una edificació per a oficines i serveis, destinats a usos firals, que enllaçarà amb el pavelló 1 i el hall Europa del recinte mitjançant un pas elevat, donant continuïtat a la passarel·la que connecta tots els pavellons.

Amb aquesta actuació, la superfície expositiva bruta del recinte de Granvia creixerà fins als 300.000 metres quadrats, situant-se entre les instal·lacions més importants de tot el món per espai. A més, destaca per funcionalitat, tecnologia, qualitat, innovació i sostenibilitat. Està previst que l'ampliació finalitzi l'any 2024.

L'Integrated Systems Europe, líder del sector audiovisual, recala a l'Hospitalet

El saló més important de la industria audiovisual se celebrarà al recinte de Gran Via a partir de 2021 i suposarà un impuls per al sector com el Mobile per a les tecnologies mòbils

El nou saló ve d'Amsterdam i la seva organització ha portat a terme una investigació als recintes d'arreu d'Europa havent estat unànime l'elecció del de Gran Via de Fira de Barcelona

Redacció

Fira de Barcelona acollirà a partir de 2021 el saló Integrated Systems Europe (ISE), el principal esdeveniment professional sobre sistemes d'àudio i vídeo (AV). El saló, creat l'any 2004, està organitzat per Integrated Systems Events, empresa propietat de les associacions del sector Avixa i CEDIA. Després del gran creixement experimentat en els darrers anys –en la edició de 2018 ha reunit 1.296 expositors i 80.923 assistents– els organitzadors han escollit el recinte de Gran Via com a seu permanent d'aquest gran esdeveniment mundial.

En l'acte de presentació oficial, celebrat al Saló de Cent de l'Ajuntament, totes les institucions implicades en l'arribada de l'ISE van mostrar la seva satisfacció per la celebració d'aquest nou gran esdeveniment tecnològic a la ciutat de Barcelona.

Per part de l'Ajuntament de Barcelona, l'alcadessa, Ada Colau, es mostra convençuda que "Barcelona i ISE es reforçaran mútuament". Colau ha celebrat que Barcelona esdevingui la seu de ISE a partir de l'any 2021 i ha afirmat que "estem convençuts que el fet que un dels principals esdeveniments en solucions audiovisuals com ISE esculli Barcelona per créixer és un indicador clar de la nostra posició estratègica com una ciutat compromesa ab el talent i la innovació. Treballem per ampliar un ecosistema econòmic i empresarial ric i professional i ara podrem comptar amb un nou soci per fer-ho millor i anar més enllà".

En aquest mateix sentit, la Generalitat de Catalunya, a través de la consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, ha recordat "el lideratge tecnològic de Catalunya que es caracteritza per un ecosistema format per més de 1.250 startups, 8.642 empreses estrangeres, universitats que lideren els rànquings internacionals i on més de la meitat de les empreses catalanes innoven. Un ecosistema local que aprofitarà l'aparador de l'ISE per presentar els seus projectes al món, accedir a noves formes d'innovació i generar oportunitats entre empreses i professionals del sector audiovisual".

Consolidació com a centre global tecnològic

Per part de Fira de Barcelona, el director general Constantí Serrallonga ha destacat que "la celebració de l'ISE contribueix a consolidar encara més a la institució firal com un dels principals centres internacionals d'esdeveniments tecnològics. L'ISE encaixa a la perfecció amb l'estratègia de Fira d'apostar per sectors econòmics amb gran potencial de creixement i de projecció internacional". Serrallonga ha afegit que "disposar d'un actiu com el recinte de Gran Via, afegit a l'experiència i professionalitat de Fira, converteix la institució i la ciutat en una plataforma internacional de negocis de primer nivell que interessa als operadors que aposten pel desenvolupament dels seus esdeveniments".

En l'acte de presentació hi han participat també els organitzadors: Mike Blackman, director general de Integrated Systems Events; David Labuskes, CEO d'AVIXA; i Tabatha O'Connor, CEO i Global President de CEDIA que s'han mostrat molt satisfets pel pas donat amb l'objectiu de poder continuar la progressió i creixement de l'esdeveniment.

> "La primera edició de l'ISE se celebrarà del 2 al 5 de febrer al recinte de Gran Via

Durant la seva intervenció, Mike Blackman, ha afirmat que "durant els últims 18 mesos hem dut a terme una investigació entre expositors i assistents i hem visitat molts recintes arreu d'Europa. Al final, Barcelona va ser la nostra elecció unànime. Fira de Barcelona és una de les principals institucions firals d'Europa, i Gran Via, el recinte que utilitzarem per a ISE, és un dels recintes més grans i moderns del continent. Combina una arquitectura i funcionalitats excepcionals en 8 pavellons i 200.000 metres quadrats. De fet, la nostra investigació va revelar que Barcelona era la destinació preferida per la gastronomia, l'entreteniment, i els hotels i l'allotjament. Així que crec que estem en bones mans i amb aquest anunci d'avui els nostres expositors i assistents poden planificar amb confiança".

La primera edició a Barcelona de l'ISE se celebrarà del 2 al 5 de febrer de 2021 al recinte de Gran Via, tal com han anunciat els seus responsables.

Viladecans
som poble,
soc ciutat.
Benvingut,
hivern.
Parc Agrari, Viladecans
fotografiat el mes de desembre de 2019

L'Hospitalet acollirà Seafood, la major fira del món de productes del mar

El saló Seafood Expo Global generarà un impacte econòmic a l'àrea metropolitana superior als 100 milions d'euros en la seva primera edició

La nova fira internacional se celebrarà al recinte hospitalenc de Gran Via de Fira de Barcelona del 27 al 29 d'abril del 2021

Redacció

El recinte firal de Gran Via a l'Hospitalet rebrà l'any 2021 dos nous salons que, com el Mobile World Congress, són referència mundial. A l'ISE, el major saló audiovisual de l'món que ara se celebra a Amsterdam, s'uneix ara el Seafood Expo Global, l'esdeveniment internacional de referència dels productes de la mar i els processos industrials associats. El saló, que celebrarà a Barcelona la seva 29a edició després d'haver realitzat les anteriors edicions a Brussel·les (Bèlgica), preveu reunir més de 2.000 companyies de 89 països i serà visitat per 30.000 professionals procedents de 155 països.

Diversified Communications, organitzador de Seafood Expo Global / Seafood Processing Global, va presentar l'esdeveniment de tres dies, que se celebrarà per primera vegada al recinte de Gran Via de l'Hospitalet de Fira de Barcelona, del 27 al 29 d'abril del 2021. L'esdeveniment suposarà un impacte econòmic estimat de més de 100 milions d'euros per a Barcelona i el seu entorn, considerant el benefici que tindrà en el sector hoteler i també en la restauració, transport, generació de llocs de treball, compres i activitats a l'àrea metropolitana barcelonina, segons ha destacat Liz Plizga, vicepresidenta de el Grup Diversified Communications, organitzadors de Seafood.

Després de 28 anys celebrant-se a l'Expo de Brussel·les (Bèlgica), el major saló de el món de productes de la mar es trasllada a al recinte de Gran Via. El principal valor de l'certamen és la seva posició estratègica global, ja que Seafood abasta tots els aspectes de la cadena de subministrament. "L'oportunitat d'acollir un esdeveniment global de la mida de Seafood beneficiarà als negocis a la ciutat, més enllà dels efectes positius en la seva economia local durant tres dies, perquè Barcelona es convertirà en el 'hub' de la indústria dels productes del mar a nivell global ", ha subratllat Plizga. A més, Seafood "atraurà també l'atenció de la indústria a nivell nacional i els expositors espanyols tindran l'oportunitat de reunir-se amb compradors internacionals que busquen els seus productes", ha afegit.

El poder d'atracció de Barcelona

La decisió de traslladar-se a Barcelona és el resultat d'un exhaustiu estudi de mercat basat en les opinions d'expositors i assistents al llarg dels anys i l'anàlisi de les principals destinacions d'Europa. "Hem triat Barcelona sobre la base de la importància i el potencial de la ciutat com a destinació internacional per a esdeveniments, la seva important oferta hotelera i pel modern i innovador recinte firal de Fira de Barcelona. Tots aquests factors ens ofereixen un gran potencial de creixement a llarg termini. A més, Barcelona és una capital gastronòmica mundial, el major hub de productes de la mar d'Europa i destaca per la seva relació històrica amb els productes de la mar i la indústria pesquera ", ha explicat Plizga.

La portaveu del grup Diversified, ha afegit que "el saló ha anat creixent any rere any i, en ser el primer cop que ens traslladem després de 28 anys a Brussel·les, la nostra voluntat és que Barcelona es converteixi en casa nostra". Per la seva banda, el director general de Fira de Barcelona, Constantí Serrallonga, ha subratllat la seva satisfacció a l'acollir el més gran esdeveniment mundial sobre productes de la mar, que potencia el posicionament de Barcelona i Fira com a destinació d'esdeveniments internacionals de referència. En aquest sentit, ha afegit que l'arribada d'aquest nou saló "enfortirà també el paper de la ciutat i la institució al voltant de la indústria de l'alimentació, sumant-se a altres grans esdeveniments del sector que ja organitzem, com Alimentària, Hostelco o el Fòrum Gastronòmic ".

El major esdeveniment global de productes de la mar

Seafood Expo Global / Seafood Processing Global Barcelona es presenta amb una clara vocació internacional davant la previsió de reunir més de 2.000 empreses expositores procedents de 89 països i de professionals de 155 països. El certàmen acollirà pavellons amb representació de 74 nacions i àrees regionals.

Proveïdors i compradors arribaran per atendre tres dies intensos de negocis, networking, buscar nous productes i posar-se a el dia sobre les últimes tendències de mercat. El saló atraurà venedors i compradors de productes de la mar, procedents de la gran distribució, supermercats, hipermercats, traders, importadors, distribuïdors i majoristes, i del canal Horeca, incloent els més importants Compradors d'alts volums de la gran distribució i el canal Horeca, que formen part de el Programa de Compradors Clau organitzat pel saló.

Es presentaran les últimes novetats no només en productes de la mar, també en maquinària i serveis per a la indústria dels productes de la mar. D'una banda, Seafood Expo Global reunirà a proveïdors de tot el món que donaran a conèixer els seus últims productes de la mar: frescos, congelats, enllaunats, de valor afegit, processats i envasats.

D'altra banda, Seafood Processing Global oferirà als visitants tots els aspectes necessaris per al processament de marisc, incloent materials i equips d'embalatge, equips i subministraments de refrigeració i congelació, equips de processament primari, equips de processament secundari, higiene serveis de control i sanejament i garantia de qualitat, entre d'altres.

Cal debatir més el paper de les infraestructures per al desenvolupament econòmic comarcal

Per quart any seguit, seguim en 2020 el cicle amb un debat el 24 de gener a El Prat amb la presidenta de Port de Barcelona, Mercè Conesa, i l'alcalde de la ciutat, Lluís Mijoler

La Fundació Cercle d'Infraestrutures entrega un Premi de Reconeixement a EL LLOBREGAT i BCN Content Factory pel cicle de debats per reflexionar sobre el present i el futur al Baix

A Viladecans, el president d'AENA, Maurici Lucena, i l'alcalde, Carlos Ruiz, debatran sobre la futura ciutat aeroportuària dins del primer trimestre de l'any, quan també hi haurà una taula d'anàlisi sobre la mobilitat eléctrica metropolitana

Pere Macias subratlla, en la celebració de l'15 aniversari de la Fundació que presideix, l'èxit de la col·laboració amb EL LLOBREGAT i BCN Content Factory; un treball conjunt que ha fet possible la celebració de 17 taules de debat en en els últims tres anys. I seguim...

Per Joan Carles Valero

El president de la Fundació Cercle d'Infraestructures, l'exconseller Pere Macias, ha lliurat un Premi de Reconeixement a EL LLOBREGAT i BCN Content Factory per l'organització en els últims tres anys d'un cicle de 17 debats sobre el present i el futur de diferents infraestructures a la nostra comarca. En presència del conseller Damià Calvet i de nombrosos presidents d'empreses públiques i privades que gestionen i construeixen infraestructures a Catalunya, el nostre editor executiu i fundador de BCN Content Factory, el periodista Joan Carles Valero, va recollir el Premi de Reconeixement a l'acte de celebració dek 15 aniversari de la Fundació Cercle d'Infraestructures.

Per propiciar el debat i la reflexió, base de l'periodisme seriós, EL LLOBREGAT i BCN Content Factory han realitzat fins ara un cicle amb 17 taules de debat a diferents poblacions de la comarca sota el genèric títol "Desenvolupament Econòmic al Baix Llobregat i l'Hospitalet. El factor de les infraestructures". Un cicle realitzat en col·laboració amb la Fundació Cercle d'Infraestructures, la patronal AEBALL, els ajuntaments dels municipis que les van acollir i amb el patrocini de la Diputació de Barcelona. Unes taules en què han participat 17 alcaldes i altres tants ponents de primer nivell acadèmic, tècnic i polític sobre cadascuna de les matèries tractades, que van des de la cirurgia urbanística que caldrà fer a **Sant Feliu de Llobregat després del soterrament de les vies** i també les de **l'Hospitalet i la construcció de el futur intercanviador** a la segona ciutat de Catalunya com "bypass" per Rodalies; fins al paper de la **serra de Collserola** i les **platges com infraestructures naturals** metropolitanes, a **Esplugues** i **Castelldefels**, respectivament.

També s'ha debatut sobre la necessitat dels aparcaments dissuasius o **"park & rides" a Sant Joan Despí**, població on vam organitzar una altra taula amb el seu alcalde i vicepresident de mobilitat de l'Àrea Metropolitana de Barcelona per respondre a la pregunta: **"Mobilitat versus contaminació, una batalla perduda?**". A més, vam realitzar un **balanç del Pla Delta, al Prat**, i un debat sobre si és una **missió impossible fer assequible l'habitatge a la població, a Sant Just Desvern**, el municipi més car de la comarca.

DAFO logístic i colls d'ampolla

Els colls d'ampolla que es formen en el traçat de **Corredor de la Mediterrània** al Baix Llobregat també els analitzem a **Martorell**, mentre a **Molins de Rei** tractem una altra de les nostres infraestructures naturals que vertebren la comarca i dóna nom a aquesta publicació: **el riu Llobregat**. En aquest debat, celebrat l'11 de novembre de 2016, el llavors president de la Diputació barcelonina, Marc Castells, va anunciar el magne projecte de Via Blava per continuar el parc fluvial fins a Castellar de N'Hug, a les fonts del Llobregat.

Al maig de 2016 vam arrencar el cicle amb un debat a **Sant Boi al voltant de l'economia sobre rodes: els nusos de carreteres a sud de Barcelona**. La necessitat de millorar **la mobilitat i el transport públic a les poblacions de Delta** va ser el tema de l'debat de **Viladecans**, al juny de 2016, tres anys abans que, finalment, s'anunciés la conversió de la carretera C-245 en una avinguda amb autobusos ràpids i carrils bicis des de Cornellà a Castelldefels, passant per Sant Boi, Viladecans i Gavà.

De l'5G a l'ampliació del port i l'aeroport

A **Cornellà** vam debatre sobre el **present i futur dels centres comercials**, amb el seu alcalde i amb el director general d'AECOC, l'associació d'empreses de gran consum. I a **Gavà sobre el model de ciutat territorialment i econòmicament sostenible**, mentre que tornem a **l'Hospitalet** per anticipar el **desplegament del 5G**, una infraestructura que serà totalment disruptiva per a l'economia i la societat digital. També vam tornar a **Sant Boi per realitzar un DAFO** (debilitats, amenaces, fortaleses

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

i oportunitats) a la comarca del Baix Llobregat com a territori logístic de primer nivell per a Catalunya.

L'última taula de debat la vam celebrar el 26 de novembre al campus de la Universitat Politècnica de Catalunya (**UPC**) per tractar costat de l'alcaldessa de Castelldefels i el vicerector d'innovació sobre el paper de **la universitat com a infraestructura de coneixement** en el seu territori més immediat: la comarca. La propera taula del cicle sobre el desenvolupament econòmic i el paper de les infraestructures la celebrarem ja al 2020, el 24 de gener al Prat, perquè la presidenta de Port de Barcelona, Mercè Conesa, i l'alcalde d'aquesta població, Lluís Mijoler, debatin al costat de Pere Macias i el públic assistent, integrat per empresaris, directius, professionals, regidors i càrrecs municipals metropolitans i de la comarca; sobre el model de creixement del port sostenible més enllà de l'economia.

L'altre debat previst per al primer trimestre del l'any 2020 versarà sobre les oportunitats de la ciutat aeroportuària de les instal·lacions de l'aeroport Josep Tarradellas. Serà a Viladecans, amb la participació del seu alcalde, Carles Ruiz, i de el president d'AENA, Maurici Lucena. Tambe dins del primer trimestre tenim previst organitzar un debat sobre la mobilitat eléctrica a la metrópoli.

Debats i reflexions, base del periodisme

Lluny de parlar del futur des de la simplicitat de fer un meravellós dibuix de la societat i esperar que algú ens porti a aquest escenari, "el futur que vindrà serà el que construïm", assegura Pere Macias. I cita a Daniel Innerarity per recordar que "el futur no és més que la successió de presents; en termes matemàtics, la suma dels N presents immediats ... "Efectivament, per al pensador basc, el futur s'ha convertit en el problema més gran en les societats contemporànies", unes societats amb una enorme capacitat de produir futurs, i una gran incapacitat per assumir les conseqüències".

Conseqüències de les nostres decisions

Unes conseqüències, assenyala Macias, com el sobreendeutament, que de vegades no és gens més que el trasllat a les futures generacions de les càrregues d'avui. El sobreendeutament és un exemple, afegeix el president de la Fundació Cercle d'Infraestructures. Però també "ho són les nostres decisions, que comporten un accelerat i excessiu consum de recursos naturals que afectaran als nostres fills en forma d'escalfament global", afegeix.

En el camp de les infraestructures, les reflexions sobre el futur resulten extremadament necessàries. En primer lloc, perquè els efectes de les infraestructures són sempre a mig i llarg termini, i sovint, irreversibles. "Les decisions de com i on invertir ja no es poden prendre en funció de l'avui, per important que ens sembli", subratlla Macias: "S'han d'adoptar pensant en aquest futur ple de complexitats que ens dibuixa Innerarity".

Estafes d'escenaris i estratègies

En l'acte de celebració de l'15 aniversari de la Fundació Cercle d'Infraestructures, el seu president, Pere Macias, va destacar una altra qüestió molt preocupant: "l'abús dels escenaris, i de les falsament anomenades estratègies". En la seva opinió, "presentar als ciutadans escenaris idíl·lics per d'aquí a 15 anys, per 2034, però no saber o no voler explicar quines decisions són necessàries començar a prendre des d'avui mateix per aconseguir-los, és una estafa".

Per Macias, "tan pervers és actuar pensant només en el rabiós present, com entabanar a la gent en escenaris de futur sense un pla d'acció per fer-los realitat o, el que és pitjor, sense tenir la valentia d'explicar als ciutadans que el camí per arribar no és un passeig agradable, sinó una pesada tasca que requereix esforç, implicació i empaties".

Són les infraestructures, estúpids

El Cercle d'Infraestructures, si alguna utilitat pot tenir, segons el parer del seu president, ha de ser la d'transcendir els tòpics i fugir de solucions simples. "El futur és reflexió. Si. El futur és projecte. Està clar. Però sobretot, el futur és construcció. Sense implicar-nos de ple, ho haurà futur ". En aquest punt, Macías es va referir a l'acte d'aniversari a l'sociòleg Jeremy Rifkin, autor de "La tercera revolució industrial" que ha assessorat molts governs, entre ells el de president José Luis Rodríguez Zapatero.

Rifkin acaba de publicar un nou llibre, titulat "The Green New Deal Global" (El nou acord verd global ", que subtitula" Perquè la civilització dels combustibles fòssils col·lapsarà en 2028 i l'audaç pla econòmic per salvar la vida a la Terra " . El primer capítol es titula "És la infraestructura, estúpid" i com ens podem imaginar, posa en relleu la transcendència de les infraestructures en moments dels grans canvis de la civilització.

Estem ara en l'inici de la tercera. I, les infraestructures tornen a ser protagonistes: les TIC, l'energia, la mobilitat ... I la combinació de totes juntes. Macias recorda que sense el vapor, no haguéssim tingut ferrocarril, però tampoc ho hauria sense el telègraf. I sense l'electricitat alterna desenvolupada per Nicolás Tesla, les ciutats de el segle XX no haurien tingut cap èxit. "Ara, tots sabem que ens mourem diferent, gràcies a les TIC que ens permetran un cotxe autònom i gràcies als vehicles elèctrics que ens evitaran contribuir a la destrucció de l'planeta cada vegada que fem un desplaçament".

Claus per als drets ciutadans

La humanitat ha progressat gràcies a les infraestructures. L'exconseller recorda que "primer disposem de l'invent, després algú s'espavila per convertir-lo en alguna cosa útil i pràctic, i en tot el procés, la societat -els poders públics- han de tenir la lucidesa per obrir camins de futur i la valentia per no rendir-se davant els interessos creats".

Exemples de submissió de les institucions a interessos particulars, hi ha molts en el nostre món. Però l'important, segons el parer de Macias, és concebre les infraestructures com a instruments i no com a objectius. "Són una peça clau que permet la consecució dels drets -assegura-, drets com l'accessibilitat, el dret a la salut, el dret a un habitatge digne". Les infraestructures també són una eina fonamental de l'acció pública, "on es condensen les polítiques redistributives a l'convertir recursos en el que és el capital fix públic, en el que és de tots", emfatitza.

Cercle virtuós, periodisme seriós

La Fundació Cercle d'Infraestructures és plenament conscient que aquesta funció de les infraestructures pot convertir-se en un cercle viciós, si els recursos de tots beneficien uns pocs; o en un cercle virtuós, si el benefici és equitatiu. I, precisament per això el Cercle d'Infraestructures té l'obsessió de quadrar aquest cercle virtuós, com simbolitza el seu logotip. Una quadratura virtuosa a partir de la creació de sinergies entre la universitat, l'empresa, les administracions públiques, la societat i mitjans de comunicació com EL LLOBREGAT i BCN Content Factory. Ho hem fet des del primer dia. Donant la paraula a tots, asseient-se tots al voltant d'una taula. Creant consensos, generant empatia ...

A l'igual que la Fundació Cercle d'Infraestructures, per a EL LLOBREGAT i BCN Content Factory té un valor molt especial qualsevol fórmula que permeti la cooperació. En el camp de les infraestructures, i també dels equipaments, i fins i tot de l'habitatge, defensem i treballem per fer possible l'aplicació de models de col·laboració publicoprivada. Nosaltres seguirem impulsant aquesta col·laboració entre ajuntaments, acadèmia, Diputació, tècnics i polítics al costat de periodistes per contribuir a el debat i la reflexió, missió última de l'periodisme seriós i rigorós que pretenem per a la nostra comarca.

CICLE D'INFRAESTRUCTURES

16 debats a diferents poblacions sobre el paper de les infraestructures al desenvolupament econòmic al Baix Llobregat i L'Hospitalet

La Fundació Cercle d'Infraestructures que presideix Pere Macias, BCN Content Factory i la publicació El Llobregat, organitzen durant els darrers tres anys el *Cicle Desenvolupament Econòmic al Baix Llobregat i L'Hospitalet. El factor de les infraestructures*, un projecte d'informació, comunicació i divulgació per donar a conèixer les possibilitats i oportunitats de desenvolupament econòmic a la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet a partir de les infraestructures. Amb la participación d'autoritats acadèmiques i politiques d'ambit municipal, metropolità i de la demarcació de Barcelona.

Debat de Infraestructures a
EL PRAT DE LLOBREGAT

Balanç del Pla Delta i la Plataforma Logística Intermodal

Enllaç informatiu
Televisió de El Prat

Debat de Infraestructures a
SANT JUST DESVERN

Fer l'habitatge asequible. Una missió imposible?

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
CASTELLDEFELS

Les platges, infraestructures de lleure glocal

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
ESPLUGUES

Collserola, infraestructura natural metropolitana

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
SANT JOAN DESPÍ

Mobilitat versus Contaminació: una batalla perduda?

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
MARTORELL

Els colls d'ampolla del Corredor del Mediterrani al Baix Llobregat

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
MOLINS DE REI

El riu Llobregat, infraestructura natural

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

L'intercanviador de L'Hospitalet, bypass per Rodalies

Enllaç informatiu 1
Enllaç informatiu 2
Enllaç informatiu 3
Enllaç informatiu 4
Televisió de L'H

Debat de Infraestructures a
VILADECANS

La necessitat de millorar la mobilitat i el transport púbic de les poblacions del Delta

Enllaç informatiu 1
Enllaç informatiu 2

Debat de Infraestructures a
SANT BOI DE LLOBREGAT

Economia sobre rodes. Els nusos de carreteres al sud de Barcelona

Enllaç informatiu 1
Enllaç informatiu 2
Enllaç informatiu 3

Debat de Infraestructures a
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

Present i futur dels Centres Comercials

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
SANT FELIU DE LLOBREGAT

Cirugía urbanística: La ciutat després del soterrament de les vies

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
GAVÀ

Model de ciutat territorialment i econòmicament sostenible

Enllaç informatiu 1
TV Gavà
TV El Prat

Debat de Infraestructures a
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Desplegament del 5G, una infraestructura disruptiva

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
SANT JOAN DESPÍ

Parks & Ride, baules del transport públic

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
SANT BOI DE LLOBREGAT

Un DAFO al Baix, territori logístic

Enllaç informatiu

Debat de Infraestructures a
CASTELLDEFELS

UPC, infraestructura de coneixement per al territori

Enllaç informatiu

24-1-2020

"El port, infraestructura de sostenibilitat", a El Prat

Amb Mercè Conesa, Lluis Mijoler i Pere Macias

PRIMER TRIMESTRE DE 2020

"Les oportunitats de la Ciutat Aeroportuaria", a Viladecans

Amb Maurici Lucena, president d'AENA

L'electrificació del Port de Barcelona: el camí cap a la reducció d'emissions

El Port de Barcelona durà a terme una inversió de més de 60 milions d'euros per electrificar els molls en els pròxims vuit anys

"Els ODS han passat a integrar-se en la nostra estratègia i en els nostres projectes", asseguren des de l'entitat

El Port forma part de World Ports Climate Action Program (WPCAP) i lidera l'electrificació dels ports a escala internacional

Redacció

El Port de Barcelona ha assumit el seu paper destacat en la lluita per reduir dràsticament les emissions contaminants. Les actuacions se centren a reduir aquestes emissions per tal d'eliminar l'impacte negatiu en la salut dels ciutadans, i treballar per la descarbonització de la seva activitat

Des del Port de Barcelona han decidit iniciar l'electrificació progressiva dels molls per permetre la connexió elèctrica dels vaixells i així evitar les emissions dels motors auxiliars durant les escales al port. La connexió elèctrica dels vaixells en els principals molls permetrà reduir un 51% les emissions d'òxids de nitrogen i un 25% les de partícules en suspensió el 2030. De fet, el Port durà a terme una inversió de més de 60 milions d'euros per anar progressivament electrificant els principals molls, començant pels molls on atraquen ferris i creuers.

Sí l'electrificació és un dels processos necessaris, un altre és la descarbonització de l'activitat marítima. Per fer-ho possible, s'està treballant en un procés de transició energètica basat en les energies renovables, en compliment amb els objectius fixats per la Unió Europea als Acords de París. El potencial de les energies renovables de la zona portuària, especialment fotovoltaica i eòlica, s'estima que és superior als 100 MWp de potència pic, un valor que podria donar resposta a la demanda d'electricitat de tots els vaixells que fan escala al nostre mar. En conjunt, sí l'electrificació dels molls s'aplica amb energia generada des de sistemes renovables, permetrà reduir doblement les emissions de gasos d'efecte hivernacle dels vaixells.

Cooperació internacional contra el canvi climàtic

Des de l'entitat portuària han mostrat el seu compromís amb els diferents acords mediambientals internacionals. "El Port de Barcelona ha subscrit plenament aquests ODS, que han passat a integrar-se en la nostra estratègia i en els nostres projectes de desenvolupament", expliquen des de l'Autoritat Portuària. L'any passat, el port es va adherir al World Ports Climate Action Program (WPCAP), una iniciativa internacional en la qual participen els ports de Vancouver, Los Angeles, Long Beach, Nova York, Hamburg, Anvers, Rotterdam, Göteborg i Busan. Dins d'aquesta aliança de ports contra el canvi climatic, Barcelona lidera el grup de treball *Power-to-Ship*, centrat precisament a fomentar l'electrificació de molls a tot el món.

Cal afegir que des de 2016 s'aplica el Pla de Millora de la Qualitat de l'Aire del Port de Barcelona, que agrupa 53 accions concretes en 9 línies de treball, incloent-hi la potenciació del transport ferroviari i de la navegació a curta distància, la creació de nous accessos viaris i ferroviaris, l'aplicació de mobilitat sostenible del conjunt d'empreses situades al Port o

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

l'adequació i actualització de les xarxes de vigilància de la qualitat de l'aire.

Altres mesures mediambientals

D'altra banda, el Port de Barcelona posa a disposició dels seus clients i dels diferents agents de la cadena logística l'Ecocalculadora, eina que calcula les emissions de CO_2 de les rutes de transport i de les rutes alternatives més eficients des del punt de vista mediambiental. La idea és que els operadors estiguin cada vegada més interessats a conèixer les externalitats ambientals de les seves operacions per integrar-les en la presa de decisions sobre les rutes de transport que utilitzen.

El Port també ofereix bonificacions ambientals a les empreses concessionàries que es dotin d'un sistema de gestió mediambiental, apliquin bones pràctiques ambientals i inverteixin en millores per reduir l'impacte de les seves operacions en el medi ambient.

L'any 2014, el Port de Barcelona va posar en marxa, juntament amb terminals i operadors de serveis, el projecte BCN Zero Carbon. Es tracta d'un projecte que pretén fer neutres les emissions de gasos d'efecte hivernacle degudes al pas de mercaderia pel Port. Consisteix en inventariar les emissions GEH de les activitats estretament relacionades amb el pas de les mercaderies per l'enclavament per reduir al màxim les emissions i compensar aquelles que no puguin ser minimitzades. En uns anys, es podrà afirmar que el Port és neutre en emissions GEH per al tràfic de mercaderies mogudes per contenidor i vehicles en la seva àrea d'acció que abasta el vaixell, serveis nàutics, terminals, transport terrestre per camió i ferrocarril.

El Port de Barcelona rep el Premi EMAS per la seva gestió ambiental

El l Port de Barcelona ha rebut el Premi EMAS (Eco-Management and Audit Scheme) 2019, en la categoria d'organització pública de mida mitjana o gran. El cap de Medi Ambient del Port de Barcelona, Jordi Vila, acompanyat pels tècnics del departament de Medi Ambient, David González i Daniel Ruiz, va recollir el guardó en la gala celebrada al Museu Guggenheim de Bilbao.

Els Premis EMAS, organitzats per la Comissió Europea i un Fòrum d'Organismes Competents en aspectes mediambientals i que s'atorguen bianualment, tenen l'objectiu de reconèixer les organitzacions certificades amb aquests sistema de gestió ambiental que han destacat per la seva excel·lència i són una eina per a promocionar i compartir les millors pràctiques de gestió ambiental.

En el lliurament del Premi, l'organització va destacar l'aposta decidida en la millora ambiental de l'activitat portuària i, en especial, per les accions definides en el Pla de Millora de la Qualitat de l'Aire del Port de Barcelona, en marxa des del 2016. Especialment, s'han reconegut les polítiques actives de promoció de nous combustibles més nets dins la logística portuària i, en particular, del gas natural liquat, tant per a vaixells com per a camions i maquinària de terminal.

Actualment, el Port de Barcelona disposa d'infraestructura adequada i suficient per a proveir aquest

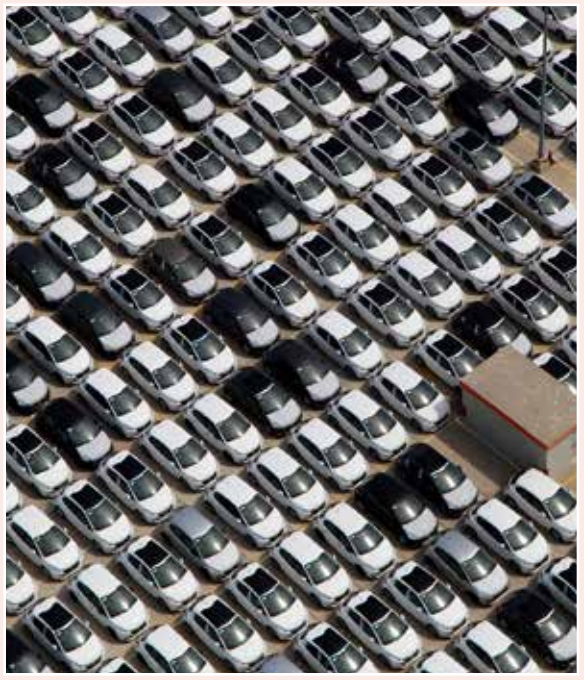

combustible més net als vaixells, camions i maquinària de terminal, té una regulació clara que garanteix la seguretat de les operacions i incentiva als vaixells que utilitzen aquest combustible amb descomptes en les taxes superiors als que fixa la Llei de Ports..

L'entrada del Museu de les Aigües a la UNESCO impulsarà les seves activitats

El Museu de les Aigües ha passat a formar part de la xarxa Water Museums Global Network de la UNESCO

Es el primer museu d'Espanya que entra en aquesta xarxa internacional, basada en la investigació i la conscienciació

Redacció

El Museu de les Aigües de Cornellà ha entrat en la Water Museums Global Network de la UNESCO. Aquesta xarxa de museus de l'aigua té l'objectiu de conscienciar sobre la importància d'aquest valuosíssim recurs natural i obrir el camí d'un consum sostenible.

L'entrada del Museu de les Aigües a aquesta xarxa de la UNESCO és important per diversos factors. És l'únic museu espanyol en aquesta unió de seixanta museus arreu el món. A més, suposa un reconeixement a la feina feta per Aigües de Barcelona des que va decidir obrir-lo al públic en 2004.

La xarxa global de Museus de l'Aigua cimenta la seva activitat en l'educació i la investigació, seguint el fixat en els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides i les activitats del Programa Hidrològic Internacional (IHP) de la UNESCO. Creat el 1975, el IHP és l'únic pla intergovernamental dedicat a la recerca de l'aigua, la gestió dels recursos hídrics, l'educació en sostenibilitat i la conscienciació.

L'entrada del Museu de les Aigües de Cornellà a la xarxa li donarà més visibilitat internacional en un moment on els Objectius de Desenvolupament Sostenible estan a l'ordre del dia i la idea d'un consum responsable de l'aigua s'ha propagat arreu el món.

El Museu de les Aigües és un espai per divulgar el coneixement sobre l'aigua, aquest bé essencial per a la vida i per al desenvolupament de la societat. Està ubicat a l'antiga Central Cornellà, construïda l'any 1909. El museu ofereix experiències adaptades a tots els públics que permeten conèixer el paper de l'aigua en la història de la humanitat o com han evolucionat les tècniques perquè avui arribi a les nostres llars.

A més, té un ric patrimoni industrial i arquitectònic, en el qual destaca l'històric edifici modernista construït per l'arquitecte Josep Amargós o la recent reconstrucció de la cascada que Antoni Gaudí va dissenyar per la Casa Vicens.

Educant als més petits de la família

Un dels pilars fonamentals del Museu de les Aigües és el programa educatiu. El museu ofereix diverses activitats adreçades a nens, escoles i grups infantils. En aquestes activitats, els més petits tenen l'oportunitat de tractar l'aigua des de mirades diverses, aprenen a estimar-la i poden impregnar-se de la consciencia sostenible que tracta de difondre Aigües de Barcelona.

Els organitzadors també es posen a disposició dels adults per adaptar els continguts, les metodologies i l'itinerari de les activitats per a alumnes amb necessitats educatives especials.

WATER MUSEUMS GLOBAL NETWORK

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

International Hydrological Programme

Que ningú es quedi enrere

Aigües de Barcelona assumeix la seva part de la factura de 34.695 famílies vulnerables

El Fons de Solidaritat ha signat convenis amb 22 municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

Redacció

Res és tan important com mantenir la confiança i l'esperança. Especialment en els moments difícils. És llavors quan més valorem els que estan sempre al nostre costat i ens donen un cop de mà per poder tirar endavant. Aigües de Barcelona, conscient de la seva responsabilitat com a prestatària d'un servei fonamental, ho té clar. El seu compromís amb una societat igualitària, justa i inclusiva té una traducció inequívoca: la seva implicació en defensa de les famílies vulnerables, aquelles a qui la crisi, primer, i la velocitat dels canvis, després, ha suposat un cop per als seus ingressos econòmics del qual encara no s'han recuperat.

Per això, la companyia ha bonificat la factura de l'aigua a un total de 34.695 famílies en situació de vulnerabilitat, 16.264 de les quals a la mateixa ciutat de Barcelona, segons les últimes dades, actualitzades en data de 30 de setembre de 2019. Això vol dir que aquests usuaris no han de pagar (perquè ho assumeix Aigües de Barcelona) la part del rebut que correspon al consum d'aigua, el que representa gairebé el 50% del total. La resta de l'import de la factura correspon a impostos i taxes que fixen les administracions i, per aquest motiu, no depèn de la prestatària del servei.

Aigües de Barcelona canalitza aquest ajut a les famílies a través del seu Fons de Solidaritat, que va crear el 2012 quan van començar les dificultats econòmiques per a una part de les famílies. Un fons amb recursos propis destinat als més desfavorits i que li ha permès ser la primera companyia de serveis que pot dir, amb la màxima garantia, que no talla mai el subministrament als usuaris que han estat identificats pels serveis socials com a persones vulnerables. El Fons de Solidaritat ha signat convenis amb 22 municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Deute condonat

La persistència de les dificultats ha portat també la companyia a condonar, en el primer semestre de l'any, el deute impagat (corresponent al consum d'aigua) a un total de 9.529 famílies vulnerables, que se sumen a les 9.296 famílies que van veure condonat aquest deute l'any 2018. En total, 18.825 famílies s'han beneficiat d'aquesta mesura.

Aquestes iniciatives se sumen a la línia d'ajuts oberta per Aigües de Barcelona des de fa anys. Des de l'1 de gener aplica una tarifa social (per a col·lectius específics), que suposa una reducció del 25% del servei de l'aigua sobre la tarifa domèstica i que ha beneficiat 14.317 famílies. També hi ha bonificacions per a les llars amb més de tres persones, que permeten descomptes de 56 euros anuals de mitjana per llar i que han beneficiat ja un total de 156.501 famílies, i una política d'ajornaments i flexibilitat en els pagaments, a la qual s'han acollit 5.134 famílies.

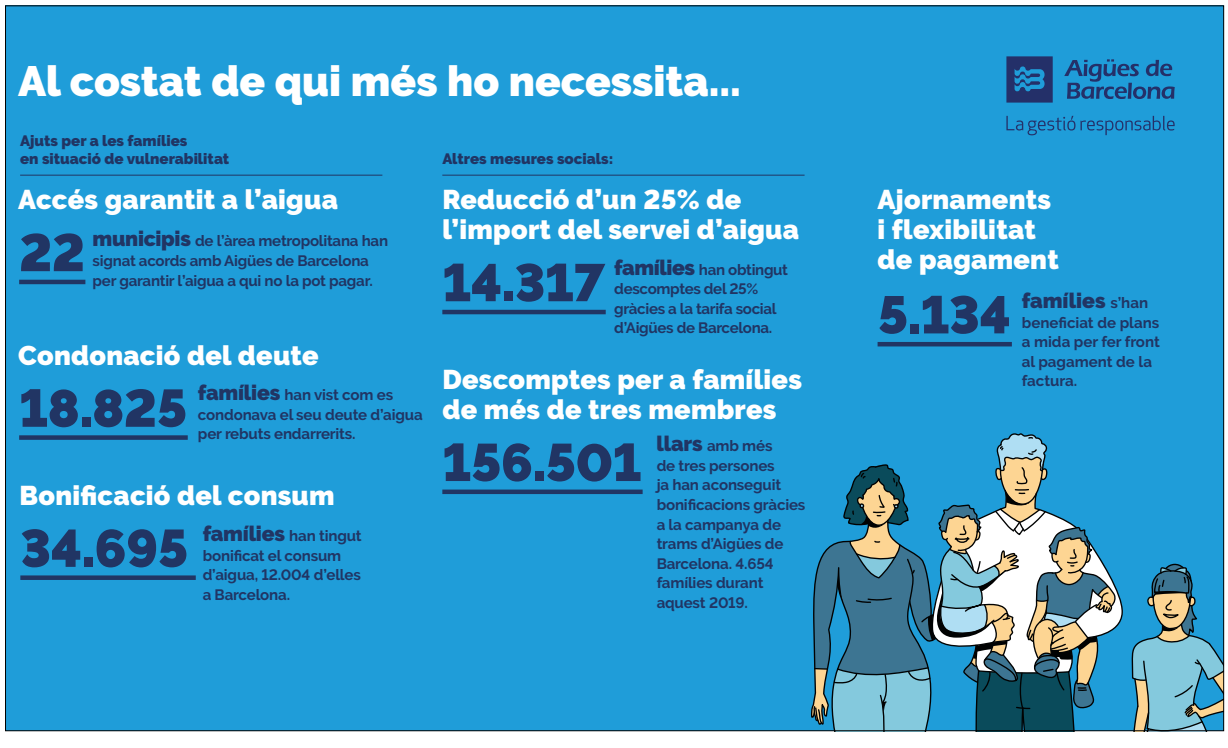

Amb la recerca

"la Caixa"
LA FUNDACIÓ

"la Caixa" inverteix en recerca per construir una societat millor

Hem invertit 90 milions d'euros en coneixement, recerca mèdica i innovació per superar reptes tan importants per a la societat com curar el càncer, prevenir la malaltia d'Alzheimer i aconseguir una vacuna contra la sida.

A més, atenem les necessitats dels col·lectius més vulnerables i acostem la cultura a tothom.

"la Caixa" és la primera fundació privada del país i una de les més importants del món.

Gràcies a tots els beneficiaris, col·laboradors i entitats que han participat en aquesta campanya

L'Hospitalet pugna per la seva vintena estació de Metro

- La Generalitat preveu que la parada d'Ernest Lluch, de l'L5, entri en funcionament el 2021
- L'executiu català va reprendre les obres l'any passat, després que s'aturessin el 2012
- Esplugues segueix a l'espera de la prolongació de l'L3, contemplada en un protocol signat pel Govern

Rosa Alarcón, regidora de Mobilitat de Barcelona; Núria Marín, alcaldessa de l'Hospitalet; Quim Torra, president de la Generalitat; Pere Aragonès, vicepresident de la Generalitat, i Damià Calvet, conseller de Territori, a la inauguració de la parada de l'L10 a Ciutat de la Justícia / Gencat

Redacció

La xarxa de Metro s'expandeix per la comarca. En aquest sentit, L'Hospitalet ha vist darrerament satisfetes les seves demandes pel que fa a la posada en marxa d'estacions llargament reivindicades. Un exemple són les parades de l'L10 que s'han obert a la part sud de la ciutat, en concret a Provençana i Ciutat de la Justícia, que després d'anys d'estira i arronsa van fer-se realitat el 2018.

Amb tot, encara hi ha una parada més prevista al territori i que arrossega anys de retards i incompliments. Es tracta de l'estació de l'L5 d'Ernest Lluch, ubicada a cavall entre Barcelona i l'Hospitalet –concretament entre les parades de Collblanc i Pubilla Cases- i que està a l'espera de ser culminada. Les obres van arrencar el 2008, però el 2012 van aturar-se, i fins al 2018 no s'han reprès. Les obres tenen un pressupost de 15 milions d'euros i permetran, a més, connectar l'estació amb les línies T1, T2 i T3 del Trambaix.

La previsió de la Generalitat és que les obres finalitzin el 2021, fet que fa que enguany sigui un any clau per poder veure completada la vintena parada de metro de l'Hospitalet en el temps establert.

I mentrestant, Esplugues resta a l'espera de l'L3

Aquest any 2020 l'altre punt important pel que fa a l'extensió del metro per la comarca serà Esplugues. Aquí, en funció a un protocol signat per l'Ajuntament i la Generalitat el 2017, està previst que arribi el metro. En concret, fins al centre de la ciutat, una actuació prevista al Pla Director d'Infraestructures (PDI) 2011-2020, juntament amb l'ampliació del tram entre Esplugues i Sant Just Desvern pel carrer Laureà Miró. Aquesta segona actuació sembla que tira endavant, amb l 'aprovació de l'estudi inicial, però del metro a Esplugues, de moment, no se n'ha sentit a parlar.

Mitjançant el pacte assolit, la Generalitat es comprometia a contractar durant el 2017 el projecte constructiu i executiu per fer possible la continuació de l'L3 a partir de Zona Universitària, en el marc d'una futura prolongació fins a Sant Feliu. En el marc de l'acord, es crearien dues parades, una a l'avinguda Ahrensburg, al costat de l'Hospital de Sant Joan de Déu, i una segona al Pont d'Esplugues. L'objectiu era licitar i contractar les obres durant la vigència del PDI fins al 2020 i programar la seva execució a partir del 2021.

La parada futura parada d'Ernest Lluch, a cavall entre l'Hospitalet i Barcelona, serà una realitat el 2021 / Arxiu

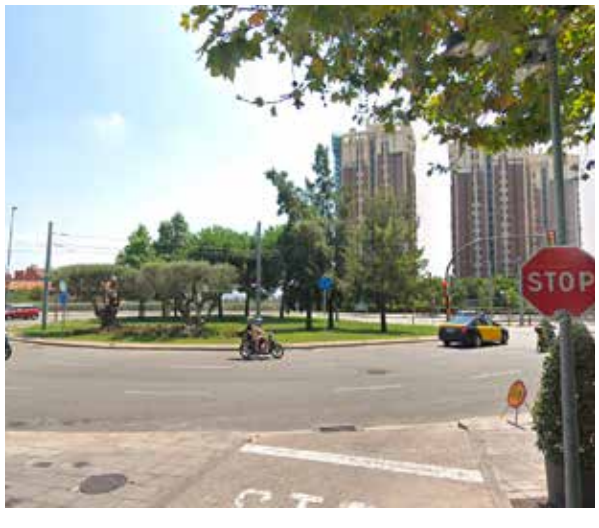

Aquestes obres compten amb un pressupost estimat de 180 milions d'euros i contemplen un nou tram de 2,3 quilòmetres que doni resposta a una demanda de gairebé 7 milions de passatgers l'any, que s'estalviaran una mitjana de quatre minuts en el seu trajecte. Aleshores, en aquell ja llunyà 2017, l'alcaldessa Pilar Díaz va posar èmfasi en "l'impacte econòmic que suposaria la millora de la xarxa de transport" d'Esplugues, cosa que ajudaria a desenvolupar l'activitat econòmica i l'arribada de noves empreses, va destacar.

El Quart Cinturó, una via que ha quedat al calaix / Arxiu

El Quart Cinturó, l'altre gran oblidat

- Aquesta via envoltaria l'àrea metropolitana des d'Abrera fins a Mataró
- Està previst que enguany s'enllesteixi el tram entre Olesa i Viladecavalls
- Els agents econòmics reivindiquen una infraestructura necessària

Redacció

Es tractaria d'una infraestructura que uniria els dos vallesos i connectaria tot l'arc que envolta l'àrea metropolitana. La B-40 o Quart Cinturó va camí de convertir-se en una d'aquelles infraestructures inacabades que clamen al cel. Alguns sectors vallesans s'hi oposen per l'impacte mediambiental que alerten que tindrà, mentre que els agents econòmics com Foment del Treball o PIMEC reclamen la finalització d'una via que uniria tota una zona, l'àmbit B-30, que concentra més d'un milió d'habitants, 30.000 empreses i gairebé 400.000 llocs de treball, si sumem els municipis del nord del Baix Llobregat i els dos vallesos que comprèn.

La finalització total de la B-40 suposa un desembors sament de 400 milions d'euros i, en un primer moment, es va descartar connectar l'A-2 i la B-40 a través d'un viaducte sobre el riu Llobregat, pels perills sobre l'ecosistema que hagués comportat, tal com van denunciar alguns ajuntaments que s'hi van oposar, tal és el cas d'Olesa.

El primer disseny de la B-40 data de l'any 1968, mentre que els primers estudis informatius es van portar a terme el 1998, malgrat que no va entrar als pressupostos fins al 2007. El tram d'Abrera a Olesa ja està finalitzat, però no així el que anirà d'Olesa a Viladecavalls, que s'estima que quedarà enllestit aquest any 2020, en base a un compromís entre administracions per finalitzat, almenys, la connexió entre les comarques del Baix Llobregat i el Vallès Occidental. Sigui com sigui, el nord de la comarca seguirà a l'espera de veure finalitzada una via vital per estalviar temps i diners a l'hora de moure's i transportar mercaderies.

Reunió d'alcaldes amb l'ex conseller de Territori, Josep Rull / Gencat

Adéu a la T-10: canvi radical en les tarifes de transport metropolità

Des de l'1 de gener els títols per viatjar passen a ser majoritàriament unipersonals

La targeta de 10 viatges passa a dir-se T-casual i s'encareix 1,25 euros a zona 1

Poveda (AMB): "Volem impulsar un canvi d'hàbits i fidelitzar usuaris"

Redacció

La metròpoli ha arrencat 2020 amb canvis que afecten el dia a dia. Un dels més importants fa referència a les tarifes de transport. En aquest sentit, l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), participada per la Generalitat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i l'Ajuntament de Barcelona, ha fet un *lifting* a les tarifes, tant de preu com de nom. La principal variació és que la T-10, un dels títols de transport més cèlebres i utilitzats pels viatgers, passa a anomenar-se T-casual i a costar 11,35 euros, 1,15 més que la T-10. A més, aquest títol passa a ser unipersonal, a diferència de la T-10. El nou títol, que també aplega una desena de viatges, està pensat, informen des de l'ATM, per a persones que facin un ús menys intensiu del transport.

Per altra banda, les noves tarifes posen en el centre de la graella a la T-usual, que vindria a ser la T-Mes, però un 25% més barata –en la zona 1 el seu preu serà de 40 euros-. Consta de 30 dies de viatges il·limitats i és també de caràcter personal. El conseller de Territori, Damià Calvet, la descriu com "el títol estrella" de la nova proposta tarifària, mentre que Ada Colau, alcaldessa de Barcelona, titlla el canvi de "revolució tarifària". "El gran canvi és que arriba la tarifa plana al transport públic de Barcelona", afegeix Colau.

L'única targeta que és multipersonal és la T-grup, que permet fer 70 viatges en 30 dies a 79,45 euros per a la zona 1. L'ATM destaca que aquest és un títol pensat per a "l'ús ocasional" del transport per part de grups, des d'escolars a equips esportius.

Nou paradigma

Calvet defensa que amb aquesta nova proposta surten beneficiats els usuaris que tenen el transport públic "com a base de la seva mobilitat". De fet, considera que té un rol "central" i que avancem cap a un nou model que obliga a "transformar els títols buscant fidelitzar els usuaris". En aquest sentit, posa de manifest la necessitat de fomentar el transport públic i reduir, al seu torn, les emissions contaminants i millorar la qualitat de l'aire.

Per la seva banda, Colau considera que aquest canvi ajudarà els usuaris. "Passem a l'acció i ens assegurem que la major part de la ciutadania, la gent treballadora, estudiants i els que ho tenen més difícil per arribar a final de mes tinguin la reducció tarifària més gran que s'ha fet a la història".

"Aquest any hem anat molt més enllà i hem dut a terme una transformació del sistema tarifari que havia estat vigent durant els darrers anys, amb l'objectiu de facilitar i impulsar un canvi d'hàbits i fidelitzar usuaris al transport públic i beneficiar els que ja ho són de forma habitual", expressa Antoni Poveda, vicepresident de Mobilitat de l'AMB. En aquest sentit, Poveda posa de manifest que la reducció del 25% del preu "no s'havia fet mai".

Títols I Tarifes 2020

	1 zona	2 zones	3 zones	4 zones	5 zones	6 zones
Bitllet senzill	2,40	3,40	4,50	5,75	7,35	8,55
T-casual	11,35	22,40	30,50	39,20	45,05	47,90
T-usual	40,00	53,85	75,60	92,55	106,20	113,75
T-jove	80,00	105,20	147,55	180,75	207,40	222,25
T-dia	10,50	16,00	20,10	22,45	25,15	28,15
T-grup	79,45	156,80	213,50	274,40	315,35	335,30

Títols per a Famílies Monoparentals/Nombroses

	1 zona	2 zones	3 zones	4 zones	5 zones	6 zones
T-usual FM/FN general	32,00	43,10	60,45	74,05	84,95	91,00
T-usual FM/FN especial	20,00	26,95	37,80	46,30	53,10	56,90
T-jove FM/FN general	64,00	84,15	118,05	144,60	165,95	177,80
T-jove FM/FN especial	40,00	52,60	73,80	90,40	103,70	111,15
T-70/90 FM/FN general	63,55	125,45	170,80	219,50	252,30	268,25
T-70/90 FM/FN especial	39,75	78,40	106,75	137,20	157,70	167,65

Bonificació per a persones en situació d'atur

	1-6 zones
T-usual bonificada	9,95

Altres títols

T-casual Treb. Aeroport	11,35	22,40	30,50	39,20	45,05	47,90
T-aire	2,05	4,05	5,50	7,55	8,10	8,60

Packs Berguedà-Barcelona

	7 zones
Pack Berguedà-Barcelona	59,25
	4 zones
Pack Berguedà-Bages	41,85
	7 zones
Pack Ripollès-Barcelona	59,25

Stop Pujades surt al pas

Des de la plataforma Stop Pujades celebren la baixada de preu per al títol mensual i que s'avanci cap a un paradigma de "tarifa plana", tot i que la titllen d'insuficient per a les zones 2 i 6. Tanmateix, avisen que "només un número limitat de viatgers" poden migrar de l'antiga T-10 a al nova T-usual, cosa que deixaria "molta gent" fora d'aquesta tarifa plana, lamenten. Sigui com sigui, celebren el que consideren "intenció clara" de canviar el sistema tarifari de l'ATM, malgrat veure-ho "poc valent".

Davant de les crítiques, l'ATM va presentar dies després la T-familiar, un títol multipersonal, a diferència dels presentats per al 2020, i que ofereix la possibilitat de fer vuit viatges durant 30 dies a un preu de 10 euros, més cara, proporcionalment, que la T-10.

Tarifació social

La T-usual i la T-casual pretenen ser la base del nou sistema tarifari, expliquen des de l'ATM, que afegeix al sac la T-jove, que també experimenta una baixada de preu del 25% i passa a costar 80 euros per una zona i dóna dret a viatges il·limitats per als menors de 25 anys durant tres mesos, a més de la gratuïta T-16, per als menors de 16 anys.

Per altra banda, es mantenen els títols FM/FN per a famílies monoparentals i nombrosos, amb una reducció de preu mitjana del 25%, mentre que es manté la bonificació de la T-usual per a aturats que reuneixin les condicions establertes –es congela a 9,95 euros-.

La T-dia, per la seva banda, passa a valer 10,50 euros a la zona 1 i dóna dret a viatges il·limitats en 24 hores. Per últim, el bitllet senzill té un cost de 2,40 euros a la zona 1, mentre que el senzill a l'aeroport val 5,15 euros. Els títols comprats el 2019 mantindran la seva vigència fins al 29 de febrer.

El Tram creix al Baix a l'espera de la unió amb el Besòs per la Diagonal

- L'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) aprova l'ampliació del tramvia entre Esplugues i Sant Just Desvern
- -Està previst que la línia arribi a Sant Feliu el 2024, d'acord a un acord entre l'Ajuntament i la Generalitat
- Barcelona reprèn la idea d'unir els ramals del Llobregat i el Besòs i aspira a fer-ho realitat el 2021

Redacció

El daltabaix experimentat pel tramvia el 2018, després del rebuig del Ple de Barcelona a unir la línia del Besòs amb la del Baix, pel centre de la ciutat, no ha estat impediment perquè aquest mitjà de transport creixi per la comarca. De fet, un any abans de la negativa de la capital es va posar la primera pedra per ampliar el Trambaix entre Esplugues i Sant Just Desvern a través del carrer Laureà Miró. Un projecte l'estudi informatiu del qual acaba de ser aprovat per l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM).

Per altra banda, Generalitat i Ajuntament de Sant Feliu van arribar a un acord a finals del 2018 perquè el tramvia arribés a la capital comarcal. De fet, el Baix Llobregat ha seguit reivindicant la necessitat d'apostar per un mitjà de transport sostenible amb el medi ambient a través d'una petició dels agents socials perquè la línia vagi encara més enllà i arribi a Molins de Rei. En aquest sentit, CCOO, l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i la Federació d'Associació de Veïns del Baix Llobregat (FAVBAIX) han posat en marxa una campanya per fer realitat aquest desig.

Avançar pel Baix Llobregat

La voluntat de les tres entitats és que el Trambaix no es quedi a Sant Feliu i arribi a Molins travessant el polígon El Pla. Per això, demanen que aquesta extensió sigui inclosa al Pla director d'infraestructures 2021-2030 de la Generalitat. Aquesta actuació, defensa el triumvirat d'entitats, permetrà la millora de la connectivitat per als treballadors, reduir l'impacte ambiental i millorar la qualitat de vida d'aquests municipis. A més, es proposa desenvolupar l'estudi per portar el tramvia a l'estació dels FGC de Quatre Camins, a Sant Vicenç dels Horts. Les entitats destaquen que portar el tram al polígon El Pla suposarà un benefici per als treballadors de les 150 empreses que hi ha emplaçades, des del punt de vista de reduir riscos laborals i per la cura del medi ambient, en limitar l'ús del vehicle privat. La campanya reivindicativa contempla que es presentin mocions als diferents ajuntaments de la comarca per fer pressió.

Però abans que arribi a Molins, el Tram haurà assolit Sant Feliu. Almenys així consta al protocol que van signar l'Ajuntament i la Generalitat el desembre del 2018 perquè el tramvia arribés a la capital de la comarca. Tanmateix, aquestes obres estan condicionades al ritme de les actuacions per soterrar les vies de Rodalies, autèntica reivindicació històrica de la ciutat.

Si tot avança al ritme establert –i tot indica que, almenys de moment, tot va segons el calendari- les obres de l'arribada del Tram a Sant Feliu arrencarien el 2023, amb les quals s'habilitarien un parell més de parades a la línia T-3, una al costat de la futura estació de tren i una altra al barri de la Salut-Ca Maginàs. De fet, una part de l'espai alliberat a les vies seria dedicada a la línia del tramvia.

El Tram, el mitjà de transport que uneix el centre del Baix amb Barcelona / Arxiu

El Tram no pot créixer de moment per Barcelona, però ho fa pel Baix Llobregat / Arxiu

La ampliació del Tram entre Esplugues i Sant Just per Laureà Miró permetrà reduir el temps del viatge / Arxiu

Aquest projecte, segons van informar en el seu moment el conseller de Territori, Damià Calvet, i l'aleshores alcalde de Sant Feliu, Jordi San José, tindrien un pressupost de prop de 20 milions d'euros i una durada estimada de 12 mesos. Abans, però, es portarien a terme estudis per avaluar tècnica i econòmicament el projecte, analitzar la mobilitat, l'impacte ambiental o la urbanització associada al projecte d'ampliació de la línia.

A l'espera de Barcelona

No obstant això, la gran reivindicació comarcal referent al tramvia té a veure amb la unió de les dues línies que hi ha a la metròpolis, la del Besòs i la del Llobregat. L'abril del 2018 va descarrilar la proposta al Ple de Barcelona, després que l'alcaldessa de la capital catalana, Ada Colau, prometés quan va accedir al càrrec que licitaria en 100 dies les obres. Cinc anys més tard, i malgrat el daltabaix del Ple barceloní, sembla que la unió dels tramvies torna a estar sobre la taula. El gener del 2019 es va aprovar a l'hemicicle barceloní una tímida proposta per tirar endavant una connexió en superfície per la Diagonal, mentre que recentment l'ATM ha aprovat de manera definitiva un estudi informatiu que ha de ser l'inici d'un procés que porti a arrencar les obres, sent optimistes, el 2021. Caldrà estar atents, per tant, al 2020 pel que fa al tramvia.

L'enllaç de les línies del Llobregat i el Vallès dels FGC comportaria un augment de passatgers / FGC

Ricard Font va assegurar a l'Hospitalet que la unió dels FGC estaria enllestida el 2024 / BCN Content Factory

La connexió dels FGC del Baix i del Vallès es licitarà aquest 2020

Ricard Font, president de Ferrocarrils, assegura que la unió de les línies entrarà en funcionament el 2024

Aquesta millora permetrà augmentar els viatgers de la xarxa i apropar els ingressos tarifaris a les despeses d'explotació

Redacció

La connexió de les línies del Baix Llobregat-Anoia i del Vallès dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), avui separades, serà una realitat el juliol de l'any 2024. Així ho va indicar Ricard Font, president d'FGC, en el marc del fòrum Fem Llobregat que organitza AEBALL, amb la col·laboració de BCN Contect Factory.

Avui dia, per anar del Metro del Baix Llobregat, això és, la línia dels FGC que recorre la comarca de dalt a baix, fins a Catalunya, cal fer transbordament, atès que aquesta finalitza a Plaça Espanya. Ara, amb aquest projecte constructiu, es pretén perllongar la línia Llobregat-Anoia fins a Gràcia, des de Plaça Espanya, un nou ramal que tindrà una longitud total de 3,8 quilòmetres i que suposarà la creació de tres noves estacions al llarg del seu recorregut. Una d'elles estarà ubicada al carrer Urgell de Barcelona, entre Rosselló i Provença, a prop del Clínic; la segona seria a Francesc Macià, amb correspondència amb el Tram, mentre que la tercera seria la pròpia de Gràcia, situada a la plaça Gal·la Placídia, en una zona d'alta densitat poblacional.

Aquesta actuació, que comporta un pressupost de 300 milions d'euros, està recollida al Pla d'Infraestructures del transport de Catalunya (2006-2026) i també al Pla Director d'Infraestructures del Transport Públic Col·lectiu de la Regió Metropolitana de Barcelona (2011-2020).

Els FGC acaben de celebrar 40 anys de vida / FGC

Amb aquesta unió, està previst que, a més d'integrar millor la xarxa metropolitana a zones d'alta densitat, hi hagi un increment de viatgers a la línia Llobregat-Anoia. Un augment de passatgers, destaquen, que provocaria que els ingressos tarifaris de la línia s'apropessin molt a les despeses d'explotació. De fet, Font, en la conferència de Fem Llobregat, va assegurar que els passatgers del Metro del Baix creixerien fins als 40 milions amb aquest enllaç entre Plaça Espanya i Gràcia.

L'estudi informatiu ja està redactat i està en fase d'elaboració el projecte bàsic i constructiu d'obra civil d'aquesta actuació. Està previst que al llarg d'aquest any es liciti l'obra civil.

Aquesta connexió ajudarà a estalviar temps de viatge / Arxiu

Les negociacions polítiques venen de lluny. A la imatge, reunió dels alcaldes del territori amb representants del govern de l'Estat / Arxiu

L'enllaç interminable entre l'A-2 i l'AP-7 serà una realitat enguany

- L'enllaç es farà a través d'un viaducte que ja s'està enllestint
- L'actuació finalitzarà amb un cost total de 87 milions d'euros
- Aquesta unió estalviarà 12 quilòmetres de recorregut pel Baix

Redacció

El 2019 Vallirana veia per fi finalitzat el seu tram de variant. Juntament amb la de Sant Boi, eren dos de les obres més esperades i reivindicades des de feia anys al Baix Llobregat. Però si s'hagués de configurar una trio d'infraestructures desitjades a la comarca, el tercer seria la connexió entre l'A-2 i l'AP-7 a l'alçada de Sant Andreu de la Barca. Es tracta d'una infraestructura clau per als municipis de Sant Andreu, el Papiol i Castellbisbal, que és zona d'alta intensitat industrial, i que finalitzarà, si no hi ha cap ensurt d'última hora, aquest any 2020.

Les obres es van reprendre l'any passat després d'haver estat aturades en diverses ocasions, la darrera el 2016. La connexió entre les dues autovies es farà a través d'un viaducte i permetrà millorar la seguretat viària. I és que 2,4 quilòmetres de connexió -850 d'aquests es faran pel viaducte- permetran estalviar més de 12 de recorregut per la xarxa viària del Baix Llobregat. A més, aquesta unió reduirà els costos logístics i afavorirà, al seu torn, la reducció d'emissions contaminants, a banda de resoldre problemes de mobilitat interna en carreteres locals com la C-1413 i la B-225.

Aquesta connexió consta actualment al Plan de Infraestructuras, Transporte y Vivienda PITVI (2012-2024) del Ministeri de Foment, que és qui en té la competència. També hi és al Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya 2006-2026 i en el Conveni del Departament de Territori amb el Ministeri de Foment. En aquest sentit, forma part del CAT100, la llista amb el centenar d'infraestructures inacabades que són necessàries per a l'avenç del país i que redacta cada any Foment del Treball.

De moment, però, les tanques impedeixen fer realitat la unió / Arxiu

La variant de Sant Boi podria ser adjudicada el juny d'aquest any

- Fonts municipals expliquen que les obres es podrien adjudicar en el segon trimestre d'aques any
- El secretari general d'Infraestructures del Govern va anunciar el compromís d'Interior de fer l'adjudicació enguany
- La construcció de la variant està programada des del 1991 i va quedar paralitzada definitivament el 2015

Vista aèria de les obres de la variant

Lucas Cañete

La construcció de la variant de Sant Boi podria reactivar-se aquest 2020. Des de l'Ajuntament de Sant Boi asseguren que "la represa i finalització de les obres està en fase de redacció per part del Ministerio de Fomento". Així, les obres es reprendrien durant la segona meitat d'aquest mateix any.

De fet, Fomento ja va manifestar la seva intenció d'adjudicar el 2020 les obres de la variant de la C-245 al seu pas per Sant Boi. El secretari general d'Infraestructures del govern, José Javier Izquierdo, va fer públic el compromís del ministeri el febrer del 2019, després d'una reunió amb alcaldesses de la comarca, entre les quals es trobava Lluïsa Moret, de Sant Boi; Maite Aymerich, de Sant Vicenç dels Horts; Anna Martínez, de Santa Coloma; Isabel Martínez, de Torrelles, i també Vicenç Izquierdo, gerent d'Infraestructures Viàries i de Mobilitat.

Eliminar un punt negre

'El Nus del Llobregat', un dels noms donats a la variant, uniria la C-32 amb la A-2 i eliminaria un dels punts negres de Sant Boi, la rotonda de la Parellada. En aquest punt actualment es concentra el tràfic, especialment pels vehicles procedents de la C-32 que volen accedir a l'autopista. Amb la construcció del nus es realitzaria també una connexió directa de la C-32 amb la C-31c i viceversa.

La materialització del projecte faria estalviar 4,4 km de trajecte fins al Nus del Llobregat i l'anell de les rondes de l'anomenada "pota sud", alliberant-lo significativament de l'intens trànsit rodat.

La construcció de la variant va ser programada l'any 1992 i no va ser fins a l'any 2009 que les obres van començar finalment. L'arribada de la crisi, però, va causar la paralització de les obres i pocs anys després es fa un darrer progrés, amb la construcció de les columnes blanques que avui en dia es poden veure en arribar des de Cornellà.

L'any 2015 les obres es van paralitzar definitivament quan l'empresa adjudicatària, és a dir l'encarregada de portar a terme el projecte constructiu, va entrar en preconcurs de creditors. La solució de la variant passa necessàriament per la inversió econòmica del Ministerio de Fomento. La comarca, mentrestant, segueix a l'espera.

La masia de Can Rigalt és el símbol de l'abandonament d'aquesta zona de l'Hospitalet

Any clau per reactivar el projecte de l'Hospital General a Can Rigalt

El nou equipament sanitari és una necessitat per als veïns del nord de l'Hospitalet, que han de desplaçar-se al Broggi per ser atesos

Generalitat i consistori van reactivar el projecte després de la comissió bilateral on es van anunciar nous equipaments

Lucas Cañete

La Generalitat s'ha compromès a prioritzar la construcció del nou Hospital General de l'Hospitalet als terrenys de Can Rigal. Aquesta zona, situada al costat de la carretera N-340, porta anys abandonada i la seva masia és una mostra del deteriorament de l'espai. L'alcaldessa de l'Hospitalet, Núria Marín, i el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, van fer l'anunci després d'una comissió bilateral celebrada a Can Buxeres.

Per fer possible la realització del projecte, el conseller ha assegurat que estan treballant per tancar un acord amb Red Eléctrica per al trasllat de la subestació elèctrica que actualment ocupa l'espai on està previst fer l'equipament sanitari. Núria Marín va reconèixer que "no serà un projecte senzill" i serà necessari treballar "des d'avui mateix per fer-ho realitat". També hi ha un espai propietat del Barça, que cedirà a l'Ajuntament quan es faci la urbanització de la masia, i una junta de compensació amb la qual hauran de negociar.

La construcció d'un nou hospital és clau per als veïns de la segona ciutat de Catalunya, que moltes vegades es veuen obligats a desplaçar-se al Moisès Broggi de Sant Joan Despí, davant l'estat "obsolet" de l'hospital de la Creu Roja, com ho va definir Calvet. El conseller de Territori ha manifestat que aquesta situació "no és normal". El president de la Generalitat, Quim Torra, ja va assegurar a la seva primera visita a la ciutat al setembre, que l'hospital estava "fora del congelador".

La cinquena comissió bilateral entre la Generalitat i l'Ajuntament de l'Hospitalet va servir també per impulsar altres projectes de diferents àmbits. Marín i Calvet han anunciat que es troba gairebé enllestit el conveni per la construcció d'un nou CUAP (Centre d'Urgències i Atenció Primària) al barri de Sant Josep i una base d'ambulàncies.

Respecte als equipaments esportius, les dues administracions treballaran per convertir la pista de l'antiga escola Joanot Martorell, al carrer de la Riera del Canyet, en una instal·lació esportiva coberta que donarà servei a l'activitat de les entitats esportives del Districte I. El projecte consisteix a cobrir la pista i construir uns nous vestidors per acollir l'activitat de diferents equips i clubs de la ciutat.

El soterrament ha dividit la capital del Baix Llobregat durant dècades / Aj. Sant Feliu

Centenars de persones creuen diàriament el pas a nivell del centre de Sant Feliu / Aj. Sant Feliu

El soterrament va ser reclamat pels veïns des de els anys 80 / Jaume Serna Alsina, Arxiu Comarcal del Baix Llobregat

L'esperat soterrament de les vies de Sant Feliu s'inicia aquest 2020

Feia quatre dècades que els veïns de Sant Feliu reclamen el soterrament de les viesper on pasa el ferrocarril

Adif ha adjudicat les obres a Acciona per 62,63 milions d'euros i començaran durant l'any 2020

Lucas Cañete

Fa quatre dècades que els veïns de Sant Feliu de Llobregat reclamen el soterrament de les vies per on passa el ferrocarril. I el 2020 pot ser l'any en què la capital del Baix Llobregat vegi "unida" de nou les dues parts de la ciutat dividides pel quilòmetre i mig on passa cada dia el tren. Un tall simètric, ja que a cada banda de la via hi viuen al voltant de 22.000 veïns

Adif ha adjudicat el soterrament a Acciona Construcción per un import de 62,63 milions d'euros. Tot ha quedat enllestit per al començament de les obres, i de fet l'Ajuntament ja treballa a definir que es farà amb l'espai que s'alliberarà.

Segons l'AMB, les obres permetran incrementar la freqüència amb la qual els trens passen per Sant Feliu. Però el més positiu i celebrat del soterrament serà la desaparició del pas a nivell. "Aquest era el punt més negre, efectivament, però també ho és tota la ferida urbana que suposa que la via passi pel mig del municipi", assegurava el dia de l'adjudicació l'alcaldessa, Lidia Muñoz. Pel pas a nivell creuen centenars de veïns i és a prop d'un ambulatori i de l'escola més gran del municipi.

El soterrament de la via ha estat una reivindicació històrica del veïnat des de l'any 1980, basada en raons de seguretat. Un moment destacat va ser la manifestació convocada el juny de 1983 per les associacions de veïns del municipi, en protesta per l'accident mortal on va morir una noia i una altra en va sortir ferida greu.

Concurs per urbanitzar la superfície

Els veïns decidiran com serà el nou espai que deixarà el soterrament. L'Ajuntament va convocar un concurs de projectes per la urbanització de l'espai alliberat, on el jurat escollirà les tres millors propostes. Aquestes seran sotmeses a una consulta popular on la ciutadania dirà la darrera paraula. Un cop finalitzat el soterrament, a més de l'aprofitament de l'espai, ATM donarà inici a l'extensió de la línia T3 del Trambaix, que tindrà dues parades a Sant Feliu, fent arribar el servei fins al centre de la ciutat. L'objectiu és que les dues estacions estiguin operatives en 2024.

Segueixen els dubtes sobre el futur de la FP Dual a la comarca

- El fracàs del concurs de licitació pel Centre de Formació Professional de Martorell obliga a la Generalitat a replantar-se tot
- La consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, considera que cal "reorientar-la"
- Només un de cada deu estudiants de Formació Professional cursen la modalitat dual

Centre de Formació Professional de Martorell / El Llobregat

Lucas Cañete

El Govern de la Generalitat necessita començar a dialogar amb el sector privat i els sindicats de manera urgent. El fracàs del seu concurs per la licitació del Centre de Formació Professional de Martorell (CFPA), que hagués sigut el segon després del de SEAT i el primer de gestió publico-privada, suposa la pèrdua continua de creació de talent. Cal que el Govern impulsi mesures de manera urgent, ja de cara a l'inici del curs 2020-2021.

Impulsar un equipament de formació enfocat en l'automoció sense Seat, empresa que porta dècades generant treball i formació de joves a Martorell, sembla una aposta perduda. També ho és no parlar amb altres empreses, el que suposa reduir el potencial del centre. De fet, el Govern ja va haver de paralitzar la implementació del nou model d'FP, després d'anunciar la seva resolució sense haver parlat amb els sindicats i el sector empresarial.

La vicepresidenta i directora general d'AEBALL, Rosa Fiol, defensa que es transformi en "un centre de formació del sector del metall", que englobi el sector automobilístic. La patronal PIMEC, també demana la creació d'un pla d'actuació.

D'altra banda, des de l'espai sindical, ja van criticar la falta de diàleg del Govern per impulsar l'FP Dual, i ara CCOO demana que el CFPA s'obri immediatament com un centre públic, assumint el fracàs del concurs convocat.

La consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, va demanar que les competències de Formació Professional siguin traspassades al seu departament. "Hem de reorientar-la", va assegurar al Fòrum Empresarial del Llobregat, organitzat per AEBALL. Manuel Rosillo, president de la comissió de Formació de Foment del Treball i veí de Sant Feliu, també ve necessari un canvi de filosofia. Rosillo aposta per una "profunda reflexió" i reclama que les empreses deixin de tenir "un paper testimonial" a la formació.

Les dades indiquen que només un de cada deu estudiants d'FP cursen la modalitat dual, xifra molt allunyada del 40% d'Alemanya. El Govern ha de considerar la importància de la Formació Professional, que a més de ser una eina clau per disminuir el fracàs escolar, esdevé un element clau al creixement de l'economia.

El peatge de Martorell

Futur incert pel peatge de Martorell

El 2021 acaba la concessió de l'AP-7 però Generalitat i Àrea Metropolitana de Barcelona tenen diferències respecte a l'explotació de l'autopista

El conseller de Territori, Damià Calvet, vol aplicar una 'eurovinyeta' per "revertir el finançament del transport públic, l'ambientalització de les flotes de vehicles i el manteniment de les vies ràpides"

Redacció

El peatge de Martorell tornarà a ser de propietat publica a l'agost del 2021. Si no hi ha un canvi d'estratègia, en aquell moment la concessió per part d'Abertis haurà acabat i la regulació quedarà en mans del Ministerio de Fomento. En aquest context, s'obre un ventall d'opcions per l'administració pública, encara que el Govern i l'AMB discrepen sobre com s'ha d'abordar el futur d'aquest peatge. Els dos ens tenen diferents idees per aquest tram, però tot depèn del que Fomento decideixi.

Des de la Conselleria de Territori estudien la possibilitat d'aplicar una 'eurovinyeta', que vindria a funcionar com un impost de circulació que sol afectaria als usuaris d'una carretera. L'Àrea Metropolitana seria el primer lloc d'Espanya en aplicar el model europeu de pagament per l'ús d'infraestructures que tenen països com Alemanya, Suïssa i Austria. L'objectiu és "revertir el finançament del transport públic, l'ambientalització de les flotes de vehicles i el manteniment de les vies ràpides", en paraules del conseller de Territori, Damià Calvet.

Per la seva banda, l'AMB proposa un peatge metropolità que coincideixi en la seva aplicació amb la Zona de Baixes Emissions, els dies laborals de 7 a 20 hores. L'ens proposa crear un peatge de congestió a l'entrada de l'Àrea Metropolitana i que sigui gestionat per una empresa pública. Antoni Poveda, vicepresident de Mobilitat, Transport i Sostenibilitat de l'AMB i alcalde de Sant Joan Despí, creu que seria un "error" aixecar sense més el peatge de Martorell.

> "Poveda ja va alertar de "**l'error**" que suposaria **aixecar les barreres** i des de l'AMB proposen un **peatge metropolità**

La idea en comú de les propostes d'ambdós organismes és fer pagar a l'usuari que utilitza el cotxe i amb la recaptació invertir en transport públic i manteniment de les carreteres. En qualsevol cas, l'eliminació dels peatges sense la substitució per una alternativa que faci sostenibles les carreteres seria un al·licient per als conductors i una mesura que aniria en contra de la mesura estrella de l'AMB, la Zona de Baixes Emissions.

També aniria en contra de la posició pública del govern de Pedro Sánchez, que en repetides ocasions ha volgut mostrar-se compromès amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible i amb la lluita contra la contaminació. De fet, el passat desembre Madrid va acollir la Conferencia de las Partes 2019, òrgan de decisió suprem de la Convenció Marco de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic, a proposta del govern socialista davant la impossibilitat de celebrar-se en Xile.

El soterrament de les vies en l'Hospitalet s'adjudicarà aquest any

- Les obres incloent també la creació de l'intercanviador de la Torrassa, clau per millorar la mobilitat de 4,7 milions d'usuaris
- Per l'alcaldessa Núria Marín és "una obra fonamental per a Catalunya des del punt de vista econòmic, social i ambiental"
- Pere Macias, president del Cercle d'Infraestructures: "és l'obra més important del Baix Llobregat i L'Hospitalet"

Redacció

El soterrament de les vies per on passen la línia R2 a l'Hospitalet és, com el de Sant Feliu, una obra llargament esperada. Després de ser recollit al **Plan de infraestructuras ferroviarias de Cercanías de Barcelona 2008-2015** del Ministerio de Fomento, l'any 2018 l'ex ministre Íñigo De la Serna, i l'alcaldessa de la ciutat, Núria Marín, van presentar el projecte.

Amb una inversió de 608 milions d'euros, les obres cobrirà els sis kilòmetres dels dos eixos ferroviaris que passen per l'Hospitalet (línies R2 i R4) i també crearà l'intercanviador de la Torrassa. El soterrament farà possible la connexió costa-costa, (de Vilanova i la Geltrú fins Mataró), i interior-interior (Vilafranca – Granollers), a més de un encreuament entre les dues línies.

Respecte a les dates d'inici, Marín ha precisat que no sap "si en 2020 ja començaran les obres efectives, però almenys tindrem l'empresa". Sense retards, l'obra hauria d'estar finalitzada el 2025. El successor de De la Serna, José Luis Ábalos, va ratificar posteriorment els terminis acordats. El ministre socialista va assistir al maig a una trobada de LH Chat, el format escollit per el PSC per fer campanya. En aquesta trobada, Ábalos a més de reiterar el seu compromís amb el projecte, va explicar que l'espai lliure serà substituït "per 120.000 metres quadrats de zona verda".

Obra clau per Catalunya

Pel que fa a l'intercanviador de la Torrassa, Núria Marín ho va definir com "una obra fonamental per a Catalunya des del punt de vista econòmic, social i ambiental". Pere Macias, president del Cercle d'Infraestructures i anteriorment director d'Estratègia de la Connexió del Tramvia, assegurava que és "l'obra més important del Baix Llobregat i L'Hospitalet". Aquesta infraestructura permetria fer coincidir les dues línies de Rodalies, R2 i R4, i les línies de metro L1 i L9/L10, amb una millora de mobilitat que afectaria a més de 4,7 milions d'habitants.

Aquestes intervencions urbanes resoldrien la fractura actual que suposa tenir les vies del tren en superfície i permetrien els corresponents desenvolupaments urbanístics. Cal ressaltar que l'intercanviador no solament beneficiarà a la ciutat riberenca, sinó també faria possible una descongestió de l'Estació de Sants, actualment al límit de la seva capacitat.

Bellvitge tindrà ascensors

L'estació de ferrocarril de Bellvitge disposarà dels esperats ascensors. Les obres van començar al maig i tenien un temps estimat de construcció d'onze mesos, per tant el primer trimestre de l'any podrien estar operatius. S'instal·laran quatre ascensors, dos a cada costat dels accessos i dos en les andanes. Les actuacions s'emmarquen en el Pla d'estacions de Renfe per a Rodalies, que compta amb un pressupost de 100 milions per a millorar la xarxa.

Rica i variada oferta cultural al Baix

"La tienda de los horrores", el nou espectacle de Àngel Llàcer i Manu Guix, passarà per Viladecans

L'actriu Núria Espert interpretarà Romancero Gitano de Federico García Lorca al teatre L'Artesà del Prat

Lucas Cañete

Dansa inclusiva, unipersonals carregats d'interpretació i sentiments, humor potent, dones lluitant per triomfar o poesia de Federico García Lorca. Els teatres del Baix comencen l'any amb un ampli ventall d'ofertes culturals per als veïns de la comarca. La comarca manifesta la seva inquietud cultural amb expressions de tota mena, per a tots els públics i en totes les disciplines. Serà difícil no trobar un espectacle per gaudir al Baix Llobregat. Els següents són alguns dels espectacles que no et pots perdre aquest any.

L'Atrium comença amb humor

El teatre de Viladecans comença el gener amb el nou monòleg de Berto Romero. Els dies 10 i 11 de gener el còmic presentarà "Mucha tonteria", on històries i cançons per riure, a més d'alguna sorpresa, seran els principals ingredients de l'obra. Una altra comèdia arribarà a l'Atrium el 25 de gener i serà "La tienda de los horrores". Després de triomfar amb "La Jaula de Las Locas", el nou espectacle dirigit per Àngel Llàcer i Manu Guix tracta la història d'amor impossible entre Seymour i Audrey, empleats en la vella floristeria del Senyor Mushnik, que fa un gir inesperat amb l'aparició d'una misteriosa planta que pot convertir els desitjos en realitat.

> La nova temporada dels teatres **Atrium, Joventut, l'Artesà i Plaza** omplen l'oferta d'espectacles

Els amants de la màgia no poden perdre's la nova gira de Juan Tamariz amb l'espectacle "Magia Potagia y aún más!". El mag combinarà trucs clàssics del seu repertori amb alguns de nous, omplint el teatre no sols amb màgia sinó també amb la seva gràcia i alegria. El grup Café Quijano, el documental "Els testimonis de Putin" o "Eva contra Eva", l'adaptació teatral del film "All about Eve", amb Emma Vilarasau, són algunes de les obres que completen la variada programació del Atrium.

Eva també passarà per L'Artesà

L'escenari del teatre L'Artesà del Prat també acollirà l'obra "Eva contra Eva" que protagonitza Emma Vilarasau. L'11 de gener a les 17 hores, es projectarà la

Passa a la pàgina següent

L'espectacle "Barris en Dansa" visitarà el Teatre Joventut de l'Hospitalet al gener

'La tienda de los horrores' arribarà a l'Atrium el 25 de gener

Café Quijano

El pianista i compositor Albert Guinovart i el saxofonista Miquel Bofill

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Emma Vilarasau, Núria Espert, Berto Romeo, Josep Maria Pou i José Sacristán

Ve de la pàgina anterior

pel·lícula original "All about Eve". L'endemà, el públic podrà gaudir l'obra teatral inspirada en la pel·lícula, dirigida per Pau Miró.

El 15 febrer arribarà "Un dia qualsevol", una comèdia que transcorre en una residència i on succeiran un munt de situacions divertides. I després l'acció es desplaçarà d'una residència a la Rambla de Barcelona, escenari de "La Rambla de les Floristes", de Josep Maria de Sagarra.

El 26 d'abril, tres dies després de Sant Jordi, la literatura de Federico García Lorca prendrà vida a l'escenari amb el retorn de Núria Espert. La reconeguda actriu hospitalenca interpretarà "Romancero Gitano", poemari publicat en 1928 i compost per divuit romanços. Una ocasió imperdible per veure en directe a una de les millors actrius que el territori Llobregat ha donat llum.

Dansa i unipersonals al Teatre Joventut

La dansa envairà el teatre hospitalenc el 18 de gener, amb "Barris en Dansa", un projecte de dansa social dirigit per Álvaro de la Peña, on participa gent de totes les edats i que inclou persones amb discapacitat. De la Peña ho defineix com una eina que permet "donar a les persones l'oportunitat de realitzar i construir fets artístics de gran qualitat i d'important cohesió social i experiència humana". En l'espectacle participen fins a 100 ballarins no professionals.

I de desenes es passarà a dos protagonistes, ambdós actuant per separat. L'1 de febrer Lluis Homar arriba amb "La néta del senyor Linh", on Homar interpreta els tres rols del muntatge que porta a escena un relat de solitud i desig de parlar amb altres. Jose Sacristán prendrà el relleu d'Homar amb "Señora de rojo sobre fondo gris", un unipersonal aclamat per la crítica que explica la història d'un pintor sumit en una crisi personal i creativa després de la mort de la seva esposa.

Josep Maria Pou, Bruno Oro i ABBA visiten l'Auditori de Cornellà

La solitud també serà present a l'escenari de l'Auditori de Cornellà, que es transformarà en un hotel i en un estudi de televisió. "Italiano Grand Hotel" arribarà el 26 de gener per explicar la història d'un home esclau del seu treball a l'hotel, que únicament conviu amb llençols. I l'hotel deixarà pas a l'estudi de televisió on actuarà la banda ABBA el 15 de febrer. "ABBA Live TV" és un ambiciós tribut que vol submergir a l'espectador en un concert televisiu protagonitzat per la banda sueca.

> "Funcions per a tota la família i **obres que es representen a Barcelona** recalen als teatres del Baix i l'Hospitalet

Després de la música el 22 de març arriben Bruno Oro i Clara Segura amb "Cobertura", obra en què interpreten a una parella artística, un director i una actriu, que deu anys després de conèixer-se en un rodatge passen per una crisi.

Josep Maria Pou s'apoderarà de l'escenari el 10 de maig, dia que arribarà a Cornellà amb "Viejo amigo Cicerón", on interpreta al cèlebre orador romà amb les seves fortes conviccions fins i tot en les circumstancies més adverses.

Diversió per a tots els públics al Teatre Plaza

El Teatre Plaza de Castelldefels comença el seu any l'11 de gener. Els més petits podran gaudir de "L'aventura d'avorrir-se", obra infantil protagonitzada per Rita, una nena que tot i tenir moltes joguines, sempre s'avorreix. Un dia, amb un simple aneguet de goma començarà un viatge per la seva imaginació. Amb un humor més àcid serà "El funeral", protagonitzat per Concha Velasco i que arriba el 7 de febrer. El funeral de l'actriu Lucrecia Conti sembla anar bé fins que el fantasma de Conti decideix acomiadar-se de forma original. Per als que volen escoltar musica en directe, el pionista i compositor Albert Guinovart i el saxofonista Miquel Bofill arriben el 13 de març amb el seu nou treball, "Dreams".

Els líders del territori passaran pel Fòrum Empresarial d'AEBALL

Els desdejunis del Fòrum del Llobregat són reunions de referencia, on líders de tots els àmbits comparteixen la seva tasca i marquen les línies del futur

Els esmorzars celebrats a l'Hotel Porta Fira, han congregat a centenars de persones, amb personalitats destacades entre els assistents

Lucas Cañete

El Fòrum Empresarial del Llobregat ha esdevingut un autèntic referent pel territori. Un any més, continuarà sent un punt de trobada on personalitats destacades de l'àmbit de la política, l'economia i el desenvolupament tecnològic expliquen les seves idees i donen a conèixer la tasca de diferents organitzacions.

L'any 2019 el Fòrum ha comptat amb la presència de **José García Montalvo**, XV Premi d'Economia de Catalunya; **Josep Ginesta**, Secretari General de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya; **Jaume Armengol**, Secretari General de l'IESE; **Miquel Valls**, President de la Cambra de Comerç de Barcelona; **Josep Sánchez Llibre**, President de Foment del Treball; **Pere Navarro**, Delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca; Àngels Chacón, Consellera d'Empresa i Coneixement; **Ricard Font**, president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, i **Pau Relat**, president del Consell d'Administració de la Fira de Barcelona.

Els desdejunis a l'Hotel Porta Fira, presidits per Santiago Ballesté, president d'AEBALL, han aconseguit atreure a centenars de persones, situant-se com esdeveniments claus per estar al dia del treball dels protagonistes de la comarca i quines són les seves estratègies de futur. Per això no és d'estranyar que entre el públic hagin estat personalitats destacades com la diputada socialista al Congrés dels Diputats, Sonia Guerra, l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, o el president de la Cambra de Barcelona, Joan Canadell.

L'any 2020 està previst que el Fòrum Empresarial compti amb la participació de **Núria Marín**, alcaldessa de l'Hospitalet i presidenta de la Diputació de Barcelona; **José M. Lassalle**, escriptor i exsecretari d'Estat per a l'Agenda Digital; **Eva Martínez**, alcaldessa de Vallirana i presidenta de Consell Comarcal del Baix Llobregat i **Pau Guardans**, president de Barcelona Global, encara que altres noms s'afegiran pròximament. Els principals líders seguiran passant per aquest punt de trobada referent del territori.

El debat de les infraestructures no s'atura

Les infraestructures no deixen mai de ser claus per a les societats. Els anys no afecten la seva importància per al nostre desenvolupament, i una cosa semblant passa amb els debats que aborden la seva planificació, els anys no disminueixen la seva rellevància i qualitat.

El Cicle d'Infraestructures del Baix Llobregat, organitzat per BCN Content Factory i la Fundació Cercle d'Infraestructures, continua amb la seva tasca de posar sobre la taula el present i futur de les infraestructures en la comarca, amb l'objectiu de propiciar la reflexió. En els darrers tres anys, el Cicle d'Infraestructures ha celebrat 17 taules de debat on s'han abordat multitud de temes. El soterrament de les vies de Sant Feliu i l'Hospitalet, la necessitat de crear més 'Park and ride', la necessitat de lloguers assequibles i el paper d'infraestructures naturals com Collserola o les platges han sigut algunes de les matèries sobre les quals s'ha debatut.

En aquests debats el temps més utilitzat és inevitablement el futur. És part de la naturalesa infraestructural, els efectes son a mitjà i llarg termini i amb aquesta mentalitat s'ha de plantejar la seva inversió. "Les decisions de com i on invertir ja no es poden prendre en funció de l'avui, per important que ens sembli", subratlla Pere Macias, president de la Fundació Cercle d'Infraestructures.

El futur de les infraestructures

El proper 24 de gener se celebra la 18a taula del Cicle, amb el paper del Port com tema principal. La presidenta del Port, Mercè Conesa, i l'alcalde del Prat, Lluis Mijoler, hi seran per donar els seus punts de vista, acompanyats del president del Cercle d'Infraestructures, Pere Macias, i el director de BCN Content Factory i periodista, Joan Carles Valero.

Durant el primer trimestre de l'any també és faran trobades per discutir el futur de la Ciutat Aeroportuària, amb la presencia del president d'AENA, Maurici Lucena, i l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz. El tercer debat de l'any és centrarà en la mobilitat elèctrica, un tema molt actual i que afecta a tots els ciutadans.

El futur de l'ampliació de l'Aeroport es planeja del Prat a Girona

Amb la negativa del Ajuntament del Prat a una ampliació "física", l'Aeroport de Girona podria convertir-se en la quarta pista

Lluís Mijoler, alcalde del Prat: ""El creixement físic de l'aeroport ha arribat al límit"

Maurici Lucena, president d'Aena, assegura que l'ampliació suposaria "una millora del 8,7% del PIB de Barcelona"

Lucas Cañete

L'ampliació de l'Aeroport planteja un debat on l'Ajuntament del Prat, Aena i els veïns dels municipis limítrofs tenen postures contraries. L'alcalde del Prat, Lluis Mijoler, va mostrar clarament la seva negativa del seu govern a una ampliació de l'aeroport en un entrevista concedida al LLOBREGAT al setembre.

"El creixement físic de l'aeroport ha arribat al límit", afirmava, al mateix temps que destacava el problema de les emissions contaminants que genera el tràfic aeri. Unes emissions que "no sols han portat a la Comissió Europea a sancionar a Espanya davant el Tribunal de Justícia de la UE, sinó que sobretot amenaça greument a la salut de la ciutadania i causa centenars de morts prematures cada any".

Però la realitat és que l'Aeroport del Prat no deixa de créixer en nombre de passatgers i l'ampliació aeroportuària que permeti arribar als 70 milions de passatgers en els propers anys és cada vegada més necessària per evitar el col·lapse. El president d'Aena, Maurici Lucena, defensa

> **Les associacions veïnals** mostren el seu **"rebuig absolut"** a qualsevol **canvi de funcionament** de les pistes

que l'ampliació suposaria "una millora del 8,7% del PIB de Barcelona". Un cop descartada, per ara, fer la quarta pista al mar, Lucena assegura que volen "que és valorin totes les alternatives que hi ha d'evolució i ampliació".

La idea que ha pres més força és convertir l'Aeroport de Girona en la quarta pista del Prat. L'aeroport gironí va patir la marxa de Ryanair i la seva nova funció com pista del Prat podria apropar la possibilitat d'una estació d'AVE que connectaria Girona i Barcelona en quaranta minuts.

Oposició veïnal

Davant el debat de l'ampliació del Prat, les associacions veïnals Associació de Persones Afectades per la Contaminació Acústica de la Navegació Aèria (APACANA), Preservem Castelldefels, Prou Soroll i l'Associació de Veïns de Gavà Mar van firmar un comunicat en el qual van fer palés el seu "rebuig absolut" a "tota forma de creixement de l'aeroport que es realitzi alterant les actuals configuracions de pistes".

Les associacions fan una crida a prendre "quantes accions siguin precises, tant de mobilització ciutadana, jurídiques (administratives, civils o penals), mediàtiques, o qualsevol altra que s'estimi oportuna en defensa de la salut i el benestar de la ciutadania"en cas que s'alteri l'actual configuració de pistes i dels seus horaris.

Les associacions veïnals estan en contra d'un canvi de funcionament de les pistes / Ajuntament de Castelldefels

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, rebutja la idea d'una ampliació de l'aeroport en el municipi / El Llobregat

Que passarà amb la Ciutat Aeroportuària?

A banda de l'ampliació, l'altre projecte pel que hi incertesa de com l'afrontarà Aena és la Ciutat Aeroportuària. La idea és crear un sector urbà, amb hotels, botigues, restaurants, oficines i fins i tot, un taller de reparació d'avions. L'exministre de Foment Iñigo de la Serna va presentar el pla per la infraestructura al 2018, abans de l'entrada de Pedro Sánchez a la Moncloa. En aquell moment es va anunciar una inversió de 1.264 milions en 20 anys.

Lluita contra la contaminació atmosfèrica a partir de l'1 de gener del 2020

Així operarà la zona de baixes emissions a les rondes de Barcelona

- L'AMB presenta les claus per entendre com funcionaran les restriccions de circulació per als vehicles més contaminants
- Amb aquesta mesura la metròpolis se suma a les més de 250 ciutats d'Europa que ja disposen de zones de baixes emissions
- L'objectiu és reduir la contaminació atmosfèrica, que afecta directament la salut de les persones

Redacció

A partir de l'1 de gener entra en vigor la zona de baixes emissions rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN) de manera permanent, que restringirà la circulació dels vehicles més contaminants de dilluns a divendres laborables, de 7 a 20 h. Amb aquesta mesura s'espera reduir un 15% les emissions de NO2 i millorar la qualitat de l'aire.

La posada en funcionament de la nova normativa suposa que l'àrea metropolitana de Barcelona disposarà d'una de les zones de baixes emissions més grans de tot Europa, amb una extensió total de 95 km2 i que afecta cinc municipis metropolitans -Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Cornellà de Llobregat i Esplugues de Llobregat-. La ZBE Rondes BCN és 20 vegades més gran que Madrid Central.

L'AMB recorda que sí que es podrà circular per les rondes. Aquestes vies queden excloses de la restricció. Però cal tenir present que, des de les rondes, els vehicles sense etiqueta ambiental no podran accedir a l'interior de la ZBE Rondes de Barcelona.

Calendari d'implantació

La mesura, amb què es preveu pal·liar els greus efectes de la contaminació, s'ha implantat de manera progressiva. Des de l'1 de desembre del 2017 els turismes que no disposen de l'etiqueta ambiental de la DGT (Zero, Eco, C o B) no poden circular per la ZBE Rondes de Barcelona en episodis de contaminació ambiental. El desembre del 2018 la mesura va afectar també ciclomotors, tricicles i quadricicles que no disposaven del distintiu. I a partir de l'1 de gener del 2020 la mesura s'aplicarà de manera permanent de dilluns a divendres feiners, de 7 a 20 h, en turismes i ciclomotors.

De manera progressiva (a partir del 2021) també quedaran afectades les furgonetes (N1), els camions (N2, N3) i els autobusos (M2, M3) sense etiqueta ambiental.

> Les **rondes** queden **excloses** de les restriccions de circulació per als vehicles més contaminants

AQUESTES PÀGINES HAN ESTAT ELABORADES EN COL·LABORACIÓ AMB L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (AMB)

Passa a la pàgina següent

Lluita contra la contaminació atmosfèrica a partir de l'1 de gener del 2020

L'APUNT

Excepcions i autoritzacions

El reglament determina **5 tipologies** d'excepcions i autoritzacions, per als vehicles que no els correspon distintiu ambiental de la DGT:

- Vehicles dedicats al transport de persones amb mobilitat reduïda
- Vehicles de serveis mèdics, funeraris o de protecció civil (bombers, policia i cossos i forces de seguretat)
- Vehicles autoritzats temporalment i que necessitin accés esporàdic a la ZBE (vehicles especials o vehicles d'obra pública)
- Vehicles estrangers: tots els vehicles que circulin dins la ZBE Rondes BCN estan sotmesos a les mateixes restriccions, també els estrangers. Els vehicles estrangers que sí que compleixin els requisits d'accés a la ZBE, han de fer un tràmit de gestió a la pàgina web del registre per obtenir el certificat oportú equivalent a l'etiqueta ambiental, tal com fan altres països d'Europa.
- Autoritzacions diàries. Per als vehicles afectats per les restriccions s'han establert màxim de 10 autoritzacions diàries a l'any, que tindran un cost de 2 euros per dia, amb bonificacions per a les rendes més baixes. Al lloc web www.zbe.barcelona podran sol·licitar i tramitar les autoritzacions per poder accedir a la ZBE Rondes BCN i circular-hi.

L'APUNT

Alternatives per deixar el vehicle privat

T-verda metropolitana

Aquest nou sistema de tarifació creat per l'AMB permet utilitzar sense limitacions, de forma gratuïta, durant 3 anys, la xarxa de transport públic del sistema tarifari integrat de l'ATM en totes les zones. Va associat al fet de donar de baixa i desballestar un vehicle privat contaminant i no adquirir-ne cap de nou. És una mesura per premiar i discriminar positivament els ciutadans que canviïn els cotxes privats més contaminants pel transport públic. Més informació a amb.cat/t-verda.

Park & Ride metropolità

L'AMB, d'acord amb els ajuntaments metropolitans, ofereix el servei de Park & Ride, estacionament gratuït als voltants de les estacions per promoure que els usuaris deixin el vehicle i facin servir el transport públic. Funciona mitjançant una aplicació mòbil i de moment s'ha implantat en tres municipis: a Castelldefels, a Sant Joan Despí i a la parada del Tram Consell Comarcal de Sant Just Desvern. El servei aviat arribarà a sis municipis metropolitans més: Cornellà de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Gavà, Cervelló, Badalona i el Papiol.

Tarifa metropolitana

La nova tarifa metropolitana va entrar en vigor l'1 de gener del 2019 i preveu que tots els desplaçaments que tinguin origen i destinació en un dels 36 municipis metropolitans puguin aconseguir títols d'una zona. Aquesta mesura, liderada per l'AMB, va ser aprovada per les administracions de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

> El **control** es farà mitjançant **càmeres** que contrastaran les **matrícules** amb els distintius ambientals

Ve de la pàgina anterior

Registre per a vehicles sense distintiu

Per saber si un vehicle li correspon el distintiu ambiental de la DGT que li permeti circular per la ZBE Rondes BCN, i quin, en cas afirmatiu, cal anar al web zbe.barcelona. Només cal introduir la matrícula per tenir constància si li pertoca distintiu i, per tant, de si el vehicle està afectat per les restriccions.

Si el vehicle té distintiu ambiental de la DGT, no estarà afectat per les restriccions, però si no l'ha rebut o l'ha perdut, l'usuari pot trucar al 060, on l'informaran sobre com obtenir el distintiu, que té un cost de 5 euros. També es pot gestionar i aconseguir a les oficines de Correus (presencialment i telemàticament).

Els vehicles que no els hi correspon distintiu ambiental de la DGT poden sol·licitar fins a 10 autoritzacions diàries a l'any, a un cost de 2 euros per dia, amb bonificacions per a rendes baixes. Hauran de registrar-se i demanar l'autorització pertinent a zbe.barcelona. També podran registrar-se i demanar autorització de llarg termini, sense cost, els vehicles PMR (vehicles per a persones amb mobilitat reduïda) i els vehicles de serveis (serveis mèdics, funeraris, bombers, policia i cossos i forces de seguretat de l'Estat). Encara que tots aquests vehicles estan exempts de pagar la taxa, sí que

> L'ens metropolità indica **quan, on, a qui afecten** i quines **alternatives de transport** hi haurà

s'hauran d'inscriure, per evitar que els arribin sancions.

El control de la ZBE Rondes de Barcelona es farà automàticament mitjançant càmeres a través d'una plataforma metropolitana gestionada per l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona. Aquesta plataforma verificarà si les matrícules disposen de l'etiqueta ambiental de la DGT i les contrastarà també amb el registre metropolità de vehicles estrangers i altres vehicles autoritzats.

La Zona de Baixes Emissions concentra el debat urbanístic

La llargament anticipada mesura anticontaminació és vigent des de l'1 de gener amb critiques des de tots els sectors

S'ha limitat la circulació a 50.000 vehicles i es preveu una reducció del 15% les emissions de NO2

El RACC demana a la Generalitat una millora de tot el servei de transport públic i alerta de la seva saturació

Redacció

La Zona de Baixes Emissions (ZBE) ja és permanent. Aquesta zona té una e xtensió de més de 95 km² i inclou la ciutat de Barcelona (excepte el barri de Vallvidrera, Tibidabo i les Planes i la Zona Franca) i zones de Sant Adrià de Besòs, Hospitalet de Llobregat, Esplugues de Llobregat i Cornellà de Llobregat. La Zona de Baixes Emissions metropolitana és una de les més grans d'Europa i té 20 vegades l'extensió de Madrid Central. La ronda de Dalt i Litoral queden excloses de la ZBE però els vehicles sense etiqueta mediambiental podran circular però no prendre les sortides.

Els vehicles gasolina anterior a la norma Euro 3 (normalment matriculats abans del 2000) i els dièsel anterior a la norma Euro 4 (generalment matriculats abans del 2006) no poden accedir a aquesta zona de dilluns a divendres, de 7 a 20 hores. En cas de voler entrar sense rebre una sanció, els propietaris hauran de demanar un permís amb una antelació mínima de 24 hores, un cost de 2 euros i un límit de 10 dies a l'any.

Critiques diferenciades

La ZBE ha generat un debat intens en el qual tots els sectors l'han criticada, encara que no ha sigut des d'una mateixa perspectiva. El president de la Federación Empresarial Catalana de Autotransporte de Viajeros (FECAV), José María Chavarría, demana "un termini superior de moratòria per al transport amb autobús, per a poder donar resposta a l'increment de la demanda que es donarà amb aquesta mesura, per la prohibició de circulació de vehicles privats".

L'associació Promoción del Transporte Público (PTP), per la seva banda, demana tot el contrari. PTP considera que les mesures no són suficients i un pla de transició cap a un peatge urbà.

El RACC ha alertat del fet que l'activació de la ZBE pot saturar la xarxa de transport públic. La institució ha mostrat la seva especial preocupació pel que fa a les línies de ferrocarrils, assegurant que 5 línies de Rodalies (concretament R1, R2, R2 Sud, R3 i R4) ja superen la seva màxima capacitat a hora punta del matí. Al seu informe presentat al desembre, el RACC alerta també que les línies de Bus Exprés tenen una mitjana de capacitat del 75% en el mateix horari.

L'Ajuntament de Barcelona no ha quedat immòbil davant les gairebé 2.000 al·legacions al text original i segons ha explicat el regidor d'Emergència Climàtica, Eloi Badia, el govern ha acceptat el 45% de gairebé 2.000 al·legacions al text original. Com a conseqüència, les multes per circular amb un vehicle contaminant seran de 100 euros les infraccions lleus, 200 les greus i 500 les molt greus. A més, es considerarà reincidència si es detecta un cotxe que circula sense etiqueta amb 90 minuts de diferència.

A dalt, Mapa de la ZBE – Ajuntament de Barcelona.

A l'esquerra, els distintius mediambientals de la DGT

El RACC assenyala la saturació de cinc línies principals de FGC – Premsa RACC

Les multes als vehicles contaminants no començaren fins l'abril – Ajuntament Barcelona

Implantació progressiva

L'arribada de la ZBE va començar el desembre de 2017. Des d'aquell moment, els vehicles més conta-

Passa a la pàgina següent

Excepcions i autoritzacions

El reglament determina **5 tipologies** d'excepcions i autoritzacions, per als vehicles que no els correspon distintiu ambiental de la DGT:

- **Vehicles dedicats al transport de persones amb mobilitat reduïda**
- **Vehicles de serveis mèdics, funeraris o de protecció civil** (bombers, policia i forces de seguretat)
- **Vehicles autoritzats temporalment i que necessitin accés esporàdic a la ZBE** (vehicles especials o vehicles d'obra pública)
- **Vehicles estrangers:** tots els vehicles que circulin dins la ZBE Rondes BCN estan sotmesos a les mateixes restriccions, també els estrangers. Els vehicles estrangers que sí que compleixin els requisits d'accés a la ZBE, han de fer un tràmit de gestió a la pàgina web del registre per obtenir el certificat oportú equivalent a l'etiqueta ambiental, tal com fan altres països d'Europa.
- **Autoritzacions diàries:** Per als vehicles afectats per les restriccions s'han establert màxim de 10 autoritzacions diàries a l'any, que tindran un cost de 2 euros per dia, amb bonificacions per a les rendes més baixes. Al lloc web www.zbe.barcelona podran sol·licitar i tramitar les autoritzacions per poder accedir a la ZBE Rondes BCN i circular-hi.

Ve de la pàgina anterior

minants no podien circular en cas que s'anunciés un episodi de contaminació ambiental. Un any després, la mesura es va fer extensiva als ciclomotors, tricicles i quadricicles sense distintiu.

Tot i ja ser vigent, l'Ajuntament de Barcelona no farà efectives les multes fins a l'abril, donant marge als conductors per adaptar-se a aquest nou panorama. Això en el que respecta als vehicles privats. Els vehicles professionals, és a dir, camions, furgonetes i autocars, tindran un any de moratòria. Un altre collectiu que disposarà d'un any d'exempció és el de les famílies vulnerables. Aquelles persones que acreditin uns ingressos econòmics inferiors a 8.000 euros l'any i necessitin el cotxe per treballar podran beneficiar-se de la moratòria.

El distintiu mediambiental de la DGT

Els conductors poden saber si al seu vehicle li correspon un dels distintius mediambientals de la DGT accedint al web zbe.barcelona. Des de l'Ajuntament asseguren que no cal portar el distintiu físic enganxat al cotxe, i és suficient amb què al cotxe estigui autoritzat a tenir-lo. El distintiu es pot aconseguir trucant al 060 o a les oficines de Correus (de forma presencial o telemàticament) i té un cost de 5 euros.

El control de la ZBE Rondes de Barcelona es farà automàticament mitjançant càmeres a través d'una plataforma metropolitana gestionada per l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona. Aquesta plataforma verificarà si les matrícules disposen de l'etiqueta ambiental de la DGT i les contrastarà també amb el registre metropolità de vehicles estrangers i altres vehicles autoritzats.

A l'esquerra, estació del Prat.

A sota, a l'esquerra, el nou tren 'AVLO' substituirà, l'EVA, que estava planificat el seu pas per El Prat / RENFE; a la dreta, Ricard Font, president de FGC, al Fòrum Empresarial del Llobregat / FEM Llobregat

L'arribada pendent del tren d'alta velocitat 'low cost' al Prat

La liberalització del transport ferroviari a finals del 2020 obliga a Renfe a apostar per l'AVE 'low cost'

Renfe invertirà 5 milions d'euros per adequar les vies de l'estació pratenca, que ha de guanyar protagonisme

Lucas Cañete

El desembre de 2020 arribarà la liberalització del transport ferroviari a Espanya. D'aquesta manera, altres empreses podran competir amb Renfe i explotar trajectes. Tenint al cap aquest futur pròxim, Renfe està desenvolupant l'AVLO, un tren d'alta velocitat 'low cost'. Aquest nou tren cobrirà rutes com Madrid – Barcelona amb preus que no s'han anunciat, però que podrien arribar a un 50% inferior respecte l'AVE.

En aquest context, serà clau la implementació d'aquest tren a l'estació del Prat de Llobregat. S'havia anunciat que l'EVA, el 'low cost' presentat anteriorment i al que substitueix AVLO, passaria per l'Estació del Prat i que aquesta seria una estació d'arribada i sortida cap a la capital espanyola, entre altres destinacions.

L'expresident de Renfe, Juan Alfaro, va assegurar en el passat que la inversió per l'adequació de l'estació pratenca ascendiria a cinc milions d'euros, amb un temps estimat d'entre sis i vuit mesos d'obres. En qualsevol cas, és probable que abans de finalitzar 2020 l'obra estigui enllestida.

Ricard Font, president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, assegurava al Fòrum Empresarial del Llobregat del passat octubre que "l'estació del Prat serà algun dia el 'hub' de Barcelona", amb l'arribada dels trens d'alta velocitat i els regionals. Més tard o més aviat el Prat guanyarà protagonisme, sobretot amb l'escenari de competència ferroviària que provocarà la liberalització. Però per ara, seguirem esperant el tren.

L'AMB impulsarà nous 'Park and ride' per fomentar l'ús del transport públic

- Aquests aparcaments per als usuaris del transport públic guanyaran usuaris amb l'aplicació de la ZBE
- Els 'Park and ride' de Castelldefels, Sant Feliu i Sant Joan Despí han rebut valoracions excel·lents
- La associació per la Promoció del Transport Públic (PTP) proposa l'aprofitament dels aparcaments dels centres comercials

L. C.

Limitar l'entrada dels vehicles privats a la metròpolis fa imperatiu l'augment de alternatives de transport. Una d'aquestes alternatives és la creació dels aparcaments dissuasius, coneguts també com els 'Park & Ride': aparcaments gratuïts excluius a l'exterior de grans ciutats per als usuaris de transport públic.

Per això, l'AMB impulsarà la creació de cinc nous 'park and ride'. "Properament arribaran a cinc municipis metropolitans més: Sant Boi de Llobregat, Sant Just Desvern, Gavà, Barberà del Vallès i el Papiol", va explicar el vicepresident de Mobilitat i Transport de l'AMB i alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda.

Poveda ho explicar a la presentació d'un estudi realitzat pel RACC, *Auditoria dels park&ride de la regió metropolitana de Barcelona*, on els de Sant Joan Despí i Castelldefels son dos dels tres millor valorats. De fet,

> Antoni **Poveda** vicepresident de Mobilitat i Transport de l'AMB, anuncia **cinc nous aparcaments** metropolitans

els dos van posar-se en funcionament com a proves pilot abans de la seva extensió a l'Àrea Metropolitana. El seu èxit, comptant amb més de 2.000 usuaris habituals, i l'aplicació de la Zona de Baixes Emissions, són allicients per l'arribada d'altres al llarg del 2020. L'estudi del RACC també valora positivament la funcionalitat de l'app AMB P+R com a eina de gestió i ús del servei.

Els 'Park & Ride' van ser precisament el tema central d'una taula de debat organitzada per BCN Content Factory i AEBALL, on el president de la associació per la Promoció del Transport Públic (PTP), Ricard Riol, va proposar l'aprofitament dels aparcaments dels centres comercials, infraestructures ja construïdes i que no requereixen d'un cost molt elevat o d'un espai que molts municipis no tenen.

Per la seva banda, l'alcalde de Sant Joan Despí i vicepresident de mobilitat de l'AMB, Antoni Poveda, va destacar l'augment d'usuaris de transport públic. L'any passat "es van realitzar més de mil milions de viatges en

A dalt, a l'esquerra, 'Park and ride'; a la dreta, usuari validant el seu aparcament amb una tarjeta de transport públic / AMB; ak centre, taula de debat sobre els 'Park and ride' amb el president del Cercle d'Infraestructures, Pere Macias, Antoni Poveda, Ricard Riol i el periodista Joan Carles Valero / BCN Content Factory; i a l'esquerra, aparcament a l'estació de Castelldefels / El Castell

l'àrea metropolitana", va celebrar l'alcalde de Sant Joan Despí. La clau per lluitar contra la contaminació i crear una xarxa d'aparcaments atractiva és treballar l' "eficàcia i coordinació per part de totes les administracions", com demana Poveda.

El metro arribarà a la Zona Franca

- El primer trimestre de 2020 s'inaugurarà la primera estació del polígon industrial
- Es preveu que 3.600 usuaris la facin servir diàriament

Viaducte per on circularà la línia 10 / Premsa Generalitat

El conseller Damià Calvet va visitar les obres de l'estació de Zona Franca / Premsa Generalitat

Interior de la nova estació / Generalitat de Catalunya

L. C.

El primer trimestre de l'any les portes s'obriran i la Zona Franca tindrà la seva primera estació de metro. La nova estació servirà per fer arribar la línia de metro L10 a un punt clau de l'economia catalana. La inauguració ve després que al novembre s'inaugurés l'estació de la Ciutat de la Justícia.

"És una estació que servirà a l'economia productiva del país", va ressaltar el conseller de Territori, Damià Calvet, en una visita a les obres de l'estació. La nova parada facilitarà l'ús del transport públic per part dels treballadors. El conseller de Territori, Damià Calvet , va posar en valor que "suposarà **un estalvi en emissions de 265 tones de CO_2**. Per tant, veiem com el transport públic, que és una política social, és també una política ambiental, que ens permet fer front a l'emergència climàtica i millorar la qualitat de l'aire".

Es calcula que l'estació rebrà al voltant de 3.600 usuaris al dia. De fet, és la primera de quatre parades que recorreran tot el polígon industrial, circulant per un viaducte a la superfície, en lloc d'anar per vies subterrànies. Tot i això, sembla que la línia 10 tindrà no poques dificultats per seguir endavant amb les obres de les parades restants. El conseller Calvet va explicar que falten 11 milions d'euros per finalitzar el viaducte del carrer, diners que haurien d'incloure's en uns pressupostos pel 2020 que de moment no estan aprovats.

La remodelació de la C-245 començarà aquest any

- La remodelació d'aquest eix comarcal vindrà acompanyada d'una nova línia d'autobús que arribarà a l'intercanviador de Cornellà
- "Traurem de la carretera fins a 425 cotxes al dia", ha remarcat el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet

L. C.

La carretera C-245, que va des de Castelldefels a Cornellà, passant per Gavà, Viladecans i Sant Boi, serà remodelada totalment. El projecte urbanístic planeja reconvertir la carretera, transformant els seus 13 kilòmetres en una gran avinguda amb un carril bus i una via ciclista, a més d'una reconversió dels espais per on passa.

El Departament de Territori i Sostenibilitat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i els ajuntaments de Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels van formalitzar a finals de novembre un acord de collaboració per a impulsar les obres d'integració urbana i millora de la mobilitat en la C-245.

L'alcalde de Cornellà i vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, va recordar que el projecte va néixer en 2006 amb una trucada davant l'alerta d'una carretera comarcal que estava creixent a l'interior de les ciutats. "Des de llavors parlem amb els diferents governs de la Generalitat per tal de posar en marxa el projecte de la C-245", ha explicat Balmón, assegurant que "ara està plantejat només fa falta executar-ho".

El carril bus permetrà reduir els temps de viatge amb transport públic i donarà lloc a la creació d'una nova línia de bus que arribarà fins a l'intercanviador de Cornellà, on es troba el ferrocarril de Rodalies, la línia 5 de metro i el Trambaix. Al costat, hi serà la via ciclista, que s'incorporarà a la xarxa ciclista de l'AMB. Aquestes dues vies busquen incentivar l'ús els mitjans de transport més nets, en detriment del cotxe.

"Traurem de la carretera fins a 425 cotxes al dia", ha remarcat el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet. En aquest sentit, s'espera reduir la taca de diòxid de carboni en 291 tones a l'any.

Les obres començaran a l'estiu de 2020 i suposaran una inversió de 39 milions d'euros (10 milions finançats per la Generalitat i la resta pels cinc municipis, amb préstecs de l'AMB), amb un termini d'execució de 24 mesos. La remodelació suposa fer una inversió necessària en un dels eixos vertebradors del Baix Llobregat, que connecta cinc municipis i pel qual passen 35.000 usuaris diaris. L'actuació sobre els 15 kilòmetres de carretera reduirà uns 15 minuts el temps de trajecte entre Cornellà i Castelldefels.

Projecció del aspecte final de la C-245 al seu pas per Castelldefels / AMB

Antonio Balmón, Damià Calvet i Jaume Oms al costat dels represent ants dels ajuntaments de Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels / AMB

Mapa del tram de la C-245 que serà remodelat / AMB

El Baix es prepara per als JJ.OO.

La comarca exporta talent i alguns dels seus esportistes poden acabar disputant la competició més important del món

María Vicente, Joel Plata, Alba Petisco, els Gasol o els futbolistes Eric García i Adrián Giner en són alguns exemples

Lucas Cañete

El món de l'esport espera amb ànsies l'arribada dels dos grans esdeveniments olímpics del 2020. El 9 de gener comença a Lausana (Suïssa) la tercera edició dels Jocs Olímpics de la Joventut d'Hivern. Atletes joves d'entre 15 i 18 anys de tot el planeta competiran en esports com l'hoquei, patinatge artístic i d'alta velocitat, o el nou esquí de fons.

I el 24 de juliol començarà el segon esdeveniment olímpic, probablement l'espectacle més esperat de tots: els Jocs Olímpics de Tokio 2020. La competició més gran de l'esport serà la gran protagonista durant l'estiu. El Baix Llobregat serà present en les dues competicions i des de la nostra publicació volem destacar aquells esportistes de la comarca que, sens dubte, competiran al més alt nivell per aconseguir les màximes distincions.

L'atleta hospitalenca Maria Vicente és la nova estrella de l'atletisme espanyol. Medalla de plata en els Jocs Olímpics de la Joventut i campiona del món sub-18 d'heptatló, Vicente és la primera atleta espanyola en aconseguir una medalla en heptatló.

És una jove promesa de l›esport a la comarca i a escala internacional. Tant és això que el 2018 va rebre el guardó a la Projecció Femenina en la 21ª Festa de l›Esport Català, a més de ser l›abanderada de l›equip espanyol a la cerimònia inaugural. Al gener va rebre el Premio Nacional del Deporte a la millor esportista sub-18, entregat pel rei Felip VI.

Un gimnasta viladecanenc a Tokio

El gran favorit per liderar l'equip olímpic de gimnàstica és de Viladecans. Joel Plata, atleta del Club Gimnàstic Sant Boi, ha sigut subcampió d'Espanya de gimnàstica artística i membre de l'equip espanyol que va aconseguir la classificació per als Jocs. "Teníem una espineta clavada des del preolímpic de Rio. La classificació és la recompensa a molt de treball", celebrava el gimnasta viladecanenc.

A més de Plata, cal destacar a Alba Petisco. Procedent de Sant Joan Despí, la gimnasta va formar part de l'equip femení que va aconseguir també la classificació per a Tokio. Era la seva primera participació en un mundial absolut. A principis de setembre va guanyar l'or en la copa del món d'Hongria.

Els germans Gasol i Aina Ayuso, bàsquet del Baix

Després de guanyar el Mundial de 2019, celebrat a la Xina, la selecció masculina de Basquet afrontarà amb molt optimisme la cita olímpica. Marc Gasol serà clarament un dels jugadors referents de l'equip, i de fet 2019 va ser el millor any del pivot, havent guanyat el

Passa a la p`sgina següent ➡

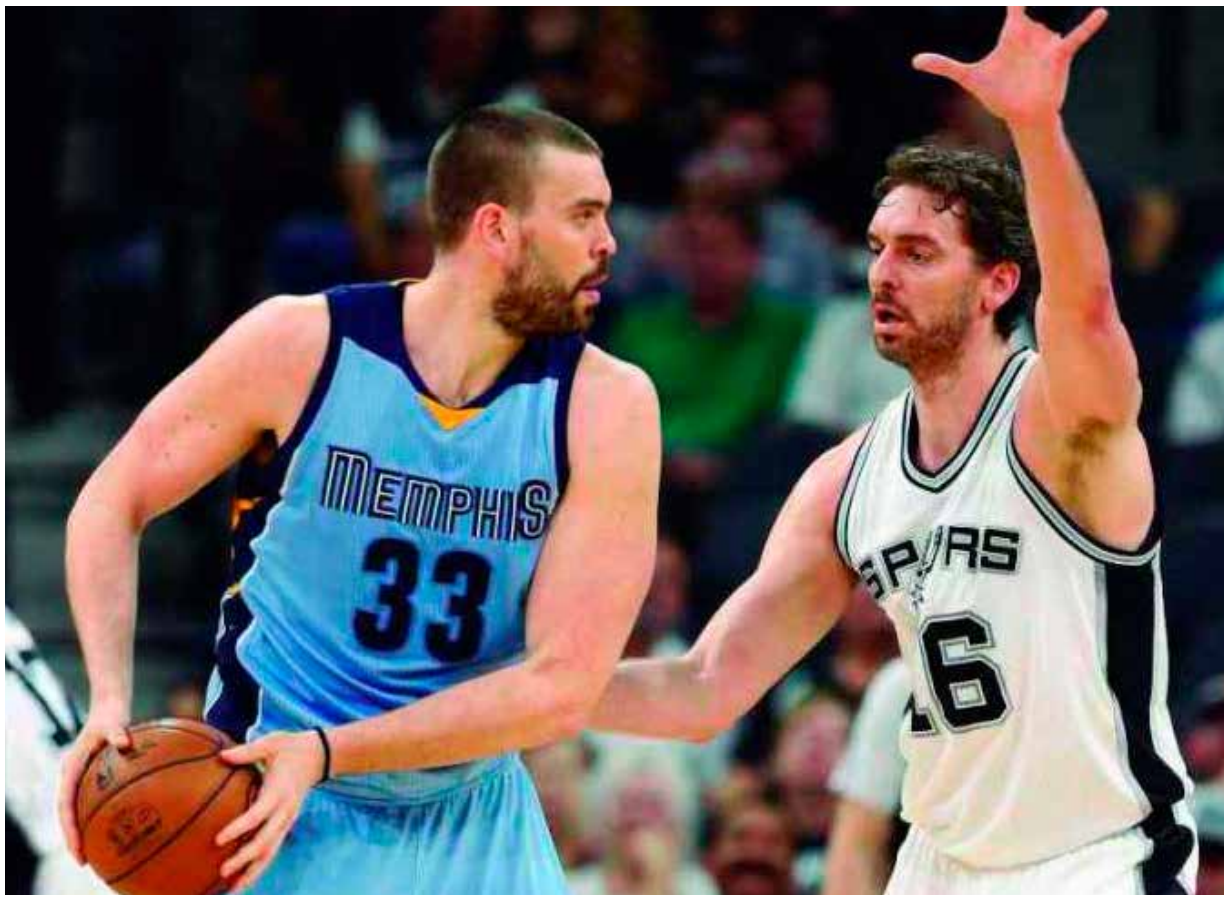

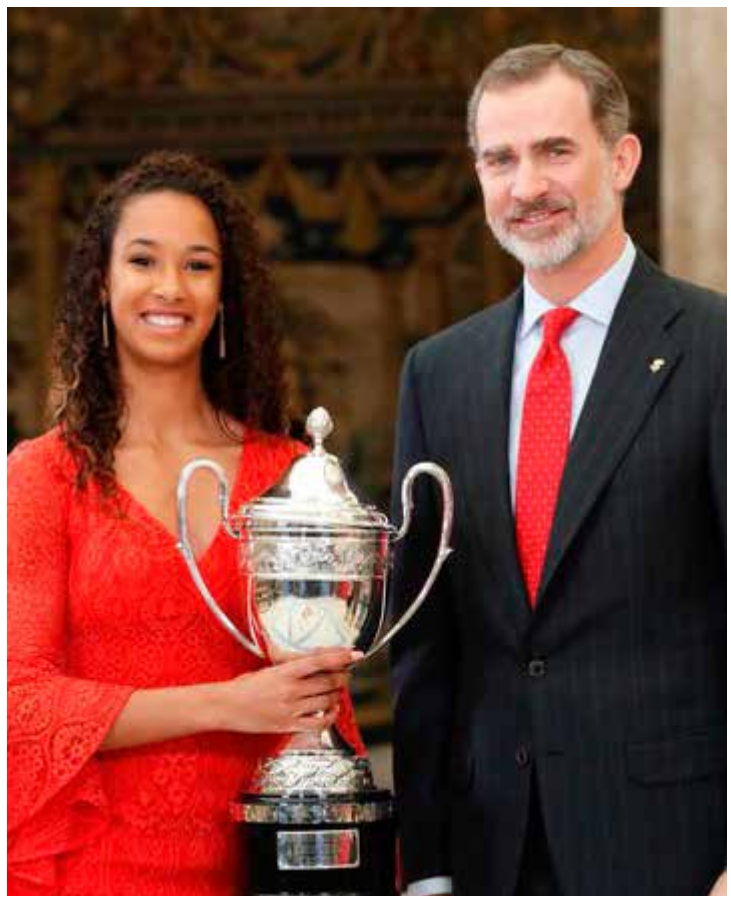

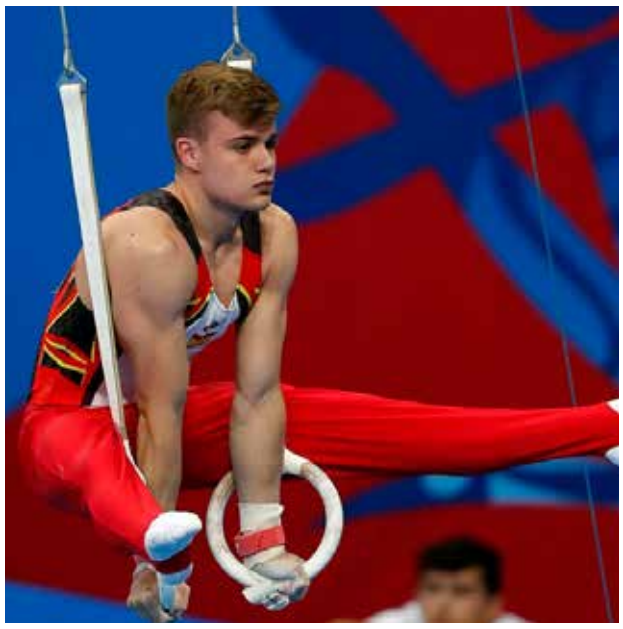

Ve de la pàgina anterior

Mundial i l'NBA amb els Raptors. La incògnita és si a la selecció s'afegirà el seu germà, Pau Gasol. El germà gran dels Gasol es va perdre la Copa Mundial per lesió i encara continua en procés de recuperació. Si es recupera, l'equip olímpic podria tornar a comptar amb els dos germans NBA nascuts a Sant Boi.

Respecte al basquet femení, tenim al Baix una jove basquetbolista destacant a la lliga: Aina Ayuso. La base, nascuda a Sant Just Desvern, va començar la seva carrera al Club Segle XXI d'Esplugues, on va debutar a la Liga Femenina 2 amb només 15 anys. Actualment juga al MANN-FILTER Casablanca i ha sigut convocada per la selecció absoluta els darrers partits.

Nil Llop, del quiròfan als Jocs Olímpics de la Joventut

Aquest any ha sigut "una muntanya russa d'emocions" per al jove Nil Llop. El jove patinador, nascut al Prat de Llobregat, va patir un accident en un dels seus entrenaments al circuit de Sant Boi, quan va xocar amb un arbre. Resultat: fractura de fèmur, fractura de turmell, quàdruple fractura de mandíbula i fractura en el dit d'una mà. Després de sotmetre's a totes les operacions necessàries, Llop va començar la seva llarga recuperació. I amb el seu talent va tornar a brillar. El patinador del Club Patín Cobra s'ha coronat campió del món i d'Europa aquesta temporada. Ara, competirà als Jocs Olímpics de la Joventut.

Fins al juliol poden haver-hi novetats

Tot i que es perfilen possibles candidats a l'inici de l'any, encara no la llista olímpica espanyola no està tancada. Fins a la primera setmana de juliol hi haurà notícies de noves incorporacions d'esportistes, entre els quals poden aparèixer veïns del Baix. La selecció de futbol olímpica pot tenir presència del Baix amb dos jugadors: Eric García i Adrián Giner.

El defensa martorellenc Eric García juga actualment al Manchester City de Pep Guardiola. Al desembre va debutar a la Champions League i és un habitual a les convocatòries de la sub-21. Tan habitual com Giner. Veí de Castelldefels, també juga com defensa però al RCD Espanyol i, com García, ha participat en els darrers partits de classificació per l'Europeu sub-21 de la selecció.

Un nou cine de ‘Luxe’ a la comarca incrementa la competència al Baix

- Cinesa aposta pel Centre Comercial La Farga de l’Hospitalet per obrir el seu primer cinema Luxe de Catalunya
- La comarca té una oferta molt interessant de cinemes que ‘van més enllà’ de la experiència més típica
- En contrast amb els ‘multisales’ tenim a la comarca el CineBaix, un ‘cinema de barri’ que va ser salvat pels seus veïns.

Redacció

El 9 de gener obre les portes el nou cine Luxe de Cinesa al Centre Comercial La Farga. Aquest nou establiment oferirà un concepte diferent de cinema, ja que vol oferir una major sèrie de comoditats per l’espectador. “Les butaques de totes les sales són inclinables, més amples que una butaca normal i amb molt més espai entre elles. A més, compten amb una tauleta individual”, destaquen des de Cinesa. Aquest serà el tercer cinema de l’empresa cinematogràfica, que també té sales al Barnasud de Gavà i el Llobregat Centre de Cornellà.

Tot i ser un concepte original, l’empresa té competència en el mercat dels cinemes que volen donar “una millor experiència”, fora del convencional. Un dels seus competidors directes és el Cines Filmax Gran Via 4DX del centre comercial Gran Via 2, l’únic que ofereix 4D a Catalunya. Les sales ubicades a la Gran Via estan equipades amb un sistema que fa moure i vibrar els seients en el transcurs de les pel·lícules, i que combina amb projeccions 3D. També ofereix projeccions en la seva Screen X, un sistema immersiu de la pantalla triple. “L’únic cinema d’Espanya que ofereix aquestes dues tecnologies innovadores” és el seu eslògan.

CineBaix, el darrer ‘de barri’

Més centrades en la comoditat són les sales dels cinemes Full HD, ubicats al centre comercial Splau de Cornellà. Les seves sales estan equipades amb l’última tecnologia, amb pantalles 4K i el 3D més immersiu. Les butaques d’aquest cinema són més amplies i reclinables. I si els espectadors no gaudeixen de la pel·lícula que estan veient, poden sortir durant els primers trenta minuts des de l’inici del film i el personal els retorna els diners i els ofereix canviar les entrades.

L’any 2005, un grup de veïns de Sant Feliu decidit a no deixar perdre el Cinema Guinart va aconseguir que l’ajuntament adquirís la propietat del cinema. Des de llavors, CineBaix és gestionat per una entitat de veïns amb la finalitat d’oferir el cinema com un producte cultural que no pas de consum ràpid. “En definitiva, tant a Sant Feliu com al Baix Llobregat hi ha un públic interessat en el cinema com a producte cultural i no solament com una activitat d’oci i efímera. I ara, nosaltres mateixos, els ciutadans i les ciutadanes, tenim l’oportunitat de donar resposta a aquesta demanda”, asseguren a la seva pàgina web.

Aquest, un dels darrers cinemes de barri de la comarca, ofereix cinema alternatiu, a més de les superproduccions típiques, i també organitza La Mostra, un festival amb diferents mostres de cinema internacional, amb quatre seccions principals: cinema de la Mediterrània i del Llevant, cinema asiàtic, cinema llatinoamericà i cinema africà.

La triple pantalla de Cines Filmax Gran Via 4DX / Filmax

Cornellà serà un any més l'epicentre del debat i del diàleg de "creació"

La plataforma de debat s'ha consolidat com un referent al territori, amb ponents d'importància nacional i global

L'alcalde Cornellà, Antoni Balmón, celebra l'èxit d'un projecte gestat amb calma en un món on "tot passa amb celeritat"

El president d'honor de El País, Juan Luís Cebrián, va tancar la desena edició a l'Auditori de Cornellà / Premsa Cornella Creació

El manager nacional de Google Cloud Espanya i Portugal, Isaac Hernández Vargas, al CCF / Premsa Cornella Creació

L'expresident del Govern Felipe González va participar a la tercera edició del CCF / Premsa CCF

Redacció

El fòrum Cornella Creació (CCF) en la seva onzena edició de 2020 te l'objectiu de tornar a convertir la ciutat en un intens punt d'intercanvi de coneixement i debat. La plataforma de debat torna a apropar experts de temes variats i amb una perspectiva tant territorial com internacional. L'expert en geopolítica i estratègia internacional Ignacio Ramonet, i la periodista experta en tecnologia Marta Peirano seran els primers conferenciants, al mes de febrer i maig, respectivament. El director digital global d'Estrella Galicia, Juan José Delgado, també visitarà el fòrum, al juny. Aquests són solament els primers avenços d'una sèrie de conferenciants que passaran per Cornella Creació per compartir les seves idees i donar lloc al debat amb els assistents.

Alguns dels conferenciants que van passar l'any passat per Cornellà Creació van ser l'extresorera dels Estats Units Rosario Marín, la General Manager de GSMA i responsable del Mobile World Capital Barcelona Therese Jamaa, o el manager nacional de Google Cloud Espanya i Portugal Isaac Hernández Vargas. El periodista i president d'honor del diari El País Juan Luis Cebrián va tancar la desena edició al desembre parlant de actualitat internacional

Deu anys de consolidació

Cornellà Creació Fòrum va ser creat com un espai de trobada pel debat i el diàleg, que des de la seva creació l'any 2009 s'ha posicionat com un projecte exitós al qual assisteixen representants de les empreses més importants de l'economia catalana i espanyola, i que ha comptat amb ponents referents a escala nacional i internacional. Així, en aquesta dècada han passat personatges com Bernardo Hernández, que va ser Director Mundial de Màrqueting de Google, l'expresident del Govern Felipe Gonzalez, l'exalcalde de Londres Ken Livingstone, el jutge Baltasar Garzón o el director de l'ONG Open Arms Òscar Camps.

El poder de la paraula

L'alcalde de Cornellà, Antoni Balmón, va destacar, amb motiu de la celebració dels deu anys del fòrum, que la iniciativa va ser gestada amb calma i que s'ha posicionat entre les millors "sense presses" en un món on "tot passa amb celeritat. "Va sorgir el 2009 amb un únic valor afegit, el poder de la paraula, servint-se del debat i del diàleg per incitar a la reflexió", elogiava el batlle. El patrocinador principal de Cornellà Creació ha estat Aigües de Barcelona, i el seu director general, Ignacio Escudero Garcia, també va coincidir en senyalar l'èxit de poder "abordar temes d'actualitat des de la reflexió i l'anàlisi" en un món "canviant i accelerat".

Els interessats en seguir de prop i acudir a les conferències d'aquest 2020, poden consultar el web cornellacreacio.cat, que anirà actualitzant el calendari amb les properes confirmacions d'aquesta temporada.

El 2020 eclosionarà la mobilitat alternativa a les ciutats

SEAT s'ha aliat amb Silence, empresa instal·lada a Molins de Rei, per comercialitzar la seva primera moto elèctrica

L'AMB ha fet una forta aposta per les infraestructures destinades a fomentar l'ús de les bicicletes

Aquells conductors que donin de baixa el seu vehicle contaminant podran viatjar gratis amb transport públic durant tres anys

Redacció

La implementació de la Zona de Baixes Emissions i, conseqüentment, el reforç del transport públic, necessari per incentivar a la ciutadania a optar per deixar el vehicle privat al pàrquing, propicien un context on la nova mobilitat serà protagonista. Només hem vist una petita mostra de l'ampli ventall en matèria de mobilitat sostenible que s'obrirà l'any vinent.

Un nou model pel mercat automotriu

La conscienciació de l'impacte que causem al medi ambient amb l'ús de vehicles contaminants ha sigut una gran oportunitat per les empreses automotrius, que després d'anys de planificació per fi han decidit entrar en el mercat elèctric. SEAT ha sigut una de les empreses que ha apostat decididament per la mobilitat alternativa.

L'empresa amb seu a Martorell va llençar al mercat en 2019 cotxes impulsats amb GNC (Gas Natural Comprimit). També es troba immersa en la producció de sis vehicles elèctrics i híbrids fins a l'any 2021. Actualment treballen en un servei de 'carsharing' o préstec de vehicles a partir de la creació de la companyia XMOBA de mobilitat intel·ligent, i l'adquisició de Respiro, una empresa de cotxes compartits que ara forma part de XMOBA.

De fet, Respiro ja ha arribat a l'Hospitalet, on han col·locat setze cotxes impulsats amb GNC per al servei de compartiment de cotxe. En aquesta línia estratègica, el president de SEAT, Luca De Meo, ja va assegurar que en el futur per a la seva empresa "potser és més rendible vendre quilòmetres que automòbils".

Silence, motos elèctriques de Molins de Rei

SEAT va presentar al novembre la seva primera moto elèctrica, la e-Scooter, que arribarà aquest any al mercat amb un motor de 11KW, equivalent a 125 centímetres cúbics, i que pot arribar als 100 quilòmetres per hora. I si bé SEAT la comercialitzarà, l'empresa automotriu s'ha aliat amb una altra empresa de la comarca, Silence. L'empresa amb seu a Molins de Rei fabrica la moto i SEAT s'encarrega del disseny. Aquesta aliança forma part de l'estratègia de l'automotriu per oferir diverses alternatives al 'cotxe clàssic'. Actualment a la seva fàbrica de Molins es fabriquen un centenar de motos al dia.

L'empresa també s'ha aliat amb Acciona, que lloga les motos elèctriques a l'Hospitalet de Llobregat. Silence representa el 37% de la quota del mercat de les motos elèctriques a Europa i el 80% a Espanya. En el futur aspiren a poder substituir gradualment les motocicletes de combustible. De moment, l'empresa té acords amb els ajuntaments de Madrid i Barcelona, i Correos, a més dels ja esmentats amb SEAT i Acciona.

El president de SEAT, Luca de Meo, amb la nova e-Scooter

Interior de la fabrica de Silence a Molins de Rei

Pere Navarro, delegat de l'estat al Consorci de Zona Franca, i Josep Mateu, president del RACC a l'anunci de l'acord - RACC

Antoni Poveda utilitzant el servei de bicicletes de l'AMB

El Consorci de la Zona Franca ha arribat a un acord amb el RACC per oferir als gairebé 4.000 treballadors de deu empreses instal·lades al polígon de la Zona Franca. A través de l'app RACC Hop, els treballadors podran organitzar-se per trobar un cotxe per compartir trajecte i compartir les despeses. Amb aquesta iniciativa, s'apunta a reduir l'emissió de gasos contaminants i optimitzar l'ús dels aparcaments.

Més bicicletes a l'Àrea Metropolitana

Durant l'any, l'AMB ha fet una forta aposta per infraestructures orientades a incentivar l'ús de les bicicletes, personificat en la figura del vicepresident de Mobilitat i alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda. S'espera que aquesta aposta decidida pels espais per ciclistes continuï durant 2020.

El febrer va posar-se en marxa el servei de bicicletes compartides de l'AMB. Els municipis on funciona aquest servei són L'Hospitalet, Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Castelldefels, El Prat, Esplugues, Gavà, Sant Feliu, Sant Joan Despí i Sant Just Desvern. Gavà va ser el municipi escollit per acollir el primer gran aparcament de bicis de l'ens metropolità, presentat al juny. Situat al costat del pàrquing de convencional de cotxes, aquest aparcament ofereix 100 places amb espai per bicicletes convencionals i espai per carregar bicis elèctriques.

El vicepresident Poveda va inaugurar un mes després un local comercial per aparcar bicicletes particulars a Sant Joan Despí. Amb una part gratuïta i una altra de pagament, el local ofereix seguretat amb la gravació amb càmera les 24 hores.

Targeta verda metropolitana

Al marge de la gran inversió en infraestructures ciclistes, l'AMB ha creat la T-verda metropolitana. Aquesta nova mesura vol apropar l'ús del transport públic als propietaris de cotxes contaminants que no poden entrar a Barcelona des de l'1 de gener, amb l'entrada en funcionament de la Zona de Baixes Emissions.

Aquells que donin de baixa i desballestin un vehicle privat contaminant podran viatjar de forma gratuïta i illimitada durant 3 anys, amb el compromís de no adquirir-ne un de nou durant aquest temps. És una forma de premiar i discriminar positivament a aquells conductors que canvien els seus hàbits cap a una mobilitat no contaminant.

L'AMB haurà d'enfrontar enguany el debat sobre el tribut metropolità

Els divuit municipis incorporats des del gener de 2018 han rebut l'impost i reclamen millores dels serveis públics administrats per l'ens

L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts ha presentat un recurs contra l'impost i espera una reducció

Redacció

Els divuit municipis de la 'segona corona' de l'Àrea Metropolitana han rebut per primera vegada el nou impost metropolità. La decisió de cobrar aquest impost als nous municipis que han passat a formar part de l'Àrea Metropolitana va ser presa el 18 de desembre de 2018, sense gaire ressò des de l'ens supramunicipal. Aquest nou tribut no ha fet sinó encendre els ànims de veïns de municipis com Torrelles, on els serveis públics oferts per l'AMB són escassos i l'abaratiment de les targetes de transport s'ha vist tapat pel nou impost.

La contrapartida de la Zona 1

L'1 de gener, divuit municipis metropolitans van passar a formar part de la zona 1 de transport públic. És a dir, els preus del transport s'equiparaven als dels seus veïns i deixaven de pagar un suplement, que en el cas de la T-10 arribava al doble del seu preu. La reivindicació dels municipis s'acomplia i els veïns celebraven aquesta incorporació. Però com a contrapartida per la integració de la Zona 1, l'AMB ha emès el conegut com "tribut metropolità", amb imports que oscil·len entre els 50 i els 200 euros. L'impost afecta els propietaris de terrenys i està lligat al valor cadastral de les propietats.

L'Ajuntament de Sant Vicenç ha presentat un recurs contra el tribut. El consistori exigeix que l'ens metropolità consideri el valor cadastral del 2005, i segons l'alcalde Miguel Comino, "amb les dades facilitades ara per l'Ajuntament, l'impost podria reduir-se". L'impost també ha sigut rebutjat pel veïnat de Torrelles, que no veuen una millora substancial del transport públic. En un comunicat publicat al novembre, el govern d'Ignasi Llorente va recordar que "l'Ajuntament de Torrelles que ja va mostrar el seu rebuig a la forma i els terminis en que es volia implantar aquesta nova càrrega impositiva", amb l'anterior alcalde, Ferran Puig, al capdavant. Segons aquest mateix comunicat, "s'ha estat negociant la implantació de mesures de tarifació social així com una millora en el servei i les línies que passen pel nostre municipi".

Al darrer ple del 2019 de l'AMB va ser rebutjada la proposta de Ciutadans de paralitzar el cobrament de l'impost. La portaveu del grup a l'ens, Marilén Barceló, va definir-ho com "oportunitat perduda" del govern que presideix Ada Colau "de retractar-se de l'opacitat i inseguretat jurídica generada amb l'establiment de la recàrrega".

Aquest debat amb les agrupacions veïnals i les possibles actuacions resultants són feina a fer durant el 2020 per la institució supramunicipal, encapçalada per l'alcaldessa de Barcelona Ada Colau, i el Vicepresident de Mobilitat, Transport i Sostenibilitat, Antoni Poveda.

La necessitat de comunicar millor a la ciutadania

Una crítica compartida per veïns arreu la comarca és la forma que ha escollit l'AMB per comunicar l'aplicació del tribut. Cal tenir en compte que hi ha una massa social que potser desconeix fins i tot com funciona l'ens metropolità. Així ho apuntava Josep-Ramon Mut en el seu article a l'edició de novembre de EL LLOBREGAT, afirmant que "molt poca gent sap ni d'on surt aquesta administració, ni quins són els seus representants, ni tan sols saben què fa l'AMB i perquè serveix".

L'AMB podria fer una campanya enfocada a explicar als veïns dels divuit municipis integrats la Zona 1 quin ús es dóna als fons públics recollits a través del tribut. I després, òbviament, millorar de forma efectiva els serveis públics per fer "real" la integració dels municipis a l'Àrea Metropolitana.

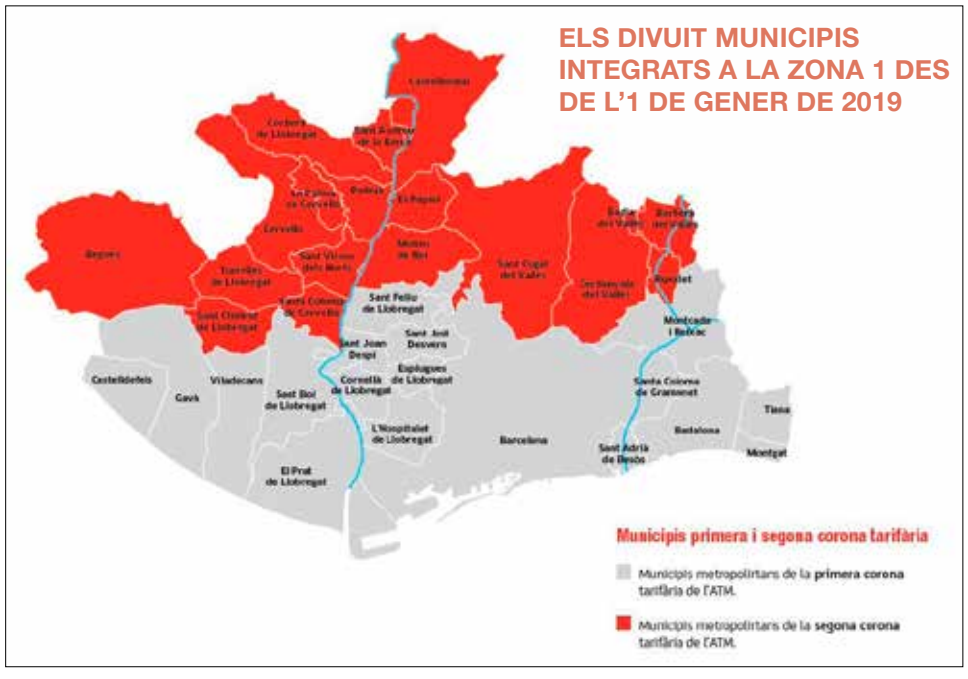

Baix Llobregat
Begues, Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, La Palma de Cervelló, El Papiol, Sant Andreu de la Barca, Sant Climent de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Torrelles de Llobregat.

Vallès Occidental
Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Castellbisbal, Cerdanyola del Vallès, Ripollet i Sant Cugat del Vallès.

FGC s'encarregarà d'explotar el servei de tren directe a l'aeroport

El conseller de Territori, Damià Calvet, ha anunciat l'inici del procés per atorgar a Ferrocarrils de la Generalitat l'explotació de la nova línia

El nou servei creuaria Barcelona, passaria per l'Hospitalet i el Prat, i tindria una freqüència de pas de quinze minuts, la meitat de l'actual

REDACCIÓ

El Govern de la Generalitat ha iniciat el procés perquè Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) gestioni el servei de la nova línia ferroviària a l'Aeroport Josep Tarradellas del Prat, que actualment està construint Adif. El conseller de Territori, Damià Calvet, ha anunciat que aquesta nova línia no serà una llançadora, sinó que estarà incorporada en el servei de rodalies, amb la diferència de què serà explotada per la ferroviària propietat de la Generalitat.

El nou tren amb l'Aeroport del Prat com destinació final creuarà tota la ciutat de Barcelona sense passar per Sants i s'aturarà als municipis veïns, com l'Hospitalet i el Prat de Llobregat, a més de tenir una parada a cada terminal aeroportuària. Actualment, el Ministerio de Fomento està executant les obres per a construir un nou ramal ferroviari, de 4,5 quilòmetres de longitud, des de l'estació del Prat de Llobregat fins a la terminal T1 de l'Aeroport. Aquesta actuació inclou la construcció de les noves estacions ferroviàries a la T1 i la T2, amb intercanvi amb la línia L9 del metro. La finalització de les obres està prevista per a l'any 2022.

> "El president de Renfe, **Isaías Táboas**, a la Generalitat: "Per què conformar-nos amb un tren cada 15 minuts si nosaltres **podem oferir un cada 7**?"

L'atorgament del servei d'aquest nou tren a FGC torna a revifar un conflicte polític amb Rodalies. El nou servei estarà operatiu un cop Adif finalitzi les obres, i suposarà una millora de freqüències, passant dels 30 minuts actuals als 15 que prometen des de la conselleria de Territori. "Per què ens hem de conformar amb un tren cada quinze minuts si nosaltres podem oferir un cada set?", va exclamar el president de Renfe, Isaías Táboas, va llençant al dard en tota regla al seu competidor al territori català. Per la seva banda, el president de FGC, Ricard Font, va assegurar al Fòrum Empresarial del Llobregat celebrat a l'octubre que Ferrocarrils podria "assumir en dos mesos la competència de Rodalies" i que amb un pressupost de 110 milions d'euros "seria suficient per al manteniment d'aquesta xarxa ferroviària".

La Farga es reinventa

- El centre comercial busca reposicionar-se com un dels espais d'oci de referència a la ciutat i a la comarca
- La reforma té un pressupost d'11 milions d'euros i un dels canvis principals és la transformació de la façana lateral
- El primer pas de la nova estratègia comercial és la inauguració al gener del nou CINESA LUXE, cinema amb l'ultima tecnologia

REDACCIÓ

El centre comercial La Farga s'actualitzarà. Després de 23 anys de la seva creació, l'històric centre comercial hospitalenc iniciarà les obres per una remodelació integral de l'edifici. L'empresa Temprano Capital Partners serà la promotora encarregada de portar a terme una reforma amb un pressupost d'11 milions d'euros i que s'espera que tingui com a conseqüència una reactivació de l'activitat comercial del centre.

Un dels principals canvis serà la "desaparició" de la façana lateral de formigó de l'avinguda d'Isabel la Catòlica, que es transformarà en una àmplia terrassa amb finestrals que donaran llum natural a l'espai interior. "L'objectiu d'aquesta remodelació és reposicionar el centre com un referent comercial i d'oci en el centre de la ciutat, així com millorar l'experiència dels clients, atreure a marques capdavanteres del sector i convertir-lo en una destinació de referència per a la ciutat d'Hospitalet", explica Enrique Biel, gestor d'actius de Temprano.

Des de La Farga asseguren que el projecte crearà 40 llocs de treball directes i 200 indirectes. Un cop finalitzades les obres, calculen que hi haurà 140 nous llocs de treball en el nou espai comercial. També hi haurà nous espais de restauració "locals i nacionals", segons asseguren des del centre. L'interior serà reformat amb l'eliminació de forjats i la construcció de claraboies, que donaran més llum natural. El centre comercial continuarà obert amb normalitat i en tot moment durant les obres, i al mateix temps es seguiran oferint les activitats i els esdeveniments habituals.

Inaugurat en 1996, el Centre Comercial La Farga vol continuar transmetent un valor de proximitat. "**Volem que els clients que acudeixin al centre comercial trobin un espai modern i agradable tant per a realitzar les seves compres com per a dedicar el seu temps d'oci** en companyia de la família o amics. Per aquest motiu, a l'oferta de qualitat i variada afegirem un punt de trobada per a la comunitat amb espais disponibles i dedicats als residents d'Hospitalet", afegeix Enrique Biel. Actualment té aproximadament 20.000 m² de superfície comercial i d'oci, amb 55 locals comercials entre els quals destaquen un gimnàs McFit, un supermercat Caprabo i Lefties, a més de disposar de 1.200 places d'aparcament. L'atracció més nova és el CINESA LUXE, el primer de Catalunya. Aquest nou cinema vol oferir una experiència cinematogràfica diferent, butaques inclinables i l'última tecnologia de so i projecció digital.

> "L'objectiu d'aquesta remodelació és **reposicionar** el centre com un **referent comercial** i d'oci en el centre de la ciutat", diu **Enrique Biel**, membre de la promotora

Aquest any s'ha de reactivar el Metro del Delta

El Ministerio de Fomento es va comprometre a incloure'l en el nou pla per Rodalies a Barcelona

Estava previst al Pla Director d'Infraestructures 2011-2020 aprovat però mai van produir-se novetats

Reunio dels alcaldes del Delta amb representants d'Adif

REDACCIÓ

El Metro del Delta ha de tenir novetats aquest any. El projecte per ampliar la línia R3 de Rodalies fins a Castelldefels, connectant Cornellà, Sant Boi, Viladecans i Gavà, fa anys que és en un calaix a l'espera d'alguna acció política. El març passat el Ministerio de Fomento es va comprometre a incloure el Metro del Delta en el seu nou pla per Rodalies després de reunir-se a l'Estació de Sants amb els alcaldes de Cornellà, Antonio Balmón; Sant Boi, Lluïsa Moret; Gavà, Raquel Sánchez; Viladecans, Carles Ruiz, i Castelldefels, María Miranda. Els alcaldes van tornar a demanar fer realitat d'una vegada l'anhelat projecte, que suposaria una solució de mobilitat immillorable per als municipis de Delta.

Però els compromisos cal agafar-los amb pinces. El Metro ja estava previst al Pla Director d'Infraestructures 2011-2020 aprovat per l'ATM però mai van produir-se novetats. El projecte contempla una doble via d'uns 22,4 km i disposarà d'11 estacions. No cal dir que a banda de l'enorme millora que suposaria en termes de mobilitat, també seria una excel·lent mesura contra la contaminació, ja que incentivaria a milers de veïns a deixar el cotxe a casa i viatjar en transport públic. Especialment en municipis com Viladecans, on reclamen una major freqüència de parada dels trens que passen per la seva estació. I també, en un context on la Zona de Baixes Emissions ha deixat sense vehicle a molts veïns de la comarca.

El Metrobús, l'alternativa de l'AMB

Per contrarestar la manca de transport eficient, l'AMB ha projectat la creació de la futura linia de Bus Metropolità M8, que formarà part de la nova xarxa de busos d'altes prestacions, amb recorreguts més directes i poques parades. Aquest M8 connectarà Castelldefels i Cornellà circulant a través de la futura C-245, que serà la "Gran Via" del Baix Llobregat Sud.

La UPC i el Parc Agrari col·laboraran per transferir coneixement

"Hem d'ajudar a millorar l'agricultura de la zona, no pot ser que no tinguem una activitat més intensa en aquest àmbit", assegura el vicerector Jordi Berenguer

La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) pot introduir innovacions al Parc Agrari com l'ús de drons, la robotització o el desenvolupament d'hivernacles

LUCAS CAÑETE

Per fi s'estrenyeran els llaços entre el centre de coneixement agroalimentari comarcal i la seva més immediata aplicació en la realitat. El campus de Castelldefels de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ha començat a treballar per construir una relació de col·laboració i suport amb el Parc Agrari. L'objectiu és fer possible una transferència del coneixement de les aules a la realitat del territori, amb les innovacions que l'àmbit acadèmic pot aportar a l'experiència dilatada dels pagesos del parc.

L'encarregat de portar a terme aquesta connexió entre ambdós espais és Joan Simó, que ocupa el càrrec de Coordinador de Tecnologia agroalimentària i dinamitzador de les relacions del Campus Llobregat de la UPC. Simó fa 11 anys que treballant com a professor a la politècnica, és llicenciat en Biologia per la UB i doctorat en biotecnologia per la UPC.

> El **nou dinamitzador** de les relacions de la UPC és **Joan Simó**, doctorat en biotecnologia i 11 anys com a professor

"Hem d'ajudar a millorar l'agricultura de la zona, no pot ser que no tinguem una activitat més intensa en aquest àmbit", va assegurar el vicerector de Transferència de Coneixement i Innovació de la UPC, Jordi Berenguer. El vicerector ser qui va anunciar el nou paper de Joan Simó en les relacions de la UPC en el debat del Cicle d'Infraestructures de BCN Content Factory i el Cercle d'Infraestructures. En aquest debat, Berenguer va explicar que la UPC té gairebé 325 contractes amb empreses i un acord amb la patronal PIMEC per ajudar a implementar les noves tecnologies. "La nostra formació a les aules condicionarà l'activitat econòmica del país", va destacar.

La col·laboració amb la UPC pot introduir innovacions al Parc Agrari com l'ús de drons, la robotització o el desenvolupament d'hivernacles, que van ser alguns dels exemples que va posar Berenguer. Aquesta transferència de coneixement, però, no queda limitada i també inclourà futures relacions amb la indústria agroalimentària, representada per Mercabarna.

La indústria agroalimentaria i manufacturera de Mercabarna també és l'objectiu del nou coordinador de la UPC, a més a més del Parc Agrari

EL PLANETA
T'ENVIA UN MISSATGE
Detecta els plàstics
que pots substituir
o eliminar i actua
Compra a granel
i evita els productes envasats
portant pots de vidre
o d'acer inoxidable
Evita
pastes de dents,
detergents i cosmètics
que continguin
microplàstics
Fes servir
embolcalls
reutilitzables
per portar l'entrepà
a l'escola o a la feina
Ajuntament de
Sant Boi de Llobregat
SB
boig per tu

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Govern, món universitari, empresaris i els consorcis públic-privat… Tots a l'una per millorar el planeta

QUATRE EXPERTS DELS DIFERENS ÀMBITS DE L'ACTIVITAT HUMANA, DES DEL GOVERN D'ESPANYA A LA ACADÈMIA, ELS EMPRESARIS I UN CONSORCI PÚBLIC DE GESTIÓ PRIVADA, MOSTREN LES DIFERENTS VISIONS I APLICACIONS DELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE (ODS). Pel seu interès, recollim en aquest reportatge de cites un resum de les seves aportacions a les jornades del Cercle d'Economia celebrades a Sitges al maig de 2019, on van participar Cristina Gallach, Alta Comissionada per a l'Agenda 2030 del Govern d'Espanya;

Carlos Mataix, director de el Centre d'Innovació en Tecnologia per al Desenvolupament Humà de la Universitat Politècnica de Madrid; Clara Arpa és CEO de l'empresa ARPA y Membre del Board UN Global Compact i Pere Navarro, delegat especial del Govern d'Espanya al Consorci de la Zona Franca de Barcelona.

CRISTINA GALLACH

“**Ens hem organitzat**, dotant-nos d’unes estructures de govern fàcils, un consell per a la societat civil i una comissió nacional de pròxim llançament, hem proposat polítiques, i **hem intentat mobilitzar tots els actors de la nostra societat**”

CRISTINA GALLACH és Alta Comissionada per a l’Agenda 2030 del Govern d’Espanya

CARLOS MATAIX

“Com civilització, **potser no tinguem més oportunitats de comptar amb un acord del calibre de l’Agenda 2030** en un moment en què estem creixent i en què hi ha estabilitat suficient per dur a terme grans transformacions”

CARLOS MATAIX és director de el Centre d’Innovació en Tecnologia per al Desenvolupament Humà de la Universitat Politècnica de Madrid

Redacció

Cristina Gallach es es refereix a l’agenda com “a una visió, però també un pla i una caixa d’eines”. Combinada amb els ODS, “crea un llenguatge compartit que ens permet saber del que parlem a l’interactuar amb els que tenim més a prop, però també amb països molt llunyans”.

Sobre el què ha fet l’Alt Comissionat des de la seva creació, Gallach apunta que “ens hem organitzat, dotant-nos d’unes estructures de govern fàcils, un consell per a la societat civil i una comissió nacional de pròxim llançament, hem proposat polítiques, i hem intentat mobilitzar tots els actors de la nostra societat”.

La solució a l’escalfament global i social

Carlos Mataix, des de la Universitat, afirma que “l’Agenda 2030 es declina en 17 objectius, però també en una declaració importantíssima de 193 països i en una sèrie d’acords per fer viable la seva implantació”. Apunta que la transformació promoguda per l’agenda “ja ha començat a ciutats i comunitats que han fet realitat espais de relació nous”, i que hi ha un remei per a aquelles que encara no han dut a terme aquesta transició: la Odeseína, “un tractament que s’administra en 17 comprimits i que no és un medicament miraculós”.

Seguint amb l’analogia entre aquest fàrmac imaginari i els 17 ODS, Mataix es refereix a la Odeseína com a “un tractament complex”, però, alhora “l’únic realment universal davant els reptes que enfrontem”. El seu laboratori són les Nacions Unides, el seu des-

envolupament va ser col·laboratiu i les seves càpsules es desdoblen “en 169 metes”. Aquests comprimits “interactuen més entre si”, de manera que els efectes beneficiosos d’una càpsula potencien els de la resta.

Mataix afegeix que hem d’encaminar “cap a una transició justa”. En la seva opinió, aquesta pot implicar “algun efecte negatiu en el curt termini”, però, a llarg, serà sens dubte positiva en múltiples aspectes, entre els quals Mataix es refereix a “la lluita contra la corrupció, la justícia social o l’aplicació de la ciència a la sostenibilitat “.

De manera especial, Mataix destaca la importància de la càpsula 17, que “insta a formalitzar aliances per complir realment amb els ODS”. El fons d’aquest comprimit entra en conflicte en ocasions amb els fonaments de la nostra societat, que de vegades “no està dissenyada per cooperar”, i per això és important promoure i difondre “els beneficis de la col·laboració” com a única via per complir les tasques que ens hem encomanat per 2030.

La transformació empresarial

Clara Arpa, CEO d’ARPA i Membre de l’Board UN Global Compact, dirigeix el que ella mateixa anomena “la típica empresa espanyola: industrial, familiar i amb cinc dècades d’història a les seves esquenes”.

En el moment de la seva arribada a la direcció en 2012, Arpa es va preguntar com tornar sostenible almenys per espai de 25 anys més una companyia metal·lúrgica en la qual en aquell moment “predominava el personal masculí” i en què “només es parlava d’hores extra “. La resposta a aquesta pregunta va venir de la mà dels ODS i de el Pacte Mundial, i el primer pas per a encaminar-se en la seva direcció “va ser matricular als quatre integrants del nostre equip en un curs de postgrau per a experts de Responsabilitat Social Corporativa (RSC)”. Després d’incorporar aquests coneixements i transcorreguts sis mesos més, ARPA va traçar una primera estratègia empresarial “orientada a la sostenibilitat i alineada amb l’Agenda 2030”.

La companyia de Clara Arpa es va adherir a més a

Passa a la pàgina següent

CLARA ARPA

“A la nostra companyia de seguida ens vam adonar que, fins i tot en el nostre nínxol d’activitat, **podíem i necessitàvem contribuir als 17 ODS, perquè tots afecten en definitiva a com ens gestionem**, com consumim i com produïm”

CLARA ARPA **és CEO de l’empresa ARPA y Membre del Board UN Global Compact**

PERE NAVARRO

“**L’actual pla estratègic del Consorci té 3 pilars**: la seva sostenibilitat econòmica a llarg termini; la contribució al desenvolupament econòmic i social del territori; i la integració urbana i sostenibilitat mediambiental”

PERE NAVARRO **és delegat especial del Govern d’Espanya al Consorci de la Zona Franca de Barcelona**

ve de la pàgina anterior

el Pacte Mundial i va realitzar una primera auditoria de punt de partida, “en què ens va sorprendre comprovar que complíem més coses de les que ens pensàvem”, la qual cosa es va convertir en un estímul per començar a emprendre els diferents Objectius de desenvolupament Sostenible un per un.

Arpa relata el procés per a la implicació de tota la companyia en aquest camí cap a la sostenibilitat, que va passar “per la realització d’entrevistes a tota la plantilla”, la impartició a la mateixa “de diferents formacions”, i l’anàlisi i replantejament de “tots els nostres processos productius”. Al final d’aquest procés, “avui ARPA estalvia un 35% de llum i un 48% de calefacció i aspira que a la fi de 2019 el 100% del seu consum es basi en una puntera instal·lació fotovoltaica”, entre d’altres fites en matèria de reciclatge o d’ús de plàstics.

Zona Franca: sostenibilitat econòmica i integració urbana

Pere Navarro, delegat especial de l’Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, afirma per la seva banda que els esforços de l’entitat per ser més sostenible en la seva activitat corrent passen actualment per “mantenir un diàleg constant amb els nostres proveïdors “o per” apostar per l’economia circular”.

Navarro diu que sota el seu lideratge, el Consorci vol convertir la Zona Franca a “un lloc més humà, agradable i amb uns serveis més adequats”. En aquest esforç, compta amb una estructura de govern corporatiu privilegiada, que el ponent va atribuir a “la clarividència dels qui, fa un segle, van decidir expropiar una part de Delta del Llobregat per establir un dipòsit franc que a hores d’ara ja resultava imprescindible per a la promoció del comerç internacional a Barcelona”. Aquesta clarividencia, opina, es va combinar més amb un ampli consens “d’ajuntaments, cambres o de la junta d’obres del port” que van fer possible una història d’èxit i que avui la Zona Franca sigui “una fàbrica d’oportunitats i d’idees”.

Navarro afegeix que el Consorci no es limita a l’administració d’un patrimoni, sinó “a brindar a el mateix valor afegit”. Aquest esforç passa per “explorar noves tecnologies i noves formes de fabricar”, per exemple, “mitjançant l’establiment de la primera incubadora d’impressió en 3D”: una tecnologia anomenada “a revolucionar tot el procés de producció i logística” ja tornar-més “molt més sostenible per l’absència de residus”.

Altres dels actuals reptes de la Zona Franca passen per “integrar-la més a la ciutat” perquè els ciutadans coneguin i aprofitin un espai “amb una mida equivalent a el de 40 illes de l’Eixample barceloní”, i per que es donin en el seu context aliances com les que el consorci manté “amb el port, l’aeroport o Renfe”.

De l’estat de benestar a l’estat socioecològic

Per la seva banda, Carlos Mataix reconeix que un procés de transformació tan ambiciós com el que proposa l’Agenda 2030 “provoca resistències que hem enquadrar en la normalitat”, però que “si seguim per les trajectòries ja conegudes” no anem a conduir-nos a el canvi transformador que realment ens cal.

A la pregunta de com escometre el canvi cultural d’una organització, Clara Arpa assenyala que “el primer és explicar a tota la teva organització què és el desenvolupament sostenible, i que deixin de relacionar-lo amb col·laborar amb tal o qual ONG”. “En el nostre cas, va resultar especialment efectiva l’al·lusió al fet que actualment estem consumint l’equivalent a 1,7 planetes, i al fet que, si no canviem, el 2030 estarem consumint 2,5”. En la seva experiència, “quan la plantilla comença a entendre aquests conceptes, comença el canvi”.

Finalment, Carlos Mataix considera necessària per dur a bon port l’Agenda 2030 una aposta per “obrir la nostra informació i afavorir un big data a el servei de la intel·ligència col·lectiva”, perquè “sense una xarxa global d’aprenentatge” estem condemnats a uns cicles de innovació tradicionals que no avancen a la velocitat que exigeix la situació crítica que travessa el nostre planeta.

Des del Govern, Cristina Gallach afirma que “l’Agenda 2030 és una cosa de líders, però tots nosaltres ho som, sigui en les nostres organitzacions, en els nostres equips, o, simplement, en les nostres famílies”. Des d’aquesta disposició de co-lideratge, “és important la mobilització pública i la connexió”, que són els dos actius que ens conduiran “a l’efecte multiplicador desitjat”.

Per Gallach “tenim per davant un camí espectacularment intens, interessant i fascinant mitjançant el qual passar de l’actual estat de benestar, complex i solcat de desafiaments, a un altre socioecològic, que és l’únic que podrà perdurar i que serà impossible sense l’acció de tots”.

Entre el benestar de cada persona i una metròpolis **sostenible per a tothom**, hi ha la **gestió de l'AMB**

4.827 habitatges
de promoció pública

Fons d'**11 milions d'euros** per evitar talls d'energia o d'aigua a les llars metropolitanes

Més de **400.000 persones** es beneficien de la **tarifació social** que els facilita l'accés al servei de transport públic

30 milions d'euros
en subvencions de projectes de foment de la reindustrialització. Creació de llocs de treball en **236 polígons d'activitat econòmica**

Més de **48.000 participants en 2.533 activitats** educatives i de dinamització de l'AMB

A l'AMB tenim un compromís amb la sostenibilitat ambiental. Per això treballem per la qualitat de l'aire i de l'aigua, gestionem els residus per convertir-los en recursos, fomentem el transport públic, impulsem les energies renovables, lluitem contra el canvi climàtic i proporcionem eines educatives a la ciutadania per un territori més sostenible.
Per a la sostenibilitat econòmica dels 3,2 milions de persones que viuen a l'àrea metropolitana, impulsem la creació d'ocupació amb retribucions adequades, la reindustrialització, l'habitatge social, l'ensenyament i la investigació. Perquè volem fer una metròpolis sostenible en tots els sentits i per a tothom.

www.amb.cat

AMB Metròpolis Barcelona

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Les ferides de la crisi que no cicatritzen: 5.000 llars en situació de precarietat

Gairebé el 70% de les persones ateses per Càritas Sant Feliu han requerit ajuda amb necessitats bàsiques

La inserció laboral dels ciutadans en risc d'exclusió esdevé clau per ajudar-los a sortir d'una espiral de la qual és molt complicat sortir-se'n

1 FI DE LA POBRESA

FI DE LA POBRESA

Càritas alerta que la precarietat s'està cronificant. Foto: CÀRITAS

Una informació de **FRANCISCO J. RODRÍGUEZ**

LA POBRESA EXTREMA ÉS UN FENOMEN QUE SOLEM VEURE PER TELEVISIÓ. Imatges punyents de nens de l'Àfrica morint de gana davant d'uns pares impotents que no poden oferir-los una alimentació i condicions bàsiques per viure amb dignitat. Tanmateix, la pobresa no és una problemàtica allunyada del Baix Llobregat i l'Hospitalet.

Aquí no trobem imatges d'infants famèlics, ja que el fenomen es manifesta d'una manera diferent, adaptat a la nostra realitat. Això no vol dir, ni de bon tros, que el problema real de la pobresa a casa nostra sigui menor.

De fet, durant el 2018 Càritas Diocesana de Sant Feliu va atendre 14.000 persones, de les quals un 70%, al voltant de 10.000, van necessitar ajuda amb necessitats bàsiques, "fet que demostra que contràriament a la creença generalitzada que són les classes mitjanes les que han sortit més perjudicades d'aquest període de crisi, han estat aquelles persones i llars que estaven en situacions d'exclusió més severa les que encara no han pogut cicatritzar les seves ferides". És una afirmació que fan des de Càritas, des d'on indiquen que actualment hi ha prop de 5.000 llars de la diòcesi –a on queda integrada gairebé tota la comarca- que necessiten la seva ajuda per tirar endavant.

Entre aquestes llars, el 48% estaven formades per famílies amb fills –una de cada cinc són monoparentals, amb una mare que es fa càrrec dels fills-, mentre que dos de cada 10 persones que han rebut ajuda vivien soles. El 56% del total de persones ajudades per Càritas són d'origen estranger, generalment persones entre 30 i 64 anys.

L'accés a serveis bàsics

La pobresa va més enllà de la falta d'ingressos i recursos, atès que d'aquesta situació se'n deriven unes altres que impedeixen l'accés de les persones que la pateixen a serveis bàsics, a la propietat, herències, recursos naturals, el finançament o qualssevol altres béns de servei. De fet, una de les dificultats és l'accés a un lloc de feina que pogués ajudar aquestes persones a sortir de la situació de pobresa. Es tracta del gos que es mossega la cua, una situació de la qual resulta molt difícil de sortir.

Passa a la pàgina següent

Les iniciatives d'inserció laboral posen èmfasi en la formació. Foto: ARXIU

ve de la pàgina anterior

A la comarca, Càritas compta amb un servei de formació i inserció laboral, Brins d'Oportunitat, que ha ajudat set de cada 10 persones que hi han participat. "El treball és un dret universal i l'exercici d'aquest dret ens dóna l'oportunitat de formar part de la societat en la qual vivim", expliquen des de Càritas, que recorda que accedir al mercat de treball, si ja és un "camí difícil" per a una gran part de la població, encara ho és més per a aquells que parteixen d'una situació de desavantatge.

I tot plegat es tradueix en més problemes. De fet, el Consell Comarcal va avisar el setembre passat que havia rebut 13.608 sol·licituds de beques menjador per al curs 2019-2020, de les quals havia concedit 9.409, gairebé un miler més que el curs anterior. Des de l'ens comarcal alertaven que l'alta demanda de beques menjador se segueix mantenint perquè la precarietat laboral i l'elevat preu de l'habitatge influeixen decisivament en l'economia de les famílies. Les 9.000 ajudes cobreixen el 50 o 100% de la despesa total de menjador escolar, i suposa una inversió de 5,7 milions d'euros.

Seguint aquest fil, l'accés a un habitatge digne es complica en situació de pobresa. Satisfer un lloguer mensual o comprar un pis esdevé quelcom gairebé impossible en segons quines situacions. I això fa augmentar les xifres de desnonaments. Segons dades de l'Observatori del Consell Comarcal, cada dia es produeixen tres execucions hipotecàries a la comarca.

Els sense sostre

Una altra problemàtica que afecta la comarca és el sensellarisme, el fenomen de persones que no tenen un sostre sota el qual reguardar-se. No hi ha dades clares sobre la gent que viu al carrer al Baix Llobregat i l'Hospitalet. En tenim de Barcelona, incloses en un informe de la Fundació Arrels elaborat el mes de juny del 2019 i que indiquen que hi ha 1.195 persones dormint al carrer a la capital catalana, mentre que unes altres 536 viuen en assentaments improvisats.

Per a l'àmbit català el recompte més fiable és el que va publicar l'Agència de l'Habitatge l'abril del 2016, que xifrava en 48.454 els casos del que definia com a "mal allotjament" ateses pels serveis públics. Una dada que podria ser més gran, atès que l'estudi citat només compta les persones que van recórrer als serveis socials. D'aquests gairebé 50.000 casos, 5.433 responen a persones sense sostre, mentre que 8.634 no comptaven amb un habitatge. La resta, 34.000 persones, vivien en habitatges insegurs o inadequats. Per zones, l'Hospitalet apareixia com un municipi amb més de 500 casos de mal allotjament, una avinentesa que es repetia a tota la zona del Delta, que presentava dades d'entre 100 i 500 casos.

Les mil cares de la pobresa

La pobresa es manifesta de múltiples formes. Ja n'hem esmentat algunes d'elles, però n'hi ha d'altres també importants, com ara la pobresa energètica, que és quan en una llar no es pot afrontar el pagament dels subministraments per mantenir una temperatura adequada al seu interior. L'últim episodi d'aquesta xacra va tenir lloc a l'estiu, quan Endesa va enviar una carta a diversos ajuntaments exigint-los que paguessin la meitat de les factures impagades de les famílies vulnerables –que ascendeixen a 21 milions d'euros- sota l'amenaça de tallar-los el subministrament abans de l'1 d'octubre si no hi accedien. En aquell moment, tant des de la Generalitat com des de la Diputació es va convidar els consistoris a no pagar ni un cèntim i es va fer una crida a Endesa al diàleg per trobar una solució als impagaments. L'empresa, per la seva banda, va justificar l'enviament de la carta als ajuntaments perquè deien no haver rebut cap proposta ferma per fer front als pagaments pendents.

Una problemàtica la de la pobresa energètica que condemna famílies senceres a estar exposades a les inclemències del temps, sobretot en època d'hivern, quan no poden escalfar suficientment la casa com per no passar fred. Sovint, les mesures a les quals recorren provoquen accidents i incendis.

Per altra banda, segons un estudi elaborat per la Càtedra de Sostenibilitat Energètica del IEB-Universitat de Barcelona, un 17,6% de les llars que pateixen pobresa energètica tenen el seu principal sostenidor a l'atur. A l'informe també es destaca que la mitjana de despesa energètica a Catalunya en un any és 1.181 euros. "Les mesures per pal·liar la pobresa energètica han d'afrontar-se amb polítiques socials que permetin incrementar els ingressos de les famílies i amb polítiques d'eficiència energètica", assenyalen a l'estudi.

Mesures inclusives

En l'àmbit comarcal hi ha diverses iniciatives que combaten les situacions d'exclusió social amb mesures d'inserció laboral. Un exemple d'això és la recollida i reutilització de tèxtil i roba usada. Hi ha iniciatives com la de Solidança, una entitat sense ànim de lucre que té 22 anys de vida i que va néixer amb

Passa a la pàgina següent

La pobresa energètica impedeix la correcta aclimatació de les llars, que queden exposades a les inclemències climàtiques. Foto: ARXIU

Els sense sostre, una problemàtica amagada i sense dades fiables. Foto: ARXIU

ve de la pàgina anterior

l'objectiu de construir una societat "més justa, solidària i respectuosa amb el medi ambient" alhora que ofereix una sortida sociolaboral a col·lectius en risc d'exclusió i ofereix serveis relacionats a la gestió integral de residus i l'economia circular. En aquest sentit, col·labora amb el projecte de reciclatge Roba Amiga, creat el 2002 sota el lema de "la teva roba crea llocs de feina". Es tracta d'una marca conjunta de 17 entitats socials catalanes que es van unir per sumar sinèrgies i compartir coneixement.

El reciclatge de la roba, de fet, genera feina a la comarca. A Sant Esteve Sesrovires hi ha la planta de reciclatge tèxtil més gran del sud d'Europa, gestionada per FiT, que va tractar durant els primers sis mesos del 2019 6,5 milions de quilograms de roba i teixits en una cadena que va des del que la recull als contenidors i la transporta, fins als treballadors de la planta que fan la tria entre la que es pot reaprofitar i la que no. Totes són persones que estaven en risc d'exclusió social i ara tenen un contracte d'inserció. A Sant Just Solidança gestiona una altra planta que han tancat l'any amb 4,2 milions de kilograms de roba gestionada. Solidança dóna feina a unes 120 persones en risc d'exclusió que s'encarreguen de tot el procés de recollida i gestió.

Per altra banda, Solidança coopera amb els Serveis Socials dels ajuntaments, els quals aporten persones vulnerables a través d'itineraris d'inserció. A part, Solidança col·labora amb els serveis socials, Càritas i l'Hospital de Sant Joan de Déu a través de donacions.

Una comarca que coopera

Per últim, cal destacar que al Baix Llobregat i l'Hospitalet es porten a terme projectes de cooperació internacional que ajuden amb campanyes i accions adreçades a posar sobre la taula problemàtiques derivades de la pobresa a diferents punts del món. Aquí destaquen, per exemple, les vacances dels nens i nenes sahrauís a les nostres ciutats en el marc del programa 'Vacances en Pau', on gaudeixen d'un estiu lluny dels camps de refugiats i poden accedir a tractaments mèdics i revisions.

Una ferida que no cicatritza

Posar fi a la pobresa, és el primer dels disset objectius de desenvolupament sostenible que la ONU va aprovar com a fita per al 2030, i te tot el sentit, perquè quan parlem de pobresa no ens podem referir només a la manca d'ingressos o de recursos per a la subsistència, si no que parlem de vulneració de drets humans. Pobresa significa també impossibilitat d'accés a un habitatge digne, d'accés a la sanitat, a l'educació, a la participació cívico-política, etc.

És indubtable que s'ha recorregut molt de camí per eradicar la pobresa del món, però el que encara queda per recórrer segueix sent massa llarg. Caminem cap a una societat cada cop més polaritzada, on la bretxa entre les classes més benestants i aquelles en situació de major precarietat, cada cop és més gran. Amb aquesta desigualtat creixent i sense una economia i unes polítiques que prioritzin el benestar de les persones, la solidaritat i el bé comú, es fa difícil imaginar un horitzó proper on s'hagi pogut assolir aquest primer objectiu.

Segons l'informe sobre exclusió i desenvolupament social elaborat per la Fundació FOESSA i presentat aquest 2019, prop de 8,5 milions de persones a tot l'estat es troben en situació d'exclusió social, és a dir un 18,4% de la població. La situació encara és mes descoratjadora a Catalunya on el percentatge de població en situació d'exclusió social arriba fins al 19,3%.

Observant les necessitats i la realitat de les persones a les què Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat ha ajudat en els darrers anys, es constata que les causes que generen exclusió són diverses, però principalment són les relacionades amb l'habitatge, el treball i la salut. Accedir a una llar digna és converteix en una veritable dificultat, degut als elevats preus dels lloguers i dels subministraments, abocant a les persones cap alternatives inadequades com són les infravivendes. Igualment, el fet de tenir feina no garanteix una situació de major benestar, segons dades de l'informe FOESSA un 16% de les llars catalanes que tenen feina, es troben tanmateix, en situació d'exclusió per la precarització del treball que hem anat experimentant en aquest període post crisi. Aquesta realitat de precarietat, genera una insatisfacció i desafecció en aquestes persones, que no es senten representades i tendeixen a desentendre's de la participació tant cívica com política.

Ramon Carbonell

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Davant d'aquesta realitat cal que es garanteixi a les persones el dret a un habitatge digne, definir plans d'ocupació específics per als col·lectius més vulnerables, que es revisi la implementació de la renda garantida de ciutadania i passar a un model econòmic on tingui una major importància el bé comú i l'economia solidària. Hem de tenir també present que el nostre model d'integració a la societat l'hem construït sobre la base de la participació efectiva en la presa de decisions. Només prenent nous camins arribarem a un horitzó allunyat de la pobresa i les desigualtats..

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

La recepta contra la gana: solidaritat i evitar el desaprofitament alimentari

-El Baix Llobregat i l'Hospitalet es bolquen amb el Gran Recapte i treuen múscul pels diferents projectes per combatre la fam

-La consciència pel malbaratament creix i es consoliden iniciatives que fan un al·legat per aprofitar el menjar que es produeix

2 FAM ZERO

FAM ZERO

El Gran Recapte va recollir en la darrera edició 4.400 tones d'aliments / Arxiu

Una informació de **FRANCISCO J. RODRÍGUEZ**

QUATRE MIL QUATRE-CENTES TONES D'ALIMENTS PODEN ALIMENTAR 196.000 PERSONES en situació de pobresa durant tres mesos. La primera xifra és la quantitat de menjar que es va recaptar arreu de Catalunya en la darrera edició del Gran Recapte dels Aliments, que recull menjar i productes de primera necessitat perquè el Banc dels Aliments els reparteixi entre els més necessitats.

I l'altra xifra és el temps extra que dona a aquestes gairebé 200.000 persones pobres per poder seguir rebent l'ajuda. Segons dades del Banc dels Aliments, el nombre de persones en risc d'exclusió a la metròpolis ha crescut un 3%.

Una acció potent que ajuda el Banc dels Aliments a omplir el rebost i que congrega una gran part de ciutadans. De fet, a l'últim gran recapte van participar un de cada quatre catalans. El menjar recaptat es va classificar i enviar a diferents entitats d'iniciativa social que col·laboren amb el banc, per tal que les reparteixin amb les persones que més ho necessiten.

Com passa en altres Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), la situació al Baix Llobregat i l'Hospitalet no és tan crítica com en algunes regions del món, però això no treu que hi hagi situacions d'emergència a la comarca que cal cobrir amb l'ajuda de bancs dels aliments. Aquest és el cas de la Botiga Solidària de Cornellà, una iniciativa nascuda el 2013 de la mà d'una trentena d'entitats de la ciutat i l'Ajuntament. Bona part dels aliments que reparteix aquesta entitat cornellanenca provenen del Banc dels Aliments. En xifres, la Botiga Solidària sol repartit anualment al voltant de 200 tones de productes, dels que 115.000 provenen del banc català.

La Botiga Solidària té com a objectiu "donar resposta a la creixent demanda d'aliments de primera necessitat" per part d'un sector de la població vulnerable. La posada en marxa d'aquest ens respon a la necessitat "d'homogeneïtzar els recursos i optimitzar els esforços" que porten a terme les entitats del tercer sector que treballen a la ciutat.

Per la seva banda, a Sant Andreu de la Barca es va posar en marxa una iniciativa similar a mitjans del 2016, quan l'Ajuntament i entitats de la ciutat agrupa-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

des al voltant del Fòrum Solidari van posar en marxa un Banc d'Aliments propi. Un banc que també rep roba i altres productes de primera necessitat; de fet, el material del top manta que comissa la Policia Local va a parar als prestatges del Banc d'Aliments local, des de sabatilles fins a samarretes . "Qualsevol ajuda és bona per nodrir el Banc d'Aliments i poder ajudar les famílies de la ciutat que més ho necessiten", expressa la regidora de Serveis Socials, Charo Ramírez. Per la seva banda, el cap de la Policia Local, Jordi Bernat, subratlla que aprofiten els productes recuperats al top manta "una vegada comprovada la seva procedència".

Contra el malbaratament alimentari

Per posar fi a la fam al món cal, primer, conscienciar-nos sobre la producció i el consum responsable d'aliments. En aquest sentit, sis entitats van ser premiades a finals del 2019 en el marc dels Premis Mercabarna Paco Muñoz, creats pel mercat barceloní per promoure i reconèixer iniciatives que lluitin contra el malbaratament alimentari. La denominació fa referència a l'activista contra el malbaratament Paco Muñoz, tant des de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) com des de la Plataforma Aprofitem els Aliments (PAA). Els guanyadors van ser Kopgavà Service Trade, que amb la intervenció al camp i a la seva planta d'envasat ha aconseguit reduir la mida dels naps, xirivies i porros

> La **Botiga Solidària de Cornellà** va néixer el 2013 de la mà d'una **trentena d'entitats**

que omplen les safates d'hortalisses per al brou que ven. Per tot plegat ha rebut el premi al Sector de la Producció Agrícola. Ronda Fruits va ser guardonada amb el premi a la millor iniciativa d'Empresa Majorista, per la seva "gran implicació en la donació de fruites i hortalisses al Banc dels Aliments". Caprabo es va endur el guardó a la millor iniciativa d'empresa detallista, pel seu programa de Microdonacions, que dóna aliments en bon estat directament a 150 entitats socials sense passar pel magatzem del banc. L'Ajuntament de Reu va rebre l'accèssit a la millor iniciativa de Treball en Xarxa per un projecte que ha aconseguit implicar institucions, entitats i empreses que col·laboren per portar a terme una iniciativa de recuperació d'aliments que no es poden comercialitzar però que són consumibles. La menció honorífica va anar a parar al Banc dels Aliments de Barcelona, per la seva tasca de cooperació i ajuda als més necessitats.

També van donar un premi a una entitat del Baix Llobregat, del Prat en concret, per la seva tasca de reaprofitament alimentari. Es tracta d'Espigoladors, una entitat que des de fa cinc anys recull fruita i verdura apta per al consum que ha estat descartada per als circuits comercials, sigui per raons estètiques, sobreproducció o perquè estigui madura. El 90% dels productes

Passa a la pàgina següent

Tenir un plat a la taula cada dia és una tasca molt difícil per a molts veïns de la metròpolis / Arxiu

El Parc Agrari, l'hora de la metròpolis / Arxiu

ve de la pàgina anterior

són donats a entitats socials perquè les reparteixin entre les persones en risc de pobresa, mentre que amb la resta fabriquen conserves naturals i artesanals, que venen sota la marca Im-perfect. El 2018 va aconseguir recuperar 7.500 quilograms d'aliments i ha ofert 2,3 milions de racions de menjar, mentre que, en el seu vessant integrador, ha impartit formació i donat feina a 55 persones al seu obrador de conserves.

Competitivitat al Parc Agrari

Una de les metes de cara al 2030 és optimitzar la productivitat agrícola i els ingressos dels productors d'aliments a petita escala, alhora que es posen en marxa polítiques agrícoles que augmentin la producció però mantinguin un equilibri amb l'ecosistema. En matèria de petits productors, el Baix Llobregat compta amb el Parc Agrari, l'horta de la metròpolis enclavada enmig d'infraestructures, port, aeroport i ciutats densament poblades. Unes amenaces que posen en perill un ecosistema únic a Catalunya.

En aquest sentit, s'estan posant en marxa iniciatives per avançar cap a una protecció més efectiva del Parc Agrari. En el cas de Sant Boi, s'està portant a terme un cens de terres per conèixer la situació de l'agricultura al municipi. Segons el recompte municipal, gairebé el 80% de les terres del Parc Agrari a Sant Boi estan actualment conreats, davant un 7,3% que estan abandonats. Per altra banda, aquell cens va establir que hi havia diverses finques contaminades per l'acció de l'home, una desena en concret, que han quedat inservibles, almenys durant un bon període de temps. També es va posar de manifest que hi havia terres que, en no estar ben cuidades, acabaven afectant les properes.

Per altra banda, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) va entrar a formar part del Consorci del Parc Agrari el maig del 2019. En aquest sentit, l'ens metropolità dedicarà una aportació econòmica de 250.000 euros anuals al consorci, que es podran materialitzar de forma monetària o com a prestació de serveis.

Optimitzar la producció del Parc Agrari és un dels grans desafiaments / Arxiu

Fundació Espigoladors, una lluita per fer possible l'ODS 2

L'Objectiu de Desenvolupament Sostenible 2 fa referència a posar fi a la fam, assolir la seguretat alimentària, millorar la nutrició i promoure l'agricultura sostenible. Segons dades de les Nacions Unides, l'any 2017 hi havia 821 milions de persones desnodrides al món, dos terços de les quals vivien a l'Àfrica Subsahariana i als països del sud de l'Àsia. Les dades d'aquesta organització referents a la malnutrició també són esgarrifoses: és la causa del 45% de les morts d'infants de menys de 5 anys, i un 22% d'aquest mateix col·lectiu la pateix. A Catalunya, si bé és cert que no es compta amb xifres tan severes, segons dades de l'Idescat un 24,7% de la població es trobava en risc d'exclusió social l'any 2018, situació que moltes vegades deriva en una falta d'accés a una alimentació saludable.

Les dades referents a la fam i la malnutrició xoquen amb les referents al malbaratament alimentari, el rebuig d'aliments nutritius al llarg de la cadena de subministrament. Segons dades de la Food and Agriculture Organization, un terç dels aliments produïts anualment són malbaratats, fent que aquests i tots els recursos emparats per a produir-los esdevinguin residus. La Fundació Espigoladors, en xarxa amb el sector primari, lluita per revertir aquesta realitat a Catalunya. Amb equips de voluntaris i voluntàries collim les minves dels camps que el sector primari no pot comercialitzar a causa de les exigències estètiques del mercat i dels preus que marca. La majoria dels aliments recuperats es destinen a Serveis de Distribució d'Aliments que promouen l'accés a una alimentació saludable a les persones en situació vulnerable. Així mateix, també es recuperen excedents de producció d'algunes companyies que treballen en el sector alimentari, bona part dels quals es destinen, també, a aquests Serveis.

L'ODS2 també es fa ressò de la situació de precarietat que viuen els petits productors. A escala mundial, dos terços dels treballadors que es troben en situació de pobresa es dediquen, precisament, a l'agricultura. La sobreoferta originada a causa de la poca diversificació i l'arribada de productes importats, l'augment dels costos de producció i el poc poder que té el sector primari per negociar preus, són les causes principals d'aquesta precarietat. Per tal de posar fi a aquesta situació, l'ODS2 pretén implementar sistemes de producció agraris sostenibles, mantenir la diversitat genètica de les llavors i dels cultius, i corregir i prevenir les restriccions i distorsions comercials dels mercats agropecuaris mundials. La Fundació Espigoladors contribuïm a l'erradicació d'aquesta situació a través de la sensibilització i l'apropament a la realitat del camp a totes i totes els participants de les nostres activitats.

Anna Cornudella

Fundació Espigoladors

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Acabar amb les MTS i el tabac, la prioritat de la salut comarcal

- El Govern finança el PrEP contra el VIH als hospitals de Viladecans i Bellvitge
- Augmenta la prevenció i el tractament de l'abús de substancies additives com el tabac

3 SALUT I BENESTAR

SALUT I BENESTAR

L'Hospital de Viladecans, un dels centres que han començat a distribuir el PrEP finançat íntegrament pel Departament de Salut / Carlos Manzano

Una informació de **CARLOS MANZANO**

EL BAIX LLOBREGAT, A PUNT DE COMPLIR ELS REQUISITS DE L'ONU EN SALUT I BENESTAR PER A 2030.

La bona noticia és que, a 10 anys vista de les pautes establertes per l'ONU als ODS, gairebé hem aconseguit totes les fites, com reduir la mortalitat prematura, l'accés universal als serveis de salut sexual i reproductiva o la reducció de les morts i malalties per productes químics perillosos i la contaminació de l'aire, l'aigua o el sòl

Tanmateix, encara queda un recorregut pel qual els hospitals i centres d'atenció primària de la comarca, així com les entitats i associacions relaciones amb la salut i les malalties, han d'impulsar els pròxims deu anys. Entre les malalties modernes més comunes trobem els diferents tipus de càncer o Malalties de Transmissió Sexual (MTS). Tot i els avenços realitzats a nivell d'investigació per pal·liar els efectes no s'han establert cures definitives per acabar amb aquestes epidèmies, moltes d'elles contagioses com la SIDA o l'hepatitis i d'altres provocades, en gran mesura, per drogues com el tabac.

Objectiu: Deixar de fumar

El consum del tabac creix al Baix Llobregat i L'Hospitalet, arribant a xifres similars a les que hi havia a principis dels anys 90. El Dr. Josep Maria Ramon, cap de la Unitat de Tractament del Tabaquisme de l'Hospital de Bellvitge, assegura que "tenim una de les legislacions més restrictives d'Europa pel que fa al consum de tabac però, paradoxalment, som dels països on el consum del tabac no tant sols no baixa sinó que s'ha incrementat". Això fa reflexionar si l'enduriment de la legislació per fer disminuir el nombre de fumadors està essent eficaç.

Probablement, tot i l'actual limitació d'espais per a fumadors a les ciutats, el preu del paquet de cigarretes continua sent molt econòmic a tot l'Estat Espanyol: entre 4,40 i 5,15 euros, mentre a França la mitjana es de 8 euros i 11 al Regne Unit. "Quan més barat, més accessibilitat pels joves i això ha portat a un increment al consum del tabac de liar, que és molt més econòmic", explica del Dr. Ramon, una de les causes principals d'addicció a la comarca, que després han de ser tractades a unitats com a l'Hospital de Bellvitge.

La Unitat de Tractament del Tabaquisme de l'Hos-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

pital de Bellvitge atenen entre 370-400 nous fumadors cada any i al voltant del 60% deixen de consumir tabac al cap d'un any. "Al deixar de fumar el temps que necessitem per reduir el risc de malalties es variable i depèn de quina parlem", recorda el cap de la unitat, fet que explica per què al cap d'un any el risc de patir infarts s'ha reduït a la meitat i als cinc anys, és el mateix els qui mai han fumat. Però, sens dubte, una de les principals malalties que van lligades al tabac és el càncer, eminentment de pulmó. El Dr. Ramon assevera que em d'esperar entre 10 i 15 anys per tenir el mateix risc que una persona mai fumadora de patir càncer, però incita als fumadors a "deixar de fumar" perquè al fer-ho "sempre obtindrem un benefici per la nostra salut".

L'Hospital de Bellvitge, un dels referents en tractament del tabaquisme a la comarca, utilitza una combinació de medicaments, que permet controlar la manca de nicotina, amb teràpies conductuals que permeten controlar les rutines i tots els fets relacionats amb deixar de fumar. Amb el famós 'Champix' que ara el govern espanyol s'ha compromès a finançar, sembla que serà més fàcil deixar el tabac però, aquest medicament basat en la vareniclina, tot i les seves evidències de que funciona i es pot deixar de fumar, no és, potser, el més adient per deixar-ho definitivament: el tabac no només és química sinó també psicologia.

> L'hospital de Bellvitge, **referent a la comarca,** utilitza un còctel de medicaments contra el tabaquisme

El PrEP, mesura de prevenció contra el VIH

La profilaxi preexposició (PrEP) al VIH ja està disponible al Baix Llobregat i L'Hospitalet. Aquest tractament s'ha distribuït a diferents hospitals de la comarca, com el de Viladecans o el de Bellvitge per tal de prevenir el VIH en persones amb elevat risc d'infecció. El medicament està finançat íntegrament pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, després d'impulsar estudis per analitzar la seva factibilitat i afavorir la seva comercialització.

El PrEP té la previsió de beneficiar al voltant de 2.500 persones a tota Catalunya i prop de 360 al Baix Llobregat i L'Hospitalet. El Departament de Salut recomana, especialment, aquest preventiu a homes que tenen sexe amb homes, dones transsexuals i persones que exerceixen la prostitució sense utilitzar el preservatiu. En aquest sentit, els hospitals de la comarca posen èmfasi en que el PrEP farà baixar la incidència del VIH superior a 2 casos per 100 persones l'any, podent eradicar a llarg termini les epidèmies com la SIDA al 2030, tal i com aconsellen les Nacions Unides.

Un dels centres que han començat a distribuir aquest fàrmac és l'Hospital de Viladecans. La Dra. Ana Lérida, responsable de la consulta de VIH de l'Hospital de Viladecans, assegura que als municipis del delta visiten "més homes que dones", però "no hi ha un perfil definit". El fet és que el VIH no és un virus de joves, al centre viladecanenc tenen un grup de pacients grans als quals fa anys que els hi fan un seguiment continu, però ara es comencen a veure cares més joves. "Crida l'atenció, perquè fa anys que es fan moltes campanyes de prevenció. Són persones que tenen molta informació, però s'han relaxat. La gent li ha perdut la por al VIH", explica la Dra. Lérida com a cap del servei.

La identificació del virus als hospitals de la comarca acostuma a fer-se a les fases inicials, la qual cosa millora la capacitat mèdica d'actuació. Però el problema contra aquestes epidèmies, encara minoritàries, continua essent la relaxació. "Aquesta relaxació també ha comportat un augment exponencial de les infeccions de transmissió sexual, com sífilis, gonorrea o clamídia",

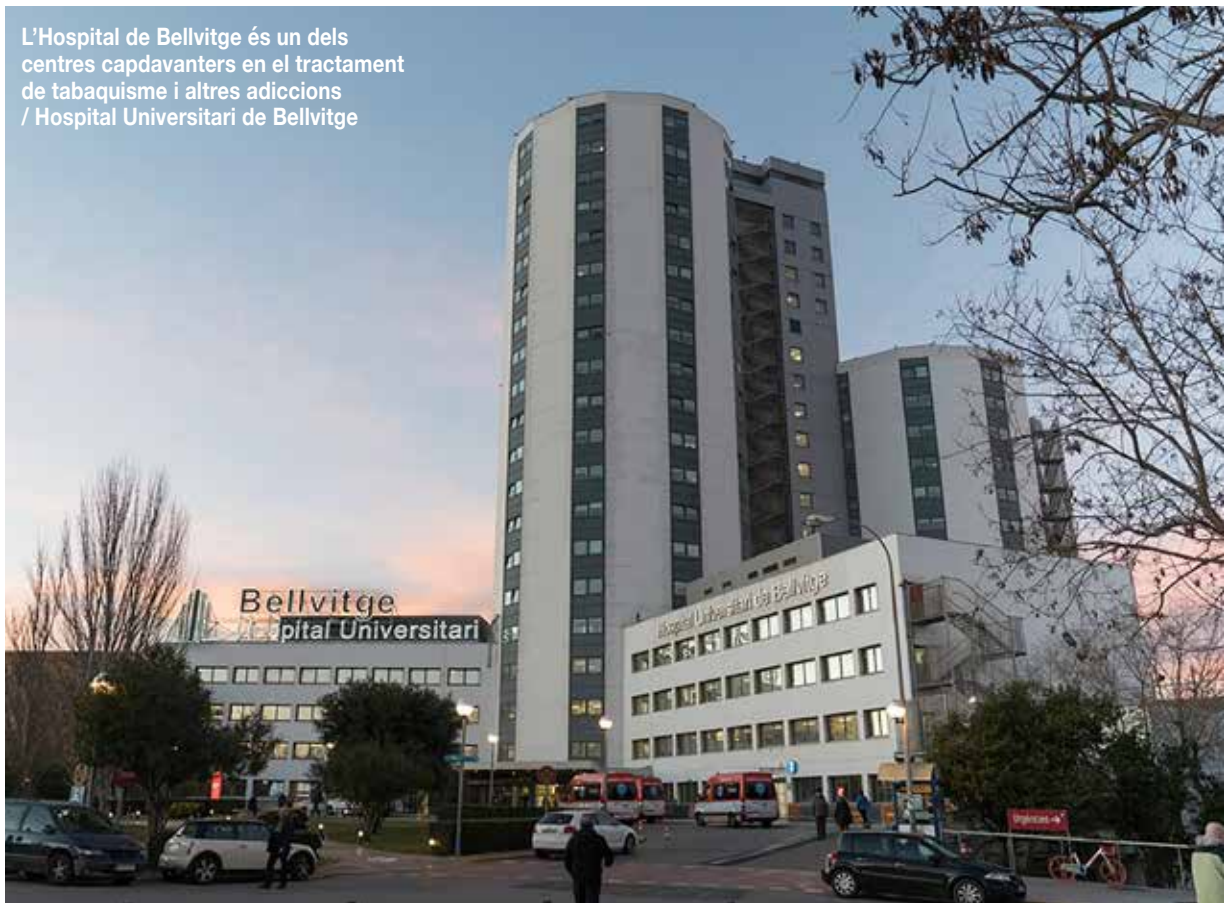

L'Hospital de Bellvitge és un dels centres capdavanters en el tractament de tabaquisme i altres adiccions / Hospital Universitari de Bellvitge

L'Hospital de Viladecans ha començat a distribuir el PrEP contra el VIH

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

recorda la responsable de la consulta de VIH de l'Hospital de Viladecans.

El PrEP ajudarà a prevenir nous casos de VIH, però ¿què hi ha de les persones infectades amb el virus de la SIDA? "El tractament que es dona als hospitals, com el de Viladecans, es una triple teràpia antiretroviral, que molt sovint s'administra en un sol comprimit", diu la Dra. Lérida, lo que fa que sigui semblant a el medicament preventiu però una vegada ja hi és el virus a dins. Això fa que el concepte d'epidèmia de la SIDA sigui global i estigui als ODS publicats per les Nacions Unides. "Als països occidentals amb un sistema universal de salut com el nostre, l'accés de les persones infectades als tractaments de manera gratuïta permet que baixi molt el risc de contagi. Si tots els pacients estiguessin tractats, la infecció per VIH baixaria molt", sentencia la responsable del tractament de l'Hospital de Viladecans.

> El PrEp ajuda a prevenir **nous casos de VIH** malaltia que té a la comarca 360 casos de tractament

El nou fàrmac finançat a Catalunya farà reduir el nombre de casos d'infecció a la comarca en aproximadament 360 l'any. Però la prevenció només n'és un cas per acabar a la nova epidèmia dels països desenvolupats, la Dra. Lérida pronostica que la solució arribarà quan es trobi una cura definitiva al VIH, recordant que "al nostre país hi ha grups de recerca capdavanters en aquest aspecte" i, tot i estar en fase d'investigació "dona un missatge d'esperança" per aconseguir acabar al 2030 amb la SIDA i altres epidèmies de transmissió sexual.

El tabac és una de les substancies additives que la ONU vol prevenir i tractar amb duresa fins a 2030 / Carlos Manzano

Els de dalt del Baix 2019-2023

Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

NO ET QUEDIS SENSE EL TEU EXEMPLAR DE L'ENCICLOPÈDIA DE LA COMARCA!

Llibres ja disponibles en format físic per 20€

Tota la informació del Baix Llobregat i l'Hospitalet, amb més de 550 pàgines plenes d'informació, a les teves mans

ACONSEGUEIX-NE UN CONTACTANT AMB NOSALTRES

670 794 703
coordinacion@bcncontentfactory.com

UNA PRODUCCIÓ DE BCN CONTENT FACTORY

AMB EL SUPORT DE ellobregat

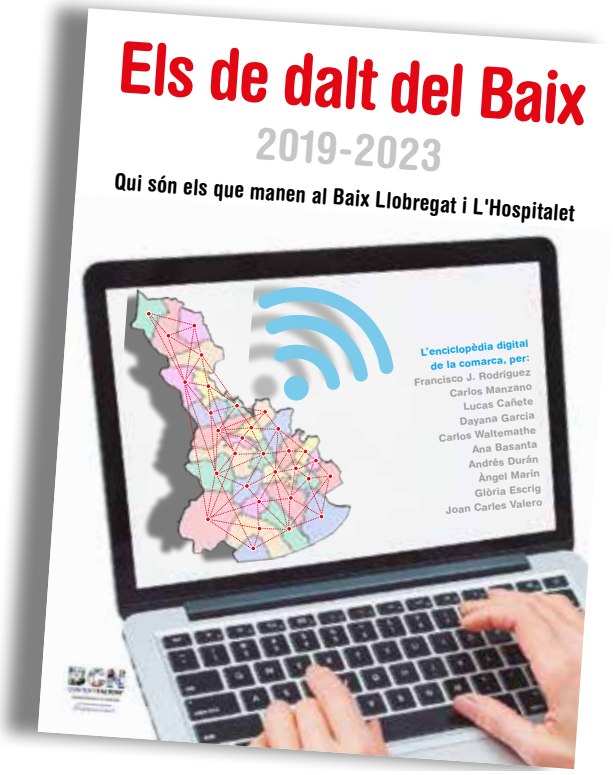

Abrera, tot l'any

per tu i amb tu!

Ajuntament d'Abrera

Segueix-nos!

@casaldejovesabrera
@AbreraInforma
@abrerainfo

ajuntamentabrera.cat

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Universitat, Primària i Secundària han d'incrementar la seva relació

La garantía d'una igualtat d'oportunitats es basa en una educació de qualitat que compensi desequilibris econòmics, culturals i socials

A la comarca hi han molts exemples d'escoles i d'iniciatives municipals, unes experiències que es poden adaptar a totes les poblacions

4 EDUCACIÓ DE QUALITAT

EDUCACIÓ DE QUALITAT

El complexe sanitari de Bellvitge, amb la Universitat de Barcelona, té una intensa relació entre docència i pràctica

Una informació de **J. C. VALERO**

REBRE UNA EDUCACIÓ DE QUALITAT ÉS LA PRINCIPAL VIA PER GARANTIR LA IGUALTAT ENTRE LES PERSONES, al marge de la seva procedencia, doncs és la millor manera de que tothom tingui les mateixes oportunitats. La nostra població és molt variada i es tasca de les escoles, instituts i universitats garantir les oportunitats per a tots com la principal eina per asolir drets bàsics com una feina digna amb sous també dignes.

Conscients de les desigualtats existents en molta de la seva poblacions, municipis com Cornellà o l'Hospitalet ajuden a les escoles amb reforços d'activitats extraescolars en el cas de Cornellà, o reforços en l'idioma anglès a l'Hospitalet. Un altre objectiu per a treballar durant aquesta década per assolir l'ODS de una educación de qualitat a l'any 2030 és que una relació més intensa entre les escoles de primària i secundaria amb la universitat. Ho diu Josep Maria Yúfera, delegat del rector de la UPC al Campus de la Mediterrànea de Castelldefels.

Situació de partida

A l'Hospitalet i han 43.040 alumnes, una xifra que comprèn tots els ensenyaments reglats, des d'infantil fins a FP (cicles formatius de grau mitjà i superior) o cursos oficials d'idiomes, pasant per Primària, ESO, Batxillerat, però també educación especial i programes de formació i inserció o Centres de Formació d'Adults. A les universitats catalanes també hi han 4.744 estudiants residents a l'Hospitalet.

Respecte al Baix Llobregat, van començar el curs 147.563 alumnes. En tots dos casos, tant a la segona ciutat de Catalunya com a la comarca, la caiguda de la natalitat experimenta un descens a l'educació Primària i infantil que, de retruc, provoca que Secundària (ESO) creixi any rere any en alumnes. També destaca l'augment de matriculats al grau mitjà d'FP, mentre que a Baitxillerat i a l'FP básica les xifres no varíen gaire respecte l'any passat. Pel que fa a les ràtios d'alumnes per classe, han experimentat un lleuger descens a P3, mentre que a primer d'ESO han augmentat fins als 30.

El Serveis Territorials d'Educació al Baix Llobregat han avançat cap a un nou model d'avaluació, que

Passa a la pàgina següent

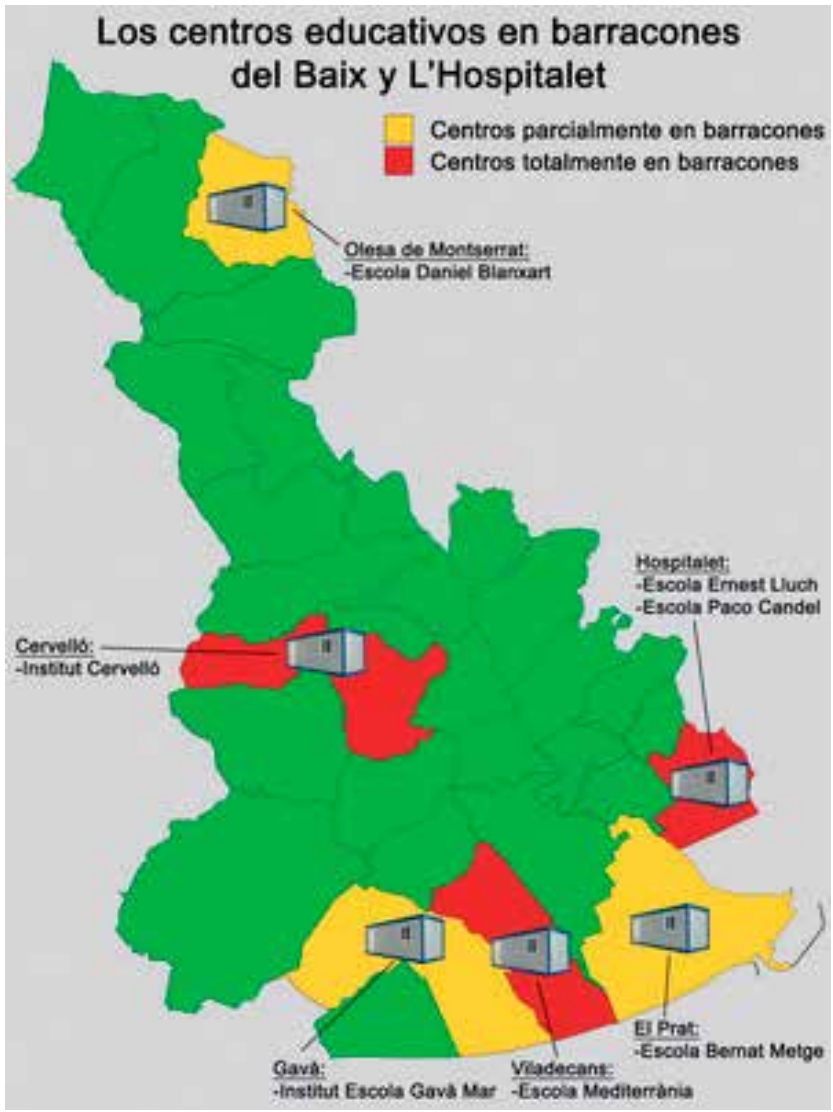

El nostre territori, molt ric en el sector industrial, té el repte d´apropar les empreses a l´ensenyament amb la Formació Profesional dual, on els tallers són extensions de les aules

ve de la pàgina anterior

prima les qualitatives enfront de les quantitatives. En resum, que el 5, 6, 7 o 9 de nota tendeixen a desaparèixer. “Digue’m com avalues i et diré com ensenyes”, afirma Francesc Ballester, director de Serveis Territorials d’Ensenyament de la comarca, que posa èmfasi en les diferències entre l’èxit acadèmic i l’èxit educatiu. “Atendre cada alumne per les seves necessitats perquè sigui competent”, i això, afegeix, requerirà “mirar l’alumne més enllà de la nota”.

Tancar o “no ofertar”?

I què passa quan hi hagi una baixada més forta de la natalitat? Doncs que moltes línies d’escoles corren el risc que les tanquin, o que no “s’ofertin” [sic], com prefereix dir Ballester. El sindicat USTEC i la Federació de Veïns del Baix Llobregat lamenten que a l’escola pública es tanquin línies “de manera preventiva”, és a dir, abans de saber el resultat de la matriculació, el que suposa, consideren, un “greuge comparatiu” amb la privada i la concertada. Sigui com sigui, Ballester deixa clar que sempre es prioritza tancar línies d’escoles que en tenen més d’una, més que no pas d’altres amb una de sola, perquè les “condemnaria”. Com a solució als tancaments proposa abaixar les ràtios d’alumne per classe, una mesura que “s’està estudiant”, assegura.

El departament promociona el projecte ‘Impulsem

EXEMPLE D’INNOVACIÓ

Fer “chuches” saludables, experiència universitària de l’escola Els Pins de Castelldefels

Els projectes de col.laboració que per exeple ha desenvolupat amb molt d’èxit el campus de la Mediterrània de la UPC en Viladecans apropen la universitat apropant la universitat als centres, ciència i tecnologia amb diferents tipus d’activitats. En el centre Els Pins de Castelldefels, professors de la UPC han acompanyat als seus estudiants de primària durant tot un curs treballant dos projectes. Aprenen a fer una chuche saludable, i comprovar si el centre educatiu és smart. Després de tot un curs de transferència de coneixement hem tret els nens del centre, per obrir-les el cap i que coneixen la universitat, que serà el seu futur. La prova pilot ha entusiasmat i la iniciativa s’ampliarà a tothom que vulgui afegir-se.

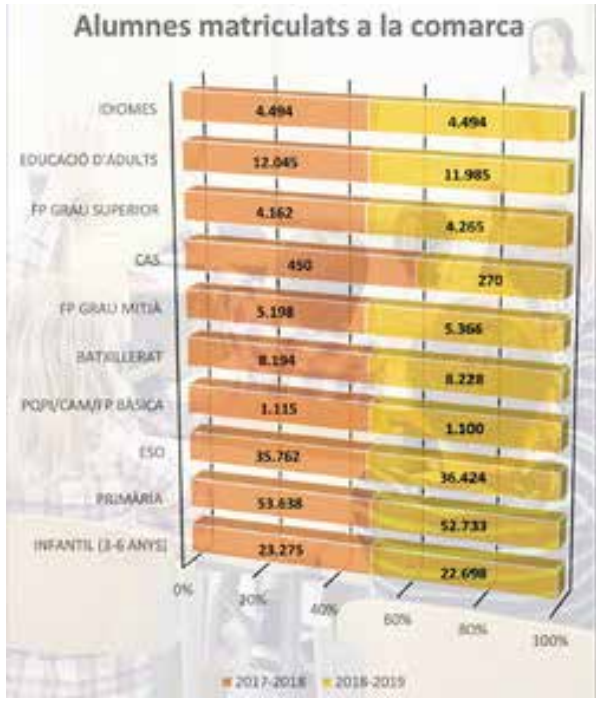

la Robòtica’, en marxa a 18 centres de la comarca, mentre que el ‘Fàbrica Oberta’, que aquest curs passat ha funcionat a quatre centres, i que permet que els alumnes puguin conèixer el món empresarial in situ,

Passa a la pàgina següent

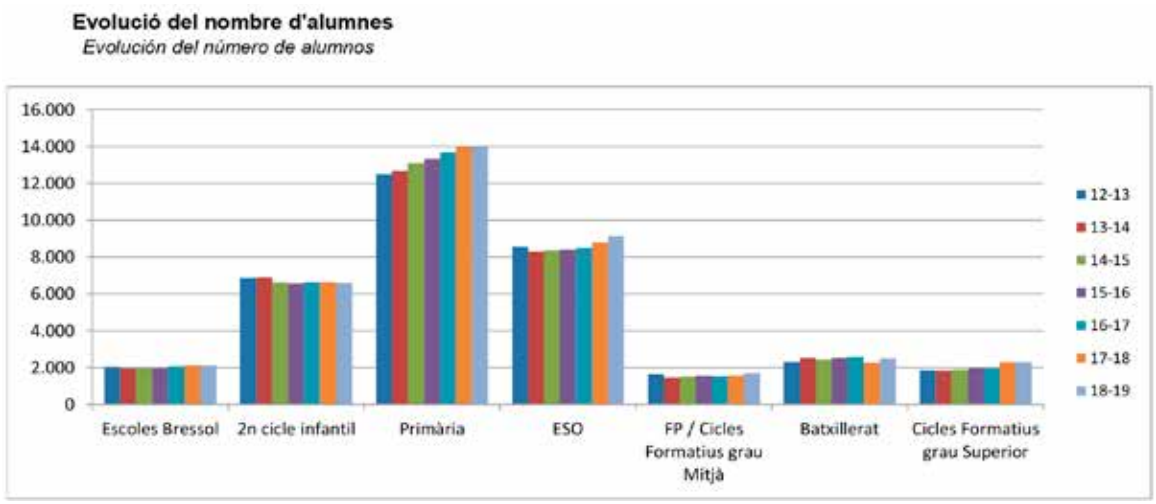

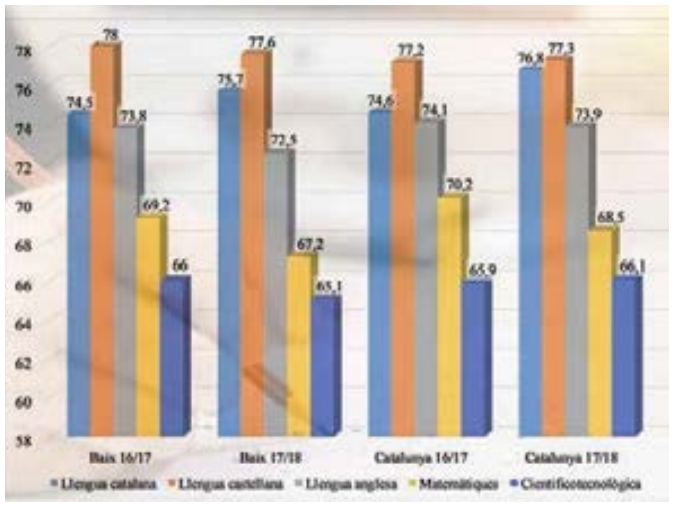

ve de la pàgina anterior

una iniciativa molt lligada a l'FP Dual, que enguany també ha crescut.

La lluita per la inclusió

Una altra de les polítiques del departament de cara al nou curs és avançar en el camí cap a la inclusió a les aules. Per això, aquest s'ha estrenat a la comarca el nou Itinerari Formatiu Específic (IFE) perquè joves amb discapacitat puguin continuar la seva formació. Es tracta d'una conquesta en la qual ha estat determinant la Plataforma Ciutadana per una societat inclusiva a Gavà, que va recollir prop de 2.000 signatures. "Aquest itinerari dóna respostes a una tipologia d'alumnes que necessiten unes sortides formatives específiques", explica Ballester, que, tanmateix, reconeix que encara hi ha feina per fer. "Hem de passar de centre acollidor a centre inclusiu, per tal que els alumnes, independentment de la seva situació, rebin l'atenció en espais ordinaris", destaca.

Els infants i els joves han evolucionat, com la resta dels humans. I el món està més connectat a nivell global. Els nens i els joves veuen ara el món des d'un altre punt de vista. No només els nostres fills han canviat sinó que també ho ha fet la societat i tots tenim que reflexionar sobre aquests canvis. L'educació és el mètode per evolucionar i per a això necessitem estar al nivell més alt. Cal pensar com utilitzar de la millor manera tant els llibres com la tecnologia per donar suport al desenvolupament humà.

Transferència de coneixement

Fins ara, la educació està separada en caixes aïllades, un extrem que al segle XXI no té sentit, doncs ja se sap que toca pensar en aquesta década una via educativa per a tota la vida dels ciutadans, que vagi des de que som molt petits fins a que som molt grans. Es per això que és necessàri establir vincles i relacions entre la universitat i la resta d'etapes educatives. Els beneficis d'aquesta relació són molts. D'entrada, assenyala Yúfera, s'acabaria amb la cantinel.la de molts professors que a la universitat diuen que abans els estudiants estaven més preparats.

Les universitats tenen unas infraestructures i dotació més bones que els centres de primària, entre altres raons, perquè no les necessiten. Es per això que, encara que només sigui per projectes puntuals, seria molt enriquidor que la universitat fés transferencia del seu coneixement a la cadena educativa básica. No només per conèixer l'alumnat, sinó també perquè els mestres i professors universitares treballin conjuntament. "En una época que tots parlem d'innovació, fer aquesta aposta

Passa a la pàgina següent

EXEMPLE DE QUALITAT

L'Escola Montserrat de Cornellà, finalista del Premi Ensenyament 2019 de la Fundació Cercle d'Economia

L'escola Montserrat de Cornellà ha estat finalista dels Premis de la Fundació Cercle d'Economía pel seu projecte Tàndem, una iniciativa que pretén fer accessible i amable la ciència als escolars i ajudar-los a pensar com científics. "El projecte Tàndem ha servit per refer o tornar a pensar com ensenyar als nens", explica Sandra García, una de les coordinadores del projecte.

Un dels pilars d'aquest projecte és que es parteix dels interessos dels nens i nenes i se'ls fa partícips des del principi. "Els nens s'interessen molt per tot el que se'ls explica", assenyala Muriel Arimon, una altra de les coordinadores.

La Universitat Politècnica de Catalunya ha fet diverses pràctiques amb escoles de Castelldefels i de Viladecans per intercanviar experiències

ve de la pàgina anterior

transversal interdisciplinar sempre enriqueix", afirma Yúfera. Una aposta que ja es porta a terme a Viladecans i a Castelldefels amb experiències pilot molt positives.

Personalitzar i adaptar l'educació

Els experts consideren que cada escola és diferent i cada nen és especial. Per aquest motiu no hi ha un model únic d'un nou paradigma educatiu que tingui efecte a tot arreu. La tasca dels educadors consisteix a aplicar aquests principis de manera creativa en les seves pròpies comunitats. En definitiva, es tracta en la pràctica de principis de personalització i d'adaptació a l'educació a mida. Educar a les noves generacions digitals amb el mètode antic resulta un fracàs, igual que fer exàmens no es un problema si no és l'únic focus en el que es centra l'educació. Igual que es deures, un vell debat. Els deures tradicionals són un error, perquè els nois fan a casa els mateixos exercicis que ja van fer a l'escola. I què fem els adults? Quan arribem de la feina podem obrir una ampolla de vi, llegir un llibre ... Només volem desconnectar. Els nens han d'explorar i investigar a casa, tenir temps per anar a fer una volta, fer esport, dedicar-se a la música, a l'art...

L'opinió d'un dels millor mestres

Richard Gerver, que va ser al 2005 el millor director d'escola d'Inglaterra, després de reduir en dos anys el fracàs escolar en el seu centre gràcies a la seva visió

> La universitat aposta per **transferir coneixement** a les escoles de Primària i Secundària, tal com fa el campus de la **UPC de Castelldefels**

renovadora del model educatiu, també va ser asesor de política educativa del Govern de Tony Blair. En la seva opinió, el rol del mestre no ha canviat, encara és el mateix. "El meu professor, amb respecte i amor, em va ensenyar a entendre qui era, com superar els meus complexos ... Els professors han de tenir l'habilitat d'ensenyar als nens a prendre riscos, a equivocar-se", afirma.

Sobre en què consisteix educar bé, Gerver aclara que "en preparar els nostres fills per a les oportunitats de futur. Que siguin capaços de tenir una feina que els agradi, que sàpiguen relacionar-se, sense creure en utopies. Cal deixar-los viure la seva vida i preparar-los per afrontar els seus reptes.

Reduir 89 asignatures a 4 coses

Durant la crisi, l'Hospitalet i el Baix Llobregat va viure l'experiència de no preparar bé als joves. Durant l'exhuberància irracionals dels anys de creixement de-

Passa a la pàgina següent

El centre de formació professional de l'automoció a Martorell és criticat com una obra faraònica i milionaria que té un aprofitament molt inferior a les seves possibilitats

COMPROMÍS DE TOT UN MUNICIPI AMB L'ENSENYAMENT

IntersECCions, l'aposta d'El Prat per teixir vincles entre cultura i educació

Des del 2016 l'Ajuntament del Prat aposta per projectar la cultura i vincular-la a l'educació a través del programa IntersECCions, una iniciativa que vol "trencar les barreres entre el món de l'educació i la cultura", expliquen des del consistori pratenc, des d'on recorden que tradicionalment aquests dos àmbits han treballat de manera "poc coordinada".

El programa ha contribuït a crear espais de co-creació de projectes entre agents socials, culturals i educatius, per tal d'introduir-los més tard a les escoles. Actualment hi ha projectes relacionats amb el teatre, la música, la dansa, les arts visual, l'aprenentatge d'idiomes o el patrimoni. També busca fomentar la lectura, el coneixement tècnic o la música, aquest últim aspecte sota la coordinació de l'Escola Municipal d'Arts Viu del Prat.

> La **demografía** comença a manifestar-se: la **baixa natalitat** fa que es tanquin aules i, per contra, a Secundària creix el nombre d'alumnes

ve de la pàgina anterior

sorbitat, va tenir tant pes el sector de la construcción que molts joves buscaven aquesta única sortida professional atrets pel diner fàcil. La lliçó que hauriam de treure és que no s'ha d'apostar en una única direcció. Cal preparar millor als joves i sobretot estar preparats per canviar ràpidament.

Richard Gerver explica com va aconseguir revolucionar en el seu col·legi els vells mètodes d'ensenyament fins convertir-se en el millor director de Regne Unit. "Vam analitzar el que volíem que fossin els nostres alumnes, els valors que volíem que tinguessin a l'sortir de l'escola. I ens va permetre veure les coses d'una altra manera, establint tres elements clau. D'una banda, vam crear un context en què els nens volguessin aprendre. De l'altra, vam canviar la forma curricular i en lloc de 89 assignatures basem l'ensenyament en quatre coses: comunicació, interpretació, cultura i bon comportament. Perquè en la nostra vida necessitem combinar totes aquestes eines", explica Gerver.

Francesc Ballester és el director del Serveis Territorials d´Ensenyament de la Generalitat al Baix Llobregat

"Finalment, vam crear una 'Universitat' per a ells. El col·legi estava en una zona social difícil, on els nens tenien poques possibilitats d'arribar als estudis universitaris i vam voler donar la volta a la situació. Amb tot això vam passar d'estar en els últims llocs a entrar entre les millors escoles de país", conclou.

EXEMPLE D'ALIANCES

La UPC estreta la relació amb el Parc Agrari i Mercabarna per millorar la producció d'aliments

El campus de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) a Castelldefels vol apropar-se molt més al Parc Agrari i sembrar un futur comú de col·laboració i suport mutu. El vicerector de Transferència de Coneixement i Innovació de la UPC, Jordi Berenguer, va explicar que l'Escola Superior d'Agricultura, amb seu al Campus de la Mediterrania de Castelldefels, ha contractat un dinamitzador per millorar la col·laboració entre la universitat catalana i el Parc Agrari. El dinamitzador, Joan Simó, que va començar la seva tasca a meitats de novembre, té la missió de potenciar les relacions no només amb el Consorci de Parc Agrari, sinó també amb la indústria agroalimentària, representada per Mercabarna.

"Hem d'ajudar a millorar l'agricultura de la zona, no pot ser que no tinguem una activitat més intensa en aquest àmbit", va argumentar Berenguer. L'ús de drons, la robotització o el desenvolupament d'hivernacles són alguns dels exemples que posa Berenguer per il·lustrar el potencial de la col·laboració.

Urge aparcar diferencias e ir todos a favor de la Formación Profesional

Manuel Rosillo

Ex Presidentede AEBALL/ UPMBALL Presidente de la Comisión e Formación de Foment del Treball

En 2015, la ONU aprobó la Agenda 2030 sobre Desarrollo Sostenible, que concreta en 17 objetivos, siendo el cuarto de los mismos: **Garantizar una educación inclusiva, equitativa y de calidad y promover oportunidades de aprendizaje durante toda la vida para todos,** y este a su vez propone diez metas.

Es evidente que la Formación Profesional, en su conjunto, representa un elemento clave para el desarrollo de la persona y de cohesión social, generando oportunidades de empleo en un mundo globalizado, de permanentes avances tecnológicos y que obliga a una continua actualización de las competencias profesionales, con el claro objetivo de minimizar la exclusión social y con una visión de sostenibilidad y de respeto por el medioambiente.

La Comisión Rectora, Órgano Rector de Planificación Estratégica y de Evaluación de las políticas del sistema de Formación y Cualificación Profesional, adscrito a Presidencia y de carácter ejecutivo, creado por la ley 10/2015, en el que participan, además de los Departamentos competentes en esta materia, los Agentes Empresariales y Sindicales más representativos de Catalunya, en la reunión del Plenario de julio de 2019, previo proceso de concertación, aprueba la Estrategia Catalana de Formación y Cualificación Profesionales 2020-2030, donde además de la gobernanza del Sistema se establecen seis ejes de actuación:

- Red del Sistema de Formación y Cualificaciones Profesionales
- Centros de Formación Profesional Integrados
- Información, Orientación y Asesoramiento
- Prospección y Planificación
- Modelos de Aprendizaje y prácticas
- Evaluación y Acreditación de las Competencias Profesionales

Todo ello y como se expone en la introducción del texto, para dar respuesta a "los Cambios en el mundo actual, enmarcados en la 4ª. Revolución Industrial, que se caracterizan por el incremento de la complejidad y la dificultad para dar respuestas rápidas a las nuevas necesidades. La formación profesional debe encontrar maneras de responder y anticiparse a estos retos teniendo en cuenta las múltiples visiones del mundo y sistemas de conocimiento alternativos, además de las nuevas fronteras en ciencia y tecnología, así como el desarrollo en tecnología digital", podríamos decir que está en línea con la intención de dar respuesta, desde la Formación Profesional, al objetivo expresado al inicio de este texto.

Pero para facilitar esta tarea, es necesario que los diferentes territorios de Catalunya, en nuestro caso el Consell Comarcal del Baix Llobregat y el Consejo de Ciudad de L'Hospitalet de Llobregat, dada su proximidad y el conocimiento de las necesidades de todas y cada una de las personas, así como de la actividad económica, participen y se alineen con las iniciativas en esta materia, aparcando las diferencias y unidos por un objetivo común: las personas y su progreso.

UN APLAUDIMENT
PELS QUE FAN D'ESPLUGUES
UNA CIUTAT MÉS MACA
RECOLLINT LES CAQUES DEL SEU GOS
RESPECTANT ELS VIANANTS
SEPARANT BÉ ELS RESIDUS
PORTANT ELS MOBLES VELLS ON TOCA
Esplugues
connecta
amb el civisme

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Dels 535 regidors electes als 31 municipis del Baix, 250 són dones

El Consell de Dones, creat en 2007, demostra el lideratge del Baix en la defensa de les dones, però encara queda feina per fer

Les institucions han de combatre la' desigualtat laboral, encara que hi ha hagut darrerament una reducció d'atur femení

Vuit de les onze alcaldesses del Baix Llobregat van ser reunides per una sessió de fotos a l'Ermita de Sant Ramon / Foto: BCN CONTENT FACTORY

5 IGUALTAT DE GÈNERE

IGUALTAT DE GÈNERE

Una informació de **LUCAS CAÑETE**

ÉS INDISCUTIBLE QUE EN LA DARRERA DÈCADA,

la societat mundial ha entès en major o menor grau la necessitat d'igualar els drets d'homes i dones.

Queda encara molt, però si analitzem als municipis del Llobregat, trobem que fa temps s'ha pres consciència i que el Baix és una comarca pionera en la lluita pels drets de les dones.

El Consell de Dones

L'any 2002 es va celebrar el primer Congrés de les Dones del Baix Llobregat a Sant Boi, on per primera vegada les dones de la comarca es van coordinar per fer sentir la seva veu. Després de la celebració del segon Congrés en 2006, va néixer el Consell de les Dones del Baix Llobregat, constituït el 7 de març de l'any 2007. La seva assemblea, màxim òrgan de decisió, està integrada per 30 delegades representants de tots els ajuntaments de la comarca.

El Consell treballa principalment per impulsar les polítiques de gènere a la comarca i fomentar la participació de les dones en tots els àmbits. Des de l'ens també es coordinen les comissions de treball, s'elaboren informes sobre les dinàmiques participatives i s'aproven els plans d'actuació anuals. A més dels informes, l'entitat organitza el Congrés de les Dones, que es celebra cada quatre anys.

De cara a l'Agenda 2030 i el compliment dels ODS, el Consell de Dones encara no ha publicat el seu Quart Pla Transversal, doncs resta vigent el creat pel període 2015-2019.

Dones amb poder

Dins del ODS d'Igualtat, un dels objectius demana "assegurar la participació plena i efectiva de les dones i la igualtat d'oportunitats de lideratge a tots els nivells decisoris en la vida política, econòmica i pública". Al Baix, dels 538 regidors escollits en les darreres eleccions municipals de les 31 ciutats i pobles de la comarca, 250 són dones.

En les alcaldies es manté un percentatge elevat, amb 10 alcaldesses (11 amb l'Hospitalet de Llobregat) , un 33,3% dels batlles baixllobregatins. Si considerem els

Passa a la pàgina següent

Evolució del percentatge de regidors i regidores en el conjunt de consistoris del Baix Llobregat. Mandats 1991-1995 a 2019-2023.

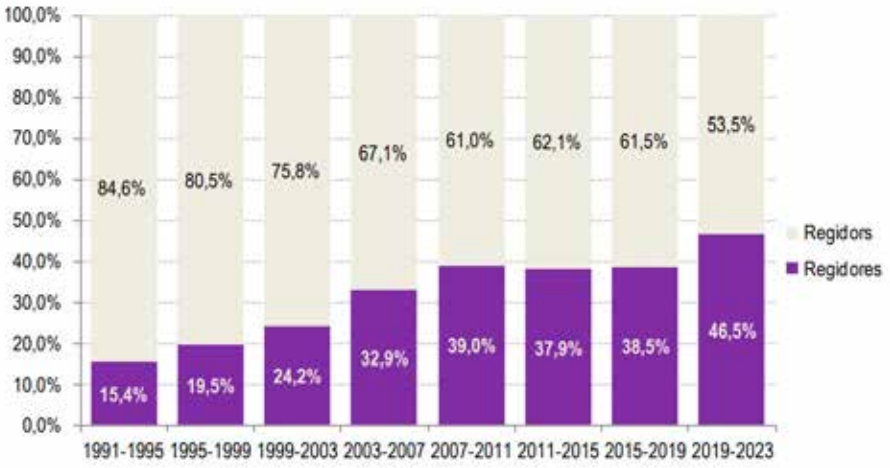

Gràfic 14. Evolució trimestral de les denúncies. Baix Llobregat 2016-2019.

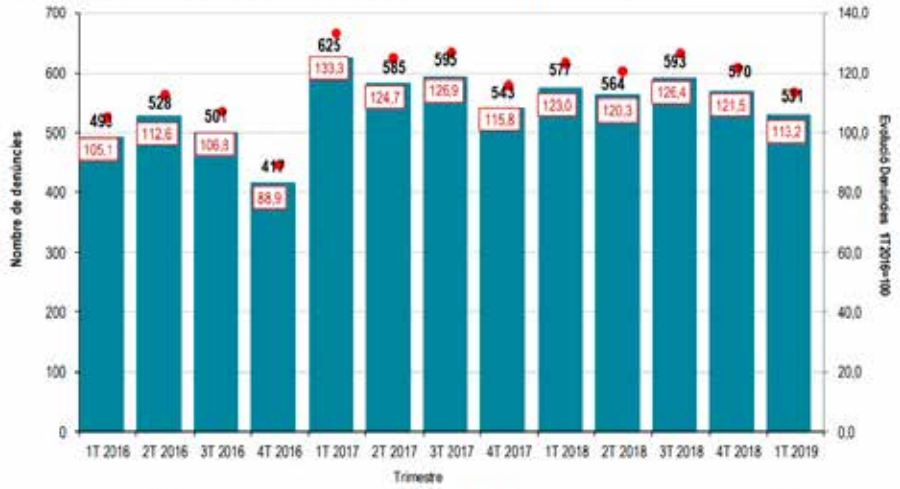

Font: OC-BL a partir de les dades del Observatorio contra la Violencia Doméstica y de Género (CGPJ).

Denúncies. Evolució.

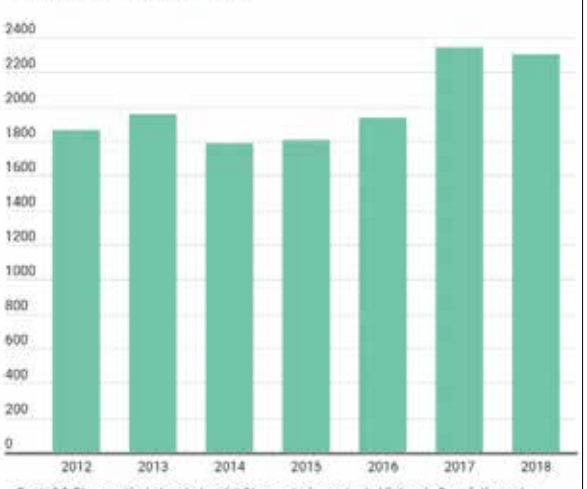

Font: OC-BL, a partir de les dades del Observatorio contra la Violencia Doméstica y de Género (CGPJ).

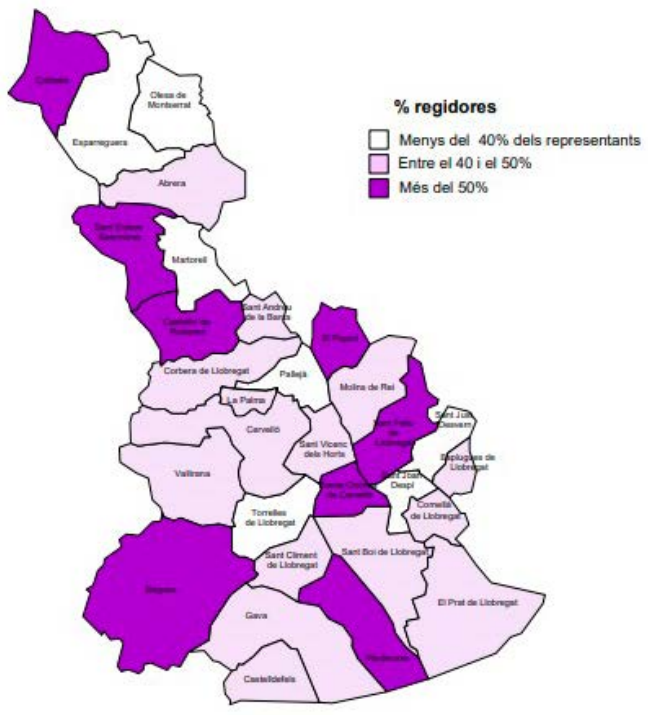

	Mandat 2019-2023	
	Regidores	% sobre el total
Collbató	7	63,6%
Papiol, el	7	63,6%
Santa Coloma de Cervelló	8	61,5%
Viladecans	15	60,0%
Castellví de Rosanes	5	55,6%
Begues	7	53,8%
Sant Esteve Sesrovires	7	53,8%
Sant Feliu de Llobregat	11	52,4%
Castelldefels	12	48,0%
Cornellà de Llobregat	12	48,0%
Esplugues de Llobregat	10	47,6%
Gavà	10	47,6%
Molins de Rei	10	47,6%
Sant Vicenç dels Horts	10	47,6%
Abrera	8	47,1%
Corbera de Llobregat	8	47,1%
Vallirana	8	47,1%
Total Baix Llobregat	**250**	**46,5%**
Cervelló	6	46,2%
Palma de Cervelló, La	5	45,5%
Sant Climent de Llobregat	5	45,5%
Prat de Llobregat, el	11	44,0%
Sant Andreu de la Barca	9	42,9%
Sant Boi de Llobregat	10	40,0%
Torrelles de Llobregat	5	38,5%
Esparreguera	8	38,1%
Martorell	8	38,1%
Olesa de Montserrat	8	38,1%
Sant Joan Despí	8	38,1%
Pallejà	6	35,3%
Sant Just Desvern	6	35,3%

Font: OC-BL a partir de la informació derivada de les actes de constitució dels plens municipals.

ve de la pàgina anterior

equips de govern, tal com senyala l'Informe sobre l'accés de les dones a la vida política, elaborat per l'Observatori Comarcal i el Consell de Dones, "el percentatge de regidores al govern és major que el percentatge de regidores a l'oposició".

Collbató, el Papiol, Santa Coloma de Cervelló i Viladecans destaquen com els municipis amb més regidors, arribant o superant el 60% de representants municipals als consistoris. Pallejà i Sant Just, en canvi, són els ajuntaments on menys dones tenen, amb un 35% de regidores.

Aquest mateix informe confirma dues coses: que la presència de dones a la política comarcal continua en augment; i que encara hi ha treball per fer, i assenyalen que "la menor presència de dones en les llistes electorals es tradueix en una menor presència de dones en els consistoris".

Falta igualtat laboral

Cap municipi de la comarca té més dones afiliades a la Seguretat Social que homes. És una de les dades claus de l'informe "Les dones en el mercat de treball. S'està eixamplant l'escletxa?", realitzat per l'Observatori Comarcal i el Consell de Dones.

Si comparem les dades d'atur d'agost de 2019, hi ha una taxa d'atur femenina del 12,1%, superant clarament la taxa masculina, 7,7%. Ara bé, tot i la marcada diferencia, des de l'any 2017 fins al 2019, l'atur femení s'ha reduït un 1,7%, mentre la reducció de l'atur masculí és de l'1,2%.

Un factor clau és la dedicació a la cura de llar i de la família. Segons l'Observatori Comarcal, "mentre el 91% de les dones consideren la cura de llar i de la família com una activitat diària principal, aquest percentatge entre els homes ho és del 79%".

El creixement d'excedències de cura masculines ha crescut (+3,9%) i és relativament major al creixement d'excedències femenines (+3,1%). Tot i aquesta dada positiva, el 91,1% de les altes concedides per excedèn-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

cia de cura a un familiar són per a dones.

Violència de gènere a la comarca

Les darreres dades de violència de gènere publicades per l'Observatori Comarcal no deixen gaire espai a l'optimisme. Al primer trimestre de 2019 es van registrar 515 víctimes de violència masclista.

Si anem a comparacions anuals, hi ha un creixement preocupant de denúncies per maltracte des de l'any 2014. El 2018 va terminar amb 2.304 denúncies, 44 menys que l'any anterior, però lluny de les 1.786 del 2014.

Darrere d'aquest augment de denúncies, però, no hi ha necessàriament un augment d'actes violents, sinó també juga el factor d'empoderament femení. Associacions com Violeta, en Sant Joan Despí, ajuden a dones que han passat o estan passant per aquesta crua experiència. Va formar-se en 2005 per un grup de cinc dones que havien patit violència masclista a les seves llars. "En aquests 15 anys hem brindat suport i empatia, perquè coneixem el problema de primera mà", explica Mari Carmen Gómez, presidenta de l'associació, en declaracions per al llibre 'Els de dalt del Baix'.

Claus per aconseguir l'objectiu al futur

El suport associatiu i institucional a les dones perquè es defensin dels seus agressors és sol una part de la solució. L'educació ha de jugar un paper clau en la lluita contra el masclisme. Sota el lema "Fora el masclisme de les nostres aules", el Sindicat d'Estudiants i el col·lectiu Lliures i Combatives van convocar una jornada de vaga amb un enorme èxit, amb un 58,51% dels estudiants de Secundària i universitats del Baix Llobregat participant-hi.

Aquesta implicació des de tots els àmbits és el camí que s'ha de seguir per conscienciar, educar i actuar contra el masclisme, la desigualtat i la violència de gènere. Una acció que requereix plena implicació política des de totes les forces que representen a la ciutadania.

A dalt, públic assistent al 5è Congrés de les Dones del Baix Llobregat al Teatre Plaza de Castelldefels. Foto: Consell Comarcal

A l'esquerra, acte contra la violència masclista al Parc de Torreblanca. Foto: Consell Comarcal

La desigualdad de género es la más grave desigualdad que existe

Vicky Castellanos

Consellera de Dones del Consell Comarcal del Baix Llobregat

Hemos escuchado millones de veces el término "desigualdad de género", son las desigualdades que sufren habitualmente las mujeres y las niñas en todo el mundo, por el mero hecho de serlo. Esta desigualdad tiene su máxima expresión en la violencia de género, que se lleva por delante la vida de muchas mujeres y aterroriza a muchas otras, pero también hablamos de tráfico y explotación sexual, de matrimonios forzados, de mutilación genital femenina, de desigualdades en el acceso a la educación, a la sanidad, a cargos de decisión o a un empleo digno. Las mujeres en 2019 continuamos siendo ciudadanas de segunda en muchos aspectos.

Por su gravedad y alcance, ya que perjudican directamente a la mitad de la población mundial, Naciones Unidas incluyó la igualdad de género como uno de los Objetivos de Desarrollo Sostenible 2030, con metas como la eliminación de todas las formas de discriminación y violencia, reconocer y valorar el trabajo doméstico y los cuidados o asegurar el acceso universal a la salud sexual y reproductiva.

Con la llegada de los movimientos feministas hace ya más de 40 años, muchas personas pensaron que conseguir la igualdad de género era sólo cuestión de tiempo, que con el transcurso de los años, las desigualdades irían desapareciendo, pero no ha sido así. Desde las administraciones hace muchos años que se vienen promoviendo políticas de igualdad entre mujeres y hombres, y se ha avanzado en muchos ámbitos, pero la cultura patriarcal continúa impregnando toda la sociedad. Un ejemplo, en Cataluña, más de la mitad de las mujeres víctimas de violencia sexual en 2018 tenía menos de 20 años.

Las desigualdades de género son reales y están en cualquier ámbito de nuestra sociedad. En el mercado laboral las encontramos tanto en el acceso como en la permanencia en los puestos de trabajo, y la brecha salarial entre hombres y mujeres se da de manera transversal en todos los sectores, ocupaciones y edades. Estas desigualdades a nivel salarial, junto con otras muchas relativas a la precariedad o duración de los contratos, son arrastradas por las mujeres a lo largo de toda su vida laboral, lo que provoca que, cuando llegan a la edad de jubilación, la brecha de pensiones entre hombres y mujeres se sitúe en el Baix Llobregat en un 45%. Prácticamente la mitad.

En mi opinión, la igualdad real entre hombres y mujeres, a día de hoy, pasa por una interpelación directa a los hombres. Es necesario y urgente que tomen conciencia de que en esta sociedad ya no caben más machismos ni privilegios, y que conseguir la igualdad real debe ser una prioridad absoluta. Hombres y mujeres se beneficiaran de ello por igual.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Entre la batalla per la municipalització i la lluita contra la contaminació de l'aigua

Cada any es llencen per les canonades 3,5 tones d'escombraries a tota l'àrea metropolitana, que després generen el 75% dels embussos a la xarxa

El Suprem falla a favor de la constitució de l'empresa mixta de subministrament i colpeja la voluntat dels comuns d'avançar cap a la municipalització

L'objectiu de cara al 2030 és aconseguir l'accés universal i equitatiu a l'aigua potable a tot el món. Foto: Arxiu

6 AIGUA NETA I SANEJAMENT

AIGUA NETA I SANEJAMENT

Una informació de **FRANCISCO J. RODRÍGUEZ**

L'AIGUA ÉS UN BÉ ESCÀS. D'AIGUA MAI NO EN SOBRA, QUE DIRIEN ELS NOSTRES AVIS. Això és així aquí i a qualsevol altra part del món. I malgrat que al Baix Llobregat i l'Hospitalet el subministrament d'aigua, en línies generals, respon a uns estàndards mínims de salubritat, no podem abaixar la guàrdia en qüestions relatives a la salut del líquid element a riberes, rius i llacs

L'aigua és un bé escàs. D'aigua mai no en sobra, que dirien els nostres avis. Això és així aquí i a qualsevol altra part del món. I malgrat que al Baix Llobregat i l'Hospitalet el subministrament d'aigua, en línies generals, respon a uns estàndards mínims de salubritat, no podem abaixar la guàrdia en qüestions relatives a la salut del líquid element a riberes, rius i llacs i als problemes que se'n deriven de les grans tempestes, amb inundacions que causen estralls de tant en tant en una zona deltaica que compta amb dotzenes de rieres que semblen tranquil·les però que amaguen una fúria que ho pot arrossegar tot.

Sobre aquesta última qüestió, en el global mundial el 70% de les morts causades per desastres naturals són atribuïbles a l'aigua, des d'inundacions a tempestes. Aquí al Baix en patim de tant en tant, sobretot a la tardor i al final de l'hivern, amb temporals a la costa que fan endarrerir la línia de sorra una mica més cada any. En el cas de l'Hospitalet, una zona intensament urbanitzada, l'aigua s'entesta a recordar els veïns que viuen en una àrea inundable per on baixaven d'antic moltes rieres fins al mar.

La qüestió dels vessaments residuals

Les imatges d'autobusos submergits a l'aigua o de carrers impracticables pel fang arrossegat a ciutats del Delta després dels temporals han estat freqüents darrerament. Molt sovint, a més, la gran quantitat d'aigua caiguda provoca vessaments d'aigües residuals al riu i a les platges. Això és el que va passar a finals de l'estiu a Gavà i Castelldefels, a on una platja, la de la Pineda, va estar prohibit banyar-se a causa de la gran quantitat de contaminants vessats. En aquest sentit, els ecologistes reclamen que hi hagi xarxes separatives d'aigües plu-

Passa a la pàgina següent

L'ACA ha portat a terme darrerament aportacions des de la depuradora del Prat fins a Molins, per tal de regenerar l'aigua i millorar-ne la salut. Foto: Arxiu

ve de la pàgina anterior

vials i fecals. Municipis com Castelldefels i Viladecans sí que en tenen, però Gavà no. Una qüestió que genera acusacions creuades "d'inacció" entre el consistori d'aquesta localitat i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i l'AMB. Des de l'ACA miren a l'Ajuntament de Gavà com el responsable de posar al dia la seva xarxa i fer-ne de separatives, mentre que des del consistori apunten que són l'ACA i l'AMB les responsables i defensa la seva gestió de l'aigua.

3,5 tones d'escombraries a l'any pel desguàs

Tanmateix, a vegades la protecció del medi aquàtic comença per un mateix. En concret, a casa, amb petites accions que poden col·laborar a remetre la contaminació i evitar que la xarxa es malmeti. En aquest sentit, els experts avisen que les piques o el vàter no són abocadors d'escombraries on podem llençar bastonets, compreses, tampons, tovalloletes humides, oli, cigars o fins i tot bolquers. Des d'Aigües de Barcelona assenyalen que el 75% dels embussos als sistemes de clavegueram són provocats per les escombraries que la gent tira pel desguàs, i que cada any es recullen del clavegueram de tota l'àrea metropolitana unes 3.500 tones de residus.

Tot això acaba al medi submarí, quedant afectada la fauna. Només a Espanya, cada any hi ha pèrdues per valor de 200 milions d'euros a l'hora de solucionar problemes de sanejament, el que repercuteix en la factura de l'aigua i el seu encariment: d'entre un 4 i un 6% en la gestió del cicle integral de l'aigua i de fins a un 18% en el manteniment de depuradores.

La depuradora del Prat és capaç de tractar 420 milions de litres d'aigua al dia. Font: AMB

I és que el sanejament de la xarxa de subministrament d'aigua és una qüestió important que salta a escena cada 19 de novembre, Dia Mundial del Sanejament, una bona ocasió per conscienciar sobre la importància d'aquesta problemàtica que genera la degradació del medi ambient, afectacions a la salut de les persones i una despesa important d'aigua i energia.

Per millorar la salut del riu, l'ACA ha portat a terme en els últims mesos aportacions des de la depuradora del Prat fins a Molins, amb la col·laboració de l'AMB

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

i el beneplàcit del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat. D'aquesta manera, es busca que la meitat del cabdal del riu des de Molins fins a la desembocadura sigui aigua regenerada de la depuradora. Paral·lelament, s'ha fet un seguiment de la qualitat de les aigües del riu, tot i que alguns col·lectius ecologistes aposten per construir més depuradores, tal com està previst al Pla General Metropolità (PGM). Una macrodepuradora com la del Prat, que pot tractar 420 milions de litres al dia, l'equivalent a l'ús d'aigua de dos milions de persones i les activitats econòmiques equivalents.

La batalla per l'aigua

El subministrament d'aigua a la metròpolis ha centrat darrerament l'atenció informativa per diversos motius. El novembre del 2019 el Tribunal Suprem va donar un cop a la intenció de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), capitanejada per Ada Colau, alcaldessa de Barcelona, per avançar cap a la municipalització del subministrament de l'aigua. L'alt tribunal va estimar els recursos a la sentència anterior del TSJC i considera legal el procediment per adjudicar el servei, basat en la constitució d'una societat mixta entre Aigües de Barcelona i l'AMB per suministrar aigua a la metròpolis. En aquest sentit, el Suprem avala que Agbar gestioni el suministrament de l'aigua fins al 2047.

La constitució d'aquesta societat mixta va quedar aprovada en un consell de l'ens metropolità del 2012, amb un percentatge del 70% per a Agbar, un 15% per a l'AMB i un altre 15% per a Criteria.

La mateixa Colau va sortir al pas de la sentència poc després que es conegués la decisió del tribunal, sobre la qual va reconéixer que no li agradava i que la sorprenia.

Els municipis de la comarca que es veuran beneficiats de la rebaixa del 4,95% en el rebut de l'aigua. Font: Elaboració pròpia

El reg i l'agricultura

Una altra pota important de la gestió de l'aigua i, a vegades, focus de pèrdues és el reg. En aquest sentit, a la comarca s'han posat en marxa iniciatives per fer més eficient el reg als horts i camps de cultiu del Parc Agrari. Un exemple d'això el trobem al Prat, a on a principis de novembre van començar les obres per millorar el sistema de captació i distribució de l'aigua als horts municipals. D'aquesta manera, informen des del consistori pratenc, es vol millorar l'eficiència i l'impacte ambiental i reduir l'ús d'aigua potable en aquest àmbit. I és que fins ara, l'aigua de reg provenia en part de la xarxa general. Amb aquesta actuació, es pretén que els pagesos facin servir l'aigua que serà recollida per un gran col·lector fluvial.

Relacionat també amb el medi, en els últims anys al Baix Llobregat s'ha posat en marxa una política consistent en millorar la llera del riu i els seus accessos. En aquest sentit, l'AMB ha aportat uns set milions d'euros per millorar l'entorn del riu des de Martorell fins a la desembocadura. Un d'aquests projectes és el que es va iniciar a mitjans del 2018 a Sant Andreu de la Barca, a on es renovaran els accessos al Llobregat i es farà un estudi pioner per analitzar les millores que suposa per a la salut de les persones una actuació urbanística d'aquest tipus. "L'objectiu del projecte és fer de l'àmbit fluvial un espai segur i accessible per als ciutadans on puguin portar a terme pràctiques socials saludables", indicava l'alcalde, Enric Llorca. Per altra banda, i en aquesta línia, cal destacar el projecte de Vies Blaves que està desenvolupant la Diputació i que pretén unir tot el riu, del naixement a Castellar de n'Hug fins a la desembocadura al Prat, mitjançant 300 quilòmetres de camins transitables. La iniciativa compta amb un pressupost de gairebé 50 milions d'euros.

Els de dalt del Baix 2019-2023

Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

NO ET QUEDIS SENSE EL TEU EXEMPLAR DE L'ENCICLOPÈDIA DE LA COMARCA!

Llibres ja disponibles en format físic per 20€

Tota la informació del Baix Llobregat i l'Hospitalet, amb més de 550 pàgines plenes d'informació, a les teves mans

ACONSEGUEIX-NE UN CONTACTANT AMB NOSALTRES

670 794 703
coordinacion@bcncontentfactory.com

UNA PRODUCCIÓ DE BCN CONTENT FACTORY

AMB EL SUPORT DE ellobregat

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

El Baix Llobregat aposta per les baixes emissions

Diverses poblacions de la comarca apunten als nous reptes energètics amb empreses de transició ecològica com Vilawatt, a Viladecans

Sant Vicenç dels Horts vol crear la seva pròpia Zona de Baixes Emissions al centre del poble, en el barri del Poble Vell

7 ENERGIA ASSEQUIBLE I NO CONTAMINANT

ENERGIA ASSEQUIBLE I NO CONTAMINANT

Anunci de l'empresa local de transició energètica Vilawatt a la Rambla de Viladecans / Foto: Ajuntament de Viladecans

Una informació de **CARLOS MANZANO**

LA COMARCA AMPLIA ELS SEUS OBJECTIUS D'ENERGIA NETA MIRANT AL 2030. Diverses poblacions del Baix Llobregat lideren projectes per aconseguir l'eficiència energètica, reduir la contaminació i crear una infraestructura per a desenvolupar com haurà de ser el model sostenible d'aquí una dècada. L´Agenda 2030 proposa remodelar i evolucionar els estils de producció per a crear les societats del futur

La comarca amplia els seus objectius d'energia neta mirant al 2030. Diverses poblacions del Baix Llobregat lideren projectes per aconseguir l'eficiència energètica, reduir la contaminació i crear una infraestructura per a desenvolupar com haurà de ser el model sostenible d'aquí una dècada. Les Nacions Unides proposen en remodelar i evolucionar els estils de producció per a crear les societats del futur, amb un marge d'una dècada.

Les mesures de l'ONU son crear una proporció considerable d'energia renovable, per tal d'assolir l'eficiència energètica, mitjançant la inversió en infraestructures i tecnologia neta per poder donar serveis energètics moderns i sostenibles. En aquest cas, Viladecans és una de les ciutats que capitaneja aquesta transició a la comarca i a Cataluña amb el projecte Vilawatt. D'altra banda, trobem la gran Zona de Baixes Emissions (ZBE) de les rondes barcelonines que impliquen diversos trams d'autopista i autovia de L'Hospitalet, Esplugues i Cornellà. A més, Sant Vicenç dels Horts tancarà el seu centre al trànsit per reduir la contaminació, creant la primera ZBE al centre d'un municipi a l'altre costat del riu Llobregat.

La transició energètica de Vilawatt

Viladecans ha creat una empresa energètica local, Vilawatt, a proposta del consistori i finançada, en part, per Urban Innovate Actions (UIA). El projecte, pràcticament amb més del 80% desenvolupat, va començar com una iniciativa de transició energètica des de les ciutats presentada al programa UIA de la Unió Europea, qui el va seleccionar entre 378 propostes presentades per altres ciutats del continent.

Aquest 2020, Vilawatt serà la primera empresa pú-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

blica de transició ecològica o energètica de Catalunya que començarà a operar al 100%. L'empresa encarregada de subministrar l'energia serà Aura, creant una nova cultura energètica a Viladecans, renovant edificis i estalviant amb una nova moneda virtual i local que podrà ser utilitzada per comprar als diferents comerços de la ciutat. Per a contractar energia a Vilawatt, els viladecanencs hauran d'entrar a formar part de l'Associació Ciutadana de Transició Energètica, que forma part del consorci de la companyia juntament amb l'Ajuntament de Viladecans i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

> Vilawatt comercialitza **electricitat 100% renovable** procedent de producció hidràulica

Vilawatt comercialitza energia elèctrica 100% renovable, procedent de producció hidràulica, solar o eòlica. L'empresa local, a més, presta els serveis de rehabilitació d'edificis, millorant el seu estat i la seva eficiència energètica, per a reduir la demanda i el consum.

En aquest sentit, tot l'estalvi es retornarà als usuaris en forma de moneda virtual com una recompensa directa per utilitzar l'electricitat de Vilawatt. Els beneficis obtinguts de l'estalvi que s'aconsegueixin de la compra agregada, respecte a el consum registrat amb les anteriors companyies es reinvertirà en el projecte com la rehabilitació d'edificis, i una altra part es convertirà en moneda Vilawatt que els usuaris podran gastar en el comerç local de Viladecans.

Zones de Baixes Emissions

L'àrea des de les rondes de Barcelona i les seves continuacions per la C-32 fins a fer l'oval metropolità limitaran l'entrada de vehicles sense identificació d'emissions de gasos contaminants a partir de l'1 de gener. Així ho va concretar l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) amb l'ajuntament de la capital catalana i els

Passa a la pàgina següent

L'Aeroport de Barcelona és una de les infraestructures que més gasos contaminants emet de Catalunya / Foto: Arxiu

ve de la pàgina anterior

consistoris de L'Hospitalet, Esplugues i Cornellà. Tot i això, les rondes resten excloses de la ZBE i podran circular vehicles sense distintiu, però no ho podran fer per diferents zones urbanes de Cornellà, Esplugues i a tot L'Hospitalet.

Segons l'alerta per contaminació atmosfèrica, l'AMB decretarà durant els dies que hi hagi un gran cúmul de contaminació a l'aire les restriccions pertinents, deixant circular a la ZBE o no als vehicles amb emissions B, C, Eco o 0. Les sancions per l'incompliment de la normativa oscil·laran entre els 200 i 1.800 euros. Les restriccions només seran de dilluns a divendres de 7 a 20 hores.

Sant Vicenç dels Horts, tot i ser ben lluny d'aquesta Zona de Baixes Emissions (ZBE), també ha volgut crear la seva. El govern del municipi col·laborarà amb l'AMB per tancar el barri de la Vila Vella al trànsit rodat. La voluntat es convertir-la en una zona sense fums. L'organisme metropolità està elaborant l'estudi i s'ha testat la primer proba pilot aquest mes de desembre, amb la prohibició de circular als vehicles pels carrers Mossèn Josep Duran, Francesc Moragas, Nou, Nadal i les places de Catalunya i Sant Jordi.

Assignatura pendent: Aeroport del Prat

La macroinfraestructura aeroportuària catalana, enclavada al Baix Llobregat, és un dels principals focus d'emissions de gasos contaminants de la comarca i de Catalunya. L'Aeroport del Prat és, juntament amb el Port de Barcelona, l'epicentre de contaminació amb una emissió per persona propera als 97kg de diòxid de carboni.

A tot això se li ha de sumar la contaminació acústica que pateixen, especialment, les zones residencials costaneres de Gavà i Castelldefels. Associacions com Apacana, Preservem Castelldefels, Prou Soroll i la Associació de Veïns de Gavà Mar mostraven a finals de 2019 la seva inquietud per les propostes d'ampliació de l'Aeroport del Prat, davant de la possibilitat de collapsar amb l'increment actual de viatges. En aquest sentit, l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, deixava clar que la quarta pista de l'aeroport era Girona i no es podia acabar amb el ric i fràgil ecosistema del delta del Llobregat amb aquesta ampliació.

"El creixement físic de l'aeroport ha arribat al seu límit", assegurava Mijoler, instant a les diferents administracions a aplicar les ampliacions pertinents a Girona per a fer un "sistema aeroportuari de país eficient". A més, cal recordar que el Prat va ser aquest any, segons un informe de la Comissió Europea, una de les ciutats més contaminades d'Espanya, a causa, fonamentalment, de la infraestructura aeroportuària.

Cotxes rondes: Els cotxes sense distintiu podran circular per les rondes però no pel nucli urbà de L'Hospitalet i diversos barris de Cornellà i Esplugues / Foto: Ajuntament de Barcelona

> "L'aeroport i el Port **tenen l'assignatura pendent** de millorar les emissions

Vilawatt: cap a una transformació integral i sostenible de Viladecans

Des que l'any 1820 el físic danès Oersted va descobrir el fenomen que pocs anys més tard els físics Faraday i Lenz van anomenar com inducció electromagnètica, la tecnologia per generar electricitat ha avançat molt, però, en essència, s'ha seguit basant en el mateix: fer moure una espiral en el si d'un camp magnètic. La manera com s'ha fet moure aquesta espiral ha condicionat i definit el món que coneixem avui; escalfar aigua cremant combustibles fòssils a les centrals tèrmiques per generar vapor i fer girar turbines fissionant urani a les centrals nuclears, o aprofitant els salts d'aigua a les preses. Un model basat en pocs centres de molta potència, allunyats dels centres de consum. La situació política i social global, amb guerres i tensions entre països pel control dels combustibles fòssils, i el deteriorament ambiental i del clima per les emissions de la combustió són algunes de les conseqüències nefastes d'aquest model. Ja fa uns quants anys que es parla de la necessitat d'un canvi de model energètic, no contaminant, sostenible, basat en una energia que sigui assequible i neta. I aquí és on el Vilawatt es converteix en l'eina necessària per impulsar aquesta transformació social, ambiental i econòmica. El projecte Vilawatt té per objectiu transformar la ciutat a partir d'un canvi en la generació, subministrament i governança de l'energia. Tres en són els eixos fonamentals. El primer, la producció i distribució a través del consorci públic Vilawatt, la governança del qual recau a la ciutadania, que ha de produir i distribuir energia 100 % renovable, provinent en bona part per una xarxa de panells fotovoltaics que s'aniran instal·lant arreu de la ciutat, per ser autoconsumida i compartida mitjançant la creació de les comunitats energètiques. El segon eix es basa en l'eficiència energètica, remodelant els edificis de la ciutat. El tercer eix és la moneda local, que ha de permetre, a partir de l'estalvi energètic i de la quantificació dels costos transaccionals associats al canvi d'energia renovable vinculada al Vilawatt, dinamitzar el comerç local. Vilawatt és la punta de llança d'una transformació ciutadana que impregna la política municipal. En la mobilitat, per exemple, amb un canvi de model de mobilitat urbana, amb la creació dels ciclocarrers i la igualtat en la prioritat de la circulació per aquests entre cotxes i les bicicletes i VMP (vehicles de mobilitat personal); o en la renaturalització de l'espai públic per reduir la demanda de refrigeració i combatre l'efecte illa de calor urbana, reconvertint les places dures en toves.

Si bé les mesures anteriors van encaminades a la reducció del consum energètic i de les emissions, en el moment actual ja no n'hi ha prou amb això, sinó que cal, a més a més, "netejar" el CO2 atmosfèric acumulat a la troposfera. Per això cal fer polítiques d'absorció, com la creació d'un bosc a la zona forestal que tingui la categoria d'equipament municipal, o la replantació i plantació d'arbrat urbà sota un criteri de fixació de CO2, per tendir a una ciutat neutra o fins i tot negativa en emissions.

Jordi Mazón

Tinent d'alcalde de Transició Ecològica de l'Ajuntament de Viladecans

El Prat d'avui, el Prat del futur

Pla d'Actuació Municipal
2020-2023

Les ciutats som clau per assolir els
Objectius del Desenvolupament Sostenible.
Per això, posem ara, aquest mandat,
les bases del que volem ser el 2030.

elprat.cat/pam

Ajuntament del
Prat de Llobregat

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

L'activitat ha de ser necessàriament rendible si volem que sigui sostenible

A l'hora de comprar productes, cada vegada es té més en compte no només el seu preu i qualitat, sinó també el compromís ètic de qui l'elabora

Acabar amb la siniestralitat laboral, lluitar contra la precarització, sous dignes i combatre l'atur juvenil, són objectius per aquesta década

8 TREBALL DECENT I CREIXEMENT ECONÒMIC

TREBALL DECENT I CREIXEMENT ECONÒMIC

La societat evoluciona i a l´hora de comprar productes cada vegade té més en compte no només el seu preu i qualitat, sino també el compromís ètic de qui l´elabora

Una informació de **J. C. VALERO.**

PERQUÈ UNA EMPRESA O OCUPACIÓ SIGUI SOSTENIBLE HA DE SER ABANS RENDIBLE. Sembla de Perogrullo, però en moltes empreses de la comarca encara es parla d'hores extres, torns, etcètera. Tant els sindicats com les organitzacions empresarials són molt més responsables del que se sol pensar. Sobretot en el nostre territori, on la patronal AEBALL i CCOO, per exemple, tenen desenvolupats els ODS i interioritzats

Rendibilitat i ètica empresarial

Aconseguir que empreses i empresaris tinguin una bona reputació entre els ciutadans segueix sent una assignatura pendent per a bona part de les nostres empreses, que poden trobar a les exigències de bon govern, en el compromís amb la consecució dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i en l'aplicació de codis ètics una oportunitat per millorar la seva imatge davant els seus clients, els seus treballadors, els seus proveïdors i la societat en general.

Si fa anys es recorria a la filantropia ia l'acció social per aconseguir aquests objectius reputacionals, avui són cada vegada més les empreses que creen departaments específics de responsabilitat social corporativa i bon govern, o fins i tot de «compliance», per garantir no només el compliment normatiu, sinó l'adopció de mesures que previnguin els riscos de corrupció o de conductes inapropiades. Són ja molts els dirigents empresarials del nostre territorio que han descobert que invertir en polítiques de sostenibilitat, igualtat, conciliació familiar o estalvi energètic pot ser rendible i no només des del punt de vista social, sinó també econòmic.

La societat evoluciona i a l'hora de comprar productes cada vegada té més en compte no només el seu preu i qualitat, sinó també el compromís ètic de qui l'elabora. I el mateix podria dir-se dels inversors. Són ja molts els fons d'inversió o de pensions que a l'invertir tenen en compte si la companyia de la que compraran accions compleix amb determinats requisits, a part de la rendibilitat. Partint de la base que cap empresa, ni gran ni petita, és una ONG i que el seu objectiu prioritari és guanyar diners per repartir-lo entre els seus accionistes, quedar-se a l'marge d'aquesta nova cultura empresarial, cada vegada més estesa, pot acabar sent un mal negoci.

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

Bon ambient de treball

També passa amb les polítiques de personal. Tenir un bon ambient de treball, amb empleats satisfets i compromesos amb els objectius de l'empresa no és només qüestió de tenir un sou més alt. Els professionals més preparats valoren cada vegada més a l'hora de triar on treballar si l'empresa té mesures de conciliació que li permetin compatibilitzar ocupació i família, si tenen beneficis socials com assegurances o plans de jubilació per anar preparant el seu futur, si hi ha participació en la consecució d'objectius ... l'aplicació d'aquest tipus de polítiques, per tant, no només servirà per atraure els millors talents, sinó també perquè la plantilla sigui més productiva. De nou, aplicar polítiques laborals socialment responsables pot tenir grans retorns per a les empreses.

I el contrari, liderar aquestes polítiques pot fer a la companyia atractiva per a cada vegada més inversors. Igual que passa en altres matèries, com la internacionalització, han de ser les grans empreses les que tinguin un efecte tractor per a petites i mitjanes, que probablement tinguin més complicat tenir departaments específics dedicats a aquests menesters, o aplicar determinats tipus de polítiques. Les associacions empresarials, grans i petites, han de jugar un paper important en l'assessorament en aquesta matèria a les pimes, el més petit pot ser una basa a favor seu, ja que a l'haver plantilles més reduïdes també poden tenir més fàcil fer que els compromisos de sostenibilitat siguin una tasca compartida per tots. Invertir en Responsabilitat Social Corporativa és cada vegada millor negoci.

> De portes endins, l'empresa ha d'**analitzar** els **procesos productius** perquè siguin més eficients, començant per la **despesa de llum i d'aigua**

Misil a la linia de flotació de l'economia

L'objectiu 8, que fa referència a la feina i als el creixement econòmic és el misil a la línia de flotació de l'economia. El primer que tota empresa i treballador ha d'analitzar és la forma que actualment té de fabricar el que fabrica, o de prestar els serveis que ofereix. Una empresària que prefereix mantenir-se en l'anonimat, comenta que per començar a fer possible els ODS, abans cal explicar-ho a la plantilla amb formació i veure les desigualtats dins de la mateixa empresa, no només de gènere. Per a això, s'acostuma a trigar un any en fer entrevistes per veure el desenvolupament que vol cada empleat, per permetre formació de categories superiors amb millor remuneració.

Passa a la pàgina següent

PROGRAMA D´ORIENTACIÓ I DE FORMACIÓ

InserDona, resposta de suport a les dones de mitjana edat

El Programa InserDona, que neix en el marc del Pla local per l'ocupació impulsat per l'Ajuntament de L'Hospitalet i els agents socials de la ciutat: l'associació empresarial AEBALL i els sindicats UGT i CCOO, va concloure el passat dia 5 de novembre. InserDona vol donar respostes a les condicions especials a què han d'enfrontar-se les dones de mitjana edat -entre 30 i 45 anys, fonamentalment- a l'hora de sostenir les seves carreres professionals dins del mercat laboral ordinari, en un moment del seu cicle vital en què els treballs de cura de la vida familiar recauen de manera principal sobre elles.

La durada del programa ha estat d'un any (de novembre de 2018 a novembre de 2019) i ha atès un total de 66 dones de la ciutat, de les quals el 50% ha aconseguit trobar feina. L'objectiu d'InserDona ha estat crear itineraris d'orientació i de formació en els sectors de la restauració i la logística, en funció de les necessitats i de les competències de les dones participants.

ve de la pàgina anterior

El procés de portes endins de l'empresa també implia analitzar els procesos productius: despesa de llum i d'aigua i implementació d'un sistema perquè la producció fos més eficient, amb estalvis i menys malbaratament. Un estudi per estalviar en totes les seccions de l'empresa, amb un programa de modernització, tant de la maquinària com de sistemes, acostuma a ser el pas següent. Als hogars, el plantejament és similar: si la nevera és vella i gasta molta electricitat, s'ha de comprar una nova i eficient. Tant a les empreses com a les cases, renovar la maquinaria suposa estalviar un 35% factura llum.

Les empreses també han de creure en les aliances. Per exemple, amb la col.locació de panells solars, en un any es pot estalviar el 48% de la calefacció i a l'estiu 100% de la refrigeració. També s'ha d'anar cap l'economia circular. Que l'obsolescència dels equips facin tornar-los a les fàbriques per millorar-los i reutilitzar-los. I campanyes de reciclatge. Es pot fer per propi negoci. La sostenibilitat ha arribat per quedar-se.

Què vol dir un treball digne? Doncs una ocupació de qualitat que garanteixi als treballadors i a les treballadores una vida digna. Per fer-ho possible, els empresaris diuen que l'activitat ha de ser sostenible, es a dir, rendible. El que implica un treball digne és que es generin oportunitats d'inversió, iniciativa pública i empresarial, desenvolupament i llocs de treball i formes de vida sostenibles; que es garanteixin els drets dels treballadors i les treballadores, especialment d'aquells que es troben en una situació de vulnerabilitat més gran; que s'estengui la protecció social, garantint condicions de treball segures per a homes i dones, i que es promogui el diàleg social a través de la participació de sindicats i organitzacions empresarials. Tot això amb la inclusió i la igualtat de gènere com a eixos transversals.

Acabar amb la siniestraitat laboral

No hi ha treball digne sense protegir el més elemental: la vida. Es a dir: protegir els drets laborals i promoure un entorn de treball segur per a tots els treballadors. El moment actual de creixent desigualtat -rics cada vegada més rics i pobres cada vegada més pobres- és un escenari propici per a l'impuls de la Responsabilitat Social de les Empreses com un element més per assolir la cohesió social i el desenvolupament sostenible, i impulsar la lluita contra la desigualtat i la transformació del nostre model productiu.

El Salari Mínim Interprofessional significa garantir un salari suficient i equitatiu i és un factor decisiu perquè la creació d'ocupació i la recuperació econòmica a més de contribuir a la progressiva reducció real de la pobresa en totes les seves dimensions així com la desigualtat salarial.

D'altra banda, el registre de jornada constitueix un dret laboral de les treballadores i els treballadors, orientat a eliminar la realització de jornades superiors a les degudes, i constitueix una eina imprescindible per garantir el compliment de la normativa en matèria del temps de treball. En aquest punt, la patronal AEBALL

Passa a la pàgina següent

EXEMPLE DE FINANCES COMPROMESES

Ciments Molins refinancia el seu deute vinculant-la als ODS

Per primera vegada el finançament de l'empresa Ciments Molins, amb planta a Sant Vicenç dels Horts, ha estat vinculat a la sostenibilitat, més concretament a la reducció d'emissions de CO2, una de les seves grans prioritats estratègiques. Al mes de desembre de 2019, l'empressa ha finançat per import de 180 milions d'euros i a un termini de 5 anys, amb una qualificació com a "Sustainability Linked Loan". Amb aquest finançament Ciments Molins optimitza el finançament reduint el cost i allargant el termini.

És la primera vegada que una companyia del sector del ciment a Espanya signa aquest tipus de finançament sostenible i suposa "un nou exemple de com Ciments Molins, a més d'optimitzar el cost del seu deute, situa la sostenibilitat en el centre de la seva estratègia", explica Julio Rodríguez, CEO del grup. Ciments Molins ja fa servir la reducció d'emissions de CO2 per tona de ciment com un dels indicadors clau per al seu baròmetre de sostenibilitat, un mecanisme d'avaluació que condiciona la remuneració variable dels seus directius.

ve de la pàgina anterior

de l'Hospitalet i el Baix Llobregat, va implementar entre els seus associats la reforma horària, amb jornades, solicitut d'inclusió de clàusules en pactes locals amb els ajuntaments de la comarca, propostes, etcètera

Lluitar contra la precarització

L'ODS 8 planteja per 2030 aconseguir l'ocupació plena i productiva i garantir un treball decent per a tots els homes i dones, incloses les persones joves i les persones amb discapacitat, i la igualtat de remuneració per treball d'igual valor. El sindicat CCOO diu que la precarietat laboral, entesa com l'absència de un treball de qualitat que garanteixi unes condicions dignes de vida, segons determina l'OIT, afecta la majoria de la població treballadora i de manera especialment greu a les dones. "Ens trobem en un context de desacceleració econòmica en alguns dels principals països d'Europa que està a punt de convertir-se en recessió, que alenteix la creació d'ocupació i creixement econòmic a Espanya. La pujada salarial mitjana és del 2,3%, fet que suposa una recuperació de bona part del poder adquisitiu perdut durant la cris"i.

D'altra banda, el descens de l'atur es considera que no és suficient per acabar amb l'important nombre de

> La **bretxa salarial** a la comarca **entre homes i dones** és similar a la catalana, que l'any 2018 va ser del 22,9%, i arriba al **58,3% si la dona té més de 65 anys**

persones aturades de llarga durada i amb aquelles que no tenen prestacions per desocupació o que ja les han esgotat i continuen sense trobar feina. No s'han recuperat les taxes d'ocupació i activitat anteriors a la crisi i han augmentat considerablement les desigualtats, a causa de l'augment de la precarietat laboral, afavorida per la rotació laboral tant en la contractació temporal i indefinida, l'increment de la feina a temps parcial involuntari i els baixos salaris.

La patronal AEBALL també forma continuament perquè les empreses i els treballadors estiguin al dia de les tendències i també ofereixen formació a persones en la recerca activa de feina, tant subvencionada, com bonificable, amb descomptes en masters, entre d'altres.

Augment salarial

En 2019, l'augment salarial pactat va ser de l'2,29% per al total de convenis col·lectius, sent de l'1,92% en el cas dels convenis d'empresa i del 2,31% en el cas dels convenis d'àmbit superior. Amb això es recupera part la devaluació salarial registrada en les dècades prèvies. De moment, el 2019 només un 27,4% dels treballadors té pactades pujades salarials que no superen el 1,5%.

Segons les dades publicades per la Agència Tributà-

Passa a la pàgina següent

MULTINACIONAL AMB SEU A ESPLUGUES

El 40% de la plantilla de Nestlé són dones i el 49% en posicions de responsabilitat

En l'actualitat, gairebé el 40% de la plantilla de Nestlé a Espanya són dones, un percentatge que augmenta fins a prop de l'49% en posicions de responsabilitat. L'empresa amb seu a Esplugues de Llobregat, impulsa també la diversitat i la inclusió en tots els àmbits. Compta amb 4 generacions que treballen de forma conjunta, en què es potencia tant el coneixement de les figures més sèniors com les noves formes de treballar dels més joves. A més, les oportunitats de promoció estan basades en criteris de rendiment i agilitat en l'aprenentatge.

La multinacional també ha fet una importat aposta per l'ocupació i formació juvenil de qualitat. Un total de 466 joves menors de 30 anys s'han beneficiat de la "Global Youth Initiative: Nestlé needs Youth" durant cada any des de 2017 fins a 2020 a través d'aquesta iniciativa. Nestlé, dins de la seva estratègia, prioritza la inclusió i la diversitat sense cap tipus de discriminació per raons de gènere, edat, orientació sexual o qualsevol altra consideració personal, perquè considera que la diversitat enriqueix a les persones i les organitzacions. Per a això, promou accions i jornades formatives de sensibilització en aquest àmbit, amb l'objectiu de fomentar la igualtat, diversitat i inclusió en tots els seus centres.

ve de la pàgina anterior

ria, relatives als ingressos per treball declarats a Catalunya l'any 2018 la bretxa entre la Renda Salarial Mitjana de les dones i les dels homes s'ha reduït en 3 dècimes respecte l'any 2017. Malgrat aquesta reducció, la bretxa salarial a Catalunya l'any 2018 entre homes i dones va ser del 22,9%. De 2010 a 2018 la bretxa salarial tan sols ha baixat 2 punts, i al ritme del darrer any trigaríem 80 anys en eixugar-la del tot. Les dones més grans de 65 anys tenen un 58,3% de Renda Salarial respecte de la dels homes majors de 65 anys. Hi ha feine per fer en aquesta década.

Les propostes sindicals pasen per defensar els serveis públics per garantir l'estat de benestar i la igualtat d'oportunitats. CCOO, per exemple, està fermament compromesa en la defensa dels drets de les empleades i empleats públics, "els qui realment són els que han de vetllar per la qualitat i equitat en la prestació dels mateixos i que la ciutadania mereix. Per això seguirem exigint el desenvolupament i la millora dels acords signem la funció pública".

Reivindicar mesures de conciliació basades en l'horari flexible, establir borses d'hores de caràcter remunerat o recuperable per les persones treballadores per a atendre necessitats no cobertes pels permisos legalment establerts és una de les solucions.

Combatre l'atur juvenil

Reduir substancialment la proporció de joves que no estan ocupades i no cursen estudis ni reben capacitació és un altre de les metes d'aquest ODS. En l'actualitat la precarietat i la baixa remuneració són les característiques generalitzades de l'ocupació jove a la nostra comarca. Dins el grup de les persones joves els que tenen més risc d'exclusió sociolaboral i major possibilitat de l'abandonament primerenc educatiu són els migrants, persones amb discapacitat, minories (comunitat gitana), joves extutelats, joves sense llar, en atur de llarga duració o que viuen en l'àmbit rural, entre d'altres. Una de les ratons és l'abandonament escolar. El nostre país té el major percentatge d'abandonament escolar prematur, doncs el 2018, un 18,3% de les persones de 18 a 24 anys que ha completat el primer cicle de l'ESO no ha seguit els estudis. La mitjana europea es va situar en un 10,6%.

La taxa d'ocupació dels joves de 15 a 29 anys va arribar al 37,7% al 2018, sent molt inferior a la taxa mitjana europea UE-28, que se situava en un 49,8%. El nostre pais va ser el tercer amb menor taxa d'ocupació dels joves en el conjunt de la Unió Europea.

MULTINACIONAL AMB SEU A VILADECANS

Unilever ajuda a crear 645 llocs de feina de col·lectius en risc d'exclusió social

Unilever, amb seu espanyola a Viladecans, va fer al 2019 la cinquena edició del seu programa 'Sóc Frigo' de capacitació i ocupació per a col·lectius en situació de vulnerabilitat o en risc d'exclusió social, com joves sense experiència laboral, discapacitats, aturats de llarga durada i dones en situació de vulnerabilitat . En concret, aquest any el projecte ha ajudat a generar 645 llocs de treball inclusius. D'aquesta manera, des de l'inici de la iniciativa el 2015, el programa acumula més de 3.100 oportunitats professionals a Espanya.

Els participants, d'entre els 18 i 55 anys, dels quals un 62% han estat dones, van rebre una formació en línia de 20 hores on van adquirir, entre d'altres coneixements, habilitats de negociació i autoconfiança, formació en servei a client, manipulació d'aliments , i conscienciació d'un mateix, comunicació i presentació professional, així com formació en la gestió de circumstàncies i feedback negatiu. La iniciativa 'Platges Netes', basada en l'educació i conscienciació en el respecte pel medi ambient, va implementar 400 tallers sensibilitzant a més de 4.500 nens i nenes en les platges españoles.

Els ODS i el compromís amb el treball digne des d'un sindicat

El 2015 les Nacions Unides van decidir impulsar l'agenda 2030 amb 17 objectius de desenvolupament sostenible (ODS). Tenen com a objectiu millorar la vida de les persones i el planeta i, tenen una important incidència al món del treball. La idea que sense treball digne no hi ha qualitat de vida, eradicar la pobresa, reduir desigualtats, avançar en igualtat de gènere o reforçar la protecció social. Les actuals dades d'atur, pobresa i precarietat laboral demostren que creixen les desigualtats i la pobresa extrema. Si afegim les bretxes de gènere, generacionals i d'accés a la riquesa, les crisis humanitàries amb desplaçaments forçosos de població o l'emergència climàtica, tot plegat exigeix una actuació immediata per no retrocedir en progressos socials que són fruits de reivindicacions i lluites de les darreres dècades.

Més enllà del compromís i responsabilitat dels governs i les institucions que han de rendir comptes i destinar pressupostos suficients i viables, la societat civil i el sindicalisme s'han d'implicar de forma activa en la promoció i consecució dels ODS. La Confederació Sindical Internacional ha identificat 6 objectius prioritaris

Lluitar contra la pobresa, establint sistemes suficients de protecció social. Igualtat de gènere, complint amb polítiques contra la discriminació per raó de sexe i actuar contra la bretxa salarial entre homes i dones. Reducció de les desigualtats, donant més veu a les persones treballadores i els seus representants. Aplicació de polítiques fiscals, salarials que promogui el treball decent a les cadenes mundials de subministres tot denunciant infraccions i vulneracions de drets. Establir plans de transició justa amb mesures que adaptin el sistema productiu cap a una economia verda, circular i sostenible. Dotar de capacitació per transformar el mon del treball davant el repte de la digitalització o la indústria 4.0. Promoure la pau i justícia social des del diàleg social, la promoció de la llibertat sindical i la negociació col·lectiva. I per últim, treball decent i creixement econòmic basat en la creació d'ocupació de qualitat cimentada en drets laborals, diàleg i la protecció social i igualtat de gènere com eix transversal.

A nivell de Catalunya hem traslladat els ODS al Consell de Relacions Laborals de Catalunya, que com a espai de concertació i diàleg social format pels agents socials i econòmics del país i el Govern de la Generalitat, ha d'assumir que aquests han de formar part de forma permanent de les relacions laborals i del sistema productiu del nostre país. També els hem inclòs al nou Acord Interprofessional de Catalunya que desenvolupa el marc català de relacions sociolaborals i orienta sobre els continguts en la negociació dels convenis col·lectius, constituint l'espai central de concertació entre sindicats i patronals. Incloure'ls ha de significar reconèixer el fet vinculant d'aquests acords transversals i un compromís governamental explícit amb pressupost adequat.

Josep M. Romero Velarde

Secretari general
CCOO Baix Llobregat,
Alt Penedès,
Garraf i Anoia

A la comarca del Baix Llobregat a banda de la lluita per conquerir drets a les empreses que forma part de la nostra feina quotidiana, també hem estat capaços de posar-nos d'acord amb el Consell Comarcal, Ajuntaments i agents socioeconòmics amb una Estratègia Terr¡torial per al Desenvolupament Econòmic inclusiu i sostenible. Aquest text es plenament coherent amb els ODS i entre d'altres elements i prioritats a desenvolupar s'alinea en un horitzó d'ocupació plena, productiva i de treball digne per a les persones.

Els ODS han de ser compromisos reals en l'agenda de la comunitat internacional, han de vertebrar les reivindicacions i lluites socials compartides arreu, han de contaminar els debats i acords institucionals els propers anys i hem de fiscalitzar el desenvolupament de les actuacions en coherència amb l'assoliment de l'agenda compromesa.

Fer esforços reals i decidits en la lluita pel treball digne, eix bàsic de la nostra qualitat de vida, com a element per eradicar la pobresa, redistribuir la riquesa i contribuir a construir societats amb justícia i cohesió social, be s'ho mereix.

PER PAISATGE _ PER EQUILIBRI
PER QUALITAT DE VIDA _ PER SOSTENIBILITAT
PER LA GENT _ PERQUÈ ENS AGRADA

GAVÀ,
NATU
RAL
MENT

Ajuntament
de Gavà

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Cal un pla de reindustrialització i aprofitar la proximitat de Barcelona

Afrontem la quarta revolució industrial amb actius com una situació geogràfica privilegiada i estar connectats a les principals infraestructures del sud d'Europa

Els reptes de futur passen per la integració i la mobilitat territorial, la transformació del teixit productiu i la formació per disposar de bons professionals

9 INDÚSTRIA, INNOVACIÓ I INFRAESTRUCTURA

INDÚSTRIA, INNOVACIÓ I INFRAESTRUCTURA

El polígon industrial de la Zona Franca i les Zones d´Activitats Logìstiques són un motor de transformació en la quarta revolució industrial que tot just arranca en aquests moments

Una informació de **JOAN CARLES VALERO**

LA NOSTRA COMARCA DEL BAIX LLOBREGAT, INCLÒS L'HOSPITALET , genera el 13% del PIB de Catalunya, gràcies a la seva població de 1.080.236 persones, de les que están afiliades a la Seguretat Social un total de 410.837 ciutadans. La taxa d'atur és una mica superior al 10% (10,7% a l'Hospitalet i 10,1% al Baix), i están actives un total de 27.876 empreses, el que suposa una important infraestructura econòmica

El nostre territori és de les primeres zones de Catalunya en industrialitzar-se, amb el punt de partida de la industria tèxtil amb l'emblemàtica Colònia Güell, a Santa Coloma de Cervelló, que a l'Hospitalet té réplica en La Aprestadora, Tecla Sala, Can Trinxet, Can Trias, Vilumara, etc. L'avenç econòmic i industrial i la transformació demogràfica van permetre crear un node de producció que ha evolucionat cap a la metal·lúrgia i la logística. Avui dia, ens trobem sota un nou marc d'actuació per la globalització i les tecnologies de la información i les comunicacions (TIC) que requereixen una gran transformació del territori lligada a un nou model d'activitat econòmica i una conformació urbanística intel·ligent.

El Baix Llobregat afronta la quarta revolució industrial amb una sèrie d'actius importants, com són una situación geográfica privilegiada, al costat de Barcelona, referència a nivell internacional i pol d'atracció, i estar connectat el territori a les principals infraestructures del sud d'Europa: l'aeroport, el port, l'AP-7 i la connexió a la xarxa TMB (Metro i bus)

La tradició industrial ara está lligada al sector tèxtil, siderúrgic, automobilístic o el mecànic industrial, entre d'altres. I, malgrat les crisis econòmiques i les transformacions, el bagatge roman. La comarca s'ha de projectar en fórums vinculats a la indústria, com l'IND+I de Viladecans.

La indústria 4.0

També entre els actius dels equipaments físics tenim que la comarca acull el 8% dels polígons d'activitat econòmica de Catalunya, amb més de 5.000 empreses i una ocupació de més del 80%. També tenim el Consorci de la Zona Franca com a dinamitzador de l'economia,

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

amb presència d'empreses líders en l'automoció, la química i la logística. I, entre altres, l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicacions i Aeroespacial com a fons de recerca i productora de talent d'alta qualitat. A més d l'Innobaix, un clúster d'innovació que reuneix talent, coneixement i aliances empresarials.

A l'Hospitalet també tenim els importants equipaments de Fira Barcelona, l'eix Gran Via i la Ciutat de la Justícia. Unes potents institucions sanitàries i els centres universitaris i de recerca, a més d'una xarxa comercial i l'oferta hotelera i gastronòmica.

Marge de millora

Per tal d'arribar al creixement potencial del nostre territori, hi han identificats dos àmbits amb marge de millora, com són la connexió física i la baixa qualificació. Respecte al primer àmbit de la connexió física (infraestructures) el 57 per cent dels polígons de la comarca disposen de transport pùblic, i a un 77% arriba la fibra òptica, però a la resta no. A l'Hospitalet, cal millorar la integració i adecuada mobilitat al anomenat pol sanitari, principalment amb l'Hospital de Sant Joan de Déu. En aquest sentit, també cal una millor comunicació vertical entre el nord i el sud de la ciutat.

FP per combatre la baixa qualificació

En quan als passius, la baixa qualificació és el principal. Cal adecuar l'oferta de treball a les demandes de les empreses. No pot ser que hi hagin moltes empreses que no poden cobrir llocs de treball perquè no troben perso-

Passa a la pàgina següent

EL CAS DE SEAT

La industria de l'automòbil, exemple de robotització i canvi cap a la mobilitat i electrificació

La Indústria 4.0 i la Smart Factory, representen el pas exponencial de la "automatització" a la "smartización", de la gestió de la cadena de subministraments a la gestió de les xarxes de valor en temps real. La indústria de l'automòbil ha estat un gran exemple d'aplicació de l'automatització, característica de la III Revolució Industrial, i és el sector industrial amb major nombre de robots i tecnologies facilitadores instal·lats. La planta de Martorell de SEAT concentra el més gran nombre de robots d'Espanya.

El perfil de la indústria de l'automòbil és dispar pel que fa a "smartizacion", excepte en el cas de SEAT. El seu president, Luca de Meo, té clar que, per a continuar creixent, l'empresa ha d'apostar en diferents iniciatives, tenint en compte que algunes poden fracassar. I les iniciatives no només estan dirigides a la mobilitat "clàssica", sinó que actualment treballen en un servei de 'carsharing' o préstec de vehicles a partir de la creació de la companyia XMOBA de mobilitat intel·ligent, i l'adquisició de Respiro, una empresa de carsharing que ara forma part de XMOBA.

"Potser serà més rendible vendre quilòmetres que automòbils", deia el president de Seat fa poc. I pot ser que la venda de quilòmetres sigui el negoci del futur. Però sigui com sigui el futur, SEAT està recorrent aquesta carretera. El futur de l'electrificació de l'automòbil també serà un factor de competitivitat clau, amb models de fabricació radicalment diferents.

La Fira de Barcelona i la concentració d'hospitals a la ciutat de l'Hospitalet és una garantia per estar al dia en la transformació dels sectors comercials i sanitari

> "L'**ampliació** del recinte de **Gran Via de Fira de Barcelona** suposa potenciar el districte econòmic de l'Hospitalet com a **centre de reunió internacional**

ve de la pàgina anterior

La salud s'ha convertit en un sector amb un **ampli potencial**, tant per **l'Hospitalet** amb el seu "pool" biosanitari, com per **Esplugues** (Sant Joan de Déu) i **Sant Boi** amb la seva massa critica de salut mental

nal qualificat. I es que el gruix de la población aturada té una baixa qualificació i, per tant, dificultats a l'hora de trobar feina. En aquest sentit, el 81,5 per cent de la població a l'atur a l'Hospitalet només té estudis secundaris o inferiors. S'ha d'aprofitar les oportunitats que ofereix la formació professional i la continua com a via de reciclatge i accés al món laboral.

Amb la mirada en l'horitzó 2030, els principals reptes de futur passen per la integració i la mobilitat territorial, la transformació del teixit productiu en sectors de demanda futura i la formació per disposar de professionals amb talent i qualificació.

La integració i la mobilitat territorial és un pilar fonamental per al desenvolupament econòmic. Els polígons han d'estar equipats amb les infraestructures i connectivitat adients per afrontar la digitalització. Un extrem que permetrà l'atracció de mà d'obra i futures inversions. També s'ha de prioritzar les obres estratègiques, com per exemple, el soterrament de les dues vies de Renfe a l'Hospitalet i la de Sant Feliu, obres que permetràn la millor conextividat nord-sud a la segona ciutat de Catalunya i un nou urbanisme més sostenible i humà.

Potenciar el districte econòmic LH

En quan la transformació del teixit productiu en sectors de demanda futura, a l'Hospitalet s'ha de potenciar el potencial del districte econòmic a l'Hospitalet, així com el clúster biosanitari, però també el patrimoni i el districte cultural i creatiu, sense abandonar la reindustrialització sostenible.

Passa a la pàgina següent

El 43% dels polígons de la comarca n**o disposen de transport pùblic**, i a un 23% no arriba la fibra òptica

L´aposta per la tecnologia de SEAT (a l´esquerra) i de l´hospital de Bellvitge fa que siguien capdavanters en la indústria del motor i en el món sanitari

INCUBADORA 3D A LA ZONA FRANCA

Cent empreses s'incubaràn fins al 2023 al Consorci de la Zona Franca

La fabricació ha tornat a recuperar el seu avantatge competitiu aportant agilitat i flexibilitat. En el futur no fabricarem res que no es vagi a vendre a un client específic, i tindrem la certesa que la cadena de subministraments respondrà coordinadament en temps, cost, qualitat i servei. Sense inventaris ni conflictes entre les diferents baules de la cadena. El centre de gravetat és el consumidor, cada vegada més exigent i impacient. Hi ha grans oportunitats per desenvolupar en aquest entorn que requereix l'ús intensiu de tecnologia i talent. Per exemple, la fabricació sota demanda com a resposta competitiva a la personalització massiva. O l'energia solar pràcticament gratuïta. Això permetrà tornar a situar les fàbriques a hubs de talent amb accés a personal qualificat, a prop de el consumidor.

El procés de fabricació 3D també és revolució, perquè es podran fer en el lloc les peces per consumir-se. Es pot imprimir injectors de motors avió, cotxes (a l'any 2025 gran part dels cotxes serán impresos) cases, teixits humans, pròtesis (salut) hi ha un gran canvi pendent en el transport dels productes, de la logística, i la forma de comerç i fabricació. Fins i tot es pot imprimir roba.

En quan a la indústria 4.0, el Consorci de la Zona Franca impulsa dos projectes. Un d'ells és una incubadora d'impressió 3D europea on, es que permetria "fabricar in situ plàstics, cotxes, cases, teixits humans, etc". Amb aquesta incubadora es vol ajudar a un total de 100 empreses, en un període de cinc anys, fins 2023. El segon projecte és el Hub DFactory, "una nau al cor de la Zona Franca dedicada a la indústria 4.0. La primera fase s'inaugura al juny de 2020. En aquest dos projectes, el CZFB fa una inversió de 20 milions.

UNA NOVA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les màquines digitals substitueixen l'humà amb major precisió en les decisions complexes, repetitives i tàctiques

Les revolucions industrials, amb la mecanització i l'automatització destinada a la fabricació massiva, van significar al llarg dels segles la substitució de la força animal i humana per la mecànica. Això no és res de nou. Ara ens trobem en una fase en què les màquines digitals substitueixen l'humà amb major precisió en les decisions complexes, repetitives i tàctiques. El 40% dels treballs actuals, aproximadament el 14% de la força laboral actual no seran necessaris. Això ja va passar en cadascuna de les revolucions industrials.

Actualment, tan sols es mantenen en la llista Fortune 500 12% de les empreses que existien en 1955. Abans de la primera revolució, la societat era agrícola, el 98% de la població vivia al camp, les ciutats com les entenem avui no existien, per no haver-hi no hi havia ni escoles d'enginyeria ni de negocis -que vindria a ser la intel·ligència de l'passat-.

Podem dir que la mecanització, les escoles d'enginyeria i de negocis van destruir lloc de treball en l'agricultura? En absolut, van ajudar a incrementar la capacitat productiva agrícola per alimentar a més gent. De fet, es va abolir l'esclavitud, Ara, a més, tenim altres reptes que superar, com l'envelliment de la població per la major longevitat, l'increment de la bretxa social, i la sostenibilitat mediambiental del nostre planeta. A llarg termini, la intel·ligència artificial canviarà la forma en què vivim -més i millor-, ens relacionem -més, no sé si millor- i treballem -millor i menys-. Anem camí d'una nova civilització que arribarà en uns 50 anys.

ve de la pàgina anterior

El potencial del districte econòmic suposa potenciar amb els millors equipaments la ciutat com a centre de reunió internacional. L'ampliació del recinte de Gran Via a l'Hospitalet de Fira de Barcelona la converteix en la segona més gran d'Europa i acull més de 120 esdeveniments cada any, entre d'ells el Mobile World Congress, la major cita de tecnología mòbil del món. La plaça Europa, que concentra seus d'empreses internacionals, oficines i hotels, generen més de 18.500 llocs de treball. I l'Àrea@8 concentra el major nombre de data centers de Catalunya i, per tant, suposa una gran oportunitat per desenvolupar la tecnología 5G i la industria 4.0.

Clúster biosanitari

La salud s'ha convertit en un sector amb un ampli potencial, tant per l'Hospitalet com per Esplugues i Sant Boi de Llobregat amb el seu pol de salut mental. La Universitat de Barcelona acull 12.000 professionals i 8.000 alumnes en el seu campus d'excel.lència de l'Hospitalet, on integra hospitals i instituts de recerca. El consorci Biopol'H és un clúster biomèdic i sanitari per posar en comú recerca, formació, empresa, assistència sanitària i desenvolupament social.

També amb el soterrament de la Gran Via a l'alçada de l'Hospitalet de Bellvitge queden 650.000

Passa a la pàgina següent

FORMACIÓ PERMANENT

AEBALL seguirà al 2020 ajudant als emprenedors, després de formar prop de 300 en el 2019

L'Associació Empresarial de L'Hospitalet i el Baix Llobregat (AEBALL) ha format durant l'any 2019 prop de 300 persones que han gaudit del servei d'emprenedoria d'AEBALL. D'aquest grup, 78 persones han rebut serveis de formació i 62 han estat informades i assessorades de forma directa i individualitzada en tots els tràmits necessaris per crear una empresa, per fer el pla d'empresa i escollir la forma jurídica més adient en cada cas, així com els passos a seguir per constituir-la. L'associació també els ha ajudat en la recerca de fonts de finançament, ajuts i subvencions, i ha donat suport pel que fa a l'establiment d'aliances amb altres empreses, o qualsevol servei necessari per posar en marxa el projecte.

AEBALL dóna el servei als projectes des de la proximitat i el coneixement dels sectors i el món empresarial, aportant la seva experiència i prestigi. D'aquesta manera, l'entitat compleix amb la seva vocació i compromís de servei al teixit empresarial de L'Hospitalet i Baix Llobregat. Alhora, AEBALL complementa aquesta participació amb la seva condició de PAE (Punt d'Atenció a l'Emprenedor) integrat a la xarxa CIRCE del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme. A través d'aquest servei, al 2019 s'ha aconseguit crear directament 10 noves empreses al territori.

Durant el proper 2020, la patronal continuarà treballant en aquesta mateixa línia per ajudar al nous emprenedors i les noves empreses creades a assolir a l'èxit, millorar la seva competitivitat i generar valor afegit a l'economia del territori.

ve de la pàgina anterior

metres quadrats de sòl, un espai que tindria que promocionar-se per a l'ús d'activitats vinculades a la tecnología i la salut.

Aprofitar l'atracció de Barcelona

En quan al patrimoni i el districte cultural i creatiu, s'ha de promocionar el patrimoni arquitectònic dels municipis de la comarca, aprofitant l'atracció de Barcelona per atraure públic potencial. S'han de potenciar iniciatives turistiques des de Barcelona, com la del tramvia impulsada pel patronat de Turisme del Baix Llobregat.

També l'Hospitalet disposa d'un districte creatiu amb dos espais: la plaça Europa, urbanísticament amb arquitectes de primer nivel, i 25 hectàrees d'indústries on es posen en marxa iniciatives publiques i privades per conectar artistas, productors i economía.

L'assignatura de la reindustrialització

De cara a aprobar l'assignatura pendent de la reindustrialització, s'han de conciliar els sectors anteriorment citats amb la industria tradicional del turisme, la restauració i el comerç. Cal una política industrial per reforçar i assentar zones concretes, com per exemple els polígons d'activitat econòmica a tota la comarca. Aquest procés s'ha d'efectuar tenint present la projecció metropolitana.

Augment de la qualificació

És prioritari l'augment de la qualificació i el nivel educatiu del mercat de treball. Cal adreçar les qüestions concretes y generals, com millorar l'ocupabilitat dels col.lectius vulnerables i treballar l'orientació personalitzada per a l'ingrés al món laboral i garantir el domini de les habilitats que demandarà la digitalització.

Les condicions indispensables per assolir aquest reptes són: integrar el major nombre d'agents, la col. laboració public-privada i oferir un entorn òptim per a la captació de talent i inversions.

COMPETITIVITAT DEL METALL

AEBALL i UPMBALL reforcen la competitivitat del sector metall amb l'impuls de la indústria 4.0

AEBALL, l'Associació Empresarial de L'Hospitalet i el Baix Llobregat i la patronal metal·lúrgica de L'Hospitalet i el Baix Llobregat, UPMBALL, encaren el 2020 apostant amb força per la formació subvencionada i de qualitat. Una formació que es composarà de cursos subvencionats a través del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya i cursos que són objecte de finançament a través dels fons de què disposen les empreses i per als que AEBALL i UPMBALL realitzen la tramitació dels ajuts.

Dins el nou pla formatiu que la patronal està dissenyant per al 2020 hi ha una forta voluntat de reforçar la formació en el sector del metall, ja que l'entitat representa més de 2.000 empreses del sector, que té un gran pes a L'Hospitalet i al Baix Llobregat, i s'enfronta a importants canvis durant els propers anys. Així, s'oferirà formació sectorial amb especial dedicació als cursos per a treballadors del sector metal·lúrgic. Per als treballadors de l'àrea de producció està previst realitzar accions formatives de soldadura, domòtica, autòmats programables, control numèric, manteniment, etc., adaptades a les últimes tecnologies. Per a l'àrea logística en la indústria s'impartiran cursos d'organització del magatzem, funció logística i optimització de costos i, com a novetat per al 2020, el curs de transformació logística en un entorn d'indústria 4.0

Per a 2020 està previst també impartir el programa de formació transversal, dirigit a treballadors d'empreses de qualsevol sector d'activitat i que es compon de cursos d'idiomes (principalment anglès), cursos per a desenvolupar o millorar les habilitats interpersonals i directives, formació per adquirir o reforçar els coneixements de gestió comptable, econòmica financera i de RRHH i els coneixements d'aplicacions informàtiques i de l'àrea tecnològica.

Amb aquesta programació de formació subvencionada de més de 5.000 hores, la patronal preveu formar més de 2.000 persones amb l'objectiu principal de dotar les empreses, professionals i emprenedors de coneixements, habilitats i pràctiques d'èxit que puguin aplicar en els seus respectius llocs de treball i negocis per ser més competitius i estar a el dia de les necessitats i noves tendències.

D'altra banda, durant 2020, UPMBALL posarà en marxa dos processos d'acreditació de competències professionals adquirides mitjançant l'experiència laboral per a treballadors del sector metal·lúrgic, concretament en les especialitats de mecanitzat per arrencada de ferritja i muntatge i posada en marxa de béns d'equip i maquinària industrial. Aquests processos van dirigits a professionals de sector que, sense tenir formació reglada, vulguin accedir a un reconeixement oficial de les seves competències adquirides durant els anys d'experiència laboral.

Les 3 i's, clau per un territori sostenible

Infraestructures com les carreteres, els ports, aeroports, la xarxa elèctrica, internet o l'aigua, són essencials per poder parlar de societats sostenibles.

La **Indústria**, que proporciona llocs de treball basats en el coneixement i la tecnologia, qualificats, ocupació estable, contribueix així a incrementar la qualitat de vida als territoris.

Aquesta indústria ha de ser **Innovadora**, per proporcionar solucions sostenibles, curosos amb el medi ambient, formació i aprenentatge als seus treballadors i treballadores, i stakeholders, més productivitat i riquesa.

L'Hospitalet i el Baix Llobregat és l'epicentre de les **infraestructures** a Catalunya. Al sud d'una metròpolis com Barcelona, al nostre territori hi viuen més d'un milió de persones, hi treballen més de 400.000, i hi passen moltíssimes més cada dia, en desplaçaments, donada la nostra situació geogràfica que hem de considerar privilegiada.

Disposem d'infraestructures clau com l'aeroport del Prat, o la Fira de Barcelona, i a tocar tenim el Port o el Consorci de la Zona Franca.

El Parc Mediterrani de la Tecnologia, amb la UPC, l'ICFO, i altres agents, ens aporta coneixement, **innovació**, ciència i recerca.

Pel que fa a les empreses, hi ha més de 28.000 empreses, i vull destacar el perfil **industrial**. La indústria representa el 19% de les empreses, el 40% si tenim en compte els serveis a la producció. Un percentatge per sobre de la mitja.

Tot plegat, **aporta al nostre territori un important avantatge per avançar cap a l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible 9 (indústria, innovació i infraestructures), i oportunitats destacades de ser més sostenible.**

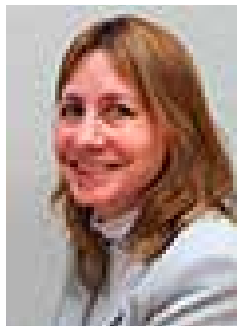

Neus Olea

Responsable de l'Agenda 2030 a AEBALL

Tot i així, les oportunitats són també **reptes**.

Les empreses han de ser innovadores, la indústria competitiva, i les infraestructures, les òptimes.

Això requereix seguir treballant en la construcció d'un ecosistema real, de connexió, entre empreses, centres tecnològics, universitats i start-up's, apropant-les, posant-les en contacte per **fomentar la innovació mitjançant projectes conjunts**.

Requereix també disposar dels **espais i les infraestructures necessàries per la competitivitat de les empreses** : **polígons d'activitat econòmica** ordenats, sostenibles, nets, segurs, connectats tant digitalment com físicament, per facilitar la mobilitat de treballadors i mercaderies, etc.; menys obstacles administratius ; més seguretat jurídica; etc.

En conclusió, tenim un territori on les 3 i's de l'ODS número 9 estan més presents, però cal seguir treballant per tal d'aprofitar les oportunitats que això suposa, avançant cap a la màxima sostenibilitat, que al final, serà prosperitat pel territori, i qualitat de vida pels seus habitants.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Deu quilòmetres separen el barri més pobre del més ric al Baix Llobregat

La part sud de Sant Cosme és la zona amb una renda mitjana més baixa, a diferència de Bellamar, Gavà Mar o barris d'Esplugues y Sant Just, amb xifres més altes

Els sindicats reivindiquen polítiques de millora de les condicions salarials i posen l'accent en les desigualtats de gènere, tant en la feina com a l'hora de cobrar pensions

10 REDUCCIÓ DE LES DESIGUALTATS

REDUCCIÓ DE LES DESIGUALTATS

Una informació de **FRANCISCO J. RODRÍGUEZ**

AL BAIX LLOBREGAT LES DESIGUALTATS es poden constatar en un curt viatge en cotxe. En concret, en un de poc més de 10 quilòmetres. Es la distància que hi ha des del barri San Cosme, al Prat, fins a les cases de Bellamar, al sector Gavà Mar. També al barri d´Esplugues on té la seu el Col.legi Alemany i a Sant Just Desvern és l´àrea amb ingressos més alts del Baix Llobregat

És el que separa la zona amb la renda familiar més baixa de la comarca, la part sud de Sant Cosme, al Prat –delimitada per la Ronda Sud, i els carrers Riu Anoia, Xúquer i l'avinguda 11 de setembre i amb una renda mitjana de 17.053 euros per llar que la situa entre el 4% més pobre de l'àmbit estatal-, amb les més riques, representades per Gavà Mar, Bellamar i més al nord l'àmbit del Col·legi Alemany, a Esplugues, per sobre de la ronda. A totes tres zones, la renda mitjana per llar supera els 89.015 euros, que és el llindar màxim que pot oferir l'Institut Nacional d'Estadística (INE), atès que les xifres d'aquella secció censal estan sota secret estadístic. Segons informa l'institut, aquestes dades estan protegides per llei i, per tant, no es poden fer públiques, a diferència de les dels barris més humils.

Com si es tractés d'una frontera social, la B-23 marca l'estatus de la zona. Fins al punt que hi ha barris d'Esplugues que tot i limitar tenen rendes molt diferents. És el cas de Can Vidalet, que segons les dades de l'INE té una renda familiar mitjana de 24.587 euros, i l'àmbit de Ciutat Diagonal, on la xifra es dobla i arriba als 58.440 euros.

El nord d'Esplugues i Sant Just Desvern ofereixen les dades més altes de renda familiar mitjana –les diferents seccions censals de Sant Just compten amb les mitjanes més altes de la comarca, que solen igualar o estar molt per sobre dels 40.000 euros l'any-, superant amb escreix les de la resta de la comarca, a excepció, com hem dit, de Gavà Mar i Bellamar.

Aquestes són algunes de les dades que mostren les desigualtats que hi ha a la comarca. Si analitzem el barri més pobre amb un dels més rics –no es pot saber exactament quin és, atès que l'INE no ofereix les dades concretes en base al secret estadístic-, veiem les diferències

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

en els ingressos de les famílies. Mentre que a Sant Cosme el salari representa el 53% dels ingressos familiars, les prestacions socials assoleixen la xifra del 16% dels ingressos per llar, considerablement més alta que la de les zones veïnes, on no sol superar el 10%. Per contra, a Gavà Mar les prestacions només suposen de mitjana un 0,8% del total d'ingressos. En aquest cas, el salari és el 77% dels diners que entren en una llar, mentre que les activitats econòmiques com rendes d'immobles, dividends, interessos i altres activitats relacionades amb el patrimoni representen el 16,2%.

Baixa la despesa en protecció social

Segons l'informe sobre la desigualtat presentat recentment pel sindicat CCOO, la despesa social a Catalunya i Espanya entre els anys 2000 i 2016 va ser inferior a la de la Unió Europea. En concret, la que es va fer entre els anys 2008 i 2013, en plena crisi econòmica, va ser set i quatre punts inferior a la mitjana europea, respectivament. En aquell mateix informe es posa de manifest que a Catalunya han crescut la desigualtat i la pobresa respecte als anys anteriors a la crisi i que la pèrdua de la capacitat adquisitiva de la renda de les famílies catalanes no ha estat gens equitativa. És a dir, que les rendes baixes han petit més pèrdues, mentre que la població més rica ha concentrat més recursos. I afegeix, a més, que una quarta part de la població catalana està en risc de pobresa o exclusió social, i denuncia que "els mecanismes de redistribució no compleixen adequadament amb la seva funció" i que les prestacions socials a Catalunya "tenen una incidència menor en la lluita contra la pobresa que la que tenen a Europa".

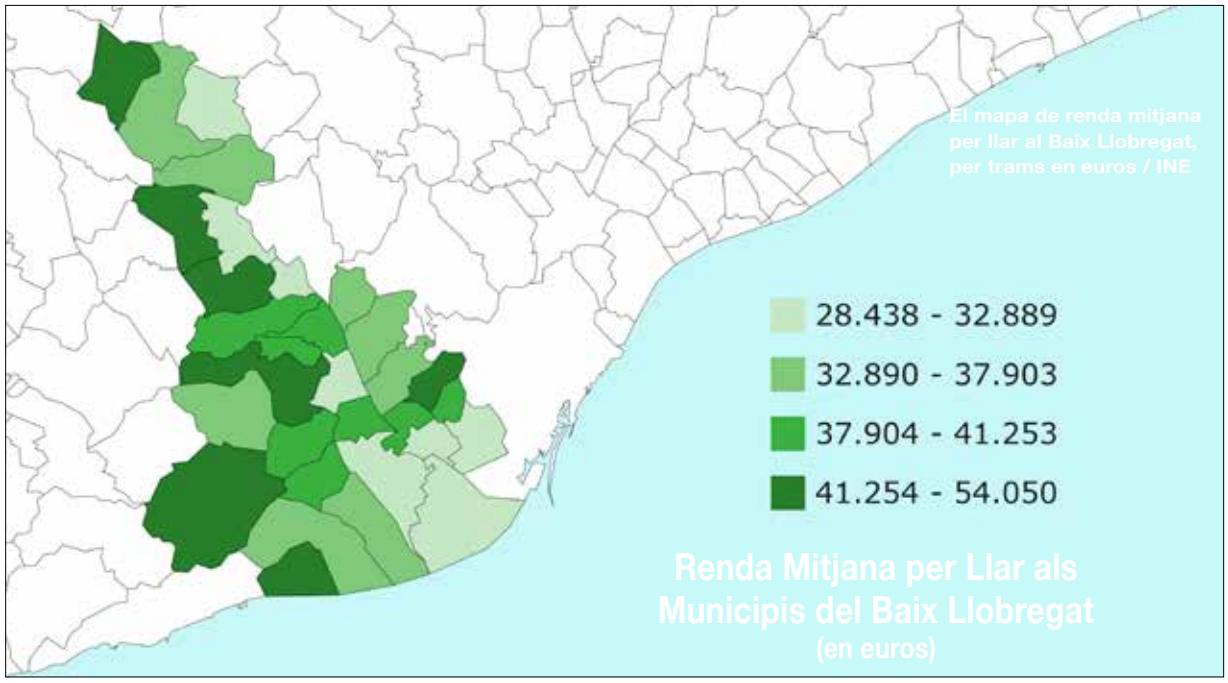

> Les prestacions socials a Catalunya **tenen menys incidència** que a la resta d'Europa

En aquest sentit, les desigualtats afecten de diferents maneres. Una cara d'aquest fenomen és la precarietat laboral, que en aquest sentit afecta més les dones que els homes. Només cal veure les estadístiques mensuals per comprovar-ho: si revisem les dades de l'octubre del

Passa a la pàgina següent

Sant Just Desvern és un dels municipis de la comarca amb unes rendes per llar més altes

ve de la pàgina anterior

2019, l'atur registrar va ser superior en les dones que no pas en els homes -16.591 homes davant de 22.860 dones-, una tendència que es repeteix en l'àmbit metropolità i català. Per no dir les desigualtats existents en el sistema de pensions, que segons va denunciar el sindicat UGT "eixampla la bretxa de gènere". I és que les pensions contributives que reben les dones són un 40% inferiors a les que perceben els homes.

Un altre sector de la població procliu a patir desigualtats són els joves, que pateixen molt més la precarització en el treball i la seva taxa de risc de pobresa és molt superior a la de la resta de ciutadans. Des de CCOO proposen elevar el salari mínim interprofessional fins a assolir el 60% del salari mitjà, a més de revertir aspectes de la reforma laboral que han afeblit la negociació col·lectiva. En la línia dels objectius de l'ODS que fa referència a la reducció de les desigualtats, el sindicat insta a prendre i adoptar polítiques salarials i de protecció fiscal que ajudin a avançar de manera progressiva cap a un horitzó de més igualtat.

A la comarca, a més, es porten a terme activitats que tenen com a objectiu reduir les desigualtats en molts àmbits. Una d'elles és la Fundació El Llindar, que ajuda joves a tenir una segona oportunitat, mitjançant la formació alternada amb la feina. La voluntat de l'entitat és "oferir un espai educatiu que permeti trencar amb al successió de fracassos de joves i adolescents que són exclosos del sistema educatiu i social". Va néixer fa 15 anys amb el projecte Aula Taller, que precisament va posar en pràctica els objectius pels quals va aparèixer la fundació. Actualment, un dels projectes més ambiciosos de l'entitat és el que porten a terme al restaurant El Repartidor, de l'Hospitalet, on treballen nois que, per diferents qüestions i avinenteses, van haver de deixar els estudis i ara tenen una segona oportunitat per formar-se i treballar a l'hostaleria.

GBfoods col·labora amb El Llindar a l'hora de formar joves en matèria d'hostaleria. Foto: GBFoods

Les Escoles de Noves Oportunitats: una oportunitat de desenvolupament sostenible

"L'esperit és la nostra capacitat de transformació. L'esperit ens ha donat el sentit del temps, de passat i de futur. Això ens permet mirar cap al futur, imaginar-nos el possible i situar-nos més enllà del moment present". Paul Valéry

Aquests dies estan sonant amb força els anomenats Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) vinculats a l'agenda 2030 de Nacions Unides. El quart objectiu es centra en l'educació: "Garantir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat i promoure oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida per a tothom". No obstant, la realitat és tossuda i ens recorda que gairebé 1 de cada 5 joves a Catalunya abandona els estudis de manera prematura, i la majoria d'aquests ho fa sense el Graduat en ESO. Davant d'aquesta situació, una de les preguntes és: són els i les joves qui deixen els estudis, o és el propi sistema educatiu qui els expulsa? L'experiència d'institucions educatives com El Llindar, nascuda ara fa 15 anys a Cornellà de Llobregat, ens demostra que no hi ha cap jove que vulgui fracassar. Això ens porta a preguntar-nos què passa amb l'educació. Fa uns dies vam inaugurar el GarageLab, el nostre laboratori de fabricació digital impulsat conjuntament amb la Fundació Orange. Un alumne, el Pedro, em va ajudar a conduir l'acte. Quan li vam donar la paraula va afirmar amb rotunditat: "Antes salía de casa con la cabeza agachada, sin ganas de ir al instituto. Ahora salgo con ganas y mirando para arriba." Davant seu hi havia nombroses autoritats municipals i de la Generalitat de Catalunya que no van poder rebatre'l. Per què ha arribat el Pedro a El Llindar? Què ha passat per a que acabi pronunciant aquestes paraules? A El Llindar treballem tenint en compte la singularitat de cada jove. En aquesta Escola de Noves Oportunitats busquem com donar a cada jove un Lloc i un Temps per a que (re)connecti amb el seu desig d'aprendre; un pas imprescindible per començar a pensar en un futur. Aquest acompanyament l'articulem a través d'itineraris formatius personalitzats i flexibles que alternen formació i treball. Investiguem i dissenyem nous entorns d'aprenentatge, i destinem molts esforços a repensar la nostra proposta educativa. D'aquesta manera facilitem la seva transició cap a la vida adulta, el retorn al sistema eductiu reglat i augmentem la seva ocupabilitat.

Una Escola de Noves Oportunitats és una nova oportunitat per a que el sistema educatiu faci les coses diferent. Per començar, acceptar els seus dèficits i apostar per nous posicionaments metodològics. Requereix d'una mirada global i compartida, aprofitar l'interstici de les institucions per generar aliances híbrides. En definitiva, sortir de la veu del seu amo, on tot està dit i no queda escletxa per pensar ni inventar. Només així garantirem l'equitat educativa.

Begoña Guasch

Directora general d'El Llindar

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

El transport sostenible i la urbanització inclusiva, apostes de les nostres ciutats

Els Metrobús, Exprés, TramBaix o el plantejament del Metro del Delta al PDU Metropolità amplien l'oferta de transport públic comarcal

El PDU Metropolità planteja una nova planificació i gestió dels municipis per augmentar la urbanització inclusiva i sostenible

11 CIUTATS I COMUNITATS SOSTENIBLES

CIUTATS I COMUNITATS SOSTENIBLES

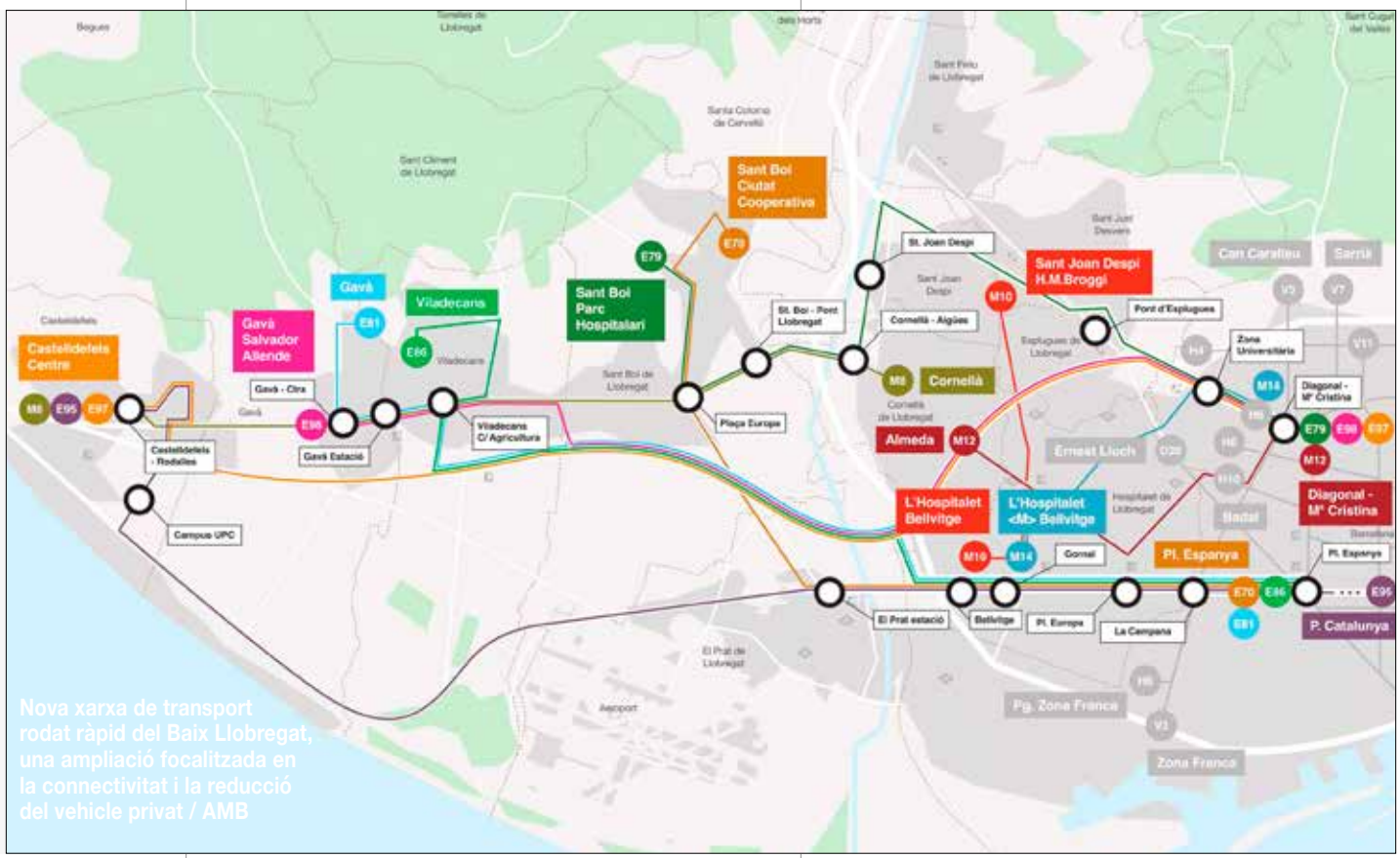

Nova xarxa de transport rodat ràpid del Baix Llobregat, una ampliació focalitzada en la connectivitat i la reducció del vehicle privat / AMB

Una informació de **CARLOS MANZANO**

LES CIUTATS I POBLES DEL BAIX ESTAN PLANIFICANT I ACTUANT davant dels nous reptes per a la dècada. Sant Joan Despí posarà a disposició dels ciutadans al voltant de 400 pisos de protecció oficial, el Pla de Llevant a Viladecans o el de Ponent a Gavà també tenen previst un gran número d'habitatges destinats a garantir l'accés a l'habitatge amb els serveis bàsics adients

En aquest punt inicial, les ciutats s'estan transformant per a que les persones tinguin cobertes les seves necessitats fonamentals amb més assequibilitat i reduint el nombre de barris marginals.

La creació de comunitats sostenibles fins a 2030 és un dels punts claus establerts als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides. Aquest recorregut, amb un termini de deu anys, haurà de fer créixer les ciutats d'una manera inclusiva i planificada, amb eines sostenibles per al ciutadà com n'és un millor transport públic, assequible, sostenible i de qualitat. Tot això, s'ha de construir focalitzant-se en les persones més vulnerables, com persones amb discapacitats o gent gran, a qui se'ls hi ha de fer accessible aquest tipus de serveis.

PDU Metropolità per repensar les ciutats

El nou Pla Director Urbanístic (PDU) Metropolità és un instrument d'ordenació urbanística integrada de l'àrea metropolitana de Barcelona. El PDU farà entrar a la majoria dels municipis de la comarca en el segle XXI, substituint l'anterior Pla General Metropolità (PGM), aprovat al 1976 i que ha quedat pràcticament obsolet. La importància radica en el creixement de les ciutats per fer-ho de forma més saludable, sostenible i socialment justa.

La descentralització de Barcelona crearà nous nuclis metropolitans, reconeixent la necessitat de moltes persones de poder treballar o fer vida a la seva pròpia ciutat o barri sense haver d'anar a la capital catalana. Però, a més els recursos energètics es transformaran per a reduir el consum amb iniciatives com Vilawatt, o s'aproparà el servei a la ciutadania amb iniciatives com Gavius.

El PDU també fa especial menció a les noves infraestructures comarcals. El Metro del Delta es planteja a

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

l'avanç del pla urbanístic per a reduir el cotxe privat a Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels, millorant la mobilitat sostenible i reduir l'ús de combustibles fòssils. El tramvia també amplia la seva cobertura a Sant Just Desvern i s'espera que, en els pròxims anys, arribi a Molins de Rei. Juntament amb el transport públic, els equipaments de les ciutats o el desenvolupament de noves activitats econòmiques als municipis metropolitans s'hauran d'adaptar als entorns urbans amb infraestructures més eficients, reduint l'impacte a les zones residencials.

Aquest projecte per a repensar les ciutats de l'àrea metropolitana, on hi són més de la meitat dels municipis del Baix Llobregat i L'Hospitalet, començarà a redactar-se al 2020, tenint el primer esborrany previsiblement a finals de 2021. Una vegada fet això, s'iniciarà un període d'al·legacions per a aconseguir tenir-ho al 2022 o 2023 en ple funcionament.

Noves alternatives de mobilitat

Més enllà de la creació de comunitats sostenibles i adaptades al futur, la ciutadania demanda alternatives de transport. Moltes persones continuen utilitzant el transport privat per manca d'inversió o agilitat en el moment que s'han de desplaçar del seu lloc de residència. Els ajuntaments, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i altres administracions provincials, autonòmiques i estatals han apostat per afavorir aquesta mobilitat i donar suport al creixement dels diferents municipis de la nostra comarca.

Les noves línies ràpides d'autobús entre ciutats o cap a la capital catalana han estat un avanç molt significatiu en la qualitat de vida de les persones que viuen al Baix Llobregat. Les ciutats del delta s'han beneficiat dels nous autobusos Exprés amb connexions directes entre Castelldefels i Plaça Catalunya, Viladecans i Plaça Espanya. Tanmateix, el teixit de connexions comarcals el supleixen els Metrobús, unes noves línies amb combois articulats de gran capacitat, que són l'alternativa al metro que hauria de passar per aquell recorregut o molt a prop. D'aquesta manera trobem la M10 que connecta l'Hospital de Bellvitge amb Sant Joan Despí o la nova M8, que connectarà Castelldefels amb Cornellà per la nova C-245, amb la reconversió de la carretera que elevarà un 25% la velocitat comercial amb dos carrils bus i bici exclusius per la històrica via interurbana del delta.

El tramvia també obre noves parades. TramBaix arribarà el 2024 a Sant Feliu, fent de nexe d'unió entre la Plaça Francesc Macià de Barcelona i el Rodalies de la capital del Baix Llobregat. En aquest sentit, les vies podrien arribar fins a Molins de Rei, una de les reclamacions que s'han començat a fer a finals d'aquest 2019 i que connectarien gran part del centre i sud de la comarca fins a Barcelona. Sant Feliu, a més, espera, de la mateixa manera que L'Hospitalet, el soterrament de les vies del tren que, amb el creixement de les ciutats han quedat integrades en l'entorn urbà amb dificultats de mobilitat tals com haver de travessar passos a nivell per anar d'un lloc a un altre de la ciutat. L'avanç cap a barris i carrers més accessibles és una de les bases de la urbanització inclusiva que arrela en la sostenibilitat, amb societats més madures que fan portar als municipis de la comarca a ser capdavanters

Passa a la pàgina següent

XARXA INNPULSO

Polítiques a favor de l'eficiència energètica, l'emprenedoria i inversió en infraestructures sostenibles

Cinc ciutats del Baix Llobregat formen part de la xarxa Innpulso, que aglutina municipis de tota Espanya que destaquen per la seva adopció de polítiques innovadores i la seva inversió en infraestructures dedicades a afavorir la sostenibilitat econòmica. Es tracta d'Esplugues, Sant Feliu, Viladecans, Gavà i Sant Boi. En el cas d'aquesta última, el Ministeri de Ciència va renovar el setembre del 2018 la distinció de 'Ciutat de la Ciència i la Innovació' que ja va rebre l'any 2010, pel seu compromís amb la innovació i la sostenibilitat. De fet, Sant Boi va ser dels primers municipis de tot l'estat a aconseguir aquesta distinció, i això va permetre conèixer experiències d'unes altres ciutats de la xarxa i compartir esforços.

La xarxa considera Sant Boi una ciutat que s'ha destacat per l'aplicació d'aquestes polítiques en àmbits com l'eficiència energètica, l'emprenedoria, la participació, les polítiques públiques, la gestió forestal, la promoció de la igualtat de gènere i la defensa del col·lectiu LGTBI.

Cònclave a Sant Boi

A més, Sant Boi forma part actualment del Consell Rector de la xarxa Innpulso. Per altra banda, el desembre del 2019 el Teatre Cal Ninyo de Sant Boi va acollir la jornada Tech Cities, que va comptar amb representants de ciutats com Terrassa, Santa Coloma de Gramenet, Barakaldo, Ermua, Barcelona, Calvià o Alcoi, així com membres de la Generalitat i del govern central, com Teresa Riesgo, directora general d'Investigació, Desenvolupament i Innovació, que va dir que la ciència "ha d'estar al centre de les polítiques i a totes les polítiques".

Esquelets dels edificis expropiats a Sant Joan Despí on es construiran habitatges de protecció oficial municipals / Ajuntament de Sant Joan Despí

Pas a nivell al centre de Sant Feliu on es soterraran les vies per crear una continuïtat urbana / El Llobregat

ve de la pàgina anterior

en àmbits com la reducció de desastres naturals o millor qualitat de vida al segle XXI.

El Prat aprova un pla d›actuació a 5 anys vista

El Prat és una de les poques ciutats amb un pla d'actuació municipal (PAM) a cinc anys i que està intimament lligat als ODS, doncs entoma reptes com la lluita contra el canvi climàtic, l'habitatge, els drets de les dones i LGTBI, la memòria democràtica, la revolució tecnològica i el foment d'una economia amb valors.

. Sota el títol "El Prat d'avui, el Prat del futur", l'ajumentament ha creat una web que permet a la ciutadania fer seguiment continuat del grau de compliment de les 283 actuacions del PAM, distribuïdes en 35 àmbits i vuit eixos temàtics, a més d'un capítol d'inversions de 25 milions durant el present mandat, per exemple, per ampliar el parc d'habitatge públic i assequible.

Un altre objectiu del PAM que impulsa la regidora Anna Martín Cuello, responsable d'Acció Ambiental a El Prat, és convertir la ciutat en referent en matèria de transició energètica, sobre tot en fotovoltaica, i la creació de comunitats de consum. De fet, en aquest 2020 El Prat començarà a posar les bases de la transició cap a les energies renovables, amb la creació d'una Oficina d'Energia, la instal.lació de plaques fotovoltaiques a cobertes d'edificis municipals i l'elaboració d'un mapa de consums elèctrics de la ciutat per asessorar llars i comerços per guanyar eficiència energètica.

EL PDU al Baix Llobregat: De l'Urbanisme als Objectius de Desenvolupament Sostenible

El Pla Director Urbanístic Metropolità esdevé l'instrument que ha d'ordenar el territori metropolità les properes dècades. El Pla es planteja definir un model urbanístic metropolità que integri la diversitat actual en un projecte comú, ecològicament sostenible, econòmicament eficient i socialment cohesionat.

L'Avanç de Pla, actualment en període de participació ciutadana, desgrana un seguit de propòsits que es poden resumir de la següent manera a l'àmbit del Baix Llobregat:

Una infraestructura blava que pretén donar continuïtat ecològica als cursos fluvials i al litoral, protegint i millorant les condicions ambientals dels espais d'interès lligats a aquesta xarxa: connectors ecològics, zones humides, zones inundables o àmbits de recarrega de l'aqüífer inferior de la Vall Baixa i el Delta del Llobregat.

Una estructura urbana i social que pretén generar continuïtats metropolitanes sobre les principals vies històriques d'aquest àmbit: Com l'eix de la Gran via i la C-31, la C-245, la carretera Reial o la BV-2002; i unir i reforçar els centres locals i metropolitans. Paral·lelament, i a vegades de forma conjunta, també es pretén articular una xarxa de corredors verds urbans que relligui espais verds amb el sistema d'equipaments. El sistema de vies metropolitanes del PDU ha d'esdevenir el principal canal de transport públic en superfície i de suport a la mobilitat activa; i el dels corredors verds ha de facilitar la realització d'una xarxa de vies i camins que relligui els parcs urbans i equipaments amb el sol rural.

Unes infraestructures d'alta capacitat que caldrà coordinar amb la planificació sectorial, reforçant els centres que han de millorar la seva accessibilitat, i integrant les infraestructures segregades en el seu entorn per afavorir una millor qualitat urbana i permeabilitat en aquells punts més problemàtics, amb menció especial a l'aeroport i la ciutat aeroportuària, que ha de permetre resoldre una millor convivència amb els teixits urbans propers, el Parc Agrari i les zones humides del seu entorn.

Uns assentaments urbans molt diversos, des de teixits que se situen en continuïtat amb la ciutat central i amb densitats molt elevades, a la realitat de les ciutats nodals entrelligades del Delta i la Vall Baixa, o la ciutat dispersa amb teixits unifamiliars de les Muntanyes de l'Ordal. O espais d'activitat econòmica integrats en trama urbana diferenciats dels espais d'activitat segregats i vinculats a les xarxes d'alta capacitat.

Per totes aquestes realitats calen estratègies especifiques per reconèixer el seu patrimoni i identitat, millorar la seva habitabilitat, la seva eficiència i la seva competitivitat. A nivell conjunt, però, cal tenir en compte que en una realitat tant consolidada com la metropolitana, l'àmbit del Baix Llobregat és el que presenta un potencial de desenvolupament més important segons el planejament vigent. Concentra més de la meitat dels habitatges previstos en sectors, i alhora grans bosses de sostre d'activitat econòmica per executar. Així doncs, aquest àmbit té la oportunitat d'augmentar el parc d'habitatge assequible i alhora incidir en la relació activitat i residencia fomentant un major equilibri metropolità.

Un mosaic agroforestal conformat per espais forestals i agraris on el pla es planteja uns criteris més clars i una lectura metropolitana que pretén protegir l'activitat agrària existent i revitalitzar els àmbits agraris perduts en els darrers temps.

Finalment, el Pla també planteja estratègies d'actuació que han de permetre actuar en aquells àmbits d'interès metropolità prioritaris per concretar el model urbà proposat, podent transformar l'ús d'alguns entorns, regenerar teixits vulnerables o actuar a nivell de projecte metropolità per completar l'estructura metropolitana.

Aquests propòsits es plantegen en un moment amb uns reptes ambientals i socials majúsculs: canvi global, habitatge i cohesió, transició energètica, superació de la contaminació atmosfèrica dels centres urbans, entre d'altres.

El Pla defuig, en aquest sentit, el tractament per separat dels criteris ambientals i es planteja la integració d'aquests principis en la base de la proposta. Per aquest motiu es planteja un model urbà i territorial alineat amb els objectius de desenvolupament sostenible de les nacions unides, amb tres principis que defineixen l'estratègia de desenvolupament sostenible del Pla:

L'afavoriment de la circularitat en la utilització dels recursos, on el Baix Llobregat té un paper molt rellevant en diversos aspectes (foment de la utilització d'aigua regenerada i recursos hídrics alternatius, foment de la utilització d'energies renovables i protecció del cicle integral de l'aigua).

La rehabilitació i reforma urbana: El PDU no es planteja com a pla amb voluntat d'estendre la ciutat, sinó de reformular-la internament per generar un model més eficient, capaç de mitigar la generació de gasos d'efecte hivernacle a partir d'un menor consum de recursos en els usos urbans i una mobilitat més eficient, producte d'un model urbà de proximitat.

La disminució de les externalitats del metabolisme urbà: El Pla planteja millorar la qualitat ambiental dels teixits urbans i minimitzar els efectes del canvi climàtic en aquells teixits i entorns més vulnerables.

En definitiva, es pretén donar resposta a les necessitats de la població metropolitana basant-se en les capacitats del territori.

Cal tenir en compte que, aquests reptes ambientals transcendeixen l'urbanisme i, per tant, requeriran d'una acció conjunta entre administracions, sector privat i societat per superar l'actual crisi climàtica. No obstant, un model urbà pensat des de l'òptica del metabolisme urbà és una condició necessària que el PDU es planteja fer realitat i on l'àmbit del Baix Llobregat pren una rellevància singular, pel valor i dinamisme dels seus ecosistemes, per les infraestructures clau en la gestió del metabolisme urbà que se situen en aquest àmbit i per la diversitat de formes urbanes i d'activitat econòmica que hi apareixen.

En els objectius de desenvolupament sostenible de les nacions unides es detalla que una de les claus per assolir unes ciutats i comunitats sostenibles (Objectiu 11 dels ODS) és afavorir els vincles econòmics, socials i ambientals positius entre les zones urbanes, periurbanes i rurals.

Quin àmbit millor que el Baix Llobregat per posar en practica aquest repte?

Josep Maria Carreras i Quilis

Arquitecte urbanista
Director de l'Àrea de Desenvolupament de Polítiques Urbanístiques de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Jacob Cirera Val

Ambientòleg de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

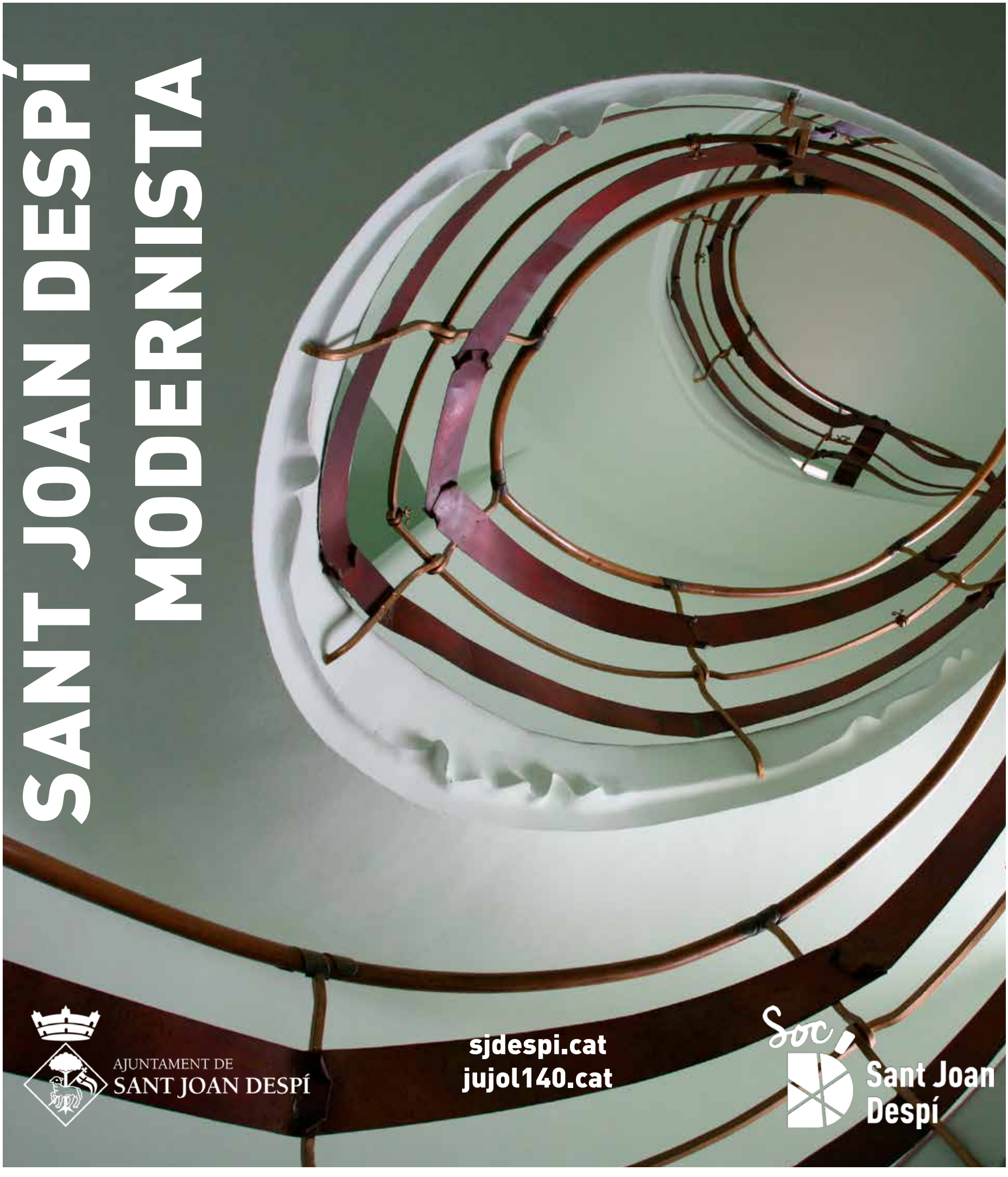
SANT JOAN DESPÍ
MODERNISTA
AJUNTAMENT DE
SANT JOAN DESPÍ
sjdespi.cat
jujol140.cat
Soc
Sant Joan
Despí

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

L'economia circular parteix de les tres "erres": reduir, reutilitzar i reciclar

Segons el Think Tank Circle Economy, l'economia circular és una gran oportunitat de negoci, doncs calcula que generarà un benefici de 1,8 bilions d'euros només a la UE

Cal una ordenança municipal comuna per ordenar el repartiment i ocupació del espai public a l'àrea metropolitana que provoca el progresiu aument del comerç electrònic

12 PRODUCCIÓ I CONSUM RESPONSABLES

PRODUCCIÓ I CONSUM RESPONSABLES

Una informació de **J. C. V.**

VIVIM EN UN PARADOXA TOTAL.

Les noves tecnologies ens posen com els reis que, actuant com a consumidors veiem, volem i tenim a casa qualsevol cosa de forma pràcticament immediata. Es sostenible aquest comportament si ho fem a diari o diversos cops al dia? El comerç electrònic comporta el transport de la mercaderia i el concepte que s'anomena darrera milla, la distància entre el centre de distribució i casa nostra.

Repartidors, en bici, moto o furgoneta, vindran a casa nostra tantes vegades com clics fem al nostre aparador del smartphone. Es sostenible mantenir un exèrcit de repartidors malament retribuïts per la nostra comoditat? Es sostenible que els nostres carrers estiguin permanentment ocupats per vehicles de tot tipus de repartiment, amb les molèsties que comporten? Es sostenible que grans companyies que fan servir plataformes virtuals s'enriqueixin i no paguin impostos al nostre país i que paguin sous de miseria als repartidors? Al marge dels aspectes laborals per la generació d'una ocupació precària i l'evació fiscal, aspectes que els sindicats i els governs ja tracten, al nostre àmbit comarcal cal una ordenança municipal comuna per ordenar el repartiment i ocupació del espai public al menys a l'àrea metropolitana.

D'altra banda, el model de consum basat en el comerç electrònic comporta la progressiva desaparició del comerç cara a cara. A Estats Units ja han tancat centenars de centres comercials. A casa nostra els centres comercials comencen a patir les compres online, però encara no temen pel seu futur immediat. Qui sí està patint les conseqüències d'aquests hàbits de consum són els botiguers de proximitat. Un extrem que comporta el tancament de botigues i la desertització dels nostres barris. Som molts qui pensem que el comerç de proximitat és necessari per mantenir un model de poble o de ciutat amb vida. Un model perfectament compatible amb les "catedrals" del consum que són els centres comercials i un comerç electrònic responsable que comporti agrupar les nostres compres i no fer-les d'una en una, de cara a que no sigui necessari un constant repartiment.

Capitalisme conscient

En línies generals, el capitalisme ja és conscient i els em-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

presaris pensen ja més enlà de les seves finalitats lucratives per donar visibilitat a l'economia circular, perquè també és un bon negoci. El motor que està transformant el capitalisme és un salt d'un sistema económic basat en l'escassetat a una nova economía d'abundància. El capitalisme està inmers en un procés de trnasformació que provoca que la seva realitat actual s'assembli cada vegada menys a la seva definició fundacional, doncs els empresaris expressen la necessitat de fomentar que les empreses tinguin un propòsit més enllà del fi lucratiu, en la línia dels ODS, una economía que serveixi a tots els habitants del planeta, passant de la primacia dels accionistes del model actual a adquirir un compromís amb tots els grups d'interès d'una empresa o "stakeholders". En definitiva, un capitalisma amb consciencia.

La producció linial que funciona des de la primera revolució industrial i que porta amb nosaltres tres segles re-

Passa a la pàgina següent

Raons per impulsar l'economia circular

1 / Escassetat de recursos

Entre 1970 i 2017, l'extracció de materials s'ha triplicat i es duplicarà d'aquí a 2050, fins 184.000 milions de tones anuals en 2050.

2 / Superpoblació

La población superarà a La Terra els 9.800 milions de persones en 2050.

3 / Producció mundial disparada

Es calcula que la producción mundial es dupliqui en 2050.

4 / Excesiu CO2

Al ritme actual, les emisions contaminants arribaran als 60.000 milions de tones en 2050 i no aconseguirem frenar la pujada de la temperatura.

PEL TRACTAMENT DE LES AIGÜES RESIDUALS

AMB invertirá 186 milions fins el 2024 per garantir l'agua neta a 6 milions de persones

El Consell Metropolità va aprovar al desembre de 2019 el Pla quinquennal de Reposicions i Millores i Noves Inversions pel període de 2020-2024 a les depuradores i infraestructures de sanejament en alta del cicle de l'aigüa de l'àrea metropolitana de Barcelona per garantir una correcta gestió de les aigües residuals. L'acord preveu una inversió global, a mitjà termini, de 186 milions d'euros fins el 2024, que seran aportats per la Generalitat de Catalunya.

La planificació inclou actuacions per garantir i millorar el funcionament de les 7 macrodepuradores i altres infraestructures de sanejament, com ara els col·lectors, amb què l'AMB dóna servei a una gran part de la població i de les activitats econòmiques de l'àrea i la regió metropolitanes, que en el volum d'aigua tractat equivaldria a més de 6 milions d'habitants.

El finançament previst de 186 milions d'euros suposa un volum econòmic 10 vegades superior a les aportacions realitzades en els darrers 5 anys. En aquest sentit, el 2020 es destinaran més de 18 milions d'euros al capítol de reposició i millores, mentre que durant els anys següents (fins el 2024) l'aportació destinada a aquests dos conceptes serà de 19,7 milions d'euros de mitjana per any. Pel que fa al capítol d'inversions, la dotació total prevista serà de 89 milions d'euros. Una part d'aquestes inversions ja estan incloses en la planificació hidrològica vigent a Catalunya (Pla de gestió i Programa de mesures del 2n cicle de la planificació de les conques internes 2016-2021).

Una app per anar cap el residu zero

Go Zero Waste App és una aplicació amb un cercador de productes sense plàstic i botigues que venen a granel, que també inclou reptes per anar consolidant hàbits responsables i aconseguir reduir els residus en el dia a dia. És a dir, una app per moure's cap a un estil de vida de residu zero (zero waste). L'aplicació és gratuïta i està disponible tant per a dispositius Android com per iOS (iPhone). Inclou les funcionalitats següents:

Cercador de botigues a granel i de residu zero

Aquesta funcionalitat respon a la necessitat de trobar alternatives a prop dels usuaris per fer la compra habitual a granel o sense plàstic. L'aplicació gestiona un mapa de botigues a 20 ciutats del territori espanyol, que l'usuari pot explorar en funció de la seva localització o fent-hi cerques per producte. L'aplicació també permet guardar les botigues més visitades com a preferides.

Reptes per construir hàbits sostenibles

Per poder anar cap a un estil de vida sense residus és important modificar els hàbits quotidians de vida i consum. Per exemple, portar sempre una ampolla reutilitzable per no fer servir ampolles de plàstic d'un sol ús. O bé anar a comprar aliments frescos (carn, peix) amb el tupper i la cistella, per no fer servir envasos ni bosses de plàstic. Aquests petits gestos tenen un gran impacte –sobre el medi ambient, la salut i la butxaca– quan es converteixen en hàbits, per això l'aplicació inclou una funcionalitat basada en la gamificació que proposa fins a 10 reptes assumibles per facilitar la construcció d'hàbits sostenibles.

Una app col·laborativa

Per aconseguir que l'aplicació sigui útil a tot arreu, els creadors han afegit l'opció que els mateixos usuaris suggereixin i afegeixin noves botigues. Així, el mapa va creixent de manera col·laborativa i gràcies al coneixement compartit de la comunitat. Fins ara s'han afegit 295 botigues al mapa.

Combustible a partir dels residus orgànics

El projecte Life Methamorphosis, iniciativa pionera a tota Espanya, permet obtenir combustible a partir dels residus orgànics. El projecte investiga sobre tecnologies per generar biometà, un gas d'origen renovable que, en comparació amb els combustibles fòssils, suposa una emissió menor de CO2 a l'atmosfera. El projecte compta amb dos prototips: UMBRELLA, instal·lat a l'Ecoparc de Montcada i Reixac, de titularitat de l'AMB i gestionat per FCC Medio Ambiente, i METHAGRO, gestionat per Naturgy i situat a la planta agroalimentària Porgaporcs a Vila-sana (Lleida).

El combustible obtingut s'ha provat amb èxit en diversos cotxes de gas natural comprimit (GNC) de la marca SEAT, dels models León i Arona, així com en camions de recollida de residus aportats per l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i FCC Medio Ambiente. El biometà també és apte per injectar a la xarxa de gas natural seguint els estàndards europeus.

Gestió de residuos al Baix

A l'àrea metropolitana hi han 78 punts fitxos de recollida de residuos, coneguts com deixelleries. Pràcticament totes les poblacions tenen una deixelleria, però també hi han 31 mòbils. La planta de gestió de voluminosos de Gavà recupera fusta i residus voluminosos procedents de deixalleries o serveis municipals de recollida. A més a més hi han tres plantes de triatge, dos a la nostra comarca: a Molins de Rei i a Gavà-Viladecans.

Amb els residuos orgànics, la planta de compostatge de Torrelles de Llobregat fa el tractament de matèria orgànica i residus vegetals per donar serveis a diversos municipis metropolitans.

També tenim al territorio l'Ecoparc de la Zona Franca de Barcelona és una planta de tractament mecànic i biològic de residus municipals i la planta de transferència de Viladecans.

ve de la pàgina anterior

sulta insostenible. Tenim que anar cap a un model circular. Com alerten els cientifics, si no canviem res i seguim creixent com fins ara en població i en consum, en 2050 necessitarem 3 planetes Terra per sobreviure. Ja necessitem gairebé dos. I no els tenim. Al Baix Llobregat ja fem rodar l'economia circular per generar noves oportunitats de negoci, d'ocupació i preservar el medi ambient.

Les tres erres de l'ecologia

Resulta urgent virar cap a un model de producció circular. Enfront de la vella concepció de crear, usar i llençar, l'economia circular exigeix reciclar, reduir i reutilitzar, les tres erres bàsiques de l'ecologia. Però també contemplar des del principi tot el circuit de la cadena de valor: des de l'ús dels materials, el disseny del producte, la forma i model de producció, el consum energètic, passant pel model de consum i distribució, reparació i reutilització perquè torni de nou a l'circuit del procés productiu i es tanqui el cercle. El model d'economia circular va lentament sumant adeptes entre les empreses i els ciutadans, però ha arribat el moment que adquireixi major velocitat amb l'Agenda 2030.

Passa a la pàgina següent

> La **producció lineal** que funciona des de la primera revolució industrial i que **porta amb nosaltres tres segles** resulta **insostenible**. Hem d'anar cap a un **model circular**

ENTITAT SOCIAL I SOLIDÀRIA

Roba Amiga, bon exemple d'economia circular

Un exemple d'economia circular és l'emergent mercat d'empreses d'inserció social que donen ocupació a partir de la recollida selectiva de roba, doncs els residuos tèxtils s'han multiplicat amb la moda "low cost". La roba usada mai s'ha de llançar a les escombraries. Seria la pitjor opció. S'ha d'entregar a Càritas o al programa Roba Amiga de Solidança, amb plantes a Sant Just Desvern i a Sant Esteve Sesrovires.

El de Roba Amiga és un model inclusiu i de foment de l'economia social en la gestió del residu tèxtil a la nostra comarca. La seva tasca d'inserció a través del residu tèxtil, gràcies a la qual genera uns 250 llocs de treball, és exemple també d'empresa de l'economia social, a més de la economía circular i produeix un consum plenament responsable en tots els sentits. Les possibilitats de la roba per impulsar l'economia circular són enormes, al convertir-se en providor de materies primeres per altres empreses, com per exemple, de moda sostenible. També es poden produir noves peces de roba a partir de, per exemple, els texans, tal i com fa Backtoeco, una marca dedicada al "upcycling".

El 70% de la roba s'exporta

I quin és el destí de la roba vella recuperada a Catalunya? Isabel Gimeno, directora de la Cooperativa Roba Amiga, dóna xifra molt concretes: un 10% de roba es ven a les botigues de les pròpies empreses socials; un 45% es reutilitza a través de l'exportació (a Àfrica, països de l'Est, etcètera) i un altre 40% es recicla; és a dir, es converteix en matèria primera (cotó, llana, etcètera) per ser també exportada (tot i que un a petita part es recicla a Espanya). Finalment, menys del 5% va a abocador, doncs "es llança el mínim possible", diu Gimeno. I una mínima fracció va a donacions (Càritas, serveis socials, etcétera).

Així, doncs, segons aquestes dades, més del 70% de la roba recollida selectivament va a l'exportació. A l'informe de Asirtex s'hi indica que Espanya va exportar 39,5 milions de quilos de peces al 2016, venudes sobretot al Togo (5,7 milions, Índia (4,1) i Emirats Àrabs (4), països que serveixen per a la seva redistribució a altres països.

El textil, sector innovador

A poc a poc, els sectors comencen a adoptar un pensament circular a més dels consumidors. Pel que fa al sector tèxtil, per exemple, que és un dels sectors més contaminants pel consum intensiu d'aigua i altres recursos naturals, productes químics per tenyits i degradats, energia, transport, alts excedents que cal destruir, etc., està innovant en materials, incorporant fibres reciclades, reduint la seva despesa energètica i utilitzant tecnologies que no requereixen ni aigua ni abrasius químics. El resultat final és el mateix des del punt de vista del "look and feel" i atractiu del producte però amb molt menys impacte mediambiental.

ve de la pàgina anterior

Dins del capitalisme conscient, l'economia circular és una més de les manifestacions d'aquesta creixent preocupació mediambiental que, lluny d'estar en el seu apogeu, està en els seus inicis. Quan d'aquí a deu anys mirem enrere ens adonarem que estem al principi d'una transformació profunda dels models de producció i de consum de les nostres economies. Una transformació que, com estem veient ja, requereix que els empresaris, els directius i també els treballadors estiguin persuadits de la importància del medi ambient des de la convicció, la conveniència o la coacció. I ara es donen els tres plans: la regulació ho exigeix; les raons econòmiques per al canvi són evidents i cada vegada més empreses i directius actuen per convicció.

Una economía de 1,8 bilions d'euros

Actualment, tot just el 9,1% de l'economia mundial és circular, segons el mesurament de l'Think Tank Circle Economy recollida en el seu informe 2019 Circularity Gap Report. L'estudi detalla un full de ruta per tancar el cercle i materialitzar el benefici de 1,8 bilions d'euros que es calcula portarà amb si l'economia circular només a la Unió Europea. Amb aquest enorme potencial econòmic es generen oportunitats laborals i de negoci indiscutibles.

En deu anys, aquest 9% quedarà enrere. L'escassetat de recursos naturals; els evidents estralls del canvi climàtic; la creixent conscienciació de la societat; l'aposta per la sostenibilitat; la pressió dels consumidors i inversors; les normes ... Tot, absolutament tot apunta cap a un futur circular.

"Anem en la direcció en la qual la sostenibilitat ha deixat de ser una opció per convertir-se en una obligació. Avui ningú s'atreveix a dir que el canvi climàtic és una mentida. En 2030 mirarem als qui en 2020 deien que el canvi climàtic no és rellevant com avui mirem als que diuen que la Terra és plana", diu Ramon Pueyo, soci responsable de Sostenibilitat i Bon Govern de KPMG a Espanya.

Innovació del procés productiu

L'economia circular no versa exclusivament sobre reciclar o utilitzar materials reciclats per crear nous productes, sinó que implica innovar en el procés de la cadena de valor i redefinir els models de producció, consum i de negoci dominants. És a dir, que exigeix un gir gairebé de 180 graus en pràctiques, processos i fins estratègies empresarials.

"Cal replantejar tot. Des del tipus de materials que s'utilitzen en el procés d'elaboració, l'energia utilitzada i consumida, el procés de recuperació dels diferents materials per a re-integrar-los de nou al cicle productiu, l'impacte que tot això genera en el medi ambient, com, quan i de quina manera es consumeix, com es podria ajustar millor la producció a la demanda, com es podria allargar el cicle de vida del producte ... tot", explica Enrique Porta, soci responsable de Consum de KPMG a Espanya.

Passa a la pàgina següent

REAPROFITAMENT

Espigoladors: la bellesa dels aliments és a l'interior

Espigoladors és una entitat nascuda al Prat que té l'objectiu de reaprofitar les fruites i verdures del Parc Agrari que no s'aprofiten, pel seu estat o aparença. D'aquesta manera, l'associació treballa per canviar el paradigma social de consum desmesurat i per avançar cap a pràctiques més sostenibles de consum responsable i conscient.

> **Cal replantejar tot**: des del tipus de materials, l'energia, el procés de recuperació, l'impacte en el medi ambient i ajustar millor la producció a la demanda, a més d'**allargar el cicle de vida dels productes**

REDUIR ELS ENVOLTORIS

Eliminar el plàstic dels "packaging" dels productes

Un altre exemple: la innovació en el packaging, eliminant els plàstics i buscant materials biodegradables per reduir l'impacte nociu. Les marques de gran consum s'han convertit en els primers dinamitzadors de la recerca de solucions alternatives a l'ús de plàstic com packaging, que no és fàcil d'eliminar perquè aquest és el seu vehicle principal de comunicació amb el consumidor en els lineals, però sí que estan dissenyant noves fórmules de presentació de productes o sistemes de recuperació i reintegrament dels residus en el cicle productiu. Avui les bosses de plàstic estan cridades a desaparèixer, no només per questions legislatives, sino perquè els consumidors ja no les volen. A més, amb plàstics reciclats es fa roba, parcs infantils, canonades, sabatilles, ulleres, maons...; i amb pneumàtics es fan sabates, senyals de trànsit, contenidors industrials, guadarraíles, bosses, teulades ...

Lentament, però, cada vegada més companyies i sectors se sumen a el pensament circular. Fabricants d'automòbils, electrodomèstics, electrònica, etcétera, dissenyen components fàcilment extraïbles per facilitar la seva desacoblament i reparació per allargar la vida útil del producte. Tots busquen reduir la intensitat energètica. Algunes companyies han creat ecosistemes circulars, és a dir, treballen amb proveïdors per identificar beneficis circulars en tota la cadena de producció. Altres companyies han introduït sistemes d'arrendament del producte i pagament per ús que els generen una font d'ingressos addicional a la tradicional.

ve de la pàgina anterior

2021. A Europa ja es recicla al voltant del 36% dels residus. Espanya va presentar en febrer 2018 un esborrany d'estratègia Espanya Circular 2030, encara en procés d'elaboració. A l'àrea metropolitana de Barcelona també hi ha iniciatives regulatories, per exemple, en la limitació dels vehicles més contaminants en la anomenada área de baixes emisions.

Els que més empenyen cap a l'economia circular són els consumidors, que premien les empreses que tenen valors i demostren amb fets la seva preocupació pel medi ambient i la sostenibilitat. I, per contra, castiguen aquelles que no són o pretenen semblar sostenibles.

La roda dels materials

La clau de l'economia circular és concebre els materials com una cosa que ha de passar no una sinó moltes vegades pel circuit econòmic. I entendre que els productes poden tenir una vida molt més llarga del que estem acostumats. Un exemple clar al sector tèxtil és les diferents vides de la roba. Una cosa que facilita aquesta transició circular és la tendència a compartir en lloc d'adquirir en propietat. "S'està passant de "posseir" a "utilitzar" en funció de la necessitat en un moment donat, el que atorga molta més flexibilitat i accessibilitat als consumidors, que vam decidir què i com consumim en cada moment, però a les empreses això els exigeix repensar el seu model de negoci. Tots els models de negoci estan passant a tenir al centre al client i les seves necessitats, doncs és el consumidor el que tira i condiciona el model productiu i no al revés. Un exemple d'això és SEAT, que es planteja vendre recorreguts i no tant vehicles.

Passa a la pàgina següent

TECNOLOGIA MÒBIL I RECICLATGE, DE LA MÀ A SANT BOI

L'Ajuntament de Sant Boi fomenta el reciclatge amb l'ajuda del telèfon mòbil

Reciclar i fer una foto. No estem parlant de fer 'postureig' a les xarxes socials per mostrar la nostra sensibilitat ambiental, sinó del projecte que va posar en marxa l'Ajuntament de Sant Boi l'any passat, com a prova pilot, consistent en el foment del reciclatge a través de l'ús dels telèfons mòbils. Es tracta d'una iniciativa que va posar en marxa de la mà d'Ecoembes i que consisteix en una aplicació mòbil amb la qual es poden aconseguir premis i uns altres avantatges personals o col·lectius.

El funcionament és ben senzill. Els ciutadans han de registrar-se al web *http://santboi.reciclos.cat*, fer una fotografia a l'envàs que vulguin introduir al contenidor groc, en la qual cal que es vegi el codi de barres, per a després dipositar-lo a l'interior i escanejar un codi QR que trobaran al mateix contenidor. La prova pilot es va començar a posar en marxa als barris de Marianao i Ciutat Cooperativa, tot i que des de principis d'any hi ha contenidors del projecte Reciclos per altres punts de la ciutat, atès que la voluntat municipal era extendre la iniciativa a tot el municipi.

Un cop el ciutadà porta a terme aquests passos, rebrà punts Reciclos, que podrà bescanviar per premis -hi haurà sorteigs diversos-, o bé fer una donació a una ONG o participar en campanyes solidàries.

L'alcaldessa Lluïsa Moret va expressar l'aposta municipal per millorar els nivells de reciclatge a la ciutat "treballant de la mà dels veïns i veïnes" per tal de tenir una ciutat "millor" i preservar l'entorn mediambiental. Per la seva banda la coordinadora d'Ecoembes a Catalunya, Gemma Arroyo, va destacar que l'objectiu d'iniciatives com aquesta de Reciclos és millorar per reciclar "encara millor".

Es tracta d'un projecte, a més, que vol conscienciar els més petits i els joves mitjançant xerrades sobre l'economia circular i la necessitat d'avançar cap a aquest paradigma.

CIRCULAR ECONOMY HOTSPOT

Catalunya acollirà al novembre l'esdeveniment europeu del 2020 en economia circular

El Circular Economy Hotspot Catalonia (CEHC2020) reunirà al novembre de 2020 uns 400 experts internacionals i serà una oportunitat única per mostrar iniciatives empresarials, estratègies governamentals i projectes innovadors que estan transformant l'economia de Catalunya cap a la circularitat.

L'esdeveniment, coordinat per la Generalitat de Catalunya, tindrà lloc del dia 16 al 19 de novembre de 2020 i oferirà conferències magistrals i itineraris guiats per visitar solucions circulars de diferents sectors que tenim al país.

El compronís del món local

En l'àmbit de la promoció de les estratègies i accions d'aterrament i promoció de l'economia circular des del mon local, diverses administracions i entitats supramunicipals hem establert una coordinació per tal de fer present en el Circular Economy Hotspot la feina que les ciutats i pobles desenvolupeu, en els diversos rols com a impulsors, facilitadors, promovent la sensibilització i com a consumidors de bens i materials.

Aquesta coordinació de l'Economia circular al mon local s'ha establert per part de la Diputació de Barcelona (Àrea de Desenvolupament Econòmic, Turisme i Comerç i Àrea d'Acció Climàtica), Agència de Desenvolupament Econòmic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, el Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona, del qual AEBALL i UPMBALL formen part, i la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, sota el paraigües de la Generalitat de Catalunya.

Com a acció de sortida, la Generalitat de Catalunya obre la convocatòria per a empreses, organitzacions o centres tecnològics que vulguin presentar les seves solucions i desenvolupaments tecnològics al CEHC2020 L'última jornada del congrés es dedicarà a potenciar trobades bilaterals amb altres participants de l'Smart City Expo World Congress, aprofitant la celebració d'aquest esdeveniment a Barcelona en les mateixes dates.

RECOMANACIONS DE L'AMB

Consells per ser un consumidor sostenible

Penseu sempre abans de comprar: què necessita aquella persona i si allò que anem a regalar-li serà d'utilitat o només serà un caprici. Compreu i consumiu sempre en la mesura justa.

Mireu opcions de compra o regal en el mercat de segona ma o d'intercanvi: roba, objectes antics, llibres, col·leccionisme, articles d'electrònica, joguines... A més, la reutilització o l'intercanvi d'objectes és una eina que serveix per educar en la sostenibilitat.

Feu servir el comerç de proximitat i aquells establiments que venen productes d'origen local, ecològic, a granel, de comerç just i /o artesanals. D'aquesta manera, reduireu la petjada de CO_2 del que compreu, minimitzareu els residus, menjareu més sa i sereu solidaris.

Eviteu el malbaratament alimentari: planifiqueu bé els àpats per no haver de llençar el menjar; poseu racions una mica més petites als plats (és millor repetir que deixar-ne al plat); eviteu els ingredients que es facin malbé; feu menjar que es pugui congelar en cas que sobri; aprofiteu el menjar sobrant per fer noves receptes…

PRODUCCIÓ DEL SECTOR DEL GRAN CONSUM

El paper decisiu de la distribució i la indústria alimentària i de begudes

"Pocs sectors com el de el gran consum, la distribució i la indústria alimentària i de begudes tenen tants fronts oberts en aquesta matèria ni tant protagonisme en l'impuls d'aquest model de desenvolupament sostenible que requereix la nostra economia, la nostra societat i el nostre medi ambient", assenyala José María Bonmatí, director general de l'Associació d'Empreses del Gran Consum (AECOC), amb seu a Barcelona i que va participar al cicle d'infraestructurs d'El Llobregat i BCN Content Factory.

Potenciar l'economia circular, la reutilització d'envasos i minimitzar l'impacte mediambiental i el canvi climàtic són alguns dels objectius als quals fabricants i distribuïdors ja estan compromesos i ara van a unir esforços i intercanviar experiències d'ecoinnovació, clau que ha de permetre a les empreses guanyar competitiviad i reduir l'impacte ambiental negatiu a través de mesures com la millora de l'eficiència de tota la cadena de subministrament, noves solucions d'envasat, la preservació dels recursos alimentaris o nous mètodes de producció agrària.

Afortunadament, no es parteix de zero. Maurici García de Quevedo, director general de la Federació d'Indústries d'Alimentació i Begudes (FIAB) recorda que la indústria porta temps implicada en aquests objectius, sobretot en l'ambiental, a l'ésser matèria primera dels seus productes. "Fa més de 20 anys que la indústria d'alimentació i begudes va impulsar a Espanya un àrea de gestió de residus que, gràcies a la seva eficiència, hem aconseguit incrementar els reptes de reciclatge d'envasos domèstics d'un 40% a més de l'75%", assegura. Fins al punt que el portaveu de FIAB assegura que "cap altre sector és tan eficaç en la gestió de subproductes com la indústria d'alimentació i begudes".

Primer país en prevenció de residus

Garcia de Quevedo també subratlla que "vam ser el primer país que vam implantar l'obligatorietat de plans empresarials de prevenció de residus per a certes empreses que posen al mercat una quantitat determinada d'envasos". Uns plans que han aconseguit implantar més de 8.600 mesures de reducció que han suposat un estalvi de 143.200 tones de CO_2, sis milions de megawatts d'energia i 28,8 milions d'metres cúbics d'aigua, segons FIAB.

La indústria alimentària i de begudes considera els residuos com co-productes, ja que tenen un valor molt important tant per a la cadena d'alimentació animal com per a altres indústries i sectors, com els farmacèutics, químics o cosmètics. García de Quevedo posa alguns exemples d'iniciatives que subratllen la consciència adquirida pel sector, com és el cas que s'utilitza la melassa de la indústria sucrera per a la fabricació d'alcohol, àcid cítric, llevat per a panificació i pinso per a bestiar, així com que els compostos fenòlics al raïm de vi s'aprofiten com antioxidants o polifenols de la producció de fruites s'extreuen pectines d'olis essencials.

Primer país en donacions d'aliments

Un altre aspecte de què podem sentir-nos orgullosos és que som el primer país de la Unió Europea en donacions d'aliments i que s'ofereix informació a l'consumidor pel que fa a la data de caducitat i consum preferent perquè es pugui donar l'ús més adequat. La lluita contra el malbaratament alimentari ha estat liderada a Espanya per AECOC i la seva campanya "L'alimentació no té desperdici". A hores d'ara, són 460 companyies que impulsen activament aquest objectiu. José María Bonmatí, director general d'AECOC, explica que el problema arrenca a les pèrdues que es produeixen en el camp, fruit dels preus o de condicions meteorològiques. No obstant això, Bonmatí assegura que fa dos anys el 1,4% del producte que arribava a la botiga i arribava a la data de caducitat no aconseguia donar-se o finalment consumir-se. "L'any passat sota a l'1% ia hores d'ara ja ho hem reduït a només el 0,75% dels productes que finalment no alimenten a algú".

El transport és crucial

La mobilitat sostenible i una bona operativa de l'transport de mercaderies també és crucial. Segons l'opinió de Bonmatí, "el primer és aconseguir que els camions no circulin buits, després que hàgim incorporat elements d'economia circular, com els palets i les caixes reutilitzables". La capacitat de càrrega també és important, com els camions de 25 metres, que permet reduir les emissions, i augmentar la capacitat de càrrega com altres països veïns. No obstant això, el major repte per a la distribució de mercaderies és l'última milla, el repartiment a les ciutats. En aquest punt, el director general d'AECOC assenyala que les solucions s'emmarquen en el concepte de Smart Cities per millorar el subministrament a les botigues i el repartiment derivat de el comerç electrònic.

580 milions de llocs
de treball de nova creació generaria l'economia circular

600 milions d'euros
estalviaria la indústria, el 8% de la seva facturació

450 milions de tones
d'emissions de CO2 menys el 2030

ve de la pàgina anterior

Aquest boom de compartir o re-utilitzar ha estat possible gràcies a el desenvolupament de la tecnologia i plataformes que "connecten necessitats", el que ha canviat el paradigma empresarial: "a l'antiga economia, l'important era controlar tota la cadena de valor de principi a fi. Avui, el rellevant és ser capaç de connectar en ecosistemes oberts", afegeix Porta, per a qui l'economia circular va impulsar encara més l'economia col·laborativa a altres sectors i productes no peribles. Si lloguem cotxes, pel·lícules, música, espai de treball ... per què no llogar mobles i rentadores, entre altres coses? Aquesta utilització compartida dels productes implica allargar la vida útil dels mateixos, de manera que es consumeixen menys unitats i això es tradueix en menors necessitats de producció.

Fins ara l'empenta ha vingut de la regulació i dels consumidors. Ara els toca el torn a les empreses. No hi ha altre camí.

EXEMPLE D'INNOVACIÓ EN LA PRODUCCIÓ

Premi a les càpsules compostables residu 0 de Cafès Novell i BASF

En la categoria de Pimes, ha rebut un premi de la Fundació Randstad el projecte de Càpsules Compostables Residu 0, impulsat per Cafès Novell amb reserca i desenvolupament de BASF. Aquestes càpsules, biodegradables i compostables, poden ser dipositades, un cop usades, en la fracció orgànica. En condicions de compostatge industrial, es converteixen en compost en un període d'entre 12 i 20 setmanes.

En aquesta mateixa categoria, el jurat va voler reconèixer amb una menció especial a ABN Pipe Systems pel desenvolupament de solucions en compostos termoplàstics produïdes amb material 100% reciclat post consum, principalment polipropilè, per a fabricar més de vint categories de producte adaptades principalment a el sector automoció, donant una segona vida útil a tots els excedents plàstics de la indústria transformadora.

Solidança/Roba Amiga refent al Baix Llobregat en l'impuls de l'economia circular amb valor social

L'economia circular i el consum responsable a més de ser una alternativa per un futur sostenible, són eines clau per a poder lluitar contra la pobresa i fomentar la inclusió social. D'això en sabem bastant a **Solidança/Roba Amiga**, ja que portem 23 anys al territori fomentant l'economia circular i social. Som una entitat que ens dediquem a la gestió residus i els preparem per tornar a ser articles de venta de segona mà, ens hem especialitzat en la gestió del tèxtil, els RAEEs (residus d'aparells elèctrics) i també mobles, llibres, etc. Som membres del Programa Roba Amiga, projecte que impulsa la inclusió social a través de la gestió del residu tèxtil. El model de gestió del residu tèxtil és *smart* i circular: s'ofereix un servei de qualitat a la ciutadania perquè pugui reciclar la roba en desús còmodament, amb la ubicació de 1.000 contenidors taronges de Roba Amiga a la via pública de **170 municipis** de les comarques de Barcelona i Girona, en els que hem recollit **5.000 tones de residu tèxtil al 2019**. A la nostra planta de Sant Just Desvern són classificades i preparades per a la seva reutilització en venta de segona mà o per al seu reciclatge. La roba un cop preparada és comercialitza a través de les nostre 10 botigues Solidança/Roba Amiga, 4 d'elles situades al Baix Llobregat als municipis de Sant Joan Despí, Cornellà i Molins de Rei. És en aquestes botigues on es tanca el cercle d'economia circular. Són botigues de consum sostenible i a la vegada fomenten la inclusió social. A més, durant el 2019 Solidança vam recuperar **90 tones** d'aparells elèctrics, assolint un 30% de reutilització en aparells de línia blanca (rentadores, neveres, etc..). I 98 tones de mobles han estat recuperats per a la seva venta. Durant el 2019 amb la reutilització de residus s'ha donat feina a 110 persones de les quals un 67% provenen de Serveis Socials d'Ajuntaments col·laboradors i s'han evitat **31.483 tones** d'emissions **de CO2**.

Nati Yesares
Responsable de Medi Ambient de Solidança

Com a consumidors/es tenim dues tasques importants a fer, cercar alternatives de consum menys contaminants, on els articles de segona mà poden ser una bona opció, i també procurar per la **reutilització dels nostres objectes en desús, a través de donacions a entitats com Solidança.**

Per avançar en aquesta tasca ambiental i social és clau també l'aposta de les administracions públiques, com per exemple introduint clàusules socials en la contractació pública o afavorint sistemes de recollida de residus que fomentin la preparació per a la reutilització. També des de Solidança voldríem reivindicar la necessitat de mesures fiscals que facin possible aquest impuls com la reducció de l'IVA 0 per als articles de segona mà.

Des de Solidança seguirem apostant per aquest canvi de paradigma que promogui altres formes de producció més sostenibles i nous hàbits de consum que permetin una qualitat de vida digna per les generacions futures.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

L'emergència climàtica ja ha estat decretada a la metròpoli a l'any 2020

La reconversió de la C-245 és el projecte estrella del 2020 per pal·liar els efectes del canvi climàtic

El món local serà l'encarregat de promoure la planificació i gestió de les accions estatals contra el clima

13 ACCIÓ PEL CLIMA

ACCIÓ PEL CLIMA

Corredor de mobilitat sostenible entre Cornellà i Castelldefels

Una informació de **CARLOS MANZANO**

EL PARLAMENT EUROPEU VA DECLARAR L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA EL PASSAT 28 DE NOVEMBRE DE 2019 amb 429 vots a favor, 225 en contra i 19 abstencions. D'aquesta manera es converteix en el primer continent en mirar intensament pel clima i arrela les bases que hauran de ser desenvolupades pels diferents països, especialment al món local.

A aquest fet se li ha de sumar la Cimera del Clima que va tenir lloc a Madrid, del 2 al 13 de desembre de 2019, com una altra alerta urgent per prendre mesures pel clima.

Els ajuntaments amb les administracions comarcals, metropolitanes i provincials jugaran un paper cabdal en el compliment de les mesures d'aplicació de les Nacions Unides per a 2030. Entre elles caldria destacar la reconversió de la carretera C-245 per a fomentar el transport públic i donar prioritat a bicicletes i autobusos, o les campanyes de sensibilització, orquestrades principalment dels consistoris, per reduir contaminació, consum i emissió de gasos amb un canvi d'hàbits de la ciutadania.

Canvi d'hàbits al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Lluitar contra la contaminació atmosfèrica, reduir la generació de residus, produir energies renovables o estalviar aigua són alguns dels principals reptes que els consistoris, amb el suport de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), estan duent a terme per a que la població es conscienciï de la realitat climàtica actual. A més, iniciatives com les Zones de Baixes Emissions d'Esplugues, Cornellà, L'Hospitalet y Sant Vicenç dels Horts o la transició energètica vinculada al consum com el *Vilawatt* a Viladecans.

Entre les iniciatives més destacades per reduir la contaminació es troben algunes com la T-Aire o la T-Verda promogudes per l'AMB. La T-Aire serà una targeta especial pels dies d'alta contaminació atmosfèrica, un títol multipersonal de dos viatges integrats que es podrà utilitzar el mateix dia de la primera validació i que serà vàlid únicament en situacions d'episodi ambiental. D'altra banda, la T-Verda promou l'eliminació

Passa a la pàgina següent

Campanya de promoció i sensibilització del nou servei de recollida de residus a Castelldefels per millorar els índexs de separació i reciclatge. A baix, la nota targeta de transport públic, T-Aire, serà una targeta especial més barata pels dies d'alta contaminació atmosfèrica

ve de la pàgina anterior

de cotxes antics. És a dir, premia els ciutadans que canviïn o es desfessin del seu cotxe privat, especialment els que tenen més de 20 anys que en són els més contaminants, per utilitzar el transport públic. Aquesta nova targeta integral serà gratuïta i es podrà utilitzar a les sis corones de transport metropolità.

La reducció de la generació de residus al cinturó metropolità, on cada any es produeixen gairebé 460 kilograms per habitant, és una de les principals fites a dur a terme. Castelldefels n'és un bon exemple de gestió de escombraries pel fet d'haver municipalitzat el seu servei de recollida de residus. Aquest nou tipus de supervisió local de les deixalles forma part d'una bateria d'accions de l'Ajuntament de Castelldefels per millorar els índexs de separació i reciclatge, amb el suport de l'AMB en lo que respecta a la recollida selectiva amb la implantació de nous contenidors intel·ligents als carrers de la ciutat.

L'últim gran hàbit que els veïns i veïnes del Baix Llobregat haurien de canviar es el consum d'aigua i electricitat. Viladecans és el municipi pioner en lo que respecta a transició energètica i consum elèctric amb la creació de la companyia d'energia renovable local *Vilawatt*. Aquesta nova forma d'abastir electricitat a més premiarà amb moneda virtual i local les reduccions de consum d'electricitat. Respecte a l'aigua, la reutilització de l'agua de la pluja per a netejar els carrers o el reg dels jardins públics va ser una de les inversions que

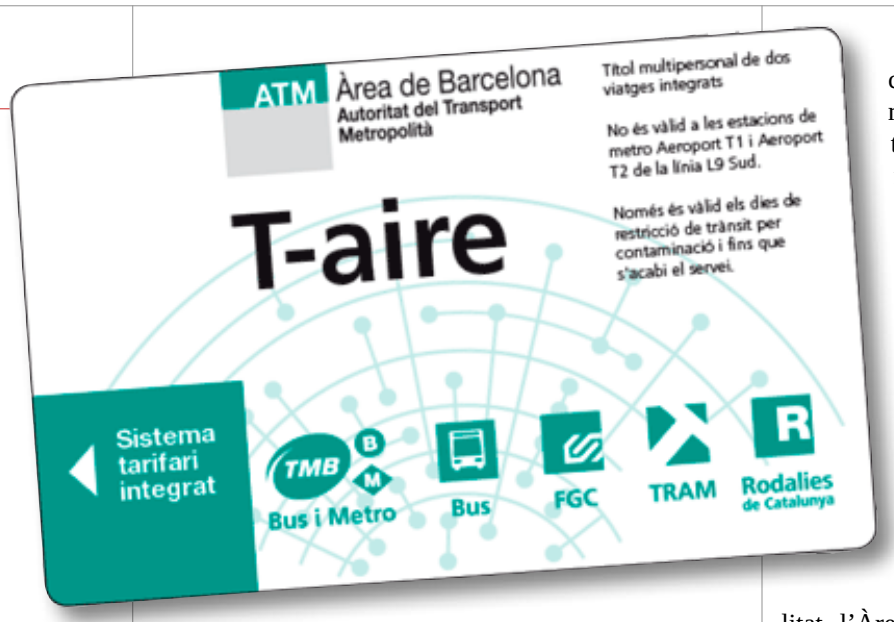

> La T-aire només es podrà utilitzar **en dies de contaminació aguda** i es podrà fer dos viatges

consistoris com El Papiol o Viladecans van realitzar fa una dècada i que ara està convertint-se en la millor forma de que l'aigua no faci amarar les diferents vies de les ciutats i pobles. Però més enllà d'això, trobem que les empreses municipals d'aigua del Prat, Olesa de Montserrat i Collbató són les poques que presten un servei públic molt orientat a la conscienciació i al consum per part de les famílies de l'aigua per aconseguir un estalvi quantitatiu de l'aigua potable extreta i refinada del Llobregat.

La nova Gran Via del Baix Llobregat

La C-245 prepara la seva reconversió per a ser la gran avinguda del delta. El Departament de Territori i Sostenibilitat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i els ajuntaments de Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels impulsaran les obres d'integració urbana i millora de la mobilitat en la C-245. La carretera connectarà els cinc municipis amb carril bus i bici exclusiu per tal d'augmentar els usuaris en transport públic i no contaminant.

Les obres, que es licitaran en les pròximes setmanes i començaran en els mesos de juliol i agost de 2020, comportaran una inversió de 39 milions d'euros (10 milions finançats per la Generalitat de Catalunya i els altres 29 pels cinc consistoris, amb préstecs de l'AMB) i un termini d'execució de 24 mesos. Del total del cost, 35 milions es destinaran a la realització del projecte i la resta, quatre milions, seran per a expropiacions.

Passa a la pàgina següent

Imatge de la contaminació actual de les aigües del riu Llobregat

ve de la pàgina anterior

En la majoria dels trams de la carretera hi haurà dos carrils bus, un d'anada i un altre de tornada, excepte en dos quilòmetres on l'amplària de la via no permet la seva construcció. En aquest cas, només hi haurà un que conviurà amb cotxes, motos o camions. Però les molèsties d'aquesta obra de 24 mesos afectaran molts veïns, especialment per les expropiacions que es realitzaran en alguns municipis com Cornellà o Viladecans per a eixamplar el carrer.

La carretera C-245, paral·lela a la C-32, transformarà aquest eix viari des de la Plaça de la Constitució de Castelldefels fins a l'intercanviador de Cornellà, on es troba la línia de ferrocarril de Rodalies, la L5

> La línia de Metrobús 8 **amb recorregut per la C-245** serà del tot elèctrica amb pantògraf

de metro i TramBaix. La carretera travessarà les grans rotondes com la del Tanatori de Viladecans o la Plaça Colom de Castelldefels per a agilitzar la circulació dels autobusos.

S'implantarà, a més, la línia de Metrobús 8 (M8), que farà el recorregut per tota la C-245. Aquest nou comboi serà totalment elèctric i serà recarregat per pantògraf, un sistema de carregar el dipòsit en l'inici i final de recorregut mitjançant un braç mecànic retràctil col·locat en el sostre del vehicle. En tan sols cinc minuts, podrà recarregar-se un 80% de la bateria.

La pròxima dècada, fins a 2030, s'hauran de prendre les mesures concretes per a la planificació i gestió eficaç de totes les variables que acceleren en canvi climàtic, des d'una perspectiva local per a poder actuar globalment. A més de les campanyes de sensibilització o el desenvolupament de nous hàbits individuals i col·lectius, s'haurà de millorar l'educació per a crear una societat compromesa amb capacitat de reacció als riscos relacionats amb el clima i l'alerta prematura de les calamitats o catàstrofes naturals dels pròxims anys.

El Delta del Llobregat, nuestra pequeña Amazonia

José García

Vicepresidente de Depana

El año 2019 ha venido marcado por una creciente ola de movilización contra el cambio climático, encabezada por los más jóvenes. Este movimiento global ha obligado a posicionarse a nuestros gobernantes. Las "Taulas d'Emergència Climàtica" se han sucedido en algunos de los municipios metropolitanos. Está por ver si estas mesas responderán a algo más que un mero interés oportunista.

La realidad es que en nuestro entorno más próximo se suceden y consolidan los proyectos que potenciarán este cambio climático y sus consecuencias. Más de un millar de hectáreas están a la espera de su cimentación definitiva, ya sea para; nuevas viviendas, hoteles, centros comerciales o polígonos industriales, que incrementarán de forma exponencial la movilidad viaria en una comarca que carece de un buen trasporte público entre sus poblaciones. La radialidad de Barcelona sigue imperando. El Puerto y el Aeropuerto siguen en una carrera hacia ninguna parte, que no sea el enriquecimiento de algunos. Parece que los intereses particulares y de cortas miras siguen estando por encima del futuro de las nuevas generaciones, nada nuevo bajo el sol.

Otra de las consecuencias de la crisis ambiental en la que estamos inmersos es la extinción de especies y la perdida de biodiversidad. Ante los grandes titulares que han acompañado la movilización climática podría parecer segundaria, pero es la más compleja y con efectos más contundentes. Ya se habla abiertamente de "sexta extinción". Hay que recordar que las anteriores extinciones masivas comportaron la desaparición de las especies dominantes en aquel momento y que la dominante en la actualidad es el "homo". Puede que esta crisis no sea tan "popular" dado que sus implicaciones son mucho más profundas. Los intentos de paliarla comportarían un cambio social que casi nadie está dispuesto a asumir en nuestros lares.

El Delta del Llobregat es un auténtico "hotspots" (punto caliente) de biodiversidad del Área Metropolitana y de Catalunya. Desgraciadamente sus valores naturales distan mucho de ser reconocidos por los responsables de su preservación.

Si aun se puede hablar de valores en el Delta es consecuencia de la protección de las directivas ambientales europeas y las gestiones que, gracias a las Quejas Comunitarias de DEPANA, se han realizado desde la Comisión Europea.

Hace ya más de 20 años que las administraciones hispánicas implicadas en el llamado "Pla Delta" se comprometieron ante las Autoridades europeas en elaborar un plan de nueva delimitación y gestión de "todos" los espacios naturales del Delta del Llobregat. Se trataba de la medida estrella para que la Comisión Europea diera el consentimiento ambiental a proyectos que comportaban un grave impacto ambiental, desvío del Llobregat, ampliación del Puerto y del Aeropuerto. En estos veinte años han habido una decena de "propuestas" que finalmente no han llegado a ver la luz, tampoco ha habido interés en que lo hicieran. DEPANA no ha dejado de presionar a la Comisión Europea y al Parlamento Europeo para forzar el cumplimiento de este histórico compromiso.

Hay indicios de que este año podría ser crucial para su exposición pública. Ya sabemos que un plan de estas características no será bien recibido por ninguna de las administraciones locales, ni por los lobis territoriales, incluido el sector de los sindicatos agrarios que quieren que la agricultura en el Delta se gestione a nivel "industrial" como en El Ejido o en los campos de fresas de Huelva.

Tal vez los más jóvenes deberían ir pensando en movilizarse también a nivel local si es que quieren seguir disfrutando de nuestro Delta y su biodiversidad.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Si les administracions es mullen, el deteriorament de les aigües té solució

L'estat del riu Llobregat ha millorat en les darreres dècades, i s'han vist diferents espècies a les seves aigües

Cal un projecte supramunicipal que en els pròxims anys acabi amb les filtracions d'aigües residuals contaminants a les capes freàtiques del Delta

Riu Llobregat al seu pas per Sant Boi / AMB

14 VIDA SUBMARINA

VIDA SUBMARINA

Una informació de **LUCAS CAÑETE**

L'AIGUA ESTRUCTURA LA COMARCA i és clau, tant per la nostra vida com per al nostre oci. Sent un element essencial per a la vida i el nostre entorn, cal que les instituciones prenguin cartes en l'assumpte i instar als nostres polítics a actuar per recuperar i cuidar espais com el riu Llobregat, la nostra platja o espais tan petits i plens de vida com l'Olla del Rei, al municipi de Castelldefels

El Llobregat

La salut del riu Llobregat ha millorat molt en les darreres dècades. "En els darrers trenta anys ha passat de ser una claveguera a cel obert a un riu que comença a recuperar la seva vida", explica Jaume Grau, membre d'Ecologistes en Acció – Les Agulles.

En els darrers mesos s'han vist peixos i llúdries, una bona senyal, però aquesta recuperació no fa més que posar en relleu la degradació de l'aigua. Segons l'associació Les Agulles, "persisteixen els problemes estructurals de fons".

El principal problema és l'abocament d'aigües residuals. Quan plou molt, la depuradora no té capacitat suficient i les aigües residuals i les pluvials s'ajunten i acaben directament al mar. Això provoca una contaminació que termina matant als animals que habiten en les nostres aigües.

A l'hora de repartir responsabilitats, l'Agencia Catalana de l'Aigua i els municipis no són capaços de posar-se d'acord sobre qui ha de construir aquestes xarxes tan necessàries. La tinenta d'alcalde de Medi Ambient a Gavà, Rosa M. Fernández, en declaracions al setembre per EL LLOBREGAT acusava l'ACA i a l'AMB d'inacció, afirmant que eren aquests dos organismes els que havien de "resoldre aquesta qüestió i finançar les obres necessàries".

Marc Castells, alcalde d'Igualada i president de la Diputació fins a 2019, assegurava en 2016 que el riu "ha treballat durant 200 anys per nosaltres" i que ara "necessita un descans i una jubilació daurada". A la taula-debat "El riu Llobregat, infraestructura natural", organitzada per BCN CONTENT FACTORY i EL LLOBREGAT, Castells va parlar del projecte 'Via Blava', que farà transitables 200 kilòmetres de la riba

Passa a la pàgina següent

Taula-debat "El riu Llobregat, infraestructura natural", amb la presència de Marc Castells / BCN CONTENT

Exemplar de tortuga boba nascuda a Castelldefels / CRAM

ve de la pàgina anterior

del riu, i que ja té un Pla Director Urbanístic i un pressupost de 24 milions d'euros.

En aquest debat, Enrique Morillas, vicepresident de la secció tècnica de Medi Ambient del Col·legi de Químics de Catalunya, donava xifres de l'estat de millora del riu: "actualment, el 85% de les seves aigües està en bon estat químic i únicament onze masses d'aigua no aconsegueixen aquests nivells de qualitat"

Cuidant als "veïns" marins

A principis d'octubre va ser notícia a nombrosos mitjans el naixement de les primeres tortugues catalanes a la platja de Castelldefels. Una desena de cries d'aquesta espècie van sortir dels seus ous i un cop localitzades, van ser transportades a les instal·lacions de la Fundació CRAM. Aquesta fundació és el referent de la comarca en estudi, seguiment i protecció d'espècies marines. La fundació CRAM rescata animals en perill per recuperar-los i reintroduir-los al seu hàbitat l'abans possible.

I parlant d'espècies amenaçades, cal assenyalar que els ocells marins i la flora marina també són amenaçats, però en aquest cas per la pesca. La pesca amb xarxes d'arrossegament és una pràctica on les xarxes arriben al fons del mar i capturen tot el que hi ha en l'espai compres entre el fons i la superfície. La posidònia, planta aquàtica característica del nostre mar, el Mediterrani, és una de les principals afectades. A més, els ocells marins que tracten de "pescar" el seu menjar, també queden enganxats a les xarxes. "Estan prohibides en profunditats de menys de 25 metres, però encara es continua practicant", protesta Jaume Grau, de Les Agulles.

Llacuna de l'Olla del Rei a Castelldefels / Lucas Cañete

L'Olla del Rei

L'estany de l'Olla del Rei, a Castelldefels, és un espai reduït en comparació amb el Llobregat, però dins les

Passa a la pàgina següent

INFRAESTRUCTURA VITAL

La depuradora del Prat és la segona més gran de Catalunya / Ajuntament del Prat de Llobregat

Depuradora del Prat

Una depuradora elimina els elements de l'aigua residual que en excés són perjudicials per al medi. Al Baix Llobregat tenim la depuradora del Prat de Llobregat, que és la segona més gran de Catalunya i de les més grans d'Europa. Es va posar en servei el 2002 i actualment és gestionada per l'AMB.

Aquesta depuradora tracta un 35% d'aigua de Barcelona i l'aigua del Prat, Cornellà, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi, Santa Coloma de Cervelló i Sant Just Desvern. Cada dia tracta 200.000 litres d'aigua, la meitat de la seva capacitat màxima. La planta també disposa d'un terciari (o Estació Regeneradora d'Aigua), que s'encarrega d'aplicar un tractament més avançat a l'aigua depurada i destinar-la a usos municipals (neteja de carrers), agrícoles i ambientals.

Platja del Prat / Ajuntament del Prat de Llobregat

ve de la pàgina anterior

seves aigües hi ha molta vida. Ànecs, tortugues, gavines i alguns peixos conviuen en aquest espai que fa un temps va estar amenaçat.

En aquest context va néixer la plataforma Salvem l'Olla del Rei, "amb l'objectiu d'aturar les obres del nou edifici de l'ICFO que es volia ubicar a una parcel·la situada entre la mateixa llacuna i el carrer Pi Tort, justament en un espai que acull uns ecosistemes especialment vulnerables, amb destacats valors ambientals i una diversitat d'espècies que haurien quedat totalment malmeses si no s'hagués aturat el projecte", explica Josep Moner, membre de la plataforma.

El Pla General Metropolità de 1978 qualificava el terreny com urbanitzable, qualificació que va permetre que el projecte de construcció es posés en marxa. Actualment l'espai es troba fora de perill però Salvem l'Olla del Rei exigeix mesures a l'Ajuntament de Castelldefels. Les mesures entre altres són "tramitar la modificació del PGM per requalificar tota la zona com a no urbanitzable", "un pla per erradicar l'abocament d'aigües brutes que contaminen la llacuna" i "un pla ambiciós d'educació i sensibilització ambiental per aconseguir que la població en general assoleixi un sentit de pertinença i defensa de l'espai natural de l'Olla".

L'ESTAT DEL LITORAL

El Prat té les millors platges segons la darrera enquesta de l'AMB

La darrera Enquesta d'Usuaris de les Platges de l'Àrea Metropolitana afirma que les platges del Prat de Llobregat són les millors valorades pels veïns. La ciutadania valora amb un 8,1 les platges pratenques, una puntuació superior a la mitjana, que és de 7,73.

Segons l'enquesta, els punts forts de les seves platges són l'entorn natural i la neteja del aigua. Les indicacions per als usuaris i la informació de l'estat del mar també reben notes positives per part del usuari. Juntament amb Viladecans, la del Prat és també una de les platges amb més tranquil·litat i seguretat.

Amb intenció de conscienciar als ciutadans de la cura de les platges, l'AMB va celebrar el passat 10 de novembre la segona edició del pla d'Acció Platges MET, una jornada participativa amb nombroses activitats als municipis metropolitans.

A Castelldefels és va fer una plantació popular a les dunes; en Gavà un taller sobre l'hotel d'insectes i els invertebrats de la platja; a la platja de la Murtra de Viladecans va tenir lloc "Un mar sense deixalles", amb l'objectiu de conscienciar sobre el problema de les deixalles que arriben a la platja; el Prat de Llobregat, per la seva banda, va acollir la Biomarató, que va consistir en un registre d'observacions d'éssers vius per descobrir quines espècies de flora i fauna es troben en aquest espai.

Greu situació de l'aigua al Baix Llobregat

No hi ha dubte que els rius catalans no són ja les clavegueres a cel obert que van arribar a ser als anys 70 i 80 del segle passat, quan l'increment de població i d'activitat industrial van portar la majoria de cursos fluvials a veure extingida la seva fauna i bona part de la vegetació natural. El sorgiment de la consciència ambiental a Catalunya va tenir molt a veure amb la defensa del Llobregat, dels Aiguamolls de l'Empordà o del Delta de l'Ebre, amb les primeres manifestacions ecologistes.

La legislació cada cop més exigent, i les inversions de la Generalitat en depuradores van aconseguir frenar i revertir de manera important aquesta contaminació. Però alguns greus problemes persisteixen i estem estancats des de fa dues dècades, cosa que hauria de preocupar a la població i als governants. La biodiversitat està avui més amenaçada que mai, i els amfibis, els peixos i els ecosistemes costaners estan en gravíssim risc de seguir amb el ritme d'extinció.

Al Baix tenim un greu problema amb les aigües residuals. Teòricament van totes a les depuradores, però en la realitat veiem com de forma reiterada les aigües fecals del clavegueram van a parar a les rieres i llacunes litorals, i finalment al mar. La causa és l'absència de xarxa separativa d'aigües pluvials i fecals, per tant en cas de pluja es barregen i l'alt volum no té cabuda a les depuradores, vessant cap als cursos fluvials. Aquest cas és especialment greu a Gavà (riera de les Parets) i les entitats ecologistes ja ho hem posat en coneixement de la fiscalia de medi ambient, perquè això vulnera la Directiva Europea d'Aigües. També a Sant Boi (riera Roja), es donen episodis de contaminació, així com a Castelldefels (Olla del Rei-UPC) o a Viladecans (riera de Sant Climent).

Jaume Grau

Ecologistes en Acció - Les Agulles

D'altra banda, el creixement urbà associat a la nova bombolla immobiliària especulativa, destrueix alguns importants espais agrícoles i forestals d'alt valor ecològic i productiu. Això impedeix la infiltració de l'aigua de pluja cap al freàtic (reserva d'aigua dolça equivalent a un pantà) i augmenta l'escorrentia superficial amb risc d'inundacions. Les conseqüències de tot això són greus. Per la biodiversitat, com ja s'ha dit, i per a les persones perdiverses raons:

-Risc per la salut pública (aigua contaminada a rieres i platges):

-Menys aigua dolça disponible al subsol

-Major risc d'inundacions

-Menor rendiment agrícola: menys producció d'aliments saludables

Ens hi va la salut del territori, i la de les persones. Espero que reaccionem abans que sigui massa tard.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Ja es prenen accions per preservar el patrimoni verd del Baix, excepte a L'H

Les serres de Collserola, el Garraf i Montserrat són alguns dels parcs naturals d'incalculable valor que tenim al territori

L'Ajuntament de L'Hospitalet ha de fer una reflexió sobre la seva política d'espais verds perquè la seva densitat de construccions no deixa de creixer

Treballs actuals per a cobrir l'abocador del Garraf / Fotografia cedida

15 VIDA D'ECOSISTEMES TERRESTRES

VIDA D'ECOSISTEMES TERRESTRES

Una informació de **LUCAS CAÑETE**

ÉS UN DELS PARCS METROPOLITANS MÉS GRANS DEL PLANETA. Una serra de muntanyes única i simbòlica. Un autèntic hort metropolità, que suposa el 14% de la superfície de regadiu de Catalunya. Un conjunt de platges que col·leccionen el reconeixement internacional i banderes blaves. Aquestes són algunes de les joies que formen part del patrimoni natural de la comarca.

En un món on la consciència ecològica s'ha instal·lat i una noia de 16 anys és portada dels mitjans internacionals amb les seves manifestacions demanant mesures contra el canvi climàtic, és un moment idoni per plantejar a escala local una sèrie de preguntes. Com respira el Baix Llobregat i L'Hospitalet? Quin és l'estat del nostre hort, el Parc Agrari? Hi ha suficients espais verds a les ciutats?

Parcs naturals

Collserola, el pulmó metropolità

Al Baix Llobregat tenim la gran sort de tenir un dels parcs metropolitans més grans del món, Collserola. La Serra de Collserola té 8.295 hectàrees, superfície que la fa el pulmó de l'Àrea Metropolitana. L'espai és gestionat pel Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que a més de garantir la cura del parc, organitza conferències, cursos i tallers per a tots els públics amb fins educatius.

Collserola va ser declarat Parc Natural l'any 2010. El 30 d'abril de 2019, el Consell de l'AMB va aprovar provisionalment el nou Pla Especial de Protecció, actualment pendent de l'aprovació de la Generalitat. El nou Pla de Protecció vol blindar la protecció del parc, traslladar les activitats a la part exterior i millorar el manteniment del patrimoni.

Garraf i l'abocador que cal segellar

Fa 13 anys es va clausurar i segellar l'abocador del Garraf, però encara avui aquest espai situat entre Begues i Gavà arrossega problemes. Alguns episodis de contaminació van fer saltar l'alarma de què potser no s'havia acabat de tancar. L'AMB va aprovar un projecte de restauració per integrar aquest espai al parc natural. Ara, s'espera que l'espai estigui recondicionat l'any 2027.

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

Pel que fa al parc natural, el juny la Federació d'Agrupacions de Defensa Forestal del Penedès-Garraf, amb el suport de la Diputació de Barcelona i la Mancomunitat Penedès-Garraf, van instal·lar una xarxa de càmeres connectades amb internet amb els bombers per detectar més ràpidament els incendis forestals i agilitzar les tasques d'intervenció i extinció.

Montserrat

La Serra de Montserrat és un lloc de visita obligada per a tothom, creients o ateus, turistes o veïns del territori. Aquest símbol de Catalunya situat al nord de la comarca va ser declarat Parc Natural l'any 1987. Des d'aleshores, s'han aplicat diverses normatives de protecció de l'espai i limitació de les activitats permeses al seu entorn. La gestió correspon al Patronat de la Muntanya de Montserrat.

L'any 2016 es va publicar la resolució de l'Acord de la Comissió Executiva del Patronat, on es va actualitzar el conjunt de normes i limitacions datat de 1987 i sotmès a repetides actualitzacions. El nou acord inclou regulacions de les activitats esportives (el senderisme és l'únic esport sense limitacions de temporada o zonals) i culturals i té una clara intenció ecologista. "Els visitants del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat es comportaran de forma respectuosa amb la flora, evitant danyar-la i introduir-se en aquells llocs amb presència d'espècies vegetals fràgils o vulnerables", exigeix un dels apartats.

No hi ha cap dubte: Montserrat és un espai 'sagrat', una muntanya icònica i totalment blindada legalment per protegir el seu ecosistema. Cal dir també que, a més de la seva evident importància, el fet de tenir el seu propi òrgan de gestió diferenciat de la Xarxa de Parcs de la Diputació fa que el seu control sigui més proper i rígid.

El Delta del Llobregat, una llar per ocells

El Delta és el segon sistema deltaic més important de Catalunya. Amb una extensió de 97 km², és una zona molt important per la protecció de les aus, ja que és un punt de parada dins de la ruta migratòria del mediterrani. Al Delta coincideixen més de 360 espècies d'ocells, ja que aquesta àrea funciona com zona de descans, alimentació i nidificació.

La plataforma S.O.S. Delta del Llobregat denuncia que el Govern espanyol i la Generalitat de Catalunya no han pres "mesures suficients per mantenir i adaptar la fauna que habita al Delta i no declarar suficients zones de protecció per a la hivernada, el descans i la reproducció d'aquestes espècies".

Passa a la pàgina següent

UN ACTIU IMPORTANT PER L'ECOSISTEMA TERRESTRE

Parc Agrari, l'hort metropolità

Va ser creat l'any 1998 i des de llavors s'ha consolidat com una de les zones agrícoles més fèrtils de Catalunya. Es pot dir, sense caure en exageracions, que el Parc Agrari és l'hort de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

La superfície agrària utilitzada és de 3.489 hectàrees repartides en dues meitats, una de regadiu i una de secà. Aquesta àrea dóna treball a 1.200 persones i factura entre 50 i 80 milions d›euros anuals, segons el Consorci del Parc Agrari.

El Consorci té "un rol de supervisió" i actua com a "lobby pagès quan toca", en paraules de Gemma Francès, gerent de l'ens. No tots estan d'acord amb el paper "intervencionista" del Consorci, com ho qualifica Baldiri Ros, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. En qualsevol cas, des del mes de maig de 2019, l'AMB forma part del consorci, prestant col·laboració tècnica i econòmica dins de les seves competències ambientals.

En l'horitzó, el Consorci té dos desafiaments per afrontar. D'una banda, la manca de relleu generacional, amb la necessitat d'impulsar programes que permetin facilitar als joves endinsar-se en el món rural. D'altra, la pressió urbanística fruit de l'expansió urbana. Lluís Parés, membre de la comissió permanent de la Unió de Pagesos del Baix Llobregat, assegurava recentment que "la terra està baixant de preu al Parc Agrari", fet contrari al que passa a la resta del territori metropolità.

ve de la pàgina anterior

Animals solts

Els altres veïns del Baix, els animals terrestres, també pateixen i provoquen inconvenients de convivència. Un dels casos és la problemàtica dels senglars arreu la comarca. El maig de 2019 un gos va morir a Sant Vicenç dels Horts salvant a un nen de quatre anys de l'atac d'un ramat de senglars.

A Corbera, l'Ajuntament estudia la possibilitat d'implementar un programa d'esterilització mitjançant vacunes, per evitar recórrer als sacrificis o batudes de caça. A l'est de la comarca, els veïns de Sant Just Desvern ja estan acostumats a veure senglars a la nit, baixant a la recerca d'aliment. "A vegades baixen a la carretera, i jo personalment m'he donat algun ensurt amb el cotxe", assegura Àlex, veí de la zona. A l'hivern és quan més se'n veuen, però al tenir el bosc al costat, "no molesten molt".

Percentatge d'espais verds per habitant a la comarca

El periodista i escriptor Jesús Vila senyalava al digital local L'Estrella de L'Hospitalet un problema molt greu: la terrible mancança d'espais verds a la ciutat governada per l'alcaldessa socialista Núria Marín. Vila recuperava les xifres de l'Organització Mundial de la Salut, que recomana un estàndard de 10-15 metres quadrats per habitant. "Si això ho comparem amb els 5,57 m²/hab. de zones verdes de L'Hospitalet (...) veurem de seguida que aquesta urbs és qualsevol cosa menys una ciutat saludable, de manera que viure en l'Hospitalet s'està convertint en un risc cert per a la salut".

Amb les estadístiques sobre la taula, no cal ser molt intel·ligent per adonar-se que cal plantar més arbres, i no talar-los com s'ha estat fent en alguns barris. L'Ajuntament ha de replantejar-se la seva política d'espais verds. Cal recordar que fa un parell de mesos aquest mateix govern va aprovar un Pla Director del verd urbà, que preveia augmentar un 8% la cobertura arbòria de la ciutat.

A la resta de la comarca, entre els municipis amb més de 40.000 habitants, Esplugues no arriba a l'estàndard, amb 8,79 m² per habitant. En contrast, Gavà es desmarca arribant als 20,03 m².

MUNICIPIS DE LA COMARCA AMB MÉS DE 40.000 HABITANTS

Municipi	Població	m² SV/hab
L'Hospitalet	254.804	5,57
Esplugues	45.733	8,79
Cornellà	86.072	10,38
Sant Feliu	44.086	10,97
Viladecans	65.779	11,47
El Prat de Llobregat	63.457	12,64
Castelldefels	64.892	12,67
Sant Boi de Llobregat	82.402	13,39
Gavà	46.266	20,03

LES COVES DE CAN RIERA JA SÓN BÉ D'INTERÉS LOCAL

Quan la popularitat perjudica el medi ambient

A principis d'abril va ser notícia el tancament al públic de les Coves de Can Riera, un dels atractius naturals de Torrelles, poc després de l'increïble augment de visitants que va experimentar al fer-se ressò a les xarxes socials de la bellesa i peculiaritat d'aquestes coves.

Actualment, s'ha aprovat la declaració del lloc com Bé d'Interès Local, tal com expliquen fonts de l'Ajuntament torrellenc. Les Coves de Can Riera tenen un gran valor geològic, amb la presència d'espècies vegetals en perill d'extinció i el seu rol com zona de nidificació d'aus. Aquest és un exemple de com la popularitat pot acabar perjudicant la natura si les administracions no tenen precaució i no dissenyen protocols de cara al públic.

¿Cuál es el futuro del Delta del Llobregat?

Esta es una pregunta que se escucha a menudo últimamente, pero tiene difícil respuesta. A día de hoy los espacios naturales del Delta del Llobregat se enfrentan a varias amenazas, como son el aumento del número de infraestructuras, la fragmentación de su territorio, la actual crisis climática, así como la degradación de sus aguas. Han pasado los años, se han realizado algunas mejoras, ¿pero hemos hecho lo suficiente? Por un lado, en los últimos años se han realizado varias acciones positivas, alineados con los objetivos de desarrollo sostenible, como han sido la protección de algunos espacios naturales, iniciada con la protección del Remolar-Filipinas en 1987, así como la mejora de las aguas del río Llobregat. Esto último ha permitido, por ejemplo, el retorno de la nutria en el tramo final del río, así como la habitual observación de grupos de flamencos. Por otro lado, hay varios aspectos que nos alejan de ese Delta futuro deseado. Por ejemplo, parte del éxito de los espacios naturales protegidos del Delta se debe a la existencia de pasadizos naturales que los conectan entre sí. Esto son los llamados corredores biológicos. Actualmente, muchos de estos corredores no gozan de protección suficiente, y su urbanización podría suponer la desconexión de los espacios naturales protegidos, reduciendo así su viabilidad. La única solución sería ampliar los espacios naturales protegidos, teniendo especialmente en cuenta las conexiones entre ellos, y crear así un verdadero espacio natural protegido. Por otro lado, no es únicamente el agua del río la que da vida al Delta, también lo es la de los canales y rieras que lo cruzan, como la Riera dels Canyars. Estos canales sufren continuamente episodios de contaminación, produciendo la muerte de fauna. En conclusión, nos encontramos ante una crisis climática y, como ante cualquier crisis, se deberían tomar medidas urgentes y valientes para salvaguardar los espacios naturales del Delta del Llobregat y su biodiversidad. Es cierto que las instituciones han realizado algunas mejoras, pero creemos que han sido claramente insuficientes para asegurar el futuro de la vida de los ecosistemas terrestres en el Delta del Llobregat. Los espacios naturales hacen mucho por nosotros, nos proporcionan agua, aire limpio, un lugar donde disfrutar. ¿Qué hacemos nosotros por ellos? Ahora es el momento de actuar y unir fuerzas para solicitar a nuestros políticos las medidas urgentes para salvaguardar nuestro Delta.

S.O.S. Delta Llobregat

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Som comarca inclusiva, però cal revisar a fons les nostres institucions

El Baix Llobregat ha sigut històricament una comarca que acull i integra gent de tot el món. La consolidació de comunitats com la xinesa o la boliviana són la prova

Els crítics amb el paper del Consell Comarcal o la "nova comarca" que es vol crear al nord, plantegen dubtes de fins a quin punt son necessàries algunes institucions

16 PAU, JUSTÍCIA I INSTITUCIONS SÒLIDES

PAU, JUSTÍCIA I INSTITUCIONS SÒLIDES

Sede del Consell Català de l'Esport en Esplugues, registrada per la Guardia Civil / EL LLOBREGAT

Una informació de **LUCAS CAÑETE**

LA PAU I LA JUSTÍCIA SÓN IMPRESCINDIBLES PER AL DESENVOLUPAMENT FUTUR DE LA SOCIETAT. De res serveix que cuidem la nostra natura, deixem de contaminar i acabem amb la pobresa sinó podem obrir les nostres fronteres i permetre l'intercanvi cultural, clau per la riquesa de qualsevol cultura, alhora que assegurem la justícia del nostre territori.

La pau i la justícia són imprescindibles per al desenvolupament futur de la societat. De res serveix que cuidem la nostra natura, deixem de contaminar i acabem amb la pobresa sinó podem obrir les nostres fronteres i permetre l'intercanvi cultural, clau per la riquesa de qualsevol cultura, alhora que assegurem la justícia del nostre territori.

Si bé som una comarca multicultural, moderna i oberta per rebre gent d'altres països, la justícia, guarnidora de la pau, demana inversions necessàries per al seu correcte funcionament. I les institucions, que han de treballar per garantir una justícia forta i independent, no escapen del fantasma de la corrupció.

CORRUPCIÓ: Escenari de l'Operació Estela

Per aconseguir unes institucions sòlides, és imprescindible que aquestes siguin transparents i no donin espai a polítics o actituds corruptes. Malauradament, la comarca no s'ha deslliurat de la sospita de corrupció política. No són pocs els casos que al passat han salpicat la política del territori, des de l'àmbit puramente local fins a la Diputació.

L'últim cas en arribar al focus mediàtic ha sigut el passat novembre, quan la Guàrdia Civil va fer un registre a la seu del Consell Català de l'Esport a Esplugues, en el marc de l'Operació Estela, una investigació judicial dirigida pel Jutjat 1 de Barcelona i la Fiscalia Anticorrupció i que investiga presumptes desviacions de fons públics a entitats independentistes.

L'actuació policial del novembre va acabar amb quatre detinguts: el secretari general de l'Esport, Gerard Figueras; l'exregidora de l'Ajuntament de Barcelona pel PDeCAT i actual membre de la junta

Passa a la pàgina següent

Ple del Consell Comarcal / Lucas Cañete

Parc infantil de la plaça de Catalunya de Sant Boi / Ajuntament de Sant Boi

ve de la pàgina anterior

de govern de la Diputació, Maite Fandos; el subdirector general de Recursos Humans, Lluís Pallisera, i l'exapoderat del Canal Olímpic i històric membre de Convergència, el viladecanenc Álex Gallo. El jutge va deixar als quatre en llibertat provisional hores després.

També dins d'aquesta operació s'engloba la detenció el maig de 2018 de 22 acusats de desviaments de fons, entre ells Jordi Castells, exdirector de relacions internacionals; Joan Carles Cañizares, alcalde de Tordera i president de l'Àrea de Cultura de la Diputació, i l'exalcalde de Martorell i expresident de la Diputació, Salvador Esteve.

L'Operació Estela encara continua oberta i no es descarten més detencions. El jutge investiga fins a on arriben aquestes desviacions de diners públics i des del Jutjat 1 de Barcelona se sospita que la finalitat de la trama fos finançar "el sou" de Carles Puigdemont a Waterloo, a través de la fundació CATmón. De moment, cal respectar la presumpció d'innocència.

Duplicitat Institucional?

A l'acte de constitució de l'actual Consell Comarcal del Baix Llobregat fruit de les municipals de 2019, el regidor de Ciudadanos Josep María González va assegurar que aquesta institució era un òrgan prescindible i va recordar la dissolució del Consell del Barcelonès, on estava la ciutat de l'Hospitalet i que estava presidit pel seu primer tinent d'alcalde, el socialista Fran Belver. Aquesta qüestió planteja el que es pot considerar duplicitat institucional, quan hi ha institucions que realment no són necessàries i podrien ser suprimides.

Per la seva banda, la presidenta del Consell Comarcal, Eva Martínez, assegura que "els consells comarcals a Catalunya fan una gran tasca i gestionen recursos de forma més eficaç al territori on tenen competències" i que la seva eliminació no és una solució.

I cal afegir una tercera opinió al debat de les institucions: la creació d'una nova comarca, el Montserratí. La idea d'una comarca formada pels municipis al nord del Baix Llobregat, que seria la quaranta-tresena de Catalunya, és present en l'àmbit polític i té la seva pròpia plataforma, 'El Montserratí és comarca'. En el passat, l'alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, va ser un dels principals defensors d'aquesta nova institució, però actualment forma part del govern del Consell Comarcal i sembla que, per ara, la idea està en stand-by.

JUSTÍCIA: Els jutges reclamen inversió

Els jutges de la comarca volen que s'eliminin les deficiències cròniques que pateixen. L'ex-jutge degà d'Esplugues Pablo Catalán reclama un repartiment més just de recursos. "No és tolerable que tinguem jutjats de primera i de segona en funció de si estan en una província o en pobles", assegurava al llibre 'Els de dalt del Baix 2019-2023' de BCN Content Factory.

En relació amb aquestes desigualtats de recursos humans i econòmics, Mercè Perea, diputada en el Congrés pel PSC, es queixa de l'existència d'una justícia "de dues, tres i fins a quatre velocitats" segons el jutjat. Com a solució, la diputada proposa un acord que passi "per tot el ventall parlamentari" perquè no és quedes en res.

Passa a la pàgina següent

GAVIUS ÉS UN ASSISTENT VIRTUAL PER CONECTAR AMB LES AJUDES MUNICIPALS

Gavà presenta un projecte d'Intel·ligència Artificial per als ajuntaments

Gavà ha començat a treballar en Gavius, un assistent virtual basat en la Intel·ligència Artificial i amb l'objectiu de connectar els veïns amb les ajudes municipals. L'aplicació estarà disponible en 2022 i identificarà als usuaris mitjançant dades biomètriques, requisit necessari per a poder sol·licitar i gestionar les ajudes municipals a l'instant.

"Que siguem una ciutat mitjana no significa que no siguem capaces de triar i innovar", va remarcar l'alcaldessa de Gavà, Raquel Sánchez, a l'acte de presentació. El projecte Gavius va ser seleccionat pel programa Urban Innovate Actions (UIA) de la Unió Europea. El cost total del projecte arribarà als 5,3 milions d'euros, amb 4,3 finançats per la Unió Europea i la resta per l'Ajuntament de Gavà, l'Ajuntament de Mataró, la UPC i diverses empreses privades.

Presentació del projecte Gavius a la sala de plens de l'Ajuntament de Gavà / Carlos Manzano

Amina Tihami, la primera regidora d'origen magrebí / EL LLOBREGAT

Gemma Badia, regidora d'Igualtat, anunciant les mesures contra els clients / El Bruguers

ve de la pàgina anterior

La inversió de l'Estat al territori és necessària per a elevar l'eficiència dels jutges. Pablo Catalán comenta que quan hi ha casos mediàtics, com el de Leo Messi a Gavà o Shakira a Esplugues, els jutjats pateixen una "pràctica paralització". Mercè Perea afirma que "la ràtio de jutges per habitant continua estant per sota de la mitjana del país".

PAU

Potser quan es parla de pau s'entén com la falta de conflictes, de guerres o tensions en un o més territoris. Però la pau també té a veure amb la inclusió, sigui dels immigrants o d'aquelles persones discapacitades, però en qualsevol cas mereixen el mateix espai que tots a la societat.

Una de les mesures més inclusives és la construcció de parcs de jocs inclusius. En aquest tipus de parc, els nens amb cadira de rodes o amb diversitat funcional i cognitiva puguin jugar i relacionar-se amb altres sense problemes. Sant Andreu de la Barca, Martorell, Pallejà i Sant Boi són els municipis de la comarca que ja disposen d'aquests parcs per a tots.

Si una discapacitat pot ser una barrera, ser d'un altre país també pot ser. El Baix Llobregat però, ha rebut i s'ha enriquit de l'arribada dels immigrants. Prova d'això és, que la nostra comarca és una de les que acull més veïns xinesos, amb un total de 4.325 censats. Un altre exemple és l'Hospitalet, que concentra la segona comunitat boliviana més gran de Catalunya.

A Sant Vicenç dels Horts, des de l'estiu de 2019 compten amb la primera regidora d'origen magrebí, Amina Tihami. "Si vens amb el pensament que ets de fora, tu mateixa t'estàs excloent. Has de sentir que ets d'aquí i treure't l'etiqueta d'estranger, perquè la gent també ho vegi de la mateixa manera", afirmava en una entrevista a EL LLOBREGAT.

Tracta de blanques

L'Ajuntament de Gavà va decidir a finals del 2018 despenalitzar a les prostitutes i endurir les sancions als seus clients. El govern de Raquel Sánchez va començar en 2017 un pla plenament enfocat en combatre la prostitució. Les multes poden arribar fins als 3.000 € i es tramiten al domicili de l'infractor.

De fet, Gavà és un dels municipis del Baix adherits a la xarxa de municipis lliures de tràfic de persones, juntament amb Sant Boi, Esplugues, Sant Vicenç dels Horts, Begues, Cornellà, Viladecans, Sant Andreu de la Barca. La Diputació de Barcelona i l'Hospitalet també estan adherits.

Malgrat aquestes adhesions i declaracions institucionals, la prostitució no sol continua vigent sinó que a més pot anunciar-se sense limitacions. El periodista Jesús Vila assenyalava en el seu article per l'edició d'El Llobregat de novembre, centrada a les dones, el cas d'un anunci de "la millor agencia de putes de Barcelona". Ubicat a l'Hospitalet, aquest anunci va ser vetat pel Mobile l'any 2016... i al cap de poc va tornar a aparèixer.

Està sent realment efectiu en la lluita contra la tracta de blanques un ajuntament si permet anuncis d'aquest tipus? L'Ajuntament d'Hospitalet, encapçalat per Núria Marín, hauria de prohibir "per sempre més" els anuncis d'aquest tipus, com proposa Vila.

El dia que la pau i la justícia regnin en el món

Irene Portal

Secretària de L'Hospitalet amb el Sàhara

Parlar d'un dels disset objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU, concretament del setzè, que versa sobre la Pau, justícia i institucions sòlides i haver de relacionar-lo amb l'entitat de la qual formo part, l'Hospitalet amb el Sàhara, és sense cap mena de dubte un SOMNI. La realitat del poble sahrauí, malauradament, ens transporta d'aquest estat oníric a un estat de vigília, en el qual ens adonem que això és una paradoxa. No es pot parlar de pau ni de justícia quan part de la població sahrauí viu als campaments de refugiats de Tindouf (Algèria) en una calma aparent, que entre els més joves es transforma en tensa; part als territoris alliberats i una altra als territoris ocupats, on la quotidianitat és la vulneració dels drets humans.

Malgrat això, continuem somniant amb el dia en què la pau i la justícia siguin els estendards que enarbori el poble sahrauí, però per això cal que hi hagi voluntat d'enteniment per part de la classe política, és a dir, de totes les parts implicades. Mentrestant, moltes institucions i entitats continuem lluitant per aconseguir-ho, sense perdre l'esperança, encara que amb les forces i el ànims fluctuants, ja que han transcorregut quaranta-quatre anys des de l'inici del conflicte.

Així doncs, nosaltres, l'Hospitalet amb el Sàhara, som una associació que va néixer a mitjans de la dècada dels noranta amb l'objectiu de formalitzar i gestionar l'acolliment de nens i nenes sahrauís, procedents dels campaments de refugiats, durant els dos mesos d'estiu dins el programa de Vacances en Pau. D'aquesta manera hi vam establir uns vincles ferms i sòlids amb aquest poble, al qual estimem i pel qual continuem treballant en diferents àmbits com l'educatiu, sanitari, alimentari, habitatge, etc..., amb projectes de cooperació al desenvolupament, d'ajuda humanitària i de sensibilització.

En definitiva, la nostra tasca és fer possible que puguin passar de veure com transcorre la vida a mirar-la i viure-la. Aleshores haurem complert el nostre propòsit que no és un altre que el seu benestar.

www.firabarcelona.com
#firabarcelona

Fira Barcelona

IDEES, NEGOCIS, PERSONES

CALENDARI D'ESDEVENIMENTS 2020

GENER

LA CIUTAT DELS SOMNIS
02 - 04/01
El Nou Festival de la Infància

FEBRER

BARCELONA WINE WEEK
03 - 05/02
Esdeveniment per a la Promoció Internacional del Vi Espanyol

MWC BARCELONA
24 -27/02
Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils

4YFN
24 -26/02
Esdeveniment d'Emprenedoria en Tecnologies Mòbils

MARÇ

EXPO SPORTS
13 - 15/03
Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)

INFORMÁTICA CUBA
17 - 20/03
Fira Internacional d'Informàtica (Cuba)

PAINT & COATINGS
18 - 19/03
Fòrum sobre Formulació, Manufactura i Distribució a la Indústria de la Pintura

SALÓ DE L'ENSENYAMENT
18 - 22/03

SALÓ DE L'OCUPACIÓ JUVENIL
19 - 20/03

FUTURA
20 - 21/03
Saló dels Màsters i Postgraus

SMART CITY EXPO CURITIBA
26 - 27/03
Congrés sobre Ciutats Intel·ligents a Curitiba (Brasil)

B-TRAVEL
27 - 29/03
Saló de Turisme

ONLY TATTOO BARCELONA
27 - 29/03
Convenció Internacional de Tatuatge de Barcelona

COSMOBEAUTY
28 - 30/03
Saló Internacional d'Estètica i Perruqueria

e-SHOW / e-FINTECH SHOW
31/03 - 01/04
Fira i Congrés Professional d'E-commerce i Digital Marketing / Exposició sobre Solucions Tecnològiques Innovadores per a la Banca i les Finances

EXPO ANTAD & ALIMENTARIA MÉXICO
31/03 - 02/04
Fira Internacional de l'Alimentació i les Begudes (Mèxic)

IN COSMETICS
31/03 - 02/04
Plataforma Global del Sector d'Ingredients per a la Cosmètica

ABRIL

PHOTO FORUM FEST
15 - 17/04
Festival Europeu de Fotografia

ALIMENTARIA
20 - 23/04
Saló Internacional de l'Alimentació i les Begudes

HOSTELCO
20 - 23/04
Saló Internacional de l'Equipament per a Restauració, Hoteleria i Col·lectivitats

VALMONT BARCELONA BRIDAL FASHION WEEK
20 - 26/04
Desfilades de Col·leccions de Moda Nupcial. Saló Professional de la Moda en Vestits de Núvia, Nuvi, Festa, Comunió, Cerimònia i Complements

FECONS CUBA
21 - 24/04
Fira Internacional de la Construcció (Cuba)

MAIG

COMIC BARCELONA
08 - 10/05
Saló Internacional del Còmic

HANDMADE FESTIVAL BARCELONA
08 - 10/05
Una Experiència Única del Do It Yourself

FERIA BEBÉ
09 - 10/05
Saló del Nadó i Noves Famílies

RETAIL&BRAND EXPERIENCE WORLD CONGRESS
12 - 14/05
Saló Internacional del Retail

ALIMENTOS CUBA
19 - 21/05
Saló Internacional de la Maquinària, Envàs i Tecnologia Alimentària (Cuba)

SMART CITY EXPO SANTIAGO DE CHILE
26 - 27/05
Congrés sobre Ciutats Intel·ligents a Santiago de Xile (Xile)

INNOVATE4CLIMATE
26 - 28/05
Conferència i Saló sobre el Finançament i la Innovació per a la Lluita contra el Canvi Climàtic

BIZBARCELONA
27 - 28/05
Solucions per a Pimes i Emprenedoria

ESA CONGRESS
30/05 - 01/06
Congrés Europeu d'Anestesiologia

JUNY

EXPOQUIMIA
02 - 05/06
Saló Internacional de la Química

EQUIPLAST
02 - 06/06
Saló Internacional del Plàstic i el Cautxú

EUROSURFAS
02 - 05/06
Saló Internacional del Tractament de Superfícies

S.I.L.
9 - 11/06
Saló Internacional de la Logística i la Manutenció

SMART CITY EXPO ATLANTA
10 - 11/06
Congrés sobre Ciutats Intel·ligents a Atlanta (EUA)

ENERGÍAS RENOVABLES CUBA
10 - 12/06
Saló Internacional de les Energies Renovables (Cuba)

PISCINA & WELLNESS MÉXICO
10 - 12/06
Saló Internacional de la Piscina, Wellness i Instal·lacions Aquàtiques (Mèxic)

SÓNAR
18 - 20/06
Festival Internacional de Música Avançada i New Media Art de Barcelona

SMART CITY EXPO LATAM CONGRESS
23 - 25/06
Congrés sobre Ciutats Intel·ligents de Llatinoamèrica a Mérida (Mèxic)

JULIOL

CUBAINDUSTRIA
07 - 10/07
Fira Internacional de la Indústria (Cuba)

SETEMBRE

AUTOMOBILE MÉXICO
09 - 13/09
Saló Internacional de l'Automòbil (Mèxic)

EAIE - ANNUAL CONFERENCE & EXHIBITION
15 - 18/09
Congrés Europeu sobre Educació Postobligatòria

EXPOHOGAR BCNJOYA
18 - 21/09
Saló Internacional del Regal, Decoració, Bijuteria i Joieria

TRANSPORTE & LOGÍSTICA CUBA
22 - 24/09
Saló Internacional de Transport i Logística (Cuba)

OCTUBRE

ESMRMB CONGRESS
01 - 03/10
Congrés de la Societat Europea de Ressonància Magnètica en Medicina i Biologia

BAUM FESTIVAL / BARCELONA TATTOO EXPO
02 - 04/10
Festival Internacional d'Art i Moviment Urbà. Convenció Internacional del Tatuatge de Barcelona

ALIMENTARIA FOODTECH
06 - 09/10
Saló Internacional de Maquinària, Tecnologia, Processos i Ingredients per a la Indústria Alimentària

LIBER
07 - 09/10
Fira Internacional del Llibre

SALÓN NÁUTICO INTERNACIONAL DE BARCELONA
07 - 11/10
Saló Nàutic Internacional de Barcelona

COSMETORIUM
14 - 15/10
Exposició i Congrés per a la Creació i Fabricació de Productes Cosmètics i de Cura Personal

EUROTROPHEX
23 - 24/10
Saló de la Indústria del Gravat i Personalització de Trofeus

IOT SOLUTIONS WORLD CONGRESS
27 - 29/10
Congrés Internacional sobre Solucions IoT per a la Indústria

AVIATION WEEK MRO EUROPE
27 - 29/10
Indústria de Manteniment Aeronàutic

MANGA BARCELONA
29/10 - 01/11
Saló del Manga i l'Anime de Barcelona

NOVEMBRE

BARCELONA MEETING POINT
04 - 07/11
Saló Immobiliari Internacional

CONGRESO AVEPA
05 - 07/11
Congrés de l'Asociación Española de Veterinarios

EXPOMINER
13 - 15/11
Saló Internacional de Minerals, Fòssils i Joieria

SMART CITY EXPO WORLD CONGRESS
17 - 19/11
Cimera Internacional sobre Ciutats Intel·ligents

SMART MOBILITY CONGRESS
17 - 19/11
Saló i Congrés sobre la Mobilitat Urbana

NICEONE BARCELONA (N1B)
26 - 29/11
Festival dels Videojocs i l´Entreteniment Digital

OCASIÓN
27/11 - 06/12
El Saló del Vehicle Garantit

DESEMBRE

IBTM WORLD
01 - 03/12
Saló de la Indústria de Viatges de Negocis, Congressos i Incentius

EACVI CONGRESS
09 - 12/12
Congrés de la Societat Europea d'Imatge Vascular

LA CIUTAT DELS SOMNIS
27/12/20 - 04/01/21
El Nou Festival de la Infància

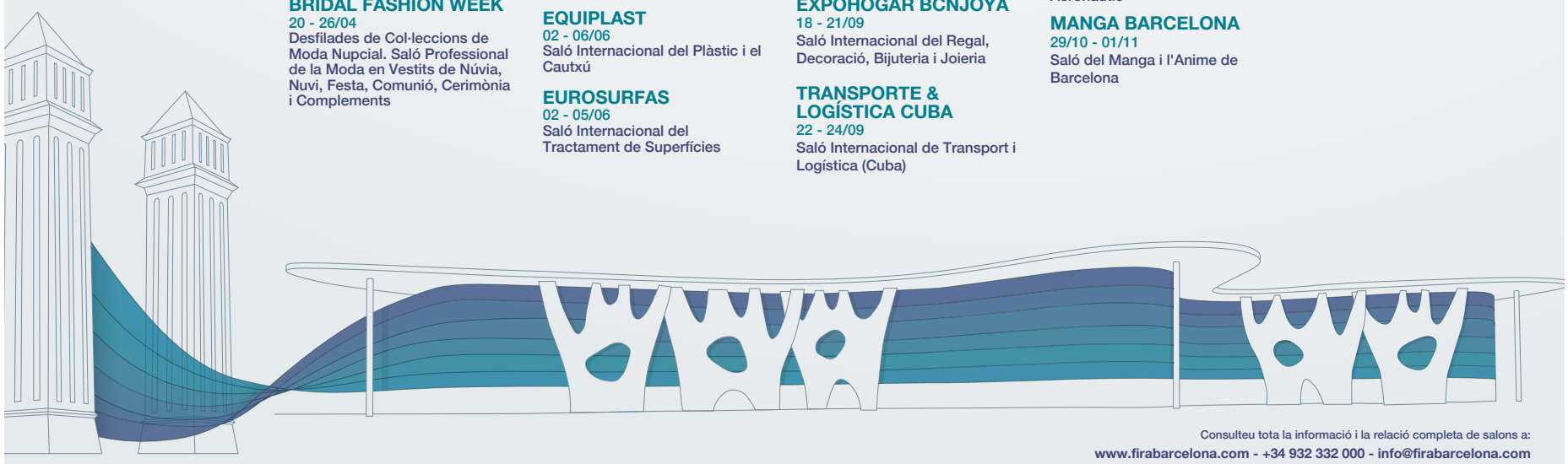

Consulteu tota la informació i la relació completa de salons a:
www.firabarcelona.com - +34 932 332 000 - info@firabarcelona.com

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Els ajuntaments no poden ser illes; s'han de coordinar més i millor

En un món interconectat, no pot ser que les administracions d'un territori petit com la comarca del Baix Llobregat i l'Hospitalet no es juramenti per cooperar més

Les mancomunitats de municipis i els consorcis són un primer pas de la col.laboració pública de cara a la consecució de l'Agenda 2030

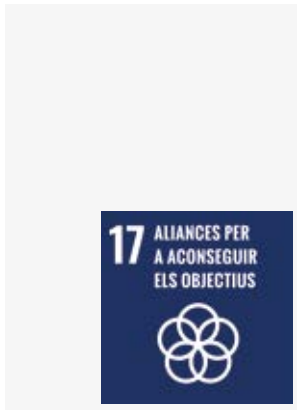

ALIANCES PER A ACONSEGUIR ELS OBJECTIUS

Una informació de **J. C. VALERO**

LA UNIÓ EUROPEA HAURÀ D'AFRONTAR EN ELS PROPERS ANYS IMPORTANTS REFORMES que reforcin el pilar social de la seva integració. Després d'un període marcat per la necesidad de fer front a la Gran Recessió i abordar les insuficiències de disseny de la zona euro, resulta imprescindible recuperar la confiança dels ciutadans europeus en un projecte polític i social inclusiu.

L'ascens de les posicions euroescèptiques i populistes, quan no clarament antieuropeas, constitueix un factor de preocupació generalitzat, que accentua, si cap, la necessitat de donar un nou impuls a l'projecte europeu.

El procés d'integració econòmica ha afeblit el poder dels estats del benestar nacionals per realitzar amb eficàcia les polítiques que tenen encomanades, sense que en paral·lel s'hagi construït un poder polític a nivell europeu capaç de substituir, o complementar, a aquests estats. Aquest fenómen s'ha mostrat amb tota la seva gravetat en els últims anys per la confluència de tres factors: la globalització, que produeix conseqüències econòmiques i socials que requereixen respostes polítiques, les debilitats de disseny de la moneda única i la Gran Recessió.

Tot això ha evidenciat esquerdes preocupants en el contracte social subjacent en l'estat de benestar. Per això, és imprescindible examinar les causes de fons que han propiciat aquesta fractura i estudiar les mesures que podrien permetre reparar-la.

Baixar l'Agenda 2030 al Baix

Els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) només es poden aconseguir dins l'Agenda 2030 amb el decidit compromís a favor de les aliançes. En un món interconectat més que mai, no pot ser que les administracions d'un territori petit com la comarca del Baix Llobregat i l'Hospitalet no es juramenti per cooperar més del que ho fa ara. No pot ser que cada Ajuntament sigui una illa pel seu voltant, els altres municipis. Els ciutadans vivim en espais més amples que el propi municipi i les nostres administracions han de fer un esforç per coordinar-se al nostre servei, al servei del bé comú. El sector públic té la responsabilitat d'establir una di-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

rección clara. La revisió i supervisió dels esquemes de treball, els reglaments i les estructures d'incentius que permitin les inversions sostenibles, deuen ser repotenciades per atraure noves inversions i enfortir el desenvolupament sostenible.

Donada la capacitat dels ajuntaments, del Consell Comarcal i de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en l'obtenció de dades territorialitzades, l'Agenda 2030 del Govern d'Espanya assenyala la necessitat d'establir una metodologia de treball que permeti la captació i posada en valor d'aquestes dades en relació amb les diferents metes dels ODS a l'horitzó de la propera dècada. A molts ajuntaments ja s'està treballant en l'aplicació de l'Agenda 2030, però no pot ser que el plantejament sigui d'illa aillada. Cal una coordinació territorial més ampla, de comarca, d'àrea metropolitana.

Autoavaluació per avançar

Per a la coordinació dels treballs, és important establir acords amb el Consell Comarcal, l'AMB i la Diputació provincial que permetin posar en marxa un projecte pilot d'autoavaluació que ajudi a conèixer la realitat en la implementació i seguiment de l'Agenda 2030 en els diferents municipis que integren el territori Llobregat. En qualsevol cas, aquestes dades tindran la categoria de dades d'informació local que podran ser agregats o no i que poden determinar les dades de Catalunya i també els estatals. Els mitjans de comunicació com El Llobregat i BCN Content Factory, ens comprometem en fer un seguiment de l'avanç en els ODS al territorio Llobregat.

Mancomunitats i consorcis, primers passos

Les mancomunitats de municipis i els consorcis són un primer pas de la col.laboració pública de cara a la consecució de l'agenda 2030. Els consorcis es defineixen com a "entitats que tenen per objecte la cooperació entre administracions públiques o amb entitats privades sense ànim de lucre amb finalitats concurrents amb les de l'Administració, per a la prestació de serveis".

Hi ha consorcis en què entitats públiques i privades sumen esforços per conservar i promoure els bens culturals, artístics i naturals. És el cas del Consorci de Turisme del Baix Llobregat i el Consorci de la Colònia Güell. Miquel Domènech, responsable tècnic dels dos, ha explicat que sempre s'intenta aprofitar les inversions que es fan per millorar l'economia i la qualitat de vida de la gent del territori, no només dels turistes. També n'hi ha uns altres dos consorcis en què ajuntaments i associacions de comerciants treballen conjuntament per potenciar, coordinar i desenvolupar el comerç local: el Consorci de Comerç de Sant Feliu de Llobregat i el Consorci per a la Promoció i la Dinamització del Comerç de Cornellà de Llobregat.

Aliances sanitàries

L'existència de consorcis revela la importància que es dona a un determinat sector, fins al punt que requereix una administració més propera de coordinació. Es el cas de la sanitat, amb l'existència del Consorci Sanitari Integral de l'Hospitalet, el Consorci Sociosanitari de Viladecans o el Consorci de Castelldefels 'Agents de Salut'.

L'urbanisme també s'ha sumat a aquesta fórmula

Passa a la pàgina següent

COOPERAR ENTRE COMPETIDORS

Temps de "coopetir"

El món actual ens obliga a pensar en gran, no només perquè la tecnologia ofereix la possibilitat que el local arribi a ser global, sinó perquè qualsevol petit David pot mirar directament als ulls de l'Goliath del seu sector. Unir-se a la diversitat, a més de ser el lema de la Unió Europea, és el millor exponent de l'sapientíssim refranyer popular que aconsella anar junts per ser més forts. John Stuart Mill, un dels màxims exponents de l'economia clàssica i teòric de l'utilitarisme, va deixar dit que "no hi ha una millor prova de el progrés d'una civilització que la del progrés de la cooperació".

Pensar en gran també s'aconsegueix mitjançant la unió de conceptes. L'art de l'management ha inventat moltes paraules que resulten enriquidores més enllà del estrambòtic que sembla a primera vista unir dues idees. Clientefilia, o la decidida orientació de l'empresa cap al client, és un exemple; com creactivitat, que és instaurar metodologies que fomentin la innovació per evitar que es torni a sentir: "és que sempre ho hem fet així". Crear entorns collaboratius i aliances entre empreses competidores per obtenir beneficis conjunts, com la disminució de costos, seria la definició de la coopetència.

La pràctica de la coopetència es dóna sovint entre grans empreses, però no sol estar estesa entre pimes. En la indústria de l'automòbil, per exemple, diverses companyies han emprès el projecte Cenit Verd per aconseguir el desenvolupament de la tecnologia que faci realitat el somni de el vehicle elèctric. Alguns dels avantatges de la coopetència parteixen de compartir informació i experiències, el que s'anomena "benchmarking". El comarketing o la realització d'accions conjuntes de promoció per a optimitzar les inversions, és un altre de les baules de la coopetició.

Davant d'Amazon, botigues de proximitat

Un dels màxims exponents de la coopetència són les associacions de botiguers locals. Vivim dies de desconcert en què les empreses lluiten per demostrar al món el seu compromís amb la sostenibilitat. És cert que cada vegada són més les empreses que estan veritablement implicades en la consecució dels 17 objectius de desenvolupament sostenible. De fet, segons reflecteix un estudi de la Cambra de Comerç d'Espanya, el 87% ja ha incorporat mesures per assolir-los. El que sorprèn és que durant aquesta carrera en què s'han enroscat part de la societat i totes les administracions per demostrar que vetllen pel medi ambient, mentre que tothom valora els milions de vendes que es generen gràcies a el famós Black Friday, amb la contaminació i ocupació de l'espai públic que suposa el transport de mercaderies.

Amazon té instalacions en la nostra comarca en tant que a molts carrers dels nostres municipis tanquen botigues perquè la gent prefereix que li portin a casa les seves compres uns motoristes o ciclistes malament retribuits. Els botiguers adverteixen que les ciutats i pobles serán un desert sense botigues si tothom compra per internet.

Exemple de coopetència

Sobre les virtuts de coopetir, el president de la central de compres ANCECO, Jordi Costa, subratlla que els comerços que formen part d'una central de compres tenen cinc vegades més possibilitats de sobreviure que la resta. Davant l'actual infern de consum, serveixi el consell de Churchill, que va conquistar la pau aliant-se: "Si vostè està travessant l'infern, segueixi endavant. No s'aturi !, perquè seria molt pitjor ".

MILLORAR LA IMATGE DE LES EMPRESES

L'aigua, exemple d'aliança públic-privada

La imatge de les empreses i els empresaris ha de millorar notablement a la societat. I ha de començar a les escoles. No pot ser que a l'any 2020 encara es projecti a l'escola i a les admnistracions publiques la idea de que els empresaris són els dolents de la vida. "Les empreses han d'establir un contracte social amb els ciutadans, posant a les persones al centre de la seva activitat ", afirmar Àngel Simon, president d'Agbar i vicepresident executiu de SUEZ, una empresa que ha guanyat un important judici per mantenir la gestió de l'aïgua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Simon defensa que "es tracta d'instaurar una fórmula que garanteixi un marc estable per a les pròximes dècades, atorgant a la ciutadania la seguretat i la confiança en la millor gestió d'un bé de primera necessitat i cada vegada més escàs com és l'aigua". En el transcurs d'una conferència sota el títol "Un futur sense aigua?", impartida al Cercle Financer de la Societat Econòmica Barcelonina d'Amics del País (SEBAP), Simó ha subratllat que aquest contracte social implica un contracte inamovible amb els ciutadans. "Ja no es tracta només -ha dit- d'apostar per un model d'empresa de partenariat públic-privat, sinó per un que inclogui també a les persones. Des del sector de l'aigua ens esforcem per cumplir aquest contracte social perquè ningú es quedi enrere".

Generar confiança amb valors

Així mateix, ha posat en relleu que "una empresa ha de ser capaç de generar confiança i això només ho pot fer des de la defensa d'uns valors que connectin amb el moment actual de la societat". Com a exemple d'això, ha destacat la creació d'el Fons de Solidaritat, amb el que la companyia és pionera des del 2012, abans que es legislés a l'respecte. "En el cas de Aigües de Barcelona, podem dir que a finals de 2019 s'hauran destinat pràcticament 15 milions d'euros i s'haurà ajudat prop de 35.000 famílies (34.695 famílies). A més, mai hem tallat l'aigua a ningú que no l'pugui pagar".

En el mateix sentit, ha detallat els 68 projectes que la Fundació Agbar manté amb entitats socials, centrats en lluitar contra la pobresa, fomentar l'ocupació per a collectius en risc d'exclusió social i garantir les mateixes oportunitats educatives per a tot el món. Uns projectes dels quals, a dia d'avui, es beneficien unes 21.000 persones ateses per aquestes entitats socials. "Aquest contracte social amb els ciutadans no ha de ser bilateral, sinó una acció conjunta de tots: administracions, empreses i societat civil".

Governança de l'aigua en el model públic-privat

En una clara al·lusió a la importància d'una governança que garanteixi la viabilitat d'aquest contracte social, Àngel Simon ha destacat la seva preocupació pel "menyspreu a les normes" i per com es posa en dubte "la seguretat jurídica quan aquestes no encaixen a governants que confonen l'interès polític amb l'interès públic, aspectes que no tenen per què ser coincidents ". "Això últim ho hem viscut especialment a Agbar aquests últims temps. Ha calgut que el Tribunal Suprem deixi clar el que tots sabíem: que Aigües de Barcelona és el concessionari de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i que l'empresa mixta amb participació de l'administració metropolitana està ben constituïda fins a l'any 2047".

Lluita contra el canvi climàtic

En la seva intervenció, Àngel Simon va destacar la necessitat de prendre consciència que l'aigua, un recurs essencial, és també un recurs finit i cada vegada més escàs. En aquest sentit, ha recalcat que hi ha motius suficients per treballar amb l'objectiu d'assegurar-nos que no arribem a un escenari futur sense aigua. "La nostra proposta va en sintonia amb la sostenibilitat i, en conseqüència, cap al canvi de paradigma: avançar cap a una economía circular és una qüestió prioritària".

En aquest sentit, ha proposat la reutilització d'l'aigua com a solució per garantir la seva disponibilitat. És a dir, que un cop usada l'aigua, no es retorni a l'mitjà, sinó que sigui tractada per tornar a ser reutilitzada. "Així -ha conclòs-, milloraríem considerablement la garantía de subministrament i disminuiríem de manera significativa l'impacte de la sequera, una realitat que afecta al nostre país, en zona d'estrès hídric, de manera cíclica".

EXEMPLE D'ALIANCES D'ADMINISTRACIONS

Aires de canvi a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) és un exemple de cooperació municipal en molts àmbits. Des de la gestió dels residuos i del transport a l'urbanisme i la gestió de les platjes, parcs i ara una cuestió vital per a la salut: el control de la contaminació atmonsfèrica.

Amb "Metròpolis de Barcelona: aires de canvi", l'AMB es va presentar a la darrera fira Smart Cities amb una serie de solucions, que inclouen novetats recents i que giren entorn de tres eixos principals: la lluita contra la contaminació atmosfèrica, la reactivació econòmica del territori metropolità i les plataformes intel·ligents per a la gestió de diferents serveis, que inclouen, per primera vegada, la mobilitat metropolitana i el tractament de residus municipals.

Zona de baixes emissions

Aposta estratègica de salut de l'AMB és la zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN), la principal mesura posada en marxa per fer front als elevats nivells de contaminació (principalment NO2) que sovint es registren a l'aire de la metròpolis. Aquesta mesura, que ha entrat en vigor l'1 de gener del 2020, restringeix l'accés i la circulació als vehicles més contaminants (aquells que no disposen de distintiu ambiental de la DGT) a un territori de 95 km2, que inclou tot l'espai comprès dins del traçat de les rondes de Barcelona i implica cinc municipis metropolitans.

Amb l'objectiu d'oferir alternatives a l'ús de vehicles sense etiqueta ambiental, els ciutadans poden fer servir diferents projectes metropolitans basats en la mobilitat sostenible i el canvi d'hàbits, com els aparcaments Park & Ride i la xarxa Bicivia de carrils bici. Dins de l'eix estratègic de la millora de la qualitat de l'aire, cal destacar els projectes d'implantació d'energies renovables a l'àrea metropolitana de Barcelona, una de les claus per reduir de forma dràstica les emissions contaminants. Mostra d'això és la xarxa metropolitana de fotolineres laborals, punts de recàrrega per a vehicles elèctrics alimentats a partir d'energia solar, així com tots els exemples de cobertes solars en edificis públics; un projecte en creixement que comptarà amb 480 instal·lacions amb un horitzó 2030.

Parcs i platges tecnificades

En el cas de la gestió de platges i parcs, l'AMB compta amb aplicacions que es comuniquen amb sensors instal·lats al territori, i que permeten als usuaris consultar a temps real l'estat d'aquests espais. Alhora, aquesta plataforma permet als tècnics estar al corrent de qualsevol incidència, per poder-la gestionar de manera més ràpida, més eficaç i amb estalvi de costos. Així, en el cas de les platges, per exemple, l'inspector pot elegir la platja que està inspeccionant, consultar les incidències en curs, (que els usuaris poden notificar) i procedir a la seva reparació. A dia d'avui s'han comunicat 16.091 incidències, la majoria de les quals són danys o deteriorament en instal·lacions. A partir d'aquest any, a més, les competències en mobilitat i gestió de residus estan incloses dins d'aquest catàleg d'eines smart, per poder ser gestionades de forma més eficient. Altres novetats importants pel que fa a solucions tecnològiques metropolitanes corresponen a l'àmbit cartogràfic. IDEAMB és un nou cercador d'informació geogràfica, que conté dades espacials sobre una gran varietat de serveis competència de l'AMB. Els usuaris poden consultar-hi, per exemple, mapes històrics del territori metropolità, guies de carrers, o la qualificació del sòl de tot el territori, o bé serveis més concrets, com la localització de totes les estacions del servei Bicibox d'aparcament segur per a bicicletes.

Reactivació econòmica del territori

En quan a les eines de l'AMB dedicades a reactivar l'economia metropolitana, a través de l'Agència Metropolitana de Desenvolupament Econòmic (ADE), hi ha un nou cercador immobiliari per a empreses que permet consultar l'oferta de naus, solars, oficines i locals disponibles al territori metropolità, amb la voluntat de fomentar-hi l'establiment d'empreses i generar ocupació i activitat econòmica. Actualment, aquest cercador conté més de 2.500 naus industrials disponibles, més de 6.500 oficines i més de 15.000 locals comercials. Enfocat en la mateixa direcció, el cercador de serveis per a empreses reuneix tots els recursos municipals i metropolitans de suport al creixement de l'activitat econòmica per a empreses i persones emprenedores.

Per la seva banda, Barcelona Opportunity ofereix un catàleg metropolità d'oportunitats d'inversió, organitzades sobre un sobre un mapa interactiu. Aquesta eina conté cinc àrees amb oportunitats d'inversió a la metròpolis, 27,6 milions de m2 de superfície per a noves inversions i 17 milions m2 de sostre disponible per fer-ho. La Xarxa InnoAMB és una plataforma dedicada a l'impuls i suport a la innovació, així com de foment de l'emprenedoria. Actualment compta amb tres projectes diferenciats i consolidats: Innobús metropolità, el MetròpolisFPLAB i les Beques d'emprenedoria a projectes innovadors.

Recursos circulars

Encara dins de l'objectiu de reactivar l'economia i la indústria metropolitanes, i incorporant el compromís amb la sostenibilitat ambiental present a totes les polítiques de l'AMB, la plataforma de recursos circulars de l'AMB és una eina que reuneix experts, projectes territorials i exemples empresarials relacionats amb l'economia circular dins del territori metropolità. Així, les empreses poden posar-se en contacte i establir relacions beneficioses mútuament, i que a més repercuteixin positivament en el medi ambient. Com a exemple, el residu generat per una empresa determinada pot resultar útil com a matèria primera per una altra, prevenint la generació de nous residus.

Finalment, hi han sis empreses d'èxit metropolitanes que ofereixen serveis relacionats amb les noves tecnologies aplicades a la gestió de serveis públics. Aquestes empreses són Grup ADTEL, App&Town, Smart Space, Sensitive Data, Blinkay i Mosaic Factor.

ve de la pàgina anterior

jurídica, com per exemple el Consorci Urbanístic pel desenvolupament del sector Mas Lluhí a Sant Feliu o el Consorci Prat Nord. A l'àmbit esportiu existia el Consorci Sant Boi Esports, que és va dissoldre al 2014.

El Parc Agrari, exemple d'aliança

Altres consorcis importants treballen per gestionar, conservar i consolidar els espais naturals que encara queden al Baix Llobregat. Son entitats com el Consorci per a la protecció i la gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat i el Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola. Els reptes fonamentals d'aquests consorcis es resumeixen a conciliar la cura de la flora i la fauna amb el dret dels ciutadans a gaudir de la natura.

En el cas del Parc Agrari, també es protegeix el seu caràcter de "polígon" agrícola de proximitat. Aquest equilibri no és gens fàcil, degut a que els hàbits humans poden interferir amb la vida dels animals. Marià Martí, director gerent del consorci de Collserola, ho exemplificava amb que els animals no poden descansar de nit perquè hi ha gent que surt a fer-ne esport.

El Consorci del Parc Agrari funciona d'una manera diferent, perquè no s'enfoca tant en la preservació d'un espai natural, sinó que té una vessant de funcionament econòmic semblant a un polígon, tractant de tenir en compte les necessitats del pagesos, a més de les de la natura o els visitants.

Aliances entre veïns

Unes altres entitats locals de segon nivell amb molta tradició a Catalunya són les mancomunitats, és a dir, un conjunt de municipis que s'associen per prestar un millor servei als seus habitants. La base de dades Municat n'esmenta dues al Baix Llobregat. Una d'elles és la Mancomunitat Municipal Can Sellarès. En aquest cas, l'Ajuntament de Viladecans i Gavà es van unir per gestionar el complex esportiu, cultural i social. La segona és la Mancomunicat de la Fontsanta, formada pels consistoris de Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Esplugues i Cornellà de Llobregat, amb el fi de dur a terme la construcció i manteniment de la evacuació de les aigües pluvials i residuals que discorren pels torrents denominats de la Fontsanta i Pont Reixat

CZFB, exemple per teixir aliances

Un altre consorci que opera en el nostre territori i que basa la seva activitat en les aliances és el Consorci de la Zona Franca de Barcelona, presidit per l'alcaldesa barcelonina i amb un delegat del Govern d'Espanya al seu front executiu, com és Pere Navarro. La principal activitat d'aquest Consorci és gestionar el Polígon Industrial de la Zona Franca i la Zona Franca Duanera, així com administrar els seus actius i afavorir la projecció internacional de Barcelona, Catalunya i Espanya en els sectors firal, logístic i immobiliari. Navarro afirma que l'ODS 17 és principal per a l'activitat del consorci que dirigeix, doncs col.labora amb el Port, l'aeroport, Adif, els ajuntaments metropolitans, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i les diferents empreses ubicades al polígon.

Aquest consorci disposa de més de 12.000.000 m2 de sòl industrial i urbà, en diferents fases de realització. El Polígon Industrial, amb 4.700.000 m2 bruts i 145 empreses instal·lades, es troba pràcticament a plena ocupació. El Polígon de la Zona Franca és una plataforma productiva global, les naus industrials i logístiques compten amb una connectivitat privilegiada, gràcies al fàcil accés al port, l'aeroport, els enllaços viaris internacionals i la principal estació ferroviària de mercaderies. A més, el Consorci és un promotor immobiliari públic amb fort protagonisme a l'àrea barcelonina, on desenvolupa oficines i edificis singulars, que generen riquesa i activitat empresarial, i regenera zones urbanes per millorar l'urbanisme i la qualitat de vida dels seus habitants.

La missió corporativa del Consorci és propiciar el progrés social i la creació d'ocupació, a partir de la implantació industrial i logística, el desenvolupament empresarial i d'escenaris per a l'activitat econòmica, i la transferència tecnològica. En paraules de Pere Navarro, el CZFB "explora" noves fórmules econòmiques a la recerca d'oportunitats, perquè "el sector públic té l'obligació de perseguir la innovació". Un objectiu que exerceix amb una "vocació que no és només cobrar lloguers, sinó també explorar amb valentia els nous camps de l'economia".

Alianzas para lograr objetivos

La emergencia climática que estamos viviendo ha dado a conocer los 17 Objetivos de Desarrollo Sostenible que en 2015 aprobaron las Naciones Unidas para contribuir a lograr antes del año 2030 un planeta y una sociedad sostenibles. Con ello, se ha dado a conocer el ODS número 17, el de las "alianzas para lograr los objetivos", la piedra angular que asegura que cualquier propósito se haga realidad.

Con el mismo espíritu que la ODS 17 de hace un siglo se concibió el Consorci de la Zona Franca de Barcelona. Las entidades económicas de la ciudad reclamaron entonces crear un espacio dedicado al comercio y al aterrizaje de la industria más innovadora que dinamizara la economía proyectándola internacionalmente.

Así nació el Consorci como la alianza del Estado español, el ayuntamiento de Barcelona y las entidades económicas con la misión de contribuir al desarrollo y la innovación, y lo hemos demostrado en cada momento histórico.

Nuestra área fue el siglo pasado la puerta de entrada de la explosión industrial que impulsó el mercado de consumo y aupó al sector del automóvil como el primero del país, modernizando las estructuras y los usos sociales de España.

Estamos hoy en otro siglo, pero en él el Consorci sigue siendo el atrevido explorador que da prioridad a los consensos para lograr sus objetivos, porque son a largo plazo y en este viaje queremos estar siempre acompañados, porque vamos lejos.

-¿Qué hacemos en esta nueva etapa histórica? Seguir siendo audaces pensando en nuestras empresas y, especialmente, en dar oportunidades a nuestras jóvenes generaciones.

Pere Navarro i Morera

Delegado especial del Estado en el Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB)

Somos la avanzadilla que pretende ofrecer respuestas en el ámbito de la industria urbana: la humanidad vivirá cada vez más en urbes y su producción requiere sostenibilidad.

Para alcanzar esta nueva cultura industrial, contamos con ejes de eficiencia: una economía circular que tiende hacia el residuo cero, y el círculo virtuoso que forman la innovación y la sostenibilidad, dos palancas de progreso que se ayudan mutuamente.

Por ello estamos innovando en la Zona Franca con equipamientos como el centro de altas tecnologías 3DFactory Incubator para la impresión aditiva o el hub tecnológico DFactory, que próximamente inauguraremos en la Zona Franca.

Somos un buen socio que sigue buscando aliados que sepan ver más allá de lo inmediato en enseñanza, producción, sostenibilidad, innovación y justicia social, está en nuestro ADN.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Zona Franca: a la recerca de la sostenibilitat socioeconómica i la integració urbana

En el CZFB es desenvolupen ODS, com la millora de l'educació, la igualtat de gènere, el treball decent, el creixement econòmic, les infraestructures, les ciutats sostenibles, la producción, el consum responsable i les aliances.

Pere Navarro considera que "cal generar una imatge positiva i possibilista per assolir l'Agenda 2030, i que sigui "decisiu" tenir demostradors del que significa un escenari possible en 2030, amb empreses que el posin en pràctica

Redacció

Pere Navarro, al front del Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), impulsa la innovació per convertir el principal polígon industrial del nostre territori un pol d'innovació metropolità. Un dels objectius de l'CZFB és fer del polígon un lloc més humà i agradable i amb els serveis adequats.

Es tracta d'un polígon que es va desenvolupar en la dècada dels anys 50 i 60, però que en el seu naixement, fa un segle, va ser molt innovador. En aquella època, assenyala Navarro, "van tenir visió, clarividència, per fer una aposta tan important com crear un consorci i expropiar els terrenys de Delta per crear una zona duanera costat de l'port". I per il·lustrar les seves paraules, recorda que "fa un segle va haver-hi manifestacions a la plaça de Sant Jaume perquè es creés un dipòsit franc perquè era imprescindible per aconseguir protagonisme dins del comerç mundial". Finalment, es van posar d'acord diferents institucions, l'Estat va concedir l'estatus de dipòsit franc i va concedir per 50 anys l'explotació de les sorres de la costa, el que va fer possible obtenir els diners necessaris per expropiar aquesta part de delta del Llobregat. Així va començar la història de CZFB, ara convertit en motor d'oportunitats per a l'economia i el desenvolupament d'aquest territori.

"Zonafranquina", fàbrica d'idees i oportunitats

A l'igual que per als 17 ODS es parla en certs cercles de la "odeseina" una mena de fàrmac transformador, Navarro assegura que ha descobert un altre medicament: la "zonafranquina", que "serveix com una fàbrica d'oportunitats i d'idees". En el CZFB han elaborat un pla estratègic, amb tres pilars. El primer és la sostenibilitat econòmica a llarg termini, de manera que no cal que cap euro dels impostos dels ciutadans vagi a parar a la zona franca, perquè la seva gestió és autosuficient, a l'administrar un patrimoni públic important i amb això generar recursos, uns beneficis que són destinats a realitzar promoció econòmica. El segon pilar és el desenvolupament econòmic i social del territori i el tercer la integració urbana i la sostenibilitat mediambiental.

En el treball del CZFB hi ha importants ODS que s'impulsen. Per exemple, la millora de l'educació, la igualtat de gènere, amb una decisiva aposta en tots els àmbits; també el treball decent i el creixement econòmic, les infraestructures, les ciutats sostenibles, la producció i el consum responsable i la que Navarro considera la més important: l'ODS número 17 de les aliances. Tota l'activitat del Consorci va enfocada a aquests ODS a través dels tres eixos abans enumerats. "Perquè nosaltres hem de donar un valor afegit a la gestió de el patrimoni, a l'igual que fa 50 anys es van explorar noves formes de fàbriques i tecnologies, nosaltres avui tenim l'obligació, perquè pertanyem a el sector públic molt relacionat amb el privat, tenim l'obligació i la vocació de crear oportu-

Passa a la pàgina següent

ve de la pàgina anterior

nitats per a tothom”.

Amb el casc d’explorador

Pere Navarro es va posar al juliol de 2018 el casc d’explorador per veure quines són les noves formes d’economia que es poden aplicar, partint de la base que la relació del que és públic i el privat dóna bons resultats. Com a exemple, el botó de la primera incubadora d’impressió 3D, que és la nova forma de fabricar que revolucionarà els processos de producció i de distribució, de la logística, i que serà molt més sostenible perquè s’aprofita absolutament tot, al no generar residu, i també perquè el que queda de residu es torna a col·locar a la impressora.

La impressió 3D canvia també la forma dissenyar, producció i distribuir. Es podrà fan produccions a la mida, més curtes i prop de l’usuari. Avui els dissenyadors podran dissenyar objectes que fins ara eren impossibles de fabricar. Aquesta incubadora 3D ha estat possible gràcies a les aliances de el Consorci amb la Fundació Incyde de les Cambres de Comerç espanyoles, la Fundació Leitat i el suport dels fons europeus FEDER. La segona derivada d’aquest canvi serà una nau industrial especialment dissenyada per a aquest segle XXI no s’assemblarà a les naus de l’antiga època de la Zona Franca.

Un polígon integrat a la ciutat

Un altre canvi rellevant és que el CZFB vol formar part també de la ciutat. “Hi ha milers de ciutadans que vénen a treballar a aquest polígon però no ho senten com a ciutat i tampoc la ciutat sap el que hi ha aquí”, assegura Navarro. L’objectiu és aconseguir fer-lo més proper i avançar cap a l’últim gran pol de desenvolupament de Barcelona, a la Marina del Prat Vermell, que suposa una superfície de més de 40 illes de l’Eixample. El seu desenvolupament té a veure amb propiciar un entorn de serveis, productiu i d’infraestructures.

A més, respecte a l’ODS de les aliances, el CZFB està en contacte permanent amb el Port de Barcelona, l’aeroport i amb Renfe, ja que el polígon de la Zona Franca està en una zona de gran concentració d’infraestructures, fins al punt de ser l’àmbit púbic d’infraestructures i de producció més important d’Europa. Per això és important el seu desenvolupament, perquè en la mesura que sigui un èxit el seu disseny, s’aplicaran pràcticament tots els ODS.

Camí ple de resistències

Les empreses són el motor principal de l’ODS 8, el treball decent i el creixement econòmic. Per Navarro “les empreses són la part de lleó de l’economia, perquè són el 60% de l’economia, mentre la resta pertany al sector públic”. En la seva opinió, també són importants les desigualtats de l’ODS 10. I com impacta la fàbrica en el medi ambient de l’ODS 11. Com s’innova industrialment, a l’ODS 9. Si es compleixen els drets laborals i la prevenció de riscos, es treballa en la salut, i amb una formació contínua, a més de enfrontar-nos als reptes de la digitalització, seria un sumar i seguir en pràcticament tots els ODS.

Navarro adverteix que per cada 6 milions de llocs treballs que es perdin a Europa com a conseqüència de l’automatització, l’economia sostenible por genera 24 milions de noves ocupacions, però Navarro adverteix que el principi es pot produir un efecte negatiu, “perquè ens hem d’adaptar a la nova formació i a les noves condicions laborals, doncs tot va molt de pressa”. En la seva opinió, “simplement fabricant millor els productes, repercutim en un consum responsable i en millorar el clima, el que suposa treballar a favor dels ODS 8, 12 i 13. I si som transparents consolidem la institució”, subratlla.

Imatges de l’acte inaugural de la incubadora d’empreses d’impressió 3D. 3D Factory Incubator, inaugurada pel ministre Pedro Conde

> “Un canvi rellevant de l’actual Consorci de la Zona Franca és que vol formar part de la ciutat

Passa a la pàgina següent

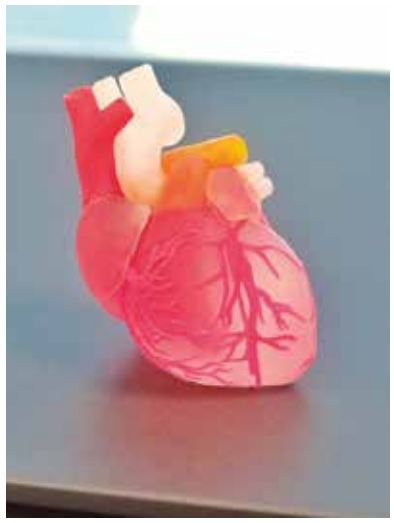

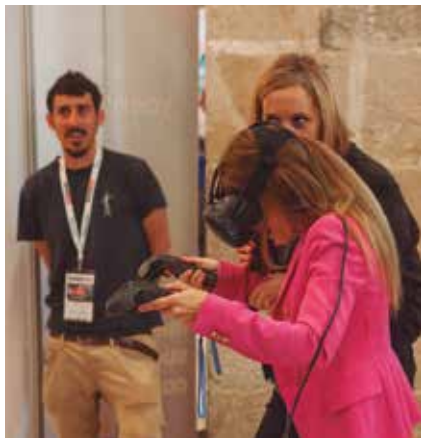

A l'esquerra, Blanca Sorigué, directora general del CZFB, amb Pere Navarro. Al centre, una imatge d'una de les fires que organitza el Consorci i un cor imprès en 3D. Sota, a l'esquerra, la realitat virtual permet visitar un habitatge, al saló Barcelona Meeting Point, i noves peces d'impressora 3D per medicina

ve de la pàgina anterior

Resistències als canvis

El delegat especial de Govern en el Consorci de la Zona Franca de Barcelona, opina que tot procés de transformació profund en l'àmbit social, ambiental i econòmic provoca resistències. "És natural que experimentem fortes resistències a la possibilitat de construir entre tots un 2030 netament diferent a l'actual", sosté. Però per qüestions merament racionals, assenyala que "si seguim amb les tendències com fins ara, no arribarem, perquè amb una simple extrapolació, veiem que no arribem". Efectivament, hi ha alguns informes que confirmen que només una part petita de ODS es va a poder assolir injectant recursos econòmics. Per això, Navarro subratlla que "necessitem una acceleració per mitigar l'escenari perillós de sistema convuls desordenat i impredictible que tenim".

La resistència obeeix a vegades a què se sol imaginar les coses a partir del conegut. Fins i tot hi ha defensors de l'Agenda 2030 que voldrien la seva ràpida materialització però que al seu interior creuen que no ho aconseguirem. Per això Navarro considera que "cal generar una imatge positiva i possibilista per assolir l'Agenda 2030. Per aquest motiu considera" decisiu "tenir agents demostradors del que significa un escenari possible en 2030, amb empreses que el posin en pràctica, amb demostradors de escala que diguin, per exemple, que és possible acabar amb el plàstic en els mars i servir a les necessitats de la gent respectant els límits de la planeta.

Segons l'opinió del màxim responsable de CZFB, és com una nova propietat, que quan es comença a administrar genera optimisme, il·lusió, i "fa que la nostra activitat com a professionals adquireixi sentit; i això és molt contagiós. "Navarro creu que aplicar la odeseina en els líders" crearà un efecte virtuós que farà possible la superació de les resistències que sempre operen quan hi ha transformacions d'aquest calibre en drets civils, socials i econòmics". I posa com a exemple èxits com les 40 hores setmanals o que els que tenen més transfereixen part de la seva renda de forma sistemàtica als que tenen menys a través dels impostos. Amb demostracions de que l'Agenda 2030 és una veritable oportunitat i genera empreses, contextos urbans i relacions positives, "podem escapar de l'actual trajectòria i entrar en una nova corba virtuosa que ens porti a la plena consecució dels ODS".

Oportunitats per a tothom

A la pregunta de com aconseguir l'efecte multiplicador i transformador?, Navarro respon que està molt bé la iniciativa de les administracions públiques, "però també han d'actuar les organitzacions patronals, els comercials i ciutadans en general". També subratlla que la odeseina, que no és més que l'aplicació de l'Agenda 2030, "crea efectes secundaris: són oportunitats per a tothom, vida digna, futur per a la humanitat i el planeta; i això cal destacar-ho perquè crea optimisme i il·lusió".

> El repte de l'educació passa per explorar noves formes de produir i generar activitat econòmica

El repte de l'educació passa per explora noves formes de produir i generar activitat econòmica nova. Per això, segons el parer de Navarro, "hem de preveure en quin treballaran d'aquí a 10 anys els nens que van néixer fa 4 anys o els d'avui per tenir ingressos i una vida digna". La resposta no és altra que "l'obligació d'explorar aquest món. Per això és tan important que es produeixi aquesta relació tan intensa i àgil entre el món de l'educació i el món de l'empresa", considera el delegat especial de Govern al Consorci. I afegeix: "hem d'adaptar a el fet que avui un estudiant pot fer gratis un curs de qualsevol universitat de prestigi, com el MIT, encara sense títol, una educació que li serveix per tenir més coneixements que l'estructurada o reglada, de manera que els futurs currículums educatius han de tenir intensa relació entre el món privat i el públic".

Com es multiplica això?

Un altre dels objectius de el Consorci és la internacionalització. En paraules del seu màxim dirigent, "reflexionarem sobre el futur en tots els àmbits de la nostra activitat", però "tenint en compte, per exemple, que les empreses logístiques continuaran necessitant carreters i enginyers que estableixin sistemes i línies de distribució, per això necessitem formes de fer sostenible tota l'activitat". En matèria de mobilitat dins de les ciutats, segons el parer de Navarro "és fonamental l'última milla, la transició entre el camió i la furgoneta, de manera que ja no es pot parlar de forma sectorial en un territori, sinó des d'una perspectiva holística i els ODS proporcionen aquesta mirada".

Pere Navarro exposa a la Cimera del Clima COP25 el procés de transformació de la Zona Franca de Barcelona

REDACCIÓ

El delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) ha participat en la Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic

Navarro ha explicat el procés d'evolució que està duent a terme la Zona Franca cap a un model de sostenibilitat i d'economia verda, molt implicat amb els ODS

El delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), Pere Navarro, ha participat a la Cimera del Clima COP25, que s'ha celebrat al recinte d'IFEMA de Madrid. Pere Navarro ha posat l'accent principalment en la gran quantitat de projectes iniciats per l'entitat que estan tots ells encaminats a aconseguir la transformació de la Zona Franca de Barcelona. En aquest sentit, Pere Navarro ha exposat que "estem donant suport a la innovació tecnològica i la digitalització perquè redunda en benefici del benestar social de la comunitat. Aquest any hem inaugurat la primera incubadora europea d'impressió en alta tecnologia 3D per a recerca i producció. A més, estem construint l'edifici DFactory 4.0, que en una primera fase que inaugurarem en 2020 tindrà 17.000 m2 però està contemplat que acabi tenint 90.000 m2. Serà una fàbrica del segle XXI, sense sorolls ni fums, no lesiva per al medi ambient i que minimitzarà les càrregues de pol·lució, apostant per l'economia 4.0 i que albergarà empreses de blockchain, intel·ligència artificial, impressió 3D, IoT, robòtica...".

Aposta per l'economia circular

Navarro també ha recordat que el CZFB està realitzat una "clara aposta per l'economia circular i els beneficis que aquesta comporta, així com la mobilitat verda en el polígon i les energies renovables". En aquest sentit, cal assenyalar que el CZFB està fomentant la cooperació i sinergia entre empreses a través de l'economia circular per a aconseguir l'optimització de tots els recursos disponibles en el seu territori. Igualment, disposa d'estacions de recàrrega per a vehicles elèctrics, realitzarà una ampliació del carril bici del polígon fins als 6,5 km, està fomentant el cotxe i bus compartit i està treballant en proves pilot per al cotxe autònom i la seva connectivitat amb el 5G sent un laboratori de mobilitat i connectivitat urbana, entre altres actuacions.

Cal destacar que la Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, que s'ha celebrat aquests dies a Madrid, ha congregat a desenes de caps d'Estat i de Govern, organitzacions ambientals, empresaris, científics… La Cimera del Clima COP25 ha reunit al llarg dels seus 12 dies de durada a prop de 25.000 representants de 200 països amb l'objectiu d'aconseguir acords i compromisos entre nacions per a combatre els efectes del canvi climàtic.

Pere Navarro va intervenir en un panell sobre "Innovació Climàtica per a la Transició Energètica" moderat per Ilaria Vigo, Economista Mediambiental a Barcelona Supercomputing Center (BSC), i que ha comptat amb la participació d'Isadora Jiménez, Especialista en Comunicació Científica a BSC, Francisco Doblas-Reyes, Director del Departament Científic a BSC, i Asún Lera St. Chair, Experta en pobresa, desenvolupament i canvi climàtic a DNV GL. Durant la seva intervenció, Navarro ha explicat el procés de transformació que està duent a terme la Zona Franca de Barcelona cap a un espai totalment implicat amb els Objectius de Desenvolupament fixats en l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, i especialment cap a un model d'economia verda.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

“La Caixa”, referent a escala mundial en l’aplicació dels ODS, segons la ONU

«La Caixa» va ser convidada a participar en la 74a sessió de l’Assemblea General de les Nacions Unides a Nova York per a posar en comú bones pràctiques sobre aquest tema

La fundació bancaria té nombrosos reconeixements per el seu treball en la gestió de residus, emissions de gasos contaminants i sostenibilitat

La entitat va obtenir el 2018 un Esment Especial en els Sustainable Development Goals Awards de l’ONU

Redacción

“La Caixa”, primera fundació privada d’Espanya i una de les més importants del món, s’ha posicionat com una de les referents a escala mundial en l’aplicació dels ‘ODS’. Des de la constitució de l’Agenda 2030, l’entitat ha adoptat un paper actiu en la promoció de la necessitat d’un planeta més sostenible. Tant és així que “la Caixa” va ser convidada a participar en la 74a sessió de l’Assemblea General de les Nacions Unides, el 25 de setembre de 2019, en la seu de l’ONU a Nova York. En una trobada amb les majors fundacions privades del món, es van compartir bones pràctiques amb l’objectiu de potenciar aliances transnacionals.

La dimensió dels desafiaments requereix, segons l’ONU, inversions públiques i privades massives, però també un augment de l’efectivitat dels recursos existents per a aconseguir un major impacte. En aquesta línia, “la Caixa” treballa diàriament bastint ponts entre l’Administració, el sector privat i el tercer sector.

Posar fi a la pobresa, especialment la infantil

És l'objectiu de CaixaProinfancia, en el qual es van invertir 101,7 milions en 2018. Trencar el cercle de la pobresa hereditària és la finalitat d'aquest projecte iniciat en 2007, al qual s'han destinat des de llavors 502 milions d'euros per a atendre 304.000 menors en situació de vulnerabilitat i a les seves famílies.

Garantir una vida sana i promoure el benestar per a tots en totes les edats

"La Caixa" inverteix en recerca mèdica per a superar reptes tan grans per a tots com curar el càncer, prevenir l'alzheimer o descobrir una vacuna contra la sida. Els seus programes d'atenció al final de la vida, recerca mèdica, beques i cooperació han tingut una inversió de 142,6 milions aquest any.

Garantir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat

En el programa EduCaixa, que aposta per la transformació educativa amb la finalitat de respondre a les necessitats digitals de la societat del segle XXI, van participar 2,1 milions d'alumnes de 8.300 col·legis a Espanya l'any passat. En l'àmbit de la cooperació internacional, "la Caixa", juntament amb la Fundació Telefònica, impulsa ProFuturo, una aposta per l'alfabetització digital en entorns vulnerables per a pal·liar la bretxa educacional i digital d'exclusió.

Indústria, innovació i infraestructura

Amb l'objectiu de fomentar la divulgació cultural i científica, l'entitat manté els vuit centres Caixaforum i Cosmocaixa, el centre de pensament i reflexió Palau Macaya i diferents exposicions itinerants. A tot això es van destinar més de 118 milions d'euros en l'últim any.

Treball digne i creixement econòmic

L'accés al món laboral com a via per a la integració social és el motor de programes com Incorpora (d'intermediació laboral per a persones en risc d'exclusió) o Reincorpora (d'integració sociolaboral de persones internes en centres penitenciaris). En total es van invertir 42,7 milions d'euros l'any passat i es van aconseguir 38.000 insercions laborals.

Mesures per a combatre el canvi climàtic

A nivell intern, "la Caixa" està compromesa amb la reducció del consum de combustibles fòssils i de la generació de residus, amb el manteniment d'un saldo neutral en el balanç d'emissions, i amb la promoció d'una cultura de la sostenibilitat mediambiental a tots els nivells de l'organització.

En relació amb aquest darrer ODS, "la Caixa" posseeix el segell Clean CO2 Certified amb codi QR, que acredita la neutralitat de l'organització en les emissions i el seu compromís i lluita contra el canvi climàtic; la certificació ISO 14001 sobre el sistema de gestió ambiental de tots els equipaments, certificada per AENOR; i la certificació Biosphere per al Festival de Cap Roig, que acredita per primera vegada la sostenibilitat d'un gran esdeveniment musical.

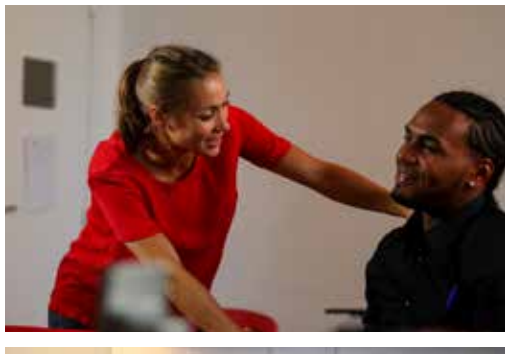

Reconeixement internacional a l'impuls de l'Agenda 2030

«La Caixa» impulsa en diferents programes com Reincorpora (a les imatges), ajudar a trobar feina a persones amb dificultats, en col.laboració amb diferents entitats socials especialitzades en integració laboral

REDACCIÓ

"La Caixa" ha estat recentment guardonada en els Premis a la Cooperació Energètica Internacional, atorgats pel Club d'Excel·lència en Sostenibilitat i Iberdrola. El projecte premiat ha estat «Microempreses de rickshaws elèctrics (e-rickshaws)», que "la Caixa" desenvolupa a la regió de Uttar Pradesh (l'Índia) a través del seu programa Work 4 Progress, de la mà del seu soci local Development Alternatives Group i juntament amb dues organitzacions de la societat civil (SVSS i MDSS), actors governamentals i l'acadèmia.

A més del treball constant de "la Caixa" pel desenvolupament sostenible, des de 2015 la fundació ha adoptat un rol actiu en la difusió de l'Agenda 2030. Des d'aquell any, l'exposició "My World. Reptes per a un món millor", impulsada per la Sustainable Development Goals Campaign (Campanya dels Objectius de Desenvolupament Sostenible), s'ha exhibit en cinc centres CaixaForum per tot el territori, amb un total de 75.508 visitants.

La tasca de "la Caixa" en relació amb els ODS ja havia estat reconeguda anteriorment amb dos Premis GoODS 2018, atorgats per la Xarxa Espanyola del Pacte Mundial, pel Projecte MOM per a l'erradicació de la malnutrició infantil en camps de refugiats, en col·laboració amb l'ACNUR, i pel projecte de vacunació infantil en el marc de l'aliança amb Gavi, The Vaccine Alliance, que ja ha complert una dècada a Moçambic.

A més, la fundació va obtenir un Esment Especial en els Sustainable Development Goals Awards 2018 de l'ONU, als quals optaven 700 iniciatives, i que reconeixen la labor de difusió dels ODS i el treball realitzat des de la "la Caixa" per a la seva consecució.

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

El programa CaixaProinfància treballa per trencar el cercle generacional de la pobresa

Per al president de Fundació Bancària “la Caixa”, Isidre Fainé (a la imatge), “la pobresa infantil és una realitat de la qual sempre hem d’estar pendents”

Des de la seva posada en marxa l’any 2007, més de 300.000 petits i joves han rebut oportunitats de futur mitjançant l’impuls de noves formes d’atenció a la vulnerabilitat social

A Catalunya, el programa de “la Caixa” ha atès a 112.832 infants i 69.897 famílies a través de més de 150 entitats

Isidre Fainé: «La pobresa infantil és una realitat de la qual sempre hem d’estar pendents: en depèn no sols el benestar present de la infància, sinó també el futur de la nostra societat»

Redacció

Un dels ‘ODS’ claus és el Fi de la Pobresa. I en aquesta línia treballa “la Caixa” amb el seu programa CaixaProinfància, que vol reduir les alarmants xifres de pobresa infantil, amb 1 de cada 3 nens a l’Estat espanyol sota el llindar de la pobresa i 2,2 milions de menors en situació vulnerable, segons l’informe AROPE 2019.

L’objectiu del programa és trencar el cercle de pobresa que es transmet de pares a fills, i també promoure noves formes d’atenció enfocades al desenvolupament social i educatiu, a través d’un conjunt d’ajudes que les entitats socials despleguen amb la metodologia de treball establerta pel programa. Les ajudes estan basades en el reforç educatiu, la educació no formal i temps lliure, el suport educatiu familiar, l’atenció i teràpia psicosocial i la promoció de la salut.

Per al president de Fundació Bancària “la Caixa”, Isidre Fainé, “la pobresa infantil és una realitat de la qual sempre hem d’estar pendents. En depèn no sols el benestar present de la infància, sinó també el futur de la nostra societat”, i per tant es un problema del conjunt de la societat.

Expansió del programa

El programa va néixer el 2007 i, al començament, es va implementar a les onze ciutats i àrees metropolitanes amb més bosses de pobresa: Madrid, Barcelona, Bilbao, Saragossa, Màlaga, Múrcia, Palma, Sevilla, València, Santa Cruz de Tenerife i Las Palmas de Gran Canaria. Al llarg d’aquests anys, s’ha anat ampliant fins a arribar el 2019 a totes les comunitats autònomes. Durant aquest temps, CaixaProinfància ha atès més de 300.000 infants i adolescents i més de 176.000 famílies en situació de pobresa. Per fer-ho, “la Caixa” hi ha destinat un pressupost total de més de 400 milions d’euros.

A Catalunya, CaixaProinfància ha atès a 112.832 infants i 69.897 famílies a través de més de 150 entitats i amb un pressupost de més de 155 milions d’euros. Concretament a la província de Barcelona, s’han atès 110.583 nens i nenes i 68.590 famílies amb la col·laboració de 118 entitats.

CaixaProinfància compta amb la col·laboració de més de 400 entitats socials a nivell nacional, que treballen en xarxa i que s’encarreguen d’atendre directament les famílies, prioritzar els ajuts i fer el seguiment de cada cas. El programa també promou una acció coordinada amb altres agents del territori, com ajuntaments, escoles i centres de salut, per donar una resposta global i integral a les necessitats dels infants i de les seves famílies. Per tant, la valoració de cada cas, el pla de treball amb els objectius específics, el seguiment i l’avaluació es duen a terme de manera conjunta entre les parts implicades.

Totes les organitzacions implicades actuen amb la premissa que els infants d’avui són els adults que formaran la societat de demà, de manera que l’atenció a la infància és determinant per aconseguir el seu benestar, però també per construir una societat més justa, equitativa i cohesionada

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Aigües de Barcelona incorpora els ODS en la seva pràctica diària

La companyia treballa per reduir emissions apostant per les energies renovables

L'empresa subministradora fa una aposta paral·lela per augmentar l'eficiència energètica

Redacció

El planeta és la nostra llar i el nostre llegat per a les pròximes generacions. Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa més de 150 anys, està compromesa amb el foment d'un model de desenvolupament sostenible i en la lluita contra el canvi climàtic, el principal repte de la nostra societat i que forma part dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Aigües de Barcelona els ha incorporat plenament a la seva pràctica diària i a la seva filosofia d'empresa al servei de les persones.

El compromís amb la sostenibilitat i l'economia circular forma part de l'ADN de la companyia. Bona prova d'això són les mesures adoptades en els últims anys per a reduir les emissions, promoure l'ús d'energies renovables i augmentar l'eficiència energètica. Aigües de Barcelona ha reduït des de 2015 en un 40,6% la seva petjada de carboni, un indicador que mesura les emissions directes i indirectes de gasos d'efecte d'hivernacle produïdes per un producte o un servei al llarg del seu cicle de vida. A més, gairebé el 100% de l'energia utilitzada en les diferents fases del cicle de l'aigua té garantia d'energia verda.

Mobilitat sostenible i control de l›aire

La companyia, que proveeix a 23 municipis i pràcticament a tres milions de persones, impulsa la mobilitat sostenible i posseeix una flota de 120 vehicles 100% elèctrics, la més gran de tota l'Àrea Metropolitana i certificada amb el segell de qualitat ambiental. La bona gestió d'aquesta flota ecològica li ha merescut el reconeixement de l'Associació Espanyola de Gestors de Flotes d'Automòbils (AEGFA).

Entre les actuacions destinades a reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle destaca la instal·lació de plaques solars i pèrgoles de captació fotovoltaica. La generació pròpia d'energia de fonts alternatives als combustibles fòssils ha ajudat a reduir la petjada de carboni i ha aconseguit que pràcticament el 10% de l'energia consumida sigui renovable i generada en les seves instal·lacions.

El compromís amb el medi ambient, i amb la reducció de les emissions responsables del canvi climàtic, és evident també en el projecte per a convertir les estacions de tractament d'aigües residuals en biofactories. Es tracta d'aconseguir que, a més de seguir una política de zero residus, aquestes instal·lacions siguin autosuficients i generin tota l'energia per a assegurar el seu funcionament. La planta del Baix Llobregat serà pionera en aquesta reconversió amb l'objectiu de reduir la petjada de carboni i millorar l'eficiència energètica.

Promoure la conscienciació ambiental

El compromís d'Aigües de Barcelona amb la societat es tradueix en un ampli programa de col·laboració amb entitats i col·lectius que ja ha aconseguit arribar a més de 134.000 persones. Durant 2018 es van invertir més de 2,7 milions d'euros en accions d'educació, sensibilització, desenvolupament local, salut i benestar ciutadà. Gràcies a aquest augment de la conscienciació, Barcelona ha aconseguit situar-se com un dels nuclis europeus amb un consum d'aigua més baix per persona i dia, amb 103,4 litres.

CIP PIS

MUNICIPALS

LES PROMESES DEL MANDAT FINS AL 2023...

... I EL QUE COBREN ELS REGIDORS

LES PROMESES DEL MANDAT

L'HOSPITALET

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, NÚRIA MARÍN (PSC)

"Volem fer de l'Hospitalet una ciutat d'oportunitats per a tothom, on els drets estiguin garantits"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
264.923
Superfície (km²):
12,40 km2
Densitat de població (hab/km²):
21.364,75
Gentilici:
Hospitalencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.l-h.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajhospi@l-h.es
Pressupostos 2020:
261.400.000,00 €
Euros/habitant:
986,70 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
L'Hospitalet de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/36GnscL

NÚRIA MARÍN
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Fer de L'Hospitalet una ciutat amb oportunitats per a tothom, on els drets de ciutadania estiguin garantits. Una ciutat moderna, endreçada i segura, que ofereixi oportunitats a tothom i on els drets de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes estiguin coberts. Totes les nostres polítiques estratègiques tenen com a objectiu assolir el dret al treball digne i generar oportunitats per a la nostra ciutadania, generant riquesa, però també mitjançant polítiques transversals en educació, salut, esport, cultura, joventut i serveis socials, amb les quals volem garantir la cohesió social.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El primer —com acabo d'explicar— és **garantir la igualtat d'oportunitats**, amb iniciatives com el programa de suport a la conversa en anglès i l'Escola Municipal de Música-Centre de les Arts, o la inversió que fem en esport, la més alta dels municipis del nostre entorn.

El segon és **avançar en la generació i la redistribució de la riquesa**. Ho hem fet amb l'aposta pel Districte Econòmic i el turisme de negocis, i amb la nostra implicació amb Fira de Barcelona, i ho volem continuar fent amb el desenvolupament d'una nova plaça d'Europa al nord de la ciutat, a Can Rigal, on l'esport i la salut siguin el motor, lligats al complex esportiu L'Hospitalet Nord i a un nou hospital general de L'H que volem que la Generalitat construeixi.

El tercer objectiu, finalment, passa per **la desaparició de dues grans cicatrius urbanes**: les vies del tren i el soterrament de la Granvia, des de la plaça d'Europa fins al riu. Pel que fa a la Granvia, és un projecte que treballem conjuntament amb la Generalitat de Catalunya i que permetrà desenvolupar el clúster biomèdic de Bellvitge i tenir el parc més gran de tota l'àrea metropolitana.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- En els pròxims anys veurem com es fa realitat la nostra gran reivindicació històrica: el soterrament de les vies del tren i la construcció de l'estació intermodal de la Torrassa. Sense vies ni autovies, L'Hospitalet serà una ciutat sense barreres, amb nous i grans espais lliures que milloraran la nostra qualitat de vida.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Per treballar de forma efectiva en els grans reptes que tenim a les ciutats, com l'habitatge, el turisme, el civisme, la seguretat ciutadana o la mobilitat, ens cal una regulació conjunta. No pot ser que cada municipi apliqui criteris diferents en les seves Ordenances i posaré un exemple: l'ús dels patinets a la via pública. No pot ser que un mateix usuari es regeixi per normes diferents si és a un costat o a l'altre de la Riera Blanca.

Un altre tema cabdal és donar un nou impuls a la lluita contra la contaminació atmosfèrica, per tal de millorar la qualitat de l'aire que respirem. L'aire no entén de termes municipals i els municipis hem de treballar de forma coordinada per canviar l'actual model de mobilitat i guanyar espai urbà per als vianants.

Imatge virtual arèria sobre com vol l'Ajuntament que sigui el futur de l'àmbit de Gran Via de l'Hospitalet

Tornant a l'habitatge, en els darrers anys, la lluita contra la vulnerabilitat, la pobresa i l'exclusió habitacional ha estat —i ho continua sent avui— una prioritat en el nostre dia a dia. Malgrat la crisi econòmica i la manca de competències, els ajuntaments hem treballat juntament amb entitats, plataformes d'afectats, col·lectius ciutadans, bancs i agents socials. Però sense la col·laboració de la Generalitat i el Govern de l'Estat, sense sumar acords i trobar el consens necessari, no avançarem en la resolució d'aquest greu problema.

LES PROMESES DEL MANDAT

L'HOSPITALET

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ANTONI GARCIA (ERC)

ANTONI GARCIA
REGIDOR

"L'Hospitalet no pot ser una ciutat franquícia hotelera, necessitem un model econòmic diversificat"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Entre els grans reptes socials i econòmics que ha de fer front l'Hospitalet està el de garantir el dret a l'habitatge. L'especulació urbanística, i les situacions de vulnerabilitat, i la pressió sobre els preus de lloguer, agreujades sovint per fenòmens com la proliferació de pisos turístics il·legals, fan que avui moltes famílies i joves no puguin accedir a un habitatge digne.

Un altre dels reptes, és promoure un model econòmic que creï ocupació de qualitat. L'Hospitalet no pot ser una ciutat franquícia hotelera. Ens cal un model econòmic diversificat que aposti per la petita i mitjana empresa impulsant la reindustralització del polígon industrial de la carretera del Mig o l'impuls al polígon Pedrosa. Una ciutat que aposti pel petit comerç que dona vida als barris, pel tercer sector, el cooperatvisme i l'economia social.

Per últim, l'Hospitalet no pot continuar permetent la pèrdua del seu patrimoni. Durant massa anys hem vist com l'especulació urbanística ha passat per sobre del nostre patrimoni. Avui, el que ens ha arribat, tampoc té garantida la seva supervivència. Ho veiem al carrer Xipreret, el més antic de la ciutat, que se segueix degradant sense que el govern hi actuï. Però també a Can Trinxet o el castell de Bellvís, o fins i tot a Can Rigalt, en estat de semi-abandonament i amb possible risc d'acabar a terra si no fem res. També a Cal Trabal, la darrera zona agrícola que podem acabar perdent irremeiamblement si no s'atura el PDU en el seu plantejament actual, tal i com ha demanat el Parlament.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Des d'Esquerra Republicana, i ho hem reiterat en diverses ocasions, tenim la mà estesa al govern municipal per encarar aquests reptes.

Per això hem proposat treballar per impulsar un Parc Municipal d'Habitatge de lloguer social, que ajudi a garantir el dret a l'habitatge, augmentant l'oferta de lloguer i a l'abast de les famílies que pateixen la crisi habitacional que estem vivint. La nostra ciutat continua sent una de les poques ciutats que després de 40 anys d'ajuntaments democràtics encara no en té.

Des d'Esquerra Republicana també hem proposat un Pla de Xoc Social per acabar amb les desigualtats creixents entre famílies i barris de la nostra ciutat. Un Pla que hauria de ser fruit d'un gran pacte de ciutat entre forces polítiques i entitats de la ciutat amb propostes d'actuació en tots els àmbits d'actuació municipal.

Per últim, volem posar en marxa un Pla de Protecció del Patrimoni. Durant el darrer mandat ja vam aconseguir que s'iniciés la revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic (PEPPA), però cal anar més lluny. Per això proposem un nou Pla de Protecció del Patrimoni que vagi molt més enllà de l'arquitectònic, i inclogui tot el patrimoni històric, cultural i natural de la nostra ciutat. No ens podem permetre seguir perdent patrimoni.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- El soterrament de les vies, una demanda llargament reivindicada pels veïns i les veïnes, i que han vist com, durant més de 20 anys els governs espanyols de diferent color han anat acumulant promeses, incompliments, mentides i desenganys.

Això ha de permetre acabar amb la fractura física que ha dividit la ciutat durant tots aquests anys, i és l'oportunitat de repensar la ciutat. La desaparició de les vies ens ofereix la possibilitat de guanyar nous espais, i que el que abans separava barris ara serveixi per recosir-los, per esdevenir punts de trobada. Cal que es posi en marxa un gran procés participatiu, que es doni veu a la gent que ha patit aquesta divisió, i entre tots repensem quin futur volem i com volem unir els barris. Cal impulsar la comunicació entre barris, i aprofitar les oportunitats que es presenten a cada tram.

Pel seu traçat lineal, es podria crear un gran passeig o rambla al llarg de diferents barris, amb carril bici, grans zones verdes, espais de jocs infantils i lleure, i circuits esportius. També equipaments al servei de la ciutadania.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Els costa arrancar, i la majoria absoluta fa que no tinguin masses ganes de dialogar i arribar acords en temes de ciutat.

Esquerra Republicana, com a segona força de la ciutat, farem una oposició ferma, en positiu i amb la mà estesa al govern per arribar acords que serveixin per millorar la qualitat de vida dels nostres veïns i veïnes i millorar els nostres barris.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- És una relació cordial, franca i de respecte.

ELS SOUS DELS POLITICS

Pujada generalitzada de les retribucions a l'Ajuntament de l'Hospitalet

Redacció

ELS TINENTS D´ALCALDE COBREN UN 12% MÉS que a l'anterior mandat, en el que és l'augment retributiu més significatiu. L'alcaldessa Marín renuncia al sou municipal i cobra l'assignat com a presidenta de la Diputació de Barcelona.

En la línia comarcal, les retribucions dels càrrecs electes de l'Ajuntament de l'Hospitalet han augmentat significativament. Començant pel sou de l'alcaldessa, que ha crescut un 9% respecte del passat mandat. En concret, suposa 80.010 euros bruts anuals distribuïts en 12 mensualitats de 5.715 euros cadascuna, més dues pagues extraordinàries el juny i el desembre del mateix import o la part proporcional que correspongui. Tanmateix, l'alcaldessa Núria Marín ha renunciat al sou municipal per passar a cobrar el de la Diputació de Barcelona, de la qual és la presidenta. Per aquest càrrec, Marín percep un salari molt superior al d'alcaldessa, en concret de 104.000 euros anuals, el que significa una retribució bruta mensual de 7.468 euros. A diferència d'altres alcaldes del territori, però, Marín va fer expressa la seva renúncia a cobrar dietes per assistència a les sessions del Ple de l'Hospitalet, tot i que a la Diputació els càrrecs electes cobren uns 9.000 euros l'any per aquest concepte, segons informen fonts de la institució provincial.

Seguint amb els tinents d'alcaldia, són aquests els que protagonitzen un augment més pronunciat de les retribucions, en concret d'un 12% per als vuit regidors del Ple hospitalenc que tenen aquest càrrec –són dos més que el passat mandat-. En concret, aquests passen de cobrar 67.000 euros a 75.012 euros bruts a l'any.

Per la seva banda, els regidors de govern o presidents de Districte reben 70.000 euros bruts anuals, distribuïts en 12 mensualitats a raó de 5.000 euros al mes –més dues pagues extraordinàries-. Aquest és el mateix sou que perceben els regidors portaveus de l'oposició amb dedicació exclusiva, que cobren també 70.000 euros bruts l'any. L'única excepció en aquesta categoria és el cap de l'oposició, Antoni Garcia, d'ERC, que cobra de la Diputació, així com l'alcaldessa Marín.

Pel que fa a les retribucions dels regidors que exerceixen el seu càrrec amb dedicació parcial, del 50%, seran de 35.000 euros bruts anuals, sempre i quan hi dediquin 20 hores setmanals com a mínim a la setmana.

Per últim, la resta de membres que no encaixen en cap de les categories anteriorment descrites, això és, ni alcaldia, tinent d'alcalde, regidors de govern o portaveus, cobren per l'assistència als Plens. En concret, 1.625 euros per sessió, amb un límit anual de 19.500 euros. Les assistències que excedeixin aquest límit seguiran sent meritades però no percebudes.

Sigui com sigui, segons l'acord del Ple, el límit total per tots els conceptes retributius i assistències s'ha fixat en 84.904,46 euros anuals. Es tracta d'una xifra que han de respectar tots els membres de la corporació i per sobre de la qual no poden estar-s'hi.

En el Ple en el qual es van aprovar les retribucions, celebrat el juny del 2019, ERC, Ciutadans i Partit Popular es van abstenir, mentre que l'Hospitalet en Comú, que va anunciar que aplicaria una limitació salarial d'acord amb el seu codi ètic, va oposar-se. Davant de les crítiques per la pujada dels sous, el primer tinent d'alcalde, Francesc Josep Bellver, va expressar que aquest era "un tema recorrent" cada mandat i que abaixar el sou dels representants electes no els "apropa a la ciutadania". Tanmateix, segons va publicar L'Estrella de l'Hospitalet el juliol del 2019, els sous actuals del consistori estan entre el 2% més alts de la ciutat i són sis vegades més alts que el Salari Mínim Interprofessional (SMI).

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Núria Marín Martínez	Alcaldessa	Renuncia al sou municipal
Francesc J. Belver i Vallés	1r tinent d'alcaldia	75.012 €
Cristian Alcázar Esteban	2n tinent d'alcaldia	75.012 €
José Castro Borrallo	3r tinent d'alcaldia	75.012 €
Rocío Ramírez Pérez	4t tinenta d'alcaldia	75.012 €
Jesús Husillos Gutiérrez	5è tinent d'alcaldia	75.012 €
Jaume Graells i Veguin	6è tinent d'alcaldia	75.012 €
David Quirós Brito	7è tinent d'alcaldia	75.012 €
M. Ángeles Sariñena	8a tinenta d'alcaldia	75.012 €
Laura García Manota	Regidora d'Igualtat	70.000 €
Cristóbal Plaza Lao	Regidor d'Esports	Assistència a òrgans col·legiats
María Teresa Revilla	Regidora del Districte I	70.000 €
Olga Gómez Fernández	Regidora del Districte II	70.000 €
María Dolores Ramos	Regidora del Districte IV i V	70.000 €
Antoni Garcia Acero	Regidor a l'oposició	Renuncia al sou municipal
Rosa Batalla	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jorge García	Regidor a l'oposició	35.000 €
Lluïsa Carmona	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Xavier Mombiela	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Miguel García Valle	Regidor a l'oposició	70.000 €
Carmen Esteban	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Rainaldo Ruiz	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jesús Amadeo Martín	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ana González Montes	Regidora a l'oposició	70.000 €
Sergio Moreno Ruiz	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Núria Lozano Montoya	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sonia Esplugas	Regidora a l'oposició	70.000 €

LES PROMESES DEL MANDAT

CORNELLÀ

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ANTONIO BALMÓN (PSC)

"No abandonarem el nostre compromís social malgrat que els números puguin dir que hem deixat una crisi enrere"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
88.592
Superfície (km²):
6,99 km2
Densitat de població (hab/km²):
12.674,10
Gentilici:
Cornellanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.cornella.cat/
Correu de l'Ajuntament:
informacio@aj-cornella.cat
Pressupostos 2020:
87.856.423,00 €
Euros/habitant:
991,69 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Cornellà
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/36Ki34E

ANTONIO BALMÓN
ALCALDE

-Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- En primer lloc, aconseguir mantenir el que tenim, consolidar tots aquells equipaments i serveis que han fet de Cornellà la ciutat que és avui, un esforç que ha durat dècades, ningú no ha regalat mai res a aquesta ciutat, i esforç que també ha requerit una planificació molt meditada per part de l'Ajuntament.

Portem anys, a més, en què la incertesa política ha conduït a la pròrroga contínua de pressupostos per part de les administracions estatal i catalana. Això significa que hem de seguir confiant en la nostra pròpia capacitat tècnica i financera, problema que no és nou, però que ens fa abordar cada pressupost amb molta prudència, i apostant per la solidesa.

Per això, en el capítol d'inversions, el principal desafiament és poder seguir creixent, donant forma als projectes Cornellà Natura, per fer més verda, sostenible i amable la nostra ciutat, els nostres carrers, i Cornellà Humana, a nivell social, posar en valor tot allò que la ciutadania també aporta en l'àmbit de la cultura, el coneixement, l'educació, els valors o la solidaritat.

Finalment, tornaré a dir el mateix que al principi de l'últim mandat: no abandonarem el nostre compromís social. Els números poden dir que hem deixat una crisi enrere, i poden dir que potser s'acosta una altra. Però la realitat no està en els números, els ajuntaments coneixem aquesta realitat quan ve a les nostres oficines, quan ens la trobem al carrer, o quan busquem darrere les façanes on viuen moltes famílies que ens garanteixen que no hi ha res resolt.Treballarem per aconseguir una ciutat més justa i igualitària, intentant que ningú no es quedi enrere. I aquest és un gran desafiament per a Cornellà.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Seguir avançant, en primer lloc, en el Cornellà Natura, un projecte a deu anys vista que considerem que es podrà completar el 2026. A través d'ell, tenim l'objectiu de transformar la ciutat i el seu espai públic per fer una ciutat més verda, amb la natura com a element vertebrador i cohesionador dels barris, tot i la nostra realitat urbana. Aquest esforç de portar una ciutat de construcció densa com és Cornellà a un futur més verd, ha rebut, entre altres, el reconeixement de la Comissió Europea amb el premi Green Leaf 2019.

En segon terme, hem d'insistir en el manteniment de la ciutat, tant el seu aspecte extern, els carrers, parcs, places, l'espai comú, com aquells equipaments que he mencionat abans, totes aquelles realitats que han fet possible dibuixar la ciutat actual. Tenir un entorn cuidat, ordenat, contribueix també a la tranquil·litat i a la seguretat que es percep al carrer i, de retruc, en la sensació de benestar general de tota la ciutadania.

Aquí, no podem estar sols: per a aconseguir-ho, és necessari articular una defensa conjunta dels interessos públics, defensant la cohesió social i garantint l'habitabilitat dels espais urbans.

I en tercer lloc, crec que cal consolidar la línia de treball que hem dut a terme en el marc del projecte Cornellà Humana, en l'àmbit social i cultural. Ben aviat es completaran dues noves biblioteques als barris de Fontsanta-Fatjó i Almeda per descentralitzar aquest servei i les activitats de foment de la lectura que hi van relacionades. I tenim projectes per a portar l'Escola de Música a Can Bagaria, entre d'altres, per als pròxims anys.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Hem començat a donar a forma a un projecte centrat en les persones, en essència millorar la seva qualitat de vida, per reforçar el sentiment de pertinença i d'orgull de viure en aquest ciutat.

D'entrada, aquesta ciutat treballa per reconèixer l'esforç diari que fan moltes persones pels altres, les aportacions de tota aquesta gent en l'acció cultural per part d'entitats i de grups ciutadans, en el món educatiu, en el tercer sector... Per aquest camí és per on Cornellà Humana planteja que és necessari capitalitzar totes aquestes realitats que es mouen a la ciutat, a la vista o sota la superfície, de tot el que ja aporten les persones, i posar-lo en valor, fer-lo visible a tothom.

Però Cornellà té la capacitat de créixer i de progressar a través dels valors cívics i del seu capital humà, a través dels espais de diàleg, de protegir el benefici del silenci, de posar en marxa una agenda contra la solitud... D'alguna manera, es tracta d'estimular el nostre sentiment de ciutadania i recollir noves propostes comunitàries. Aquest estímul ha de permetre fer-nos sentir més a gust vivint a Cornellà, identificant-nos i identificant la ciutat amb la nostra felicitat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Més que aspectes a reformar, és evident que hem d'aprofundir en el camí comú de les polítiques mediambientals, de protecció del nostre entorn, i de la mobilitat.

Treballar pel benestar de les persones vol dir que volem un aire més net, volem un entorn més sostenible a llarg termini, i és evident que les mesures necessàries han de ser conjuntes. En són exemples la incorporació de part de la ciutat a la Zona de Baixes Emissions Rondes de Barcelona, i les nostres pròpies mesures de pacificació del trànsit intern en algunes altres zones i carrers. També hem tirat endavant una nova ordenança de mobilitat, d'acord amb les recomanacions de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i és evident que les accions per disminuir les emissions de CO2 repercuteixen a nivell metropolità –i requereixen d'un compromís d'ampli abast, no només d'una ciutat.

No tindria lògica que cada ciutat tingués una agenda diferenciada en aquest àmbit de les polítiques públiques, i per això precisament l'AMB té les competències que té, perquè la realitat urbana de Cornellà i de les ciutats del nostre entorn és multicèntrica, la d'una metròpoli moderna, amb els seus espais a protegir, amb la planificació coherent de les seves infraestructures, disseny dels seus fluxos de mobilitat, etc.

LES PROMESES DEL MANDAT

CORNELLÀ

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, RAQUEL ALBIOL (ERC)

RAQUEL ALBIOL
REGIDORA

"S'ha de ser ferm per avançar en polítiques mediambientals"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Una de les grans problemàtiques de Cornellà (i de moltes poblacions) és la necessitat d'habitatge assequible. Cada cop la ciutadania té més dificultats per fer front a les hipoteques o lloguers i en els últims anys han augmentat els desnonaments, bé siguin en habitatges de compra com de lloguer. Per tant un dels principals desafiaments que ha d'afrontar el municipi és de quina manera es pot disposar de pisos a preus assequibles per la ciutadania. Considerem que es necessiten més habitatges, però no a costa de construir fins a l'últim metre quadrat de la ciutat, s'ha de propiciar un canvi de model lògic i sostenible en la planificació i la construcció d'habitatge. I per això s'ha de revisar el pla urbanístic vigent de Cornellà i modificar-lo, per tal d'establir un equilibri entre les zones edificades o que es preveu edificar, els equipaments, les zones verdes i, sobretot, en zones de la ciutat altament densificades.

Per altra banda, les noves construccions que es realitzin han de disposar d'habitatge de lloguer social distribuït homogèniament per tots els barris i també s'han de potenciar les rehabilitacions d'habitatges i posar a disposició locals buits en carrers de baixa activitat comercial per reconvertir-los en nous habitatges i així afavorir la reducció del cost del lloguer. Evidentment aquestes mesures han d'anar acompanyades d'una regulació del preu del lloguer i de venda dels habitatges.

Un altre desafiament d'aquesta legislatura és com es naturalitza la ciutat i quines actuacions concretes s'implementaran per anar cap a un entorn més verd, saludable i sostenible. I en aquest cas s'ha de ser ferm per avançar en polítiques concretes mediambientals com el Pla contra el canvi climàtic, un Pla de Residus, implantació de la transició energètica i mesures d'educació ambiental, entre d'altres.

Un altre dels punts claus de la legislatura és de quina manera es treballa i actua en polítiques socials. S'ha de realitzar una planificació estratègica dels serveis socials bàsics i establir mecanismes per garantir la qualitat de tots els serveis. Prioritzar l'atenció a les persones més vulnerables i garantir els serveis bàsics a la ciutadania, lluitant alhora contra l'atur i la precarietat laboral.Una de les grans xacres de la societat és el masclisme i la violència masclista, per tant hem de posar molts més esforços en feminitzar la ciutat per fer una societat més igualitària i dotar de més recursos per acabar amb la violència masclista.

De la mateixa manera, un dels grans desafiaments és aconseguir una societat inclusiva i diversa, on no hi hagin diferències ni discriminacions per raó de gènere, orientació sexual, religió, ni ètnia i per això calen polítiques actives reals. I un dels reptes pendents és el manteniment i neteja dels carrers així com la millora de la recollida d'escombraries deficitàries des de fa molt de temps i on l'equip de govern no hi ha realitzat les actuacions necessàries per pal·liar o millorar la situació.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Al nostre programa electoral vam presentar nombroses mesures en tots els àmbits: social, cultural, educació, comerç, ocupació, turisme, urbanisme, habitatge, mobilitat, medi ambient, participació ciutadana, República, etc, que volem impulsar aquesta legislatura al nostre municipi, triar-ne només tres es fa difícil ja que moltes són importants i prioritàries

Realitzar polítiques actives per disposar d'habitatges socials acompanyat de la revisió del pla urbanístic vigent de Cornellà i modificar-lo, per tal d'establir un equilibri entre les zones edificades o que es preveu edificar, els equipaments, les zones verdes i, sobretot, en zones de la ciutat altament densificades.

Revisar el contracte de neteja i manteniment dels carrers i recollida d'escombraries per adaptar-lo a les necessitats reals de la ciutat, tenint en compte la mancomunació del servei amb altres poblacions.

Reformar el ROM (Reglament Orgànic Municipal) on s'estableixen els criteris d'organització i funcionament de l'Ajuntament i la relació entre ciutadania i govern. La ciutadania ha de tenir més poder decisori i ha de poder participar en diferents projectes i temes estratègics de la ciutat, bé sigui mitjançant consultes ciutadanes o al ple municipal per exemple.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- El repte de major envergadura per dimensions i afectació general a la ciutat, és suspendre el projecte d'execució d'un nou barri sencer, el Ribera-Salines amb prop de 1.500 habitatges a tocar del riu Llobregat. En un municipi on la zona agrària i de ribera ha quedat pràcticament eliminada, ens oposem frontalment a un projecte que contribuiria nefastament a la qualitat de l'aire, a la saturació de Cornellà i a l'ecosistema del corredor natural del riu. També incrementaria la probabilitat d'inundacions a tota la zona sud del municipi atès que es perdria la capacitat de retenció d'aigua del sòl. Es necessita més habitatge però la superfície de Cornellà és limitada, construir fins l'últim metre quadrat és una pèrdua de qualitat de vida per la ciutadania. Actualment es poden fer polítiques per disposar d'habitatges de compra o de lloguer a preus més assequibles sense haver de construir un barri sencer nou, que tampoc solucionaria el problema, al contrari repercutiria negativament en la població i el preu de l'habitatge no es reduiria.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- És molt aviat per poder descriure la tònica de la present legislatura, però si que ja s'han evidenciat dinàmiques per part de tots els grups municipals que conformen el consistori actualment.

En el cas d'Esquerra Republicana hem passat de dos a quatre regidors i de quarta força a segona, passant a ser els caps de l'oposició. Aquest resultat ens col·loca en una situació de més representativitat i de més força per continuar treballant de manera coherent i constructiva, amb projectes de i per la ciutat, en la reivindicació dels valors republicans, contra la repressió i en defensa dels drets i llibertats.

La majoria absoluta del PSC condiciona la possibilitat d'aprovar mocions o propostes i el fet que En Comú-Movem hagi entrat a govern, ampliant la seva majoria, limita encara més les possibilitats d'èxit de les propostes. S'aprecia la poca voluntat per part del PSC de treballar en qüestions que ells consideren que queden fora de la competència municipal. Tot i això, en certs temes de la ciutat, amb molt treball previ, veiem possible arribar a acords. Encara que existeixen diferències notòries en qüestió de forma, s'aprecia la majoria de formacions progressistes d'esquerra, quedant Ciutadans com única força de centre-dreta.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- La relació en general és de diàleg, però hi ha diferències amb els dos grups municipals a govern, és més fàcil l'entesa i el diàleg amb els "Comuns" que no pas amb el PSC, amb aquests últims hi ha més dificultats a l'hora d'arribar a acords o consensuar temes. La seva majoria absoluta i el fet que portin més de 30 anys governant ha fet que tinguin molts vicis adquirits i que la voluntat per facilitar la documentació i informació no sempre s'ajusta als criteris òptims de transparència. Tot i això, el diàleg és possible.

ELS SOUS DELS POLITICS

Cornellà congela els sous però augmenten els representats amb retribució fixa

Redacció

ANTONIO BALMÓN MANTÉ EL MATEIX SALARI que el 2015 amb 71.604,40 euros bruts anuals. Els regidors amb retribucions fixes passen de ser 13 el 2015 a 19 després de les últimes eleccions municipals.

Cornellà manté els salaris sense incrementar en la nova legislatura. Resulta curiós que sigui dels pocs municipis del Baix Llobregat on no s'hagi donat una pujada de retribucions generalitzada, mantenint-se congelats respecte de l'anterior mandat 2015-2019. No obstant això, el canvi essencial es dóna en la quantitat de persones que ara tenen un sou fixe més enllà de l'assistència a òrgans col·legiats. Eren 13 regidors amb dedicacions exclusives i parcials el 2015 i en aquest mandat en són 19, el que comporta un augment del pressupost municipal destinat a sufragar el sou dels polítics de la ciutat.

Antonio Balmón, alcalde de Cornellà, manté la seva retribució com a batlle en els 71.604,40 euros bruts anuals. Sense variació respecte del 2015. No cobra per l'assistència a òrgans col·legiats com plens o comissions informatives permanents, pel fet que segons estipula el consistori només ho podran fer els "càrrecs sense dedicació parcial o exclusiva", un sector que ara compta amb sis regidors més que fa quatre anys. Balmón, a més, ha tornat a revalidar la vicepresidència executiva de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) pel que percep d'extra fora del municipi, 885 euros per sessió i assistència als plens del Consell Metropolità i uns altres 885 euros per cada Junta de Govern metropolità.

El primer tinent d'alcaldia, Antonio Martínez, repeteix en el mateix càrrec fins al 2023 i amb una retribució amb dedicació exclusiva de 64.892,02 euros bruts anuals. La resta de tinents d'alcaldia, que en aquesta legislatura són un menys, només quatre, percebran una indemnització total de 58.180,78 euros bruts a l'any amb dedicació exclusiva. A més, per la seva població -és la ciutat més gran del Baix Llobregat- a Cornellà li corresponen tres càrrecs electes que representin el municipi a l'AMB.

D'aquesta manera, més enllà de la vicepresidència executiva de l'alcalde, el primer tinent, Antonio Martínez, i la tinenta Emilia Briones entren a com a consellers del Consell Metropolità, fet pel qual perceben cadascun 265 euros per sessió.

L'any 2015, l'únic regidor delegat era José Manuel Parrado, amb una retribució amb dedicació parcial de 16.523,89 euros bruts l'any. Amb la fixació de salaris el juliol del 2019, hi ha set regidors delegats, tres amb dedicació exclusiva (Ot García, Joana Piñero i Sergio Gómez) que reben 53.031,84 euros l'any; i quatre amb dedicació parcial (Lidia Gómez, Enrique Vanadoy, Manuel Clavijo i Nélia Martínez) amb una indemnització de 16.523,92 euros bruts anuals. Els regidors de districte continuen sent tres amb una retribució amb dedicació parcial exactament igual que la del 2015: 10.097,02 euros bruts anuals.

Entra un portaveu més amb dedicació exclusiva. El 2015 hi havia dos portaveus amb dedicació parcial i un sou de 18.360,02 euros l'any, per a Raquel Albiol (ERC) i Arnau Funes (ICV-EUiA). Ara, després de les eleccions municipals del 2019, Albiol manté la mateixa indemnització i Funes s'intercanvia per Elisabeth García (Podemos). A més Daniel Martínez (Ciutadans) es consolida com a l'únic portaveu amb dedicació exclusiva pel qual percep una retribució de 49.900,06 euros bruts anuals.

La resta de regidors del plenari cornellanenc cobraran per assistència a òrgans col·legiats, indemnitzacions que també es mantenen congelades, amb 360 euros per sessió al ple, 180 euros per sessió a les comissions informatives permanents o un total de 1.182,19 euros l'any per anar a la Junta de Portaveus, en aquests casos només els que no tenen una retribució assignada.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Antonio Balmón Arévalo	Alcalde	71.604 €
Antonio Martínez Flor	1r Tinent d'Alcalde	64.892 €
Emilia Briones Matamales	Tinenta d'Alcalde	58.180 €
Sergio Fernández Mesa	Tinent d'Alcalde	58.180 €
Rocío García Pérez	Tinenta d'Alcalde	58.180 €
Claudio Carmona Vargas	Tinent d'Alcalde	58.180 €
Ot García Ruiz	Regidor de Cultura i Comunicació	53.031 €
Joana Piñero Romero	Regidora de Polítiques Socials	53.031 €
Lidia Gómez Pla	Regidora de Joventut i Acció Ciutadana	16.523 €
Manel Clavijo Losada	Regidor de Participació Ciutadana	16.523 €
Nélia Martínez Gallardo	Regidora de Comerç i Turisme	16.523 €
Sergio Gómez Márquez	Regidor de Polítiques Comunitàries	53.031 €
Enrique Vanacloy Valiente	Regidor d'Esports	16.523 €
Aurora Mendo Sánchez	Regidora dels districtes III i IV	10.097 €
Carlos Domínguez	Regidor dels districtes V i VI	10.097 €
Mª Mercedes Fernández	Regidor del districte I i VII	10.097 €
Raquel Albiol Gilabert	Regidora a l'oposició	18.360 €
Ma. Teresa Vidal	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carles Alemany Lluis	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Estrella Corominas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Daniel Martínez	Regidor a l'oposició	49.900 €
Ismael Ciurana	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Pedro Millán Rodríguez	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
M. Carmen López	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Elisabet García Petit	Regidora a l'oposició	18.360 €

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT BOI

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, LLUÏSA MORET (PSC)

"Volem configurar una economia local forta basada en la innovació"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
83.605
Superfície (km²):
21,47 km2
Densitat de població (hab/km²):
3.894,03
Gentilici:
Santboians
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.santboi.cat/
Correu de l'Ajuntament:
santboi@santboi.cat
Pressupostos 2020:
83.542.752,00 €
Euros/habitant:
999,25 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Sant Boi de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/37RT27I

LLUÏSA MORET
ALCALDESSA

-Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?
El nostre gran desafiament és treballar amb una mirada estratègica per millorar Sant Boi posant la vista en l'horitzó de l'any 2030. Volem consolidar Sant Boi com una ciutat metropolitana saludable i sostenible. És un repte que està en sintonia amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de Nacions Unides. Un repte que va de l'acció contra el canvi climàtic a la reducció de les desigualtats, de la salut i el benestar a la lluita contra la pobresa... Fent un Sant Boi millor, contribuirem a construir un món millor.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?
En primer lloc, fer de Sant Boi una ciutat cada cop més sostenible i amb una millor qualitat de vida: treballant per 'eficiència energètica, per l'ús de fonts d'energia 100% renovables, per una gestió correcta dels residus, per un nou model de mobilitat, per la qualitat de l'aire, per mantenir la riquesa i la diversitat del nostre entorn natural, per una alimentació saludable i una agricultura de proximitat... En segon lloc, aprofitar els avenços que fem en aquesta direcció com a noves oportunitats per impulsar el desenvolupament econòmic de la ciutat i la creació d'ocupació de qualitat, configurant una economia local forta basada en la innovació, en el talent local i en les aliances amb altres actors. Hem de sumar forces amb tothom que comparteixi la nostra aposta per l'economia circular, l'economia verda i les noves economies al servei de la ciutat i del planeta En tercer lloc, que Sant Boi esdevingui un referent per una oferta de formació professional de primer nivell vinculada a aquests sectors econòmics emergents. Els nostres adolescents i joves d'avui han d'aprofitar una etapa crucial de les seves vides per poder tenir un paper protagonista en el futur de la ciutat i del nou món que ara es comencen a configurar. I tot això hem de seguir fentho donant també resposta, des de la proximitat, a les qüestions de la vida quotidiana, especialment el manteniment d'un espai públic de qualitat i l'atenció de les necessitats bàsiques de les persones

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
Les nostres infraestructures han de millorar. Sant Boi necessita solucionar el dèficit històric que suposa no comptar amb unes entrades i sortides dignes de la nostra població. Ho hem reclamat de manera reiterada i ho continuarem fent perquè és indispensable no només per garantir una bona mobilitat, sinó per consolidar el creixement econòmic de la ciutat. I seguirem reivindicant que es traslladin fora del nucli urbà la caserna i la central elèctrica per generar en el seu lloc una nova àrea de centralitat urbana que és també vital per al futur de la ciutat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?
En l'àmbit de la mobilitat, els municipis de la zona del delta del Llobregat seguirem sumant esforços per aconseguir un sistema de metro que ens connecti de manera àgil entre nosaltres i amb Barcelona, i seguirem treballant junts per comptar aviat amb carrils segregats per a autobusos i bicicletes a la C-245. En l'àmbit del desenvolupament econòmic, els municipis del Delta hem establert les bases d'una estratègia conjunta (Innodelta) per dinamitzar els nostres polígons industrials i afavorir el nostre creixement a partir de la innovació. Optem conjuntament a obtenir finançament de la Generalitat de Catalunya perquè els nostres territoris siguin laboratoris per posar a prova i prototipar projectes i productes innovadors.

Presentació del Festival L'Altaveu del 2019

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT BOI

El serial de la caserna de l'exèrcit no té encara solució i no se n'albira una de clara

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MIQUEL SALIP (ERC)

MIQUEL SALIP
REGIDOR

"La gran actuació d'aquest mandat ha de ser la recuperació de la caserna"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- La ciutat té grans reptes per endavant. El primer és tancar el debat sobre el model de ciutat i el seu creixement o no. Vinculat a aquest gran repte hi ha la necessitat de desencallar d'una vegada per totes el trasllat / desmantellament de la caserna militar i de la subestació elèctrica, que alliberaran el sòl necessari per a créixer sense necessitat d'envair els espais de transició amb l'entorn natural. Aquest debat sobre el model de ciutat i el seu creixement ens porta a aborda de cara un dels grans problemes que van més enllà de la nostra ciutat, com és el del dret d'accés a l'habitatge i de quina manera hi fem front.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

1. Fer una auditoria urbanística externa que ens expliqui en quin estadi es troba el desenvolupament del planejament a la nostra ciutat, què hi ha previst, què es podria preveure i què cal replantejar.

2. A partir dels resultats de l'auditoria, obrir un debat ciutadà, que vagi més enllà dels partits, sobre el creixement o no de la ciutat. Si ha de créixer, cap a on, en quin format, amb quins serveis, etc.

3. Elaborar un Pla local d'habitatge que miri endavant. Que sigui capaç de resoldre els problemes de l'emergència habitacional d'avui, però que ens prepari per als reptes del futur i que, sobretot, aconsegueixi garantir que els i les joves que vulguin desenvolupar la seva vida a Sant Boi ho puguin fer en condicions dignes.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La recuperació de la Caserna i l'articulació del seu espai com a nou centre de la ciutat. També la rehabilitació integral de l'Ateneu Santboià seguint les conclusions del procés participatiu per convertir-lo en un equipament cultural i social de referència a la ciutat, la comarca i el País.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Un govern que, com no podia ser d'una altra manera, és continuïsta al 100% pel que fa als continguts, però també a les formes. Un govern que busca poc la complicitat dels grups de l'oposició per tirar endavant els temes de ciutat.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Hi mantenim una relació cordial, de voluntat d'entesa per fer avançar la ciutat, però també de mostrar alternatives a un model de governança que considerem obsolet i que cal transformar.

ELS SOUS DELS POLITICS

Moret renuncia al sou d'alcaldessa de Sant Boi per cobrar només el de la Diputació

Redacció

LA RETRIBUCIÓ PER A LA BATLLE CREIX, però Moret hi renuncia. Augmenten totes les retribucions dels electes santobians, tant les assignades mensualment com les corresponents a l›assistència a òrgans col·legiats

Sant Boi va apujar el sou de manera generalitzada a tots els càrrecs electes després de les eleccions municipals de 2019. A més, l'assistència a òrgans col·legiats com plens i Juntes de Portaveus també van incrementar-se en euros per sessió. Tot això es va donar, com es reflexa a l'acta de l'1 de juliol de 2019, poc abans de que la batllessa de la ciutat, Lluïsa Moret, renunciés a la seva retribució al consistori per passar a cobrar pel seu càrrec a la Diputació de Barcelona, com a presidenta de l'Àrea de Cohesió Social, Ciutadania i Benestar. Ho fa així en compliment de la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques.

Moret rebia a l'anterior mandat 2015-2019 una retribució fixa amb dedicació exclusiva com alcaldessa de la ciutat de 68.482 euros bruts anuals. Una vegada la batllessa socialista va revalidar l'alcaldia de Sant Boi a les eleccions municipals del 2019 amb majoria absoluta, el seu salari va establir-se en els 71.248,10 euros bruts anuals. Tot i això, a finals d'aquell mateix mes de juliol Moret va renunciar a la seva assignació a l'Ajuntament de Sant Boi i va adoptar només el de la Diputació de Barcelona, mantenint les indemnitzacions per assistència als òrgans col·legiats del consistori. Així, el sou que percep de l'organisme provincial ascendeix a 83.604,64 euros bruts l'any.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Lluïsa Moret i Sabidó	Alcaldessa	Renuncia al sou municipal
José Ángel Carcelén	1r tinent d'alcaldia	63.214 €
Salut González Martín	2a tinenta d'alcaldia	63.214 €
Juan Antonio Tamayo	3r tinent d'alcaldia	63.214 €
Alba Martínez Vélez	4a tinenta d'alcaldia	63.214 €
César Thovar Pérez	Regidor d'Entorn Natural	56.077 €
Elisabet Latorre Sendino	Regidora de Desenvolupament Econòmic	56.077 €
Javier López Herranz	Regidor d'Espai Públic	56.077 €
Antonia Barragán Prieto	Regidora d'Esports i Gent gran	56.077 €
Ascensión Domínguez	Regidora d' Ocupació	56.077 €
José Manuel González	Regidor de Cultura	56.077 €
Marc Aguilà Esteve	Regidor de Planificació	40.055 €
Cristina Muñoz	Regidora de Protecció Civil	40.055 €
Francisco Javier Nicolás	Regidor d'Alcaldia	40.055 €
Daniel Martínez Redondo	Regidor de Transició Energètica i Hídrica	56.077 €
Miquel Salip	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Rosa Mur	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jaume Sans	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Andrea Martínez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Vilar	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Olga Puertas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Lluís Tejedor Fabregat	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carles Campdepadrós	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jorge Romero	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Xavier Alejandre	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

La resta dels membres del consistori

Pel que fa a la resta de membres del consistori, els tinents d'alcaldia que eren cinc l'anterior legislatura passen a ser només quatre, prescindint de Josep Puigdengolas. Els tinents tenien un salari amb dedicació exclusiva a l'any 2015 de 60.760 euros bruts anuals, però amb les noves retribucions aprovades al 2019 els quatre tinents actuals (José Ángel Carcelén, Salut González, Juan Antonio Tamayo i Alba Martínez) reben 63.214,20 euros bruts mensuals. Els regidors amb dedicació exclusiva passen dels 53.900 euros bruts anuals als 56.077,14 euros a la nova legislatura 2019-2023. Les dedicacions parcials que l'any 2015 eren de 26.950 euros bruts anuals per regidor, ara passen a ser de 40.055 euros per als edils amb delegacions que conserven la parcialitat de la jornada laboral.

Cada regidor cobra 624 euros per assistir a cada ple municipal

La resta de càrrecs electes de l'Ajuntament de Sant Boi tenen una indemnització per assistència a plens i Juntes de Portaveus, és a dir, d'òrgans col·legiats del consistori. En aquest cas també es percep una notable pujada de retribucions. Els plens, que durant el mandat anterior es cobraven a 600 euros per sessió, ara passen a tenir una remuneració de 624,24 euros per sessió. A uns 11 plens ordinaris l'any, comporta una indemnització base de 6.866,64 euros anuals, uns 266,64 euros més que fa quatre anys. Els portaveus, que ja tenien una assignació mitjana major que a la resta de la comarca per l'assistència a la Junta de Portaveus, percebran 40,39 euros més per sessió. Això fa que, a una Junta de Portaveus per mes de mitja, cada portaveu rebia al 2015 uns 11.000 o 12.000 euros anuals. Però, ara la indemnització total ascendeix a un import aproximat de 12.484,68 euros bruts anuals.

LES PROMESES DEL MANDAT

CASTELLDEFELS

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, MARIA MIRANDA (PSC)

"Hem de continuar consolidant Castelldefels com a capital del civisme, la convivència i el diàleg"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
67.004
Superfície (km²):
12,87 km2
Densitat de població (hab/km²):
5.206,21
Gentilici:
Castelldefelencs
Pagina web de l'Ajuntament:
https://www.castelldefels.org
Correu de l'Ajuntament:
e-oac@castelldefels.org
Pressupostos 2020:
84.700.000,00 €
Euros/habitant:
1.264,10 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Gavà
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2FApIq6

MARIA MIRANDA
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- El nou mandat és un camí ple de noves oportunitats. Volem situar Castelldefels en el futur, amb les persones com a protagonistes. Per aquest motiu volem donar continuïtat al projecte de ciutat que compartim Equip de Govern i ciutadania des de l'any 2015. En aquell moment, es va elaborar un Pla d'Actuació Municipal amb la participació dels veïns i veïnes per dissenyar el camí que havia de seguir Castelldefels per recuperar el camí del progrés.

En les properes setmanes posarem en marxa un nou procés participatiu per elaborar el nou PAM 2019-2023. Un Pla que ens ha de portar a continuar avançant en la transformació de Castelldefels com a ciutat inclusiva, educadora, sostenible, segura, i amb un perfil molt feminista, que és el que estem marcant des del primer moment.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Durant el nou mandat Castelldefels ha de continuar consolidant-se com a capital del civisme, la convivència i el diàleg. Govern i ciutadania hem de caminar en una mateixa direcció per donar resposta als principals reptes que tenim en el mandat. Objectius que compartim com són la millora de la neteja, la seguretat, el civisme, i la creació de més vivenda social amb un nou pla d'habitatge de lloguer assequible per als nostres veïns i veïnes.

En el darrer mandat vam aconseguir que més de mil persones deixin d'estar a l'atur per trobar una nova feina. Encara ens queda molt a fer, i en el nu mandat convocarem els sectors econòmics per renovar el Pacte per l'Ocupació i continuar creant llocs de treball de qualitat, amb salari digne i igualitari.

Vista aèria de la UPC, una autèntica infraestructura del territori

Volem que Castelldefels es consolidi com a referència del turisme familiar i esportiu a la comarca. Un model que ha de permetre la convivència entre l'oci i el descans dels veïns, i que ha d'ajudar a créixer altres sectors com el gastronòmic i el comercial.

Entre els nostres objectius està completar el mapa d'equipaments de la ciutat. És el cas de dos equipaments esportius, que ja hem posat en marxa, com és el cas del nou Estadi Pitort i la posada en marxa d'un renovat poliesportiu de Can Roca. Però també la propera obertura de Can Roca de Baix com a nou Hotel d'Entitats, per donar resposta a la falta d'espai físic per a les associacions, i el nou Edifici de la República, que s'obrirà a la ciutat en els propers mesos.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Com a Alcaldessa, i des de l'Equip de Govern, treballem cada dia amb humilitat i ambició. La humilitat de treballar en cada barri, escoltar i corregir errors quan sigui necessari. I l'ambició de governar amb les persones al capdavant perquè Castelldefels creixi al ritme de les grans ciutats. Un repte que només podrem afrontar amb l'acompanyament d'entitats, associacions, veïns i veïnes, que viuen el present i s'imaginen el futur de la ciutat. Estem convençuts que junts, juntes, som garantia de progrés.

Hem de tenir en compte que, perquè Castelldefels continuï creixent, hem de posar la mirada en el futur. Parlem del Castelldefels del 2030. Un concepte que venim treballant des de l'anterior mandat i que projecta el municipi com a capital de la convivència i el diàleg. Un Castelldefels consolidat com a ciutat del coneixement, que aposta per la sostenibilitat, la seguretat i la innovació. Que adapta les noves tecnologies per donar resposta a les necessitats dels veïns i veïnes. Un model de ciutat laboratori on la UPC pren protagonisme per aplicar al municipi les millores que es generen a través de la Universitat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La bona coordinació i entesa entre municipis és fonamental. De

LES PROMESES DEL MANDAT

CASTELLDEFELS

forma conjunta hem assolit millores per a tots els municipis, i hem d'avançar amb la mirada posada en el futur. Compartim reptes que no poden esperar com és la responsabilitat d'impulsar polítiques d'igualtat de llarg termini, per consolidar municipis 100% feministes, tal com es va expressar en el 5è Congrés de les Dones del Baix Llobregat. La col·laboració dels consistoris en de la Zona Delta per la promoció econòmica i la lluita contra l'atur. La gestió conjunta, amb l'AMB i la Generalitat, de grans projectes com la nova C-245. I, en definitiva, sumar esforços per reclamar davant de les institucions, les millores necessàries per a cada un dels municipis.

L'alcaldessa Miranda (esquerra) entrega a Àfrica Lorente (dreta) un record al seu marit, Agustí Marina, primer alcalde de la democràcia

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MANUEL REYES (PP)

MANUEL REYES
REGIDOR

"La relación con el gobierno es de respeto mútuo desde la discrepancia política"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Los retos que debe afrontar Castelldefels pasan por mejorar la Limpieza y la Seguridad. Transformar la ciudad y suprimir alguna de las barreras arquitectónicas actuales como son la autovia, el tren o la autopista. Mejorar el centro de la ciudad ganando calles peatonales y fomentando el comercio con ampliación de los espacios para aparcar. El empleo y la vivienda también seran fundamentales.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Desde nuestro grupo son muchas las propuestas que ponemos sobre la mesa. Es urgente un plan de comercio para que no se cierren más establecimientos, lo cual impacta seriamente en el empleo local.

Por otro lado, es necesario dotarnos de nuevos aparcamientos en el centro urbano y otros barrios que tienen grandes carancias.

Finalmente, nos encataría poder trabajar una exhaustiva revisión del servicio de limpieza y recogida de basuras, y un plan de Seguridad, fundamentales para mejorar la calidad de vida de Castelldefels.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Uno de los proyectos a largo plazo sería la integración de los barrios suprimiendo alguna de las barreras existentes como es la via del tren por soterramiento de ésta (que conectaría el centro con la Universidad, los institutos y la zona de Can Bou) o la transformación de la autovia de Castelldefels para que pase a ser una calle más de la ciudad , lo que permitiría la conexión directa entre los barrios de Granvia Mar, Botigues y Can Bou con los barrios de playa.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Podemos decir que ha sido muy escasa la actuación municipal en este comienzo de mandato. Se repiten los mismos errores que en los pasados cuatro años. Luchas internas de poder, discusiones entre los partidos de gobierno, y falta de liderazgo de hacen muy difícil avanzar en la mejora de la ciudad.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- La relación con el gobierno es de respeto mutuo desde la discrepacia política. Nosotros no compartimos sus prioridades ni la forma de hacer política que tienen. Creemos que no todo vale para governar, y los vecinos de Castelldefels prefieren tanto otras formas como otras personas al frente del Consistorio. Vamos a seguir controlando y fiscalizando la acción del gobierno para que no sigamos dando pasos atrás.

ELS SOUS DELS POLITICS

Pujada general dels sous dels representants polítics de Castelldefels

Redacció

EN PARAL·LEL A LA RESTA DE LA COMARCA, les retribucions i les indemnitzacions als càrrecs electes de Castelldefels han experimentat un augment respecte l›anterior mandat del 2015-2019.

Castelldefels aprova un augment generalitzat dels sous als seus representants polítics al consistori després de les eleccions municipals del 2019. La pujada més significativa es veu en els portaveus dels grups municipals i en diferents regidories de govern.

L'alcaldessa de la ciutat, María Miranda, cobrava 63.793 euros bruts l'any el 2018 i amb la nova pujada de sous del recentment estrenat mandat passa a tenir un salari anual de 64.559. Tot i això, la líder socialista no és la que ha experimentat el major increment retributiu. Els portaveus com Manuel Reyes, del Partit Popular, o Guillermo Massana, de Ciutadans, passen a tenir un sou de 45.000 euros bruts a l'any. El líder popular i el de Ciutadans percebien poc més de 12.000 euros el passat mandat, sent la pujada considerable a la nova legislatura.

Els socis de govern

La que va ser alcaldessa durant dos anys de Movem En Comú, Candela López, també ha experimentat una gran pujada de la seva retribució aquest nou mandat. A la passada legislatura la retribució de la líder dels comuns rondava els 40.000 euros, als dos últims anys que ja no era alcaldessa sinó primera tinenta d'alcaldia, càrrec que desenvolupa actualment. Ara, amb els nous sous aprovats passa a percebre 55.337 euros bruts l'any, uns 15.000 més que la passada legislatura.

López i Miranda tenen dedicació completa mentre els portaveus i regidors de l'oposició no consta una dedicació establerta. El temps a destinar de l'equip de govern municipal oscil·lava al 2017 i 2018 entre el 40% i el 75% de dedicació, fet que es repeteix al nou mandat amb retribucions de 55.337 euros bruts anuals per als regidors socialistes de Promoció Econòmica, Via Pública i Joventut; pels comuns la regidora de Serveis Socials; pels republicans el regidor d'Educació i de Règim Intern; i pel que fa a Junts el regidor de Territori.

Com més baixa el percentatge de dedicació parcial més ho fan els sous. El regidor socialista de Governació i el republicà de Participació Ciutadana tenen assignats uns salaris bruts anuals de 27.668 euros. Curiosament, molts càrrecs amb funcions al govern municipal quatripartit (PSC+Movem En Comú+ERC+Junts) perceben el mateix import que la resta de regidors del PP i Ciutadans a l'oposició: 12.153 euros bruts l'any. Cal afegir que, a més, el regidor d'esports de Movem En Comú no té publicada la seva retribució per a la legislatura 2019-2023.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
María Miranda Cuervas	Alcaldessa	64.559 €
Candela López	1a tinenta d'alcaldia	55.337 €
Jordi Maresma	2n tinent d'alcaldia	55.337 €
Eva López Giménez	3a tinenta d'alcaldia	55.337 €
Ramon Morera	4t tinent d'alcaldia	12.153 €
Lourdes Armengol	5a tinenta d'alcaldia	55.337 €
Jordi Planell	6è tinent d'alcaldia	27.668 €
Esther Niubó	Regidora de Presidència	12.153 €
Fernando Cerpa	Regidor de Via Pública	55.337 €
Clara Quirante	Regidora de Joventut	55.337 €
Javier Martín	Regidor d'Esports	40.055 €
Ana María Quesada	Regidora de Serveis Socials	55.337 €
Rosa Pla Rius	Regidora de Participació Ciutadana	27.668 €
Jordi Vendrell	Regidor d'Hisenda	12.153 €
Xavier Amate	Regidor de Territori	55.337 €
Manuel Reyes	Regidor a l'oposició	45.000 €
David Solé Gimeno	Regidor a l'oposició	12.153 €
Maria del Mar Sicilia	Regidora a l'oposició	12.153 €
Silvia Cangueiro	Regidora a l'oposició	12.153 €
Javier Hiniesto	Regidor a l'oposició	12.153 €
Ramon Escola	Regidor a l'oposició	12.153 €
Angélica Benavent	Regidora a l'oposició	12.153 €
Jesús Romo	Regidor a l'oposició	12.153 €
Guillermo Massana	Regidor a l'oposició	45.000 €
María Cristina Corona	Regidora a l'oposició	12.153 €

Als salaris de tots els regidors s'han de sumar més de 6.000 euros per l'assistència als plens

La retribució sense una cartera fixa

En aquest aspecte, el salari dels integrants del Ple sense cartera fixa al govern o a la oposició mantenen pràcticament el mateix que a l'anterior mandat on hi era al voltant dels 12.000 euros bruts anuals. A tot això, se l'hi ha de sumar les retribucions extres percebudes per l'assistència als plens municipals (que poden augmentar el salari anual en més de 6.000 euros) o las Juntes de Govern dels quatre partits integrants d'aquest.

LES PROMESES DEL MANDAT

VILADECANS

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, CARLES RUIZ (PSC)

"Tenim l'objectiu molt clar per facilitar la transició ecològica i econòmica a la ciutat"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
66.611
Superfície (km²):
20,40 km2
Densitat de població (hab/km²):
3.265,24
Gentilici:
Viladecanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.viladecans.cat/
Correu de l'Ajuntament:
viladecansinfo@viladecans.cat
Pressupostos 2020:
67.200.000,00 €
Euros/habitant:
1.008,84 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Gavà
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2QE6u9f

CARLES RUIZ
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- La millora de la mobilitat, la dotació d'habitatges de protecció social i la millora de l'espai públic i recollida de residus. També continuar promovent la implantació d'empreses al municipi i la qualificació de les persones, millorant l'educació.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- 1. Tenim l'objectiu molt clar per facilitar la Transició Ecològica i Econòmica a la ciutat. És, possiblement, el repte més important, ja que suposa abordar qüestions com l'eficiència energètica, la mobilitat, l'espai públic...

2. Pensem que hem de fer una transformació important de l'Administració i els models de gestió. Això significa dotar-nos de noves eines de gestió com el Blockchain i processos de qualitat i definició d'objectius participatius, treballant també en la formació dels treballadors municipals.

3. Completar la dotació d'equipaments i serveis de la ciutat: una nova biblioteca, el desenvolupament del pla d'instal·lacions esportives, una nova piscina descoberta, finalitzar el museu de Ca n'Amat.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Sense dubte, la millora de la mobilitat amb la línia R3 de ferrocarril soterrat entre Cornellà i Castelldefels.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La mobilitat requereix una visió conjunta dels territoris, i crec que l'habitatge i la promoció econòmica han de tenir també una mirada superior a la local.

Mapa virtual de la zona d'actuació del Pla de Llevant, que suposarà un canvi en la fesomia local

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, BÀRBARA LLIGADAS (ERC)

BÀRBARA LLIGADAS
REGIDORA

"Cal repensar el model turístic que volem per a Viladecans: no podem ser un municipi low cost"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Viladecans té desafiaments importants com fer front a les creixents desigualtats, generar una ocupació estable i de qualitat, recosir i millorar els barris ja existents enlloc de construir-ne de nous o adaptar la ciutat als reptes més immediats com la transformació digital, font d'oportunitats però també mecanisme d'exclusió potencial entre els més desafavorits, o la lluita contra el canvi climàtic amb accions quotidianes des de la proximitat.

Viladecans ha passat de ser un poble de pagès de 2.000 habitants a una ciutat de 66.000 en un

LES PROMESES DEL MANDAT

VILADECANS

segle, i encara avui hi ha barris perifèrics que varen créixer de forma desordenada i pateixen una situació de deixadesa preocupant. El govern del PSC prioritza els nuclis on té els votants potencials, els més densament poblats, i concentra la gran majoria d'inversions sempre a les portes de les eleccions municipals, per càlculs electorals. Però la ciutat necessita millores durant tot el mandat i especialment en les zones més oblidades.

D'altra banda, la proximitat amb Barcelona és una moneda de doble cara: d'una banda, ens beneficia perquè formem part d'una gran metròpolis però, de l'altra, sovint ens fa invisibles i ens condemna a ser una ciutat dormitori. El pati del darrere. Per això sempre insistim en què cal incrementar l'orgull de pertinença a la ciutat, l'autoestima, i això va molt lligat amb la lluita contra l'incivisme que és un dels principals problemes de Viladecans. N'hi ha d'altres, de desafiaments, com la millora del transport públic, especialment de Rodalies, l'accés a l'habitatge o avançar cap a una ciutat intel·ligent que cuidi els petits detalls, sense deixar ningú enrere.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Destacaria tres elements que cal repensar i que ens agradaria treballar conjuntament. En primer lloc, cal treure rendiment i dignificar tant el patrimoni arquitectònic com mediambiental. Tenim un municipi privilegiat, amb elements arquitectònics i uns espais naturals - platges verges, aiguamolls, Sant Ramon, etc.- que són desconeguts més enllà del nostre municipi i cal que els dignifiquem per contribuir a millorar l'autoestima local que comentàvem anteriorment.

En segon lloc, i vinculat amb el primer punt, cal repensar el model turístic que volem per Viladecans. No podem ser el municipi on el turisme low cost de Barcelona passa la nit i no fa res més a la nostra ciutat. Cal analitzar com podem convertir-nos en una destinació firal i de congressos aprofitant la nostra situació privilegiada, sempre que no sigui una excusa per construir allà on no toca. Però creiem que tenim condicions, ubicació i infraestructures adequades per començar a explorar aquesta via que contribuiria a generar més riquesa i llocs de treball.

I, en darrer terme, volem impulsar una manera diferent de plantejar els pressupostos. Acaben d'aprovar inicialment les ordenances fiscals i el compte general. Ens trobem que el 2018 es tanca amb un romanent de 24M€ (un terç del pressupost) però a les noves ordenances es torna a incrementar la pressió fiscal pujant l'IBI. No té cap mena de sentit gestionar així els recursos dels nostres conciutadans i conciutadanes.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Des d'ERC Viladecans considerem que una de les grans actuacions a impulsar, una assignatura pendent, és dotar la ciutat dels equipaments públics i municipals necessaris tenint en compte el seu nombre d'habitants. Gairebé sempre veiem com les noves inversions s'associen a grans projectes urbanístics, de manera que quan entren en servei ràpidament queden massificades o obsoletes.

És un peix que es mossega la cua. La ciutat es torna a trobar en fase expansiva. Han tornat les grues de la mà del model de ciutat del PSC. Els socialistes aposten per un creixement infinit encara que això representi acabar amb l'últim pulmó verd de la ciutat: el Pla de Llevant amb 3.000 nous habitatges, la reforma del Polígon Centre (1.200) i la reordenació del sector Roca (1.600) són els màxims exponents.

Mentrestant, tenim mancança de poliesportius, molts clubs han d'entrenar en condicions penoses i lluny de millorar la situació el consistori ha enderrocat l'antic Poliesportiu Municipal del Centre per construir més habitatges. Manca també una segona biblioteca, promesa des de 2015, una pista d'atletisme, promesa des dels anys de l'alcalde Montfort, més centres de recursos per a famílies, dones i joves, més centres cívics, més pisos tutelats, una residència per a persones discapacitades...

La Generalitat, en aquest cas el Departament de Salut i el Departament d'Educació, fa la seva feina i tenim les obres d'ampliació de l'Hospital en curs i un nou institut-escola compromès a la Torre Roja pendent de l'aprovació dels pressupostos al Parlament. El 2017 va obrir el tercer ambulatori. Però el PSC insisteix en la mateixa recepta que ens va dur a la pitjor crisi econòmica que recordem, construir i construir posant en risc la qualitat de vida i la idiosincràsia del nostre municipi, amb blocs de fins a 11 plantes, sense calcular ni garantir l'adaptació dels accessos i les principals vies de comunicació de la ciutat, actualment ja prou saturats. Per això hem demanat que es desdobli la sortida 50 de la C32, una reclamació important relacionada amb el nou desenvolupament del sector Roca i que ajudaria a la mobilitat de la ciutat. Creixem dins d'una carcassa que s'està quedant cada vegada més petita.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Ambivalent. Hem percebut una actitud dialogant, però continuen cometent els mateixos errors. Durant la campanya van prometre una nova piscina descoberta i no van aprovar-nos una moció al juliol on demanàvem mesures per refrescar la ciutadania davant la manca d'oferta i un calendari per a la nova piscina, entre altres compromisos. Aquest setembre han prorrogat el contracte pel servei de recollida de residus amb Urbaser, i malgrat el regidor responsable ens deia que sí estaven estudiant la remunicipalització, els tècnics de l'àrea ens deien que no tenien aquesta instrucció.

A més a més, ja hem vist com a les ordenances fiscals tornen a incrementar l'IBI. Repeteixen un model tributari i impositiu que no compartim, perquè incrementa la pressió fiscal a la ciutadania, però aquest augment no revertirà en la població, sinó que servirà per pagar el deute d'unes empreses municipals que ja hem dit per activa i per passiva que no són el nostre model.

En paral·lel, han configurat un organigrama molt poc intuïtiu on per exemple les competències d'esport es reparteixen entre tres regidories, amb 8 tinences d'alcaldia i 12 càrrecs eventuals, en els dos casos el màxim que permet la llei.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Sempre hem dit que ens tindran al davant quan insisteixin en polítiques que no compartim però al seu costat quan es tracti de fer avançar Viladecans. En aquest sentit, i això ho sap l'equip de govern perquè ho hem demostrat durant l'anterior mandat, la nostra és una oposició constructiva, que defuig les picabaralles dialèctiques i els estirabots, i que prioritza sempre la nostra ciutat, la política municipal, perquè és des del municipalisme com millor podem servir a la gent i al país. Com millor podem construir la República catalana. Els ajuntaments són l'Administració més propera i més valorada per la ciutadania i entre tots hem de contribuir a què sigui així, evitant el descrèdit i els casos que fan minvar la confiança de la població en les institucions. En aquest sentit, el Ple sorgit de les últimes eleccions municipals ha comportat una reducció de les forces polítiques amb representació al consistori i un viratge a l'esquerra. Confiem que sapiguem estar tots a l'alçada de les nostres responsabilitats.

ELS SOUS DELS POLITICS

Ruiz substitueix el seu sou com a batlle de Viladecans pel de diputat d'àrea a la Diputació

Redacció

L´ALCALDE RENUNCIA AL SALARI COM A TAL a canvi del que percep per formar part del govern de la Diputació de Barcelona. Les indemnitzacions per assistència als Plens han crescut lleugerament respecte del passat mandat.

Lleugera pujada de sous a l'Ajuntament de Viladecans, amb la renuncia de l'alcalde, Carles Ruiz, a la seva retribució amb dedicació exclusiva. Ruiz, qui rebia 65.000 euros bruts anuals a l'anterior legislatura 2015-2019, ha renunciat al seu salari amb dedicació exclusiva per passar a cobrar de la Diputació de Barcelona una base anual de 83.604,64 euros.

A més, al batlle viladecanenc se li han de sumar les diferents indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats a l'Ajuntament, com els Plens del consistori, al voltant de 6.760 euros màxims l'any i 4.992 euros màxims l'any per l'assistència a la comissions de comptes especials i informatives. També s'han d'afegir les retribucions pertinents a l'assistència a plens de la Diputació de Barcelona, que rondaria al voltant dels 9.845 euros anuals o les comissions informatives i especials de comptes de l'entitat provincial que arribarien a 410,81 euros per sessió. Per últim, Ruiz forma part del Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) pel que rep 265 euros per sessió cada vegada que assisteix al ple metropolità. En total, les retribucions de l'alcalde de Viladecans sumarien, aproximadament, 108.930 euros bruts l'any, un sou molt superior al de l'anterior legislatura on, en total, percebia poc més de 70.000 euros anuals.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Carles Ruiz Novella	Alcalde	Renuncia al sou municipal
Elena Alarcón	1a tinenta d'alcalde	60.493 €
Gisela Navarro	2a tinenta d'alcalde	54.444 €
Ricard Calle	3r tinent d'alcalde	60.493 €
Encarna García	4a tinenta d'alcalde	60.493 €
Anselmo Sánchez	5è tinent d'alcalde	60.493 €
Jordi Mazón	6é tinent d'alcalde	36.504 €
Joana Sánchez	7a tinenta d'alcalde	12.153 €
Carme Gimeno	8a tinenta d'alcalde	48.473 €
Rosa Cañisá	Regidora de Patrimoni	18.773 €
Olga Reyes	Regidora de Joventut	18.773 €
María Ávila	Regidora de Serveis Socials	18.773 €
Emilia Cano	Regidora de Salut	18.773 €
Francisco Chacón	Regidor d'Innovació Esportiva	18.773 €
Bàrbara Lligadas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Myriam Moysset i Gil	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josep Mumany i Baños	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Judit Moreno i Alonso	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Manel Membrilla i Marcos	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carolina Torres García	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Luis De La Rosa	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria José Iris	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sara María Martínez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Antonio Martínez	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Fernando Ramón Espejo	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
María Cristina Corona	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Millores retributives

D'altra banda, també hi ha hagut un increment en les indemnitzacions als càrrecs electes amb dedicacions exclusives i parcials que són, d'aproximadament, 2.000 euros bruts més l'any. Així els tinents d'alcaldia a l'anterior mandat tenien una retribució fixa de 58.000 euros bruts anuals i ara en passen a cobrar, després de les eleccions municipals del 2019, 60.493,72 euros. Són els casos dels tinents Elena Alarcón, Ricard Calle i Anselmo Sánchez, del PSC, i Encarna García, de Viladecans En Comú. Calle, a més, és conseller del Consell Metropolità on té una indemnització per assistència establerta de 265 euros per sessió.

La resta de tinents i regidors socialistes al govern municipal tenen una retribució fixada segons la seva dedicació parcial. Sent, així, de 54.444,32 euros bruts anuals per a la segona tinenta d'alcaldia, Gisela Navarro, 36.504,72 euros l'any per a Jordi Mazón, 48.473,60 per a Carme Cruz Jimeno, i de 18.773,86 euros l'any per als regidors del PSC Rosa Cañisá, Maria Ávila, Olga Reyes, Emilia Cano i Francisco Chacón. De l'edil Joana Sánchez no consta la seva retribució per a la legislatura 2019-2023.

Indemnitzacions per assistir a Plens

Els regidors d'ERC, Ciutadans i Podemos, a l'oposició reben només per l'assistència a òrgans col·legiats a l'Ajuntament de Viladecans –com el batlle des del mes d'agost de 2019-. L'assistència a Plens del consistori té una indemnització per a tots els càrrecs electes de 520 euros per sessió amb un màxim anual de 6.760 euros, mentre les comissions informatives i especials de comptes tenen cadascuna una assignació de 208 euros per sessió amb un màxim anual establert en 4.992 euros. Els portaveus, a més, entre els que estarien Bàrbara Lligadas, d'ERC, Carolina Torres, de Ciutadans, i José Antonio Martínez, de Podemos, perceben per cada cop que assisteixen a la junta de portaveus 312 euros, amb un màxim anual d'indemnització de 4.056 euros. Respecte a l'anterior mandat, les retribucions per assistència a aquests òrgans del consistori ha augmentat en 20 euros per sessió als plens, 8 euros per sessió a les comissions i 12 euros per sessió a la junta de portaveus.

LES PROMESES DEL MANDAT

EL PRAT

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, LLUÍS MIJOLER (COMUNS)

"Cal impulsar el creixement urbà amb cura, de forma que no destaroti l'equilibri territorial aconseguit"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
64.599
Superfície (km²):
31,41 km2
Densitat de població (hab/km²):
2.056,63
Gentilici:
Pratencs
Pagina web de l'Ajuntament:
https://www.elprat.cat
Correu de l'Ajuntament:
oiac@elprat.cat
Pressupostos 2020:
97.566.887,00 €
Euros/habitant:
1.510,34 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
El Prat de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2T8HWaj

LLUÍS MIJOLER
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?

- El relleu a l'alcaldia que s'ha produït al Prat aquest 2019 ha estat tant històric, com ben coordinat. Durant molts anys he fet d'advocat i fa relativament poc que faig política institucional. Però vaig ser escollit regidor ja el mandat anterior, i havia format part de l'equip de govern, com a tinent d'alcaldia d'Economia, Bon Govern, Transparència, Promoció de la Ciutat i Participació. Això m'ha permès conèixer bé la casa. I he tingut el luxe de comptar amb el mestratge del meu predecessor, en Lluís Tejedor, tot un referent per al municipalisme transformador català.

Com a regidor en l'anterior equip de govern ja vaig poder desenvolupar projectes estratègics com el Pla de Govern Obert o l'eliminació per complet del deute municipal. Aquestes dues fites defineixen bé l'estat de l'Ajuntament: és una institució que funciona, sanejada. I al mateix temps, una institució innovadora, que vol aprofitar les noves eines tecnològiques per millorar la forma en què impulsa el progrés i la transformació de la ciutat i acompanya la ciutadania perquè esdevingui més plena i emancipada.
En aquest mandat, seguirem desplegant aquesta acció municipal.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- El Prat de Llobregat és una ciutat reconeguda per l'equilibri territorial que ha assolit en les darreres dècades. Avui en dia, els i les pratenques i altres ciutadans i ciutadanes de l'àrea metropolitana gaudim d'una ciutat equilibrada. Equilibrada socialment –som una de les urbs menys desiguals del nostre entorn i de les que més inversió per habitant fan– com territorialment. La platja del Prat, el parc agrari, o els espais naturals del Delta del Llobregat en són exemples dels quals gaudeix veïnat de tota la comarca. Aconseguir això no ha estat senzill. Hem hagut de defensar davant grans infraestructures com el port o l'aeroport i esgarrapar compensacions justes per la seva activitat.

Cal que preservem aquest equilibri territorial. I alhora, un cop assolit aquest equilibri, cal que seguim treballant ampliar les oportunitats de la ciutadania del Prat; per construir una ciutat encara més justa i pròspera. Això passa per apostar per l'educació, la cultura i la comunitat. Et primer lloc, perquè una ciutadania ben formada és una ciutadana amb eines per accedir al treball de qualitat, i per tant també per tenir una vida digna. Però no només. Una ciutadania ben formada és també més crítica, més curiosa, i en definitiva més lliure. Per això, el mandat anterior vam començar a desplegar el projecte d'IntersECCions, que aquest mandat consolidarem.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- En primer lloc, el creixement sostenible. Cal impulsar el creixement urbà amb cura, de forma que no destaroti l'equilibri territorial aconseguit. En segon lloc, l'aposta per l'educació i la cultura que comentava abans i que, com deia, va lligada a la defensa del dret a l'habitatge, al treball i a una vida digna dels nostres veïns i veïnes. En tercer lloc, com apuntava en la primera resposta, cal impulsar un canvi en la forma de treballar a l'administració, fer que sigui cada cop més transparent i oberta per a la ciutadania.

Tot plegat ha de fer-se donant resposta a les exigències actuals. D'una banda, vivim una onada feminista que ens interpel·la a tothom, també als governs municipals. Cal que estem a l'alçada i incorporem la perspectiva de gènere a totes les polítiques. D'altra banda, ens trobem en una situació d'emergència climàtica que converteix en definitivament indispensable la mirada ecologista també transversal que hem mirat de desenvolupar al Prat des de fa temps.

L'ampliació de l'aeroport del Prat és un dels temes que marcarà el mandat

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- L'impuls de la cultura i l'educació es tracta d'un projecte a llarg

EL PRAT

termini. Com diem sovint quan parlem d'Interseccions, ara estem posant les llavors de la ciutadania informada, crítica i desperta que volem per al demà. Es tracta, doncs, d'un repte d'abast gairebé generacional. Si parlem a nivell material, de pedra i desenvolupament urbà, aquest mandat concretarem el nou Eixample Nord. A llarg termini permetrà desenvolupar en una primera fase l'àrea que ocupaven les antigues fàbriques de la Seda i la Paperera.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La dimensió metropolitana és fonamental si volem construir ciutats habitables i sostenibles. Per això, és indispensable aprendre a treballar de forma horitzontal, practicar la cooperació entre ciutats.

Els àmbits en els quals ho hem de fer són molts. El debat que hem de tenir sobre quins límits cal fixar al creixement d'infraestructures com l'aeroport i garantir el seu bon veïnatge amb les ciutats ha de ser, per exemple, com a mínim metropolità, si no de país. Per posar un altre exemple, hem de sumar esforços en la garantia del dret a l'habitatge. Ho fem, per exemple, amb l'operador metropolità d'habitatge. També ho hem de fer a l'hora de projectar un desenvolupament econòmic equilibrat i sostenible. I no aconseguirem donar resposta des de les nostres ciutats a l'emergència climàtica si no cooperem, per exemple, impulsant un transport públic de qualitat i prenent mesures per reduir cada cop més la mobilitat en vehicle privat.

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JORDI IBERN (ERC)

JORDI IBERN
REGIDOR

"Treballem per crear una alternativa real de govern municipal"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

En aquest mandat s'ha de poder començar a donar passes per facilitar que la joventut del Prat que vulgui quedar-se al Prat a viure ho pugui fer trobant habitatge de lloguer assequible.

D'altra banda, hem d'afrontar amb molta valentia la reactivació dels nostres eixos comercials. Sempre hem dit que "si el comerç somriu, El Prat és viu".

Finalment, cal afrontar la crisi medio ambiental global. El nostre objectiu és estar més a prop de les persones i un punt important pel benestar de la ciutadania és l'acció ambiental que puguem fer des dels municipis, que no és poca.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

Com a temes importants pel nostre grup municipal són:

- Aplicar el 30% de cessió de les promocions d'habitatge per lloguer assequible.

- Crear la figura dels dinamitzadors comercials que estiguin a peu de comerç i que dominin llengües diferents al català i al castellà com poden ser l'urdú o el mandarí, per exemple. Aquestes persones han de poder comunicar-se, perfectament amb la nostra xarxa comercial. Hem d'establir un protocol que obligui a l'administració a actuar adequadament en un període d'obres llarg i que pot afectar al comerç local i treballar-lo amb empresaris i comerciants.

- Treballarem per crear una xarxa de punts de càrregues de vehicles elèctrics semi ràpids a la nostra ciutat per promocionar la mobilitat més sostenible. Al mateix temps que no deixarem de treballar i buscar la millor opció per aconseguir que la targeta rosa del transport públic es pugui aconseguir al Prat a partir dels 60 anys, una mesura que confiem arribar a consensuar amb l'equip de govern.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Penso que tothom estarà d'acord si remarquem l'habitatge. Hem de poder oferir promocions d'habitatge públic a la nostra ciutat, hem de poder limitar els preus de l'habitatge de lloguer que, en aquests moments, estan molt inflats.

Un altre objectiu important ha de ser el benestar de la nostra gent gran i pensar en solucions alternatives i innovadores a les residencies per la gent gran. I, per descomptat, que aquestes solucions siguin de caràcter públic.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Mesos de molta feina. Molta feina per reorganitzar-nos internament al grup municipal i poder fer realitat la nostra única preocupació que ha estat, és i sempre serà, està més a prop de la ciutadania. En definitiva, treballem per crear una alternativa real de govern municipal.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Hem de dir que, fins el moment i a comparació amb el mandat passat, ens hem trobat un equip de govern més obert a seure, a compartir i a consensuar propostes que pensem que han de beneficiar a la ciutadania pratenca.

ELS SOUS DELS POLITICS

Creixen els salaris de tots els regidors en l'era post-Tejedor al Prat

Redacció

L´ALCALDE DEL PRAT, LLUÍS MIJOLER, té una retribució bruta anual amb dedicació exclusiva de 68.650 euros. El nombre de formacions electes baixa després de les eleccions municipals del 2019 i augmenta la dedicació de portaveus.

Lluís Tejedor va ser l'alcalde del Prat durant 37 anys i va guanyar nou eleccions consecutives. Ara, després dels comicis municipals del 2019, Lluís Mijoler ha revalidat l'alcaldia amb bons resultats. Tot i això, com s'ha vist a la majoria dels altres 30 municipis de la comarca, els sous a càrrecs electes per a la nova legislatura 2019-2023 han pujat i el Prat no n'és una excepció.

Mijoler va entrar al consistori pratenc com a número 11 per la llista de ICV-EUiA a les eleccions municipals del 2015. Al principi no va dirigir cap àrea de govern, però a mitjans de l'anterior mandat va ser nomenat tinent d'alcalde i regidor d'Economia, Bon Govern, Transparència, Promoció de la ciutat i Participació, pel que va començar a percebre 55.400 euros bruts anuals, estant els primers mesos cobrant per l'assistència a òrgans col·legiats de l'Ajuntament del Prat. Ara, després d'haver estat investit alcalde la seva retribució fixa anual amb dedicació exclusiva és de 68.650 euros bruts. A això se li ha de sumar l'assistència a òrgans col·legiats de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), pel que cobra, com a vicepresident sense àrea, 575 euros per sessió per anar als plens i uns altres 575 per l'assistència a les juntes de govern metropolitanes. D'altra banda, s'ha de dir, que l'augment és d'uns 3.650 euros bruts anuals en lo que respecta a les retribucions com a batlle del Prat, comparats amb els que cobrava el seu antecessor el 2015.

Els tinents d'alcaldia continuen sent vuit, com a l'anterior mandat, i tenen una retribució fixa establerta, amb dedicació exclusiva, de 59.120 euros bruts anuals. Respecte al 2015, quan cada tinent d'alcaldia cobrava 55.400 euros l'any, l'augment és més gran que el del l'alcalde, el que repercuteix en regidors de El Prat En Comú i PSC, fruit de l'històric pacte de les últimes dècades a la ciutat.

L'equip de govern, tanmateix, no acaba aquí. Les regidores adjuntes d'àrea, Anna Martín i Debora García, tenen una retribució anual assignada de 56.035 euros bruts, la qual era de 52.500 a l'anterior legislatura. Les regidores amb delegació, Esther García i Marina García, tenen un salari fixe assignat de 38.480 euros bruts l'any, el que comporta un augment de 2.480 euros respecte a 2015.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Lluís Mijoler	Alcalde	68.650 €
Juan Pedro Pérez	Tinent d'alcalde	59.120 €
Alba Bou Jordà	Tinent d'alcalde	59.120 €
Joaquim Bartolomé	Tinent d'alcalde	59.120 €
Marta Mayordomo	Tinent d'alcalde	59.120 €
Pilar Eslava	Tinent d'alcalde	59.120 €
Juan Carlos Moreno	Tinent d'alcalde	59.120 €
Rafael Duarte	Tinent d'alcalde	59.120 €
David Vicioso	Tinent d'alcalde	59.120 €
Anna Martín Cuello	Regidora d'Acció Ambiental i Energia	56.035 €
Esther García	Regidora de Govern Obert	38.480 €
Débora García	Regidora de Comerç i Turisme	56.035 €
Marina García	Regidora de Salut Pública i Consum	38.480 €
Antonio García	Regidor	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Dolors Siles	Regidora	Assistència a òrgans col·legiats
Francisco Lorenzo	Regidor	Assistència a òrgans col·legiats
Alejandro Herrera	Regidor	Assistència a òrgans col·legiats
Juan Manuel Fraile	Regidor	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Ibern	Regidor a l'oposició	28.860 €
Meritxell Charavia	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sergi Morales	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Antonio Miguel Ruiz	Regidor a l'oposició	19.240 €
Jordi López	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Montserrat Blazquez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sandra Daza	Regidora a l'oposició	28.860 €

A l'oposició, on els partits passen de ser sis l'any 2015 a només tres, els portaveus titulars dels grups municipals tenen una retribució fixada segons si la seva dedicació parcial és del 50% o el 75%. Aquesta novetat, que no es donava a l'anterior legislatura on els portaveus tan sols podien tenir dedicació del 50% amb una indemnització de 18.000 euros bruts anuals, fa que dels tres portaveus de l'oposició, dos s'agafin a la del 75%. Jordi Ibern (ERC) i Sandra Patricia Daza (Podemos) tenen dedicació parcial del 75% amb un salari brut l'any de 28.860 euros. Antonio Miguel Ruiz (Ciutadans) ha optat pel 50% pel qual rep una retribució de 19.240 euros bruts l'any. A aquests tres sous se'ls hi ha de sumar els 755 euros per sessió per anar a les juntes de portaveus, amb un màxim de 12 juntes l'any.

Millores retributives

La resta de regidors del consistori pratenc cobren per l'assistència a òrgans col·legiats. Això suposa que amb la nova aprovació de les indemnitzacions el juliol del 2019 al Prat, els plens es cobrin a 625 euros per sessió i regidor (amb un màxim de 12 plens l'any). Augment aquí ha estat de 50 euros per sessió respecte al 2015 quan la indemnització era de 575 euros.

LES PROMESES DEL MANDAT

GAVÀ

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, RAQUEL SÁNCHEZ (PSC)

"L'Espai Roca esdevindrà un nou eix de centralitat metropolitana"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
46.771
Superfície (km²):
30,75 km2
Densitat de població (hab/km²):
1.487,13
Gentilici:
Gavanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.gavaciutat.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@gava.cat
Pressupostos 2020:
54.500.000,00 €
Euros/habitant:
1.165,25 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Gavà
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2uBrzc9

RAQUEL SÁNCHEZ
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Gavà afronta una nova etapa un cop superada ja la crisi econòmica. Ara arriba el moment de fer realitat una nova transformació de Gavà basada en un model, el de la sostenibilitat, del qual ja hem assentat les bases. Aquesta transformació ha de donar resposta als reptes i demandes que ens marca la societat actual. Els reptes i demandes d'una societat digitalitzada i que ha d'avançar cap a un nou model econòmic, més sòlid, més just i més integrat i respectuós amb el territori.

L'amenaça del canvi climàtic és un punt important que cal abordar i, en aquest sentit l'Ajuntament de Gavà continuarà fomentant polítiques sostenibles i mediambientals: el nou impuls al Pla de recollida i gestió de residus on es dóna màxima prioritat al reciclatge; la creació dels punts verds, les minideixalleries i el sistema de recollida porta a porta que s'estendrà a diferents punts de la ciutat; iniciatives i accions encaminades a fomentar l'ús de la bicicleta i el transport públic. Iniciatives que tenen per objecte contribuir a minimitzar els efectes hivernacles i disminuir els índexs de contaminació.

Altres qüestions cabdals a què haurem de fer front són l'accés a l'habitatge, l'ocupació, la nova economia, l'educació així com la millora dels nostres equipaments i els nostres barris. Tenim projectes per fer-ho i encapçalar una transformació econòmica sostenible i posicionant la ciutat com un dels territoris amb més potencial de desenvolupament i transformació de l'Àrea Metropolitana.

En aquest mandat haurem de donar resposta a aquests reptes. A Gavà tenim projectes per tirar endavant totes aquestes polítiques i situar-nos en una posició privilegiada, encapçalant nous models i obrint camins en benefici de la ciutadania. I, ho farem preservant la nostra identitat i, evidentment, salvaguardant els drets i la igualtat d'oportunitats. En definitiva, garantint que Gavà continuï sent una ciutat acollidora, cuidadora, cohesionada, equilibrada i atractiva per generar noves oportunitats, i posicionant-la com un referent en l'entorn metropolità.

Els alcaldes de Viladecans i Gavà, Carles Ruiz i Raquel Sánchez, juntament amb la ministra d'Indústria Reyes Maroto i Ramon Asensio, CEO de Roca, en una visita oficial del 2018 a la fàbrica Roca

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

Objectius n'hi ha molts per fer de Gavà la ciutat que tots volem. Però cal prioritzar aquells més necessaris per a la nostra ciutat i per al conjunt de la ciutadania.

És necessari créixer, però ho farem de manera progressiva, equilibrada, sostenible i respectuosa amb el nostre entorn. En aquest sentit, desenvoluparem el nou Pla Local d'Habitatge per garantir l'accés a tothom a un habitatge digne i a un preu assequible ja sigui de compra o lloguer. Perquè ningú no hagi de marxar de Gavà, perquè els nostres joves es puguin emancipar, per donar resposta a col·lectius amb risc d'exclusió social i necessitats específiques. Les noves promocions als barris de Ponent han de garantir pels propers anys que el 40% dels habitatges que es construeixin a la nostra ciutat seran de protecció oficial en les seves diferents modalitats. A Gavà anem en la bona direcció i tenim garantides les necessitats de creixement de la ciutat.

Un altre dels objectius se centra en l'àmbit econòmic de què abans parlava. Hem de treballar per atraure nova economia al sector productiu ambiental dels Joncs, i en el nou Espai Roca, que a més de generar nova activitat i nous llocs de treball, esdevindrà un nou eix de centralitat metropolitana, amb habitatge protegit, equipaments i zones verdes, i amb nous vials que milloraran la nostra accessibilitat i connectivitat que ens permetrà regenerar, recuperar i dignificar un barri com és el de la Barceloneta. Així mateix, continuarem desenvolupant projectes relacionats amb l'impuls de l'economia circular, on Gavà és un municipi referent i reconegut, i l'economia social i solidària que, de ben segur, generarà oportunitats la Unió de Cooperadors.

D'altra banda, seguirem invertint per millorar les nostres instal·lacions i equipaments generant noves realitats com serà la ciutat esportiva de Can Torelló que esdevindrà un nou equipament metropolità de referència que permetrà millorar les actuals instal.lacions i farà possible una piscina descoberta que cobrirà la demanda dels gavanencs i gavanenques, o el Centre de Mar que aproparà les activitats nàutiques i els esports nàutics al conjunt de la ciutadana. En matèria d'educació, una altra de les nostres prioritats, destacar la posada en marxa de la primera escola infantil municipal i l'edifici de l'Institut Escola de Gavà Mar, sense oblidar que hem de continuar reivindicant la reforma integral de l'Institut Bruguers. Així mateix, abordarem el desenvolupament del Projecte Educatiu de Ciutat

GAVÀ

que defineix les actuacions a dur a terme al nostre municipi per fer de Gavà una ciutat educadora.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

Evidentment, alguns dels grans projectes que he esmentat anteriorment, com ara el Pla de Ponent, el sector productiu i ambiental Els Joncs o l'Espai Roca, s'allargaran en el temps. Són projectes transformadors, que comportaran transformació i innovació i marcaran el futur i l'evolució de Gavà. No tenim pressa. El nostre desenvolupament, el nostre creixement sempre serà progressiu i equilibrat.

-Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

L'habitatge, la promoció econòmica i l'ocupació, la mobilitat, la sostenibilitat, la gestió dels residus i la preservació de l'entorn, ens afecten de forma conjunta als municipis que formem la corona metropolitana. Es tracta de qüestions que s'aborden des del món local però que necessiten d'una resposta i actuacions de les administracions d'àmbit supramunicipal.

Hem aconseguit ser un model de referència en molts projectes que estem implementant al nostre municipi i que defineixen el nostre model de ciutat.

En matèria d'habitatge, ho he apuntat abans, hem de donar respostes a la nostra ciutadania amb l'objectiu que els joves no hagin de marxar de la seva ciutat. Creixerem però de manera equilibrada i sent respectuosos amb el medi ambient. En col·laboració amb l'Àrea Metropolitana farem realitat la segona promoció d'habitatges al barri de Can Ribes, on 82 dels 136 pisos seran de lloguer.

La promoció econòmica és un altre dels aspectes de referència d'una estreta col·laboració público-privada, amb el desenvolupament del sector de la Roca juntament amb l'Ajuntament de Viladecans i la companyia ROCA, o del sector econòmic dels Joncs que ens permetran dotar la nostra ciutat de nous barris, però també atraure nova activitat econòmica, sempre respectant les nostres singularitats i el medi ambient, un paradigma que s'ha incorporat a totes les polítiques que desenvolupem des de Gavà. En aquest sentit, cal abordar una estratègia econòmica i metropolitana, un nou model basat en l'economia de valor afegit, en la indústria i el turisme. De la mà del sector empresarial i econòmic hem de continuar definint les millores necessàries en matèria d'infraestructures i abordar una estratègia conjunta que ens permeti fer valer, encara més, la nostra rellevància metropolitana.

Des de Gavà, hem posat en marxa accions més sostenibles i menys contaminants, on el vianant tingui més espai per caminar i passejar, preservant això el nostre medi ambient. També potenciem l'ús de la bicicleta amb una xarxa més amplia i interconnectada de vies ciclables. Però, al mateix temps hem d'oferir a la ciutadania alternatives reals al transport privat preservant projectes com la nova C-245 que integra un carril bici, un carril carril bus segregat i que farà més segurs i amables els trajectes a peu; i també aconseguir una llarga reivindicació com és la línia R3 de Rodalies, un exemple de treball entre administracions: Ajuntament, Generalitat i Àrea Metropolitana de Barcelona. I, de la mà de l'Àrea Metropolitana també s'ha millorat el transport públic amb noves línies, més autobusos i nous vehicles més eficients i sostenibles. I, preservar en una llarga reivindicació com és la línia R3 de Rodalies.

Parlant de mobilitat i sostenibilitat, Gavà ha estat pionera en posar en marxa un Pla de Mobilitat Sostenible al barri de Gavà Mar per garantir la convivència de la nostra platja amb la tranquil·litat dels veïns i veïnes que ha comportat la posada en marxa de mesures que innovadores que han servit d'exemple per altres municipis que les han implementat.

A banda de ser cabdal per una gestió més responsable dels residus, la preservació de l'entorn, l'impuls de l'economia i de l'ocupació o el treball en la defensa dels col·lectius més vulnerables també demanen una estratègia i una resposta conjunta. També la salvaguarda del nostre patrimoni natural com ara la defensa del Parc Agrari, per la seva riquesa ambiental, paisatgística i productiva, requereix de la implicació del Govern de la Generalitat destinant més recursos econòmics per equiparar així les aportacions que fan els consistoris a través de la Diputació de Barcelona. Al mateix temps, treballem per ser una de les portes del Garraf preservant el seu entorn natural i una zona costanera marcada per un paisatge dunar singular que és reproduït en altres platges metropolitanes.

Gavà també és un referent en polítiques d'estalvi energètic: el nou enllumenat públic de baix consum i menys contaminant, l'eficiència energètica en els edificis municipals o les ordenances reguladores del Pla de Ponent que introdueix l'obligatorietat d'incorporar mesures d'estalvi i eficiència energètica als barris de nova creació.

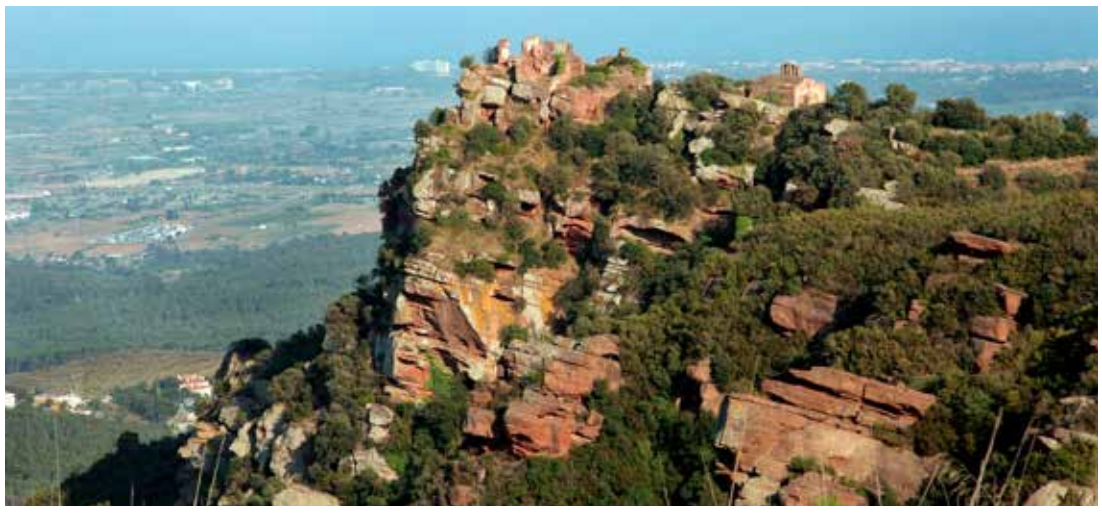

El castell de l'Eramprunyà, vigia del Delta i símbol del municipi, es deteriora

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ALBERT MASSANA (ERC)

ALBERT MASSANA
REGIDOR

"La majoria absoluta no deixa debatre punts importants en el Ple"

-Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

En aquests moments hem d'aturar el Pla de Ponent, i es per això que proposem una moratòria d'aquest nefast pla urbanístic. La solució de l'habitatge no passa per destruir el nostre patrimoni natural, sinó, sobretot , per un mercat de l'habitatge social i de lloguer, no de compra. L'accés de la gent jove a l'habitatge és prioritari. I en segon lloc reactivar l'economia i el comerç de la ciutat junt amb la cultura popular, que es troba sota mínims. La renovació dels polígons amb un millor accés del Gavà bus i de noves tecnologies és primordial.

-Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

Encara estem esperant la realització de mesures concretes del

ELS SOUS DELS POLITICS

Gavà redueix lleugerament la partida dels sous

Redacció

L'ALCALDESSA TÉ LA MATEIXA RETRIBUCIÓ que el passat mandat i els tinents d'alcalde passen a cobrar tots el mateix. En la nova distribució econòmica les dedicacions per assistències a Plens i comissions s'unifiquen a una sola quantitat

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Raquel Sánchez	Alcaldessa	58.371 €
Jordi Tort	1r tinent d'Alcaldia	55.187 €
Rosa M Fernández	2a tinenta d'alcaldia	55.187 €
German Barrena	3r tinent d'alcalde	55.187 €
Gemma Badia	4a tinenta d'alcalde	55.187 €
Eric Plaza	Regidor de Joventut	26.532 €
Ester Zamorano	Regidora de Turisme i Comerç	43.478 €
Julio Tenorio	Regidor de Nova Ciutadania	15.919 €
Mercè Campodarve	Regidora d'Educació	15.919 €
Jose Manuel Vara	Regidor de Salut Comunitària	15.919 €
Alba Riba	Regidora de Govern Obert	26.532 €
Albert Massana	Regidor a l'oposició	26.532 €
Marta Jiménez	Regidora a l'oposició	38.480 €
Miquel Rosselló	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Montserrat Arnau	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
M. Ángel Ibáñez	Regidor a l'oposició	26.532 €
Francisco Gavilán	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Estela Ortega	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Miguel Herrera	Regidor a l'oposició	26.532 €
Isidre Casas	Regidor a l'oposició	26.532 €
Mónica Parés	Regidora a l'oposició	26.532 €

A Gavà els representants polítics cobren si fa no fa el mateix que el passat mandat. Pocs canvis respecte a l'última distribució de les retribucions dels càrrecs electes, començant per l'alcaldessa, Raquel Sánchez, que té dedicació plena i percep un salari brut anual de 58.371,87 euros, el mateix que el passat mandat. Pel que fa als tinents d'alcaldia, tots passen a cobrar el mateix, 55.187,85 euros, que era el salari que percebia per si sol el primer tinent d'alcalde, Rosa María Fernández en l'últim tram del passat mandat.

La passada legislatura, hi havia una diferència entre la figura del primer tinent d'alcalde, que cobrava 55.187,85 euros, davant de la resta de tinents d'alcalde, que en rebien 53.065,72. Ara, des del primer a l'últim –Jordi Tort, R. María Fernández, Germán Barrena i Gemma Badia- cobren 55.187,85 euros, mentre que els regidors delegats d'algun àrea en concret amb dedicació completa –l'únic cas és el d'Ester Zamorano- reben una retribució anual de 43.478,10 euros. Per la seva banda, i seguint amb el partit de govern, el PSC, els regidors amb un àrea específica però amb dedicacions del 50% -Eric Plaza i Alba Riba- perceben 26.532,68, igual que un portaveu de grup, mentre que els que tenen una dedicació del 30% i tenen alguna àrea de govern assignada –Julio Tenorio, Mercè Campodarve y José Manuel Vara-, tenen un sou de 15.919,68. Val a dir que aquests sous són similars als establerts el passat mandat pel que fa als regidors amb dedicacions parcials.

Els portaveus al Ple, Albert Massana (ERC), Miguel Ángel Ibáñez (Cs), Miguel Herrera (Podemos), Isidre Casas (Junts) i Mònica Parés (PP) perceben la quantitat de 26.532,68 euros bruts anuals –el mateix que el passat mandat per a aquest càrrec-, mentre que els regidors sense àrea de govern ni portaveus cobren en funció de l'assistència al Ple i a les comissions, amb un total de 780,06 euros per sessió plenària –superior a la quantitat que rebien els regidors rasos la passada legislatura en aquest sentit, que eren 472,91 euros- i de 496,39 per comissió informativa. Segons el càlcul municipal, basat en 13 plens i 11 comissions informatives l'any, això donaria una retribució total de 15.601,07 euros, lleugerament superior a la mateixa tipologia de representant polític en la passada legislatura –que era de 14.858,19 euros-. En total, l'Ajuntament de Gavà, fent els càlculs sobre la base aprovada al Ple, comissió amunt comissió avall, dedica uns 630.000 euros en el sou als càrrecs electes a l'any.

---

passat mandat com el canvi de l'ordenança dels serveis funeraris (sobretot per abaratir-los), una aposta decidida per l' habitatge social de lloguer, no deixar caure el museu i el casal St. Jordi i resoldre la xarxa de sanejament de la Riera dels Canyars. Són mesures que ja haurien d'estar activades i que no poden esperar més.

-Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

Ja fa anys que la ciutat necessita un model , un projecte de futur, doncs el creixement basat en el totxo ha estat nefast. Tot un fracàs. El nostre projecte és basa en potenciar el nostre patrimoni històric i cultural, paral·lelament amb el turístic i gastronòmic de qualitat. Aquest patrimoni és també un motor econòmic: Les mines neolítiques de Can Tintorer i el seu parc arqueològic , el castell medieval de l'Eramprunyà, les restes romanes de can Valls de la Roca i el centre de Gavà (museu, rambles, modernisme...) són una oportunitat de creixement que sempre hem tingut en el programa i mai l'ajuntament ha tingut en compte. Són la llavor per tenir més llocs de treball, donar a conèixer el nostre patrimoni, potenciar la nostra gastronomia i el sector de la restauració, el comerç , i poder escollir un turisme de qualitat.

-Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

Seguim igual, amb molt poca activitat en el Ple. La tònica actual és que la majoria absoluta no deixa debatre en el Ple punts tant importants com la ubicació del nou ambulatori per què el volen col·locar dins del pla de Ponent enlloc de Gavà mar, tot un barri de 8.000 habitants sense atenció primària de proximitat en aquests moments.

-Com és la relació amb el nou equip de govern?

Molt formal però de poca intensitat. És pot dir que la relació és redueix al seu portaveu, en Jordi Tort.

LES PROMESES DEL MANDAT

ESPLUGUES

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, PILAR DÍAZ (PSC)

"El nou mandat serà més verd: estem pacificant carrers i potenciant carrils verds i electrolineres"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
46.680
Superfície (km²):
4,60 km2
Densitat de població (hab/km²):
10.147,82
Gentilici:
Espluguins
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.esplugues.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@esplugues.cat
Pressupostos 2020:
43.550.039,00 €
Euros/habitant:
932,94 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Esplugues de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2tI0GTm

PILAR DÍAZ
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- En els pròxims mesos recollirem els fruits de part de la feina que vam fer al mandat anterior. Penso en els nous mercats municipals de Can Vidalet i la Plana, el nou equipament sociocultural i esportiu al barri de Can Vidalet o els projectes d'habitatge de promoció pública. En aquest cas parlem dels 1.059 de l'ARE Montesa, un 70% dels quals seran de lloguer assequible, i dels 132 que construirem a la zona de Ca N'Oliveres. Són transformacions clau que ens ajudaran a vertebrar els nostres barris i a incidir en els preus de l'habitatge, una qüestió que ens preocupa especialment.

I amb les passes que hem fet fins ara, el pròxim mandat ha de ser el del gran salt en igualtat d'oportunitats. La gestió municipal ha de servir per combatre les desigualtats, garantir que tothom tingui una vida digna i que els infants tinguin les mateixes oportunitats de formar-se i créixer. D'entrada, som un dels cinc municipis de Catalunya que ha iniciat el Pla Educatiu d'Entorn 0-20 aquest curs. Això significa, en la pràctica, que comptem amb dotacions econòmiques específiques per assegurar reforç educatiu i orientació fins als 20 anys. En la mateixa línia, impulsarem l'accés a la tecnologia i la innovació per a tothom, una de les nostres obsessions, amb la creació d'un nou equipament al servei de la ciutadania, que volem ubicar a Montesa, i també amb programes com +Dones³. Vull destacar també el projecte Playful Paradigm, que treballem en xarxa amb altres set ciutats europees, i fa servir el joc com a una eina molt innovadora per millorar la inclusió, la cohesió social o la sostenibilitat.

Per cert, el nou mandat també serà, segur, més verd. Acabem d'estrenar una nova regidoria de benestar animal amb una nova ordenança de tinença d'animals, i des de l'àmbit de transició ecològica estem pacificant carrers, potenciant els carrils verds i les electrolineres, i creant en el marc de l'AMB la Zona de Baixes Emissions, que també entrarà en vigor en breu a Esplugues. El planeta empeny i estem Intentant fer els deures.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- 1r, Continuar oferint serveis públics de qualitat garantint alhora 'alta qualitat de l'espai públic. En concret, amb equipaments com l'esperat Auditori o el nou Centre Sociocultural i Esportiu de Can Vidalet. Tot això, mantenint l'actual nivell de pressió fiscal. Recordo que Esplugues és una de les ciutats amb la pressió més baixa de la província de Barcelona, segons estudis de la Diputació de Barcelona i de la Fundació Pi i Sunyer.

2n, Impulsar l'activitat econòmica i la creació de llocs de treball de qualitat. Ja estem planificant el tercer Pacte per a la Reactivació Econòmica i la Creació d'Ocupació de Qualitat. L'anterior edició d'aquest document de compromisos, que va comptar amb el consens de totes les forces polítiques del consistori i de tots els principals agents econòmics i sindicals de la comarca, ens ha donat bons resultats i ha servit per generar més i millors oportunitats de treball. Amb la modernització i adequació dels polígons industrials d'Esplugues, facilitarem l'activitat econòmica de les nostres empreses i fomentarem que vinguin de noves, centrades en economia neta i de serveis.

3r, Posar sempre al nostre centre d'atenció les persones, especialment les més vulnerables, ja sigui aquelles que requereixen unes atencions individuals per edat, o bé aquelles amb mancança de recursos econòmics.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

L'Ajuntament vol dotar Can Vidalet d'un nou espai socio cultural / Ajuntament d'Esplugues

- Hi ha dos projectes que van més enllà de la nostra ciutat i que beneficiaran a diversos municipis de l'entorn metropolità. En primer lloc, el projecte de perllongament de la línia L3 del metro que des de fa molts anys reivindiquem i que connectarà la Zona Universitària de Barcelona amb el Baix Llobregat, amb parades a Hospital Sant Joan de Déu i Pont d'Esplugues. En segon lloc, el projecte de cobertura de l'autopista B23 des de la sortida de Barcelona a Sant Joan Despí, passant per Esplugues i Sant Just Desvern. Ens permetrà guanyar un bulevard per a vianants, amb zones verdes per passejar, i pacificar

LES PROMESES DEL MANDAT

ESPLUGUES

els carrers dels nostres barris per on actualment passa l'autopista.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Destaco dos aspectes: la lluita contra el canvi climàtic i el foment de l'activitat econòmica. Són dues línies de treball que ja estem impulsant, de forma coordinada, en el marc de l'AMB. D'una banda, som conscients que cal fer passes endavant per combatre la contaminació atmosfèrica i millorar l'aire que respirem, amb accions pensades per fomentar el transport públic i la mobilitat sostenible (vehicles menys contaminants, ús de la bicicleta,...). Només amb la suma de voluntats dels municipis metropolitans aconseguirem reduir els nivells de contaminació atmosfèrica de la gran metròpoli. La Zona de Baixes Emissions n'és un exemple de la feina conjunta que podem fer si compartim la consciència mediambiental i volem unes ciutats més verdes, sanes i respectuoses.

Fomentar l'activitat econòmica a l'àmbit metropolità passa per continuar implementant polítiques actives d'ocupació amb el suport d'altres administracions, com ara plans d'ocupació amb la Diputació, el SOC i l'AMB. Hem de compartir sinèrgies, com ja estem fent els municipis que compartim continu urbà. Anem junts a fires europees amb un marcat accent econòmic, impulsem projectes conjunts, com per exemple un clúster de biotecnologia entre l'Hospitalet i Esplugues. Està clar que la visió àmplia del territori metropolità ens beneficia a totes les ciutats que formem part d'aquesta realitat urbana de més de 3.200.000 habitants.

Fer arribar el Metro de l'L3 a Esplugues, el gran repte del mandat / TMB

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ORIOL TORRAS (ERC)

ORIOL TORRAS
REGIDOR

"La gran actuació necessària és l'arribada de l'L3 a Sant Joan de Déu i la plaça de la Magdalena"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Esplugues, a parer nostre, té el gran repte de deixar de ser un apèndix perifèric i desconegut de la gran metròpoli Barcelona per passar a formar-ne part com a nucli motor; deixar de ser un punt de partida majoritàriament residencial per passar a ser un punt d'arribada i de creació de riquesa. Això vol dir moltes coses: més i millor transport públic (arribada L3 al centre i connexió tramvies Diagonal i Laureà Miró), Esplugues ciutat universitària, motor d'emprenedoria i nova indústria, augment poblacional i consegüent augment del pes relatiu dins l'AMB, millors serveis (CAP, policia, centres educatius), ciutat comercial (pla de comerç local, mercats sedentaris i no sedentaris), ciutat viva, passejable i pedalable, etc. I tot això s'ha de fer sense que ningú es quedi enrere per raons d'exclusió social o tecnològica, i sense perdre la personalitat, els trets distintius, el patrimoni local i la cohesió social.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Convertir l'ajuntament d'Esplugues en un operador energètic per poder comprar l'energia al mercat majorista i oferir un millor servei a la ciutadania; construcció d'una segona piscina pública coberta per a ús lúdic i esportiu; creació d'una Escola d'Humanitats pública i un nou edifici-aulari municipal.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Sense cap mena de dubte, l'arribada de la L3 del metro a l'Hospital de Sant Joan de Déu i a la plaça de Santa Magdalena. Hi haurà un abans i un després quan això passi.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- S'estan tornant a posar amples en la situació de comoditat aritmètica que els dona la majoria absoluta. De mica en mica es van oblidant dels bons propòsits del dia de la investidura i tornem a veure símptomes d'un PSC més prepotent i menys dialogant.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- La relació és de cordialitat i confiança, malgrat estem sempre a l'aguait i en tensió perquè, després de 5 legislatures de presència institucional ininterrompuda, comencem a no mamar-nos el dit.

ELS SOUS DELS POLÍTICS

Significativa pujada de les retribucions a Esplugues d'entre el 6 i el 55%

Redacció

LES DIETES PER ASSISTÈNCIA A LES JUNTES DE GOVERN són la partida que més augmenta, en concret en un 55%. Les assignacions als partits polítics amb representació al Ple es doblen en aquest mandat.

Les retribucions als càrrecs electes, en la línia del que ha passat a tota la comarca, han augmentat també a Esplugues. De fet, de mitjana ho han fet un 21%, comparant els sous aprovats en el passat mandat amb els que es van tirar endavant el juliol del 2019, després de les eleccions municipals i els Ple de constitució i investidura de l'alcaldessa, Pilar Díaz.

El sou aprovat per a l'alcaldia és de 58.372 euros, el que hauria de cobrar Pilar Díaz si no hagués renunciat a aquesta retribució per passar a percebre el sou de la Diputació de Barcelona de 93.600 euros anuals. En tot cas, el sou aprovat per al càrrec de batlle és un 6% superior al del 2015, que era de 55.000 euros. Segons informen des de l'Ajuntament, Pilar Díaz rep assignacions per l'assistència efectiva als òrgans col·legiats dels quals en forma part "sense superar els límits establerts en la normativa vigent".

Si baixem un graó trobem el primer tinent d'alcalde, Eduard Sanz, que actualment cobra 58.000 euros anuals, un 8% més que el 2015, quan el sou era de 53.500 euros. A la segona tinença d'alcaldia, que recau en Sara Forgas en el present mandat, li pertoca una retribució de 53.000 euros anuals, un 13% més que en la passada legislatura, que era de 46.900 euros a l'any. Però la crescuda més espectacular l'ha experimentat la tercera tinença d'alcaldia, ara en mans de Montserrat Zamora, un càrrec que passa de comptar amb una retribució de 36.000 euros a un de 53.000, igualant-se amb el de la segona tinença d'alcaldia. En xifres percentuals, l'augment ha estat de gairebé la meitat, del 47% en concret.

Pel que fa a la quarta tinença d'alcaldia, càrrec que ostenta en aquest mandat Oliver Peña, el sou també creix respecte als quatre anys anteriors, en concret un 19%: dels 36.000 euros del 2015 als 43.000 aprovats el juliol del 2019.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Pilar Díaz Romero	Alcaldessa	Renuncia al sou municipal
Eduard Sanz García	1r tinent d'Alcaldia	58.000 €
Sara Forgas Úbeda	2a tinenta d'Alcaldia	53.000 €
Montserrat Zamora	3a tinenta d'Alcaldia	53.000 €
Oliver Peña Estévez	4t tinent d'Alcaldia	43.000 €
Manuel Pozo López	Regidor de Comerç i Consum	36.120 €
Maribel Aguilera Mulero	Regidora de Cultura	43.478 €
Javier Giménez González	Regidor de d'Usos de l'Espai Públic	32.000 €
Claudia Acebron Morales	Regidora de Drets Civils	27.900 €
Montse Pérez Escobar	Regidora d'Educació	27.900 €
Joan Marín Maestre	Regidor de Joventut	27.900 €
Oriol Torras	Regidora a l'oposició	24.500 €
Hermínia Villena i Collado	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Carles Sillero i Vera	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marta Alarcón i Puerto	Regidora a l'oposició	13.000 €
Julio Roldán Moreno	Regidor a l'oposició	24.500 €
Gemma García Cejas	Regidora a l'oposició	13.000 €
Diego Rodríguez Triano	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Pérez Pineda	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Dolores Castro Leiva	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marcos Sánchez Siles	Regidor a l'oposició	24.500 €

Millores per als regidors sense dedicació exclusiva

El creixement de les retribucions dels càrrecs electes també afecta la resta de regidors que no tenen una dedicació al cent per cent. En aquest sentit, els que compten amb un règim de dedicació de 40 hores mensuals cobren un 16% més que en el passat mandat. En números absoluts, passen de percebre 11.200 euros a l'any a 13.000. Pel que fa als regidors que compten amb una dedicació de 60 hores mensuals, el seu sou és un 36% més alt que la passada legislatura, passant dels 18.000 euros anuals als 24.500 actuals aprovats al Ple del juliol. Aquesta és la segona pujada més pronunciada, percentualment, de la llista de retribucions espluguines.

Tots els regidors sense dedicació exclusiva cobren 406 € de dietes per assistència a cada ple, un 35% més que a l'anterior mandat; i per assistir a una Junta de Govern es cobra 450 €, un 55% més

Més diners per assistir als Plens

Per últim, l'anàlisi de les dietes per assistència als Plens i altres comissions deixa entreveure un creixement d'aquestes retribucions, en la línia dels sous. De fet, les assistències als Plens es paguen un 35% més, de 406 euros per sessió a 550. Cal recordar, no obstant això, que els regidors que poden percebre aquesta indemnització són els que no compten amb dedicació exclusiva. Tanmateix, per assistir a una Junta de Govern es cobra un 55% més, de 290 el 2015 a 450 euros segons la darrera aprovació –amb la mateixa condició de no tenir una dedicació exclusiva per poder-los cobrar-. A banda, les comissions informatives passen a pagar-se un 32% millor que el 2015, mentre que per assistir a la Junta de Portaveus es perceben 330 euros.

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT FELIU

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, LIDIA MUÑOZ (COMUNS)

"El pressupost reforça l'aposta decidida del Govern per tenir cura de les persones"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
44.860
Superfície (km²):
11,82 km2
Densitat de població (hab/km²):
3.795,26
Gentilici:
Santfeliuencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.santfeliu.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@santfeliu.cat
Pressupostos 2020:
46.043.842,00 €
Euros/habitant:
1.026,38 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2tKvUZM

LIDIA MUÑOZ
ALCALDESSA

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?

Sant Feliu en Comú ja governava a Sant Feliu i jo formava part de l'equip de govern com a presidenta de l'Àrea de Territori. Per tant, en aquest sentit, no ha estat una entrada des de zero. No obstant, crec hi ha hagut dos canvis fonamentals respecte a la passada legislatura. El primer, és que com a alcaldessa substitueixo al Jordi Sanjosé, que ha estat alcalde de la ciutat durant 8 anys, del que he après molt i que ha deixat una forta petjada a la ciutat. El segon canvi important és el de la composició del govern, doncs aquest mandat el pacte de govern s'ha signat entre els Sant Feliu en Comú Podem i ERC, mentre que a la passada legislatura vam governar amb el PSC. Amb Esquerra teníem més punts de coincidència programàtica, i des de la nostra organització vam optar per un pacte valent i amb més capacitat de transformació per afrontar els reptes que tenim com a ciutat.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

Ara estem acabant d'abordar el procés d'elaboració del Pla d'Actuació del Mandat (PAM), que posa el seu focus, entre d'altres, en l'aposta per l'habitatge públic i de lloguer, la reducció de residus i emissions i la lluita contra el canvi climàtic, també en la lluita contra la violència masclista i contra les discriminacions, així com en la participació ciutadana i la transparència. Un document que en definitiva, desenvoluparà els nous reptes de ciutat per al mandat 2019-2023, els objectius de ciutat que té cada regidoria i les accions necessàries per a dur-los a terme. El gener iniciarem un Fòrum Ciutadà de presentació a la ciutadania, perquè es generi un debat sobre les propostes, en diversos espais de Sant Feliu. També s'habilitarà un espai en línia on es podrà consultar la proposta de PAM i realitzar el seguiment del seu compliment en temps real, un cop estigui aprovat, que esperem que sigui al ple ordinari del mes de febrer.

El pressupost 2020, recentment aprovat, també reforça l'aposta decidida del Govern per tenir cura de les persones, amb la ferma voluntat de continuar el desenvolupament del Pla de Rescat Social, incrementant els serveis a les persones majors de 65 anys i a la gent jove, i les dotacions en els àmbits de Drets de ciutadania i polítiques socials, especialment posant al centre de les polítiques públiques la lluita per la igualtat i el feminisme. Pel que fa al manteniment de la nostra ciutat, el pressupost 2020 aposta també per la inversió en la remodelació d'equipaments i en la millora de l'estat dels parcs, carrers i places de la ciutat. Finalment, el pressupost consolida les subvencions per al foment de l'ocupació i l'aposta per l'estudi de la possible municipalització de serveis municipals. En definitiva, ens estem dotant de totes les eines per a fer de Sant Feliu una ciutat encara més justa, més verda, i preparada per al soterrament!

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

Respecte a objectius concrets, cal destacar els que tenen a veure amb l'habitatge i la lluita contra l'emergència climàtica. I per suposat, el repte del soterrament que ha estat llargament esperat a la nostra ciutat i per fi és una realitat. Respecte a l'habitatge, un dels eixos fonamentals dels propers quatre anys és garantir el dret a l'habitatge. Principalment, donant resposta de forma efectiva a les situacions d'emergència habitacional; incrementant el parc d'habitatges de lloguer social i assequible; consolidant l'Oficina Local d'Habitatge com a punt d'interlocució únic per a la ciutadania en matèria aquesta matèria; i també impulsant nous models d'accés a l'habitatge en cooperació amb la ciutadania.

Pel que fa a la lluita contra l'emergència climàtica, un altre dels pilars en els que es basarà l'acció de govern dels propers anys; caldrà fomentar actuacions per a mitigar i adaptar-nos a l'emergència climàtica, implementant mesures d'estalvi i producció pública i comunitària d'energia; promovent l'ús sostenible de l'aigua i la gestió pública d'aquest recurs; i també traçar estratègies per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'ONU, fomentant la sensibilització i conscienciació ciutadana respecte el desenvolupament sostenible, i promovent la reducció, reutilització i reciclatge massiu de residus.

Respecte al soterrament, el gran canvi que viurà Sant Feliu, ara s'iniciaran les obres i caldrà minimitzar- ne l'impacte en el dia a dia de la ciutat. Donat que és la gran actuació d'aquest mandat i del vinent, desenvoluparé el tema a la següent pregunta, que precisament pregunta sobre aquesta gran actuació.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

El soterrament respon sens dubte a aquesta premissa: "gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi".

Una lluita de més de quaranta anys, de tota la ciutadania i compartida per totes les forces polítiques. Iniciada amb un Ajuntament encapçalat per Francesc Baltasar, i que s'ha concretat finalment amb els Ajuntaments liderats per Jordi San José i Lídia Muñoz. L'adjudicació de l'obra confirmava definitivament que el Ministeri de Foment assumirà el 100% del cost de l'actuació, sense que la ciutat hagi de suportar cap despesa directa de la obra. El Consell d'Administració d'ADIF, complint el calendari pactat, va adjudicar l'obra del soterrament a finals del mes d'octubre I ja s'ha signat el contracte amb l'empresa. Aquesta licitació, és el pas definitiu per al proper inici d'obres, que duraran uns 44 mesos (fins l'estiu de 2023) i que s'han adjudicat per 62,62 milions d'€. L'Ajuntament de Sant Feliu ja fa unes setmanes que va iniciar els treballs previs per a l'adequació dels serveis públics afectats pel soterrament (canalitzacions d'aigua, fibra òptica, etc), per tal de minimitzar l'impacte de les obres, garantint-ne el seu òptim funcionament. Les obres del soterrament transformaran la fisonomia de Sant Feliu i permetran

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT FELIU cohesionar carrers i barris, eliminaran l'elevada perillositat que comporta el creuament del pas a nivell, permetran la millora de les freqüències de pas de trens, milloraran la mobilitat de les persones i els vehicles, i permetran la reducció de la contaminació acústica i ambiental. Amb el soterrament, doncs, les vies quedaran totalment cobertes al llarg del quilòmetre i mig de longitud que fa el casc urbà de Sant Feliu, entre la riera de Pahissa i i carretera de la Sànson. Així, es generaran nous espais per a la ciutat, que s'urbanitzaran mitjançant un concurs internacional que l'Ajuntament de Sant Feliu està desenvolupant, i que finalitzarà amb una consulta ciutadana per a decidir el projecte guanyador; garantint així una transformació urbana no especulativa i fonamentada en la participació ciutadana.

Un cop acabin les obres, serà el torn doncs, d'iniciar la transformació urbana i social que Sant Feliu es mereix, després de tants anys de lluita.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

El treball coordinat amb els diversos municipis del nostre entorn i de l'Àrea Metropolitana, és fonamental per a desenvolupar moltes polítiques innovadores. Des de la lluita contra les emissions que ha iniciat l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb la zona de baixes emissions, la protecció dels nostres espais naturals com el delta del Llobregat o el Parc de Collserola; fins al gran repte de garantir el dret a l'habitatge, que és una necessitat social, davant l'emergencia habitacional que continúa present en els nostres pobles i ciutats.

Ara, son habitualment llogaters qui pateixen la majoria de desnonaments. Les execucions hipotecàries, que en el seu moment en constituïen el gruix, han disminuït, però la precarietat de les persones desnonades ha augmentat, i els lloguers s'enfilen sense sentit. És fonamental aturar l'especulació, també en els preus de lloguer. Calen polítiques decidides per a fer-ho i sobretot, una aposta ferma del govern de l'Estat. Però a nivell metropolità tenim la voluntat i també una gran oportunitat. Ja ens hem dotat d'una eina, el nou operador metropolità de l'AMB, que tinc l'honor de presidir, que té la missió de construir un parc d'habitatge de lloguer protegit i poder influir així en un mercat metropolità amb preus cada vegada més inassequibles. L'objectiu és construir 4.500 pisos de lloguer protegit en 10 anys.

Mural que recorda el moviment veïnal a la comarca

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, LOURDES BORRELL (PSC)

LOURDES BORRELL
REGIDORA

"S'han de connectar els barris i fer una ciutat respectuosa amb el medi ambient i sostenible"

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

1- El soterrament de les vies del tren que comportarà molts problemes en la mobilitat y la falta d'aparcament

2- La finalització del II Pla d'habitatge de la ciutat que ja vàrem engegar i veurà la primera entrega de pisos al 2020 (pisos de lloguer social, assequible, per joves famílies monoparentals) i Els pisos Tutelats per la gent gran

3- Els propers 4 anys és molt important no pujar la pressió fiscal , ja que hi ha possibilitats de desacceleració de l'economia, i amb una pujada d'impostos por part del govern local, faria més dur per aquelles famílies que a la nostra ciutat te problemes per arribar a final de mes.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Anteposar les necessitats en el serveis d'atenció a les persones, serveis socials, educatius, dones, joves, gent gran, com hem fet a l'anterior legislatura primer són les persones a la nostra ciutat, i no les banderes, i crec que aquest pacte està mol més preocupat per problemes que no són de ciutat.

- No a la pujada de la pressió fiscal IBI, taxes, l'anterior mandat on nosaltres portaven Hisenda van baixar la pressió fiscal i l'IBI un 9%

- Prepara la ciutat per la finalització del soterrament a finals del 2023 : fer les obres e inversions necessàries durant aquest 4 anys per deixar la ciutat preparada, col dir les obres del carrer Ajustin Domingo, Compte de Vilardaga, ampliació de l'edifici del Complex municipal i piscina exterior, completar les obres del camp de futbol Falguera y les Grasses i el canvi de gespa del dos, fer de la pista coberta del cementiri un nou pavelló , fer les millores del interior de Centre Cívic Roses.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La gran actuació serà tot l'aprofitament de la nova centralitat dels terrenys que en deixarà el soterrament un cop finalitzi y que s'ha de fer amb la participació i la implicació de tota la ciutadania ja que serà un canvi històric que ha de tenir una mirada global de la ciutat y no parcial. La connectivitat entre barris, fer una ciutat respectuosa amb el medi ambient , sostenible, amb els equipaments necessaris :culturals, esportius, educatius, sanitaris, pisos de lloguer social, assequible , pisos tutelats per la gent gran.

-Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Han estat uns mesos nefastos, en el que la població se sent no escoltada, sense regidories de barri la ultima la del mes de maig, amb problemes en la neteja, jardineria, recollida de residus y la pujada indiscriminada de la pressió fiscal del IBI puja un 1,2%, de la taxa d'escombraries el 12 %, pujada de tots els serveis 1,5% Tarifació social (escoles Bressol, Escola de Música, Estadi Municipal, Escorxador) Serveis a la Gent Gran 1,5%, Zona blava 6,25%...., manca de transparència i participació, començant per un pacte de govern en l'ombra, on s'han donat cadires a canvi de vots a cada ple.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Amb molts problemes, la no acceptació que el PSC va guanyar les eleccions Municipals, som la força més votada i amb més regidores i regidors, els porta a la poca transparència com va passar a la web municipal, en esperar fi a mitjans de setembre en no atorgar un despatx, la distribució dins del ple. En definitiva... poca transparència, poca participació Vetllarem perquè es compleixin tots els plans aprovats,inversions i compromisos amb les entitats en el que varem esta governant i estarem al costat de totes les santfeliunques i santfeliunecs sent la seva veu al ple.

ELS SOUS DELS POLITICS

L'augment de sous a Sant Feliu ve acompanyat de les retribucions de l'AMB i el Senat

Redacció

L´INCREMENT DEL SALARI DELS REGIDORS respecte de l'anterior mandat oscil·la entre els 1.000 i 2.000 euros anuals. L'alcaldessa i una regidora reben indemnitzacions de l'AMB mentre que el portaveu de Cs ho fa del Senat.

A la capital de la comarca els salaris no augmenten en gran quantitat, tot i això, si que arrodoneixen les retribucions tres càrrecs electes per les indemnitzacions procedents del Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i el Senat d'Espanya. Després del pacte entre comuns i republicans per a treure l'alcaldia als socialistes, els anteriorment coneguts com a socis de govern de l'anterior ICV, molts regidors del PSC han experimentat un decreixement del seu sou fix, mentre que els d'ERC es feien amb les tinences d'alcaldia.

L'alcaldessa de la ciutat, Lídia Muñoz –qui fou a la legislatura 2015-2019 la primera tinenta d'alcaldia de Jordi San José- té una retribució anual bruta de 57.960 euros, uns 2.263 euros més l'any que el seu antecessor. Respecte a les seves mans dretes i esquerres, els tinents d'alcaldia, passen a tenir un salari fixe anual de 52.150 euros, poc menys de 2.000 més l'any, amb la diferència que els càrrecs ocupats pel PSC al 2015 passen a ser dels regidors d'ERC.

El nombre de regidories de govern que aglutina cada regidor fa que el sou pugi o baixi. Així ho veiem amb Loren Rider o Manuel Leiva, de Sant Feliu En Comú, o amb Aitor Rivera, d'ERC, que tenen una retribució bruta anual de 48.090 euros, front a exemples com Bernat Dausà, dels republicans, que només ostenta una àrea de govern i, per tant, la seva indemnització baixa dins als 9.240 euros bruts anuals. Els portaveus dels diferents grups polítics representats al consistori perceben uns 10.560 euros anuals, en el cas de Jaume Manyoses de Junts o Lourdes Borrell del PSC. Veïns per Sant Feliu, el regidor Silvestre Gilaberte, rep 11.880 euros bruts anuals, mentre el portaveu de Ciutadans, Xavier Alegre, té un so de 9.240 euros.

En Comú i Junts, representants de la ciutat a l'AMB

L'alcaldessa de Sant Feliu, Lídia Muñoz, i la regidora de Junts per Catalunya són conselleres del Consell Metropolità de l'AMB. D'aquesta manera, al sou base de 57.960 euros bruts anuals de la batllessa i els 4.180 de la regidora dels postconvergents se'ls hi ha de sumar 265 euros per sessió i assistència als plens metropolitans (a més de les indemnitzacions per assistència plens de l'ajuntament i a la junta de govern local en el cas de Muñoz).

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Lídia Muñoz Cáceres	Alcaldessa	57.960 €
Oriol Bossa i Pradas	1r tinent d'Alcaldia	52.150 €
Manel Martínez Díaz	2n tinent d'Alcaldia	52.150 €
Flavia Reina i Fajardo	3a tinenta d'Alcaldia	52.150 €
Mireia Aldana Llorens	4t tinenta d'Alcaldia	52.150 €
Loren Rider Jiménez	Regidora d'Activitat Econòmica	48.090 €
Manuel Leiva Velázquez	Regidor de Medi Ambient	48.090 €
Mercè Ariza Martin	Regidora de Comerç i Turisme	48.090 €
Bernat Dausà i Amigó	Regidor d'Esports	9.240 €
Aitor Rivera Garcia	Regidor de Dret a l'Habitatge	48.090 €
Lourdes Borrell Moreno	Regidora a l'oposició	10.560 €
Javier Molina Flores	Regidor a l'oposició	4.180 €
Iván Martín Martínez	Regidor a l'oposició	5.500 €
Margarita Llongueras	Regidora a l'oposició	4.180 €
Laura Bonilla López	Regidora a l'oposició	4.180 €
Laura González López	Regidora a l'oposició	4.180 €
Francisco Javier Alegre	Regidor a l'oposició	9.240 €
Elisabet Valencia	Regidora a l'oposició	5.500 €
Jaume Manyoses	Regidor a l'oposició	10.560 €
Núria Carrera Jiménez	Regidora a l'oposició	4.180 €
Silvestre Gilaberte	Regidor a l'oposició	11.880 €

El regidor de Ciutadans, Francisco Javier Alegre, a més de l'assignació municipal, també cobra com a senador i suma un sou base fixe d'un 36.058 € a l'any més les despeses de transports

Un representant al Senat espanyol

Xavier Alegre, portaveu i regidor de la formació taronja a la capital del Baix Llobregat, és, a més, senador per designació autonòmica del Parlament de Catalunya. Per aquesta funció de representació política de Catalunya a la Càmera Alta de les Corts Generals percep una retribució brutal anual de 26.818,82 euros, després que el PP cedís senadors per a que Ciutadans pogués tenir grup parlamentari propi al Senat, el que fa augmentar les subvencions als càrrecs electes o designats i al propi grup polític.

Sumant la retribució a les Corts Generals d'Espanya i a l'Ajuntament de Sant Feliu, tindríem que el sou base fixe de Alegre seria d'uns 36.058,82 euros bruts anuals. A això se li ha d'afegir les despeses de transport pagades íntegrament, al no ser un senador per la circumscripció de Madrid, i els 3.000 euros anuals que el Senat abona en forma de Targeta-Taxi als representants de la Càmera Alta.

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT JOAN

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ANTONI POVEDA (PSC)

"Hem de continuar impulsant la reactivació económica de la ciutat"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
34.123
Superfície (km²):
6,17 km2
Densitat de població (hab/km²):
5.530,47
Gentilici:
Santjoanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://sjdespi.net/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@sjdespi.net
Pressupostos 2020:
48.598.944,00 €
Euros/habitant:
1.424,22 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/39Vr0Kn

ANTONI POVEDA
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Un dels principals és acabar amb les desigualtats: les de gènere, les d'origen, les de qualsevol tipus, lluitant contra la xacra de la violència masclista, contra la LGTBIfòbia, defensant la igualtat entre persones, la igualtat d'oportunitats i d'accés als serveis. Hem de seguir treballant en la cohesió social; en l'educació, com a peça clau per a la igualtat d'oportunitats; en garantir l'accés a l'habitatge, per això seguirem desenvolupant el Pla d'habitatge públic posant els mitjans perquè els joves es puguin quedar a viure a la ciutat, potenciant també habitatges de lloguer per a gent gran i habitatges assistits. També hem de continuar impulsant la reactivació econòmica de la ciutat, transformant el polígon industrial perquè sigui un pol d'atracció econòmica i de generació de nova ocupació i fomentant el comerç de proximitat. Un altre repte molt important és el medi ambient, un àmbit on Sant Joan Despí és referent a l'àrea metropolitana i on no defallirem perquè ens juguem el futur de les noves generacions aplicant polítiques efectives contra la contaminació i la generació de residus.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Mantenir i millorar els serveis que oferim a les persones (pròximament obrirem el centre cívic de gent gran, per exemple), afavorir el dinamisme econòmic per tal de generar ocupació, seguir executant el nostre pla d'habitatge i reduir els nivells de contaminació tot avançant cap a un nou model de ciutat més sostenible i ecològica.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- A l'hora de mirar més a mig termini, un dels projectes en què continuarem treballant és el de la transformació de l'autopista B23, que haurà d'esdevenir una via urbana i cívica. És un projecte que és estratègic per a la ciutat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La col·laboració intermunicipal en la gestió ja hi és, ja sigui a través d'entitats supramunicipals com l'Àrea Metropolitana o la Diputació, o a través de mancomunitats per a temes o serveis més concrets.

L'estadi Johan Cruyff, on juga el femení del Barça i el juvenil, estrenat fa pocs mesos / Arxiu

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT JOAN

Sant Joan Despí és el bressol de l'art de Josep Maria Jujol / Arxiu

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JOSEP BRACONS (ERC)

JOSEP BRACONS
REGIDOR

"Estarem especialment atents als canvis urbanístics que proposi el govern"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Tenim uns desafiaments globals, conjunts a la resta del país, que tenen a veure amb el canvi climàtic i el desenvolupament, amb la mobilitat, amb la lluita contra l'exclusió social i, com no, com encarem com a societat la manca de democràcia de l'Estat Espanyol, la repressió social i el fet de poder decidir el nostre futur com a nació

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- El nostre grup està a l'oposició municipal, pel que difícilment podrem acomplir els nostres projectes, a no ser que se'ns aprovin mocions o esmenes a les OOFF i Pressupostos Municipals. Tot i això, estarem especialment atents als canvis urbanístics que se'ns proposin des del Govern, pel que fa al canvi d'usos del P.I. Fontsanta i més en concret a la zona de la Gallina Blanca. També treballarem per una política fiscal justa i per un Govern que faci de la transparència i de la participació ciutadana l'eix de la seva acció.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Creiem que el que ens cal definir exactament és el model de ciutat que volem, tant pel que fa al nombre d'habitants i als equipaments futurs que caldrien, així com la xarxa de transport públic necessària per donar servei al més que possible augment de la població.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Pel que m'han explicat i pel que he vist, com una mera continuïtat de les legislatures anteriors, això si, amb aparents bones paraules i actituds. A mi, que sóc nou en política, no em deixa de sorprendre que coses tan bàsiques com un tracte institucional just a l'oposició municipal costi tant i tant de dur a terme.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- De moment, com deia en el punt anterior, tot és molt correcte a nivell formal, sobretot amb els regidors que són nous a Govern. Veurem que passarà quan comencem a fer propostes a nivell local o bé com encaixaran les crítiques a la seva gestió.

ELS SOUS DELS POLITICS

Sant Joan Despí congela els sous i manté els del mandat anterior

Redacció

L´ALCALDE POVEDA I ELS PRESIDENTS de les àrees de territori, serveis a la persona i governança tenen la mateixa retribució bruta a l'any. Els regidors que no desenvolupen la funció de portaveus cobren un màxim de 6.000 euros.

Amb la constitució dels nous consistoris al Baix Llobregat, molts municipis han aprofitat l'ocasió per pujar i equiparar el sou dels deus regidors al 2019. No n'és el cas de l'Ajuntament de Sant Joan Despí, segons assegura l'equip de comunicació de la corporació municipal "es mantenen a la mateixa línia de l'anterior mandat".

D'aquesta manera, la Junta de Govern Local, en sessió extraordinària del 10 de juliol de 2019, va establir els sous per a tots els càrrecs electes. La dedicació exclusiva o total continua essent per l'alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, i els regidors i tinents d'alcaldia de les àrees de Territori, Espai Públic i Medi Ambient; Serveis a la Persona; Governança i Desenvolupament Local; que tindran una retribució bruta anual de 58.443,72 euros. Sota la dedicació exclusiva, amb un sou menor l'any, 50.942 euros, trobem als regidors delegats de Via Pública, d'Esports, Polítiques Socials, Igualtat i Gent Gran. A més se'ls hi ha de sumar les diferents retribucions per assistència a plens o juntes de govern, i altres comissions.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Antoni Poveda	Alcalde	58.443 €
Belén García	1a tinenta d'alcalde	58.443 €
Àlex Medrano	Tinent d'alcalde	58.443 €
Cristian Rastrojo	Tinent d'alcalde	58.443 €
Judith Riera	Tinenta d'alcalde	50.942 €
Francesca Estradé	Tinenta d'alcalde	50.942 €
José Carlos García	Tinent d'alcalde	50.942 €
Margarita Gual	Tinenta d'alcalde	50.942 €
Julio Jiménez	Regidor de Via Pública	50.942 €
Núria Ros	Regidora d'Educació	39.700 €
Eugenia Sánchez	Regidora de Salut	29.800 €
Ginés Ros	Regidor de Benestar Animal	39.700 €
Toni Pérez	Regidor adjunt a Polítiques Socials	29.800 €
Josep Bracons	Regidor a l'oposició	21.600 €
Mar Besses	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Lluís Fabrés	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Mònica Jacas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Luis Cerro	Regidor a l'oposició	21.600 €
Sergio Postigo García	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Elias Terns	Regidor a l'oposició	21.600 €
Rafael Roldán Gavete	Regidor a l'oposició	21.600 €

Dedicacions diverses

La dedicació parcial s'estableix per a tots els partits a l'oposició, és a dir, fora de l'orbita del PSC i els Comuns, amb les excepcions de la regidora d'Educació, amb un sou brut anual de 39.700 euros i un 67,93% de dedicació; el regidor de Benestar Animal, amb la mateixa retribució i dedicació que l'anterior; la regidora de Salut, amb 29.800 euros bruts anuals i un 50,99% de dedicació; i el regidor dels comuns –tots els anteriors pertanyen als socialistes- adjunt a les Polítiques Socials, amb mateixa dedicació i retribució que la regidora de Salut.

Retribucions iguals a les del passat mandat

Una vegada explicats els diferents sous dels membres del govern local que, tal i com ha explicat a aquesta publicació l'equip de comunicació de l'Ajuntament de Sant Joan Despí, són una repetició que els del mandat 2015-2019, les dedicacions comencen a ser parcials o amb retribucions testimonials als grups de l'oposició. Els portaveus dels diferents grups del plenari tenen una retribució fixa de 21.600 euros bruts l'any amb dedicació del 36,96%, mentre que la resta de regidors (un de Ciutadans i tres d'ERC) no es fixa dedicació mínima però si un sou màxim l'any de 6.000 euros bruts.

Mig miler d´euros per Ple

A més, els regidors del consistori rebran per l'assistència a cada sessió plenària 500 euros. Sense quantificar les extraordinàries que es puguin realitzar durant l'any, amb una sessió al més, cada polític rebrà un extra de 6.000 euros a l'any. Els membres de la Junta de Govern també tenen assignada una retribució de 900 euros per l'assistència a cada sessió. L'equip d'aquest organisme municipal està format per l'alcalde de Sant Joan Despí i set regidors més del seu partit, el PSC, a més de la regidora i tinenta d'alcaldía de Sant Joan Despí En Comú, Margi Gual.

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT VICENÇ

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, MIGUEL COMINO (PSC)

"Hem trobat a faltar un millor traspàs de la gestió de l'anterior govern municipal"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
28.117
Superfície (km²):
9,12 km2
Densitat de població (hab/km²):
3.083
Gentilici:
Vicentins
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.svh.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@svh.cat
Pressupostos 2020:
31.132.580,00 €
Euros/habitant:
1.107,25 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/35EJVFV

MIGUEL COMINO
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?
He de dir que ens hem trobat amb unes arques municipals sanejades, fruit del treball de contenció i sanejament que es va iniciar fa 12 anys, precisament amb un govern del PSC, i que després han continuat els diversos governs fins a dia d'avui, també el sortint. El cert és, però, que hem anat perdent múscul, que s'ha reduït el personal de l'Ajuntament i això ha repercutit en un menor servei a la ciutadania. Les necessitats augmenten i amb menys força, es poden fer menys coses; ja hi hem posat fil a l'agulla perquè el nostre objectiu és el servei a les persones. Crec que també és important destacar que hem trobat a faltar un millor traspàs de la gestió de l'anterior govern municipal i d'alguns projectes que es venien desenvolupant fins ara. No se'ns ha donat tota la informació i encara ara descobrim coses noves. Aquest fet el considero lamentable perquè ja no és uns qüestió política sinó que perjudica a la ciutadania

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?
Sant Vicenç dels Horts ha de donar un salt de qualitat, definitiu, que ens situï com una ciutat metropolitana de primer ordre. Per això treballarem simultàniament en diversos fronts. Un dels més importants, sens dubte, és el que afecta a les persones: volem projectar habitatge social, busquem fòrmules per millorar les xifres d'ocupació dels nostres veïns i veïnes, estem creant projectes nous per a millorar la formació, volem assegurar que tothom tingui garantit el mínim necessari per viure dignament, tal com queda reflectit en els Objectius de Desenvolupament Sostenible que l'Ajuntament s'ha adherit. Les persones són el notre eix central però també farem molta atenció a les infraestructures: cal millora les connexions d'entrada i sortida del municipi i posar les bases perquè el Trambaix arribi a Sant Vicenç dels Horts des de Sant Feliu i Molins de Rei. També estem fent una aposta per reactivar el comerç local i modernitzar els polígons industrials, amb l'objectiu d'afavorir la instal·lació de nous negocis i d'empreses punteres, perquè ens ajudaran a generar llocs de treball i riquesa al territori. També volem activar la projecció turística del municipi, amb atractius de primer ordre com la Setmana Santa vicentina, la Mostra Internacional de Pastisseria o el patrimoni cultural que tenim que volem mimar i potenciar, per destacar només alguns exemples.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?
Garantir uns espais públics dignes, accessibles per a tothom, amb un servei propi de manteniment del mobiliari urbà i dels jocs infantil, que hem municipilitzat només arribar al govern. Recuperar i consolidar el model de policia de proximitat desaparegut en els últims anys. Aquest tipus de policia ajuda a millorar la sensació de seguretat ciutadana, la convivència i la pau social. La nostra intenció és incorporar tants agents com puguem per cobrir el 100% de la plantilla orgànica del cos, i la volem dotar dels recursos materials necessaris per desenvolupar la seva feina de manera òptima i en les millors condicions. Garantir que en els pròxims anys la ciutadania pugui viure amb les seves necessitats bàsiques cobertes; un exemple és l'accés de la població a un habitatge digne a través de diferents polítiques socials, com la promoció de la vivenda de lloguer i la creació d'un parc públic d'habitatges.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
A llarg termini ens agradaria aconseguir la cobertura de les vies del tren. A mig termini ens agradaria ser capaços d'aconseguir un parc social d'habitatge.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?
L'activació econòmica en diversos fronts. Per aquest motiu, ja fa temps que treballem en la gestió coordinada de diferents projectes amb els municipis de la Vall Baixa. Aviat prendrà forma el projecte 7de30, que permetrà sumar esforços a l'hora de promoure activitats econòmiques, culturals, turístiques, etc. de les que es beneficiarà Sant Vicenç dels Horts i, en el seu conjunt, tota aquesta zona, amb municipis de similar tipologia. La Vall Baixa no disposa potser de grans extensions de polígons com d'altres zones, com ara el litoral de la comarca, però sí pot aprofitar la seva ubicació estratègica entre el nord i el sud del Baix Llobregat, amb ràpides connexions a l'AP7 i l'A2, del port i de l'aeroport. Els nostres polígons poden acollir negocis i empreses molt atomitzades, amb activitats que requereixin de poca superfície però que donin feina un gran nombre de persones. Com més serveis industrials donem, més facilitats de tenir feina tindran les persones aturades de la nostra ciutat i del nostre entorn.

Els problemes de convivència a Can Ros han marcat l'inici del mandat a Sant Vicenç dels Horts

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT VICENÇ

Foto de família amb el consistori sortitde les eleccions municipals del maig del 2019

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MAITE AYMERICH (ERC)

MAITE AYMERICH
REGIDORA

"La relació amb l'equip de govern és educada i austera"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Els gran desafiament que tenim com a municipi és el de ser capaços de mantenir el ritme de transformació i progrés dels darrers anys per poder fer un salt qualitatiu i passar a ser un municipi de primera. I això vol dir mantenir les apostes per tres grans pilars: atendre les necessitats dels vicentins i vicentines, generar oportunitats i lluitar contra les desigualtats a través de l'educació i impulsar l'economia i l'ocupació per revertir el llast de l'atur, especialment el femení.

En els darrers mandats vam generar les condicions que el municipi necessitava per a prosperar. Ara cal evitar que retrocedim i tornem a les dinàmiques de fa deu anys.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Hi ha molts projectes que esperen veure la llum en aquest mandat i demanarem al nou govern que no els abandoni en un calaix (la residència per a la gent gran, la llar d'infants i el centre cívic de la Plaça de la Pau i la posada en marxa dels nous equipaments).

Si em demaneu per tres projectes a impulsar:

1. Avançar en els projectes que ens permetran disposar d'un parc d'habitatge públic de lloguer

2. Donar resposta sostenible al tema de la mobilitat i el transport públic cosa que implica una actuació valenta per repensar dues grans arteries (els carrers Mossèn Jacint Verdaguer i Barcelona), millorar i pacificar la BV2002 i els seus límits amb el Parc Agrari i tancar el conveni amb el Ministerio que ha de fer possible el desdoblament de l'accés des de l'A2.

3. Obrir el debat sobre el nou sistema de recollida selectiva i de residus.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La trasformació de l'espai Eix 4 camins en un centre d'activitat econòmica, tecnològica i de coneixement.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Ha coincidit amb les vacances i l'equip de govern ha estat de vacances. Amb el nou curs veurem si el nou govern municipal entoma els projectes que té perfilats o els guarda en un calaix.

El més important serà veure com s'encaren els pressupostos del 2020 i si són fidels a les polítiques socials que requereix el municipi. També caldrà veure quines decisions es prenen pel que fa a les inversions del mandat i a què es destinen els 4M€ de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i 1M€ de la Diputació de Barcelona. Així com Junts x Sant Vicenç va oferir la possibilitat d'explorar la formació d'un gran govern -cosa que el PSC va descartar- nosaltres seguirem treballant per Sant Vicenç dels Horts i podem fer costat a uns pressupostos pel 2020 sempre que no signifiqui aturar projectes ni descartar polítiques que són cabdals per seguir progressant.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Educada i austera

ELS SOUS DELS POLITICS

Sant Vicenç comença el mandat amb més retribucions però menys jornada laboral

Redacció

MIGUEL COMINO, L´ALCALDE, PASSA de la dedicació exclusiva que tenia la seva antecessora Maite Aymerich al 80%. El gener han entrat al govern els regidors de Ciutadans, d`acord amb el pacte establert amb el PSC.

El poble d'Oriol Junqueras va experimentar un dels canvis més sonats de color polític al seu consistori, però continua amb els percentatges inèdits dels tinents i regidors del govern. Sant Vicenç dels Horts ha deixat de ser d'ERC després que els socialistes capitanejats per Miguel Comino guanyessin l'alcaldia, ajudats amb un pacte amb Ciutadans. L'acord es definia com un "marge de temps per generar espais de col·laboració i de confiança mútua que ens permeti afrontar en les millors condicions possibles aquest nou mandat 2019-2023". Però no només s'han afrontat aquestes expectatives, sinó que també hi ha hagut una modificació en els salaris de l'equip de govern, incrementant-se però amb menys dedicació, el que a primera vista sembla que els sous han baixat. Però no és del tot així.

Canvis a l'alcaldia

La successora del líder republicà, que va entrar com alcaldessa de Sant Vicenç dels Horts el 2016, Maite Aymerich, tenia una retribució amb dedicació completa o exclusiva establerta en uns 38.938,20 euros bruts anuals, sense poder rebre les indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats. Amb l'entrada del líder del PSC, Miguel Comino, com a batlle, a primera vista sembla que la retribució mitjana de l'alcalde hagi baixat, però només ho ha fet la dedicació. Així, Comino cobra 34.576 euros bruts l'any amb una dedicació del 80%, el que comporta una pujada de sou en números totals pel fet que amb les retribucions establertes a l'anterior mandat un 80% de dedicació de la jornada laboral es cobrava a, aproximadament, 31.150,56 euros bruts anuals.

Més enllà de batlles i batllesses, a aquesta legislatura 2019-2023 sorprèn la dedicació, cap exclusiva tot i que propera, d'alguns tinents d'alcalde que passen a tenir un sou més gran que el de Comino. Els tinents d'alcalde amb més retribució i una dedicació parcial del 98% són el tercer i sisè tinents d'alcalde, Isidre Bautista i Xavi Gómez, respectivament, amb un salari base i fixe de 42.355,60 euros bruts l'any. La resta d'equip de govern format per PSC i Cs tenen unes dedicacions parcials que van del 20 al 70%. La primera tinenta, Mireia Vergés, i les regidores del govern Paqui Capellades i Maria Peláez, amb una dedicació del 70 %, perceben una quantitat bruta anual de 30.254 euros. Patricia Higueras, té la mateixa dedicació que el batlle, un 80% i rep els mateixos 34.576 euros bruts l'any. Per últim, el regidor de l'equip de govern socialista amb menys retribució n'és el quart tinent d'alcaldia, Juan Ramón Torres, amb una dedicació parcial de només el 20 % cobra 8.644 euros bruts l'any. Cs entra al govern amb Carmen Soffiati, com a segona tinenta d'alcaldia, Lidia Vargas com a setena, i Antolín Gómez com a regidor de Mobilitat, tots tres amb una dedicació parcial del 68,5% i una retribució bruta anual de 29.605,70 euros. Per fer una breu comparativa, els salaris mitjos eren menors a l'anterior mandat, com s'ha explicat a la comparativa entre alcaldes, tot i això, les dedicacions eren, en conjunt, majors a la legislatura 2015-2019. Anaven des del primer tinent d'alcalde en aquell moment, Miguel Ángel Camacho, amb una dedicació del 93%, fins al regidor Alejandro Aparicio, amb un 52,5% de jornada laboral.

Pel que fa a la resta de regidors a l'oposició, només cobraran per assistència a òrgans col·legiats del consistori, a raó de 150 euros per Ple, 100 euros per comissions informatives, 100 euros per cada Junta de Portaveus els titulars assignats pels grups i 100 euros per sessió els regidors pertanyents a la Junta de Govern Local.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Miguel Comino	Alcalde	34.576 €
Mireia Vergés	1a tinenta d'Alcaldia	30.254 €
Carmen Soffiati	2a tinent d'Alcaldia	29.605 €
Isidre Bautista	3r tinent d'Alcaldia	42.355 €
Juan Ramón Torres	4t tinent d'Alcaldia	8.644 €
Maria Peláez	5a tinenta d'Alcaldia	30.254 €
Xavier Gómez	6n tinent d'Alcaldia	42.355 €
Lydia Vargas	7a tinent d'Alcaldia	29.605 €
Paqui Capellades	Regidora de govern	30.254 €
Patricia Higueras	Regidora de govern	34.576 €
Antolín Jiménez	Regidor de govern	29.605 €
Maite Aymerich	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Miguel Ángel Camacho	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maite Jiménez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Francisco Infante	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Yolanda Artigas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria del Remei Cerdà	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Amina Tihami	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Gil	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Georgina González	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Alguns tinents d'alcalde passen a tenir un sou més gran que el de l'alcalde Comino, i arriben als 42.355 euros a l'any malgrat no tenir una dedicació complerta

LES PROMESES DEL MANDAT

MARTORELL

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, XAVIER FONOLLOSA (JUNTS)

"Cal corregir el greuge actual en el sistema de tarifes de transport públic que patim els martorellencs"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
28.189
Superfície (km²):
12,76 km2
Densitat de població (hab/km²):
2.209,16
Gentilici:
Martorellencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.martorell.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@ajmartorell.org
Pressupostos 2020:
39.612.495,51 €
Euros/habitant:
1.405,24 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/35BFX0O

XAVIER FONOLLOSA
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Aquest mandat farem una cosa extraordinària que és la creació d'un nou barri al nostre poble. Farem el barri de la Sínia. Fer un nou barri vol dir repensar el conjunt del poble, redimensionar-lo i planificar a futur com volem que sigui, amb coherència i en equilibri amb el que Martorell ha estat i és avui en dia.

El nou barri de la Sínia està concebut com un nou eixample residencial pensat per a les famílies i per donar resposta a les necessitats d'habitatge assequible per als veïns de Martorell, en especial dels joves, per garantir l'accés a l'habitatge i facilitar l'arrelament.

S'hi construiran 1.100 habitatges, un gran parc central de 20.000 metres quadrats, un nou eix comercial, una zona d'oficines i serveis, places i zones per a vianants amb jocs infantils i una àrea d'equipaments públics per dotar dels serveis necessaris el barri. Serà un barri modern, construït amb els mètodes més eficients, alliberant molt d'espai públic en benefici de la cohesió social del barri i del conjunt del poble.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El sentit dels pobles i les ciutats és satisfer les necessitats de les persones que hi viuen, i ajudar-les a desenvolupar la seva vida. En definitiva, es tracta de millorar la vida de les persones. Això es concreta en tres objectius: garantir la cohesió social i la convivència; acompanyar i incentivar la generació d'activitat econòmica i d'ocupació; i mantenir un entorn urbà cuidat i segur, pensat per a les persones i les famílies; amb equipaments i serveis públics de qualitat, bonic, ple de vida i color. Totes les polítiques que desenvolupem les fem amb aquests tres eixos bàsics.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La mobilitat sostenible és un dels grans reptes a llarg termini que tenim com a poble i com a país. Uneix dos conceptes clau que hem de millorar per garantir la qualitat de vida de tota la ciutadania: d'una banda, com gestionem els fluxos de mobilitat, i d'altra banda, com evitem que aquesta mobilitat tingui un impacte negatiu en el medi ambient i en les persones.

Al nostre poble hem posat les bases per planificar a mig i llarg termini aquest repte amb el Pla de Mobilitat Urbana de Martorell i el Pla d'acció per a la millora de la qualitat de l'aire de Martorell. La intenció és implicar la ciutadania i alhora fer accions decidides des de l'Ajuntament per impulsar l'eficiència energètica, l'ús racional del vehicle privat i potenciar el transport públic urbà i interurbà i reduir les emissions.

Al mateix temps, cal corregir el greuge actual en el sistema de tarifes de transport públic que patim els martorellencs respecte els veïns d'altres municipis de la Regió Metropolitana. Des de l'Ajuntament, hem demanat que es canviï el sistema de zones actual i entri en vigor el més aviat possible la T-mobilitat –més just i sostenible ja que es pagarà per quilòmetre i segons l'ús que se'n faci- i fins que això no passi, que es bonifiqui el preu del transport públic a Martorell, que actualment és zona 3 quan municipis de l'entorn són zona 1. El transport públic és una eina bàsica en aquesta estratègia de mobilitat sostenible i més a Martorell on hi ha molta gent que agafa diàriament el transport públic per anar a Barcelona o a la regió metropolitana a treballar o a estudiar.

Vista aèria de SEAT, el gran actiu industrial de la comarca del Baix Llobregat i que ha estat en el centre de l'huracà per la situació política

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Martorell està situat en un nexe de comunicacions importantíssim per al país i actualment estem tramitant dos figures urbanístiques conjuntament amb els municipis del nostre entorn que marcaran el futur del nostre poble: el Pla Director Urbanístic d'Infraestructu-

LES PROMESES DEL MANDAT

MARTORELL

res (PDUI) de la ròtula Martorell-Abrera i el Pla Director Urbanístic (PDUAE) d'Activitat Econòmica del Baix Llobregat Nord. L'objectiu és coordinar l'ordenació urbanística de Martorell i sis municipis més establint determinacions sobre el desenvolupament urbanístic i la mobilitat. És clau per l'activitat econòmica i per desencallar infraestructures necessàries per seguir amb el desenvolupament del Baix Llobregat Nord. Amb aquest planejament, els municipis, conjuntament amb la Generalitat, dotarem a l'àmbit de la coherència formal i estructural que permeti superar la constatació de cruïlla per configurar una ròtula territorial ben ordenada.

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, LLUÍS TOMÀS (PSC)

LLUÍS TOMÀS
REGIDOR

"La ciutat necessita un nou barri que solucioni la problemàtica de l'habitatge"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Són, al nostre parer, bàsicament tres:

L'accessibilitat a l'habitatge, una problemàtica que afecta molt a la ciutadania, especialment als més joves.

Combatre l'atur, on calen millorar les actuacions exclusivament de competència municipal. Cal tenir en compte que som un dels municipis de la comarca amb la taxa d'atur més alta.

Reequilibri dels diferents barris a través d'actuacions i infraestructures viables.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Millorar la transparència i el nivell de col·laboració amb tots els grups municipals

Consensuar decisions importants i estratègiques pel municipi.

Tenir el màxim de consideració amb els grups de l'oposició.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La creació d'un nou barri que solucioni la problemàtica de l'accés a l'habitatge.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- De tanteig. Malgrat la majoria absoluta aconseguida continua sense tenir en compte l'opinió i la participació de la ciutadania.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- No és la relació que nosaltres desitjaríem ni la que mereix Martorell.

ELS SOUS DELS POLITICS

Fonollosa reforça la majoria a Martorell acompanyada d'una bona pujada de sou

Redacció

LA DEDICACIÓ DEL BATLLE I DEL PRIMER TINENT D›ALCALDE passen a ser del 50% per a la legislatura 2019-2023. Les indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats al municipi són iguals o amb un augment mínim.

Martorell eleva el sou de l'alcalde, Xavier Fonollosa, incrementant-se també al Consell Comarcal del Baix Llobregat on ocupa una de les vicepresidències. Després de les eleccions municipals de 2019, l'anterior Convergència i Unió (CiU) ha deixat de governar en minoria amb el suport d'ERC a fer-ho en solitari amb una amplia majoria absoluta amb 12 regidors sota el nou nomenclàtor de Junts per Martorell (JxM). Respecte a l'anterior legislatura les retribucions als regidors del govern han augmentat, així com també ho ha fet el nombre de regidors en ell: passen de ser 10 a 12 càrrecs a l'equip.

En aquest canvi, s'ha aprofitat per fer una apujada de sous generalitzada, com en altres municipis del Baix Llobregat. D'aquesta manera, Fonollosa passa a percebre 25.200 euros bruts anuals i amb una dedicació del 50% per liderar la ciutat. A l'anterior mandat la indemnització total era de 21.700 euros, uns 3.500 euros més l'any per a la legislatura 2019-2023. Al sou municipal, se li ha de sumar les indemnitzacions percebudes al Consell Comarcal del Baix Llobregat, on revalida una de les vicepresidències per la que rep una retribució de 18.000 euros bruts anuals amb un 45% de dedicació en aquest mandat. L'augment es considerable si ens fixem en la indemnització del 2015 de 13.680,50 euros bruts anuals amb un 40% de dedicació i, en aquest cas, cobrava també per assistència als plens a 132 euros per sessió. Així, l'alcalde de Martorell té un sou total aproximat de 43.200 euros bruts anuals després de les eleccions municipals de 2019, incrementant-se en gairebé 6.400 euros més l'any respecte a la legislatura 2015-2019.

Canvis en les dedicacions

Pel que fa a la mà dreta de Fonollosa, el primer tinent d'alcalde ha canviat: deixa de ser d'ERC i passa a ser del mateix partit del batlle. La retribució que percebia Adolf Bargués al 2015, regidor republicà i primer tinent d'alcalde a l'anterior mandat, corresponia a indemnitzacions per valor de 21.700 euros anuals. Ara, en Lluís Ferrer de JxM, ha apostat per cobrar 700 euros anuals menys, però amb una dedicació del 50% de la jornada, pel que fa un total de 21.000 euros bruts l'any.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Xavier Fonollosa Comas	Alcalde	25.200 €
Lluís Amat Ferrer	1r tinent d'alcalde	21.000 €
Cristina Dalmau Cerdà	2a tinenta d'alcalde	16.800 €
Lluís Sagarra Sesé	3r tinent d'alcalde	16.800 €
Lluís Esteve Balagué	Regidor de Serveis Urbans i Via Pública	16.800 €
Soledad Rosende Castillo	Regidora d'Ensenyament i Salut	16.800 €
Rosa Cadenas Prados	Regidora de Promoció Econòmica i Comerç	16.800 €
Belén Leiva Herrera	Regidora de Participació	16.800 €
Gerard Mimó Creus	Regidor d'Esports	16.800 €
Albert Fernández	Regidor de Planificació Urbanística	16.800 €
Andreu González Castro	Regidor de Cultura	16.800 €
Raquel Sans Carné	Regidora de Joventut	16.800 €
Lluís Tomàs Moreno	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Reme Márquez Ortega	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Antonio Carvajal Jiménez	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Manuela Franco Romero	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Xavi Sáez	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laura Ruiz Sigüenza	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Víctor de León Kunst	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Soulimane Messaoudi	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Juan José Pérez Busto	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

La dedicació del 50% de l'alcalde i el primer tinent d'alcalde es compensa amb sous nous de dos regidors, fins a incrementar la despesa municipal anual en més de 33.600 € per indemnitzacions a polítics

El regidors del govern amb delegacions, a banda del batlle i el primer tinent d'alcalde, passen de ser 8 a 10 càrrecs electes a l'equip. El salari també puja de 14.500 euros bruts anuals per a cada regidor al 2015 a 16.800 euros al nou mandat. A més, se li ha de sumar que, més enllà de l'increment de més de 2.000 euros l'any, l'augment en dos regidors produeix un increment de la despesa municipal en indemnitzacions a polítics de 33.600 euros bruts anuals.

La resta de càrrecs electes cobren, com a l'anterior legislatura, per l'assistència a òrgans col·legiats. Així, els nou regidors a l'oposició de PSC (4), Comuns (2), ERC (2) i Ciutadans (1) tenen una indemnització mínima a l'any per a l'assistència a les diferents sessions de 7.000 euros bruts i un màxim de 12.000. Es manté en la mateixa línia que l'anterior, provenint la majoria de la retribució dels plens a 492 euros per sessió, com al 2015, i un total aproximant de plens ordinaris de 5.412 euros bruts anuals per regidor. La resta procedeix de comissions informatives, el Consell Rector del Patronat Municipal de Serveis d'Atenció a les Persones de Martorell (PMSAPM) o en Consell Escolar. Mantenen les indemnitzacions iguals o similars a la legislatura anterior.

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT ANDREU

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ENRIC LLORCA (PSC)

"Continuarem treballant pel foment de la cohesió social i la lluita contra l'atur"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
27.558
Superfície (km²):
5,50 km2
Densitat de població (hab/km²):
5.010,54
Gentilici:
Santandreuencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.sabarca.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@sabarca.cat
Pressupostos 2020:
26,204.306,00 €
Euros/habitant:
950,87 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2NbPyos

ENRIC LLORCA
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?
Durant aquest mandat des de l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca continuarem treballant pel foment de la cohesió social, la lluita contra l'atur, la millora dels serveis a les persones i el desenvolupament sostenible.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?
Es tractarien dobjectius relacionats amb:
-Desenvolupament sostenible
-Impuls de les polítiques públiques per millorar la vida dels ciutadans
-Foment de la cohesió de la nostra societat, basada en el respecte, la llibertat i la democràcia

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
Endreçar el polígon industrial per millorar les condicions de les nostres empreses i facilitar l'emplaçament de noves.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?
Hem d'actuar de manera mancomunada per millorar l'atenció sanitària de les nostres ciutats.

Sant Andreu de la Barca ha fet una aposta pel lloguer sostenible a la ciutat

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT ANDREU

MARC GIRIBET
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MARC GIRIBET (ERC)

"Cal que fem una remuntada als nostres polígons"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Com a ciutat hem de seguir aprofundint en reforçar i ampliar la xarxa de prestacions i serveis socials que l'Ajuntament procura als veïns. Emmirallant-nos sense complexos, a les comunitats més avançades que posen a les persones i el seu entorn, en l'eix central de les seves polítiques.

Hem d'afrontar la crisi climàtica també des de Sant Andreu, impulsant mesures que ajudin a millorar la qualitat de l'aire, l'afectació de la contaminació sobre la població, la naturalització de l'entorn urbà i en definitiva, destinar esforços i recursos amb convenciment per millorar les condicions ambientals de la nostra comunitat.

A més, el progrés no pot passar de llarg del nostre poble. Cal que fem una rentada de cara als nostres polígons, així com dotar-los de les infraestructures urbanístiques i de comunicació necessàries per fer un emplaçament atractiu per les empreses.

La caserna de la Guàrdia Civil de Sant Andreu de la Barca és la més gran que el cos armat té a Catalunya

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Podríem parlar de 3 grans àrees d'actuació en aquest mandat, i dins d'elles de moltes mesures concretes. Primera àrea i més prioritari: serveis a les persones. Com he dit abans, referenciar Sant Andreu com un bastió de les polítiques socials, que reforci les actuals prestacions i proteccions socials en tots els àmbits, prioritzant els serveis bàsic i la dignitat de les persones. Hem de preparar-nos per ajudar a la nostra ciutadania en una pròxima recessió econòmica.

Segon, progrés i futur. La nostra ciutat es troba en una situació geogràfica idònia. A prop de pols econòmics com Barcelonès i el Vallès, sense oblidar que formem part de la comarca més industrialitzada del país. Podem ser una referencia comercial i industrial, que procuri futur i prosperitat a la nostra població. Reforçant els programes de dinamització del comerç local i amb les millores estructurals als polígons i l'enllaç entre l'A2 i l'AP7, convertir Sant Andreu amb un pol d'empreses.

Tercer, últim però no menys important. El nostre ajuntament s'ha de prendre la transparència i els processos participatius de forma seriosa. El govern ha de confiar que els mecanismes de transparència, no són un risc ni una amenaça, sinó la manera de relacionar-se que ara els ciutadans reclamen a les seves institucions. La participació per la seva banda, ens ajuda a crear espais d'interlocució entre la ciutadania i l'Administració, on ens poden aportar decisions intel·ligents i de màxims consens, implementació de necessitats, propostes i iniciatives eficients i construeix ciutadania i comunitat.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Hi ha diversos, però ens hem de prendre de forma seriosa l'emergència climàtica. Necessitem refundar un gran pacte municipal contra la crisi climàtica. Que reculli accions com la naturalització de l'espai urbà, en pro d'augmentar les zones d'ombra, la qualitat de l'aire amb el filtratge del CO_2, el confort tèrmic, la protecció de la biodiversitat autòctona o l'afavoriment d'un transport interurbà més sostenible. Un pacte de ciutat dotat de recursos i partides pluri-anuals, que sostinguin les accions calenderitzades en diferents legislatures. Un compromís intergeneracional de la classe política local, ja que és una qüestió que ens sobre passa com a càrrecs electes.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Els primers mesos de legislatura estan sent condicionats per la fatiga econòmica que ha suposat l'any electoral a Sant Andreu de la Barca. En el primer plenari ordinari de la legislatura, el govern va introduir com a sobrevingut, l'aprovació d'un nou Pla econòmic financer requerit pel ministeri. Per incomplir els objectius de l'estabilitat pressupostària i de la regla de la despesa, de l'any 2018 tot preparant el ventall d'obres per les eleccions municipals. Aquest fet està limitant l'acció del govern, i el limitarà condicionant inversions també en l'exercici del 2020.

També diria que el rumb d'aquests primers mesos és opac. Perquè no s'ha publicat l'acord de govern entre PSC i Ciutadans, no sabem a què s'han compromès programàticament a impulsar través de l'acord de govern per aquesta legislatura. Tampoc coneixem el pla d'actuació municipal. Potser perquè l'opacitat és una pràctica habitual del govern municipal, o perquè realment no existeix un rumb definit de com serà l'obra de govern en aquests pròxims quatre anys. Fa recança utilitzar la paraula improvització, però motius no ens falten.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Molt millorable. L'equip de govern està acostumat a no tenir en compte a l'oposició, no es busca el consens al plenari tot el contrari, actuen unilateralment gràcies a la majoria que li aporta Ciutadans. I aquests últims es deixen utilitzar, sense mostrar cap resistència ni disconformitat.

Fem Sant Andreu ha demanat per activa i per passiva poder participar i incidir en el bon fer de l'ajuntament, però hem topat amb un govern tancat, i un alcalde recelós de rebre la nostra ajuda. El nostre grup a cada plenari i també per carta, hem ofert consens i allargat la mà per ajudar a l'equip de govern en la governabilitat de la ciutat.

ELS SOUS DELS POLITICS

L'alcalde de Sant Andreu de la Barca no té retribució fixa ni al consistori ni a la Diputació

Redacció

ENRIC LLORCA, BATLLE DE LA CIUTAT, CONSTA com a metge titular del Departament de Salut i només cobra dietes de les corporacions municipal i provincial. En general, la pujada de sous al municipi no ha estat gaire pronunciada.

Sant Andreu de la Barca fa un lleuger augment en les retribucions fixes i l'assistència a òrgans col·legiats. El batlle en exercici més longeu de la comarca, Enric Llorca, presideix el municipi des del 1995 sense rebre una retribució fixa establerta, pel fet de continuar exercint com a metge titular del Departament de Salut. Tot i això, segons consta a la proposta de indemnitzacions municipals de l'ajuntament, l'alcalde rep una quantitat important per l'assistència a plens, juntes de govern, comissions informatives, juntes de portaveus i comissions especials de comptes per "especial i major responsabilitat".

Llorca percep per assistències 40.566 euros anuals, a més de 926 euros més l'any per dietes extraordinàries. Curiosament, a la Diputació de Barcelona és l'únic diputat delegat d'un àrea que no té una dedicació exclusiva o parcial establerta. Només cobra per l'assistència a plens, a 895,36 euros per sessió, amb aproximadament 11 plens a l'any, la retribució resultant és de 9.848.96 euros. És a dir, el sou real (sense plens extraordinaris o dietes no comptabilitzades) de l'alcalde de Sant Andreu de la Barca és de 51.330,96 euros a l'any.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Enric Llorca	Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Montserrat Tobella	1a tinenta d'Alcalde	54.600 €
Saray Cantero García	2n tinent d'Alcalde	54.600 €
Lluís Oulego Moral	3r tinent d'Alcalde	54.600 €
Maite Navas	tinent d'alcaldia	35.476 €
Juan Pablo Beas	4t tinent d'Alcalde	54.600 €
Ana Maria Alba Aguilera	5a tinenta d'alcalde	43.680 €
Francesc Delgado	6è tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Juan Pérez López	7è tinent d'Alcalde	43.680 €
Rosario Ramirez	Regidora de Serveis Socials i Habitatge	43.680 €
Rubén Castro	Regidor de Polítiques d'Igualtat	35.476 €
Xavier Pla	Regidor de Noves Tecnologies	35.476 €
Fernando Yécora	Regidor de Transparència	Assistència a òrgans col·legiats
Marc Giribet	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
María Antonia Borbón	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sebastià Santos	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria José Escobedo	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Xavier Vila	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Eunice Martín	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Isabel Rosa Marcos Crego	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Mariano Nieto Orgaz	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Els regidors tenen un sou similar al de 2015

El salari dels regidors amb dedicació exclusiva o parcial augmenta de mitja uns 30 euros mensuals, un increment inferior al del conjunt dels ajuntaments del Baix Llobregat. Quatre regidors continuen amb dedicació exclusiva, Juan Pablo Beas, Montserrat Tobella, Saray Cantero i Luis Oulego –Eva Prim tenia dedicació completa al 2015 i ara recau sobre Oulego, que al 2015 tenia una dedicació parcial del 60%- amb una assignació mensual de 3.886,30 euros al 2015 (46.635,60 euros anuals) que s'ha vist incrementada fins als 3.900 euros mensuals al nou mandat (46.800 euros anuals).

Respecte dels regidors amb dedicacions parcials, a la nova legislatura tres tenen el 80% d'aquesta amb un salari de 3.120 euros mensuals i altre tres edils amb el 65% de dedicació perceben 2.534 euros mensuals. En aquest cas les dedicacions parcials a l'anterior mandat eran la de la regidora Rosario Ramírez del 75%, amb una retribució de 2.914,72 euros mensuals i quatre regidors amb el 60% que cobraven 2.331,77 euros al mes.

Assistències desiguals a plens, juntes i comissions

Amb el pretext de "per especial i major responsabilitat", els regidors de Sant Andreu de la Barca tenen una indemnització de 150 euros per sessió, expecte l'alcalde que rep 250 euros per la seva assistència. En aquest sentit succeïx el mateix amb la junta de govern local, on cada membre de l'equip de govern té una assignació de 400 euros per sessió mentre l'alcalde rep 700; a les comissions informatives, els regidors cobren 250 euros per sessió i el batlle 300; a la junta de portaveus els edils 250 i en Llorca 300. I així totes les assistències retribuides com la comissió especial de comptes on els càrrecs electes tenen una indemnització establerta de 160 euros per sessió, a excepció de l'alcalde que rep 250 euros per aquesta "especial i major" responsabilitat.

LES PROMESES DEL MANDAT

MOLINS DE REI

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, XAVI PAZ (PSC)

"M'he trobat un ajuntament descapitalitzar en matèria de recursos humans"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
34.123
Superfície (km²):
15,94 km2
Densitat de població (hab/km²):
2.140,71
Gentilici:
Molinencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.molinsderei.cat/
Correu de l'Ajuntament:
sam@molinsderei.cat
Pressupostos 2019:
30.525.582,43 €
Euros/habitant:
894,57 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2Fx99va

XAVI PAZ
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?

- M'he trobat un ajuntament descapitalitzat en matèria de recursos humans, amb greus mancances en determinats departaments que són claus per l'estructura organitzativa i per fer viable qualsevol projecte polític. He trobat uns treballadors amb unes necessitats urgents de resoldre part de les seves reivindicacions, de restituir llocs de treball que ara mateix no estan ocupats i que permetin avançar en les càrregues de treball en els diferents departaments.

Però també he trobat uns treballadors amb voluntat d'exercir com a grans professionals que són i de veure satisfetes aquestes demandes per poder treballar correctament i poder continuar desenvolupant el municipi.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Són molts. Jo sempre dic que Molins de Rei té al davant reptes importantíssims tant en el curt, com en el mig i en el llarg termini.

És un mandat que ha de fer compatible l'avanç en grans projectes estratègics per Molins de Rei, però alhora també permetre que el dia a dia del municipi funcioni correctament. El ciutadà vol que els serveis municipals funcionin correctament, que el facin estar orgullós del seu municipi, i que alhora s'abordin els aspectes estratègics com són les infraestructures, la mobilitat, la lluita contra el canvi climàtic... aspectes en els que també Molins de Rei ha de poder actuar.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Concretament en aquests quatre anys ens plantegem els següents objectius:

1. Hem de tenir la nova residència de la gent gran.

2. Hem de tenir desenvolupats projectes claus en la millora del nostre espai urbà i avançar en les obres de la Carretera, del Pont de la Cadena i del passeig Pi i Margall.

3. També hem d'afrontar projectes de mobilitat interna que són importantíssims, com el vial que ha d'anar darrere l'Institut Lluís de Requesens amb la nova Zona Esportiva Ricard Ginebreda.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Hem d'aconseguir el compromís del Ministeri de Foment alhora d'abordar les millores en l'accés a l'AP7. Això significa la millora dels dos accessos actualment existents: el del polígon del Pla i la millora evidentment de Quatre Camins, del pont de la N-340. I, a més, el nou accés que ha de permetre descongestionar tota la mobilitat d'una part importantíssima del municipi que ha d'aparèixer a l'alçada de la gravera del barri de la Granja.

També hem de veure com es concreten les millores i accessibilitat en el transport públic, i en aquest sentit, el seguiment de l'actual licitació de les obres de millora de l'estació de RENFE.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Per un costat les millores d'accessibilitat a l'autopista i a la N-340, que no és només un projecte municipal, és un projecte de tots els municipis de la N-340. Hem de crear sinergies amb Sant Vicenç, Cervelló i Vallirana, Sant Feliu de Llobregat i amb Papiol, als que els pot afavorir aquest accés a l'AP2 a la zona de la gravera.

La reforma de l'estació de Renfe del municipi ha marcat l'inici del mandat a Molins de Rei

També ha arribat el moment de col·laborar més i tenir més treball conjunt alhora d'abordar els diferents reptes que té al davant el polígon industrial del Pla en mobilitat i preservació. Més enllà del paper importantíssim que té Molins de Rei com a municipi important en el Parc Natural de la Serra de Collserola en la preservació d'aquest medi natural. I també en el projecte del Parc Riu Llobregat i del Parc Agrari.

ELS SOUS DELS POLITICS

Polèmica a Molins de Rei per la nova remuneració d'Alejandro Herrero

Redacció

ELS SOUS I LES RETRIBUCIONS PER ASSISTÈNCIA a òrgans col·legiats es mantenen en la mateixa línia que a l'anterior legislatura convergent. Xavi Paz, l›alcalde, cobra 47.413,10 euros bruts anuals amb dedicació exclusiva.

Molins de Rei canvia de color però manté les retribucions als polítics. Joan Ramon Casals, que va ser alcalde de Convergència i Unió (CiU) -ara Junts per Molins-, no va presentar-se en aquestes eleccions municipals del 2019 en passar a formar part del gabinet del president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra. Tanmateix, als últims comicis van vèncer els socialistes i va haver-hi, d'aquesta manera un canvi ideològic al consistori, fent batlle a Xavi Paz del PSC. Però el rebombori polític no ha trigat en arribar quan un dels regidors socialistes s'ha assignat una retribució diferenciada a les establertes i estanditzades pel Ple.

L´alcalde, amb dedicació exclusiva

Paz manté la dedicació exclusiva del seu antecessor postconvergent amb una retribució de 47.413,40 euros bruts anuals. El batlle, com a membre del Consell Comarcal del Baix Llobregat, a més, rep per cada assistència a ple de l'organisme comarcal 132 euros. La llista de regidors amb dedicació exclusiva del nou govern del PSC, la completa la tinenta d'alcaldia Ainoa García, amb un salari base de 41.583,92 euros bruts anuals. Els altres quatre regidors socialistes tenen una dedicació parcial pel que cobren 15.212.88 euros bruts a l'any.

Fins aquí les dedicacions i retribucions que es mantenen iguals que a l'anterior legislatura 2015-2019. El problema ha esdevingut quan un dels tinents d'alcaldia del PSC, Alejandro Herrero, ha canviat aquestes retribucions fixades com estàndard al consistori. L'edil socialista té una nova dedicació parcial del 50% de la jornada, amb 20 hores setmanals de feina i un salari "extraordinari" de 26.000 euros bruts anuals, el que comporta un sou de 2.166,67 euros mensuals a raó de 12 mensualitats l'any. Algunes forces polítiques han titllat de "massa elevada" l'assignació a Herrera. Tanmateix, el tinent del PSC, Miquel Zaragoza, ha atacat els regidors de l'oposició recriminant-los que les seves retribucions "no estan actualitzades i cal buscar una retribució alternativa". Per part de l'anterior partit al govern, Junts per Molins, Ramon Sánchez, aquest ha asseverat que "molts regidors dediquen més hores de les que es remuneren". Aquest fet ha ressonat a les files de l'oposició de Molins de Rei, amb possibles canvis en les retribucions als regidors durant aquesta legislatura 2019-2023.

La resta de càrrecs electes a les eleccions municipals de 2019 que han quedat a l'oposició cobraran, com a l'anterior mandat, per l'assistència a òrgans collegiats. Per anar als plens, per als regidors sense dedicació exclusiva ni parcial la indemnització està fixada en 380 euros per sessió amb un màxim de 12 plenaris anuals, el que fa que aquests edils percebin un total de 4.560 euros l'any. Els portaveus titulars de cada un dels set grups polítics del consistori es reuniran a la Junta de Portaveus. Encara que només cobraran aquells que no tinguin dedicació exclusiva o parcial, a raó de 95 euros per sessió amb un màxim de 12 reunions l'any, i una indemnització total de 1.140 euros per cada any natural. En resum, Molins de Rei, tot i el canvi de lideratge a l'ajuntament, manté, en general, congelades les retribucions.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Xavi Paz Penche	Alcalde	47.413 €
Jessica Revestido	Regidora de Serveis Socials	15.212 €
Alejandro Herrero	Regidor d'Empresa	26.000 €
Ainoa García Ballestín	Regidora de Cultura	41.583 €
Miquel Zaragoza	Regidor de Serveis Centrals	15.212 €
Laia Castellana	Regidora de Salut Pública	15.212 €
Josep Maria Puiggari	Regidor de Comerç	15.212 €
Ramon Sánchez Gil	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Pradell Obiols	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carme Madorell	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Enseñat García	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marcel López	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marta Espona	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joaquim Llort Grau	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Núria Garriga Pujol	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carles Ros Figueras	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Estefania Castillo	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josep Raventós	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ana María Aroca	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Gerard Corredera	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laia Cassauba	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

RAMON SÁNCHEZ
REGIDOR

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el cap del principal grup de l'oposició al Ple, Ramon Sánchez Gil de Junts per Molins, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde Paz.

JUNTS PER MOLINS

LES PROMESES DEL MANDAT

OLESA

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, MIQUEL RIERA (BLOC OLESÀ)

"El nostre grup ha gaudit de la confiança dels veïns que ens permet governar un tercer mandat"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
23.904
Superfície (km²):
16,63 km2
Densitat de població (hab/km²):
1.437,40
Gentilici:
Olesans
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.olesademontserrat.cat/
Correu de l'Ajuntament:
olesam@olesam.cat
Pressupostos 2020:
22.027.667,00 €
Euros/habitant:
921,50 €
Demarcació electoral:
Terrassa
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2QZzOWJ

MIQUEL RIERA
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?

L'any 2011 el nostre grup, el Bloc Olesà, va iniciar un primer mandat per posar en pràctica un projecte i un model de govern que permetés adaptar la institució als requeriments d'un poble que havia crescut molt en poc temps i que necessitava una estructura professional implicada, motivada i qualificada, amb capacitat per afrontar els reptes que implica la gestió del municipi amb rigor, transparència i participació. També es va apostar per una gestió eficaç i prudent, amb comptes sanejats que permetessin afrontar inversions i millores per a la ciutadania. El nostre grup ha gaudit de la confiança del vilatans i vilatanes que ens permet governar un tercer mandat, i que entenem valida aquesta línia de treball, que nosaltres continuarem desenvolupant i perfeccionant, ara ja molt lluny de com ens vàrem trobar la institució l'any 2011.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

Aquells que podem emmarcar dins dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, aquells objectius que facilitin als nostres veïns i veïnes desenvolupar la seva vida amb plenitud i en un entorn saludable i solidari. Els reptes més immediats són aquells que ens permetin disposar de polígons industrials i de serveis atractius per a la industria, potenciar el comerç i l'activitat econòmica del municipi per augmentar les oportunitats de feina -més a prop del lloc de residència-, i generar ingressos que puguem transformar en millors serveis i equipaments per a la ciutadania.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

El nou POUM (Pla d'ordenació urbanística municipal) seria el primer objectiu. El vam impulsar durant el passat mandat, amb la col·laboració, participació i implicació de tots els partits i una part molt representativa de la ciutadania. Després de més de tres anys de feina i tramitacions esperem tancar una planificació urbanística imprescindible per resoldre els problemes acumulats durant la gestió del pla en vigor -que es va aprovar el 1993-, i donar un impuls a la vila cap a un model sostenible.

En l'àrea de serveis a les persones cal abordar l'envelliment de la població i cercar un model que ens permeti afrontar els reptes que ens deparen les properes dècades. És un repte de país que requereix la implicació de tota la societat i les administracions.

El tercer objectiu que destacaria són tots aquells que volem encabir sota l'etiqueta de sostenibilitat, com ara -i només per esmentar alguns- l'eficiència energètica, la millor gestió dels residus, i la mobilitat saludable creant alternatives al vehicle privat.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

No em puc limitar a una. Els habitants d'Olesa mereixen unes instal·lacions i infraestructures a l'alçada de les que pugui gaudir qualsevol altre habitant del nostre país. Les administracions supramunicipals tenen el deure i l'obligació d'exercir la seva funció de reequilibri territorial, i a Olesa hi ha molta inversió pendent en infraestructures, la connexió amb la B-40 i els principals accessos al poble des de la C55; però també en equipaments esportius i culturals. La Biblioteca Santa Oliva necessita doblar la seva superfície d'acord amb el volum d'usuaris i la població olesana, i els principals equipaments esportius són de principis dels anys 80.

La mobilitat és un dels grans reptes per al nou mandat

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

La recollida de residus podria respondre a un model i uns contractes que podrien ser més eficients si fossin mancomunats i aprofitessin sinèrgies. En el camp de la mobilitat, és encara més clar que entre els municipis propers hauríem de corresponsabilitzar-nos d'un sistema de transport públic que aprofiti millor els recorreguts per les urbanitzacions, i ens permeti augmentar freqüències en el bus urbà.

LES PROMESES DEL MANDAT

OLESA QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, FERNANDO DARÍO VICENTE (PSC)

FERNANDO DARÍO
REGIDOR

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el cap del principal grup de l'oposició al Ple, Fernando Dario Vicente Benetti, del PSC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde Riera.

ELS SOUS DELS POLÍTICS

Augment moderat i retribucions simbòliques per als regidors sense dedicació a Olesa

Redacció

ELS REGIDORS ELECTES SENSE DEDICACIÓ percebran 60 euros mensuals més les dietes per assistència a plens o comissions informatives. Miquel Riera guanya 5.000 euros més a l'any que l'anterior alcaldessa, Pilar Puimedon.

Els municipis del Baix Llobregat Nord també experimenten un increment dels salaris per a la legislatura 2019-2023, tot i que menor que a les ciutats i pobles del sud de la comarca. L'alcalde d'Olesa de Montserrat, Miquel Riera, percep uns 50.000 euros bruts anuals amb dedicació completa o exclusiva, 5.000 més dels que rebia la seva antecessora, Pilar Puimedon al 2015. S'ha de dir, per això, que l'anterior alcaldessa del Bloc Olesà al 2018 va tenir una retribució de 19.145,79 euros, al passar a ser batlessa sense dedicació i cobrar només per l'assistència als òrgans col·legiats (plens, juntes de govern, comissions informatives...). La dedicació exclusiva queda en aquest mandat destinada al batlle i al segon tinent d'alcaldia, Jordi Martínez Vallmitjana, amb una retribució de 40.000 euros bruts anuals. Tres regidors del partit al govern, el Bloc Olesà, tindran una dedicació establerta del 35% amb un salari de 14.000 euros bruts l'any.

La resta del plenari comptarà amb regidors sense dedicació que només cobraran per assistència a plens, 220 euros, comissions informatives, 80 euros, i juntes de govern local, 195 euros. La diferència amb la legislatura 2015-2019 és que, en aquest nou mandat, els edils electes rebran 60 euros mensuals.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Miquel Riera Rey	Alcalde	50.000 €
Eva Creus Oleart	1a tinenta d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Martínez	2n tinent d'Alcalde	40.000 €
Lourdes Vallès	3a tinenta d'Alcalde	14.000 €
Xavier Rota	4t tinent d'Alcalde	14.000 €
Ada Agut i Domènech	5a tinenta d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi López Guevara	6è tinent d'Alcalde	14.000 €
Dídac Solà Sánchez	7è tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Domènec Paloma	Regidor d'Esports	Assistència a òrgans col·legiats
Fernando Benetti	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Almudena Toledo	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carlos Fernández Ruiz	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Lourdes García Vila	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marola Cantarell i Mora	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Parent i Beltran	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Mireia Monfort i Sòria	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Paniello Limiñana	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Olga Vanesa Carrasco	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carlos Navia Baldomá	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marc Serradó	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marc Guevara	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

ESPARREGUERA QÜESTIONARI A L'ALCALDE, EDUARD RIVAS (PSC)

"Volem posar l'accent en la necessitat de recuperar el diàleg"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
22.251
Superfície (km²):
27,40 km2
Densitat de població (hab/km²):
812,08
Gentilici:
Esparreguerins
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.esparreguera.cat/
Correu de l'Ajuntament:
esparraguera@esparraguera.cat
Pressupostos 2020:
23.065.981,76 €
Euros/habitant:
1.036,62 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/3068pXf

EDUARD RIVAS
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Des de la perspectiva de la governança municipal, el passat mandat vam posar l'accent en la necessitat de recuperar el diàleg i el consens polític entre els grups municipals, independentment de si es governa o s'està a l'oposició. Per aquest mandat, volem posar l'èmfasi en modernitzar el govern i com funcionem l'administració per donar el millor servei a la ciutadania sota els principis de la planificació, la transparència i la participació ciutadana.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- En aquests 4 anys, l'Equip de Govern hem d'aconseguir (1) aprovar definitivament el planejament urbanístic (POUM), (2) millorar l'estat i manteniment de la via pública, especialment l'asfalt i (3) posar la Cultura a l'epicentre de la política municipal com un tret diferencial de la nostra Vila. N'afegiria un (4) aprovar un nou contracte de recollida de residus que susciti el màxim consens social després de l'esgotament del model actual.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

A la vegada que tenim objectius per aquest mandat, hem de mantenir la mirada posada a llarg termini amb la projecció i materialització de projectes com la posada al dia dels equipaments esportius, actualitzar els serveis bàsics (enllumenat i clavegueram) als barris de Mas d'en Gall i Can Rial i la reforma de l'avinguda Francesc Marimon i Francesc Macià que vertebri el centre vila i prioritzi les persones per davant dels cotxes.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La transposició al nostre país de la Directa de Contractació pública ha suposat un veritable repte en la nova forma de licitar des de les administracions. Aquest canvi normatiu cal sumar-lo a la necessitat de generar més sinèrgies entre els ajuntaments, especialment si són veïns, per guanyar més força institucional, però també eficàcia i eficiència en els serveis que prestem a la ciutadania. Des d'aquesta vessant crec que seria recomanable mancomunar serveis com la recollida de residus i la neteja viària, un dels contractes més importants de cada ajuntament, per generar economies d'escala i tenir més força respecte les empreses adjudicatàries. Tot i no ser de competència municipal, els Ajuntaments hauríem de poder mancomunar-nos per oferir un servei de transport supramunicipal eficient.

El Museu de la Colònia Sedó, prioritat comarcal per recuperar un espai únic / Arxiu

LES PROMESES DEL MANDAT

ESPARREGUERA

ALFONS PUCHE
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ALFONS PUCHE (ERC)

"La relació amb el PSC és difícil: entén la política com un exercici de sotmetiment"

-Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?
- El model de vila. Convertir Esparreguera en una vila barricèntrica impulsant serveis als barris perifèrics i millorant les comunicacions dels barris amb centre vila mitjançant transport públic suficient. En definitiva cohesionar la vila i generar sentiment de pertinença en els esparreguerins i esparreguerines. Construir una Esparreguera amable i mediambientalment respectuosa.

-Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?
- Rehabilitació i ampliació de les instal·lacions esportives municipals com pas previ a la construcció d'una nova zona esportiva.
- Aprovació del POUM.
- Implementar un projecte de foment de la rehabilitació d'habitatges buits per incorporar-los al mercat de lloguer de caràcter social, mitjançant mesures de tipus fiscal i assegurament del cobrament del lloguer i cobertura de danys. Posar en marxa un pla pilot de lloguer d'habitatge segons fórmula de la masoveria urbana.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
- Aconseguir un POUM consensuat entre les diverses forces polítiques amb representació municipal, entitats veïnals i associacions, que sigui respectuós amb el medi ambient, en un model de creixement moderat, restrictiu amb la qualificació de sectors de sòl urbanitzable i que fomenti la integració dels barris perifèrics amb el centre de vila.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?
- Pel moment no resulta valorable però la sensació i el que apunten les primeres decisions del Govern Municipal és que utilitzaran la majoria absoluta que suposa l'acord PSC amb EEC-ECG a mode de corró.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?
- Resulta difícil amb un partit, el PSC, que entén la política com un exercici de sotmetiment en el que sempre han de guanyar. La seva forma d'entendre la negociació consisteix a que els altres optin sempre per l'adhesió a les seves polítiques.

L'Ajuntament diu que vol posar la cultura "al centre". A la imatge, un moment de la Passió / Arxiu

ELS SOUS DELS POLITICS

La igualtat salarial es consolida al consistori d'Esparreguera

Redacció

L´ALCALDE EDUARD RIVAS MANTÉ EL SOU del mandat passat, amb 55.000 € anuals. Tots els regidors sense dedicació exclusiva cobraran el mateix per assistència.

Els regidors esparreguins cobraran el mateix per ple assistit. Aquesta és la principal novetat de les retribucions dels càrrecs electes d'Esparreguera pel mandat 2019-2023. Tots els regidors i regidores sense dedicació exclusiva percebran les mateixes quantitats per assistència, independentment de si formen part o no de l'equip del govern. L'alcalde del municipi, Eduard Rivas, continua amb un salari de 55.000 euros bruts anuals i un règim de dedicació exclusiva, retribució idèntica a la del mandat 2015-2019. Es mantenen també sense canvis les tres dedicacions exclusives del tres tinents d'alcalde, que mantenen el salari del mandat anterior, amb 44.550 euros anuals cadascun. La novetat a l'equip de govern és en canvi la mitja dedicació del regidor d'Educació i Cultura, el socialista Juan Jurado, amb un sou de 22.275 euros anuals. Cap dels regidors amb dedicació percebrà atribucions per assistències als òrgans col·legiats.

Els regidors sense dedicació exclusiva rebran 190 euros per cada ple que assisteixin, amb un màxim de 14 per any. El darrer mandat les diferencies radicaven en el fet que els portaveus del grups municipals cobraven 285 euros, i la resta de representants 190 euros per ple. En xifres més grans, això es tradueix en que el salari d'un regidor d'Esparreguera per acudir a 11 plens ascendeix a 2.090 euros anuals. La retribució s'ha igualat també en les comissions informatives, on hi havia una diferència enorme des del 2015: els membres del govern gaudien d'una retribució de 162 euros per cada assistència, molt per sobre dels 95 euros per comissió dels regidors opositors. Ara, tots els regidors cobren 95 euros per cada comissió informativa assistida. Des de l'ajuntament esparreguí asseguren que els canvis aplicats en les retribucions són conseqüència d'una recomanació de l'Oficina Antifrau. Per altra banda, els portaveus dels partits tenen una retribució de 95 euros per cada junta de portaveus i els membres de l'equip de govern reben 234 euros per cada junta de govern, amb un límit de 24 per any. Tots els grups municipals amb representació al consistori d'Esparreguera tindran una assignació fixa de 380 euros al mes. A aquesta xifra cal sumar-hi els 142,50 euros que rebran al mes per cada regidor. Això fa que el Partit dels Socialistes de Catalunya rebi 1.282,5 euros al mes pels seus nou representants a l'ajuntament. A l'altra banda, Ciutadans i Junts per Esparreguera rebran la retribució corresponent al seu únic representant.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Eduard Rivas	Alcalde	55.000 €
María Vallejo	1a tinenta d'alcalde	44.550 €
Rogeli de la Cruz	2n tinent d'alcalde	44.550 €
Jose Manuel Ortí	3r tinent d'alcalde	44.550 €
Daniel Farriols	4t tinent d'alcalde	44.550 €
Maria Mas	Regidora de Bon Govern	Assistència a òrgans col·legiats
Juan Jurado	Regidor de Cultura	22.275 €
María del Carmen Sáez	Regidora de Promoció Econòmica	Assistència a òrgans col·legiats
Sara Gómez	Regidora d'Igualtat i Diversitat	Assistència a òrgans col·legiats
Glòria González	Regidora d'Esports	Assistència a òrgans col·legiats
Antonio Molar	Regidor de Mobilitat	Assistència a òrgans col·legiats
Alfons Puche Amigues	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Nabila Belghanou	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jaume Escudé	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Raquel Montoya Campos	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Pol Valldeperas Prats	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josep Maria González Murt	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Manel Roca Queralt	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joana Mora Aznar	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Mestres Rosàs	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Francisco Aguilar Alot	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT JUST

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, JOSEP PERPINYÀ (PSC)

"Construirem fins a 350 habitatges públics de lloguer assequible aquest mandat"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
17.805
Superfície (km²):
7,81 km2
Densitat de població (hab/km²):
2.279,76
Gentilici:
Santjustencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.santjust.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@santjust.cat
Pressupostos 2020:
28.000.000,00 €
Euros/habitant:
1.572,59 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Esplugues de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/37R6wAo

JOSEP PERPINYÀ
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?
- ampliació de serveis d'atenció socials
- implantació de nou sistema de recollida de residus.
- rehabilitació de la sala municipal de l'Ateneu.
- construcció d'un nou centre cívic i posada en funcionament al barri de Mas Lluí.
- construcció del nou pavelló a La Bonaigua.
- ampliar el parc d'habitatges públics.
- millorar la mobilitat

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?
- 1. Construcció de fins a 350 habitatges públics de lloguer assequible i acabar d'executar el Pla de l'Habitatge de Lloguer 2017-2024. Acabar de desenvolupar el Conveni de la Vall.

2. Construcció d'un corredor verd que uneixi el Parc de Torreblanca i Collserola, tres aparcaments soterrats i una passarel·la per a vianants i bicicletes que connecti Mas Lluí i Barri Sud. Remodelació de la Carretera Reial per passar a ser una bulevard amb el pas del tramvia.

3. Assolir un 75% de la recollida selectiva amb el nou sistema i contribuir lluitar contra el canvi climàtica amb l'aposta decidida per polítiques (Pla de Prevenció de Residus, deixalleria municipal, avantatges fiscals per instal·lar energies renovables,...).

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
- Tots aquells que s'han acordat al pacte de govern per a quest mandat. Com són diversos per millorar la qualitat de vida i construir la ciutat i els serveis amb perspectiva de gènere: polítiques feministes, de lluita contra el canvi climàtica, amb universalització de serveis socials, amb una educació pública adequada (nova escola bressol), on la cultura sigui protagonista, recuperació de patrimoni i memòria històrica i on la participació de la ciutadania tingui més protagonisme.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?
- Actualment ja treballem conjuntament amb molts aspectes (promoció econòmica, comerç, transport...), però s'hauria d'incidir més i arribar a mancomunar serveis obligatoris com és la recollida de residus, l'escolarització, l'ocupació, el transport, més serveis...

El Walden, un símbol de l'arquitectura futurista de Sant Just Desvern

LAIA FLOTATS
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, LAIA FLOTATS (JUNTS)

"La gran actuació és l'encaix del poble en la gran metròpoli que és Barcelona"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?
. Un augment considerable del nombre d'habitants fruit de la creació de barris nous: Mas Lluí, Carretera i Pont Reixat

. Canvi de model comercial: evitar que no mori el teixit comercial existent al poble

. Mobilitat: adaptar les polítiques municipals als canvis d'hàbits de la ciutadania

. Habitatge: fer front a l'escassetat d'habitatge a preus assequibles per a les rendes mitjanes

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?
. Polítiques concretes per relligar tots els barris de Sant Just: mobilitat, equipaments, serveis, comerç, educació, esport, cultura, etc.. (no-

ELS SOUS DELS POLITICS

Perpinyà deixa el Consell Comarcal i s'apuja el sou com a alcalde de Sant Just Desvern

Redacció

EL BATLLE PASSA A COBRAR AL VOLTANT DE 3.100 euros més de retribució fixa que el 2015. Els tres regidors d'ERC, que ja no forma part de l'equip de govern, només cobren per assistència als òrgans col·legiats.

Els sous baixen mentre els dels polítics augmenten. Un cas paradoxal que es veu a gairebé tots els consistoris de la comarca. Sant Just Desvern incrementa les retribucions dels càrrecs que formen part de l'equip de govern per a la legislatura 2015-2019. En aquest cas, passen de ser 11 regidors al govern al 2015, a ser només 8 al 2019, deixant fora als tres regidors d'ERC que ja no percebran una retribució fixa com a l'anterior mandat.

Josep Perpinyà, batlle del PSC de Sant Just Desvern, ha deixat la presidència del Consell Comarcal del per la qual rebia una indemnització per assistència a plens. Tot i això, l'alcalde s'ha apujat el sou, amb dedicació exclusiva, essent al 2015 de 50.000 euros anuals a 53.065,56 a la nova legislatura sorgida de les eleccions municipals de 2019. A aquest salari fixe se li han de sumar les indemnitzacions per l'assistència als diferents òrgans col·legiats de l'ajuntament (plens, juntes de govern, comissions...) i l'assistència al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, a 265 euros per sessió.

Gina Pol, tinenta d'alcaldia socialista del municipi, deixa la dedicació exclusiva per la qual rebia 43.858 euros anuals al 2015 per a percebre una quantitat similar, 42.247,60 euros l'any però amb una dedicació parcial de tan sols 34 hores setmanals. La resta de dedicacions parcials per a la legislatura 2019-2023 son per als regidors socialistes Pedro Soria i Quima Giménez, amb 31.064,41 euros anuals per 25 hores setmanals; i Antoni Collantes, 22.366,38 euros l'any per 18 hores a la setmana. També s'ha d'afegir que, dins l'equip de govern format per PSC i Movem, el regidor dels comuns de Sant Just, Just Fosalva, té una retribució amb dedicació exclusiva de 46.596,92 euros anuals mentre l'edil socialista Josep Maria Rañé és l'únic de l'equip de govern que no té un sou fixe i cobra per assistència als òrgans col·legiats del consistori.

Els tres regidors republicans passen a l'oposició i deixen de tenir retribució fixa. Com els edils de Junts per Catalunya, Ciutadans i la CUP, els edils d'ERC només cobraran per assistència a plens, juntes de portaveus, comissions informatives i comissions especials de comptes. En aquest sentit, l'augment respecte a 2015 ha estat considerable, passant de cobrar els polítics de Sant Just Desvern per assistència als plens de 146 euros per sessió a 265 al 2019. Les juntes de portaveus, a les que assisteixen Gina Pol (PSC), Just Fosalva (Movem), Laia Flotats (JuntsxCat), Sergi Seguí (ERC), Francisco Ferrer (C's) i Carles Garcia (CUP), es paguen a 180 euros per sessió, mentre al 2015 ho feien a 117 euros. Les comissions informatives i especials de comptes també augmenten en 58 euros per sessió respecte a l'anterior mandat, de 117 a 175.

L'anàlisi de les retribucions establertes per a la legislatura 2019-2023, comparada amb l'anterior mandat 2015-2019, s'ha fet demanant les diferents dades als 31 municipis integrants del Baix Llobregat i L'Hospitalet. No obstant això, des del departament de comunicació de l'Ajuntament de Sant Just Desvern no s'han facilitat dades per fer el present estudi amb la següent resposta: "Les retribucions i dedicacions del passat mandat ja no es poden consultar. Per a nosaltres, això és una feina afegida que, a més, es complica perquè han canviat les dedicacions i els càrrecs de tots els regidors/es respecte al mandat anterior, i per tant, és difícil fer una comparativa".

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Josep Perpinyà i Palau	Alcalde	53.065 €
Joan Basagañas i Camps	1r tinent d'Alcaldia	42.247 €
Just Fosalva i Sanjuan	2n tinent d'Alcaldia	46.596 €
Gina Pol Borràs	3a tinenta d'Alcaldia	42.247 €
Quima Giménez González	4a tinenta d'Alcaldia	31.064 €
Josep M. Rañé Blasco	5è tinent d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Pedro Soria Aliaga	Regidor de Recursos Humans	31.064 €
Antoni Collantes Andreu	Regidor d'Esports	22.366 €
Laia Flotats	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Anna Vilanova	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josep M. Cortès	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Pepa Gutiérrez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sergi Seguí	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Montse Molinero	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Porta	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Francisco Ferrer	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carles Garcia	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

➡ més això ja són més de 3 punts)

. Política d'habitatge més oberta i extensiva, amb accions més enllà de les pròpies que pugui desenvolupar Promunsa

. Impuls de la governabilitat col.laborativa amb transparència i participació dels agents actius en cada matèria. El govern ha de ser acompanyant, vehicle i impulsor quan convingui, i abandonar les maneres e governar per la via de la imposició de propostes.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- L'encaix de la singularitat de poble de Sant Just en la gran metròpoli que és Barcelona i l'Àrea Metropolitana: des de l'habitatge, mobilitat, serveis, qualitat de vida, natura, economia, comerç, etc.. fins a la pròpia existència d'una identitat històrica i cultural del poble que vol perviure.

- Com descriuria els primers mesos del govern?

- A nivell de govern municipal hi ha continuïtat al que hi havia fins ara, inclús en alguns àmbits s'ha empitjorat la gestió. I a nivell de Ple, al haver-hi una majoria a l'oposició i noves forces polítiques representades i relleus, hi ha més activitat política i de propostes pel poble.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Cordial i correcta.

LES PROMESES DEL MANDAT

VALLIRANA

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, EVA MARTÍNEZ (PSC)

"Esperem saber administrar la majoria absoluta i treballar per arribar a pactes en els grans temes"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
15.006
Superfície (km²):
23,88 km2
Densitat de població (hab/km²):
628,39
Gentilici:
Vallieanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.vallirana.cat
Correu de l'Ajuntament:
info@vallirana.cat
Pressupostos 2020:
18.530.762,00 €
Euros/habitant:
1.234,89 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/37QfePl

EVA MARTÍNEZ
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Esperem saber administrar la majoria absoluta i treballarem per arribar a pactes unànimes en els grans temes de present i futur: l'acabament de la variant i l'inici de la variant de les Casetes, la incorporació de Vallirana a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i ser zona 1, el nou carrer Major, la resolució dels dèficits urbanístics, la creació d'ocupació, l'impuls del comerç i l'economia, l'educació pública de qualitat i els serveis socials.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El nostre programa de govern estarà basat en tres eixos fonamentals: 1. uns barris de qualitat 2. un municipi de drets i oportunitats i 3. innovació i grans projectes de transformació urbana. Com a projectes principals tenim un Pla de barris amb inversió d'1,5 milions d'euros l'any per a uns barris de qualitat amb aparcaments, que inclou el nou carrer Major, continuar amb les accions del Pla contra el fracàs escolar i iniciar la construcció d'un veritable parc públic d'habitatge.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La nova Biblioteca a la fàbrica de cotó. La recuperació d'aquest patrimoni industrial permetrà realitzar una reconstrucció de la importància de l'aigua al nostre municipi com a motor de vida i progrés. Un projecte que continuarà la línia de recuperació del nostre patrimoni com l'ermita de Sant Silvestre, la Cova Bonica, els forns de calç...

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Hem de donar resposta conjunta a la gestió de l'entorn natural, amb mesures de prevenció contra incendis i aconseguir la construcció d'un parc de bombers a les muntanyes de l'Ordal. La millora de les infraestructures, l'aposta per la mobilitat sostenible o la connexió de Vallirana amb aigües Ter Llobregat seran altres temes a treballar de manera de conjunta.

L'obertura de la variant de Vallirana, 30 anys més tard, és una de les fites més importants de l'any 2019

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ ÀLIA KIRCHNER (ERC)

ÀLIA KIRCHNER
REGIDORA

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb la cap del principal grup de l'oposició al Ple, Àlia Kirchner, d'ERC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcaldessa Martínez.

ESQUERRA REPUBLICANA

ELS SOUS DELS POLITICS

Vallirana manté uns sous similars als del 2015 i entra un nou tinent amb dedicació parcial

Redacció

L´ALCALDESSA EVA MARTÍNEZ REP UN 2% MÉS que a l'anterior legislatura. És un dels petits canvis que han experimentat els salaris comarcals, conjuntament amb les assistències als òrgans col·legiats.

Vallirana fa poques variacions en el que paga als seus polítics. L'alcaldessa de Vallirana y, des del 2019 presidenta del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Eva Martínez, manté una retribució amb dedicació exclusiva similar a l'anterior legislatura 2015-2019. Així, doncs, Martínez percep un total de 63.175 euros anuals, essent 47.500 euros procedents del seu sou real com a batllessa del municipi i 15.675 restants arriben per la Seguretat Social d'Empresa. A més, l'alcaldessa de Vallirana no té una retribució establerta al Consell Comarcal, del qual n'és la presidenta i pel qual cobra només per assistència als òrgans col·legiats. És a dir, 680 euros bruts per cada sessió de Ple, Junta de Govern i Junta de Portaveus.

L'anterior mandat, Martínez tenia un salari total establert de 61.982,44 euros anuals, procedents 46.603,34 euros del sou real de l'alcaldia i 15.379,10 per la Seguretat Social d'Empresa. Això suposa un increment anual de 1.192,56 euros en la retribució de la batllessa de Vallirana, un augment total d'un 2% entre la legislatura 2015-2019 i la 2019-2023. Fent que sigui una de les edils socialistes de la comarca que menys s'ha apujat el sou en aquest nou mandat sorgit de les eleccions municipals de 2019.

Les dedicacions exclusives o completes, aquelles que són del 100% de la jornada laboral, segueixen igual: una es per al tinent d'alcaldia i un altre per a un dels regidors. El tinent d'alcaldia no ha sofert pràcticament cap canvi en el seu sou, amb una variació de 96,90 euros anuals més, que no arriba ni al 1% d'augment. L'any 2015 l'edil cobrava 56.428,10 euros anuals i ara, al 2019, passa a percebre pràcticament la mateixa quantitat: 56.525 euros. Respecte al regidor amb dedicació exclusiva ha experimentat el major increment dels càrrecs electes amb retribució fixa del 100%. L'edil cobrava al 2015 un total de 51.802,89 euros anuals, mentre que a la nova legislatura iniciada aquest 2019 passa a rebre 56.525 euros l'any, un increment de 4.722,11 euros l'any, el que suposa un 9% més que fa quatre anys.

Tanmateix, la principal novetat d'aquesta nova legislatura sigui la incorporació d'un nou tinent d'alcaldia amb dedicació parcial del 60%. L'altra mà dreta de l'alcaldessa té una retribució fixada de 31.839,00 euros anuals, que amb els 10.506,87 euros l'any procedents de Seguretat Social d'Empresa crea un sou total anual de 42.345,87 euros amb una jornada reduïda.

La resta de regidors del plenari cobren per assistència a òrgans col·legiats, que si han sofert augments majors que les retribucions fixes dels quatre càrrecs amb sou al consistori. L'assistència a plens es cobrava, per regidor i sessió, a 260,09 euros, mentre amb el nou cartipàs de juliol de 2019 passen a ser 300 euros per sessió, un augment del 15% respecte fa quatre anys. Les Juntes de Govern dels tinents d'alcalde passen dels 390,15 als 400 euros per sessió al 2019, mentre les Juntes de Govern dels regidors ho fan dels 312,12 als 325 euros per l'assistència a cada reunió. Curiosament, és un dels pocs ajuntament que fa distincions entre ambdós Juntes de Govern, com també dona una indemnització diferent segons l'assistència a comissions informatives o de contractació i a comissions especials de comptes. Les primeres passen a cobrar-se a 110 euros per sessió, 5,96 euros més que al 2015, mentre les comissions especials de comptes ho fan a 225 euros per l'assistència de cada regidor a cada reunió, 16,92 euros més que al 2015.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Eva Martínez Morales	Alcaldessa	47.500 €
Òscar Suñé Marín	1r tinent d'Alcalde	31.839 €
Jordi Urrea Clos	2n tinent d'Alcalde	42.500 €
Maria Isabel Villafaina	3a Tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Raquel García Torrado	4a Tinenta d'Alcalde	42.500 €
Joan Manuel Arrabal	5è Tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Nuria Ruiz López	Regidora de Serveis Generals	42.500 €
Manuel Vázquez	Regidor d'Esports	Assistència a òrgans col·legiats
Natalia Gijón Celdrán	Regidora de Joventut	Assistència a òrgans col·legiats
Àlia Kirchner Giménez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Albert Isidro Navarro	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Elena Vilarroig	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Roca Galafat	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laura Ferrer Mas	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sonia Serrano	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Ávila Forga	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Omar Rodríguez Bello	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

CORBERA

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, MONTSERRAT FEBRERO (ERC)

"És necessari fer obres per adequar les infraestructures viàries i de serveis a les urbanitzacions"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
14.822
Superfície (km²):
18,41 km2
Densitat de població (hab/km²):
805,10
Gentilici:
Corberencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.corberadellobregat.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@corberadellobregat.cat
Pressupostos 2020:
16.000.000,00 €
Euros/habitant:
1.079,47 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/36GGEr0

MONTSERRAT FEBRERO
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Enfortir els lligams i el coneixement mutu entre ciutadania, entitats, institucions i ajuntament, tot afavorint la participació de la ciutadania en les accions de cooperació a tots els nivells.

• El suport a les polítiques públiques municipals enfocades en l'equitat de gènere, pel que fa al ple reconeixement i exercici dels drets humans des de l'àmbit local, és un altre sector que cal prioritzar.

• L'impuls a la transició cap a una societat més sostenible, especialment pel que fa al model energètic, la gestió de residus i la protecció del territori és un altre dels sectors prioritaris.

• Garantir una vida sana i promoure el benestar per a totes les persones a totes les edats.

• Garantir l'accés a una energía assequible, segura, sostenible i moderna per a totes les persones.

• Un dels objectius de la política municipal pels propers anys ha de ser l'establiment d'un model d'organització que porti cap a una mobilitat sostenible, entesa com l'ús més racional del vehicle privat i impulsant més i millor transport públic, prioritzant els desplaçaments a peu o en bicicleta, aconseguint una menor contaminació atmosfèrica i acústica, una menor despesa energètica i un estil de vida més saludable.

• Garantir una oferta cultural, turística i d'esdeveniments pròpia, variada i a l'abast de tothom i una oferta comercial i gastronòmica, atractiva i de qualitat que constitueixin motors econòmics de primer ordre i arguments de base per a la seva projecció externa.

• Donar suport al teixit empresarial, impulsant la innovació i els sectors emergents. Potenciar el creixement econòmic sostenible a través de la diversificació de l'activitat econòmica, la dinamització comercial i l'aposta per la qualitat i la innovació.

• Els serveis a la ciutadania han d'arribar a tothom. L'educació, la seguretat ciutadana, el foment de l'activitat física, la cultura i l'oci són serveis que des de l'ajuntament hem de possibilitar per asegurar cohesió social i qualitat de vida de les persones que hi vivim.

• Seguretat ciutadana. Elaboració, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, un Pla de Seguretat Local seguint l'esperit de la Llei 4/2003, d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, i amb la voluntat de que la seguretat pública sigui, sobretot, un servei global als ciutadans.

Corbera és el municipi amb més urbanitzacions de la comarca i, per tant, qui ha de treballar més per regularitzar-les

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

• Casal de Joves, un espai transversal i polivalent per oferir un equipament públic dissenyat per superar una de les mancances més punyents del nostre municipi.

• Un gran espai adreçat a tota la ciutadania corberenca amb un marcat caràcter social, cultural, esportiu i recreatiu que alliberés i /o espongés el nucli urbà de moltes de les càrregues que ha de suportar com a conseqüència de la marca d'espais oberts i de fàcil accés.

• Arranjament de la gespa i subsòl del Camp Municipal de futbol. Millora de les pistes poliesportives exteriors per tal de garantir la pràctica d'esports, independentment de la climatologia.

• Nou model de recollida de residus.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

A una societat democràtica que fomenta la convivència, la igualtat d'oportunitats o les necessitats col·lectives, li corresponen ciutats i pobles on els espais públics, els carrers, les places, els equipaments i les infraestructures segueixin aquests principis. Sembla obvi, però no ho és. Com a últims responsables de la planificació urbana, cal que identifiquem els usos quotidians que les perso-

nes fan del nostre poble en el desenvolupament de les seves relacions personals, laborals, socials, culturals o d'oci; un concepte que ajuda a crear una societat més igualitària.

Si volem infants a la nostra societat, si considerem que la gent gran són una oportunitat per a les noves generacions, si volem que s'hi sentin segurs i còmodes, hem de fer ciutats que valorin aquests ciutadans i les seves necessitats.

Una de les visions concretes en aquest aspecte són les urbanitzacions, que al municipi de Corbera de Llobregat en són moltes i amb diferents dèficits urbanístics.

Per tal de solventar-ho cal portar a terme unes obres d'urbanització necessàries per adequar les infraestructures viàries i de serveis dels creixements residencials de baixa densitat als requeriments normatius, de manera que es pugui culminar la seva regularització, que en la situació actual de crisis i amb la dificultat de finançament de les famílies afectades no es poden afrontar de cop. És necessari treballar per fases.

Sembla, doncs, que el problema de les urbanitzacions amb dèficits hagi de tenir solució a llarg termini, en perjudici d'una bona part de la població que actualment n'és resident. Això obliga a estudiar quines són les possibles vies de sortida, com a mínim, per dotar aquests sectors d'uns serveis mínims bàsics, i si es vol, provisionals. Cal fer una reflexió sobre solucions jurídiques i tècniques des d'un punt de vista realista i pràctic, d'acord amb les necessitats i les capacitats tant dels particulars com dels ajuntaments.

D´ altra banda no podem deixar que es degradin i, és per aquest motiu, que des de l'ajuntament hem de fer una tasca de suport, informació i acompanyament a llarg termini.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

• Tenim una gran problemàtica amb la proliferació dels porcs senglars. Tots els municipis implicats hem de treballar per tal de trobar la millor solució.

• Nous equipaments esportius amb altres municipis veïns.

• Regulació del trànsit, especialment a les hores punta del matí i del vespre.

ROSA BOLADERAS
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ROSA BOLADERAS (PSC)

"El desafiament més immediat és l'estat i la neteja de la via pública"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Definitivament, el desafiament més immediat és **l'estat i la neteja de la via pública i el manteniment dels equipaments municipals**. A conseqüència de la inestabilitat del període 2015-2019, amb dos canvis a l'alcaldia i una moció de censura, els dos darrers anys l'ajuntament no ha fet pràcticament inversió malgrat comptar amb recursos econòmics. D'altra banda, el manteniment de carrers i equipaments, així com la neteja de la via pública s'han deixat endarrerir i, actualment, són els dos problemes principals de Corbera en opinió de veïns i veïnes.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

S'ha transferir la gestió del subministrament d'aigua a l'Àrea Metropolitana. Va finalitzar la concessió a Sorea, ens queda poc més de mig any de pròrroga, i el nostre ajuntament no pot assumir la gestió directa per l'abast de les inversions que cal fer a la xarxa i per la seva complexitat. La gestió metropolitana de l'aigua és la millor opció per garantir la qualitat del subministrament i aconseguir una tarifa més barata.

D'altra banda, Corbera ha de poder oferir oportunitats de futur a la seva població jove. Això suposa apostar per l'habitatge protegit de lloguer, l'ampliació i diversificació de l'oferta de mòduls professionals i l'impuls a l'oferta laboral per a joves

D'altra banda, l'ajuntament ha d'invertir a les urbanitzacions per evitar la seva degradació, garantint un entorn de qualitat als seus veïns i veïnes, els quals representen gairebé la meitat de la població de Corbera. Aquest aspecte cal treballar-lo ja des dels propers pressupostos de 2020.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

La transformació de les urbanitzacions en autèntics barris, amb un veïnat plenament integrat al municipi i amb una via pública i uns serveis de qualitat. Per a això cal buscar el consens i les fórmules necessàries per a resoldre els dèficits urbanístics de les urbanitzacions encara pendents i fer assumible el cost d'un manteniment de qualitat per a totes elles, sense excepció.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

Lamentablement, els hem de descriure com de paràlisi i d'improvisació. A les juntes de govern i als plens hi ha molt poques iniciatives i, les que hi ha, reflecteixen canvis constants de partides econòmiques del pressupost, per fer front o ocurrències d'última hora. L'equip de govern d'Esquerra i la CUP s'escuda en problemes informàtics, burocràtics i de personal per a justificar la manca d'iniciativa i de projectes.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

Malgrat la nostra voluntat de fer una oposició positiva, trobem al govern municipal molt a la defensiva i tancat en la seva pròpia dinàmica de discussió interna.

El Pessebre Vivent de Corbera, una de les principals atraccions del municipi

ELS SOUS DELS POLITICS

Corbera manté els sous en la línia del passat mandat

Redacció

CONTINUEN ELS TRES TINENTS D›ALCALDE O REGIDORS DELEGATS amb dedicació exclusiva cobrant 33.000 euros bruts l'any. Montserrat Febrero revalida l'alcaldia i segueix cobrant 45.000 euros bruts anuals

Corbera congela els salaris als seus polítics. Després del canvi d'alcaldia durant l'anterior legislatura, on PSC i ERC van lluitar per fer-se en diferents etapes per la presidència del municipi, els republicans han tornat a revalidar l'alcaldia fent batllessa, de nou, a Montserrat Febrero. L'alcaldessa tenia una retribució fixa amb dedicació exclusiva de 45.000 euros bruts anuals al mandat iniciat al 2015 i, fet que la resta d'indemnitzacions continuen exactament igual, sembla que aquest serà el sou base per al mandat 2019-2023. Tot i això, a la pàgina de transparència de l'Ajuntament de Corbera no hi apareix el salari exacte per a aquesta legislatura ni existeix un acta per al 8 de juliol de 2019, on deurien aprovar-se les remuneracions als càrrecs electes.

A més, Febrero substitueix a Rosa Boladeras (PSC) com a consellera i representant del municipi a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Això fa que, al sou d'alcaldessa se li sumin 265 euros per sessió i assistència als plens del Consell Metropolità. També s'ha de destacar que l'any 2015 el primer tinent d'alcaldia cobrava amb dedicació exclusiva 38.000 euros bruts anuals, càrrec que requeia sobre la socialista Rosa Boladeras. Ara, després de les eleccions municipals de 2019, segons les dades aportades pel consistori i reflectides al web, no sembla que Jordi Anducas, actual primer tinent d'alcalde de Corbera, mantingui aquest salari.

Sis regidors amb retribucions fixes per a la legislatura 2019-2023

Els regidors amb retribucions fixes per a la legislatura 2019-2023 són sis. Per part d'ERC, Mercè Rocas, regidora de Seguretat Ciutadana, rep una retribució de 33.000 euros bruts anuals; el mateix que Meritxell García, regidora de la Via Pública, i Arturo Martínez té una indemnització fixa també de 33.000 euros bruts l'any. Pel que respecta als tres regidors de la CUP amb els que els republicans han trobat un suport per formar govern, tots tres tenen assignades diverses retribucions. Així, doncs, Albert Cañelles, segon tinent d'alcaldia, percep una retribució de 29.000 euros bruts anuals; Mònica Estrader, 26.100 euros; i Xavier Miquel té un sou de 29.000 euros bruts l'any. Això varia segons les dedicacions de cada càrrec de l'equip de govern, com ve està explicada a l'acta de 2015, on es fixava una remuneració per a tres tinents o regidors delegats de 33.000 euros anuals i/o dos regidors amb dedicació parcial de 30 hores setmanals per 26.400 euros bruts l'any.

La resta de regidors, formats en aquest mandat que acaba de començar pels grups del PSC, Ciutadans i GIU, només tenen una indemnització per l'assistència a òrgans col·legiats del consistori, que mantenen la mateixa quantitat de retribució que l'any 2015. Els plens, els regidors sense assignació fixa, es cobren a 300 euros per sessió mentre que les Juntes de Govern Local (per als càrrecs electes que formen part de l'equip de govern però no tenen una retribució establerta) són a 405 euros per sessió. Tot i això, el màxim que es pot arribar a cobrar en total de les dos reunions municipals, plens i juntes, a l'any son 21.540 euros. D'aquesta retribució extraordinària sense assignació, a més dels regidors a l'oposició de PSC, Ciutadans i GIU, també percebran en forma de sou diversos regidors republicans al govern com Cristina Blasquiz o Víctor González.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Montserrat Febrero i Piera	Alcaldessa	45.000 €
Jordi Anducas	1r tinent d'Alcaldia	38.000 €
Albert Cañellas Pagès	2n tinent d'Alcaldia	29.000 €
Víctor González i Julián	3r tinent d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Cristina Blasquiz i López	4t tinenta d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Meritxell Garcia	Regidora de Via Pública	33.000 €
Mercè Rocas	Regidora de Seguretat Ciutadana	33.000 €
Mònica Estrader	Regidora d'Igualtat	26.100 €
Arturo Martinez	Regidor de Benestar Social	33.000 €
Xavi Miquel	Regidor de Medi Ambient	29.000 €
Rosa Boladeras	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Alfredo Prado Garcia	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Carme Benito Gómez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jaume Guim Royo	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Rosa Maria Martín	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Elías Soleño	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Andrés Palacios	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

ABRERA

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, JESÚS NAHARRO (PSC)

"La gran actuació d'aquest mandat és la reordenació del territori"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
12.489
Superfície (km²):
19,94 km2
Densitat de població (hab/km²):
626,32
Gentilici:
Abrerencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.ajuntamentabrera.cat/
Correu de l'Ajuntament:
informacio@ajuntamentabrera.cat
Pressupostos 2020:
17.411.200,00 €
Euros/habitant:
1.394,12 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2t1OmgD

JESÚS NAHARRO
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Sense cap mena de dubte, les famílies d'Abrera i el seu benestar. L'habitatge i l'espai públic i l'ordenació i millora de la via pública, tant als barris com al nucli urbà.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El primer d'aquests objectius serà augmentar el parc de l'habitatge públic.

Consolidació dels barris i del nucli urbà, perquè siguin amables amb l'urbanisme i la natura. I una ordenació del territori, que portarem a terme amb el Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal.

Augmentar el benestar de les famílies abrerenques. Millorar les condicions de les empreses i que aquestes facin millores laborals.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- La gran actuació, que dependrà de moltes altres, és la reordenació del territori. O les infraestructures que ens volen imposar al nostre municipi no afectin la nostra trama urbana i al nostre desenvolupament com a poble. Abrera ha d'encarar el futur com una institució forta i amb un projecte clar, que prioritzi les persones.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Penso que són diferents aspectes. El primer, el transport urbà i públic fent extensió de l'àrea metropolitana de Barcelona o d'una tarifa com la T-Mobilitat. La recollida selectiva de residus i de resta també podria ser un servei que es podria mancomunar. Alguns aspectes relacionats amb la Seguretat Ciutadana, mobilitat i trànsit. Protecció del medi ambient i una visió conjunta del territori.

No pot ser que pel fet que les línies del terme municipal marquin un territori o un altre, al final la visió conjunta, la visió de la càrrega de mobilitat i d'infraestructures dels municipis veïns, no ha de caure la seva mobilitat dins del nostre municipi i que els seus tributs que vagin a un altre. Hem de tenir una visió clara, àmplia i solidària.

MIGUEL CARRIÓN
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MIGUEL CARRIÓN (ADA)

"Abrera té dèficit d'habitatge; és un dels grans desafiaments del municipi"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Com vam dir durant tota la campanya electoral, el gran repte d'Abrera els propers anys és el de passar de poble a petita ciutat amb tot el que això implica: més habitatges, nous equipament (de salut, esportius, culturals...), ampliació de la xarxa de subministres actuals (aigua, llum, gas, ...), millora del manteniment a nivell general. En definitiva, desenvolupar un projecte de ciutat.

Un altre repte és el de salvaguardar el nostre territori atès que diferents plans directors planifiquen grans infraestructures per Abrera: noves autovies, vies de tren, l'ampliació de l'A-2. No podem repetir els errors de la B-40.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- El passat mandat vàrem proposar moltes mesures al govern i el govern es va comprometre amb alguna d'elles i no només això, sinó que algunes les va incloure al seu programa electoral com pot ser la segona residència/centre de dia per la tercera edat o la creació d'un menjador social. També han inclòs al programa electoral una reivindicació que fèiem per tenir un CUAP 24 hores.

També es van comprometre a estudiar la viabilitat per construir unes instal·lacions per la practica del atletisme i un segon poliesportiu, ja que l'actual està saturat i pot tallar la progressió de les entitats esportives que en fan ús. Encara que el poliesportiu no el tenen clar, nosaltres seguirem insistint.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Possiblement la urbanització dels terrenys que queden al centre del poble sigui el projecte més important. Això permetrà cosir el nucli urbà apropant barris ara distanciats alhora que permetria desenvolupar el model de ciutat que volem. municipi en els

ELS SOUS DELS POLITICS

Els membres del Ple d'Abrera s'apugen el salari al voltant d'un 7%

Redacció

EN AQUEST MANDAT HI HA MÉS REGIDORS AMB DEDICACIÓ EXCLUSIVA que a l'anterior, en el qual no n'hi havia cap. Les indemnitzacions per assistir als Plens també augmenten, en especial les reservades per a l'alcalde.

Els representants polítics d'Abrera s'han apujat el sou al voltant del 7% en aquest mandat, en comparació amb l'anterior. Això és el que se'n desprèn de l'anàlisi de les actes plenàries aprovades el juliol del 2015 i el mateix mes del 2019. Si fa quatre anys cap membre de la corporació municipal comptava amb un règim exclusiu de dedicació, en el present mandat se'n comptabilitzen tres: l'alcalde, Jesús Naharro, i les regidores delegades Guadalupe Marcos i Giulia Mirto.

I, en consonància amb aquesta dedicació, aquests tres membres són els que presenten les retribucions més altes. Naharro cobra 44.208,22 euros anuals, mentre que Marcos i Mirto en perceben 38.941,84. En comparació amb fa quatre anys, l'alcalde rep 2.553 euros més que en l'anterior mandat, sempre tenint en compte que aleshores no tenia una dedicació completa

–concretament era de 28,13 hores setmanals-. Marcos, per la seva banda, veu augmentat considerablement el seu salari com a regidora, passant dels 17.817,01 euros anuals de fa quatre anys als 38.941,84 actuals. En el seu cas, l'augment s'explica en haver passat de tenir una dedicació de 9 hores mínimes a una altra d'exclusiva.

A partir d'aquí es fa difícil comprar entre les diferents categories, atès que com que no hi havia en el passat mandat regidors amb dedicació completa, les taules retributives canvien. Destaca, tanmateix, que els regidors delegats sense amb dedicació parcial i coordinadors polítics

–Francisco Sánchez i Francesc Xavier Serret- perceben 19.470,92 euros, mentre que els i les regidores delegades amb dedicació parcial cobren 19.470, 92 –en el cas de M.Teresa Novell- i 9.735,46 pel que fa als altres set.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Jesus Naharro	Alcalde	44.208 €
Francisco Sánchez	1r tinent d'alcalde	19.470 €
Guadalupe Marcos	2a tinenta d'alcaldia	38.941 €
Maite Novell	3a tinenta d'alcalde	19.470 €
Albert Roca	4t tinent d'alcalde	9.735 €
Xavier Serret	Regidor de Medi Ambient	19.470 €
Giulia Mirto	Regidora d'Acció Social	38.941 €
Montserrat Navarro	Regidora de Comunicació	9.735 €
Alfred Delgado	Regidor de Joventut	9.735 €
Arantxa Galofré	Regidora de Patrimoni Cultural	9.735 €
Mercedes Álvarez	Regidora d'Obres	9.735 €
Jordi Moreno	Regidor d'Esports	9.735 €
Sara Roca	Regidora de Salut Pública	9.735 €
Miquel Carrión Mateo	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Andrés Martín Álamo	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joaquín Eandi Cuttica	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Mónica Lorente	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

En total, les retribucions als representants públics costen 112.356,44 euros a l'erari públic abrerenc, davant dels 104.364 de la passada legislatura. Per tant, aproximadament un 7% més.

Interessant és de destacar, a més, que en la tònica general comarcal han augmentat les indemnitzacions per assistència a Plens i altres comissions. Pel que fa al Ple, fa quatre anys es cobraven 356,34 euros per assistència al Ple, una quantitat que ha crescut fins arribar als 454 actuals i als 771,50 en el cas de l'alcalde. Les Juntes de Govern local passen a pagar-se amb 402 euros, 176 més que en el passat mandat –quan la quantitat a percebre era de 226 euros; aquí l'alcalde també cobra millor, 450 euros en concret, quelcom que no passava en la passada legislatura-. Pel que fa a les Comissions Informatives, la indemnització per assistència és de 302 euros, 212 euros més baixa que la de l'alcalde, de 514. En el mandat 2015-2019, aquesta quantitat era unitària i de 356,34 euros. A més, aleshores les comissions extraordinàries del Ple i Comissions Informatives no generaven dret d'indemnització per assistència, mentre que actualment s'ha establert només un topall de 12 sessions de la Comissió Informativa General, de tal manera que una vegada s'arribi a aquest topall, no hi haurà dret a seguir cobrant indemnització.

---

propers quatre anys.

Abrera té un dèficit d'habitatge, i aquest és un dels grans desafiament que té el municipi en els propers quatre anys. Fa uns anys que la gent que ha crescut a Abrera i que vol quedar-se a viure al municipi ha de marxar a municipis propers per poder emancipar-se. Per tant este que desenvolupar projectes de nous habitatges tant públics (ARE, Can Morral...) con privats (La Vinya, davant el mercat Municipal...)

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- El descriuríem com el retorn de la piconadora de les majories absolutes del PSC, el que no compta amb l'oposició, el que treballa d'esquena al Ple municipal (treient-li, fins i tot, atribucions), el que no té necessitat de dialogar i buscar consensos. I tot això amb la conformitat del seu soci de govern ERC.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Nosaltres sempre hem intentat tenir bona relació amb l'equip de govern malgrat puguem tenir moltes diferències estratègiques o de formes de fer política. Però com hem dit en la pregunta anterior, sembla que el nou equip de govern (PSC-ERC) ha recuperat formes de fer que crèiem oblidades.

LES PROMESES DEL MANDAT

PALLEJÀ

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, ASCENSIÓN RATIA (PALLEJÀ)

"Necessitem desenvolupar, amb tota la seva potencialitat, les zones industrials"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
11.508
Superfície (km²):
8,30 km2
Densitat de població (hab/km²):
1.386,50
Gentilici:
Pallejanencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.palleja.cat/
Correu de l'Ajuntament:
palleja@palleja.cat
Pressupostos 2019:
13.893.909,70 €
Euros/habitant:
1.207,32 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2t23t9R

ASCENSIÓN RATIA
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- L'habitatge de protecció oficial, el manteniment i cura de l'espai públic i els equipaments, continuar amb unes finances municipals amb capacitat d'inversió i la cura del nostre entorn i el civisme.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims 4 anys?

- Durant els pròxims quatre anys hem de fer realitat la construcció d'habitatge protegit, especialment per a joves. Pallejà és un poble amb molt poc habitatge en règim de lloguer i l'Ajuntament, durant l'anterior mandat, va treballar molt per a canviar plans urbanístics que afavorissin que es pogués construir habitatge de protecció oficial. Hem de començar a veure resultats.

Un altre gran objectiu és la cura de l'espai públic. Hem aprovat un nou contracte de neteja i recollida d'escombraries que hem d'anar implementant durant els pròxims mesos. Aquest nou contracte ens ha de permetre tenir carrers més nets i augmentar la recollida selectiva de les escombraries. La cura de l'espai públic també afavoreix un major respecte pel medi ambient i complir amb compromisos que ens imposen altres administracions i, així, evitar haver de pagar més impostos. Hem de treballar entre tots i totes per a fer-lo realitat. Hem de portar a terme les obres públiques compromeses o, com a mínim, iniciar-les.

Hem de reforçar les eines del Consistori per a incidir en aspectes educatius dels nostres nens i nenes i també amb relació a les oportunitats d'aconseguir una feina. Hem de dotar-nos de més recursos per a posar a disposició de la ciutadania de Pallejà.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Necessitem desenvolupar, amb tota la seva potencialitat, les zones industrials del poble. Això, que està obstaculitzat per diversos conflictes judicials, ens ha d'ajudar a tenir més recursos municipals i, també, més oportunitats laborals per a tots els pallejanencs i les pallejanenques.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Cal que fem un treball conjunt – i sovint amb més reflexió – sobre les polítiques que hem de portar a terme per a encarar les mesures que garanteixin el respecte pel medi ambient. Els municipis petits necessitem el suport de la resta d'administracions.

El Castell de Pallejà

OLGA CAMPOS
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, OLGA CAMPOS (PSC)

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb la cap del principal grup de l'oposició al Ple, Olga Campos, del PSC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcaldessa Ratia.

ELS SOUS DELS POLITICS

El sou de l'alcaldessa de Pallejà augmenta en 7.000 euros

Redacció

LA BATLESSA ASCENSIÓN RATIA passa a cobrar 36.500 euros bruts l'any per a la legislatura 2019-2023. Els vuit càrrecs electes amb retribucions assignades es mantenen, però amb més dedicacions exclusives i parcials que el 2015

Pallejà incrementa els salaris dels regidors amb dedicacions exclusives i parcials, a més de les indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats. Entesa per Pallejà va tornar a guanyar les eleccions al municipi, en aquest cas amb dos regidors més, sumant un total de set i molt a prop de la majoria absoluta. La marca municipal dels comuns ha aprovat, en aquest cas sense pactes de govern, una pujada significativa de les retribucions que cobren els càrrecs electes de l'equip de govern, a més d'un increment de 50 euros per assistència de la resta de regidors als plens del consistori.

Ascensión Ratia, batllessa de Pallejà, rebia una retribució fixa amb dedicació exclusiva o completa de 29.500 euros bruts anuals durant el mandat 2015-2019. Ara, després de les eleccions municipals de 2019, es va aprovar en ple extraordinari de l'11 de juliol de 2019, unes modificacions que fa que el seu sou augmenti en 7.000 euros bruts l'any, fent un total de 36.500 euros. Més enllà del que rep del consistori, Ratia es la representant del municipi al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), pel que percep per assistència als plenaris 265 euros per sessió.

Regidors amb cartera i tinents d'alcaldia

Respecte als regidors amb cartera i els tinents d'alcaldia hi ha hagut algunes modificacions tant en les persones que canvien les seves hores de jornada setmanal com Rafael Martín, segon tinent d'alcaldia, que s'acull de nou a la dedicació exclusiva, passant de cobrar 24.500 euros bruts anuals a 26.500 euros. Joan Parera, primer tinent d'alcaldia i regidor d'Hisenda, tenia una retribució amb dedicació parcial de 30 hores setmanes de 18.500 euros bruts l'any, com Alberto Segura, quart tinent d'alcaldia i regidor d'Educació. Però ara, amb l'increment generalitzat de salaris a l'Ajuntament de Pallejà, les seves retribucions anuals brutes passen a ser de 21.500 euros.

La regidora de Promoció Econòmica, Montserrat Escobedo, es redueix la jornada laboral a la meitat, ara treballarà només 10 hores a la setmana. Això comporta una reducció del salari anual en poc més de 1.000 euros, dels 12.000 euros bruts anuals que cobrava al 2015 a 10.600 euros per a la legislatura 2019-2023. Jordi Carbonell, el regidor de Cultura i tercer tinent d'alcaldia, manté la seva dedicació parcial de 20 hores setmanals. No obstant això, s'incrementa la retribució que passa de ser de 12.000 euros bruts l'any a l'anterior mandat a 16.000. Rebeca Martínez, regidora de Joventut, manté una dedicació parcial de 20 hores setmanals i una retribució de 16.000 euros bruts anuals.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Ascensión Ratia Checa	Alcaldessa	36.500 €
Joan Parera Garcia	1r tinent d'Alcaldia	21.500 €
Rafael Martín Pérez	2n tinent d'Alcaldia	26.500 €
Jordi Carbonell Blázquez	3r tinent d'Alcaldia	16.000 €
Alberto Segura Fuentes	4t tinent d'Alcaldia	21.500 €
Montserrat Escobedo	5ena tinenta d'Alcaldia	16.000 €
Rebeca Martínez	Regidora de Comerç i Consum	10.600 €
Olga Campos	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Brosa	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Víctor Miguel Gabarrón	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josefa Pérez Caballero	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Miquel Fuentes	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Noelia Fernández	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Pere Sierra i Balasch	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ferran Morera	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Javier Saldaña	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
José Javier Saldaña	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

L'oposició

La resta de regidors a l'oposició, PSC, ERC, Som Fontpineda, PDF (Partit per Fontpineda) i Ciutadans, rebran una indemnització per l'assistència als òrgans col·legiats. Els regidors amb dedicacions parcials o exclusives no tenen dret a aquesta retribució per sessió. Els plens al mandat 2015-2019 es cobraven a 200 euros per sessió i regidor, ara amb l'increment aprovat en el ple extraordinari de l'11 de juliol de 2019 les sessions plenàries es cobraran a 250 euros per assistència, amb l'excepció de ser per raons no resolutives com l'aprovació d'actes per finalització de mandat o sorteig de meses electorals, que tindran una indemnització de 100 euros per cada sessió.

LES PROMESES DEL MANDAT

CERVELLÓ

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, JOSÉ IGNACIO APARICIO (PSC)

"Necessitem crear habitatge públic perquè els joves no hagin de marxar del municipi"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
9.054
Superfície (km²):
24,10 km2
Densitat de població (hab/km²):
375,68
Gentilici:
Cervellonencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.cervello.cat
Correu de l'Ajuntament:
cervello@cervello.diba.es
Pressupostos 2019:
8.997.485,00 €
Euros/habitant:
993,75 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2tNpyc4

JOSÉ IGNACIO APARICIO
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- El manteniment de la via pública i els nostres equipaments és un dels grans desafiaments dels pròxims anys.

Volem continuar amb els nivells de seguretat, molt per sobre de l'Àrea Metropolitana, i augmentar-los amb la instal·lació de càmeres intel·ligents.

Estem treballant ja en la millora de les instal·lacions educatives i la urbanització de la zona de la Bòbila a l'entrada del municipi, per poder iniciar la construcció de l'edifici del nou institut.

És prioritària la connectivitat per a vianants entre les urbanitzacions i el nucli urbà i la posada en marxa de més i millor transport sobretot amb el sistema a la demanda.

Continuarem treballant en la conservació i millora del patrimoni arquitectònic, sobretot castell i església Santa Maria de Cervelló i el patrimoni natural, amb una rambla verda que obri les portes del poble a la natura al futur parc de la riera de Cervelló, amb una passera.

Hem començat a posar les bases per a obrir i omplir els nostres polígons industrials i els nostres comerços, de forma que puguin donar un millor servei i oferir nous llocs de treball.

Necessitem crear habitatge de promoció pública per tal que els nostres joves no hagin de marxar del nostre municipi.

Continuarem amb la millora de les zones esportives, la qual cosa suposarà fer la marquesina i canviar la gespa del camp municipal d'esports, alhora que projectem nous vestuaris, finalitzar l'espai de l'skate parc i la zona de l'street work out, fer les noves pistes de petanca, i crear noves pistes multiesportives al voltant de Ceraqua.

Canviarem les lluminàries de tot el municipi i farem la transició a leds.

I tantes i tantes coses que necessita el nostre municipi, tot encarat a la millora de la qualitat de vida de la nostra ciutadania.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El primer objectiu és complir el nostre programa electoral que, per a mi, és com un contracte. Això suposarà portar a terme més de 150 actuacions, grans i petites, que permetin consolidar i millorar el nostre municipi.

De totes les propostes podem concretar com a prioritàries les encaminades a un manteniment òptim de la via pública i del territori, a una millor seguretat ciutadana i una major conscienciació del civisme, i la inversió en equipaments educatius, culturals i esportius...

També volem finalitzar aquest mandat amb totes les urbanitzacions totalment recepcionades i amb els millors serveis d'aigua, llums i col·lectors...

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

Començarem a dissenyar l'eix principal del municipi, el carrer Major, per fer-lo més amable, més permeable i més bonic. Tot i així, a llarg termini tenim projectes relacionats amb el turisme, la gestió forestal i la recuperació de la riera de Cervelló, com a vertebradora natural del nostre municipi...

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- La connexió per a vianants i bicicletes ha de ser prioritària dins l'àmbit de l'Àrea Metropolitana, la recuperació de l'aigua a la riera de Cervelló, que ens afecta a Vallirana, Sant Vicenç i nosaltres, la implementació de millors serveis de transport públic, inclosa la proposta de que el tram arribi a Cervelló en el futur, i la construcció d'un parc de bombers que doni servei a la zona de l'Ordal, l'únic territori de tota Catalunya on els bombers no garanteixen el temps de resposta necessari.

Santa Maria de Cervelló, símbol del patrimoni local / Arxiu

LES PROMESES DEL MANDAT

CERVELLÓ

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JOSEP RAMON MUT (ERC)

JOSEP RAMON MUT
REGIDOR

"Hem de fer un poble que visqui de cara a la natura i no d'esquena"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?
- Els que treballem per un Cervelló de primera, tenim que el gran desafiament del municipi passa per situar-nos al mapa. Fora de Cervelló és poca la gent que sap on és el nostre poble, i fins i tot ens confonen amb Santa Coloma o La Palma de Cervelló. Ens cal un esdeveniment que ens singularitzi a la comarca i que sigui un pols d'atracció.

Necessitem doncs potenciar el patrimoni material i immaterial del poble, fer de Cervelló un lloc on s'hi pugui viure bé amb uns equipaments de primera, com seria construir l'edifici de l'institut (més d'una dècada en barracons).

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?
- 1. Millorar la seguretat de les urbanitzacions. La sensació d'inseguretat és patent i cal millorar aquest aspecte tan important.

2. Solucions d'aparcament al poble. Un municipi amb tanta urbanització com el nostre fa que els veïns que baixen a portar els nens a col·legi, o a comprar al nucli urbà, per exemple, tinguin problemes d'aparcament perquè l'única forma d'apropar-se al nucli és amb cotxe.

3. Fer un poble que visqui de cara a la natura i no d'esquenes a la mateixa. Mesures mediambientals, com el reciclatge (som un dels pitjors pobles en termes de reciclatge de l'Àrea Metropolitana).

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
- Cervelló com a municipi de la segona corona metropolitana que ha passat ara a pagar un quantiós tribut metropolità, necessita urgentment millorar el seu transport públic. Cervelló és un poble dispers amb una quinzena d'urbanitzacions i requereix d'un bon transport col·lectiu Cal que el Trambaix arribi al municipi en els propers anys, és l'única forma de millorar la connexió amb la resta de la comarca i amb Barcelona.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?
- Sense grans idees ni projectes. El fet que quan acabi aquest mandat municipal els mateixos hagin governat el municipi 20 dels últims 24 anys, fa que les idees i els nous projectes no emergeixin. Es gestiona però no es governa.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?
- Tenint present que és un govern altament hostil a les idees i valors republicans que representem des d'ERC, intentem tenir una relació fluida pel que fa als temes estrictament municipal, intentant sempre arribar a consensos.

L'Ajuntament de Cervelló

ELS SOUS DELS POLITICS

Cervelló: Menys regidors amb sou fixe, però amb més retribució

Redacció

CRISTINA MARTÍNEZ, PRIMERA TINENT D´ALCALDIA manté l'única dedicació exclusiva del consistori, amb un increment de 8.000 euros bruts anuals. La dedicació parcial de regidors amb sou fix baixa de sis a quatre aquest mandat.

L'Ajuntament de Cervelló apuja el sou dels seus representants polítics però a menys regidors, fent augmentar, respecte del mandat 2015-2019, la despesa anual per pagar les retribucions fixes dels seus polítics. El cost total per a salaris amb dedicacions exclusives i parcials era el 2017 de 184.600 euros l'any. Ara, el 2019, amb les noves retribucions aprovades, els edils cervellonins fan un dispendi total de 195.628,18 euros anuals, desembossant 11.028,18 euros més per any.

José Ignacio Aparicio, batlle de Cervelló pel PSC, incrementa el seu salari en gairebé 2.450 euros. L'alcalde del municipi percebia al 2017 un sou brut anual de 39.600 euros, mentre que amb els nous pressupostos d'assignacions al consistori resultants de les eleccions municipals de 2019, Aparicio té una retribució fixa de 42.028,18 euros bruts l'any.

Els membres del govern municipal

La primera tinenta d'alcaldia socialista, responsable de àrees com Serveis General o Ordenació del Territori, Cristina Martínez, és l'única regidora que com a l'anterior mandat manté la dedicació exclusiva. El sou, per això, s'ha incrementat en 8.000 euros bruts anuals, passant de cobrar l'any 2017 27.000 euros més 5.000 per presidir l'àrea, fent un total de 32.000 euros bruts anuals, a percebre a aquesta nova legislatura que comença 40.000 euros cada any. A això se li han de sumar les assistències als plens, comissions informatives i especials de comptes o juntes de govern local.

Respecte als regidors amb dedicació parcial, passen de ser sis al 2017 a només quatre amb aquest tipus de jornada amb retribució fixada al 2019. A l'anterior legislatura, 2015-2019, les jornades es dividien en 35 i 25 hores setmanals, mentre que ara hi ha quatres tipus de dedicacions, una diferent per cada regidor: 30, 27, 25 i 20 hores per setmana. L'any 2017, els regidors Marian Herrera, Juan Santiago i Isabel Belmonte tenien una assignació de 24.000 euros bruts anuals per 35 hores de treball setmanal, mentre que Montserrat Canas, Carlos Pérez i Jordi Civit rebien 18.000 euros l'any per 25 hores de dedicació a la setmana. Canas, a més, pel fet de presidir l'àrea de Serveis de les Persones cobrava un plus de 5.000 euros cada any.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
José Ignacio Aparicio	Alcalde	42.028 €
Cristina Martínez Rodríguez	1a tinenta d'alcalde	40.000 €
Juan Noguera Garcia	2n tinent d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Montserrat Canas	3a tinenta d'alcalde	26.666 €
Juan Manuel	Regidor de Seguretat Ciutadana	32.000 €
Sílvia Muñoz	Regidora de Benestar Social	21.333 €
Ferran Soriano	Regidor de Joventut	28.800 €
Irina Moreno i Martí	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Albert Racaj i Ferron	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Meritxell Perelló i Carmona	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Òscar Vendrell i Fisas	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Rosaura Serra i Garcia	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Josep Ramon Mut	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Per al nou mandat, les retribucions per dedicació parcial recauen sobre els regidors Juan Manuel Sanguino, Ferran Soriano, Montserrat Canas i Sílvia Muñoz. Sanguino té una jornada de 30 hores setmanals i un sou de 32.000 euros bruts anuals; Soriano el segueix amb 27 hores a la setmana i 28.800 euros l'any; Canas passa, amb les mateixes 25 hores de dedicació parcial a la setmana que al 2017, a cobrar 26.666,67 euros bruts anuals; i, l'última regidora amb retribució fixa parcial és Muñoz amb 20 hores a la setmana i 21.333,33 euros l'any. La resta de regidors, la majoria a l'oposició, cobren per l'assistència a òrgans col·legiats. És a dir, plens, comissions informatives i especials de comptes i/o juntes de portaveus.

Assistència als òrgans col·legiats

Les assistències als plens, a 150 euros per sessió, i uns 11 plens ordinaris l'any, fan que la base dels regidors sense ésser portaveus, tenen una retribució anual de 1.650 euros l'any. Les assistències a comissions informatives, especials de comptes i juntes de portaveus tenen una indemnització de 50 euros per sessió cadascuna, mentre que la junta de govern local té una retribució de 200 euros per cada regidor i sessió. Els edils amb dedicacions exclusives o parcials no cobren per l'assistència als òrgans col·legiats.

LES PROMESES DEL MANDAT

STA. COLOMA

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, ANNA MARTÍNEZ (PROGRÉS)

"El PDU de la Colònia Güell ha de millorar l'ordenació de l'espai que hi ha vigent"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
8.218
Superfície (km²):
7,49 km2
Densitat de població (hab/km²):
1.097,19
Gentilici:
Colomins
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.santacolomadecervello.cat
Correu de l'Ajuntament:
st.colomac@diba.cat
Pressupostos 2019:
7.558.616,87 €
Euros/habitant:
919,76 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Sant Boi de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2NetdH4

ANNA MARTÍNEZ
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- A Santa Coloma de Cervelló hi ha vàries qüestions rellevants a desenvolupar en aquest mandat.

En l'àmbit educatiu un eix clau aquests propers anys és el projecte Santa Coloma Educa, entès com un nexe que connecta els diferents actors de l'Educació formal i no formal (entitats, activitats organitzades, equipaments...), les famílies i tota la comunitat. Aquest projecte municipal estratègic englobarà totes les propostes de l'àmbit educatiu amb la intenció de transversalitzar-les per fer de Santa Coloma de Cervelló un poble que educa des de tots els seus racons amb la implicació de tothom.

Les polítiques de joventut representen un altre gran repte. La piràmide poblacional de Santa Coloma de Cervelló és força singular, i hi ha una gran nombre d'adolescents i joves amb les quals cal definir noves necessitats i poder alhora seguir fent el desplegament del Pla Local de Joventut amb la participació continuada d'aquest col·lectiu.

Un altre aspecte a destacar és la resposta que des de totes les administracions hem de donar a la crisi climàtica, i per aquest motiu calen polítiques per fer front a aquesta situació. Malgrat aquestes arriben tard, cal millorar la gestió de residus en origen, millorar l'eficiència energètica, una millor gestió forestal, etc, i per tal de dur-les a terme, a banda del compromís municipal, cal el compromís dels veïns i veïnes, però també el de la resta d'administracions supramunicipals.

També cal abordar alguns planejaments urbanístics, que han de permetre un canvi positiu respecte al que a dia d'avui hi ha vigent. El Pla Director Urbanístic de l'Entorn de la Colònia Güell ha de millorar l'ordenació i les dimensions del planejament que hi ha vigent a dia d'avui, i s'està treballant en el disseny d'un procés participatiu per tal de definir el model que volen els ciutadans i ciutadanes, de manera que es recullin les necessitats i les adversitats d'aquests, que es pugui dissenyar tenint en compte noves maneres d'entendre l'urbanisme, des d'una visió més sostenible i emmarcada en els eixos que determina l'Agenda Urbana 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible definits per les Nacions Unides.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

1-. Polítiques adreçades a les persones des d'un punt de vista social i educatiu que incorporin una visió de gènere i igualitària amb una gran incidència i recolzament al col·lectiu jove.

2-. Polítiques de millora en la gestió de residus en origen i la implantació d'un nou sistema de recollida.

3-. Rehabilitació i millores en les zones esportives i altres equipaments.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- El municipi de Santa Coloma necessita una reflexió sobre el model de poble que volem. Actualment, Santa Coloma de Cervelló és un municipi d'uns 8000 habitants, amb un nivell d'atur baix, però amb manca d'activitat econòmica local.

Els dos polígons industrials que hi ha al municipi, el Recinte Industrial de la Colònia Güell i el sector 123 situat a la carretera BV2002 en direcció a Sant Vicenç dels Horts, es troben en una situació irregular des del punt de vista urbanístic. És una necessitat resoldre aquesta situació per tal de tenir dos pols d'activitat econòmica que permetin oferir llocs de treball de proximitat a la població.

Per tant, tot i que ambdós polígons són de titularitat privada, caldrà seguir treballant com s'ha fet fins ara, de forma conjunta

L'àmbit proper a la Cripta Gaudí conserva atractius patrimonials molt importants / Arxiu

amb les persones propietàries, per poder donar sortida i regularitzar aquesta situació.

El Pla Director Urbanístic de l'Entorn de la Colònia Güell és una eina que ha de permetre incidir i donar solucions al Recinte Industrial de la Colònia Güell, que actualment a banda dels problemes urbanístics, també es troba molt judicialitzat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- El transport públic penso que és un dels aspectes que cal millorar per tal de generar una xarxa de transport més equilibrada i a l'abast de tota la població. Actualment hi ha molts desequilibris i trajectes que no existeixen. Des de Santa Coloma de Cervelló seguirem insistint en que calen millores en els serveis existents, però també cal un anàlisi per oferir nous serveis. Lligat a aquest gran repte també hi ha la necessitat urgent d'incorporació dels títols socials, com la T-rosa o la T-16, als municipis que formem part de la zona 2.

Un altre aspecte que cal abordar des dels diferents municipis és la necessitat de treballar per regular i obtenir una major estabilitat dels cossos de Policia Local. El funcionament actual genera canvis constants dels equips als municipis més petits, que patim la fuga dels i les agents però assumim el cost de formació d'aquests. Alhora també cal seguir reclamant un major nombre d'agents de Mossos d'Esquadra per poder donar suport als diferents municipis.

També cal desplegar les accions que es defineixen al projecte Muntanyes del Baix, que ha de permetre una millor gestió d'aquest entorn magnífic que tenim varis municipis, i alhora treure un major aprofitament des de diferents punts de vista. Hi ha zones de muntanyes que podrien ser incorporades al Parc Agrari, hi ha una gran massa forestal que pot aportar material per biomassa i generar espais més segurs de cara a la prevenció d'incendis, millorar espais per poder gaudir d'espais naturals per un oci saludable, etc.

L'estat del recinte fabril de la Colònia Güell és preocupant. Caldrà veure com es desenvolupa el PDU de l'àmbit de la Colònia, que vol reordenar la zona / Arxiu

DAVID SEGADO
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, DAVID SEGADO (PSC)

"Demanarem augmentar la inversió en urbanitzacions, ecologisme i tarifació social"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- El Pla Director Urbanístic de l´entorn de la Colònia Güell, un planejament urbanístic que definirà cóm volem que creixi i sigui el nostre municipi en un futur pròxim.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Augment de les inversions en les urbanitzacions, mesures ecològiques i la tarifació social per a l´escola bressol.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

Precisament el P.D.U. de l´entorn de la Colònia Güell

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

De moment està sent un govern col·laboratiu, amb interès per escoltar als equips de l´oposició

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

Està sent bona, amb participació i aportació de mesures.
Pel que fa a la situació nacional, i en concret amb el que està passant a Catalunya, cada grup polític fa el seu posicionament, però tenim clar que això no ha d´afectar a les qüestions municipals.

ELS SOUS DELS POLITICS

Poques novetats en les noves retribucions de la legislatura a Santa Coloma

Redacció

ANNA MARTÍNEZ, BATLLESSA DEL MUNICIPI, percep uns 90 euros bruts més a l'any respecte de la legislatura anterior. El primer tinent d›alcaldia de l´Ajuntament passa de tenir una dedicació del 50% a una d´exclusiva.

Santa Coloma de Cervelló ha experimentat unes modificacions molt lleus que fan que l'alcaldessa tingui un petit increment en la seva retribució, així com la pujada de les indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats. Gerard Segú va aconseguir l'alcaldia en 2015 com a cap de llista de Progrés. Tanmateix, poc temps després, va cedir el lideratge al municipi a la seva primera tinenta d'alcalde, Anna Martínez, qui va esdevenir batllessa, intercanviant-se el càrrec amb Segú. Al 2019, una aliança amb ERC ha fet de nou a Martínez alcaldessa, però no per a tota la legislatura: dos anys per a ella i dos més per al republicà Jordi Bartolomé. Per això, en un principi els sous aquí exposats estan vigents, aproximadament, fins a 2021 quan es faci el relleu de Martínez a l'alcaldia.

Martínez tenia una retribució fixa assignada, amb dedicació exclusiva, de 37.506,14 euros bruts anuals el 2015. Després del pacte de Progrés amb ERC el 2019, s'han assignat nous salaris que fan que l'augment de la batllessa sigui mínim, uns 90 euros bruts més l'any. És a dir, un total de 37.599,93 euros. A més d'aquest salari base de l'Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló, l'alcaldessa percep per cada vegada que assisteix als plens del Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), on representa al municipi en qualitat de consellera, uns 265 euros per sessió.

D'altra banda, el que fos primer tinent d'alcalde, Gerard Segú –que com em dit també va ser batlle durant un breu període- rebia, per una dedicació parcial del 50%, una retribució de 17.686.62 euros. Ara, després de les eleccions municipals de 2019, l'edil d'ERC, Jordi Bartolomé s'ha disposat a ser el primer tinent d'alcaldia, després de l'acord amb Progrés, assignant-se una dedicació exclusiva o a jornada completa que fa que la seva indemnització pel càrrec sigui de 35.461,67 euros bruts anuals. També hi ha, com a l'anterior mandat, un regidor de l'equip de govern que té una dedicació parcial del 34,3% de la seva jornada laboral i una retribució fixa de 10.976 euros bruts anuals. En aquest cas, l'increment es major que a la resta d'indemnitzacions dels polítics de Santa Coloma de Cervelló, pel fet de ser el salari parcial al 2015 de 8.316,84 euros bruts l'any.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Anna Martínez Almoril	Alcaldessa	37.599 €
Jordi Bartolomé	1a tinent d'Alcaldia	35.461 €
Abel Anguiano i Sol	2a tinent d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Ramon Vílchez	3a tinent d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Susana Gaitán Alcalde	4a tinenta d'Alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Pau i Viver	Regidora de Recursos Humans	Assistència a òrgans col·legiats
Alba Arcos Valle	Regidora d'Educació	Assistència a òrgans col·legiats
Jessica Muñoz	Regidora d'Esports	Assistència a òrgans col·legiats
David Segado García	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ruth Arjona	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Isis Sanpera	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Esther Sánchez Soriano	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Boi Fusté	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

La resta de regidors al govern i a l'oposició, formada pels grups municipals PSC, Acció, Ciutadans i Santa Coloma per la República, només rebran una indemnització per assistència a òrgans col·legiats al consistori. Aquesta retribució no pot ser percebuda pels edils amb dedicacions exclusives o parcials (alcaldessa, primer tinent d'alcaldia i regidor amb dedicació al 34,3%). La novetat d'aquesta legislatura 2019-2023, en lo que respecta a les retribucions per assistències, són les Juntes de Govern que es cobren a 47,88 euros per sessió i a l'anterior mandat no hi havia Juntes de Govern efectives per a regidors i regidores. Els plens, que tenien una indemnització al 2015 de 118,87 euros per sessió, es mantenen en la mateixa línia amb un valor per assistència de 119,17 euros per sessió i regidor. Per últim, les comissions informatives tenen la mateixa indemnització, incrementant-ser pocs cèntims de 57,32 euros per sessió a 57,46. En aquest sentit els primers dos anys de continuïtat de l'alcaldessa dels comuns pel partit municipal Progrés, Anna Martínez, continuarà amb els sous i indemnitzacions heretades del que fos el seu líder en 2015, Gerard Segú.

Façana de l'Ajuntament de Santa Coloma / Ajuntament de Santa Coloma

LES PROMESES DEL MANDAT

SANT ESTEVE

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ENRIC CARBONELL (PSC)

"Necessitem treballar de manera mancomunada en el transport públic i els serveis a les persones"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
7.612
Superfície (km²):
18,56 km2
Densitat de població (hab/km²):
410,12
Gentilici:
Sesrovirencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.sesrovires.cat/
Correu de l'Ajuntament:
ajuntament@sesrovires.cat
Pressupostos 2019:
12.600.000,00 €
Euros/habitant:
1.655,28 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2R0PBEH

ENRIC CARBONELL
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Cal reforçar l'economia municipal, portant al nostre territori nova activitat. És imprescindible per mantenir l'espai públic en bones condicions, considerant que Sant Esteve té més de 90 quilòmetres de carrers.

En aquest mandat també cal completar el conjunt dels nostres equipaments, deixant encarrilada la posada en funcionament de l'edifici Fòrum.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Iniciar el procés de reurbanització dels carrers del municipi.

Progressar en la promoció de nous habitatges.

Reiniciar les obres a l'edifici Fòrum.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Executar els diferents Plans Directors: espai públic, enllumenat, infraestructures de serveis, etc, que requeriran de grans inversions. Per aquest motiu, caldrà ubicar al municipi activitat econòmica generadora de recursos significatius i que al mateix temps sigui referent sectorial.

D'altra banda, és important que l'actual reserva de sòl per a habitatge que tenim a Sant Esteve es consolidi i compensi les dificultats de manteniment del model unifamiliar que predomina.

Per tant, les accions urbanístiques tindran un paper rellevant en tots els futurs mandats.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- En transport públic i serveis a les persones, caldria treballar conjuntament.

Sant Esteve és la llar de dues presons importants, Brians 1 i Brians 2 / Arxiu

CARME RALLO
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, CARME RALLO (ERC)

"Exigim resoldre els conflictes urbanístics heretats de legislatures anteriors: són un greu problema"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- El manteniment, neteja i millora dels carrers, parcs i jardins, molt deteriorats actualment per la manca d'inversió. .

La revisió dels contractes dels serveis i concessions que té l'ajuntament, molts del quals estan caducats i amb un cost lluny de la realitat actual del mercat.

La legalització i adequació a normativa dels equipaments municipals per tal que els veïns en puguin fer un bon ús amb totes les garanties.

L'atenció als col·lectius més vulnerables i la gestió d'uns bons serveis enfocats a que les persones grans puguin viure a casa seva el major temps possible.

Tot això sense deixar de treballar en la millora dels recursos de l'ajuntament per poder fer inversió en el poble i en els seus serveis.

ELS SOUS DELS POLITICS

Sant Esteve trenca la tònica comarcal i redueix els salaris dels polítics

Redacció

EL SALARI I LES INDEMNITZACIONS DELS REGIDORS baixen un total de 7.750 euros anuals. L'equip de govern municipal passa de tenir nou regidors el 2016 a quatre el 2019.

L'Ajuntament de Sant Esteve s'abaixa el sou. Potser un dels pocs, per no dir l'únic municipi de la comarca, on el total de pressupost destinat als càrrecs electes al consistori baixa al nou mandat, sorgit de les eleccions municipals de 2019, en 7.750 euros anuals respecte l'any 2016. L'alcaldessa d'ERC a 2015, Carme del Rallo, fruit d'un quatripartit dels republicans, ARA-ses, CiU i Locos per Sanes, comptava amb dedicació exclusiva i 43.000 euros bruts anuals de retribució. Amb les noves eleccions municipals de 2015, tot i guanyar en vots els republicans, l'edil socialista, Enric Carbonell, que repeteix després de la moció de censura que va guanyar al 2017, cobra 32.250 euros bruts anuals amb una dedicació parcial del 75% de la jornada.

Els canvis s'han vist en les retribucions fixes als principals regidors de l'equip de govern, que passen de ser nou edils el 2016 a quatre, després de les eleccions municipals de 2019. Al 2016, hi havia 1 regidor amb dedicació exclusiva i un sou de 30.000 euros bruts anuals, i tres regidors amb dedicació parcial i un salari de 10.000 euros l'any. L'equip socialista de 2019 manté un regidor amb dedicació exclusiva i una retribució de 30.000 euros bruts anuals i li suma una altre edil amb el mateix sou. La dedicació parcial queda només per un altre membre de l'equip de govern que, amb el 33% de la jornada, rep 9.900 euros cada any. En total, amb els canvis realitzats, la despesa en salaris fixes a Sant Esteve disminueix en 850 euros l'any, passant dels 103.000 als 102.150 euros anuals. El batlle i els regidors amb retribucions, com ja succeïa al 2016, no cobren cap indemnització en cap dels òrgans col·legiats com l'assistència a plens, comissions informatives o juntes de govern local. D'aquesta manera, la resta de càrrecs electes, amb un regidor més que al 2015, reben 150 euros per ple, amb una mitja d'11 plens ordinaris i dos extraordinaris a l'any, cada representant cobra un sou base variable de 1.950 euros anuals per l'assistència. A més, cinc regidors perceben 150 euros per sessió a les comissions informatives i 30 euros per les comissions especials de comptes, que acostuma a haver-hi entre una i dos cada any.

Els portaveus dels grups parlamentaris, a diferència del que ocorre a molts altres consistoris, no tenen un salari fixat per exercir aquestes funcions. A Sant Esteve Sesrovires, els portaveus tenen una retribució assignada de 150 euros per l'assistència a cada una de les juntes de portaveus, al voltant d'11 a l'any, el que els dona un increment de 1.650 euros anuals més que s'haurien de sumar a l'assistència als plens i a comissions informatives.

La despesa en retribucions polítiques es redueix a aquest mandat 2019-2023. El 2016 el total de pressupost destinat a cobrir les diferents activitats que duien a terme els regidors sense salari i els edils amb sou establert va ser de 145.600 euros anuals, mentre que a l'any 2019 va ser de 137.850 euros. Fent baixar les retribucions i indemnitzacions als regidors un total de 7.750 euros anuals.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Enric Carbonell	alcalde	32.250 €
Roser Brosed	primera tinent d'alcaldia	30.000 €
Elisenda Barberà	segona tinent d'alcaldia	9.900 €
Òscar Rodríguez	tercer tinent d'alcaldia	30.000 €
M. Carme Rallo	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Adrià Companys	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maribel Mercader	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
David Sánchez	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Galceran	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Antonio González	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laura Haba	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
M. Àngels Ríos	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Anna Falguera	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- Mes que demanar, exigirem resoldre els conflictes urbanístics heretats de legislatures anteriors que hores d'ara son un greu problema, atenent als requeriments judicials i endegant tots els tràmits necessaris per a cercar les responsabilitats polítiques, per tal que el poble no sigui el que ha de carregar amb els costos de les males pràctiques i les possibles indemnitzacions. Altres mesures que exigirem són la inversió en equipaments, via pública i serveis i l'atenció als col·lectius més vulnerables.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Les irregularitats urbanístiques realitzades durant molts anys en el municipi estan aflorant provocant problemes i actuacions molt importants que suposen i suposaran molts diners per l'ajuntament i tots els veïns. És important i necessària una auditoria urbanística per conèixer la magnitud del problema i proposar la millor solució en cada cas, així com demanar responsabilitats. També cal solucionar l'estructura organitzativa de l'ajuntament per fer-lo més eficaç i eficient i fer una bona gestió dels recursos del l'ajuntament per superar la situació de manca d'inversió provocada per l'endeutament que pateix el municipi.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- Una continuació de la política irregular practicada des de sempre pel PSC a Sant Esteve Sesrovires, com si el poble fos seu, excloent a tots aquells que pensem diferent.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- No es pot tenir una bona relació amb aquell que ens va fer fora de govern mentint, enganyant, suplantant i difamant. Hores d'ara, sota un pacte encobert, hi ha només quatre regidors a govern d'un total de 13, contra la voluntat d'un poble que va votar en clau de canvi atorgant a Esquerra Republicana la responsabilitat de liderar l'actual legislatura. No acceptarem mai les mentides. Aquesta forma de fer política no és la nostra.

LES PROMESES DEL MANDAT

BEGUES

QÜESTIONARI A L'ALCALDESSA, MERCÈ ESTEVE (JUNTS)

"El transport públic necessita un impuls més gran per satisfer les necessitats dels veïns"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
7.098
Superfície (km²):
50,44 km2
Densitat de població (hab/km²):
140,72
Gentilici:
Beguetans
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.begues.cat/
Correu de l'Ajuntament:
begues@begues.cat
Pressupostos 2019:
8.787.386,09 €
Euros/habitant:
1.238,00 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Gavà
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/305QhwD

MERCÈ ESTEVE
ALCALDESSA

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- El nostre principal objectiu és continuar en la línia d'impulsar els serveis que destinem al benestar de les persones i a la seva qualitat de vida. És un treball que ens vam marcar des de que vam arribar a l'alcaldia i que continua sent el principal repte per al govern municipal. A Begues vivim bé i volem que any rere any es visqui encara millor. Per aconseguir-ho tenim un Programa d'Actuació Municipal que inclou prop d'un centenar de mesures concretes.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- És difícil triar només tres projectes, però potser establiria tres grans blocs de treball. El primer seria el desenvolupament d'equipaments al servei de la ciutadania amb la posada en marxa del centre de prestació de serveis per a la gent gran que inclourà un centre d'atenció diürna i dues unitats de convivència; la construcció de 33 habitatges de promoció pública; la posada en marxa dels nous vestidors de la Zona Esportiva i la creació del projecte del casal per als joves del poble. En un segon grup situaria l'ordenació del territori amb el projecte de desplaçament del nucli urbà de les línies d'alta tensió i, finament, la millora de la trama urbana amb la reurbanització de l'avinguda Torres Vilaró des de l'Ajuntament fins a la rectoria.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Aquesta legislatura passada ja vam encetar els treballs necessaris per a aconseguir el trasllat definitiu de les línies d'alta tensió que es troben a l'avinguda Mediterrània per tal que quedin fora del nostra casc urbà. No és un projecte senzill però confiem que en aquests propers quatre anys aconseguirem aprovar definitivament el projecte executiu per a tirar-ho endavant.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Jo posaria l'accent especialment en el transport públic. De tots els serveis compartits amb altres poblacions aquest és probablement el que necessita d'un major impuls per a satisfer, ja no només les necessitats de Begues, sinó les de totes les poblacions de l'àrea metropolitana que estem més allunyades de Barcelona. És difícil continuar caminant cap un desenvolupament sostenible i treballar per la reducció de la contaminació atmosfèrica a la zona si no posem els recursos públics en matèria de mobilitat necessaris. Recentment hem fet progressos en aquest sentit pel que fa a la freqüència o al preu d'una part dels títols de transport, però encara aspirem a molt més.

La millora de l'avinguda Torres i Vilaró, entre els projectes del mandat / Arxiu

PROMESES DEL MANDAT

JAUME OLIVELLA
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JAUME OLIVELLA (ERC)

"Hem de convertir l'avinguda Torres Vilaró en una zona 30 amb carril bici i espais pels vianants"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?
La fiscalitat progressiva (tarifació social) dels preus públics i taxes dels serveis públics municipals. Cal que siguin preus i taxes justes i equitatives i que es basin amb els nivells de renda famíliar dels usuaris i usuàries del servei de la Llar d'Infants, La Piscina Municipal o el Servei d'Àpats de la Gent Gran.
La millora dels serveis de transport públic vinculada a les noves polítiques de mobilitat sostenible i també relacionades amb l'emergència climàtica. Més i millors serveis de bus urbà i interurbà entre Olesa de Bonesvalls, Begues i Gavà.
Gestionar de forma eficient i eficaç el nou Centre de Serveis de la Gent Gran. I sobretot garantir la sostenibilitat econòmica del projecte i prioritzar el Servei del Centre Diürn o Centre de dia de la gent gran.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?
La implantació de la fiscalitat progressiva, la millora dels serveis de mobilitat sostenible i els pressupostos participatius vinculat a un veritable Pla d'actuacció Municipal verificable per tal de retre comptes quantitativa i qualitativament amb la ciutadania de Begues.
La necessitat urgent de fer promocions públiques d'habitatge de lloguer per a col·lectius concrets (joves i gent gran) a través dels programes de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
Treballar per aprovar un Pla de Mobilitat Urbana Sostenible que respongui els nous reptes de la mobilitat i l'emergència climàtica.

-Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
La reurbanització de l'avinguda Torres Vilaró, l'antiga carretera del centre del poble, per tal de convertir-la en una zona 30 amb carril bici i espais de generosos pels vianants

-Com descriuria els primers mesos del govern municipal?
Doncs molt millorable pel que fa a la planificació política perquè manca un bon Pla d'Actuació de Mandat (PAM) amb objectius revisables i amb la participació de la ciutadania. Tanmateix, hem acordat amb el govern municipal realitzar un Estudi de Rendibilitat Social per fer possible la fiscalitat progressiva. Aquest és un fet molt positiu i molt esperançador.

-Com és la relació amb el nou equip de govern?
És correcta. Però encara podria ser més sincera i més fluïda. De ben segur que de ser així, qui hi guanyaria seria tots els beguetans i les beguetanes.

Retirar les línies d'alta tensió del nucli urbà és una prioritat municipal / Ajuntament

ELS SOUS DELS POLITICS

Lleuger augment de les retribucions als regidors de Begues

Redacció

NOMÉS QUATRE REPRESENTANTS POLÍTICS TENEN DEDICACIONS EXCLUSIVES O PARCIALS, com són l´alcaldessa, dos tinents d´alcaldia i el regidor d´Esports.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Mercè Esteve	alcaldessa	47.759,30 €
Joan Molina	primer tinent d'alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Llauradó	segona tinent d'alcaldia	42.983,37 €
Jordi Montaña	tercer tinent d'alcaldia	42.983,37 €
Ana Méndez	quarta tinent d'alcaldia	Assistència a òrgans col·legiats
Alfons Duran	regidor d'Esports	35.819,48 €
Jaume Olivella	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Marta Roig	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jaume Cornelles	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Benito Navarro	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
M. Teresa García	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Casadevall	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Guayarmina Saavedra	regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Begues va aprovar el mes de juliol la seva organització municipal i cartipàs, a més de les retribucions dels càrrecs electes, que contemplen quatre regidors amb dedicacions exclusives i parcials. Es tracta de l'alcaldessa, Mercè Esteve, els tinents d'alcalde de Benestar i Desenvolupament Econòmic, Maria Llauradó i Jordi Montaña, respectivament, i el regidor d'Esports i Joventut, Alfons Duran.

D'aquests quatre càrrecs, tres tenen dedicació exclusiva a l'Ajuntament de Begues: Esteve, Llauradó i Montaña. Les seves retribucions varien, sent la de l'alcaldessa la més alta, amb 47.759,30 euros anuals. Per la seva banda, Llauradó i Montaña perceben un sou de 42.983,37 euros anuals bruts. Per últim, Duran té una dedicació parcial del 75% que li reporta un sou de 35.819,48 euros bruts anuals.

Esteve cobra un 6% més

En comparació amb les retribucions del passat mandat –en concret les vigents a partir del 2018-, l'alcaldessa cobra un 6% més, passant dels 45.000 euros del 2018 als 47.759,30 del present. Tanmateix, els sous del passat mandat contemplaven sis representants amb alguna dedicació, fos exclusiva o parcial. Per tant, en aquest mandat s'han reduït els càrrecs que cobren per dedicació, concretament en dos membres. A més, la dedicació exclusiva dels regidors de govern el 2018 reportava un sou de 38.956,13 euros bruts anuals, un 10% menys que en l'actual mandat, quan el sou, com hem dit, és de 42.983,37 euros anuals. I pel que fa a la retribució dels regidors de govern amb el 75% de jornada, han passat a cobrar en aquest mandat un 22,5% més, dels 29.217,17 euros bruts del 2018 als 35.819,48 actuals.

La resta de regidors de govern, Ana Méndez i Joan Molina, responsables de les àrees d'Educació i Cultura i de Territori i Sostenibilitat, no tenen dedicació i només cobren les indemnitzacions per assistències a Plens i comissions diverses, així com la resta de regidors, set en total, de l'oposició. En aquest sentit, per cada Ple –que se celebra mensualment- cobren 295 euros, mentre que les comissions informatives es paguen a 120 euros per sessió, així com la comissió especial de Comptes, que se sol reunir un cop l'any. El document de retribucions indica una dieta de 75 euros en matèria d'altres òrgans col·legiats, com ara la Junta de Portaveus, que es reuneix cada dos mesos segons consta al web municipal.

Les assistències i freqüències del Ple creixen

Si comparem amb les indemnitzacions del 2018, veurem que per cada Ple els regidors sense atribució –els que en tenen no reben res per assistència als Plens i comissions diverses, atès que ja tenen un sou- cobraven 184 euros. Cal dir, no obstant això, que els Plens se celebraven cada dos mesos en el passat mandat. En la present legislatura els regidors sense dedicació cobren 295 euros per sessió plenària, que multiplicat pels nou càrrecs electes que les poden cobrar –entre oposició i els dos membres del govern que no tenen dedicació- fan una despesa de 2.655 euros cada mes relativa a aquesta matèria que, multiplicada al seu torn pels 11 plens previstos –exceptuant el mes d'agost-, donen com a resultat una despesa de 29.205 euros. El passat mandat, amb els Plens bimensuals, sis en total, aquesta partida era de 7.728 euros.

LES PROMESES DEL MANDAT

TORRELLES

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, IGNASI LLORENTE (CATorrelles)

"El traspàs de temes amb l'anterior equip de govern ha estat molt productiu i senzill"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
6.041
Superfície (km²):
13,56 km2
Densitat de població (hab/km²):
445,50
Gentilici:
Torrellencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.torrelles.cat
Correu de l'Ajuntament:
torrelles@diba.cat
Pressupostos 2019:
6.735.808,64 €
Euros/habitant:
993,75 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Boi de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/30agf2m

IGNASI LLORENTE
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?

- Ha sigut molt senzill. El traspàs de temes amb l'anterior equip de govern ha estat molt productiu i això ens ha permès seguir amb algunes de les actuacions iniciades la legislatura passada. A nivell pressupostari cal destacar que la feina de sanejament dels comptes municipals feta durant els darrers vuit anys ha sigut molt bona i ara ens trobem en disposició d'encarar noves inversions sense que això comporti hipotecar el futur del poble.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Tots els municipis del planeta tenim els nostres objectius i prioritats a nivell local, però tots en compartim un de global: l'emergència climàtica. Sense afrontar el canvi climàtic tota la resta de polítiques queden en segon terme. Aquesta, doncs, ha de ser una prioritat transversal que marqui la línia en polítiques de promoció econòmica, planejament urbanístic, gestió forestal i agrícola, reducció de residus, etc...

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Hi ha tres grans blocs que ens hem fixat com a prioritaris aquesta legislatura:

La reactivació econòmica del municipi posant en valor la marca "Torrelles" a partir de la seva singularitat. Això implica donar suport a la pagesia i al teixit comercial, potenciant les ofertes d'oci i d'esport a l'aire lliure, convertir la gestió forestal en una oportunitat, potenciar el turisme familiar, etc...

Un pla d'equipaments ambiciós però realista que doni resposta a necessitats imprescindibles (com un poliesportiu cobert al CEM Can Roig, la restauració i obertura de la Masia de Can Coll, o un Pla d'Habitatge 2020-2030), però que també posi al dia aquells equipaments que han patit un desgast pel pas del temps (equipaments educatius, socials, culturals, etc...)

Millorar la connexió dels diferents barris de la població entre ells i amb el nucli urbà. Això ho farem amb diferents estratègies: obrint vials per a peatons i ciclistes; creant un parc urbà que lligui el nucli amb el Raval Mas i tingui continuïtat cap a Can Güell; acabant el projecte de Connectors entre Cesalpina i el nucli; millorant les voreres entre de Can Guey fins a Can Coll; estudiant la viabilitat de fer un carril bici i/o peatonal fins a Torrelletes; etc...

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Seguir liderant les polítiques mediambientals. Torrelles va ser un municipi pioner a tot Catalunya amb la posada en marxa de la nostra deixalleria i en la implantació del sistema de recollida Porta a Porta. Ara, però, cal fer un nou pas endavant amb una nova deixalleria que tingui com a eix principal l'economia circular; cal posar en marxa la caldera de biomassa que servirà que reduir la massa boscosa de Torrelles, però també per posar en valor la gestió forestal, a l'hora que estalvia diners públics i redueix la nostra dependència dels combustibles fòssils.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Volem seguir potenciant la xarxa amb la resta de municipis de muntanya de l'AMB com ja es va començar a fer la darrera legislatura. Torrelles, Begues, Sant Climent, Santa Coloma de Cervelló, etc... compartim moltes característiques i necessitats que durant molts anys no havien estat ateses adequadament pels ens supramunicipals. Això ha començat a canviar els darrers quatre anys, en part per la nostra presència directa a l'AMB i, en part, per la col·laboració entre aquests municipis.

Església parroquial de Sant Martí / Ajuntament de Torrelles

LES PROMESES DEL MANDAT

Visió panoràmica de Torrelles de Llobregat

JOSEP MANUEL RAFÍ
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JOSEP MANUEL RAFÍ (ERC)

"És necessari engegar la Taula de Barris per donar veu a tots els veïns del poble"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?

- Pensem que seria molt important definir quin model de poble volem tenir d'aquí 10 o 20 anys, cal treballar molt per trobar complicitats en les institucions supramunicipals per gaudir dels serveis que necessitem i encara no tenim. D'altra banda, considerem que és un anacronisme tenir una agrupació local d'electors separada dels grans moviments polítics del país, que són els que manen a la Generalitat, a la Diputació, a l'AMB o al Consell Comarcal. No voldríem seguir aïllats del país i els seus poders, perquè podem mantenir la singularitat de Torrelles, però convertir-nos en un municipi del segle XXI.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà impulsar per treballar-les amb el govern al llarg d'aquest mandat?

- La primera, i creiem la més important, engegar la Taula de Barris per tal de donar veu a tots els ciutadans del poble. Sovint s'ha volgut ignorar la majoria dels que vivim als barris de muntanya, les antigues urbanitzacions, fent intervencions als carrers del nucli i obviant les necessitats de manteniment d'aquestes zones quan, d'altra banda, són les que més aporten en els tributs municipals.

També cal fer més incidència i ajuts al col·lectiu que practica esports, de tota mena. I, en tercer lloc, voldríem apuntar la necessitat de preveure l'atenció a la gent gran del poble. Ens cal plantejar l'envelliment de la població com una oportunitat per garantir els serveis indispensables d'aquesta franja d'edat.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- N'assenyalaríem dos: la construcció d'un nou poliesportiu cobert i el trasllat de la deixalleria, alliberant sol públic per destinar-lo a aparcaments al nucli urbà.

- Com descriuria els primers mesos del govern municipal?

- No hi ha gaire diferències amb el govern que hem tingut els darrers 8 anys, són la continuïtat. Com ells deien en les seves xarxes socials a l'inici de legislatura "som el relleu amb naturalitat, la gran família...". No esperem novetats més enllà d'un millor tracte amb els grups que estem a l'oposició, perquè al perdre la majoria absoluta un consistori de 7 (CAT-Junts) a 6 (ERC-PSC) fa que calgui parlar més alhora de fer front als grans reptes del poble.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?

- Nosaltres som els que podem allargar la ma a banda i banda de l'espectre polític torrellenc i, per tant, ens veiem capaços de teixir les complicitats necessàries per avançar en positiu. L'equip del nou govern de CAT ens trobarà sempre per debatre-ho tot, sense cap línia vermella i sense cap susceptibilitat. Volem treballar per la concòrdia dels ciutadans i enterrar les desconfiances que els votants de CAT (l'evolució de PiP) podrien tenir vers ERC. Podem aportar molt i esperem que l'equip de govern vulgui sumar-nos i no menystenir les nostres capacitats ni els nostres votants.

ELS SOUS DELS POLITICS

Els regidors de Torrelles recuperen lleugerament el seu nivell salarial

Redacció

AUGMENTA LA DEDICACIÓ RECONEGUDA DELS REGIDORS de govern de l'actual mandat, clarament superior a la mitjana del consistori anterior.

Els càrrecs electes de Torrelles de Llobregat tenen una millora discreta de salari. Al ple ordinari del 16 de juliol de 2019 van establir-se les retribucions pel mandat 2019-2023, amb un increment tant en les retribucions per l'alcalde i els tinents, com per als regidors amb o sense dedicació reconeguda. L'equip de govern té una mitjana de dedicació superior a l'anterior, tot i tenir set enlloc dels vuit del 2015.

El nou alcalde, Ignasi Lorente de CATorrelles, té un sou de 32.720 € bruts l'any, distribuït en 14 pagues (dotze mensuals i dues que s'acrediten el mesos de juny i desembre). És lleugerament superior als 32.000 € que cobrava el seu predecessor, Ferran Puig Verdaguer. Però, Lorente també és membre del Consell Metropolità de l'AMB, format pels 36 alcaldes i alcaldesses de l'Àrea Metropolitana i cobra 265€ per cada sessió a la que assisteixi.

Els tinents d'alcalde torrellencs ja no són quatre, sinó que en el present mandat s'han reduït a la meitat, amb Eduard García de JxCAT com a primer tinent i Judith Roig de CATorrelles com la segona. Ambdós cobren 16.360€ anuals, d'acord amb la seva dedicació reconeguda del 50%.

A l'anterior mandat, dels quatre tinents solament la 1a tinenta Isabel Martínez arribava a la mateixa dedicació, amb un sou de 16.000€, tot i que cal assenyalar que en 2017 Martínez va actualitzar la seva jornada, passant a no tenir una dedicació assignada. Maria Roig i Miquel Yuste, ambdós tinents amb dedicació al 25€, percebien 8.000€. La quarta tinenta, Iolanda Escala, percebia 12.000€ per la seva dedicació del 37,5%.

Pel que fa a la resta de regidors de govern, Sebastià Guichandut tenia una dedicació assignada del 75% però poc després del nomenament, va ser escollit per l'alcalde Lorente com a membre de confiança a l'AMB, deixant el seu seient a Maria Vidal, nova regidora de Cooperació, que avui dia des de alcaldia no han comunicat la seva dedicació i que en cas de continuar amb el mateix percentatge de temps dedicat, cobraria 24.0000€ anuals.

En qualsevol cas, s'ha produït una pujada de les dedicacions dels regidors de govern, que tenen una dedicació del 50€. Els regidors de CATorrelles Vanesa Santiago i Jose Antonio Gallardo, i la regidora de JxCAT, Falgàs Marco, perceben 16.000€ bruts per la seva feina al 50% de dedicació.

L'oposició al govern de Lorente, PSC i ERC, també ha gaudit d'una millora salarial. En aquest mandat les indemnitzacions per assistència a cada sessió del òrgans col·legiats és de 100€, un augment del 33% comparat amb els 75€ del període 2015-2019. Resten sense alteració les indemnitzacions per assistència a les comissions informatives, que es mantenen en 25€. Destaca en l'oposició el regidor Joan Carles Martínez, que és membre del govern Consell Comarcal del Baix Llobregat, al capdavant de l'àrea de Projectes Singulars i rep 160 € bruts per cada sessió de Ple i de Junta de Govern.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Ignasi Llorente Briones	Alcalde	32.720 €
Eduard Garcia	Primer tinent d'Alcaldia	16.360 €
Judith Roig Ollé	Segona tinenta d'Alcaldia	16.360 €
Vanesa Santiago	Regidora de Serveis Socials	16.000€
Jose Antonio Gallardo	Regidor de Règim intern	16.000€
Falgàs Marco	Regidora de Governació	16.000€
Maria Vidal	Regidora de Comunicació	24.000 €
Josep Manuel Rafí	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ainoa Olza	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ferran Alves	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joaquim del Pozo	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Carles Martínez	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Francisco Poley	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

LES PROMESES DEL MANDAT

COLLBATÓ

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, MIQUEL SOLÀ (ERC)

"La posada en marxa del nou consultori oferirà un espai més adequat per a l'atenció mèdica"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
4.466
Superfície (km²):
18,07 km2
Densitat de població (hab/km²):
247,14
Gentilici:
Collbatonins
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.collbato.cat
Correu de l'Ajuntament:
collbato@collbato.cat
Pressupostos 2019:
4.486.531,83 €
Euros/habitant:
1.004,59 €
Demarcació electoral:
Igualada
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2R7KFya

MIQUEL SOLÀ
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Pel que fa a l'espai públic, la seva millora en aspectes com l'asfaltat dels carrers i la renovació dels parcs infantils.

Un dels reptes, no només de Collbató sinó de tots els municipis, és donar resposta a les actituds d'incivisme que malmeten la població.

Des d'un punt de vista demogràfic, hem de fer front al repte de l'evolució que registrem. Tenim un gran creixement de la població jove, dels 12 als 18 anys, però hi ha menys naixements, un fet que pot influir en el desenvolupament de Collbató en el futur.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Per als quatre anys d'aquest mandat, primer, la posada en marxa del nou Consultori que oferirà un espai molt més adequat per a l'atenció mèdica a la nostra població; segon, el canvi de l'enllumenat, per reduir les incidències que ara es produeixen per unes línies antiquades i reduir-ne el consum, aplicant tecnologies com la LED, i tercer, el tancament de la Pista Poliesportiva Martí Gil. Un quart objectiu seria la finalització del Pla d'Ordenació Urbana Municipal, a partir de les propostes que vam recollir el passat mandat en un procés participatiu que va registrar una gran participació.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Una gran actuació és la urbanització del barri del Bosc del Missé per aconseguir que el barri estigui subjecte a la normativa i completar la urbanització de tot el municipi.

Un altre tema que hem de continuar treballant a llarg termini és aconseguir que els projectes de mobilitat a l'A-2, com l'ampliació, no impliquin una pèrdua de qualitat de vida en el municipi. Hi ha diverses opcions que vam presentar al Ministerio de Fomento per millorar la mobilitat sense haver de fer obres enormes i sense que tinguin una utilitat garantida.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Incrementar la col·laboració entre els municipis en àrees com la promoció econòmica, el turisme, polítiques culturals i educatives i manteniment de l'entorn. En aquest sentit, la potenciació del Parc Rural del Montserrat és un gran exemple de com poder col·laborar plegats per dotar de més valor el nostre entorn mentre ens assegurem un creixement de l'activitat econòmica que sigui sostenible. Visites com la que vam tenir recentment d'una delegació de productors holandesos per conèixer propostes com el Banc de Terres ens mostren que anem en la bona direcció.

Les Coves de Salnitre, un dels atractius turístics més importants del municipi / Consorci Turisme

ELS SOUS DELS POLITICS

L'alcalde de Collbató s'ha apujat el sou un 33% respecte del mandat anterior

Redacció

MIQUEL SOLÀ PASSA DE COBRAR 27.000 EUROS A 36.000 en aquesta legislatura. Les retribucions dels càrrecs electes se simplifiquen i la indemnització per assistència a Plens puja un 16,6%.

Les retribucions dels càrrecs electes de Collbató s'han simplificat. Si el mandat 2015-2019 hi havia només una dedicació exclusiva, la de l'alcalde, i tres tipologies de dedicacions parcials –en funció de les hores que es dediquen a les àrees de govern-, en l'actual el panorama se simplifica a una única categoria retributiva de 20 hores setmanals i un sou d'11.400 euros bruts anuals.

Per altra banda, la principal novetat és que la retribució de l'alcalde ha pujat un 33,3% en aquest mandat respecte de l'anterior. El juliol del 2019 es va aprovar un sou de 36.000 euros per a Miquel Solà, que reeditava el càrrec de batlle després d'aconseguir la majoria absoluta. D'aquesta manera, el republicà passa a cobrar 9.000 euros més que en el mandat 2015-2019, un aspecte que va ser criticat per l'oposició. Va ser la regidora del PSC, Gemma Rodríguez, qui va preguntar en el Ple d'aprovació de les retribucions –el juliol del 2019- pel motiu de l'increment del sou de l'alcalde, que va respondre que amb aquesta mesura es volia adequar el salari a la dedicació, "seguint els límits que permeten els pressupostos de l'Estat i sense situar-se en el límit superior". En aquest sentit, va afegir que el salari anterior de l'alcalde "estava per sota del que hauria de ser". De fet, era un 8% inferior al de l'anterior mandat.

En aquella mateixa sessió plenària hi va haver una polèmica respecte de l'eliminació de l'aportació directa als grups polítics municipals. L'anterior mandat era de 250 euros l'any, uns diners que en l'actual s'han eliminat. Solà va justificar la decisió argumentant que s'ha dedicat aquesta partida a subvencions per a la realització de l'activitat política, com la compra de tauletes per a la consulta i gestió de documents. Sobre això, la regidora de Junts Maria Teresa Casanovas va etzibar a l'alcalde que "no era ningú" per treure les aportacions als partits polítics. Amb tot, les assignacions i retribucions d'aquest mandat van sortir endavant amb els vots del partit de govern.

Com hem dit, les retribucions se simplifiquen i s'unifiquen en aquest mandat. Si en el passat hi havia tres categories de dedicació, cadascuna de les quals amb el seu sou aparellat, actualment es queda en una de sola de parcial, de 20 hores en total a la setmana i una retribució d'11.400 euros bruts l'any, que pertoquen a les regidories d'Igualtat, Cultura i Patrimoni; Esports, Joventut i Gent Gran, i Turisme, Promoció Econòmica, Comerç i Consum. En la passada legislatura, la mateixa dedicació setmanal comptava amb el mateix sou d'11.400 euros l'any. Hi havia una d'inferior, de 18 hores de dedicació mínima, que comptava amb una retribució de 10.800 euros. Un esglaó per sota trobàvem la de 10 hores setmanals mínimes, amb un sou aparellat de 6.240 euros.

Per últim, el que també creix és la indemnització per assistència a Plens. Si en el mandat 2015-2019 era de 150 euros per sessió –establint un màxim de 10 a l'any-, en el present la xifra creix un 16%, fins als 175 euros per Ple, establint també un màxim de 10 sessions l'any. Pel que fa a les sessions de la Junta de Govern, s'estableix també una indemnització de 175 per sessió.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Miquel Solà	Alcalde	36.000 €
Josep Estradé	1r tinent d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Mar Andreu	2a tinenta d'alcalde	11.400 €
Cristina Fernández	3a tinenta d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Riera	Regidor d'Esports	11.400 €
Lourdes Vilalta	Regidor de Turisme	11.400 €
Gemma Rodríguez	Regidora l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Libry Johanna	Regidora l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Maria Teresa Casanovas	Regidora l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Sílvia Baraldés	Regidora l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Juan Antonio Mani	Regidor l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

GEMMA RODRÍGUEZ
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, GEMMA RODRÍGUEZ (PSC)

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb la cap del principal grup de l'oposició al Ple, Gemma Rodríguez, del PSC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde Solà.

LES PROMESES DEL MANDAT

ST. CLIMENT

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ISIDRE SIERRA (JUNTS)

"Els municipis de la segona corona esperem que els serveis comuns siguin més i millors"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
4.129
Superfície (km²):
10,81 km2
Densitat de població (hab/km²):
381,96
Gentilici:
Climentons
Pagina web de l'Ajuntament:
http://santclimentdellobregat.cat
Correu de l'Ajuntament:
st.climent@diba.cat
Pressupostos 2019:
4.701.883,00 €
Euros/habitant:
1.138,74 €
Demarcació electoral:
L'Hospitalet de Llobregat
Partit judicial:
Sant Boi de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2QUI764

ISIDRE SIERRA
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- En aquest mandat els nostres reptes estan molt lligats als grans reptes que afrontem com a planeta. Volem aprofundir en les polítiques de desenvolupament sostenible a nivell mediambiental, però també social i econòmicament. Està clar que hem de canviar de paradigma i des de Sant Climent volem participar d'aquesta transformació.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Hem d'aprofundir en l'aprofitament de recursos i en l'ús d'energies renovables. Volem potenciar l'explotació sostenible de les zones boscoses i de l'agricultura com a elements essencials d'una economia circular. Pretenem continuar en la millora dels serveis que oferim a la ciutadania, en especial en aquells que afecten a la cultura i al lleure.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- Per una banda hem de culminar l'ampliació i rehabilitació de Ca l'Altisent que s'iniciava en aquesta legislatura passada i que esdevindrà un dels principals equipaments culturals del poble gràcies a serveis que acollirà com el de la futura biblioteca. A més, aquest projecte s'ampliarà amb la creació d'un gran parc metropolità que tindrà la seva entrada precisament en aquest punt.
No voldria en tot cas deixar d'esmentar també que continuarem treballant per tal de disposar d'un projecte d'assistència sociosanitària per a la nostra gent gran.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Al nostre entorn comptem amb la sort de disposar d'una administració que ens permet tenir serveis comuns de qualitat com és l'Àrea Metropolitana de Barcelona. És cert que els municipis de la segona corona esperem que, especialment a partir d'aquest any, encara siguin més i millors aquests serveis, però crec que som afortunats de comptar amb aquest suport. En tot cas, si haig d'assenyalar aspectes concrets crec que apuntaria especialment al transport públic. Aquest és un dèficit important a molts dels municipis petits del Baix Llobregat.

La reforma de ca l'Altisent, una prioritat del mandat / Ajuntament de Sant Climent

ELS SOUS DELS POLITICS

L'alcalde de Sant Climent s'apuja el sou més de 7.000 euros

Redacció

ISIDRE SIERRA TÉ UNA RETRIBUCIÓ PER AL NOU MANDAT DE 29.400 euros bruts anuals. Pugen les indemnitzacions per assistència a les juntes de govern, de portaveus, plens i comissions de comptes.

Sant Climent continua el corriol obert pels altres consistoris de la comarca i fa una pujada generalitzada de les retribucions al seu plenari. Isidre Sierra, el batlle del poble que arriba al seu tercer mandat, passa a cobrar 29.400 euros bruts anuals amb una dedicació parcial del 75%. A la legislatura 2015-2019, Sierra percebia 22.000 euros l'any amb la mateixa dedicació. Aquest cas no és aïllat, pel fet que l'altre càrrec electe que té un sou fixe, el tinent d'alcaldia, amb la mateixa dedicació parcial que el batlle passa de cobrar 17.000 euros bruts anuals a 20.400.

No només pugen a Sant Climent les retribucions fixades d'aquests dos regidors del govern, també ho fan les tres reunions al mes del consell de govern, que passa d'indemnitzar-se amb 380 euros per sessió a 475 el 2019. La junta de portaveus, de caràcter bimensual, passa de 200 euros de retribució per sessió a 250, cosa que també s'observa en l'increment per assistència a la junta de govern i a la comissió especial de comptes que augmenta de 800 a 100 euros per regidor i sessió. L'assistència a plens, un cada dos mesos els de caràcter ordinari, passen de 45 euros per sessió i regidor al 2015 a 75 a la nova legislatura.

Respecte de les subvencions donades als grups municipals cada més, l'augment és el mateix que als plens, amb assignacions de 75 euros al mes, un total de 900 euros l'any per a cada grup polític. Per cada regidor, els partits reben 25 euros al mes.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Isidre Sierra	Alcalde	29.400 €
Montse Fulquet	1a tinenta d'Alcalde	20.400 €
Salvador Tugas	2n tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Jesús Insausti	3t tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Neus Serrano	regidora d'Educació	Assistència a òrgans col·legiats
J. Antonio Monteagudo	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
David Roda	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laura Catalán	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Judith Amigó	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ismael Mora	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Elisabet Marcos	regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

JOSÉ ANTONIO MONTEAGUDO
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JOSÉ ANTONIO MONTEAGUDO (PSC)

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el cap del principal grup de l'oposició al Ple, Jose Antonio Monteagudo Urgell, del PSC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde Sierra.

LES PROMESES DEL MANDAT

EL PAPIOL

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, JOAN BORRÀS (ERC)

"Hem de treballar conjuntament en la millora del transport públic, tenint en compte al mobilitat sostenible"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
4.145
Superfície (km²):
8,95 km2
Densitat de població (hab/km²):
463,12
Gentilici:
Papiolencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.elpapiol.cat
Correu de l'Ajuntament:
papiol@diba.cat
Pressupostos 2019:
6.499.444,08 €
Euros/habitant:
1.568,02 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/36GEaJ1

JOAN BORRÀS
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Tenen a veure amb el posicionament i la situació del Papiol al seu territori, amb la nostra relació amb els municipis veïns i amb estar atents perquè no se'ns escapin les oportunitats. Haurem d'estar amatents per concretar bé els objectius de creixement del Papiol per als propers vint-trenta anys perquè encaixin dins del Pla director urbanístic (PDU) de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). El PDU és un instrument de planificació estratègica del territori que intenta visualitzar el futur de tots els àmbits de l'àrea metropolitana: infraestructures, habitatge, connexions, activitats, espais protegits, etc. Hem d'aprofitar el PDU per aconseguir un creixement sostenible del nostre municipi, per garantir una bona qualitat de vida per als papiolencs i papiolenques, per preservar els nostres valors naturals, per millorar les nostres infraestructures... Hem de definir bé els objectius del Papiol del futur per no perdre el tren i quedar al marge. En aquest sentit, ja hem començat a redactar un pla local d'habitatge, amb el suport de la Diputació de Barcelona.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- Es tracta de la finalització de tres projectes en els quals fa temps que treballem. El passat mandat, per exemple, vam aconseguir el finançament per a la construcció d'un nou consultori mèdic, del qual ja tenim un avantprojecte. Les obres del consultori es faran durant el present mandat. També continuarem el projecte per arranjar el Camí de Sant Jaume al seu pas per la nostra zona del riu; i pel que fa als residus, acabarem d'implementar el nou sistema de contenidors intel·ligents.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- L'anterior mandat vam començar a treballar en un projecte molt necessari per a la vida al Papiol: la dotació d'un equipament cultural polivalent. Hi vam començar a treballar conscients que no era un projecte a curt termini. Tot i que no el veurem acabat demà mateix, ja tenim la ubicació i un avantprojecte. Ara s'ha de redactar el projecte executiu i la idea és que les obres comencin durant aquest mandat.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Hem de treballar conjuntament en la millora del transport públic col·lectiu, tenint en compte la mobilitat sostenible.

La revifalla de la construcció afecta també al Papiol

ELS SOUS DELS POLÍTICS

Puja l'assignació municipal per als sous dels regidors del Papiol en 25.000 euros l'any

Redacció

L´ALCALDE JOAN BORRÀS TÉ DEDICACIÓ EXCLUSIVA mentre que el primer tinent d'alcaldia en té de parcial. Els salaris oscil·len entre els 39.500 euros el més alt, el del batlle, i els 2.525 euros, el corresponent a un regidor a l'oposició.

El Papiol va aprovar al mes de juliol el seu nou cartipàs municipal i, amb aquest, les retribucions dels diferents càrrecs electes a les últimes eleccions municipals de 2019. Aquest petit municipi entre el riu Llobregat i el Parc Natural de Collserola es regeix per normes diferents a altres consistoris més grans on les retribucions als regidors estan fixades.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Joan Borràs i Alborch	Alcalde	39.500 €
Jordi Bou i Compte	1r tinent d'alcalde	25.335 €
Albert Querol Lacarte	2n tinent d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Cristina Torrent	Regidora de Benestar Social	Assistència a òrgans col·legiats
Sílvia Romero	Regidora de Sanitat	Assistència a òrgans col·legiats
Anna Serra	Regidora d'Educació	Assistència a òrgans col·legiats
María José Giner	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
María Jesús Álvarez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Isaac Rosa	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Ana Schkot	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Meritxell Aguilar i Garcia	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

Nou sistema de retribucions

El Ple municipal ha establert, en aquesta ocasió, un nou sistema de retribucions al consistori. Així, s'estipulen que només hi pot haver un electe amb dedicació exclusiva, que ha de ser l'alcalde, en aquest cas en Joan Borràs, i un altre càrrec amb dedicació parcial, destinat obligatòriament al primer tinent d'alcalde, en aquest cas Jordi Bou. Les assignacions establertes pel batlle del Papiol son de 39.500 euros anuals i de 25.335 € per al primer tinent d'alcalde.

Respecte a la resta de regidors, quatre formen part del govern i cobren en total 51.900 € anuals, una 12.975 euros cadascun. Els altres cinc, en són a l'oposició i tenen una retribució establerta de 10.500 € anuals en total, és a dir, 2.625 € a l'any per regidor. El cost anual total de les assignacions per a aquest mandat 2019-2023, entre alcalde, primer tinent i regidors és de 127.235 euros anuals.

Sí comparem la despesa de sous municipals al Papiol respecte a 2015 (quan va iniciar-se l'anterior mandat) veurem que l'augment total brut anual es de 24.155 euros.

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, MARÍA JOSÉ GINER (Sumem)

MARÍA JOSÉ GINER
REGIDORA

"Cal donar solució a la problemàtica d'inundacions del Papiol de Baix"

- Quins considera que són els desafiaments que ha d'afrontar el municipi els pròxims quatre anys?
- Des del grup municipal de SUMEM pel Papiol pensem que són molts i molt importants els desafiaments que hem d'afrontar en aquesta legislatura. Caldria destacar-ne la millora de la connectivitat del nostre municipi amb la resta de la comarca, així com amb les entitats proveïdores de serveis de la salut. També hem de potenciar la transició ecològica engegant projectes que fomentin l'ús de les energies renovables, el reciclatge i la reducció de les emissions, i haurem de dinamitzar l'economia local. I evidentment, situarem les persones al centre de les nostres polítiques, millorant els serveis que proporcionen benestar social i que mantenen la cohesió social.

- Ens podria concretar tres mesures que demanarà que s'impulsin per treballar-les amb el Govern al llarg d'aquest mandat?
- Des de la nostra arribada al consistori i, fins i tot, des de l'inici de la campanya, el nostre objectiu ha estat la millora de la qualitat de vida dels nostres veïns i veïnes. Pensem que, entre moltes d'altres, hi ha tres mesures a prioritzar. En primer lloc, donar una solució a la problemàtica d'inundacions del Papiol de Baix. És un tema de justícia social, d'igualtat entre ciutadans i de seguretat. En segon lloc, la potenciació de l'atenció a les persones més fràgils i en situació de vulnerabilitat, és a dir, treballar per un poble més amable, accessible, integrador i igualitari. I la tercera mesura seria treballar la connectivitat i la visibilitat del Papiol dins la nostra comarca i dins l'àrea metropolitana.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
- La gran actuació o projecte al nostre municipi és la que fa vint anys, el Grup Municipal Socialista, va intentar gestionar: la construcció del nou ambulatori municipal. Aquest equipament ha de portar la qualitat i la dignitat en l'assistència que tant els nostres veïns i veïnes, com els professionals de la salut, necessiten.

- Com descriuria els primers mesos del Govern municipal?
- Per part nostra han estat uns mesos plens de feina i d'il·lusió. Amb moltes idees per canalitzar i molts projectes a definir. Per part de l'equip de govern, amb molt d'hermetisme i poc aprofitament de les ganes de col·laborar i treballar de la resta del consistori.

- Com és la relació amb el nou equip de govern?
- Correcta i cordial.

LES PROMESES DEL MANDAT

LA PALMA

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, XAVIER GONZÁLEZ (LA PALMA SEMPRE)

"La Palma necessita un espai social i cultural obert a tot el poble"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
2.954
Superfície (km²):
5,46 km2
Densitat de població (hab/km²):
541,02
Gentilici:
Palmerencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.lapalmadecervello.cat
Correu de l'Ajuntament:
palma@diba.cat
Pressupostos 2019:
3.799.998,48 €
Euros/habitant:
1.286,39 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Sant Feliu de Llobregat
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/37Ol1Fa

XAVIER GONZÁLEZ
ALCALDE

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?

- Acabem d'iniciar un nou mandat (2019-2023) dins d'una dècada complicada, on tenim un repte majúscul. Individualment, col·lectivament, socialment, políticament, ambientalment, econòmicament hem d'esmerçar molts esforços, tots els esforços, per capgirar una tendència que ens pot portar, si no prenem les mesures adequades, a una situació sense retorn.

Ambientòlegs, ecòlegs, economistes, antropòlegs, sociòlegs..., ens adverteixen constantment que el medi ambient, la societat del benestar i tots els drets adquirits en els últims temps es troben en greu perill, en retrocés, un retrocés que en alguns casos pot ser irreversible.

El nostre entorn està amenaçat per la contaminació atmosfèrica, pel canvi climàtic i per la pèrdua greu de biodiversitat. L'educació, la salut, el benestar, el dret a una vida digne, està en evident perill de caure en mans d'especuladors que el seu gran objectiu és repartir beneficis. I per últim la llibertat, la dignitat i l'equitat, són drets que en la societat actual podem perdre en mans de polítiques retrogrades allunyades dels progrés humà i social resultat de moltes lluites en les ultimes dècades.

La principal qüestió és trencar amb la irreversibilitat de tots aquests processos que actualment estan posant en perill el futur dels nostres fills.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?

- El **nostre entorn amenaçat** per la contaminació atmosfèrica, pel canvi climàtic i per la pèrdua greu de biodiversitat. **L'educació, la salut, el benestar, el dret a una vida digne**, tot en perill de caure en mans d'especuladors que només tenen com objectiu tenir beneficis. I per últim la **llibertat, la dignitat i l'equitat**, drets que estan en perill de perdre en mans de polítiques retrogrades allunyades dels progrés humà i social resultant de les lluites de les ultimes dècades.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?

- El gran projecte que necessita la Palma és un **espai social i cultural** obert a tot el poble. En aquest espai s'inclouria **la biblioteca**, amb les dimensions necessàries per poder formar part de la xarxa de biblioteques de la Diputació de Barcelona, **espais per les entitats**, algunes amb manques de punts de trobada, **el casal de la gent gran**, més adequat a les seves necessitats, **una sala polivalent** per a actes oberts a tota la població. En resum, un espai de trobada per a entitats i per a la realització de tota mena d'activitats socials, lúdiques i culturals del municipi.

- Quins aspectes creu que s'han de reformar o millorar de manera mancomunada amb altres municipis veïns?

- Els serveis a les persones i el tractament de les problemàtiques ambientals són els gras reptes que hem d'assumir a nivell municipal i supramunicipal (comarca, AMB,..). No podem, per una incapacitat econòmica i per un compromís territorial, resoldre municipi a municipi tots aquests reptes globals. Nosaltres com a municipi més petit de l'AMB no podem pretendre oferir tots els serveis que ofereixen els pobles veïns i per altra banda no podem fer polítiques ambientals sense el compromís i implicació dels altres pobles. No podem fer una gestió forestal eficient sense comptar amb els pobles veïns.

Façana del jove Ajuntament / Arxiu

ELS SOUS DELS POLITICS

La Palma manté el sou de l'alcalde i fa créixer les indemnitzacions per assistències

Redacció

L´ALCALDE XAVIER GONZÁLEZ cobra el mateix que a l'anterior mandat: 35.000 euros bruts l'any. Els regidors només tenen el sou per assistència a plens, juntes de govern i comissions.

La Palma de Cervelló congela els sous. El municipi que va proclamar la seva independència de Cervelló el 21 de juliol de 1998 des del balcó de la rectoria local, és de les poques localitats del Baix Llobregat que no ha sofert un augment en les retribucions que cobren els seus líders polítics.

L'alcalde del poble, Xavier González Alemany, rebia per a la legislatura 2015-2019 un sou brut anual de 35.000 euros, distribuït en 12 pagues anuals. Per al mandat sorgit a les darreres eleccions municipals, el 2019-2023, González manté exactament la mateixa retribució sense cap tipus d'increment.

Respecte a la resta de regidors i equip de govern, no tenen fixat salari ni dedicació. Per això, percebran les indemnitzacions corresponents a l'assistència als òrgans col·legiats que corresponen a plens, juntes de govern local, comissions informatives (composades de les comissions especials de comptes i permanents sobre planificació urbanística i ordenació del territori) i la comissió deliberant.

Els 11 regidors percebran 105 euros per l'assistència a cada ple, cinc euros més que el 2015. La junta de govern local passa a tenir una indemnització de tres euros més que fa quatre anys, arribant als 53 euros el 2019; mateix increment i retribució per cada sessió que les comissions informatives (Especial de Comptes i Permanent sobre Planificació Urbanística i Ordenació del Territori).

Per últim, la comissió deliberant puja 10 euros a aquesta legislatura, incrementant-se de 240 a 250 euros per sessió. A més, per cada regidor i mes natural, es percebrà un màxim de tres assistències a la comissió deliberant.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Xavier González Alemany	Alcalde	35.000 €
Rosa Escobar	1r tinenta d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Dani Muxí	2n tinent d'alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Roc Sanarau Peris	Regidor de Comunicació	Assistència a òrgans col·legiats
Susanna Fort	Regidora de Salut	Assistència a òrgans col·legiats
Anna Pascual Roca	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Míriam Diez	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Jordi Segura Tejedor	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Laura Prieto	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Enric Bellver Ballester	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Javier Lahoz	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

ANNA PASCUAL
REGIDORA

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, ANNA PASCUAL (JUNTS)

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el cap del principal grup de l'oposició al Ple, Anna Pascual, de Junts per Catalunya, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde González.

LES PROMESES DEL MANDAT

CASTELLVÍ

QÜESTIONARI A L'ALCALDE, ADRIÀ CAMINO (Endavant)

"Tenim una mancança de transport al municipi i hi posarem tot el nostre esforç"

El municipi, en dades

Nombre d'habitants (2019):
1.884
Superfície (km²):
16,38 km2
Densitat de població (hab/km²):
115,01
Gentilici:
Castellvinencs
Pagina web de l'Ajuntament:
http://www.castellviderosanes.cat
Correu de l'Ajuntament:
comunicacio@castellviderosanes.cat
Pressupostos 2019:
2.188.980,73 €
Euros/habitant:
1.161,87 €
Demarcació electoral:
Sant Feliu de Llobregat
Partit judicial:
Martorell
Més informació sobre el cartipàs municipal i els càrrecs electes a:
https://bit.ly/2QDdK5d

ADRIÀ CAMINO
ALCALDE

- Què s'ha trobat en entrar a l'Ajuntament? Com ha trobat la institució?
- A l'últim mandat es va fer un gran esforç per eixugar el deute que aquest Ajuntament havia assolit en les darreres legislatures. Després de reduir el deute en més d'un 60%, m'he trobat un Ajuntament sanejat i preparat per tirar endavant, afrontar els grans reptes del municipi, fer inversió en via pública i en infraestructures per tal de millorar els serveis.

- Quines són les principals qüestions i desafiaments del municipi que caldrà abordar en aquest mandat?
- El principal desafiament és lluitar contra el desequilibri territorial, millorant les infraestructures, la via pública i els serveis. Tenim una mancança de transport al municipi, és per aquest motiu que posarem tot el nostre esforç en poder tenir un servei de transport no deficitari.

- Ens podria concretar tres objectius que es marca l'equip de govern per portar a terme els pròxims quatre anys?
- El primer gran objectiu és realitzar el clavegueram de Can Sunyer i Valldaina, per tal de poder recepcionar la urbanització. A Can Sunyer i Valldaina viu el 40% de la població de Castellví de Rosanes, que està patint un greuge comparatiu amb la població que viu a d'altres nuclis del municipi. És prioritari per a l'equip de govern construir el clavegueram i recepcionar la urbanització per equilibrar la balança i garantir que tots els ciutadans del municipi tenen els mateixos drets.

El segon gran objectiu és la millora de la xarxa de distribució de l'aigua. Actualment la xarxa de distribució de l'aigua es troba en una condició deficitària; estem perdent al voltant del 40% de l'aigua que es distribueix per la nostra xarxa, tenim problemes de pressió distribuïts en diferents punts del municipi i fuites recurrents que afecten gran part de la població de Castellví de Rosanes.

El tercer gran objectiu és la construcció del Centre Social i Piscina Municipal. Castellví de Rosanes té una mancança d'espais socials i d'oci, llocs on relacionar-se i fer vida de poble. Aviat farà deu anys que Castellví de Rosanes no disposa d'una piscina municipal. Des d'aquesta perspectiva, tenim un projecte de reutilització dels diferents espais i edificis públics per tal de restaurar, reconstruir i donar utilitat a espais municipals.

- Quina és la gran actuació o projecte a llarg termini que necessita el municipi, encara que no s'assoleixi en aquest mandat?
- El principal desafiament que hem d'abordar és el desequilibri territorial. Aquesta qüestió la patim i l'hem d'afrontar en dues vies.

La primera és el desequilibri territorial dintre del nostre propi municipi. Les característiques de Castellví de Rosanes, un municipi amb pocs habitants disgregats en 5 nuclis de població (nucli antic, Taió, Can Sunyer i Valldaina, Miralles i Els Àngels) en un territori molt extens, comporten una sèrie de dificultats a l'hora d'oferir els mateixos serveis i de repartir els recursos equitativament entre tota la ciutadania. Des de l'ajuntament hem de garantir que tots els ciutadans de Castellví de Rosanes tinguin els mateixos drets i facilitats, així com una repartició de recursos equitativa. La segona és el desequilibri territorial fora del nostre municipi. Castellví de Rosanes és el poble més petit del Baix Llobregat. La idiosincràsia i les característiques del nostre municipi disten bastant del conjunt de pobles i ciutats de la comarca. Això comporta un desavantatge comparatiu amb altres municipis, especialment en relació a recursos, serveis i infraestructures. Des de l'ajuntament hem de vetllar per equilibrar aquesta balança i poder oferir als ciutadans de Castellví de Rosanes les mateixes oportunitats que tenen els ciutadans de la comarca.

Façana de l'Ajuntament de Castellví

ELS SOUS DELS POLITICS

Només l'alcalde i tres regidors Castellví de Rosanes tenen un sou fixe

Redacció

EL BATLLE ADRIÀ CAMINO TÉ UNA RETRIBUCIÓ bruta anual de 28.000 euros amb les dietes per assistència a juntes de govern, comissions informatives i plens. Només tres dels sis regidors de la junta de govern tenen una retribució fixa.

El poble amb menys població del Baix Llobregat també apuja els sous dels regidors membres del govern però manté a la meitat del consistori sense una retribució fixa. L'alcalde de Castellví de Rosanes, Adrià Camino, s'apuja el sou fins als 28.000 euros bruts anuals, 12.000 euros més que el seu antecessor al càrrec que percebia 16.000. La dedicació del nou batlle és del 75%, però amb presència efectiva a l'ajuntament tota la jornada.

A l'anterior mandat només un dels regidors tenia dedicació completa, amb una retribució de 13.160 euros bruts anuals. Ara, per a la legislatura 2019-2023, passen a ser tres regidors membres de l'equip de govern amb una retribució fixada. Teresa Mínguez, amb dedicació completa, rep 21.000 euros bruts anuals; Joan Carles Almirall, amb dedicació del 50%, 10.500 euros bruts l'any; i Victoria Castellanos, amb dedicació del 49%, 10.290.

La resta de membres de la corporació (tres del govern i dos a l'oposició) cobren indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats, com succeïa a l'anterior legislatura amb quatre edils. Aquestes retribucions també augmenten després de les eleccions municipals de 2019, passant l'assistència als plens de 125 euros per sessió a 150; la junta de govern passa dels 300 als 410 euros per sessió; i les comissions informatives de 125 a 150 euros per sessió. D'aquesta manera, per a la legislatura 2019-2023, tots els regidors de l'Ajuntament de Castellví de Rosanes rebran, a més dels sous fixes, 900 euros anuals per l'assistència a plens ordinaris. Els membres de la junta de govern cobraran unes dietes extres de 9.840 euros l'any per l'assistència a les reunions. Amb aquesta informació, el salari total (sense comptar juntes i plens extraordinaris) de Camino seria, aproximadament, de 38.700 euros anuals.

NOM POLÍTIC	CÀRREC	SOU BRUT ANUAL
Adrià Camino Fideu	Alcalde	28.000 €
José Cara	1r tinent d'Alcalde	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Carles Almirall	2n tinent d'Alcalde	10.500€
Tere Mínguez	Regidora de Cultura	21.000 €
Victoria Castellanos	Regidora d'Igualtat de Gènere	Assistència a òrgans col·legiats
Amalia Sánchez	Regidora de Medi Ambient	Assistència a òrgans col·legiats
Mari Carmen Pérez	Regidora de Seguretat	Assistència a òrgans col·legiats
Joan Carles Ventura	Regidor a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats
Anna Gil	Regidora a l'oposició	Assistència a òrgans col·legiats

JOAN CARLES VENTURA
REGIDOR

QÜESTIONARI A L'OPOSICIÓ, JOAN CARLES VENTURA (ERC)

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el cap del principal grup de l'oposició al Ple, Joan Carles Ventura, d'ERC, en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la petició per respondre l'enquesta i contraposar-la a la de l'alcalde Camino.

ESQUERRA REPUBLICANA

ELS MILLORS REPORTAGES DEL 2019

Recull dels reportatges més destacats de l'any passat, en 14 seccions

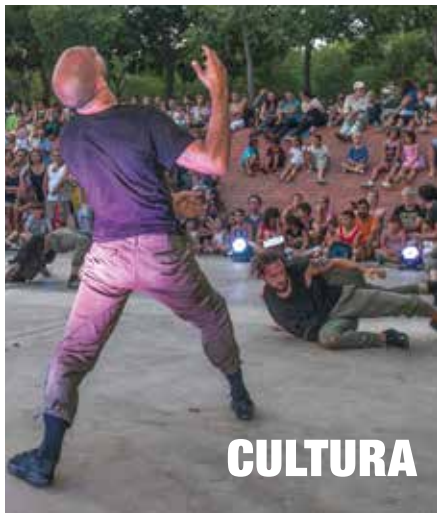

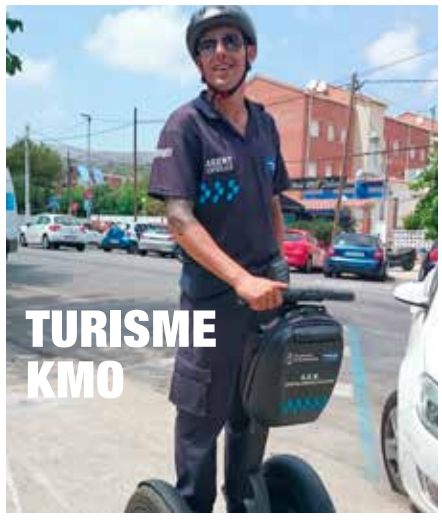

SEGURETAT

Quiesqualbaix.com

Radiografia dels que manen al Baix Llobregat i l'Hospitalet

Poder institucional

Poder judicial

Poder policial

Poder mediàtic

Poder polític

Món educatiu

Món econòmic

Món lleure

Món religiós

Món laboral

Món sanitari

Món cultural

Món esportiu

Món associatiu

Una producció de

En col·laboració amb

El pdf del llibre es pot descarregar grauïtament des de les webs **quiesqualbaix.com** i **elllobregat.com** només responent un breu qüestionari que ens servirà per elaborar reportatges sobre el nostre territori.
Qui desitgi tenir el llibre en format tradicional, el pot demanar a **coordinacion@bcncontentfactory.com** o encarregar-lo a **Amazon**.

JOAN PORTALS, comissari cap de la Regió Metropolitana Sud dels Mossos d'Esquadra

"Sempre estem en el focus d'atenció, però a vegades es parla amb excessiva lleugeresa"

EL COMISSARI PORTALS VA VISITAR LA REDACCIÓ DE EL LLOBREGAT PER FER L'ENTREVISTA | FOTOS DE CARLOS MANZANO

Joan Portals té 56 anys, és llicenciat en Criminologia i des de setembre és el comissari en cap de la Regió Metropolitana Sud, que engloba l'Hospitalet, el Baix Llobregat, el Garraf i l'Alt Penedès. Amb anterioritat havia estat cap dels Mossos a Barcelona -on va viure l'atemptat del 17 d'agost de 2017- i al Pirineu Occidental. Al cos des del 1985, ha viscut el desplegament dels Mossos per tot Catalunya. I és del Prat.

F. J. R. Baena

Vostè és pratenc, i ara ha tornat a casa després de fer el desplegament dels Mossos arreu del país. Com se sent?
Després de 33 anys al cos torno a les arrels.

Fa uns 100 dies que està al capdavant de la Regió Metropolitana Sud. Quines són les seves primeres sensacions?
Són diverses barreges. Des del vessant més personal estic content de venir a treballar i estar al capdavant d'una regió gran part del territori de la qual conec. També he de destacar l'estabilitat de la plantilla i comandaments: són equips de treball molt compactes i molt units, i això facilita moltíssim la feina als que ens hi hem incorporat.

I com ho porta?
Com a ciutadà del Baix he pogut viure com s'ha desenvolupat la comarca i l'Hospitalet en molts aspectes, fruit d'una feina que han estat fent els ajuntaments. Una evolució que he viscut com a ciutadà i que ara estic copsant en les visites que estem fent a alcaldes.

Una ruta pel territori?
Sí. És el primer que vaig fer quan vaig arribar a la regió. És important i necessari. Vaig adreçar una carta personalitzada a tots els alcaldes i alcaldesses dels 67 municipis de la regió, caps de policia local, a la judicatura i altres institucions rellevants. Tot seguit, hem anat programant visites.

Suposo que cadascú haurà exposat els problemes que té a casa seva. Abans d'entrar més en detall, creu que vivim en una comarca segura?
Jo crec que sí. I ho afirmo rotundament perquè quan estava a la Metropolitana Nord tenia l'obsessió de comparar les dades de delictes amb els de la Metropolitana Sud. Evidentment, les xifres no tenen res a veure. És cert que hi ha fets delinqüencials, que hi ha hagut una pujada en els darrers anys, però puc dir que el Baix Llobregat i l'Hospitalet són, en general, zones segures.

> "Els recursos que entrin amb les noves **promocions** eixugaran **el dèficit** que anem **arrossegant**"

Entrem en matèria. Darrerament s'ha incrementat la pressió sobre el narcotràfic a l'àrea metropolitana, en especial al Baix i a l'Hospitalet. Està tenint fruits aquesta política?
S'està treballant i ens ocupa temps. Voldríem donar les gràcies a la col·laboració de la ciutadania. Hi ha plantacions de marihuana que les estem detectant de manera constant en espais privats, a habitatges o naus i, per tant, si no hi hagués aquesta col·laboració ciutadana, no hi arribaríem.

A vegades, l'acció directa és complicada. En el cas de Sant Cosme, al Prat, treballeu amb Endesa per combatre les plantacions de marihuana a pi-

Passa a la pàgina següent

JOAN PORTALS, comissari cap de la Regió Metropolitana Sud dels Mossos d'Esquadra

Ve de la pàgina anterior

sos, tallant la llum als que registren consums industrials, cosa que indica la presència de cultius. Està donant aquest operatiu els resultats esperats?
Està donant fruits. Sí que hi ha alguns llocs amb més incidència, però tampoc voldria criminalitzar cap barri o districte. És un tema generalitzat. Dit això, hi ha d'haver un treball conjunt amb aquestes empreses hidroelèctriques. Amb les seves denúncies sobre defraudació de fluid elèctric i la participació de la ciutadania, que sent olors i ens avisa, iniciem investigacions que estan donant fruits. En aquest cas en concret, hem fet un dispositiu de manera conjunta amb la policia local del Prat per minimitzar aquesta xacra.

Narcopisos?

Un altre punt delicat de la comarca és Ca n'Espinós, a Gavà, un dels supermercats de la droga de l'àrea metropolitana. Què s'està fent aquí per combatre el narcotràfic?
Fem controls en aquesta zona enfocats en el tràfic de drogues i també per part de les unitats d'investigació. En una intervenció en aquest barri fa poc vam detectar un pis on hi havia producció. Anem treballant-hi. Hi ha recursos, tant de seguretat ciutadana com d'investigació.
Podem parlar de narcopisos al Baix Llobregat?
Jo no parlaria de narcopisos en aquesta regió. Són persones que hi viuen i poden estar ocupant o no, i que en algun dels casos utilitzarien aquestes dependències per treure beneficis. El fenomen dels narcopisos a Barcelona és molt diferent.
El tema de les ocupacions és generalitzat i preocupa molts veïns. Com estan combatent aquesta problemàtica?
És difícil, perquè l'ocupació requereix la denúncia del titular i testimoniatge dels fets. Després hi ha tot un procés judicial que té la seva complexitat. A la Metropolitana Sud hem començat un procediment de treball que garanteix les accions jurídiques dels agents. Se'ns demana que en qualsevol ocupació traiem les persones que hi ha a dins, però això no funciona ben bé així. Estem treballant de valent amb els ajuntaments per intentar agilitzar el màxim possible els procediments, perquè els jutges tinguin les seves eines per determinar quines són les resolucions.
I se'n surten?
És que no és un tema estrictament policial. És transversal. Intervenen els serveis socials, ja que en alguns casos hi ha menors i és delicat. I un procés judicial al mig que probablement alenteix tot plegat.
En el nostre últim número vam recollir el cas d'una casa de luxe en un barri benestant de Castelldefels que havia estat ocupada il·legalment, segons va explicar la víctima. Tenen constància de grups organitzats que es dediquen a ocupar mansions a la comarca?
No em consta que hi hagi algun grup organitzat al darrere fent aquestes accions. Qualsevol denúncia que arribés la tractaríem amb les unitats d'investigació per aturar-ho.
El Baix Llobregat és una comarca amb moltes urbanitzacions, nuclis allunyats dels centres urbans i sovint més desemparats. Són segures les urbanitzacions de la comarca?
No puc dir que siguin insegures, el que passa és que precisament l'inconvenient que tenen és que estan apartades dels grans nuclis urbans. Hi fem un patrullatge dirigit, però probablement si pregunta al ciutadà no anem les vegades que voldrien. Però ser-hi, hi som. També participem amb les associacions de veïns per donar consells de seguretat. Pel que fa als robatoris a l'interior de domicilis, no és un delicte que s'hagi disparat a la Metropolitana Sud respecte d'altres territoris.
I com es treballa per evitar-los?

"És necessari **deixar treballar**. Som professionals. Certs **missatges** no són, a vegades, bons per a nosaltres ni per a la **societat**"

És un dels tres pilars del cos. Hi ha un programa operatiu específic, i aquí treballem amb les policies locals. Hem fet recentment dispositius coordinats a l'Àrea Bàsica Policial (ABP) de Martorell, de Sant Boi, a Sant Vicenç dels Horts... Fem controls específics a les entrades d'aquestes urbanitzacions en unes hores determinades i controlem el transport metropolità, a les estacions de Ferrocarrils de la Generalitat. Ho anem reproduint periòdicament.
És bona la col·laboració dels Mossos amb les policies locals del territori?
Els caps de policia local tenen plena disposició a treballar plegats i a sumar. En els efectius policials de la regió hem de comptabilitzar mossos, policies locals i urbanes. Perquè al final el servei al ciutadà no entén del color de la camisa, la qüestió és donar-li un servei. És evident que a la persona que roben al seu domicili digui que viu en un lloc insegur, però en línies generals jo crec que no és alarmant i és un territori segur.

Incidents a Olesa

Tanmateix, hi ha ajuntaments, com el d'Olesa, que reclamen més efectius per a l'ABP de Martorell, després dels reiterats incidents a la seva Rambla. Des del consistori olesà critiquen que aquesta àrea està "infradotada". Què en pensa?
Hem de treballar amb el que tenim. Ara entrarà una promoció nova al juny, però també hem tingut persones en excedència o en segona activitat. Els recursos que entrin ara vindran a eixugar aquest dèficit que anem arrossegant, ja que en els últims anys no hi ha hagut promocions noves. M'agradaria tenir més recursos a totes les comissaries, però hem de treballar amb el que tenim.
Com ho fan?
Sí que és cert que he proposat tenir una visió de regió: els problemes que pugui tenir Abrera, Olesa o qualsevol altre municipi són problemes de la regió. Per tant, si s'ha de fer una redistribució perquè en algun moment donat hi ha un problema concret, hi destinarem els recursos que corresponguin.
I en el cas d'Olesa?
El cap de la comissaria de Martorell ha mantingut reunions amb l'Ajuntament i la policia local. Si hi ha necessitat de fer algun canvi en el patrullatge o fer alguna redistribució de recursos regionals si ho requereix la problemàtica, ho farem.

Intervencions delicades

Seguim al Baix Nord. El novembre va morir un jove a Abrera per una aturada cardíaca després d'haver estat reduït pels Mossos, ja que es negava a ser ingressat en un psiquiàtric. Cal canviar els protocols d'actuació en casos de persones amb malalties mentals?
Vam anar a donar suport al Servei d'Emergències Mèdiques (SEM). No és que

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

el reduíssim, sinó que vam col·laborar amb el SEM. S'ha de treballar i fer front comú amb el SEM perquè no es produeixin aquestes situacions.

A Esplugues hi va haver al desembre un cas similar. Un jove va morir d'una aturada cardíaca després d'una perillosa persecució.

Pel que m'han explicat, són processos que en el moment de màxima agitació d'una persona li poden acabar provocant una aturada cardiorespiratòria. Vam cridar el SEM i vam sortir darrere seu perquè vam veure que era un perill que agafés el cotxe. Afortunadament, al final no va prendre mal cap ciutadà, però la desgràcia és que aquesta persona va perdre la vida.

Canviem de tema. Vostè va viure els atemptats del 17-A com a cap dels Mossos a Barcelona. Des de fa uns anys, diverses localitats del territori han estat escenari d'operatius contra el gihadisme. Som un focus de radicalització?

Hi ha hagut operatius i segurament n'hi haurà més en el futur arreu, aquí i arreu de Catalunya. Però no s'han d'estigmatitzar aquests indrets. Això pot passar a qualsevol lloc: l'exemple el vam tenir amb el tema de Ripoll. Aquí la clau és també la col·laboració ciutadana. Qualsevol informació que ens traslladen és analitzada i treballada.

L'atac a Cornellà

A l'agost una agent va abatre un home que havia entrat amb un ganivet a la mà amb la intenció d'atacar-la. Per aquella actuació, el cos va rebre crítiques i alabances. Sent que els Mossos estan constantment

qüestionats per les seves actuacions?

Parlem massa aviat de les coses. Per desgràcia nostra, sempre estem en el focus d'atenció. Però a vegades es parla amb excessiva lleugeresa. És necessari, abans de fer crítiques o crear opinió, esperar. En el cas de Cornellà, a partir del moment en què surten les imatges, tothom va callar i no va dir res. És necessari deixar treballar, som professionals. Certs missatges no són, a vegades, bons per a nosaltres ni per a la societat.

Això ve de lluny, sobretot des de l'àmbit de la política, amb la tensió generada pel 'procés'. Sembla que els governs català i estatal els fan servir com una arma llancívola...

No vull opinar. Som un cos professional, i la gent hi treballa per servir el ciutadà, independentment de les seves ideologies. Nosaltres hem de treballar amb màxima neutralitat, honestedat i humilitat i garantir els drets i llibertats de tothom.

Castelldefels no es racista

Reconstruimos la pelea entre jóvenes de la ciudad y los menores extranjeros de marzo

Mossos descarta la motivación racial aunque reconoce insultos xenófobos al día siguiente

En el municipio conviven actualmente en paz más de un centenar de nacionalidades

Francisco J. Rodríguez

Tras un mes en el que se ha hablado mucho sobre los incidentes relacionados con los menores extranjeros no acompañados que se alojaban en la casa de colonias de Cal Ganxo de Castelldefels, las pesquisas de la policía están llevando la investigación hacia otros derroteros. Si en un primero momento se habló de ataque racista al albergue, poco a poco esta tesis pierde fuelle a tenor de los testimonios.

De hecho, fuentes de Mossos explican a El Llobregat que hay que diferenciar entre los hechos del sábado 9 de marzo por la noche y los que ocurrieron un día después, el domingo 10 por la tarde. El primer incidente tuvo lugar tras una pelea entre jóvenes de la ciudad, que estaban con sus coches haciendo botellón en las inmediaciones de Cal Ganxo, y un grupo de menores extranjeros del albergue. La negativa de los jóvenes locales a darles tabaco y alcohol y algunos supuestos comentarios a las chicas del grupo, habría acabado en lanzamiento de piedras por parte de los menores extranjeros. La tensión habría ido en aumento hasta que los jóvenes de Castelldefels se acercaron al centro a buscar su particular venganza. Fuentes policiales explican que no se trató de un asalto muy violento y que las heridas que sufrieron los monitores y otro menor no revistieron gravedad. Unos hechos que supondrían delitos leves de daños, coacciones y lesiones.

Cosa distinta sería el día siguiente, cuando unas 60 personas se desplazaron a Cal Ganxo a protestar. Una concentración en la que sí se habrían proferido insultos racistas y que sí que encajaría en la tipología de delitos de odio. La cuestión, explican fuentes policiales, es determinar quién dijo qué. Sea como sea, la investigación sigue adelante a falta de que la jueza se pronuncie.

Miranda: "No nos cuadra la motivación racista"

Pese a ello, desde la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia de la Generalitat (DGAIA) mantienen que se trató de un ataque de tintes "xenófobos".

No obstante, quien también duda del origen racista del incidente es la propia alcaldesa, María Miranda. "No nos acaban de cuadrar las motivaciones racistas", declara a El Llobregat, ya que en el grupo de jóvenes que subieron a Cal Ganxo a reprender la actuación de los menores allí alojados había sudamericanos y marroquíes, explica. No obstante, evita hacer más apreciaciones a la espera del resultado final de las investigaciones.

De todas formas, Miranda condena enérgicamente ambos incidentes y afea el comportamiento del PP, al que acusa de usar el tema de los menores extranjeros como arma política. "La seguridad es un tema sensible y hacer campaña genera un clima de preocupación", critica Miranda. El partido aludido esgrime los datos del ministerio del Interior que indican un repunte de la delincuencia en la ciudad y considera, también, que el asunto del Cal Ganxo se ha politizado, aunque en el sentido contrario, desde la izquierda. Así lo explica el portavoz del PP, Manuel Reyes, que condena los hechos pero coincide en no ver más que una pelea ente jóvenes "sin motivaciones racistas". Miranda, por su parte, reconoce el repunte de los delitos, pero los desvincula de la llegada de los menores extranjeros a Castelldefels, así como Reyes, que vería necesario hacer un análisis profundo para llegar a dicha conclusión.

Quien también censura la actuación de los populares es ERC. "Los últimos mensajes del PP sobre 'Tolerancia cero' buscan vincular inmigración y nueva ciudadanía con delincuencia", sostiene la regidora republicana Lourdes Armengol, que mantiene que tanto los hechos del sábado 9 de marzo, como los del día siguiente y la contramanifestación en la plaza de l'Església "fueron premeditados y coordinados" y de carácter "racista". Sobre los menores extranjeros, Armengol considera "lamentable" que se les haya querido vincular con diferentes actos vandálicos en la ciudad "solo para sacar rédito electoral".

"Castelldefels ha sido siempre una ciudad de acogida", sostiene la primera teniente de alcalde Candela López, que recuerda que la ciudad alberga más de un centenar de nacionalidades, la que más de toda la comarca. Además, explica que hay que ir con cuidado a la hora de decir que los jóvenes de la ciudad involucrados en la pelea son racistas, y aboga por trabajar la convivencia.

María Miranda, alcaldesa de Castelldefels

"La **seguridad** es un tema **sensible**; si se **politiza** se crea una **alarma** que no se corresponde con la **realidad**"

Candela López, primera teniente de alcalde

"**Somos** una ciudad **acogedora**; **no** ermitiremos que actos como estos borren el **trabajo** hecho"

Manuel Reyes, portavoz del PP

"Nos **sorprende** que se tilde de **racistas** o xenófobos a los **vecinos** de Castelldefels"

Lourdes Armengol, concejala de ERC

"Es **lamentable** culpar a los menores de actos **vandálicos** en la ciudad para sacar rédito **electoral**"

LOS SINDICATOS DE GUARDIA URBANA DE L'HOSPITALET SE MANIFESTARON EL PRIMER DÍA DEL MOBILE WORLD CONGRESS ANTE LOS ASISTENTES | SPL-CME

Grito de alerta de la seguridad local

- Los sindicatos de Guardia Urbana en L'Hospitalet denuncian "falta de efectivos"
- Cs avisa sobre el mismo problema en Gavà y en Collbató revelan "precariedad laboral"

F. J. R.

La supuesta falta de efectivos y las condiciones precarias que denuncian los sindicatos de Guardia Urbana de L'Hospitalet y otros municipios de la comarca se hicieron visibles durante el Mobile World Congress, con una manifestación a sus puertas de los tres sindicatos del cuerpo policial de L'H. Y es que se trata de una problemática que, según sindicatos y otras formaciones políticas, aqueja a diferentes cuerpos municipales del Baix Llobregat.

En la segunda ciudad de Cataluña la situación es más delicada. En febrero los sindicatos UGT, SPL-CME y GiGU denunciaron "falta de efectivos" y "mala organización" del cuerpo durante el evento más grande que se celebra en la ciudad, el congreso de móviles. Precisamente en aquel momento alertaron que mientras en la feria tecnológica había destinados 20 urbanos, tan solo ocho se ocupaban de la seguridad en el resto de la ciudad; cifras que fueron desmentidas por el Ayuntamiento, que las subió a 12 más 10 de proximidad. E incluso algunos servicios se tuvieron que despachar por teléfono, ante la falta de policías.

Al margen del baile de cifras de aquel momento en concreto, los sindicatos han puesto sobre la mesa la necesidad de aumentar la plantilla de guardia urbana en L'Hospitalet. "Ahora mismo no podemos ofrecer a la ciudad la seguridad que se merece", afirma rotundo a El Llobregat Juanjo Torán, primer secretario del SPL-CME. Torán explica que está previsto que entren agentes, pero no los suficientes. De hecho, más de una treintena se jubilarán este año, gracias a un cambio legal que permite hacerlo a los 60. El Ayuntamiento, a su vez, convocó a principios de marzo más de 40 nuevas plazas para la Guardia Urbana, que servirán para cubrir estas jubilaciones. La cuestión, sin embargo, es que se van cubriendo las jubilaciones, pero no se soluciona, señalan los sindicatos, la falta de personal. "Hay una falta de previsión muy grande", afea Torán, que recuerda que hace años había mucha más presencia de la urbana en las calles. Para el GiGU las jubilaciones anticipadas "han hecho emerger el problema de falta de agentes", explican fuentes del sindicato a esta revista. Preguntado al respecto, el teniente de alcalde de Seguridad, José María García Mompel, reconoce que siempre se podría tener más personal, pero defiende la actuación municipal a la hora de gestionar la plantilla.

Una cuestión, la de la falta de efectivos, que preocupa al cuerpo. Desde el GiGU lamentan que el Ayuntamiento históricamente haya apostado más por las horas extras que por ampliar la plantilla, cosa que genera más desgaste laboral y, por consiguiente, peor prestación del servicio. Reconocen, no obstante, que se han puesto refuerzos nocturnos, una franja del día especialmente delicada. "Somos una ciudad segura, en general no hay falta de cobertura", afirma Mompel al respecto.

Sea como sea, desde el GiGU critican que hay "mala gestión" municipal de los recursos tanto humanos, como materiales y económicos. Un punto en el que coinciden con el SPL-CME. Sobre esta cuestión, el teniente de alcalde hace valer la reciente inversión efectuada por el consistorio para renovar los uniformes y la flota de vehículos, además de la nueva central de mando instalada en la comisaría de la calle Migdia. Desde el SPL-CME circunscriben la inversión en una operación de imagen del Ayuntamiento, mientras que desde el GiGU, aunque celebran que se inviertan recursos en el cuerpo, piden que se haga con un criterio. "Con solo una gran inversión no mejoras la gestión de la Guardia Urbana", aseguran.

Por otro lado, coinciden en lamentar que, a día de hoy, las horas extras se estén cobrando con meses de retraso. Una situación que, unida a la "dificultad" para ascender o cambiar de unidad, genera "desmotivación" entre los agentes, muchos de los cuales se plantean marchar a la guardia urbana barcelonesa o a Mossos.

Problemas también en Gavà y Collbató

L'Hospitalet no es el único municipio con problemas en su guardia urbana. En los últimos meses han surgido polémicas relacionadas con las policías locales de Gavà y Collbató. En el primer caso, las críticas provenían de Ciudadanos, que alertó de falta de efectivos y mandos. Sin embargo, desde el ayuntamiento gavanense han precisado a El Llobregat que la ratio actual es de 1,56 agentes por cada mil vecinos, por encima de la media catalana, que es de 1,44. También añaden que se ha invertido en recursos materiales para mejorar las condiciones de los policías.

Por su parte, CCOO denunció a finales de febrero precariedad laboral en la Guardia Municipal de Collbató, extremo negado por el consistorio, que se muestra abierto a negociar soluciones a las reivindicaciones laborales de los agentes.

¿Problemas con la nueva central de L'H?

L'Hospitalet estrenó en marzo una nueva sala de mando de la Guardia Urbana y de gestión de la movilidad. Un espacio de 200 metros cuadrados que generó el enésimo desencuentro entre agentes y Ayuntamiento. El Llobregat pudo saber, a través de distintas fuentes del cuerpo de Guardia Urbana, que esta central de mando quedó desierta tras la inauguración, que se habría habilitado sin tener en cuenta las recomendaciones de los agentes y que estaría dando problemas técnicos. Fuentes municipales, sin embargo, lo niegan, aunque reconocen que los agentes siguieron trabajando en la de Les Planes -junto con Mossos- tras la inauguración de la nueva, que está en "fase de pruebas".

Mompel, teniente de alcalde de Seguridad en L'Hospitalet: "Somos una ciudad segura"

Castelldefels: El zoco en la playa

Llega el verano y el Paseo Marítimo se convierte en un auténtico mercado

Manteros, masajistas, vendedores, comerciantes y visitantes coinciden

Lucas Cañete

Son las cinco de la tarde en la playa de Castelldefels y el 'zoco' se pone en marcha. Una docena de hombres empujan bolsos enormes apilados en pequeños carritos con ruedas. A la mañana no han podido instalarse por la presencia policial y buscan aprovechar la afluencia de gente en las horas previas a que comience la verbena de San Juan.

Sin policías por la tarde, estos particulares comerciantes se instalan en el Paseo Marítimo de Castelldefels, estrechando aún más el espacio para peatones y bicicletas. Zapatillas de todos los colores, camisetas de fútbol y gafas de sol son los productos más comunes en las mantas. La gente que pasa los mira, pero no con extrañeza, sino con la misma naturalidad con la que se observa a los niños correr llenos de arena hacia las duchas, y algunos viandantes se detienen para ver de cerca alguno de estos productos que ha llamado su atención. El 'zoco' del Paseo Marítimo ya ha abierto.

El mantero es la figura polémica clásica del verano. Si las ya típicas olas de calor africanas invaden el clima español, las olas de manteros invaden los paseos de muchas playas a lo largo y ancho del país. Y, como las olas de calor, los manteros también generan fuertes polémicas.

El comercio local, el primer afectado

"Deberían estar regularizados como nosotros", denuncia Patricia, comerciante miembro del Colectivo de Artesanos de Castelldefels. La aparición de manteros "marca un antes y un después en todo el comercio local", según Araceli, una comerciante que lleva más de 25 años en los "puestos legales" de la playa, los principales afectados por el top manta.

La Feria de Artesanías de la Playa de Castelldefels nació en 1984. A lo largo de su historia sus puestos han cambiado de localización, pero siempre han estado junto al Paseo Marítimo. Sus miembros han vivido en primera persona los efectos de la competencia desleal. "Imagínate que antes éramos 16 paradas y ahora somos la mitad", me cuenta Clara, quien lleva varios años con su parada. "Nosotros pagamos de todo. Permiso, seguros, autónomos, seguridad por la noche…", una inversión que cada año es menos beneficiosa y que preocupa a los comerciantes.

El papel de la Policía Local

Graciela lleva más de 20 años en los puestos de la playa y en todo ese tiempo no ha visto ningún cambio positivo. "El problema va a peor y la gente no se da cuenta", explica indignada. En todos los comerciantes puede percibirse una gran decepción con las fuerzas policiales, que a su parecer "no hacen nada". "Ha habido años de llamar cuatro o cinco veces al día… y nada", cuenta Araceli, la vendedora que lleva más años dentro del comercio local.

En pocos metros de distancia, en la zona de playa de castelldefels, conviven las paradas de los artesanos (arriba) con los manteros que venden todo tipo de productos (derecha) | IC

"**Pagamos** de todo: Permiso, seguros, autónomos…", explica una **comerciante** de las **paradas** del Paseo

Passa a la pàgina següent

Raúl Vergel, jefe de la Policía Local: "El top manta no es solo un problema policial"

Desde el cuerpo de Policía Local aseguran a esta publicación que en los últimos tiempos el número de manteros que se colocan en diferentes puntos de Castelldefels se ha reducido, pasando del alrededor de 150 a los 35 de la actualidad, la mayoría de los cuales son residentes en la ciudad. Raúl Vergel, jefe de Policía Local, achaca este descenso a las "actuaciones contundentes" que han llevado a cabo junto a Mossos d'Esquadra y Policía Nacional, consistentes en la incautación de unos 5.000 productos, la identificación de los manteros y la apertura de atestados policiales.

Sin embargo, Vergel considera que el top manta "no es solo un problema policial". En este sentido, destaca que muchos manteros han expresado que quieren dejarlo. "Hay que ver qué alternativa dar a estas personas para que puedan tener posibilidades en el mercado laboral", sostiene. Unas vías, remarca, que los servicios sociales municipales están buscando.

El jefe de la Policía Local también explica que muchos manteros se instalan a última hora de la tarde, que es cuando los agentes encargados de vigilar se retiran. Detalla, igualmente, que las principales quejas son de peatones por ocupación de la vía pública y por peleas entre manteros a la hora de buscar un hueco.

Vergel también destaca que el top manta no es la "prioridad" en materia de seguridad de una ciudad como Castelldefels.

Ve de la pàgina anterior

La Policía Local trabaja para controlar dentro de sus posibilidades las zonas típicas donde trabajan los manteros, pero también se encuentran con límites de personal y de tiempo. "Nosotros recibimos órdenes de evitar la ocupación de la vía pública y, cuando podemos, incautamos su mercancía", nos dice un agente local. Al problema de la falta de personal suficiente para poder cubrir todas las zonas se agrega que muchos de los manteros no tienen documentación, por lo que es prácticamente imposible multarlos.

Al otro lado de la manta

Y si bien los manteros son los 'enemigos' del comercio local, tanto en Castelldefels como en Barcelona, no hay que olvidar que "ellos también tienen que buscarse la vida", como decía una vendedora de la playa. Con el objetivo de sobrevivir, hace 8 años Cheik llegó de Senegal, buscando ganarse la vida.

"No tengo papeles y así no tengo forma de trabajar", confiesa resignado. Cheik fue el único que no tuvo problemas para hablar con El Llobregat, mientras sus compañeros de manta esquivaban contestar preguntas o contar su historia.

Inclusión y otras actividades en el 'zoco'

Como buen zoco, la playa de Castelldefels ofrece productos de todo tipo. Aprovechando la llegada del verano, Unilever ha apostado por ampliar su programa 'Soy Frigo' de venta de helados, con el objetivo de mejorar la inserción laboral de las personas jóvenes, poniendo este año especial atención a las mujeres supervivientes de violencia de género. Una vez hayan superado la fase de capacitación, estas mujeres accederán a uno de los puntos de venta que Frigo tiene en algunos de los municipios donde tiene acuerdos de colaboración.

"Soy Frigo es un proyecto de ámbito mundial cuyo objetivo es ayudar a generar, hasta 2020, 3.000 empleos en España, 10.000 en Europa y 100.000 en todo el mundo, contribuyendo a mejorar la empleabilidad de colectivos vulnerables o en riesgo de exclusión social. Confío en alcanzar estos objetivos", afirma Jerome du Chaffaut, Director General de Unilever España.

La iniciativa 'soy frigo' quiere ser un apoyo para personas en riesgo de exclusión y es una oportunidad laboral

Cheik, un mantero de Castelldefels: "No tengo **papeles** y así no tengo forma de **trabajar**"

Por lo tanto, este verano podremos ver a los vendedores de helado en puntos estáticos o en bicicletas por la playa. Los vendedores de Frigo se suman a los vendedores ambulantes de bebidas y a las masajistas, que recorren la playa todos los veranos. Esto es solo una muestra más de la gran actividad comercial, legal e ilegal, que se desarrolla en las playas, con diferentes productos y diferentes procedencias.

De víctimas a supervivientes

El Grup d'Atenció a la Víctima de Mossos proporciona apoyo a personas que han sufrido violencia, odio o discriminación

Hablamos con dos miembros de esta unidad en El Prat y con una mujer que sufrió maltrato durante años: "Son mis ángeles", asegura

Francisco J. Rodríguez

Valentía y dedicación. Son los dos ingredientes del día a día del Grup d'Atenció a la Víctima (GAV) de Mossos d'Esquadra. Valentía, por un lado, por parte de víctimas de violencia de género, homofobia, racismo o de cualquier otro tipo que dan el paso no solo de denunciar, sino de buscar la ayuda de este grupo especial. Y dedicación precisamente de los agentes, que ponen todo su empeño en asesorar y hacer seguimiento de cada caso de manera personalizada. El Llobregat ha charlado con los dos agentes pertenecientes al GAV de la comisaría de El Prat y con una víctima de violencia machista a la que llevan ayudando desde hace tiempo, en el mismo mes que se ha alcanzado la triste cifra de 1.000 mujeres asesinadas a manos de sus parejas o exparejas desde que se comenzó el recuento en el año 2003.

Hablamos de Marta, nombre ficticio con el cual nos referiremos a esta mujer que estuvo décadas aguantando el maltrato de su expareja hasta que dijo basta. Ese día se presentó en la comisaría para denunciar el calvario que vivía día tras día, y poco después recibió la llamada de Sònia, una agente del GAV pratense. Se interesó por su estado y Marta se desahogó. "Le conté todo", rememora la mujer mientras Sònia le coge la mano. No se la soltará en ningún momento de la entrevista.

Y es que la sensibilidad juega un papel clave en esta unidad. Josep, el compañero de Sònia en el GAV, recuerda que la labor de la policía no solo tiene una vertiente punitiva, sino que, a través de unidades especiales como la suya, también acompañan y asesoran a las víctimas en trámites legales complicados y las empoderan para comenzar de nuevo, como en el caso de Marta. Sònia lo describe como un "espacio de escucha", en el que hacen seguimiento de los 190 casos que en estos momentos llevan estos dos agentes de Mossos con llamadas semanales, visitas y pautas de autoprotección. Estas últimas se resumen en qué hacer en caso de encontrarse con el maltratador, inspecciones oculares de las viviendas de las víctimas para evitar que sus agresores puedan acceder o cómo proceder al salir a la calle. En el caso de Marta, sobre su agresor pesa una orden de alejamiento, aunque en varias ocasiones se ha intentado poner en contacto con ella. En estos casos, con el sistema de alerta que lleva encima, Marta puede avisar a los Mossos, que en menos de un minuto la llaman para saber qué está pasando y desplazarse allá donde esté. "Cada caso", no obstante, "es un mundo", afirma Sònia.

"Son muy valientes"

El GAV también aborda casos de odio y discriminación, aunque la gran mayoría tienen que ver con la violencia de género -también atienden a hombres víctimas-. Marta narra a esta publicación el vía crucis que le hizo vivir su expareja. "Me aislaba y controlaba, no tenía amigas ni podíamos salir de vacaciones", recuerda la mujer, que ahora se ha reencontrado con su familia tras años sin tener casi contacto.

Como en muchos otros casos, las denuncias que interpuso con anterioridad las acababa retirando por miedo. "Cuesta mucho denunciar el maltrato, porque el agresor las hace sentir inferiores y que se merecen lo que reciben", explica Sònia, que considera que "son muy valientes" al dar este paso y poner en conocimiento de la policía las agresiones. En este momento el tra-

Josep i Sònia, los dos agentes pertenecientes al grup d'atenció a la víctima (GAV) de la comisaría de El Prat que asesoran desde hace tiempo a marta, el nombre ficticio de una víctima de violencia de género | El Llobregat

> "**Cuesta** mucho **denunciar** el maltrato, porque el **agresor** las hace sentir **inferiores**"

Pasa a la página siguiente

"La **violencia** de género comienza cada vez **antes**", alertan los Mossos en relación a los más jóvenes

Viene de la página anterior

bajo se centra en recobrar la normalidad en la vida de Marta. "Ahora devoro libros", dice en un instante de la conversación. Pequeños grandes pasos hacia un horizonte mejor.

Desde el GAV promueven su labor en charlas con gente mayor y en los institutos, donde dan pautas para detectar conductas nocivas en las relaciones entre los jóvenes. "La violencia de género comienza cada vez antes", alertan Josep y Sònia, que en alguna ocasión han visto romperse en clase a chicas que reconocían sufrir situaciones de control por parte de parejas o amigos.

Unas situaciones para las que hay salida. "Que vengan y se asesoren", invitan los agentes. Marta lo tiene claro. "Son mis ángeles", repite en diversas ocasiones. Para Josep y Sònia, la mayor recompensa es ver que ella está bien. "Era una víctima, pero ahora es una superviviente", recalca Sònia. La emoción es palpable.

Más de 400 órdenes de protección en el Baix

Según los datos que ofrece el Observatori del Consell Comarcal, en 2018 se registraron un total de 403 órdenes de protección en el Baix Llobregat. Se trata de resoluciones judiciales que, basándose en indicios objetivos de riesgo, ordenan proteger a las víctimas con medidas cautelares civiles o penales. El año pasado tan solo el 39% de las que se pidieron fueron denegadas, registrando el nivel más bajo de los últimos años.

Por lo que respecta a las medidas judiciales de protección, destacan las de alejamiento, que el año pasado fue aplicada en 238 ocasiones, 18 más que el año anterior. El 47% de las medidas judiciales de protección de orden penal en el Baix Llobregat son de alejamiento, tres puntos por encima de la media catalana.

Por otro lado, el número de denuncias bajó un 2% con respecto a 2017, quedándose en las 2.304. La mayor parte de estas fueron realizadas en atestado policial por la misma víctima -en concreto, el 66%-. El 8% vinieron por parte de la familia.

Casi el 80% de los delitos en los juzgados de violencia machista de la comarca en 2018 fueron lesiones y maltratos, aunque los que más aumentan en comparación con el año anterior son las rupturas de penas.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES

- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS TARIFAS

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paqueteria
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

PSC

#BaixLlobregat

El Modernisme de Jujol
Sant Joan Despí
el riu
les caves
Sant Esteve Sesrovires
La ceràmica
Esplugues
Pessebre Vivent
Cerdanyola
mines neolítiques
les roses
Sant Feliu
Gavà
la Cadireta
Castellví de Rosanes
La torre de la Miranda
Cornellà
La Cripta de Gaudí
Santa Coloma de Cervelló
Collserola
Sant Just Desvern
La Candelera
Molins de Rei
El Pi Gros
Sant Vicenç dels Horts
La Cirera
Sant Climent Torrelles
Pota Blaca
El Prat
El pont del diable
Martorell
La Passió
Esparreguera
la muntanya
Begues, Cervelló, La Palma, Palleja
Teatre al carrer
Viladecans
el Teatre Núria Espert
Sant Andreu de la Barca
El Castell
Castelldefels, Papiol
el mar
Ermita de Sant Ramon
Sant Boi
Montserrat
Olesa, Abrera, collbaló
La Cova Bonica
Vallirana

el Parc Agrari
la indústria
la seva gent
la cultura
la solidaritat
el socialisme
la lluita obrera
la igualtat

Ens enorgulleix la nostra comarca!
i la nostra gent!

PSC Socialistes del Baix Llobregat

@PSCBaix
baixllobregat.socialistes.cat

QUÈ SE N'HA FET DE...

EDUARDO ALONSO, alcalde de Sant Joan Despí de 1983 a 2007

"Mientras fui alcalde nunca prometí nada que no pudiese cumplir"

"El proyecto del tranvía lo lideramos los alcaldes de Esplugues, Sant Just Desvern y yo. El resto se sumaron después"

"Me hubiera querido ir antes, pero los que querían heredar el puesto no me convencían. Y el que me convencía, Poveda, no lo aceptaba"

Eduardo Alonso Palacios nació en noviembre de 1936, cuando los españoles se mataban entre ellos en una guerra civil, en el barrio de Lavadores (Vigo), "que le llamaban la Rusia gallega, porque todo el mundo era de izquierdas". Llegó a Sant Joan Despí por casualidad en 1970 para ejercer la medicina y en 1983 fue elegido alcalde por el PSC, cargo que ocupó durante 23 años, hasta la jubilación. Alonso acepta encantado la entrevista y cita al LLOBREGAT en su domicilio particular, después de sortear los obstáculos que puso algún dirigente comarcal socialista para que no se nos facilitara su teléfono particular.

Alonso en el balcón de su domicilio | PR

Pere Ríos

¿Por qué eligió Sant Joan Despí para hacer de médico?

Por el azar de una oposición. Estaba en un hospital de Pontevedra, pero no me gustaba aquel ambiente de competitividad y codazos entre profesionales. Había 47 plazas para toda España y éramos cuatro mil. Elegí Sant Joan Despí porque quería un sitito que tuviera cerca la universidad y el mar, no quería ir a la meseta. No tenía ni idea de dónde estaba este pueblo, que en 1970 tenía las calles por asfaltar, cuatro árboles contados, sin alumbrado ni servicios. El último alcalde franquista fue el mayor constructor y se había preocupado de especular, pero no de planificar servicios. Mi mujer vino a los cuatro meses y se quería marchar cuando vio esto, pero como buenos gallegos, te adaptas a las circunstancias.

¿Cuándo empezó su actividad política?

A los 19 años, en el segundo año de carrera en Santiago de Compostela, en 1955. Conocí a un catedrático que se llamaba Carlos Paris Amador, que era director de una residencia de un colegio mayor, pero que pertenecía al comité central del Partido Comunista de España. Aquello era un foco antifranquista y abundaban los rojos, hijos de vencedores de la guerra civil. Después de cenar hacíamos unos seminarios políticos y allí fui a mi primera manifestación en 1956 contra Franco. Me acuerdo que dijimos que íbamos a manifestarnos contra Gibraltar y a mitad de camino se convirtió en contra Franco. Yo simpatizaba con las ideas socialistas, lo de socialdemócrata me sonaba muy moderado.

Usted ya era socialista antes de que naciera el PSC.

Sí. Yo era socialista radical y por eso me junté aquí con el Partit Popular de Catalunya, el PPC, que las malas lenguas le llamaban el Partit Particular de Colomines. El jefe era Joan Colomines, un médico analista. Éramos marxistas acérrimos, y autogestionarios. Ese era uno de los partidos que luego se fusionaron en 1976 en el PSC Congrés, del que fui fundador, con Joan Reventós y Raimon Obiols. Éramos unos catalanistas radicales, pero no independentistas. Y el PSC Congrés, fue uno de los tres partidos del congreso de unificación en 1978 del actual PSC.

> "Durante 14 años **no cobré** un duro de **alcalde** y después un sueldo de concejal raso"

En ese congreso se quedó en minoría.

Sí. Yo fui un año a mi casa porque cuando se hizo la unificación voté contra el pacto de abril porque quería un partido soberano ajeno por completo al PSOE. Por eso no fui candidato en las primeras elecciones municipales de 1979, pero en 1983 tenía la obligación moral de participar y no me pude negar cuando me lo pidieron, porque había sido el fundador de la agrupación local. La primera legislatura gobernaron juntos el PSUC y el PSC y el jefe del partido entonces en Sant Joan Despí era José Montilla, que era también primer teniente de alcalde. Recuerdo que pasamos de 12 concejales a 6 a favor del PSUC en las elecciones de 1979 a nueve concejales para nosotros y ocho para ellos en 1983. El PSUC ya había sufrido la crisis y yo pacté con toda facilidad con los prosoviéticos del PCC y con aquel voto igualamos el pacto del PSUC con Convergència, que tenía dos concejales. El concejal de Alianza Popular se abstuvo, que era lo que pertocaba, y salí elegido alcalde. A partir de 1987 gané cinco elecciones por mayoría absoluta, pero siempre pacté con Iniciativa y posteriormente con CDC.

Antes decía que en 1970 había solo cuatro árboles en Sant Joan Despí, pero cuando entró en la alcaldía en 1983 el panorama no era muy distinto.

Carles Ribas había pensado en un Sant Joan Despí futuro y quedaba mucho por hacer. Yo me crié en Galicia entre la playa y el bosque y me horrorizó llegar aquí y ver que no había árboles. Empecé a plantar árboles y a hacer jardines, y plazas, y aceras… Todo lo que había que hacer. Y la urbanización del polígono industrial. Y el alcantarillado nuevo, porque bajaban las aguas de Sant Just Desvern y Esplugues, y en lugar de aumentar aquí el diámetro de las conducciones, disminuía. Pusimos unas cloacas en la que cabía un camión adentro. No ha vuelto a haber inundaciones.

Si tuviera que destacar una cosa de toda su gestión, ¿con qué se queda?

Con las bibliotecas. Poder inaugurar la primera biblioteca, el centro Miquel Martí Pol, en un barrio obrero como Les Planes, fue lo que me hizo más feliz. Para mí la cultura es

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

el mayor medio de promoción social, y qué mayor justicia e igualdad que poner la cultura al servicio de la clase obrera.

Una vocación

Nunca dejó de pasar consulta siendo alcalde. ¿Por qué?

Fue la única condición que le puse a la dirección del PSC para encabezar la lista. Pensaba que lo podía hacer porque me daba independencia personal. Yo no quería vivir de la política.

¿No cobraba ningún sueldo?

Durante 14 años no cobré ni un duro de alcalde. Hay un documento que firmé en 1983 en el que yo me auto incompatibilicé. A los 14 años, mi hijo empezó a estudiar en la universidad de Vic, el dinero me daba justo y planteé que o le dedicaba más horas al Ayuntamiento o a la consulta privada, que alternaba con la pública. Lo hablamos con la dirección del PSC y pasé a cobrar un sueldo de concejal raso hasta que me fui.

¿Cómo fueron sus relaciones con la dirección del PSC?

Buenas. Joan Reventós era un hombre muy entrañable y tuve muy buena relación, lo mismo que con Raimon Obiols, que era un cerebrino mandri [un medicamento que se comercializó en España y que se le atribuían múltiples propiedades curativas], un político nato.

Con José Montilla no parece que tuviera tan buena relación. Cuando fue elegido presidente de la Generalitat, usted escribió un artículo en el que le recriminó haber aceptado el cargo.

No, también tuve una buena relación. En aquella época yo tenía unas posturas políticas de las que he evolucionado, pero me sigo cabreando por las mismas cosas. Supongo que lo que critiqué fueron unas medidas contemporizadoras. Yo era más radical entonces y como tenía libertad para decir lo que pensaba, pues supongo que lo hice. Siempre he presumido de decir lo que pensaba y de no prometer nada que no pudiese cumplir. Nunca pretendí engañar a la gente como alcalde.

Dos emblemas

Sant Joan Despí ha quedado en el imaginario de la sociedad catalana por dos instalaciones: la ciudad deportiva del Barça y TV3.

José Luis Núñez sería lo que fuere en su vida privada, pero con nosotros siempre se portó como un caballero y cumplió lo pactado. Reixach, que fue inteligente como jugador y lo sigue siendo como persona, dijo el otro día que Núñez siempre preservó la independencia del Barça. En aquel Barça cabían todos. Él era del PP, pero allí cabían socialistas, comunistas y convergentes, que eran los que querían dominar el club. Por eso no querían que Núñez inaugurase la ciudad deportiva, no querían darle ese as. La Generalitat nos retrasó el proyecto tres o cuatro años y solo nos echó una mano Pere Macías, otro caballero, que había sido consejero de Obras Públicas. Núñez decía que el Barça no tenía que pagar el IBI, porque decía que era una cosa benéfica, pero yo le dije que aquí pagaba todo Dios y tuvimos que poner un contencioso y lo ganamos en el Tribunal Supremo. La televisión se hizo y se acabó. Fue un proyecto que generó unos ingresos y un prestigio para Sant Joan Despí y que sirvió para urbanizar la zona.

ALONSO JUNTO AL EXPRESIDENTE DEL FC BARCELONA, EL RECIENTEMENTE FALLECIDO JOSEP LLUÍS NÚÑEZ | CEDIDA

Polémicas

¿Qué actuación generó más polémica durante su mandato?

Posiblemente el tranvía. La gente decía que iba a provocar varios muertos diarios y que era un armatoste ruidoso, porque se habían quedado con la imagen de los tranvías antiguos. Costó trabajo que la gente lo entendiera, porque no habían viajado en tranvía. Yo me había pateado Europa occidental y había visto todos los tranvías, desde los antiguos de Amsterdam hasta los modernos de Lyon. Los que impulsamos ese proyecto fuimos Luis Segura, alcalde de Sant Just Desvern; Antoni Pérez Garzón, de Esplugues, y yo, con el apoyo de Mercè Sala, que era teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona. El resto no se querían involucrar en esa guerra, aunque al final se sumaron al proyecto Montilla y otros alcaldes. Lo que hicimos fue montar varios autobuses y llevar a las entidades y asociaciones de vecinos a que viesen los tranvías de Montpelier. Dejaron de plantar cara y vieron que era un buen proyecto y recuerdo que uno que era del PSUC y que siempre encabezaba las manifestaciones de protesta es hoy en día conductor del tranvía. Yo cuando lo veo pongo cara de póker y lo saludo educadamente.

Poveda y el relevo

Estuvo 23 años en la alcaldía hasta que cumplió los 70. ¿Hubiera querido irse antes?

Sí, pero los que querían heredar el puesto no me convencían. Y el que me convencía, que era Antonio Poveda, no lo aceptaba. Nunca he sabido muy bien porqué. Creo que es porque prefería que yo diese la cara y él se dedicaba a mandar en la sombra. Aunque yo hiciese alguna cosa que no le gustara, como tener ideas confederales, siempre me fue absolutamente leal. Igual que yo lo he sido con él.

> "El concejal de **Alianza Popular** se **abstuvo** en 1983 y eso permitió que saliese elegido alcalde

Balance de mandato

¿Qué cambiría de su época de alcalde?

Sobre los equipamientos y las zonas verdes no me arrepiento de nada. Siempre quise hacer una política de izquierdas. Aquí hay tres polideportivos de calidad, lo que pasa en pocas ciudades. Dar un salario social a las clases populares siempre fue nuestra política. Quizás me arrepiento de no haber podido hacer más, pero todo lo que hicimos, lo hicimos sin deudas.

¿Qué opinión le merece la situación política actual?

En la consulta me he encontrado alguna vez con alguna abuela que me mal hablaba en castellano y yo le mal hablaba en catalán y le decía: "Ve. Usted y yo jamás nos pelearemos, porque tenemos interés en entendernos. Nadie me ha faltado al respeto, pero aquella psicología social se ha perdido. La sociedad está dividida. Yo vengo de una familia que tuvo muertos en la guerra civil, de derechas y de izquierdas. Aquello me quedó cuando me lo contó mi madre y le tengo cierto temor a que esas cosas se puedan repetir.

Lector voraz

¿Qué hace ahora?

Leo como un descosido. De todo, principalmente ensayos e historia, pero también alguna novela. Vivo aquí hasta que llega Sant Joan, cuando empieza a hacer el calor insufrible y me marcho a Pontevedra hasta primeros de octubre. Cuando empieza a llover allí me vengo para aquí.

¿Sigue militando en el PSC?

Sí. Aún voy algunas asambleas de aquí, no a todas, como la del otro día, porque quería preguntarle al alcalde qué era eso del traslado de la empresa Gallina Blanca. Pero no participo en nada. A veces llamo a Belén García, que es la primera teniente de alcalde y que conozco desde niña, porque era su médico. Si tengo alguna pregunta se la hago y siempre me las aclara.

¿Qué relación tiene con el actual alcalde, Antonio Poveda?

Buena, nos conocemos hace muchísimos años. Cuando yo era alcalde lo recibía, porque venía de Bandera Roja y del PSUC. Muy de vez en cuando le llamo y nos vemos un ratito, porque sé que tiene mucho trabajo, pero no me entrometo ni interfiero en nada. Si tengo algo que decirle alguna cosa, se la digo.

ROBERT CASAJUANA, alcalde del Papiol entre el 1976 i 1979, 1983 i 1987, i 1989 i 1999

"No vaig ser mai franquista: era un 'agent doble'"

Robert Casajuana i Orivé va néixer al Papiol l'any 1941. Es defineix com un producte de la postguerra. Va ser alcalde del seu poble natal del 1976 al 1979, a l'última etapa del franquisme. Més tard, ja en democràcia, va guanyar les eleccions del 1983 i va tornar a ser alcalde fins al 1987, quan va perdre contra els socialistes. Però Casajuana no se'n va donar per vençut i va vèncer en una de les primeres mocions de censura de Catalunya, el 1989. Va revalidar el càrrec el 1991 i el 1995, retirant-se el 2003 després de quatre anys com a cap de l'oposició. El català i el Papiol sempre han estat dins de les seves prioritats, diu. Per això, el municipi sempre ha sigut, és i serà un pilar fonamental de la seva mirada política, perquè "el contacte directe amb el ciutadà" és essencial, cosa que "sembla impossible" a la política catalana i espanyola.

Casajuana visita la redacció de El llobregat | El Llobregat

Carlos Manzano

Activista catalanista a l'època del franquisme?
Correcte. Vaig començar amb 16 anys organitzant activitats culturals al Papiol, i va ser en aquell moment quan em vaig adonar de la repressió que s'hi vivia, perquè només es parlava en castellà i el català el deixaven de banda. No obstant això, després de realitzar algunes accions que anaven en contra del règim franquista, l'alcalde d'aquell moment em va oferir entrar al consistori.

I vostè va acceptar...
Sí, l'alcalde em va dir que també es podien fer moltes coses des de l'ajuntament, tot i que el que volia era estalviar-se un problema al carrer integrant en el seu equip a una persona que li duia mal de caps.

Quina edat tenia quan va entrar a l'Ajuntament del Papiol?
Uns 23 o 24 anys. Era molt jove, i més en aquella època, en la qual tots els regidors tenien més enllà dels 50.

Aleshores, no va ser mai franquista?
No, era un 'agent doble' [somriu]. Feia el mateix però de forma legal, demanant els permisos al Govern Civil de Barcelona, i camuflava alguns actes com els cursos que vam organitzar per aprendre català a principis dels setanta. D'aquesta manera vaig aconseguir fer coses pel poble navegant en dues aigües.

Va ser tinent d'alcalde durant el règim franquista i després alcalde durant la Transició i la democràcia.
Exacte. Els regidors del Movimiento em van escollir alcalde l'any 1976 per unanimitat, amb 36 anys. Llavors, perquè la gent notés que hi havia un canvi d'època, perquè Franco ja havia mort, vaig fer el meu discurs com a nou alcalde en català i la gent va quedar sorpresa, fins i tot una senyora va se'm va apropar per felicitar-me.

> "Les lleis eren **franquistes** però les **necessitats** eren **democràtiques**

¿Sorpresos?
Sí, perquè encara eren vigents les lleis franquistes que prohibien el català, però les necessitats eren democràtiques.

Quina creu que va ser la seva principal aportació al poble del 1976 al 1979?
Les escoles. Molts diuen que sóc l'alcalde de les escoles. Al Papiol no hi havia gaires centres educatius. De fet, els meus fills anaven a una granja arreglada. Era un desastre. Així que vaig anar a la 'Delegación de Educación y Ciencia' i, després d'insistir i presentar tot el que demanaven, vaig aconseguir que es fessin les escoles. Fins i tot amb l'excusa que "el Papiol creixeria" van construir més escoles de les que ens tocaven.

Josep Tarradellas

Als seus primers anys com a alcalde, a la Transició, l'aleshores president de la Generalitat Josep Tarradellas va visitar el Papiol.
Sí, va venir a inaugurar uns equipaments durant les festes del Papiol del 1978. Li vaig ensenyar el poble i va quedar molt sorprès de les accions que estàvem fent des de l'Ajuntament. Era un home molt observador.

Va parlar de la dictadura amb el president?
Molt. De fet, li vaig preguntar què havia passat a la guerra perquè em donés la seva visió. Sap que em va respondre? "Tots vam ser culpables, no ens vam saber entendre".

En democràcia

L'any 1979, quan va haver-hi les primeres eleccions municipals, no es va presentar. Per què?

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

Vam formar partit independent i volien que jo anés com a cap de llista però a l'últim moment em vaig retirar, hi havia moltes diferències entre uns i altres i moltes lluites internes. Era jove i vaig decidir no cremar-me políticament.

Però el 1983 es va presentar als comicis i va guanyar.

Sí, gairebé amb majoria absoluta.

Què va fer fins al 1987?

Una de les principals accions d'aquella legislatura va ser potenciar la indústria al Papiol. Vaig fer descomptes per a les empreses que s'instal·laven al municipi, però a canvi havien de contractar gent del poble a l'atur.

Els socialistes van guanyar al 87 però dos anys després va presentar una moció de censura...

La vaig guanyar i vaig tornar a ser alcalde. Molts diuen que va ser la primera moció de censura en democràcia de Catalunya. Va ser possible perquè el PSC no tractava gaire bé a un dels seus fundadors al poble, a en Gómez Reverte, que es va cansar i va donar suport a la moció.

Com va reaccionar la gent del poble a la moció de censura?

Va ser espectacular. Al Ple de la moció hi havia Policia Local i Guàrdia Civil, per sort, perquè va haver-hi molts regidors que van anar més enllà del descrèdit verbal, especialment contra en Gómez Reverte. Però després de ser investit alcalde havia de convocar un Ple en 48 hores per un tema econòmic, i com que sabia que l'ambient al poble estava molt crispat, el vaig convocar a les 7 del matí. Així em vaig estalviar que vingués mig poble i arribessin a les mans, perquè quan van arribar les primeres persones preguntant pel Ple ja feia estona que s'havia acabat.

L'expresident Tarradellas en una visita oficial al Papiol, on el va rebre Casajuana | Ajuntament del Papiol

> "**Firmaria** per aconseguir un **estat** independent com Andorra. A la llarga **Catalunya serà independent**"

Després d'això va anar tot rodat, guanyant les eleccions del 1991 i 1995.

Sí, després vaig ser alcalde 10 anys més des de la moció, però a partir de 1991 vaig afiliar-me a Convergència perquè volien que no em tornés a presentar per la llista independent. M'estaven fent el llit i al final amb el canvi vaig tornar a ser alcalde 8 anys més, del 1991 a 1999.

Què destacaria d'aquesta última etapa com alcalde?

Vam solucionar el problema de l'aigua al Papiol. Ara el poble pot créixer tres o quatre vegades més sense cap problema d'abastiment. Això ho vam aconseguir amb un conveni amb Aigües de Barcelona. També és important la planificació urbanística actual, la qual vam desenvolupar fent les dues zones industrials i el principal pavelló esportiu del poble.

El 'procés' català

Després de tants anys en política i sent activista catalanista, com veu el 'procés'?

El procés català... El problema és que tot el que tenim a Catalunya ho perdem els mateixos catalans perquè no tenim unitat entre nosaltres. És dur, però és així. Tanmateix, la primera solució per a aquest conflicte passa per un Pacte Fiscal beneficiós per a Catalunya.

Està a favor de la independència?

Sóc el primer que firmaria per aconseguir un estat independent com Andorra, però el sentit comú em diu que ara no és la millor opció. Però a la llarga Catalunya serà independent.

elllobregat a la LA VANGUARDIA
de L'Hospitalet i el Baix
El primer divendres de cada mes
www.elllobregat.com

BALDIRI ROS. President de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre

"Hi ha una obsessió de veure el sector agrari com una cosa folklòrica"

Baldiri Ros és fill de Sant Boi i president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, una corporació fundada el 1851 a Barcelona que aplega un miler de propietaris agraris i empreses del sector. L'aleshores príncep Felip va visitar la seva seu, al Palau Fivaller de Barcelona, el 2001 per celebrar-ne el 150è aniversari, tal com resa una gran placa commemorativa sota una imatge de Sant Isidre que rep el visitant. "L'institut era l'I+D+I del segle XIX en matèria d'agricultura", explica Ros, que n'és president des del 1994. L'entitat defensa la propietat privada i l'economia de mercat i es mostra radicalment en contra de propostes com la del Parc Agrari. De fet, no forma part del consorci del parc, el qual titlla "d'intervencionista". Aposta pels joves que volen agafar el relleu al món de la pagesia i advoca per donar-los llibertat, "sense fer cap disbarat", però.

Ros al balcó del Palau Fivaller, on hi ha la seu de l'Institut Agrícola.

F. J. R. Baena

"Limitacions al lliure exercici de l'activitat empresarial i el retorn de mètodes de producció propis del segle passat". Són paraules seves en referència a les polítiques d'impuls al Parc Agrari.

Hi ha una obsessió de veure el sector agrari com una mica folklòric. S'ha de buscar un model adequat a les necessitats del dia d'avui.

Expliqui's.

El consumidor va a comprar a les grans àrees o bé a botigues especialitzades. La botiga de proximitat s'ha acabat. Hem d'adaptar el nostre model de producció a les exigències de qui ens ha de comprar. La majoria dels consumidors compren per preu i allà on ho poden fer tot en un dia. Que quan l'economia funciona bé, alguns van a comprar a botigues de proximitat i especialitzades i estan disposats a pagar una mica més? Cert, però la resta no.

Han canviat els hàbits.

Ara has de plantar allò que ja saps que tens venut. No com abans, que plantàvem i després ja miràvem com ho veníem. Has de ser capaç, per altra banda, d'agrupar-te amb altres pagesos per fer una producció àmplia i poder subministrar a grans cadenes, que són les que et treuran molt de gènere.

La unió fa la força.

Però no és necessari que tots i cadascun dels pagesos tinguem un tractor i unes eines, que és un immobilitzat que ja no es pot pagar. Hem de pensar en les empreses de servei,

> "Has de ser capaç d'**agrupar-te** amb altres **pagesos** per fer una **producció àmplia**"

però ningú vol que se'n legisli. Si no anem per aquesta línia, no quedarà ningú fent de pagès.

El despoblament agrari té a veure amb aquesta concepció de l'agricultura com a 'folklore' de la qual em parla?

Sí, perquè als joves no se'ls hi dóna un futur. La política d'incorporació dels joves no ha funcionat, i la prova és que dels que s'hi acullen, molts ho acaben deixant.

Per què?

Perquè no hi ha un criteri d'orientació de cap a quin model s'ha d'avançar. Jo si tingués un fill que es vol incorporar a la meva explotació li diria: "mira, o canviem del tot o dues famílies no viurem d'aquí". I això és el que acostuma a passar.

I què s'hi pot fer?

Quan fas un programa d'incorporació d'un jove a l'explotació ha de ser realista i no esperar que tota la vida t'ajudi l'administració. Et poden ajudar a arrencar, però després el projecte ha de ser viable. I no esperis que ningú et resolgui el problema. Fer una carxofada popular a Sant Boi no ens ajuda a vendre més carxofes. La gent s'ho passa pipa menjant-ne, i a sobre si les regalen els pagesos, millor, com en els primers anys.

No ajuda la Carxofada de Sant Boi al sector?

Home, pot ajudar perquè la gent de la comarca compri una mica més de carxofes, però la producció del Baix Llobregat no la vendrem per fer la carxofada popular. Que em sembla molt bé, no és una crítica, però no és la solució.

Quina seria, llavors?

Hem de saber posicionar la carxofa en els llocs a on en poden consumir. Aquest model d'empresa petita de quilòmetre zero i totes aquestes històries està molt bé, però es pot

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

fer d'una manera ordenada i empresarial. Hi ha gent que ven productes de quilòmetre zero a parades de Mercabarna, però amb una visió de futur.

S'aposta més al Parc Agrari per aquestes empreses petites, familiars, més que no pas per un model de gran empresa?

I pel model cooperatiu, que està molt bé: jo en vaig formar part. Però no és la panacea. Si hi ha uns senyors que no volen ser-hi i són capaços de muntar una empresa com algunes que hi ha al Baix Llobregat, que s'han espavilat i treballen, està bé. Però no tenen prou suport, i no parlo de diners: el que necessiten és no tenir entrebancs administratius. Tot són limitacions, limitacions i limitacions.

És el Parc Agrari una eina intervencionista?

Sí, i tant. Del tot. Ja vam dir-ho, fa molts anys. L'altre dia vam tenir una reunió amb un grup de pagesos, relativament joves i que volen continuar, i el Parc Agrari els hi fa nosa.

Per què? Què diuen?

"Intervencionista". I ells volen llibertat, sense fer cap disbarat.

Però com es concreta aquesta intervenció?

Control. Evidentment, si vols fer una intervenció en una finca has d'anar a l'Ajuntament. Aquest t'envia al Parc Agrari perquè emeti un informe. I el Parc Agrari comença a dir tonteries. I et poden privar de fer alguna cosa.

Posi'm en algun exemple.

Segons quin tipus de ramaderia, al Baix Llobregat no es pot fer.

Com quina?

El sector porcí. Per contaminació. També, el Parc Agrari no ha fet cap intervenció en els problemes que tenim amb el parc natural del Delta. Allà els ànecs es fotien totes les collites i ningú no hi ha intervingut.

...

Feien una plantació d'enciams i l'endemà no en quedava res. O bé les gavines, que quan hi havia l'abocador de Viladecans foradaven els hivernacles amb les seves potes.

L'equilibri entre protegir la natura i l'agricultura sempre és complicat.

I després, que el Parc Agrari ha de ser un lloc de passejada dels nens?

Vostè l'ha descrit en alguna ocasió com un "parc temàtic".

Pels camins passeja gent i tu hi vas amb el tractor. Imagina't que trobes un ciclista per aquella zona i li dónes un cop amb una eina del tractor...

Canviem de tema. A vegades volem menjar de tot, tot l'any, i de quilòmetre zero. És això sostenible? I sobretot, possible?

No entenen que no pot ser. Tot i que hi ha productes dels quals no es pot dir, com les cireres. El preu es dispara quan venen cireres dels EUA, Canadà o Xile. Però es venen. I a més a més bones. O la fruita tropical, el mango, l'alvocat, que està de moda. Em sembla molt bé, la gent pot menjar el que vulgui, però no podem tornar enrere. Al Baix Llobregat hi havia tarongers, que no valien res. Però com que no n'arribaven de València, tothom en menjava les d'aquí. El dia que va venir el primer camió de taronges es van acabar els tarongers del Baix. De fet, nosaltres quan vam començar érem fructicultors, però quan Lleida va esclatar vam haver de convertir-nos en hortolans, perquè no hi podíem competir.

L'Institut Agrícola Català va néixer el 1851

"Una **carxofada** no ajuda a vendre més carxofa. Hem de saber **posicionar-la**"

Tornem a les terres abandonades. Què es pot fer per combatre aquesta problemàtica?

Ens han de donar la facilitat de tenir una empresa de serveis, i també a través d'una Llei d'arrendaments adequada perquè podem arrendar en les millors condicions.

A Sant Boi han elaborat un cens de terres per lluitar contra aquest fenomen i engrescar els joves. Què en pensa?

No té cap sentit.

Per què?

Això no arreglarà res.

L'objectiu de la mesura és precisament combatre l'abandonament de la pagesia i fer que els joves tinguin accés a la terra.

I quins joves vindran? Si volem combatre l'abandonament hem de donar l'oportunitat que els que encara hi són puguin arrendar les terres.

Veig que no hi està gens convençut...

Això forma part de la política dels fets macos, en la qual tots ens preocupem pel medi ambient. La gent s'ho traga, i després anem a comprar productes a les grans àrees que vénen de vés a saber on.

Amb la conseqüent contaminació generada en el trasllat.

O productes que no estan produïts en les mateixes condicions que aquí. Paguen sous barats...

Ja per últim, el Parc Agrari està amenaçat per la pressió urbanística dels voltants?

Com sempre hi ha estat, ni més ni menys. Des d'un punt de vista urbanístic en tot cas hi ha perill amb les infraestructures de comunicació. Però pel que fa al tema especulatiu, no ho crec, perquè ja es va preveure en el Pla General Metropolità. El Parc Agrari, com a concepte de marca, no em sembla malament. Però sí que em sembla malament en conceptes urbanístics.

Santos
Restaurante & Marisquería Santos
Reserva ya tu comida de empresa y fiestas navideñas - Menús para grupos
Y en estas fiestas no cocines en casa, nosotros te preparamos la cena de Nochebuena y Fin de año
Infórmate en el teléfono 93 661 50 72 o en www.marisqueriasantos.com
C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

RICHARD BURTON. Hospitalense. Vive actualmente en el Reino Unido. Secretario general del PSOE en Lon

"Soy hijo y nieto de jornaleros represaliados, y eso marca mucho"

Californiano de nacimiento y hospitalense de sentimiento. Nombre con reminiscencias cinematográficas, padre norteamericano y madre cordobesa. Corresponsal en una de las guerras más cruentas del siglo XX, la de Yugoslavia, y capaz de aguantar cuatro días sin parar ante un micro de radio -maratón que aprovechó para subastar los tirantes de Fraga y una maceta de Marta Ferrusola y así recoger fondos para Radio Florida-. Así es Richard Burton, líder del PSOE en Londres y secretario de Ciudadanía Exterior del partido, cargos que ostenta desde hace un año. Una vocación política que le viene de su adolescencia, cuando se afilió a las Juventudes Socialistas de Catalunya a los 14 años, de donde le dieron de baja en 1998 por edad y contra su voluntad. Profesionalmente vinculado al mundo de la informática, actualmente vive en el Reino Unido, aunque visita L'Hospitalet siempre que puede.

Burton en el décimo congreso del Psoe en Europa | Cedida

F. J. R. Baena

No puedo empezar esta entrevista sin preguntarle sobre el maratón de 96 horas seguidas que hizo en Radio Florida en los 80.

Fue bastante interesante. Dio la oportunidad de dar a conocer la emisora y recaudar fondos, además de conocer personas maravillosas. Porque la gente es buena, y tan pronto les pides colaboración, prestan su ayuda.

Aquel récord entró en el Libro Guiness... ¿Lo ha superado alguien?

Creo que se batió hace pocos años en Italia. En las ediciones españolas del libro se publicó durante unos años y luego se dejó de hacer. El Guiness no publica todos los récords, sino los más comerciales.

Fue una de sus diversas experiencias vinculadas con el periodismo. Otra de ellas fue como enviado especial a la guerra de Yugoslavia para el Diari de Barcelona y el San José Mercury, de California. ¿Cómo fue aquella experiencia?

Chocante. Pasé de hacer información local a hacer información internacional, para la que no estaba preparado. Estuve casi un año y conocí a periodistas con experiencia, a los que intenté acercarme para aprender. Uno de ellos fue Manu Leguineche, que me marcó mucho. Pero la experiencia fue humanamente desoladora, impactante.

¿Por qué?

Llegó un punto que veía a gente sufriendo y parecía que no iba conmigo. En ese momento entendí que tenía que dejarlo. También es cierto que si compartes el dolor no puedes ser objetivo, pero llegar al punto de no sentirlo...

Se ha pasado la vida yendo y viniendo, pero afirma sentirse catalán y de L'Hospitalet, donde militó políticamente desde muy joven. En concreto, desde los 14 años en las Juventudes Socialistas de Catalunya. ¿De dónde le viene la vocación?

Soy hijo y nieto de jornaleros represaliados en la guerra civil. Mi abuelo, que era de Rute [Córdoba], fue fusilado por los falangistas, aunque nunca se había metido en política. Eso marca mucho: marca a mi madre y llega hasta mí. Ya en democracia me empecé a acercar al partido socialista. Me he criado en las juventudes. Desde los 14 mis amigos eran de las juventudes y era un poco *groupie*, porque iba a todos los actos. Pero luego vino la convicción.

> "La **gente** es **buena**; tan pronto les pides colaboración, prestan su **ayuda**"

Con esa misma edad fue nombrado secretario de Organización de lo que hoy es la agrupación L'Hospitalet Nord del PSC. ¿Qué necesidades tenía la ciudad por aquel entonces?

En aquel momento hacían falta elecciones municipales democráticas.

¿Cómo era L'Hospitalet?

Aún recuerdo la plaza de toros, y haber visto las bóbilas. Lo recuerdo con total claridad. Calles sin asfaltar en las que jugábamos.

¿Una plaza de toros?

Estaba donde ahora se halla el Instituto Pedraforca, en la calle Almería esquina con Enginyer Moncunill. Todo el resto eran descampados en los que los coches aparcaban.

No es usted el primero que hace referencia a los descampados cuando se recuerdan aquellos años. Su influencia sobre los vecinos y vecinas debió ser importante.

Sí. Pero lo que tenían que ser plazas y jardines se han convertido en bloques. Se han hecho muchas plazas duras, de cemento, que

Pasa a la página siguiente

dres y secretario de Ciudadanía Exterior

"Voy a hacer de **pitonisa** con el **Brexit**: va a haber una **prórroga** hasta las **elecciones** europeas"

Viene de la página anterior

son fáciles de mantener pero que ayudan poco a que los vecinos socialicen.

Es una de las eternas reivindicaciones en muchos barrios de L'Hospitalet y otras ciudades metropolitanas...

No tengo la foto completa porque no me he dedicado a la gestión municipal. Una plaza dura cuesta poco y la gente queda contenta. Pero sería necesario hacer zonas verdes. No obstante, hay que reconocer que la concienciación de la importancia de las zonas verdes es relativamente reciente. Y aquí el Ayuntamiento de L'Hospitalet quizá no ha transmitido bien sus planes para expandir el verde.

¿A qué se refiere?

Por lo que yo sé, intentan plantar árboles sostenibles, que se mantengan bien en ciudad y no creen polen ni se metan por los balcones de las casas. Pero esto hace falta explicarlo: los vecinos solo ven que quitas árboles, y no ven que se están intentando reponer con criterios de sostenibilidad.

No saber comunicar puede salir caro.

Sea como sea, las zonas verdes se han de mantener, regar, requieren un servicio de mantenimiento… Recuerdo que en la Plaza de la Libertad, en un principio más ajardinada, acabaron poniendo cemento en todas partes porque había problemas de filtraciones y costaba mantener.

Muchos de los vecinos de L'Hospitalet por aquel entonces eran inmigrantes llegados de otras partes de España. Ahora, otros inmigrantes, los españoles en el Reino Unido, están en vilo por el tema del Brexit. ¿Cómo están viviendo este proceso?

Con mucho desconcierto. La gente vino aquí con el convencimiento de que vivían en una Europa unida, que era casi como estar en casa. Y ahora han cambiado las reglas de juego, y eso es malo, porque viven con incertidumbre una situación en la que no pueden participar. Hay muchas cosas que no tienen respuesta aún. ¿Mi permiso de conducir español me seguirá valiendo? ¿Podré seguir utilizando el DNI para entrar y salir del país? Todavía no hay respuestas. Parece que los que llevan más de 5 años en el Reino Unido, los que tienen más arraigo, tendrán garantizada la posibilidad de vivir en él, pero no se sabe si en igualdad de condiciones.

Burton hizo el saque de honor en un partido del Hospi en 1986 | Cedida

El 29 de marzo se cumple el plazo para que el Brexit se haga efectivo y el Reino Unido abandone la Unión Europea. ¿Cree que habrá finalmente acuerdo?

Te voy a hacer de pitonisa: creo que habrá prórroga. La alargarán hasta las elecciones europeas. Ganarán un par de meses.

Entiendo que el Reino Unido no participaría en esas elecciones.

No participaría y se distribuirían sus escaños en el Parlamento entre el resto de países, ya que sería absurdo que el Reino Unido siguiera formando parte de la Unión Europea sin tener representación en su parlamento.

Hablando de comicios, el Gobierno está decidido a eliminar el voto rogado, que obliga a los emigrantes españoles a expresar de manera anticipada su voluntad de votar, cosa que genera una alta abstención en el colectivo.

El voto rogado es una discriminación, porque se imponen requisitos a los españoles que viven en el exterior que no tienen el resto. Con la ayuda de la tecnología hay fórmulas para poder cambiarlo.

Seguimos en el extranjero, aunque ahora hablemos del 'procés'. ¿Cómo se percibe el litigio desde la sociedad británica?

La gente lo vive con preocupación. Desde 2012 el independentismo ha hecho un trabajo de pico y pala, una campaña de marketing a la que el constitucionalismo no ha sido capaz ni de acercarse. El Gobierno español ha dejado ese espacio abierto y ha tardado en reaccionar. Hace poco, Irene Lozano [secretaria de Estado de España Global, la anterior Marca España] ha empezado a hacer cosas, pero no hay recursos. Y no es suficiente que desde las embajadas españolas haya comunicacion fluida con los diferentes gobiernos: la opinión pública ha de conocer la situación.

Quiero acabar la entrevista preguntándole por su futuro.

La verdad es que tengo unas ganas locas de volver a vivir en L'Hospitalet, de volver a vivir en mi ciudad.

VALENTÍ MASSANA. Medallista olímpic de Viladecans. Actualment físic al Sincrotró Alba

"Era un atleta que estudiava física i ara sóc un físic que havia fet d'atleta"

Valentí Massana Gràcia va néixer el 5 de juliol del 1970 a Viladecans. Va començar a practicar atletisme des de ben petit, donant-se a conèixer internacionalment quan va guanyar la medalla de plata als 10.000 metres marxa en el Campionat del Món d'Atletisme Júnior, celebrat el 1988 a Sudbury, Canadà. Després de passar a l'escena mundial, va participar, a 22 anys, als Jocs Olímpics de Barcelona. No obstant això, no va ser fins al 1996 a Atlanta, Estats Units, quan es va emportar la seva primera medalla olímpica: bronze en els 50 quilòmetres marxa. L'or va arribar el 1993 al Campionat del Món d'Atletisme a Stuttgart, Alemanya. Després de diverses medalles nacionals i internacionals, va retirar-se el 2002 i va començar a treballar com a físic, carrera que va cursar a la Universitat Autònoma (UAB) mentre es preparava per a les competicions esportives. Actualment treballa al Sincrotró Alba de Cerdanyola del Vallès fent mesures magnètiques, però no ha deixat del tot la seva altra gran passió, l'atletisme, col·laborant amb les federacions espanyola i catalana i el Club Muntanyenc de Sant Cugat, d'on és entrenador d'atletes internacionals. Confessa també ser un enamorat dels escacs.

Massana obre les portes del sincrotró de Cerdanyola a El Llobregat | CM

Carlos Manzano

Atleta i físic?

Abans era un atleta que estudiava física i ara sóc un físic que havia fet atletisme. A cada etapa he tingut les meves prioritats. De jove la prioritat era el rendiment esportiu i ara és treballar en el Sincrotró Alba, tot i que no m'he desvinculat de l'atletisme.

Com va compaginar els estudis amb la seva carrera esportiva?

Quan vaig acabar la selectivitat i vaig entrar a la UAB, se'm va plantejar un dilema: Què faig jo ara? Deixo l'atletisme i em dedico només a estudiar o continuo només fent marxa? Em vaig fer aquestes preguntes i vaig decidir fer-ho tot, però amb cap. Vaig matricular-me de mig curs mentre em preparava per a les proves d'atletisme. Així vaig competir mentre acabava la carrera de Física en 10 anys, els 5 cursos, a mig curs per any, de 1989 a 1999.

Com s'ho feia?

Jo era una mica rapinyaire amb el temps, perquè no en tenia. Si tenia 20 minuts, doncs feia un exercici de classe, i si en tenia més estudiava teoria i triava una lliçó. Agafava el temps dels descansos entre les classes i la preparació atlètica. Ara si la gent no té dues hores no s'hi posa. Un element molt important va ser que el CAR em va pagar un professor particular que venia dues nits per setmana a ajudar-me, l'Albert Comte.

> "Sóc de **Viladecans**, m'aprecio molt el poble i hi tinc un gran **vincle**. És un **amor a distància**"

Albert Comte?

Sí, ara és un gran neurocientífic de l'Hospital Clínic, però quan em donava classes era un company de la carrera al qual li vaig oferir ser el meu professor. A més, el CAR pagava molt bé, i vam fer aquesta simbiosi. Sense ell ara no seria físic i, per això, li estaré eternament agraït.

El 1999 va acabar la carrera però continuava practicant atletisme. Com van ser aquells anys?

Vaig retirar-me de l'atletisme el 2002. Aleshores vaig estar col·laborant amb la Federació Espanyola com a entrenador adjunt sis mesos. Després vaig donar classes de matemàtiques i física al Collegi Llar de Sant Boi i, finalment, vaig entrar al Sincrotró Alba.

Ubicat al Vallès Occidental... Continua vivint

Passa a la pàgina següent

"Entre el Club Atletisme Viladecans, l'Ajuntament i la federació vam fer renéixer el **Gran Premi de Marxa** de Viladecans"

Ve de la pàgina anterior

a Viladecans?
Vaig marxar de Viladecans a 18 anys, i des dels 26 fins ara he viscut a Barcelona, després de passar vuit anys intern al CAR Sant Cugat. Però jo sóc de Viladecans, sempre ho dic, perquè m'aprecio molt el poble i tinc un gran vincle amb la ciutat, on continua vivint la meva família. És un amor a distància.

De fet, el van fer 'am-Vaixador' fa uns mesos...
La veritat és que aquest projecte dels ambaixadors de Viladecans em fa molta il·lusió. Intento aportar el meu granet de sorra però, ja et dic, des de la distància.

Però aquesta distància no s'ha interposat a l'hora d'impulsar l'atletisme viladecanenc.
Com a responsable de marxa atlètica de Catalunya, un dels meus objectius és recuperar totes aquelles proves que s'havien perdut, i entre elles estava el Gran Premi de Marxa de Viladecans. Vaig posar-me en contacte amb el Club Atletisme Viladecans i l'Ajuntament, entre tots tres vam fer renéixer aquesta competició que no se celebrava des de feia més de 20 anys.

Parlant de competicions. Quina és la medalla que més t'ha marcat?
La medalla que més recordo és la d'or del mundial el 1993 a Stuttgart, perquè és la que té més mèrit esportiu. En un mundial o uns jocs olímpics estem els mateixos, el que passa és que el bronze olímpic d'Atlanta va tenir més repercussió mediàtica i social. I la gent mira més uns jocs olímpics que un mundial d'atletisme.

Massana va aconseguir l'or a la prova de 20 km marxa del mundial d'atletisme d'Stuttgart del 1993 | FCA

"La tasca al **Sincrotró** té **aplicacions** en tots els camps i en un o dos anys es poden **implementar** en la societat"

Després de córrer tant, ara fa córrer els electrons al Sincrotró. Quina és la seva tasca en aquest centre?
Al Sincrotró em dedico a fer mesures magnètiques. Caracteritzo imants permanents i electroimants, determinant la força que exerceixen cadascun d'aquests en cada punt de l'espai. Fem mapes de camp, mesures de qualitat del camp magnètic...

Quin és l'objectiu d'aquestes mesures?
L'objectiu és utilitzar una sèrie d'instruments per mesurar el camp magnètic que generen certs dispositius. De fet, el Sincrotró és una fàbrica de raigs X formada per un conjunt d'imants que funcionen com un gran microscopi per veure coses que no som capaços d'observar amb els nostres ulls.

Com ara quines?
L'interior de les coses, com es plega una proteïna o com ho fa un material sota certes condicions de pressió i temperatura. Tot això ho veiem amb aquests raigs X, però no com els d'una radiografia, sinó com els d'una pistola làser, un feix de llum que impacta amb una mostra del material que es vulgui estudiar. Amb aquesta reacció aconsegueixes informació sobre el material que estiguis estudiant.

Quina aplicació té aquesta tasca en el dia a dia?
Té aplicacions en tots els camps: biologia, farmàcia, química, estructura de materials... Per exemple, fer nous materials per bateries que durin més. Per trobar en quin punt el virus s'encola a una proteïna del cos. O per estudiar la fabricació de nous materials. Té moltíssimes aplicacions i en un o dos anys es poden implementar en la societat.

Diferències entre la feina al Sincrotró i l'atletisme.
El Sincrotró Alba és un esport d'equip i l'atletisme n'és un d'individual. En aquest accelerador som unes 200 persones; totes i cadascuna d'elles són importants i imprescindibles, totes fan molt bé la seva feina.

Ha estat medallista a uns jocs olímpics i a un mundial, per passar a ser físic al Sincrotró més gran del sud d'Europa. Quin és el pròxim repte?
Ara mateix, el meu objectiu és intentar portar a una atleta, a la qual entreno al Club Muntanyenc de Sant Cugat, a un campionat del món i que allà ho faci el millor possible.

FUNDACIÓ CARME CHACÓN. Presentada en junio, quiere ayudar a niños con la misma patología que le cos-

El legado de Carme Chacón: luchar contra las cardiopatías congénitas

- La Fundación Carme Chacón nace con la voluntad de salvar vidas de niños y niñas
- En el mundo nacen al año un millón y medio de bebés con este tipo de patologías
- La entidad ayuda a acceder al tratamiento a familias con dificultades y a formar médicos

F. J. R.

Presentación de la Fundación Carme Chacón en el Parlament. Elices, tercera por la izquierda, junto a la madre de Chacón, Esther Piqueras (a su izquierda). Completan la instantánea David Pérez, Raúl Abella y José Montilla (de izquierda a derecha) | Cedida

"Supimos las intenciones de Carme a través de su médico, Màrius Petit, después de su muerte". Carme Chacón falleció el 9 de abril de 2017 en su casa de Madrid a causa de una cardiopatía congénita. Una patología que le fue diagnosticada al nacer pero que no le impidió llegar a ministra de Vivienda y de Defensa. Según explica a El Llobregat María José Elices, ex senadora del PSC que conoció a la espluguense en la cámara alta, la idea de crear una entidad que ayudara a familias sin recursos con hijos afectados por esta dolencia rondaba la cabeza de Chacón desde hacía algún tiempo.

Una idea que se ha materializado a través de la Fundación Carme Chacón, que fue presentada a finales de junio en el Parlament, en un acto al que asistieron políticos como el ex President José Montilla, Miquel Iceta, Carlos Carrizosa, David Pérez o Alejandro Fernández, entre otros, que acompañaron a Raul Abella, presidente del comité científico de la fundación y jefe del servicio de Cirugía Cardiovascular Pediátrica del Vall d'Hebron, los padres de Chacón, Esther Piqueras y Baltasar Chacón, y a la propia Elices, que preside la entidad.

Rastrear, ayudar y formar

El principal objetivo de esta fundación es salvar vidas. Las de niños nacidos con cardiopatías en todo el mundo, porque lo que en un país occidental es algo relativamente fácil, como es el acceso a tratamientos que proporcionan una oportunidad y calidad de vida a los afectados, en otros supone una montaña a menudo inalcanzable.

En España nacen cada año 5.000 bebés con cardiopatías, mientras que a nivel mundial la cifra asciende al millón y medio. Muchos de los padres de estos niños y niñas de países con niveles de vida inferior ni siquiera saben, o sabrán nunca, que sus hijos están aquejados de estas patologías. A medio y largo plazo, la hoja de ruta de la fundación se marca como objetivo formar a médicos en esas latitudes para que aprendan a operar y tratar este tipo de afecciones cardíacas en sus lugares de origen, e incluso impulsar *in situ* la creación de unidades y hospitales especializados.

No obstante, desde la fundación son conscientes de que este es un proyecto largo y complejo, por lo que centran ahora mismo sus esfuerzos en localizar casos y prestar ayuda inmediata. "Somos básicamente asistenciales, queremos salvar vidas", afirma Elices, que pone énfasis en avanzar hacia la "igualdad" en la asistencia a niños con cardiopatías de cualquier lugar del mundo, cultura o religión. Y es que la mortalidad infantil causada por cardiopatías congénitas es ciertamente alarmante y desgraciadamente silente. "Mueren más niños por estas afecciones que en las guerras", alerta Elices.

Una primera experiencia exitosa

La fundación estrenó con éxito su programa de asistencia este pasado mes de julio. La primera beneficiaria fue Elisabett, una niña panameña de dos años que padece una cardiopatía congénita y que fue operada en Barcelona con éxito. La niña, junto con sus padres, se trasladó a la capital catalana para ser intervenida en la Dexeus gracias al convenio de la fundación con CorAll, un centro médico formado por más de 80 profesionales dedicados al tratamiento de pacientes afectados por cardiopatías congénitas y dirigido por el propio doctor Abella.

> "La primera niña **beneficiada** por el programa de ayuda de la fundación es de **Panamà**"

Una primera victoria de la fundación de una larga lista de niños que esperan ser intervenidos. Elices reconoce que dicha la lista es "muy grande" y que cada día reciben propuestas y peticiones de información. Por esto mismo, considera importante crecer tanto en número de "amigos" como en voluntarios. De momento, ya se han interesado empresas punteras como Telefónica, Agbar, La Caixa e incluso el Consorcio de la Zona Franca (CZFB), mientras que actualmente cuentan con unas 60 personas desarrollando diferentes tareas en la estructura de la fundación.

Una de las más importantes, por la carga emocional derivada, es el acompañamiento a las familias de los pacientes. Cualquier iniciativa es buena, por pequeña que parezca. Y es que simplemente ir a buscar al aeropuerto a la familia que llega a Barcelona para operar a su hija es un gran gesto en momentos difíciles y de incertidumbre. Y en este sentido es clave la colaboración de la Asociación Corall Family, formada por padres y familiares de niños que sufren cardiopatías congénitas y que dedican su tiempo y recursos a dar apoyo a otros progenitores que están pasando por ese mal trago. Por

Pasa a la página siguiente

tó la vida a la política espluguense.

Viene de la página anterior

otro lado, Elices destaca también el acuerdo que tienen con AC Marriot, que ofrece 500 noches de hotel para que los padres que vengan de los confines del mundo puedan hospedarse durante el tiempo que dure el tratamiento de sus hijos.

Los frutos del trabajo

Y es que no todo es ciencia y medicina pura y dura. Pese a la profesionalidad del equipo médico y las garantías del tratamiento, el aspecto emocional y de acompañamiento de las familias es determinante. "Mientras estás haciendo papeles no ves el alcance que tiene", reconoce Elices. "Luego vas a buscarlos al aeropuerto, estás con ellos, ves cómo operan...", prosigue la ex política socialista emocionada, y recuerda la "sensibilidad" de Chacón hacia la mortalidad infantil que ya le expresaba en la etapa que coincidió con ella como senadora.

La fundación está formada por un patronato, un comité científico y otro de honor, del que forma parte precisamente la alcaldesa de Esplugues y compañera de Chacón en su etapa en la política municipal, Pilar Díaz. El ex President Montilla también integra este comité, junto con el ex presidente del Gobierno y principal valedor político de la espluguense, José Luis Rodríguez Zapatero; el regidor del Ayuntamiento de Barcelona y ex primer ministro francés, Manuel Valls; la ex presidenta del Congreso, Ana Pastor, o el propio padre de la política, Baltasar Chacón. Su madre, Esther Piqueras, forma parte del patronato como vicepresidenta, mientras que el comité científico está presidido por el doctor Abella.

Tras la puesta de largo del Parlament de finales de junio, está previsto que la fundación sea presentada oficialmente en Madrid este mes, en un acto que seguramente se celebrará en el Congreso de los Diputados. Desde allí, se volverá a explicitar la voluntad de la entidad de luchar por la igualdad de derechos y por un acceso a la asistencia médica en las mismas condiciones para todas las personas, independientemente de su lugar de nacimiento, cultura o religión. Así lo quería Chacón, tal y como recordó su padre Baltasar durante la presentación en el Parlament. "Era una defensora del derecho a la salud para todos", aseguró, y dio la bienvenida a la fundación, de la que espera que sirva para hacer "un mundo más justo y solidario, como ella querría".

L'APUNT

El corazón al revés y 35 pulsaciones por minuto

Carme Chacón nació con una cardiopatía congénita conocida como síndrome del "corazón al revés". Concretamente, tenía la aurícula derecha conectada con el ventrículo izquierdo y la aurícula izquierda con el ventrículo derecho, al contrario de lo normal. "Tengo 35 pulsaciones por minuto, el corazón al revés y un bloqueo auricular y ventricular completo", explicó en 2015 en una entrevista. No obstante, esta afección no le impidió llevar una vida muy activa, ser deportista, política de alto nivel y tener un hijo.

> En el **comité** de honor hay políticos como **Zapatero**, **Montilla**, **Pastor** o **Valls**

JOSEP MARIA LLOP. Exalcalde de la Palma entre el 1999 i 2001 i entre el 2003 i 2007. Exdiputat al Parlament,

"La independència de la Palma i la de Catalunya tenen moltes similituds"

Josep Maria Llop i Rigol (la Palma de Cervelló, 1963) va ser el primer batlle invident d'Espanya i el primer del municipi sorgit de la segregació de Cervelló. És llicenciat en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona amb diversos màsters, dos d'aquests cursats als Estats Units. A més, ha estat diputat al Parlament de Catalunya, diputat a la Diputació de Barcelona i president comarcal de Convergència Democràtica de Catalunya. També va ser campió d'Europa d'esquí adaptat a finals dels 80. "Vaig anar a guanyar i ho vaig fer". Fa classes a ESADE.

C. M.

La seva trajectòria política la va iniciar a la Palma. Com va començar la segregació, de la qual vostè va ser un dels impulsors més compromesos?
Jo estava fent el meu doctorat en Direcció Comercial. El meu pare em va convèncer per començar a treballar, els dilluns que tenia més temps, en la Comissió Promotora per a la Segregació. Vaig anar-hi i em vaig oferir per si podia ser útil. Allà vam lluitar per ser independents, amb una oposició molt forta de la Generalitat.

Com ho van fer?
Tot és un joc d'equilibris a la vida. Vam apostar molt fort per dues vies: pel diàleg amb la Generalitat, però també per la confrontació, quan el diàleg s'utilitzava únicament per fer-nos passar el clau per la cabota, impedint la voluntat d'un poble per independitzar-se, després de votar en un referèndum no legal. Vam tallar carreteres i altres accions que van fer implicar al partit en el Govern en aquell moment, a CiU.

Com és que Convergència i Unió, des del Govern de Catalunya, no s'hi va implicar abans?
Es pensaven que podien dominar la situació perquè érem petits i perquè ells tenien el control aparentment jurídic. I per la via jurídica els vam acabar conduint cap a la situació contrària que pensaven, proclamant, el dia 21 de juliol del 1998, la independència de la Palma des del balcó de la rectoria.

Com van rebre la notícia a Cervelló?
Tothom qui perd el 33% dels seus impostos no ho veu bé. Però la Palma i Cervelló feia temps que eren dues comunitats diferents, per la distància geogràfica, la manca de transport públic, el dèficit fiscal, vida social diferenciada... Cervelló perdia i no estava pas satisfeta.

Llop va rebre El Llobregat a La Palma | CM

> "Sobre la **segregació** de **la Palma**: "Vam apostar fort per la via del **diàleg** i la **confrontació**"

Referèndum no legal, dèficit fiscal, talls de carreteres... S'assembla molt al 'procés'.
Exacte. Ho dic així perquè, salvant moltes distàncies, hi ha moltes similituds. La diferència de dimensió i les conseqüències que té la independència de Catalunya, que s'hauria de poder fer en un referèndum d'autodeterminació amb validesa jurídica, té un efecte contagi molt gran per a altres regions d'Europa com la Bretanya, Piemont o Alsàcia i Lorena. Europa té por, però s'ha d'entendre que la independència no és el problema sinó la solució per a Europa.

Aquesta voluntat a la Palma va fer que fos el primer alcalde invident d'Espanya i del municipi.
Correcte. Vaig esdevenir el primer batlle de la Palma de Cervelló després de les eleccions municipals del mes de juny del 1999.

Però el 2001 va passar a ser el cap de l'oposició...
No. Jo vaig ser alcalde amb pacte de 1999 a 2001. A aquest últim any, jo em cassava i l'aleshores cap de l'oposició em va voler fer 'un regal'. Quatre dies després de les núpcies va fer-me una moció de censura i vaig passar a l'oposició. En aquell moment vaig conèixer la seva altura moral.

Va continuar a l'Ajuntament i va tornar-se a presentar el 2003.
Vaig guanyar amb majoria absoluta a les eleccions del 2003 i vaig ser alcalde fins al 2007, quan vaig passar a l'oposició durant 11 anys, fins al 2018.

També va ser diputat al Parlament del 2011 al 2012, vivint en primera persona el 'setge' dels indignats del 2011. Què recorda d'aquell dia?
Estava agafat del braç d'en Jordi Turull, en mig d'aquella multitud de persones que ens estirava la roba, escopia i insultava. Vaig aguantar el tipus, callat i agafat a en Turull. Ells volien que no entréssim al Parlament, semblava que només teníem l'opció de la resignació, allunyar-nos del Parlament, però vaig decidir que la resignació no l'acceptava, i que havia d'entrar a l'edifici.

Què va passar amb el seu gos pigall?
Un individu, a més d'escopir-me, m'estava estirant el gos per robar-me'l i emportar-se'l no sé on. Em va semblar absolutament cruel i un atemptat enorme contra un animal que no entenia què estava passant.

Quina va ser la seva reacció?
Vaig deixar el braç d'en Jordi Turull i li vaig etzibar un cop de puny a l'estómac. Li vaig indicar que una cosa eren les persones i altra cosa era un gos. Si tenia un mínim de respecte cap als ani-

Passa a la pàgina següent

on va patir el 'setge' del 2011. Primer invident a guanyar el campionat d'Europa d'esquí adaptat.

"Implantarem als **FGC** un sistema per ajudar a **l'autonomia** de les persones **cegues**"

Ve de la pàgina anterior

mals, l'havia de deixar al meu costat. Hagués pogut ser molt perillós tot això, però, per sort, em va fer cas.

Al Parlament, va ser un dels artífexs d'Eurovegas.

Era un repte d'unes dimensions enormement complicades per a mi, però molt interessant. No va acabar bé perquè en Sheldon Addelson té un model de negoci que a Europa no funciona. Una altra cosa és que, amb una sèrie de modificacions, un projecte com aquest podria haver estat un enorme generador de riquesa per al territori.

Acaba la seva vida política a la Diputació de Barcelona. Quins han estat els seus projectes per a la província?

A la Diputació vaig fer una cosa de la qual em sento, si ho puc dir, modestament molt orgullós. Allà es feien moltes co-

Llop al Parlament amb la seva gossa guia d'aleshores, pels volts del 2011, i que va estar a punt de ser sostreta el 15 de juny per manifestants a l'exterior de la cambra catalana

ses d'accessibilitat, però cada departament feia la seva, sense comunicar-se entre ells. Vaig promoure la participació de la Diputació al Congrés Mundial de Turisme Socialment Responsable, per promocionar la institució i el turisme als municipis de la demarcació de Barcelona, en l'àmbit de l'accessibilitat. Tots els departaments hi van participar.

Aquest mes de juny va deixar la Diputació i la política. Què farà ara?

He creat una consultoria en accessibilitat. Ara estic fent accions en consultoria per a Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) o l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM). Això, vol dir que, per exemple, als ferrocarrils es començarà a implantar un projecte d'intel·ligència artificial que permetrà l'autonomia de les persones cegues o amb dificultats visuals, persones grans, que parlen un idioma diferent... per poder-se moure amb autonomia, sense dependre d'un acompanyant.

I pel que fa a l'Autoritat del Transport Metropolità?

Estic treballant perquè la nova T-mobilitat sigui plenament accessible. Es fan totes les proves, des dels sons fins a tipus d'ubicació per a les persones amb dificultats matrius o la incorporació del sistema Braille.

AURORA HUERGA. Secretaria general de Comisiones Obreras del Baix Llobregat de 2000 a 2008

"El sindicalismo sigue siendo machista, pero cada vez menos"

Aurora Huerga nació en Cillero de Toranzo (Santander) y llegó a Sant Feliu de Llobregat en 1971, con 13 años. Allí sigue viviendo y en su trayectoria ha roto muchos moldes. Seguramente el más simbólico fue ocupar la secretaría general de Comisiones Obreras del Baix Llobregat entre 2000 y 2008. Aceptada encantada la entrevista y nos cita en la sede del sindicato en Barcelona, ahora como secretaria general de la federación de construcción y servicios, otro cargo que nunca había ocupado una mujer.

P. R.

¿Cómo recuerda su etapa al frente de CC OO en la comarca?

Fueron años complicados y movidos, porque vivimos una de las reconversiones industriales. Los recuerdos que acaban quedando son las pequeñas victorias: cuando se mejora un convenio o se presenta un expediente de regulación de empleo e intentas salvar los puestos de trabajo. Recuerdo aquel tiempo con mucho cariño por parte de las personas y mucho respeto de las instituciones. El respeto no te lo da nadie. O te lo ganas o no es posible.

¿Fue más difícil por el hecho de ser mujer?

No recuerdo muchas dificultades por eso. Es verdad que las mujeres tenemos que demostrar las cosas y que en el caso de los hombres se supone que están capacitados, como el valor en la mili. De alguna manera todo el mundo espera que demuestres que vales por ser mujer.

¿El sindicalismo es machista?

El sindicalismo ha sido un mundo muy machista y lo sigue siendo, pero afortunadamente cada vez menos. Las mujeres accedimos a los puestos de trabajo mucho después que los hombres y si se repasan las fotografías de las luchas obreras de hace 30 o 40 años, se ven muy pocas mujeres en primera línea, porque el rol que teníamos era el de estar en casa. Por eso el sindicato era muy machista y sobre todo en el Baix Llobregat, una comarca muy industrializada. Cuando yo salí elegida secretaria general el 80% de la afiliación eran hombres. Afortunadamente esto ha cambiado, al menos en Comisiones. Ahora la comisión ejecutiva de la CONC es paritaria y de las 12 organizaciones hay cinco mujeres que son secretarias generales. También

Huerga recibió a El Llobregat en la sede del sindicato CCOO en el Baix Llobregat | Pere Ríos

> "La primera niña **beneficiada** por el programa de ayuda de la fundación es de **Panamà"**

es cierto que cuando llegué hace cuatro años era la única.

En ocasiones se dice que hay una forma de hacer política masculina y otra femenina. ¿Pasa lo mismo con sindicalismo?

Depende de las personas. Sí creo que el problema que tenemos en Catalunya habría cambiado si hubiera habido alguna mujer en primera línea, porque las mujeres, desde que nacemos, estamos acostumbradas a gestionar conflictos. Nadie está nunca en posesión de la verdad y lo que necesitamos muchas veces es ponernos más en el sitio del otro. Yo negocio convenios, negocio ERES, negocio con las administraciones y a veces, aunque no comparta su idea, puedo entender lo que están planteando. Las mujeres tenemos un sentido diferente para eso.

Comisiones siempre fue el sindicato mayoritario en la comarca, pero con el paso del tiempo UGT ha ido ganando mucho terreno.

Comisiones Obreras está ganando las elecciones sindicales en la comarca, que al final es lo que te da la representatividad y tenemos bastante más afiliados que UGT. Sí es verdad que ellos dieron el salto cuando salimos de la clandestinidad porque había sido el sindicato de referencia del PSOE.

El sindicalismo en el Baix Llobregat siempre se ha caracterizado por la unidad de acción de los sindicatos, algo poco frecuente hace años en otros lugares de gran afiliación.

En el Baix Llobregat se dieron una serie de características insólitas en España. Las huelgas que se convocaban en la comarca no solo tenían que ver con el centro de trabajo para pedir mejoras laborales. Aquí se convocó una huelga general por la carestía de la vida y eso hizo que CCOO y UGT fueran de la mano del movimiento vecinal y asociativo para mejorar la calidad de vida y el trabajo de la gente. Teníamos un frente común.

Luego vino la democracia y se mantuvo la unidad. Los sindicatos de la comarca siempre han estado al frente de los pactos políticos por la reindustrialización y el desarrollo urbanístico, por ejemplo.

El Baix Llobregat era una comarca textil, que después pasó a la industrialización y que sufrió la crisis de la gama blanca. La obligación de los sindicalistas es buscar una salida a un problema que sea la menos mala para los trabajadores, porque no siempre encuentras una buena salida. Vimos que la mejor solu-

Pasa a la página siguiente

> Los **sindicalistas** hemos de adaptarnos a la **realidad** para intentar **cambiarla**"

Viene de la página anterior

ción era intentar pactar con las administraciones locales, con el consell comarcal, con la Generalitat o con quien fuera, para formar a la gente que se quedaba sin trabajo y volverla a integrar en el mercado laboral.

Ahora queda poca industria en el Baix Llobregat. Prima la actividad logística y eso genera pocos puestos de trabajo.

Sí, pocos puestos de trabajo y poco valor añadido. La comarca siempre ha sido vista como el vertedero de Barcelona, el lugar donde se podía llevar lo que no se podía hacer en la capital. Cuando se cierra una empresa, en vez de seguir apostando por el terreno industrial, ha habido ayuntamientos que han recalificado terrenos y los han convertido en terrenos de servicios. Eso da la posibilidad de que se instale Amazon o se construya el polígono de Viladecnas. El Baix Llobregat se ha transformado en una comarca muy de servicios.

¿Se ha perdido la capacidad de representación de los sindicatos? Puede parecer que ahora solo defienden a sus afiliados y a los funcionarios.

El sindicalismo en un centro de trabajo con 300 o 400 trabajadores es más fácil. Lo que hemos hecho los sindicatos es intentar organizar a las personas que, aunque pertenezcan a la misma empresa, están en cuatro, cinco o seis centros diferentes. Eso es mucho más complicado. Yo estoy en el sector de la limpieza, en el que antes tenías tres o cuatro personas trabajando en un banco y lo sabías. Ahora hay una persona que va dos días a la semana y hace 45 minutos. Organizar esa realidad es mucho más difícil. No es que los sindicatos nos dediquemos ahora a otra cosa, sino que, al cambiar el mundo del trabajo, hemos de buscar nuevas fórmulas y adaptarnos a la realidad de cada momento para intentar cambiarla.

Tras ocho años al frente del sindicato de CCOO en el Baix Llobregat, actualmente Huerga es la responsable de la Federación de Construcción y Servicios, donde también ha sido la primer mujer en dirigirla | CCOO

> La **recalificación** de terrenos ha facilitado que seamos una comarca de **servicios**"

Fundació Marianao
Sant Boi de Llobregat

JAUME MONTFORT. alcalde socialista de Viladecans entre 1983 i 2005

"Vaig ser el primer alcalde a arribar al càrrec per una moció de censura"

Jaume Montfort va néixer a Barcelona el 1952 i amb poc més d'un any va anar a viure a Viladecans perquè l'avi hi havia trobat una feina. Començà a militar al PSC abans del congrés d'unificació del 1978 i fou alcalde d'aquesta població entre el 1983 i 2005. Els primers mesos va compaginar el càrrec polític amb la de medicina, a on va tornar els darrers cinc anys de la seva vida professional després d'un temps de reciclatge, "perquè feia 20 anys que no veia un malalt". Sempre ha estat un home de talent afable i es mostra encantat de rebre EL LLOBREGAT per explicar els records d'aquells anys.

Pere Ríos

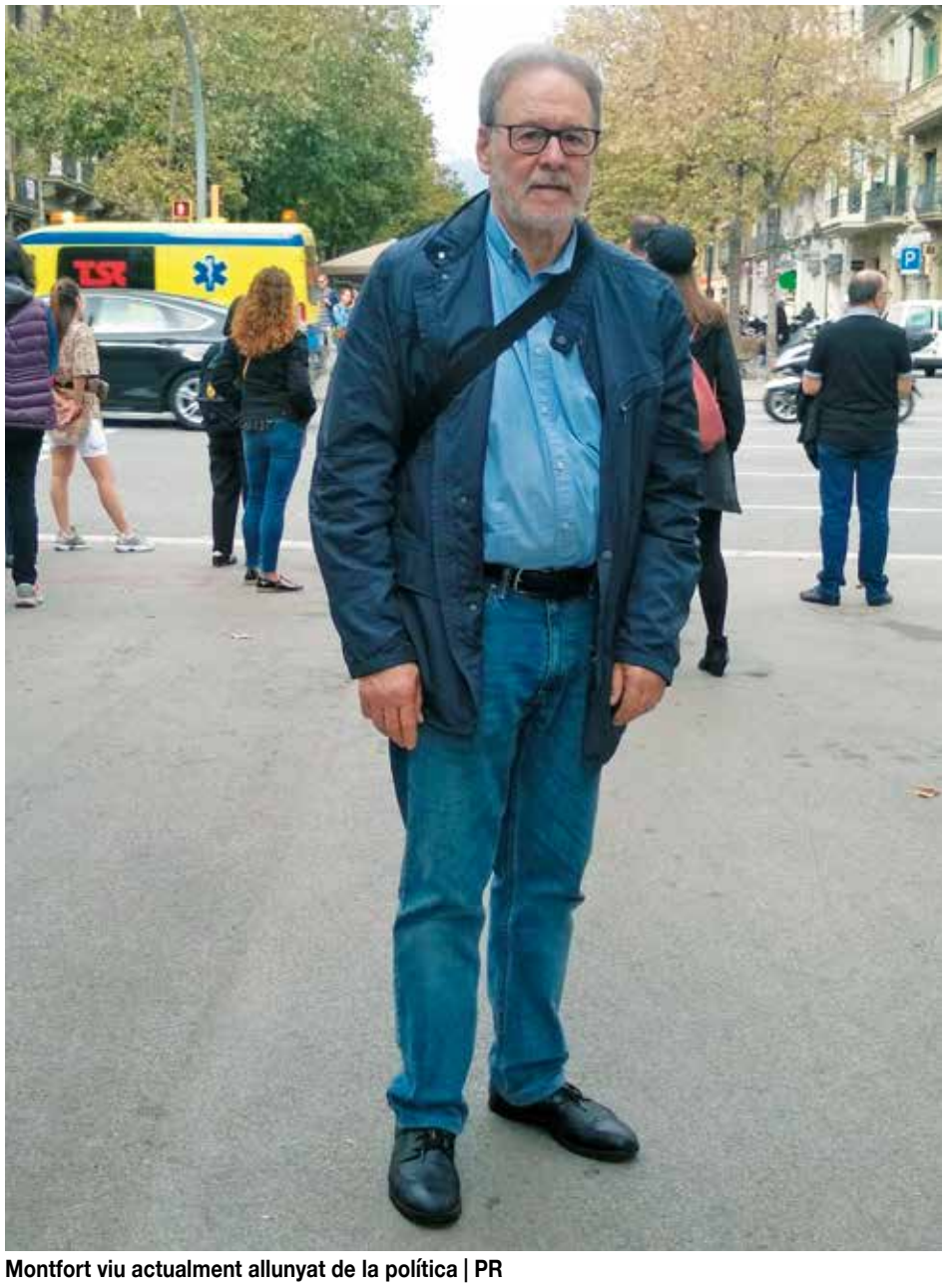

Montfort viu actualment allunyat de la política | PR

Vostè va ser el primer alcalde d'Espanya que arriba al càrrec després de prosperar una moció de censura contra Miguel García Fenosa, processat per un delicte de frau continuat amb relació al Banco Filatélico Nacional.

Sí, al cap de tres o quatre mesos de les eleccions municipals del 1983 va esclatar un cas de corrupció que implicava directament l'alcalde Miguel García Fenosa. Li vam demanar que dimitís, però es va negar i el PSC va decidir pactar una moció de censura amb el PSUC i el PCC, perquè en aquella època ja s'havien escindit els dos partits. Vaig ser el primer alcalde de l'Estat espanyol que va arribar al càrrec d'aquesta manera, no hi havia cap precedent. Després ens van trucar d'altres ajuntaments d'Espanya per saber com ho havíem fet, perquè en aquella època era una novetat.

En aquest cas, a més a més, va ser una moció de censura contra un alcalde del mateix partit, no d'un partit diferent. Un cas ben curiós.

Li vam dir que dimitís moltes vegades per evitar la moció de censura, però no va haver-hi manera. Hi havia un parell de regidors fidels que li van fer costat i que es van quedar a l'ajuntament com ell durant tot el mandat. Els socialistes havíem tret la majoria absoluta a les eleccions i la vam perdre amb la moció de censura, però vam pactar amb el PSUC i el PCC. Aquells anys vam viure moments duríssims, molt tensos i recordo un regidor de Convergència Democràtica de Catalunya que es passava el dia insultant-nos i dient-nos que els socialistes i els comunistes érem uns xarnegos.

> "**L'Hospital** era molt necessari i una de les primeres coses que vam **resoldre**

Quan va arribar a l'alcaldia estava gairebé tot per fer a Viladecans, com a tots els municipis de la comarca.

Teníem uns dèficits d'infraestructures i urbanístics molt grans. Estava tot per fer, és cert, fins i tot els carres per asfaltar o urbanitzar. No hi havia gairebé cap equipament. Quan acabàvem una cosa ja en teníem una altra de pendent.

Quina és l'actuació dels 22 anys com alcalde que li fa sentir més orgullós?

La transformació que es va fer perquè les poblacions metropolitanes tinguessin uns serveis bàsics que no tenien. Crec que això és una característica a tots els municipis de la comarca, atendre les necessitats dels ciutadans i donar els serveis que necessitaven.

I què és el que li va quedar pendent?

Sempre queden coses. Algunes ja s'han fet, com ara el camí al mar, que em feia gràcia que s'hagués fet abans de marxar. També algun equipament més que feia falta.

El desenvolupament urbanístic de Viladecans es produeix amb el seu mandat, amb equipaments com l'Atrium, un centre amb tres sales de teatre, camp de futbol, piscina coberta, botigues i altres instal·lacions esportives.

Sí, tota la zona aquella del Torrent Ballesté era un forat enmig de la ciutat i es va urbanitzar. Vam fer

Passa a la pàgina següent ➡

Ve de la pàgina anterior

diversos equipaments, com l'Atrium, la biblioteca o una zona verda. I també l'Hospital de Viladecans, que era un equipament molt necessari i una de les primeres coses que vam resoldre perquè hi havia un conflicte sobre qui se l'havia de quedar.

Viladecans ha viscut un creixement urbanístic segurament més gran que altres municipis i ciutats de la comarca.

El creixement urbanístic s'ha de controlar, tots ho diem, però també et sents pressionat perquè de vegades no hi ha prou habitatges i això s'ha convertit en un veritable problema per la ciutadania. Els plans parcials serveixen també per dotar la ciutat d'equipaments que fan falta. És complicat aquest debat, perquè no té sentit omplir la ciutat de pisos perquè sí.

Després de deixar alcaldia el 2005 va passar a ser un alt càrrec de la Generalitat.

Sí, em van nomenar president i conseller delegat del Servei d'Emergències Mèdiques de la Generalitat (SEM), en un moment important, perquè el Govern tripartit va donar un nou impuls, va reestructurar el servei i el va dotar de qualitat. Quan vaig entrar, el SEM tenia un pressupost anual de cent milions d'euros i es va doblar al cap de poc. Vaig tenir la sort d'estar el davant d'aquest projecte. Em va agradar molt aquella experiència.

Comparteix l'opinió de gairebé tots els entrevistats en aquesta secció que la gratificació personal que provoca la política local és única?

Sí, perquè tens molt contacte amb la gent. De vegades algú s'enfada amb tu perquè costen de resoldre els problemes i veus que té raó, però d'aquesta manera captes molt bé les necessitats dels ciutadans.

Viladecans té encara alguna mancança?

Sempre falten coses. La veritat és que els darrers anys s'han fet molts equipaments i s'ha dotat molt bé la ciutat d'infraestructures. Crec que s'haurien de buscar sistemes de participació amb els quals el ciutadà expressi les seves prioritats per saber què és el que no hem fet encara.

Imatge de Montfort durant una trobada amb el director del càmping Toro Bravo i un delegat de la ciutat alemanya d'Essen. Imatge obtinguda del butlletí municipal de Viladecans de l'abril del 1986

> Un **regidor** de CDC es passava el dia dient-nos que els socialistes i comunistes érem uns **xarnegos**

> El creixement **urbanístic** s'ha de **controlar**, però et sents pressionat perquè no hi ha prou **habitatge**

Vostè pertany a una generació irrepetible d'alcaldes, els primers de la democràcia municipal, quan la política era molt diferent de com és ara. Com ho veu ara tot plegat?

Hi ha coses que ja no són gens com eren, certament, però potser també això està bé. Tot està en una situació molt complicada i la solució no la té ningú. Cal seure a pensar què hem de fer i buscar una fórmula que ens permeti obrir debats, veure què opina la gent i com podem reestructurar tot el país, perquè, si no, serà un conflicte permanent.

A què es dedica ara, allunyat de la política?

Ara faig d'avi. Camino, vaig al gimnàs, estic aprenent anglès i aquestes coses que es fan quan es té més temps.

LLUÍS TEJEDOR. Alcalde del Prat del 1982 al 2019. No es va presentar a la reelecció.

"El municipalisme democràtic ha treballat molt bé a la perifèria dura"

Lluís Tejedor Ballesteros va néixer a Cifuentes, Guadalajara, el 1951 i es va traslladar a viure al Prat amb 9 anys. Va entrar al consistori pratenc l'any 1979 com a primer tinent d'alcalde amb el PSUC, partit al qual va començar a militar el 1971, i va ser investit alcalde el 1982 substituint Antonio Martín Sánchez que va morir en un greu accident de trànsit el 1981. Tejedor és el batlle que més anys ha estat liderant un municipi al Baix Llobregat i aquest 26 de maig, coincidint amb les eleccions municipals, es "jubila", després de 37 anys ininterromputs guanyant nou eleccions consecutives al Prat.

Tejedor rep El Llobregat al seu despatx | C.M.

Carlos Manzano

M'agradaria preguntar-li sobre l'àmbit personal...

No m'agrada parlar gaire de les coses personals [*riu*]. Però tu pots preguntar, que jo et contestaré el que sigui pertinent.

Què farà després del 26 de maig?

Faré de jubilat. No tinc cap experiència de jubilat, per tant, no tinc agenda de jubilat. M'hauré de reordenar. Però tinc una il·lusió important per poder alliberar-me de l'agenda institucional de forma positiva.

Continuarà al partit?

No tindré cap responsabilitat institucional, però continuaré sent un home polític. Un ciutadà interessat per la política perquè vida i societat és política.

Molts pratencs diuen que el voten a vostè... Creu que guanyaran els comuns al Prat?

Amb un lideratge de tant de temps estic segur que s'han construït fidelitats personals que poden fer pensar a la gent: "I ara jo què faig?" o "a qui voto?". Però tinc confiança per la feina que s'ha fet en aquest temps. Jo he tingut la missió de liderar aquest projecte, però afortunadament he treballat en equip, i aquest equip pot acreditar el model de ciutat que hem portat a terme. Aquesta és la garantia.

Parla del treball que han fet, però com era el Prat quan va entrar al consistori l'any 79?

Era una ciutat amb un cert estigma per les condicions de les empreses importants que tenia, les olors, el soroll dels avions, l'abocador i el descontrol de l'extracció d'àrids. El Prat tenia poca autoestima, des del punt de vista de les persones que hi vivien.

Poca autoestima?

Sí. Als anys 80, sobretot les dones quan anaven a buscar feina fora de la ciutat amagaven que eren del Prat perquè, per ser d'aquí, portaven a sobre la mala fama del municipi.

Ara presumeixen de ser 'Pota Blava'...

Amb la millora dels serveis públics i altres factors com l'ordenació del territori, s'ha anat creant un sentiment de pertinença i orgull de ciutat. Això que dius del Pota Blava ha estat possible després d'identificar els símbols de ciutat, com el propi Pota Blava o la Carxofa Prat. A diferència d'altres ciutats que han forçat aquests símbols, nosaltres ja els teníem, i amb la millora democràtica, en el benestar i, en definitiva, la qualitat de vida a la ciutat, s'han aconseguit promocionar i arrelar en la població.

"No tinc experiència de **jubilat**, per tant, no tinc **agenda** de jubilat: m'hauré de **reordenar**"

Parla de millora democràtica... Com han estat aquests 40 anys de democràcia local?

Hi ha hagut un canvi radical de millora, no només al Prat, sinó a tota la comarca. El municipalisme democràtic del Baix Llobregat ha treballat molt bé en general, sobretot a les ciutats de l'entorn de Barcelona on hi havia una perifèria dura. S'han millorat els serveis a aquests barris perifèrics que no en tenien cap, transformant les condicions de vida de la gent.

Com entén vostè aquest canvi radical al Prat?

Nosaltres sempre hem entès que el territori és un dels signes d'identitat forts que teníem com a ciutat. Per això, sempre hem defensat l'economia periurbana dels espais naturals i l'agricultura.

De fet, ara es parla molt de promocionar el Parc Agrari...

És cert, però anant a hemeroteques es veurà qui parlava als 80 de l'agricultura i el Parc Agrari i qui no ho ha fet mai. Els historiadors ens diran qui va impulsar el Parc Agrari, però ja et dic que nosaltres sempre l'hem defensat des del Prat.

La ciutat, a més dels camps, tenia unes amenaces al seu creixement com l'aeroport o el port...

Sí, per això als anys 90 vam ser conscients d'aquestes amenaces fàctiques i vam identificar l'estratègia i model de ciutat

Passa a la pàgina següent

"Els historiadors ens diran qui va impulsar el **Parc Agrari**, però ja et dic que nosaltres **sempre l'hem defensat**"

Ve de la pàgina anterior

que volíem, que era una ordenació correcta del territori com la que ara tenim.

Com van aconseguir això?

Lluitant. Vam estar 3 anys negociant una proposta per a l'ordenació del territori amb sis administracions diferents que va donar com a resultat el Conveni del Pla del Delta, conegut com el Pacte del Delta, un pacte únic a Espanya.

Què va suposar el Pacte del Delta pel Prat?

Hi ha un Prat abans i després del Pla del Delta. Vam aconseguir una planificació global estratègica, molt sensible al medi ambient i amb garanties per limitar el creixement de l'aeroport i el port, per exemple. Així, es va aconseguir l'equilibri al Prat: difícil, però el té, i molt arrelat, a més.

Es van posar d'acord sis administracions?

Les realitats han canviat, fins i tot els ordinadors que utilitzàvem en aquella època: les Olivetti que ara tenen a Cuba [*somriu*]. Però el que fa impensable un pacte com aquest no és l'Ajuntament del Prat, que és més madur, sinó els governs de l'Estat i la Generalitat, que em sembla que la cultura aquesta del pacte no la tenen igual d'afermada que nosaltres.

Després d'aquest pacte, el Prat ha tingut un creixement lent, a diferència d'altres poblacions.

Quan hi ha una força política i una coalició que governa amb majoria estable al llarg del temps, pot fer projectes i estratègies a llarg termini, sense pressa. I no tenir pressa sempre ens ha anat bé al Prat.

Créixer sense pressa?

Sí, perquè el territori és un bé escàs que, si es fa malament, pot hipotecar les condicions de vida dels ciutadans en el futur. A més, si es fa malament és irreversible. Hi ha altres governs locals que, potser, pels dubtes de no continuar a la següent legislatura han pres decisions poc raonades des del punt de vista estratègic de ciutat, a correcuita. Per això és bo no tenir pressa.

Com es desenvoluparà la urbanització del Prat Nord?

Per al que hi ha darrere de l'autovia fins al límit nord del municipi s'ha de fer una reflexió per incorporar al Pla General Metropolità aquesta ampliació, però tenint en compte que jo arribo fins al juny. L'ajuntament ja decidirà. Temps al temps.

Parlant del nord del municipi... Vostè sempre ha defensat la centralitat de l'estació de trens del Prat.

El Prat té una estació intermodal. En els pròxims anys ha d'anar incorporant més programa ferroviari, des de l'EVA fins als trens que venen des de Lleida, perquè el seu entorn com a porta d'entrada del sistema econòmic del Port de Barcelona, l'Aeroport i Fira de Barcelona la converteix en la més important de la comarca.

Tejedor, el primer per l'esquerra a la segona fila, en una fotografia de principis dels 80 | Cedida

"Hi ha **governs locals** que pels **dubtes** de no continuar la següent legislatura han pres decisions **poc raonades**"

El Port, infraestructura de sostenibilitat per a les ciutats

Invitació a la **taula debat** del ***Cicle d'infraestructures***
Divendres, 24 de gener a les 9h al Centre Civic Palmira Domènech.
Carrer de Lo Gaiter del Llobregat, 112. El Prat de Llobregat.
(Esmorzar inclòs)

Ponents:
Mercè Conesa, presidenta del Port de Barcelona
Lluis Mijoler, alcalde El Prat del Llobregat
Pere Macias, president de la Fundació Cercle d'Infraestructures
Joan Carles Valero, periodista moderador de l'acte

Confirmar assistència a:
coordinacion@bcncontentfactory.com

ORGANITZA Fundació Cercle d'Infraestructures · BCN CONTENT FACTORY · Fòrum Empresarial del Llobregat
AMB EL SUPORT DE ellobregat · Ajuntament del Prat de Llobregat
I EL PATROCINI DE Diputació Barcelona

NÉSTOR ZAMORA. Llegenda viva del CB Cornellà, on hi ha jugat gairebé una tercera part dels 90 anys de

"Retirar-me ha estat difícil, però al final has de prendre decisions"

Néstor Zamora és de Cornellà. Nascut el 1984, va començar a jugar als 5 anys, el 1989, al Club Bàsquet Cornellà i fins al desembre de 2018 no es va treure la samarreta blava. Dorsal 5 i capità del sènior EBA del principal club de bàsquet cornellanenc, va mantenir aquest número fins als 22 anys, quan va marxar a Galícia i a altres llocs de la Península per provar fortuna en nous projectes esportius. Fa quatre anys, el 2015, va tornar al Cornellà, on va finalitzar la seva àmplia trajectòria com a jugador de bàsquet. Ha passat per totes les categories del club, donant amb 20 anys el salt al primer equip. Un referent per al bàsquet de la ciutat i la comarca que, tot i retirar-se fa uns mesos, continuarà lluint el color blau pels carrers de Cornellà i, segurament, per les banquetes del club.

Zamora amb la seva família el dia de l'homenatge que li va dedicar el club per la seva retirada

Carlos Manzano

Quan vas començar a fer botar la pilota?

Els meus inicis van ser quan tenia 5 anys i va ser per logística de la meva mare. Ella té una botiga a la plaça de l'Ajuntament i necessitava que fes alguna activitat extraescolar. El bàsquet era a prop i vaig fer els primers bots amb el Club Bàsquet Cornellà, on hi he estat jugant 22 anys.

Però la passió pel bàsquet et va arribar més tard...

Exacte. Quan era un nen anava a l'estadi a veure els partits del primer equip, a l'època que es va vincular amb el Barça. Allà vaig veure jugadors com en José Rey o en Gerard Rubio i aleshores és quan em vaig enganxar al bàsquet, amb 8 o 9 anys.

En aquesta etapa de col·laboració vas tenir Manolo Flores com a entrenador.

Sí. De fet vaig coincidir amb ell perquè l'entrenador que hi havia va marxar per temes personals i aleshores en Manolo Flores, molt vinculat al FC Barcelona, va agafar el primer equip durant uns quatre mesos.

Flores va dir el mes passat a la presentació dels 90 anys del CB Cornellà que abans no hi havia tants fisioterapeutes...

A l'època que vaig tenir en Manolo d'entrenador teníem fisioterapeuta i metge, però ell es referia a nivell d'estructura. Jo vaig poder jugar al Barça B a l'últim any a LEB i l'estructura és enorme: tens els fisios que vulguis. Suposo que quan va estar al Cornellà, trobava a faltar tota l'estructura del Barça.

Però teniu grans professionals sanitaris al primer equip.

Sí. De fet, al CB Cornellà, des de LEB fins a EBA, sempre hem tingut fisioterapeutes. Això és molt important per al club, que intenta cuidar aquesta estructura i en els últims anys s'ha anat augmentant i professionalitzant encara més.

> "El que més m'ha enriquit ha estat el **fracàs**. És important **aprendre** de les derrotes. Em van fer **créixer** com a persona"

Tornant a la teva carrera. Vas anar-te'n a jugar a Galícia, oi?

A 22 anys vaig marxar a jugar fora. Va ser la meva primera experiència fora de Cornellà, a Galícia, on vaig passar dos anys, el primer a Vigo i el segon a Ourense. Després vaig fer una ruta per diferents equips d'arreu de la península de la categoria LEB fins a tornar, farà quatre anys, al primer equip del Cornellà.

Buscaves nous aires esportius?

Vaig prendre aquesta decisió després de molt meditar-ho perquè volia noves aventures i nous projectes. El Gestibérica Vigo, que era un projecte que hi havia en aquell moment a nivell nacional, era ambiciós, i em va fer créixer esportivament. Van ser dos anys molt bonics a Galícia.

Quina és la fita que més t'ha enriquit en aquests anys fora de Cornellà?

El fracàs. En els dos anys que vaig estar a Andorra, un dels fracassos esportius que em va fer aprendre més va ser perdre el partit per pujar a LEB a Mallorca. Vam perdre d'una cistella a l'últim segon. És important aprendre de les derrotes. És un punt que em

Passa a la pàgina següent

vida de l'entitat. Ha penjat les botes, però no la seva vinculació amb el bàsquet i amb el club

"Els **joves**? Han de **gaudir** del **bàsquet**. Guanyar o perdre és secundari. Les aptituds s'aniran millorant"

Ve de la pàgina anterior

va fer créixer com a persona i professionalment dins del bàsquet, perquè també s'ha d'aprendre a superar els obstacles.

La retirada

Després de tota una vida dedicada al bàsquet, t'has retirat aquest any...

Va ser difícil, perquè sabia que el Cornellà feia 90 anys i m'hagués agradat ser-hi com a jugador, però al final has de prendre decisions. Havia de coordinar el tema laboral i familiar i vaig veure, a més, que no podia estar físicament al 100%.

I pel que fa al tema familiar?

Tinc una nena de 2 anys i, al final, si volia estar més temps amb la meva família no hauria estat a gust al club. L'estructura del CB Cornellà et fa entrenar x hores a la setmana, necessita que siguis una persona que donis una resposta i responsable, anar sempre als entrenaments i jo no volia anar a mitges tintes.

Com va ser el comiat del club quan vas dir que te n'anaves?

Entre la meva família i la meva dona van organitzar un bon comiat, va venir la meva família i els meus amics i va ser molt emocionant. Molt content i molt afortunat de poder acomiadar-me del bàsquet d'aquesta manera. Del club estic molt agraït, dels presidents el José Rey i el Josep Nadal; a Sílvia, que és una persona que és a l'oficina i és increïble. Als entrenadors i a tots; al final jo, al Cornellà, he estat sempre molt a gust.

I a la ciutat?

Jo sóc de Cornellà i m'agrada viure aquí, la meva parella és de L'Hospitalet i hem vingut a viure a Cornellà. Estic encantat de Cornellà. Fa unes setmanes van ser les festes, vaig estar al toc de corn... Al final, tinc molts amics i coneguts aquí a Cornellà i hi estic encantat. Vaig fer els '*correquintos*', una tradició molt popular aquí a la ciutat, aquest any molt suau perquè anava amb la meva filla. Així a poc a poc va agafant els costums de Cornellà.

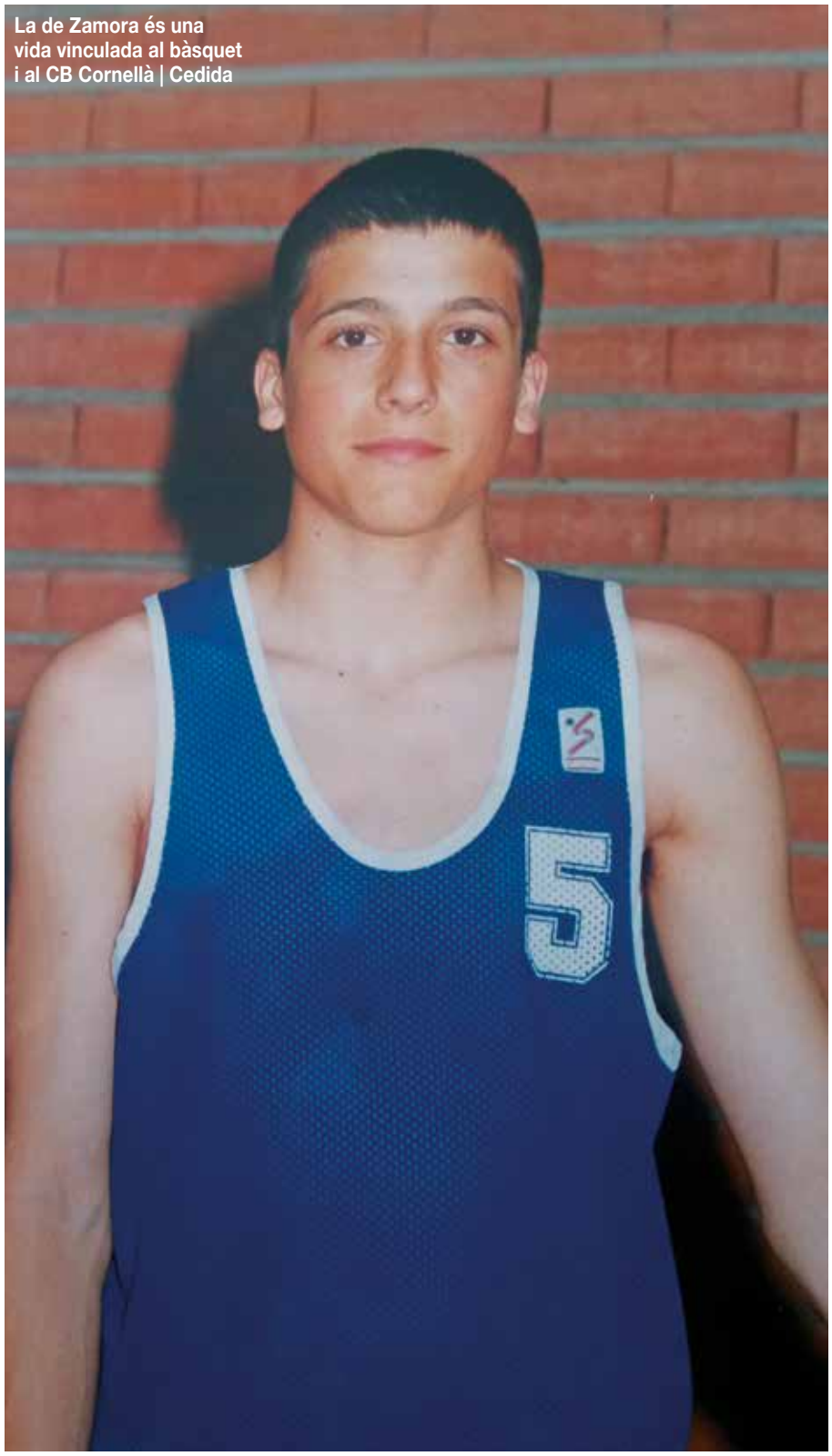
La de Zamora és una vida vinculada al bàsquet i al CB Cornellà | Cedida

Consell als joves

Què recomanaries als joves del CB Cornellà o d'altres equips de bàsquet?

Gaudir del bàsquet. Guanyar o perdre és secundari. Han d'intentar que la seva actitud sigui la mateixa a tots els entrenaments, intentant millorant però passant-s'ho bé. Les aptituds s'aniran millorant i ja es veurà en el seu moment fins a on poden arribar. Però sobretot, al bàsquet, s'ho han de passar bé sense que influeixi guanyar o perdre.

Parlant de joves... Et veus entrenant el CB Cornellà en uns anys?

Sé que m'arribarà el moment de formar part del club d'alguna manera. El tema de ser entrenador m'agrada molt, de fet ja vaig portar un equip de cadet del Cornellà fa un parell d'anys, i és una cosa que en el futur no molt llunyà m'agradaria fer. Primer voldria portar un equip del planter, i qui sap si en cinc o 10 anys sóc entrenador del primer equip. Però tampoc vull que des del principi per ser Néstor Zamora hagi d'entrenar el primer equip. A poc a poc, primer amb un equip de la pedrera.

ELS TEUS DRETS,
LA TEVA VIDA
Contra la precarietat,
COMPTA AMB NOSALTRES
CCOO
baix llobregat - alt penedès -anoia - garraf
689 586 414
Cornellà: ctra. d'Esplugues 68 - Tel 93 377 92 92 | Martorell: c. Pep Ventura, 7 - Tel. 93 775 52 90
| El Prat de Llobregat: c. Lloret de Mar, 2-4 - Tel. 93 379 05 99 | Gavà: c. Sarrià, 3 - Tel. 93 638 14 10
@ccoo_bll_apag
bllapag@ccoo.cat
ccoo_bll_apag
© Nrqemi, Getty images

EDUCACIÓ

Mesa del Ciclo de Infraestructuras: 'La universidad, infraestructura de conocimiento para el territorio

La universidad estrecha lazos con el Parc Agrari para mejorar la producción

- La UPC contrata a un dinamizador para acercar su Escuela de Agricultura al territorio
- Pere Macias considera que el campus de Castelldefels ha de abrirse más a su entorno
- Rectorado y ayuntamientos muestran su disposición a trabajar más estrechamente

Lucas Cañete

El campus de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) en Castelldefels quiere hacer migas con el Parc Agrari y sembrar un futuro común de colaboración y apoyo mútuo. El vicerrector de Transferencia de Conocimiento e Innovación de la UPC, Jordi Berenguer, explicó que la Escuela Superior de Agricultura ha contratado a un dinamizador para mejorar la colaboración entre la universidad catalana y el Parc Agrari. El dinamizador, Joan Simó, que comenzó su labor a mitades de noviembre, tiene la misión de potenciar las relaciones no solo con el Consorci del Parc Agrari, sino también con la industria agroalimentaria, representada por Mercabarna.

"Hemos de ayudar a mejorar la agricultura de la zona, no puede ser que no tengamos una actividad más intensa en este ámbito", argumentó Berenguer. El uso de drones, la robotización o el desarrollo de invernaderos fueron algunos de los ejemplos que puso Berenguer para ilustrar el potencial de la colaboración.

La universidad, una infraestructura del territorio

El anuncio tuvo lugar a finales de noviembre en el debate del Ciclo de Infraestructuras, organizado por BCN Content Factory y la Fundació Cercle d'Infraestructures, en colaboración con El Llobregat, donde también participaron la alcaldesa de Castelldefels, María Miranda, y el presidente de la fundación, Pere Macias, que abordaron la cuestión de la universidad como "infraestructura de conocimiento para el territorio". Berenguer explicó que la UPC tiene cerca de 325 contratos con empresas y un acuerdo con la patronal PIMEC para ayudar en la implementación de nuevas tecnologías. "Nuestra formación en las aulas condicionará la actividad económica del país", destacó.

Macias hizo hincapié en la necesidad de "integrar al máximo la universidad en la sociedad y en el mundo empresarial". Para esto, una de las claves según Macias está en el Campus del Baix Llobregat de la UPC, que tienen que sentir como suyo "no solo Castelldefels, sino todos los municipios de la comarca". Además, remarcó el "objetivo común" que tienen con el Ayuntamiento de Castelldefels para "hacer más accesible la UPC con el ferrocarril y dar un mejor servicio". En esta línea, Macias propuso medidas para integrar el campus con la ciudad, mejorar la movilidad y hacerlo más accesible, porque si no, alertó, el ecosistema universidad-municipio "no funcionará".

El campus de la UPC del Baix Llobregat, situado en Castelldefels (arriba), una infraestructura que hay que abrir al territorio y evitar el síndrome del 'recinto' cerrado a la sociedad que lo rodea. A la derecha, la mesa del Ciclo de Infraestructuras: Juan Carlos Valero, Jordi Berenguer, María Miranda y Pere Macias

> **Berenguer**: "Vamos a generar más actividad con el **Parc Agrari** y con Mercabarna"

En esta línea, la alcaldesa Miranda quiso reconocer el papel del campus universitario en el municipio, que "da una visión de futuro y estratégica". Para Miranda, Castelldefels tiene que ser "el laboratorio donde la UPC pueda experimentar y aplicar sus proyectos en un territorio real".

Formación y empresa, de la mano

Respecto la colaboración educativa-empresarial, Macias remarcó la necesidad de tejer "empatías institucionales" para "conseguir el máximo número posible de sinergias" entre ambos sectores y con el entorno. "La UPC se ha de hacer simpática a Castelldefels, y Castelldefels se ha de hacer simpática a la UPC", remarcó. En este sentido, el primer teniente de alcalde de Gavà, Jordi Tort, mostró la disposición del consistorio gavanense para colaborar con la UPC y dejar así de tener una relación meramente "reactiva". Al hilo de esta cuestión, Berenguer puso énfasis en abandonar la idea de "recinto universitario" y abrirse a la ciudad y la comarca.

Coneixement aplicat: de les aules a l'empresa

La UPC té la voluntat de crear sinergies entre els mons empresarial i universitari

Els estudiants poden experimentar l'accés a una feina a través de les pràctiques

Redacció

Des de la seva vocació com a soci natural de l'empresa, la UPC es considera font de formació, de talent, d'equipaments especialitzats i d'innovació tecnològica. En aquest context, el Campus del Baix Llobregat (CBL), que neix dins d'un parc tecnològic (PMT), envoltat d'empreses de base tecnològica i institucions de recerca, té fortament arrelat el valor de la col·laboració amb el món empresarial, que enriqueix mútuament i que redunda, sens dubte, en el desenvolupament i el creixement del territori.

Les xerrades i conferències protagonitzades per gerents d'empreses dels àmbits de les Enginyeries de Telecomunicació, Aeronàutica, Agroalimentària i Biotecnologia, com la que es va dur a terme a finals de mes de novembre per part del Sr. Enric Vilamajó Fontanet, Director d'R&D de Ficosa International, o les sortides acadèmiques per visitar la fàbrica Damm o la fàbrica de cervesa artesana Garage Beer són exemples d'interacció i voluntat de generar sinergies entre els dos mons que s'impulsen i organitzen al si del CBL com a part de la filosofia d'aprenentatge actiu i amb valor i compromís social.

Apropar els estudiants al món laboral

Des del punt de vista acadèmic, les dues escoles del Campus, l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) i l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB), incorporen en els seus estudis les pràctiques acadèmiques externes, una activitat que permet un apropament real dels estudiants al món del treball i als seus professionals, on poden viure experiències, completar la seva formació i establir relacions fructíferes de cara a la seva vida laboral. Al mateix temps, les pràctiques també serveixen com a eina de verificació i adequació dels estudis a les necessitats del món empresarial. En ambdós vessants, es tracta d'un conveni de cooperació educativa en el qual les dues parts es veuen ateses i protegides pel marc de la universitat pública catalana que suposa la UPC. Amb una tramitació i gestió relativament senzilla des del punt de vista burocràtic, s'aconsegueix disposar d'una borsa amb empreses que publiciten les seves ofertes de pràctiques i d'un flux constant d'estudiants, que representa una font de talent renovada.

Promoure l'esperit innovador

Com ja ens va explicar el Sr. Manel Arrufat, del Servei de Gestió de la Innovació de la UPC, a l'edició de novembre de El Llobregat, l'Espai Emprèn al Campus del Baix Llobregat s'ha pensat per promoure l'esperit innovador dels estudiants. En aquest espai s'acompanya i assessora l'alumnat partícip des del naixement de la idea fins a la seva concreció, en un model d'empresa que sigui viable en el mercat.

L'espai s'ubica a l'edifici RDIT i ja han mostrat interès diversos ajuntaments del Delta, el Consell Comarcal del Baix Llobregat i Innobaix.

El Campus acompanya també l'estudiant en les seves primeres passes professionals. Des l'Oficina de Relacions externes, es gestiona la Inserció laboral i s'ofereix l'assessorament i la gestió de borses de treball a través de les quals es posa en relació les empreses i les seves necessitats de personal qualificat i els estudiants titulats o que estan acabant els estudis.

L'edifici Rdit és un espai del campus destinat a la ubicació d'empreses, agents socials, institucions pedagògiques o ciutadans de la comarca. El campus de la UPC, a més, ofereix equipaments especialitzats i servei de biblioteca | UPC

> "El Campus de la UPC té arrelat el valor de la **col·laboració** amb el **món empresarial**

La relació Campus- Empresa es fa patent, a més, en molts i variats àmbits: la recerca, la transferència de tecnologia i la innovació són apostes estratègiques d'un Campus que esdevé agent clau d'InnoBaix, l'Agència d'Innovació i Creixement del Baix Llobregat, de la qual la UPC és soci fundador.

L'InnoBaix té com a objectiu activar un canvi de model productiu en la zona i fomentar la creació, el talent i l'esperit emprenedor tot creant xarxes de col·laboració, programes d'investigació i processos d'innovació entre empreses, agents socials, institucions pedagògiques, administració i ciutadans de la comarca.

L'edifici RDIT (Recerca, Desenvolupament i Innovació tecnològica) és un espai al Campus destinat a la ubicació d'empreses R+D+I i activitats de recerca i transferència de tecnologia amb l'objectiu d'impulsar projectes basats en la col·laboració universitat-empresa i orientat a productes o serveis que arribin al mercat.

El Campus posa a disposició de les institucions i empreses del PMT, i també per externes, Espais, Equipaments especialitzats i Serveis de Biblioteca. Tot un engranatge que ajudi a fer que la màquina del coneixement mai s'aturi, i continuï formant i transformant a les persones per una societat millor.

Mart XXI: conquerir el planeta vermell i empoderar-se per al futur

El Campus del Baix Llobregat de la UPC acull aquests dies l'11a edició del MartXXI

Estudiants de la comarca estudiaran les possibilitats d'establir-hi una colònia humana

El projecte vol potenciar les vocacions científiques i motivar els alumnes

Redacció

El projecte 'MartXXI: és possible establir una colònia a Mart?' es planteja com una iniciativa d'acompanyament a l'escolaritat, adreçada a alumnat de secundària que, malgrat tenir capacitat i potencialitat per desenvolupar un sòlid itinerari formatiu, presenten cert risc d'abandonament prematur dels seus estudis. Motivar, orientar, treballar en equip i donar a conèixer la universitat i els seus àmbits de coneixement són alguns dels objectius estratègics d'aquesta experiència que ha tingut una gran acollida entre els municipis de la comarca que ho fan possible, i gràcies al suport de la Diputació de Barcelona i el Departament d'Educació de la Generalitat.

Despertar una vocació científica

Utilitzant el pretext de l'establiment d'una colònia marciana, es presenta una extraordinària ocasió d'acostar-los a la ciència des d'una perspectiva multidisciplinar, a més d'entroncar directament amb les àrees d'expertesa del Campus i despertar l'interès dels i les joves.

Després d'onze anys i 22 edicions de missions successives al planeta vermell, des del Campus es plantegen si ho han aconseguit o si han despertat "l'interès, la curiositat o la motivació" envers seguir aprenent.

Parlem amb tres membres de la tripulació en diferents moments de la trajectòria del projecte, l'Helena Isern, l'Ivan Gómez i la Claudia Gómez, i ens expliquen el que va significar per elles i ell venir al Campus a fer Mart XXI i com els hi va canviar la vida.

L'Helena va formar part de la tripulació de l'any 2010, quan tenia 14 anys i cursava 3r d'ESO al centre Santo Angel de Gavà. Ella defineix el seu pas per Mart XXI com una oportunitat d'aprendre a fer recerca i investigar la viabilitat de viure a Mart, un tema que, a més a més, la fascinava. "Apropar-se al món universitari, conèixer els laboratoris per dintre i sortir de l'àmbit de l'escola" són altres aspectes positius pels quals recomanaria l'experiència als i les joves, despertant la motivació per temes que d'entrada desconeixia. Ella, que a la missió estava al grup d'alimentació, finalment va estudiar Enginyeria de sistemes Biològics a l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB), aquí al Campus. En l'actualitat treballa a la Fundació Miquel Agustí i tot i que ja és enginyera li agradaria continuar estudiant en el mateix àmbit de les ciències i els números, que també li agraden molt. Es considera una persona tímida i gràcies a la disposició del projecte de treball en equip va tenir l'oportunitat de conèixer d'altres joves de la seva edat i de treballar l'exposició en públic.

Els alumnes hauran de treballar sobre les possibilitats de poder establir una colònia humana a Mart | UPC

> "Un aspecte **positiu** del **Mart XXI** és apropar-se al món **universitari** i **sortir** de l'àmbit de **l'escola**"

Diversió i aprenentatge van de la mà

L'Ivan és un exalumne del PFI-PTT (Programes de Formació i Inserció-Pla de Transició al Treball) de Sant Boi de Llobregat que va participar a Mart XXI del 2016-17 i ha continuat estudiant ESO al Centre de Formació d'Adults. Quan acabi, vol fer un CFGM a l'institut relacionat amb l'electromecànica. L'Ivan ens explica que el que més li va agradar de l'experiència va ser poder "visualitzar tot el que podria arribar a fer en un futur", integrant i relacionant diferents àrees de coneixement. Les dinàmiques pràctiques i participatives el van ajudar a tenir una altra perspectiva: "diversió i aprenentatge poden anar de la mà".

La Claudia estudiava 3r d'ESO a l'Institut Baldiri Guilera de El Prat de Llobregat quan va entrar a formar part de la tripulació de Mart XXI. Ara, quatre anys més tard, ha triat el batxillerat científic i vol estudiar una enginyeria a la Universitat. Ens explica que aquesta és una gran ocasió per veure tecnologia, descobrint eines com l'Arduino, que la van apropar el món de la programació i van despertar el seu interès ajudant-la a decidir el seu itinerari acadèmic.

Tres exemples, que de ben segur en són molts més. Històries de noies i nois que navegant en multitud d'alternatives de futur es van decantar per seguir estudiant en l'àmbit de les ciències, per haver-la viscut de més a prop, sentint que no és complicada, sentint que és útil. Cal una aproximació vivencial i global com aquesta per mostrar tot el que es pot fer amb el coneixement, la ciència i la tecnologia en la societat. Una societat que necessita el talent dels i les joves per constituir-se en una societat més digna i avançada.

Del 21 de gener al 6 de febrer es desenvolupen dues noves edicions del projecte, cadascuna de 5 sessions de tot un matí al Campus. Aquest 2019, joves de 40 centres de secundària dels municipis de Castelldefels, Gavà, El Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Sant Just Desvern, Sant Vicenç dels Horts, Vallirana i Viladecans formaran part d'aquesta engrescadora aventura i posaran a prova les seves habilitats per analitzar les dificultats de l'establiment d'una colònia humana a Mart.

Castelldefels ON: quan la recerca i la innovació conflueixen amb l'empresa

- L'objectiu de la trobada és apropar la investigació a les empreses de la comarca
- Enguany s'han celebrat al voltant de tres claus: el turisme, els drons i l'alimentació
- Organitza l'Ajuntament amb la col·laboració de la UPC, la UOC, AEBALL i Innobaix

Redacció

Per segon any consecutiu, l'Ajuntament de Castelldefels ha organitzat, amb la col·laboració de la UPC, el Parc Mediterrani de la Tecnologia, la Universitat Oberta de Catalunya, l'associació d'empresaris AEBALL i Innobaix, les Jornades ON.

Durant tres dies, empreses innovadores de sectors diversos van confluir en una cita imprescindible amb la recerca i la tecnologia desenvolupada amb expertesa des de Campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i l'entorn del Parc Mediterrani de la Tecnologia (PMT), per crear les sinergies que permetin transferir-la al sector privat i fomentar la millora i el compromís social.

Les inscripcions –gratuïtes- van permetre la participació general a la totalitat de les Jornades o independent en cada un dels dies especialitzats, amb una estructura de jornada independent que es va publicar al web específic *jornadeson.com*.

2 d'abril: Turisme: col·laborar, cooperar, innovar

Fenòmens com compartir i el baix cost, han revolucionat el sector posant-lo en la transició cap a un concepte més dinàmic i més exigent. Les ponències van girar entorn de qüestions com quin és el futur del turisme, com un sector clàssic s'adapta i aprofita aquestes possibilitats, o la convivència entre l'economia tradicional i l'economia col·laborativa.

3 d'abril: DRONS. La revolució del present

Els drons tenen múltiples aplicacions comercials, des dels serveis agrícoles que poden fer a la seva interacció dins d'una nau industrial. Passant per tots els serveis de gravació, fotografia, vigilància o primers auxilis que s'han fet més coneguts. Els drons ja són el present de la indústria i poden suposar un salt endavant en la productivitat. Però com es troba la normativa? Com es legislen a la resta del món? Les ponències de la jornada van tractar totes aquestes qüestions, entre d'altres. Enric Pastor i Miguel Valero, professors de l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) van compartir els seus coneixements relacionant els drons amb la tecnologia mòbil i la formació i recerca en aquest món emergent.

4 d'abril: Innovation Day de l'Alimentació

La indústria alimentària està en constant recerca i desenvolupament de nous productes i solucions per resoldre importants reptes que té al davant. Millorar la qualitat dels aliments, optimitzar el transport, gestionar els residus, oferir opcions saludables...

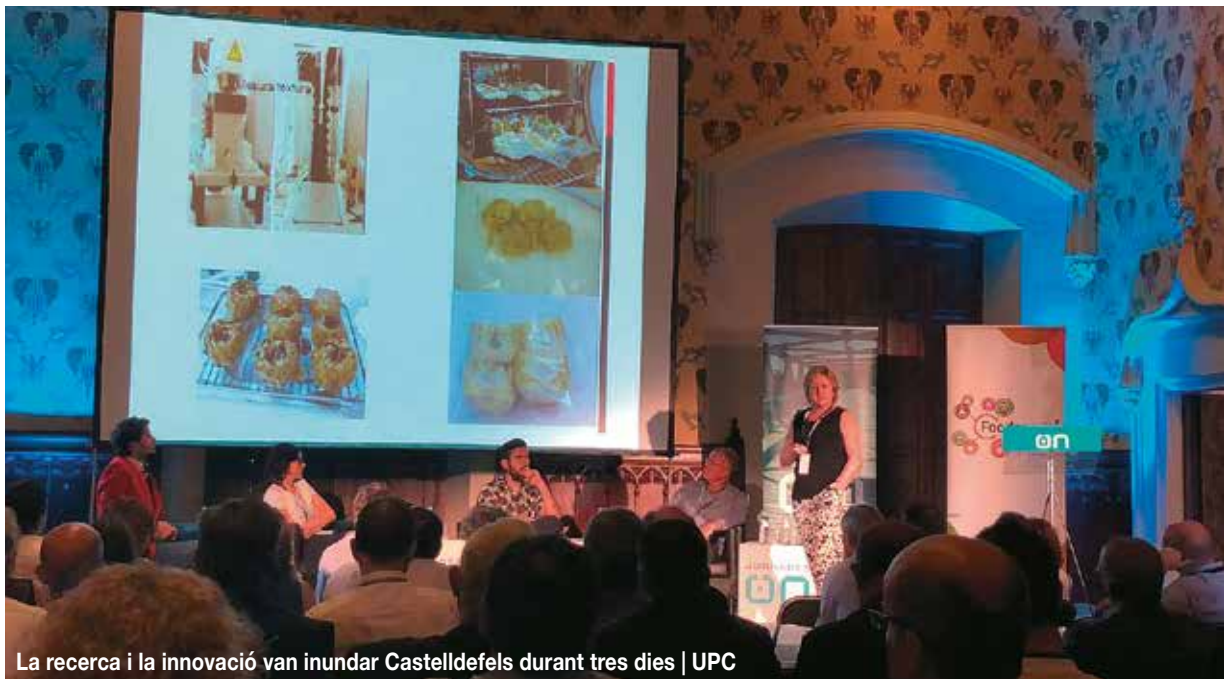
La recerca i la innovació van inundar Castelldefels durant tres dies | UPC

> "Dedicar cadascun dels dies a un sector **punter** augura una **fructífera** vida a aquesta iniciativa

A través de la col·laboració amb el clúster Foodservice, al llarg de la jornada es van poder conèixer i experimentar les darreres idees i productes per millorar en la gestió de l'alimentació.

En finalitzar cada jornada s'ofereix la possibilitat de generar xarxa en el Dinar Networking, un espai informal que contribueix a connectar a les persones en tots els seus vessants. Les jornades es configuren com un dels millors escenaris per a donar a conèixer i fer la presentació a tots els sectors d' On Innovem com a plataforma tecnològica a disposició de les empreses i els agents d'innovació que vulguin formar part d'una xarxa de creixement i col·laboració professional. És la cara digital de l'Oficina Local de Transferència de la Tecnologia de Castelldefels i faciliten la connexió entre els agents d'innovació i les empreses per millorar la competitivitat. La iniciativa parteix, entre d'altres, de l'Ajuntament de Castelldefels i el Campus del Baix Llobregat de la UPC i el PMT com a socis, i compta amb finançament compartit de l'Ajuntament de Castelldefels, Generalitat de Catalunya i el Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

En la segona edició d'aquestes Jornades, organitzades amb finançament de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Castelldefels, s'ha mantingut l'esperit i l'objectiu inicial i se n'ha afegit la possibilitat d'obrir l'espai expositor a les empreses que vulguin presentar els seus productes o projectes a l'Espai Fira ON. La localització de la Fira és de pas obligat per als assistents als espais on tenen lloc les ponències i tallers, per tant la seva capacitat d'incidència i la visibilitat dels expositors és garantida.

I l'encert d'aglutinar unes jornades que tenen l'avantatge d'especialitzar-se, per tal de ser el més pràctic i eficient, en cada un dels dies a un sector punter diferenciat i amb plena capacitat i potencialitat de transformació a través de l'emprenedoria i la innovació, auguren els millors resultats i una llarga i fructífera vida d'aquesta iniciativa al Baix Llobregat.

Algunos de los emprendedores que ya utilizan el espacio | CM

El mundo de las Start-Ups busca su lugar en Viladecans

Sergio Hueso, a través de Meetup, presenta este nuevo espacio para el emprendimiento en la ciudad

El fundador de Datumize, Nacho Lafuente, da claves para crear una Start-Up a los jóvenes asistentes a la inauguración

Carlos Manzano

La era de las Start-Ups se expande por el Delta más allá de Castelldefels, pionera en este sector. Viladecans inauguró el 22 de marzo su primera incubadora de empresas con base tecnológica en el edificio Cúbic. Al acto, organizado por Sergio Hueso (viladecans.tech) con el apoyo de Can Calderón, asistieron más de 40 jóvenes para conocer de primera mano cómo funcionan estos nuevos espacios que el consistorio pone a disposición de los nuevos emprendedores. El encargado de enseñar las bases para la creación e incubación de nuevos proyectos fue Nacho Lafuente, fundador de Datumize.

Todas las personas que tengan una idea y quieran llevarla a cabo pueden utilizar el espacio desde el 1 de abril. Para poder comenzar "la aventura", como la cataloga Lafuente, los interesados deberán inscribirse y presentar su proyecto, que después será valorado para su incubación o no. Así, si es aceptado a trámite se planificarán las fases y el tiempo que necesita para desarrollarse junto a formación complementaria y el apoyo de los técnicos municipales. La principal función de este nuevo espacio es acelerar la creación de empresas de forma intensiva, por lo que se pide a los asistentes, prácticamente, dedicación completa.

La nueva incubadora de Viladecans presenta espacios diáfanos para el desarrollo de nuevas ideas por parte de los emprendedores | CM

Lafuente: "Emprender es equivocarse"

Pero para que este proyecto comience a andar siempre va bien tener referentes. Este es el caso de Nacho Lafuente, que fundó Datumize en Viladecans pero por falta de espacio acabó trasladándose a Castelldefels. Lafuente explica que "Barcelona y el área metropolitana tiene el atractivo de que viene gente de todo el mundo", y para la creación de nuevas empresas es "muy interesante estar en el Baix Llobregat".

El fundador de Datumize –empresa que se dedica al mundo de los datos oscuros- ha transmitido su experiencia en el desarrollo de una Start-Up. Para ello, expone que lo primero que se necesita es "motivación", y que ésta "puede venir de las ganas o la necesidad de emprender porque te has quedado sin trabajo". Pero sin duda, Lafuente asevera que "la necesidad de descubrirte" siempre es una buena razón para meterse en un proyecto como este, a pesar de los riesgos que implica.

Por último, Lafuente resalta que luchar porque una idea se haga realidad no es un camino de rosas, y hay que huir del "cuando tenga mi propia empresa podré cogerme vacaciones cuando quiera", porque según él "tendrás más días de fiesta si trabajas en una empresa". Las malas prácticas son el gran consejo para los jóvenes. "Los que estamos en las incubadoras nos creemos muy importantes, pero no somos más que pollos a los que alimentan con pienso", recalca el empresario mientras asegura que "lo más bonito al crear una Start-Up es que nunca se deja de aprender, incluso a equivocarte". El último consejo: no ser como Steve Jobs. "La gente lo idolatra, y era una mala persona que quebró muchas empresas", afirma Lafuente, que concluye que "las buenas prácticas no aseguran el éxito, pero las malas no lo dan".

"Este espacio permitirá crear comunidad"

El anfitrión del evento, Sergio Hueso, es product manager de Neeuton y tras su experiencia trabajando en Start-Ups se ha propuesto crear una comunidad para que Viladecans se convierta en un núcleo importante de creación de empresas tecnológicas. "En este nuevo espacio podremos trabajar, compartir experiencias y crear una comunidad de emprendedores en la ciudad", recalca Hueso.

Sin embargo, a pesar de la ilusión que demostraba el product manager por la nueva Incubadora del Cúbic, reconoce que "el horario dificulta un poco" que muchos proyectos salgan adelante al 100%, pero Hueso supone que "en función de la demanda irán adaptando los horarios para llegar a más gente e incluso abrir 365 días al año". Al final, esta incubadora que presenta Viladecans creará espacios de *coworking* con sesiones específicas para conectar emprendedores con empresas y así poder trabajar en las nuevas iniciativas sin que tengan la necesidad de salir de la ciudad para buscar su futuro.

Les noies a les ciències, tecnologia i matemàtiques: una cursa d'obstacles

- Només n'hi ha un 30% matriculades en aquestes disciplines acadèmiques
- A les societats més igualitàries les dones poden desenvolupar més el seu potencial
- Algunes estudiants senten que no s'espera el mateix d'elles que dels seus companys

Redacció

Les noies que s'embarquen en estudis relacionats amb ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques (STEM) són petites i grans heroïnes. No es tracta en absolut de menystenir els nois que prenen la mateixa decisió, però hi ha evidències que la cursa que han de recórrer les noies per arribar a aquests estudis sol tenir més obstacles que en el cas dels nois.

Les dificultats comencen molt d'hora i freqüentment són invisibles. Potser perquè des que són nadons ja tractem de manera diferent a nens i nenes, potser perquè els oferim joguines diferenciades, però el resultat és que, al voltant dels cinc anys, nens i nenes ja comencen a tenir perspectives diferents de les seves capacitats. Les nenes ja interpreten que les etiquetes d'intel·ligent o brillant són atribuïbles, amb més probabilitat, als nens. Aquest resultat tan impactant es va presentar a la revista *Science* el 2017. Al mateix estudi es proposava jocs que, suposadament requerien especial intel·ligència. Els nens es mostraven interessats, però les nenes intimidades. Hi ha cap base biològica que recolzi la percepció de diferència de capacitats en funció del gènere, o senzillament, la societat està limitant les possibilitats de les nenes de manera artificial?

Estudis poc concloents

Els estudis que han tractat el tema de les diferències entre cervells de dones i homes des del punt de vista fisiològic són contradictoris i no resulten concloents. Per altra banda, a un altre estudi presentat a la revista *Science* en 2008 es van analitzar les proves de competència PISA (Programme for International Student Assessment) en diferents disciplines, que es fan a estudiants de 15 anys, procedents de 40 països d'arreu del món. Es va buscar la correlació entre rendiments de nois i noies i una mesura d'igualtat de gènere del país al qual pertanyien. Els resultats de l'estudi reflectien que, en general, els nois tenien millor rendiment en matemàtiques. Però també que la diferència de rendiment per gènere disminuïa en els països que puntuaven millor en igualtat de gènere. Als països escandinaus la diferència era gairebé menyspreable i a Islàndia, les noies puntuaven millor.

Aquest estudi mostra que les societats més igualitàries des del punt de vista del gènere permeten desenvolupar més equitativament el potencial de noies i nois en matemàtiques. I per què el rendiment en disciplines com les matemàtiques és tan sensible a les desigualtats de gènere? Potser ho és perquè la visió espacial és important en moltes branques de les matemàtiques, i el desenvolupament d'aquesta visió espacial s'afavoreix amb jocs de construcció o videojocs que tradicionalment s'han considerat 'de nens'. Potser ho és pels estereotips al voltant de les matemàtiques, que les etiqueten com 'difícils', i per tant, per individus brillants. Si recordem que, des de ben petites les nenes ja tendeixen a pensar que els nens solen ser més brillants, podem entendre que la seva confiança a l'hora d'enfrontar-se a aquestes proves -i durant tota la preparació prèvia- ha estat inferior, la qual cosa pot afectar-ne el rendiment.

Assemblea de dones al campus del Baix Llobregat | UPC

En moltes àrees les **expectatives** que la societat té de **noies** i **nois** són molt **diferents**

En moltes àrees les expectatives que la societat té de noies i nois són diferents. A 2019 moltes noies senten que, a la seva família, o a l'escola, no s'espera el mateix d'elles que dels seus germans o companys. Hi ha estudis que indiquen que el professorat avaluem de manera diferent a nois i noies. Quan les noies van al cinema, llegeixen, o consumeixen publicitat, els herois, els líders, o els científics i inventors, reals o ficticis, són homes. Les dones reals que han fet contribucions rellevants han estat, moltes vegades, invisibilitzades.

Noies valentes

Com a resultat, i excloent els graus de Medicina i Infermeria, només hi ha al voltant del 30% de noies matriculades en carreres STEM, i el percentatge baixa al 10-20% en algunes enginyeries. Aquest baix percentatge suposa un problema social, perquè moltes professions requereixen i requeriran habilitats relacionades amb les disciplines STEM. Si les noies decideixen no involucrar-s'hi, que sigui en positiu, perquè desitgin desenvolupar el seu potencial en altra disciplina, però no perquè es sentin menys capacitades pel fet de ser noies.

Malgrat els estereotips, els biaixos de gènere, les mancances de referents femenins i, de vegades, la manca de suport, encara hi ha noies valentes que decideixen començar a estudiar Ciències, Arquitectura, o Enginyeria. Ho expliquen i de vegades (massa vegades) han d'escoltar: "I no serà massa difícil?", "I no és una carrera de nois?". Potser hauríem de canviar la perspectiva, ser més justos i més realistes, animar i felicitar les noies que volen estudiar graus STEM, perquè aprendran a entendre millor el món i tindran eines per millorar-lo. També hauríem de donar-les les gràcies, perquè tenim al davant grans reptes, com el canvi climàtic, o l'increment de la població mundial. Es necessita científiques i enginyeres que participin en la recerca de solucions i dibuixin el futur que somien.

Preparats per al futur? La robòtica i la programació entren en les aules

- Professors de Castelldefels reben formació d'aquesta matèria a l'EETAC de la UPC
- És el segon any que es posa en marxa un projecte que apropa l'àmbit STEM als joves
- L'objectiu és que els escolars es familiaritzin amb aquestes noves tecnologies

Redacció

D'un temps ençà, la robòtica s'ha convertit en un tema quotidià i és un fet acceptat que tindrà un paper rellevant en l'activitat econòmica dels pròxims anys. Aquesta circumstància demana que l'educació que reben els nostres nens i nenes els faciliti l'accés a aquesta tecnologia. La necessitat de preparar-los per al futur entorn laboral no és, però, l'única motivació per apropar la robòtica a les aules.

La robòtica educativa ha demostrat ser una eina didàctica molt poderosa i força atractiva per als alumnes. És una eina que permet plantejar projectes on cal aplicar simultàniament coneixements i competències relacionats amb diferents assignatures. Temes relacionats amb l'àmbit STEM, com ara la programació, la mecànica, la física o les matemàtiques hi tenen una implicació directa. Però la robòtica també permet desenvolupar altres competències com ara la creativitat, el treball cooperatiu, la recerca o les habilitats lingüístiques necessàries per comprendre la documentació que es consulta o per a documentar i exposar els projectes desenvolupats.

Una eina pedagògica amb molt recorregut

El professorat de Castelldefels està rebent formació en programació i robòtica per explorar les possibilitats que ofereix aquesta eina pedagògica. Un grup de professors i professores d'educació Infantil i Primària i un altre d'ESO i Batxillerat assisteixen a les instal·lacions de l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) per seguir un curs de 30 hores de durada. Es tracta de la segona edició d'una experiència que va arrencar l'anterior curs escolar 2017-18. L'any passat, professorat d'infantil fins a Batxillerat van participar en un curs amb la mateixa temàtica.

Aquella experiència va permetre proposar una línia formativa sobre robòtica amb continuïtat des de l'educació Infantil fins a Batxillerat. Els alumnes d'infantil utilitzen els robots com una joguina didàctica que els permet treballar diferents continguts curriculars. Alhora, utilitzant i manipulant el robot, entren en contacte amb un dispositiu que es mou seguint una seqüència d'instruccions que ells mateixos han programat.

Programar amb Scratch

Els alumnes de Primària construeixen els seus propis robots. Són robots senzills que incorporen sensors. El fet d'afegir-hi sensors els permet dissenyar robots que reaccionen davant de diferents estímuls. Per fer funcionar

La robòtica educativa agafa força al campus de la UPC de castelldefels | Marcos Quílez i UPC

> L'experiència permet impulsar la formació en **robòtica** i **programació** des de Primària fins a **Batxillerat**

aquests robots, nens i nenes amplien les seves habilitats en programació utilitzant Scratch, un entorn de programació molt estès a la comunitat educativa. Superada aquesta etapa, els alumnes de Secundària i Batxillerat encaren projectes cada cop més complexos. Es tracta de resoldre reptes que requereixen muntar robots més sofisticats i ampliar els coneixements de programació. La solució d'aquests reptes els permet aplicar els coneixements de diferents assignatures a resoldre problemes reals. En totes les activitats plantejades es fomenta que els alumnes adquireixin una metodologia basada en l'estudi del problema que volen resoldre, la cerca d'informació rellevant sobre el tema, la proposta d'una solució, construir i provar la solució plantejada i, finalment, documentar i comunicar el resultat del projecte.

Una bona acollida

La bona acollida d'aquesta experiència ha permès que enguany s'hagin ofert dos cursos: un específicament adreçat a educació Infantil i Primària i un altre particularment adreçat a Secundària i Batxillerat. L'objectiu dels cursos consisteix a facilitar els coneixements i els recursos necessaris perquè el professorat pugui plantejar activitats de robòtica educativa relacionades amb les seves assignatures. Les classes estan impartides per Marcos Quílez Figuerola, professor del departament d'enginyeria electrònica de la UPC, i es basen en l'aprenentatge a partir de la pràctica. Durant el curs, els assistents experimenten amb diferents materials de robòtica educativa proveïts pel Centre de Recursos Pedagògics de Castelldefels (CRP) i finançats per l'Ajuntament.

Aquesta experiència es desenvolupa dins del marc de col·laboració entre l'Ajuntament de Castelldefels, el CRP dels Serveis Educatius de Castelldefels i el Campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya.

ICFO: El Baix, la vanguardia de la física

- Una prestigiosa fundación estadounidense apuesta por el instituto de Castelldefels
- La Moore Foundation dona 1,1 millones a una investigación impulsada en la comarca
- En el horizonte, un internet más seguro, mejor diseño de materiales y avances médicos

Francisco J. Rodríguez

Muchos seguramente no hayan oído hablar de él, pero se trata de uno de los centros de investigación científica de referencia en Europa. Lo tenemos en Castelldefels, en el mismo campus de la Politécnica, frente al Canal Olímpico. Estamos hablando del Instituto de Ciencias Fotónicas (ICFO), que acaba de recibir una donación de nada más y nada menos que 1,1 millones de euros, procedente de la prestigiosa Moore Foundation, una suerte de garante de la investigación científica que actúa como mecenas de científicos que plantean proyectos arriesgados en los que no se suele invertir -es lo que tiene la investigación científica, que no siempre sale lo que se busca-.

Generalmente, la Moore Foundation ayuda a trabajos que se desarrollan en los Estados Unidos -muchos de ellos en Caltech, que a más de uno le sonará por ser el instituto donde trabajan los personajes de la célebre serie 'The Big Bang Theory'-, pero cada vez más extiende su influencia más allá de las fronteras *yankees*. Y una muestra es este millón que ha donado al ICFO para llevar a cabo una investigación de redes cuánticas híbridas, liderada por el profesor ICREA Hugues de Riedmatten. Un título y conceptos grandilocuentes y difíciles de entender, pero que tienen -o mejor dicho, tendrán- unas aplicaciones prácticas muy importantes para la sociedad. ¿Un ejemplo? Un internet cuántico que garantice más seguridad en el intercambio de la información gracias a las mismas leyes de la física. Y esto en un momento de tensiones internacionales por los continuos ataques informáticos entre países y grandes corporaciones, y con una población cada vez más preocupada por la confidencialidad de sus datos. Pero dejemos que el propio De Riedmatten nos lo explique y traduzca la información para los profanos.

Hacia un internet más seguro

"Investigaciones de este tipo son arriesgadas, pero pueden dar paso a alcanzar tecnologías con las que no contamos hoy en día", afirma De Riedmatten, que investiga redes cuánticas híbridas, necesarias para conseguir ordenadores cuánticos y, a la larga, crear un internet cuántico. ¿Y cómo funciona? "Hoy en día los ordenadores están conectados en red y utilizan bits tradicionales -unos y ceros- para almacenar y procesar información", detalla el investigador del ICFO, que señala que los ordenadores cuánticos, una vieja aspiración de los físicos, lo podrán hacer a través de partículas cuánticas, sujetas a las leyes de la física cuántica y, por tanto, con la posibilidad de romper con las barreras tradicionales.

El resultado de esta búsqueda no nos permitirá bajarnos películas antes, bromea De Riedmatten, pero aportará más seguridad a la red de redes, puesto que si alguien intercepta la comunicación entre dos de estas partículas -aún y separadas por kilómetros- se podrá saber inmediatamente.

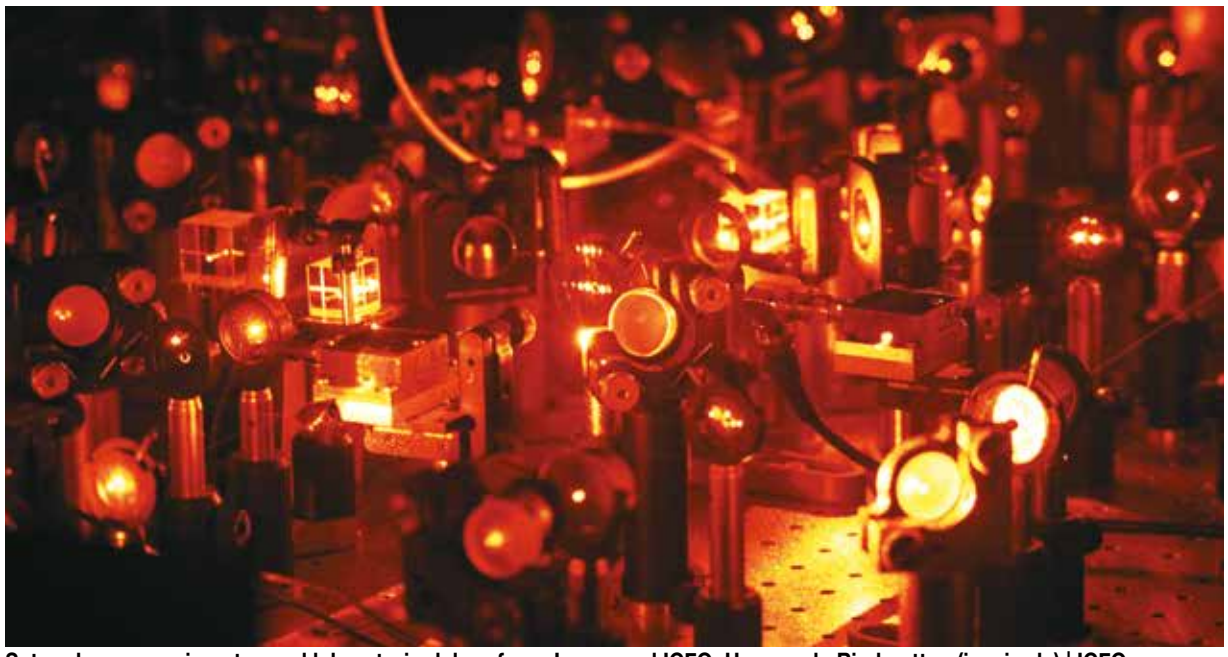

Setup de un experimento en el laboratorio del profesor Icrea en el ICFO, Hugues de Riedmatten (izquierda) | ICFO

Esto por una parte, ya que la investigación que lidera puede tener, aunque en un horizonte muy lejano, remarca en diversas ocasiones De Riedmatten, aplicaciones médicas. Los ordenadores cuánticos que aspira a alcanzar podrían estudiar el comportamiento de las moléculas a unos niveles hoy por hoy imposibles, por lo que sería posible entender mejor algunas enfermedades o incluso fabricar medicamentos más efectivos.

> "**De Riedmatten**, sobre el ICFO: "La gente se **sorprende** con lo que hacemos aquí; no lo **conoce**"

Aunque, como hemos dicho y deja claro De Riedmatten en reiteradas ocasiones, se trata de un objetivo a muy largo plazo.

Por otro lado, De Riedmatten también habla de las posibles aplicaciones que la investigación puede tener a la hora de entender mejor cómo funcionan las moléculas de algunos materiales y diseñarlos con más precisión.

El director del ICFO, Lluís Torner, se muestra "extremadamente orgulloso" de recibir esta beca y de que la Moore Foundation "haya cruzado el Atlántico" para escoger a uno de sus proyectos.

Un instituto relativamente desconocido

La donación de la Moore Foundation pone el foco en este instituto de investigación y en De Riedmatten, que vive en el mismo Castelldefels. "La gente se sorprende con lo que hacemos aquí, no lo conocen", sostiene De Riedmatten, que ve importante que la gente de la comarca pueda saber más sobre las actividades del ICFO. Torner, por su parte, destaca el impacto "global" de las investigaciones que se llevan a cabo allí, en Castelldefels, en el Baix Llobregat, punta de lanza tecnológica.

El fracaso de la FP de automoción en Martorell agota la paciencia en el Baix

El Govern se plantea un nuevo concurso de licitación, tras quedar desierto el anterior

PIMEC exige la activación del equipamiento y AEBALL apuesta por dedicarlo al metal

Seat cree que el planteamiento de la escuela de automoción "no respalda al sector"

Carlos Manzano

El Govern se queda solo en la licitación del infrautilizado Centro Formación Profesional de la Automoción (CFPA) de Martorell. El sector del automóvil habría contado con su segundo centro formativo en el Baix Llobregat –SEAT tiene el suyo propio en la fábrica de Martorell- y el primero público-privado, si la segunda prórroga del concurso público para licitar el CFPA no hubiera quedado desierta el 8 de noviembre. Ninguna empresa presentó una oferta real por el centro de formación, por un contrato de 25 años con un precio de licitación de 2.537.000 euros, según datos del Govern.

El problema principal radica en el concepto del centro formativo. Para empresas como Seat el planteamiento es erróneo porque no "permite respaldar al sector del automóvil y darle impulso", según han expresado fuentes de la empresa a esta publicación. Al no ir la oferta de la Generalitat de Catalunya en esta línea, la multinacional de Martorell decidió no presentarse. Las mismas fuentes aseguran que la formación es "la palanca para capacitar" tanto a trabajadores actuales como a futuros profesionales que sean capaces de afrontar los próximos retos del sector, sin embargo, no creen que el CFPA sea la forma de hacerlo, al menos tal y como lo está haciendo la Generalitat. "Si podemos contribuir con la experiencia que Seat ha acumulado en el ámbito formativo para definir cómo debe ser este centro, estaremos encantados de prestar nuestro apoyo", dicen desde la compañía.

PIMEC y AEBALL

Pero no solo las empresas se han topado con esta disyuntiva. Patronales como AEBALL, en declaraciones de su vicepresidenta y directora general Rosa Fiol, creen que este equipamiento debería ser un "centro de formación del sector del metal", especialmente porque la automoción es un área dentro de dicho sector y, según Fiol, "el futuro de la fabricación está cuestionado y se está transformando hacia los servicios, lo que implica que se deberá realizar una evolución hacia la especialización metalúrgica". La organización empresarial de la comarca considera que el centro martorellense debería formar parte de la futura estrategia territorial del Baix Llobregat y tener un gobierno público, concertado con los agentes sociales.

PIMEC, por su parte, ha lamentado que quedara desierta la licitación, aunque sigue con su demanda al Govern de establecer "con carácter de urgencia" un "plan de activación" del centro. Dicho plan debería responder, según la patronal de la pequeña y mediana empresa catalana, a unos objetivos y necesidades de "un sector clave para la política industrial de nuestro país". La patronal augura que la transformación tiene que darse en carácter de competitividad y adaptando el CFPA a nuevos retos "integrando las necesidades de las pequeñas y medianas empresas".

La inauguración del centro de formación en automoción de Martorell tuvo lugar en 2014 con todo el boato relacionado con las grandes presentaciones

> **Fonollosa**, alcalde de Martorell, ya ha pedido una reunión urgente con Quim Torra

Los sindicatos piden la apertura inmediata

Josep Maria Romero, secretario general de CCOO en el Baix Llobregat, reclama que el Govern "haga frente a su responsabilidad y active el centro de formación con los recursos e instrumentos existentes", garantizando el servicio a empresas y trabajadores del sector. Este sindicato insta a la Generalitat a que "tome decisiones estratégicas" para que el centro esté plenamente operativo en 2020, haciendo que el CFPA de Martorell esté en funcionamiento como un equipamiento integral del Sistema de Formación y Calificación Profesional de Cataluña.

Romero, además, asegura que es "clave que funcione como otros centros públicos mediante convenios y asociaciones con grandes empresas y pymes". Este tipo de estrategia y gestión debe estar financiado, según aseguran fuentes del sindicato, con las cuotas de los trabajadores y las empresas, encajando dentro de la Ley 10/2015. En definitiva, el sindicato reclama la apertura definitiva e inmediata del Centro de Formación Profesional de la Automoción (CFPA) de Martorell como centro público, dado que no se ha podido licitar la gestión del centro a ninguna entidad u organismo privado.

El Govern busca socio industrial

La Generalitat de Catalunya aprobó el 31 de julio el trámite de concesión de gestión y explotación del CFPA de Martorell, a través del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC). Las operadoras interesadas en el contrato de licitación de 2 millones y medio de euros tenían hasta el 30 de septiembre para presentar sus propuestas, plazo ampliado con la primera prórroga hasta el 30 de octubre y con la segunda hasta el 8 de noviembre. Ninguna empresa o entidad presentó propuesta para liderar el proyecto.

El Departament de Treball, presidido por el republicano Chakir El Homrani, considera una "mala noticia para el sector" que el concurso haya quedado desierto por ser un proyecto "tan relevante para nuestro país". Treball ha convocado una reunión urgente con los departamentos de Presidència, Vicepresidència i Economia, Educació y Empresa i Coneixement, para lograr una salida viable al centro formativo de Martorell en los próximos meses, lo que podría desencadenar en un nuevo concurso público de licitación con la esperanza de que, en este caso, no quedara desierto.

Eurecat, ¿la solución?

La opción que se valora, según algunos medios, es que Eurecat, el Centro Tecnológico de Cataluña, tome el mando del centro. Quedando la gestión, en este caso, en manos de la administración catalana, dado que la financiación anual que recibe Eurecat es de origen público. Todas las alternativas para la gestión y explotación del CFPA siguen abiertas desde la Generalitat, a la espera del último intento del Govern: lanzar un nuevo concurso público, probablemente, antes de finalizar el año.

Planea en el ambiente, además, la voluntad del Ayuntamiento de Martorell, expresada a principios de año, de exigir la titularidad del terreno que cedió a la Generalitat para edificar este centro formativo en caso de no solucionarse su arranque al cien por cien. De momento, el alcalde Xavier Fonollosa ha pedido una reunión con el president Quim Torra para abordar lo que considera un "cúmulo de despropósitos".

Drones y 5G confluyen en el Campus UPC del Baix Llobregat

- La universidad de Castelldefels disfrutará de un nuevo centro de investigación
- El DroneLab dispondrá de un espacio de vuelo seguro y segregado
- La iniciativa cuenta con el apoyo del Ayuntamiento y el grupo ICARIUS

Redacció

El Campus de la UPC en Castelldefels disfrutará en breve de una nueva infraestructura dedicada a estudiar la integración de los drones con la tecnología móvil 4G y 5G.

Los drones se han convertido en un negocio mundial que ofrece servicios en todos los entornos posibles, incluidas las zonas urbanas. Son múltiples sus utilidades y servicios: mapeo de terrenos, inspecciones de infraestructuras, agricultura de precisión, entrega de bienes a través del comercio electrónico... y probablemente muchos otros emergentes que todavía no podemos imaginar y que irán apareciendo a medida que su uso se pueda ir estandarizando.

Su crecimiento e irrupción en la vida cotidiana se podría comparar al de los teléfonos móviles. Según la Comisión Europea, se prevé que en los próximos 20 años el sector de los drones en Europa experimentará un gran crecimiento y generará más de 150.000 puestos de trabajo directos. Ante un panorama de esta magnitud, se hace imprescindible contar con una regulación adecuada para la libre circulación y utilización de estos vehículos no tripulados, en convivencia segura con el resto de los agentes ya existentes, sea por tierra, mar o aire.

Asimismo, también se pone de manifiesto la necesidad de investigar las potencialides en el ámbito de las comunicaciones. Actualmente los drones operan conectados a un control de tierra a través de comunicaciones de rango muy limitado. La comunicación aire-tierra del dron representa la clave para alcanzar un máximo en sus niveles de productividad, la expansión de las operaciones y la automatización avanzada. La alternativa más viable para romper esa barrera de desarrollo es la explotación de la red de comunicaciones móviles existente y futura. El despliegue de la tecnología 5G y la *Internet of Things* (IoT) previstas en un futuro inmediato, puede elevar esas capacidades a un rango todavía mayor, especialmente en los entornos urbanos.

Drones y móviles, de la mano

Desde hace un par de años, la UPC ha promovido la creación del Drone Research Laboratory, también llamado de forma abreviada "DroneLab", con el objetivo de fomentar el desarrollo y creación de sinergias entre la tecnología dron y las tecnologías móviles, en el ámbito español y europeo. Se concibe este espacio diseñado específicamente para la realización de vuelos de ensayo y validación para cualquier tipo de aplicación profesional o desarrollo de tecnología relacionada con la explotación de las comunicaciones 4G, 5G e IoT. El

El campus del Baix Llobregat de la UPC se convertirá en una zona de vuelo para drones | UPC

DroneLab dispondrá de un espacio de vuelo seguro y segregado del espacio aéreo general, rodeado por un conjunto de equipamientos científicos seleccionados para la capacitación de los drones en el ámbito de las comunicaciones móviles. Una red protectora garantizará la seguridad y por tanto será viable legalmente desde el punto de vista de la regulación de Agencia Estatal de Seguridad Aérea (AESA).

La propuesta coordina un total de cuatro grupos de investigación, acumulando conocimiento operativo en el ámbito dron, en diversos aspectos de la gestión de las bandas de frecuencia 4G/5G, en la explotación de de la información en el ámbito *Internet of Things* (IoT) y en el despliegue de la infraestructura terrestre requerida para ofrecer o generar servicios para o desde los drones. Finalmente, dos grupos adicionales actuaran como usuarios finales de la tecnología en los ámbitos de agricultura robotizada y la monitorización autónoma de infraestructuras críticas. Los beneficios de estas investigaciones serán principalmente para la mejora de la calidad y ubicuidad de los servicios de datos móviles proporcionados a la industria dron. Según estudios recientes, las tecnologías móviles serán el factor principal que permitirá el despegue definitivo de las operaciones dron a gran escala. Los trabajos desarrollados alrededor del DroneLab habilitarán la creación de sistemas de control de tráfico aéreo similares a los de la aviación actual, permitirán a los operadores extender el número de vehículos que operan ofreciendo capacidades reales de gestión de flotas y finalmente, el dron de forma individual se verá mejorado permitiendo su operación fuera de línea de vista y la transmisión de datos de su operación a la nube para su procesado en tiempo real.

> "Desde hace un par de años, la **UPC** promueve las **sinergias** entre los **drones** y los **móviles**

El DroneLab se constituye a través de un conjunto fundacional de entidades públicas: la Universitat Politécnica de Catalunya, la Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) y el Ayuntamiento de Castelldefels, con el soporte del grupo de investigación ICARUS, que sustentará la tecnología y conocimiento en el ámbito que dará contenido al DroneLab. Todo ello en el entorno privilegiado del Parque Mediterráneo de la Tecnología (PMT) en el que se ubican centros de investigación de referencia como el Centro Tecnológico de Telecomunicaciones de Cataluña (CTTC), la incubadora de la Estación Espacial Europea ESA-BIC y un amplio ecosistema de start-ups y empresas del sector aeronáutico y de las tecnologías de la información.

El día de la marmota en el inicio de curso escolar

BARRACONES DE L'ESCOLA MEDITERRÀNIA | CEDIDA

En la comarca hay 4 escuelas en módulos y tres más con ampliaciones en barracones

Tres líneas educativas de P3 se han cerrado en Abrera, Sant Andreu y Sant Just Desvern

Carlos Manzano

Diez años en barracones no parece suficiente. Esta es la percepción que tienen muchos padres y madres de la Escola Mediterrània de Viladecans, donde sus hijos llevan estudiando más de una década en módulos en un descampado entre el parque de la Torre Roja y el Estadio Olímpico de Béisbol de Viladecans. Es uno de los centros educativos de la comarca, junto con dos más en L'Hospitalet -las escuelas Ernest Lluch y Paco Candel- y otro en Cervelló, que empezarán el curso de la misma manera. A parte de los sesenta módulos en los cuatro centros mencionados, hay que añadir las ampliaciones en Gavà Mar, la Escola Daniel Blanxart en Olesa y en la Escola Bernat Metge en El Prat.

Cuatro centros educativos con módulos acondicionados para la enseñanza de los tres a los 16 años, en muchos casos. Toda una vida estudiantil en barracones. Aunque dentro del total de Cataluña no resulte alarmante -hay 1.015 escuelas en módulos en toda la autonomía- crea malestar en lugares con una alta densidad de población, sobre todo en las ciudades del Delta, y con una gran afluencia de estudiantes en todas las etapas.

Escola Mediterrània: 10 años en construcción

Un grupo de madres y padres lleva años luchando en Viladecans por conseguir que sus hijos estudien en un edificio sólido y no en un descampado con barracones reconvertidos en aulas. Tanto es así, que durante estos 10 años el AMPA de la Escola Mediterrània ha cumplido fielmente su función crítica y de mejora estudiantil para estos jóvenes. Primero acudieron al ayuntamiento de la ciudad, quien gestionó e incluso aprobó una moción por unanimidad en 2018 para ceder los terrenos municipales a la Generalitat y así poder construir el instituto-escuela prometido por el conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, durante su visita a la ciudad en octubre de 2018.

Pero todo este proceso ha quedado paralizado por la incapacidad de aprobar nuevos presupuestos en el Parlament que recojan la inversión y posterior construcción de este nuevo instituto-escuela. Rubén de la Cruz, presidente del AMPA de la Escola Mediterrània, explica a esta publicación que "no solo se trata de salir a la calle", ya que considera que tiene que haber un "trabajo previo en las instituciones". "Después de tres mociones fuimos a presentar nuestro proyecto al Parlament, pero todavía no hemos conseguido hablar con Ensenyament. Es muy complicado acceder a ellos", critica De la Cruz.

Uno de los grandes retos a los que se enfrenta la Mediterrània es este instituto-escuela, en el que convergerán la actual escuela y el instituto. Enric Blasco, próximo

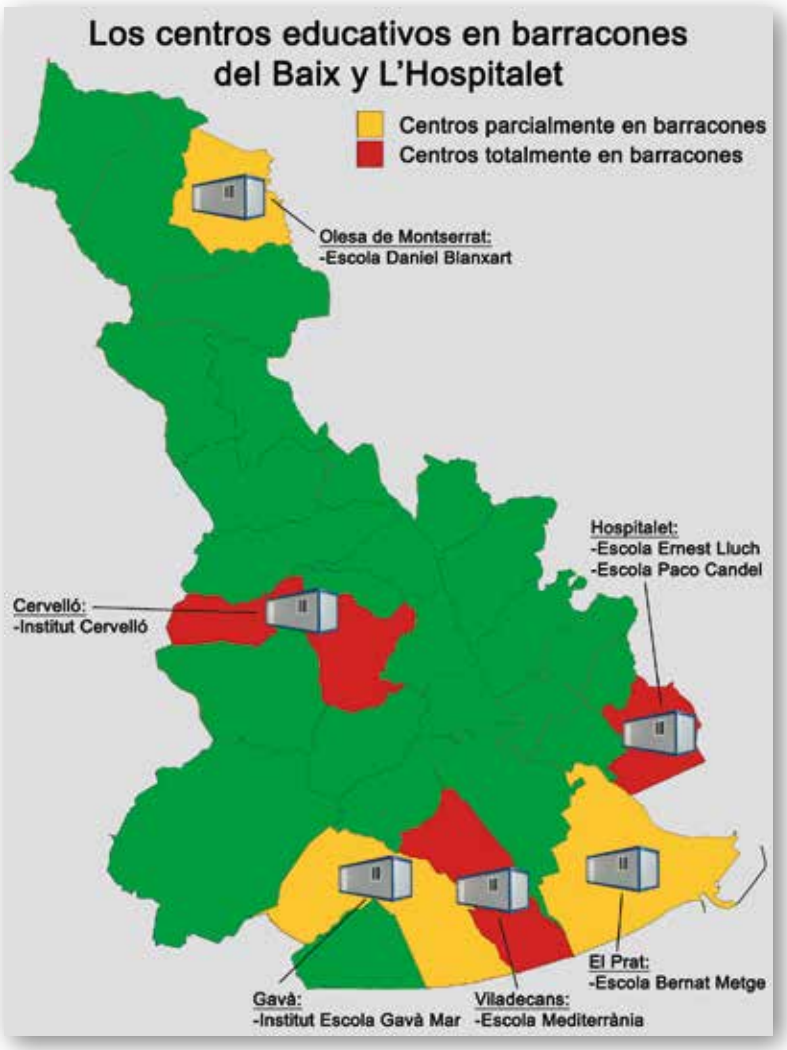

> "De la Cruz (**AMPA** de la Mediterrània): "Lo único que **queremos** son instalaciones **dignas**"

presidente del AMPA del centro educativo, recuerda que "no puede haber duplicidades, ni dos directores como ahora o dos conserjes, porque a pesar de estar todo unido en un solo edificio pertenece a dos administraciones: ayuntamiento y Generalitat". Ante este problema entre instituciones en el que se ha visto envuelta la Escola Mediterrània, De la Cruz lo tiene claro: "Lo único que queremos son unas instalaciones dignas". Por eso, llevan años pateándose los grandes eventos que se organizan en Viladecans con su particular camiseta amarilla, y reivindicando año tras año la construcción de un edificio donde sus hijos puedan estudiar en las mismas condiciones que el resto.

Cierre de líneas educativas en tres municipios

Pero no todo son barracones e instalaciones escolares lo que preocupa a padres, alumnos y profesores en este inicio de curso. Según los datos facilitados por la Unió de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament de Cataluña (USTEC), uno de los grandes cambios durante el próximo curso será el cierre de líneas educativas en párvulos, ante la disminución de estudiantes. Y es que la natalidad ha bajado y esto afecta al sistema educativo.

Respecto al primer curso de parvulario, P3, hay tres grupos menos respecto a la oferta inicial para este curso en Abrera, Sant Andreu de la Barca y Sant Just Desvern. Aunque podrían haber sido cuatro, en la Escola Sant Bernat de Olesa de Montserrat, pero la POEM (Plataforma Olesa Es Mou) se movilizó en el municipio y consiguió parar el cierre de dicha línea educativa. Por otro lado, está prevista la inversión de 103 millones de euros en el Baix Llobregat para crear unos seis o siete nuevos centros educativos, como el nuevo colegio de El Prat.

USTEC-STES denuncia que Ensenyament cada año "hace una previsión a la baja de las plazas de oferta en la escuela pública", lo que supone un "agravio comparativo" respecto a la escuela concertada. Esto provoca, según explica el sindicato, que las familias matriculen a sus hijos en la concertada por miedo a quedarse sin plaza en la pública. Además, recriminan al Departament que haya habido un aumento del 29% de bajas en la plantilla respecto al curso anterior, lo que según USTEC está relacionado con "la presión que en muchos casos se ejerce sobre la plantilla docente desde los equipos directivos y la administración". Esta publicación se ha puesto en contacto con Ensenyament para conocer sus planes en el territorio, sin éxito.

Premien la tasca docent de Miguel Valero, professor de l'EETAC a la UPC

- El professor universitari ha rebut el premi Vicens Vices que atorga la Generalitat
- El guardonat és veí de Castelldefels i té una gran trajectòria en innovació educativa
- Els nous paradigmes obliguen a buscar noves maneres de motivar i ensenyar

Miguel Valero García, professor de l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) de la UPC, i veí de Castelldefels, ha rebut la distinció Jaume Vicens Vives a la qualitat docent universitària, que atorga la Generalitat de Catalunya. El Premi s'ha lliurat el 6 de setembre durant l'acte d'inauguració del curs acadèmic 2019-2020 de les universitats catalanes.

Redacció

El professor de l'EETAC del Campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya Miguel Valero García és un dels premiats amb la distinció Jaume Vicens Vives a títol individual, en reconeixement "a la seva consolidada trajectòria dedicada a la docència universitària i a la formació del professorat i a l'impuls de la innovació docent mitjançant la validació de noves metodologies actives centrades en l'aprenentatge de l'alumnat, que l'han fet esdevenir un referent en l'àmbit universitari".

En Miguel, a banda de la seva gran trajectòria docent i de recerca, ha posat en els últims anys la mirada, l'esforç i la dedicació en la formació del professorat en l'ús de noves estratègies d'aprenentatge actiu a les aules. En aquest sentit ha impartit nombrosos cursos sobre metodologies actives a companys docents, tant en l'àmbit universitari com a l'educació secundària.

Canvi de paradigma

Actualment vivim en una societat amb múltiples canals d'informació, on cada vegada resulta més necessari tenir un paper actiu i compromès amb l'aprenentatge i la construcció del coneixement. La relació que tenim avui amb la informació és molt diferent de la que teníem a mitjans de segle XX. Ara és més fàcil entendre que l'apropiació del coneixement respon a processos dinàmics i canviants. L'espai educatiu universitari és de vital importància per treballar en el desenvolupament de les noves habilitats i formes de pensar requerides per afrontar les dinàmiques de la societat-xarxa. Els estudiants no només necessiten formació i informació, sinó aprendre a organitzar-la, atribuint-li un sentit i un significat. Cal formar als estudiants perquè puguin potenciar l'aprenentatge, aprendre a conviure amb la relativitat de les teories i a discernir sobre la seva visió del món basada en criteris rellevants.

El professor Miguel Valero

Motivar, la clau de l'èxit

Un dels reptes fonamentals del professorat és deixar de pensar en com preparar la classe per pensar en com dissenyar entorns que facilitin l'aprenentatge. El canvi és important, es necessita un altre enfocament, ja que no hi ha un únic camí. La majoria de metodologies actives incorporen el disseny de situacions que permetin als estudiants comprometre's en tasques que suposin processos d'anàlisi, síntesi i avaluació de continguts. El disseny suposa dedicar més temps a la planificació que a l'execució. En aquest escenari la motivació esdevé un factor fonamental; no podem esperar que els estudiants vinguin amb la motivació a la motxilla, és una feina constant en la qual el professorat hi té una responsabilitat i ha de trobar la manera d'incentivar-la.

> "**Valero** també ha guanyat enguany el 22è **Premi** UPC a la **Qualitat en la Docència**

Al nostre àmbit de coneixement, l'enginyeria, es troben solucions a problemes complexos; l'aprenentatge de coses difícils porta nous reptes, però hem de transmetre com a professorat que s'ha d'aprendre pas a pas, abans de construir s'han d'aprendre conceptes com equacions diferencials, física o química.

Un dels reptes de les noves metodologies docents és que la mateixa assignatura esdevingui un projecte de recerca, que els estudiants sentin que, dintre de les competències del primer any i amb el contingut adaptat, poden participar en un projecte de recerca. Habilitats com la creativitat, que en altres etapes del sistema educatiu poden estar més adormides, s'han de despertar, vinculades a reptes apassionants, a ensenyaments motivadors, i al treball cooperatiu. Amb les metodologies actives, es contagien les ganes de treballar.

No només prenent apunts i memoritzant, sinó creant una cosa útil, en el món de l'enginyeria hi ha moltes possibilitats. Però encara s'ha de fer molta pedagogia, sensibilitzar i sobretot donar noves estratègies. L'activitat és molt contagiosa, les dinàmiques s'aprenen: només has de desitjar aprendre-les, i això implica saber com gestionar la interacció entre un grup gran. Molta gent treballant encomana a qui potser inicialment no en tenia tantes ganes.

A la recerca d'una metodologia

Els mètodes i estratègies poden ser molt variats: aprenentatge basat en problemes, en casos, en processos d'indagació, classes inverses, ludificació, etc. La decisió sobre el tipus de metodologia més adequat depèn de diversos factors com el tipus de contingut del curs, el nombre d'estudiants, les competències que es volen treballar, etcètera.

La distinció Jaume Vicens Vives es va crear l'any 1996 i té la finalitat de premiar l'excel·lència en la docència universitària. Les candidatures les presenten els consells socials de les universitats públiques catalanes, o els òrgans equivalents de les universitats privades, i la proposta es tramita a través de la secretaria del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC). Els premis, que poden atorgar-se a títol individual o a títol col·lectiu, tenen un import de 20.000 euros per a cada guardó, que s'ingressa en els pressupostos de les universitats corresponents, i que s'ha de destinar a projectes d'innovació o de millora docent.

Per últim, Valero García també ha guanyat aquest any el 22è Premi UPC a la Qualitat en la Docència Universitària en la modalitat de trajectòria docent, atorgat pel Consell Social.

Les professores Montserrat Tomàs, Mariola Grande i Ascen Lamora posen davant la balsa i jardí que reprodueixen el medi ambient del delta del Llobregat | FJR

Tres dècades d'amor a l'educació i la natura

Un institut del Prat fa consciència ambiental des de fa 30 anys amb una miniatura del Delta

Una de les professores que fa servir ara aquest espai el va gaudir quan era alumna

Redacción

A vegades, les grans històries s'amaguen darrere les petites coses. Un humil espai en el jardí d'un institut del Prat n'és un exemple. Estem parlant de l'Institut Baldiri Guilera i de la seva reproducció del medi del Delta en miniatura. Una illa de tranquil·litat al bell mig del tràfec de la ciutat que durant gairebé tres dècades ha ensenyat els joves a prendre consciència de la importància i fragilitat del medi natural de la desembocadura del riu i també a posar en pràctica els coneixements adquirits a classe. Ens ho explica Montserrat Tomàs, professora ja jubilada que, amb la col·laboració de l'Ajuntament, va posar en marxa la iniciativa en un llunyà curs 92-93, quan la consciència pel medi ambient estava lluny de ser *mainstream*. Ho fa de la mà de les professores Ascen Lamora i Mariola Grande, del departament de Física i Química. La Mariola ensenya els seus alumnes amb l'ajut d'aquesta reproducció en miniatura del Delta, allà on precisament fa 20 anys va néixer la seva vocació de docent, quan era alumna i sentia atentament les explicacions de la Montserrat. "Tinc un sentiment proper amb la bassa, me l'estimo", reconeix Mariola.

Un espai fràgil

Com s'ha dit, una bassa de 45 metres quadrats i 70 centímetres de fondaria envoltada de vegetació típica de la zona és la principal protagonista d'un projecte que va arrencar amb la voluntat que els joves "coneguessin la natura pròpia i sabessin que aquí hi ha uns espais naturals característics que s'han de protegir", recorda Montserrat. I és que els diversos plans urbanístics i ampliacions de l'aeroport i el port han afectat irreversiblement el Delta. "Hem perdut molt bosc de ribera", lamenta Ascen, que remarca que, així com la desembocadura del riu, l'ecosistema en miniatura del Baldiri Guilera "és un espai molt fràgil que necessita manteniment i s'hi ha d'estar a sobre". De fet, Montserrat recorda com al principi era ella qui havia de baixar després de classe a regar.

Pionera i reconeguda

En el seu primer any, l'experiència va ser ben acollida pels alumnes. La configuració i consolidació de la bassa i la vegetació de ribera adjacent es va anar fent els anys posteriors, fins a convertir-se en una iniciativa ja no només pionera, sinó també replicada a uns altres centres educatius i reconeguda en l'àmbit estatal i europeu.

El vessant pràctic que aporta aquest espai el fa especial per als estudiants que, com Mariola, se l'acaben sentint seu. "Els alumnes han de sentir allò que estan estudiant com a proper, perquè és quan ho integren", assevera Mariola, que és el viu exemple d'això. A més, obren la porta a noves maneres de transmetre coneixement, com el treball per projectes, "que fan que l'alumne sigui el protagonista", quelcom innovador aleshores. En aquest espai, de fet, es fan projectes relacionats amb el programa municipal IntersECCions per vincular cultura i educació.

La directora del centre, Marta Mañes, ens mostra la bassa i l'ecosistema en miniatura, un oasi enmig del ciment, i l'hortet que hi ha al costat i que es va habilitar amb posterioritat. Aquest 2019 ha estat un any molt especial per a l'institut, ja que ha assolit mig segle de vida. "Ho hem celebrat moltíssim", assegura Mañes, que destaca que al llarg de l'any s'han portat a terme activitats "molt emotives", en les quals han participat molts exalumnes i exprofessors. La trobada del maig, va servir per fer xerrades, taules rodones i recordar les experiències viscudes al centre. I el setembre, l'escola també va ser l'encarregada de fer el pregó de la Festa Major. No debades, dels 59 docents de l'institut, 10 són exalumnes. Entre ells Mariola, que emfatitza que de la seva època recorda "uns professors molt professionals i amb molta vocació". Ho diu emocionada, i ho reconeix. "Ens emocionem!", respon Montserrat, una de les responsables, juntament amb Ascen, d'aquestes vocacions construïdes al Baldiri.

Però això no para. I és que un alumne ja va dir a Mariola, fa pocs anys, que volia ser docent per anar a fer classe al Baldiri Guilera amb ella. "Això impacta!", reconeix Mariola. La roda no s'atura.

> "Els **alumnes** han de **sentir** allò que estudien com a **proper**, perquè així ho integren

L'APUNT

A la recerca d'un tresor del passat

Fa 25 anys la direcció de l'Institut Baldiri Guilera i un grup d'alumnes i professors van ser els dipositaris d'una càpsula del temps que van enterrar al centre educatiu. Amb motiu del 50è aniversari van decidir desenterrar-la. Però ningú no en va deixar la localització exacta. Un cop havien foradat mig pati, bromeja la directora Marta Mañes, van cridar els quatre exalumnes que es van encarregar de colgar la càpsula.

Després de delimitar un espai del pati, i fer servir detectors de metalls, van trobar la càpsula del temps. Malauradament, l'aigua hi havia entrat i havia fet malbé els documents. Es tractaven de llistes d'alumnes i professors, edicions d'un periòdic que feien els alumnes aleshores, una cinta de vídeo, pessetes, pins i medalles. Ara, aprofitant els 50 anys, n'han enterrat una de nova, però aquesta vegada en un recipient ben segellat i un pen drive en comptes de papers. "Esperem que ens convidin a desenterrar-la d'aquí a 25 anys", desitja Mañes.

Dos físics de la UPC lideren un estudi de malalties del cor i de tuberculosi

- Sergio Alonso i Clara Prats investiguen com evolucionen les patologies des de la física
- La voluntat dels científics és portar a terme un projecte que sigui útil per a la societat
- Des del Campus de Castelldefels destaquen la feina dels investigadors al servei de la gent

Redacció

Recentment el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha concedit un ajut de recerca per a un projecte anomenat 'Modelització computacional de processos biofísics en escales múltiples', de tres anys de durada. Està liderat per la Dra. Clara Prats i el Dr. Sergio Alonso, biofísics, professors del Campus del Baix Llobregat de la UPC i investigadors del grup de recerca en Biologia Computacional i Sistemes Complexos (BIOCOM-SC). Sovint, quan algú sent parlar de físics pensa en personatges de ficció com en Sheldon Cooper o reals com Stephen Hawking, personatges peculiars que fan recerca en temes força incomprensibles per a la majoria de la població i que sovint semblen viure en un món paral·lel. Cal dir que aquesta no és sempre la realitat; els físics també són persones preocupades perquè el seu treball de recerca sigui útil a la societat.

El grup de recerca BIOCOM-SC vol fer recerca que sigui útil per a les persones, per això centren especialment els seus esforços en dues patologies: les malalties del cor i la tuberculosi. La cardiopatia isquèmica és la primera causa de mort a la humanitat i la tuberculosi, que alguns pensen que és una malaltia del passat, és encara la primera causa de mort provocada per un agent infecciós únic. Anualment, la malaltia isquèmica cardíaca causa unes set milions de morts i la tuberculosi en causa 1,5 milions.

Una feina que repercuteixi en les persones

La voluntat dels investigadors del projecte és fer un treball aplicat, proper als reptes actuals en el que es coneix com a recerca translacional. És per això que col·laboren estretament amb metges i epidemiòlegs. Alguns dels centres amb els quals col·laboren són el Centre d'Investigació Cardiovascular de l'Hospital de Sant Pau, la Unitat de Tuberculosi Experimental vinculada a l'Hospital de Can Ruti, a Badalona, l'Agència de Salut Pública de Barcelona o el Departament de malalties desateses de l'Organització Mundial de la Salut. En bona part el seu treball de recerca va encaminat a ajudar a comprendre les causes dels problemes cardíacs i les causes del desenvolupament de la tuberculosi, així com el seu comportament epidemiològic -com es propaga entre les persones-. Comprendre és el primer pas; a llarg termini, les eines computacionals desenvolupades podrien optimitzar-se i preparar-se per ser utilitzades per metges i treballadors d'agències de salut, per avaluar el cost i l'interès de diferents formes d'actuar per lluitar contra aquestes o altres malalties.

Els doctors Sergio Alonso i Clara Prats lideren el projecte al campus del Baix Llobregat | UPC

> La voluntat dels **investigadors** és fer un treball **aplicat**, proper als **reptes** actuals

L'APUNT

Grup d'investigació BIOCOM-SC

El grup de recerca BIOCOM-SC és a l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) del Campus del Baix Llobregat, a Castelldefels. Els àmbits de la recerca al Campus, que està ubicat en un entorn de Parc Mediterrani de la Tecnologia (PMT), on conflueix amb empreses i centres de recerca, són: tecnologies de la informació i les comunicacions, aeronàutica i espai, enginyeria de sistemes biològics -biotecnologia, enginyeria dels aliments, medi ambient-, ciències i tecnologies òptiques i fotòniques, tecnologies de la geoinformació i mètodes numèrics a l'enginyeria.

En aquest projecte que tot just comença s'estudiaran fenòmens a diferents escales, des de la nanomètrica -una milmilionèsima part de metre- fins a escales de metres o kilòmetres. S'analitzaran problemes de biofísica bàsica, com el transport de molècules a través de la membrana cel·lular o el moviment de les cèl·lules, i s'abordaran alguns reptes de l'àmbit biomèdic, com el comportament elèctric del cor, la progressió de les lesions pulmonars causades per la tuberculosi o la propagació d'aquesta malaltia entre la població. Malgrat l'aparent diversitat de temes, hi ha un factor comú en tots aquests estudis: les eines matemàtiques que s'utilitzaran. D'aquesta manera, el que s'aprèn estudiant un determinat fenomen serveix per millorar la comprensió d'altres fenòmens ben diferents. De fet, actualment s'està vivint una autèntica revolució científica; el segle XXI és el de la utilització cada cop més gran de les matemàtiques per entendre els sistemes vius, revolució que és possible gràcies a l'ús dels potents ordinadors actuals.

Els físics sempre han utilitzat les matemàtiques per comprendre la realitat, i aquest segueix sent l'objectiu d'aquest projecte de recerca. S'utilitzaran diferents tècniques matemàtiques, des dels clàssics sistemes d'equacions diferencials que s'utilitzen des del segle XVII fins a nous mètodes computacionals adaptats als grans computadors. La diversitat actual d'eines matemàtiques és una màquina molt poderosa que permetrà avançar enormement en els pròxims anys en biologia i medicina. És un privilegi poder ser investigador en el segle XXI.

A la universitat els professors i les professores, a banda de la docència, desenvolupen una activitat important de recerca i innovació al servei de les persones que es tradueix en projectes com el de la Clara i en Sergio, que amb el seu equip seguiran aportant el seu talent i treball rigorós contribuint a una societat més oberta i evolucionada, capaç de superar tots els reptes i entrebancs.

La ciencia necesita más mujeres

Treinta mentoras fomentarán las STEAM en seis colegios de L'Hospitalet

Esplugues quiere "socavar la brecha" de género en las ciencias y la tecnología

Las ingenierías informática y naval son las que menos presencia de chicas tienen

Redacción

Piense en una mujer científica y diga su nombre en voz alta. Y no, no vale Marie Curie. Cuesta, ¿verdad? Una de las razones que impide a los profanos enumerar a varias mujeres que hayan destacado en su campo de estudio científico es la dificultad que han encontrado a lo largo de la historia para acceder a este ámbito. Llegados al siglo XXI, en el que muchos se jactan de vivir en un mundo de derechos y libertades, la brecha entre hombres y mujeres sigue siendo importante. Nada más hace falta mirar a los datos sobre qué itinerarios eligen más las chicas en su fase formativa.

Según los datos del informe sobre 'Mujeres y Mercado de Trabajo' del Observatori del Consell Comarcal, las mujeres representan el 45% de los estudiantes de Bachillerato científico-técnico, muy por debajo de su presencia en otros itinerarios como artes -73%- o Humanidades y Ciencias Sociales -64%-. En los ciclos formativos la situación es peor, puesto que la presencia de mujeres en ámbitos como la informática no llega ni al 6%. Por otro lado, en el Congrés de Dones de octubre del año pasado se señaló que el número de científicas oscila entre el 30 y el 40% del total. Una cuestión de roles, apuntan algunas científicas consultadas por El Llobregat, que se arrastran desde la infancia. Aquello de las princesitas y los policías o médicos. Sesgos y prejuicios a menudo inconscientes que hacen mella.

Para intentar romper con este estereotipo, el Ayuntamiento de L'Hospitalet ha invitado a 30 vecinas de la ciudad para que promuevan las conocidas como STEAM -en sus siglas en inglés, ciencia, tecnología, ingeniería, artes y matemáticas- en seis escuelas de la ciudad. Se pretende despertar vocaciones científico-técnicas entre los alumnos de sexto de Primaria, haciendo especial hincapié en las niñas. En este sentido, el proyecto Inspira STEAM quiere visibilizar y poner en valor a las mujeres científicas y tecnólogas para aumentar la presencia femenina en estos perfiles laborales.

Las 30 integrantes recibieron a principios de octubre una formación previa para convertirse en mentoras de una iniciativa que se ideó en la pasada edición del Mobile World Congress, en concreto en el Youth Mobile Festival (YoMo). Este programa forma parte del servicio educativo de Torre Barrina y es pionero en Cataluña, tras el éxito cosechado en el País Vasco desde 2016.

Los colegios que participan en esta iniciativa y que recibirán, por tanto, la visita de estas mentoras de futuros talentos, son La Marina -Bellvitge-, Paco Candel -Santa Eulàlia-, Lola Anglada -Pubilla Cases-, Pau Sans -Sant Josep-, Ernest Lluch -Torrassa- y Menéndez Pidal -La Florida-. Entre estas 30 profesionales hay doctoras en matemáticas aplicadas, especialistas en animación 3D, neurocientíficas, informáticas o biólogas, a las que se les asignará uno de los seis centros educativos para realizar sus tarea de orientación y sensibilización.

Las 30 voluntarias del Inspira Steam participaron en una sesión formativa el 7 de octubre para convertirse en mentoras. A la izquierda, otra formación de mentoras, en este caso de la UPC

> "Las **30 científicas** de L'Hospitalet harán de **mentoras** en seis colegios de la ciudad

Esplugues y su +Dones3

La de L'Hospitalet no es una iniciativa aislada en el panorama comarcal. En Esplugues pusieron en marcha hace ya un tiempo el proyecto +Dones3, que tienen como objetivo incentivar la vocación científica y tecnológica entre las chicas y adolescentes de esa ciudad. Tal y como defendió la alcaldesa del municipio, Pilar Díaz, en un encuentro en Barakaldo hace unos meses para presentar la iniciativa, el +Dones3 nace con la voluntad de "socavar la brecha de género" en el ámbito de las STEAM.

En concreto, la iniciativa espluguense ha puesto en marcha talleres de robótica, de impresión 3D, de creación de aplicaciones para móviles o charlas sobre inteligencia artificial, además de la puesta en marcha de un American Space en Esplugues, un espacio financiado por fondos estadounidenses que utilizan tecnologías innovadoras y disponen de una gran oferta y recursos dirigidos a jóvenes interesados en robótica o programación. En España tan solo hay tres.

La UPC apuesta por las chicas

Por su parte, en febrero de este año la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) publicó que los estudios con menos alumnas eran los de ingeniería informática -un 14% de mujeres matriculadas- y las ingenierías naval, marina y náutica -con el 16%-. En este sentido, el pasado curso la universidad puso en marcha el proyecto 'Aquí STEAM', que pretende atraer talento femenino a un ámbito en el que escasea. De hecho, la iniciativa toma conciencia de la importancia de orientar a las niñas entre los 9 y 14 años para darles a conocer modelos profesionales y referentes que hasta ese momento quedaban fuera de su interés.

Observar, pensar y actuar: el ajedrez, la receta contra el suspenso

El Llobregat y la Federación Catalana quieren introducir este deporte en las aulas

Diversos estudios apuntan a que ayuda a mejorar el rendimiento escolar y mental

La escuela Jaume Balmes de El Prat explica su experiencia con este juego milenario

Redacció

Observar, pensar y luego actuar. ¿Cuántos conflictos no llegarían a tal categoría si todos nos aplicásemos esta simple regla de vida? Pues bien, ese el lema de la Federación Catalana de Ajedrez (FCE), que bien puede ser aplicado tanto en el tablero como en nuestro día a día. Durante el juego es básico, puesto que cualquier movimiento en falso puede dar al traste con nuestras expectativas. Pero cada vez en más ámbitos entienden que la observación y la toma de decisiones en base a unos imputs recogidos pueden ayudar en el día a día de las personas. Desde la educación hasta el mundo de la empresa, pasando por la medicina o la reinserción, el ajedrez es una herramienta de ayuda para mejorar en esos aspectos. En el marco de la celebración del primer El Llobregat Open Chess en El Prat, esta publicación ha charlado con varios expertos en la materia para constatar el impacto social que ya está teniendo en el Baix Llobregat este juego milenario que copa numerosos proyectos innovadores en diversos campos.

La introducción en las escuelas

Quizá en el ámbito en el que el impacto del ajedrez es mayor es en las escuelas. Los alumnos jóvenes, auténticas esponjas de conocimiento e información, se pueden beneficiar de la práctica de este deporte de muchas maneras. Según un estudio de la Universidad de Trier (Alemania), reducir una hora de matemáticas y substituirla por otra de ajedrez mejoró los resultados de los escolares en esta asignatura. En esta línea, en Nueva York se demostró que los niños que juegan al ajedrez leen mejor, ya que este deporte desarrolla y potencia la capacidad de concentración, un valor necesario para jugar y, a su vez, para la vida en general. Y más en un mundo en el que recibimos muchos imputs y vivimos amorrados a las pantallas. En especial los más peques de la casa, con móviles y tabletas electrónicas.

Por todo ello, desde la FCE llevan años trabajando para introducir el ajedrez en los colegios. Ya no solo como una materia o asignatura específica, que también, sino más bien a través de su aplicació práctica en las diferentes materias. “La idea es introducir el ajedrez en las escuelas como una herramienta transversal”, explica a esta publicación Josep Serra, vicepresidente de la FCE. Se trata de explicar geometría a través del movimiento de la torre o el alfil, lengua mediante la terminología de las piezas, psicomotricidad en escolares de P3 o incluso la tabla de multiplicar, con el tablero. “El hecho de que sea un juego es un recurso a favor”, reconoce Piedad

Una partida de ajedrez humano jugada en El Prat | Aj. del Prat

> “**Serra** (FCE): “Los niños aprenden con el ajedrez **respeto** y **paciencia**”

Bodelón, directora de la escuela Jaume Balmes de El Prat, donde se lleva a cabo desde hace cinco años un innovador programa educativo que pone al ajedrez en el centro de la acción docente.

Se trata del programa ‘Escacs a l’escola’, una iniciativa de la FCE, en colaboración con las universidades Rovira i Virgili de Tarragona, la de Girona y la de Lleida, y fruto de un convenio con el departamento de Educación de la Generalitat. Participan más de 300 escuelas de toda Cataluña y está definido como un proyecto de innovación educativa. El departament de Educación pone los profesores y las escuelas de Primaria, mientras que la FCE se encarga de ofrecer una mínima formación en ajedrez a los docentes -en el marco de esta iniciativa se han formado ya más de un millar de profesores-. De hecho, el programa ‘Escacs a l’escola’ no pretende tan solo enseñar a jugar al ajedrez o mejorar el juego de cada alumno, sino más bien aplicarlo a las diferentes asignaturas.

Los valores que aporta

Dicho programa ha mejorado los resultados de los alumnos. Pero no tan solo ayuda a maquillar currículums escolares, ya que el ‘Escacs a l’escola’ tiene una vertiente de desarrollo de valores asociados al respeto por el rival, al orden y a la aceptación del error. “Aprenden a que no pueden jugar hasta que su rival haya movido ficha, y a recoger una vez haya acabado la partida”,

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

destaca Serra, que asegura que en los colegios que visita celebran el efecto que tiene el ajedrez sobre los alumnos, puesto que la sensación de orden es mayor.

Además, la fortaleza de este proyecto estriba en el hecho de que es el tutor o tutora quien lo desarrolla, sin la necesidad de contar con profesores externos que enseñen a jugar a ajedrez en una asignatura aislada. “El ajedrez está presente en toda la escuela”, asegura Bodelón, en referencia a la Jaume Balmes, donde todos los docentes muestran su compromiso con una iniciativa por la que se interesó el mismo cónsul de Emiratos Árabes, que visitó la escuela. Bodelón celebra los resultados del programa, tanto en las notas como en la actitud de los alumnos, que aprenden valores socializadores importantes. Por todo ello, tienen la voluntad de hacer extensiva esta iniciativa relacionada con el ajedrez a toda la comunidad del barrio de Sant Cosme, donde está ubicado el centro educativo.

Por su parte, la responsable del área de ajedrez en la escuela de la FC, Marta Amigó, celebra el éxito del programa aunque pone de manifiesto que es necesario “seguir luchando” para conseguir que cada vez sean más las escuelas que vean en este deporte una oportunidad para sus pupilos y maestros.

Por último, Serra anuncia que están ultimando un proyecto europeo que culminará en un libro sobre ajedrez que introducirán en escuelas del continente. Se está llevando a cabo en colaboración con ciudades de Portugal, Letonia o Cerdeña, y su temática es el movimiento de las fichas desde un punto de vista docente, aplicado a diferentes materias, en la línea del ‘Escacs a l’escola’. El propio Serra participará, de hecho, en una charla el 9 de noviembre en El Prat sobre esta iniciativa de alcance catalán relacionada con este deporte milenario.

Además de usar el ajedrez como herramienta de aprendizaje transversal, existe la posibilidad de practicar este deporte en horas extraescolares / Ajuntament del Prat

Una ayuda a la reinserción

Los beneficios del ajedrez, no obstante, no se limitan al ámbito escolar. Serra explica que están comenzando a llevar a cabo acciones en centros penitenciarios, con el mismo espíritu de ‘observo, pienso y juego’, como ayuda a la reinserción en la sociedad. La idea es que los presos jueguen a ajedrez en prisión y que cuando salgan puedan enrolarse en equipos como apoyo en su reinserción.

Más allá de este uso social, el ajedrez puede ofrecer beneficios relacionados incluso con la salud. Es el caso de las personas mayores, que practicando este deporte ayudan a prevenir el alzheimer y mantenerse en forma mentalmente. Por otro lado, el ajedrez les sirve para volver a conectar con las generaciones más jóvenes. En este sentido, Serra destaca que en algunos centros de gente mayor y residencias están introduciendo canciones relacionadas con el ajedrez, para que luego las canten con sus nietos. Y, según dice, parece que tiene éxito, puesto que los mayores preguntan por más tonadas para enseñarlas a sus descendientes. “Al final es aprovechar el ajedrez para adaptarlo a la situación de cada uno y ser felices”, destaca Serra.

Diferentes aplicaciones que van más allá de la competición pura y dura que, por otra parte, convierten al Baix, y en concreto El Prat, en el epicentro del ajedrez durante una semana con El Llobregat Open Chess.

L’APUNT

“En ajedrez todos son iguales”, el caso de la Jaume Balmes

Hace ya cinco años que la escuela Jaume Balmes de Sant Cosme, en El Prat, está inmersa en un mundo milenario en blanco y negro. No por lo antiguo del asunto, que también, sino porque el ajedrez está presente en todo el centro. Así lo explica Piedad Bodelón, directora de la escuela, que celebra los valores que el ajedrez ayuda a implementar: respeto, paciencia, concentración y convivencia, entre otros.

Sobre este último punto, Bodelón recuerda que la Jaume Balmes es una escuela de “alta complejidad”, por la diversidad de procedencias de sus alumnos. Algunos de ellos, hijos de inmigrantes, no han comenzado a soltarse con el castellano o el catalán que ya han aprendido a mover las fichas del ajedrez. Y eso si no vienen enseñados de casa. “En el ajedrez todos son iguales”, destaca Bodelón, que asegura que muchos niños se piden un tablero y las fichas del ajedrez para Reyes. El programa ‘Escacs a l’escola’ permite promover el valor, además, del respeto y la paciencia, puesto que se trata de un deporte que, para actuar, has de esperar, primero, a que juegue tu rival. Y en base a ese movimiento, observar, pensar y, seguidamente, volver a jugar. El ajedrez se convierte en una herramienta transversal para todas las materias, aunque también hay espacio para extraescolares dedicadas concretamente a jugar al ajedrez y mejorar la táctica y estrategia.

La implantación de este deporte va incluso más allá del tablero. De hecho, lo multiplica a escala. Y es que la Jaume Balmes ha disputado recientemente una partida de ajedrez humano contra el instituto Baldiri Guilera, un enfrentamiento que se repetirá pronto. Una manera, además, de potenciar la relación de las escuelas.

VECINOS Y MAL AVENIDOS

CAPÍTULO 2

Molins y Barcelona pugnan por Santa Creu d'Olorda

La Generalitat concluye que este núcleo histórico pertenece a la capital catalana

Molins recurrirá esta decisión de la Comisión de Delimitación Territorial

Redacción

Es un lugar muy frecuentado por vecinos del Baix Llobregat, está en pleno Collserola pero pertenece, por azares de la historia, a Barcelona. Estamos hablando del núcleo alrededor de la ermita románica de Santa Creu d'Olorda, de no más de 5 hectáreas, que representa, salvando las distancias con otros lugares del mundo, una frontera caliente. No porque sea escenario de cruentas batallas por su dominio, sino más bien por personalizar un litigio histórico entre Molins y Barcelona, que reclaman su posesión.

Tras décadas de reclamaciones, en el verano de 2014 el Ayuntamiento de Molins pidió la revisión de su frontera con Barcelona para poder así anexionarse un espacio muy presente para los vecinos de Molins y Sant Feliu pero francamente olvidado para los de Barcelona. Por aquel entonces, todos los grupos municipales firmaron una declaración en la que mostraban su disconformidad con la delimitación actual de las fronteras entre ambos municipios.

Fotografía de 1913 del antiguo municipio de Santa Creu d'Olorda, cuando ya formaba parte de Sant Feliu, Molins i Sarrià | Arxiu Municipal de Barcelona

> El Ayuntamiento de Molins se plantea recurrir la decisión de la Generalitat

La razón, para Barcelona

Quien recogió el guante de aquella reclamación fue la Comisión de Delimitación Territorial de Cataluña, integrada por expertos y representantes políticos, que fue la encargada de emitir un informe al respecto. Finalmente, la comisión dio la razón a Barcelona y aceptó la línea que proponía el consistorio barcelonés, aprobada en julio de 2017 por dicha institución. El Llobregat ha reclamado a la comisión el informe resolutorio, sin éxito.

La decisión de la comisión, tal como explican fuentes del Ayuntamiento de Barcelona, se basó en los documentos que obraban en los archivos históricos de Sant Vicenç de Sarrià. Consultado por esta publicación, desde el Ayuntamiento de Molins, y tal y como se anunció en 2014 en caso de sentencia contraria a los intereses molinenses, aseguran que la intención es recurrir la decisión de la comisión, aunque no especifican cuándo.

Pocos recuerdan ya que Santa Creu d'Olorda fue un municipio hasta 1916, cuando ante la imposibilidad de hacer frente a las obligaciones tributarias de su ayuntamiento, se disolvió. Entonces su término municipal pasó a manos de Molins, Sant Feliu y el antiguo municipio de Sarrià que, a su vez, cayó en manos de Barcelona en 1921 pese a la oposición de muchos de sus vecinos. De hecho, aquella anexión fue la última que hizo la capital catalana.

CAPÍTULO 3

La ròtula Martorell-Abrera: a les portes dels tribunals?

El pla urbanístic per reordenar el desgavell viari afecta sis municipis del Baix Nord

Abrera estudia accions en contra del planejament i no descarta la via legal

Francisco J. Rodríguez

Des de fa prop d'una dècada, el Baix Llobregat Nord està a l'espera del desenvolupament del Pla Director Urbanístic d'Infraestructures (PDUI) de la ròtula Martorell-Abrera. Es tracta d'un ambiciós pla que pretén, a grans trets, reordenar el desgavell de vies i carreteres per tal de millorar la connectivitat en una zona d'especial interès econòmic i natural.

Afecta sis municipis del Baix Nord -Abrera, Martorell, Sant Esteve Sesrovires, Esparreguera, Olesa i Castellví de Rosanes, a més de Castellbisbal, al Vallès Occidental-, cadascun dels quals hi té moltes coses a dir. I molt sovint contràries les unes amb les altres. Des del beneplàcit total de Martorell, que entén que ara mateix "no hi ha les infraestructures necessàries per seguir amb el desenvolupament econòmic de la zona", en paraules del seu alcalde, Xavier Fonollosa, a la bel·ligerància d'Abrera, que considera que "tot està pilotant sobre eixos que no s'han estudiat suficientment", diu a El Llobregat el seu batlle, Jesús Naharro, que no tanca la porta a portar la qüestió als tribunals.

El conseller Calvet desencalla el planejament

Una de les primeres accions del conseller de Territori, Damià Calvet, quan va assumir el càrrec el juny de l'any passat, va ser aprovar l'expedient urbanístic del PDUI de la ròtula, un tràmit que desencallava un pla en *stand by* des de feia temps i del qual penja el Pla Director Urbanístic d'activitat econòmica del Baix Llobregat Nord, un altre projecte que busca "generar noves oportunitats de desenvolupament econòmic i territorial", expliquen des de Territori, i que gaudeix de més consens entre els municipis que abasta -Martorell, Abrera i Sant Esteve-.

Entre els mesos de juny i juliol de l'any passat, el PDUI es va sotmetre a informació pública per tal que els consistoris, entitats i ciutadans afectats poguessin presentar-hi al·legacions. Ara mateix, informen fonts del departament de Territori consultades per aquesta publicació, s'estan analitzant les propostes rebudes. Els següents passos serien l'aprovació provisional, que conté la resposta a les al·legacions, l'informe previ a l'aprovació definitiva i la signatura del conseller, abans de ser publicat al Diari Oficial de la Generalitat (DOGC). Pel que fa a terminis, encara no hi ha cap estimació ni de quan es farà l'aprovació provisional -el següent pas-, ni molt menys de quan començaran a treballar les excavadores sobre el terreny.

> **Fonollosa**: "No hi ha les **infraestructures necessàries** per seguir amb el **desenvolupament econòmic** de la zona"

Un pla complex i amb moltes derivades

Però en què consisteix exactament el PDUI de la ròtula Martorell-Abrera? La seva principal voluntat és "ordenar els aspectes relacionats amb les infraestructures viàries i ferroviàries existents i previstes en aquest àmbit, per tal de garantir la disponibilitat de sòl necessària per implantar-hi nous corredors i reconvertir els actuals". Aquests són els objectius que es marca Territori, que els concreta en el trasllat de part del trànsit de les autovies cap a l'exterior dels nuclis urbans, crear corredors per a bicicletes i vianants o potenciar l'ús del ferrocarril com a transport de mercaderies -això és, menys camions circulant pel territori i menys soroll i contaminació-.

La bel·ligerància d'Abrera

Els principals punts d'aquest PDUI són la proposta de nova connexió entre la B-40 i l'A-2, mitjançant un túnel sota Abrera -que genera polèmica al municipi-; el Cinturó Oest, que vol connectar la B-40 i la B-224; el desdoblament i millora urbana de la B-224 entre Masquefa

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

i Martorell, la creació de bulevards urbans, la construcció d'un intercanviador de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) a la recta de Seat per al transport de mercaderies, o l'estació intermodal de mercaderies a Sant Esteve, entre molts altres.

Un llistat que ha topat amb les reticències o el rebuig d'alguns dels municipis afectats. El més bel·ligerant és Abrera. A l'octubre de l'any passat, el seu Ple va aprovar per unanimitat una moció d'Abrera en Comú en la qual es criticava que la Generalitat havia elaborat el PDUI "sense diàleg institucional ni processos de participació ciutadana", i que aquest "suposa una modificació radical del planejament urbanístic d'Abrera i una transformació forçada". "Alguns municipis ho veuen com una oportunitat, però a costa de remoure el nostre territori", es queixa l'alcalde Naharro, que recorda que el ministeri de Foment ja va informar desfavorablement sobre el planejament urbanístic. A més, afirma que la Generalitat vol fer un pla director sobre carreteres que, en gran part, no són seves, sinó de Foment, en un moment en el qual el diàleg Estat-Generalitat no passa pel seu millor moment. "Potser volen fer visible el desacord", es qüestiona Naharro. Tanmateix, la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, va dir en una visita a finals de febrer a Esparreguera que les negociacions entre Generalitat i Foment pel que fa a aquest pla "avancen pel bon camí". Naharro també posa molt d'èmfasi en l'enllaç amb la B-40 que es vol fer paral·lel a Seat i que "trinxaria" part del terme municipal d'Abrera, en concret una zona natural. En aquest sentit, lamenta que el Govern hagi presentat un estudi de trànsit en comptes d'un de mobilitat per avaluar l'impacte de les propostes que vol implementar al Baix Nord. Per tot plegat, Naharro explica a El Llobregat que contemplen "qualsevol opció per protegir el territori, fins i tot la legal", sense concretar-ne més.

Qui també es mostra contrari al PDUI i n'ha presentat al·legacions és la Plataforma en Defensa del Territori i el Patrimoni Natural d'Abrera (PDTA), des d'on creuen que el pla de la ròtula "fragmenta encara més el territori d'Abrera i farà augmentar la contaminació", en paraules de Jaime González, membre de la plataforma.

Sant Esteve: "Una necessitat de país"

Qui també ha presentat al·legacions és Sant Esteve Sesrovires, un municipi que, en línies generals, veu amb bons ulls el PDUI de la ròtula. El seu alcalde, Enric Carbonell, explica a El Llobregat que una de les al·legacions presentades té a veure amb l'enllaç de la B-224 amb la B-40 cap al Vallès. "Ens permetria enllaçar els nostres polígons del vessant Llobregat i amb el centre tècnic de Seat", argumenta Carbonell, que remarca que actualment no hi ha més sortida que per la recta de Seat i l'A-2. Un enllaç que causa polèmica amb els municipis veïns però que per a Sant Esteve "és molt necessari per evitar col·lapses", a causa de l'augment de la intensitat industrial als seus polígons -Decathlon va instal·lar-se a Can Margarit el 2016, per exemple-. "És una necessitat de país", assegura Carbonell.

Olesa, Esparreguera i Castellví proposen millores

Els altres tres municipis del Baix Nord afectats pel PDUI de la ròtula també van presentar-hi al·legacions. En el cas d'Esparreguera, a més, amb el rebuig explícit municipal a algun dels punts del planejament, com és el cas del nou eix transversal ferroviari i a la construcció d'una variant de la B-231 que evitaria el pas de camions que van a l'abocador de Can Mata. Així ho va fer palès l'alcalde Eduard Rivas en dues reunions amb veïns de Can Rial i Mas d'en Gall el setembre de l'any passat. Per la seva banda, Olesa ha presentat un extens nombre d'al·legacions, tot i que reconeix, en paraules del seu regidor de Planejament, Joan Segado, que la proposta de PDUI que s'ha sotmès a exposició pública "és una millora respecte de l'anterior". En aquest sentit, Olesa proposa posar en paral·lel la via del ferrocarril a la C-55, millorar l'accés a la B-40 i una nova estació intermodal amb el tren orbital, entre altres.

Castellví, per últim, rebutja la proposta d'una carretera en forma de ela entre la zona del 'tobogan', ca n'Abat i la rotonda d'accés al nucli antic, una acció que, tal com es va dir al Ple, "condicionaria el futur desenvolupament de la zona situada sota la rotonda". Joan Carles Almirall, l'alcalde, va explicar a la sessió de novembre passat que havien expressat a la Generalitat la importància de poder connectar directament el polígon Rosanes amb Sant Esteve Sesrovires, però que la proposta final és "completament diferent".

Al·legacions diverses i, en moltes ocasions, contraposades. Se li gira feina a la Generalitat.

CAPÍTULO 4

L'H y BCN: ¿Aliadas o competidoras?

La ciudad ribereña ha pasado de ser el patio trasero de la capital a reivindicarse al alza

Hay quien acusa a L'Hospitalet de recoger aquello que Barcelona no quiere

Repasamos los últimos desencuentros y 'frentes' abiertos entre ambos municipios

Francisco J. Rodríguez

Son las dos ciudades más grandes del país y las separa tan solo una calzada, una calle. De hecho, un visitante no notaría que al cruzar la Riera Blanca está cambiando de municipio. L'Hospitalet y Barcelona comparten algo más que una frontera y dos abreviaturas que han hecho fortuna, L'H y BCN: lo que se haga en una ciudad, acaba afectando, de una manera u otra, a su vecina. En los últimos tiempos, sobre todo a partir de la llegada de Ada Colau a la alcaldía barcelonesa, esta dinámica ha ido a más. La mancha de aceite del turismo, con la instalación de múltiples pisos turísticos y la apertura de diversos hoteles en L'Hospitalet, fruto de la política de contención de la expansión turística de la capital, es un ejemplo de ello.

Históricamente, además, la expansión de Barcelona ha supuesto la contracción de L'Hospitalet. Proyectos de anexión a parte -se habló de ello a principios del siglo XX, en plena expansión barcelonesa por sus alrededores-, L'Hospitalet ya vió como la capital catalana se apoderaba de su zona de costa y su zona de montaña. Sí, la ciudad ribereña contaba en los años 20 con un término municipal mucho mayor que el actual, yendo de las faldas de Collserola hasta el mar. En 1920 lo que actualmente es la Zona Franca pasó a manos barcelonesas, mientras que la zona norte pasó a la capital catalana en 1933, a cambio del servicio de bomberos y recogida de perros.

Sea como sea, hoy en día L'Hospitalet se reivindica como una ciudad al alza que ha dejado de ser "el patio de trasero" de Barcelona, tal y como proclamó la alcaldesa Núria Marín en La Farga a finales de marzo durante su presentación como candidata a revalidar el puesto. Para la primera edil hospitalense, la ciudad "elige lo que le interesa o no acoger", e incluso se permite el lujo de "devolver algunas cosas a Barcelona" que no le gustan. Afirmación que pronunciaba poco después de conocerse que Celestino Corbacho, su predecesor en el puesto de edil, se sumaba a la candidatura de Manuel Valls para Barcelona.

> **Marín**: "L'H se permite el lujo de **devolver** a **Barcelona** algunas cosas que no le gustan"

Frente 1: El turismo

La presión de Barcelona sobre el turismo ha expandido el fenómeno a la ciudad ribereña. Hace un año el Pleno hospitalense ponía coto a los pisos turísticos, ante la avalancha de peticiones para abrirlos en la ciudad y algunas quejas vecinales por incivismo de sus inquilinos -sobre todo en la zona más cercana con Barcelona, en Collblanc-Torrassa-.

La expansión turística en L'Hospitalet, a remolque de la marca Barcelona, también se traduce en la apertura de hoteles, que ven en la segunda ciudad de Cataluña una zona interesante para instalarse. Si hace 20 años ningún hotelero osaba abrir un establecimiento en L'Hospitalet, ahora mismo este municipio cuenta con 18 y prevé abrir cinco más en los próximos años. El último en anunciar su llegada ha sido la cadena Hilton, que se instalará en la misma plaza Europa.

Frente 2: Fira Barcelona

Ante el aumento de ferias celebradas en el recinto Gran-vía de L'Hospitalet, así como el crecimiento del Mobile World Congress en los últimos años, resulta interesante repensar la relación que el Ayuntamiento debe mantener con la Fira de Barcelona, dado que en el consorcio

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

solo se encuentra el consistorio barcelonés junto a la Generalitat de Catalunya y la Cambra de Comerç. Marín asegura que "aunque L'Hospitalet no existía en la vida de la Fira de Barcelona" hace años, el planteamiento del consistorio es apostar por "la reconfiguración" de la Fira para que el Ayuntamiento de L'Hospitalet forme parte de dicho consorcio. "El adversario no somos nosotros", asevera Marín. Además, L'H contribuye económicamente a la empresa constructora de los recintos, Fira 2000, pero no está en el consejo.

Frente 3: La medicina china busca casa en Europa

Uno de los proyectos más internacionales del ejecutivo de Marín para la ciudad ha sido el anuncio de la llegada del Centro de Medicina Tradicional China a la antigua fábrica Godó i Trias. Una idea impulsada por el gobierno chino, la Generalitat y el consistorio pero que, en un principio, no estaba previsto que se hiciera realidad en L'Hospitalet. Fueron los propios representantes chinos los que, ante la negativa de ser recibidos por el gobierno municipal barcelonés para exponer su apuesta por la capital catalana, se decantaron por su ciudad vecina.

Se trata de un proyecto de 80 millones de euros que promete convertir a L'Hospitalet en el epicentro europeo de esta disciplina oriental milenaria. No sin el rechazo de parte de la oposición hospitalense, como Ciutadans, que recuerda que en 2013 se anunció que la Godó i Trias acogería un espacio gastronómico en colaboración con el cocinero Ferran Adrià, hospitalense ilustre. Por su parte, Corbacho mostró su desacuerdo con el proyecto de Centro de Medicina Tradicional china y puso de manifiesto lo que costó negociar el traspaso de la antigua fábrica al Ayuntamiento.

Frente 4: El cajón de las vías

Para entrar caminando a Santa Eulàlia desde el cajón de las vías de Barcelona hay que bajar al suelo. El paseante tiene que descender por las escaleras para abandonar el enjardinado cajón barcelonés y adentrarse en la vecina L'Hospitalet, ante una de las bocas de metro de Santa Eulàlia y el trasiego de coches de la Riera Blanca. Y lo ha de hacer porque el cajón que suaviza la presencia de las vías finaliza abruptamente en la frontera con L'Hospitalet. Unas vigas horizontales sobresalen más allá de la improvisada balconada que ofrece el final del cajón, como si reclamaran continuar con algo que clama al cielo. Hasta el propio arquitecto del cajón de las vías, Sergi Godia, defendió en 2016 que dicha cobertura continuara hacia la ciudad ribereña e incluso hasta Can Mercader, en Cornellà.

La plaza Europa, la gran apuesta del ayuntamiento hospitalense y símbolo del boom turístico. En el centro, el emblemático hotel Porta Fira

Frente 5: Desavenencias con el PDU Granvia

Uno de los grandes proyectos urbanísticos que defiende a capa y espada el gobierno de Núria Marín, el Plan Director Urbanístico Granvia-Llobregat, ya aprobado y en vías de ejecución, topó en su día con el rechazo de la alcaldesa de Barcelona y presidenta del AMB, Ada Colau. Incluso fue retirado del orden del día de un Pleno por parte del PSC, para así evitar la escenificación de una derrota.

Frente 6: Polémica por los 'menas'

L'Hospitalet y Barcelona también se las han tenido en lo que respecta a la acogida de menores extranjeros no acompañados, los denominados 'menas'. En septiembre la regidora de Derechos Sociales de Barcelona, Laia Ortiz, criticó que L'Hospitalet no había puesto las cosas fáciles para abrir un centro de acogida de estos menores y apuntó a la idoneidad de un local cercano a la Ciudad Judicial, en unos bajos situados en la calle Victoria Kent, en un edificio afectado por ocupaciones ilegales de pisos y problemas de convivencia. Tanto el consistorio hospitalense como la Generalitat acabaron descartando dicha propuesta por la problemática social que se vive actualmente allí.

Si no surts aquí és que no existeixes

Qui és Qui. Radiografia dels qui manen

L'autèntica Viquipèdia del Baix y LH

Un equip de dotze professionals de la informació, el disseny i la informàtica estem treballant per llançar el setembre la segona edició del llibre que ha facilitat el coneixement de qui són les persones, entitats, partits, sindicats, jutges, comandaments policials, etcètera que més influeixen o tenen poder en el territori Llobregat.

Volem refermar l'esperit de servei públic del periodisme i per això l'obra es podrà consultar gratuïtament al web quiesquialbaix.com, amb una actualització permanent... I els lectors d'El Llobregat es podran descarregar el llibre gratuïtament.

Obrim el llibre al recolzament empresarial i institucional en forma de suport publicitàri

Disponible gratis a partir del setembre

Contacte

C/ Raurich 62
Sant Boi
Telf. 670 794 703
661 236 881
coordinacion@bcncontentfactory.com

Una producció de

BCN CONTENT FACTORY
WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
Enjoynalism!

Amb la col.laboració de

ellobregat

CAPÍTOL 5

Ajuntaments de Cervelló (esquerra) i La Palma (dreta) | El Llobregat

La Palma i Cervelló: Un divorci mal resolt que segueix als tribunals

- Una sentència obliga La Palma a pagar 704.000 euros a Cervelló per la segregació
- La Palma ha interposat un recurs de cassació al Suprem perquè no considera la xifra justa
- Sigui com sigui, els dos Ajuntaments mostren bona sintonia i ganes d'entendre's

F. J. R.

Fa més de 20 anys que la Palma i Cervelló van decidir partir peres i anar per camins separats. El juliol del 1998 la Generalitat donava el vistiplau a l'esperada segregació i el 30 de desembre d'aquell mateix any es constituïa la comissió gestora de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló. Tanmateix, aquell divorci encara cueja als tribunals. I és que fa poques setmanes que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat una sentència en la qual obliga la Palma a pagar 704.657,51 euros a Cervelló per saldar els comptes de la separació. En el veredicte del tribunal, al qual ha tingut accés El Llobregat, es dóna la raó a Cervelló i es desestima un càlcul elaborat per un auditor privat contractat per la Palma poc després de la separació, quan la situació era més crua, que indicava que era precisament Cervelló qui havia de pagar, en concret 434.000 euros.

Ara que han passat els anys, sembla que hi ha un clima d'entesa entre els dos municipis. "La idea és que ens posarem d'acord, ja mirarem com ho podem arreglar perquè ho puguin pagar i no s'ofeguin", diu en una conversa amb El Llobregat José Ignacio Aparicio, alcalde de Cervelló.

Per la seva banda, el batlle de la Palma, Xavier González, coincideix amb Aparicio i explica a aquesta publicació que "a nivell polític no hi ha cap problema" amb Cervelló, i que totes dues parts tenen "voluntat per arribar a un acord". "Sabíem que en separar-nos hauríem d'assumir algun cost", reconeix González. Tanmateix, des de la Palma consideren que la xifra que estableix el TSJC a la sentència "no és adequada", i per això anuncien que han interposat recurs de cassació al Tribunal Suprem, que podria modificar de nou la quantitat final del divorci.

> **González** (La Palma): "En **separar-nos** sabíem que hauríem **d'assumir** algun **cost**"

Un procés que ve de lluny

El procés d'independència de la Palma s'emmarca en un degoteig arreu de Catalunya de nuclis històrics que volien desempallegar-se del jou dels seus veïns grans, i que va tenir especial intensitat a mitjans dels anys 90 del segle passat. Més de 20 anys després de la separació, la cordialitat regna en les relacions de Cervelló i la Palma, tot i que no ha estat així sempre. Els últims anys de la dècada dels 90 van comportar un munt d'anades i tornades, protestes i tensions -encara alguns recorden com els regidors de la Palma a l'antic ajuntament unificat de Cervelló votaven en bloc i sovint eren imprescindibles per escollir

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

l'alcalde- que encara s'estan solucionant. "La Generalitat hauria d'haver estat més responsable en aquell moment; van deixar serrells pendents", critica Aparicio.

Els serrells tenen a veure, principalment, amb la qüestió pecuniària i amb el patrimoni. Al cap i a la fi, qui paga què i qui es queda amb les propietats. Per a l'alcalde de la Palma el patrimoni no és menys important que els pagaments. En el moment de la segregació, Cervelló i la Palma van haver de fer inventari d'allò que tenien i què corresponia a cadascú. En uns casos va ser fàcil d'establir, mentre que en altres, com és el cas d'alguns trams d'abastiment d'aigua del riu compartits, la cosa es va complicar. De fet, i de manera paral·lela a les sentències pel deute, els dos municipis estan negociant com deixar tancada la gestió del servei d'aigües. A mitjans d'abril va tenir lloc una reunió entre els dos batlles per avançar en aquest sentit.

Recórrer a la Diputació

Sigui com sigui, el tema que més preocupa a la Palma, a banda del que pugui acabar dient el Suprem, és el deute, ja que una quantitat com la que estableix la darrera sentència del TSJC pot suposar un fort cop a les arques d'un municipi petit com aquest. Des de Cervelló entenen la situació i estan oberts a buscar una solució que satisfaci a tothom, però de totes maneres la Palma vol reunir-se amb la Diputació per determinar si els poden ajudar amb algun tipus de subvenció. "Si nosaltres i Cervelló podem acabar el menys emprenyats possible, serà senyal que hem arribat a un bon acord", desitja González.

CAPÍTULO 6

En la zona proliferan coches abandonados que se deterioran día tras día. Los fines de semana, sobre todo después de las noches de fiesta, algunas calles presentan un estado lamentable de suciedad | El Llobregat

La frontera dura entre L'Hospitalet y Cornellà

Suciedad, coches abandonados, ruido e incivismo caracterizan al polígono Femades

Aunque los incidentes han ido a menos, los vecinos sigue sufriendo molestias varias

F. J. R.

Tradicionalmente, las zonas de frontera han padecido dejadez, desidia y olvido. Se trata de áreas situadas en los confines, con su propia idiosincrasia y, a menudo, viven de espaldas a la realidad a la que pertenecen -ya sea por voluntad propia o por la de la metrópolis-. Son espacios, también, que generan polémicas entre imperios, estados, etnias o, como en el caso del polígono Femades, municipios.

Este núcleo, geográficamente en Cornellà -aunque no lo parezca pertenece al barrio de Almeda- pero mental y urbanísticamente integrado a L'Hospitalet, ha sido en los últimos años objeto de controversias y tensiones vecinales a causa de las condiciones de sus calles y de la seguridad y el incivismo, debido a los incidentes que se han ido produciendo en los últimos años en el entorno de las varias discotecas que se ubican allí. La situación fue especialmente delicada hace unos años, con varias peleas mortales que llevaron a vecinos de L'Hospitalet a denunciar al Ayuntamiento de Cornellà por dar licencias ambientales a tres discotecas de la zona. En el año 2015, el consistorio liderado por Antonio Balmón precintó una de ellas, el Capitolio, por superar el aforo permitido. Delante de este mismo establecimiento falleció un menor de edad el 2012 por heridas de arma blanca tras una pelea. En esos años, si uno pretendía pasar por la avenida Carrilet un viernes o sábado noche, un mosso o guardia urbano te invitaba a cambiar de acera a la altura de Femades, a no ser que fueras vecino y quisieras entrar en casa, para lo que tenías que presentar el DNI. Un problema, el de las peleas en zonas de ocio nocturno de Cornellà, que volvió a estar de actualidad hace un año con la brutal batalla multitudinaria entre miembros de una familia gitana de Ca n'Espinós, en Gavà, y ultras del FC Barcelona ante la discoteca Phant, que dejó varios heridos.

Volviendo a Femades, el incivismo de algunos clientes de sus centros de ocio, haciendo sus necesidades en plena calle o manteniendo acaloradas discusiones a altas horas de la noche bajo las ventanas de los pisos que hay a escasos metros de las discotecas, es una situación con la que los vecinos conviven todavía cada fin de semana. De hecho, si uno pasea por la zona a primera hora de un domingo, botellas, plásticos e incluso preservativos le darán los buenos días.

Operativos de seguridad y limpieza

Pero las molestias no se circunscriben a la zona de Femades, en Cornellà, sino también a la avenida Carrilet y aledaños, en L'Hospitalet, cuyos vecinos sufren los fines de semana el trasiego de personas que recorren los 600 metros que separan las estaciones más cercanas, ubicadas en la Rambla Marina, de las discotecas.

Es por ese motivo que desde hace algunos años los ayuntamientos de L'Hospitalet y Cornellà se han puesto las pilas para evitar, junto con Mossos y en la medida de lo posible, que la cosa se desmadre en Femades. Desde el consistorio hospitalense informan a El Llobregat que sus actuaciones en esta zona han disminuido en los últimos tiempos "por falta de incidencias destacadas", aunque explican que se mantienen dos operativos de seguridad y limpieza. Los sábados, detallan, se lleva a cabo una limpieza de la zona con mangueras de agua, mientras que los domingos y festivos se barre y se limpia con agua a presión. Por lo que respecta a la seguridad, las mismas fuentes destacan que un vehículo de la Guardia Urbana lleva a cabo un "control dinámico" a la salida de las discotecas y vigila por posibles incidentes. Desde el Ayuntamiento de Cornellà, por su parte, han declinado hacer declaraciones a esta publicación sobre la situación en este núcleo habitado por 1.166 cornellanenses, según datos del Idescat.

Calles maltrechas y coches abandonados

Pese a que la seguridad y el incivismo son los principales problemas que aquejan al polígono Femades, hay otras cuestiones preocupantes como son el estado de algunas calles, con baches y vegetación que se abre paso por las aceras maltrechas, y la suciedad, que sirve de efecto llamada a la proliferación de ratas y cucarachas.

Además, esta zona, sobre todo la parte que da a la avenida Carrilet, se está convirtiendo cada vez más en un chatarrero de coches abandonados. Vehículos que llevan meses aparcados en el mismo lugar, objeto del vandalismo y que pierden elementos a cada semana que pasa: un día un retrovisor, otro día una rueda y lunas y faros rotos, entre otros. Elementos que suponen un peligro para el resto de coches aparcados y para las naves industriales cercanas.

Con todo, habrá que ver si hay interés real en solucionar estas cuestiones para dignificar la frontera entre dos de las ciudades más pobladas del país.

CAPÍTOL 7

El Montserratí, capital Martorell?

Des d'Olesa qüestionen que Martorell hagi de ser capital 'per se' de la nova comarca

Martorell reivindica la seva centralitat: "Sempre hem actuat com a capital"

Els municipis del Bages convidats a formar-hi part mostren el seu fort vincle amb Manresa

F. J. R.

Sobre el Montserratí se n'ha parlat molt. La hipotètica comarca que alguns municipis volen impulsar al nord del Baix Llobregat, sota la premissa que no els lliga amb el sud res més que "una carretera i un riu", tal com sempre sostè l'alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, va agafar una nova volada el 2017, amb el naixement de la plataforma 'El Montserratí és comarca', però l'avinentesa política nacional i la proximitat de les eleccions municipals van deixar aquest projecte en *stand by*. Tanmateix, la demanda dels pobles del nord per constituir-se en el Montserratí -convidant-hi a altres municipis del Bages i l'Anoia limítrofs amb Montserrat- mai no ha deixat de sonar com una música de fons.

Però més enllà dels arguments a favor o en contra de la creació d'una nova comarca al voltant de Montserrat, hi ha una qüestió que tradicionalment s'ha donat per resolta: Martorell n'és, o en seria, la capital.

Olesa voldria ser capital

No obstant això, sembla que Martorell té un competidor. Olesa, amb només 4.000 habitants menys que Martorell, ha aixecat el braç i es reivindica com a possible capital. "Olesa es posicionaria com a tal", assegura el seu alcalde, Miquel Riera, a El Llobregat. Aquest municipi ubicat encara més al nord de Martorell i a les faldes de Montserrat -de fet, és l'únic del Baix que porta el nom de la muntanya com a cognom- estaria disposat a ser la ciutat central de la nova comarca per diverses raons. Riera, en aquest sentit, planteja "arguments històrics" i recorda la centralitat geogràfica del seu municipi en el Montserratí. I és que Martorell seria una capital ubicada al sud de la nova comarca, mentre que Olesa seria una cort més centralitzada geogràficament. "Repartir capitalitats per ser cruïlla", repeteix Riera, que considera que "no és bo que tot acabi a Martorell", en relació també a la mobilitat, les infraestructures i els equipaments. I posa com a exemple l'anunci de construcció d'un CUAP a Martorell, al costat de l'hospital, que descarregaria de feina al de Sant Andreu de la Barca. "No té cap lògica que aquest centre de salut vagi a Martorell, hauria d'anar més amunt". "Tot acaba a Martorell i aquí a dalt ho tenim tot per fer", rebla.

Però ja en el seu moment, durant la presentació de la plataforma 'El Montserratí és comarca', l'alcalde Fonollosa, amfitrió de l'acte, va reivindicar la importància de Martorell en tot plegat. "És el pas natural de Barcelona cap a la Catalunya interior", va assegurar, i és per aquesta raó, va afegir, que la realitat del nord del Baix "és molt diferent de la de la resta de pobles i ciutats del Baix Llobregat". "Sempre hem reclamat una comarca que és natural, i sempre hem actuat com a capital d'aquesta", va deixar clar davant la resta d'alcaldes que el sentien.

L'APUNT

Antecedents històrics

Han estat diverses les propostes de creació d'una nova comarca al nord del Baix Llobregat al llarg del segle XX. Una comarca organitzada al voltant de Martorell ja va ser proposada per la Mancomunitat l'any 1924, i fins i tot la Generalitat, durant la República i a instàncies d'un informe del geògraf Pau Vila, va contemplar la creació del Montserratí. Gairebé set dècades més tard, en concret l'any 2000, el conegut com a Informe Roca -al qual va donar nom Miquel Roca Junyent, un dels pares de la Constitució- que revisava la divisió comarcal, va contemplar el naixement de la comarca del Baix Llobregat Nord, formada per Martorell com a capital, Castellví, Sant Andreu, Abrera, Sant Esteve, Olesa, Collbató, Esparreguera, Castellbisbal, Gelida, Sant Llorenç, Masquefa, Piera, els Hostalets i el Bruc.

El Bages gira l'esquena

Olesa no és l'únic municipi des d'on s'ha qüestionat la idoneïtat que Martorell esdevingués capital d'un futurible Montserratí. Poc després de la creació de la plataforma El Montserratí és comarca, diverses veus de municipis bagencs als quals se'ls havia convidat a formar part de la nova distribució territorial montserratina van mostrar el seu rebuig a la proposta, atès que van reconèixer tenir un fort sentiment de pertinença al Bages i poc a veure amb poblacions del Baix com Olesa o Martorell. Des de les seccions locals d'ERC de municipis com Monistrol, Castellbell i el Vilar o Castellgalí es va afegir, a més, que la seva referència és Manresa, la capital del Bages, i que Martorell seria una capital "massa llunyana".

"El Baix Llobregat no ha de desaparèixer"

Preguntada sobre la qüestió del Montserratí, la nova presidenta del Consell Comarcal i alcaldessa de Vallirana, Eva Martínez, considera que el Baix "té una cohesió social i una visió de comarca molt important". "El Baix Llobregat no ha de desaparèixer", remarca. En aquest sentit, proposa que des del Consell Comarcal es treballi per evitar "al màxim possible" els greuges que puguin haver-hi entre els municipis del centre i sud de la comarca i els del nord. "Hem d'igualar la comarca en positiu, però això no se soluciona creant el Montserratí", expressa.

CAPÍTOL 8

Cornellà sufre molestias... ... y El Prat cobra los impuestos

Cornellà reivindica los terrenos del Splau y del campo del Espanyol, ubicados en El Prat

El barrio de Riera padece los inconvenientes del estadio y del centro comercial

El alcalde pratense entiende la aspiración de sus vecinos pero rechaza cualquier cesión

F. J. R.

Gerard Piqué se refirió en varias ocasiones al RCD Espanyol como 'Espanyol de Cornellà'. Independientemente de las críticas y la polémica que despertó entre los aficionados pericos y el propio Ayuntamiento de Cornellà, que emitió un comunicado lamentando las palabras del central culé y apartándose de lo que describió como "polémica gratuita que busca enfrentar a ciudades", Piqué se olvidó de incluir al municipio que completa este triangulo deportivo: El Prat. Y es que una parte del estadio blanquiazul está ubicado en terrenos pratenses, así como el centro comercial Splau. Esta zona, denominada La Plana del Galet, pertenece a El Prat porque queda al sur del antiguo cauce del Llobregat, que marca la frontera con Cornellà. La modificación del curso del río, no obstante, no vino acompañada de un cambio de lindes, por lo que este macro complejo deportivo y de ocio se asienta en plena frontera. Desde hace años, las dos ciudades mantienen un contencioso para conseguir el dominio de este rincón de la comarca.

Se trata de una línea fronteriza que no tiene la misma significación para ambos municipios. Mientras que para El Prat se trata de los confines del imperio, para Cornellà es prácticamente su centro urbano. De aquí

> El **AMB** propuso más **transporte** público para evitar **colapsos** en Cornellà

que las molestias que hay los días de partido en Cornellà-El Prat las sufran los vecinos del barrio cornellanense de Riera y los que pasan a esa hora por uno de los puntos calientes de la movilidad del área metropolitana y la comarca. Pero no así los vecinos de El Prat. De hecho, en enero tuvo lugar una reunión entre el vicepresidente de Movilidad del Área Metropolitana de Barcelona (AMB), Antoni Poveda, y el director general del club perico, Roger Guasch, para buscar soluciones al continuo colapso de esa zona. En este sentido, Poveda propuso más transporte público y reordenar la zona.

Convivir con el colapso sin recaudar impuestos

El colapso sería la parte visible del litigio entre El Prat y Cornellà por estos terrenos. Pero la cuestión determinante radica en los impuestos. La actual división de la zona permite a El Prat cobrar los tributos municipales del Splau y un 20% de los que corresponden al estadio del Espanyol. Es decir, que Cornellà, pese a sufrir las molestias de los días de partido, que se traducen en colas de vehículos y los amplios dispositivos policiales que blindan el barrio para prevenir enfrentamientos entre aficiones, además de las derivadas de la presencia de cualquier superficie comercial como el Splau, se lleva una parte del pastel más bien pequeña.

Ya en su día, el teniente de alcalde de Política Territorial de Cornellà, Antonio Martínez Flor, reconoció cierto malestar del consistorio al que pertenece respecto a esta cuestión. En una entrevista concedida al diario La Grada, Martínez Flor apuntaba que pese a los beneficios que ha comportado el estadio para su ciudad y la vecina El Prat, es precisamente Cornellà la que "padece" el tráfico. "Los líos los tenemos nosotros", lamentó el regidor, a la vez que envió una puya al club blanquiazul. "Eso de que 'somos un campo de Primera y os hemos puesto [a Cornellà] en el mapa' está bien, pero ¿cómo se mide?", se preguntaba en dicha entrevista.

Poco después, los dos ayuntamientos cerraban sin acuerdo el acta de delimitación de sus términos municipales y dejaban en manos de la Generalitat la decisión final sobre estas 50 hectáreas en liza. Cornellà reclamó que la frontera la marcara el actual cauce actual del río, mientras que El Prat lo rechazó. De esto

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

hace ya tres años y, de momento, La Plana del Galet sigue siendo pratense. Y a mucho orgullo, teniendo en cuenta las palabras de su alcalde, Lluís Mijoler. “No queremos regalar ni ceder aquel terreno, porque es que es nuestro”, remarca en declaraciones a El Llobregat. Eso sí, reconoce que los pratenses no acaban de sentir muy suya aquella zona apartada del centro de su ciudad y que identifican, al igual que toda la comarca y el área metropolitana, con Cornellà. Pero pese a ello, Mijoler cree que “no tendría sentido” que el Splau pasase a ser Cornellà, aunque entiende que se reivindique. “Lo encuentro lógico”, reconoce.

Lluís Mijoler: “No queremos **regalar** ni **ceder** aquel terreno, porque es **nuestro**”

Además, Mijoler le quita hierro al asunto recordando que este no es el único expediente de límites municipales abierto en la comarca. De hecho, recuerda una vieja aspiración de L’Hospitalet como es la recuperación de lo que fue su litoral. Diez kilómetros de playa que en 1920 pasaron a manos de Barcelona para construir un puerto franco y que ahora vuelven a resonar en las conciencias de algunos hospitalenses como una reivindicación a tener en cuenta de cara al futuro.

Volviendo a la cuestión del Splau, desde el consistorio cornellanense han confirmado la existencia del desacuerdo con sus vecinos de El Prat pero no han querido añadir nada más al respecto. De momento, seguirá habiendo quien reciba goles en Cornellà y los marque en El Prat.

Los aficionados del RCDE Espanyol acuden a apoyar a su equipo a Cornellà-El Prat en jornadas especialmente dificultosas en lo que se refiere a movilidad y transporte en esa zona | RCDE Espanyol

L’APUNT

A las duras y a las maduras

El hecho de mantener este enclave alejado de tu núcleo urbano comporta beneficios -como por ejemplo los económicos, fruto de cobrar el Impuesto de Bienes Inmuebles (IBI) o el Impuesto de Actividades Económicas (IAE)- pero también responsabilidades. En este sentido, Lluís Mijoler explica que cada vez que se produce algún delito en el Splau la Policía Local de El Prat ha de acudir hasta allí, y que en los operativos policiales con motivo de los partidos del Espanyol el cuerpo pratense ocupa el espacio que le corresponde, junto a Mossos y la Guardia Urbana de Cornellà. “Nos genera mucho gasto desplazar la policía hasta allí”, reconoce Mijoler, aunque reivindica que su administración “pone recursos” en aquella zona.

Por otro lado, tener una gran superficie comercial en el interior de tu término municipal contribuye a incrementar los índices delictivos globales de la ciudad. Pasa lo mismo con el aeropuerto, donde tienen lugar delitos que cometen personas que no han pasado ni pasarán por El Prat.

Els de dalt del Baix 2019-2023
Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

NO ET QUEDIS SENSE EL TEU EXEMPLAR DE L'ENCICLOPÈDIA DE LA COMARCA!

Llibres ja disponibles en format físic per 20€

Tota la informació del Baix Llobregat i l'Hospitalet, amb més de 550 pàgines plenes d'informació, a les teves mans

ACONSEGUEIX-NE UN CONTACTANT AMB NOSALTRES

670 794 703
coordinacion@bcncontentfactory.com

UNA PRODUCCIÓ DE BCN CONTENT FACTORY

AMB EL SUPORT DE ellobregat

URBANISME

Los centros comerciales, clave para impulsar los 'Park & Ride'

Los P+R plantean reducir la contaminación y el colapso en el área metropolitana

El primer paso es hacer más eficiente una red de transporte público más eficiente

Carlos E. Waltemathe

Los intercambiadores entre transporte público y privado Park & Ride (P+R) son una de las soluciones para el colapso de las grandes metrópolis y dar respuesta a los límites de contaminación de la Unión Europea. Sin embargo, su desarrollo tiene un coste muy elevado y, además, esta herramienta, que ofrece aparcamiento gratuito a los usuarios del transporte público, requiere mucho espacio, del que la mayoría de municipios no disponen. Por ello el presidente de la asociación para la Promoción del Transporte Publico (PTP), Ricard Riol, ha propuesto en la 15ª mesa del Ciclo de Infraestructuras, celebrado en Sant Joan DespÍ, el uso de las infraestructuras existentes, como son los aparcamientos de los Centros Comerciales. Acuerdos de las instituciones con estos equipamientos comerciales podrían acelerar el desarrollo de los aparcamientos de disuasión en favor del transporte público.

En la última mesa del Ciclo de Infraestructuras, organizado por AEBALL, la Fundació Cercle d'Infraestructures, BCN Content Factory y El Llobregat, Antoni Poveda, alcalde de Sant Joan Despí y vicepresidente de movilidad y transporte del AMB, reconoció este miércoles que el innegable crecimiento económico que se está registrando ha conllevado un aumento importante en la demanda de transporte público. Así, el año pasado "se realizaron más de mil millones de viajes en el área metropolitana." No obstante, también el uso del vehículo particular ha aumentado, ocupando más del 70% del espacio público. Es aquí donde los P+R entran en juego, ya que "se trata de una pieza fundamental para la mejora de la eficiencia dentro de la ciudad, que se debe saber aprovechar", comenta Pere Macías, presidente del Cercle d'inraestructuras y coordinador del Plan de Rodalíes por encargo del Ministerio de Fomento.

El primer paso antes de trabajar en estos intercambiadores es mejorar la red de transporte público. Riol insiste en que, "sin la creación de una buena red, las políticas de P+R no tienen sentido." Es verdad que todavía no está globalmente colapsada, pero hay numerosos puntos que se deben trabajar para evitar un colapso que puede afectar negativamente a todos los usuarios. Para ello, Riol, recuerda que "las necesidades del transporte público siempre deben ir por delante de las individuales." Además, el presidente de la PTP añade que "se deben incorporar los sistemas de nueva movilidad basada en más rotación (carsharing), más usuarios (carpooling) o vehículos (bicicleta, moto, patinete eléctrico, etc.) en el concepto de los P+R."

Poveda concluye que el éxito de los Park & Ride es innegable, visto que en Castelldefels y Sant Joan Despí hay más de 2000 usuarios habituales y cada semana 36 nuevos se dan de alta. Por tanto, "tenemos bien definido cuáles son los temas, pero falta eficacia y coordinación por parte de todas las administraciones".

17.000 inmuebles ocultos a Hacienda

El fisco inspeccionó con drones más de 700.000 edificaciones en la comarca, de las que el 2,3% estaban sin declarar

Francisco J. Rodríguez

Ante el descenso de los ingresos provocado por los embates de la crisis económica, el Ministerio de Hacienda se puso manos a la obra para detectar edificaciones sin declarar. Y lo hizo sirviéndose de la última tecnología, mediante drones y fotos por satélite. El resultado ha sido un listado publicado recientemente por el ministerio con unos 3 millones de inmuebles sin regularizar -de los más de 70 millones inspeccionados-, detectados entre los años 2013 y 2018 en 7.603 localidades de toda España. De estos, concretamente 16.928 pertenecen al Baix Llobregat y L'Hospitalet, donde el fisco puso la lupa en 717.108 edificaciones.

Se trata de inmuebles que fueron detectados y regularizados en procesos que abarcan desde octubre de 2014 hasta diciembre del año pasado. Por municipios, destaca por encima de todos Vallirana, en donde dos de cada 10 edificaciones estaban ocultas a ojos de Hacienda. Por tipologías, la mayor parte corresponden a ampliaciones y rehabilitaciones sin declarar debidamente -el 72%-, mientras que las piscinas por las que no se tributaba representaron el 18% de las construcciones detectadas.

Castelldefels, líder en piscinas ilegales

El porcentaje de Vallirana relativo a las piscinas no es especialmente alto, ya que se encuentra muy lejos del municipio que lidera este ránquing concreto en la comarca, que es Castelldefels, donde representaban el 71% de las edificaciones no declaradas -un millar en concreto-. Le sigue muy de cerca Corbera, otro municipio con muchas urbanizaciones en el que el 69% de lo descubierto sin declarar eran albercas, y Castellví de Rosanes, con el 60%. De hecho, en el global de la comarca, son las piscinas las construcciones que más se ocultan a Hacienda.

Tres municipios con amplias zonas de urbanizaciones, muchas de ellas sin regularizar [*ver páginas de la 5 a la 9*], que comparten problemática con otros como Olesa, donde casi la mitad de los edificios que escapaban al control de Hacienda eran nuevas edificaciones.

Pese a que las localidades con mayor porcentaje de obras sin tributar suelen guardar una relación directamente proporcional con su número de urbanizaciones, sorprende que Cornellà fuera donde se localizó un porcentaje más alto de reformas y cambios de uso no declarados -el 84% del total-, seguida de Sant Feliu -con un 80%-.

En números absolutos, Hacienda investigó más edificaciones en L'Hospitalet, en concreto 161.000, aunque tan solo tuvo que regularizar 43 allí, muy por debajo de, como se ha dicho, Vallirana, o también Esparreguera -segunda con 1.658- y Castelldefels -tercera con 1.450-.

MUNICIPIO	INMUEBLES TOTALES INSPECCIONADOS	REGULARIZADOS	NUEVAS CONSTRUCCIONES	AMPLIACIONES Y REHABILITACIONES	REFORMAS Y CAMBIOS DE USO	PISCINAS
Abrera	8.168	521	22,6%	20,9%	4,3%	52,2%
Begues	5.073	404	8,1%	16%	30,6%	45,3%
Castelldefels	43.420	1.452	5,1%	19,8%	3,6%	71,5%
Castellví de Rosanes	1.808	246	40%	0%	0%	60%
Cervelló	6.547	428	21,8%	29,4%	13,7%	35,1%
Collbató	3.346	567	9,9%	25,7%	9%	55,3%
Corbera de Llobregat	10.212	934	7,9%	11,2%	11,1%	69,8%
Cornellà de Llobregat	61.243	750	10%	5,2%	84%	0,8%
Esparreguera	16.086	1.658	8,7%	61,8%	12,9%	16,6%
Esplugues de Llobregat	29.609	180	10%	18,9%	11,8%	59,3%
Gavà	32.417	728	19,9%	25,8%	47,1%	7,1%
L'Hospitalet de Llobregat	161.043	43	24,2%	39,4%	36,4%	0%
Martorell	17.899	556	8,1%	42,5%	39,7%	9,7%
Molins de Rei	19.128	362	20,8%	15%	50,5%	13,7%
Olesa de Montserrat	16.961	492	46,2%	30,8%	0%	23,1%
Pallejà	7.586	462	8,4%	7,1%	28,3%	56,2%
Palma de Cervello, La	2.355	73	27%	47,3%	0%	25,7%
Papiol, El	3.365	200	17,2%	19,8%	42,2%	20,8%
Prat de Llobregat, El	37.858	239	3,9%	27,1%	63,3%	5,7%
Sant Andreu de la Barca	15.720	424	7%	27,4%	21,8%	43,8%
Sant Boi de Llobregat	57.256	837	18,2%	22,9%	41%	17,9%
Sant Climent de Llobregat	3.067	165	32,6%	32%	23,6%	11,8%
Sant Esteve Sesrovires	6.230	695	18,5%	36,2%	8,9%	36,4%
Sant Feliu de Llobregat	33.315	406	9,6%	4,1%	80,9%	5,4%
Sant Joan Despí	23.541	202	25,3%	18,4%	51,7%	4,6%
Sant Just Desvern	12.329	406	10,3%	42,3%	30,8%	16,7%
Sant Vicenç dels Horts	16.349	441	13,2%	10,9%	17,3%	58,6%
Santa Coloma de Cervelló	4.983	337	14,9%	4,1%	18,1%	62,9%
Torrelles de Llobregat	4.105	418	8,7%	32,2%	0,5%	58,6%
Vallirana	10.280	2.079	6,1%	72,4%	3%	18,5%
Viladecans	45.809	223	16,4%	30,6%	12%	40,9%
TOTAL	717.108	16.928				

Urbanizaciones: la gran asignatura pendiente

- Unas 50 urbanizaciones del centenar que hay en la comarca no están regularizadas
- Muchas presentan deficiencias en servicios básicos como el agua o el alumbrado
- Algunas voces avisan que esto supone una vulneración al derecho a una vivienda digna

F. J. R.

Casi la mitad de las urbanizaciones del Baix Llobregat están pendientes de regularizar. De las 103 existentes en la actualidad –distribuidas en 22 municipios-, solo 55 tienen los papeles en regla. El resto presentan deficiencias urbanísticas, de suministros básicos o directamente carecen de infraestructuras como iluminación o alcantarillado. Son datos del catálogo de urbanizaciones que hizo público el departamento de Territori de la Generalitat en 2015. Desde entonces, solo en algunos casos se han hecho los deberes y pocas urbanizaciones han conseguido salir de la lista negra, como es el caso del Poal, en Castelldefels, tal y como concretan desde el consistorio. Pero, en general, la situación no ha cambiado sustancialmente en estos tres años.

Unos datos que guardan relación, aunque a escala mayor, a los del resto de Cataluña, donde alrededor de la mitad de las 1.500 urbanizaciones que se tienen controladas como tal están pendientes de regularizar. Una problemática que para Ferran Barba, jefe del servicio de Urbanismo de la Diputación, “es la gran asignatura pendiente del urbanismo del país”. Una sentencia que pronuncia durante una conversación con El Llobregat y que, para entenderla, hay que viajar atrás en el tiempo.

Los 50-60: el ‘boom’ de las urbanizaciones

Antes de entrar en materia, es necesario clarificar qué se entiende por ‘regularizar’ una urbanización. Este concepto hace referencia al cumplimiento de las obligaciones urbanísticas, es decir, que se hayan llevado a cabo todas las obras de urbanización por parte de los parcelistas y que, finalmente, se entreguen al ayuntamiento de turno para que las recepcione y, a partir de ese momento, pase a mantenerlas de manera obligatoria.

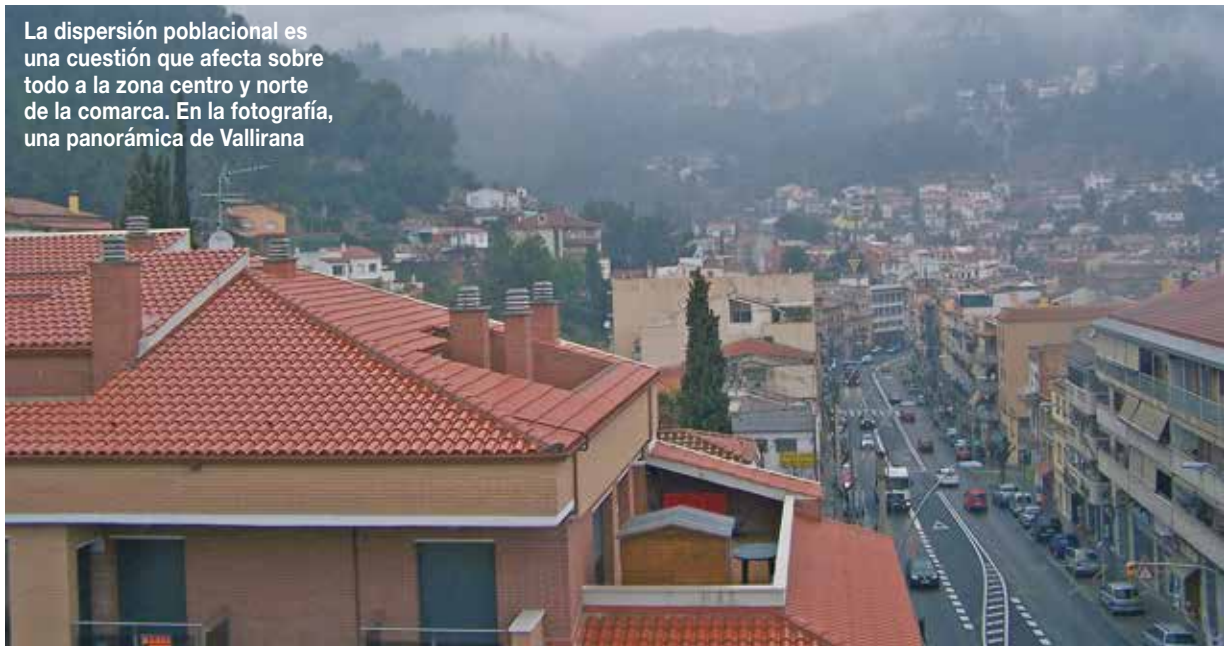

La dispersión poblacional es una cuestión que afecta sobre todo a la zona centro y norte de la comarca. En la fotografía, una panorámica de Vallirana

> “**Mossos** tranquiliza: “Hacemos **controles** a la entrada de las **urbanizaciones**”

Los procesos urbanísticos se suelen hacer de golpe y, en pocos años, quedar listos. Pero en el caso de las urbanizaciones, los esquemas se rompen en mil pedazos. Y todo porque la mayoría de estas comenzaron a construirse a mitades de siglo XX, “cuando la regulación urbanística no estaba bien definida y no había planes urbanísticos en muchos sitios”, rememora Barba. A diferencia de hoy

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

día, en que son necesarios múltiples permisos y el proceso para construir –afortunadamente- es más lento, por aquel entonces las cosas eran excesivamente simples: un payés que tuviera un terreno lo vendía o se ponía en contacto con un promotor poco profesional y hacía negocio.

Hay que añadir al cóctel el hecho de que por aquel entonces no había administraciones democráticas y que la regulación urbanística era muy débil. Por eso, muchos promotores se limitaron a construir casas con cuatro calles mal hechas y sin servicios básicos como iluminación, alcantarillado o pavimento, tras lo cual se desentendían. Pasaron los años y nadie se hizo cargo del mantenimiento de unas zonas que, de manera lógica, se iban deteriorando con el paso del tiempo. Y de aquellos lodos estos barros.

Ante esta situación, hace una década el Parlament aprobó la Ley 3/2009, de 10 de marzo, de regularización y mejora de las urbanizaciones con déficits urbanísticos. Una normativa "positiva", dice Barba, ya que se tuvo la "valentía necesaria" para poner la cuestión de las urbanizaciones sobre la mesa, en la línea de la anterior Ley de Barrios. La norma 3/2009 establecía medidas como reducir las exigencias urbanísticas de estas zonas, pero el cambio de Govern en 2010 –con la llegada de Convergencia i Unió al poder de la mano de Artur Mas- y los achuchones de la crisis fueron la puntilla a una normativa que, de haberse aprobado en otro momento, quizá hubiera ayudado a avanzar.

Un "problema social"

Actualmente encontramos una serie de urbanizaciones deterioradas, sin servicios básicos, con problemas de accesibilidad para la gente mayor que vive en ellas –puesto que la casa que, en un principio, iba a servir de segunda residencia, se acabaría convirtiendo en primera o bien ha sido la salvaguarda de muchas familias que no podían hacer frente a los precios de la vivienda de las ciudades- y sin un promotor profesional detrás para solventarlo. La responsabilidad recae, pues, en los parcelistas, que muy a menudo están a la greña y no se ponen de acuerdo para remar en la misma dirección.

La casuística, no obstante, es muy diversa, puesto que en algunos casos los ayuntamientos se hacen cargo del cuidado –como pueden- de estas zonas, pese a no estar regularizadas. Por todo ello, Barba considera que el problema de las urbanizaciones tiende a agudizarse. "Tenemos un problema social cada vez más grande", avisa el técnico, que afirma que muchos de estos núcleos aislados y deteriorados sirven como base para llevar a cabo actividades al margen de la legalidad, como tráfico de drogas u ocupaciones.

La seguridad, una derivada compleja

Y es que la seguridad es una de las principales preocupaciones de los vecinos de las urbanizaciones en la comarca. El aislamiento de estos núcleos dispersos son un caldo de cultivo para ladrones y grupos organizados. Preguntado por El Llobregat sobre esta cuestión, el jefe de los Mossos en la Región Metropolitana Sur, Joan Portals, reconoce el inconveniente de su situación apartada, pero asegura que el cuerpo patrulla y tiene presencia en estas zonas a través de operativos conjuntos con las policías locales, desarrollados en puntos estratégicos o en el transporte.

> Buena parte de las **quejas** al **Síndic** en materia urbanística son de **urbanizaciones**

Unos cuerpos de policía local a menudo con pocos efectivos. Este es el caso de Castellví de Rosanes, que cuenta con 2 agentes. "Como son casas aisladas, es más fácil llevar a cabo robos, aunque se ha de decir que los vecinos están muy en alerta", afirma a esta publicación su alcalde, Joan Carles Almirall, que reconoce que los Mossos hacen una "buena labor" de vigilancia en la zona. Ahora, el municipio está a la espera de instalar cámaras de regulación del tráfico, tras la negativa de Interior a colocar cámaras de video vigilancia.

Esta situación de desamparo y de dificultades a la hora de prestar servicios en áreas de población dispersa es para Antoni Poveda, vicepresidente de Movilidad del Área Metropolitana de Barcelona (AMB), un "drama". "Muchas personas se instalaron allí hace tiempo, y entonces era bonito", reconoce, Poveda, que abre una nueva derivada con la movilidad como telón de fondo, ya que sus habitantes hacen un uso más intensivo del coche para sus desplazamientos al no contar con una importante red de transporte público.

"Vulneración del derecho a una vivienda digna"

Quien viene alertando de esta situación desde hace algún tiempo es la Sindicatura de Greuges. En sus informes anuales siempre suele dedicar un espacio a las urbanizaciones con déficits. En 2013, además, elaboró un informe en el que se destaca que las carencias de estas zonas "representan un número elevado de las quejas que recibe la institución en materia de urbanismo" y suponen una "vulneración del derecho a una vivienda digna y adecuada". Por este motivo, recomendó la creación de un catálogo que recogiera estas urbanizaciones y sus déficits, para así tener una visión general de la problemática que ayudase a buscar soluciones.

Presentación hace un año del programa para urbanizaciones con déficits, disponible en el catálogo de servicios de la Diputación. Desde entonces se han presentado 30 propuestas, de las cuales se trabaja actualmente en 10, ninguna de ellas del Baix Llobregat | Consell Comarcal

> **Almirall** (Castellví): "Los **costes** para mantener **kilómetros** de calles son muy **elevados**

Los catálogos existentes

Sus plegarias fueron escuchadas, y en 2015 el departamento de Territori de la Generalitat publicó el catálogo en el que figuran estas urbanizaciones y las carencias que presentan. Se trata de un documento de mucho valor y un punto de partida importante, aunque ofrece datos a menudo incompletos porque utilizaron encuestas para recabar la información, y muchos ayuntamientos no contestaron. Es por ese motivo que la Diputació de Barcelona, con la colaboración del AMB y los diferentes municipios, ha comenzado a catalogar de nuevo las urbanizaciones con déficits urbanísticos en el Baix Llobregat, una herramienta que actualizará la información con la que se cuenta actualmente.

Este catálogo se elaborará a lo largo de este inicio de año y bebe de la experiencia ya completada del Garraf, donde ya se publicó un listado de estas características. No obstante, desde hace un año la Diputación, bajo el liderato político del diputado de Urbanismo, el cervellonense Josep-Ramon Mut –hijo de una población, Cervelló, en la que la problemática de las urbanizaciones se hace patente día a día-, ofrece un programa específico para urbanizaciones con deficiencias urbanísticas –calificadas como UDUs-, para así "canalizar" la demanda que observaban los servicios técnicos de la institución desde hacía años por parte de ayuntamientos interesados en solucionar este problema.

Para este último plan se han presentado 30 propuestas, de las que se han aceptado 10, que son las que se están trabajando ahora mismo. Ninguna de ellas hace referencia a una urbanización del Baix Llobregat. Tan solo una de las 20 que se descartaron es de la comarca, y se trata de Can Vinyals, en Esparreguera, según confirman también desde el ayuntamiento de esa localidad.

Con anterioridad a este plan novedoso, se venía trabajando en diferentes programas de mejora de urbanizaciones con deficiencias en la comarca. En 3 urbanizaciones de Vallirana, la Pinatella, Pla de Pèlag i Penya Forcada, se impulsaron planes de diagnóstico y estrategia –llamados DIES-, mientras que en otras 3 de Cervelló –Puigmontmany, el Mirador i Interclub-, se está finalizando un informe jurídico sobre las competencias y disolución de las entidades urbanísticas de conservación.

Sea como sea, tanto el programa que se puso en marcha hace un año como estos anteriores no sirven para resolver el problema, reconocen desde la Diputación, ya que se trata de una cuestión que se ha de solucionar en una generación. La voluntad del ente supramunicipal es "avanzar en la resolución del problema y ayudar a los ayuntamientos", erigiéndose como un "interlocutor con el mundo local" para que se busquen sinergias incluso con otras instituciones como la Agencia Catalana del Agua (ACA) o compañías como Endesa.

Pasa a la página siguiente

Urbanizaciones pendientes de regularización	
Begues	Can Batró
Castelldefels	Bellamar
Castellví de Rosanes	Can Sunyer Palau
	El Taio
Cervelló	Can Paulet - Les Rovires
	Ciutat del Remei
	La Granja Garcia
	Interclub Residencial
	El Mirador
	Puigmontmany-Costa de la
	Perdiu-Can Rafel Nou
	Santa Rosa
Corbera de Llobregat	Arbues Mas d'en Puig
	Bonrepòs
	Can Canonge
	Can Margarit
	Can Montmany
	Creu Aragall 2
	Els Guixots o Rehisteiner
	Romagosa Can Lluis
	Sant Cristòfol
	El Solei dels Herbatges
	La Soleia
Esparreguera	Can Rial
	Can Vinyals
	El Mas d'en Gall
Martorell	El Pou de Merli
Molins de Rei	La Rierada
	Vallpineda
Olesa de Montserrat	La Casa Blanca
	Llumbreres I, II, III
	Mas de les Aigües
	Les Planes
	Les Ribes Blaves
Palma de Cervello	Can Vidal
Sant Esteve Sesrovires	Ca n'Amat
	Can Bargalló
	El Pou de Merli
	Vallserrat
Sant Vicenç Horts	Sant Roc
Torrelles de Llobregat	Can Güell
	Cesalpina
Vallirana	Interclub Residencial
	El Lledoner
	Llibra Casanoves
	Mas de les Fonts
	Pla del Pelag-Can Prunera
	Selva Negra Catalana -
	Pinars - Vallirana Parc

Una imagen de Corbera, uno de los municipios que cuenta con más urbanizaciones de toda la comarca | Endesa

➡ Viene de la página anterior

"Un coste muy alto"

Por lo general, prosigue Barba, los ayuntamientos de la comarca han hecho muchos esfuerzos para mejorar estas zonas, pero la legislación exige a las urbanizaciones los mismos estándares que a las construcciones en barrios céntricos de una ciudad. De hecho, las urbanizaciones catalanas ocupan como la superficie de todos los núcleos urbanos y áreas industriales y de servicios juntas, aunque tan solo albergan entre el 6 y el 8% de la población. Es por esto que dichos esfuerzos, en ocasiones, no hayan sido muy pronunciados, y se haya preferido mejorar los centros urbanos donde hay más gente empadronada, que es la que finalmente vota, puesto que muchos de los vecinos de las urbanizaciones lo son de fin de semana.

En este sentido, Barba argumenta que un tramo de 100 metros tiene un coste "prácticamente idéntico" al que tendrían estos mismos metros de calle en el centro de una población. ¿La diferencia? Que mientras que en la ciudad se paga entre 200 propietarios, en las urbanizaciones este número se reduce a 20. Por tanto, los servicios básicos son en ocasiones inasumibles para los ayuntamientos y parcelistas.

Esta problemática se da con especial intensidad en Castellví de Rosanes, el municipio más pequeño de la comarca en población. "Nuestros recursos son limitados y nuestro espacio es horizontal, no vertical, y los costes para mantener los kilómetros de calles son elevados", relata a El Llobregat Almirall, alcalde de la localidad.

Pese a esto, los vecinos de las urbanizaciones reclaman tener los mismos derechos que los que viven en el centro. Hace unos años, residentes de urbanizaciones de la comarca unieron sus voces para reclamar más apoyo por parte de las administraciones, a quienes acusaron de "falta de subvenciones" para "soportar los prejuicios de las cuotas urbanísticas" derivadas del proceso de desarrollo. Y en 2012, en Piera, varias familias residentes en urbanizaciones elevaron al Síndic de Greuges una queja en la que mostraban su disconformidad con el coste del transporte escolar de sus hijos. La sindicatura avisó tanto al Consell Comarcal del Anoia como al Ayuntamiento de Piera que garantizaran los medios para solucionarlo.

Sobre estas cuestiones, Almirall defiende que para discernir si los residentes de las urbanizaciones pagan más o menos en comparación con los servicios que reciben sería necesario elaborar unas balanzas fiscales. El edil detalla que, por ejemplo, el coste de la recogida de residuos y la iluminación es mucho más alto que en el núcleo del pueblo, aunque reconoce que los vecinos de las urbanizaciones pagan más IBI.

Mejoras impulsadas y previstas

Como hemos comentado con anterioridad, la situación no ha variado sustancialmente desde 2015. Muchas de las urbanizaciones que entonces estaban en la lista negra de déficits en la comarca siguen estando, exceptuando algún caso puntual como El Poal, en Castelldefels, que ya está "totalmente regularizada", según confirman desde el Ayuntamiento. En el caso de Bellamar, todavía está pendiente de resolver las deficiencias en el alcantarillado.

Por su parte, desde Esparreguera comentan que la situación de sus tres urbanizaciones con déficits –Can Rial, Can Vinyals i el Mas d'en Gall- no ha variado desde 2015, aunque destacan que se han aprobado inversiones para mejorar los accesos a el Mas d'en Gall y Can Rial, se ha hecho llegar la fibra óptica y se está trabajando en dos planes directores de iluminación y alcantarillado, que legalizarán la red eléctrica, por una parte, y pondrán fin a los vertidos al medio ambiente, por otra.

Desde Sant Esteve Sesrovires, donde existen cinco urbanizaciones con deficiencias, han pedido a la Dirección General de Infraestructuras de Movilidad la ejecución inmediata de las mejoras en la B-224 para eliminar sus puntos negros en el acceso a la escuela Àgora y a la urbanización Masia Bach, donde se han registrado 135 accidentes en los últimos 5 años. Una derivada, la de la movilidad, que como ya se ha comentado unas líneas más arriba se une a la retahíla de cuestiones y desafíos que representan las urbanizaciones en el Baix Llobregat y toda Cataluña.

El Parc Rural de Montserrat comença a caminar

El projecte va néixer de la mà de Collbató, Olesa, Esparreguera i vol impulsar l'activitat agroalimentària de l'entorn de la muntanya

Esparreguera se'n despenja per un informe negatiu del secretari municipal del seu Ajuntament i el rebuig posterior del Ple

Carlos Manzano

El nou Parc Rural de Montserrat crearà un nou focus econòmic al Baix Llobregat Nord. La finalitat d'aquesta iniciativa, que va arrencar el 2004 de la mà de quatre municipis –Collbató, Olesa, Esparreguera i el Bruc-, és desenvolupar l'activitat agroalimentària dels pobles que envolten la muntanya de Montserrat. Per això, amb el suport de la Diputació de Barcelona, el Baix Llobregat Nord conjuntament amb localitats de l'Anoia, el Bages i el Vallès Occidental han dissenyat el pla de gestió del Parc Rural, presentat a mitjans de març a Olesa, per esdevenir un referent europeu en l'impuls de l'activitat agrària dels territoris rurals.

Full de ruta

El pla de gestió es basa en la cooperació i el treball entre les diferents administracions i els agents privats de l'àrea de Montserrat. Tanmateix, es fixa una normativa de referència per impulsar actuacions dirigides a la preservació, la gestió i la dinamització d'aquest espai natural que s'hauran de complir per poder revitalitzar econòmicament i demogràficament el territori nord de la comarca. Per això, s'han traçat cinc passos essencials per aconseguir que el Parc Rural de Montserrat sigui un referent de promoció econòmica a escala catalana i europea. Les primeres actuacions van referides a la nova pagesia i l'emprenedoria per enfortir el sector agroalimentari –modernitzant les activitats agràries- i així poder fer una promoció dels productes finals amb el valor que se li dóna a la Carxofa Prat o al Pota Blava al sud del Baix Llobregat.

D'altra banda, les actuacions polítiques dels municipis hauran d'anar orientades a endreçar el territori, anteposant la conservació i preservació dels espais protegits, i creant una xarxa de cooperació entre aquests per assolir objectius comuns. És a dir, que hi hagi una política única i no 16 diferents, una per cada govern local. Aquestes actuacions intentaran donar noves oportunitats de futur a l'àmbit rural, allunyat de les grans ciutats metropolitanes.

Esparreguera diu 'No'

Els grans impulsors d'aquest nou focus econòmic van ser quatre municipis, tres d'ells del Baix Llobregat, però en l'últim moment el Ple d'Esparreguera, un dels pobles impulsors de la idea, ha decidit no formar part del Parc Rural de Montserrat. Això és degut al fet que a la votació de la sessió plenària celebrada el mes de febrer no es va assolir la majoria absoluta necessària per integrar-s'hi i aprovar els estatuts.

Només PSC i ICV van votar a favor de la integració; PDeCAT, ERC i la CUP es van abstenir, mentre que PP i Cs van votar en contra. Aquesta falta de suport al projecte té a veure amb un informe negatiu del secretari municipal, que planteja dubtes sobre els estatuts i la forma jurídica de l'associació. Així, doncs, el Parc Rural de Montserrat, que ocupa una superfície de 347,9 Km², serà una realitat que es desenvoluparà, de moment, sense Esparreguera.

Les Botigues, ¿Tierra de nadie?

Protesta de los vecinos durante el rally de coches clásicos Barcelona-Sitges hace algunas semanas denunciando "falta de seguridad" | FABS

Los vecinos reclaman más seguridad, inversiones y ampliar el paseo Marítimo

Desde Castelldefels están "a la expectativa" y reconocen que pueden hacer poco

Carlos Manzano/Francisco J. Rodríguez

Les dan la espalda en Sitges, donde pagan impuestos, mientras que Castelldefels no puede hacer nada para acogerlos. Estamos hablando de Les Botigues, un continuo urbano del Baix Llobregat que forma parte del Garraf cuyos vecinos se sienten huérfanos. La 'consulta popular' sobre la segregación de Les Botigues celebrada en noviembre de 2018 no alcanzó el 35% de participación necesario, por lo que quedó sin efecto alguno. Ahora, a pocos días del 26-M, sondeamos a sus vecinos y candidatos de Sitges y Castelldefels sobre las mejoras y problemas en esta continuidad urbanística del Baix Llobregat en territorio del Garraf, especialmente tras la pequeña concentración que llevaron a cabo diferentes asociaciones de vecinos durante el rally de coches clásicos de Sitges, en la que reclamaron más seguridad.

"No se ha hecho nada en 20 años"

Conchita Salvador, secretaria de la Asociación Cultural de Les Botigues, lamenta que "no se ha hecho nada de infraestructuras en 20 años en la zona", y alerta que no disponen de contenedores de reciclaje. Además, recuerda que los vecinos reclaman un centro cívico "que Forns prometió y no ha hecho". Sobre el paseo Marítimo, otra reivindicación histórica de los vecinos de Les Botigues, Salvador estalla. "Sabes cuando entras en Les Botigues por el cambio de paseo Marítimo", expone, y también critica que no cuidan sus playas "lo necesario". Por todo ello, Salvador es algo excéptica. "Aunque Les Botigues se vayan a Castelldefels, vamos a estar igual".

Forns: "Corregir con inversiones las demandas"

El promotor de la consulta fue Miquel Forns, alcalde de Sitges, que considera que "esta desafección del núcleo de Les Botigues se ha de trabajar y corregir con inversiones", para así responder a las demandas vecinales. La reforma de la C-246, el alcantarillado nuevo en la calle Alcalde Güell, o la renovación de la calle ferrocarril son algunos de los proyectos que Forns dice haber impulsado en Les Botigues durante los últimos seis meses de mandato, aunque Salvador contraargumenta diciendo que llevaban licitadas más de un año.

La consulta sobre la adhesión o no de Les Botigues a Castelldefelsn o contó en noviembre con la participación suficiente para ser efectiva y, por tanto, este enclave sigue formando parte del Garraf, pese a ser un continuo urbano del Baix Llobregat | cm

Por otro lado, Forns resalta que la falta de seguridad, tan reivindicada por los vecinos, ha topado con el Estado. "Hemos pedido ampliar la plantilla de Policía Local al Ministerio, pero no se nos ha autorizado", recalca el alcalde, aunque asegura que "a pesar de eso" la Policía Local de Sitges "patrulla por todos los núcleos de Sitges", incluidas Les Botigues.

La consulta, una pantalla pasada

La alcaldable de Junts x Sitges –partido que gobierna actualmente en el municipio-, Mònica Gallardo, no contempla "plantear una nueva consulta", siendo tan reciente la celebrada en noviembre. No obstante, Gallardo recuerda que "hay un compromiso previo" y harán inversiones como "rehacer el paseo marítimo de Les Botigues", aunque asegura que las reivindicaciones de mantenimiento en la vía pública y limpieza "no son únicas de Les Botigues sino de todo Sitges" y, por ello, no es exclusivo de este barrio como afirman algunos de sus vecinos.

> **Gallardo (JxS):** "Las reivindicaciones de **mantenimiento** y **limpieza** no son únicas de **Les Botigues**"

Castelldefels, a la expectativa

Desde Castelldefels se miran esta cuestión de reojo y admiten que poco pueden hacer mientras no se ponga en marcha un nuevo proceso de consulta que cuente con la suficiente participación como para darle validez. "El primer paso es que los vecinos de Les Botigues se definan realmente sobre qué es lo que quieren ser: Estamos a la espera de ver cuál es su planteamiento", explica a El Llobregat la alcaldesa de Castelldefels María Miranda. Una afirmación que, con sus matices, comparte la primer teniente de alcalde y primera edil al principio de la legislatura, Candela López. "Castelldefels no tiene capacidad de decisión en este tema", reconoce López, que defiende el proceso participativo que se puso en marcha el año pasado. Por su parte, el ex alcalde Manuel Reyes y portavoz del PP cree que este "es un tema que han de hablar los vecinos de Les Botigues para movilizarse y conseguir la segregación". "Estamos a la expectativa", reconoce.

No obstante, Reyes introduce la variable de los servicios que los vecinos de este núcleo de Sitges disfrutan en la ciudad del Baix. "Castelldefels presta servicios a Sitges sin recibir nada a cambio", critica. En este sentido, López reconoce que Castelldels "no puede asumir el déficit histórico de inversión de Sitges en Les Botigues" y lamenta "no poder dar más servicios en ámbitos como la movilidad".

Pase lo que pase el 26-M, parece que la cuestión de Les Botigues seguirá irresoluta. Miranda, de hecho, señala que este tema no se vive con demasiada intensidad en Castelldefels. "Cuando estoy con los vecinos no me hablan de Les Botigues", expresa.

Foto de la presentació del manifest que proposa accions conjuntes amb els municipis del delta. A la dreta, pancarta de prou soroll amb un enlairament de fons | Aj. de Castelldefels i Prou Soroll

Front comú contra el soroll dels avions

Les molèsties ocasionades per l'aeroport uneixen els partits polítics de Castelldefels

El brunzit del tràfic aeri és un risc per a la salut mental i física, assegura l'OMS

Aena diu que compleix amb la legislació i nega que se superin els nivells recomanats

Redacció

Castelldefels està farta de les molèsties ocasionades pel vol dels avions. Una afirmació que no seria notícia si no fos pel fet que ha aconseguit unir a tots els partits amb representació al Ple municipal, que han avalat un manifest reclamant a Aena i al Ministeri de Foment que posin fre al "massiu" sobrevol d'avions pel cel de Castelldefels.

L'escrit es va presentar el 4 de febrer al Saló de Plens en un acte que va comptar amb la presència de representants de la plataforma Prou Soroll i Preservem Castelldefels, que també van subscriure el manifest. L'alcaldessa Maria Miranda va obrir els torns de paraula reclamant unitat d'acció amb la resta de municipis afectats pel soroll dels avions. "Hem de coordinar-nos per plantejar una proposta conjunta sobre aquest tema en les administracions implicades", va afirmar Miranda. De fet, a mitjans de gener les ciutats del Delta, amb el Prat inclosa, van sol·licitar formalment a Aena i a Foment que els avions més grans i sorollosos deixessin de volar per la pista principal de l'Aeroport durant les nits i que les seves operacions es limitessin a l'horari diürn. Segons van argumentar aleshores, aquesta demanda és "fonamental per preservar el benestar i la salut de la ciutadania".

Aquella proposta va ser presentada al Grup Tècnic de Reducció del Soroll -GTTR, en les seves sigles en castellà-, arran d'un estudi elaborat per tècnics de l'OMSICA de Castelldefels.

Afectació sobre la salut

I és que les molèsties acústiques que genera el sobrevol constant d'avions és perjudicial per a la salut mental i física de les persones. De fet, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha publicat recentment una sèrie de recomanacions per limitar l'exposició de les persones al soroll procedent del tràfic de vehicles, trens, avions, concerts o, fins i tot, turbines eòliques. "La contaminació per soroll a les nostres ciutats està augmentant i perjudicant les vides de molts ciutadans europeus. Més que una mica molest, el soroll excessiu és un risc per a la salut que contribueix, per exemple, a les malalties cardiovasculars", assegura l'OMS en aquest informe.

> "La **contaminació acústica** augmenta i **perjudica** les **vides** dels ciutadans", diu **l'OMS**

D'aquesta manera, i pel que fa al trànsit aeri, es recomana limitar l'exposició al seu soroll a 45 decibels, mentre que a la nit no hauria de ser superior als 40. En aquest sentit, José Velasco, president de la plataforma Prou Soroll, va dir el dia de la presentació del manifest que si la configuració de pistes nocturna s'apliqués durant les hores de sol "l'afectació sobre els habitants seria més petita".

Per altra banda, l'impacte del soroll aeri té una altra derivada que afecta l'economia local. Així ho va posar de manifest Manuela García, portaveu de Preservem Castelldefels, que va destacar que el sobrevol d'avions no només afecta la salut del veïnatge, sinó també l'economia d'una ciutat com Castelldefels, amb un fort pes turístic. García, a més, va defensar la utilització de pistes segregades i que l'aeroport de Girona absorbeixi una part del tràfic del Prat.

Fonts d'Aena han assegurat a El Llobregat que l'operativa de l'aeroport compleix "estrictament" amb la legislació en matèria de contaminació acústica i que el soroll produït pel tràfic aeri "no provoca que se superin els objectius de qualitat acústica a cap de les zones residencials de l'entorn". Afegeixen que es fa un control diari dels possibles incompliments i que es vol seguir treballant per millorar la qualitat acústica amb les institucions del territori.

Aena ofrece diálogo a la comarca para abordar la ampliación de El Prat

- El operador aeroportuario ha descartado la opción de construir la cuarta pista en el mar
- Los agentes del territorio se oponen a un ensanche fisíco de la infraestructura
- Girona gana enteros como la cuarta pista de Barcelona gracias a la estación de AVE

Los agentes de la comarca están alerta ante la ampliación del aeropuerto y su posible impacto en el ecosistema local / Archivo

Redacció

Cumbre entre Aena y el Ayuntamiento de El Prat. La ciudad del Delta encara una nueva etapa tras las elecciones de este año con su nuevo alcalde, Lluís Mijoler, y los nuevos planes urbanísticos y de ampliación de las grandes infraestructuras que alberga en su territorio como el puerto y el aeropuerto.

La primera consideración que ha realizado públicamente Mijoler sobre el gran aeropuerto catalán ha venido tras el anuncio, el pasado 17 de septiembre, del presidente de Aena, Maurici Lucena, de tener una reunión para abordar el futuro del aeropuerto de El Prat. El alcalde expuso a Lucena que "el crecimiento físico del aeropuerto ha llegado al límite" y que el interés general plantea "limitar infraestructuras". La respuesta va acorde con la sanción que, hace unos meses, la Unión Europea impuso a España por las emisiones contaminantes en sus grandes conurbaciones de Madrid y Barcelona. "No solo han llevado a la Comisión Europea a sancionar a España ante el Tribunal de Justicia de la UE, sino que sobre todo amenaza gravemente a la salud de la ciudadanía y causa centenares de muertes prematuras cada año", sentenciaba Mijoler ante la ampliación aeroportuaria para alcanzar los 70 millones de pasajeros al año.

En la ampliación de esta infraestructura, el PDU metropolitano, aunque está en fase de desarrollo, tiene mucho que decir. De hecho, Josep Maria Carreras, director del Área de Desarrollo de Políticas Urbanísticas del AMB, adelanta que están trabajando "desde el equipo técnico del Plan Director en los modelos de movilidad donde se incluye el aeropuerto", pero opina como el alcalde pratense en lo referente a los límites de crecimiento de la infraestructura: "No me imagino más pistas en El Prat".

Girona: ¿Cuarta pista del Aeropuerto de El Prat?

Mijoler y Lucena, El Prat y Aena, coinciden en una solución alternativa: convertir el aeropuerto de Girona en la cuarta pista del aeropuerto de El Prat. Esta nueva pista de despegue y aterrizaje potenciaría el olvidado aeropuerto gerundense, en horas bajas tras la marcha de Ryanair, pudiendo ser gestionado bajo un mismo paraguas: sería la terminal satélite de El Prat. Además, supondría un gran atractivo para las aerolíneas *low cost*, con tasas más bajas y una posible estación de Alta Velocidad que conectaría el aeródromo del norte de Cataluña con la ciudad condal en menos de 40 minutos. De momento, la opción de construir la cuarta pista sobre el mar parece descartada. Así lo aseguró Lucena en Catalunya Ràdio a mitades de septiembre, en una entrevista en la que anunció que presentaría propuestas alternativas a los principales agentes afectados, como los municipios aledaños o el AMB. "La ampliación del aeropuerto supondría una mejora del 8,7% del PIB de Barcelona", sostiene Lucena, que marca el año 2026 como meta para alcanzar los 70 millones de pasajeros.

Por otra parte, no le faltan pretendientes a la nueva terminal de la infraestructura proyectada para el 2026 que presentó el Gobierno de Mariano Rajoy a principios de 2018. El entonces ministro de Fomento Íñigo de la Serna anunció que el ejecutivo tenía previsto invertir 1.929 millones de euros hasta 2026 para ampliar los aeropuertos de Barcelona y de Girona, para así convertirlos en un "único sistema aeroportuario". Se trata del Plan Director del Aeropuerto de Barcelona, que plantea construir una terminal satélite de la T1 focalizada en vuelos internacionales, entre otros, además de la proyección de desarrollo inmobiliario en los alrededores del aeropuerto, para crear un polo logístico e industrial.

SOCIETAT

CHINABAIX

El peso económico de los chinos en el Baix crece cada año, siendo una de las comarcas con mayor número de ciudadanos de este origen

El Llobregat analizó la presencia e influencia de los chinos en el territorio en el mes en que se celebra su Año Nuevo, febrero

Carlos Manzano

Bienvenidos al año 4717. Este 5 de febrero, muchos ciudadanos chinos del Baix Llobregat y L'Hospitalet celebran el Año Nuevo Chino, más conocido como Año Nuevo Lunar o la Fiesta de Primavera. Mientras nosotros seguimos el calendario gregoriano y acabamos de comenzar 2019, el gigante asiático se prepara para comenzar un nuevo año encabezado por uno de los animales predilectos para los mandarines: el cerdo. Esta particular tradición data del año 2637 a. C., cuando se introdujo el calendario de cinco ciclos de 12 años regidos por animales distintivos de la cultura oriental: rata, toro, tigre, liebre, dragón, serpiente, caballo, oveja, mono, gallo, perro y cerdo.

Entre China y el Baix Llobregat

El Guo Nian, como se conoce al Año Nuevo Lunar en China, significa celebrar un nuevo año o superar al 'Nian', dado que el carácter 年 significa 'año' o 'el monstruo Nian'. Aquí hallamos el porqué de dicha celebración: ahuyentar a este ser con una cabeza larga y cuernos afilados. Según la creencia popular, el Nian habita en el fondo del mar durante todo el año lunar, pero al acabar el ciclo, en Nochevieja, sube a los pueblos y ciudades para comerse a la gente y al ganado. Para conseguir ahuyentarlo utilizan símbolos que aterran a esta criatura, como papeles de color rojo, velas o, incluso, los famosos petardos que inundan las ciudades de China en estos días.

El Baix Llobregat se ha ido convirtiendo paulatinamente en un lugar de inversión y residencia de muchos ciudadanos de origen chino que han venido con su cultura y han adoptado tradiciones tan nuestras como los Reyes Magos. Así lo explica a El Llobregat Lidia Tubert, coordinadora de actividades culturales de la Fundación Instituto Confucio, que además es la encargada de organizar el Año Nuevo Chino en la capital catalana, muestra de la influencia de este país en todo el tejido metropolitano.

"El Año Nuevo Lunar es la principal fiesta, sería como nuestra Navidad. De hecho, en China se paraliza todo", afirma Tubert para exponer la importancia de esta celebración que sigue manteniéndose a miles de kilómetros de distancia del país oriental. Una época de gran movimiento, dado que mucha gente que trabaja en grandes ciudades como Pekín, Shanghái o Chongqing viaja a sus pueblos o ciudades de origen para poder reencontrarse con su familia y celebrar la Fiesta de Primavera. No obstante, no solo se ahuyenta al Nian durante un día, según explica la coordinadora cultural del Instituto Confucio, puesto que las celebraciones se alargan "entre una semana y un mes", recalcando que "los estudiantes universitarios tienen un mes de vacaciones".

La mezcla de tradiciones entre el Baix Llobregat y China se observa, en particular, al preguntar a dos grandes exponentes de la adaptación de los ciudadanos chinos en la comarca como son Yeyé, originaria de Xintian y propietaria de varios negocios como el supermercado Charter de Sant Boi, o Tao, originaria de Songjian y que regenta el Bar Mune también de Sant Boi. Ambas mujeres explican que celebran "todas las fiestas", tanto las nuestras como las referentes al Año Nuevo Chino. Sin embargo, en muchas ocasiones, como en la Fiesta de Primavera están "trabajando" y no pueden festejarlo como en su país.

> Yeyé: "Nos **ayudamos** entre nosotros, pero **no** nos **contratamos** los unos a los otros"

La fiesta del Año Nuevo en Cataluña

Tao asevera que "en China para Año Nuevo hay mucho movimiento, no como aquí", en comparación con nuestra Nochevieja del día 31 de diciembre, además de reconocer que su conmemoración de la entrada de Año Lunar suele ser breve porque "no tienen tiempo". No obstante, siempre intentan cenar en familia para celebrarlo o ir a comer "comida típica china a un restaurante", dado que muchas veces lo que nos ofrecen en los mesones chinos no suele ser la gastronomía real del país, como los rollitos de primavera o el cerdo agridulce. Yeyé también expone su situación ante ese gran día de la misma manera: el trabajo les impide realizar una gran celebración. Aunque, según explica la comerciante, siempre intentan "salir por la noche" para mantener la tradición.

Como hemos dicho, y aunque no sea de la misma categoría que en China, también existe una celebración del Año Nuevo Lunar en Barcelona organizada por el

Pasa a la página siguiente

MAO YE WU, consejero del RCD Espanyol

“Juntos tenemos mucho que ganar”

Mao Ye Wu (1985, Qingtian, China) es consejero del RCD Espanyol y hombre de máxima confianza del presidente del club Chen Yansheng. Su labor ejecutiva se basa en el área internacional como Director de Coordinación de Gestión y Negocio, ejerciendo las funciones de intermediario en las relaciones entre grupo Rastar y el Espanyol. Anteriormente había trabajado en PwC y en China Desk. Licenciado en ADE por la Pompeu Fabra y con un Máster en gestión administrativa en la Universitat Abat Oliba.

¿Cómo ha llegado un ciudadano chino a ser consejero de un club español de fútbol?

Está claro que el principal motivo es que un empresario chino ha invertido en el club, pero también hay que destacar que la integración de ciudadanos de origen chino en la sociedad local es cada vez mayor. Eso hace que los chinos residentes en España sean puentes culturales para los dos países, esta función es muy importante para el éxito de muchas operaciones empresariales. El Espanyol es un caso claro, pero esto sucede en todos los sectores. Es normal que asociemos a ciudadanos chinos a bazares y restaurantes, y esos sectores eran y siguen siendo la principal actividad de los inmigrantes de primera generación, como mis padres, que trabajaron duro para que sus hijos tuvieran un entorno óptimo de crecimiento. Actualmente muchísima gente joven desarrolla su carrera profesional, después de superar unos estudios de alta cualificación, en sectores muy diversos.

> “Llevo **24 años** en L’Hospitalet: he crecido en el barrio de **Santa Eulàlia**”

¿Cuál es la relación del RCD Espanyol con la comunidad china en el Baix Llobregat y L’Hospitalet?

La comunidad china no es una comunidad extranjera grande en cuanto al número, y está bastante dispersa. Por eso no solamente nos centramos en Baix Llobregat y L’Hospitalet, sino en todo el área metropolitana y en las principales asociaciones empresariales y culturales de Cataluña. La relación es estrecha y la comunidad china local es muy proactiva con las actividades que realizamos desde el club. Y un ejemplo sería la celebración del Año Nuevo chino cuando coincide con partidos en casa: diferentes entidades de la comunidad china participan activamente en nuestra ‘fan zone’ con diversas actividades culturales y gastronómicas de la cultura china.

¿Cómo celebra usted el Año Nuevo Lunar o la Fiesta de Primavera? ¿Harán algún tipo de celebración de la popular fiesta china como club de fútbol?

Como he comentado en el punto anterior, siempre que coincida con un partido en casa lo celebramos en la ‘fan zone’. Además, somos invitados como club a la cena de gala del Año Nuevo chino que organiza cada año la Asociación de Empresarios Chinos de Cataluña.

En lo que respecta a la sociedad catalana, ¿cree que hay más o menos aceptación social con la comunidad china? ¿Considera que hay buena acogida por parte de la sociedad catalana de su cultura?

Ya llevo prácticamente 24 años viviendo en Barcelona, y concretamente he crecido en el barrio de Santa Eulàlia de L’Hospitalet. Y creo que seguiré aquí mucho tiempo más, por no decir el resto de mi vida. Barcelona es una ciudad en la que se vive muy bien, y lo dice todo el mundo: los que vivimos aquí y todos los que han pasado por aquí. No es necesario entrar en detalle, los que somos de aquí lo sabemos bien. En cuanto a la acogida de la sociedad, yo tengo mi teoría: la integración es mutua, si te quieres integrar lo puedes hacer cómodamente. Y la sociedad local no pone trabas a la integración de la gente que lo quiere hacer, sin descartar que hay casos puntuales de discriminación -en 24 años las he vivido todas-. Pero en general podemos decir que la sociedad catalana es una sociedad diversa y acogedora. En la vida cotidiana no me siento para nada extranjero, a veces se me olvida que la gente me ve una cara oriental!

Muchas empresas chinas están realizando inversiones en el territorio. ¿Se está desarrollando un nuevo tejido industrial y empresarial chino en Barcelona y su área metropolitana?

Así es. Entre los años 80 y 2000 llegaban inmigrantes chinos en búsqueda de oportunidades para mejorar su nivel de vida, y estos años están llegando muchos inversores chinos. En Barcelona hay una asociación de expatriados chinos, que son altos directivos de empresas chinas que tiene una sucursal o filial en Barcelona. Los sectores que están presentes son tan diversos como el transporte marítimo, aerolíneas, banca, aeronáutica, industria pesada, electrodomésticos... y un club de fútbol, por supuesto. Un mundo tan globalizado afecta mucho a todos, y la economía china es muy importante por su volumen, igual que la europea y la americana. Estamos todos tan ligados que juntos tenemos mucho que ganar y separados mucho que perder.

El año del cerdo

Este año, además, es especial porque comienza el año del cerdo, un animal que junto al dragón goza de gran popularidad en el gigante asiático. “Junto con el dragón, el cerdo es uno de los animales que está mejor considerado”, así lo explica Tubert, que recalca que “incluso las parejas que quieren tener descendencia hacen el cálculo para que su hijo nazca en el año del dragón o el cerdo”. Esto se debe a que tradicionalmente son años que traen buena suerte, riqueza o fortuna.

Viene de la página anterior

ayuntamiento barcelonés, la Casa Asia, la Fundación Instituto Confucio y otras asociaciones de la ciudad y su área metropolitana. Tubert, como encargada de la organización del evento, destaca que “el Año Nuevo Chino en Barcelona es una idea de inclusión con la ciudad dentro de esta fiesta”. Por ello, no es la celebración de los chinos que viven en Barcelona, sino “una fiesta de ciudad”, y así es como se presenta. No solo engloba simbología del país del dragón, sino que “contiene elementos tanto de la cultura china como danzas del dragón o del león, grupos de Tai Chi o Kung Fu, así como de la catalana con castellers, trabucaires o diables”, recuerda Tubert. Sin embargo, siempre hay un nexo de unión entre ambas culturas y la representante del Instituto Confucio afirma que “los petardos” son comunes tanto en las celebraciones catalanas como chinas. Esta gran fiesta multicultural tiene lugar el día 2 de febrero en el Arco del Triunfo, con espectáculos y una feria cultural y gastronómica china.

Al preguntar a Yeyé y Tao sobre esta celebración, dicen que la han visto por la televisión y reconocen que “nunca” han asistido. La propietaria del bar Mune afirma que “es una celebración muy bonita”, pero que “es más pequeña” que la de su país.

La comunidad china en el Baix Llobregat

La peculiaridad de las tradiciones chinas y sus diferencias con las nuestras, las occidentales, haría pensar en el gran choque cultural que supone para todas esas personas que salieron de su país para establecerse en poblaciones como Sant Boi, Sant Feliu o Viladecans. Sin embargo, la capacidad de adaptación de los ciudadanos chinos es muy superior a la media.

Yeyé afirma literalmente que comen “normal”, como nosotros, mezclando ambas cocinas, porque “no están en China”. Además, la propietaria de varios comercios como el supermercado Charter de Sant Boi señala que lleva “más de 10 años en la ciudad” y se siente “cien por cien sanboyana”. Otra muestra de la inclusión social de dicha comunidad. Aunque no tan solo muestra esta capacidad de adaptación Yeyé. Tao explica que se han “acostumbrado a las celebraciones, tradiciones y forma de vivir de aquí”, en las que ambas mujeres han encontrado una forma de prosperar abriendo diversos negocios, aprendiendo los idiomas -catalán y castellano- y trabajando no solo para sacar adelante a su familia sino apor-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

tando algo más a la sociedad.

Por ende, el espíritu chino es emprendedor e innovador, especialmente el de las mujeres, como Yeyé o Tao que han tenido la capacidad, a fuerza de trabajar en talleres u otros lugares, de prosperar y convertirse en comerciantes de gran recorrido.

Su presencia numérica en el territorio

Esta visibilidad de la diáspora china en la comarca ha ido en aumento. De hecho, si analizamos los últimos datos del Consell Comarcal se observa que es una de las que más ha crecido, con un 7,1% de variación interanual y un total de 4.325 ciudadanos censados. De hecho, el Baix es una de las comarcas con más chinos de Cataluña. Las poblaciones que registran mayor porcentaje de personas de esta nacionalidad son Sant Feliu -10% del total de la población extranjera-, Sant Boi -10%-, Viladecans -9%- y El Prat -9%-.

No es de extrañar que con estos porcentajes y la capacidad de trabajo y de iniciar nuevos retos empresariales, haya hecho que tengamos más presente que nunca en nuestra comarca a los naturales de este país asiático. Yeyé cuenta con diversos negocios en Sant Boi, L'Hospitalet y había tenido también otros comercios en Viladecans, que luego traspasó. "No fue fácil montar el supermercado, trabajaba y lo ahorraba todo, solo gastaba las propinas", recuerda la propietaria del Charter. Yeyé dice que "con lo que tenía ahorrado" y el dinero que le prestó la familia y los amigos pudo abrir las puertas de su primer establecimiento. Pero no se quedó ahí, compró bares y tiendas de todo tipo. Muchas de ellas las compró "baratas", trabajó atrayendo nueva clientela y luego las vendió "obteniendo beneficios". Yeyé además tiene contratados a varios empleados españoles, porque afirma que "hay que hacer pueblo". En este sentido, explica por qué no contrata a sus paisanos: "Nos ayudamos entre nosotros, pero no nos contratamos los unos a los otros", asegura.

Pero no solo estamos viendo como los comercios de las ciudades son regentados por ellos; además, muchas de las grandes empresas del territorio han sido adquiridas por chinos, como es el caso del RCD Espanyol o la terminal de última generación de Hutchinson en el puerto.

La nueva expansión comercial y empresarial de China ha provocado que superpotencias como Estados Unidos vean con recelo a una economía que crece al 6,6% anual, empezando lo que se conoce como la guerra comercial entre ambos países. Esto, extrapolado al Baix Llobregat, también tiene su sentido: ahora no solo vemos marcas norteamericanas instaladas en nuestra comarca, sino que el país asiático está comenzando a entrar a un ritmo acelerado.

Wu Lei: el goleador del fútbol chino llega al Baix

El Grupo Rastar compró el RCD Espanyol [*ver página 11*], que recientemente ha fichado a la estrella del fútbol chino, Wu Lei, que procede del Shanghái SIPG FC. Por otra parte, Hutchinson se ha establecido al lado de las costas de El Prat con su sede para el transporte marítimo en el Mediterráneo desde China, y El Corte Inglés –que cuenta con un centro en Cornellà- y Alibaba Group han sellado un acuerdo para potenciar el comercio online frente al auge de la norteamericana Amazon. Y así, podríamos continuar aportando ejemplos de la expansión del dragón asiático en nuestra comarca, autonomía, país o continente. Según datos de ESADE de 2015, la tendencia es que cada vez más el destino de las inversiones chinas sean los países mediterráneos como España, Italia o Grecia.

Yeyé (a la izquierda) junto con su marido (a la derecha) y la plantilla de su supermercado. Abajo, Tao en su bar con su esposo | C. M.

Todas estas alianzas, adquisiciones o inversiones potencian también las grandes infraestructuras como el puerto –como ya hemos visto con Hutchinson- o el Aeropuerto de El Prat, donde las conexiones con Pekín o Shanghái de Air China o con Hong Kong de Qatay Pacific son cada vez más rentables. De hecho, esta última aerolínea ha anunciado que en sus rutas entre Barcelona y Hong Kong incorporará a partir de abril un nuevo Airbus A350-1000, aumentando así la capacidad de pasajeros en cada vuelo.

Gran potencia cinematográfica

Pero la huella china va más allá, ofreciéndonos una cultura cinematográfica alternativa a Hollywood que recogen acontecimientos como la Mostra de Cinema Asiàtic de CineBaix en Sant Feliu. La película con la que se inauguró el pasado 24 de enero este festival comarcal de cine fue precisamente de un director chino, Jia Zhangke, con *La ceniza es el blanco más puro*. Y es que China está disputando el liderazgo cinematográfico mundial, superando a Estados Unidos en la recaudación en taquilla el pasado año y convirtiéndose en el mayor mercado mundial del cine.

China está comenzando a entrar en nuestras vidas como la gran superpotencia del momento, que a fuerza de trabajo y perseverancia está logrando una expansión cultural, económica y de influencia política vista pocas veces en la historia de la humanidad. En realidad, se está cumpliendo la profecía de Napoleón y Lenin: "Cuando China despierte, el mundo temblará".

¿De dónde viene ... y adónde va lo que comemos... lo que cultivamos?

- Mercabarna y el Parc Agrari se erigen como la despensa y la huerta de la conurbación
- Una quinta parte de las frutas y hortalizas de Mercabarna se producen en el Baix
- Los payeses muestran preocupación por el relevo generacional y la protección de la tierra

F. J. R.

Menos de cinco kilómetros serparan la huerta del área metropolitana de su despensa. Estamos hablando del Parc Agrari y de Mercabarna, el gran mercado mayorista barcelonés y a la postre alacena de la conurbación. De la conurbación y del mundo, teniendo en cuenta que importa volúmenes ingentes de productos llegados de todo el mundo. Datos que, junto a los buenos resultados de 2018 -el mercado consiguió un 50% más de beneficio antes de impuestos respecto al año anterior- justifican que otros mercados mayoristas hayan puesto sus ojos en Mercabarna para conocer su modelo de gestión.

A Mercabarna llegan productos, como hemos dicho, de todos los rincones del orbe [*ver página siguiente*], aunque por proximidad, una de las zonas que abastece de manera más intensa al mercado barcelonés es el Baix Llobregat y, en concreto, su Parc Agrari. Según datos de Mercabarna, una quinta parte de las frutas y hortalizas que allí se comercializan se producen en la comarca.

De hecho, algunos de los productores del Baix Llobregat venden directamente su cosecha en el mercado barcelonés, en unos espacios habilitados para ello y que, bajo pago de un alquiler, pueden ocupar cuando quieren dar salida a sus productos. Fuentes de Mercabarna indican que alrededor de 70 payeses optan por una modalidad de venta pensada, sostienen dichas fuentes, para ayudar a los productores locales.

21%

De las frutas y hortalizas de Mercabarna se cultivan en el Baix Llobregat

¿Y cuáles son los productos que los agricultores del Baix Llobregat llevan a Mercabarna? Según señalan desde el mercado, principalmente son alcachofas, habas y acelgas y, en menor medida, coliflor, lechuga, brécol verde, brócoli, espárragos, calçots y cerezas.

¿Comer de temporada?

Una de las empresas de Mercabarna que trabaja con productos de la comarca y su Parc Agrari es el Grup Cano. Su responsable, Eva Cano, destaca por encima de todo la alcachofa Prat, los calçots y los espárragos de Gavà. “Intentamos comprar producto de kilómetro 0, siempre que las condiciones dejen”, afirma Cano, que introduce una cuestión importante como es el modelo de consumo. ¿Podemos comer lo que queramos en cualquier época del año y que sea de proximidad? Tanto los productores como los intermediarios coinciden en que ambas voluntades son incompatibles. ¿Estamos, pues, concienciados para comer de temporada? Lluís Solanas, agricultor y presidente de la Cooperativa Agrària Santboiana, institución que este año cumple un siglo de vida, lo pone en duda. “Hasta que no se valore la comida, no iremos bien”, reconoce.

Pasa a la página siguiente ➡

MAPA DE PROCEDENCIAS DE LOS PRINCIPALES PRODUCTOS QUE LLEGAN A MERCABARNA

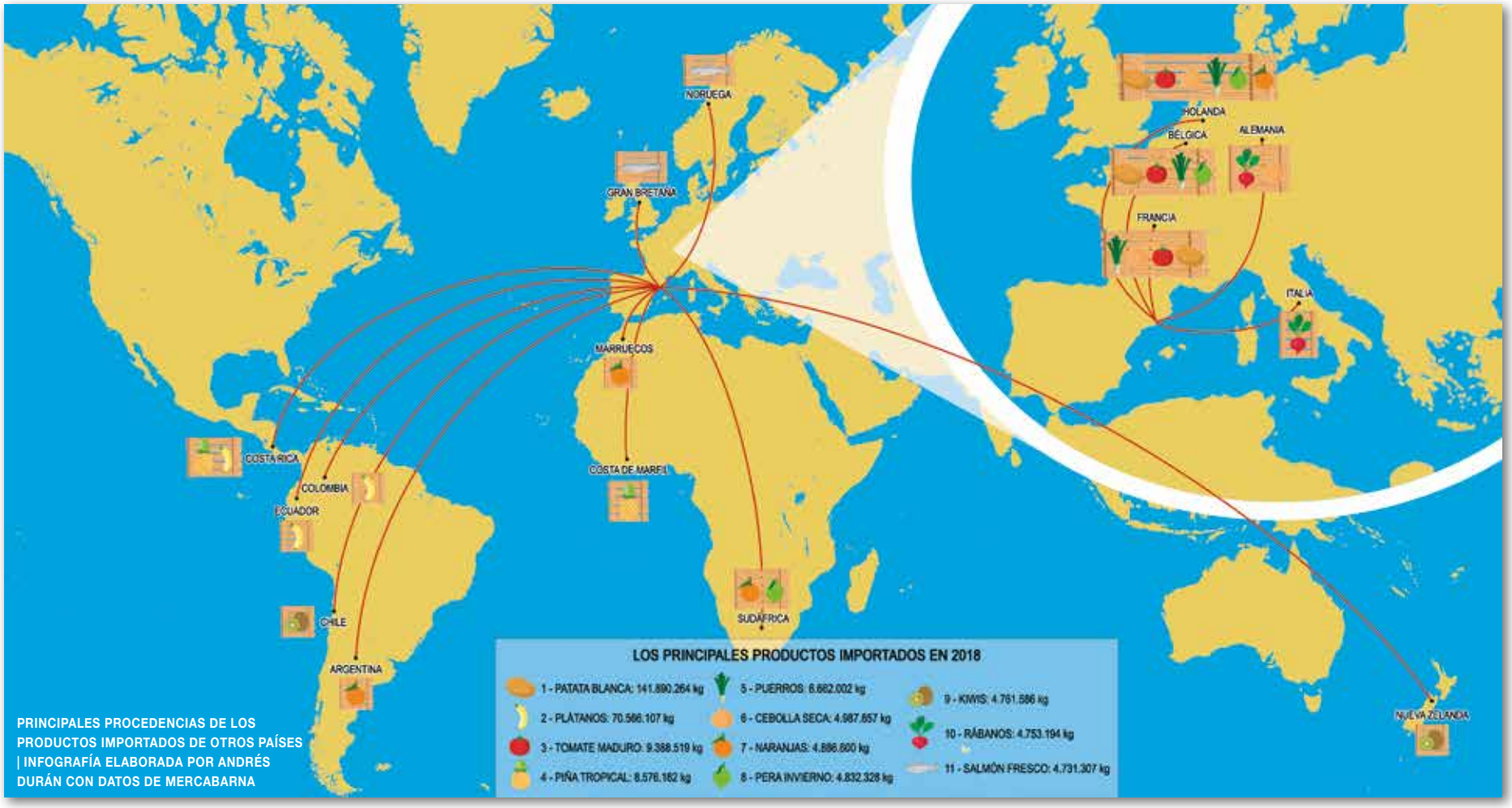

PRINCIPALES PROCEDENCIAS DE LOS PRODUCTOS IMPORTADOS DE OTROS PAÍSES | INFOGRAFÍA ELABORADA POR ANDRÉS DURÁN CON DATOS DE MERCABARNA

Viene de la página anterior

La huella en el medio ambiente

No obstante, actualmente consumimos productos de todo tipo durante todo el año, muchas veces porque los traemos de fuera. En el mapa superior se pueden apreciar los principales orígenes de los productos más importados a Mercabarna, en su gran mayoría frutas y hortalizas. Destaca el salmón del norte de Europa, las naranjas de Marruecos, las patatas del centro de Europa o las frutas tropicales de Sudamérica y los kiwis de las antípodas. Operaciones que nos permiten consumir productos más exóticos, equilibrar nuestro mercado y abastecerlo debidamente, pero que dejan huella en el medio ambiente.

Por poner un ejemplo, un hipotético barco que zarpara de Nueva Zelanda con kiwis hacia Barcelona, una ruta de unos 36.200 kilómetros, dejaría una huella de carbono de 6.413 kilogramos de CO_2 por TEU -una capacidad de medida de un contenedor normalizado-.

Sorprende el alto número de importación de frutas, teniendo en cuenta que contamos con una zona próxima de producción como es Lleida. Sin embargo, nos tenemos que abastecer con producción extranjera a nivel catalán, ya que la fruta leridana se exporta al 90% a otros países, sobre todo del norte de Europa, donde se pirran por unos productos que no tienen allí y que pagan bien.

Por otra parte, hay que destacar que en España ya se cultivan productos originarios de tierras lejanas como el mango o la piña, pero como la demanda es muy alta se ha de recurrir a la importación para satisfacerla.

Sea como sea, los datos que ofrece Mercabarna -a tres años- indican que buena parte de las frutas y verduras que se transaccionan en el mercado barcelonés tienen una procedencia nacional -el 72%-, destacando por encima de todo Andalucía y la Comunidad Valenciana, además de la propia Cataluña -donde hay que inscribir los productos del Parc Agrari-. Entre el 28% restante destacan Francia, Holanda y un incipiente Ecuador. En lo que se refiere al pescado, algo más de la mitad -53%- proviene de aguas nacionales, sobre todo de Galicia, la propia Cataluña y la cornisa cantábrica, mientras que el otro 47% tiene procedencias europeas como Francia, Gran Bretaña o Noruega.

El Parc Agrari: polo hortofrutícola

Si Mercabarna es la despensa del área metropolitana, de Cataluña y una de las del mundo, el Parc Agrari del Baix Llobregat es su huerta. En concreto, 3.500 hectáreas de huertos que se extienden paralelos al río hasta la playa, bordeando el aeropuerto. Esta zona supone el 14% de la superficie de huerta de regadío de Cataluña, con unas 500 explotaciones -de las cuales la mitad son profesionales- que dan trabajo a unos 1.200 personas. Son datos que ofrece el Consorci del Parc Agrari, una entidad que vela por su protección. “Tenemos un rol de supervisión”, afirma a El Llobregat Gemma Francès, gerente.

> “Lluís Solanas (**Coop. Agrària Santboiana**): “Hasta que no se **valore** la **comida**, no iremos bien”

El Consorci lleva a cabo, además, una labor de cuidado de la fauna y la flora, de investigación y “hace de *lobby* payés cuando toca”, añade Francès. No obstante, el papel del Consorci es rebatido por algunos agricultores, que lo consideran un ente “intervencionista” [*ver páginas 12 y 13*], en palabras del samboyano Baldiri Ros, presidente del Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Francès sale al paso y responde que las normas en el Parc Agrari están escritas en el Plan Especial, que regula las actividades en este área. “Han de cumplir con la normativa y nosotros hemos de hacerla cumplir”, señala Francès, que considera que el posicionamiento del Institut Agrícola Català de Sant Isidre en este sentido es “ideológico”.

Pero es que por otro lado, hay quien desearía que el Consorci tuviera más peso o incluso se convirtiera en una entidad de derecho público con atribuciones más sólidas y determinantes. “Nos gustaría que el Parc Agrari fuera estado”, afirma Solanas, de la Cooperativa Agrària Santboiana. “Tendría que tener más peso en materia urbana, de control de vertidos o de lucha contra los huertos ilegales”, añade Solanas, que da un toque de atención a las administraciones locales para que sean “rápidas y

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

> Parés (**Unió de Pagesos**): "El **Parc Agrari** ha de ser una **unidad** dentro de la comarca"

ágiles", por ejemplo, a la hora de mantener cuidadas las zonas colindantes a las tierras cultivadas para que plagas u otros motivos puedan acabar afectando a las cosechas, en una zona jalonada por vías de comunicación de todo tipo y polígonos industriales. "Si la zona agrícola no se trata como un barrio más, iremos mal", incide.

Coincide en el fondo de la cuestión Lluís Parés, miembro de la comisión permanente de la Unió de Pagesos del Baix Llobregat, que sostiene que el Parc Agrari "ha de ser una unidad dentro de la comarca". Reivindica, además, la paternidad del proyecto de Parc Agrari -de la mano de Miquel Doménech- y que es necesario que los políticos "se quiten de la cabeza el tocho" y trabajen para poner en marcha proyectos en esta zona.

De hecho, para avanzar en este aspecto, el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) está en proceso de entrar en el Consorci del Parc Agrari para prestar colaboración técnica y económica en los aspectos ambientales de la zona relacionado con sus competencias.

Además, el AMB impulsará la promoción económica de los productos que se cultivan en el Parc Agrari, aprovechando "el potencial" de la red de mercados municipales del territorio, explican desde el AMB. Para Parés, esto supone una "primera piedra" para que el Consorci se convierta en una auténtica entidad de disciplina urbanística.

Potenciar la producción

Según datos ofrecidos por el Consorci, el volumen de producción del Parc Agrari está entre los 50 y 80 millones de euros al año. No obstante, Parés considera que podría rendir mucho más. "La producción del Parc Agrari se podría aumentar el doble si se arreglaran algunas zonas", asegura Parés, y pone como ejemplo espacios de Gavà. "La redonda formada por Sant Boi, Santa Coloma, una parte de Viladecans y El Prat es la mejor zona, el resto de tierras están degradadas", señala el representante de Unió de Pagesos, que propone ampliar el Parc Agrari hacia la zona de montaña, entre Torrelles y Cervelló.

La falta de relevo generacional

Parés introduce, aunque de manera tangencial, un tema que amenaza la continuidad del Parc Agrari, como son las tierras abandonadas y la falta de relevo generacional. Una cuestión que preocupa sobre todo a la Cooperativa Agraria Santboiana. Solanas expresa esta inquietud y lamenta la falta de jóvenes en la profesión. Y para muestra un botón: en la cooperativa tan solo cuentan con una persona que podría entrar en la categoría de 'joven'. De todas formas, considera que un payés "nace, no se hace".

Baldiri Ros, del Institut Agrícola Català de Sant Isidre, lamenta que "no se le da un futuro a los jóvenes" para que arranquen un proyecto agrícola. Solanas explica que han puesto en marcha un fondo de tierras para que los payeses que se jubilen puedan ceder sus campos a otros jóvenes que quieran recoger el testigo.

Parés quita hierro a la problemática de la falta de relevo generacional y aboga porque se faciliten unas pocas hectáreas a las personas que quieran dedicarse a trabajarlas.

Devaluación de los terrenos

¿Y la especulación? ¿Está en peligro el Parc Agrari por la presión urbanística? Desde la administración sostienen que esta zona está altamente protegida, y es un hecho que los precios de las tierras están bajando vertiginosamente. En este sentido, se están llevando a cabo ventas de grandes terrenos a precios muy bajos. "La tierra está bajando de precio en el Parc Agrari", constata Parés, algo que, de momento, alejaría el riesgo de especulación sobre esta zona. En Sant Boi, no obstante, el consistorio ha detectado cuatro fincas cercanas a zonas industriales en manos de inmobiliarias [*ver páginas 10 y 11*].

Sea como sea, de momento la huerta del área metropolitana se enfrenta al desafío de sobrevivir en un contexto de expansión urbana y de pérdida de mano de obra dispuesta a trabajar muchas horas en una tierra no siempre agradecida y en un sector que, a menudo, da una de cal y otra de arena.

En naranja, ampliación de la superficie del parc Agrari en Sant Vicenç | Ajuntament de Sant Vicenç

Sant Vicenç quiere abrirse al Parc Agrari

Sant Vicenç dels Horts quiere ampliar el Parc Agrari hacia su territorio. En concreto, desea incluir 40 hectáreas de uso agrícola de su término municipal, situados entre la BV-2002 y el barrio del Serral, que no entraron a formar parte del Parc Agrari en su momento porque sobre ellas pesaba el desarrollo de una Área Residencial Estratégica (ARE) que los hubiera transformado en suelo urbano. Fue durante el anterior mandato que el equipo de gobierno de Junts, ICV-EUiA y CiU paralizó dicho proyecto urbanístico.

Para blindar medioambientalmente esta zona, el Ayuntamiento plantea diversas acciones para promover la agricultura y el entorno natural. Por eso, el consistorio vicentino ha hecho una petición formal a la presidenta del Área Metropolitana de Barcelona, Ada Colau, para modificar el Plan Especial del Parc Agrari y añadir estas tierras al mismo. De esta manera, todos los campos que hay hasta llegar a la carretera de Sant Boi quedarían incluidos en esta zona.

En estos momentos, informan fuentes municipales de Sant Vicenç, el AMB está llevando a cabo los estudios urbanísticos pertinentes para delimitar con exactitud los nuevos límites del Parc Agrari en el municipio, teniendo en cuenta las reservas viarias existentes en el plan que contemplan el desdoblamiento de la carretera BV- 2002 de la Diputación, en su tramo desde el puente de la riera de Cervelló hasta los antiguos lavaderos. Esto haría necesaria la aprobación de una modificación del Plan General Metropolitano por parte del Ayuntamiento para definir el punto de contacto entre el Parc Agrari y la BV-2002.

Sant Vicenç también está inmerso en la adecuación de su zona cercana al río para conformar el futuro Parque Fluvial, que se comenzará a ejecutar a finales de este mismo año.

Masia de Can Comas, en El Prat, sede del Consorci del Parc Agrari | FJR

> La **facturación** de la producción del Parc Agrari está entre los **50 y 80 millones** de euros anuales

Sant Boi censa sus tierras del Parc Agrari para combatir el abandono

- Tan solo el 7% están desatendidas, frente a un 78% que sí que están conreadas
- El Consorci del Parc Agrari celebra la iniciativa y pide que se replique en el resto de municipios
- División de opiniones entre los payeses, que coinciden en la necesidad de cuidar las fincas

F. J. R.

Sant Boi cuenta con más de una cuarta parte del terreno del Parc Agrari. En concreto, posee el 26% del total del suelo de dicho espacio, que se traduce en 871 hectáreas de las 3.300 existentes. De hecho, es el municipio, de los 14 que lo conforman, con más peso territorial en el parque. Un dato que no pasa desapercibido para el Ayuntamiento de Sant Boi, que lleva a cabo una apuesta decidida por este espacio agrícola a las puertas de Barcelona. “Ha de ser un motor económico de la ciudad”, resumió la alcaldesa Lluïsa Moret en la presentación de la Carxofada, un auténtico homenaje al producto estrella samboyano.

Pero los tiempos cambian. Los hijos de los antiguos payeses están ahora por otras cosas, mientras que otros jóvenes que sí que querrían trabajar el agro -bien como oportunidad laboral o para poner en práctica sus conocimientos técnicos- no tienen fácil acceso a la tierra. Para evitar el abandono de las tierras y fomentar que se vuelvan a cultivar, el Ayuntamiento de Sant Boi acaba de elaborar un censo de

Pasa a la página siguiente

TIPOLOGIA	CAMPS	% SOBRE EL TOTAL DE CAMPS	HECTÀRIES
Conreats	603	78,63%	606,68
Abandonats	56	7,3%	46,62
Afectats per obres	5	0,65%	6,48
Contaminats	10	1,3%	28,75
Horts Il·legals	8	1,04%	3,54
Imprevistos	85	11,08%	175,63
TOTAL	767	100%	867,70

Arriba, resultados del censo de tierras elaborado por el Ayuntamiento de Sant Boi. Abajo, unas tierras cercanas a la cooperativa agrària santboiana | El Llobregat

Viene de la página anterior

los campos que tiene en el ámbito del Parc Agrari y sus estado.

El 80% de las tierras están conreadas

Se trata de unos datos a los que ha tenido acceso en exclusiva El Llobregat y que señalan que el 78% de los campos de Sant Boi están actualmente conreados, frente a un 7,3% que están abandonados [*ver tabla*]. En total se han contabilizado 767 fincas cultivables fruto de un trabajo de campo que el consistorio llevó a cabo durante la segunda mitad del año pasado y que ha presentado a los payeses a lo largo del mes de marzo.

Además de los campos cultivados y los que están abandonados, el Ayuntamiento ha contabilizado cinco fincas afectadas por obras y 10 contaminadas. En lo que respecta a este último caso, la regidora de Política Agraria, Ció Lerma, precisa en una conversación con esta publicación que se trata de terrenos que, a causa de vertidos u otras acciones, han quedado inservibles, al menos de momento, para la agricultura. Por último, la tipología de 'imprevistos' hace referencia a terrenos que no pueden ser conreados en su totalidad porque albergan material de obras próximas o por otras contingencias no previstas, como su propio nombre indica.

El próximo paso, en el que ya estamos inmersos, es presentar los datos a los payeses y ponerse en contacto con los propietarios de las tierras, sobre todo con los de las abandonadas. Es aquí donde quiere poner especial énfasis el consistorio y avanzar hacia un paradigma de plena ocupación de las tierras. Por este motivo, intentarán descubrir el porqué del abandono y, en los casos de extrema dejadez, requerir al propietario para que adecue la zona. En caso de no hacerlo, el gobierno municipal procedería de manera subsidiaria a acometer la limpieza.

No es una cuestión baladí esta de la limpieza, puesto que una finca sin los debidos cuidados puede afectar a la vecina. De hecho, el año pasado, recuerda Lerma, se desató una plaga en un campo abandonado que acabó afectando a una finca de la Cooperativa Agrària Santboiana.

Ció Lerma, regidora de Política Agraria: "Como pongamos **hormigón** en el **Parc Agrari, nos lo cargamos**"

Por otra parte, Lerma destaca también que han detectado cuatro fincas en desuso que están en manos de inmobiliarias y constructoras, cercanas a terrenos industriales. Esta ubicación podría permitir futuras recalificaciones o ampliaciones urbanísticas de industrias. "Como pongamos hormigón en el Parc Agrari, nos lo cargamos", alerta la regidora, que no obstante remarca que el Parc Agrari está muy protegido contra posibles desmanes urbanísticos. Esta protección entronca con el susto en el cuerpo que dejó el proyecto de Eurovegas, que preveía la construcción de un macrocomplejo de casinos y hoteles en la huerta del área metropolitana.

El Consorci lo celebra

Quien ya ha dado su visto bueno a la iniciativa ha sido el Consorci del Parc Agrari. Su gerente, Gemma Francès, explica a El Llobregat que, de hecho, quieren que se haga extensible al resto de municipios que forman el parque. Francès describe la relación con el Ayuntamiento de Sant Boi como "muy fluida" y destaca que lo importante de este trabajo es que se puedan cruzar las bases de datos de ambas instituciones. "Es importante no solaparse, nos tenemos que coordinar", dice al respecto la gerente.

Y siguiendo con el resto de actores, ¿cómo ve este proyecto la payesía local? Lluís Solanas, presidente de la Cooperativa Agrària Santboiana, lo ve con buenos ojos, sobre todo en lo que respecta al cuidado de fincas abandonadas que puedan perjudicar a las vecinas.

"Esto no arreglará nada"

Quien no lo tiene tan claro es el Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Su presidente, el samboyano Baldiri Ros [*ver páginas 12 y 13*], duda de la idoneidad del censo de tierras y asegura que no fomentará el acceso de los jóvenes al sector. "La solución es que los payeses tengan la opción de arrendar fácilmente, no de palabra, sino plasmándolo en un documento; si fuera así, no habría ninguna tierra abandonada en el Baix Llobregat", asegura resuelto Ros, que sí que se muestra de acuerdo, no obstante, con los requerimientos a los propietarios que no mantengan cuidadas sus fincas, aunque recuerda que ya existe la Ley de Fincas Manifiestamente Mejorables, de 1979, que regula este aspecto.

De todas formas, la preocupación por el relevo generacional se hace patente cada día. Desde el departamento de Agricultura de la Generalitat lo consideran una prioridad, e indican que en los últimos cuatro años más de 2.000 jóvenes se han convertido en payeses, mientras que 12.000 más se están formando en las diferentes escuelas agrarias -aquí hay que destacar la Escuela Superior de Agricultura del Campus de la UPC en Castelldefels-. Es por esto que la idea de crear un banco o bolsa de tierras para ofrecer a jóvenes que están buscando su terreno cobra fuerza. Sin embargo, ya hay voces contrarias a esta idea, como la del propio Ros, que pone de ejemplo el fracaso de la Safer francesa, que recoge las peores tierras del país galo. "Si quieren hacer esto todavía habrá menos agricultura en el Baix", augura.

La oferta espiritual crece en la comarca

Analizamos la eclosión de nuevas formas de espiritualidad en el Baix Llobregat y LH

Menos de la mitad de los ciudadanos se declaran católicos, cifra que tiende a la baja

División de opiniones entre los payeses, que coinciden en la necesidad de cuidar las fincas

F. J. R.

Cada vez menos gente se declara católica. Y esto va más allá de una sensación verificable en el día a día, ya que los barómetros del CIS y del CEO –estatal y catalán, respectivamente- arrojan datos que sustentan aún más si cabe dicha afirmación. El último de ellos, el del CIS de enero, indica que menos de la mitad de la población catalana dice ser católica. En concreto el 48,6%, la cifra más baja de toda España. Es un tanto por ciento dos puntos inferior al de diciembre de 2018. Por otra parte, casi el 70% de los catalanes reconocen no ir nunca a los oficios religiosos –tanto a los católicos como a cualquiera de los de la otra docena de confesiones que conviven en suelo catalán-, que se celebran en los más de 8.000 centros de culto esparcidos por Cataluña. De estos, 240 están en el Baix Llobregat [*ver gráfico*].

Por otra parte, el 43% de los ciudadanos y ciudadanas de Cataluña se declaran 'no creyentes' o directamente 'ateos' –tal y como los divide el barómetro del CIS-, mientras que el 6% son fieles de otras religiones, desde el islam, pasando por la Iglesia Evangelista, la de Jesucristo de los Santos de los Últimos Días –mormones-, los hindúes, los budistas y llegando a los Testigos de Jehová.

Nuevos caminos

"La secularización de la sociedad no tiene marcha atrás". Así de tajante se muestra el filósofo y teólogo hospitalense Antonio Fornés, que considera que Occidente "ha dado la espalda a su tradición católica". Y es que, de manera paralela a este proceso, al menos en los últimos años, ha ido creciendo el interés de una parte de la sociedad por la filosofía, creencias y prácticas orientales, vinculadas a la meditación, el yoga y el mindfulness o 'conciencia plena'.

Una 'nueva' espiritualidad -aunque de nueva tiene bien poco, ya que a menudo hunde sus raíces en tradiciones más antiguas que el propio cristianismo- a la que muchos se adhieren como bálsamo para afrontar una existencia marcada por un ritmo frenético y la sensación de soledad. ¿Moda pasajera o eclosión espiritual en la era de Acuario? El Llobregat ha entrado a analizar este fenómeno de la mano de sus principales actores.

Antonio Fornés:
"La **secularización** de la sociedad **no** tiene **marcha atrás**"

Olvidar el "cultivo de la propia fe"

Que cada vez hay más ciudadanos que desconectan de la fe y la religión tradicional es un hecho irrefutable. En declaraciones a El Llobregat, el obispo de Sant Feliu, Agustí Cortés, reconoce la sangría de creyentes y hace alusión a "causas internas y externas" de la Iglesia.

Sobre las causas internas, el obispo expone que, a su juicio, ha habido "una concentración casi exclusiva del trabajo eclesial en el compromiso y servicio al mundo, sobre todo en materia cultural y social", olvidando, prosigue, "otros aspectos como el cultivo de la propia identidad de fe". Es decir, que se ha ayudado más que predicado, todo y que alaba lo que define como "compromiso social y transformador" de la institución en las últimas décadas.

Por otro lado, el obispo Cortés reconoce la evidente secularización de la sociedad y la cultura, que da como resultado, según dice, "la voluntad de silenciar públicamente todo lo que hace referencia a aquello trascendente o Iglesia". "La secularización deja en manos de la cultura

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

del momento, con sus valores y contravalores, la configuración de las mentalidades", añade el prelado. En una línea similar se mueve Fornés, que afirma que declararse católico "está mal visto", y pone como ejemplo una experiencia propia. Entrevistado en 'La Contra' de La Vanguardia hace unos meses, el filósofo hospitalense se declaró católico, afirmación que no gustó a muchos lectores, que entraron a criticar la entrevista en las redes poniendo como principal pega su condición religiosa.

Un historial de agravios y polémicas

Para Ángel Fresneda, pastor evangélico de L'Hospitalet y antiguo militante anarquista, "hay mucha gente a la que se le eriza el pelo al hablar de cristianismo". Sin embargo, María José Bernete, presidenta de Ateos y Republicanos, entidad memorialista y de defensa de los derechos humanos con sede en Cornellà, expone unas razones que han podido contribuir a dicha desafección, como son "la pederastia en la Iglesia y la impunidad con la que ha abusado y abusa de los menores". Una cuestión de plena actualidad, tras meses en los que el goteo de presuntos casos de pederastia en la Iglesia por todo el mundo -y también aquí en Cataluña, donde los obispos de la Tarraconense se reunieron a mitad de febrero para tratar los supuestamente acontecidos aquí- han obligado al papa Francisco a celebrar una cumbre en el Vaticano para abordar la problemática.

Agustí Cortés, obispo de Sant Feliu: "Hay una voluntad de silenciar públicamente lo que hace referencia a la Iglesia"

Bernete también añade a la lista la polémica de las inmatriculaciones -sobre las cuales hablamos en el número de diciembre de esta publicación-, la negativa hasta hace unas semanas de obligar al Prior del Valle de los Caídos a permitir la exhumación de los restos de Franco y el posicionamiento de la institución sobre el aborto, el movimiento LGTBI o el resurgimiento del feminismo. "La Iglesia ha violado históricamente sus propios mandamientos", afirma Bernete.

El hombre, un ser espiritual

Por todo ello, Bernete defiende su ateísmo como "fruto de la razón" y no como "una cuestión de fe". "Ser atea no significa no tener valores éticos y morales, ni no reconocer el derecho en el ámbito privado a la práctica de cualquier religión", defiende.

Sea como sea, sí que hay algo en lo que coinciden gran parte de los aquí entrevistados. Y es que el hombre es un ser espiritual. "Es inquieto, no puede estar sosegado: no puede dejar de ser espiritual", argumenta Fornés. Algo en lo que coinciden, obviamente, tanto el obispo Cortés como el pastor evangélico Fresneda. Y también Carmen Valle, profesora de yoga de L'Hospitalet titulada

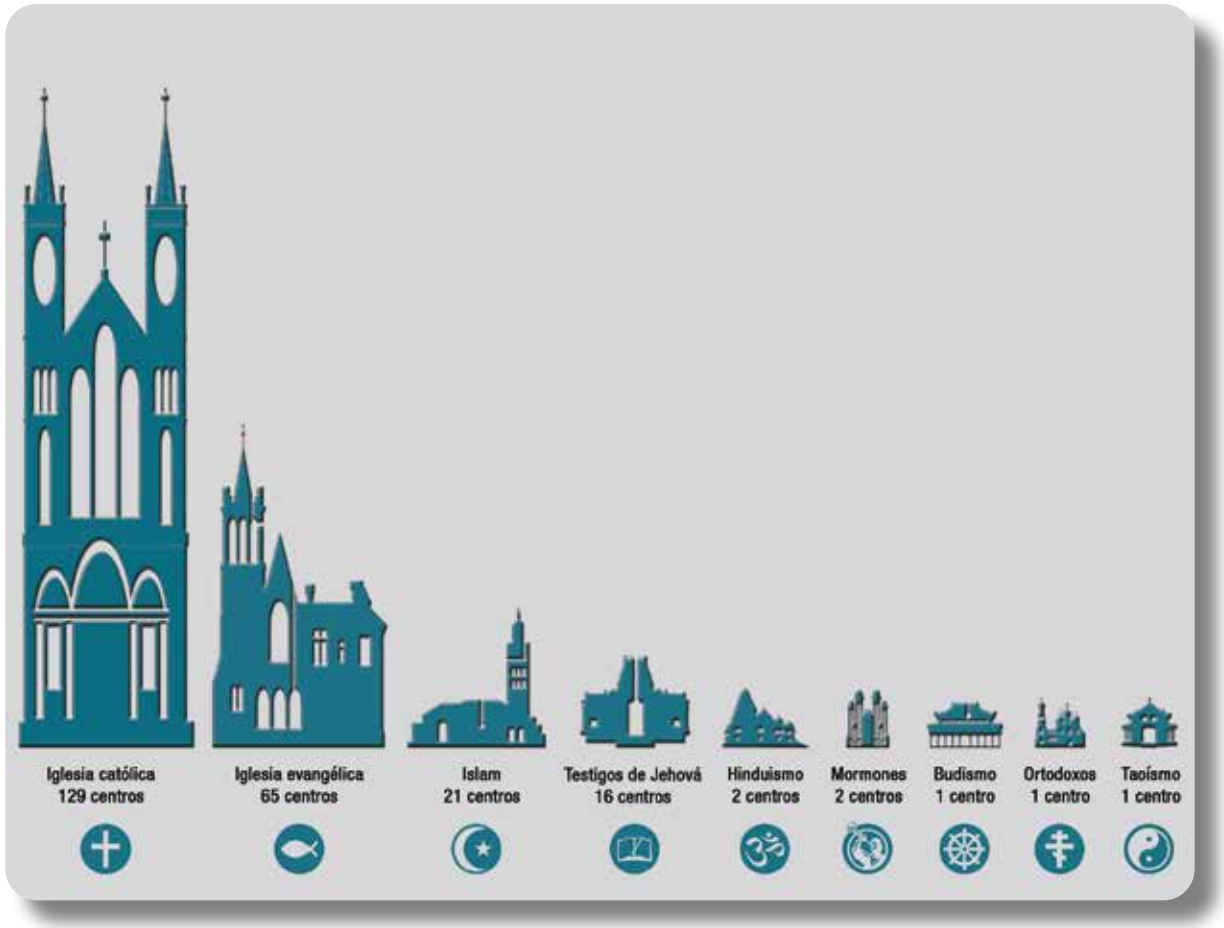

El paisaje de la comarca también cambia con la eclosión de otras formas de religiosidad y espiritualidad. A la derecha, el monasterio budista del Garraf, de estética muy alejada a la de las iglesias y monasterios cristianos (Santa Eulàlia de Mèrida en L'H, a la izquierda)

por el departament d'Ensenyament y sofróloga -experta en técnicas terapéuticas para aliviar el estrés y otros problemas psicológicos-, que asegura que estamos viviendo "un nuevo despertar de la conciencia". Valle hace más de dos décadas que imparte clases de yoga. Esta disciplina, que cuenta con cinco milenios de existencia a sus espaldas, experimentó en los 80 un boom de adeptos y ahora parece estar viviendo uno de sus momentos más dulces. De hecho, según datos de la web especializada Aomm un 12% de españoles aseguran ser aficionados. Valle reconoce este aumento de nuevos alumnos de yoga. "Hay más gente que lo practica y cada vez la sociedad está más abierta", asevera la profesora hospitalense.

El incremento de la práctica del yoga es una de las múltiples caras y disciplinas de esta mal llamada 'nueva espiritualidad', que se traduce en centenares de estudios y locales dedicados a terapias diversas. Valle, en este sentido, separa la espiritualidad del yoga de cualquier religión, en tanto en cuanto "no es dogmático", aunque asegura que "tiene un plano divino". "Los que lo practican encuentran en él una vía para la espiritualidad", dice.

Otra creencia que va a más es el budismo, religión

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

relacionada con el yoga -al igual que el hinduismo-, que no lo mismo, cuyos fieles crecen año tras año en Occidente, a menudo al amparo de conversiones de actores y cantantes famosos. Sobre el territorio destaca el templo budista Sakya Tashi Ling, en el Garraf, muy cercano a Castelldefels, que ofrece visitas guiadas a todo aquel que desee conocer más a fondo esta religión. Pero, ¿hasta qué punto puede un vecino o vecina del Baix Llobregat sumergirse en el budismo?

Fornés lo pone en duda. "Un vecino del Baix Llobregat no puede llegar a ser budista", sentencia el filósofo. Argumenta que "el pensamiento oriental es muy amplio" y recuerda que su filosofía "no es para relajarse". Un modo de ver el mundo muy alejado de nuestras convicciones y tradiciones occidentales. Fornés prosigue en esta línea y aborda la cuestión del *mindfluness*, cuyos cursos llenan la oferta de centros de formación e incluso universidades y causan sensación desde hace unos años. El filósofo lo tilda de "pseudoespiritualidad" y considera que triunfa porque "tiene una pátina de modernidad y es más fàcil" que adentrarse en los clásicos que han forjado nuestra cultura judeocristiana.

Coincide en parte Valle, que considera que es "imposible" que los occidentales seamos como los orientales. "Hemos vivido una realidad diferente, tenemos otro bagaje cultural, no puedo ni quiero ser como ellos", afirma la profesora de Yoga. No obstante, esto no quita que

Carmen Valle, profesora de **yoga** de L'Hospitalet: "El yoga **no** es una moda, sino que se ha puesto de moda"

se puedan coger o aprehender aspectos positivos de las prácticas orientales, remarca.

Por su parte, Bernete dice no atreverse a hablar de "renacimiento espiritual" en una sociedad "capitalista neoliberal donde lo inmediato y exterior es todo y no hay ni tiempo para mirar hacia el interior".

¿Una moda?

Desde la Iglesia celebran esta recuperación de la espiritualidad, "aunque sea entendida solo como interioridad", afirma el obispo Cortés. "En algunos casos no pasa de ser una moda o un tipo de terapia relajante", dice, y argumenta que lo que entiende la Iglesia por espiritualidad "no es exactamente una concentración en el yo íntimo", sino más bien "una recuperación del corazón donde habita el amor más perfecto, el espíritu de Jesucristo".

Valle sale a rebatir esta afirmación y destaca que "el yoga no es una moda", sino que "se ha puesto de moda". "Está abierto a todas las religiones", añade la instructora, que remarca que mediante la práctica del yoga se puede alcanzar lo que cada uno considera por divinidad.

Algunos de ellos jóvenes, una franja de población más abierta a abrazar otras maneras de vivir la espiritualidad y la religión. El obispo reconoce el "envejecimiento de la población creyente y practicante" y pone el foco en los jóvenes, a los que siguen considerando "una auténtica riqueza de la civilización y de la Iglesia". Cortés pone el foco en dónde se produce la socialización de los jóvenes en el mundo occidental y qué valores y sentido de la vida fundamenta sus actitudes en este mundo globalizado. En este sentido, el prelado destaca que la Iglesia "no recorrerá a la táctica de disimulo o de falseamiento demagógico del Evangelio".

El panorama religioso en la comarca

En el Baix Llobregat, tal y como se puede comprobar en el gráfico de la página 6, conviven actualmente 10 confesiones religiosas. Éstas cuentan con 240 centros de culto esparcidos por toda la comarca, de los cuales más de la mitad -129 en concreto-, son católicos. La siguiente confesión religiosa con más templos es la evangélica, que cuenta con 65 en toda la comarca, sin contar L'Hospitalet, donde la Plataforma de Iglesias Evangélicas (PIEH) tiene contabilizadas 64, más las que funcionen sin permisos. Esta confesión supera al islam, que cuenta con 21 centros en el Baix Llobregat, siendo los más importantes el de Al-Tauba de Cornellà o el que se abrió en 1974 en Sant Vicenç dels Horts de la mano de Bayt Al-Thaqafa.

Pasa a la página siguiente

Municipio	Bodas católicas	Bodas civiles
Abrera	6	52
Begues	4	28
Castelldefels	24	257
Cervelló	4	32
Corbera de Llobregat	9	54
Cornellà de Llobregat	19	311
Esparreguera	13	94
Esplugues de Llob.	19	117
Gavà	31	186
Hospitalet de Llob.	83	847
Martorell	10	83
Molins de Rei	13	96
Olesa de Montserrat	3	86
Pallejà	3	40
Prat de Llobregat	30	243
Sant Andreu Barca	8	88
Sant Boi de Llobregat	27	291
Sant Esteve Ses.	2	48
Sant Feliu de Llob.	28	156
Sant Joan Despí	15	141
Sant Just Desvern	17	66
Sant Vicenç dels Horts	14	113
Santa Coloma Cerv.	8	24
Torrelles de Llobregat	0	20
Vallirana	11	53
Viladecans	27	228
Total	428	3.754

En Torrelles ya nadie se casa por la iglesia

El 90% de los matrimonios que se celebran en el Baix Llobregat y L'Hospitalet son por lo civil, según los últimos datos que publica Idescat, correspondientes a 2017. Por municipios, destaca por encima de todo Torrelles, en donde nadie se casó por la Iglesia y todo fueron matrimonios civiles. Porcentualmente, le siguen Sant Esteve –con un 4% de bodas católicas-, Pallejà –con el 7%- y Cornellà –con tan solo un 6% de bodas tradicionales-.

Por el contrario, los que más se casan por la Iglesia son los de Gavà y Corbera, con un porcentaje idéntico del 14,3%. El segundo lugar lo ocupa Esplugues, con un 13,7% de bodas católicas, seguida de Begues y Cervelló, con el 12,5%.

Una estadística que reafirma la idea de que, con el paso de los años, se van abandonando las viejas tradiciones. En este ranquin destaca, a parte de Torrelles, Sant Esteve Sesrovires, con un 96% de bodas civiles.

Aunque todavía menores en número, cada vez se registran más matrimonios de otras religiones diferentes a la católica. En 2017 se registraron 37 de estas en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, casi la mitad de ellos en esta última ciudad.

***No se ofrecen datos para Castellví, Collbató, El Papiol, La Palma y Sant Climent de Llobregat**

Viene de la página anterior

Sobre esta cuestión, Fresneda asegura que la iglesia evangélica es la que más crece, pese a la "decadencia religiosa" en la que, asegura, vive la sociedad. Según el CEO de noviembre de 2018, a parte de católicos, ateos y agnósticos, el 2,5% de catalanes se declara evangélicos o protestantes, el 1,5% musulmanes, el 0,4% testigos de Jehovà, el 0,5% budistas y un 0,2% cristianos ortodoxos.

¿Apostatar?

Sea como sea, cada vez son más frecuentes las personas que deciden darse de baja del catolicismo. No existen datos fidedignos de cuánta gente apostata en España, y ni la Iglesia ni las instituciones públicas cuentan con ellos. Bernete es una de estas personas. "En mi caso si apostaté y para mí fue sencillo", explica, aunque añade que en ciertas partes de España "es mucho más difícil hacerlo e incluso imposible". De todas formas, prosigue la presidenta de Ateos y Republicanos, "la apostasía no te hace desaparecer del censo católico", ya que alegan que el bautismo "es irreversible". "Si para votar necesitas cumplir los 18 años, quizá para formar parte de una doctrina se tendría que exigir lo mismo", propone.

Elija lo que elija una persona, la dimensión espiritual del hombre, pese a los matices, es innegable. "No somos seres humanos en una aventura espiritual, somos seres espirituales en una aventura humana", que dijo el jesuita Theilard de Chardain.

Cuando Cornellà dejó de tener a una virgen como alcaldesa

Hasta hace un par de años, Cornellà tuvo una alcaldesa honoraria. Y además perpetua y celestial. Se trata de la Virgen del Rosario, que fue nombrada como tal el 26 de abril de 1959 por parte del entonces alcalde franquista Josep Rius, a la sazón jefe local de Falange. Un nombramiento que recordaba una placa conmemorativa colocada a las puertas del Ayuntamiento.

Dicho nombramiento fue revocado a lo largo de 2017, después de dos debates en dos sesiones diferentes en el Pleno. El primero, en el mes de abril a través de una moción presentada por la regidora no adscrita Mari Carmen López, que no prosperó al encontrarse los votos en contra de PP, Ciudadanos y PSC, además de la abstención de ERC. Estos dos últimos partidos, a diferencia de populares y naranjas, esgrimieron razones técnicas para no dar apoyo a la propuesta.

En julio, finalmente, el Pleno revocó el nombramiento y la virgen dejó de tener su cargo de alcaldesa honoraria. "Su revocación no se ha de entender como un acto que vaya en contra de ninguna creencia o religión, sino que solo se trata de una designación que

hoy en día no se tendría que contemplar", reza la moción que dio cumplimiento al acuerdo de revocación.

La placa fue finalmente retirada, pero trasladada a pocos metros, en la iglesia de Santa María, lo que para María José Bernete, de Ateos y Republicanos, demuestra que España "no es un estado laico" y que hay "miedo al lobby católico".

Evangélicos vs Ayuntamiento de LH

- Las iglesias evangélicas de la ciudad se sienten discriminadas por el consistorio
- Lamentan lo que consideran "restricciones" normativas a la hora de regularizar sus templos
- El regidor de Bienestar dice que se les ayuda a buscar locales adecuados

F. J. R.

"Evangélicofobia". Bajo este lema se manifestaron las iglesias evangélicas, agrupadas en la Plataforma de Iglesias Evangélicas de L'Hospitalet (PIEH), poco antes de Navidad ante la puerta del Ayuntamiento. Denunciaban "discriminación" municipal a la hora de obtener una licencia de apertura de centros de culto y "denegación sistemática" de sus solicitudes de permiso para el uso de la vía pública.

Un mes después se reunieron con el regidor de Bienestar Social, Jesús Husillos, al que mostraron su malestar y urgieron a buscar una solución, puesto que en 2020 finaliza la moratoria para los centros de culto que no tienen licencia -el 80% de iglesias evangélicas, según la PIEH-. A partir de aquí, los locales sin los papeles en regla se enfrentan a sanciones y al cierre. "La fecha límite que establece la Llei de Centres de Culte para obtener licencia municipal cada vez está más cerca y, con ella, la inaceptable amenaza de cierre de más de 50 iglesias", avisa la PIEH.

En declaraciones a El Llobregat, el regidor Husillos destaca que son muchas las iglesias evangélicas de la ciudad que han ido consiguiendo licencias y han hecho "el esfuerzo" de adaptar sus locales a la normativa. Además, alerta de que hay muchos centros de culto evangélicos que no han comunicado su existencia y que, por lo tanto, "es imposible tener una cifra exacta de cuántos locales están abiertos y no disponen de licencia". En este sentido, Husillos considera importante que dichas iglesias tengan "vocación de permanencia" allí donde se abran.

Por otra parte, la PIEH también critica que el reglamento municipal, el Plan de usos de centros de culto de 2013, los condena al ostracismo. "Margina a las iglesias en cuanto a su ubicación y vulnera, por tanto, el derecho a la práctica y expresión religiosa", asegura la PIEH. De hecho, muchos de sus centros de culto han de acabar abriendo en zonas apartadas como polígonos industriales.

Sobre esta cuestión, Husillos alaba aquella normativa, que "garantiza la seguridad de los centros de culto y la convivencia con su entorno". De hecho, algunos de los requisitos que exige es que no se pueda abrir un centro pared con pared con viviendas. "Esto se aplica a todos los espacios de culto", responde Husillos en referencia a las críticas por presunta "discriminación" hacia los evangélicos. "Ser una iglesia no significa que no se tengan que observar unas mínimas medidas de seguridad", asegura. El concejal, además, recuerda que desde su área se hace acompañamiento a las congregaciones evangélicas para encontrar un local adecuado a la normativa.

Sea como sea, la PIEH exige una "respuesta clara" a sus reivindicaciones. Husillos, por su parte, destaca la colaboración municipal con muchas iglesias evangélicas.

POR UN CRECIMIENTO SALUDABLE

QUEREMOS AYUDARTE A QUE TUS HIJOS COMAN DE FORMA EQUILIBRADA

NESTLÉ for HEALTHIER KIDS

En Nestlé creemos que instaurar buenos hábitos en los niños es fundamental para su salud y calidad de vida futuras. Por eso hemos desarrollado, junto al Hospital Sant Joan de Déu, el Método Nutriplato®: una completa guía y un plato físico que te ayudarán a planificar una alimentación más saludable para tus hijos.

Más información en www.nutriplatonestle.es

Con la colaboración de

SJD Sant Joan de Déu Barcelona · Hospital

Nestlé
A gusto con la vida

L'Hospitalet y Sant Vicenç: con el peso de la tradición en sus hombros

Ambas ciudades destacan por albergar actos religiosos relevantes durante la Semana Santa: las procesiones de la 15+1 y los 'Armats'

Estas celebraciones, sobre todo en Sant Vicenç, mezclan tradiciones locales muy antiguas con expresiones originarias de otras regiones

F. J. R.

Pese a que las crifras muestran que cada día hay menos personas que se declaran católicas, el peso de esta tradición sigue impregnando nuestras vidas. Y para muestra un botón: el calendario litúrgico marca, en gran parte, las celebraciones y los días festivos.

En este sentido, la Semana Santa, aunque a la práctica supone un desahogo que funciona como unas mini vacaciones a principios de año, sigue rigiéndose por el calendario religioso -más bien lunar, puesto que su ubicación la marca la primera luna llena de la primavera-. Una semana desprovista, en gran parte, de su significado inicial de recogimiento y compunción, pero en la que aún resisten expresiones de religiosidad tradicional en muchos puntos de Cataluña. En el caso del Baix Llobregat y L'Hospitalet, dos colectivos representan esta contumancia y resistencia de lo que Machado describió en su famosa La Saeta -y musicó Serrat más adelante- como "la fe de mis mayores". Se trata de la Hermandad 15+1 de L'Hospitalet y las procesiones de Sant Vicenç dels Horts, protagonizadas por los 'Armats' y el 'Auto Sacramental', una costumbre que data del siglo XVI. Durante siete días, esta localidad vive intensamente la pasión, aglutinando las tradiciones catalanas más antiguas que se mezclan con las costumbres llegadas desde otros puntos de España. En concreto, la Semana Santa vicentina se condensa en cuatro actos que tienen lugar en cuatro días: el Auto Sacramental -Martes y Viernes Santo-, la Procesión de Penitencia o del silencio -el Viernes Santo-, la 'Desfilada dels Armats' -tradicionalmente días antes de comenzar la semana de pasión y luego el Martes y Viernes Santo- y el Viacrucis -el Viernes Santo-.

La 15+1: 40 años de añoranza

La Hermandad 15+1 nació hace poco más de 40 años en el barrio de Pubilla Casas de L'Hospitalet, fruto de la añoranza de la tierra y sus tradiciones en fechas tan señaladas por parte de un grupo de emigrantes andaluces y de otras regiones de España.

A menudo definidos como laicos, su presidenta, Judith Nevado, cuestiona en una conversación con El Llobregat dicha denominación. "Conceptualmente es imposible que seamos laicos, cuando representamos en la calle fe y religión", argumenta, a la vez que recuerda que, pese a tener estatutos civiles como otras entidades, sus imágenes o pasos están bendecidos -aunque su relación con la iglesia ha tenido altibajos a lo largo de las ultimas cuatro décadas-. Cuarenta años después, la Semana Santa de esta cofradía se ha acabado convirtiendo en una referencia no solo en Cataluña, sino en el resto de España.

Procesión de 'la Borriquita', del domingo de Ramos, saliendo de la sede de la cofradía 15+1 en la bóbila de l'Hospitalet a hombros de los hermanos | el llobregat

Procesión del Silencio en Sant Vicenç dels Horts

Judith Nevado (Cofradía **15+1**): "Conceptualmente es **imposible** que seamos **laicos**"

Un esfuerzo de todos

Una relevancia que supone a la vez una responsabilidad año tras año. Nevado explica que ya están trabajando "a tope" con los preparativos. Como novedades para este año, el tercero de Nevado como presidenta -es la primera mujer que se puso al frente de la hermandad-, destaca los arreglos realizados en el paso de la Virgen, concretamente en las parihuelas -que sirven para transportar a la imagen a cuestas- y las almohadillas de los costaleros. Acciones que se han podido llevar a cabo "con el esfuerzo de la gente de la entidad". De hecho, Nevado destaca la importancia de la colaboración, como la que impulsan con la nueva hermandad de la Amargura, que procesiona en la Torrassa, también en L'Hospitalet, desde el año pasado.

Siguiendo esta línea, Nevado asegura que, lejos de ir a menos, cada año tienen la "suerte" de contar con nuevos socios.

La de L'Hospitalet no es la única Semana Santa -en este caso de inspiración andaluza- del territorio. Cornellà, Castelldefels o El Prat cuentan con hermandades que hacen estación de penitencia los días importantes como el Domingo de Ramos -con las diferentes salidas de 'La Borriquita- y el Viernes y Sábado Santo.

V GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

Profetas en su tierra: El Llobregat entrega sus quintos premios

Mireia Navarro, Alfred y Aitana, Oriol Junqueras, el Consell de les Dones, Espigoladors y Cinta Tort, los premiados de 2019

La gala congregó en Atrium Viladecans a 300 personas, entre autoridades, vecinos y representantes de entidades del territorio

Redacción

La revista ha celebrado en Atrium Viladecans su quinta gala de premios ante unas 300 autoridades e invitados, entre los que destacan alcaldes y alcaldesas de la comarca como Carles Ruiz, alcalde de Viladecans; Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi; Antoni Poveda, alcalde de Sant Joan Despí, o Lluís Tejedor, alcalde de El Prat, además de autoridades como el secretario de Comunicación del Govern y Medios de Comunicación, Antoni Molons.

Los siete galardonados, dentro de las seis categorías d, han sido la directora de Ràdio Cornellà, Mireia Navarro, por el programa 'La placeta del temps' –Premio Aguas Cristalinas-, los cantantes Alfred y Aitana –Premio a la Mayor Crecida-, el ex alcalde de Sant Vicenç dels Horts Oriol Junqueras –Premio Caudal Amazónico-, el Consell de les Dones del Baix Llobregat –Premio Ribera Solidaria-, Espigoladors –Premio Afluente Verde- y Cinta Tort –Premio Aguas Bravas-, conocida artista y activista en las redes contra la presión estética sobre la mujer.

Entre los nominados había otros activos de la comarca como el cineasta Luis Campo Vidal, el periodista Francesc Perearnau, Rosalía, los atletas María Vicente y Carles Castillejo, Antonio Orozco, el Consell Esportiu del Baix Llobregat, la Fundació Gasol, las plataformas Salvem l'Olla del Rei y el Sindicat de Llogaters, el alcalde de Sant Joan Despí Antonio Poveda y el Grup de Patrimoni de L'Hospitalet.

Por otro lado, y por segundo año consecutivo, se ha entregado el Premio al Anunciante, que reconoce la confianza y fidelidad para con El Llobregat. En esta edición ha recaído en BigMat Garro, cuyo director general, Albert Milé, ha sido el encargado de recoger el galardón de manos de los presentadores de la gala, el director de El Llobregat, Francisco Javier Rodríguez, y la periodista de ETV, Sara Torremocha. De hecho, la ceremonia ha sido retransmitida en directo por ETV, la televisión del Baix Llobregat, por tercer año consecutivo.

Intervenciones emotivas

Los ganadores han ido desfilando por el escenario de Atrium para recoger los premios y dar las gracias por haber sido elegidos por los lectores de El Llobregat. Mireia Navarro ha destacado el duro trabajo necesario para tirar adelante programas de radio como 'La Placeta del Temps', mientras que la madre de Alfred ha leído una emotiva carta de agradecimiento de su hijo en la que ha recordado la influencia que la comarca ha tenido en su vida. Por su parte, el hermano de Oriol Junqueras, Roger Junqueras, que ha sido el encargado de recoger el premio de manos del presidente del Consejo Editorial de El Llobregat, Xavier Pérez Llorca, ha dado las gracias en nombre de su hermano y ha reivindicado su estima por el Baix Llobregat.

En el caso de las representantes del Consell de les Dones, la Consellera comarcal Vicky Castellanos y la propia secretaria del consell, Montserrat Curtó, han puesto de manifiesto el potencial feminista del Baix Llobregat gracias a la celebración del Congrés de les Dones. Espigoladors, por su parte, ha reivindicado su labor social –ataviados con los petos que usan en su labor- mientras que Cinta Tort ha usado la poesía para ensalzar la lucha feminista.

Más participación que nunca

Cabe destacar que esta quinta edición de los premios El Llobregat ha sido la que más participación ha registrado, ya que ha cuadriplicado los votantes del año pasado. Una muestra de la consolidación de la cabecera y de la celebración anual e itinerante por diversas ciudades de la comarca.

De hecho, este año ha tocado celebrarla en un escenario de lujo, Atrium, cedido por el Ayuntamiento de Viladecans para acoger un acontecimiento que ha contado con la eléctrica participación del Grupo Le Danse, que han presentado dos energéticas coreografías en exclusiva para esta gala.

Una mirada al futuro

La gala también ha servido para presentar las novedades y proyectos de futuro. En este sentido, El Llobregat ha anunciado que ya trabaja en la reedición del libro 'Qui és Qui al Baix Llobrgat i l'Hospitalet', una obra de referencia que hace un barrido de 360 grados de todo lo que concierne a la comarca, desde el ámbito sanitario, cultural, deportivo, político, religioso, de seguridad, económico o laboral. Para adaptarse a los nuevos tiempos, el libro se convertirá en una página web en constante actualización hasta 2023, que verá la luz en septiembre, aunque también estará disponible en papel por encargo vía Amazon.

Por otro lado, el equipo de la publicación El Llobregat ya trabaja en la elaboración del 'Estiu al Baix 2019', una edición especial y anual que sirve para destacar los atractivos de la comarca y que es una auténtica guía del Baix Llobregat. Este año, desde una perspectiva de turismo de proximidad y de kilómetro cero.

Además, El Llobregat ha anunciado la celebración del primer El Llobregat Open Chess, un torneo internacional de ajedrez que tendrá lugar del 3 al 11 de diciembre próximos en el pabellón Estruch, cedido por el Ayuntamiento de El Prat para la ocasión. Para más información e inscripciones se ha de visitar la web elllobregat.com. De momento ya han confirmado su presencia seis Grandes Maestros, entre ellos Edouard Romain y Oleg Romanishin, y siete Maestros Internacionales.

Los Premios El Llobregat se organizaron por primera vez en enero de 2015 en L'Hospitalet con el objetivo de reconocer la labor de personas y entidades del territorio. Tras el estreno de aquella primera edición, la publicación ha celebrado un total de cinco ediciones: L'Hospitalet (2015), Sant Boi (2016), El Prat (2017), Gavà (2018) y Viladecans (2019) en esta cita anual que sirve de fiesta de la cabecera, pero también del territorio con una amplia presencia institucional.

V GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

Mireia Navarro - Premio Aguas Cristalinas

"El premio es para los **vecinos** y **vecinas** que han aceptado hacer el **relato** de su vida"

M. Jesús Castillo, madre de Alfred, premiado junto con Aitana con el galardón de Mayor Crecida

"Gracias por el apoyo a la **nueva generación** de la **cultura** del Baix Llobregat"

Roger Junqueras recoge el premio Caudal amazónico en nombre de su hermano, Oriol Junqueras

El **Baix Llobregat** es la comarca de nuestra **infancia** y de nuestro **corazón**"

Vicky Castellanos, consellera comarcal, recoge el premio Ribera Solidaria al Consell de les Dones

"Recoger el premio es un **honor**; es de todas las **baixllobregatinas** y a su trabajo

Este premio es un **privilegio** y un **reconocimiento** al trabajo hecho"

Cinta Tort, premiada con el galardón Aguas Bravas

"En la **periferia** también hacemos cosas; es importante **tejer** cosas fuera de la ciudad

V GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

La gala celebró un lustro de vida y se consolida como un evento importante a nivel comarcal

El alcalde de Viladecans dio el pistoletazo de salida a la gala con su discurso

La gala de premios de El Llobregat en imágenes

Los presentadores de la gala: el director de El Llobregat, Francisco J. Rodríguez, y Sara Torremocha, periodista de ETV, televisión que volvió a retransmitir en directo la gala

Algunos de los nominados esperando a conocer el veredicto de los lectores, que votaron a sus preferidos durante los tres primeros meses del año

V GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

El grupo Le Danse animó la ceremonia con dos eléctricas actuaciones

Los asistentes a la gala pudieron disfrutar de la edición de abril de El L lobregat un día antes de su salida

El padre de Aitana, Cosme Ocaña, agradece el premio otorgado a su hija

A la gala asistieron unas 300 personas, entre autoridades y vecinos del Baix Llobregat y l'Hospitalet

SERGIO MEDIALDEA. El primo de Zumosol. Ha vuelto a ser el azote de los abusones tras confesar recientemente

“Ser el primo de Zumosol tras sufrir ‘bullying’ fue un premio del universo”

Pasó de sufrir acoso escolar a convertirse en el defensor de los acosados. Fue en televisión, interpretando al famoso primo de Zumosol que marcó una época. Sin embargo, hasta hace pocas semanas nadie sabía que tras el cachas que protegía a su primo de los abusones había una historia de sufrimiento que casi acaba con su vida. Rompió su silencio para convertirse en activista contra el *bullying* y actualmente colabora con la asociación No al Acoso Escolar (NACE). Además, está preparando una canción contra esta lacra junto con el productor de Shakira, que interpretará él mismo. Personaje polifacético, además de modelo es escritor y da charlas sobre motivación y crecimiento personal. Ahora es agente inmobiliario, aunque reconoce que le hace “mucha más ilusión” vender un libro que un piso. La historia del ‘patito feo’ versión gavanense.

Medialdea nos explica el calvario que vivió de pequeño (a la derecha)

F. J. R. Baena

Modelo, escritor, *coach*, conferenciante sobre motivación y crecimiento personal... No paras.

Esa fue la filosofía que me ayudó a superar el *bullying* cuando tenía 18 años.

Lo sufriste desde los ocho años.

Pero el plato fuerte fue de los 14 a los 18. Esa filosofía me enseñó a decir basta ya, que no debía aguantar estas cosas. Y esto me llevó a escribir mi segundo libro.

‘Vuelve a escribir tu historia’. Tú lo hiciste.

Pero no le debo nada al *bullying*. He roto mi silencio para que ningún niño en el mundo tenga que sufrir lo que sufrí yo. Si puedo deberle algo al acoso, es que gracias a él siempre he tenido los pies en el suelo

¿Cómo ha influido esa experiencia en tu vida?

Yo siempre digo que el niño asustado sigue viviendo en mí, lo que pasa es que ahora soy yo el que domina al niño asustado y no al revés.

¿Cómo comenzó todo?

Yo fui el feo del instituto. Medía 1,46, tenía pelo de cacerola y gafas de culo de vaso increibles por un problema de estravismo extremo. A mí me llamaban óxido de hierro, porque el símbolo del hierro es *Fe* y el de óxido la *O*. Yo llegaba a mirarme al espejo y sentirme que era la persona más fea del mundo.

¿Qué impacto ha tenido eso en tu vida?

Lo coqueto que pueda ser es porque ese feo sigue estando ahí y te arreglas un poquito para gustar. Yo tengo la necesidad, la carencia de gustar a los demás.

> El niño **asustado** sigue viviendo en mí, solo que ahora soy **yo** el que lo **domina** y no al revés”

Y a los 18 pegas el estirón...

Fue una locura.

Y a partir de aquí la gente empieza a aceptarte.

¡Claro! Porque ya tienes éxito. Ya sobresales. Sales en televisión, desfilas para pasarelas... Te ven como una estrella.

Entonces llegó tú papel televisivo como el primo de Zumosol.

Aquello fue el premio del universo.

Es que pasaste de víctima a ser el que defendía a niños que sufrían *bullying*. Justicia poética.

No lo preparé ni lo busqué. Para mí fue como la venganza divina. En las charlas que hago con NACE en los colegios siempre digo que ojalá hubiera tenido yo un primo de Zumosol.

No lo tuviste, pero acabaste metiéndote en ese papel. ¿Te ayudó eso a superar el trauma?

Claro. Me dio muchísima seguridad. Salir en anuncios y en pasarelas era como un sueño. Uau! Yo mismo me decía: “Lo que estoy consiguiendo, cuando estuve a punto de quitarme la vida en las vías de Castelldefels”.

¿Cómo llegaste a ese extremo?

El *bullying* es un monstruo que se lleva lo más valioso que tenemos, nuestros hijos, nuestro futuro. Cuando humillas tanto a una persona, le mermas el alma hasta que tiene ganas de desaparecer, y cuando empiezas a pensar que mereces ese *bullying* aparece la sombra del suicidio. Llegas a darte asco, y ahí es cuando piensas que lo mejor es desaparecer.

Tú lo experimentaste.

Estando en las vías miraba y decía: ¿Cuál será el tren que me haga desaparecer?

¿Qué te detuvo?

¿Cómo podía hacer aquello a mis padres, las únicas dos personas que me aceptan y me aman por encima de todo, tal y como soy?

Pasa a la página siguiente

que sufrió acoso escolar. “He roto mi silencio para que ningún niño sufra lo que yo sufrí”. De Gavà.

Medialdea interpretó al primo más famoso de la televisión. En la imagen, uno de sus anuncios de 1991

Viene de la página anterior

Entonces cogí, me subí al tren y me fui a mi casa. Mis padres nunca han sabido esto, se enteraron el 12 de abril cuando salí en televisión.

¿Cómo se lo tomaron?

Mi madre falleció hace año y medio. Para mi padre fue un poco duro saber que estuve en las vías de Castelldefels. No se lo esperaba, siempre me educó para ser fuerte. Yo creo que guardé ese silencio porque no quería ser un cobarde para él. Por eso siempre le digo a todos los niños que no guarden silencio, que lo digan, porque es la única forma de que los ayuden.

¿Por qué rompiste tu silencio?

Hace dos meses se suicidó un chico de Usera (Madrid) que sufría *bullying*. Y luego está el de Los Barrios, en Cádiz. Este chico lleva dos años y medio postrado en una cama y no puede hablar, no ve y no se puede mover. Por el *bullying*. Intentó quitarse la vida con pastillas. Yo le llamo el ángel caído del *bullying*. La canción que estoy haciendo con el productor de Shakira se la dedicaré a él, y un euro de cada libro que vendo de *Vuelve a escribir tu historia* va para su familia.

¿Crees que tu paso al frente para explicar que sufriste acoso escolar ha tenido repercusión?

Yo pensaba, ¿cómo reaccionará la gente cuando sepan que el primo de Zumosol, el superhéroe que defendía a los niños, sufrió un *bullying* terrible? Estoy súper orgulloso, mi mujer siempre me dice que voy a ayudar a miles de niños inconscientemente. Fui el personaje que fui, y quiero que el primo de Zumosol sea recordado por ayudar a los niños que sufrían *bullying*.

Y así ha sido, ¿no?

Espero que se me recuerde así. También quiero poder llegar a escribir la verdadera historia del primo de Zumosol.

> “El **miedo** más grande que existe es el miedo a la **vida**. Es el más **peligroso**, el que más te **anula**

¿Nos puedes avanzar algo?

Es esto que te he explicado, pero mucho más detallado.

Volviendo al acoso, muchos dicen que hay que responder de primeras para que el agresor te deje en paz. ¿Es tan fácil?

No, qué va. A mí con 14 años y 1,46 me vinieron tres chicos de COU, de 18 años y de más de 1,80. ¿Cómo iba yo a pegarme con ellos? O cuando te cogen en el lavabo, la típica escena de las películas, porque allí no los ven los profesores.

¿Por qué no lo explicaste?

Es que en aquella época a esto se le decía “cosas de críos”. A todos los que sufran *bullying*, les digo que no bajen la mirada al acosador. Así, le dices que no eres tan débil y pasará de ti. También les digo que no se aíslen, porque empiezas a adentrarte en la oscuridad.

¿Cómo crees que se puede poner fin al *bullying*?

Defiendo que la única manera de erradicar el *bullying* es que los padres tengan en cuenta cómo educan a sus hijos. El *bullying* nace en la educación que dan los padres a sus hijos.

Tú criticas que hay padres que se creen que sus hijos son perfectos…

Sí. Y que nunca abusarían de nadie, y que si lo hacen es porque no son débiles, sino fuertes, como hay que ser en la vida. ¿Pero realmente el hecho de ser fuerte significa humillar al débil? Hay que ser fuerte ante la vida, y no reírse de los demás por cosas que no han elegido, como algún rasgo físico.

Los padres y la educación, otro tema que daría para varias páginas. Para empezar, me viene a la cabeza la actitud de algunos de ellos en el deporte infantil.

Es muy fácil que los padres les digan a sus hijos que son un paquete, que no saben jugar a fútbol… En cambio, el hijo podría decir: “Papá, ¿por qué te metes conmigo cuando no eres el mejor padre ni marido del mundo, y aún así te quiero por encima de todo?”. Le está dando una lección. La figura del padre para los niños es como la de Dios. Tú pagas con tus hijos la frustración que tienes dentro de ti, de no poder llegar a ser alguien jugando a fútbol, por ejemplo. Y a lo mejor el chaval es buenísimo escribiendo.

Por último, te quiero preguntar por tu faceta de *coach*. ¿Cuál es el denominador común de las personas que acuden a ti pidiéndote ayuda?

No amarse a uno mismo. Tener la necesidad de la aprobación de los demás, una carencia de atención por parte de los padres.

¿Y algún miedo o preocupación en concreto?

El miedo más grande que existe es el miedo a la vida. Es el más peligroso, el que más te anula. Pero todo está aquí [*se señala la cabeza*]. El miedo no existe, lo alimentas tú.

¿Qué pasa con el agua?

Alarma tras varios episodios de vertidos tóxicos en la comarca

El problema genera reproches y acusaciones entre administraciones

F. J. R.

Julio y agosto han sido dos meses complicados en lo que a la -ya maltrecha- salud de las aguas de nuestra comarca se refiere. A mitades de julio, dos episodios de mortandad de peces se sucedían en menos de una semana en Castelldefels y El Prat, mientras que en agosto el temporal que azotó el litoral provocó el enésimo vertido de miles de metros cúbicos de aguas fecales en Gavà y Castelldefels. Además, desde el Ayuntamiento de Olesa avisaban en agosto que el agua de diversas fuentes naturales del municipio no era apta para el consumo humano, tras llevar a cabo varios análisis.

Que la salud del río y de otras rieras o fuentes de la comarca lleva décadas sin ser óptima no es, desgraciadamente, una novedad. No obstante, los diversos episodios sucedidos en las últimas semanas han hecho saltar las alarmas en el Baix Llobregat. ¿Estamos haciendo todo lo posible para mejorar el estado de nuestras aguas y, en especial, las del río Llobregat, la arteria de la comarca?

Flotando sin vida en la Olla del Rei

El primer episodio de este verano tuvo lugar en julio en Castelldefels, en el espacio natural de la Olla del Rei, en cuyo estanque aparecieron una mañana decenas de peces muertos. La plataforma en defensa de este espacio denunció los hechos y "el mal estado general del espacio" y achacó la mortandad a un posible vertido de aguas fecales por parte de la estación de bombeo cada vez que hay fuertes lluvias. Por su parte, técnicos del Ayuntamiento y de la Agencia Catalana del Agua (ACA) descartaron tal hipótesis y explicaron que lo que acabó con la vida de los animales fue un "episodio natural" de eutrofización, causado por la falta de aportación de agua y su estancamiento.

Sea como fuere, los ecologistas exigen a las administraciones un plan de viabilidad futura de este espacio natural, catalogado como Zona Húmeda de Cataluña, y "soluciones reales" para mejorar su estado actual, que describen como "un peligro" para la fauna que allí habita.

> Las **aguas fecales** están cargadas de **bacterias** que pueden provocar **infecciones**"

Pasa a la página siguiente ➡

L'APUNT

Fugas en el vertedero

El miembro de Les Agulles Jaume Grau, alerta de las infiltraciones de aguas contaminadas en el subsuelo, un tema poco conocido pero con unas consecuencias graves sobre el medio. En la comarca hay varios puntos que sufren esta problemática, como la zona de Barnasud, pero hay un punto preocupante como es el vertedero del Garraf. Pese a que fue clausurado hace 13 años, se ha constatado que las aguas de la Falconera, un río subterráneo cercano, están cargadas de elementos tóxicos debido a una posible infiltración.

Desembocadura del río subterráneo de La Falconera, en donde se filtran elementos nocivos del vertedero | ERC GAVÀ

A mitades de julio el grupo Les Agulles denunció que habían aparecido decenas de peces muertos en el río, a la altura del puente de la C-31, en el término municipal de El Prat. Unos días antes había tenido lugar en la Olla del Rei, Castelldefels, un episodio similar. A la derecha, una imagen de una de las fuentes de Olesa que se han cerrado al consumo humano por haber detectado elementos nocivos.

Viene de la página anterior

Más peces muertos en El Prat

Unos días más tarde del incidente en la Olla del Rei, Ecologistes en Acció - Les Agulles alertó que habían aparecido decenas de peces muertos, esta vez a la altura del puente de la C-31, en el término municipal de El Prat. A falta de un análisis más concluyente, los activistas apuntaron a un posible vertido contaminante de alguna industria cercana o sistema de colector de aguas fecales de algún municipio ribereño, puesto que detectaron que el río bajaba con aguas turbias.

En este sentido, recordaron que el río Llobregat "ha sufrido numerosos impactos de todo tipo" a lo largo de las últimas décadas, y lamentaron que con episodios como este se produce un "retroceso" en la recuperación de un cauce altamente salinizado y hace inútiles los esfuerzos por regenerar las aguas con aportaciones de la depuradora de El Prat río arriba. Unas aportaciones que lleva a cabo el ACA, junto con el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y el beneplácito de la Generalitat, aunque hay voces que las tildan de despilfarro energético y abogan por tener más de una depuradora.

Con todo, y en referencia a la mortandad de peces, Les Agulles reclamó a las administraciones que investigasen los hechos para delimitar responsabilidades de lo que describen como "grave delito ambiental".

Vertidos de aguas fecales

Les Agulles explica que en julio remitió un escrito a la Fiscalía pidiendo que investigara estos casos pero, a raíz de otros hechos similares acontecidos a mitades de agosto, han vuelto a enviar otro escrito para que vean que se trata de algo "repetitivo". Así lo explica a esta publicación Jaume Grau, miembro del colectivo ecologista que ha denunciado que tras el temporal del día 12 de agosto -que causó estragos en el litoral de la comarca que aún son visibles en ciudades como Castelldefels- se vertieron miles de metros cúbicos de aguas fecales en las rieras de Gavà que acabaron en la playa, donde se indicó el peligro con una bandera amarilla. Aguas cargadas de "coliformes fecales, que pueden provocar infecciones de genitales, oido, boca u ojos", avisa Grau. Por otro lado, el domingo 25 de agosto el Ayuntamiento de Castelldefels prohibió el baño en 100 metros de la playa de la Pineda a causa de la rotura de una tubería de fecales en Gavà, hecho que perjudicó a los comerciantes de la zona, tal como han lamentado a El Llobregat.

La entidad recuerda que el vertido de aguas fecales está prohibido por la Unión Europea, que solo los contempla en situaciones excepcionales por posibles problemas en la red. De hecho, los ecologistas ponen el acento en estas redes, las cuales "no están hechas para transportar solo aguas fecales". "No hay una red diferenciada de aguas pluviales y fecales", lamenta Grau, que exige que se adapten las redes de alcantarillado para que haya recorridos diferenciados. Además, desde Les Agulles apuntan al AMB, al ACA y, en este caso, al Ayuntamiento de Gavà como los responsables, puesto que, consideran, hacen pasar estos episodios como "normales".

Acusaciones cruzadas

Fuentes del ACA consultadas por El Llobregat explican que, cuando llueve mucho, en los municipios que no hay redes separativas -un recorrido para aguas pluviales y otro para residuales; Castelldefels y Viladecans sí tienen- las aguas fecales rebosan y se juntan con las pluviales y son vertidas en el medio. Sin embargo, las mismas fuentes rechazan que la red no trabaje correctamente o no esté suficientemente dimensionada, y defienden este funcionamiento "normal", pensado para la protección de la propia red de saneamiento y del sistema de tratamiento.

Además, apuntan a la administración local como la responsable de construir redes separativas u otros sistemas de gestión de las aguas, como los depósitos de retención de pluviales. No obstante, no lo ven igual desde el Ayuntamiento de Gavà. La teniente de alcalde de Medio Ambiente y Transición Ecológica, Rosa M. Fernández, acusa al ACA y al AMB de "inacción" en este sentido, puesto que son ellas, sostiene, las "responsables de resolver esta cuestión y financiar las obras necesarias". Fernández remarca que este es un hecho que "preocupa y ocupa" al gobierno municipal, el cual ha puesto sobre la mesa, asegura, soluciones como el depósito antidescargas del Arboretum. Además, detalla que el año pasado, "pese a no ser responsabilidad municipal", el consistorio gavanense puso en marcha una prueba piloto de depósito antidescargas del sistema de saneamiento de la riera de Parets para minimizar el problema.

Agua no potable en fuentes de Olesa

El otro foco de preocupación por la salud de las aguas de la comarca ha aparecido en Olesa, donde los servicios de Medio Ambiente de la Diputación y del municipio han determinado que las fuentes de los Encantats, Vilapou, del Frare Pau y de los Rabassaires no son aptas para el consumo humano. Beber agua de estas fuentes es un riesgo para la salud humana, alertan desde el consistorio, que asegura que no cumplen con los niveles de referencia del recuento de bacterias coliformes, un hecho "habitual" en los últimos años, desde que se hacen análisis.

Una problemática, la salud de las aguas, que forma parte de los 17 Objetivos de Desarrollo Sostenible (ODS) y que, de momento, sigue sin resolverse.

Radiografía a los vecinos de cuatro patas

No votan ni pagan impuestos, pero su presencia se hace cada vez más patente

Analizamos diferentes ámbitos que afectan a la vida de los animales de compañía

Carlos Manzano

No solo el Homo Sapiens vive en el Baix Llobregat. La población de la comarca se compone de diferentes animales, muchos de ellos en estado salvaje o en libertad, aunque otros los hemos adoptado como miembros de nuestras familias: las mascotas. Seres serviciales que mejoran nuestras vidas tanto física como psicológicamente.

Aunque el trato a estos 'otros habitantes' no siempre es el correcto. En las temporadas festivas, como las vacaciones de verano o Navidad, es cuando más abandonos se producen de perros y gatos, principalmente. Las protectoras de animales hacen, en general, un trabajo de recogida e intentan reinsertarlos mediante la adopción a familias o entidades. Una segunda oportunidad que les permite acceder a fundaciones como Affinitty o Purina para comenzar a trabajar en terapias psiquiátricas contra la depresión o la esquizofrenia, perros policía que han llegado a salvar a sus compañeros como Kenia en Sant Andreu de la Barca, o siendo adoptados por los agricultores del Parc Agrari como apoyo en las labores del campo.

La tenencia de mascotas crece día a día | Archivo

El Prat, Viladecans, Gavà y Castelldefels, los cuatro municipios con playas en la comarca, no tienen ninguna habilitada para perros u otro tipo de animales durante todo el año. Aunque las playas del Remolar-Filipines y de Cal Francès, en Viladecans permiten entrar con el perro atado fuera de temporada alta, del 1 de octubre al 31 de marzo. Por otro lado, se han hecho quedadas de Golden Retriever, por ejemplo, en las playas de El Prat, pero con muchas dificultades por parte del consistorio y las personas que paseaban por la costa, según nos han explicado los organizadores.

En L'Hospitalet muchos dueños son sancionados en la mayoría de plenos por conductas incívicas como no recoger las heces en la vía pública. Por esta razón, la segunda ciudad de Cataluña junto a Sant Boi, El Prat, Esplugues, Cornellà, Sant Vicenç dels Horts, Sant Joan Despí y Sant Just Desvern valoraron la opción de censar a los perros por el ADN de sus heces y así poder determinar, mediante los análisis de los excrementos abandonados en las calles, quiénes realizan estas acciones incívicas y poderlos así sancionar. Cornellà fue pionera en este aspecto, llegando a multar a los dueños de los canes con hasta 3.000 euros por no recoger sus deposiciones.

¿Cómo viven estos otros habitantes del Baix Llobregat y L'Hospitalet? En la presente edición analizamos los principales aspectos que afectan a la vida de nuestras mascotas, desde terapias, adopción, abandono, funcionamiento de protectoras y perreras hasta las necesidades que tienen estos animales.

Animales humanizados

Castelldefels es una de las ciudades que más protege a sus animales de compañía

Perros y gatos tienen la obligación de estar censados y llevar el chip de identificación

Los expertos avisan que la tenencia de especies exóticas “está fuera de control”

C. M.

Los animales de compañía también deben estar censados. Los perros y gatos deben registrarse en el ayuntamiento, que a la vez incorporará los datos en ANICOM -aplicación informática del registro general de animales de compañía- de la Generalitat de Catalunya. De esta forma, pasan a ser los otros habitantes del Baix Llobregat y L’Hospitalet, cumpliendo con el papeleo administrativo y la burocracia, como si de una persona se tratase.

Respecto al censo, es obligatorio en todas las localidades de la comarca. Esto se debe, en parte, a un control necesario de los consistorios y otras administraciones supramunicipales, para controlar posibles agresiones de perros potencialmente peligrosos o evitar la proliferación de colonias de gatos en los parques y plazas. Los dueños de animales no registrados, si el ayuntamiento se percata de dicha irregularidad, pueden ser multados con cantidades que oscilan entre los 90 euros de mínima en Castelldefels y los 2.000 de máxima en el caso de Sant Feliu. Además, de la misma manera que los seres humanos nos identificamos mediante el DNI, los perros y gatos deben ir con el microchip correspondiente y atados para evitar “descontrol” dentro de las ciudades.

Castelldefels protege a los canes

La ciudad costera por excelencia del Baix Llobregat no cuenta con ninguna playa habilitada para perros ni para poder pasear con cualquier otro animal. Sin embargo, su Ayuntamiento tiene una de las legislaciones más restrictivas en lo que respecta a protección contra el maltrato animal o el abandono. Los perros deben ir siempre atados en Castelldefels, como en la mayoría de municipios, aunque en ciudades como Viladecans o L’Hospitalet pueden correr libremente por zonas de recreo e incluso en algunos parques.

Las sanciones por infracciones como no llevar atado al can o no recoger sus excrementos en Castelldefels oscilan entre los 90 y 300 euros, algo inferiores al resto de la comarca, donde pueden llegar a superar los 750 euros. Los perros potencialmente peligrosos deben salir a la vía pública con el bozal puesto.

Sobre este aspecto, los ayuntamientos y la Generalitat consideran las razas *akita inu*, *bullmastiff*, dóberman, dogo argentino, dogo de Burdeos, fila brasileira, mastín napolitano, *pit bull terrier*, perro de presa canario, *rottweiler*, *Staffordshire*, t*errier staffordshire* americano, tosa japonés -*tosa inu*- y *american bully*, como perros peligrosos o con potencial para llegar a serlo. Curiosamente, el *bull terrier*, una de las razas más estigmatizadas por diversos ataques a personas, no está incluido dentro de este parámetro, por lo que puede circular por las calles sin necesidad de bozal.

	Castelldefels	Viladecans	L'Hospitalet	Martorell	Sant Feliu
Perros atados en el casco urbano	Siempre	Siempre salvo en zonas de recreo	Siempre salvo en zonas de recreo	Siempre	Siempre
Multa por perro o gato no censado	90 a 150€	100 a 400€	100 a 400€	1.000 a 5.000 pesetas*	401 a 2.000€
Obligatoriedad de bozal en perros potencialmente peligrosos	✓	✓	✓	✓	✓
Multas por no recoger los excrementos	150 a 300€	100 a 400€	Hasta 750€	1.000 a 5.000 pesetas*	100 a 400€
Máximo de animales de compañía en una vivienda	3	3 piso 5 casas/masia	6	Según el caso	Según el caso

Comparativa de las diferentes ordenanzas de tenencia de animales de compañía en diversas ciudades de la comarca de diferentes zonas. Destacan las multas más bien bajas de Castelldefels o el hecho de que la normativa oficial de Martorell todavía cuente las sanciones en pesetas, lo que es indicativo de su antigüedad | Elaboración propia
***Algunas ordenanzas municipales expresan las sanciones aún en pesetas**

Las **multas** por no **registrar** a un perro o un gato pueden llegar a los **2.000 euros**

Animales exóticos “fuera de control”

A banda de gatos y perros, hay diferentes animales que están triunfando en las tiendas. Estamos hablando de las mascotas exóticas, que están a la orden del día y, muchas veces, fuera de control. Así lo alerta la FAADA, la Fundación para el Asesoramiento y Acción en Defensa de los Animales, tras presentar el primer estudio sobre animales exóticos del país. Gran parte de las especies en venta, al igual que perros y gatos, requieren unos cuidados específicos, más cuando se trata de especies semidomésticas y no autóctonas.

Las especies invasoras, como sucedió en su momento con el cangrejo americano en el Canal Olímpic de Castelldefels, han mermado la fauna de la comarca en los últimos años. A pesar de estas prohibida su venta en toda España, en muchas ocasiones se encuentran a la venta por internet o en tiendas especializadas. Los compradores desean tener un ejemplar único que muchas veces se escapa, es abandonado o incluso tirado por el retrete. Los caimanes son un buen ejemplo de ello, ya que suponen un gran riesgo para la seguridad debido a su naturaleza depredadora, además de para la salud pública, al tratarse de criaturas portadoras de enfermedades que se transmiten de animales a personas. Sin ir más lejos, hace un año incautaron un dragón de Komodo en pésimo estado en Cornellà, entre otros reptiles. Su dueño fue detenido y, según ha podido saber El Llobregat a través de fuentes de la investigación, el animal finalmente falleció.

En otro orden cosas, y ya desde el punto legal, los amantes de estos animales venidos de medio mundo pudieron disfrutar de ellos a finales de septiembre en La Farga de L’Hospitalet, donde tuvo lugar la mayor concentración de reptiles y anfibios del sur de Europa: la 50ª edición de Expoterraria. Los visitantes pudieron disfrutar de la fauna más exótica sin ser dañina para el ecosistema frágil de nuestra comarca.

Terapias con perros: “Ellos no te juzgan”

La Fundación Affinity realiza tratamientos sanitarios en L’Hospitalet con animales

Trastornos como la dependencia son más fáciles de tratar con la ayuda de los canes

C. M.

Los perros no solo son animales de compañía, también curan enfermedades y nos facilitan la vida. Desde la domesticación del can, hace más de 30.000 años en la cultura auriñaciense, se han utilizado para suplir unas necesidades o mejorar algunos aspectos en los que los humanos somos incapaces de desarrollar una correcta adaptación. Por su fino olfato y oído fueron enormemente valorados, especialmente para la caza y la guarda, y sus costumbres sociales siempre congeniaron muy bien con las personas. Aunque el gran descubrimiento no fue la domesticación sino las utilidades que en pleno siglo XXI tienen nuestras mascotas.

La Fundación Affinity, con sede en L’Hospitalet, y Purina, en Castellbisbal, han potenciado en los últimos años el papel clave que tienen tanto física como psicológicamente en nuestro día a día. Maribel Vila, adiestradora y experta de la Fundación Affinity, asegura que a nivel fisiológico “el hecho de estar con un perro de manera regular, hace que toda una serie de hormonas se activen”, lo que provoca un bienestar generalizado más allá del apoyo y compañía que psicológicamente puedan aportar a la persona. Por esta razón, son utilizados como acompañamiento para recién nacidos o en embarazadas, y dan también apoyo a mujeres que han sufrido violencia de género o para superar la depresión porque, al final, “ellos no te juzgan”.

> “Él [el perro] te acepta **seas como seas**, tengas el problema que tengas

Un atajo contra la depresión

El Hospital Benitto Menni, en Sant Boi, es uno de los centros para el tratamiento de trastornos mentales de referencia a nivel catalán y español, pionero en sus terapias con perros aportando beneficios a nivel emocional, como la disminución de la depresión. En este proyecto conjunto con la Fundación Affinity, Vila destaca que “este tipo de iniciativas son con las que los perros pueden mejorar y aportar más a la sociedad”.

De hecho, trabajar con perros es “muchas veces más rápido que hacerlo con otro tipo de terapias”, asegura la adiestradora de la fundación, insistiendo en que se tiene que ver “como un trabajo de equipo”. Una depresión, a menudo, se estigmatiza y revela una parte en la cual el paciente no obtiene lo que desearía de su círculo más cercano. ¿Quién puede aportar esas carencias emocionales? Un perro. “Él te acepta seas como seas, tengas el problema que tengas y, además, pueden captar esa parte emocional que a veces pasa desapercibida para el resto”, sentencia Vila. La aceptación es un pilar fundamental de la satisfacción que el can aporta al paciente, aumentando hormonas como la oxitocina -relacionada con el placer-, o mejorando la autoestima y la motivación personal. Los perros rompen las barreras sociales impuestas a la depresión.

Los perros ayudan en terapias con gente mayor | Affinity

Trabajar con perros es más fácil

Los canes son recogidos en muchos casos en la calle o en protectoras y perreras, de hecho, más de la mitad de los adiestrados para usos terapéuticos por Fundación Affinity son adoptados. Aunque los payeses también cumplen una función similar. Lluís Parés, histórico dirigente de la Unió de Pagesos del Baix Llobregat, asegura que “siempre hay que tener un perro en el campo” porque, entre otras cosas, “avisa cuando hay una persona desconocida dentro del terreno”. Además, por su olfato, sirven para mantener la cosecha a salvo de conejos o ratas. Un trabajo recíproco entre perro y persona.

Más allá del sector primario, también se encuentra en otro tipo de empleos: como en la seguridad. En el último medio siglo se ha potenciado la utilidad de estos animales para la detección de drogas en infraestructuras como el Aeropuerto de El Prat o apoyando al agente de policía en sus patrullas. Un caso muy representativo en la comarca es el de la Policía Local de Sant Andreu de la Barca, donde incluso han impulsado un proyecto piloto en el que los canes expertos de la unidad policial acompañan a niños autistas para mejorar sus capacidades de relacionarse. Demostrando, una vez más, que nuestras mascotas no son simples animales de compañía.

L’APUNT

Kenia: La mejor perra policía es del Baix Llobregat

Javier Gómez, agente de la Policía Local de Sant Andreu de la Barca, propuso junto a otro compañero la creación de una unidad canina en el municipio en 2010. En estos últimos nueve años, esta división policial ha destacado por su calidad en la mejora de la seguridad y búsqueda de sus canes. Tanto es así, que la perra policía más veterana de Sant Andreu, Kenia, fue premiada, en 2018, con la Medalla al Mérito Policial por Unión Nacional de Jefes y Directivos de Policías Locales (Unijepol). Aunque antes de ello ya era un referente en España, salvando la vida de su guía, el agente Gómez, en 2015 cuando quedó gravemente herido durante una actuación policial.

KENIA PARTICIPA EN UN PROYECTO CON NIÑOS AUTISTAS

Cinco mascotas abandonadas al día

- Cada año se quedan sin hogar cerca de 1.800 perros y gatos en la comarca
- La mayoría de estos animales son desahuciados en mayo y agosto

C. M.

La cruda realidad: no valoramos lo que tenemos. Alrededor de 37 perros y gatos son abandonados cada día en Cataluña, unos cinco al día en el Baix Llobregat, más de 1.800 al año. Muchas campañas, como 'Él nunca lo haría', intentan concienciar a la población de que son seres que ayudan, tal como se ha explicado en este dossier de El Llobregat en el ámbito terapéutico, además de mejorar la calidad de vida de las personas. Pero sus utilidades no es lo más importante de esta situación: son seres vivos que sienten y padecen. Saben captar mejor que nadie las emociones, principio del que muchas veces carecemos.

Las estadísticas aportadas por los estudios de Fundación Affinity aseguran que tan solo el 43% de los perros y gatos que acaban en protectoras logran ser adoptados cada año. La mayoría de los animales se abandonan durante los meses de mayo y agosto, un 35% de los perros y un 44% de los gatos totales desahuciados al año. El dato es mayor en los felinos por ser época de cría, reproduciéndose en las casi de 60 colonias de gatos que existen en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. El descontrol de estos clanes felinos resulta molesto para los vecinos, pero también para estos animales que luchas por la supervivencia, luchando entre ellos para muchas veces acabar mutilados: sin ojos, nariz o alguna extremidad.

Regalos de Navidad que acaban en la calle

La mayoría de las mascotas son regaladas para las fiestas navideñas; en muchos casos encuentran un lugar para toda la vida y en otros no son más que el simple impulso infantil de sus dueños. El entusiasmo por tener un nuevo miembro en la familia se desvanece durante los primeros meses del año para el 33% de los canes y el 24% de los felinos, siendo ese aumento durante los meses de verano mayor, motivados por las vacaciones en las que la mascota se convierte en un estorbo.

Quizás el descaro en el abandono tan solo sea del 9% de la población, que tiene la capacidad de llevar a una protectora a su gato o perro, aunque en este sentido sea "mejor" que dejarlos en la calle. El problema es el siguiente: tan solo el 25% lleva microchip. La mayoría de las veces no se puede localizar a sus dueños y, en el caso de poder contactar con ellos, no quieren que se les devuelva el animal. En este caso, se ponen en marcha fundaciones como Affinity y Purina, que adoptan a la mayoría de sus canes para terapias, protectoras y perreras o los payeses que recogen a los olvidados en el Parc Agrari.

Algunos de los animales que ha acogido la asociación María Adam, de Begues

L'APUNT

Los payeses luchan contra el abandono

Lluís Parés, exdirigente de la Unió de Pageses, explica que ha tenido cuatro perros en sus campos en todos los años que estuvo activo como agricultor. Todos recogidos en los caminos o en las mismas cosechas del Parc Agrari. Hace años las tierras eran propiedad de pequeños propietarios que tenían siempre un perro para guardar el campo o exterminar los animales nocivos. Ahora, se ha ido diluyendo este tipo de modelo y se ha avanzado hacia las empresas agrarias más mecanizadas que prescinden de estos animales, con extensiones cada vez mayores.

Esto ha provocado que la recogida de canes haya disminuido, aunque Parés asegura que "cada vez se ven menos perros abandonados en los campos". Al final, los payeses sabían de la utilidad que tenían y, actuando de protectoras, les daban una segunda vida enseñándoles a "ir por el campo", función que aprendían muy rápido.

Imagen de dos perros abandonados en 2016 por sus dueños en fincas del parc agrari y que fueron recogidos por agentes rurales para su rehabilitación

Los voluntarios de las protectoras compensan el olvido municipal

Las perreras se enfrentan cada día a la crueldad del abandono y la desidia política

Abordamos dos casos con final feliz de perros con una segunda oportunidad

Lucas Cañete

En los últimos años han surgido diferentes iniciativas de vecinos que, de forma voluntaria y sin ánimo de lucro, han creado protectoras con las que poder ayudar a los animales abandonados. Estas protectoras responden a la poca o nula iniciativa de los ayuntamientos, que a veces optan por contratar empresas externas. A diferencia de las empresas, las protectoras no ganan dinero con la adopción de animales y sobreviven a partir de donaciones y la venta de artículos propios.

"A veces no podemos curar a un animal y lo tenemos que sacrificar porque no tenemos dinero para las operaciones", explica Nerea Rodríguez, una de las encargadas de Proaniplan, protectora de Castelldefels especializada en gatos. No son pocos los obstáculos que enfrentan. Una de las grandes limitaciones de las protectoras es el dinero. Otra, la falta de concienciación de la gente respecto al cuidado de los animales.

Hablando con los voluntarios se escuchan muchísimas historias donde el comportamiento animal es precisamente el del ser humano. Para Rodríguez, se debería empezar por educar en el cuidado de los animales en los colegios. Una idea que comparte Oscar Rius, presidente de Huella Canina. "Falta mucho por hacer y por desgracia hay muy poca implicación de los ayuntamientos, que son los que tienen la verdadera responsabilidad sobre estos animales en la vía pública", lamenta Rius.

Método CES

Las colonias de gatos callejeros son comunes en cualquier barrio, especialmente en aquellos en los que no hay ninguna protectora que trabaje para controlarlos. Y entran en conflicto con los vecinos. No son pocas las veces en las que un vecino envenena la comida de una colonia y al día siguiente aparecen decenas de felinos muertos.

Para que los gatos puedan vivir sin amenazas y los vecinos no vean afectado su bienestar, las asociaciones protectoras son clave. El método con el que trabajan es el CES: Captura, Esterilización y Suelta. Con esto se busca controlar las colonias de gatos, que no alteren el bienestar de los vecinos y no se perpetúen las colonias callejeras.

"Prefiero comprarlo"

Cuando un animal abandonado llega a una protectora suele ser sometido a un proceso de desparasitación, castración, es dado de alta en un censo y se le coloca un chip identificativo. El animal queda listo para ser adoptado, pero hay gente que al ver que tiene que pagar los costes veterinarios, prefiere comprar en lugar adoptar.

Comida, medicación y visitas al veterinario son gastos que tienen todas las protectoras, y a duras penas logran cubrirlos con donaciones. "La gente cree que las protectoras ganamos dinero, es una leyenda urbana que es mentira", se queja Nerea Rodríguez.

El humano como animal cruel

Más de una vez, las protectoras se han encontrado con animales abandonados que tenían el chip de localización. Lamentablemente, al contactar con los dueños, estos han reafirmado su voluntad de dejarlo a su suerte. "Ya no lo quiero más", es una de las respuestas comunes. "Tenemos la esperanza de que la gente cambie", confiesa Rodríguez. Historias como las dos que se explican a continuación hacen pensar que tal vez es posible un futuro donde respetemos a los animales como se merecen.

Arriba, conan, el perro mezcla de dogo argentino y Gran danés, integrado perfectamente en su nuevo hogar. A la derecha, Ángel Miñarro con sus dos canes adoptados | Cedidas

> "La gente cree que las **protectoras** ganamos **dinero**, y es una **leyenda** urbana

El Ángel de Tana y Fura

Ángel Miñarro, vecino de L'Hospitalet, se define como "un amante de perros" y su historia es fiel prueba de ello. En enero de 2018, Ángel adoptó a Fura, una perra de ocho años de la raza bulldog francés que se encontraba en muy malas condiciones y apenas podía caminar. "Pasó por tres familias y no entiendo por qué, es buenísima". Con el cariño y cuidado de Ángel, Fura se recuperó y hoy vive feliz con su dueño.

Teniendo ya un animal de compañía, y viviendo en un piso compartido con tres personas, Ángel recogió en agosto a Tana. La cachorra fue abandonada en un contenedor de basura. Por suerte, apareció su salvador. Historias como la de Ángel nos hacen pensar que, si bien hay 'animales' dispuestos a abandonar a sus perros, también hay gente buena dispuesta a rescatarlos.

Lauren y Conan

"Hace un año y medio decidimos adoptar un perro y empezamos el proceso de visita de refugios y perreras", cuenta Lauren, vecino de Torrelles. En una visita al refugo municipal de Sant Boi (RMAC), Lauren conoce a Conan, un perro mezcla entre Dogo Argentino y Gran Danés.

Al ser un perro grande y fuerte, los cuidadores lo tenían apartado debido al peligro que podía suponer para el resto de los animales por su comportamiento agresivo. Conan necesitaba cariño y adiestramiento, y lo encontró con Lauren."Los únicos conocimientos que tenía eran los capítulos de Cesár Millán, 'El encantador de perros', y cosas que leí días antes", confiesa. "Era cuestión de darle cariño". "Ahora es un perro super obediente, no tiene ningún problema", agrega.

Las mascotas en nuestro día a día: Más visibilidad y aceptación

"Hay una parte emocional muy potente que nos vincula con los perros"

Las ciudades de la comarca potencian el uso de pipicanes para fomentar el civismo

Cada vez más empresas son 'pet friendly' y dejan llevar animales al trabajo

C. M.

La familia se amplía cuando entra un perro o un gato en ella. Así lo entienden diferentes defensores de estos animales o fundaciones que fomentan el uso del modelo *pet friendly*. De hecho, tanto es así, que Maribel Vila, adiestradora de la Fundación Affinity, asegura que una parte esencial de este círculo familiar es la capacidad de interaccionar con las emociones humanas y animales.

En cada casa hay un baño o más, que utilizamos todos los días para hacer nuestras necesidades más básicas. En este sentido ciudades como Viladecans, Castelldefels o L'Hospitalet han fomentado el uso de pipi-canes entre los dueños de perros para ofrecerles ese WC que no pueden tener en sus pisos, e incluso mediante máquinas que ofrecen un regalo al animal si hacen sus necesidades en ese punto y no en otro. La remodelación de los parques ha venido acompañada de espacios aislados para que los canes puedan caminar y decidir dónde hacen sus deposiciones

¿Qué necesita una mascota para ser feliz?

Lo primero que hay que saber es que "tener un perro no es una cuestión de espacio". Vila explica que el problema no es tener un animal en más o menos espacio sino cuánto tiempo pasa solo en ese lugar. Al igual que los seres humanos, la mayoría de las mascotas son sociales por naturaleza. La necesidad de interactuar con otros perros o personas es una "cuestión de tiempo".

Si el can permanece durante horas solo, la mayoría de estas las pasará durmiendo, sea en una casa con jardín o en un piso de 30 metros cuadrados. Por ello, la adiestradora de la fundación recomienda, en cualquier caso, aunque se trabaje más de ocho horas al día. "Sacar al perro al menos una hora por la mañana, si se puede media hora o una hora al medio día y acabar con una buena caminata a media tarde o por la noche".

Trabajando con perros

Vila remarca que llevar a los perros al trabajo "reduce el nivel de estrés y aumenta la productividad", como reflejan algunos estudios. "Antes la gente salía a fumar y ahora van a hablar y a tocar el perro", explica a la vez que añade que físicamente aporta beneficios, como reducir el nivel de tabaco o para hacer un descanso de forma más agradable y sana.

Tan solo el 22% de empresas de toda España son *pet friendly*, algunas de ellas con sede en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, lo que supone un gran avance

Crecen las iniciativas que tratan de tú a tú a Las mascotas. Arriba, sesión de cine con perros

> **Tan solo** el 22% de las empresas de toda España son consideras 'pet friendly'

respecto a la última década, pero con un porcentaje muy inferior al estadounidense. En este sentido, la mayoría de los supermercados de la comarca no permiten el acceso a estos animales, a diferencia de lo que ocurre en la superpotencia americana. Quizás pensar que un animal y los alimentos no congenian bien, es una de las razones.

Las vacaciones deben ser disfrutadas con nuestras mascotas. Vila refuerza la idea de viajar con nuestros animales de compañía, más ahora que cada vez hay más hoteles y hostales que los aceptan de buen grado como huéspedes, acompañando a sus dueños. Este trato de igual a igual se ha reforzado durante los últimos años con iniciativas como, la organizada por Fundación Affinity, de ir a ver la película *Mascotas 2* con tu perro o gato al cine. Las mascotas comienzan a ser mayoría en la comarca.

Unos 2.000 jóvenes pertenecen a bandas latinas en toda Cataluña. Hablamos con dos chicos que formaron

Huir del infierno de las bandas para salvar a otros

MARÍA Y CARLOS LLEVAN A CABO SU TAREA EN L'HOSPITALET | EL LLOBREGAT

Entrevistamos a dos ex Latin King que ahora ayudan a otros chicos a salir de estos grupos

Trabajan en la reinserción de estos jóvenes en el Centro de Ayuda Cristiano de L'Hospitalet

F. J. R.

"Tenían que aguantar un montón de golpes, y si se caían les daban más duro, porque decían que eran débiles, que ese lugar no era para ellos. A uno recuerdo que le salía sangre por todas partes, pero él se mantenía en pie, porque quería formar parte de ese lugar". Esta es la cruda descripción de un rito de iniciación para entrar en los Latin King. Así lo explica a El Llobregat María, nombre ficticio de una joven ecuatoriana que formó parte de la banda durante tres años. Ella fue testigo, pero Carlos, nombre ficticio de otro chico colombiano que también militó en un 'capítulo' de esta banda latina, sufrió en sus carnes una de estas palizas iniciáticas. Nos reunimos con ambos en el Centro de Ayuda Cristiano de L'Hospitalet, donde ahora se ocupan de arrancar a chicos de las garras de este mundo de violencia, drogas y miedo que conocen de primera mano.

El Centro de Ayuda Cristiano es una iglesia evangélica constituida en España en 1993 con presencia en toda la geografía nacional que lleva años trabajando para rehabilitar a chicos y chicas que buscaron en las bandas latinas una familia alternativa que los protegiera y los hiciera sentirse integrados. Así lo explica el pastor Alberto Díaz, con quien charlamos vía telefónica. Está de viaje coordinando otros centros de ayuda que, como el de L'Hospitalet, dan una segunda oportunidad a estos jóvenes. "No se les puede dar la espalda a estos chicos, tienen un futuro por delante y no tenemos que juzgarlos sin entender por qué han llegado a esta situación", destaca Díaz, pese a reconocer el daño o las actividades delictivas que puedan haber cometido.

Pertenencia y protección: Así comienza

María y Carlos formaron parte de 'capítulos' metropolitanos de los Latin King durante tres años de su vida. Ella lo dejó hace siete años, mientras que él hace ya 11, con la ayuda de su entonces novia y ahora esposa. Pese a vivir experiencias diferentes, hay nexos de unión entre ambas historias. Carlos entró en la banda con 16 años, de la mano de un conocido. "Venían a buscarnos al cole, a invitarnos a fiestas y siempre te decían que te iban a defender", evoca Carlos, que por aquel entonces llevaba poco tiempo en España y sus padres trabajaban de sol a sol. María, por su parte, recuerda que en su casa "habían muchos problemas" y que la llegada a su nueva ciudad no fue idílica. "Cuando llegué con 10 años se metían conmigo en el colegio, me decían que me fuera a mi país y me pegaban", asegura. Tres años más tarde, en el instituto, comenzó a juntarse con personas cercanas a los Latin King. "Intentaba sentirme aceptada y comprendida por alguien", dice. De aquí a entrar en la boca del lobo iba tan solo un paso. "Ya en el instituto vi que podía defenderme de las que un día me pegaron, y me sentí fuerte y segura, protegida", reconoce. Seguidamente comenzaron las campanas en el colegio y la mala vida. "Repetí curso, no quería estudiar, salía del colegio a cada rato, mi madre no sabía dónde estaba...". Fue durante esta época que presenció diversas iniciaciones de otros chicos. Auténticas palizas que ella no tuvo que experimentar por ser novia de uno de los 'reyes' de la banda, jefes de zona que pueden escoger a las chicas que quieran, a las que utilizan también para obtener información de bandas rivales y custodiar pisos donde se vende o produce droga si son menores, para evitarse así problemas con la policía.

> "No se puede dar la **espalda** a estos chicos porque tienen un **futuro** por delante

Entrando en la boca del lobo

La espiral negativa de Carlos le llevó a a estar "muy involucrado con las drogas". "Tenía mucha droga a mano, llegué a consumir mucho chocolate, marihuana y cocaína, y alcohol todos los días", reconoce. En su iniciación recibió una lluvia de guantazos y patadas. "Tienes que aguantar una paliza de dos minutos entre varios chicos,

Pasa a la página siguiente

Los dos jóvenes recibieron a El Llobregat en una sede del Centro de Ayuda Cristiano | El Llobregat

parte de los Latin King y ahora ayudan a otros a salir de ese mundo.

Viene de la página anterior

y te dan por todos los lados". Una vez superada la prueba, les entregan los símbolos de la banda, como rosarios o escapularios. "Cada rango tiene su símbolo", aclara. Carlos tenía que estar disponible para las reuniones periódicas de la banda y para pagar la cuota semanal o mensual que les exigían los jefes, que solían estar ya en la treintena. Si no pagabas, caía un castigo, como un minuto de golpes. Además, tenían que encargarse de hacer 'proselitismo' y reclutar a otros chicos, para así aumentar los ingresos del 'capítulo'. Mientras tanto, tenían que estar alerta para evitar a otras pandillas como los Ñetas, enemigos acérrimos. Una tensión continua que sirvió para abrirle los ojos. "Yo empecé a ver que no estaba llegando a ninguna parte", reconoce. Perdía trabajos sin parar por la vida "desordenada" que llevaba y un buen día, después de conocer el trabajo del Centro de Ayuda Cristiano y su grupo Fuerza Joven a través de su actual mujer, cerró la puerta a los Latin. "Corté de golpe. Intentaba evitarlos por la calle. Un día uno de ellos me dijo que por qué no volvía y que me iban a pegar. Yo pensé 'bueno, que pase lo que sea, pero yo quiero salir de este mundo", rememora.

"Muchos muchachos tocan fondo en un momento dado, porque aquella banda que en un princio se presentaba como una alternativa a la familia de sangre llega a ser extremadamente hostil con ellos", afirma Díaz, que alerta que muchos de ellos viven en un estado de alarma permanente, han sido agredidos y "han visto la muerte muy de cerca" por pertenecer a estas organizaciones "criminales y fuertemente jerarquizadas". Por no decir de sus padres, que "lo pasan muy mal" al recibir constantemente notificaciones de la policía, asistir a juicios o a ir a hospitales a ver a sus hijos heridos.

> "Hay **oportunidad** para salir de esta situación, hay una **vida** diferente

"Extrema dificultad" para abandonar la banda

Por su parte, María empezó a desvincularse de los Latin King tras una serie de redadas policiales que le hicieron despertar. Ella, no obstante, sí que sufrió la presión de la banda, que no lleva demasiado bien perder a alguno de sus miembros. "Al principio fue difícil: a mí me esperaron a la salida del colegio varias chicas para pegarme", recuerda María, que empezó a acudir a las actividades de Fuerza Joven después de que una prima suya le hablara de ellos. "Me aceptaban tal y como era, no tenía que cambiar mi personalidad ni hacer cosas para agradarles ni encajar", relata la joven, que pese a eso reconoce que al principio no le fue "fácil" cambiar de vida, acostumbrada como estaba a la anterior. "En las charlas motivacionales me preguntaban cómo me veía yo en cinco años: esa pregunta nunca me la había hecho", asegura.

En este sentido, abandonar la banda es una tarea de "extrema dificultad", sostiene Díaz, que avisa que "cada vez es más difícil la reinserción de estos adolescentes por la presión psicológica a la que están sometidos". Sin embargo, afirma que aquellos que intentan dejar de lado este mundo a través de una organización religiosa tienen una ventaja. "Estas bandas respetan mucho a las iglesias y los símbolos religiosos, porque forman parte también de su mística", detalla Díaz, que aún y así lamenta las amenazas que sufren los chicos. María y Carlos, de hecho, explican que la banda tiene fichas de sus miembros con información sobre dónde viven, dónde estudian, familia...

Redención

Actualmente, María y Carlos se ocupan de ayudar a otros chicos a salir de las bandas. Lo hacen a través de Fuerza Joven, organizando actividades de todo tipo -sempre compartiendo "valores cristianos", dejan claro- e invitando a estos jóvenes calle a calle. "Les ofrecemos una manera más sana de divertirse", destaca María. Ellos dos llevan a cabo esta tarea por L'Hospitalet, y aunque reconocen que es una tarea "ardua", ya que algunos les rechazan y otros no quieren hablar, no se dan por vencido. "Hay una oportunidad de salir de esta situación, hay una vida diferente y estamos ahí para apoyarles". "Cada uno ha de cosechar las consecuencias de sus actitudes y decisiones, pero todos tenemos una segunda oportunidad". Mensajes que envía María, que al igual que Carlos aboga por el diálogo con los adolescentes captados, "cegados" dicen ellos, y por la mano dura con los jefes, que "saben lo que están haciendo y son conscientes de sus decisiones".

L'APUNT

"Guerra abierta": Cerca de 2.000 jóvenes pertenecen a bandas latinas en Cataluña

Según los datos del último informe del Centro de Ayuda Cristiano de Barcelona, actualmente habría unos 1.800 jóvenes vinculados a bandas latinas en toda Cataluña. El estudio, elaborado a partir de los testimonios de los chicos que acuden al centro para salir de estos grupos criminales, también alerta de un cierto "repunte" de las actividades de estos grupos y de la precocidad de sus miembros, que suelen empezar a formar parte a partir de los 13 años. Esta publicación se ha puesto en contacto con Mossos para complementar los datos de esta iglesia evangélica, sin éxito.

Armas incautadas a un capítulo de los latin King en una operación de Mossos

En la actualidad, tal y como explican desde el Centro de Ayuda Cristiano, hay cinco bandas latinas que se disputan el territorio catalán. Se trata de los Trinitarios, Dominican Don't Play (DDP), Ñetas, Latin King y los Maras, aunque destaca también la eclosión de grupos menores que quieren ganar terreno a los tradicionales, como son los Forty Two, Base 6, los Lobos, Vatos Locos y los Blood. A mitades de septiembre la Audiencia de Barcelona condenó a 16 miembros de Sant Boi de esta última banda con penas de hasta dos años de cárcel -substituibles por multas de 7.000 euros- y un curso de concienciación sobre drogas, por cultivar y vender marihuana y tenencia de armas.

Por zonas, DDP, Trinitarios y Ñetas se disputan L'Hospitalet, Cornellà y Sant Andreu. De hecho, el Centro de Ayuda avisa de una "guerra abierta" entre bandas, que se tradujo en la muerte de un Blood a manos de los Ñetas en Cornellà el pasado 27 de febrero.

El Centro de Ayuda Cristiano, a través de fuerza joven, organiza actividades juveniles constantemente | Cedidas

Tribus urbanas: entre lo moderno y lo tradicional

El Baix y L'Hospitalet no han quedado al margen en materia de nuevos grupos y estilos

Skaters, grafiteros, swaggers, heavys y otakus forman parte del paisaje local

Los grafiteros viven una edad de oro, con múltiples proyectos en la comarca, mientras que los skaters cuentan cada vez con más pistas para practicar este deporte | Archivo

Redacción

El paisaje urbano del Baix Llobregat ha cambiado mucho en los últimos años. Y no, no nos estamos refiriendo al urbanismo puro y duro -aunque éste determine y condicione el día a día de las urbes-, sino más bien a sus vecinos. Hagan la prueba: cojan dos fotografías de familia realizadas en diferentes décadas y comparen. A más de uno seguramente le dé un pasmo al verse ataviado como un rocker, un punk o un heavy.

Las tribus urbanas son elementos pintorescos de nuestras ciudades, grupos de individuos que comparten costumbres, manera de vestir o de pensar y cosmovisión. Con los años han variado; algunas han ido a menos o desaparecido, otras han mutado, mientras que han aparecido algunas vinculadas a las nuevas tecnologías, como los *swaggers*. El Baix Llobregat y L'Hospitalet no han quedado al margen de este fenómeno y se erigen como enclaves importantes y prestigiosos para algunas tribus urbanas. Aquí hablamos de algunas de ellas.

Dios los crea y la wifi los reúne

Comenzamos hablando precisamente del colectivo *swagger*, una tribu urbana relativamente nueva que, sin embargo, parece haber ido a menos en los últimos años. Hay quien los llama 'chicos de centro comercial', jóvenes adolescentes entre 13 y 16 años hambrientos de wifi gratis que se reúnen en las principales superficies metropolitanas. Tienen su origen en las decenas de chicos y chicas que se reunían en la tienda de Apple de la plaza de Cataluña de Barcelona y que llegaron a generar un dolor de cabeza al consistorio barcelonés, preocupado por la intensa ocupación del espacio público que hacían.

Tras el boom de hace unos años el movimiento ha bajado en intensidad, aunque en el Baix quedan rincones donde todavía pueden verse a grupos de *swaggers* -que viene de *swag*, estilo-, como el Splau y el Ànec Blau.

Por la música los conocerás

La música suele ser una característica en común de los individuos que se identifican con alguna tribu urbana. Si para los *swaggers* el hip-hop, el reggaeton o el trap llenan las playlist de sus teléfonos móviles, el heavy metal es otro de los géneros que mueve montañas. Aunque en este caso, los heavys son una tribu urbana con mucha tradición y con incondicionales que son fieles a sus principios tengan la edad que tengan. Y es que, como dijo aquel, "los viejos roqueros nunca mueren".

En el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay algunos rincones emblemáticos que sirven de punto de reunión para los heavys. Bares o tiendas en los que disfrutar de la compañía de gente que piensa como tú o conocer las últimas novedades del género. En este sentido, en Cornellà encontramos Rocknellà, una tienda única ubicada cerca de la plaza de Cataluña y especializada en heavy metal que vende desde vinilos y cds hasta camisetas. En su vecina L'Hospitalet hay que destacar el mítico Lennon's, nacido en 1981 en honor a John lennon y que es punto tradicional de reunión de heavys y también góticos.

> "El **Baix Llobregat** cuenta con puntos de **reunión** para muchas de las **tribus urbanas**

Deporte en grupo

Si la música es un nexo de unión en diversas tribus urbanas, el deporte no lo es menos. De hecho, una de las tribus urbanas más visibles y con más músculo son los skaters. En los últimos años han aparecido decenas de skateparks por todo el país. Antiguos parques que han evolucionado con sus rampas y módulos de diferentes formas que imitan estructuras urbanas. Sin embargo, a este colectivo le basta con tener barandillas o bancos de piedra para grindar o realizar *kickflips*. Y es que la jerga de este grupo es quizá de las más ricas entre las tribus urbanas de la comarca, donde destacan los skateparks de Sant Feliu -"el mejor de la comarca", según los comentarios de muchos skaters en la red-, Cornellà o Sant Boi, aunque casi cada municipio cuenta con una superficie de este tipo, confirmando la buena salud de que goza este colectivo.

Y siguiendo con la buena salud y los buenos hábitos, otra de las estampas que llenan nuestras avenidas y parques es la de decenas de personas ataviadas con mallas deportivas y ocasionalmente relojes y otros artilugios: Son los runners. Aunque popularmente no son considerados como una tribu urbana, sí que comparten rasgos que los podría hacer pasar como tal. Cualquier lugar es bueno para salir a correr, pero los runners sienten predilección por zonas verdes como la carretera de les Aigües, que viene de Barcelona y bordea Collserola hasta la comarca, el camino paralelo al río -compartido por ciclistas y paseantes y convertido en una auténtica avenida las mañanas de los días festivos- o los grandes parques como Can Mercader, en Cornellà, y zonas de playa, como los paseos marítimos del Delta del Llobregat.

Pasa a la página siguiente

El Splau, uno de los refugios de swaggers | El Llobregat

Viene de la página anterior

Artistas a pie de calle

Uno de los colectivos que también se puede considerar una tribu urbana y que convierte las calles en lienzos al aire libre son los grafiteros. En la comarca se han llevado a cabo grandes proyectos artísticos por parte de auténticos genios del espray. Murales que decoran zonas antes grises y que ahora cobran vida con motivos que aluden a la ciudad y sus vecinos. Destacan los que lleva a cabo la Fundación Contorno Urbano de la mano de conocidos grafiteros y que según el presidente de la entidad, Esteban Marín, sirven para "acercar el arte a las personas". "Es una forma de vida", recalca. Por ello, desde hace casi cuatro años la fundación viene realizando el proyecto 12+1 en diferentes municipios de la comarca, como L'Hospitalet o Sant Vicenç. Es decir, 12 artistas que pintan un mural cada mes durante un año y que culminan con una exposición.

Los grafiteros son un colectivo que, en líneas generales, guardan respeto por el trabajo de otros. Sobre todo si el mural "está currao'", tal y como reconoce el artista Pez Barcelona. Hay una norma no escrita entre ellos para no pisarse sus creaciones pero, en caso que así se haga, el primero tiene 'autorización' para volver a pintar en el sitio que ocupaba su grafiti.

Sobre el presunto incivismo que se les atribuye, Pez Barcelona pide no meter a todos los grafiteros en el mismo saco, mientras que Marín no cree que se pinten más trenes o paredes que hace 30 años.

La atracción oriental

Hasta hace siete años, el centro de L'Hospitalet se convertía en la sede nacional de los amantes del manga y el anime. Son los otakus, una tribu urbana que se distingue por los disfraces de sus principales héroes, el denominado 'cosplay', que aporta color y excentricidad al paisaje urbano. El recinto de La Farga de L'Hospitalet acogió el Salón del Manga hasta 2012, cuando pasó a celebrarse en Fira de Barcelona. Sin llegar a ser Akihabara -el gran distrito de Tokio dedicado a este colectivo-, por la segunda ciudad de Cataluña desfilaban cada año personajes de manga, otakus disfrazados con sus mejores galas que llenaban las calles aledañas al recinto ferial. Sin embargo, y pese a que cada vez crece más en integrantes, en España su presencia se reduce a los grandes eventos relacionados, como ferias o encuentros puntuales, y es difícil detectarlos en el día a día de nuestras ciudades si no se celebra nada de lo anteriormente comentado. De todas formas, existen asociaciones específicas en la comarca, como la Otaku No Jutsu, de Sant Feliu.

> "Los grafiteros son un colectivo que guardan respeto por el trabajo de otros

La cultura del mando

Relacionado en parte con el anterior colectivo encontramos a los gamers, amantes de los videojuegos, una industria que ya factura más que el cine y que ha conseguido atrapar tanto a niños como a no tan niños. Quizá es el grupo más heterogéneo de todos los que se han comentado en este reportaje. No se suelen destacar por su indumentaria -salvo en contadas ocasiones- y, generalmente y salvo algún acontecimiento en concreto, es una afición que se vive de puertas para dentro, individualmente en casa o con amigos.

La propia diversidad de géneros de videojuegos contribuye a la heterogeneidad que se ha comentado, aunque cada vez más se celebran acontecimientos dedicados a ellos. El gran evento es la Barcelona Games World, la gran feria del videojuego que reúne a las principales empresas y ofrece las últimas novedades del sector. No obstante, periódicamente se celebran encuentros de gamers en centros comerciales, a menudo para competir entre ellos con videojuegos deportivos o de otro estilo. No es un colectivo tan organizado como pueden ser los anteriores, y quizá no encajarían bajo el paraguas de tribu urbana como tal, aunque sí que van apareciendo entidades que fomentan los videojuegos y celebran quedadas para disfrutarlos. Un ejemplo es Social Lovers i Gamers Baix Llobregat, radicada en Martorell y que tiene como objetivo "realizar eventos con la finalidad de reunirse, jugar partidas, compartir vivencias con apasionados del mundo de los videojuegos y la cultura. Siempre con la finalidad jugar, compartir y disfrutar del videojuego, pero por tiempo moderado".

Nuevas maneras de agruparse que enriquecen las ya existentes y configuran un rico paisaje urbano.

Torre Salvana es conocida en los ambientes esotéricos como el 'Castillo del Diablo', y es un auténtico punto de peregrinación de parapsicólogos y otros aventureros con ganas de toparse con lo desconocido | El Llobregat

Los fantasmas del Baix Llobregat

La comarca es una zona rica en leyendas e historias que quitarían el sueño a más de uno

Espectros, OVNIs, sanguinarios bandoleros, brujas y hasta Lucifer jalonan nuestro folklore

Estas tradiciones ancestrales tienen su traducción moderna en ferias y festivales

F. J. R.

Comencemos explicando una historia truculenta. El guardián de un castillo se enamoró locamente de la princesa. La diferencia de clase hacía imposible su relación, así que el astuto guardián recurrió a unas brujas para camelarla y casarse con ella. Una vez fue rey, las hechiceras acudieron a buscar las riquezas que el ahora monarca les había prometido a cambio de sus sortilegios de amor, pero al no verse recompensadas asesinaron al mandatario. Aún hoy día, su alma atormentada deambula por las oscuras alcobas del castillo.

Muchos pensarán que esta es una leyenda del norte de la comarca o de los frondosos bosques del centro de la misma. Pero se equivocan. Esta historia de amor, magia y muerte pertenece al castillo de Cornellà, en plena área metropolitana. Y es que el cemento, pese a que ha cubierto lo más atávico de estos lares, no ha podido borrar del inconsciente estas tradiciones e historias. "El urbanismo se ha comido el territorio y ha determinado que no seamos una zona con abundancia de leyendas e historias, pero todavía hay memoria", explica a esta publicación Ester Hachuel, del Centre d'Estudis Comarcals. Aquí repasaremos algunas de las más conocidas, algunos hechos insólitos acaecidos en nuestras ciudades y pasearemos por los rincones más misteriosos y lúgubres del Baix Llobregat, aquellos que han puesto los pelos de punta a sus vecinos a lo largo de los siglos y les han hecho soñar con caballeros, princesas, fantasmas, demonios, brujas e incluso extraterrestres.

> "Cuando algo es muy **antiguo** y no lo conocemos, hacemos volar nuestra **imaginación**

Atracción por lo desconocido

El hecho de ser una comarca predominantemente metropolitana ha provocado que muchas de estas tradiciones o lugares relacionados con lo desconocido hayan quedado escondidos o directamente hayan desaparecido. De ellos solo suele quedar el recuerdo o ruinas. "Es lógico que sobre el patrimonio se generen historias y leyendas", afirma Hachuel, que explica que cuando algo "es muy antiguo" y no lo conocemos, "hacemos volar la imaginación". Pone como ejemplo Torre Salvana, en Santa Coloma de Cervelló, considerada por muchos como el lugar más encantado de Cataluña y que el boca a boca de supuestos sucesos paranormales allí acontecidos le ha valido el nombre del Castillo del Diablo. "Como está medio en ruinas es muy evocador y hace poner en marcha la imaginación", relativiza Hachuel sobre un edificio cuya puerta forjada y atmósfera decadente no deja indiferente a nadie. Sea como sea, esta fortaleza es lugar de peregrinación de jóvenes en busca

Pasa a la página siguiente

Si hay algún lugar del Baix **profuso** en **leyendas**, ese es la montaña de **Montserrat**

Viene de la página anterior

de emociones fuertes, grupos de investigación y otros curiosos que lo convierten en un auténtico *creepypasta* -historias virales para aterrorizar a diestro y siniestro- patrimonial.

"Las fuerzas telúricas de Montserrat"

Pero si hay un lugar del Baix Llobregat que se lleva la palma en cuanto a leyendas e historias misteriosas, ese es Montserrat. "Visualmente no pasa desapercibida, es una montaña increible", reconoce Hachuel, que pone de relieve las "fuerzas telúricas especiales" que posee el macizo. La leyenda más conocida es la de la aparición de la Moreneta en la Santa Cova, en el año 880, tras la visión de unas luces que caían del cielo hacia la montaña. Días después, el rector de Olesa acompañó a los pastores que habían sido testigos de las luminarias hasta el lugar donde parecían haber caído, y allí encontraron la talla de la virgen, que les fue imposible trasladar debido al peso, cuenta la leyenda. Lo demás es de sobra conocido. Lo que quizá no lo es tanto es que cada día 11 de mes afi-

Pasa a la página siguiente

Otro de los puntos más emblemáticos relacionados con el misterio es Montserrat (arriba), origen de leyendas y mitos. Abajo, El Aristot (izquierda), una formación geológica con forma de cara humana que ha dado para mil teorías sobre su origen y la iglesia de Santa Maria de Cervelló (derecha), rodeada de tumbas antropomorfas en la roca | El Llobregat y archivo

L'APUNT

TerrorMolins: Molins embrujará al Baix con lo mejor del cine surrealista

Una proyección del festival del año pasado con la sala repleta de espectadores | Terror Molins

La fascinación que ejercen en los serres humanos las cuestiones relacionadas con el terror, el misterio y todo aquello paranormal es inversamente proporcional al deseo de encontrarnos en alguna situación de esa guisa. Sin embargo, nos empecinamos en sumergirnos en estas cuestiones tenebrosas y macabras a través de la literatura, el arte o el cine.

En el Baix Llobregat hay tradición en este último ámbito. Cada otoño Molins de Rei se convierte en la meca del cine de terror, con permiso de Sitges, a través del TerrorMolins, un festival que año tras año hiela la sangre de la comarca con carteles con películas aterradoras e inquitantes. La edición de este año, la número 38, se celebrará entre el 8 y el 17 de noviembre y servirá de homenaje al cine surrealista de Buñuel y Dalí, que en 1929 crearon un icono intemporal, *Un chien andalou* -'Un perro andaluz'-, el cortometraje del ojo cortado que supuso un canto a "la libertad de expresión artística a partir de las posibilidades ilimitadas del surrealismo", destacan los organizadores del festival. En este sentido, la jornada inaugural del TerrorMolins arrancará con un pase de este corto de 20 minutos, con música en directo. A partir de aquí, el festival viajará a través de las obras de David Lynch -con su *Blue Velvet*, cuya oreja intrigante forma parte del cartel del festival, al lado del ojo, la cuchilla y la mano llena de hormigas de Dalí-, Alejandro Jodorowsky, Andrzej Zulawski, Guy Maddin o Peter Strickland, entre otros.

Viene de la página anterior

cionados a la ufología se reúnen en conocida ‘explanada de los OVNIS’, en una de las faldas de la montaña, para según dicen “avistar” naves extraterrestres.

Himler, el Grial y un hosco Indiana Jones

No obstante, estos amantes de lo extraño no son los únicos que se han interesado por la montaña mágica. En 1940, mientras Franco se entrevistava en Hendaya con Hitler para decidir si España entraba en la Segunda Guerra Mundial de la mano de los nazis, el jefe de las temidas SS, Heinrich Himler, visitaba el monasterio de Montserrat. Y no precisamente para venerar a la Moreneta, sino para buscar el Santo Grial, convencido de que el Montsalvat del *Parsifal* de Wagner era realmente Montserrat. La visita del Reichsfürer no fue truncada por Indiana Jones, sino más bien por la actitud displicente del monje Andreu Ripoll, que excusó la ausencia del abad Escarré por no saber alemán. Finalmente, y tras alguna discusión con los monjes, el jerifalte teutón abandonó el monasterio sin la copa de la vida eterna.

El rastro del maligno en la comarca

No sería justo que Montserrat se llevara toda la atención en lo que a leyendas y sucesos misteriosos se refiere. Cierto es que protagoniza decenas de ellas -como la del Mansuet de las Coves de Salnitre de Collbató, que salvó de las tropas de Napoleón a la población que se había refugiado dentro simulando que se acercaba el terrible monstruo que vivía en su interior, ayudándose con una olla y el eco de la cavidad, o la que relata que la montaña esconde una puerta a otra dimensión- pero el folclore comarcal va mucho más allá.

A medida que se baja hacia el sur, encontramos la huella del maligno, concretamente en el Pont del Diable de Martorell, aquel en el que una anciana se la jugó al mismísimo Lucifer. Un elemento singular del patrimonio comarcal y un símbolo para Martorell, que celebra a su vera sus principales acontecimientos.

El siguiente protagonista no es el diablo, pero por sus crímenes bien se podría equiparar. Y en Sant Andreu de la Barca lo conocen bien. Estamos hablando de Josep Sàbat, alias ‘Capa Negra’, un bandolero que vivió a caballo de los siglos XVIII y XIX y que, como en muchas otras ocasiones, la visión romántica ha desvirtuado su macabra historia. Acusado de asesinar a 28 personas -él reconoció ante el juez que habían sido 29 crueles crímenes-, Sàbat fue ejecutado en Barcelona. Cuenta la historia que su cabeza fue expuesta en un cruce de caminos entre Sant Andreu de la Barca y Corbera, en el Coll de Fossalba, en el que años después se colocó la famosa Cruz de Sàbat. Cuando el viento sopla se puede escuchar un lamento que sirve para espantar a los más pequeños, pero que no es más que el efecto del aire pasando por el tubo de latón.

Cementerios con historia

Ya lo decía Espronceda en su mítico poema *La Desesperación*, cuando aludía a su gusto por “un cementerio de muertos bien relleno”. Y es que estos lugares en los que nuestro mundo y el otro lado se dan la mano han despertado tradicionalmente un interés especial en los seres humanos. En el Baix contamos con algún cementerio singular, como es el caso de Esplugues. A mediados del

Se va aclarando el misterio de la «Casa del Duende»

NO ES CIERTO QUE EN HOSPITALET HAYA DUENDES

En torno a la aparición de un supuesto fantasma.

HOSPITALET DE LLOBREGAT, 30

Los supuestos fenómenos poltergeist en una casa de l’Hospitalet y otros puntos de españa en el año 1934 dejaron numerosos titulares en la prensa de la época, que narraba historias que rozaban lo hilarante y que hacían referencia a duendes y otros espíritus malignos | el llobregat

XIX, ante la epidemia de cólera que azotaba Barcelona y la recomendación de los médicos de separar los entierros de los núcleos habitados -rompiendo la tradición de inhumar a las difuntos cerca de una iglesia-, Esplugues construyó uno entre el actual instituto La Mayola y la nacional. El camposanto dejó de ser santo durante la Guerra Civil, cuando fue secularizado y su capilla pasó a ser una sala de autopsias. Tras la guerra, volvió a su uso original.

Y siguiendo con cementerios, Hachuel recuerda que las rocas contiguas a la iglesia románica de Santa Maria de Cervelló, enclave con importantes connotaciones telúricas, dieron cobijo a una necrópolis medieval. Actualmente no hay rastro de ningún ajuar que permita datar con precisión las tumbas, pero lo que sí que queda son los huecos antropomórficos donde fueron excavadas y que uno puede pasar fácilmente por alto -y por lo alto- al visitar el lugar.

Hablando de rocas con forma humana, La Palma es hogar del Aristot o Cara de Tabà, una formación geológica con forma de rostro en la que muchos han querido ver la faz de un guerrero. En este sentido, se ha especulado sobre su origen no natural, aludiendo a su orientación este -hacia la salida del Sol- o su alineación con el monasterio de Sant Ponç de Corbera, joya del románico situada en Cervelló. Aunque todo parece indicar, a falta de estudios concluyentes, de que se trata de una pareidolia -como cuando se identifican formas en las nubes, por ejemplo-.

Duendes en L’Hospitalet

Las historias de miedo no se limitan a un pasado lejano, generalmente medieval. En L’Hospitalet, de hecho, tuvo lugar un fenómeno aparentemente paranomal que ocupó varios titulares en prensa en el año 1934. El periodista de La Vanguardia desplazado allí se entrevistó con varios vecinos, que negaron haber presenciado apariciones. El plumilla incluso acudió a la casa abandonada en la que se suponía que sucedían los poltergeist, en el Torrent Gornal, donde constató el abandono de la misma. Un fenómeno este que hay que enmarcar en una oleada de denuncias y testimonios a lo largo del país de personas que aseguraron oir voces y “duendes” en sus casas. Paralelamente a este presunto fantasma hospitalense, el juzgado recibió una denuncia contra una vecina, Pilar Gómez, por supuestamente causar la muerte de animales domésticos “mediante exorcismos”, algo que la propia vecina rechazó.

El Baix, ¿tierra de brujas?

Una tradición, la de las brujas, a la que no es ajena el imaginario popular del Baix Llobregat. Se conocen y se han estudiado los procesos contra Blanca Bardiera, en el Sant Feliu de 1578 -que acabó sin condena contra esta campesina de origen occitano-, y otros en Sant Boi, Molins e incluso Sant Joan Despí, todos ellos en el siglo XIV. Esta tradición esotérica, común también a otros lugares de Europa, tiene su traducción contemporánea en ferias, generalmente comerciales. Un ejemplo es la Fira de Bruixes de octubre de la asociación de comerciantes Fem Martorell, o la Nit Esotèrica de Esplugues, organizada en primavera, además de atracciones como el restaurante Castillo de las Tinieblas de Gavà Mar, que cumple 21 años.

Al fin y al cabo, la superstición y el miedo a lo desconocido juegan un papel importante, aunque a veces la realidad y el azar se entestan en ponernos a prueba. Y es que en enero de 2009 tuvo lugar uno de los peores vendavales de la historia en Cataluña. En Santa Coloma, recuerda Hachuel, el viento huracanado derribó balconadas y decenas de pinos en la zona donde descansa el busto de Gaudí que, pese a lo aparatoso de lo sucedido, sobrevivió sin un rasguño. Suerte, sin duda, aunque curioso tratándose de un personaje que, por otro lado, también despierta interés en el ámbito esotérico. Pero eso es ya otra historia.

Año negro por la violencia machista

- Más de 800 mujeres fueron víctimas de vejaciones o agresiones entre abril y junio
- Los juzgados conceden menos de la mitad de las órdenes de protección solicitadas
- Sant Boi es el partido judicial que más medidas de protección deniega

Francisco J. Rodríguez

Manifestación en el Baix con motivo del 25-N de 2018 | CC

Ochocientas cincuenta y cinco mujeres fueron víctimas de violencia machista entre abril y junio de este año en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Sin contar a esta última ciudad -que acumula 319 casos-, por partidos judiciales, fue el de Gavà -que incluye Viladecans, Castelldefels, Gavà y Begues, donde hay 94.231 mujeres- el que más casos contabilizó, 167 en total, mientras que el de El Prat -que comprende el propio municipio- fue el que menos registró, 54, seguido de cerca por el de Cornellà, con 55. Quinientas treinta y seis en el global del Baix Llobregat, 35 más que en el trimestre anterior y dos más que hace un año. Estas son las últimas cifras acerca de la lacra de la violencia machista en la comarca, ofrecidas por el Observatori del Consell Comarcal, que se basa en los datos del Consejo General del Poder Judicial (CGPJ). En el total estatal, hasta el cierre de esta edición se habían asesinado en España a 49 mujeres, una cifra que ya supera a la del total del año pasado. Un reguero de muertes que nos estremece cada noviembre con motivo del Día Internacional de la Eliminación de la Violencia contra la Mujer, que se celebra el 25 de este mes, y que recuerda la necesidad de mejorar los protocolos para proteger a las víctimas y trabajar con las generaciones más jóvenes en la igualdad entre hombres y mujeres. No obstante, la protección de las víctimas que están sufriendo en este preciso instante situaciones vejatorias o violencia física o verbal es clave para evitar desenlaces fatales.

Bajan las órdenes de protección

En este sentido, en el segundo trimestre disminuyeron las órdenes de protección -alejamiento, régimen de visitas con los hijos, guardia y custodia o patria potestad- iniciadas en el Baix Llobregat en un 7% con respecto a los primeros tres meses del año, mientras que en comparación con el mismo período del año anterior la bajada fue de un 12%. "Los partidos judiciales del Baix Llobregat, como los del resto de Cataluña, son de los que menos órdenes de protección conceden de todo el Estado", apunta a El Llobregat Vicky Castellanos, consellera de Dones en el Consell Comarcal, que lamenta lo que define como "desigualdad" entre partidos judiciales. "Es una situación que lleva años denunciándose, porque la violencia es la misma en Cataluña que en Murcia o la Comunidad Valenciana, en cambio las órdenes de protección que se conceden son muy diferentes", denuncia.

En esta línea, Castellanos, más allá del análisis jurídico de cada caso, dice costarle entender que "más de la mitad de las mujeres que solicitan una orden de protección no la necesiten". Y es que, según los datos, tan solo el 49,5% de las órdenes de protección reclamadas acaban aplicándose. Por todo ello, la consellera de Dones cree que para garantizar la seguridad de las mujeres son clave dos factores, "más formación y más recursos". Al hilo de esta cuestión subyace la problemática de la saturación de los juzgados, tal y como reconoce la jueza decana de Gavà, Patricia Batlle, que aboga porque los juzgados dejen de trabajar de manera aislada.

Sant Boi, el que más medidas deniega

Si analizamos la adopción o no de medidas de protección incoadas por partidos judiciales, vemos que es el de Sant Boi -que agrupa los municipios de Sant Boi, Sant Climent, Santa Coloma y Torrelles y cuenta con una población femenina de 51.501- el que más ha denegado durante el segundo trimestre del año, en concreto, el 75% de las que se han solicitado. Tan solo una de cada cuatro órdenes de protección en estos municipios son adoptadas, la cifra más baja de toda la comarca, seguida de El Prat, donde se han denegado de abril a junio el 62,5% de las peticiones de protección.

> "**Castellanos**: "La **desigualdad** en los partidos judiciales del **Baix** lleva años denunciándose"

Esplugues, donde más medidas se adoptan

Por contra, es en el partido judicial de Esplugues donde se resuelven de manera positiva más órdenes de protección, concretamente todas. Este partido cuenta con una tasa del 100% de adopción de este tipo de medidas, puesto que no se rechazó ninguna de las que se solicitó. En el ránking positivo encontramos también al partido judicial de Cornellà, que ocupa la segunda posición con una tasa del 66,7% de órdenes de protección adoptadas.

Por lo que respecta al partido judicial de Gavà, que reúne a la mayor población femenina de toda la comarca, cabe destacar que es donde más órdenes de protección se solicitan -el 36% comarcal-, seguida de Martorell con el 23% del total. No obstante, en el partido judicial de Gavà se adoptan solo el 45,5% de las órdenes de protección, mientras que en Martorell este índice sube al 62%.

Analizando la tipología de medidas, destacan por encima de todo las de alejamiento, que ascienden a 44 en el Baix Llobregat de abril a junio, destacando el partido judicial de Gavà, con 15, y el de Martorell, con 13. En Sant Feliu no se adoptó durante ese período ninguna medida, mientras que en Cornellà se pusieron en marcha dos suspensiones de guardia y custodia, las únicas de la comarca.

Un 10% de los delitos se cometen en el Baix

Siguiendo con las estadísticas del informe trimestral, del total de denuncias presentadas en Cataluña de abril a ju-

Pasa a la página siguiente

Partidos judiciales	DELITOS CONTRA LAS MUJERES DE ABRIL A JUNIO DE 2019								
	Homicidio	Lesiones y maltrato	Contra la libertad	Contra la libertad sexual	Contra la integridad moral	Rotura de penas	Rotura de medidas	Otros	TOTAL
Cornellà de Llobregat	0	42	0	0	0	4	8	0	54
Esplugues de Llobregat	0	32	0	0	0	0	0	0	32
Gavà	0	39	82	6	24	27	13	42	233
L'Hospitalet de Llobregat	0	260	0	5	5	31	0	18	319
Martorell	0	70	0	0	0	14	1	0	85
Prat de Llobregat, el	0	47	0	0	0	9	0	0	56
Sant Boi de Llobregat	0	48	0	2	15	0	10	5	80
Sant Feliu de Llobregat	0	25	2	2	0	3	3	19	54
TOTAL	0	563	84	15	44	88	35	84	913

Partidos judiciales y los municipios que los conforman

-Cornella de Llobregat: Cornella de Llobregat

-Esplugues de Llobregat: Esplugues de Llobregat y Sant Just Desvern

-Gavà: Begues, Castelldefels, Gavà y Viladecans

-L'Hospitalet de Llobregat: L'Hospitalet de Llobregat

-Martorell: Abrera, Castellví de Rosanes, Collbató, Esparreguera, Martorell, Masquefa, Olesa de Montserrat, Sant Andreu de la Barca y Sant Esteve Sesrovires

-El Prat de Llobregat: El Prat de Llobregat

-Sant Boi de Llobregat: Sant Boi de Llobregat, Sant Climent de Llobregat Santa Coloma de Cervelló y Torrelles de Llobregat

-Sant Feliu de Llobregat: Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts y Vallirana

Viene de la página anterior

nio, el 10,5% se formularon en el Baix Llobregat. Por tipologías destacan las lesiones y maltrato, 303 en el total de la comarca y 260 tan solo en L'Hospitalet, seguida de delitos contra la libertad -84 en el Baix- y la violación de penas y medidas -57 y 35, respectivamente en el Baix Llobregat y 31 del primer tipo en L'Hospitalet-.

Por lo que respecta a las faltas como injurias o vejaciones injustas, en el Baix se tramitaron un total 32, siendo el partido judicial de Sant Boi el que más registró durante el segundo trimestre, con 15, seguido del de Gavà, donde ingresaron un total de ocho casos.

A la hora de analizar a los agresores, del informe del Consell Comarcal se desprende que el 53% de los hombres denunciados son de nacionalidad estranjera, mientras que el 43% de las víctimas de violencia de género a las que se les concedió una orden de protección son de origen foráneo.

Pocas sentencias condenatorias

A la hora de analizar cómo han finalizado los procesos judiciales, el sobreseimiento provisional es la forma más frecuente -el 44% de los casos finalizan así-, seguido de la elevación a un órgano competente -el 37%-. Si hablamos de las sentencias condenatorias, el Baix Llobregat destaca por el bajo número de éstas -tan solo el el 7,8%-, y es inferior a la media catalana -el 11%- y a la española -que es del 13%-. Por otro lado, en el 3,4% de los casos el juez dictó una sentencia absolutoria.

Por partidos judiciales, es el de Sant Feliu el que acumula más condenas a agresores en la comarca, con 13 -siete españoles y seis extranjeros-, mientras que en Gavà, durante el segundo trimestre del año, no hubon condenas por violencia machista. En el global de la comarca, no obstante, los condenados de nacionalidad española doblan a los extranjeros -18 sobre nueve-.

La procedencia de las denuncias

Los datos de abril a junio arrojan datos sobre la procedencia de las denuncias por violencia contra la mujer. Por tipologías, seis de ellas fueron presentadas por la propia víctima -cinco en Martorell y una en El Prat-, mientras que no hubo denuncias presentadas directamente por familiares. El número crece de manera exponencial para con las presentadas por atestado policial con denuncia de la víctima, que fueron 469, siendo el partido judicial de Gavà el que más registró -149-, seguido del de Sant Boi -con 90-. En el extremo inferior destacan Esplugues, con 25 denuncias de este tipo, y El Prat, con 38. En el partido judicial de Martorell, por su parte, se presentaron 15 informes de lesiones, mientras que los servicios de emergencias y terceros interpusieron un total de cinco denuncias a lo largo del segundo trimestre del año.

> La mayoría de las víctimas de violencia machista en el Baix mantenían una relación afectiva con su agresor

La relación con el agresor

La inmensa mayoría de las víctimas de violencia machista en el Baix Llobregat de abril a junio mantenían -o mantienen- una relación afectiva con su agresor. Cerca del 25% han cortado con él, aunque aproximadamente el 40% aún prosiguen con la relación. El 30% restante responden a cónyuges o ex cónyuges de la víctima.

En los datos ofrecidos por el Consell Comarcal, a partir de los publicados trimestralmente por el CGPJ, no constan muertes entre abril y junio de este año. Sin embargo, fue en marzo cuando la comarca se estremeció con la desaparición de la viladecanense Janet Jumillas, cuyo cadáver apareció semanas después, en mayo, en un descampado de El Prat. El principal sospechoso, un conocido de la víctima, fue detenido acusado de asesinar a Jumillas. Su crimen, a tenor de los informes del CGPJ, parece no contabilizar como violencia sobre la mujer. Lo mismo sucede con el caso de Susana Cortés, la mujer de Viladecans cuyo marido dejó morir de un bajón de azúcar en junio mientras la grababa con el móvil. El hombre fue detenido en septiembre, después de hallarle en su terminal el vídeo con la prueba del crimen. Otro caso que tampoco ha aparecido en los datos sobre violencia de género.

Hay salida para el maltrato

Las administraciones recuerdan que las víctimas de

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

> Las órdenes de **alejamiento** fueron las **medidas** más aplicadas de abril y junio

agresiones y malos tratos pueden pedir ayuda al teléfono 016, en el que un grupo de profesionales les informarán sobre las pautas a seguir para salir de la espiral del miedo en la que están sumidas, o bien derivarlas al servicio pertinente, ya sea un abogado e incluso emergencias. Se trata de un teléfono que, además, no deja rastro en la factura, para así evitar que el maltratador lo detecte.

Por otro lado, los cuerpos de seguridad cuentan con protocolos para prestar ayuda a las víctimas que la soliciten. Uno de estos casos es el Grup d'Atenció a la Víctima (GAV) de Mossos d'Esquadra, que atiende casos no solo de violencia machista, sino de cualquier tipología de violencia, desde racismo, LGTBIfobia o *bullying*. Les escuchan y les proporcionan asesoramiento y pautas de protección, que en el caso de víctimas de violencia machista consisten en inspecciones oculares de la calle antes de salir o asegurar puntos sensibles de su casa por donde pueda entrar el agresor.

L'APUNT

2018: un millar de mujeres atendidas en Castelldefels

El Servei d'Informació i Atenció a Dones (SIAD) de Castelldefels atendió a casi mil mujeres víctimas de cualquier tipo de violencia -no solo física- a lo largo de 2018. Son datos que aportan desde el Espai Montserrat Roig, el centro municipal de apoyo a las mujeres y al colectivo LGTBI, que en los seis primeros meses de este año ha atendido a 480 mujeres en la ciudad.

Todos los municipios de la comarca con más de 20.000 habitantes cuentan con su propio SIAD, mientras que en el resto es el Consell Comarcal quien proporciona el servicio. La atención se hace de manera presencial y se asesora jurídica y psicológicamente. Las mujeres que llaman suelen plantear cuestiones relacionadas no solo con la violencia física, sino que también por el resto de tipologías contempladas por la normativa catalana. Por procedencia, una de cada tres mujeres que pidieron asistencia en 2018 eran de origen extranjero, mientras que la franja de edad que más solicitó ayuda al SIAD fue la de 30 a 45 años, representando el 45% de las peticiones. La de 46 a 65 le siguie de cerca, con el 33% de las atendidas, mientras que la cifra se reduce a medida que se avanza a edades superiores. Otro dato preocupante que se desprende de los datos es que más de un 10% de los casos atendidos responden al perfil de chicas de entre 13 y 29 años.

Número total de mujeres atendidas por el SIAD (2018)	910
Mujeres extranjeras	29,98%
De 0 a 12 años	0%
De 13 a 18 años	1,6%
De 19 a 29 años	9,6%
De 30 a 45 años	45,28%
De 46 a 65 años	33,33%
De 66 a 80 años	9,6%
De más de 80 años	0,41%

98.1 fm
Ràdio Desvern

SIN RESOLVER. Capítulo 1

Cristina Bergua, la ausencia que dejó huella

Veintidós años después, la desaparición de la joven de Cornellà sigue siendo una incógnita

La lucha de sus padres impulsó la creación de nuevos protocolos policiales de búsqueda

Juan Bergua, el padre de la joven, ante el monolito de Cornellà que recuerda a su hija y a los desaparecidos sin causa aparente | CM

Cristina Bergua Vera desapareció en Cornellà el domingo 9 de marzo de 1997, con 16 años. La chica había ido a dejar a su novio, según confirmaron algunas de sus amigas, pero desapareció sin rastro. Fue vista por última vez por su entonces pareja en la carretera de Esplugues, hasta donde él dijo que la había acompañado. Cuatro meses después, la Policía Nacional recibió una carta anónima asegurando que el cuerpo de Cristina estaba en el vertedero de la ciudad. Tras algunos impedimentos administrativos de la Generalitat, no se halló resto alguno de la joven allí. El caso fue reabierto en 2007 a petición de la familia y, en 2010, el Gobierno declaró Día Nacional de los Desaparecidos Sin Causa Aparente el 9 de marzo, coincidiendo con la desaparición de Cristina.

Carlos Manzano

Más de 22 años han pasado desde que Cristina Bergua desapareció aquel 9 de marzo de 1997 en Cornellà, sin causa aparente. La chica había quedado con su entonces pareja, Francisco Javier Román, para cortar la relación, según explicó el círculo de amistades de Cristina, y éste la habría acompañado hasta la Carretera de Esplugues, el último lugar donde fue vista.

La madre de Cristina, Luisa Vera, recuerda que su hija era "muy alegre" y asegura que no observó nada raro ni ningún cambio en su carácter antes de desaparecer sin rastro. "El día que desapareció habíamos estado comiendo en casa, después se arregló y se fue", relata la madre sobre lo sucedido aquel domingo de 1997. Los padres de la chica, al ver que no volvía a casa, llamaron a algunas de sus amigas para saber si estaba con ellas, y fueron ellas quien les confirmaron que había quedado con Román.

El papel de Javier Román, ex novio de Bergua

"Fuimos aquella misma noche a ver si él –Javier Román- sabía algo, pero solo dijo que la había dejado en la Carretera de Esplugues", recuerda Vera. La madre, además, asegura que el ex novio de Cristina "nunca ha venido a manifestaciones ni concentraciones por la desaparición". "Pero esto es una cosa personal de cada uno", añade.

Pero tal como sucedió en 1997, las declaraciones de Javier Román no acabaron de convencer a la familia ni al pueblo de Cornellà, pese a que nunca se pudo demostrar que estuviera implicado en la desaparición de Cristina. Román, tiempo después, sería condenado y encarcelado por otro delito de tráfico de drogas al intentar introducir en España más de 3 kilos y medio de cocaína.

Juan Bergua, el padre de Cristina, no acabó de entender las declaraciones difusas que Román dio tras la desaparición de su hija. El quid de la cuestión está en

Pasa a la página siguiente

> Los **padres** están **muy agradecidos** por el apoyo de la ciudad y del **Ayuntamiento**

Viene de la página anterior

las diferentes versiones que el individuo proporcionó a diferentes familiares de la desaparecida. “Después de lo que le dijo a mi mujer fue mi hijo a preguntar y nos inquietó mucho la pasividad que tenía”, dice Bergua, recordando diferentes “mentiras” que Román les dijo respecto a la desaparición. Entre sus declaraciones, según asegura el padre de Cristina, se encontraban afirmaciones como “ya volverá” o que se había ido a Andorra con un tío que tenía y volvería cuando tuviera la mayoría de edad. “Un montón de mentiras: a las pruebas nos remitimos, han pasado 22 años y estamos como el primer día”, sentencia Bergua respecto a las declaraciones del exnovio.

Contenedores de basura

A los cuatro meses de desaparecer Cristina y sin pruebas aparentes llegó una carta anónima a la Policía Nacional con la primera pista: el cuerpo de Cristina podría haber sido depositado en un contenedor de Cornellà. Al haber pasado tanto tiempo, la búsqueda tenía que efectuarse en el vertedero del Garraf, a caballo entre Gavà y Begues, a donde iba a parar toda la basura del área metropolitana de Barcelona.

“No estamos contentos con el trabajo que se realizó”, afea Bergua, porque “desde que se recibió la carta hasta que empezaron a buscar pasaron 11 meses”, lamenta el padre de Cristina ante la poca implicación, especialmente de la Generalitat. Bergua asegura que cuando se comenzó a buscar a su hija el gobierno catalán paralizó a los 30 días el operativo por “su alto coste”.

Luisa y Juan no pararon en su lucha para hallar a Cristina e incluso, tras hablar con Núria Gispert, consellera de Justicia por aquel entonces, se plantearon hacer una huelga de hambre indefinida en la plaza Sant Jaume. Pero entonces llegó el milagro: la titular del juzgado número 3 de Cornellà, María Sanahuja, ordenó seguir registrando bajo su responsabilidad el vertedero. No hubo suerte, pero era la única pista que había en ese momento.

Reapertura del caso 10 años después

El caso de la desaparición de Cristina Bergua pasó de la Policía Nacional a los Mossos d’Esquadra. De hecho, Luisa y Juan, a través de InterSOS, fundación creada en parte por ellos para apoyar a las familias de personas desaparecidas sin causa aparente, pidieron en el Parlament que se creara una unidad especial de búsqueda para este tipo de casos. Fue votada por unanimidad en la cámara catalana, pero no fue hasta 2008, cuando los Mossos se desplegaron, que fue efectiva.

Un año antes de la puesta en marcha de esa unidad especial, en 2007, el caso fue reabierto a petición de la familia. Los agentes de Mossos volvieron a interrogar a familiares y amigos de Cristina. Este hecho, según asegura el padre de la desaparecida, se llevó a cabo porque “las niñas ya eran mujeres” y querían saber si algún tipo de información que omitieron en su momento podía salir a la luz y ayudarles a encontrar a su hija. Pero no se consiguieron nuevas pistas entre las declaraciones de los afectados por la desaparición de la chica.

El ADN. En una década la ciencia y la tecnología avanzan, y así lo pensaron los padres de Cristina. Por este motivo, se analizó la carta anónima para encontrar restos de ADN, a partir de la saliva del sello pegado en el sobre. Sin embargo, los investigadores no pudieron hallar coincidencias significativas para inculpar a nadie y hallar algo de luz a un caso con muchos interrogantes.

> El ex novio de **Cristina** declaró en su día que la dejó en la carretera de **Esplugues**

Día Nacional de los Desaparecidos

Sea como sea, Luisa y Juan están muy “agradecidos al pueblo de Cornellà”, tanto a vecinos como a los representantes del Ayuntamiento, por todo el apoyo que les han brindado durante estos 22 años. Un monolito en el barrio de la Gavarra, cerca de donde residía Cristina, recuerda la desaparición de la chica en 1997. Al acto de inauguración, en 2018, acudieron el actual alcalde de la ciudad, Antonio Balmón, el ex alcalde y ex president de la Generalitat, José Montilla, acompañados por el célebre periodista Paco Lobatón, que se volcó en el caso.

La lucha de los padres por encontrar a su hija Cristina marcó un antes y un después en la búsqueda de personas desaparecidas. Tanto es así, que el Congreso aprobó por unanimidad en 2010 elegir como el Día Nacional de las Personas Desaparecidas Sin Causa Aparente el 9 de marzo, el día en que se le perdió la pista a Cristina. Ese reconocimiento, además, permitió que el Ministerio del Interior comenzara a dar datos desde ese mismo año de las personas desaparecidas en toda España.

L’APUNT

El caso que marcó un antes y un después en la búsqueda de desaparecidos

Trabajos de búsqueda del cuerpo de Marta del Castillo en un vertedero sevillano

La desaparición de Cristina Bergua marcó unos protocolos de actuación que hasta 1997 eran deficitarios. En 2009, cuando desapareció Marta del Castillo en Sevilla, se registró más ágilmente el vertedero donde se sospechaba que estaba el cuerpo. La lucha por encontrar a Cristina sirvió, según su padre, para que “con Marta del Castillo todos fueran a buscar, como tiene que ser”.

Desde 2008 Mossos cuenta con una unidad de desaparecidos, y los padres de Cristina destacan el trato y apoyo que les han brindado los agentes, en especial, el mosso Jordi Domènech. Hasta el ex Major Josep Lluís Trapero dio orden para que se atendiera con prioridad a las personas que denunciaban una desaparición. Juan recuerda que la implicación de Trapero en el caso fue tal que le dijo: “Si os llega alguna queja a InterSOS me llamas”.

Policía nacional, guardia civil, guardia municipal, ejército y mossos suman esfuerzos por la igualdad entre hombres y mujeres en las fuerzas de seguridad | bcn content factory

Mujeres de armas tomar

Cinco mujeres de los cuerpos de seguridad en la comarca reflexionan sobre la incorporación femenina al ámbito de las fuerzas del orden

Las agentes y la soldado destacan la importancia de su visibilidad y el ejemplo que pueden dar para romper estereotipos machistas

Francisco J. Rodríguez

"¿Correrá lo suficiente esta chica para estar a la altura del servicio?". Esto fue de lo primero que escuchó Susanna cuando decidió entrar en la Brigada Móvil (Brimo) de Mossos d'Esquadra, los antidisturbios de la policía catalana. Fue la primera mujer que ingresó en la unidad y por eso en la entrevista, su jefe le advirtió de que se metía en un mundo "muy machista". Así lo explica años más tarde, cuando la presencia de mujeres en este tipo de unidades ya se ha normalizado. Lo recuerda junto con otras cuatro miembros de cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado que ha reunido El Llobregat en una entrevista conjunta para que expliquen su experiencia en un ámbito con mucha testosterona y tradicionalmente masculino.

Quedamos con Eva, de la Policía Nacional; Marta, de Guardia Civil; Tània, de la Guardia Municipal de Castellví; Salima, soldado del Ejército de Tierra, y Susanna, Mosso d'Esquadra [*ver una pequeña biografía en la página siguiente*], mujeres que forman parte de ese aún pequeño porcentaje femenino en los cuerpos de seguridad que no llega ni a una cuarta parte del total de efectivos. Las agentes comparten pareceres sobre la incorporación de la mujer al ámbito de la seguridad pública y reflexionan acerca de los motivos que dificultan alcanzar la paridad con los hombres. Unas tienen más trayectoria, como Susanna o Salima, mientras que otras llevan menos tiempo de servicio, como Marta, que acaba de salir de la academia y el Baix Llobregat ha sido su primer destino. Una diferencia de edad que permite repasar de dónde venimos y dónde estamos actualmente en lo que a igualdad entre hombres y mujeres se refiere.

Suspicacias iniciales

Arranca la charla y, pese a las prudencias iniciales, la cuestión de la igualdad entre hombres y mujeres va salpicando la conversación. En general, las cinco mujeres destacan que se sienten integradas a los cuerpos a los que pertenecen y sitúan las actitudes machistas en un pasado ya superado o en el comportamiento de algunos ciudadanos. No obstante, aparecen detalles que llaman la atención al plumilla. Sobre todo, en lo que respecta al ingreso en el cuerpo. "Nunca me había atrevido porque pensaba que no era válida", reconoce Marta, que desvincula sus reticencias iniciales del hecho de ser mujer al ser preguntada acerca por ello. "Me daba reparo por miedo a lo desconocido, no por ser mujer", remarca, a la vez que añade que "una vez allí", en el cuerpo de Guardia Civil, en su caso, "eres una más".

> "Las cinco mujeres reconocen haber tenido más sensación de **autoexigencia**

Sus compañeras de entrevista van en la línea de lo que dice Marta. Tània echa un cable a la agente de la benemérita afirmando convencida que ella tampoco tuvo ningún miedo a la hora de aplicar para la Guardia Municipal de Castellví de Rosanes. Un cuerpo este último que precisamente rompe la tónica a la baja de presencia femenina: son tres agentes, y uno de ellos es Tània, a la postre la más experimentada del cuerpo municipal y a la que suelen recurrir cuando hay algún problema.

Sin embargo, reconocen haber tenido cierta sensación de autoexigencia al principio de sus carreras, relacionada con el hecho de ser mujer. Eva lo achaca a una "actitud" suya y lo separa de la cuestión del género. "Me ofrecía voluntaria para todo porque no quería que nadie

Pasa a la página siguiente

LAS PROTAGONISTAS

Tània (Guardia Mun. Castellví)

"Hay chicas que me ven y piensan que ellas también pueden"

Tània lleva una década siendo la agente referente de la Guardia Municipal de Castellví. Lleva a cabo tareas de patrullaje, administrativas y de tráfico.

Susanna (Mossos d'Esquadra)

"Las nuevas generaciones integran la inclusión de la mujer"

Con más de 20 años en el cuerpo de Mossos, Susanna fue la primera mujer en entrar en la Brimo. Actualmente está en el curso de inspectores.

Marta (Guardia Civil)

"La seguridad es un mundo que necesita de mujeres"

Recién salida de la academia, el primer destino de Marta ha sido el aeropuerto de El Prat, donde ejerce labores de aduana y control de equipajes.

Eva (Policía Nacional)

"Las medidas de conciliación no tienen que ser solo para mujeres"

Natural de Granada, Eva lleva 13 años en el Cuerpo Nacional de Policía, 10 de los cuales en la comisaría de Cornellà en tareas de documentación.

Salima (Ejército)

"A la defensiva te pones a los compañeros en contra"

Salima entró en el Ejército hace 16 años. Ha ejercido de Policía Militar durante 10 años y ahora se encarga de llevar el protocolo y organización de actos.

Viene de la página anterior

pensara nada", reconoce la policía nacional. Susanna, en este sentido, va más allá y pese a asegurar que a ella "la aceptaron bien" en Mossos, admite haber estado "en el punto de mira". "En un inicio no te puedes equivocar, y más si eres mujer", advierte la mossa, que recuerda su pasado como conductora en la Brimo. "Me miraban con recelo, pero puedo decir que nunca rallé ni una columna", bromea.

El estereotipo de la mujer como mala conductora rápidamente copa la conversación. "Al principio tienes que estar más atenta de no equivocarte", coincide Tània con sus compañeras, y recuerda una anécdota que vivió al comienzo de su carrera como guardia municipal. "¿Podrás llevar el coche?", recuerda que le decían. "Si estoy aquí es porque puedo, ¿no?", respondía ella con firmeza.

Por su parte, Marta y Eva reconocen que han tenido algún encontronazo en sus lugares de trabajo ya no con compañeros, sino con ciudadanos. En el caso de Marta, la guardia civil explica que ha tenido algún problema en el aeropuerto, con pasajeros de origen árabe. Igual que Eva, que en alguna ocasión vecinos de esta procedencia le han llegado a preguntar que dónde estaba el jefe.

Adaptarse al ambiente

Preguntadas sobre estos comentarios y suspicacias de ciudadanos, jefes y algunos compañeros, Salima sale al paso para quitar hierro al asunto, quizá de la manera que más puede llegar a fastidiar a aquel que protagoniza una situación así, un micromachismo, concepto que ha hecho fortuna y se ha popularizado en nuestro vocabulario del día a día. "Al principio notaba algún comentario, pero yo hasta me reía", reconoce Salima, que se pregunta si de haber tomado otra actitud más a la defensiva hubiera tenido problemas con los compañeros. "Fue acertado en ese momento no ponerme a la defensiva para integrarme", añade la soldado. Por el rabillo del ojo un servidor ve a Susanna asentir. Una actitud de oídos sordos a palabras necias que ha utilizado Salima ya no con compañeros, sino con ciudadanos, estando de guardia en Capitanía General. "Te ven en la puerta, te miran mal o te faltan al respeto, pero siguen su camino", asevera.

A grandes rasgos todas las agentes coinciden con la postura de la soldado, aunque Tània no quiere perder la oportunidad de poner sobre la mesa otra anécdota que le tocó vivir con una regidora, que bromeó con ella acerca de su estatura. "Me dijeron de ponerme un cojín en el coche", rememora la guardia municipal, que hizo visible, según explica, su enojo. "¿A ti te hace gracia? Pues a mí, no", respondió.

> "Las entrevistadas aplauden la **actitud** de sus cuerpos para con la **conciliación** familiar

Por su parte, Eva reconoce que al principio marcaba más las distancias. De hecho, uno de sus primeros servicios fue en una unidad que combatía la prostitución y en la que era la única mujer. Sin embargo, reconoce que el hecho de ser mujer nunca le comportó problemas ni generó tiranteces en dicha unidad.

Conciliación, solo cosa de mujeres?

Sale a escena la cuestión de la conciliación familiar. En general, las entrevistadas aplauden la actitud de sus respectivos cuerpos en este sentido, aunque Eva da un toque de atención. "Las medidas de conciliación no tienen que ser solo para nosotras, también han de ser para los hombres", afirma la agente del Cuerpo Nacional de Policía, que se queja de que "siempre se relaciona con nosotras la conciliación".

Al hilo de la conversación, Susanna explica su experiencia con su primer hijo, que tuvo estando en la Brimo. Además de ser la primera mujer en esa unidad, fue la primera también en quedarse en estado. "No se tomaron bien que hubiera una mujer embarazada en un lugar así", afea la mossa, que recuerda que coincidió en el tiempo que otros dos compañeros, hombres, pidieron reducción de su jornada por sus hijos. "Ellos tuvieron problemas", reconoce Susanna, que, no obstante, pone en contexto la situación recordando que se trataba de

Pasa a la página siguiente

Algunos momentos de la entrevista y debate conjunto entre las agentes y la soldado en la sede de El Llobregat | BCN Content Factory

Viene de la página anterior

una situación “nueva” que, por suerte, ahora parece haberse normalizado.

La visibilidad, un punto a favor

Sea como sea, las cinco mujeres reconocen que hay camino por hacer, pese a los avances de los últimos años. Marta, en este sentido, hace una apelación directa a las chicas jóvenes para que “se animen y no tengan miedo”, ya que, reitera en diferentes ocasiones, “este es un mundo”, en referencia a la seguridad, “que necesita de mujeres”. Tània refuerza el argumento y explica que hay niñas que al verla piensan que ellas también pueden llegar a ser agentes. Salima también describe que los niños y niñas sienten interés al verla de uniforme y le preguntan que cómo es soldado ella, mientras que Eva pone énfasis en la “visibilidad” de las mujeres policía para que eso normalice y ayude a crear vocaciones entre las niñas.

Susanna se muestra optimista al respecto y dice que las nuevas generaciones “integran la inclusión de la mujer” en los cuerpos y fuerzas de seguridad y en todos los ámbitos de la vida con normalidad. Y es que la presencia de mujeres ayuda a aportar nuevos enfoques a los problemas del día a día, como la paciencia o la empatía. No menosprecian a los hombres, y reconocen que cada situación es un mundo pero, como dice Eva, “la testosterona, en según qué ocasiones, hay que dejarla a un lado”.

L’APUNT

Cifras muy bajas de presencia femenina en los cuerpos y fuerzas de seguridad

Mossos es el cuerpo que cuenta con más mujeres en sus filas

Los datos disponibles sobre la representación femenina en los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado arrojan cifras más bien bajas, inferiores incluso a las ya discretas de algunos países vecinos. El que peor cifras ofrece es la Guardia Civil, donde solo hay un 7,5% de mujeres. Policía Nacional y los ejércitos, por su parte, mejoran algo la cifra y cuentan con un 14 y un 12,5%, respectivamente, de mujeres. Mossos es el cuerpo con un porcentaje superior de mujeres, ya que llega al 21%.

Estos números han puesto en guardia a mujeres de estos cuerpos, que crearon en marzo la Plataforma de mujeres policías y militares, una asociación que tiene como objetivo “alcanzar la igualdad real” en el ámbito de las fuerzas del orden.

Por otra parte, el Ejército, el Cuerpo Nacional de Policía y la Guardia Civil han celebrado recientemente la incorporación de la mujer a sus filas. Los militares conmemoraron los treinta años de mujeres en sus huestes el año pasado, mientras que la Policía Nacional y la benemérita están celebrando este mismo año las cuatro décadas de esta efeméride.

Solo el 32% del empresariado del Baix Llobregat es mujer

La media de los sueldos femeninos es un 23% inferior a la de los salarios masculinos

Los micromachismos en el empresariado siguen estando a la orden del día

Hablamos con dos directivas y una jueza sobre el papel de la mujer en sus ámbitos

Carlos Manzano

El número de directivas y empresarias en el Baix Llobregat y L'Hospitalet ha crecido en la última década, aunque lejos del peso que tienen los hombres en puestos de liderazgo. El peso de la mujer entre los empresarios, el cooperativismo y los puestos de dirección, según el último estudio del Observatori del Baix Llobregat, es tan solo del 32%, un 1% menos respecto a los datos del año anterior.

Y la situación en lo que respecta a los salarios no es tampoco muy halagüeña: a nivel catalán, la desigualdad salarial entre hombres y mujeres es transversal y se sitúa en el 23%. Y esto tiene repercusión durante el retiro. En este sentido, la media de las pensiones contributivas de los hombres en el Baix Llobregat es de 1.311 euros, ante los 478 de las mujeres, lo que supone una brecha del 44% entre ambos sexos.

El debate de las cuotas

Ante esta serie de desigualdades entre sexos, hay muchas voces que apuestan por medidas como las cuotas en las cúpulas empresariales. No obstante, hay voces, como Rosa Fiol, directora general de AEBALL, que no están del todo de acuerdo. "Personalmente no me gustan las cuotas, pero en muchos casos, si no fuera así, no se llegaría a la normalización", reconoce la directiva, a la vez que recalca que una mujer aporta un "plus en la gestión", puesto que tiene, asegura, "capacidad de integrar y de difundir unos valores diferenciales en la compañía".

Pero esta "normalización" de la que habla Fiol no es compartida por parte de todo el tejido económico femenino. "Yo no veo diferencia de salario, al final va más en relación al cargo en sí mismo, porque, quizás, la mujer tiene más dificultad de acceder a puestos directivos que un hombre", asegura Carla Gaya, CEO de Eladiet. Patricia Batlle, jueza decana de Gavà, también es consciente de que el papel de la mujer en la judicatura depende de su validez y capacidad, y recuerda que hasta el año 1966 la carrera judicial estaba vedada a las mujeres.

Si bien es cierto que el puesto en la cúpula empresarial o judicial marca mucho el salario, este acceso, a veces parcialmente restringido, hace que la media de los sueldos entre las mujeres sea un 23,4% menor que el de los hombres en el Baix Llobregat.

Machismos empresariales y judiciales

Fiol, Gaya y Batlle han llegado a puestos que hasta hace unas décadas estaban reservados al género masculino. Pero hacerse valer en un mundo dominado por hombres no siempre resulta fácil. Las dos directivas y la jueza reconocen haber padecido en los últimos años micromachismos durante el ejercicio profesional de sus funciones, aunque aseguran que en los últimos tiempos esas actitudes han remitido hasta ser prácticamente inexistentes.

Carla Gaya, CEO de Eladiet, en una presentación en El Papiol

> "**Fiol** (AEBALL): **No** acepto que me llamen **señorita**, **nena** o **guapa**"

La CEO de Eladiet relata cómo, cuando empezó a trabajar para la empresa con sede en El Papiol, sufrió el primer ataque despectivo de su carrera por ser mujer con un cliente del sur de España. "Yo con una mujer no voy a hablar de negocios", le espetó a Gaya en su momento el comprador. La directiva se lo dejó muy claro: "Pues para eso estoy". Este encontronazo, al final, acabó siendo salvado y, según la CEO, ahora se llaman a todas horas y hacen negocios juntos, tal y como reconoce la empresaria.

En el mundo empresarial se está comenzando a eliminar este menosprecio hacia las mujeres, aunque la directora general de AEBALL avisa que los micromachismos están "bastante generalizados". De hecho, Fiol destaca que muchas veces ha tenido que exigir "un tratamiento correcto". "No acepto que me llamen señorita, nena o guapa, en el ámbito laboral", avisa.

Otra experiencia negativa similar vivió la jueza decana de Gavà, que dice haber sufrido algún cruce puntual con diferentes abogados e incluso, al principio, se había sentido mal tratada por según qué comentarios. "Parece que tienes que demostrar, al ser mujer y joven, lo que vales mientras te cuestionan antes de empezar incluso a trabajar", asevera Batlle. Con los datos en la mano, sin embargo, el peso de las mujeres en la judicatura es superior: representan el 53,2 % del total de magistrados y jueces en activo de toda España.

Todas coinciden en que no debería haber una lucha hombre-mujer, y sostienen que no creen en los estereotipos. Lo importante es la validez, capacidad y trabajo profesional de la persona, convergen en afirmar.

De momento, la situación, desgraciadamente, es otra. Y es que los últimos datos del Observatori del Consell Comarcal del Baix Llobregat señalan que hay un 13,4% menos de mujeres afiliadas a la Seguridad Social en la comarca que de hombres, ampliando otra brecha de inserción laboral femenina.

AMINA TIHAMI. Regidora de Sant Vicenç dels Horts per Junts. Musulmana. Va emigrar a Catalunya amb sis a

“Si vens amb el pensament que ets de fora, tu mateixa t’estàs excloent”

Quedem amb la primera regidora d’origen magrebí de Sant Vicenç dels Horts davant de la casa de la vila. Durant l’espera, hi passen moltes dones amb el vel islàmic. Amina Tihami (Taourirt, Marroc), reflecteix a l’Ajuntament una realitat que es viu en el dia a dia del poble, a on va arribar el 1998 amb només sis anys. Ha substituït Juan Carlos Ávila en el grup de Junts per Sant Vicenç -”No és només ERC, hi ha més grups a dins”, remarca- al Ple, on s’encarregarà de fer seguiment de temes de mobilitat i medi ambient. És vicepresidenta de la comunitat islàmica del barri de la Guardia.

F. J. R. Baena

És la primera regidora d’origen magrebí de la història de Sant Vicenç dels Horts i del Baix. Com porta aquesta responsabilitat?

És un orgull, sincerament. Ara les dones magrebines, que abans pensaven que no podien arribar a aquest punt, ho veuen com una possibilitat. N’hi ha moltes que els agrada la política, però mai no s’han imaginat que tenen dret a entrar-hi, perquè pensen que no és per a elles.

Per què?

Per desconeixement.

Però moltes d’elles ja han nascut aquí i en principi tenen els mateixos drets.

Però no tenen suficient informació. Ara bé, hi ha molta gent que m’ha felicitat i m’han dit que és una gran imatge que una dona magrebina sigui regidora.

Al cap i a la fi, que una d’elles sigui representant política és un reflex de la societat vicentina...

Aquí a Sant Vicenç hi ha molta població magrebina. A la campanya vam veure molta gent animant-nos.

El teu perfil també ha ajudat.

A mi ja em coneixien d’abans, del centre islàmic de la Guàrdia i per altres feines que he fet al poble.

La comunitat islàmica del barri de la Guàrdia és una de les pioneres del municipi i de la comarca. Com ha treballat en els últims anys per a la integració dels musulmans a Sant Vicenç?

Sempre hem apostat per la integració i per remarcar que és una entitat més cultural que religiosa. De fet, abans es deia Comunitat Islàmica la Pau i ara se li

Passa a la pàgina següent

Tihami va entrar de regidora a l’Ajuntament després de la renúncia d’un company de partit, J. Carlos ávila | El Llobregat

nys. “Sempre m’he sentit d’aquí”, afirma.

> “Intentem deixar de banda les **religions** i creem una cultura **nova**”

Ve de la pàgina anterior

canviarà el nom a Associació Cultural Al-Huda.

Per què canvien el nom?

És una forma de dir que a la nostra comunitat poden venir àrabs, espanyols, catalans, pakistanesos... També hem renovat la junta i ara hi ha dones. Jo ara en sóc la vicepresidenta i volem mostrar que l’entitat no és purament islàmica, que fem més activitats per a tothom.

Vostè se la coneix molt aquesta entitat...

De petita hi anava a estudiar àrab... fins que de mica en mica m’hi van ficar [riu].

Què li ha aportat?

He trencat la forma de pensament per la qual els àrabs normalment veuen sempre que la mesquita és homes, homes i més homes. Les dones som aquí, també. A més, a l’associació hi ha un espai per a l’oració, sí, però també s’hi poden fer moltes altres coses.

Posi’m algun exemple.

Es pot estudiar àrab, aprendre a cuinar... Hi van algunes dones molt grans que no tenen acompanyament a casa i allà es reuneixen i socialitzen.

Quina és la situació de la dona musulmana al poble?

Parlo de la meva situació. La meva mare és aquí des del 1998, i ara està començant a dir algunes paraules en castellà... Abans només era a casa. Ara va a estudiar l’idioma els matins, i a la tarda fa reunions amb unes altres dones a la comunitat. Ha avançat moltíssim.

Com s’ho ha fet tots aquests anys per viure aquí?

Depenia només de mi. Havia d’acompanyar-la al metge, a fer gestions a l’Ajuntament... Ara hi va per si sola.

És un cas generalitzat el de la seva mare?

Tot ha canviat. Les dones ara depenen més de si mateixes, fins i tot algunes se separen.

Algunes coses, per contra, mai no acaben de canviar. Han notat un augment de la islamofòbia?

Des dels atemptats de la Rambla. Fa uns dies, a més, hi ha hagut una baralla que ha sortit a tots els mitjans.

Que va acabar amb un noi magrebí trencant la finestra d’un cotxe de Mossos i pujant-hi a sobre.

Això fa que la situació sigui incòmoda per a nosaltres, perquè ho fa una persona i ens fiquen a tots al mateix sac.

Aquestes imatges els perjudiquen com a col·lectiu.

Sí, ens perjudiquen, però també hi ha moltes altres baralles. Però quan ho fa segons quin col·lectiu, tothom en parla, sense analitzar-ne els motius.

Quins són aquests motius?

En aquest cas, hi ha un espai de trobada de joves magrebins a Can Ros. Hi ha alguns que no són ni de Sant Vicenç, però hi venen. Allà hi ha bars àrabs, catalans, xinesos... De fet, al xinès hi va haver una baralla dies abans, però no va tenir el mateix ressò. Entenc que quan algú fa una cosa dolenta, mereix un càstig, però tots per igual, no només quan ho fa un col·lectiu.

En aquest sentit, l’amenaça ultra de VOX va quedar en un no res a les eleccions municipals. Creu que estem vacunats a la comarca contra aquests discursos?

No, perquè hi ha molta gent que els vota, tot i que no arriben al mínim. Hem de treballar perquè canviïn la perspectiva, ja que estan manipulats. La millor solució és apropar-s’hi perquè coneguin realment com ets, que sàpiguen que no tots els musulmans són iguals.

Estereotips i malfiança

Porta un *hiyab* com a símbol cultural, tot i que això xocaria amb el feminisme. Vostè, tanmateix, propugna que els símbols mai estaran per sobre del seu activisme pels drets de la dona...

Sí, ho dic sempre. Sé el que sento, sóc musulmana, em vesteixo així perquè es vegi, però m’intento integrar, viure d’acord amb el lloc on vius. Si m’he de vestir 100% de manera islàmica, per què l’home no ho fa igual, llavors?

Ha viscut mai cap episodi de discriminació per la seva condició de dona migrada musulmana?

No, sempre he trobat aquí gent que m’ha acceptat, més enllà de tonteries amb companys a l’institut. Sóc una persona que m’avinc amb tothom. Si m’insultes, puc entendre que tens un mal dia, però l’endemà et seguiré somriguen. És la millor forma d’actuar, somriure.

Com combat les malfiances i els estereotips?

Sempre m’he sentit d’aquí. Si vens amb el pensament que ets de fora, tu mateix t’estàs excloent. Has de sentir que ets d’aquí i treure’t l’etiqueta d’estranger, perquè la gent també ho vegi de la mateixa manera. Em sento més d’aquí que d’allà, perquè al meu país hi torno de tant en tant.

Com conjuga tot aquest seguit d’identitats i influències culturals?

Intentem deixar a una banda les religions i creem una cultura nova, de tots. Perquè si em preguntes quina és la meva cultura, no et diré que és la marroquina, ja que és fruit d’una barreja que en crea una de nova.

> “Hi ha **magrebines** que els agrada la **política**, però que pensen que no és per a **elles**”

L’APUNT

“Veiem els problemes que donen, però no l’origen”

Una imatge del detingut que va trencar el vidre d’un cotxe de Mossos

Tihami parla sobre la baralla en un bar de Can Ros que va acabar amb un noi d’origen magrebí trencant una finestra d’un cotxe de Mossos i pujant-hi a sobre. La regidora de Junts explica que una de les persones involucrades a la baralla no té on viure i, malgrat que condemna l’acció, posa l’accent en la necessitat d’analitzar què passa amb els joves que es reuneixi-en en aquest barri. “Veiem els problemes que donen, però no com comença tot”, lamenta Tihami, que creu convenient elaborar un estudi d’aquest col·lectiu i “fomentar la convivència” amb activitats conjuntes per a tots els veïns.

A més, denuncia que durant la baralla no s’hi va presentar cap patrulla de la Policia Local. En aquest sentit, el dia 10 d’octubre un centenar de vicentins es van manifestar pel municipi demanant més seguretat i preocupats pel que consideren un augment de la inseguretat al poble. Des del consistori van mostrar el seu neguit al respecte, però van voler deixar clar que Sant Vicenç dels Horts “és un poble segur”.

Ingrid logra un piso tras 66 días de acampada

Una vecina de LH y su pequeño se plantaron ante el consistorio tras ser desahuciados

La Obra Social de PAH ocupa una vivienda como solución momentánea para la mujer

Redacción

Ingrid es una vecina de L'Hospitalet que ha sido desahuciada dos veces en un año. A la segunda, decidió quedarse en la calle, en concreto en la plaza del Ayuntamiento, acampada con su hijo de seis años ante el edificio consistorial, para exigir soluciones. Eso fue a finales de julio, después de que la echaran de un piso de Kutxabank que llevaba dos años vacío y que había ocupado con la ayuda de la Plataforma de Afectados por la Hipoteca (PAH). A partir de ese momento, decidió plantar la tienda de campaña ante el consistorio y luchar por un techo para su hijo. Y allí estuvo hasta principios de octubre, cuando la Obra Social de la PAH le proporcionó una solución momentánea a su situación. Más de 60 días en la calle durante los cuales aguantó el calor y las lluvias torrenciales que azotaron la comarca a finales de verano, pero también recibió la solidaridad de vecinos y algunas entidades.

La historia de Ingrid arranca, no obstante, meses atrás, cuando fue desahuciada de un piso de Santa Eulàlia en el que vivía de alquiler junto con su hijo. El aumento de la cuota mensual y una pérdida de trabajo posterior, explica la PAH, crearon una tormenta perfecta que le impidió hacer frente al pago de la vivienda, de donde fue desahuciada. Fue entonces cuando esta mujer de origen venezolano recurrió a la PAH, que negoció un alquiler social de un piso de Kutxabank que llevaba vacío un par de años y que ocuparon para que se alojara esta familia monoparental.

"De aquí no me muevo hasta tener una solución"

Los intentos de negociación fracasaron y a finales de julio Ingrid se vio de nuevo en la calle. Fue entonces cuando decidió, con la ayuda de los miembros de la PAH de L'Hospitalet, acampar a las puertas del consistorio hasta que no se arreglara su situación. Sesenta y seis días de protesta durante los cuales ha recibido el apoyo de algunos vecinos y entidades. Sin ir más lejor, a finales de septiembre su hijo Justin hizo los seis años. Para celebrarlo, se organizaron una serie de actividades festivas y de apoyo a esta madre coraje, como talleres, juegos, una paella y charlas, con la participación de grupos como el Folcat Diabòlic.

El día anterior a la fiesta de cumpleaños de su hijo recibió la visita de Jordi Pesarrodona, por entonces regidor de Cultura de Sant Joan de Vilatorrada y famoso por apostarse al lado de un agente de la Guardia Civil con una nariz de pallaso, en protesta por las detenciones y registros del 20 de septiembre de 2017 en la consejería de Economía de la Generalitat, y ser imputado posteriormente por un delito de odio y de resistencia grave a la autoridad. Pesarrodona consideró la situación de Ingrid como "denigrante" e hizo un llamamiento para solidarizarse con los que han sufrido un desahucio y se han quedado sin un hogar.

Ingrid (a la derecha, en el centro) acampó ante las puertas del consistorio para reclamar un techo para su hijo | PAH LH

Las soluciones que propuso el Ayuntamiento

Por su parte, desde el Ayuntamiento de L'Hospitalet se adujo que habían ofrecido soluciones para Ingrid, como facilitarle un alojamiento durante unos días en una pensión o una ayuda para satisfacer el pago de un alquiler de 200 euros, tal y como detallaron fuentes de la PAH, aunque la familia lo rechazó, alegando que con ese apoyo no se garantizaría que en un futuro próximo la situación pudiera desembocar en otro desahucio. Además, acusaron al Ayuntamiento de estar incumpliendo la Ley 24/2015, de medidas urgentes contra la emergencia en el ámbito de la vivienda y la pobreza energética.

> "Han sido **66 días** de lluvia, **angustia**, sol... psicológicamente cansada, **agotada**

Días de angustia

Finalmente, a principios de octubre Ingrid levantaba el campamento. La Obra Social de la PAH le había encontrado otra vivienda como solución momentánea a su situación y poder negociar para alcanzar un alquiler social. "Voy a estar tranquila, han sido 66 días de lluvia, angustia, sol, psicológicamente cansada, agotada, agobiada", explica Ingrid, que reconoce haber visto "todo lo malo", pero también "parte positiva" que le ha ayudado a seguir hasta el día 66.

Precisamente a finales de septiembre el Pleno de L'Hospitalet aprobó establecer un recargo del 50% del IBI para los pisos de grandes tenedores y bancos que lleven vacíos más de dos años -como el de Kutxabank que habilitaron para Ingrid tras su primer desahucio-. Esta medida esta incluida en la aprobación inicial de las ordenanzas fiscales.

Según datos del Consejo General del Poder Judicial correspondientes al segundo trimestre de este año, en España se producen 162 desahucios diarios.

Tres discapacitados del Baix narran su primera experiencia ante las urnas

- Ainara, Sergi y Rubén son 3 jóvenes vecinos que debutaron en las elecciones del 10N
- Este año han podido votar por primera vez 100.000 personas con incapacitación judicial
- El cambio legislativo que lo permite es una "gran conquista" para la federación Dincat

Carlos Manzano/Francisco J. Rodríguez

Nadie debería privar a una persona de sus derechos. Este año, por primera vez, tras la aprobación de la Ley Orgánica 2/2018, de 5 de diciembre, han podido votar muchas personas con discapacidad que hasta ahora no podían por haber sido declaradas incapaces. Ainara tiene 18 años, vive en Torrelles y ha depositado por primera vez sus dos papeletas, la del Congreso y la del Senado, para hacer valer su opinión. La joven asegura que se sintió emocionada por poder ir a votar sin ningún tipo de ley que la excluyera del proceso.

En este proceso, Ainara recuerda que el hecho de tener que depositar dos sobres en diferentes urnas para las elecciones generales "cuesta un montón, con uno ya me serviría a mí". El padre de Ainara, Ángel, además, presidía una de las mesas electorales de Torrelles donde la joven iba a votar. Un día de elecciones en familia. Pero Ainara no estaba del todo contenta con tener a su padre en el colegio electoral: "Prefiero no tener a mi padre en la mesa electoral".

Sergi, también de 18 años, y de Viladecans, rememora la jornada electoral del 10 de noviembre con emoción. "Tenía muchos nervios porque no sabía exactamente qué hacer, nunca había votado", explica el joven, que recalca que "fue muy guay" poder ejercer su derecho al voto por primera vez. Aunque dice que el hecho de tener que introducir dos sobres le "confundió un poco" y pensó que "la iba a liar". Rubén, de 18 años, de Gavà, también tuvo un dilema similar al de Sergi: "Estaba nervioso, no sabía dónde echar el papel".

"Una gran conquista"

Para Mònica Platas, técnica de Dincat, la federación que agrupa a unas 300 entidades catalanas que defienden la inclusión de las personas con discapacidad intelectual, la reforma de la Ley de Régimen Electoral "es una gran conquista". Los apartados del artículo tercero que impedían que unas 100.000 personas no tuvieran voz propia en los procesos electorales ya son historia, una historia para olvidar. "Era una asignatura pendiente en España año tras año", destaca Platas, que celebra que ahora toda persona declarada incapaz por un juez puede votar sin impedimentos. "Las limitaciones anteriores eran discriminatorias; ahora, ningún juez puede limitar el derecho a sufragio", remarca.

De hecho, la comisaria europea de Derechos Humanos del Consejo de Europa, Dunja Mijatovic, recordó en julio de 2018 que España no podía privar de votar a las personas con discapacidad intelectual. "Son titulares de todos los derechos humanos, hemos de garantizar las mismas condiciones y oportunidades que tienen el resto de la ciudadanía", apostilla Platas.

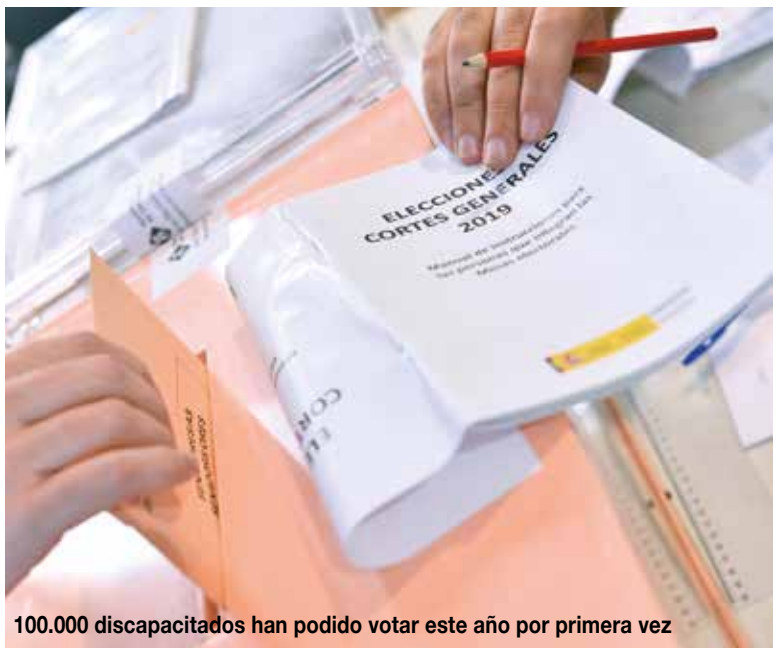

100.000 discapacitados han podido votar este año por primera vez

En este sentido, la técnica de Dincat destaca que el objetivo ahora es conseguir que se ejerza ese derecho "con todas las garantías". Por eso, considera que la administración y los partidos han de concienciarse para facilitar la participación de estos nuevos votantes. Por todo ello, pese a haber conseguido el derecho, ahora es necesario "hacer accesibles los programas y debates electorales", algo que considera, además, que repercutirá de manera positiva en el resto de ciudadanos.

Respecto a la posibilidad de que haya fraude y manipulación con el voto de estas personas, Platas asegura que "son mínimas" y no más graves que las que se dan actualmente con gente mayor o incluso en el entorno familiar. "Para evitar el fraude de unos pocos se ha limitado el derecho de muchos", ha resumido la técnica de Dincat.

La decisión del voto

La sociedad, en general, a pesar de aceptar esta nueva apertura igualitaria al voto, sigue viendo con ciertas reticencias que personas con discapacidad puedan votar. Pero, ciertamente, la decisión del voto está condicionada para cualquier individuo. Familia, amigos, medios de comunicación, redes sociales, la ciudad de residencia o la lengua materna hacen equilibrar la balanza hacia un lado u otro. "Yo he votado porque creo que el día de mañana me van a ayudar, para que haya más trabajo", argumenta Ainara, mientras responde a todo el que le pregunta que el voto es secreto. De hecho, en clase la profesora preguntó a los alumnos a quién habían votado y ella hizo una contra pregunta a la profesora, pero ella "no respondió, aunque sí que quería saber a quién habíamos votado nosotros". Ainara le espetó: "El voto es secreto, he votado, pero no te voy a decir a quién". Su padre, Ángel, asegura que ella misma decidió su voto y no quiso decir a nadie de la familia a qué partido había decido apoyar este 10N.

Sergi escogió su voto en base a la educación. "Quiero que hagan más colegios públicos, que no sea solo para gente que pueda acceder a la educación privada", explica el viladecanense sentenciando que "deben abrirse más" para acabar con la desigualdad y que no haya diferencias entre unos y otros.

Rubén, por su parte, lo vivió como una película de Hollywood: se metió dentro de la cabina para decidir tranquilamente su partido. "Quiero que los partidos consigan que haya más trabajo". En este aspecto el gavanense recuerda que él no puede escoger formarse en animales marinos, su gran pasión, porque está reservada a la educación ordinaria. Esta forma de encasillar a las personas con diversidad funcional hace que no puedan seguir sus estudios y ejercer el oficio por el que siguen luchando. Esto es, en definitiva, lo que los tres jóvenes votantes de la comarca demandan a los políticos para la próxima legislatura: trabajo y educación igualitarias, sin que las diferentes capacidades sean un muro en sus vidas.

Sufragio universal más de 40 años después

Este 2019 se cumplen 40 años de las primeras elecciones municipales democráticas y 42 de las primeras generales, en 1977. En este periodo muchas personas con discapacidad o diversidad funcional no han podido ejercer su derecho al voto, siendo incapacitadas por jueces, cosa que les impedía, hasta este año, introducir su papeleta en las urnas.

Carme, la madre de Sergi, asegura que "esta ley", la que ha impedido votar a personas como su hijo, "no tendría que haber existido nunca", y se pregunta: "¿Por qué tiene que haber una ley que los dejen ir a votar?". La viladecanense recuerda que es un derecho, aunque "parece que todavía se etiqueta a estas personas", por mucho que este año hayan podido ejercer las personas con discapacidad su derecho al voto por primera vez en tres elecciones, dos generales y unas municipales. Como siempre, queda trabajo por hacer en este ámbito.

SIN RESOLVER. Capítulo 2

La plataforma Pedro Álvarez ha vuelto a llevar a la calle su lucha por hacer justicia en un par de ocasiones en noviembre. A la izquierda Juanjo Álvarez, alma del movimiento

El caso Pedro Álvarez: 27 años reclamando justicia en L'Hospitalet

El 15 de diciembre de 1992 el joven fue asesinado en el barrio de La Florida

El crimen sigue impune, pese a que todos los indicios apuntan hacia un policía

Benet Salellas asume la representación legal del caso y anuncia nuevas diligencias

Es 15 de diciembre de 1992. Pedro, vecino de La Verneda, en Barcelona, acompaña a su novia Yolanda a casa, en L'Hospitalet. En la avenida de Cataluña un Opel Vectra blanco que circula a gran velocidad casi atropella a la chica. Ésta recrimina al conductor su actitud, que baja del vehículo y la empuja. Pedro sale a defenderla y, en ese momento, el conductor saca una pistola y descerraja un tiro en la cabeza al joven. Llegaría muerto al Hospital de Bellvitge. No ha habido juicio y el presunto autor, un policía nacional al que detuvieron días después, quedó en libertad por falta de pruebas. 27 años después, el crimen sigue impune.

F. J. R. Baena

"Pedro, hermano, nosotros no olvidamos". Auténtico lema que ha acompañado durante 27 años a una de las luchas por hacer justicia más largas del continente. Es el tiempo que hace que Pedro Álvarez fue asesinado, con tan solo 20 años, en la avenida de Cataluña de L'Hospitalet de un tiro en la cabeza, presuntamente a manos de un policía nacional. Este mes de diciembre, en concreto el día 15, se cumplirán 27 años del asesinato, y 27 también que el crimen sigue impune.

Poco después del suceso detuvieron a un agente de la Policía Nacional, J. M. S., hacia quien apuntaban todos los indicios. La pareja de Pedro identificó al hombre, así como el Opel Vectra en el que viajaba. Pero tan solo seis días después salía en libertad ante la falta de pruebas concluyentes. Supuestos encubrimientos, huellas borradas y pruebas perdidas caracterizaron un caso que fue sobreseído ocho años después. Nunca hubo un juicio y si nada lo cambia, en octubre de 2020 el crimen prescribirá.

La clave podría haber estado en el acompañante del presunto asesino que iba en el Opel Vectra, supuestamente su pareja, que nunca ha podido ser interrogada.

Persistencia

A lo largo de estos 27 años su familia no ha arrojado la toalla. En 1993 se creó la Plataforma Pedro Álvarez, encargada de dar visibilidad al caso y combatir

Pasa a la página siguiente

L'APUNT

'Nosotros no olvidamos' el documental del caso

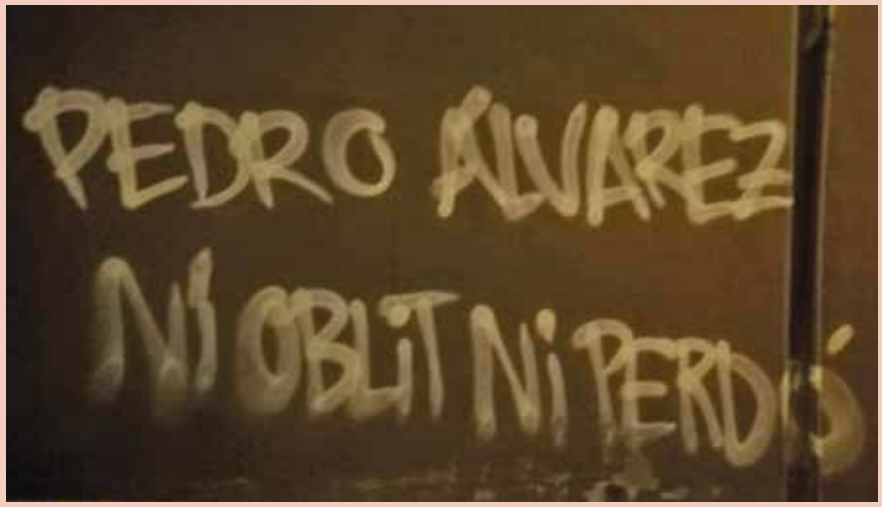

La productora Som Acats prepara un documental sobre el asesinato del joven que verá la luz en marzo del año que viene. Se trata de una pieza documental que nace con la voluntad de convertirse en una "herramienta comunicativa contra la prescripción del caso", que se producirá, si nada no lo remedia, en octubre del año que viene.

El filme se basará en el seguimiento que desde octubre del año pasado llevan a cabo los productores sobre las actividades en las que participa la plataforma, y en especial Juanjo Álvarez. "En estas grabaciones no hay nada pactado, nada buscado, no forzamos situaciones", explican los impulsores del documental, que quieren tejer una historia para generar un "alto grado de empatía" del espectador. Los creadores definen este estilo como "realismo", un realismo que pretende acercar al espectador al máximo posible a la historia para que la pueda vivir desde dentro.

El documental ya superó el límite de financiación a través de un proceso de crowdfunding.

Viene de la página anterior

los abusos policiales que, lejos de ser algo que aqueja a otros lugares lejanos, está bien presente en nuestro país. Cada 15 de noviembre la plataforma, con sus padres Juanjo y Carmen al frente, lleva a cabo un homenaje en la avenida de Cataluña de L'Hospitalet, donde su hijo fue muerto de un disparo, además de una marcha protesta por el centro de Barcelona. Además, en 1996, ante la inacción de los investigadores, Juanjo protagonizó una huelga de hambre que duró 17 días. Gracias a esa acción, Juanjo consiguió que el caso pasara a la Guardia Civil para que así no fuera investigado por el cuerpo al que pertenece el presunto asesino. Sin embargo, habían pasado cinco años desde el crimen y la familia volvió a darse de bruces con la falta de pruebas concluyentes. Según explicó el padre del chico a esta publicación hace tres años, en 2011 tuvieron noticia que sus abogados habían pedido una serie de pruebas, que fueron finalmente denegadas.

Un último intento

Recientemente se ha hecho público que el abogado Benet Salellas ha asumido la representación legal del caso, ante la voluntad de la familia de intentar darle un "gran último impulso". Salellas ha anunciado la presentación de nuevas actuaciones y diligencias para conseguir un giro en las investigaciones.

Sea como sea, en los últimos años varios ayuntamientos han dado apoyo a la Plataforma Pedro Álvarez mediante la aprobación de mociones y manifiestos en los que piden que se reabra el caso. El más importante, además del de L'Hospitalet, fue el de la capital catalana, Barcelona, que a finales de 2016 pidió la reapertura del caso. "Se cierra una deuda pendiente que tenía la ciudad de Barcelona con la familia Álvarez", dijo por aquel entonces el teniente de alcalde de Derechos de Ciudadanía, Transparencia y Participación, Jaume Asens, ahora diputado en el Congreso por los comunes. "Ya hace mucho tiempo que la familia Álvarez tendría que haber sido recibida", añadió.

> "En **octubre** del año que viene el asesinato de Pedro Álvarez **prescribirá**

> "**Juanjo Álvarez**: Al Ayuntamiento de **L'Hospitalet** se le llena la boca a la hora de hablar del caso

El recuerdo en L'Hospitalet

Para dar visibilidad al caso, además, la plataforma celebró el pasado día 30 de noviembre una jornada en la plaza Granada de L'Hospitalet, a pocos metros del lugar del crimen, en la que hubo charlas sobre el caso y conciertos.

Un acto que, según explica el propio Juanjo, tuvo dificultades por parte de consistorio para celebrarse. Durante la manifestación de Un altre l'Hospitalet es possible, del 16 de noviembre, organizada por 30 entidades de la ciudad contrarias al modelo del gobierno del PSC, Juanjo Álvarez criticó que al Ayuntamiento "se le llena la boca" a la hora de hablar del caso de su hijo y pidió más compromiso municipal. Lo dice porque en 2016 el Pleno hospitalense aprobó una moción en la que daba apoyo a todos los actos que lleve a cabo la Plataforma Pedro Álvarez, cabeza visible de una de las.

Una entidad que recibe el apoyo de los movimientos sociales de la ciudad, que han convertido el caso de Pedro Álvarez en un símbolo de la lucha contra los abusos de poder. Un símbolo que pocos hospitalenses desconocen y que ha llenado paredes enteras con carteles y murales bajo la frase 'Pedro Álvarez, asesinado por un policía'.

Funcionaris de Brians impulsen una plataforma en defensa del col·lectiu

- Marea Blava té la voluntat de créixer i tenir presència a totes les presons catalanes
- Els integrants reivindiquen millors condicions laborals i que es dignifiqui la professió
- Defensen la seva feina als centres: "Són espais amb situacions complexes"

Redacció

Tenen una feina complexa, difícil i que gairebé ningú no reconeix. Treballadors que un dia poden obrir una porta i trobar-se un cadàver a l'altre costat. Es queixen, a més, que l'administració no els hi dóna suport, i que la societat els mira amb recel. Estem parlant dels funcionaris de presons, que han fet un pas endavant a Brians i han creat una plataforma amb l'aspiració de créixer en l'àmbit català i l'objectiu de lluitar pels seus drets. Es tracta de Marea Blava, un moviment que no depèn dels sindicats i que va començar a caminar a Brians fa aproximadament un any, però que no ha estat fins fa quatre o cinc mesos que s'ha constituït oficialment.

Els funcionaris de presons, com a col·lectiu, solen estar sovint al centre de la polèmica. Darrerament, per unes declaracions d'Iñaki Rivera, el director de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans (OSPDH) de la Universitat de Barcelona, que assenyalava en un programa de TV3 que les morts en els Departaments de Règim Tancat (DERT) no eren casos aïllats. Es tracta d'espais on els presos passen gairebé tot el dia aïllats i que Nacions Unides recomana que no hi romanguin més de 15 dies per no afectar la seva salut mental. Rivera denunciava que al seu interior tenen lloc tortures i vexacions, unes afirmacions que li han reportat una querella per part de 175 funcionaris de Brians.

Polèmica amb la direcció de Brians

També van estar al focus fa un any, després de la sortida del director de Brians, Josep Font, per suposades "amenaces de mort". Des de Marea Blava, que van estar molt actius a l'hora de pressionar i criticar la gestió de Font -ells la defineixen com a "provocadora i insensata"-, rebutgen que hi hagués cap voluntat violenta en les pintades que van aparèixer a la presó contra l'exdirector i apunten que es van magnificar. La mateixa consellera de Justícia, Ester Capella, va defensar el paper de Font com un "magnífic professional" i també la col·locació de càmeres "als espais foscos de la presó", aspecte que critiquen des de Marea Blava, ja que ho consideren un "atemptat contra la intimitat" que posa, a més, en dubte la seva professionalitat. A més, els treballadors alertaven que en haver passat Brians de ser un centre de penats a un de preventius -després del tancament de la Model-, la situació va esdevenir un "caos" i que hi havia massificació que, al seu torn, feia augmentar el nombre d'agressions.

D'aquell estira-i-arronsa contra la direcció de Brians va sorgir un grup que, amb el temps, va consolidar-se com a plataforma. La seva voluntat, explica el seu president, Roberto E. M., és defensar les condicions laborals dels funcionaris de presons, fer de palanca d'acció perquè actuïn els sindicats i fer entendre a la societat la seva tasca. "Som els grans oblidats de l'administració i de la societat, tot i ser una figura bàsica", defensa el president de Marea Blava. Asseguren que se senten "indefensos" davant l'administració i que s'ha propagat una idea falsa del col·lectiu. Atribueixen, en aquest sentit, els suïcidis als DERT a les "situacions complexes" que es donen a les presons i defensen la seva actuació. "Som els primers interessats perquè no els passi res als presos", asseguren, alhora que, remarquen, es "juguen la vida" a vegades. De fet, recorden que la gran majoria de les baixes del col·lectiu són per qüestions psicològiques, per la pressió que suporten.

Marea Blava és un moviment que ha nascut al Baix Llobregat | Cedida

L'APUNT

12.700 incidents des del gener

Atenint-nos a les últimes dades actualitzades del departament de Justícia en referència a les incidències a les presons catalanes, fins al setembre hi ha hagut un total de 12.706 incidents, 200 més que el mateix període de l'any passat. Són dades que actualitza el departament mensualment i que indiquen que l'agost, coincidint amb l'augment de la calor, és de moment el mes de l'any amb més incidències, 213 en total. El setembre, per exemple, ja van baixar a 189, a nivell de les de la resta de mesos, si exceptuem el maig, que va registrar-ne 210. Per incidents s'entenen agressions entre presos, autolesions i intents de fuga.

Fa uns mesos CCOO va tornar a denunciar que les agressions a les presons estaven creixent "de manera desmesurada" i assenyalava dos centres, Brians I i Quatre Camins, com els que més en registraven. A més, critica que el Govern no posa en pràctica mesures preventives per tenir sota control els incidents.

> "Som els grans **oblidats** de l'administració i de la **societat**"

POLÍTICA

Pujana: “Soy consciente de que me hicieron la cama”

El primer alcalde en democracia de LH participa en el segundo ‘Sopar Crític’ de FIC

El socialista habló de su caída en desgracia tras la condena por tráfico de influencias

Reconoce que él “no hubiera hecho así” la gestión del PDU de la Gran Vía

F. J. R.

Foment de la Informació Crítica de L’Hospitalet comenzó fuerte el año con la segunda edición de sus ‘Sopars Crítics’ con los alcaldes vivos de la ciudad. Si en noviembre fue el turno de Vicenç Capdevila, el pasado 18 de enero le tocó a Juan Ignacio Pujana, el primer alcalde de L’Hospitalet de la democracia. El socialista estuvo al frente de la ciudad entre 1979 y 1994, año en que fue obligado a dimitir cuando la fiscalía del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) le acusó y luego condenó por tráfico de influencias.

Prometía ser una velada intensa y, pese al buen tono que imperó durante su desarrollo, no defraudó. “No voy a traicionar mis convicciones: diré causas, pero no nombres”. Una sentencia que parecía aguar las ansias de saber de los presentes, entre los cuales había regidores del gobierno socialista como Manuel Brinquis o Francesc J. Belver, el líder de Ciudadanos Miguel García, el exalcalde Celestino Corbacho e incluso la diputada del PSC en el Congreso y exconcejala Mercè Perea.

Pero nada más lejos de la realidad. Fiel a su promesa de no dar nombres, Pujana respondió a todas y cada una de las preguntas que le hicieron los asistentes, dando las evasivas justas, las cuales enmendaba si el preguntador no cejaba en su empeño y llevaba a cabo la loable práctica de repreguntar.

El tema estrella, el de su juicio, salió a la palestra con facilidad. En este sentido, Pujana dijo que “era consciente” de que le habían “hecho la cama” y no dudó en asegurar que él “tenía que estar fuera del juego político sí o sí”. Sea como fuere, finalmente Pujana dejó la alcaldía, que recogió su entonces regidor de Urbanismo, Celestino Corbacho, a la postre edil hasta que fue llamado a filas por Zapatero en 2008 para ocupar el ministerio de Trabajo e Inmigración socialista. “Es cierto que tuvimos tensiones con Corbacho”, reconoció Pujana, aunque quiso matizarlo asegurando que se trataba de “política”, un campo en el que considera que se ha de salir “a ganar o a perder”.

El PDU Granvia-Llobregat: “Yo no lo haría así”

Tal y como pasó en noviembre, la cuestión del urbanismo centró un buen trozo de las intervenciones de los presentes. Pujana, en este sentido, criticó el “urbanismo extensivo” que se practica hoy en día e instó a la Generalitat a que ponga medios que lo “eviten”.

Pese a que no entró a criticar la gestión del gobierno socialista actual, Pujana sí que admitió que él “no hubiese autorizado” según qué proyectos. Aquí habló del Plan Director Urbanístico Granvía-Llobregat, con cuyos planteamientos se mostró “de acuerdo”, pese a discrepar con el número de edificios planificados. Pujana consideró que para tirar adelante con el PDU era necesario “un pacto municipal” entre todas las fuerzas políticas, ya que cree que no se pueden implementar iniciativas como estas con casi toda la oposición en contra. “El gobierno ha de ser consciente. Yo no lo hubiera hecho así”, apostilló.

El ciclo de ‘Sopars Crítics’ de FIC-LH seguirá el próximo 8 de febrero con el exalcalde Celestino Corbacho como invitado. La clausura de este programa de encuentros la protagonizará la actual alcaldesa, Núria Marín, el 1 de marzo.

A la cena asistieron varios regidores del ayuntamiento, entre ellos los socialistas Manuel Brinquis, Francesc J. Belver y Miguel García, líder de ciudadanos. También estuvieron presentes Mercè Perea, diputada socialista en el congreso, Ramon Luque, exregidor y asesor de Pablo Iglesias y el presidente del Centre d’Estudis de l’Hospitalet, Manuel Domínguez | El Llobregat

Cenas históricas en un lugar emblemático

Se entra por L’Hospitalet y se come en Cornellà. Esta es tan solo una de las singularidades de la Masia Museu Serra, el escenario elegido por Foment de la Informació Crítica (FIC-LH) para llevar a cabo su ciclo de ‘Sopars Crítics’ con alcaldes vivos de la ciudad. Se trata de un edificio a caballo, como hemos dicho, de L’Hospitalet y Cornellà que data de la segunda mitad del siglo XVII. La familia Serra lo adquirió a principios del siglo XX como obrador. Actualmente, hace las veces de museo con las obras de las distintas generaciones familiares, y de restaurante. Además, los propietarios ofrecen visitas guiadas a concretar en función de la demanda de los clientes.

Ruiz: “El área metropolitana va rezagada por culpa de Barcelona”

El primer edil de Viladecans afea a la capital una falta de rumbo establecido

Ruiz criticó a Colau en la presentación de la marca de ciudad “Som poble, soc ciutat”

El alcalde volvió a rechazar la independencia como solución a los problemas de la gente

Carlos Manzano

El alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, carga contra Barcelona. Así lo expuso a mitades de marzo en una comida para presentar la nueva marca de la ciudad, “Som poble, soc ciutat”, diseñada por Óscar Martínez, en la que con un guiño pretende internacionalizar la ciudad en diversos ámbitos, más allá del área de influencia de la ciudad condal o Cataluña. Este desarrollo municipal, que no es el único en la comarca, se está viviendo en muchas localidades metropolitanas que como Ruiz, alertan de que van “rezagados” por culpa de Barcelona.

“Nosotros sabemos dónde queremos ir y cómo nos hemos de preparar, pero esta reflexión Barcelona no la tiene tan clara” aseguró el alcalde de Viladecans. De hecho, el crecimiento de los municipios metropolitanos del Delta ha ido incrementándose año tras año a un ritmo más acelerado que el de la capital. Viladecans es un ejemplo de ello y Ruiz lo quiso dejar claro: “Nosotros hemos realizado una planificación, en la vivienda protegida, por ejemplo, que Barcelona no ha hecho”. Sin embargo, el edil socialista matizó que la capital catalana y su marca “nunca restan”.

Así en Viladecans como en el Estado

Además de ser alcalde de Viladecans, Ruiz forma parte de la ejecutiva federal del PSOE. Por ello, al preguntarle qué han hecho o quieren llevar a cabo en España Ruiz responde: “Hacer lo mismo que en Viladecans”. Su explicación se fundamentó en “la promoción de la educación y la formación con la tecnología”, que, según el alcalde, están realizando en la ciudad.

Pero la gran pregunta es: ¿Qué ha conseguido para Viladecans al formar parte del partido que gobierna España? Ruiz respondió que ha incluido la ampliación de la estación de la R2 de Viladecans en los Presupuestos Generales del Estado, aunque está a la espera de ser ejecutada dado que fueron tumbados en el Congreso y eso precipitó las elecciones generales anticipadas del próximo 28 de abril. “No lo he intentado, lo he conseguido”, recalcó no obstante el alcalde respecto a la nueva estación que está a la espera de su aprobación en las Cortes para comenzar las obras.

Independentismo y presos

“Para que haya amnistía tiene que haber presos” afirmó decidido Ruiz sobre uno de los temas que está copando el debate político en las últimas semanas, meses y años. De hecho, el alcalde de Viladecans siempre se ha mostrado contrario a la retórica independentista y tanto en la consulta del 9-N como en el referéndum del 1-O no cedió los colegios electorales de titularidad municipal para dichas jornadas.

Según Ruiz, muchos catalanistas “votaron a los partidos independentistas para hacer fuerza y negociar”, los cuales se unieron a otras “muchas personas” que estaban “muy ideologizadas por la independencia”. Pero el edil socialista considera que esta “no es la mejor opción para Cataluña” y que la solución a este conflicto no “se conseguirá de un día para otro”, aunque recomienda “cambiar a los interlocutores” para agilizar este proceso de “reconciliación”.

El alcalde Carles Ruiz cocinó junto con el chef Domingo Morilla, presidente del Gremi de Hostelería de Viladecans, el menú que ofreció a los periodistas en el Pòdium | CM

Un guiño al mundo

Viladecans ha decidido explotar la esencia de pueblo tan particular de los municipios del área metropolitana de Barcelona sin ningún complejo, creando una nueva marca de ciudad: “Som poble, soc ciutat”. Con este eslogan junto a un emoticono de un guiño que contiene la ‘V’ de Viladecans, el municipio abre sus puertas al mundo. La idea de guiñar el ojo a todo el mundo surge de Óscar Martínez, director creativo de La Pinza, quien admite que “es un privilegio poder diseñar la imagen de tu ciudad”.

Él ha sido el encargado de crear el nuevo símbolo de Viladecans, su lugar de residencia y donde se ha criado, y, por ello, ha querido darle “un toque emocional a la marca que reflejara la realidad”.

> “La independencia no es la mejor opción para Cataluña, asegura Ruiz

26-M: ENCUESTA ELECTORAL ENCARGADA POR EL LLOBREGAT

El Llobregat da en el clavo con su encuesta para las municipales

Tal y como pronosticó la encuesta encargada a CELESTE-TEL, el PSC afianza su hegemonía

Así mismo, ERC se lleva la medalla de plata al ganar en cinco municipios de la comarca

Los comunes son segundos en votos y cosechan victorias en feudos como El Prat

Redacción

A continuación reproducimos el texto que publicamos en abril, sobre la encuesta de El Llobregat:

El PSC seguirá gobernando la comarca. Según la encuesta encargada por El Llobregat a la empresa demoscópica CELESTE-TEL para analizar la intención de voto de los ciudadanos y ciudadanas del Baix Llobregat para las elecciones municipales del 26 de mayo, en nuestras ciudades y pueblos no habrá grandes cambios con respecto a los resultados de hace cuatro años. Los socialistas, no obstante, solo mantendrán su hegemonía en el Baix Llobregat si logran mantener la movilización de su electorado, como han conseguido en las generales del 28 de abril a nivel estatal. En este sentido, el gran enemigo del PSC, su némesis, no serán otros partidos, sino la abstención.

A grandes rasgos el PSC mantendría la hegemonía en su comarca fetiche, e incluso aumentaría sus apoyos, rozando los 100.000 votos en todo el Baix y L'H, por lo que sus alcaldías no correrían peligro. El segundo lugar, y aquí radica una de las principales novedades con respecto a 2015, sería para ERC con el 15,5% de los votos, que completaría el *sorpasso* a los comunes, que hace cuatro años, por aquel entonces más divididos en candidaturas diversas, se alzaron como la principal alternativa socialista. Aquel fue un panorama diferente al de este 2019, en el que bajarán 3 puntos con respecto a 2015; los mismos tres puntos que recuperan los republicanos para afianzarse como la segunda fuerza más votada en el Baix Llobregat, territorio tradicionalmente refractario a las tesis independentistas. Un cambio de paradigma que ya han anunciado los resultados de las generales del 28 de abril.

Siguiendo en el ámbito independentista, las candidaturas municipales de Junts per Catalunya, la marca que impulsa Carles Puigdemont desde Waterloo, sufrirían un leve descenso de votantes con respecto a los resultados de la antigua CiU en 2015, mientras que las listas de la CUP se quedarían más o menos con los mismos apoyos.

Ciudadanos y PP, por su parte, no experimentarán tampoco cambios sustanciales, aunque los datos de la encuesta de CELESTE-TEL para El Llobregat señalan que tanto naranjas como azules perderán algunos

Pasa a la página siguiente

DATOS DE LA ENCUESTA ENCARGADA A CELESTE-TEL POR EL LLOBREGAT, COMPARADOS CON LOS RESULTADOS DE LAS ÚLTIMAS ELECCIONES MUNICIPALES

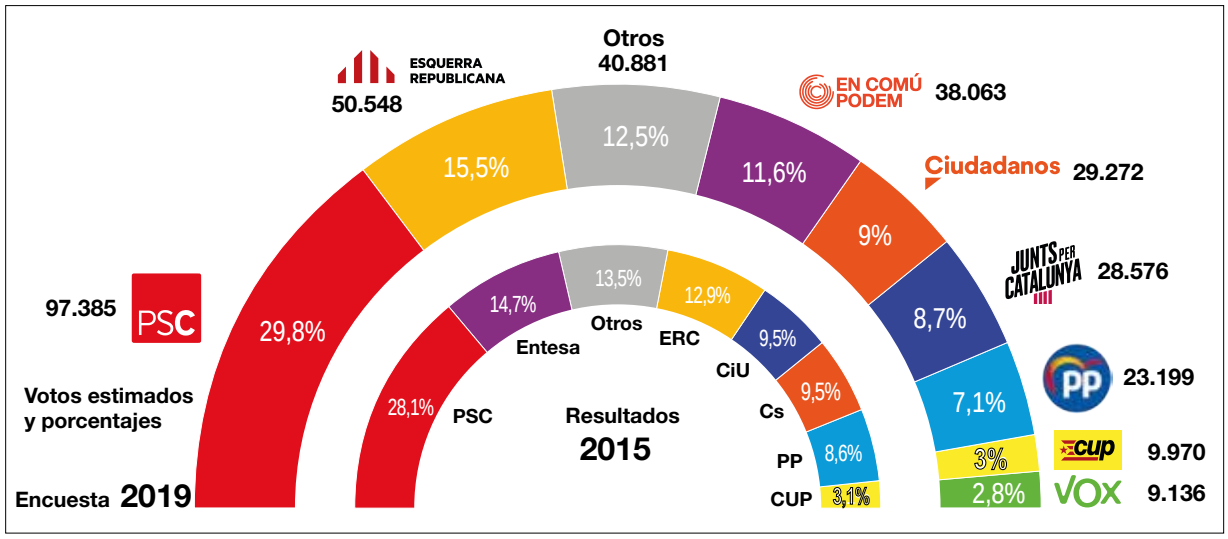

VARIACIÓN, POSITIVA O NEGATIVA, DE LAS CANDIDATURAS POR VOTOS Y PORCENTAJES

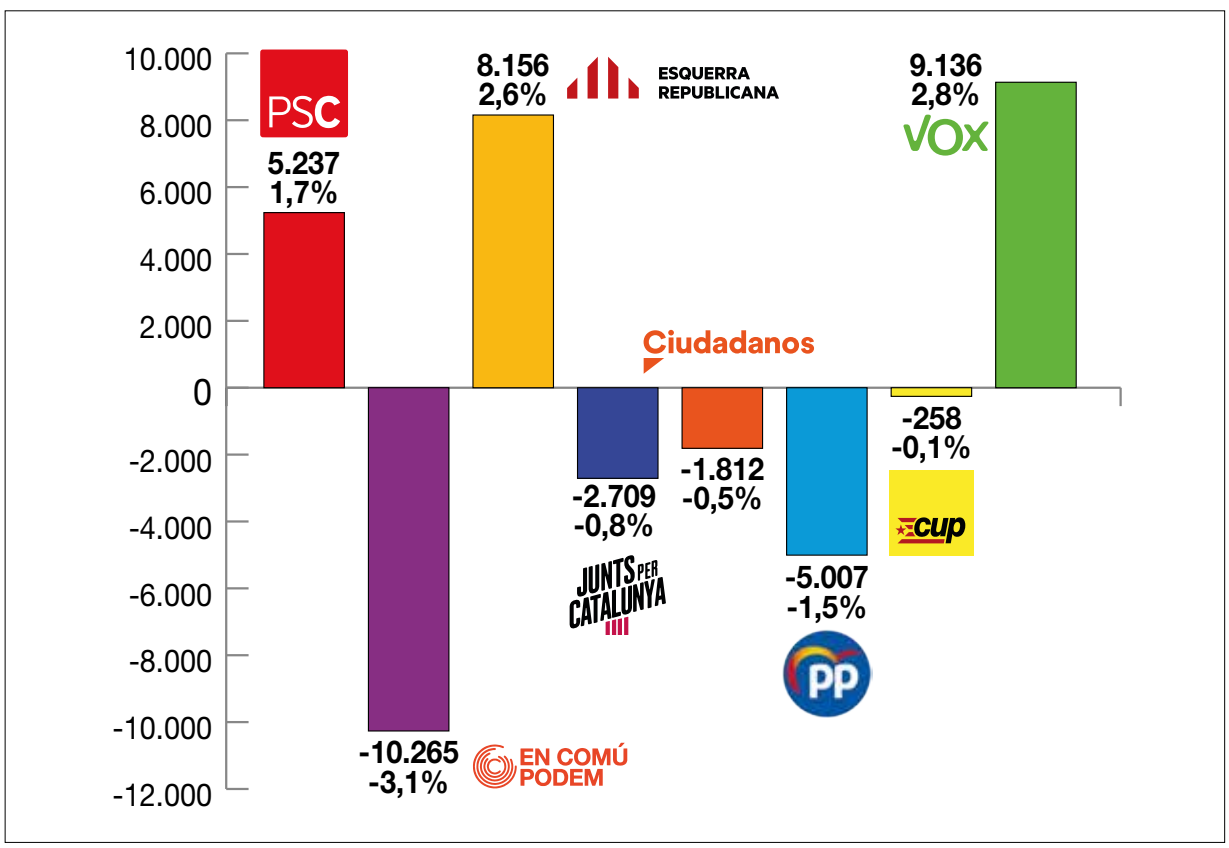

Fidelización y deserciones de los votantes a las formaciones políticas

PSC

El PSC es el partido que presenta un mayor índice de fidelización de los votantes. Casi el 87% de sus votantes volverían a elegirlos en mayo, aunque un 7,6% de los mismos optaría por la abstención. Presenta desertores sobre todo hacia En Comú y Cs, y en menor medida hacia candidaturas independentistas.

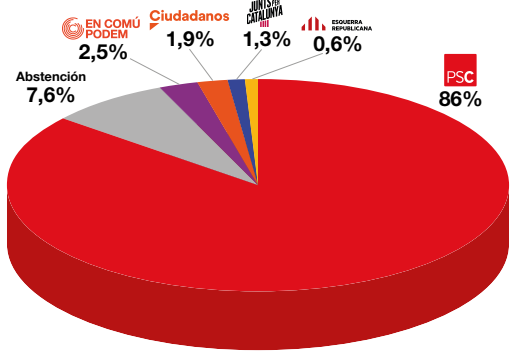

1. VOTARÁ OTRA VEZ PSC: 86,9%; 2. ABSTENCIÓN: 7,6%; 3. VOTARÁ EN COMÚ PODEM: 2,5%; 4. VOTARÁ CIUDADANOS: 1,9%; 5. VOTARÁ JUNTS PER CATALUNYA: 1,3%; 6. VOTARÁ ERC: 0,6%.

EN COMÚ PODEM

En Comú Podem se erige como el espacio político que menos fideliza el voto: tan solo el 61,7% de los que los votaron en 2015 repetirá. Entre los destinos del casi 40% de fuga de votos destaca ERC y el PSC, que se reparten los ex votantes de los comunes.

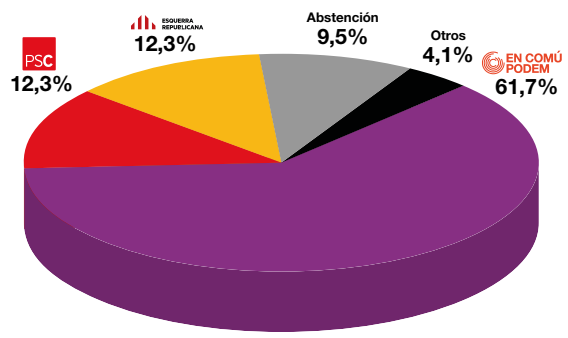

1. VOTARÁ EN COMÚ PODEM OTRA VEZ: 61,7%; 2. VOTARÁ ERC: 12,3%; 3. VOTARÁ PSC: 12,3%; 4. ABSTENCIÓN: 9,5%; VOTARÁ OTROS: 4,1%

ESQUERRA REPUBLICANA

Por su parte, ERC es la segunda formación que mayor nivel de fidelización de sus electores presenta, con el 84,6% de sus votantes que lo volverían a hacer. Hay que destacar también una leve fuga de votos hacia la CUP.

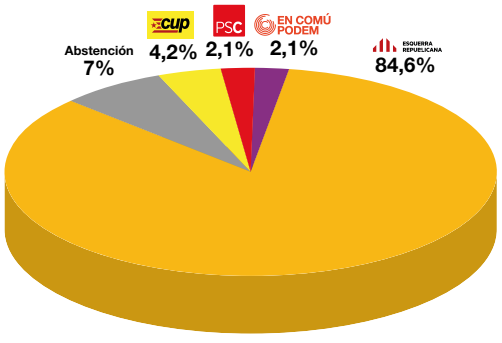

1. VOTARÁ ERC OTRA VEZ: 84,6%; 2. ABSTENCIÓN: 7%;
3. VOTARÁ CUP: 4,2%; 4. VOTARÁ EN COMÚ PODEM: 2,1%;
5. VOTARÁ PSC: 2,1%

JUNTS PER CATALUNYA

La nueva marca del espacio convergente consigue fidelizar buena parte de su voto, aunque presenta desertores hacia ERC e incluso Ciudadanos.

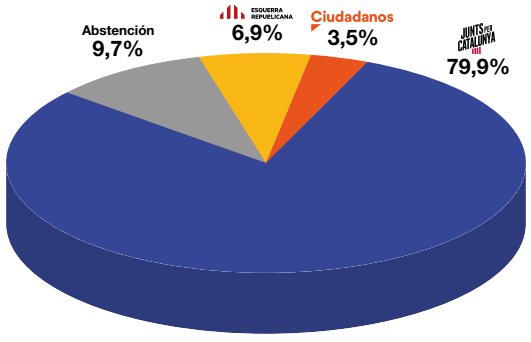

1. VOTARÁ JUNTS OTRA VEZ: 79,9%,
2. ABSTENCIÓN: 9,7%; 3. VOTARÁ
ERC: 6,9%; 4. VOTARÁ CS: 3,5%

Cs

Ciudadanos presenta el nivel de fidelización del voto más bajo del ámbito de las derechas, con el 71,6%. En este sentido, presenta fugas, sobre todo, hacia VOX, pero también hacia el PSC, de donde rascó votos en 2015.

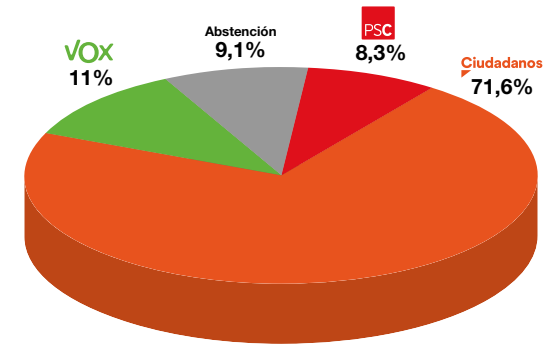

1. VOLVERÁ A VOTAR A CS OTRA VEZ: 71,6%;
2. VOTARÁ VOX: 11%; 3. ABSTENCIÓN: 9,1%;
4. VOTARÁ PSC: 8,3%

PP

Pese a los augurios negativos tras el ascenso a nivel nacional de Ciudadanos y la irrupción de Vox, el PP aguanta el tipo y conseguiría que el 77% de sus votantes en 2015 volvieran a confiar en ellos, aunque presenta fugas de igual tamaño tanto a Cs como a Vox.

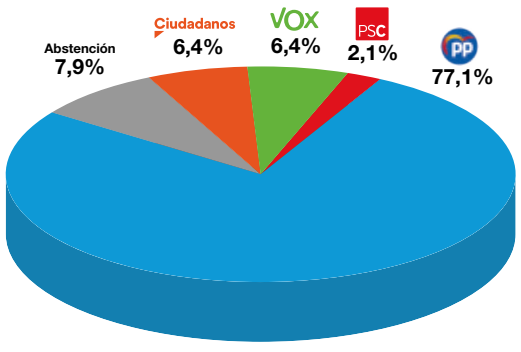

1. VOTARÁ PP OTRA VEZ: 77,1%; 2. ABSTENCIÓN: 7,9%;
3. VOTARÁ A VOX: 6,4%; 4. VOTARÁ A CS: 6,4%;
5. VOTARÁ AL PSC: 2,1%

CUP

Casi el 70% de los votantes de la CUP volverán a optar por sus candidaturas municipales, aunque un 23% elegirán ERC, una de las fugas de votos más importantes en la comarca y que puede afectar de manera intensa a sus intereses.

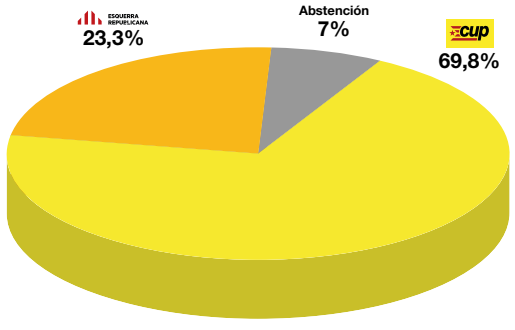

1. VOLVERÁ A VOTAR A CUP: 69,8%; 2. VOTARÁ A ERC: 23,3%;
3. ABSTENCIÓN: 7%

26-M: ENCUESTA ELECTORAL ENCARGADA POR EL LLOBREGAT

Viene de la página anterior

apoyos, un fenómeno que será más pronunciado en el caso del PP.

El partido que completa el trío de la derecha española actual, Vox, no presenta un aumento espectacular como se había augurado -así como ha sucedido en las generales- y obtendría unos 9.000 votos en el Baix Llobregat, lo que le podría suponer conseguir algún concejal en ciudades del Delta o L'Hospitalet, donde ha tenido más presencia en los últimos meses. En cualquier caso, el partido de Abascal lograría una representación similar a la que obtuvo en anteriores municipales la también ultraderecha de Plataforma por Cataluña.

Trabajo de campo previo a las generales

Es importante destacar que el trabajo de campo para la encuesta se llevó a cabo entre el 1 y el 17 de abril, mediante entrevistas telefónicas a un millar de vecinos y vecinas de todos los municipios de la comarca, con un margen de error de +/- 3,16%. Por lo tanto, se trata de una encuesta que marca la tendencia comarcal de los partidos en liza, más allá de los regidores que acaben sacando en cada municipio. Un trabajo realizado un mes antes de los comicios locales y en el inicio de la campaña electoral de las elecciones generales, cuyos resultados definitivos en Cataluña, además, se plasman en el sondeo que presentamos.

Leve descenso de la participación

Por otra parte, hay que destacar un ligero aumento de la abstención con respecto a 2015, pasando del 43,5% de hace cuatro años al 44% que se prevé para el 26 de mayo.

De entre los abstencionistas, en concreto entre aquellos que votaron hace cuatro años y ahora han decidido no acudir a su cita con las urnas, una cuarta parte provienen del PSC. Aunque la formación consigue equilibrarlo con los nuevos electores -aquellos que votan por primera vez o que se habían abstenido en anteriores comicios-, una tercera parte de los cuales elegirán socialista. Sea como sea, la mitad de los que votaron hace cuatro años y ahora optarán por no hacerlo son de izquierdas, entre la suma de PSC, En Comú, ERC y CUP -suponen el 56% del total-.

Los mayores de 45 votan socialista

Como en ocasiones anteriores, el PSC sigue recogiendo el voto de las personas de más edad en el Baix Llobregat, sobre todo entre los jubilados: el 35% de sus electores declarados son mayores de 65 años, con diferencia el porcentaje más alto entre el resto de partidos, ya que el segundo que más pesca en esta franja de edad es JuntsxCat. El del PSC se trata de un voto juramentado y, a menudo, fruto del respeto y tradición familiar. También en el segmento de población inmediatamente inferior, el de edades comprendidas entre los 45 y 64 años, votarán también al PSC mayoritariamente, con un porcentaje muy cercano al de los jubilados -el 32,5%, concretamente-.

A medida que disminuye la edad, sin embargo, se quiebra el tanto por ciento de votantes socialistas: entre los electores de 31 a 44 años es del 29,4%, seguidos por ERC -un 17,6%-, mientras que la cifra baja drásticamente al 11% entre los más jóvenes. Es precisamente en esta franja de edad donde dominan los republicanos, que conseguirían convencer al 31% de los electores el 26 de mayo, seguidos por En Comú, con el 21%. No obstante, tal y como se ha dicho con anterioridad y a diferencia de otras convocatorias electorales, el PSC consigue retener a los nuevos votantes -muchos de ellos jóvenes que lo harán por primera vez en las municipales de este 26 de mayo-. Por contra, los jóvenes dan la espalda a Vox y PP, que no consiguen atraerlos hacia sus postulados: solo el 2,9% de los casos introduciría en la urna su papeleta de estas dos formaciones el día 26.

PROCEDENCIA DE LA ABSTENCIÓN

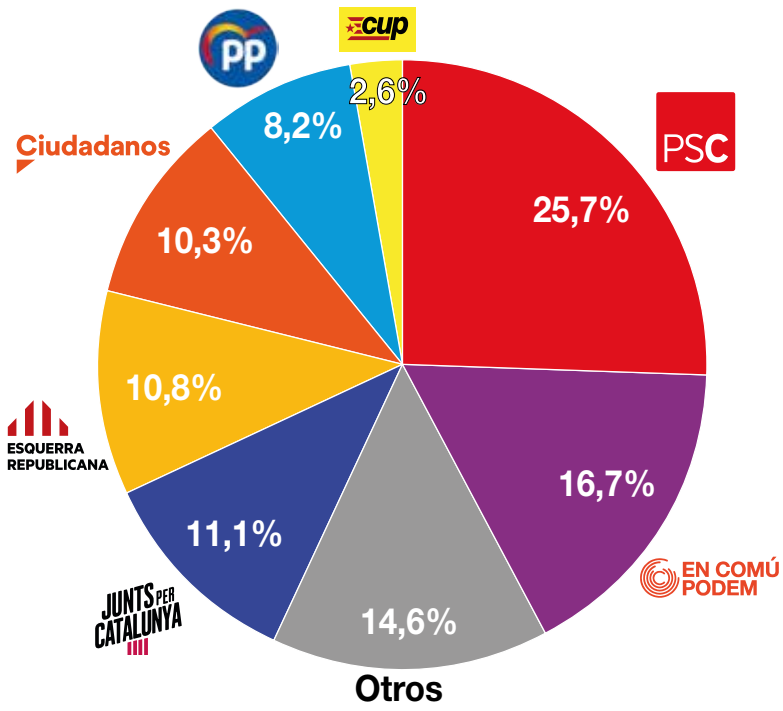

Sorpasso republicano a los comunes

Como se ha señalado con anterioridad, uno de los principales cambios que pronostica la encuesta de CELESTE-TEL para El Llobregat es el ascenso de ERC y su consolidación como segunda fuerza más votada en la comarca, al amparo de los últimos episodios del 'procés' y de otros sondeos que pronostican que, en caso de celebrarse elecciones autonómicas, sería la fuerza política más votada en el ámbito de Cataluña. Según nuestro sondeo, ERC conseguirá más de 50.000 votos, el 15% del total, superando en tres puntos su resultado de 2015 y arrebatando la segunda posición comarcal al espacio de los comunes, que precisamente se dejarán tres puntos y 10.000 votos en el camino hacia el 26 de mayo.

Este fenómeno se explicaría en parte analizando las cifras de trasvase de votantes entre partidos. Y es que el principal destino de las fugas de electores de color lila es precisamente ERC: en concreto, el 12,3% de los que votaron candidaturas del espacio de los comunes en 2015 optarían por el independentismo de ERC el 26 de mayo. La otra apertura en el casco podemita apunta hacia el PSC con el mismo porcentaje, el 12,3%-. Se trataría de votantes más cercanos a las tesis soberanistas que aún votaban a los comunes y que, finalmente, han dado el paso a candidaturas abiertamente independentistas. Además, los republicanos son la tercera fuerza que más nuevos votantes recogerá. Por lo que no se puede descartar que consigan alguna alcaldía más de las que tienen en la comarca.

Descafeinada irrupción de Vox

Una de las noticias más esperadas es acabar de determinar el impacto que tendrá en las municipales la irrupción de Vox en el panorama político español, que consiguió 24 diputados en el Congreso en las generales del 28 de abril. Pues bien, a tenor de los resul-

Pasa a la página siguiente

ÍNDICE DE FIDELIZACIÓN DE LOS VOTANTES

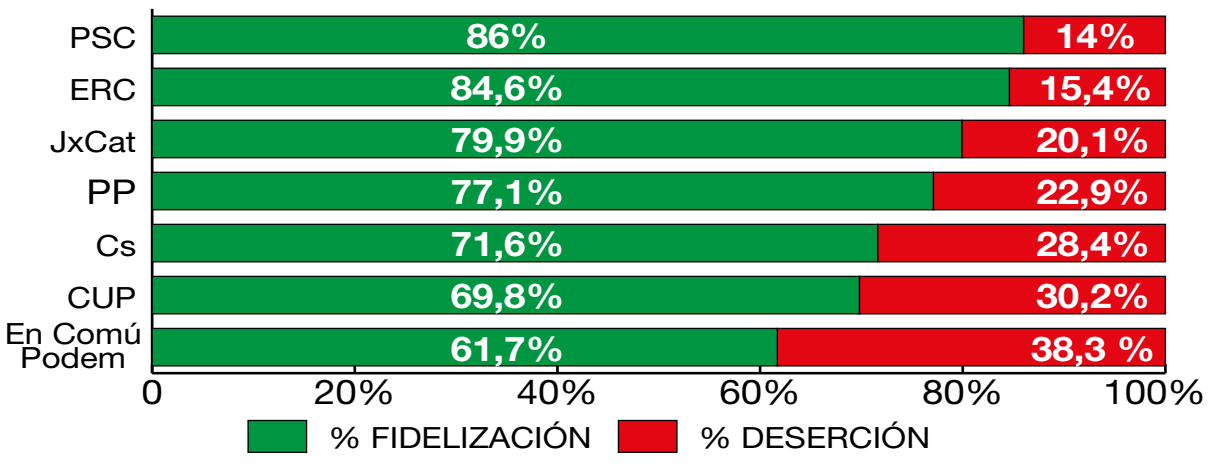

Viene de la página anterior

tados de nuestra encuesta de las municipales del 26 de mayo, la formación de ultraderecha conseguiría un 2,8% de los votos en el Baix Llobregat, alrededor de 9.000. Unos resultados que le podrían suponer la obtención de algún regidor en municipios del sur de la comarca, donde tiene más implantación a nivel de listas, pero que, en principio, descartan la temida ola verde que pronosticaban algunos. No obstante, el voto oculto podría dar al traste con esta predicción y ayudar a que la formación de Santiago Abascal consiga más representación en la comarca.

¿Y de dónde salen estos 9.000 y pico votos de Vox? Según los datos de trasvase de votantes, el 11% del electorado naranja de 2015 tiene previsto pasarse al partido de Abascal el 26 de mayo. Se trata de la segunda cifra de deserción más alta registrada en la comarca, tras la apuntada con anterioridad de los comunes hacia ERC y PSC -del 12,3%-. La otra formación que alimenta a los ultras es el PP, que perdería un 6,4% de sus votantes en favor de Vox. No se registran más fugas hacia Vox del electorado de otros partidos. Sea como sea, es interesante destacar que los resultados que pronostica la encuesta de El Llobregat para los de Abascal son muy similares a los que cosechó la también ultra Plataforma por Cataluña en las municipales de 2011, cuando consiguió hacerse un importante hueco en los ayuntamientos del Baix Llobregat y L'Hospitalet. Por aquel entonces, los de Josep Anglada obtuvieron 9.600 votos, un 3,4% del total comarcal, una cifra casi idéntica a la que le pronostican a Vox para el 26 de mayo. Dos formaciones que, pese a las particularidades de cada una, defienden postulados similares y muy vinculados a la nueva extrema derecha que avanza en Estados Unidos y Europa.

El PP resiste; Cs no avanza significativamente

Precisamente la irrupción de Vox y los éxitos cosechados por Ciudadanos en las elecciones autonómicas del 21-D, en las que fue la fuerza más votada, amenazaban la posición de un PP que en 2015 ya fue a menos en muchos municipios. Sin embargo, y pese a que perdería apoyos -5.000 votos, en concreto, según la encuesta de El Llobregat-, los populares resisten el envite de verdes y naranjas y conseguirán agrupar el 7% de los votos del 26-M en el territorio. Presenta fugas, sobre todo, como se ha explicado más arriba, hacia Vox, pero también hacia Ciudadanos -del 6,4% de sus votantes en 2015- e incluso el PSC -del 2,1%-. La gran esperanza de la formación conservadora en el Baix Llobregat es la reconquista de la alcaldía de Castelldefels, donde su candidato, el ex alcalde Manuel Reyes, goza de un amplio apoyo ciudadano.

Por su parte, Ciudadanos sufrirá un ligero descenso de votantes en las próximas elecciones municipales, pasando del 9,5% de 2015 al 9% que le pronostica la encuesta. En este sentido, perderá votos en favor de Vox, pero también de manera importante hacia el PSC, que posiblemente recupera antiguos votantes que se decantaron por la formación naranja hace cuatro años y que vuelven a casa.

El independentismo va al alza

Por lo que respecta al independentismo, cosechará mejores resultados este 26 de mayo. De los 84.000 votos conseguidos en 2015 pasaría a los 89.000 que le pronostica la encuesta de El Llobregat, lo que supone el 27% del total. Un ascenso liderado por ERC, que se afianzaría en la segunda posición comarcal y compensaría las pérdidas que sufrirían Junts per Catalunya y la CUP.

Es necesario apuntar que no se producen trasvases significativos entre partidos independentistas y no independentistas, por lo que los bloques se mantienen, aunque cambian los equilibrios de poder: un 7% de votantes de Junts per Catalunya, espacio representado por CiU en 2015, pasan a ERC, mientras que sigue teniendo lugar una deserción de votantes convergentes hacia Cs. Un movimiento de difícil comprensión si usamos los esquemas mentales de independentismo/unionismo, pero que se explica por el hecho de que antiguos votantes catalanistas de CiU -en la que todavía estaba Unió- ven en Cs una opción alternativa, menos radicalizada y más cercana, al menos a priori, al liberalismo y la centralidad que valoraban de CiU.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES
- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS TARIFAS

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paqueteria
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

EL DEBAT, A LA COMARCA

La batalla del 26-M en la comarca

El Llobregat celebró el único debate previo a las elecciones municipales con una perspectiva comarcal y metropolitana

El cara a cara se celebró en la sede del Consell Comarcal y fue ofrecido por Ràdio Sant Boi. Lo reproducimos a continuación

Carlos Manzano/Francisco J. Rodríguez

El Llobregat quiere proporcionar a los vecinos y vecinas de la comarca toda la información para que puedan decidir su voto en las próximas elecciones municipales, los comicios en los que elegimos a nuestros representantes políticos más próximos: los alcaldes y regidores.

Para ello, esta publicación ha vuelto a reunir en la sede del Consell Comarcal, que ha cedido una vez más una sala para acoger nuestro debate electoral, a primeras espadas de la política municipal con el objetivo de que intercambien ideas y se mojen ya no solo en materia municipalista, sino que rompan las murallas de sus ciudades y planteen propuestas a nivel metropolitano y comarcal. Los participantes en el debate han sido Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi y candidata a revalidar el cargo por el PSC; Lídia Muñoz, teniente de alcalde de Sant Feliu y candidata de Sant Feliu En Comú; Maite Aymerich, alcaldesa de Sant Vicenç dels Horts y candidata de ERC; Jordi Bou, alcalde de El Papiol y candidato de Fem El Papiol-Junts per Catalunya; Miguel García, candidato de Ciudadanos en L'Hospitalet, y Manuel Reyes, candidato del PP en Castelldefels.

Cuatro bloques

El debate consta de cuatro bloques que abordan diferentes cuestiones. El primero de ellos hace referencia a una de las principales preocupaciones de los ciudadanos, el acceso a la vivienda. En segundo lugar, se debate sobre la reactivación de la economía y propuestas para hacer crecer el empleo. En el tercer bloque los candidatos han de defender un proyecto que consideren importante para la comarca y por el que su formación trabajará, mientras que se cierra el debate con una exposición libre de la candidatura propia y del partido.

El debate se ha celebrado en colaboración con Ràdio Sant Boi, que lo retransmitirá a lo largo de este mes. De todas formas, está disponible en la web de El Llobregat (*elllobregat.com*). A continuación ofrecemos un resúmen de las intervenciones más destacadas.

BLOQUE 1: El problema de la vivienda. ¿Es necesaria mayor coordinación a nivel comarcal?

Lluïsa Moret

PSC

"Hay que ampliar el pacto por la vivienda pública"

"Un derecho básico". Así describe la alcaldesa de Sant Boi y candidata a revalidar el cargo, Lluïsa Moret, el poder acceder a una vivienda. En este sentido, reclama un "pacto de país" para garantizarlo y defiende la labor de los socialistas en este ámbito.

El candidato del PP, Manuel Reyes, en su intervención, critica que el PSC "ha participado en este problema de la vivienda" a lo largo de sus años de hegemonía a nivel comarcal, a lo que Moret hace referencia a los períodos de dominio popular en la Moncloa y defiende que los ayuntamientos socialistas han combatido los efectos de la crisis y su derivada de la vivienda. "Hemos parado desahucios", asegura la alcaldesa de Sant Boi.

Moret, además, envía una puya a a Generalitat, que a su juicio "no ha apostado por la recuperación de las ayudas al alquiler". Por otro lado, Moret considera importante "ampliar el pacto por la vivienda pública" y convertirlo en una "política de país".

Lídia Muñoz

Sant Feliu En Comú

"Se ha de mejorar el marco competencial"

Por su parte, la candidata de los comunes a la alcaldía de Sant Feliu, Lídia Muñoz, considera que "se ha de mejorar el marco competencial" en materia de vivienda. Además, recuerda que en este país "nunca" se ha llevado a cabo una política decidida de vivienda pública y pone como ejemplo otros países de Europa, en el que los porcentajes de vivienda social son mucho más altos que los de España. Las viviendas con arrendamiento asquible representan el 2,5% en este país, ante el 11% de media de los países de la Unión Europea.

Por otro lado, señala a la responsabilidad de otras administraciones como la Generalitat y el Área Metropolitana de Barcelona (AMB). En este sentido, cree necesario, al igual que Moret, un pacto de país para "llevar a cabo acciones concretas" que alivien una problemática que preocupa a gran parte de la ciudadanía. Por este motivo, ha reclamado la ayuda de la Generalitat a los municipios.

Maite Aymerich

ESQUERRA REPUBLICANA

"El derecho a la vivienda se ha de distinguir del de la propiedad"

Aymerich, la candidata republicana a la alcaldía de Sant Vicenç, recuerda que en el Baix Llobregat conviven municipios de rentas altas con otros que presentan otras más bajas, como es el caso de Sant Vicenç dels Horts. Es por esto que reclama que se destinen "más recursos" a localidades que presenten una renta por cápita inferior, pese a la seguridad económica que puedan presentar muchos municipios del Baix Llobregat y próximos a Sant Vicençs dels Horts.

Aymerich también introduce en el debate de la vivienda la derivada de género. Y es que, según explica, acceder a una vivienda es "más grave" en el caso de las mujeres, por lo que hace referencia a la necesidad de contar con "vivienda de emergencia". Por todo esto, al igual que sus compañeras de debate, Moret y Muñoz, reclama un pacto para el alquiler público. "El derecho a la vivienda se ha de distinguir del derecho a la propiedad", afirma.

Jordi Bou

FEM EL PAPIOL JUNTS PER CATALUNYA

"La gente mayor no puede llegar a pagar"

Ser el alcalde de El Papiol, uno de los municipios más pequeños del Baix Llobregat confiere, según Jordi Bou, la posibilidad de vivir "muy de cerca" la problemática de la vivienda. Y si Maite Aymerich introdujo la cuestión de género en este tema, Bou hace lo propio con la perspectiva de la edad. "Hay un problema en el pueblo, y es que la gente mayor no llega a pagar la vivienda", alerta el candidato de Fem El Papiol-Junts per Catalunya. Por esta razón, propone que la inversión se reparta mejor por todos los municipios de la comarca y que así se distribuyan más las ayudas. En la línea del resto de participantes en el debate de El Llobregat, Bou pone especial énfasis en la cuestión del alquiler y el ascenso de precios en este mercado.

Al hilo de esta cuestión, el candidato de Fem El Papiol-Junts per Catalunya recuerda que ha sido la Diputación de Barcelona la institución que más les ha ayudado en esta materia.

Miguel García

Cs

"Las políticas han de tener carácter metropolitano"

El candidato de Ciudadanos en L'Hospitalet de Llobregat, Miguel García, recuerda que la segunda ciudad de Cataluña tiene un término municipal muy pequeño en relación a la gran población que acoge. Aquí pone de manifiesto la influencia que tuvo la explosión demográfica de mitades del siglo XX.

El crecimiento de la construcción, prosigue García, se llevó a cabo sin acompañarlo de equipamientos. "No se trata de construir por construir". Además, en relación a la pregunta que encabeza este bloque, el portavoz de Cs en el Pleno hospitalense cree que las políticas "deben de ser iguales en todas las ciudades y tener un carácter metropolitano". De hecho, García critica lo que considera "políticas de postureo" y exige que se lleve a cabo una apuesta decidida para impulsar el alquiler social y asequible. Además, acusa a los socialistas de ser cómplices, "tanto o más que el PP", de la burbuja inmobiliaria, puesto que llevan años gobernando en el Baix.

Manuel Reyes

PP

"La edad de emancipación se está retrasando"

Manuel Reyes, ex alcalde de Castelldefels y candidato a la alcaldía recoge el guante de Bou en lo que atañe a la edad en la problemática de la vivienda. De hecho, apunta que la edad de emancipación "se está retrasando". Reconoce que las competencias en vivienda son del Gobierno y de la Generalitat, aunque recuerda que los ayuntamientos también tienen las suyas. En este sentido, defiende su labor al frente del consistorio de Castelldefels durante la legislatura de 2011-2015, una ciudad que lideraba el precio del metro cuadrado en la comarca. Y cogiendo el guante de Miguel García de Ciudadanos, Reyes apunta a los socialistas como cooperadores necesarios de este problema de la vivienda, "puesto que el Baix Llobregat ha tenido un color hegemónico del PSC, que ha participado en este problema", critica. Reyes acusa al PSC de querer evadir su responsabilidad en esta cuestión a nivel metropolitano y echar la culpa al Estado.

BLOQUE 2: ¿Se ha acabado la crisis? ¿Cómo fomentar el empleo y el desarrollo económico?

Lluïsa Moret

PSC

"Es necesario un pacto por la digitalización de la industria"

Moret responde que todavía hay familias que no pueden salir adelante tras los efectos de la crisis, debido a "problemáticas complejas". No obstante, defiende que el Baix Llobregat "tiene una estrategia propia y sostenible", una receta para salir de las dificultades económicas. En esta línea, destaca diferentes iniciativas que se han llevado a cabo en el ámbito comarcal, como la creación del Consejo de la Formación Profesional, formado por diversos agentes económicos y sindicales que está conectado con el mercado e imparte una formación "adecuada" a sus necesidades. En este bloque, la candidata socialista destaca la urgencia de llegar a un pacto por la industria que permita su digitalización.

Lídia Muñoz

Sant Feliu En Comú

"Hay una gran polarización entre ricos y pobres"

Muñoz, por su parte, remarca que existe una "polarización" muy importante entre pobres y ricos. Acepta que estamos saliendo de la crisis, aunque recuerda que "no de la misma manera". "Necesitamos una reforma justa que por ahora no tenemos", añade la candidata de los comunes.

Por todo ello, pone el foco en la "situación estratégica" de la comarca, en parte por el aeropuerto Josep Tarradellas. Además, defiende que en Sant Feliu se han implantado medidas y se han hecho inversiones necesarias, como por ejemplo en los polígonos industriales, donde se ha instalado fibra óptica. Además, Muñoz defiende el fomento de la ocupación en el marco de una economía solidaria y cooperativa.

Maite Aymerich

ESQUERRA REPUBLICANA

"El Baix tiene que ser un referente en FP"

Formación Profesional. Esta es la principal receta de Maite Aymerich para sortear una crisis de la que estamos saliendo "con costes", lamenta, y recuerda que hay trabajadores que aún y así rozan la pobreza. Sobre la FP, Aymerich defiende que "cuanta más formación, más facilidades hay de tener un trabajo mejor remunerado", y celebra la creación del Consejo de la FP, participado por los ayuntamientos. En referencia a su labor como alcaldesa, destaca la inversión en empresas sostenibles con el medio ambiente. En respuesta a las intervenciones de Cs y PP, criticando el 'procés' y la "fuga de empresas", Aymerich recuerda que ha crecido la inversión en Cataluña, además de las importaciones y exportaciones.

Jordi Bou

FEM EL PAPIOL JUNTS PER CATALUNYA

"Hemos de pensar que continuamos en crisis"

Bou, en la línea del resto de participantes en el debate, considera que "aún continuamos en crisis". En este sentido, además, critica que el Baix Llobregat "es un territorio dejado, aunque tiene grandes infraestructuras".

Por todo ello, el candidato de Fem El Papiol destaca la importancia que tiene la Formación Profesional para generar oportunidades laborales y tener así a menos gente parada. En esta línea, Bou explica que en el Ayuntamiento de El Papiol han implantado el salario mínimo de 1.000 euros, mientras que la Oficina de Promoción Económica lleva a cabo una intensa labor de promoción de la ocupación, sobre todo en lo que respecta a las ayudas a empresas que contratan a parados.

Miguel García

Cs

"Hay que poner fin al 'procés' y garantizar la estabilidad"

Miguel García también considera que la crisis no ha acabado. Critica la gestión del gobierno socialista de Zapatero, la cual, considera, "acabó de hundir la economía". "Ahora volvemos a tener un frenazo", avisa García, que cree esencial "garantizar la estabilidad". Aquí saca la cuestión de la marcha de empresas de Cataluña por el 'procés'. "Hay una república imaginaria que hace que caiga toda la economía", afea García, que apuesta también por la formación para combatir el paro. Tras la respuesta de Aymerich, que puso sobre la mesa el aumento de inversión y exportaciones e importaciones en Cataluña, el candidato pidió el fin del 'procés' para que "Cataluña vuelva a ser el motor español".

Manuel Reyes

PP

"Se han perdido oportunidades: no lo podemos consentir"

En Castelldefels, según explica Reyes, se estaba comenzando a salir de la crisis en el interín de 2011-2015, durante la legislatura que fue alcalde de la ciudad.

El candidato del Partido Popular reivindica que creó 2.500 puestos de trabajo y que el gobierno actual de esa ciudad tan solo ha creado 800. "Se han perdido oportunidades en esta legislatura", alerta, a la vez que critica cierto "postureo" por parte de otras formaciones.

"Está bien poner pancartas, pero se olvidan el resto del día de los problemas", apunta Manuel Reyes, que reitera la importancia de no perder ocasión de atraer inversiones y dar facilidades a las pequeñas y medianas empresas para que se desarrollen y generen empleo y riqueza.

BLOQUE 3: Un proyecto fundamental para la comarca y que defenderá su formación

Lluïsa Moret

PSC

"Está aún pendiente la R3, el Metro del Delta"

Moret explica que "la prioridad son las personas" y, por ello, destaca que el principal proyecto comarcal en el que deben centrarse los consistorios y las administraciones como el Estado o la Generalitat es el transporte público. "Tenemos todavía pendiente la R3", asevera Moret en referencia al tan anhelado Metro del Delta. Además, en sus políticas se incluye la "innovación e implementación de nuevas economías", especialmente las de transición energética, entre las que recuerda los "éxitos" socialistas de desarrollo de estas alternativas como el Vilawatt en Viladecans –impulsado por el gobierno del PSC- o el proyecto forestal en Sant Boi con el objetivo de "crear biomasa", pionero en el Baix.

Lídia Muñoz

Sant Feliu En Comú

"El Tram debe pasar por la zona industrial de Sant Feliu"

Las comunicaciones son clave. Así las define la alcaldable de los comunes de Sant Feliu, para así "mejorar el transporte público hacia Barcelona". De hecho, este ámbito, en el que coincide con Moret, incluye infraestructuras como un "carril Bus-VAO de entrada a Barcelona", que según defiende Muñoz es "más barato" y necesario que las medidas que se tienen que adoptar la próxima legislatura. Por otro lado, la candidata recuerda los "grandes logros" en materia de movilidad de su gobierno como "el soterramiento de las vías del tren, la mejora de las frecuencias y la llegada del Tram a Sant Feliu", aunque hizo especial hincapié en que el "Tram pase por el polígono industrial para conectar Renfe y FGC".

Maite Aymerich

ESQUERRA REPUBLICANA

"Reclamemos la comarca que nos corresponde"

Proyección de la comarca. "Debemos reclamar el Baix Llobregat que nos corresponde", dice la alcaldesa de Sant Vicenç, poniendo especial énfasis en la necesidad de "proyectarnos" de cara al exterior. Recuerda la importancia del "entorno natural que nos une", en referencia al Parc Agrari, el Llobregat o el mar, y por ende asegura que se deben "fomentar las acciones que vayan orientadas al medio ambiente". El proyecto de la edil republicana para expandir el peso de la comarca fuera de nuestras fronteras mediante las zonas naturales va unido a la creación de un "espacio de difusión de conocimiento y empresas, más allá de la comarca y Barcelona". Amplitud de miras que afecte a todo el mundo.

Jordi Bou

FEM EL PAPIOL JUNTS PER CATALUNYA

"Hay que poner freno al cambio climático"

Bou recalca que "la problemática del cambio climático", unida a la polución, es el principal reto que el Baix Llobregat debe afrontar en los próximos años. Bou recuerda la unión histórica entre el municipio que gobierna y el río, y recuerda que "todo lo que genera contaminación, como las grandes empresas, puede perjudicar el agua", y ese es un riesgo que el edil del PDeCat no está dispuesto a correr. Así explica como El Papiol "ha tomado la iniciativa" en este ámbito, respetando las directrices europeas. Bou reclama a las grandes ciudades que "se pongan las pilas", porque, según dice, "El Papiol cumple la normativa comunitaria en residuos y contaminación" y pide un esfuerzo al resto de localidades.

Miguel García

Cs

"Impulsaremos el Parc Agrari del Baix Llobregat"

El jefe de la oposición de la segunda ciudad de Cataluña remarca la importancia del Parc Agrari y promete que "impulsarán" este territorio para crear la "ronda verde de Barcelona". García recuerda que se debe "facilitar el acceso a pie y al área metropolitana para recuperar el patrimonio natural". "Lo estamos perdiendo", avisa. Pero este enfoque, como expresa también Aymerich, es la antesala del problema que, según García, tiene L'Hospitalet: "Tenemos que conseguir que la volumetría urbanística sea la correcta".

El candidato hospitalense recuerda que su ciudad "no cumple" el 10% estipulado a zonas verdes y agrícolas. Un gran error, según expresa, ya que "la zona agrícola es el futuro".

Manuel Reyes

PP

"El Metro del Delta es una infraestructura fundamental"

El exalcalde de Castelldefels pone el foco en el metro entre Cornellà y su ciudad. "Nos prometieron, en los años 2000 y 2001, que el metro iba a llegar, pero durante la época del tripartido quedó enterrado", dice Reyes mientras recrimina a los gobiernos metropolitanos que hayan "renunciado al transporte ferroviario" en favor del "transporte rodado". El edil popular recuerda que "el metro es fundamental" y que van a "defenderlo hasta el final", porque es la forma de acabar con los "miles de coches" que todos los días salen a las carreteras de la comarca. Por otro lado, se opone a "exterminar el aparcamiento en Castelldefels", como según denuncia quiere hacer el actual gobierno de Castelldefels.

BLOQUE 4: Exposición libre de cada candidatura

Lluïsa Moret

PSC

"Queremos mejorar el bienestar local y comarcal"

La primera edil y candidata socialista de Sant Boi apuesta por la cultura y el deporte. Estos dos grandes ejes deben ser llevados a cabo desde "una perspectiva local y comarcal" para lograr mejorar el "bienestar social" de todos los ciudadanos del Baix Llobregat. Moret indica que su candidatura se fundamenta también en "contrarrestar la precariedad laboral con políticas sociales públicas" para garantizar los derechos de los vecinos y vecinas en el "acceso a la vivienda y lograr un trabajo digno". Además de estos complementos a los proyectos ya expuestos previamente, Moret recalca la importancia de "una gestión de residuos sostenible y eficiente junto a las políticas de transición energética", sin olvidarnos "del transporte público de calidad como el Metro del Delta". Por último, la alcaldesa de la segunda ciudad de la comarca recuerda la "apuesta comarcal del Parc Agrari", que desde Sant Boi, como en otros municipios metropolitanos, están "recuperando".

Lídia Muñoz

Sant Feliu En Comú

"Lucharemos contra la extrema derecha"

"Cando gobernamos lo hacemos para mejorar, somos gente común". Con estas palabras presenta Muñoz su candidatura a la alcaldía de la capital del Baix Llobregat. Entre sus propuestas para gobernar en Sant Feliu de Llobregat están "la defensa del medio ambiente, el feminismo, la transparencia y la acción de gobierno". "Nuestros valores son los mismos", asegura Muñoz.

La primera teniente de alcalde de Sant Feliu basa su discurso prelectoral en la "lucha contra la extrema derecha como Vox, PP o Cs", y añade que desde los comunes "no cambian los derechos por votos". En este sentido, Muñoz hace un llamamiento para ir a votar y así conseguir "parar a la derecha". Un aspecto que va unido a la "importancia de ir a votar en las elecciones europeas" porque, según la alcaldable de Sant Feliu, los comicios constituyen la base de la política continental, nacional, autonómica y municipal.

Maite Aymerich

ESQUERRA REPUBLICANA

"Votar en clave de izquierdas para parar la represión"

Aymerich refuerza el poder y sentimiento comarcal en la candidatura de ERC. "Durante mucho tiempo se creía que el Baix Llobregat estaba detrás de Barcelona, pero desde ERC creemos que es un espacio propio con mucha potencia", explica. Para ello, propone fortalecer los espacios económicos de la comarca para "ajustarlos a la población y al tiempo que vivimos", mientras se consigue "la renta garantizada para la ciudadanía".

Recuerda que "los impuestos se recaudan desde España y Cataluña", aunque los primeros, cree, "no se distribuyen de manera proporcional". Esta reivindicación va unida a lo que define como "represión" del Estado contra representantes políticos y civiles, y recuerda al ex alcalde de Sant Vicenç, Oriol Junqueras. Para "acabar con esta situación", Aymerich pide "votar en clave de izquierdas". "En la comarca somos diferentes pueblos y ciudades, pero pido que se vote a ERC para poder formar un gobierno comarcal necesario".

Jordi Bou

FEM EL PAPIOL JUNTS PER CATALUNYA

"Lucharemos por el producto de proximidad"

La candidatura del alcalde de El Papiol hace especial hincapié en los payeses y el Parc Agrari. "Tenemos que luchar por el producto de proximidad, transmitiendo la importancia de la agricultura en nuestro país y nuestra comarca", asegura Bou. Este es el principal planteamiento del candidato de Fem El Papiol para lograr la recuperación del Parc Agrari que siempre ha estado tan unido al municipio que gobierna.

Pero además de hacer énfasis en esta propuesta, se muestra "contento" de haber logrado la integración de El Papiol en la zona 1 tarifaria del AMB. Ahora solo queda, según el alcalde, "hacer más por descentralizar la comunicación del AMB con Barcelona, creando conexiones entre los municipios metropolitanos". Por último, Bou presenta una candidatura "cercana al ciudadano" porque los "ayuntamientos son las administraciones más próximas a la gente" y recuerda la importancia de atender a todos, en especial a la gente mayor que "ha trabajado mucho".

Miguel García

Cs

"A la política de Núria Marín (L'H) le faltan ilusiones"

El portavoz de Cs en L'Hospitalet carga especialmente contra la alcaldesa socialista de la ciudad ribereña, Núria Marín, en la presentación de su candidatura. "Faltan guarderías, residencias… de todo", algo que atribuye a "una política a la que le faltan ilusiones" –en referencia a Marín-, y que va a necesitar, según García, "mucho más" en la próxima legislatura si quiere mantener la mayoría.

Así, García asegura que la alcaldesa de L'Hospitalet "se pasa a los representantes de los ciudadanos en el pleno como un rodillo", mientras lamenta que "el PSC se ha dormido en los laureles". Por otro lado, el líder del partido naranja de la segunda ciudad de Cataluña pide "no confundir a un huido con un exiliado", en referencia a las diferentes alusiones a los líderes independentistas encausados. García concluye sus argumentos contra el independentismo recordando que "el Estado de derecho lleva a la cárcel a las personas que incumplen la ley".

Manuel Reyes

PP

"No se vota a izquierda o derecha, sino a personas"

El exalcalde del PP de Castelldefels asegura que "las ciudades del Baix Llobregat se juegan mucho" en estas elecciones municipales. Reyes destaca que en estos comicios municipales no se vota entre derecha o izquierda, independentistas o no, "sino a personas que van a gestionar nuestras ciudades". El concejal popular defiende cómo la mayoría de gente vota en "clave municipal", evitando los "frentes políticos", porque al final en las ciudades "se vota lo que importa a los ciudadanos" y no a los partidos, sostiene. Siguiendo con este argumento, Reyes cree que "la única oportunidad de cambio empieza por el PP en Castelldefels", solicitando, como ha hecho Aymerich, el voto de sus vecinos a su candidatura. El alcaldable popular por Castelldefels también responde a la acusación de Muñoz: "La diferencia entre ustedes y nosotros es que cuando fui alcalde hice un instituto que costó 2 millones de euros, mientras ustedes han hecho un carril bici con ese dinero".

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,

aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Defienda su empresa y su patrimonio
¡No se deje avasallar!

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, ***llámenos y solicite cita***

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net
Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

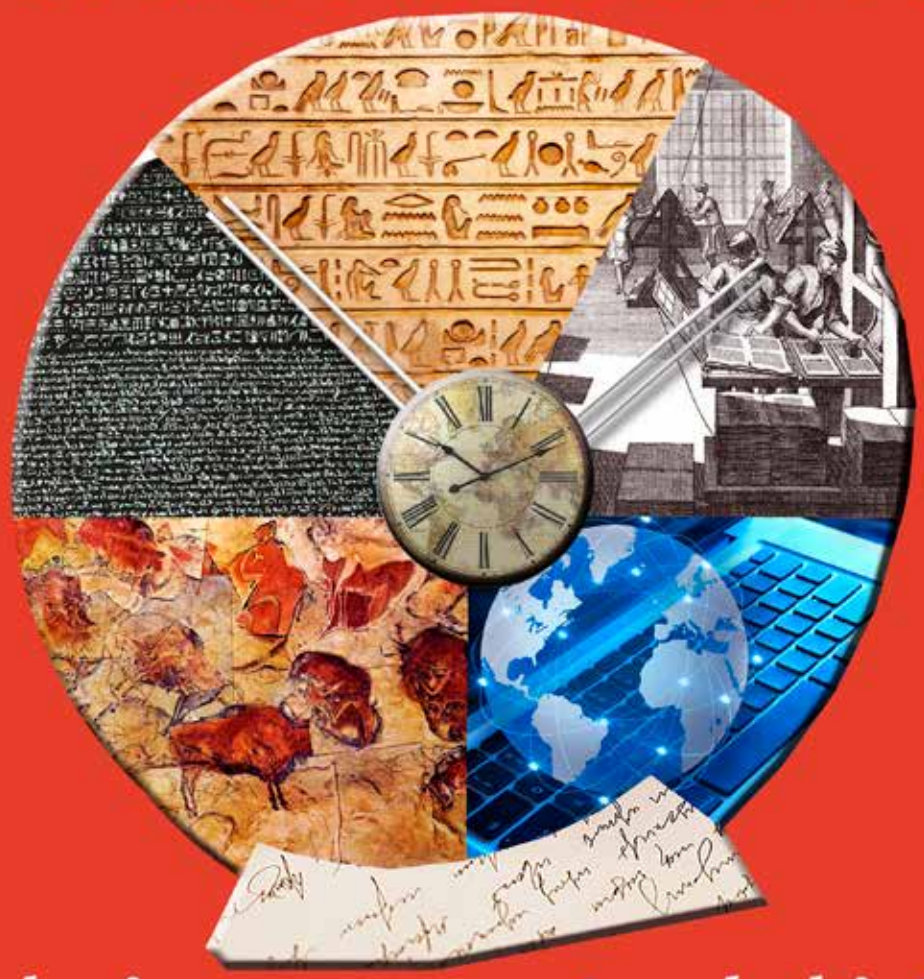

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros

coordinacion@bcncontentfactory.com

www.bcncontentfactory.com

670.794.703

BCN CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

L'HOSPITALET. RESULTATS DE LES ELECCIONS MUNICIPALS DEL 26M

Hacia los 44 años de PSC 'nonstop'

Francisco J. Rodríguez

Poca cosa más se puede comentar de los resultados de las municipales en L'Hospitalet, más allá de recordar que Núria Marín ha llevado al PSC a recuperar la mayoría absoluta que perdió en 2011. Los socialistas consiguieron 14 regidores y alcanzaron los 43.696 votos, cifras que no se recordaban desde los buenos tiempos de los años 90 y principios del 2000. De esta manera, los socialistas alcanzarán los 44 años consecutivos gobernando la ciudad.

Hablar de pactos, pues, a tenor de estos resultados, parece ridículo, aunque habrá que ver qué política de alianzas establece Marín con otras formaciones como En Comú, que durante la campaña no llegó a cerrar nunca la puerta a un acuerdo con el PSC para la gobernanza municipal. Una tradición, la de pactar con otras formaciones aun teniendo la mayoría absoluta, que no es ajena a los socialistas hospitalenses, ya que Celestino Corbacho, antecesor de Marín en el cargo, ya lo practicó con los ecosocialistas. Una relación con el entorno ICV-EUiA que siguió durante el mandato 2011-2015, ya con Marín, en aquella ocasión más por la necesidad de apuntalar el gobierno municipal.

Tú a L'H y yo a BCN

Sea como sea, Marín ha conseguido su tercera victoria en L'Hospitalet que le permitirá gobernar más cómodamente y, paralelamente, Corbacho, número 2 de Manuel Valls por Barcelona, entra de regidor por la capital catalana. Al no conseguir la lista de Valls asaltar la alcaldía barcelonesa, la foto de un Corbacho regidor con cartera en Barcelona y una Marín alcaldesa tendrá que esperar.

Pero volvamos a la realidad. El PSC de L'Hospitalet afronta un mandato relativamente tranquilo, con una mayoría que le puede permitir tirar adelante mociones con toda la facilidad del mundo en el Pleno. Pero tendrá que ir con precaución, puesto que la oposición, que se plantea dura con una ERC que ha subido espectacularmente -y de la que nos ocuparemos a continuación-, sacará continuamente a colación el 'rodillo' socialista, que previsiblemente impedirá aprobar propuestas comprometidas para el gobierno.

Aquí el gobierno de Marín tendrá que ser hábil a la hora de implementar su programa y, a la vez, dar 'vidilla' a la oposición para no dar imagen de superioridad.

Por su parte, ERC se erige como representante del independentismo en una ciudad tradicionalmente poco proclive a las tesis independentistas. De hecho, arrebata a Ciudadanos el papel de líder de la oposición, figura que pasa de García -Miguel- a Garcia -Antoni-.

5 partidos en el Pleno

El voto independentista crece en L'Hospitalet, aunque tan solo ERC consigue representación en el Pleno. Junts per l'Hospitalet, heredera de la antigua Convergencia, se queda fuera, así como la CUP, que tampoco consigue revalidar su único regidor.

Además de PSC, ERC y Cs, completan el arco plenario L'Hospitalet En Comú -que repite los tres que sacó Canviem en 2015- y el PP, que resiste a los envites de la coyuntura local y nacional y obtiene un representante.

A nivel de oposición, se distingue un bloque de izquierda -ERC y En Comú, aunque aquí la cuestión nacional lo complica- y otro de derecha -Cs y PP-, que pueden dar pistas de por dónde irán los tiros a lo largo del mandato, por lo que respecta a pactos o apoyos para tirar adelante mociones -que de todas formas no se aprobarán si el PSC no quiere-. Sea como sea, Marín tiene donde pescar.

> El PSC afronta un **mandato tranquilo**, con una **mayoría** que le permitirá gobernar **cómodamente**

CORNELLÀ

Balmón barre y se asegura la alcaldía

F. J. R.

Cornellà ha sido otra de las mayorías absolutas que el PSC ha conseguido en las municipales de mayo. En este caso, la ha recuperado después del traspiés de hace cuatro años que le dejó en minoria. Pese a ello, el mandato fue relativamente plácido para los socialistas, liderados por un Antonio Balmón que lleva en la alcaldía desde el año 2004 -cuando substituyó al histórico José Montilla, que ponía rumbo a Madrid-. Con la victoria apabullante en las municipales se asegura cuatro años más en el sillón de alcalde, en el que para entonces llevará sentado 18 años.

Los tradicionales socios de Balmón -al que han ayudado en más de una ocasión a tirar adelante los preuspuestos, sobre todo en este último mandato-, ICV-EUiA, se presentaron de la mano de los comunes en la lista Movem Cornellà que, liderada por Claudio Carmona, se ha llevado un par de regidores, los mismos con los que partían los ecosocialistas. De hecho, Balmón ya ha expresado su voluntad de llegar a acuerdos con ellos y con otras formaciones en el nuevo mandato. La otra candidatura que compartió espacio en Cornellà En Comú (CeC) durante el pasado mandato, Podemos, ha conseguido otro par de representantes. Esta lista estaba capitaneada por Mari Carmen López, la concejala no adscrita que abandonó CeC poco después de los comicios del 15, por desavenencias en el funcionamiento del grupo municipal.

'Sorpasso' de ERC

Tanto a nivel de votos como de representantes conseguidos, Movem Cornellà y Podemos han perdido apoyos. De esta manera, el espacio que hace cuatro años se erigió como punta de lanza da la oposición a Balmón, queda reducido ahora a la cuarta y quinta posición.

El liderazgo de la oposición recae en ERC, que ha obtenido otro histórico resultado en una ciudad en donde nunca ha tenido una importante representación. Los cuatro regidores republicanos volverán a hacer presión para que en el Pleno se discutan cuestiones relacionadas con la cuestión nacional y los efectos del 'procés', tras años en los que se han quejado que los socialistas, a través del reglamento municipal, impedían que se debatieran y votaran mociones en este sentido.

La otra formación que había formado parte de CeC y que se presentaba en solitario este 2019, Alternativa d'Esquerres -que rompió con el grupo de CeC el año pasado por desacuerdos relacionados con el 'procés'-, no ha conseguido llegar al 5% para tener representación en el Pleno y se ha quedado fuera. Y siguiendo en el espectro soberanista, Junts per Cornellà se queda fuera del Pleno, después de que el antiguo PDeCAT tampoco lo consiguiera hace cuatro años. Quien tampoco estará representado en el Pleno de Cornellà es el PP, que se queda a pocos votos de llegar al 5% necesario. Con el 4,75% de los votos -1.820-, los populares se quedan sin voz en otro de los grandes municipios del área metropolitana.

Por su parte, Ciudadanos mantiene casi exáctamente los mismos votos que en 2015 y se queda con los tres concejales que tenía en la casilla de salida.

Pleno de izquierdas

La composición del Pleno da una mayoría muy importante a las izquierdas, con cuatro formaciones de las cinco que hay. Ciudadanos se queda solo ante el peligro en un mandato en el que el problema de la vivienda -los alquileres están subiendo como la espuma en la ciudad-, los estragos de la crisis o algunos problemas de orden público -sobre todo cerca de centros de ocio y discotecas- seguirán siendo los principales caballos de batalla.

> **Balmón** ya ha expresado su voluntad de llegar a **acuerdos** con el resto de **formaciones** políticas

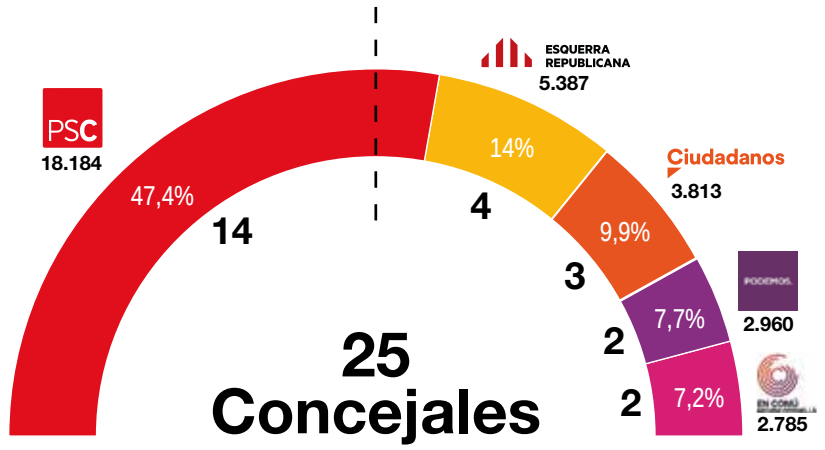

1. Antonio Balmón Arévalo
2. Emilia Briones Matamales
3. Antonio Martínez Flor
4. Rocio García Pérez
5. Sergio Fernández Mesa
6. Aurora Mendo Sánchez
7. Ot García Ruiz
8. Lidia Gómez Pla
9. Joana Piñero Romera
10. Enrique Vanacloy Valiente
11. Maria De Las Mercedes Fernández García
12. Manel Clavijo Losada
13. Nelia Martínez Gallardo
14. Carlos Domínguez Rodríguez

1. Raquel Albiol Gilabert
2. Teresa Vidal Llargues
3. Carles Alemany Lluis
4. Estrella Corominas Molleja

1. Daniel Martinez Rodriguez
2. Ismael Ciurana Sanchez
3. Pedro Millan Rodriguez

1. María Carmen López Álvarez
2. Elisabet García Petit

1. Claudio Carmona Vargas
2. Sergio Gomez Marquez

SANT BOI

Moret quiere pactar con los comunes

Carlos Manzano

Sant Boi se tiñe de rojo en sintonía con la mayoría de los municipios metropolitanos. El PSC recupera la mayoría absoluta, 13 regidores, del socialismo de principios del siglo XXI cuando era alcaldesa Montserrat Gibert. Moret afronta una segunda legislatura plácida en la que no necesitará el apoyo de los comunes o las formaciones herederas ICV para formar gobierno. Pese a ello, Moret ha expresado su voluntad de llegar a acuerdos con ellos.

El pleno de la segunda ciudad del Baix tras las elecciones municipales del pasado 26 de mayo queda compuesto mayoritariamente por partidos de izquierda, siendo Ciudadanos el partido que marca la excepción de la nueva corriente ideológica de la ciudad. Así, el PSC ostentará la alcaldía gracias a sus 16.0001 votos, el 42,85%. ERC pasa a liderar la oposición con cinco regidores y 6.233 votos, el 16,69%, seguido de Cs con tres y el 10,48%. Cierran el pleno Sant Boi En Comú con dos y el 7,39%, y Podemos-EUiA con otros dos.

VILADECANS

Ruiz tampoco necesitará pactos

C. M.

El alcalde de Viladecans desde 2005, Carles Ruiz, accedió a la alcaldía tras la dimisión de Jaume Montfort. Ahora, 12 años más tarde, ha vuelto a recuperar la mayoría absoluta con 13 regidores y 11.771 votos, lo que supone el 40,14% del total emitidos.

En las primeras elecciones en las que se presentó como cabeza de lista del PSC, en 2007, mantuvo la mayoría absoluta que había ido siendo la tónica de los gobiernos de Montfort. Sin embargo, en su segunda legislatura, en 2011, se vio obligado a pactar con ICV-EUiA, repitiendo este acuerdo de gobierno en 2015. Ahora, en 2019, Ruiz se dispone a gobernar Viladecans en solitario, aunque no son descartables acuerdos puntuales. La oposición ha cambiado de la derecha a la izquierda y de constitucionalista a independentista. ERC arrebata con cin regidores y el 17,79% de los votos el segundo puesto a Ciudadanos, que se mantiene con cuatro y el 15,15%. Podemos con dos regidores y el 7,23% y VeC con uno y el 5,75% cierran el Pleno.

EL PRAT

Comunes y PSC renovarán su acuerdo

C. M.

Lluís Tejedor, el histórico alcalde de El Prat, quien gobernó la ciudad durante 37 años, no se ha presentado a las reelección este 26 de mayo, aunque el miedo de perder la alcaldía por parte de los herederos del PSUC ha resultado ser una alarma innecesaria.

El Prat En Comú ha ganado las elecciones en la ciudad con 11 regidores y 9.940 votos, el 33,48%. Los comunes no logran la mayoría absoluta, que se queda a dos escaños, y tendrán que pactar para poder tener una legislatura cómoda. Fuentes de los comunes han explicado a esta publicación que su principal opción es alcanzar un pacto con los socialistas similar al de la pasada legislatura. Ambas partes ya han iniciado conversaciones para concretar dicho acuerdo.

Fruto de este futurible pacto, los regidores del PSC tienen muchos números de volver a participar en el gobierno de El Prat, aunque, como hemos dicho, no hay nada concretado y habrá que esperar unos días a concer los detalles del pacto que hará alcalde a Mijoler.

CASTELLDEFELS

¿Un tripartito contra Reyes?

C. M.

Victoria estéril del PP en Castelldefels. Los populares suben dos puntos respecto a 2015, manteniendo los 8 concejales de las anteriores dos legislaturas, con 7.904 votos y el 29,28%. María Miranda, la alcaldable del PSC, puede seguir en el cargopactando con el Movem de Candela López y ERC. Aunque esta vez seguramente Miranda y López no se dividirán el mandato, puesto que los socialistas los han adelantado en cuatro puntos. El PSC logra 6 regidores con 5.430 votos y el 20,12%, mientras que Movem se queda en los 4 con el 16,04%.

La suma de estas tres formaciones, a la espera de que se pueda sumar alguna más como en el pasado mandato, dejarán, previsiblemente, una vez más a Manuel Reyes en la oposición. Miranda, de hecho, ya dejó claro en campaña que no se plantea dar apoyo a Reyes. Por último, cabe destacar que un vecino de Les Botigues, José María Martínez, ha entrado como regidor en Sitges con la marca El Margallo.

ESPLUGUES

Pilar Díaz regirá la ciudad 4 años más

Los socialistas espluguenses suman otra mayoría absoluta para el partido en el Baix Llobregat y su lideresa, Pilar Díaz, seguirá gobernando la ciudad cuatro años más. Se caen Junts y la CUP en paralelo a la gran crecida de ERC, que dobla sus votos y se erige como principal partido independentista en el municipio y en el vigía de la acción de gobierno de unos socialistas que podrán hacer y deshacer sin muchas complicaciones.

GAVÀ

El clavel seguirá floreciendo en Gavà

Gavà consolida el poder socialista en el Delta, en donde han arrasado. El PSC obtiene mayoría absoluta y Raquel Sánchez seguirá rigiendo los destinos del municipio cuatro años más. Resultados casi calcados a los de sus vecinos, con unos socialistas victoriosos y un espectacular ascenso de ERC, que aquí también saca pecho por unos históricos resultados.

SANT FELIU

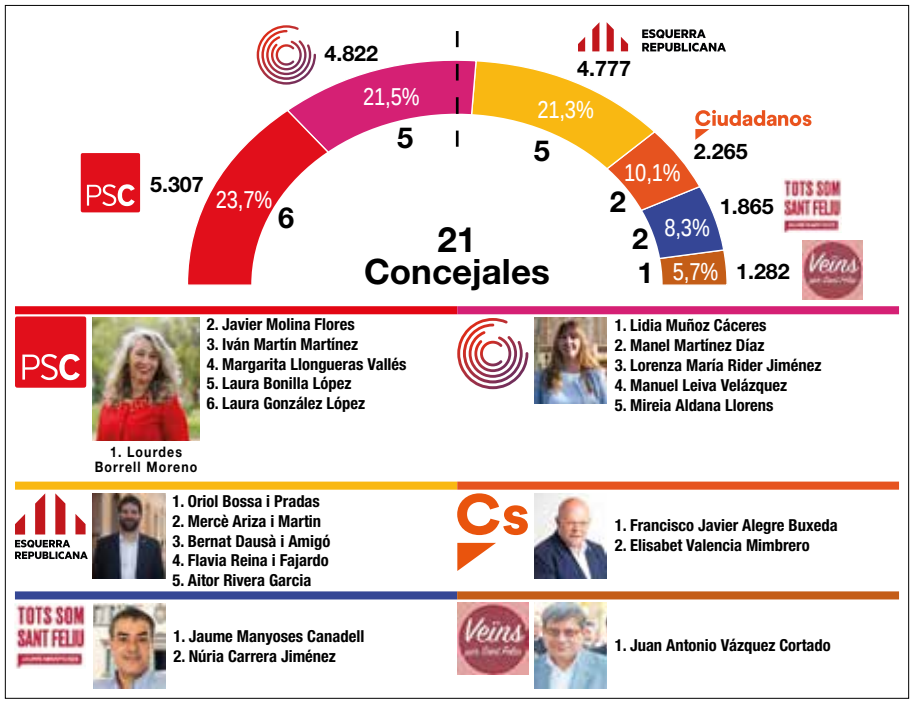

Los comunes pierden la alcaldía de la capital

La capital de la comarca es otro de los puntos calientes en lo que a pactos se refiere. Tras la victoria socialista, los comunes tienen muy difícil conseguir alcaldía y solo pactando podrían entrar en el gobierno. ERC les pisa los talones a pocas décimas y con los mismos regidores. Habrá que ver si socialistas y comunes se ponen de acuerdo para gobernar, y cómo lo harán.

SANT JOAN DESPÍ

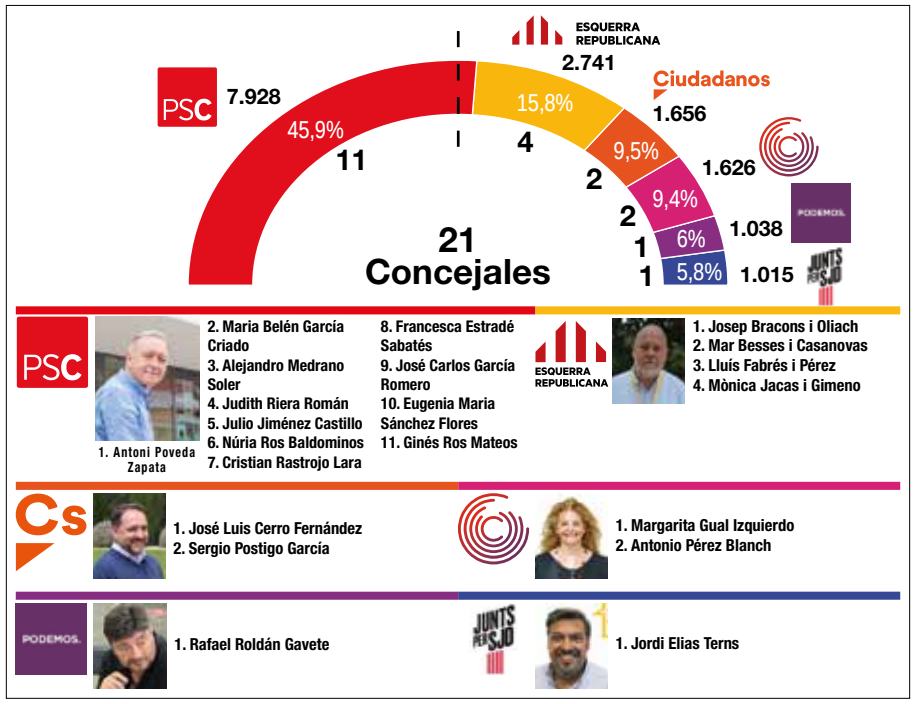

Incombustible Poveda

Fue una de las únicas mayorías absolutas que el PSC consiguió retener en 2015, y en 2019 tampoco ha decepcionado. El socialista Antoni Poveda seguirá siendo alcalde y falta ver si llegará a acuerdos con otras formaciones, pese a la hegemonía que ha mantenido en las urnas. Y es que en el pasado mandato llegó a un pacto con ICV y CiU.

SANT VICENÇ DELS HORTS

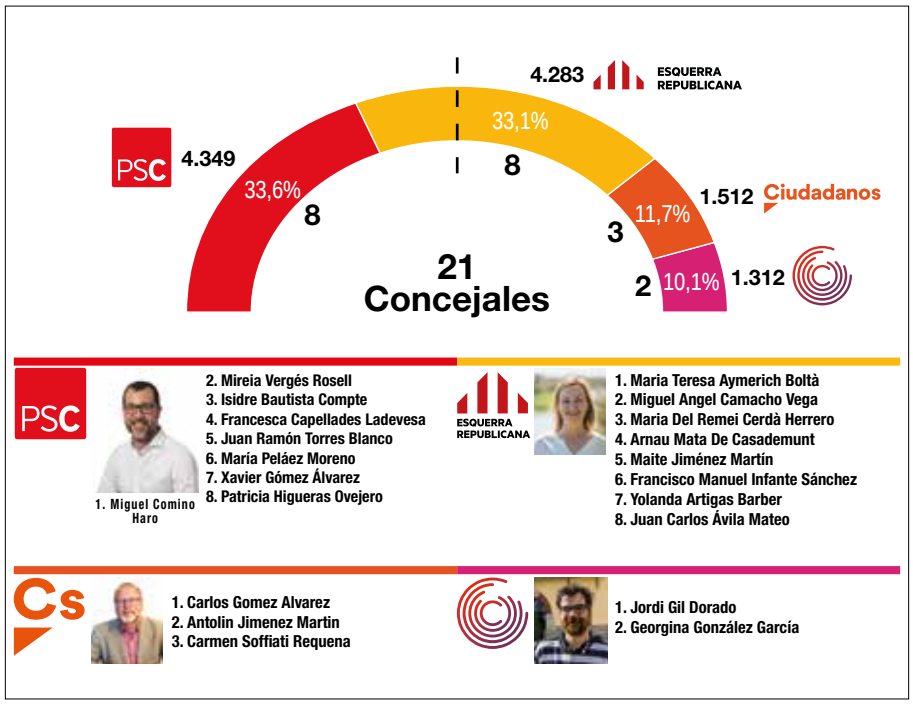

El PSC gobernará el pueblo de Junqueras

66 votos han decidido el destino de Sant Vicenç. Son los que separan al PSC de ERC, que aunque empaten en regidores (8) dejan la alcaldía en bandeja a los socialistas. Solo sumaría una mayoría PSC y Cs, y ni los comunes podrían ayudar a revalidar el gobierno de ERC. Fuentes de los republicanos reconocen que ya se ven en la oposición y, de momento, no se plantean proponer al PSC un pacto para dividirse el mandato.

MARTORELL

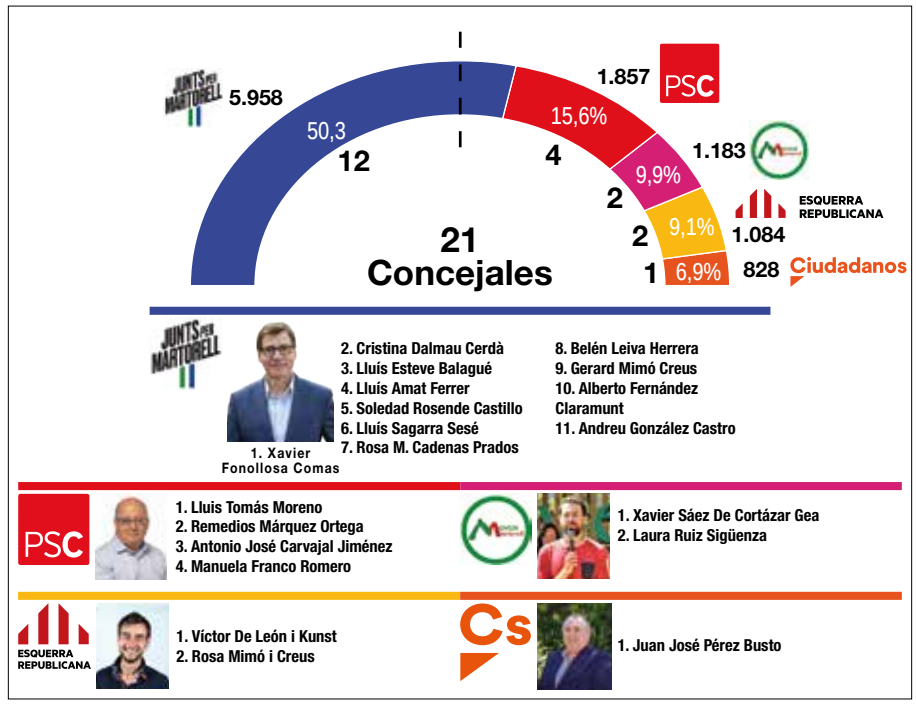

Fonollosa, a consolidar su proyecto de ciudad

Los martorellenses han dado su confianza al candidato de Junts per Martorell y alcalde, Xavier Fonollosa, para seguir gobernando la ciudad. Y así lo hará, puesto que ha conseguido la única mayoría absoluta no socialista del Baix. Ya no le hará falta, al menos a priori, ganarse el favor de ERC para que lo invista, como tuvo que hacer hace cuatro años, cuando la posibilidad de un gobierno de izquierdas planeó por el ambiente.

SANT ANDREU DE LA BARCA

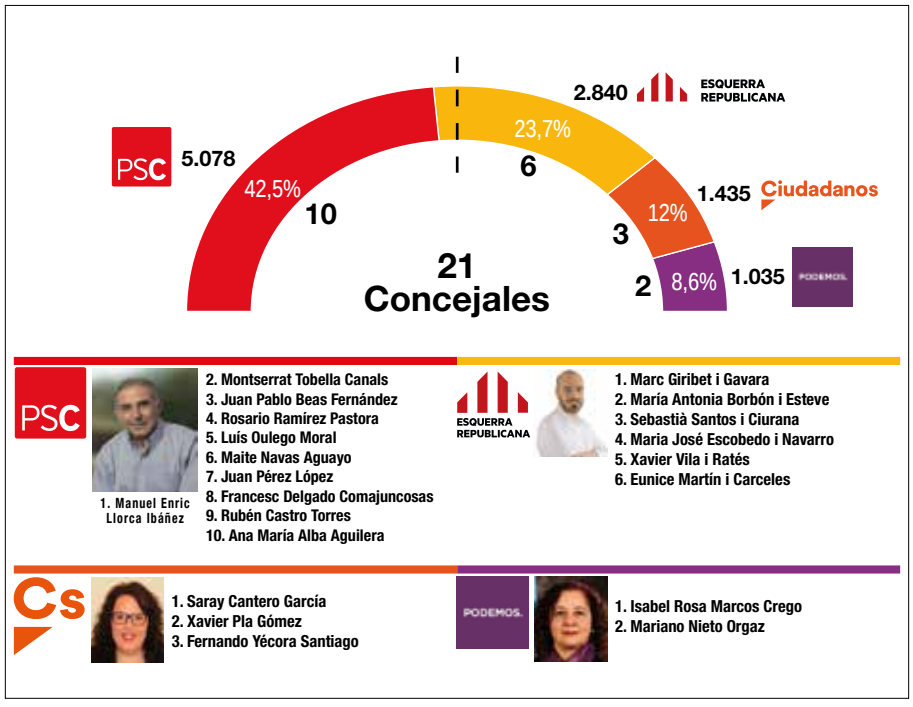

PSC puede repetir tándem con Ciudadanos

El PSC de Enric Llorca consigue ganar de nuevo las elecciones municipales, aunque se queda otra vez al borde de la mayoría absoluta. La suma de los otros tres partidos con representación en el Pleno -ERC, Cs y Podemos- se presenta imposible, aunque los socialistas tienen una nueva opción de confiar en Cs para que les den apoyo en la investidura e, incluso, puedan volver a entrar en el gobierno local.

MOLINS DE REI

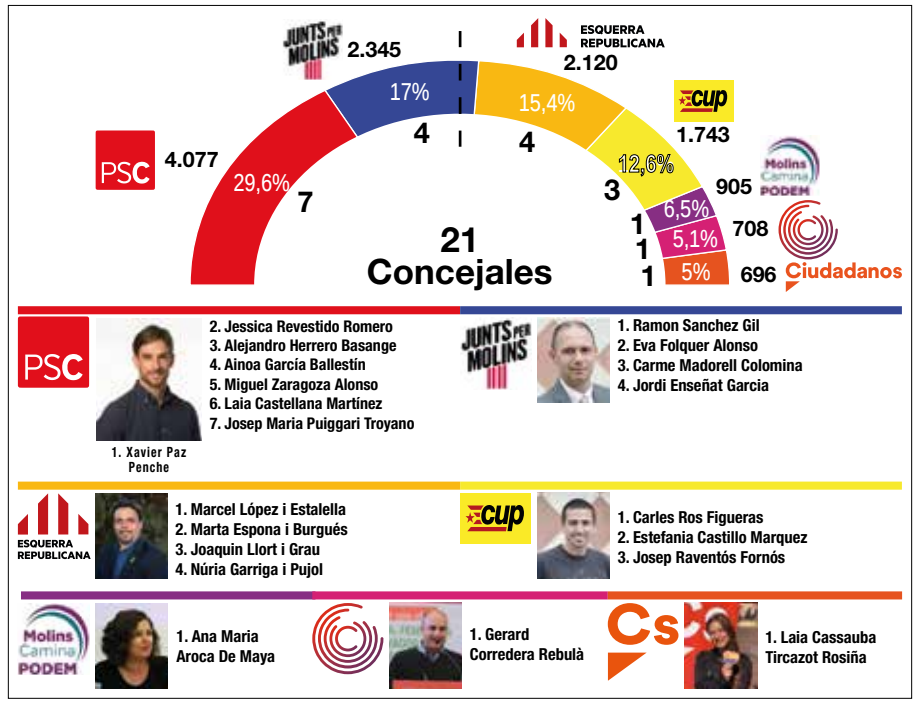

ERC propone tripartito independentista

A diferencia de otros plenos, el de Molins ha mantenido la fragmentación de la pasada legislatura, con siete fuerzas. El PSC se ha impuesto, pero lejos de la mayoría absoluta que sí que suman los independentistas. Es por esto que ERC, tercera fuerza por detrás de Junts -aunque empatados a regidores-, propone reeditar el tripartito del pasado mandato. Solo faltará ver quién ostentaría la alcaldía, neoconvergentes o republicanos.

OLESA

El Bloc Olesà tendrá que pactar

El Bloc Olesà resiste la embestida de PSC y ERC u gana en Olesa. Pierde la mayoría absoluta y baja 4 regidores. Se prevé que el pacto de gobierno se con PSC o ERC, con ambos sumaría mayoría absoluta.

ESPARREGUERA

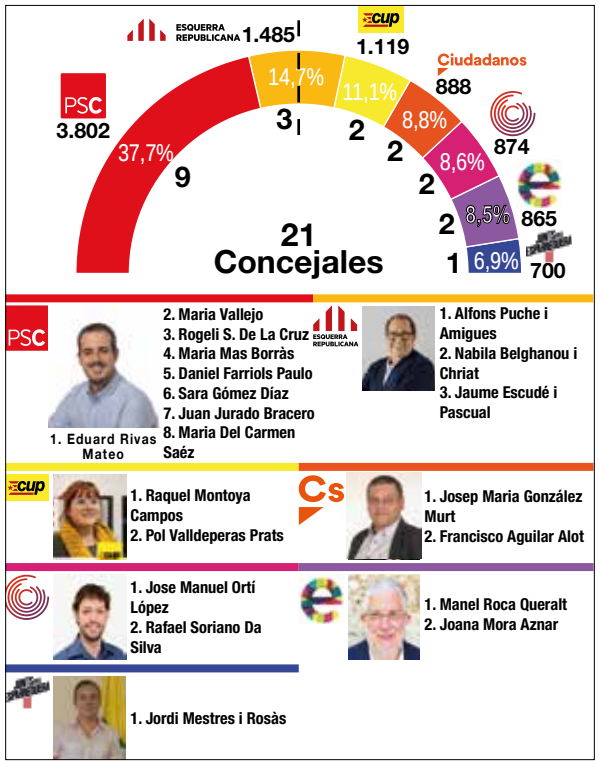

El PSC no dejará perder la alcaldía

La tónica de subida de los socialistas en la comarca también se hace notar en Esparreguera donde el PSC pasa de los 6 a los 9 concejales. Previsiblemente gobernarán los socialistas tras un pacto con EEC-ECG.

SANT JUST DESVERN

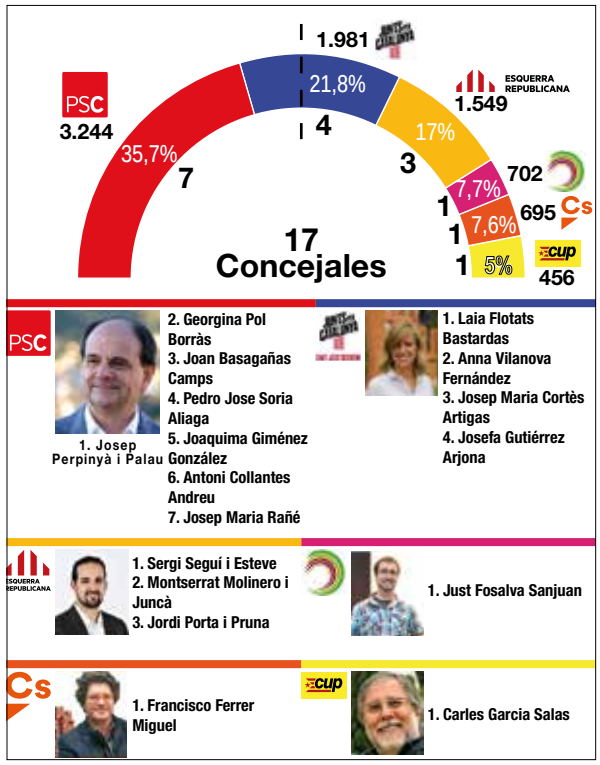

¿Repetición del pacto PSC + ERC?

El socialista Josep Perpinyà, que ha gobernado con ERC, previsiblemente volverá a repetir el pacto con los republicanos, si estos no deciden aliarse con Junts y ponerle las cosas complicadas a Perpinyà.

VALLIRANA

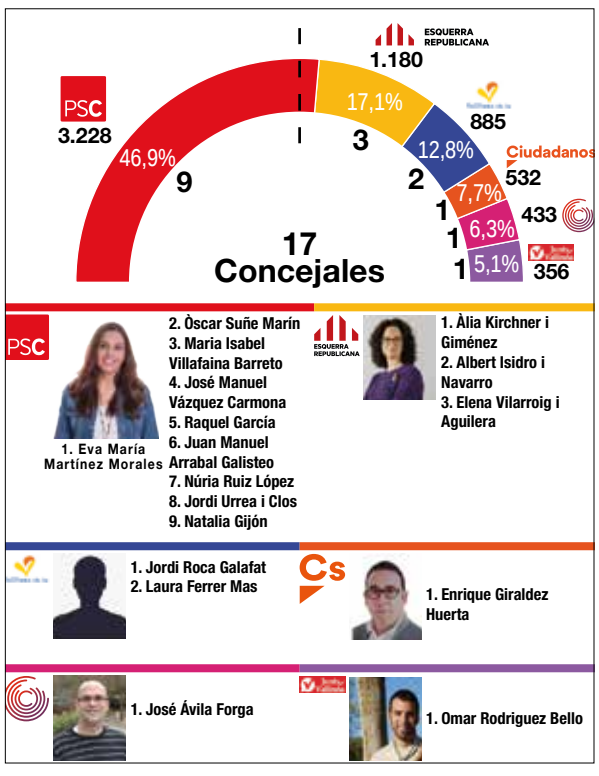

Martínez continúa en solitario

La alcaldesa de Vallirana, Eva Martínez, baja un regidor en estas últimas elecciones, de los 10 a los 9, pero mantiene la mayoría absoluta. El PSC podrá gobernar sin necesidad de pactos una legislatura más.

CORBERA

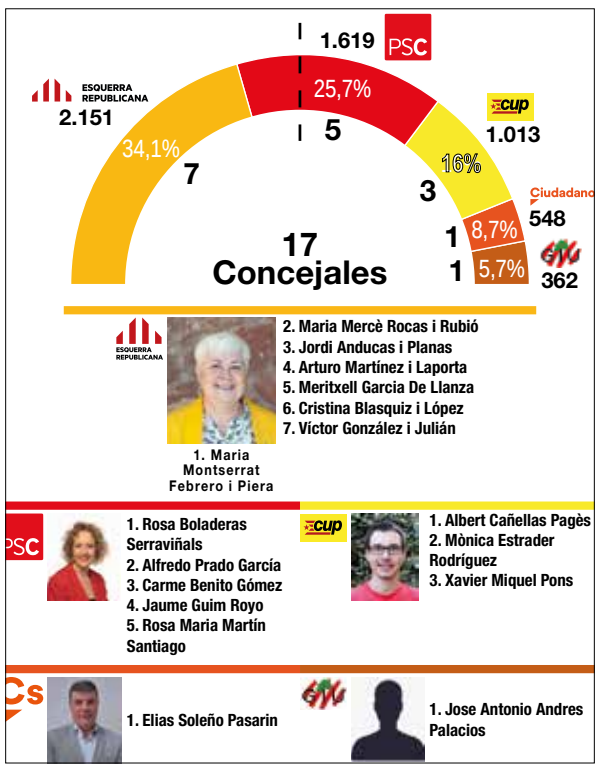

ERC y la CUP suman

Tras las diferencias en la última legistaluta en Corbera, donde han habido alcaldesas de ERC y del PSC. Un pacto entre los republicanos y la CUP augura mayoría absoluta independentista en el gobierno.

ABRERA

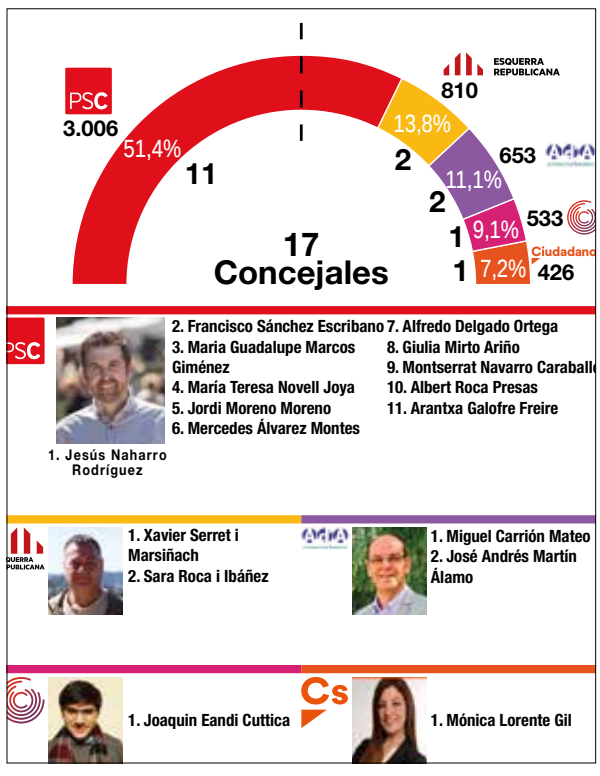

Mayoría absolutísima del PSC

El PSC vuelve a recuperar la mayoría absoluta que perdió en 2011. Si en 2007 logró 9 concejales, la mayoría absoluta raspada, este 2019 se ha alzado con 11 regidores frenando la subida generalizada de ERC.

PALLEJÀ

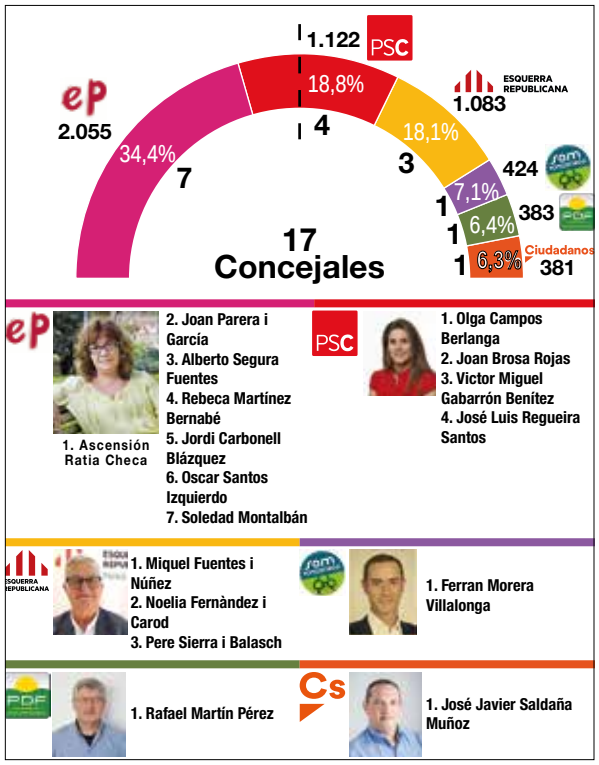

Ratia marca distancias con el PSC

Ascensión Ratia, alcaldesa de Pallejà, ha revalidado la alcaldía quedandose a 2 escaños de la mayoría absoluta, subiendo de los 5 a los 7 regidores. Previsiblemente Ratia volverá a pactar con ERC para gobernar.

CERVELLÓ

Aparicio, a 21 votos de la absoluta

El PSC de Aparicio sube y queda en manos del único concejal de Ciudadanos. Empate en el pleno entre ERC y PSC -con 6 cada uno- y 1 de Cs. Aparicio gobernará con el apoyo, quizás puntual, de los naranjas.

SANTA COLOMA

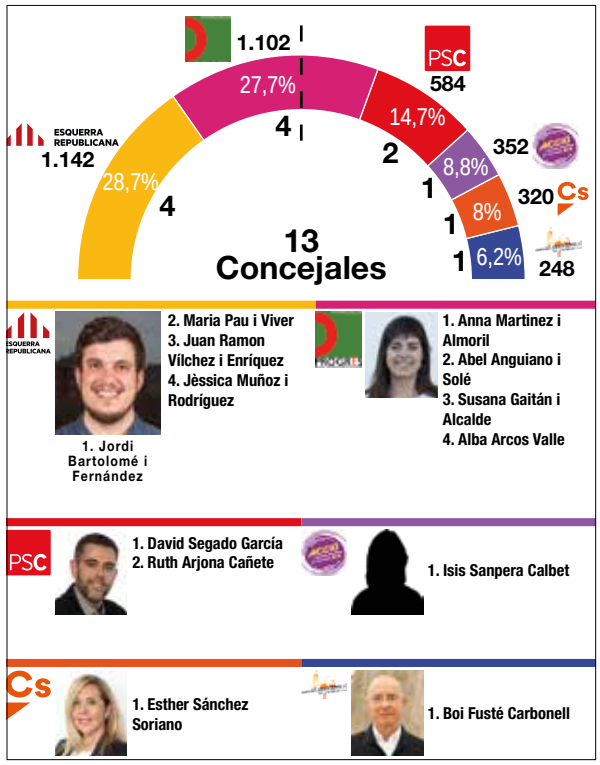

Martínez pierde en su primera vez

Anna Martínez, que sustituyó a Gerard Segú como alcaldesa en 2016, ha perdido las primeras elecciones a las que se presentaba como cabeza de lista por 40 votos. Necesita pactar con Acció y PSC para seguir gobernando.

SANT ESTEVE SESROVIRES

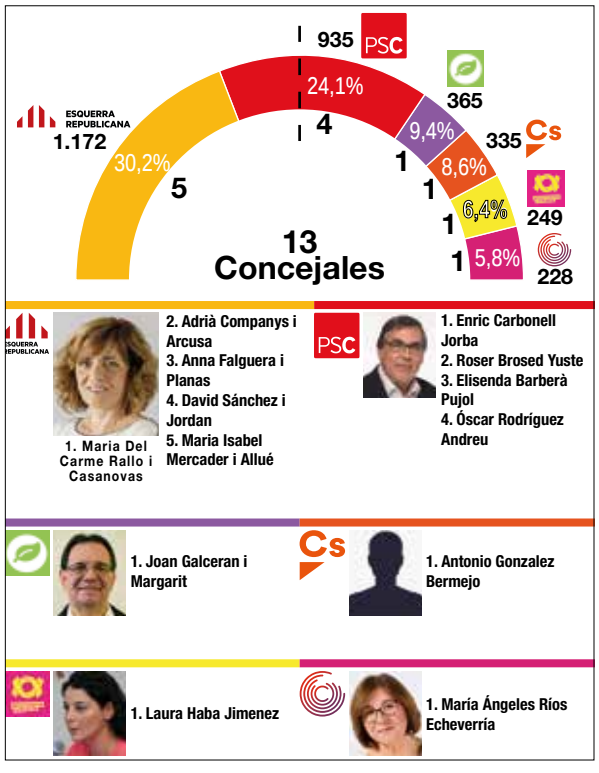

ERC y PSC buscan socios

Los republicanos ganan las elecciones y superan en un regidor a los socialistas. Tras un mandato movido, no se prevé un acuerdo entre ERC y PSC para repartirse la alcaldía y queda todo abierto.

BEGUES

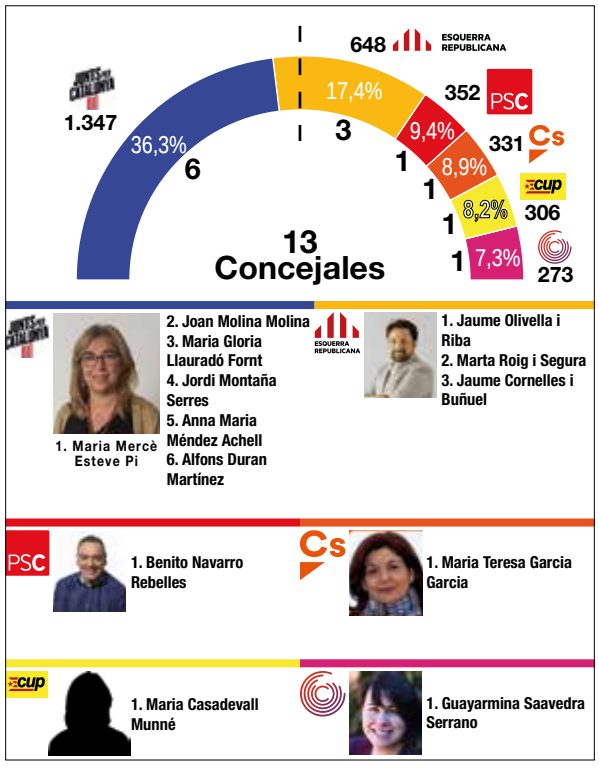

Esteve roza la mayoría absoluta

Begues vuelve a confiar en su alcaldesa en una atípica subida de JxCat en las municipales. El partido heredero de CiU gana 1 concejal, hasta los 6, a 1 de la absoluta, lo que permitirá a Esteve seguir en solitario.

TORRELLES

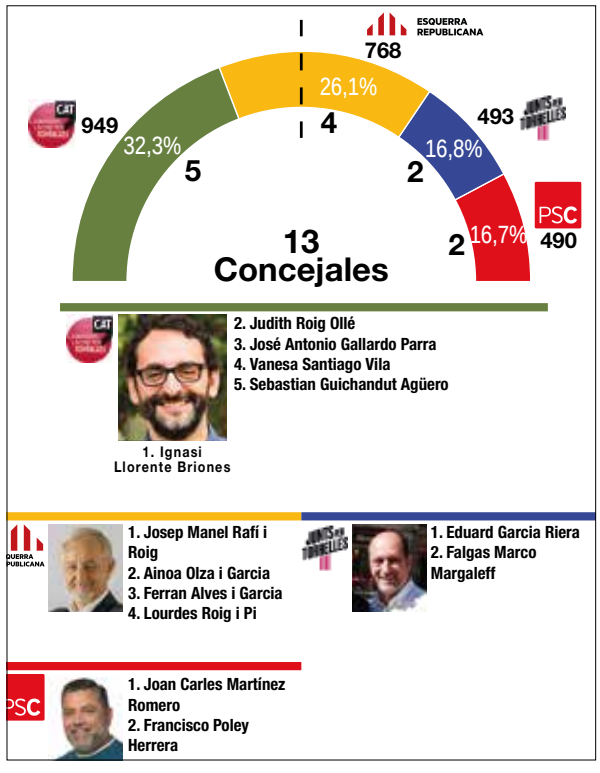

¿Gobierno alternativo de ERC?

CAT pierde la mayoría absoluta, por lo que sus posibilidades de pacto para mantener la alcaldía pasarían por Junts o ERC. Aunque PSC apuesta por un apoyo puntual en la investidura de un gobierno de ERC yJunts.

COLLBATÓ

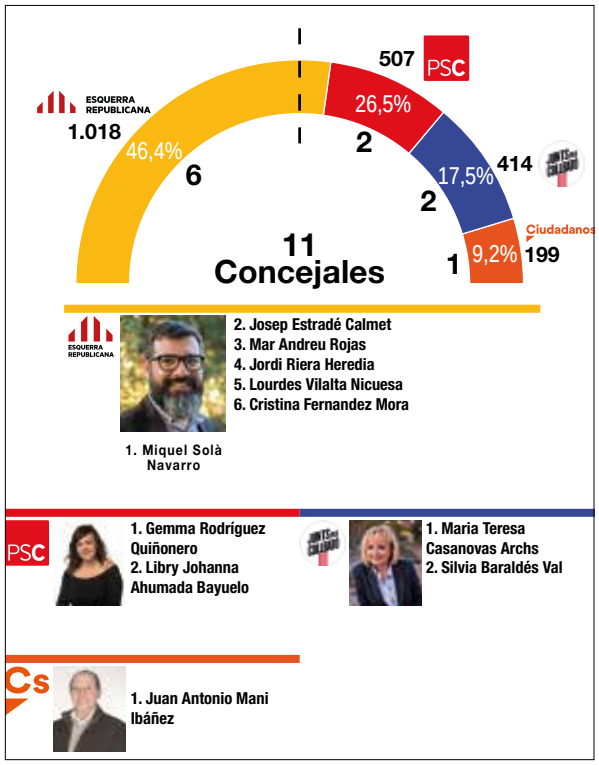

ERC mantendrá la alcaldía con Junts

Pese a no conseguir la mayoría absoluta, el republicano Miquel Solà apunta a revalidar la alcaldía. Un acuerdo con Junts -en 2015 ya pactó con CiU-, que obtuvo dos concejales, seguramente mantenga a Solà como alcalde.

EL PAPIOL

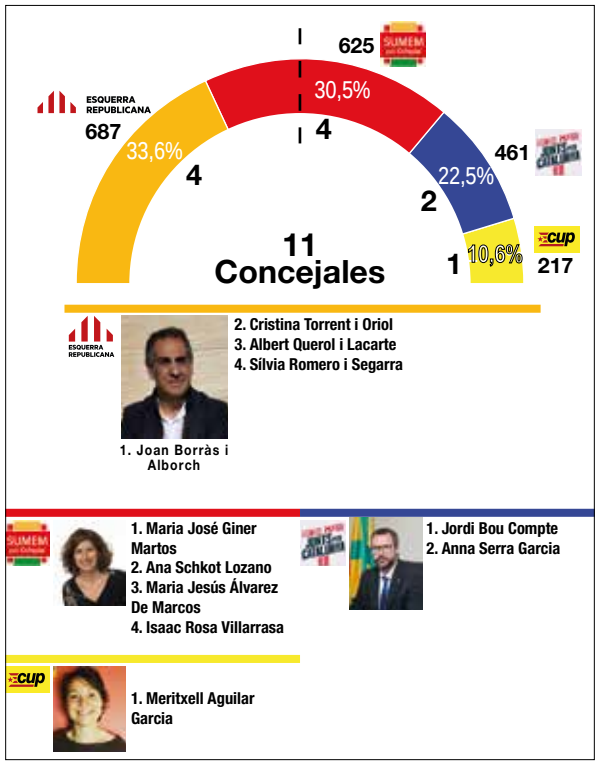

ERC y Junts, condenados a entenderse

El PSC complicó la vida a ERC, que fue primera por solo 62 votos. En un Pleno de fuerzas independentistas, los socialistas no tienen ninguna opción frente a la más que posible ayuda de Junts para que ERC gobierne.

SANT CLIMENT

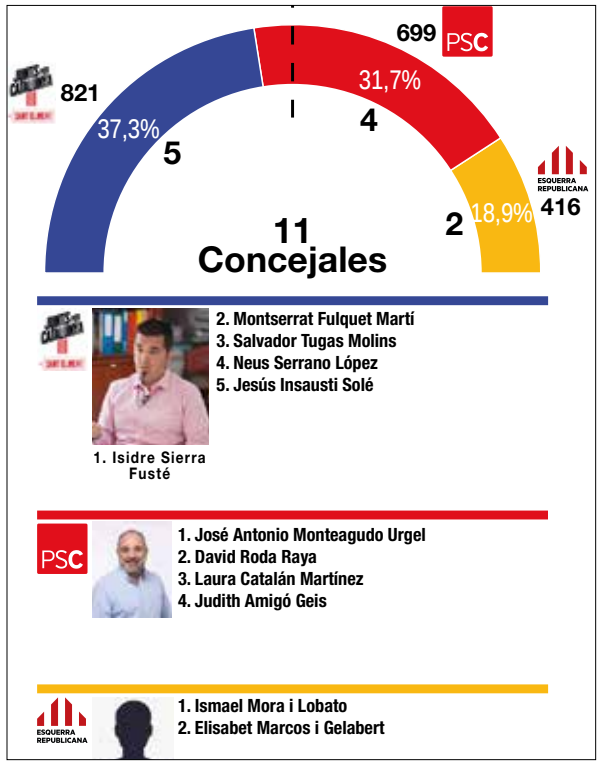

Dos contra uno en Sant Climent

Sant Climent es de los municipios con menos partidos en su Pleno: Junts, con el alcalde Sierra al frente, PSC y ERC. Los republicanos pueden aupar al gobierno a socialistas o neocovergentes, siendo más plausible lo segundo.

LA PALMA

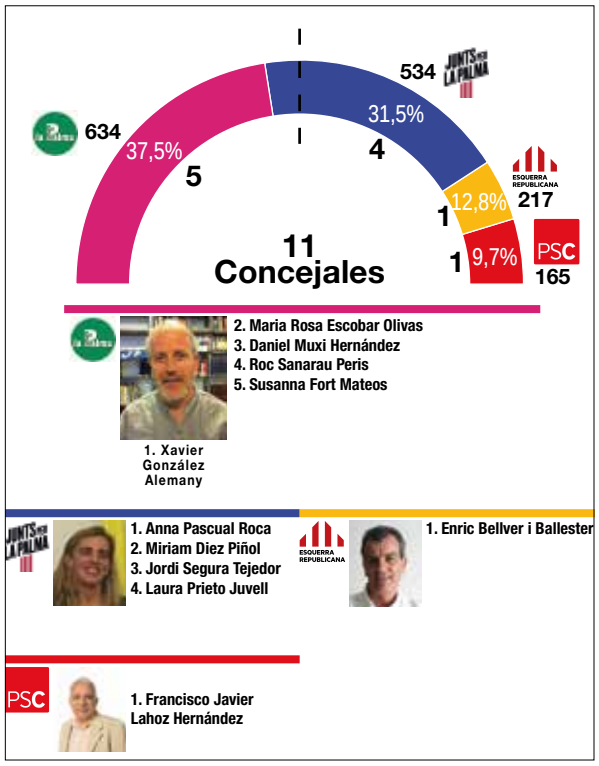

Los comunes retendrán la alcaldía

La Palma Sempre se ha llevado el gato al agua y seguramente retenga la alcaldía. Solo un pacto -antinatura, tal y como están las cosas- entre ERC, Junts y PSC podría arrebatar el gobierno a los comunes palmerenses.

CASTELLVÍ

Castellví tendrá nuevo alcalde

La distribución del Pleno en Castellví que hará que la alcaldía siga en manos de Endavant, aunque la alcaldía recaería en el independiente Adrià Camino y no en Joan Carles Almirall, alcalde hasta ahora y número 3.

El Baix Llobregat, a sus pies

LAS OCHO ALCALDESAS QUE ASISTIERON A LA CITA CON EL LLOBREGAT

De izquierda a derecha: **Mercè Esteve**, alcaldesa de Begues por Junts; **Anna Martínez**, alcaldesa de Santa Coloma de Cervelló de Progrés (En Comú); **Lluïsa Moret**, alcaldesa de Sant Boi de Llobregat por el PSC; **Raquel Sánchez**, alcaldesa de Gavà por el PSC; **Núria Marín**, alcaldesa de L'Hospitalet por el PSC; **Pilar Díaz**, alcaldesa de Esplugues por el PSC; **María Miranda**, alcaldesa de Castelldefels del PSC, y **Ascensión Ratia**, alcaldesa de Pallejà por Entesa (En Comú). No pudieron asistir a la cita **Lídia Muñoz**, alcaldesa de Sant Feliu por los comunes; **Eva Martínez**, alcaldesa de Vallirana por el PSC, y **Montserrat Febrero**, alcaldesa de Corbera por ERC.

UN REPORTAJE FOTOGRÁFICO DE BCN CONTENT FACTORY

Una ermita, una foto y 8 alcaldesas

Redacción

El Baix Llobregat supera la media catalana de alcaldesas. En este mandato, tan solo el 23% de los municipios de Cataluña están dirigidos por una mujer, una cifra que sube al 36% en el caso del Baix. Es por esto que hemos decidido poner de manifiesto esta creciente influencia femenina y reunir a las 11 alcaldesas que han salido elegidas.

La idea estaba clara: congregarlas a todas en un punto emblemático de la comarca, a poder ser en alto. Tras darle varias vueltas, surgió la mejor opción: La ermita de Sant Ramon Nonat, con sus vistas privilegiadas sobre el Delta y el Baix Llobregat -y Barcelona-. Subir allí, no obstante, ofrecía alguna que otra complicación logística. Pero con el apoyo del Ayuyntamiento de Sant Boi y de los equipos de las alcaldesas que asistieron, la idea se pudo llevar a cabo.

Sin embargo, el destino es caprichoso y, como dice la ley de Murphy, si algo malo tiene que pasar, pasará. Y es que en plena ola de calor, el día de la fotografía amaneció nublado y con algo de calima que impedía, ya no solo ver el Puig Major mallorquín -como se puede contemplar en los días más claros-, sino llegar a contemplar la montaña hermana del Tibidabo. El viento hacía presagiar un cambio de las condiciones, o al menos eso confiaba el equipo, mientras iban llegando las lideresas y compartían un café en la plaza del Ayuntamiento de Sant Boi.

La subida

El ambiente, eso sí, era distendido. Pese a la mayoría socialista presente, las representantes de Junts -Mercè Esteve- y del espectro de los comunes -Anna Martínez y Ascensión Ratia- se integraron perfectamente en el grupo, que departió amistosamente hasta que tocó comenzar a subir a la montaña. Equipo de la revista, alcaldesas y acompañantes nos distribuimos en pocos coches para limitar el impacto en el santuario, aunque fue inevitable levantar algo de polvo en el ascenso. Pero las agendas mandan y, tras esta fotografía, las alcaldesas tenían otros compromisos que atender. El viento hizo su trabajo y, una vez arriba, pudimos contemplar la majestuosidad del paisaje y acabar de constatar que, tal y como aparece en las fotos, la comarca está a sus pies.

Las que son y no pudieron estar

Lídia Muñoz, Sant Feliu

Eva Martínez, Vallirana

M. Febrero, Corbera

El encuentro en Sant Ramon Nonat no fue completo. De las 11 alcaldesas del territorio, tres no pudieron acudir finalmente a la cita, aunque por razones distintas.

Mientras que Lídia Muñoz, alcaldesa de Sant Feliu, y Eva Martínez, de Vallirana, mostraron interés por asistir al acto y excusaron su ausencia por otros compromisos ineludibles, desde Corbera, donde gobierna Montserrat Febrero, no se dio ninguna explicación concreta a su ausencia, y su equipo no acabó ni de confirmar ni rechazar la invitación. Muñoz no pudo asistir al acto de la fotografía al coincidirle con una jornada sobre urbanismo con perspectiva de género, de la que fue ponente, organizada por el colectivo Punt 6 y CISCSA, con el apoyo del AMB. Martínez, por su parte, le fue imposible asistir por motivos personales.

L'HOSPITALET

CORNELLÀ

TAMBIÉN PRESENCIA DE LA VIEJA GUARDIA SOCIALISTA EN CORNELLÀ, AL MENOS LA DE BASE, EN UNA SALA DE PLENOS A REBOSAR. MUCHOS TUVIERON QUE SEGUIR LA SESIÓN A TRAVÉS DE PANTALLAS

15J: Las fotos menos oficiales

Redacción

Los 31 plenos de investidura que tuvieron lugar el 15 de junio en la comarca dejaron, como viene siendo de costumbre, imágenes icónicas. Ya sea por el cambio en la alcaldía, el retiro de un histórico o bien por pactos de última hora, la intensa jornada de sesiones de investidura ofreció estampas divertidas, sorprendentes y para la historia. Fue también la constatación del retorno de la hegemonía del PSC en uno de sus tradicionales feudos, donde el 26 de mayo consiguió nada más y nada menos que nueve mayorías absolutas.

Las investiduras en estos nueve municipios -L'Hospitalet, Esplugues, Sant Joan Despí, Gavà, Viladecans, Abrera, Vallirana, Sant Boi y Cornellà- brindaron pocas escenas destacables, a diferencia de localidades como Sant Vicenç dels Horts, el pueblo de Oriol Junqueras que pasa a ser gobernado por el PSC, con el apoyo de Cs, o la retirada de dos históricos del ecosocialismo comarcal, Lluís Tejedor y Jordi San José. A continuación ofrecemos una selección de los mejores momentos.

SANT BOI

SANT BOI SE VISTIÓ DE LARGO PARA INVESTIR A LLUÏSA MORET COMO ALCALDESA EN CAN MASSALLERA. UN ESCENARIO DE LUJO QUE SE LLENÓ PRONTO HASTA LOS TOPES

VILADECANS

ELLAS TAMBIÉN TIENEN PODER EN VILADECANS; DE HECHO, DONDE MÁS, YA QUE ES EL AYUNTAMIENTO CON MAYOR PRESENCIA FEMENINA EN EL PLENO: 15 CONCEJALAS DE 25 SILLONES

EL PRAT

EL SELFIE DE LOS 'LLUISES': POR UN LADO TEJEDOR, QUE ABANDONA EL CARGO DE ALCALDE TRAS CASI 40 AÑOS. A SU LADO, MIJOLER, QUE RECOGE EL TESTIGO DE LA MANO DE LOS COMUNES

CASTELLDEFELS

ESPLUGUES

GAVÀ

SANT FELIU

PILAR DÍAZ (ARRIBA A LA DERECHA) FUE INVESTIDA ALCALDESA DE ESPLUGUES SIN PROBLEMAS CON SU MAYORÍA ABSOLUTA. COSA DIFERENTE DE MARÍA MIRANDA EN CASTELLDEFELS, QUE FUE ESCOGIDA ALCALDESA FRUTO DEL ACUERDO CON MOVEM Y ERC. UN PACTO QUE VOLVIÓ A DEJAR EN LA ESTACADA AL GANADOR DE LAS ELECCIONES EL 26 DE MAYO, MANUEL REYES (PP), QUE SE MIRA LA TOMA DE POSESIÓN DESDE LEJOS. POR SU PARTE, RAQUEL SÁNCHEZ ACAPARA EL BASTÓN DE MANDO EN GAVÀ (A LA IZQUIERDA) AL HABER CONSEGUIDO TAMBIÉN LA MAYORÍA ABSOLUTA. A SU DERECHA, EN SANT FELIU, LIDIA MUÑOZ, DE LOS COMUNES, SALIÓ ELEGIDA ALCALDESA GRACIAS A SU PACTO CON ERC, QUE EVITÓ QUE LOURDES BORRELL (PSC) FUERA ALCALDESA. PESE A ELLO Y LAS CRÍTICAS DE LA SOCIALISTA AL PACTO CON LOS REPUBLICANOS, HUBO APARENTE CORDIALIDAD ENTRE AMBAS LIDERESAS.

MARTORELL

CUATRO AÑOS DESPUÉS, SE VOLVIÓ A REPETIR EN MARTORELL LA IMAGEN DEL ABRAZO ENTRE EL RECIÉN INVESTIDO ALCALDE XAVIER FONOLLOSA Y SALVADOR ESTEVE, SU PREDECESOR Y MENTOR

SANT VICENÇ DELS HORTS

EL PSC, CON MIGUEL COMINO COMO ALCALDE Y EL APOYO DE CS, GOBERNARÁ EN EL PUEBLO DE ORIOL JUNQUERAS. IMAGEN ICÓNICA, CON LA ALCALDESA SALIENTE, LA REPUBLICANA MAITE AYMERICH, CEDIENDO EL BASTÓN DE MANDO A COMINO | BCN CONTENT FACTORY

El inicio del mandato en imágenes

SANT JOAN DESPÍ

EL SOCIALISTA ANTONI POVEDA HA REVALIDADO LA ALCALDÍA Y, PESE A HABER CONSEGUIDO MAYORÍA ABSOLUTA, HA LLEGADO A UN ACUERDO DE GOBIERNO CON LOS COMUNES

ENRIC LLORCA (PSC), INCOMBUSTIBLE ALCALDE DE SANT ANDREU, SEGUIRÁ GOBERNANDO JUNTO CON CIUDADANOS

SANT ANDREU DE LA BARCA

OTRO SOCIALISTA QUE REPITE COMO ALCALDE, EDUARD RIVAS EN ESPARREGUERA. EN SU CASO, SE APOYA CON LOS COMUNES

ESPARREGUERA

MOLINS DE REI

XAVI PAZ (PSC) GOBERNARÁ MOLINS EN MINORIA, CON SUS SIETE REGIDORES, TRAS EL INTENTO FALLIDO DE REVALIDAR EL TRIPARTITO INDEPENDENTISTA ENTRE JUNTS, ERC Y CUP

OLESA

LA HASTA AHORA ALCALDESA DE OLESA PILAR PUIMEDON, UNGE A SU SUCESOR, MIQUEL RIERA, TAMBIÉN DEL BLOC OLESÀ, COMO NUEVO ALCALDE

SANT JUST DESVERN

EL SOCIALISTA JOSEP PERPINYÀ (SANT JUST DESVERN) SE MIRA LA VARA DE ALCALDE, ESTILO 'AIR GUITAR', AUNQUE NO ESTÁ TAN CLARO QUE SIGA PRESIDIENDO EL CONSELL COMARCAL

EN LA INVESTIDURA DE LA SOCIALISTA EVA MARTÍNEZ COMO ALCALDESA DE VALLIRANA ESTUVO MUY PRESENTE LA FAMOSA VARIANTE

VALLIRANA

CORBERA

MONTSERRAT FEBRERO PROMETIENDO EL CARGO EN CORBERA. ES UNA DE LAS TRES ALCALDÍAS QUE HA CONSEGUIDO ERC EN EL BAIX

ABRERA

JESÚS NAHARRO HA SIDO REELEGIDO ALCALDE DE ABRERA, TRAS CONSEGUIR UNA AMPLIA MAYORÍA ABSOLUTA. EN LA IMAGEN, DISFRUTANDO DEL VERMUT TRAS EL PLENO DE INVESTIDURA

ASCENSIÓN RATIA CON LA VARA DE MANDO DE PALLEJÀ

PALLEJÀ

CERVELLÓ

JOSÉ IGNACIO APARICIO (PSC) RECIBE EL BASTÓN DE ALCALDE DE MANOS DEL PRESIDENTE DE LA MESA DE EDAD, JOAN NOGUERA

ANNA MARTÍNEZ, DE PROGRÉS, SIGUE SIENDO ALCALDESA DE SANTA COLOMA, AUNQUE TENDRÁ QUE COMPARTIR MANDATO CON ERC

SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

SANT ESTEVE SESROVIRES

ENRIC CARBONELL (PSC) SEGUIRÁ SIENDO ALCALDE DE SANT ESTEVE SESROVIRES, TRAS UN ACUERDO TRIPARTITO CON ARA Y CS QUE HA DESPERTADO LAS IRAS DE ERC, LA LISTA MÁS VOTADA

MERCÈ ESTEVE (JUNTS) RETIENE EL PODER EN BEGUES GRACIAS A LA ABSTENCIÓN DE ERC Y LOS COMUNES

BEGUES

TORRELLES

LOS REGIDORES DE ERC BRINDAN POR UNA OPOSICIÓN CONSTRUCTIVA AL EX DIRIGENTE DEL PARTIDO Y AHORA ALCALDE POR CAT TORRELLES, IGNASI LLORENTE

MIQUEL SOLÀ (ERC), CON EL BASTÓN DE ALCALDE TRAS SER REELEGIDO

COLLBATÓ

EL PAPIOL

JOAN BORRÀS (ERC) ES EL NUEVO ALCALDE DE EL PAPIOL, EN BASE AL ACUERDO CON JORDI BOU (JUNTS). EN ESTE MANDATO, NO OBSTANTE, NO HABRÁ DIVISIÓN DE LA ALCALDÍA

SANT CLIMENT

ISIDRE SIERRA SEGUIRÁ SIENDO ALCALDE DE SANT CLIMENT POR TERCER MANDATO

XAVIER GONZÁLEZ, DE LA PALMA SEMPRE, SEGUIRÁ DE ALCALDE GRACIAS AL VOTO DEL REGIDOR DEL PSC

LA PALMA DE CERVELLÓ

LA INVESTIDURA DE ADRIÀ CAMINO, DE ENDAVANT, COMO ALCALDE DE CASTELLVÍ, ANTE LA ATENTA MIRADA DE LOS 'GEGANTS'

CASTELLVÍ DE ROSANES

El grupo socialista en la diputación, mayoritariamente formado por alcaldes del Baix Llobregat | BCN Content Factory

Antonio Balmón, vicepresidente ejecutivo del AMB, rodeado de alcaldes del Baix que ocupan las vicepresidencias de un ente que vuelve a estar presidido por Ada Colau | AMB

El Baix y L'Hospitalet sacan pecho en las administraciones de segundo nivel

La comarca hace valer su peso y consigue importantes cuotas de poder en la Diputación y el Área Metropolitana de Barcelona

El PSC seguirá dirigiendo el Consell Comarcal por un pacto con comunes y Junts, reviviendo a la sociovergencia tras años de 'procés'

Redacción

Mesa presidencial en el pleno de constitución del Consell Comarcal que escogió a eva martínez como presidenta | El Llobregat

La comarca marca perfil en las administraciones de segundo nivel. Dejando a un lado el Consell Comarcal, el Baix Llobregat y L'Hospitalet contarán con amplia representación y cuotas de poder en la Diputación y el Área Metropolitana de Barcelona (AMB).

Para empezar, la alcaldesa socialista de L'Hospitalet Nuria Marín dirigirá la Diputación los próximos cuatro años, tras el acuerdo al que llegó con Junts per Catalunya y que dejó en la estacada a ERC, que contaba con los mismos representantes en el ente provincial que el PSC. De esta manera, un alcalde de la segunda ciudad de Cataluña volverá a presidir la Diputación, tras el paso por la misma de Celestino Corbacho, a la postre predecesor también de Marín en el cargo de primer edil de L'Hospitalet. Carreras políticas paralelas que, de momento, se diferencian por el salto de Corbacho a Ciudadanos y por un ministerio en el Gobierno.

No solo está representado el territorio en la presidencia del ente provincial, sino que las principales áreas de su gobierno están controladas por alcaldes del Baix Llobregat. En este sentido, Esplugues, Sant Boi, Viladecans y Sant Andreu de la Barca aglutinan el poder en la Diputación. Pilar Díaz, alcaldesa de Esplugues, es diputada adjunta a la Presidencia, mano derecha de Marín, y delegada de Relaciones Internacionales; Carles Ruiz, el alcalde de Viladecans, gestiona la cartera de Recursos Humanos, Hacienda y Servicios Internos, uno de los departamentos con más presupuesto. Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi, se encarga de Cohesión Social, Ciudadanía y Bienestar, mientras que Enric Llorca, alcalde de Sant Andreu de la Barca, recoge el testigo en Salud Pública y Consumo.

Por su parte, en el AMB, que sigue presidida por la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau -en pleno debate sobre la necesidad o no de que siempre sea el primer edil de la capital quien dirija el ente-, el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, vuelve a coger los mandos de la vicepresidencia ejecutiva. El líder del PSC en la comarca y alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, sigue siendo vicepresidente de Movilidad, Transporte y Sostenibilidad, mientras que cuatro alcaldes más del Baix Llobregat son vicepresidentes sin área de gestión específica. Se trata de Raquel Sánchez, alcaldesa de Gavà; Lluís Mijoler, de El Prat; Joan Borràs, de El Papiol, e Isidre Sierra, de Sant Climent.

Por último, el PSC continúa gobernando el Consell Comarcal, esta vez con Eva Martínez, la alcaldesa de las mayorías absolutas de Vallirana, como presidenta, tras llegar a un acuerdo con Junts y los comunes, relegando aquí también a ERC.

Los nuevos, a examen

Entrevistamos a los alcaldes y alcaldesas que estrenan cargo en este mandato

Pese a las mayorías absolutas, los pactos han sido claves para conseguir el bastón de mando

NÚRIA MARÍN. Presidenta de la Diputació de Barcelona i alcaldessa de l'Hospitalet (PSC)

"Tinc molt clar que seré la presidenta de tots"

Núria Marín va recollir el bastó de presidenta de la Diputació de mans de Celestino Corbacho, del qual només li falta ser ministra per emular-lo completament, atès que també va ser president de la corporació provincial. Marín va fer una encesa defensa del municipalisme per explicar l'acord amb Junts per Catalunya -el partit de Puigdemont- que li ha permès ser presidenta.

F. J. R. Baena

Pacte de la infàmia, companys de viatge perillosos... Són alguns dels apel·latius que ha rebut l'acord del PSC amb Junts per Catalunya que l'ha fet presidenta. Com el definiria vostè?
És un pacte per governar. Pel municipalisme i pels ciutadans i ciutadanes de la demarcació. En aquesta institució hem de treballar tots junts, govern i oposició.
Es planteja ampliar el pacte.
Sí. Hem parlat amb altres forces amb representació i no hem de descartar que puguem eixamplar el govern.
Amb qui? Comuns ja va mostrar la seva "decepció" per l'acord amb Junts, mentre que Cs el defuig en haver-lo fet amb el partit de Puigdemont…
Amb els comuns, evidentment, com sempre hem fet en els governs d'esquerres. A l'Ajuntament de l'Hospitalet sempre hem intentat arribar a acords, i ERC, Junts, comuns i nosaltres som les quatre forces amb alcaldies.
I Ciutadans?
Hem parlat i continuarem parlant amb ells. El que vull és que tothom se senti còmode a la Diputació.
En tot cas, és aquest un assaig per avançar en el trencament de la política de blocs en altres instàncies?
Si aquest acord ha de servir per començar a visualitzar que en el centre de la política sempre hi ha la negociació i l'acord, una cosa normal però que ha semblat estranya els últims anys, tant de bo la Diputació pugui ser la institució on es vegi que es pot arribar a pactes quan es vol.
Parlem del cartipàs. No hi ha vicepresidències en mans d'alcaldes del Baix Llobregat, bastió del PSC.
Però els alcaldes socialistes del Baix ocupen llocs rellevants a la Diputació i faran una gran feina. Carles Ruiz (Viladecans) té un àrea molt important com Recursos Humans; Lluïsa Moret (Sant Boi) és responsable d'una àrea fonamental com és l'atenció a les persones i Pilar Díaz (Esplugues) serà adjunta a presidència i persona de màxima confiança.
Entrem en matèria del present mandat. La seva nova responsabilitat l'obliga a multiplicar-se i tenir el cap en 311 municipis, en comptes d'en un de sol... Com ho porta?
Tot s'ha d'organitzar, però confio tant en el meu equip de l'Ajuntament de l'Hospitalet, la meva principal prioritat, com en el de la Diputació, que ajudaran, perquè la feina no la farà la presidenta només.
S'han de preocupar els ciutadans de l'Hospitalet?
En absolut s'han de preocupar. Els ciutadans de l'Hospitalet saben que la meva prioritat és l'Hospitalet. La Diputació és súper important i és compatible. Es poden tirar endavant les dues tasques perfectament.
I què els hi diria als veïns dels pobles més petits de la demarcació? S'ajuda més als grans que als petits?
Tinc molt clar que seré la presidenta de tots, i això vol dir dels grans i dels petits. Evidentment, ajudarem d'una forma desigual a aquells que més ho necessitin, que solen ser els mitjans i petits.
Parlant de necessitats, en més d'una ocasió vostè ha lamentat "deixadesa" per part de la Generalitat amb els ajuntaments. Exigirà més suport del Govern ara com a presidenta de la Diputació?
Demanaré el que crec que és just: que cada administració compleixi amb les seves competències i treballi coordinadament amb la resta. Quan treballem tots en la mateixa direcció, anem més lluny.

> "Tant de bo la **Diputació** sigui la institució on es **visualitzi** que es pot arribar a **pactes**"

Hi ha data per a la reunió amb el president Torra?
Per a la tornada de vacances. Però serà primer com a alcaldessa, no com a presidenta de la Diputació.
Quins temes es posaran sobre la taula?
Voldria traslladar directament al president temes importants per a la ciutat, però que també ho són per a Catalunya, com el soterrament de les vies. Vull que el president els conegui de primera mà. No seria una bona alcaldessa si no demanés a la Generalitat allò que necessitem.

Marín a la roda de premsa de la investidura com a presidenta de la Diputació | BCN Content Factory

Ens podria detallar quines seran les línies estratègiques del seu govern a la Diputació?
Fer una organització forta, transparent i més eficient. D'aquí a tres o quatre mesos, tanmateix, serà el moment bo per explicar, de forma pedagògica, el paper de la Diputació en aquest mandat i el que farà el dia a dia.
Comunicar millor què fa la corporació provincial és una assignatura pendent de tots els governs...
És una administració important per als municipis, i és poc coneguda perquè normalment el protagonisme se l'endú l'ajuntament. La Diputació deixa el protagonisme als consistoris.
Diputació, Àrea Metropolitana, Consell Comarcal, més els ajuntaments i els governs català i estatal. Diferents nivells institucionals que suporten els ciutadans. Creu necessària una reforma que en fusioni o en reestructuri cap?
S'han eliminat administracions que s'havia provat que no feien falta, com el Consell Comarcal del Barcelonès. Però en general les administracions fan una feina no coneguda i parlar és fàcil. Quan aterres i els coneixes, canvies d'opinió. Hem de ser cautelosos, ordenar i que cada administració faci la seva feina.
Abans d'acabar l'entrevista, voldria preguntar-li pel sumari judicial de l'operació Estela, que descriu un presumpte entramat de corrupció a la Diputació i apunta a delictes de malversació, prevaricació i tràfic d'influències...
És una qüestió que ve de la presidència del senyor Salvador Esteve i que està en tràmit judicial. Ajudarem en tot el que sigui necessari per poder esbrinar què ha passat i les conseqüències legals que se'n puguin derivar.

EVA MARTÍNEZ. Presidenta del Consell Comarcal i alcaldessa de Vallirana (PSC)

“Eliminar els consells comarcals no soluciona el problema de la gestió”

Eva Martínez Morales és regidora de Vallirana des del 2003, any en el qual també va passar a ser Consellera de Joventut del Consell Comarcal. El 2015 va guanyar les eleccions a Vallirana i va ser investida alcaldessa, cosa que s’ha repetit enguany. Llicenciada en Ciències Polítiques i de l’Administració, amb postgraus en Funció Gerencial i Comunicació Política i Institucional, ha estat diputada al Parlament i, des del 19 de juliol, és la presidenta del Consell Comarcal.

Carlos Manzano

La nova presidenta del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Eva Martínez, va rebre El Llobregat immediatament després de ser investida presidenta | Lucas Cañete

Pacte de la infàmia, companys de viatge perillosos... Són alguns dels apel·latius que ha rebut l’acord del PSC amb Junts per Catalunya que l’ha fet presidenta. Com el definiria vostè?

És un pacte per governar. Pel municipalisme i pels ciutadans i ciutadanes de la demarcació. En aquesta institució hem de treballar tots junts, govern i oposició.

Es planteja ampliar el pacte.

Sí. Hem parlat amb altres forces amb representació i no hem de descartar que puguem eixamplar el govern.

Amb qui? Comuns ja va mostrar la seva “decepció” per l’acord amb Junts, mentre que Cs el defuig en haver-lo fet amb el partit de Puigdemont…

Amb els comuns, evidentment, com sempre hem fet en els governs d’esquerres. A l’Ajuntament de l’Hospitalet sempre hem intentat arribar a acords, i ERC, Junts, comuns i nosaltres som les quatre forces amb alcaldies.

I Ciutadans?

Hem parlat i continuarem parlant amb ells. El que vull és que tothom se senti còmode a la Diputació.

En tot cas, és aquest un assaig per avançar en el trencament de la política de blocs en altres instàncies?

Si aquest acord ha de servir per començar a visualitzar que en el centre de la política sempre hi ha la negociació i l’acord, una cosa normal però que ha semblat estranya els últims anys, tant de bo la Diputació pugui ser la institució on es vegi que es pot arribar a pactes quan es vol.

Parlem del cartipàs. No hi ha vicepresidències en mans d’alcaldes del Baix Llobregat, bastió del PSC.

Però els alcaldes socialistes del Baix ocupen llocs rellevants a la Diputació i faran una gran feina. Carles Ruiz (Viladecans) té un àrea molt important com Recursos Humans; Lluïsa Moret (Sant Boi) és responsable d’una àrea fonamental com és l’atenció a les persones i Pilar Díaz (Esplugues) serà adjunta a presidència i persona de màxima confiança.

Entrem en matèria del present mandat. La seva nova responsabilitat l’obliga a multiplicar-se i tenir el cap en 311 municipis, en comptes d’en un de sol... Com ho porta?

Tot s’ha d’organitzar, però confio tant en el meu equip de l’Ajuntament de l’Hospitalet, la meva principal prioritat, com en el de la Diputació, que ajudaran, perquè la feina no la farà la presidenta només.

S’han de preocupar els ciutadans de l’Hospitalet?

En absolut s’han de preocupar. Els ciutadans de l’Hospitalet saben que la meva prioritat és l’Hospitalet. La Diputació és súper important i és compatible. Es poden tirar endavant les dues tasques perfectament.

I què els hi diria als veïns dels pobles més petits de la demarcació? S’ajuda més als grans que als petits?

Tinc molt clar que seré la presidenta de tots, i això vol dir dels grans i dels petits. Evidentment, ajudarem d’una forma desigual a aquells que més ho necessitin, que solen ser els mitjans i petits.

Parlant de necessitats, en més d’una ocasió vostè ha lamentat “deixadesa” per part de la Generalitat amb els ajuntaments. Exigirà més suport del Govern ara com a presidenta de la Diputació?

Demanaré el que crec que és just: que cada administració compleixi amb les seves competències i treballi coordinadament amb la resta. Quan treballem tots en la mateixa direcció, anem més lluny.

Hi ha data per a la reunió amb el president Torra?

Per a la tornada de vacances. Però serà primer com a alcaldessa, no com a presidenta de la Diputació.

Quins temes es posaran sobre la taula?

Voldria traslladar directament al president temes importants per a la ciutat, però que també ho són per a Catalunya, com el soterrament de les vies. Vull que el president els conegui de primera mà. No seria una bona alcaldessa si no demanés a la Generalitat allò que necessitem.

Ens podria detallar quines seran les línies estratègiques del seu govern a la Diputació?

Fer una organització forta, transparent i més eficient. D’aquí a tres o quatre mesos, tanmateix, serà el moment bo per explicar, de forma pedagògica, el paper de la Diputació en aquest mandat i el que farà el dia a dia.

Comunicar millor què fa la corporació provincial és una assignatura pendent de tots els governs...

És una administració important per als municipis, i és poc coneguda perquè normalment el protagonisme se l’endú l’ajuntament. La Diputació deixa el protagonisme als consistoris.

Diputació, Àrea Metropolitana, Consell Comarcal, més els ajuntaments i els governs català i estatal. Diferents nivells institucionals que suporten els ciutadans. Creu necessària una reforma que en fusioni o en reestructuri cap?

S’han eliminat administracions que s’havia provat que no feien falta, com el Consell Comarcal del Barcelonès. Però en general les administracions fan una feina no coneguda i parlar és fàcil. Quan aterres i els coneixes, canvies d’opinió. Hem de ser cautelosos, ordenar i que cada administració faci la seva feina.

Abans d’acabar l’entrevista, voldria preguntar-li pel sumari judicial de l’operació Estela, que descriu un presumpte entramat de corrupció a la Diputació i apunta a delictes de malversació, prevaricació i tràfic d’influències...

És una qüestió que ve de la presidència del senyor Salvador Esteve i que està en tràmit judicial. Ajudarem en tot el que sigui necessari per poder esbrinar què ha passat i les conseqüències legals que se’n puguin derivar.

MIGUEL COMINO. Alcalde de Sant Vicenç dels Horts (PSC)

“ERC va posar el municipi al servei d’una causa”

Potser va ser el principal canvi en el mapa d’alcaldies del Baix Llobregat. Miguel Comino, del PSC, va guanyar les eleccions per 66 vots a ERC, i l’aritmètica feia impossible un pacte que hagués mantingut el bastó de comandament en mans dels republicans. Sant Vicenç, el poble d’Oriol Junqueras, tornava a mans dels socialistes vuit anys després gràcies al suport de Ciutadans. Una victòria autènticament simbòlica a la qual el mateix Comino li vol treure cap consideració especial. “Sant Vicenç no és cap trofeu”, assenyala. No vol fer política contra ningú i ofereix mà estesa a tots els col·lectius i sensibilitats, tot i que deixa clar que l’Ajuntament no farà bandera de cap causa, ni la independentista ni cap altra. Posa èmfasi en polítiques que considera necessàries per al municipi, com les d’habitatge, perquè els joves no marxin del poble. També explica que volen desdoblar la carretera de Sant Boi per evitar la divisió del poble i que treballen amb Foment en l’ampliació de la rotonda d’accés a l’A2.

Miguel Comino rep El Llobregat per abordar l’actualitat del poble | BCN Content Factory

F. J. R. Baena

Considera una “conquesta” o una “peça de trofeu” haver aconseguit per al PSC l’alcaldia d’un poble tan simbòlic com aquest?

No puc estar més en contra d’aquesta afirmació.

Així li va tirar en cara Maite Aymerich, exalcaldessa, a la investidura.

Sant Vicenç no és una peça de trofeu. És una ciutat que s’ha de gestionar. Ella vol portar el debat a l’àmbit nacional, com si haguéssim celebrat la derrota d’ERC. Res més lluny de la realitat.

Què volen fer, vostès?

Nosaltres volem traslladar el debat a l’àmbit local i centrar-nos en Sant Vicenç.

Vostè ha posat molt èmfasi en rebaixar la crispació i treballar per la “concòrdia”. Creu que s’ha trencat?

Crec que el paper que ha jugat la institució [l’Ajuntament] no ha estat el que havia de ser. ERC, Junts per Sant Vicenç, va fer servir la institució de manera partidista. Va posar l’Ajuntament i el municipi al servei d’una causa. I nosaltres pensem que el consistori ha d’estar al servei de la ciutadania. Garantirem la neutralitat de la institució en el debat nacional. Qui vulgui fer política nacional que vagi al Parlament o al Congrés dels Diputats. A l’Ajuntament venim a fer política local.

Costa de complir, això...

No volem que Sant Vicenç sigui una trinxera més de la lluita i la crispació. Volem que sigui un paraigua per a la convivència. No sabem com acabarà tot això, el procés, el judici a Junqueras... El que sí que sabem és que els meus veïns i jo hem de conviure. L’Ajuntament ha d’estar al servei de la convivència.

Però reitero la pregunta. S’ha trencat aquesta convivència?

Jo he dit que l’Ajuntament ha estat al servei d’una causa partidista.

I creu que això ha afectat la convivència?

Ho posa en risc. Perquè no tothom s’ha sentit identificat per l’Ajuntament. Estem fent esforços perquè tothom vegi en aquest govern el seu govern. Això no passava: hi havia molta gent que veia el govern local com una cosa aliena.

> “Hem de donar **facilitats** a les **iniciatives** privades perquè creïn **ocupació**”

Una de les primeres decisions que va prendre, de fet, va ser treure la simbologia independentista del consistori.

No va ser exactament així. Fa pocs mesos va arribar una sentència definitiva del Suprem i el govern anterior la va fer seva. Tot això va quedar resolt abans que nosaltres entréssim; els regidors del govern sortint, abans de marxar, van pujar a desconnectar el llaç groc que hi havia a la torre del consistori. Per tant, nosaltres no hem tret el llaç ni la pancarta. El que sí que he fet és col·locar al costat de la foto del rei la del president de la Generalitat. Volem donar una imatge de normalitat institucional. No m’agrada en Quim Torra, i potser no m’agrada el rei, però és que la normativa diu que han d’estar penjades les dues fotos.

I pel que fa als llaços?

No volem perseguir-los. Hi ha una certa tolerància, perquè hem de fer compatible la llibertat d’expressió amb la neutralitat de l’espai públic. Intentarem fer aquest equilibri. Sí que és cert que ens van pintar un llaç a la porta de l’Ajuntament dues matinades. Evidentment vam cridar la brigada perquè el netegés, ja que entenem que és una acció...

Per assenyalar?

Bé, no sé. Estaven enfadats pel canvi de govern o d’imatge. Intentarem no parlar gaire d’això, no volem fer bandera de les banderes.

Abans d’entrar en matèria municipal, vull preguntar-li per un veí seu, Oriol Junqueras. Veu justa la presó provisional que li han aplicat?

Hem estat els primers o els segons en ser crítics amb la presó provisional. Hem dit més d’una vegada que ens ha semblat excessiva. Però respectem la justícia, creiem que Espanya és un país democràtic on hi ha divisió de poders. Ha faltat política i diàleg per part de tothom.

Creu que Junqueras va liderar una rebel·lió la tardor del 2017?

Jo sóc llicenciat en Filosofia i Magisteri.

...

No entenc d’altres qües-

Passa a la pàgina següent

Sant Vicenç **necessita** tenir **més agents** de **policia** local"

Ve de la pàgina anterior

tions. Si vols, parlem de Walter Benjamin, Adorno o Horckheimer. Del grau que va sobrepassar una acció per ser considerada rebel·lió, sedició o res, no en tinc elements com per poder fer una afirmació. Esperem la sentència, no ens hem de precipitar.

Entrem, llavors, en matèria municipal. L'acord amb Cs contempla que els taronges s'incorporaran al govern al gener. Per què tan tard?

Venim de posicionaments bastant diferents. Ens hem donat un temps de marge per saber si som capaços de treballar conjuntament. Si veiem que les reunions són fluides i que som capaços d'entendre'ns i de tirar endavant el mandat, té sentit que puguin formar part de la junta de govern.

Sembla una relació pre matrimonial...

No sé si la comparació és encertada o no [*riu*]. A més, el portaveu de Cs que va plegar, Carlos Gómez, havia estat regidor i tinent d'alcalde del PSC en el seu moment, i la número 3 dels taronges també venia d'haver estat regidora del PSC. No era fàcil fer un acord de govern amb gent que havia estat amb nosaltres i va marxar. Necessitàvem una mica de temps.

Hi va haver alguna possibilitat d'arribar a un acord amb ERC?

Va haver-hi un oferiment per part d'ERC, però era molt complicat signar un acord amb ells perquè volíem provocar un canvi polític a Sant Vicenç. Volem una ciutat metropolitana que s'assembli més a Sant Joan Despí que no pas al Sant Vicenç dels 80. Això era incompatible amb la presència d'ERC al govern.

Va trontollar l'acord de govern amb Cs després de la renúncia del seu cap de llista Carlos Gómez?

Teníem un acord amb Cs, i som gent seriosa i complim els acords, si no hi ha cap daltabaix estrany. Si Carlos Gómez s'hagués quedat l'acta com a regidor no adscrit, per a mi hauria passat a ser un regidor anul·lat en les sumes. El que no sé és si l'altre grup majoritari del consistori [ERC], tenia clar això... Sé que hi va haver contactes a i preguntes a secretaria per saber com funcionava la moció de censura, si podia sumar o no el vot d'un regidor no adscrit...

Com ha estat, llavors, el traspàs de poder amb ERC?

Breu.

I cordial?

No gaire. Francament.

Què s'han trobat?

Vam tenir una reunió amb la Maite Aymerich que no va arribar a una hora. Em va relatar els projectes iniciats, la majoria estudis i poca licitació avançada. Ara estem parlant amb els tècnics de la casa per posar-nos al dia. Però quan passin uns mesos estarà tot més tranquil i el diàleg serà més fàcil. Ho desitjo.

Comino ha repassat amb El Llobregat com ha de ser el mandat | BCN Content Factory

L'APUNT

Tens traspàs de poder amb ERC

La consecució de l'alcaldia d'un municipi tan icònic per al món independentista com Sant Vicenç, el poble d'Oriol Junqueras, per part del PSC amb el suport de Cs no ha caigut massa bé en l'anterior partit al govern, ERC:

-Com ha estat el traspàs de poder amb ERC?

Breu.

-I cordial?

No gaire, francament.

Una de les qüestions delicades que s'arrosseguen té a veure amb la Policia Local. Pateix Sant Vicenç de falta d'agents?

Necessitem més agents de policia. I sobretot, necessitem canviar-ne el model. Apostem per una policia de proximitat, que faci tasques de seguretat i d'acompanyament. Els últims anys s'han deixat de fer les entrades i sortides de les escoles; ho volem recuperar.

Un altre tema recurrent és l'atur. Sant Vicenç dels Horts és el poble de la comarca amb la taxa més alta. Com combatrà aquesta xacra?

Hem de donar facilitats a les iniciatives privades perquè tirin endavant els seus projectes i creïn ocupació. A més, hem de desenvolupar i millorar els polígons industrials, espais d'oportunitat per fer les coses ben fetes i generar activitat. Per altra banda, hem d'apostar per la recuperació del comerç, en especial a la zona de Vila Vella. Tenim un projecte per rehabilitar-ne espais i per peatonalitzar algunes zones d'aquest barri.

XAVI PAZ. Alcalde de Molins de Rei (PSC)

“Cal reorganitzar l’Ajuntament perquè sigui més eficient”

L’alcalde Paz repassa la situació política a Molins amb El Llobregat | Carlos Manzano

Dels nous alcaldes d’aquest mandat a la comarca, Xavi Paz és un dels canvis més significatius i l’únic que té experiència com a tal. I és que va ser batlle entre 2011 i 2013, en virtut d’un acord amb l’antiga Convergència, ara Junts per Molins, amb qui està buscant un nou pacte de govern per apuntalar un executiu socialista en minoria. Les bases neoconvergents van donar a l’agost el seu vistiplau a pactar amb els socialistes, moviment que Paz agraeix i aplaudeix. Al tancament d’aquesta edició la situació era molt favorable per a l’acord de govern, que pot quedar enllestit aviat.

F. J. R. Baena

Hi haurà acord amb Junts?

Estem en converses amb el seu cap de llista [Ramon Sánchez]. Hi ha voluntats expressades per les dues formacions per arribar a un acord que esperem que sigui el suficientment bo perquè el puguin validar les dues assemblees.

Tanmateix, els van fer fora del govern l’octubre del 2017 per la situació política a Catalunya. Té recels que l’avinentesa nacional afecti el retorn de la sociovergència?

La certesa que l’home és aquell animal que acostuma a ensopegar dues vegades amb la mateixa pedra no ha de provocar desconfiances ni recels ni impedir la recerca d’acords amb Junts. Vull pensar en l’aprenentatge que això va representar i en les conseqüències que va tenir aquell trencament de l’octubre del 2017, que no van ser gens positives per Molins.

S’acosta la sentència del judici del procés...

> “Hi ha **voluntats** expressades per PSC i Junts per arribar a un **acord** de govern”

Sabent que en l’horitzó poden haver-hi moments que tornin a tensar la societat catalana i també a Molins, vull ser positiu i pensar que serem capaços de trobar eines que blindin l’acord.

Què faran amb el llaç groc que penja de la façana de l’Ajuntament?

Molins de Rei té al davant molts reptes a treballar, dels quals, evidentment, aquest no és un d’ells. Malgrat la fortalesa del nostre resultat, som conscients que hi ha altres sensibilitats a la sala de Plens, que podrien fer alguna majoria. Per tant, ara per ara no hi ha voluntat de fer res que anés en contra d’aquesta majoria.

Molins també és membre de l’Associació de Municipis per la Independència (AMI)...

El que no farà aquest alcalde és anar a aquest organisme. Ja ha iniciat converses per tal que un altre regidor d’una força independentista representi l’Ajuntament de Molins.

És tot plegat una picada d’ullet a Junts per tal d’arribar a un acord?

No hi ha res diferent del que ja passava quan teníem un pacte de govern.

Entrem en matèria municipal. Fa un any es va denunciar que la comissaria de la Guàrdia Urbana va quedar buida durant mitja hora. Falten agents al cos de Molins de Rei?

Estem tenint una situació complexa en el cos. Coneixent la situació actual és evident que hem d’ac-

Passa a la pàgina següent

Puc dir que podrem tenir la **residència** de la gent gran abans **d'acabar el mandat**"

Ve de la pàgina anterior

tuar en diversos fronts.

En quins?

Un és mirar de reforçar la plantilla. Això significa tenir més agents i aplicar polítiques i mesures que lluitin contra el nivell elevat de baixes en el cos. I també cal revisar el model de funcionament i veure si s'ha d'apropar cap a un de més proximitat. Però a més cal millorar les condicions de feina dels agents amb un equipament nou.

Què tenen pensat fer?

Permetria ocupar l'espai que actualment són les dependències de la Guàrdia Urbana per dedicar-lo a habitatge dotacional.

On anirien les noves dependències del cos?

A on actualment hi ha la carpa de l'espai Mariona. La proposta s'ha de treballar al llarg del mandat.

Els treballadors municipals també fa temps que es queixen de les seves condicions laborals i de sobrecàrrega de feina. Quines solucions vol implementar?

Primer de tot s'ha d'incentivar el diàleg. La primera reunió que vaig fer com a alcalde va ser amb els representants sindicals dels treballadors. És cert que han sentit moltes vegades bones paraules, però cal treballar perquè hi hagi fets concrets de millora de les condicions de treball.

Què faran?

Reforçar la plantilla, ocupar totes les places vacants i que provoquen anomalies en el funcionament de determinats departaments i alentiment i bloqueig en algunes àrees que no és positiu. També apostem per prestigiar la carrera del treballador de l'Ajuntament de Molins.

Expliqui's.

Hem d'encarregar una nova valoració de llocs de treball. Hem de revisar si als llocs s'adeqüen l'encàrrec de feina amb la fitxa i si la retribució és adequada amb el volum de feina. Cal reorganitzar l'Ajuntament perquè sigui més eficient.

Canviem de tema. L'octubre del 2017 es va anunciar que Molins tindria nova residència per a la gent gran que entraria en funcionament el 2019. Crec que aquest termini no s'ha complert...

No s'ha complert en absolut. Aquests anuncis a la lleugera fan molt de mal.

De l'anterior govern?

De l'anterior alcalde de l'anterior alcalde. En el millor dels casos el que es va anunciar és que la Generalitat estava en disposició d'incrementar les places públiques a Molins per a la gent gran. Però això obligava a dipositar la responsabilitat de la construcció de la residència en l'Ajuntament que, cal recordar, no té aquestes competències.

Quin és el panorama actual en aquest sentit?

Cal continuar el diàleg amb la resta de forces polítiques per decidir de quina manera afrontem aquesta construcció i la futura gestió de la residència. És una de les màximes prioritats del mandat, una de les coses primeres que hem començat a treballar. Si som capaços d'avançar en la presa de decisions, puc dir, amb una certa seguretat, que sí que serem capaços de tenir aquesta residència de gent gran abans que acabi aquest mandat.

L'APUNT

Millorar el transport públic

L'alcalde Xavi Paz reivindica com Molins va liderar la reivindicació contra els greuges tarifaris a la metròpoli. L'1 de gener del 2019 van desaparèixer aquests greuges entre els habitants de l'àrea metropolitana, que passaven a pagar el mateix. "Això és importantíssim des del punt de vista de la promoció del transport públic", assegura. En aquesta línia, celebra que aquest 2019 "amb l'esforç de molta gent", remarca, s'hagi aconseguit l'inici de la licitació de les obres de millora de l'estació de Rodalies. "Haurà estat la inversió més gran de l'Estat o de qualsevol altra administració a Molins en els últims 30 anys, 8 milions d'euros", celebra.

M'acaba de fer un altre anunci.

És evident que per a això necessitem avançar al més ràpidament possible en l'avantprojecte, en el que haurà de ser després la redacció del propi projecte i en la construcció de la residència. I que llavors, la Generalitat compleixi.

S'arrisquen...

Hem d'explicar que el risc que tenim és que construïm nosaltres la residència i que llavors la Generalitat no ens incrementi les places públiques de la residència de la gent gran i continuem tenint les 30 que tenim actualment. Recordo que el compromís és que passin a ser-ne 80. Estem disposats i amb voluntat de construir la residència de gent gran, cosa que li toca a la Generalitat, però insisteixo, per a aquest alcalde és prioritari la seva edificació i estic disposat a prendre aquesta decisió. Però explicant el risc que comporta.

Se senten ajudats pel govern de la Generalitat?

No. Portem dos mandats que la Generalitat ha avocat tots els seus esforços en la construcció d'un país, teòric, deixant de banda el país real, que són els ajuntaments. No es pot construir cap país, ni es pot treballar per cap projecte legítim de país deixant de banda els ajuntaments, com ha fet la Generalitat els darrers vuit anys. La llista d'incompliments de la Generalitat cap als municipis és massa gran.

Tornem als equipaments. Vostès es van oposar a la instal·lació d'un forn crematori al tanatori. Va prometre fa uns mesos que posaria "tota la seva capacitat de feina" per frenar el projecte. En quin punt som ara?

En un de delicat. Les primeres decisions que vam prendre al govern, quan no feia ni 30 dies que hi érem, és encarregar un estudi per tal de poder aprovar inicialment una nova ordenació d'aquestes llicències. Hem de combinar el dret d'incinerar els teus éssers estimats i el dels veïns a no dedicar el tanatori a fer-hi un crematori metropolità, a 50 metres escassos d'habitatges. Treballarem al màxim per evitar aquest crematori metropolità a Molins.

Parlant de qüestions metropolitanes, creu que els ciutadans han d'escollir de manera directa un alcalde metropolità?

Benvinguts siguin aquests debats. El meu posicionament concret no el tinc prou clar, s'han d'analitzar totes les conseqüències.

Les relacions entre aquests municipis són, a vegades, complicades. La Comissió de Delimitació Territorial va donar la raó a l'Ajuntament de Barcelona davant la petició de Molins d'annexionar-se Santa Creu d'Olorda. Pensen recórrer aquesta decisió, ara que comença un nou mandat?

Explorarem totes les vies jurídiques i legals que tinguem al nostre abast, perquè no vull passar per l'alcalde que no va fer tot el possible perquè una reivindicació com aquesta es pogués assolir. Santa Creu és de Molins, això ha de passar a ser un fet.

LLUÍS MIJOLER. Alcalde del Prat (El Prat en Comú)

“Sant Cosme està totalment dignificat i l’integrarem encara més a la ciutat”

Lluís Mijoler i Martínez va néixer al Prat el 1969. Va exercir com a advocat entre el 1997 i 2018. L’any 2006 va ser nomenat jutge substitut a la província de Barcelona. Va entrar al consistori a les eleccions municipals del 2015 per ser tinent d’alcalde. Mijoler va guanyar les eleccions municipals quatre anys després amb El Prat en Comú, i és alcalde amb el suport del PSC.

Carlos Manzano

Mijoler rep El Llobregat a l’ajuntament | BCN Content Factory

Com ha estat agafar el relleu de Lluís Tejedor després de 37 anys com a alcalde?
S’ha viscut de forma molt natural. Coincideix que s’ha jubilat de la mateixa manera que s’han jubilat altres persones que portaven molts anys, parlant de funcionaris. De fet, quan un marxa n’arriba un altre de nou i, en aquest cas, si és algú de la casa i format aquí, es veu molt natural. En aquest sentit m’ho estan posant molt fàcil.

Seguirà les línies de govern de Tejedor?
Seguirem una línia de govern determinada que és la que havia marcat sempre Lluís Tejedor. Després hi hauran qüestions personals que evidentment seran d’estil; cadascú té la seva forma de dirigir una ciutat. Però s’ha de dir que en Tejedor ha estat un mestre per a tots nosaltres.

Pensa jubilar-se en el càrrec com el seu predecessor?
No. Jo sempre dic que s’ha d’entendre el context i la situació de cada persona, moment i ciutat per valorar les coses. Tejedor ha viscut un context determinat que li ha portat a estar tots aquests anys i crec que ha sigut bo. Però jo sóc dels que penso que a la política hi has d’estar només un temps.

Parlem del Prat. L’aeroport i el port volen créixer...
El Pla Delta va aconseguir un equilibri territorial i aquest equilibri s’ha de mantenir. Per tant, no pot créixer una part del territori en detriment d’una altra. S’ha de mantenir aquest equilibri i això sempre ho hem defensat des de l’Ajuntament, fins i tot quan es parlava d’Eurovegas, ens jugaven perdre el Parc Agrari i nosaltres ens hi vam oposar. Així seguirem. No creixeran ni el port ni l’aeroport si això comporta un desequilibri territorial.

Seguint amb el creixement, finalment es farà l’ampliació del Prat Nord?
Ja s’han iniciat els tràmits i pensem que aquesta legislatura ja començarà a desenvolupar-se el Prat Nord. El projecte era molt ambiciós, saltant l’autovia i soterrant-la, però hem vist que ara no podem assumir aquest creixement. I urbanísticament el model de creixement ha de ser molt similar al creixement que s’ha anat donant i mantenint aquests anys a la ciutat, amb un frontal d’oficines que reduirà l’impacte del soroll cap al Prat.

El Prat Nord serà un continu urbà des de la Gran Via de l’Hospitalet?
No ens ho plantegem com un continu des de l’Hospitalet, sinó com un creixement de la pròpia ciutat. La relació és cap a dintre, no cap a fora. Primer, no podria ser perquè tenim el riu que ens limita, per això nosaltres no urbanitzem a la mateixa autovia.

Parlem ara de l’equilibri del Prat des d’un altre punt de vista. Què pensa del fet que Consorci del Parc Agrari està avançant per convertir-se en una entitat de disciplina urbanística?
Nosaltres hem apostat sempre molt pel Parc Agrari, hem estat precursors i hi hem treballat molt. De fet, tenim la seu al Prat, a Can Comas. El Parc Agrari necessita aquesta consolidació perquè no deixa de ser un polígon industrial, però amb producció agrària. No és només terra sinó que hi ha una producció econòmica important. No ha de ser un Port Aventura on la gent hi va a passejar.

> “No creixeran ni el **port** ni l’**aeroport** si això comporta un **desequilibri** territorial”

Com han rebut els pratencs la inauguració del Teatre l’Artesà?
Jo crec que la ciutadania està molt contenta. És un projecte important i que representa la modernitat per a la nostra ciutat. Conservant l’essència patrimonial i fent un nou teatre on hi ha l’escola d’arts en viu i on hi passen coses relacionades amb la cultura tots els dies.

Canviem de tema. Al barri de Sant Cosme hi ha hagut un repunt de drogues. Què pensen fer en aquesta zona de la ciutat?
Sant Cosme és fonamental perquè et marca la temperatura de la ciutat. Nosaltres hem d’estar molt atents a què passa en aquest barri perquè als anys 80 amb l’heroïna la ciutat ho va passar malament i costava dir que eres del Prat, perquè de seguida ho relacionaven amb Sant Cosme. Ara ens hi sentim molt a gust, el barri està totalment dignificat i l’integrarem encara més a la ciutat.

Però hi ha hagut un repunt d’aquest fenomen els últims anys, relacionat amb la producció de marihuana...
Hi ha una petita diferència: Sant Cosme als 80 era un supermercat de la droga. Ara no és una botiga, sinó que és un centre de producció. El negoci no està en vendre al mateix barri sinó en exportar un producte i estem treballant per acabar amb això col·laborant amb la resta d’administracions, sobretot amb la policia.

Passem a parlar de qüestions metropolitanes. En el passat mandat, Ada Colau no va trepitjar gaire el territori com a presidenta de l’AMB. Creu que és una assignatura pendent dels alcaldes de Barcelona mirar més enllà de la capital?
Sí. Els ajuntaments sols no podem fer coses. O fem una política metropolitana o és impossible. L’habitatge, la contaminació... Ho hem d’afrontar els alcaldes, no hem d’esperar una solució de la Generalitat i l’Estat, i poder tenir així una excusa.

Està a favor que els ciutadans votin un alcalde metropolità de manera directa?
Crec que no, precisament perquè s’ha de fomentar el Consell d’alcaldes de l’AMB i despolititzar l’ens a nivell partidista. Però tampoc m’hi oposaria, però.

Pugem a l’àmbit català. Se senten recolzats pel govern de la Generalitat?
No, però això t’ho dirà qualsevol alcalde. Patim la inacció de la Generalitat. Però també passa amb l’Estat.

LÍDIA MUÑOZ. Alcaldessa de Sant Feliu (Sant Feliu en Comú)

"San José ha estat un pare polític, però ara toca marcar perfil propi"

Lídia Muñoz recull el testimoni del seu antecessor i excompany de govern Jordi San José, en un dels bastions de l'antiga Iniciativa i ara dels comuns, que han aconseguit retenir gràcies a un acord amb ERC, amb qui compartiran l'alcaldia a raó de tres anys per als lliles i l'últim per als republicans. Muñoz destaca la feina de l'anterior alcalde però avisa que vol deixar la seva pròpia petjada.

F. J. R.

Mantenen l'alcaldia a costa d'haver emprenyat els seus antics socis del PSC. Per què van pactar amb ERC i no amb els socialistes?
A la campanya vam dir que pactaríem amb qui més afinitat tingués amb el nostre programa i poguéssim fer un pacte de govern de la manera més segura. Després de les negociacions amb uns i altres, l'assemblea va ratificar l'acord amb ERC. La política no és només tenir un bon resultat sinó també saber arribar a acords.
Lourdes Borrell, portaveu del PSC i guanyadora de les eleccions, va dir que els van proposar una alcaldia compartida. És això cert? Hi va haver la possibilitat d'arribar a aquest acord?
La música de fons la compartíem des del minut 1 amb ERC. Amb els socialistes va costar molt fer aterrar les propostes.
No hi havia 'feeling' amb el PSC...
Un pacte de govern no és per a tota la vida. Amb el PSC ens hem entès bé, però això és un punt més en una negociació, no el que decanta tot plegat.
Borrell descriu aquest pacte com un "d'identitari amb els nacionalistes", ja que vostès també han acordat amb Tots som Sant Feliu (Junts) un càrrec a l'AMB a canvi d'un vot a la investidura. Com el descriuria vostè?
El PSC juga a donar aquesta visió de govern esbiaixat cap a l'independentisme. Però és un govern equilibrat.
De totes maneres, té por que l'avinentesa política nacional pugui fer perillar l'acord amb ERC?
No ho contemplo. Però és que amb els socialistes hagués passat el mateix. La nostra postura com a comuns és ferma en la defensa del dret a decidir i la llibertat dels presos polítics, però alhora molt ferma en contra del processisme que porta al precipici i en contra del 155. Estem en una posició intermèdia a la qual la gent s'apropa i se separa com un acordió.

Muñoz al seu despatx durant l'entrevista | BCN Content Factory

I quan hi hagi la sentència del judici del procés?
Haurem de prendre part.
I si la postura de comuns no convenç ERC?
El nostre pacte és estrictament local i ho hem deixat clar.
Canviem de tema. Com ha estat agafar el relleu d'un històric com Jordi San José?
Tota una responsabilitat. Sant Feliu ha fet un salt qualitatiu en polítiques socials amb el Jordi, com la tarifació social, i ha posat l'accent en les persones en un moment molt complicat. Ha estat un pare polític, sense paternalismes, un mestratge polític, un bon aprenentatge que he anat adquirint tant al govern com a l'oposició, que és una escola política brutal.
Una bona mili.
Jo crec que és recomanable que tothom passi per l'oposició, que és on realment aprens. Però ara toca marcar un altre perfil, un de propi.
Quin seria? Com li agradaria que la recordessin?
Per la proximitat amb les persones i les entitats i perquè l'administració sigui àgil. I per haver potenciat la participació i impulsat la feminització de la política.

> Sobre el **pacte** de govern: La **música** de fons la **compartíem** des del minut 1 amb **ERC**"

Hi ha majoria femenina al Ple. Un símbol que les coses estan canviant. Estem més a prop de la igualtat?
Això està bé, però no és garantia de res. Encara hi ha camí per fer.
Abans ha parlat de la tarifació social. Hi ha hagut ajuntaments de la comarca que s'hagin interessat per aquesta experiència?
De fet, l'ONU ens ha fet un reconeixement com a política que compleix els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Per altra banda, Barcelona es va emmirallar en nosaltres per la tarifació en escoles bressol.
Seguim. El gran repte d'aquest mandat és el soterrament de les vies. Sembla que ara sí que va de debò...
Això no té aturador. Estem en fase de licitació. A l'octubre començaran a moure la maquinària i a finals de novembre començarà l'obra, que durarà quatre anys.
Quin ha de ser el resultat d'aquesta transformació?
El repte del soterrament és cosir la ciutat i que suposi un guany social i d'habitatge per a Sant Feliu.
El termini de presentació d'idees al concurs internacional per dissenyar l'espai que s'alliberi a les vies va acabar el 10 de juliol. Quantes n'han rebut?
Trenta-una propostes. Ens han dit que el Messi i el Cristiano Ronaldo de l'arquitectura d'Espanya i d'Europa s'hi han presentat. Tenim molt bones propostes a sobre de la taula. A principis d'octubre el jurat haurà escollit les tres millors propostes, que s'exposaran fins al 17 de novembre, el dia de la consulta ciutadana.
En paral·lel a l'inici de les obres.
Sí. No volem que les barrelles passin sobre la llosa com al *far-west*, com ha passat en altres municipis que han tingut una transformació urbana similar.
Seguim parlant de construccions. En aquest cas, d'habitatges. Els preus dels lloguers segueixen a l'alça. Què poden fer per frenar aquest ascens?
És un problema metropolità en majúscules, i les solucions han de ser metropolitanes i amb una visió ampla. Els ajuntaments no podem anar posant tiretes a un Goliat que se'ns està menjant. Demanem la regulació dels preus del lloguer com es fa en altres països europeus.
L'espai alliberat a les vies pot ser una oportunitat per fer-hi habitatge social?
Allà encaixarà el que vulguem. Hi entra de tot, zones verdes, equipaments i habitatges de lloguer assequible.
Seguint amb matèria metropolitana, veuria amb bons ulls que els ciutadans poguessin votar de manera directa un alcalde metropolità?
Hauríem de tenir aquest debat en les administracions de segon nivell. Com més allunyes la presa de decisions de la ciutadania, més dificultats tens per fer entendre les necessitats de les polítiques estratègiques que prenen aquestes institucions.

MIQUEL RIERA, alcalde d'Olesa de Montserrat (Bloc Olesà)

"Les inversions cauen de Martorell cap a baix"

C. M.

Vostè prové de la regidoria d'Obres. Quin és el creixement previst per als pròxims quatre anys a Olesa?
No hi ha previst creixement urbanístic. El Pla d'ordenació dibuixa un model per endreçar el municipi. Farem reciclatge urbà, és a dir, traurem més profit o rendiment als espais que estan urbanitzats i no s'adeqüen a la demanda de població quant a equipament o patrimoni.
Quins seran els seus eixos principals d'actuació per a aquests quatre anys a Olesa?
Millorar els habitatges al municipi mentre es promociona la indústria. Però això no pot ser possible si no es desencallen obres com la ròtula d'Abrera, que està parada des del 2010, la B-40 o les connexions amb el Vallès Occidental. Nosaltres continuarem dotant a Olesa de millores a nivell industrial, de salut i negociarem amb les altres administracions per tenir millors comunicacions. A més de millores en seguretat, acabarem les tres grans obres que van iniciar-se a l'anterior mandat com la segona i tercera fase de l'avinguda Francesc Macià, Cal Puiganer o l'ampliació de la biblioteca que estem treballant amb la Diputació.
I respecte a la seguretat? Fa temps que demanen més recursos a Mossos...
Les millores en seguretat són un problema en el territori. Les policies locals estan assumint unes competències que no li pertoquen, la Generalitat no està ampliant plantilles dels Mossos d'Esquadra i, per això, seguirem reclamant amb la resta de municipis del Montserratí que hi hagi més policia. Tot i això, els problemes són més de convivència que de seguretat.
Ara que ho esmenta. Què n'opina del Montserratí?
El Montserratí ve de l'abandonament de les administracions. Estem tips de veure al llarg dels anys com totes les inversions cauen de Martorell cap a baix, o cap a comarques més interiors. I aquesta comarca tocant a Montserrat queda sola i abandonada. Som Baix Llobregat, però ens vinculem més amb la muntanya que no pas amb el litoral.
Parlem ara de política municipal. Faran pacte de govern amb ERC o continuaran en solitari?
Es pot governar amb minoria; de fet, el 2011 vam governar amb pactes puntuals amb nou regidors i ara en tenim vuit, no hi ha gaire diferència. Pactarem en projectes puntuals, però no descartem res, tenim les portes obertes per fer un pacte sòlid en el qual parlem de coses concretes per a Olesa. Nosaltres som un partit municipalista i per integrar qualsevol persona o grup polític han de pensar en el municipi, més enllà de les seves sigles nacionals.
Ara que em treu el tema, l'alcaldessa Puimedon va ser imputada per obrir els col·legis l'1-O. Faria el mateix?
Va ser arxivada. Crec que totes les causes per aquest tema com la de l'alcaldessa d'Olesa haurien de ser arxivades. El Bloc Olesà abans i després de l'1-O està sempre dins d'aquest marc democràtic, en un marc bàsic dels drets humans, civils i el dret a decidir. Per això, creiem que s'hauria de fer una entesa política i posar fi a la situació actual de presos polítics. El que ens ha quedat de l'1 d'octubre és un xoc entre dues posicions que es vol resoldre a través dels jutjats.

IGNASI LLORENTE, alcalde de Torrelles (CATorrelles)

"És important tenir veu pròpia a l'AMB"

C. M.

Com és que han donat preferència a un pacte de govern amb Junts i no amb ERC, tenint en compte el seu passat republicà?
És un pacte natural el de CAT i Junts. Ja vam governar la legislatura passada i era el pacte més lògic on estàvem satisfetes les dues parts.
Com s'articula aquest acord?
Jo seré tres anys alcalde i l'últim any serà per a Eduard García, de Junts. A més, Junts es queda amb les àrees més econòmiques com Hisenda i Governació, mentre que nosaltres estarem a Urbanisme, Promoció econòmica i Medi ambient donant serveis a les persones.
Les coves de Can Riera s'han tancat al públic...
El procediment era prohibir l'accés i el següent pas que farem serà declarar-ho Bé d'Interès Local. Amb aquesta protecció es podrà tornar a visitar, però sempre de forma equilibrada perquè no es malmeti l'entorn i les coves. Un lloc amb accés controlat i amb un cert equilibri.
Parlant de patrimoni natural. Torrelles té un gran actiu agroforestal. Potenciarà l'ajuntament el turisme per impulsar l'activitat econòmica del municipi?
Defensarem la identitat i singularitat del municipi, per tant, defensarem l'agricultura. Aquest és un tema de necessitat, hem de promocionar l'activitat econòmica mitjançant la defensa de l'agricultura.
I respecte a les pistes forestals... S'asfaltarà la carretera cap a Begues?
Una cosa és millorar la carretera a Begues i una altra cosa és asfaltar-la perquè es converteixi en una autopista. Estem en contra que augmenti el trànsit, que sigui una via que vagi més enllà de la comunicació entre els dos pobles.
També es formen llargues cues a la carretera cap a Sant Vicenç dels Horts, especialment a la rotonda d'entrada a aquest municipi. Com ho solucionaran?
Hem mantingut reunions amb Sant Vicenç dels Horts, perquè les cues es produeixen a la rotonda d'aquest municipi i no a la mateixa carretera de Torrelles. A més, fer una carretera alternativa per arribar al mateix lloc i destruir bosc no té cap sentit.
Quin serà el paper de Torrelles a la Diputació, l'Àrea Metropolitana (AMB) i el Consell Comarcal?
És molt important tenir veu pròpia a l'AMB, especialment en el tema forestal i la muntanya metropolitana. A la darrera legislatura la nostra presència ha permès que altres municipis amb aquesta massa boscosa, que és un dels últims pulmons verds que queda a l'AMB, puguin protegir-la. Nosaltres no parlem de conservació sinó de gestió del medi natural, es tracta de gestionar una zona rica i viva amb problemes quotidians que afecten les persones.

ADRIÀ CAMINO, alcalde de Castellví de Rosanes per Endavant (Junts per Catalunya)

“Necessitem moviment, situar el poble al mapa”

F. J. R.

El seu acord amb el PSC forma part del que alguns sectors de l’independentisme titllen com a “pactes de la infàmia”. Què els hi diria?
Castellví té dinàmiques diferents. Hem deixat de banda els temes nacionals i prioritzat les raons de poble. Vam valorar diverses opcions i vam veure que la més escaient era pactar amb el PSC.
De fet, l’acord amb els socialistes posa Castellví per sobre de tot i garanteix la neutralitat de la institució.
Castellví està per davant de tot. En el nostre poble hi ha persones que opinen diferent i és necessari respectar la convivència entre veïns i veïnes. Les qüestions nacionals s’han de tractar en un altre lloc.
Baixem a l’àmbit comarcal. Seguiran donant suport a la creació de la comarca del Montserratí?
Sí, seguirem en aquesta línia. És difícil, però entenem que per raons de tràmits administratius i de distància, seria molt positiu tenir aquesta nova comarca. Tanmateix, no és una gran preocupació al carrer.
Parlem ara de la connexió amb la resta del Baix. Fa temps que demanen bonificacions en el transport públic per afavorir la mobilitat dels veïns.
Aquesta és una reclamació històrica. Estem molt limitats en transport públic i qualsevol acció per millorar el servei de Rodalies o de Ferrocarrils de la Generalitat per apropar-nos a la comarca és benvinguda.
Una altra de les reivindicacions comarcals és la de dotar el nord del Baix de més recursos en seguretat. En el cas de Castellví, per la dispersió dels nuclis habitats, és una necessitat més urgent, oi?
Evidentment. Els responsables de la nostra seguretat, malgrat que tenim guàrdies municipals, són els Mossos. Una ampliació dels recursos del cos seria un benefici per al poble, que tot i ser un municipi petit en habitants té una extensió més aviat gran. Entenem que, per aquesta raó, cobrir el territori castellvinenc és complicat. Ara mateix, però, estem treballant amb Mossos i el departament d’Interior per millorar la situació.
Quins són els principals projectes que posaran en marxa aquest mandat?
La prioritat és la urbanització de Cal Daina, on viu el 40% de la població però que encara no ha estat reconcionada correctament per l’Ajuntament, ja que falta arreglar el clavegueram. També treballarem per mantenir i renovar la malmesa xarxa de distribució de l’aigua, perquè ara mateix perdem el 40% del subministrament. Estudiarem, a més, un nou model de reciclatge i, per últim, i malgrat que és complicat, seguirem treballant per aconseguir dotar el poble d’un centre social que aculli l’oficina municipal i una biblioteca, atès que no en tenim. Volem habilitar l’edifici de l’escola vella per ubicar-hi el centre, que servirà per fer activitats esportives, culturals i promoure la cohesió del poble. Tenim un projecte i esperem que ens l’aprovin.
I ja per últim, treballaran per impulsar Castellví com a destinació turística?
És un dels grans reptes. Tenim un patrimoni espectacular que ha d’anar a més. El poble necessita moviment, situar-lo al mapa i que hi vingui gent a veure què tenim aquí.

La ofrenda a la tumba de Casanova en Sant Boi vuelve a coger importancia en la diada (izquierda). Por su parte, Montserrat ya fue escenario de una performance independentista en abril del año pasado, cuando subieron fotos de los presos, de collbató al Cavall Bernat

El Baix recupera centralidad en la Diada

La manifestación de Barcelona se desinfla por la tensión entre partidos independentistas

La ofrenda a Casanova en Sant Boi y un acto en Montserrat serán la referencia

Redacción

Pese a ser una tradición centenaria cada 11 de septiembre, la ofrenda floral en la tumba de Rafael Casanova, en la iglesia de Sant Baldiri de Sant Boi, ha quedado desdibujada en los últimos años, eclipsada por las mareas humanas convocadas cada Diada por la Assemblea Nacional Catalana (ANC) y Òmnium. Discreta cobertura en los grandes medios, más interesados en mostrar quién era insultado ante el monumento a Casanova en Barcelona o cuántas personas llevaban a cabo la *performance* de turno. Este año no es una excepción, y las entidades soberanistas ultiman los detalles de la manifestación de este año, en la que esperan congregar a un millón de personas en plaza España y alrededores bajo el lema 'Objetivo independencia', aunque según los datos facilitados al cierre de esta edición apenas había 75.000 inscritos, los datos más bajos, a estas alturas, de los últimos años. En rueda de prensa, la presidenta de la ANC, Elisenda Paluzie, reconoció el pinchazo en las inscripciones pero le quitó hierro, recordando que muchos manifestantes no se inscriben y asisten directamente a la movilización de la Diada.

Un posible descenso en la participación alentado por las disputas entre los socios en el Govern, ERC y Junts per Catalunya. Tensiones que han dejado bajas importantes en la manifestación de la Diada, como las de los ex consellers republicanos Josep Huguet y Anna Simó, de L'Hospitalet. El primero anunció en julio su decisión de no asistir a una movilización que "un grupo de exaltados quiere convertir en un aquelarre purificador contra los traidores". Simó, por su parte, reconoció que tampoco asistiría a la manifestación, también debido a lo que Huguet define como "clima anti ERC".

Sea como sea, en los últimos días los socios del Govern parecen haber levantado el pie del acelerador y firmado una tregua por el bien de la Diada, el tradicional inicio del curso político en Cataluña y que se prevé caliente, a pocas semanas de conocer la sentencia del juicio del 'procés' en el Supremo.

Es por esta razón que otros puntos otrora importantes vuelvan a coger protagonismo este 11 de septiembre. La ofrenda a Casanova, enterrado en Sant Boi, reunió el año pasado al president Quim Torra y a la delegada del Gobierno, Teresa Cunillera. Sant Boi, un municipio que fue escenario de una histórica Diada en 1976, la primera tolerada tras la muerte de Franco menos de un año antes, y que reunió a 30.000 personas en la entonces tranquila ciudad del Baix.

Por otra parte, la ANC, Òmnium y la Federació d'Excursionistes de Catalunya tienen la voluntad de iluminar 131 picos de Montserrat, en recuerdo de los presidentes que ha tenido la histórica Diputación del General, sumados a los de la posterior y contemporánea Generalitat. De hecho, en abril del año pasado ya se formó una cadena humana que subió al Cavall Bernat fotos de los presos independentistas. Con todo, el Baix puede volver a ser un punto importante el próximo 11 de septiembre.

El juny El Llobregat va reunir les alcaldesses de la comarca per fer una fotografia a Sant Ramon Nonat, a Sant Boi. A la imatge, algunes d'elles abans de pujar | BCN Content Factory

Ulleres violetes per governar els municipis de la comarca

- Les nostres polítiques reivindiquen una "mirada femenina" en la gestió pública
- El percentatge de regidores al Baix supera per primera vegada el 40%
- LEs nostre representants veuen les quotes necessàries i demanen deixar el masclisme

F. J. R.

Per primera vegada en la història, el percentatge de regidores electes al Baix Llobregat ha superat el 40%. I ho fa amb escreix, assolint un destacable 46,5%, davant d'un 53,5% d'homes. Destaquen, en aquest sentit, Collbató i el Papiol, que mostren una xifra percentual del 63,5% de regidores, el que es tradueix en set d'un global d'11. Per nombres absoluts, és Viladecans on més regidores hi ha, amb 15 sobre 25 representants. De totes maneres, aquesta paritat no es tradueix en més dones governant. Si bé el Baix Llobregat és una de les comarques amb més alcaldesses, un terç en concret, encara som "lluny de la paritat", assevera Vicky Castellanos, consellera de Dones del Baix. Hem parlat amb algunes d'elles per esclarir-ne els motius i preguntar-les sobre què poden aportar els lideratges polítics femenins.

> **Marín**: "Preguntar a una dona per la conciliació amaga regust de micromasclisme"

"Política i societat sortiran guanyant com més dones ocupin llocs de responsabilitat", defensa Raquel Sánchez, alcaldessa de Gavà, que avisa que no és possible que hi hagi "bona política sense comptar amb la meitat de la població". En general, les que han estat aquí entrevistades coincideixen a opinar que s'ha avançat molt en aquest àmbit. Sense anar més lluny, tots els municipis del Baix Llobregat tenen regidoria de polítiques d'igualtat, mentre que 13 de 30 compten amb Consell Municipal de Dones.

La batllessa de l'Hospitalet, Núria Marín, celebra que a poc a poc el "sostre de vidre" que impedeix moltes dones arribar a llocs de responsabilitat "està cada cop més superat". Tanmateix, els esforços per assolir aquesta meta han estat titànics. "Anys enrere, les dones que volien dedicar-se a la política havien d'assumir uns rols que s'associaven típicament al gènere masculí, com la duresa o la inflexibilitat", recorda Marín, que tot i que és alcaldessa des del 2008, fa més de 25 que té responsabilitats polítiques al consistori i en pot donar testimoni. "Avui, la majoria de dones que ens dediquem a la política ho fem des d'una perspectiva de gènere, sense adoptar imatges o rols que no ens corresponen", assegura.

Doble esforç per adquirir autoritat

De tota manera, els estereotips de la dona tova que

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

no pot agafar les regnes d'una ciutat segueixen ben vius. Així ho testimonia María Miranda, alcaldessa de Castelldefels, que sosté que les dones han de fer "un doble esforç per adquirir l'autoritat que els hi correspon al càrrec que ocupen". I posa un exemple que entén tothom. "Quan un home és alcalde, ningú no dubta de la seva preparació i capacitat per exercir les seves responsabilitats".

De fet, aquesta necessitat de fer-se respectar el doble que un home és l'avantsala a possibles situacions vexatòries en el dia a dia. Qui explica una experiència desagradable en aquest sentit és l'alcaldessa de Sant Feliu, Lídia Muñoz, que el passat mandat va patir un menyspreu per part d'un regidor del Ple que, "davant una discrepància política", recorda Muñoz, "va fer un comentari de desdeny" cap a ella i cap a una altra companya de govern. "El pitjor és que el masclisme està tan arrelat que encara es va ofendre més perquè li vaig dir masclista", lamenta.

Deixar el masclisme per a una vida "més plena"

Precisament el titolet que encapçala aquest punt és un dels consells que dóna Eva Martínez, alcaldessa de Vallirana i presidenta del Consell Comarcal, als masclistes que, a més, en fan gala. No obstant això, les alcaldesses consideren, en general, que el masclisme oprimeix també l'home. "És una xacra social que ha afectat els homes que no compleixen amb les

> **Miranda**: "Vaig a finals esportives de molta gent i no puc estar en les dels meus fills"

actituds i conductes pròpies del sistema patriarcal", considera Miranda.

"El masclisme l'oprimeix perquè el limita i el condiciona injustificadament", defineix Sánchez, mentre que Muñoz recorda que als homes "els inculquen que han de ser els proveïdors del sou de la família i els eduquen per amagar els seus sentiments i per exercir la violència", defensa la batllessa de la capital. Un model de masculinitat, afegeix, que té "efectes gravíssims" per a tots. Per tot plegat, les alcaldesses advoquen per la necessitat d'aliar-se amb els homes per avançar cap a un paradigma d'igualtat. Muñoz, en aquest sentit, defensa que els homes "poden ser feministes", mentre que Marín apuja l'aposta i diu que és necessari que siguin feministes.

Quotes "necessàries"

Una eina per avançar en la paritat són les quotes. No estan exemptes de polèmica, i molts -i moltes- les han criticat per obviar criteris de solvència i preparació en favor del sexe de la persona aspirant a ocupar una plaça determinada. Sigui com sigui, les alcaldesses consultades en aquest reportatge estan d'acord amb la seva aplicació. "Són necessàries", expressa Muñoz, que destaca com el sector públic "s'està posant al dia", en detriment del privat, "que deixa moltíssim que desitjar". Martínez, per la seva banda, defensa les quotes "per canviar la realitat de la infrarepresentació femenina en molts àmbits". Marín, al seu torn, les defensa com un "mal menor" al qual s'ha de recórrer fins que no s'aconsegueixi la igualtat total.

Una altra qüestió delicada és la conciliació familiar. Preguntades sobre aquesta mesura, les alcaldesses reconeixen alguna dificultat. Marín és crítica al respecte, i assegura que preguntar una dona per la conciliació familiar "amaga un cert regust de micromasclisme", ja que, segons diu, "no se sol formular als entrevistats si són homes". Especialment punyent és el testimoni de Miranda, que reconeix les limitacions a la vida familiar del càrrec d'alcaldessa. "Vaig a finals esportives de molta gent i, en canvi, no puc estar en les dels meus fills", lamenta.

Visions femenines que poden aportar noves visions a la política, un terreny que gasta molta testosterona. En aquest sentit, Castellanos remarca que el lideratge masculí ha estat "tradicionalment autocràtic" i que ha demostrat les seves carències els últims anys, davant d'un *savoir faire* femení més "empàtic i transversal".

"Les feministes acostumem a parlar de les ulleres violeta", afegeix Muñoz, que aporten "una mirada que el poder necessita amb urgència".

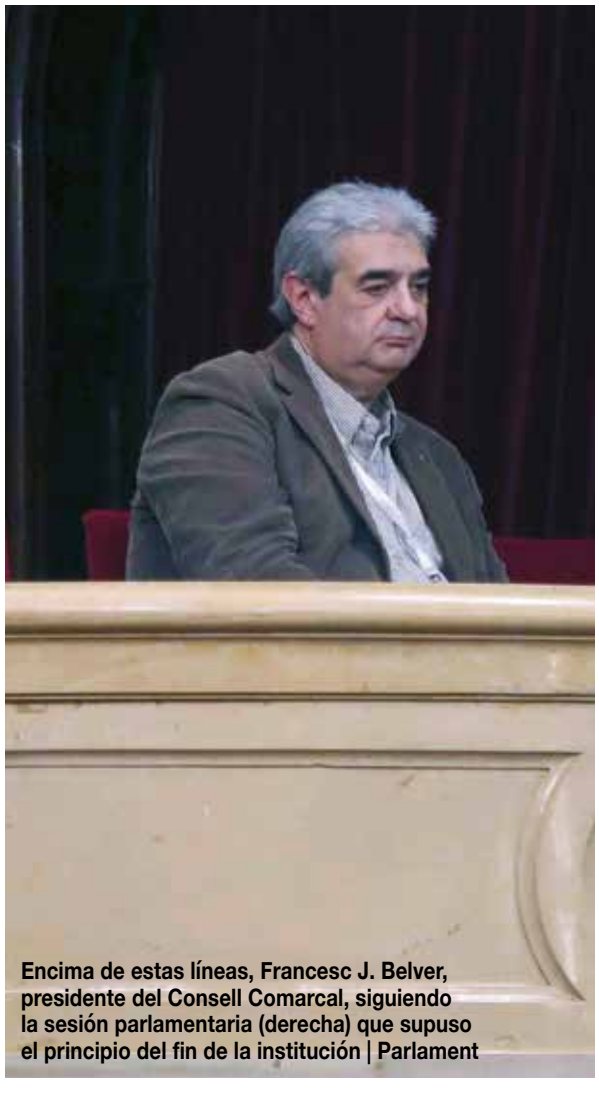

Encima de estas líneas, Francesc J. Belver, presidente del Consell Comarcal, siguiendo la sesión parlamentaria (derecha) que supuso el principio del fin de la institución | Parlament

Adiós al Consell Comarcal del Barcelonès

El Parlament vota la ley que finiquita una institución con muy pocas atribuciones

La CUP pide "depurar responsabilidades" por "mala gestión" de dicho ente

Acumula 78 millones de deuda, 56 de los cuales a entidades bancarias

Redacción

El Parlament aprobó a principios de febrero la Ley de supresión del Consell Comarcal del Barcelonès con los votos favorables de Ciudadanos, Junts per Catalunya, ERC, PSC, Catalunya en Comú y PP, y la abstención de la CUP. Esta normativa establece la creación de una comisión mixta que tiene encomendada la elaboración de una propuesta de distribución entre otras administraciones de las competencias, actividades y servicios que lleva a cabo el Consell Comarcal. Estará integrada por representantes del Área Metropolitana de Barcelona (AMB), la Generalitat y los municipios que forman este consejo comarcal -L'Hospitalet, Barcelona, Santa Coloma, Sant Adrià y Badalona-.

La ley también prevé que mientras no se produzcan los traspasos efectivos de las pocas competencias que tiene el Consell Comarcal y se garantice su financiación, sus servicios continuarán vigentes.

Las pocas atribuciones que le han ido quedando al Consell Comarcal del Barcelonès, que podrían ser asumidas por organismos como el AMB, ha sido uno de los motivos que ha llevado a finiquitar esta institución. Esto, y la sombra de sospecha sobre una administración con 78 millones de euros de deuda -56 de estos a bancos-, 30 millones de pérdidas y un informe de la Sindicatura de Comptes de la Generalitat alertando de presuntas irregularidades en la misma, han hecho el resto.

La CUP pide investigar a fondo

Por este motivo, la CUP pidió añadir una enmienda para crear otra comisión mixta que investigara estos hechos y depurara, llegado el caso, responsabilidades. "La disolución del Consell Comarcal del Barcelonès no se puede convertir en una alfombra donde esconder la mala gestión de los últimos 30 años", expresó el diputado cupero Carles Riera durante la sesión parlamentaria.

> El informe de la Sindicatura de Comptes de 2016 detalla presuntas adjudicaciones a dedo

La negativa del resto de formaciones parlamentarias motivó la abstención de la CUP, que considera que el cierre de una institución con esa deuda y pérdidas acumuladas ha de ser "absolutamente transparente" y con la participación de todos los partidos políticos.

Una situación económica delicada

El informe de la Sindicatura de Comptes data de 2016, y detalla, entre otras, presuntas adjudicaciones a dedo e incluso supuestas transferencias de fondos a cuentas particulares, detectadas en el período de 2005 a 2011. En su día el presidente del consejo comarcal, el también teniente de alcalde de L'Hospitalet Francesc J. Belver, prometió aportar toda la información y documentación que se requiriera.

Por otra parte, también es preocupante la salud de las empresas vinculadas al consejo comarcal, como es el caso de Regesa, que acumula deudas de más de 60 millones. En su día, no obstante, Belver calificó su situación a El Llobregat de "absolutamente solvente", ya que, según dijo, su nivel de endeudamiento es "soportable" por sus activos. "Hay bienes y patrimonio", añadió.

Viaje al pasado para mirar al futuro

El Teatro Plaza acoge la fiesta de homenaje a los 40 años de democracia en Castelldefels

Cuatro vecinos comparten sus vivencias y recuerdos en un espacio de debate en la gala

Los tertulianos destacan el espectacular cambio que ha experimentado el municipio

F. J. R.

El Teatro Plaza se vistió de largo el 29 de noviembre para acoger el acto de homenaje a los 40 años de democracia local en el Ayuntamiento de Castelldefels. Fue un acto emotivo, en el que se homenajeó a los representantes municipales de los diferentes mandatos y se recordó el pasado de una ciudad que, como todas las de su entorno, ha experimentados cambios importantes en las últimas cuatro décadas. La regidora de Presidencia del consistorio, la socialista Esther Niubó, destacó en el parlamento inicial que fueron los ciudadanos los que "levantaron" la ciudad. "Aquel abril de 1979 el Ayuntamiento se llenaba de aire fresco y de personas comprometidas", añadió.

La gala estuvo presentada por Ares Teixidó y contó con varias actuaciones de la Escuela Municipal de Danza y Les Luthiers. Seguidamente, comenzó uno de los platos fuertes del acto, la charla entre cuatro vecinos de la ciudad que se han significado en diferentes ámbitos en los últimos años. La mesa estuvo moderada por el periodista Juan Carlos Valero, editor ejecutivo de esta cabecera, que charló con los cuatro vecinos sobre las vivencias en la ciudad y el panorama futuro. Eladi Gandia, vecino de toda la vida, ex trabajador de la Rocalla y ex proyeccionista de cine, viajó a su niñez para destacar el cambio que había experimentado la ciudad desde entonces. En este sentido, recordó que durante la guerra un avión italiano amenizó frente al litoral castelldefelense, o que cuando alguien se ahogaba en la playa, cosa que sucedía cada semana, los cadáveres eran cargados en carros de la basura y transportados directamente al cementerio. "Había una falta de humanidad y de servicios muy grande", rememora.

Los Juegos de 1992

La ciudad, no obstante, ha cambiado. El punto de no retorno de dicho cambio tuvo lugar con los Juegos Olímpicos de 1992. Así lo explicó Jordi Vallès, tercera generación en el Celler Vallès, el comercio histórico por excelencia de la ciudad. "El impacto fue brutal", asegura Vallès. La creación del Canal Olímpico, la autovía o las conexiones entre los barrios fueron "clave" para coser la ciudad, aunque lamentó que, aún hoy día, los barrios viven a espaldas los unos de los otros.

Los dos anteriores son dos vecinos de toda la vida de la ciudad. Los acompañaron Paula Mattio y Amparo Tomé, dos castelldefelenses de adopción que vinieron hace años de Argentina y Salamanca, respectivamente. La primera es fundadora de Aleph Comunicació y especialista en conciliación e igualdad. Tomé, por su parte, es pionera en los estudios de género y socióloga. Aunque llegaron a Castelldefels ya de adultas, la ciudad, reconocieron, las enamoró. "Era una maravilla, hervía", explicó Mattio sobre su primera impresión al llegar al municipio en 1992. "Nunca llegué a imaginar que la playa y la montaña pudieran estar tan juntas", expresó. Tomé, por su parte, destacó de la ciudad su "multiculturalidad". "Sentías muchas lenguas diferentes, eso te hace vibrar", dijo.

Sobre el presente y el futuro, Vallès hizo un llamamiento a valorar lo que se tiene, como por ejemplo el campus de la UPC. "No sabemos lo que tenemos", aseveró al respecto. Por su parte, Tomé hizo un alegato feminista muy celebrado en la sala y reclamó que Castelldefels se convierta en un "referente" en el Baix y el área metropolitana en lo que respecta a parques.

Reconocimiento a los representantes

Tras el diálogo entre los cuatro vecinos, llegó el momento de homenajear a todos los alcaldes que ha tenido la ciudad desde 1979, aunque también se hizo referencia a los de la República. Subieron al estrado África Llorente, ex regidora y mujer de Agustín Marina, el primer alcalde de la democracia. Le siguieron Antonio Padilla, Manuel Reyes y Candela López, además de la actual alcaldesa, María Miranda. Por su parte, Joan Sau excusó su presencia por motivos personales. El acto finalizó con una foto de familia con todos los ex regidores y ex alcaldes de la ciudad.

Rearme del PSC con vistas a las urnas

Los socialistas catalanes celebran su 14º congreso del 13 al 15 de diciembre

Los 'capitanes' del Baix tienen mucho que decir y pueden ganar más influencia

Candela López se consolida en el triunvirato de los comunes para conducir el espacio

Redacción

El PSC comienza a moverse para resituarse en el complejo tablero de la política catalana y ante una futurible convocatoria electoral. Ciudadanos pierde fuelle y sus principales mandos de la nave nodriza catalana están marchándose, mientras que el desconcierto en las filas independentistas puede acabar de ayudar a los socialistas a remontar y volver a ser el partido mayoritario en Cataluña. En las últimas generales, pese a la victoria de ERC, fueron segundos, y ahora preparan su catorceavo congreso, que tendrá lugar entre el 13 y el 15 de diciembre.

Más allá de las propuestas hechas públicas por los dirigentes socialistas, como revisar el modelo de inmersión -hacia ambos lados, tanto para impulsar el catalán como el castellano en aquellas zonas donde flaqueen-, o el reconocimiento de Cataluña como una nación, habrá que estar atentos a cómo queda conformado un partido que es mayoritario en nuestra comarca, auténtico granero de votos y feudo de mayorías absolutas. En este sentido, Miquel Iceta, actual primer secretario, seguirá rigiendo los destinos del partido, de la mano de su número 2, la alcaldesa de L'Hospitalet y presidenta de la Diputación, Núria Marín, y de Salvador Illa, secretario de organización y mano derecha de Iceta que forma parte del equipo negociador socialista para llegar a un acuerdo de investidura con ERC en el Congreso. Algunas informaciones lo colocan como ministrable en el hipotético ejecutivo de Pedro Sánchez en Madrid, pudiendo dejar las labores de 'fontanería' en el PSC a otros nombres como Antonio Balmón, alcalde de Cornellà. Sea como sea, y más allá de las habladurías, la configuración de un gobierno en la Moncloa influirá en el congreso socialista de diciembre, y habrá que ver si una cosa se da con anterioridad a la otra y qué pasa con los capitanes socialistas del Baix.

Las alcaldesas de Gavà, Esplugues y Sant Boi, junto con el de Viladecans, en el acto de final de campaña para el 10N | PSC

Candela López y el triunvirato comunero

La segunda fuerza con más votos en el Baix, los comunes, ha alzado a su dirección a la ex alcaldesa de Castelldefels y actual primera teniente de alcalde, Candela López. La también antigua responsable de ICV en el Baix -donde coincidió con el cornellanense Arnau Funes- comparte mando con Ada Colau, alcaldesa de Barcelona, y Jessica Albiach, portavoz en el Parlament.

Es esta última la que entra nueva en el triunvirato de comuns, en sustitución de Ramon Arnabat, concejal en Vilafranca del Penedès.

Si t'estimes el paper...

OFERTA

Llibre + 6 mesos de subscripció gratis a la revista **El Llobregat** per **23 €**

(despeses d'enviament incloses)

Demana-ho a:
coordinacion@bncontentfactory.com

Metròpolis Barcelona
on la sostenibilitat
és la base per a les persones

4.800 habitatges de promoció pública

52 % del territori per a espais lliures o naturals

Fons d'**11 milions** d'euros per evitar els talls d'energia i aigua a les llars metropolitanes

Gairebé **1.500** km de vies per a bicicletes

Més de **200** equipaments per a la gestió de l'aigua

Més de **400.000** persones beneficiàries de la **tarifació social** per facilitar l'accés al servei de transports públics metropolitans

75 instal·lacions i equipaments per a gestió de residus

324.489 MWh generats d'energies renovables per cogeneració

30 milions en projectes de foment de la **reindustrialització.** Creació de nous llocs de treball en 236 polígons industrials

Més de **50** organitzacions concessionàries o contractistes de l'AMB redueixen la petjada de carboni i són auditades per la **ISO 14064**

Més de **39.030** participants en **2.202** activitats educatives i de dinamització de l'AMB (2015-2016)

El **32** % dels **10.523** taxis metropolitans circulen amb energies i tecnologies eficients

Fem una metròpolis sostenible en tots els sentits i per a tothom

A l'AMB tenim un compromís amb la sostenibilitat del medi ambient de l'àrea metropolitana de Barcelona. Per això treballem per la qualitat de l'aire i de l'aigua, gestionem els residus per convertir-los en un recurs, fomentem els transports públics, impulsem les energies renovables, fem front al canvi climàtic, eduquem per a un territori més sostenible...
Per a la sostenibilitat dels 3,2 milions de persones que hi viuen, treballen i estudien, impulsem la creació d'ocupació amb unes retribucions adequades, la reindustrialització, l'habitatge social, l'ensenyament, la recerca...

www.amb.cat

AMB Metròpolis Barcelona

SALUT

Los trabajadores de Seat demuestran que la dieta mediterránea alarga la vida

La "Healthy Week" del 20 de mayo culminará con una fiesta para las familias de los 600 empleados participantes en un estudio científico

La investigación, pionera en el mundo sobre nutrición y vida sana, ha sido elaborada por Seat, IrsiCaixa, Hospital Clínic, ITAE y Harvard

Juan Carlos Valero

Los medios de comunicación resaltaron el año pasado que en las máquinas de vending de la factoría de prensa y chapa que tiene Seat en la Zona Franca habían sustituido los Bollycaos y los bocadillos de chorizo por otros integrales con humus y escalibada. El cambio obedecía a una de las muchas medidas implementadas para la elaboración del MedCARS, el primer estudio científico sobre nutrición y vida saludable pionero en el mundo en el que han participado un total de 600 trabajadores de la firma automovilística. El experimento se ha llevado a cabo por el Hospital Clínic, IrsiCaixa, ITAE y científicos de la Universidad de Harvard.

Los resultados del estudio se presentarán durante la Healthy Week o semana de la salud, que se celebrará a partir del 20 de mayo en Seat y que incluirá una fiesta para las 600 familias de los trabajadores que han participado voluntariamente en el experimento. "Nunca hasta ahora se había realizado una investigación científica sobre tantas personas sanas durante tanto tiempo", subraya la doctora Patricia Such, responsable del departamento de Health, Safety and Emergencies del Grupo SEAT y Empresas del Grupo VW en España, además de directora del Centro de Atención y Rehabilitación Sanitaria (CARS) de SEAT.

La doctora Such avanza que una de las conclusiones del estudio es que la dieta mediterránea incide en la reducción de la mortalidad y de las principales enfermedades crónicas. Una dieta mediterránea que, unida a un estilo de vida saludable, alarga la vida y en las mejores condiciones, por lo que "merece la pena el esfuerzo de extender a todos los trabajadores, y a la sociedad española en general, los beneficios de una nutrición saludable".

El centro de atención y rehabilitación sanitaria (CARS) de Seat se encuentra en el corazón de las instalaciones fabriles de Martorell. Es como un gigantesco ambulatorio que dispone de once especialidades médicas. El año pasado se atendieron diariamente a 325 trabajadores dentro del horario laboral, hasta realizar más de 70.000 Intervenciones de medicina preventiva, asistencial y rehabilitadora, entre consultas, pruebas diagnósticas, sesiones preventivas y de recuperación, así como pruebas de biomecánica y ginecología para las empleadas, que son un 23% de la plantilla

Análisis bacteriológico intestinal

A los 600 trabajadores que voluntariamente se han sometido al experimento se les ha realizado exhaustivos reconocimientos médicos en los que se han incluido diversos análisis de sangre, orina y heces para estudiar la microbiota intestinal antes y después de la intervención, para conocer cómo la alimentación y estilo de vida mediterránea influyen en la correcta función del conjunto de bacterias que viven en los intestinos.

Los trabajadores se han dividido en dos grupos: trescientos empleados de la planta de prensa y chapa de la Zona Franca introdujeron alimentos saludables incluso en sus dietas familiares tras r ecibir pautas para mejorar sus hábitos de vida, mientras que otros 300 trabajadores de SEAT Componentes, el nuevo nombre de la antigua filial Gearbox en El Prat, donde fabrican cajas de cambio, no modificaron ni un ápice su nutrición ni sus hábitos.

Los empleados de Zona Franca asistieron a talleres culinarios con cocineros con estrellas Michelin que les impartieron normas dietéticas para cocinar bueno, bonito y saludable. También recibieron lotes de aceite de oliva y frutos secos para asegurarse que ellos y sus familias se acostumbraban a introducirse en la dieta mediterránea. Completaron la iniciativa descuentos del 50% en las compras de la cadena Veritas, seminarios con la familia para mejorar la aptitud mental y entrenadores que enseñan a hacer ejercicios mínimos adaptados a sus vidas.

Una investigación científica que demostrará el axioma "somos lo que comemos" y que mostrará el empírico camino de que una nutrición y normas de vida saludables aumentan la esperanza de vida y en mejores condiciones.

Aparcar el bocadillo de chorizo y abrazar la Dieta Mediterránea

Un estudio pionero demuestra que los hábitos saludables mejoran la salud física y mental

Seiscientos trabajadores de SEAT han sido objeto de análisis durante seis meses

Los empleados que adoptaron rutinas saludables mejoraron los resultados médicos

Carlos Manzano

Incorporar hábitos saludables mejora los principales indicadores de salud en seis meses. Así lo ha desvelado el estudio MedCARS, pionero a nivel mundial y con la mayor muestra de personas sanas, sobre intervención multifactorial en hábitos de vida saludable, presentado a finales de noviembre por SEAT, IrsiCaixa, Hospital Clínic, ITAE Empresas y científicos de la Universidad de Harvard. La investigación se ha realizado durante seis meses en las fábricas de SEAT en El Prat y la Zona Franca, donde se ha monitorizado a 565 trabajadores -300 en la Zona Franca y 265 en la del El Prat- para comprobar cómo el cambio de estilo de vida puede incidir en su estado de salud.

Los tres ejes de MedCARS se han basado en la dieta mediterránea, el incremento del ejercicio físico y la salud emocional o mental para intentar demostrar cómo influyen estos factores en la vida de los trabajadores. Para este fin se crearon dos grupos: uno de control, en la fábrica de El Prat, y otro de intervención, en la Zona Franca. En el centro pratense se sustituyeron los bocadillos de embutido por aguacate, queso fresco o vegetales crudos, promocionando el ejercicio físico libre entre los voluntarios del estudio, mientras que en la Zona Franca la asesoría fue completa con un rango de actuación que implicaba a las familias y se les hacía un seguimiento expreso física y psicológicamente.

¿Cómo ha trabajado el equipo de MedCARS?

Los casi 600 empleados sin enfermedades graves que se prestaron voluntarios tuvieron que pasar una revisión médica integral antes y después de acabar el tiempo de estudio. La implicación familiar, la motivación, el trabajo en equipo y la proactividad fueron claves para seguir una dieta estrictamente mediterránea complementada con ejercicio físico. Entre los complementos nutricionales, se suministraban a los trabajadores cinco litros de aceite de oliva virgen y 30 gramos de frutos secos al día, un bocadillo saludable durante la jornada laboral o una oferta saludable en máquinas de venta.

Más de 10 millones de datos

El análisis se ha realizado en el marco del Comité Científico SEAT Empresa Saludable y ha confirmado la correlación directa entre Dieta Mediterránea, el cambio de hábitos real y la mejora del estado de salud. La investigación ha recopilado, además, la mayor base de datos mundial del microbioma asociado a una intervención con Dieta Mediterránea, con más de 10 millones de datos.

Arriba, presentación del estudio en el Palau Macaya de barcelona. Las pruebas a los trabajadores (derecha) se han estado realizando a lo largo de los últimos meses | CM y Seat

Respecto a los resultados, se centran en siete variables: el peso, el diámetro de la cintura, el perfil lipídico, la inflamación -asociada a la progresión de la arteriosclerosis-, adhesión a la Dieta Mediterránea, la salud mental y la calidad del sueño. La adhesión a la Dieta Mediterránea fue un éxito tanto en El Prat como en la Zona Franca, destacando que los trabajadores de la fábrica pratense estaban más acostumbrados a seguir este tipo de alimentación que los del otro centro.

En el caso del peso, aunque las dos muestras eran diferentes, la de control en El Prat tenía una media entre sus trabajadores mayor, lo que provocó que, a pesar de la actuación específica en ejercicio físico y asesoramiento mental que se realizaba en la Zona Franca, la disminución del peso medio de los empleados fuera superior. Aunque la falta de ejercicio físico provoca que la sustitución muscular de la grasa no se produzca y en el caso de El Prat el diámetro de la cintura aumente mientras en el de intervención, en la Zona Franca baje drásticamente.

La calidad de vida es una variable básica para incrementar la salud, que con hábitos saludables hace mejorar problemas como la dificultad de conciliar el sueño. El asesoramiento del grupo de la Zona Franca de carácter emocional hace que los parámetros psicológicos sean mejores que en El Prat y esto se refleja, de la misma manera, en la calidad del sueño. En definitiva, el estudio MedCARS demuestra que una alimentación saludable ayuda a la pérdida de peso, pero sin ejercicio físico y con la concienciación psicológica adecuada el resto de los marcadores de salud empeora.

La doctora Patricia Such, directora de Salud, Seguridad y Emergencias de SEAT, asegura que “la salud es clave para aumentar la competitividad y productividad dentro de la empresa”, lo que prueba que los cambios físicos y psicológicos en trabajadores de la multinacional del automóvil “hacen mejorar su salud”, y, por ende, mejora el nivel de trabajo de sus empleados.

La comarca celebra el 10 de octubre, Día Mundial de la Salud Mental.

Cuando estar sano no solo significa estar en forma físicamente

- Una de cada cuatro personas ha padecido o padecerá una enfermedad mental en su vida
- Los especialistas avisan de la necesidad de cuidar nuestra salud emocional
- Los centros de tratamiento de la comarca preparan actividades para el 10 de octubre

Redacción

Más de 400 millones de personas en el mundo padecen alguna enfermedad mental, mientras que una de cada cuatro ha padecido o padecerá alguna a lo largo de su vida. Este es el panorama a 2019 de la salud mental, que el día 10 de octubre celebra su día internacional con el reto de romper tabúes y acabar con el estigma de este tipo de afecciones. Y es que en muchas ocasiones no se suele hablar del tema, ni tan siquiera con la familia más cercana, por miedo a ser etiquetado, aunque los expertos avisan de la necesidad de cuidar la salud mental tanto como la salud física. Y para muestra un botón: en el artículo que acompaña esta pieza, el consejero delegado de Ita, Jaume Raventós, pone el acento en la población más joven, cuyos trastornos son reversibles con un buen diagnóstico y el tratamiento especializado adecuado.

En septiembre, además, científicos del Centro Médico del Hospital de Niños de Cincinati relacionaron salud mental y contaminación. Según este estudio, publicado en Environmental Health Perspectives, los niños son más susceptibles de padecer trastornos relacionados con la ansiedad y las tentativas suicidas. Los impulsores hicieron sonar la alarma en especial por la situación de los pequeños de barrios más desfavorecidos, donde esta tendencia se incrementaría. Dichos investigadores, además, destacaron que han habido hallazgos similares con adultos, aunque reconocen que se necesita "más investigación" para acabar de confirmar estas conclusiones.

Programa de actividades

Por todo ello, alrededor del 10 de octubre, Día Mundial de la Salud Mental, se celebrarán una serie de actividades dedicadas a concienciar sobre la importancia de mantener y cuidar nuestra salud mental y romper con los estigmas que aún recaen sobre las personas que las padecen.

En este sentido, los principales centros dedicados al cuidado y cura de pacientes con problemas mentales, el Parc Sanitari Sant Joan de Déu y el Benito Menni de Sant Boi están preparando acontecimientos con motivo del 10 de octubre. Sant Joan de Déu está ultimando actos para los usuarios de sus equipamientos, pero también para el resto de ciudadanos, como el Cros Solidari del 20 de octubre o la Jornada de Còmic i Salut Mental del día 18. Por su parte, en el Benito Menni celebran el día 6 la tercerca jornada de puertas abiertas, con actividades musicales, degustaciones y sorteos.

Veinticinco usuarios del benito menni colaboraron con una treintena de artistas para elaborar un mural en la fachada del centro contra el estigma de las enfermedades mentales. La inauguración tuvo lugar en julio

Más de 1 millón de personas en España sufre un trastorno mental grave

Jaume Raventós Monjo
Consejero Delegado de Ita especialistas en salud mental

La salud mental es uno de los problemas de salud más significativos que la sociedad tiene en este momento. Según datos de la Organización Mundial de la Salud (OMS), se estima que para 2030 los problemas de salud mental sean la principal causa de discapacidad del mundo, con un total de 300 millones de personas afectadas por trastornos mentales como la depresión, la ansiedad o los trastornos alimentarios (TCA)

En nuestro país, el 6'7% de las personas que sufren un trastorno mental sufre ansiedad, mientras que los TCA son la tercera enfermedad crónica entre los adolescentes siendo un total de 400.000 personas afectadas; 300.000 de ellas son jóvenes de entre 14 y 24 años de edad.

Los problemas de salud mental están invisibilizados. Pese a saber que 1 de cada 4 personas sufre o sufrirá un trastorno mental a lo largo de la vida, se tiende a no prestar la suficiente atención a estas patologías, en ocasiones reversibles, como es el caso de los trastornos de conducta, los TCA o las adicciones.

Estos trastornos que aparecen en la adolescencia, aunque cada vez aparecen en poblaciones más jóvenes, son trastornos reversibles que pueden cesar con un buen diagnóstico y un tratamiento especializado e intensivo.

Es importante hablar de salud mental y eliminar el estigma que va asociado a este tipo de problemas de salud. Según la OMS, más de la mitad de las personas que sufren un trastorno mental no reciben el tratamiento adecuado; por este motivo es primordial acudir a centros especializados para poder tener un buen diagnóstico y una buena orientación terapéutica.

Los especialistas afirman que un una detección precoz o un buen y oportuno diagnóstico evitan la cronicidad en este tipo de enfermedades y facilitan el éxito del tratamiento.

En Ita, trabajamos desde hace más de 20 años en el tratamiento especializado en trastornos mentales. Tratamos de manera específica trastornos como los TCA, los trastornos de conducta, las adicciones, la ansiedad… con equipos multidisciplinarios formados por profesionales de diferentes disciplinas: psicólogos, nutricionistas, médicos, psiquiatras, educadores sociales o psicopedagogos, con el objetivo de trabajar en todas las áreas afectadas por la enfermedad

Desde Ita trabajamos para poder acercarnos a la población que necesita asistencia especializada. En el último año hemos ampliado nuestra cartera de servicios acercándonos a territorios como Valencia, Málaga o Madrid. Nuestro objetivo es ofrecer tratamientos especializados de alta calidad a pacientes que lo necesitan y por ello, estamos presentes en distintas ciudades y Comunidades Autónomas. Nuestra vocación de servicio se orienta a transformar el presente y a poder ayudar con ello a los pacientes y sus familias.

ECONOMIA

Martorell será el laboratorio del coche eléctrico del grupo Volkswagen

La planta de Martorell producirá el nuevo Cupra Formentor (arriba). Así se anuncio en la conferencia anual de Seat | FJR

La planta de Seat asume el desarrollo de una plataforma para producir vehículos eléctricos más asequibles

Unos 300 ingenieros "altamente cualificados" participarán en un proyecto que se hará extensivo a toda la multinacional

F. J. R.

Soplan buenos vientos para Seat y, por ende, para la planta martorellense de la marca, sede de la compañía. Por una parte, los resultados económicos de 2018 son "históricos" y muestran un beneficio "récord" de casi 300 millones de euros, según expone el vicepresidente de Finanzas, Holger Kintscher, lo que ha repercutido en una paga extraordinaria para los trabajadores de 1.068 euros.

Pero si la situación actual es positiva, no lo es menos el futuro, si tenemos en cuenta los anuncios que la empresa hizo durante su conferencia de prensa anual, celebrada en la misma planta de Martorell. El presidente de Seat, Luca de Meo, explicó que allí se desarrollarán vehículos eléctricos pequeños para todas las marcas del grupo Volkswagen. Lo hará a partir de una plataforma que ha de ayudar a encontrar la clave para fabricar vehículos de este tipo más asequibles que los actuales, es decir, de menos de 20.000 euros.

Para ello, 300 ingenieros "altamente cualificados" se romperán la cabeza en la planta de Martorell para dar con la fórmula que ha de servir para todo el grupo alemán. Estos vehículos están pensados para la ciudad y podrían ver la luz en un período de 3 o 4 años. Será una versión más pequeña de la Plataforma Modular de Propulsión Eléctrica (MEB).

> El presidente de **Seat**, Luca de Meo, anuncia que la planta de **Martorell** producirá el nuevo **Cupra Formentor**

El objetivo de la compañía es avanzar hacia un paradigma de cero emisiones. "Vamos a reducir la huella de carbono antes de 2050", afirmó Herbert Diess, CEO de Volkswagen que asistió a la presentación del balance anual de Seat ávido de buenas noticias, después de un año complicado para el grupo alemán. De esta manera, la presencia de Diess supone un espaldarazo al trabajo de su filial española, que se posiciona como una de las marcas del grupo con más fuerza. "La marca tiene ahora un rol más claro en el grupo Volkswagen", aseguró De Meo, que avisó que el sector de la automoción está a las puertas de un cambio de paradigma para el que hay que estar "preparados".

Seis nuevos vehículos eléctricos

De hecho, la apuesta de Seat por el coche eléctrico responde al desafío a la industria automovilística que se avecina. Por esta razón, De Meó anunció seis nuevos modelos eléctricos e híbridos de Seat, que irán viendo la luz durante los próximos dos años.

Se trata del Mii y el el-Born, 100% eléctricos; las nuevas versiones del León y el Tarraco -híbridos enchufables- y, por último, dos vehículos de la marca Cupra, un León y el Formentor. Este último, además, se producirá en Martorell, lo que supone otra buena noticia para la planta baixllobregatense. Es el nuevo CUV que se desveló en el Salón de Ginebra.

En este sentido, para Diess Seat juega un "papel crucial" en el proceso de electrificación de los coches, para el cual el grupo alemán quiere invertir 30.000 millones de euros hasta 2023, aunque no especificaron qué cantidad corresponde a Martorell.

España se ha de poner las pilas

Esto por lo que respecta a la teoría. Pero, ¿y en la práctica? ¿Estamos preparados para adentrarnos en el panorama eléctrico? Preguntado al respecto durante la conferencia, De Meo reconoció que España se tiene que poner las pilas en este sentido y aumentar los puntos de recarga eléctrica -actualmente contamos con unos 4.400 repartidos por toda la geografía española-.

Describió la situación con el símil del huevo y la gallina y qué fue antes: por una parte, la administración está a la expectativa de ver si los coches eléctricos encajan, mientras que las empresas automovilísticas están a la espera de que la administración impulse la red de puntos de recarga, la clave para que los ciudadanos se animen a adquirir un coche de estas características. Quien no espera es el calentamiento global, por lo que habrá que decidirse pronto.

División empresarial en el Baix por las elecciones a la Cambra de Comerç

Las elecciones a la corporación se celebrarán del 2 al 7 de mayo de forma remota y el día 8 presencialmente

Los empresarios de la comarca se reparten entre las candidaturas favoritas de Masià, Crous y Tusquets

Carlos Manzano

La salida de Miquel Valls acelera la carrera por hacerse con la Cambra de Comerç, la joya empresarial barcelonesa. Esta lucha por ganar 40 de los 60 asientos de la institución, escogidos por sufragio libre de empresarios y autónomos de la demarcación, arranca con el nacimiento de las candidaturas de Ramon Masià, Enric Crous y Carlos Tusquets. El Baix Llobregat tiene mucho que decir en estas elecciones -que se celebrarán del 2 al 7 de mayo de forma remota y el día 8 presencialmente en las delegaciones de Sant Feliu y L'Hospitalet- por la cantidad de empresarios comarcales que van en las listas de Masià, Crous y Tusquets, las favoritas.

Miquel Valls, después de 17 años ininterrumpidos presidiendo la Cambra de Comerç de Barcelona -donde se incluyen todas las comarcas menos el Bages y el Vallès Occidental, que tienen cámaras propias-, ha decidido no presentarse a la reelección. Este hecho ha desencadenado un nuevo escenario en el que los empresarios han roto las reglas no escritas del 'fair play'.

Compiten entre ellos con tres cabezas de lista que representen a las microempresas, en el caso de Ramon Masià; el continuismo con toques secesionistas de Enric Crous, y la "innovación" por la que apuesta Carlos Tusquets.

Soler i Sauret con Crous

La empresa de autobuses del centro del Baix Llobregat, Soler i Sauret, entra en las listas de Crous con Joan Soler, representante, además, de Pimec en el Baix Llobregat. A pesar de que el candidato ha repetido en varias ocasiones que no tiene nada que ver con la política, diferentes representantes de la Cambra de Comerç han aseverado que algunas de sus intervenciones en los plenos iban orientadas al empresariado secesionista. De hecho, en esta candidatura se encuentra el director general de Bonpreu, Joan Font, conocido por dar su apoyo al procés independentista

.

Roca con Tusquets

La candidatura de la "innovación", como la definen sus partidarios, cuenta con Roca Sanitarios en sus listas, de la mano de Ramón Asensio, y el apoyo de Seat. Además de estas empresas de la comarca, Rosa Fiol y Santiago Ballesté, de AEBALL, también son candidatos al pleno de la Cambra con Tusquets. Esta es la lista que más altera al círculo independentista y se postula como represente de "toda la sociedad civil emprendedora".

Valls no se presenta a la reelección | Cambra de Comerç BCN

Calbet con Masià

El director general de Electrodomésticos Calbet, Joan Carles Calbet, se ha postulado como una de las caras visibles de la comarca en la candidatura encabezada por Ramon Masià. La histórica empresa de Viladecans da su apoyo al representante de las microempresas –que son el 97% del tejido empresarial provincial- y la competitividad de las compañías catalanas, aumentando el papel de la Cambra como "lobby activo" ante las administraciones.

Con todo, el Baix Llobregat y L'Hospitalet serán de nuevo decisivos para lograr estos 40 asientos en juego, por su gran tejido empresarial, ya que tienen una gran cantidad de electores de los 423.145 con derecho a voto en estos comicios, el tercer censo más grande de Cataluña.

Sant Boi reivindica modernizar los polígonos con “barraquismo industrial”

El Ayuntamiento pide un pacto de Estado para que las infraestructuras queden protegidas de las políticas partidistas

Pere Macías aconseja a los municipios que den facilidades para que la instalación de energías renovables sea inmediata

Juan Carlos Valero

En el cruce de caminos de Sant Boi en una comarca situada en el centro de la cadena logística catalana, el primer teniente de alcalde del ayuntamiento, el socialista José Ángel Carcelén, reclama la necesidad de una mayor gestión urbanística que permita que los polígonos industriales de los años 60, “que padecen barraquismo industrial”, puedan modernizarse para adaptarse a las actuales necesidades. Una reclamación que Carcelén amplía al resto de infraestructuras, con la exigencia de un pacto de Estado “para que no sean moneda de cambio de las políticas partidistas”.

Sant Boi tiene, lamentablemente, una larga experiencia en ser víctima de los vaivenes políticos en torno a las obras públicas. Un ejemplo lacerante es la paralización desde hace años de las obras de la variante de la C-245 que debe unir la Ronda Litoral con la C-32. Unas obras que pertenecen a la pata sur de las Rondas y que debían haberse ejecutado en 1991, antes de los Juegos Olímpicos. De eso hace ya…¡28 años!

Carcelén hizo pública esta reclamación en la décimosexta mesa del Ciclo de Infraestructuras como eje del desarrollo económico de la comarca que patrocina El Llobregar, en la que se realizó un DAFO (debilidades, amenazas, fortalezas y oportunidades) del Baix Llobregat como territorio logístico. Enric Ticó, presidente de CIMALSA; la empresa pública catalana responsable de la logística, reconoció “graves déficits de gestores urbanísticos en Cataluña” porque “gestionar un plan de mejora y regeneración es lo más difícil y al tiempo lo más importante urbanísticamente”.

La logística supone el 14% del PIB

Reveló que esta actividad económica que se centra en el transporte de mercancías supone el 14% del producto interior bruto (PIB) de Cataluña, con más de 162.822 empleos repartidos en 27.800 empresas, de las que un 80% se dedica al transporte de mercancías por carretera, dado que este medio supone tres cuartas partes del tráfico, frente al 23,8% del barco, el 2,6% del ferrocarril y el 0,01 del avión. Un extremo que enciende las luces de alarma del necesario cambio hacia una mayor sostenibilidad para frenar el cambio climático.

A pesar de que Cataluña dispone de 7 millones de metros cuadrados de naves, están prácticamente todas ocupadas, sobre todo en nuestra comarca, con el consiguiente aumento de precios que conlleva tanta demanda. Pero no se puede ocupar más territorio en el Baix Llobregat, porque es un bien escaso y por ello hay que reprogramar, mediante gestión urbanística. En eso coincidieron todos los ponentes de la mesa: el suelo es finito y se tiene que proteger mediante planificación. Máxime, cuando se trata de un territorio único y presionado por muchos servi-

Sentados a la mesa del Ciclo de Infraestructuras, de izquierda a derecha: Pere Macias, presidente del Cercle d’Infraestructures; Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi; Enric Ticó, presidente de Cimalsa, y Juan Carlos Valero, periodista y director de BCN Content Factory | Aj. Sant Boi

Sant Boi lleva esperando casi 30 años las obras de la variante de la C-245 | PEMB

Macias: “**Cataluña** es la comunidad más **retrasada** en materia de **energías renovables**”

Pasa a la página siguiente

Un repóquer de cumbres refuerza la capitalidad del comercio mundial

La Cámara de Comercio ha advertido que la ausencia de suelo logístico en el área metropolitana de Barcelona "amenaza" nuestro potencial para acoger nuevos centros de distribución para el sur de Europa, porque ya no se disponen de grandes superficies de uso logístico, de entre 50.000 y 100.000 metros cuadrados, una circunstancia que se manifestado después de las operaciones formalizadas para instalar grandes almacenes de Lidl y Decathlon en la Zona de Actividades Logísticas (ZAL) del Puerto, en el término municipal de El Prat, con inversiones superiores a los 150 millones de euros y cuyas obras se ejecutarán durante este año y 2020.

Y es que el área metropolitana barcelonesa es una ubicación de éxito como puerta de entrada al sur de Europa. Hasta el punto de que en el mes de junio, el Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) ha organizado, de forma excepcional, un repóquer de cumbres de comercio mundial. Al Salón Internacional de la Logística (SIL), la feria líder de Logística, Transporte, Intralogística y Suply Chain del Sur de Europa, se unirá la Cumbre Mediterránea de Puertos, el quinto congreso mundial de Zonas Francas de la WFZO, que por primera vez se celebrará en Europa, así como el Congreso Alacat, el mayor de agentes de carga y operadores logísticos de América Latina, y el tercer congreso internacional de operadores económicos autorizados (OEA), aduaneros y logísticos. El SIL se celebrará conjuntamente con eDelivery Barcelona Expo & Congress y el InTrade Summit BCN.

Tamaña concentración de delegados supondrá una oportunidad de primer nivel para que nuestras empresas realicen contactos y abran sus posibilidades de exportación. El delegado especial del Estado en el CZFB, Pere Navarro, ha suscrito acuerdos con el FC Barcelona y otras entidades para que la ciudad acoja a los miles de delegados de todo el mundo participantes en esas cinco cumbres del comercio internacional, ya que, en su opinión, Barcelona debe aprovechar esta oportunidad después de los Juegos Olímpicos para recuperar posiciones en el concierto internacional.

"Ticó: "El Port de Barcelona es cada vez más el puerto del Baix Llobregat"

Viene de la página anterior

cios que la capital ya ha desplazado hacia nuestra comarca, como es el caso del Puerto de Barcelona, que Enric Ticó reconoció que "es cada vez más el puerto del Baix Llobregat, porque el peso de sus actividades se sitúa en su costa", mientras en Barcelona se queda el puerto deportivo y los cruceros.

Después de advertir que "Cataluña es la comunidad española más retrasada en materia de energías renovables", Pere Macias sostiene que ante el fin de la energía nuclear, los ayuntamientos "tienen la obligación de no hacer grandes discursos retóricos de sostenibilidad (refiriéndose a Barcelona), mientras obstaculizan la inversión de energías renovables en los domicilios privados". Por ello, invitó a los municipios a conceder licencias para instalaciones fotovoltaicas de "forma inmediata".

La ampliación de Fira en LH blinda el Mobile y costará 190 millones

El acuerdo de ampliación de Fira Gran Via (arriba) ha recogido un amplio apoyo institucional | BCN Content Factory

Consenso institucional y privado para afrontar una inversión de 380 millones, incluida la reforma del recinto de Montjuïc

L'Hospitalet se endeuda en 52 millones de euros, cantidad similar a la que aportará el AMB que dirige el alcalde de Cornellà

Juan Carlos Valero

En el momento oportuno, las instituciones y el empresariado catalán han escenificado un nuevo consenso para impulsar y financiar una nueva ampliación del recinto de Fira de Barcelona en L'Hospitalet. Los nuevos 60.000 metros cuadrados que se estrenarán en 2024 frente al emblemático Hotel Porta Fira, en la avenida Juan Carlos I, al otro lado de la entrada principal de Fira de Barcelona, ya han logrado el efecto esperado: el consejero delegado de la GSMA, organizadora del Mobile World Congress (MWC), John Hoffman, ha reconocido que cuando finalice el actual contrato, en el año 2023, el recinto de ferial de Gran Vía "será una referencia mundial" y "el lugar idóneo" para seguir celebrando la mayor feria de tecnología móvil del mundo.

> El **nuevo pabellón** estará unido al 'hall' del principal mediante una **pasarela** elevada sobre la avenida Juan Carlos I

El nuevo pabellón estará unido al "hall" del prina 300.000 metros cuadrados y coloca a L'Hospitalet en la Champions League de ferias europeas, al ascender el de Fira de Barcelona de la actual novena posición a la quinta. El terreno de L'Hospitalet donde se levantará el nuevo pabellón y un edificio para oficinas y servicios también de usos feriales, tiene 40.000 metros cuadrados de superficie y ahora está ocupado por una gran tienda de Porcelanosa. La alcaldesa Núria Marín reconoció que está buscando una nueva ubicación en la ciudad "igual o más emblemática" para que se traslade ese establecimiento.

¿Quién paga las inversiones?

La ampliación ferial en L'Hospitalet supone una inversión de unos 190 millones de euros, cantidad que se dobla hasta los 380 millones para también remodelar el recinto ferial de Montjuïc en Barcelona, para, por ejemplo, convertir en peatonal la avenida Maria Cristina e incluso edificar viviendas de protección oficial, según ha avanzado la alcaldesa Ada Colau. Estos 380 millones se pedirán al Banco Europeo de Inversiones (BEI) a través de la sociedad Fira 2000, que fue constituida en el año 2006 para levantar los actuales recintos de Gran Via en L'Hospitalet, una idea cuyas bases fueron sentadas en 1995 por los alcaldes de Barcelona y L'Hospitalet, Pasqual Maragall y Juan Ignacio Pujana.

Desde el año 2006 se han invertido 850 millones en L'Hospitalet, de los que todavía quedan por devolver 525 millones, en un plazo que vencía, en principio, en el año 2.037. El nuevo préstamo de 380 millones obligará a ampliar el plazo de devolución, según ha avanzado el presidente de Fira 2000 y secretario de la conselleria de Economía de la Generalitat, Albert Castellanos. La operación supone que las instituciones catalanas asuman una deuda conjunta de 905 millones de euros, de los que el Ayuntamiento de L'Hospitalet tendrá que aportar algo más de 52 millones, idéntica cantidad que también afrontará el Área Metropolitana de Barcelona (AMB), cuyo vicepresidente ejecutivo es el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, por poner los dos ejemplos más próximos a nuestro territorio.

El acuerdo de ampliación ha sido firmado por el presidente de la Generalitat de Cataluña, Quim Torra, que ostenta el 53% de la sociedad Fira 2000 y, por lo tanto, el Govern aporta en esa proporción; la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, cuyo Ayuntamiento se responsabiliza del 23%; el AMB (5,7%), también representado por Colau; la alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, cuyo Ayuntamiento aporta 5,7%; el presidente de la Cámara de Comercio de Barcelona, Miquel Valls, también con el 5,7% y el presidente de la Diputación de Barcelona, Marc Castells, con otro 5,7%. El protocolo también ha sido firmado por el presidente de Fira de Barcelona, Pau Relat.

Cien millones para la factoría del siglo XXI en Zona Franca

El Consorci empieza este año las obras de una "fábrica de oportunidades" de 72.500 metros

La primera fase se inaugurará en 2020 con una superficie de 17.500 metros cuadrados

El 3D Incubator es la semilla de un complejo con laboratorios de movilidad y robótica

J. C. V.

Por primera vez no vamos arrastras en una revolución tecnológica. El área metropolitana de Barcelona, y en especial su lado sur que ocupamos el Baix Llobregat y L'Hospitalet, es en estos momentos la punta del cambio. Estamos en la mejor posición para liderar la revolución tecnológica al sur de Europa. Una revolución que transforma todo: desde las relaciones personales a la política y la industria.

Los cambios atravesados por la tecnología ya se están materializando en la incubadora de fabricación agregada o impresión en 3D que acoge a una treintena de "star-ups" en la sede del Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (FZFB) como semilla de una transformación mayor. Efectivamente, el delegado especial del Gobierno en el CZFB, Pere Navarro, ha anunciado una inversión de cien millones de euros para levantar en ese polígono "una fábrica de oportunidades" tecnológicas para la industria 4.0. Se trata de una revolucionaria nave tecnológica de más de 72.500 metros cuadrados que aspira a convertirse en el referente de la innovación en el sur de Europa.

La primera fase de esta iniciativa, bautizada como DFactory, empezará a construirse este año con un primer espacio de 17.500 cuadrados que se estrenará en 2020. Y en una segunda fase se ampliarán las instalaciones hasta alcanzar la extensión total de 72.500 cuadrados. La imagen de esta "fábrica de oportunidades" será disruptiva, pero conservará algunos elementos industriales y modernistas con el objetivo de no perder los orígenes. En su interior se alojarán iniciativas tecnológicas, laboratorios y "start-ups" de negocios digitales, con especial énfasis en la robótica y la movilidad.

Navarro señala que el proyecto DFactory, situado en el corazón de la Zona Franca, generará muchas oportunidades para nuestro territorio, "porque al margen del beneficio económico, es importante el beneficio social". Y en ese punto, subraya que es fundamental la colaboración entre instituciones y empresarios con vocación de servicio público, en la línea del modelo de colaboración público-privada barcelonés.

El concepto de industria ha cambiado enormemente. En la primera revolución, las fábricas se colocaban fuera de los ámbitos urbanos. Ahora, con la industria 4.0 se produce un retorno a las ciudades. Navarro avanza que el segundo cambio de esta revolución es la manera de fabricar, con una logística diferente. Hasta el punto que se pueden fabricar bajo demanda piezas mediante las impresoras 3D, y hacerlo en el mismo lugar donde se necesiten. Piezas que serán utilizadas en el mundo de la sanidad, por ejemplo, y en los bienes de equipo. Será un nuevo mundo. Y está naciendo aquí al lado.

Pasado y presente de Caprabo. Primera tienda inaugurada en 1959. En el recuadro, el mismo establecimiento 60 años después | Caprabo

Caprabo cumple 60 años

La primera tienda de la cadena revolucionó el comercio con la introducción del autoservicio

La marca desembarcó en la comarca en 1996 con un establecimiento en Gavà

En el Baix y L'Hospitalet cuenta con 49 supermercados, dos de ellos en mercados

Redacció

Hace seis décadas que Caprabo abrió su primer supermercado. Lo hizo en Barcelona, en concreto en el 318 de la calle Sant Antoni Maria Claret. Un concepto de tienda rompedor que introducía el autoservicio y marcaba la senda al resto de marcas. Sesenta años más tarde, Caprabo ha celebrado la efeméride con la colocación de una placa conmemorativa en esta primera tienda y una exposición de fotografías *in situ* para que los clientes den fe de los cambios que ha experimentado la misma. Una superficie comercial que fue bautizada con el anagrama formado por las iniciales de las tres familias fundadoras: Carbó, Prat y Botet. Caprabo.

El director general de la compañía, Martín Gandiaga, asegura que 60 años después de su fundación,

> La marca proviene de juntar las iniciales de los fundadores: **Car**bó, **Pra**t y **Bo**tet

Caprabo "tiene una gran oportunidad para recuperar sus valores fundacionales". Así mismo, Gandiaga asegura que Caprabo "representa la historia del comercio en Cataluña y tiene voluntad de continuar siendo el referente en un mercado cada vez más competitivo".

Sin embargo, y pese a nacer en 1959, todavía tardaría casi cuatro décadas en llegar al Baix Llobregat. Lo hizo en 1996 con una tienda en la Autovía de Castelldefels, en el término municipal de Gavà, un establecimiento que a día de hoy sigue abierto. Desde entonces, la marca ha inaugurado hasta 49 supermercados en el Baix Llobregat (39) y L'Hospitalet (10), dos de ellos ubicados en mercados municipales de Cornellà y Molins de Rei. En total, la marca gestiona una red de 320 supermercados en toda España.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Aniversario con novedades

Coincidiendo con la efeméride del 60 aniversario, Caprabo está inmerso en un proceso de transformación y reorganización, poniendo especial énfasis en la innovación y la producción de proximidad. “Caprabo inicia una nueva etapa como compañía renovada, con tiendas más competitivas, trabajadores mejor formados y con apuestas de valor añadido”, explica Gandiaga.

De hecho, a finales de este año la compañía contará con unos 120 supermercados de nueva generación, esto es, más del 40% de su red de tiendas, para así ganar en competitividad y adaptar sus supermercados a la innovación y a las necesidades del consumidor.

Por otro lado, el año que viene Caprabo estrenará una plataforma destinada de manera específica a gestionar productos frescos que distribuye todos los días en sus supermercados. Estará ubicada precisamente en la comarca, en El Prat, en la ZAL. Supondrá una inversión de 20 millones de euros y tendrá 24.000 metros cuadrados de superficie. Además, también gestionará el negocio de venta online de Capraboacasa y se constituirá como la nueva sede central de la compañía.

> **Caprabo** invierte **20 millones** de euros en su nueva **sede** en **El Prat**

Además, aprovechando el 60 aniversario, Caprabo recupera el tradicional logotipo de la compañía. Esta imagen con tres bolas sustituyó al logo de ‘comecocos’ en abril de 2007. También ha incluido el número 60, en referencia al aniversario.

Para celebrar la efeméride, Caprabo tiene previsto llevar a cabo un combinado de acciones destinadas a consolidar sus vínculos con instituciones y agentes sociales del entorno, sus trabajadores y clientes, a los que tiene previsto ofrecer ofertas especiales de aniversario, concursos y otras promociones.

La marca cuenta con 49 supermercados en el Baix Llobregat y l’Hospitalet. Arriba, un centro en Sant Boi. Abajo, otro de Esplugues. | Caprabo

3,7 millones de gracias
Este es el número de visitas durante todo el año 2019 a nuestra página web
Fuente: Google Analytics
www.el//obregat.com

Seat pisa el acelerador mientras a Nissan se le cala de nuevo el motor

Crece la producción de la compañía de Martorell, pero por contra la de El Prat reduce su fabricación en 55.300 nuevas unidades desde 2014

No obstante, el Baix Llobregat sigue creciendo como principal centro de producción de vehículos de España

Carlos Manzano

El Baix Llobregat se consolida como motor automovilístico catalán. Las dos grandes plantas de producción de los dos gigantes del automóvil, situadas en Martorell y El Prat, fabrican más de medio millón de vehículos al año. Sin embargo, en la manufactura de coches Seat, perteneciente al grupo alemán Volkswagen, le lleva la delantera a la japonesa Nissan –integrada en el grupo francés Renault- tras el último anuncio de la compañía de Martorell de trabajar incluso los fines de semana de marzo para poder satisfacer la demanda de nuevos coches.

Seat fabricará 4.300 coches más este mes, principalmente modelos Ibiza y Arona. También pasará de producir 95 vehículos híbridos de gasolina diarios a 250, una clara apuesta por la transición energética de la que tanto se habla en nuestros días. Por su parte, la fábrica Nissan –que es la principal de la compañía en España- trabaja al 38% de su capacidad, hecho que viene acompañado de reclamaciones y dudas de la plantilla por el porvenir de la fábrica. Esto se produce después de estar cuatro años fabricando cada vez menos turismos y una reducción de prácticamente 200 empleados.

Tecnología 5G: el futuro de Seat

La compañía de Martorell fue galardonada en febrero como Empresa del año 2018 por su consolidación en el territorio y apostar por el nuevo talento y el desarrollo tecnológico. No es de extrañar que cada año salgan por las puertas de la fábrica de Seat más de 443.000 unidades nuevas, cosa que crea un impacto económico en el norte de la comarca y da trabajo a más de 7.000 personas.

Sin embargo, la firma catalana ha ido un paso más allá con la presentación de su nuevo modelo en el Mobile World Congress de L'Hospitalet. La propuesta de Seat va orientada a la movilidad eléctrica, encabezada por el desarrollo de la plataforma MEB que está perfeccionando junto a Grupo Volkswagen. El nuevo modelo que liderará la movilidad urbana del futuro saldrá a la venta, previsiblemente, a finales del próximo año.

En este gran evento que aglutina toda la conectividad, inteligencia artificial y, en definitiva, los principales avances en tecnología, Seat ha presentado sus trabajos, realizados con Telefónica, para impulsar a Barcelona y su área metropolitana como la gran ciudad de la tecnología 5G en el mundo. Por ello, la marca pone en marcha la prueba piloto '5G Connected Car' para ensayar cómo será en los próximos años la comunicación entre el coche y el resto de integrantes del paisaje urbano, con el fin de lograr una conducción autónoma y cooperativa plena.

Seat ha presentado en el Mobile World Congress el 'mínimo', un vehículo que se podrá conducir a partir de 16 años pensado para la movilidad urbana | Seat

Un trabajador con un exoesqueleto de lumbares en el centro de recambios de Nissan en El Prat | Nissan

> La consellera d'**Empresa** Àngels Chacón ha **prometido invertir** en la planta de **Nissan** de **El Prat**

Nissan se cala

Nissan, en cambio, no parece acabar de arrancar en Europa. Los últimos cuatro años -en los que Seat se ha dedicado a reestructurar su forma de producir e innovar- han sido delicados para la multinacional japonesa, que ha quedado en un segundo plano. Además de los datos que confirman la bajada de producción en 45.300 unidades desde 2014, este año se fabricarán todavía diez mil coches menos, tan solo 72.500.

Las estimaciones, a pesar de la promesa de la consellera de Empresa, Àngels Chacón, de invertir en la planta de El Prat, auguran un 2019 complicado para la marca nipona, que solo trabajará al 30% de su capacidad. Esta tendencia de Nissan, si no consigue reestructurarse e ir al alza, podría acabar con el cierre definitivo de la planta de producción. La marca española y la japonesa, o el grupo alemán y el francés, luchan por mantener su fuerza en la comarca y, de momento, Seat va ganando la carrera.

FRANCISCO MORÁN. Hospitalense. Presidente de Equivalenza y mejor CEO en franquicia catalán.

“Si conviertes tu trabajo en un hobby vas a disfrutar mucho más de la vida”

Charlamos con Francisco Morán sobre su trayectoria empresarial y sus experiencias

Ha sido premiado por la Asociación Catalana de Franquicias por su labor en este ámbito

“He tenido la mala suerte de no fracasar”, dice, ya que reconoce que es algo positivo

F. J. R. Baena

Forrarse con 18 años con una idea propia. Y de aquí, al éxito en los negocios. A grandes rasgos, y sin entrar en detalle, este podría ser un resumen de la trayectoria del hospitalense Francisco Morán, cabeza visible, entre muchas otras, de la marca de perfumería y *beuaty* Equivalenza, con sede en la segunda ciudad de Cataluña y una de las multinacionales catalanas más importantes, con presencia en más de una quincena de países y 700 tiendas abiertas. Sin embargo, el perfil de este empresario criado en Bellvitge y Santa Eulàlia es más amplio y toca varias teclas.

Las franquicias

Recientemente ha sido galardonado con el premio al mejor CEO en franquicia por la Asociación Catalana de Fraquicias. “Agradezco que me hayan reconocido una labor de tantos años en el mundo de las franquicias”, comenta a El Llobregat. Un ámbito este, el de las franquicias, que define como “complicado” pero a la vez “atractivo”, puesto que se trabaja para dos clientes, el franquiciado y el cliente final. Además, Morán considera que en estos tiempos de renovación tecnológica, este modelo “tiene éxito”. De hecho, desde enero anda metido en un proyecto que aúna franquicias y reformas del hogar. Se trata de Aquí tu reforma, una empresa con la que pretende que “el cliente reciba el servicio que realmente se merece”, asegura.

¿Quién no ha tenido alguna vez problemas con la reforma de su casa? Plazos que no se respetan, presupuestos poco claros o finalizaciones de obra que distan mucho de lo que nos habían prometido. Ante esto y la atomización del sector de las reformas, con más de 18.000 pequeños empresarios y 17.000 millones de euros que se gastan cada año en España, Morán vio una oportunidad de negocio. Bajo el paraguas de ‘Aquí tu reforma’ hay, de momento, cerca de 30 franquiciados que suman esfuerzos para hacer del proceso de reforma “algo más agradable”, respetando los tiempos de entrega, los acabados y ofreciendo las nuevas tecnologías a los clientes, como un presupuestador *self service* o acceso a financiación.

Esta empresa forma parte del holding Homes Experience, del que Morán también es el CEO y que centra su actividad en el sector inmobiliario. Esta es la fotografía del momento, o al menos una parte. Pero todo tiene un origen, que Morán nos explica. Y es que con 18 años abrió, junto con un socio, su primera empresa. Era una escuela de repaso en Santa Eulàlia, L’Hospitalet, que, al menos a priori, tendría como docentes a los dos socios. “Fue un éxito brutal, tuvimos que contratar a 10 o 12 profesores y ganamos mucho dinero”, rememora el hospitalense. “Decidimos que eso era lo nuestro, ser empresarios”, reconoce.

Francisco Morán en su despacho en Barcelona

> “**L’Hospitalet** se está convirtiendo en un **polo** de desarrollo de **nuevas empresas**”

La comunicación

Tras el primer proyecto empresarial vino el segundo, con el mismo socio y 19 años. Fue Pursuit Press, una empresa de *clipping* y vaciado de prensa. Cada día se levantaban a las tres de la mañana para comprar la prensa y revisar periódicos, revistas, radios y televisiones. Los dosieres con las noticias e informaciones relativas a los clientes que les contrataban estaban listos a las ocho de la mañana. Un trabajo ingente para el que llegaron a necesitar dos oficinas -una en Barcelona y otra en Madrid- y medio centenar de trabajadores.

De hecho, esta no fue la única vinculación de Morán con el mundo de la comunicación. A finales de los 80 fundó una revista, Milla 4, que cubría la actualidad de Santa Eulàlia. “En aquella época no había muchas publicaciones en el Baix y L’Hospitalet, fue algo muy interesante”, recuerda. Poco después se embarcó en la creación de una red de diarios en la comarca, de los que tan solo pudieron elaborar un número cero.

Emprender, emprender

Con todo, un espíritu inquieto que invita a los jóvenes a ser osados. “Tienen algo importante, que es tiempo y pasión. Hay que perder el miedo al fracaso”, les aconseja, a la vez que define el emprendimiento como “lo más bonito que puede haber”. “Si conviertes tu trabajo en un *hobby* vas a disfrutar muchísimo más de la vida”, sostiene. La invitación a emprender no es baladí, puesto que considera que Barcelona es un buen lugar para ello. “He tenido la mala suerte de no fracasar”, afirma, ya que considera que el fracaso ayuda a mejorar. “Cuando hacemos selección de talento, si han tenido fracasos para nosotros es algo muy positivo, porque nos van a aportar ideas de cómo no hacerlo”, detalla.

Por último hablamos de L’Hospitalet, ciudad con la que mantiene una vinculación familiar “bastante fuerte”. “Se está convirtiendo en un polo importante en el desarrollo de nuevas empresas, sobre todo alrededor de Plaza Europa”, sostiene.

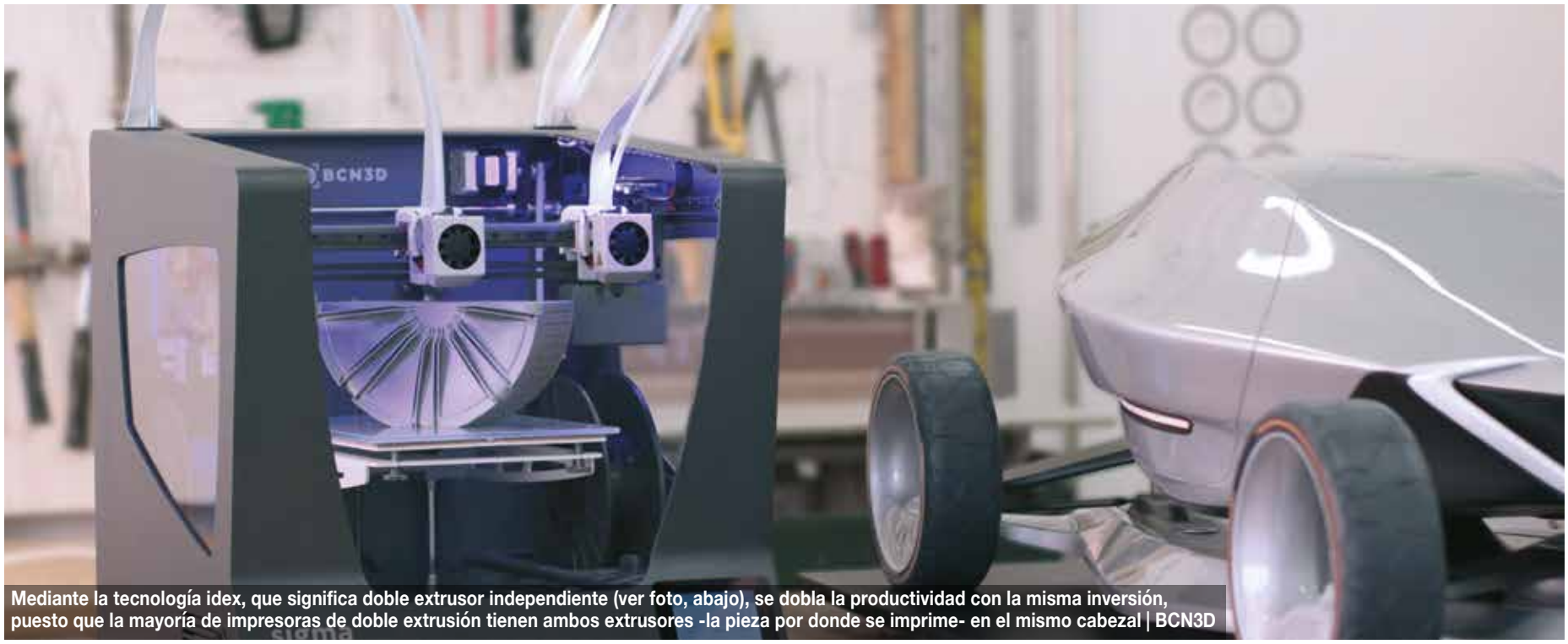

Mediante la tecnología idex, que significa doble extrusor independiente (ver foto, abajo), se dobla la productividad con la misma inversión, puesto que la mayoría de impresoras de doble extrusión tienen ambos extrusores -la pieza por donde se imprime- en el mismo cabezal | BCN3D

La punta de lanza de la impresión 3D arraiga en el Baix

Sant Esteve Sesrovires será de nuevo el escenario de la competición el 24 de marzo

El evento es fruto del trabajo de internos del centro penitenciario de Brians 2

Francesc Perearnau

Del Baix Llobregat al mundo. Esta es la filosofía de BCN3D, una startup nacida en 2012 que aspira a quitarse el cartel de empresa primeriza y ponerse el de referente tecnológico comarcal e internacional. Se dedica a fabricar impresoras 3D de escritorio, y lo deben de hacer bien, puesto que tienen clientes por todo el mundo. Además, están preparando el salto a China, Brasil y Turquía, mercados inmensos con muchas posibilidades de negocio. Este paso adelante es fruto de una ronda de financiación de 2,7 millones de euros de este mismo año, que les permitirá salir del paraguas de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) -donde están ubicados, en concreto en el edificio RDTI del Campus de Castelldefels, en el que ocupan una planta entera- y volar solos. No obstante, la empresa no olvida sus orígenes y su vinculación con el Baix Llobregat. Su CEO, Xavier Martínez Faneca, es de Sant Boi, aunque ahora se ha mudado a Castelldefels, mientras que el resto del equipo, unas 90 personas, son de alguna ciudad del Delta. “Tenemos la intención de quedarnos en el Baix Llobregat, sea en Castelldefels, Viladecans o Sant Boi”, asegura Martínez Faneca que, además, recuerda que sus principales proveedores son de Sant Boi, Santa Coloma de Cervelló o Mollet. Mirada internacional y los pies en el suelo, en el del Baix más concretamente, es la marca de la compañía.

En el edificio del Campus del Baix Llobregat de la UPC en Castelldefels cuentan con una sala de ensamblaje y de prueba de impresoras con pequeños muñecos, para testearlas antes de ponerlas a pleno rendimiento, y otras dos de producción de piezas para sus impresoras y para componentes de empresas, además de otro espacio de diseño y mejora de los prototipos.

Un trabajo reconocido en diversas ocasiones. Una de las últimas en junio, en el marco de los 3DPI Awards, cuando fue galardonada con el Premio a la Mejor Apli-

Pasa a la página siguiente

Una fotografía del equipo de BCN3D, con muchos integrantes que proceden de la comarca (arriba), liderados por Xavier Martínez Faneca (abajo), CEO de la compañía | Cedidas

Viene de la página anterior

cación de Salud de 2019. Lo compartieron con el equipo de la Universidad de Girona por un proyecto contra el cáncer de mama. Los investigadores gerundenses consiguieron separar células madre, responsables de recaídas en la enfermedad, mediante unas matrices tridimensionales fabricadas con la impresora 3D Sigma de BCN3D. Un avance médico que demuestra las infinitas posibilidades de la fabricación 3D.

Tu propia fábrica en casa o en la oficina

Para Martínez Faneca, las ventajas de la impresión 3D sobre la fabricación convencional radican en "ser capaces de dar a una serie de empresas la capacidad de hacer unas piezas sin tener que contar con una fábrica en sus instalaciones". Así, no dependen de un tercero y, por unos 10.000 euros -que es el precio en el que se mueven las impresoras de la marca-, disponen de una máquina de fabricación 3D en su oficina o taller. "Reduces tiempo y agilizas el diseño", resume.

Entre las empresas que han entendido estas ventajas y cuentan con BCN3D están Seat o BMW, algunas de cuyos robots de fabricación de coches tienen piezas elaboradas con sus impresiones. "Tú eres tu propia fábrica", destaca Martínez Faneca, que también pone como ejemplo a Louis Vuitton, que utiliza las impresoras de BCN3D para crear una pieza "macho" con la que se facilita el cosido de las billeteras y el ensamblaje del cuero.

El CEO de la empresa detalla que el ámbito de acción de BCN3D "abarca de todo", desde la investigación, al diseño, la fabricación, el márketing, la producción y la venta. Por otro lado, remarca que su diseño es de código abierto. "Todo el mundo con las instrucciones puede crear una impresora 3D básica", afirma. Camaradería tecnológica que comienza en el mismo proceso de impresión, ya que la mayoría de piezas que imprime BCN3D son para construir otras impresoras.

> "Tenemos la **intención** de quedarnos en el **Baix Llobregat**

Para optimizar la impresión, BCN3D utiliza la tecnología IDEX, que dobla la capacidad de producción de la impresora en comparación con las impresoras 3D de escritorio convencionales. ¿Cómo lo hace? La mayoría de impresoras 3D de escritorio de doble extrusión tienen ambos extrusores -¿Y qué es un extrusor, se preguntarán? Pues la pieza que se encarga de calentar el material, colocarlo y moldearlo para imprimir- en un mismo cabezal. Ahora bien, con la tecnología IDEX se controlan ambos extrusores de manera independiente, cosa que permite trabajar de manera independiente con ambos cabezales y mejorar así la capacidad de producción.

Avances en pos de una mejora constante que les ha llevado a presentar unos beneficios de 3,5 millones de euros en 2018 y a cooperar con instituciones importantes como el Istituto Europeo di Design, el IED Barcelona, que ha implementado impresoras de BCN3D para la fabricación de prototipos y piezas funcionales. Antes, los alumnos de esta prestigiosa escuela usaban equipos básicos y métodos tradicionales de creación de modelos durante su proceso creativo, que se solía alargar más de la cuenta y no sacaban todo el potencial de los proyectos. Un potencial que, con una impresora 3D entre tus manos, parece no tener fin.

ENTREVISTA con el Delegado especial del Estado en el Consorcio de la Zona Franca, Pere Navarrocoronarà la

Pere Navarro: “Promoveré actividades culturales y deportivas en el polígono de la Zona Franca”

El Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), de la mano del delegado especial del Estado Pere Navarro como su primer ejecutivo, se ha planteado “humanizar” el mayor polígono industrial de Cataluña, al tiempo que acoge industrias 4.0 y promueve viviendas para jóvenes talentos. Quien fuera primer secretario del PSC de 2011 a 2014, también se ha propuesto convertir el área metropolitana de Barcelona en una sede mundial del comercio internacional, al hacer coincidir del 26 al 28 de junio nada menos que siete eventos complementarios. Además de la vigésimo primera edición del Salón Internacional de la Logística (SIL) y su spin-off E-Delivery, se celebrará el Congreso Mundial de Zonas Francas y también InTrade Summit BCN, evento que engloba el mayor congreso de agentes de carga y operadores logísticos de América Latina (ALACAT), el congreso internacional de Operadores Económicos Autorizados (OEAs), el MedaLogistics Summit y el encuentro de la Asociación de Zonas Francas de las Américas (AZFA). La entrevista se realizó días antes de las elecciones municipales.

J. C. Valero

¿Qué oportunidades va a generar la concentración de tantos eventos económicos a finales de junio?

Es la primera vez que ocurre una conjunción de acontecimientos de comercio internacional en una ciudad durante unos días. Supone una gran oportunidad, no solo para Barcelona, sino para todo el comercio mundial, la logística y las zonas francas porque son actividades diferentes pero com-

Pasa a la página siguiente

catedral de Praga, però n'ha fabricat per tot el món

Viene de la página anterior

plementarias. Construiremos agendas cruzadas con la expectativa de generar nuevos negocios y nuevas maneras de colaborar. Unas agendas que también beneficiarán a los agentes económicos y sociales del área metropolitana para crear aquí nuevas oportunidades.

¿Cómo va el proyecto de construir un barrio para "millennials" en el barrio de Marina, junto a L'Hospitalet?

Es un planteamiento teórico que tenemos que aterrizar físicamente después del verano. En cualquier caso, nos coordinamos con el Ayuntamiento de Barcelona y seguiremos haciéndolo con el que se constituya el 15 de junio. El barrio Marina son 40 islas del Eixample y es el último sector de desarrollo urbano de Barcelona después del 22@ y Sagrera. Tenemos que ver lo que queremos nosotros y los protagonistas, la gente joven, para que se quede en la ciudad y también atraiga talento con nuevas experiencias, como la industria 4.0 o la equis.0

¿Qué espera de los nuevos ayuntamientos?

Desde este espacio del delta del Llobregat lo que nos gustaría es que los ayuntamientos aprovecharan el Consorci como herramienta de desarrollo económico y social con una visión metropolitana. Esperamos que se mantenga una magnífica relación con el Ayuntamiento de Barcelona, puesto que el alcalde o alcaldesa preside el plenario del Consorcio, y que haya espíritu colaboración mutua con una institución centenaria que tanto en sus orígenes como ahora, fue y es vanguardia económica y tiene vocación de continuar siéndolo. Notamos en el conjunto de la sociedad que el Consorci es poco conocido. La gente no sabe lo que somos y lo que hacemos. Formamos parte del sector público, no recibimos ni un euro de los Presupuestos Generales del Estado, administramos patrimonio público que ya está amortizado y con los recursos que generamos favorecemos al conjunto sociedad.

Otro de sus objetivos también es consolidar el polígono de la Zona Franca como un laboratorio de tecnología 5G…

Hemos hablado con diferentes empresas para ser un polígono ejemplar en aplicación de las nuevas tecnologías. Hoy la Zona Franca no son solo calles con grandes trailers, sino también conectividad, 5G, experiencias de nuevas formas de movilidad. Y todo eso lo estamos impulsando. Otro elemento que desconoce la gente es que tenemos estación de Metro y que caminando estamos a 30 minutos de la plaza Europa y del recinto ferial de Gran Vía. Queremos impulsar que este polígono sea más ciudad. Lo queremos humanizar en el mejor sentido de la palabra. La ciudad ha de saber que tiene un espacio muy grande que también puede utilizar para diferentes acontecimientos. Me gustaría impulsar actividades culturales y deportivas en la Zona Franca. No estamos acostumbrados a venir para otra cosa que no sea trabajar. Con la industria 4.0 y la tecnología regresamos al espíritu de los talleres de artesanos de la Edad Media que estaban mezclados en las ciudades junto a las viviendas. Los polígonos aparecen con la revolución industrial que expulsó las factorías al exterior de las ciudades. Te lo digo con conocimiento de causa, porque crecí pared con pared con una fábrica textil, en el centro Terrassa. Al lado de mi habitación había telares. Ahora al lado de un piso puede haber una empresa de impresión en 3D o un centro de reparto de comercio electrónico.

La entrevista tuvo lugar poco antes de las elecciones municipales del 26 de mayo

> "Nos gustaría que los **ayuntamientos** aprovecharan el **Consorci** como herramienta de **desarrollo** económico y social"

¿Qué proyectan para los terrenos de ADIF que limitan con Zona Franca y L'Hospitalet y que ahora son un vertedero?

Es un depósito de chatarra. La primera prioridad de esos terrenos es infraestructura ferroviaria. Pero también queremos saber si hay algunos espacios que se puedan reconvertir en otra cosa y que trasladen algún uso. El tema está sobre la mesa, pero tanto la presidenta de ADIF como el de RENFE, con los que me he reunido, son muy reacios a perder espacios, porque es fácil perderlos y muy complicado ganarlos para poner un tren. La incubadora es el primer ejemplo de que el Consorci ejerce de catalizador entre el mundo educativo y la industria para, por ejemplo, promocionar nuevos estudios universitarios y otear las profesiones del mañana… Tenemos contactos con diferentes universidades y también con los centros educativos de formación profesional, enseñanza que impulsamos desde esta casa. Hay grandes empresas que ya tienen sus programas propios de FP dual. También promovemos la economía circular, la aplicación de los 17 objetivos de desarrollo sostenible (ODS) de Naciones Unidas, por ejemplo en un estudio que estamos haciendo con nuestros clientes a los que alquilamos naves, para mejorar la gestión de los residuos que genera el polígono industrial. También hacemos estudios para una posible agregación de la demanda en energía, pero el "bou" es tan grande que no podemos hacerlo todo de golpe.

TWILALA I MYSTIC WEAR, talent marca Baix Llobregat que triomfa arreu del món

Gimeno i Clariana, els dos creadors de Twilala

Twilala: Un mur contra la solitud

L'Start-Up va néixer fa tres anys de la mà d'una castelldefelenca i un reusenc

L'aplicació és un punt de trobada de tribus urbanes que ofereix intimitat per parlar de tot

Carlos Manzano

Castelldefels *twelve points*, *le Baix Llobregat douze points*. Eurovisió va provocar la creació de molts grups de xat a l'aplicació Twilala, en la qual molts 'eurofans', que no poden expressar amb els amics o la parella el seu fervor pel certamen de música europea, van poder fer-ho amb persones de diferents llocs d'Espanya. Aquest n'és un exemple de com la solitud no només està en la carència de relacions íntimes o d'amistat, sinó en el fet de no poder trobar la teva tribu amb qui compartir les teves "frikades". Així ho explica Marta Gimeno, co-fundadora de Twilala, una aplicació que ja s'ha estès a 11 països des de Castelldefels.

"Twilala és la millor *app* de xat per conèixer gent que comparteix les teves aficions de forma geolocalitzada i gratuïta", exposa Gimeno, que remarca que "no només ataca la soledat, sinó també la necessitat de comunicació i socialització". D'aquesta manera, es

> **Gimeno**, co-fundadora: "La **instantaneïtat** de l'aplicació li dóna més **vida** i més **rapidesa**"

poden trobar persones afins o amb gustos semblants als teus que potser, en certs àmbits, no trobes en els teus amics de tota la vida prenent una cervesa, concretament a les grans ciutats. Tot i això, s'ha de dir que el perfil que més utilitza aquesta aplicació, tal com reconeix Gimeno, són "homes solters, d'uns 40 anys".

La instantaneïtat crea vincles

El mòbil i les aplicacions per a aquest han trencat les barreres dels fòrums d'internet. La instantaneïtat

11

són els països als quals Twilala ja s'ha estès des de Castelldefels

s'ha instal·lat a les nostres vides i cada vegada més necessitem una resposta en el menor temps possible. Per això, Gimeno explica que van "aprendre de Uolala", la seva primera Start-Up sorgida el 2011, basada a connectar a gent mitjançant una pàgina web, com "una espècie de Twitter amb quedades instantànies" però amb tocs d'altres xarxes socials com Facebook on poder "crear esdeveniments". Però van veure que li falta alguna cosa: ser instantània.

"Hi ha fòrums, però la instantaneïtat fa que estiguis més atent i això dóna més vida i més rapidesa", assegura Gimeno, qui a més recorda que els vincles es creen en les diferents temàtiques dels grups. Hi ha xats conjunts des de fans del cine fins a gent que vol sortir a ballar o comentar les sèries de Netflix. "Nosaltres quan entrem en un país creem un grup base i després són els mateixos usuaris els que en creen", remarca la co-fundadora de Twilala. És per això, que "els administradors tenen tant poder per moderar i que un grup d'astronomia, per exemple, tracti del tema i no hi hagi *spam* d'altres coses", tenint d'aquesta manera la llibertat d'expulsar usuaris d'aquell xat. També s'ha de dir que es poden mantenir converses privades amb xats de "tu a tu", com a Whatsapp, però que funcionen amb una llibertat de contacte en la seva versió Premium, sense haver d'esperar que l'altra persona accepti la teva sol·licitud per poder xatejar.

Del Baix Llobregat al món

Aquesta Start-Up va néixer el 2016, de la mà de dos emprenedors: Miquel Clariana, de Reus, i la Marta Gimeno, de Castelldefels. Ara, tres anys més tard, ja tenen presencia a 11 països, principalment a Espanya i a països de Llatinoamèrica. Compten amb més de 14.000 grups de xat creats pels mateixos usuaris i gairebé 1 milió de descàrregues de l'*app* només a Android.

L'expansió comença aquest mes al Regne Unit, primer país on han hagut de transformar l'aplicació per adaptar-la a una nova llengua: l'anglès. Gimeno es veu d'aquí a tres anys essent una "empresa sostenible" i "obrint a nous mercats", per validar la hipòtesi de "poder fer una expansió ràpida, un '*dreamteam*' il·lusionat i capaç de tot". La lluita contra la solitud té forma d'*app*, Twilala, i s'espera que des de Castelldefels arribi a tot el món.

Mystic Wear: L'èxit de les ulleres intel·ligents de Sant Climent

Mystic Wear va sortir al mercat amb un lot de 4.000 ulleres | MW

Una Start-Up baixllobregatina triomfa al món amb unes ulleres d'última generació

Permeten parlar per telèfon i sentir música amb vibracions que van a parar als ossos de l'oïda

L'empresa va sortir al mercat el passat mes de desembre amb tres socis de la comarca

C. M.

Revolució al mercat tecnològic espanyol per les ulleres intel·ligents baixllobregatines. Sergio Martínez, co-fundador de Mystic Wear, amb seu a Sant Climent, ens explica com funcionen aquestes ulleres amb les quals es pot escoltar música sense auriculars, respondre al telèfon sense treure el mòbil de la butxaca o passar cançons amb un dispositiu tàctil de la patilla d'aquestes. Tot gràcies a la nova aplicació de la conducció òssia.

Mystic Wear va sortir al mercat el desembre de 2018 amb tres socis, un de Viladecans, un altre de Sant Climent –però que es considera fill de Viladecans- i un altre de Barcelona. Ara, poc més de sis mesos després venen per internet i a escala presencial a diferents establiments de tota Espanya i a països llatinoamericans com Costa Rica, on tenen seu física. I el març havien venut bona part del primer lot. "Vam fer un estudi de mercat per a aconseguir productes que tinguessin un vessant tecnològic però que fessin alguna cosa més, per aconseguir una emprenedoria nova", ens explica Martínez per concretar com va sorgir la Start-Up amb seu social a Sant Climent. La peculiaritat d'aquestes ulleres és que porten un micròfon integrat a les patilles d'on es pot parlar per telèfon o buscar la navegació al Google Maps. A més, com que no porten altaveu, "es genera una vibració que contacta amb el crani i es trasllada directament als ossos de l'oïda interna", assevera Martínez. Tot i que aquest nou format d'escoltar música o parlar telefònicament amb els nostres amics i família no és nou, pel fet que ja existeix des de fa segles amb el diapasó que dóna la nota La, aquestes ulleres "trenquen el mur que et separa de l'exterior amb els auriculars", diuen.

La vibració es pot controlar amb el volum del mòbil o directament amb les ulleres que porten dos botons per pujar o baixar-la. "Si poses molt forta la vibració pot fer una mica de pessigolles, però a volum normal no hi ha cap sensació", sentencia Martínez respecte a l'angúnia que pot sorgir a l'hora de sentir música a través dels ossos del cap.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES

- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS TARIFAS

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paqueteria
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

La rebaja del 4,95% en el recibo del agua traerá un ahorro de 16 millones

El AMB da luz verde a la reducción de la factura del servicio del líquido elemento

16 municipios del Baix Llobregat se beneficiarán de la reducción en la tarifa

El ente metropolitano recuerda que en 4 años se ha abaratado el servicio un 9%

Redacción

El Área Metropolitana de Barcelona (AMB), capitaneada por Ada Colau, introduce una marcha en su batalla por hacer del abastecimiento de agua un servicio más asequible. El pleno de octubre del Consejo Metropolitano aprobó la ordenanza de tarifas para los 36 municipios metropolitanos que propone una rebaja del 4,95% en la factura del agua para 2020, que afectará a 16 municipios de la comarca. Esto supondrá un ahorro total de 16 millones de euros para los ciudadanos, resultado de reducir los precios propuestos por Aigües de Barcelona en diferentes partidas del servicio, como la energía eléctrica, las asesorías, los trabajos de mantenimiento para terceros y las partidas de publicidad.

Esta medida ha sido defendida por el vicepresidente de Ecología del AMB, Eloi Badia, que cree que el ente metropolitano "para y revierte los aumentos de tarifas propuestos en los últimos años por Aigües de Barcelona" y "garantiza que los ciudadanos paguen un precio más justo por un servicio básico como el agua". En este sentido, Badia ha destacado que las reducciones en la factura del agua acumuladas desde 2015 suman un 9%, lo que se traduce en 32 millones de euros de ahorro en 2020 gracias a haber acometido dichas rebajas -51 millones teniendo en cuenta el IPC acumulado-.

La batalla por el agua

Tras esta rebaja subyace la gran batalla de los comunes por avanzar hacia la remunicipalización del suministro de agua, de la que Colau ha hecho bandera desde que aterrizó en 2015 en el consistorio barcelonés. En este sentido, Badia ha recordado que esta rebaja del recibo se aplica poco antes de conocer la decisión del Tribunal Supremo sobre la creación de la empresa mixta allá por 2012, que el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña ya tumbó en su día. Aigües de Barcelona está participada por un 85% de capital privado y un 15% que pertenece al AMB, que es quien regula las tarifas.

Por todo ello, Badia ha afirmado que dichas rebajas en la factura del agua "demuestran que una gestión responsable del agua siempre se hace mejor desde la administración pública". Al hilo de este argumento, el AMB intensificó en mayo sus medidas de control sobre Aigües de Barcelona, como que la empresa suministradora de agua tendrá que comunicar al ente metropolitano los proyectos en los que quiera participar y llevar una contabilidad diferenciada de las actividades paralelas de la compañía.

> **Badia**: "La gestión responsable se hace mejor desde la administración **pública**"

Agua municipalizada

En la comarca hay casos de remunicipalización del servicio del agua como Collbató, que tiene el control del suministro desde abril de 2016. Y es que según denunciaba el Ayuntamiento, la red de tuberías del municipio perdía hasta el 56% total de los litros de agua que transportaba por falta de mantenimiento de Sorea. Una empresa que llevó la decisión a los tribunales, que finalmente acabaron dando la razón al municipio del Baix Norte en enero de 2018.

En ese contexto, los ayuntamientos de Castelldefels y El Prat de Llobregat han impulsado junto a otros 12 municipios -Barcelona, Montornés del Vallés, Sabadell, Tarragona, Cádiz, Córdoba, A Coruña, Madrid, Santiago de Compostela, Terrassa, Valencia y Zaragoza- la creación del Centro de recursos para la remunicipalización de servicios públicos locales, que nace como un espacio dedicado a recoger y sistematizar herramientas útiles a los municipios que ha decidido remunicipalizar un servicio o que lo están considerando.

Para facilitar estas herramientas el Centro de Recursos para la remunicipalización ha creado un espacio web y una intranet en la que los interesados en la remunicipalización, ya sea desde las administraciones o de otras instituciones como universidades, sindicatos, partidos políticos o medios de comunicación, podrán compartir experiencias, consultar documentos técnicos y académicos sobre la materia y formular demandas a los responsables del Centro para profundizar en aquellos aspectos que consideren más importantes.

Los municipios que impulsan el Centro de Recursos para la remunicipalización emplazan a celebrar unas jornadas el primer trimestre de 2019 para compartir el diagnóstico sobre el estado y las dificultades que encuentran las políticas de remunicipalización.

El parque de viviendas metropolitano envejece

El 60% de los ciudadanos de la metrópolis vive en edificaciones con más de 50 años

El Consejo Asesor de Infraestructuras pide someter a rehabilitación a más edificios

Redacción

El 60% de la població del área metropolitana vive en edificios que tienen más de 50 años. En la imagen, una panorámica de L'H | El Llobregat

La imagen del agujero en la pared del edificio del barrio de La Salud, en Badalona, afectado gravemente por aluminosis ha puesto en alerta a muchos vecinos de la comarca, que han caído en la cuenta de la importancia de la revisión y rehabilitación de los edificios de viviendas. En aquel caso, los inquilinos tuvieron que salir con lo puesto para proceder a su demolición, dejando atrás sus pertenencias y sus recuerdos.

Ya en su día la Agència de l'Habitatge de la Generalitat aseguró que el edificio badalonés no había pasado la Inspección Técnica de Edificios (ITE), obligatoria para todas las construcciones de más de 45 años. Este espacio de tiempo coincide con los bloques que se levantaron al abrigo del 'boom' migratorio de los años 60 y 70 del siglo pasado, cuando literalmente se construyeron barrios de nueva planta. Muchos de ellos con materiales baratos y sin las más mínimas garantías, cosa que, medio siglo más tarde, comportan dolores de cabeza a sus inquilinos. De hecho, el 60% de la población metropolitana vive en edificios que tienen más de 50 años. La portavoz del Govern de la Generalitat, Meritxell Budó, anunció a finales de noviembre que el ejecutivo catalán impulsará, a través de la Agència de l'Habitatge, la financiación de las obras de rehabilitación que hagan las comunidades de propietarios.

En la comarca encontramos el caso de los Bloques de la Florida, en L'Hospitalet, y el eterno debate sobre si hay que derribarlos o rehabilitarlos. En 2017, el consistorio puso en marcha un plan integral con la idea de rehabilitar ya no solo las edificiaciones, que presentan carencias estructurales, sino también el entorno, a través de actuaciones que promuevan e impulsen el tejido social. En 2008 el Ayuntamiento se planteó la posibilidad de derrocar los bloques. Por aquel entonces, la primera teniente de alcalde Núria Marín -antes de substituir en el cargo al alcalde Celestino Corbacho- detalló que la sustitución de los edificios se haría "de forma gradual" y que los vecinos serían "reubicados en el mismo barrio". Finalmente, aquel plan quedó en un cajón.

A principios de noviembre el Consejo Asesor de Infraestructuras de Cataluña publicó un informe acerca de la rehabilitación del parque de viviendas, en el que exigía que se equiparara al nivel de nuestros países vecinos. En concreto, en España el estoc de viviendas sometidas a una rehabilitación es inferior al 1%, cuando en Francia o Alemania esta cifra es del 1,5%. Por otro lado, la inversión pública en vivienda y servicios comunitarios bajó entre 2007 y 2017, de 4.800 millones de euros a 986, o lo que es lo mismo, del 0,4% del PIB al 0,1%, una drástica reducción que limita la eficacia de las políticas públicas de rehabilitación de viviendas.

Los datos disponibles ponen de manifiesto la necesidad de acometer reformas en el parque de viviendas. Y es que la falta de accesibilidad afecta al 16% del parque catalán, mientras que el 8% cuenta con carencias relacionadas con el estado de conservación. Y por no hablar de la baja eficiencia energética, que contribuye a malgastar energía. A nivel metropolitano, según datos de 2011 el 10% de las viviendas no llegaba a los mínimos de conservación aceptables, ya fuere por su estado ruinoso -el 2%- o bien por deficiencias varias -el 9%-.

Uno de los objetivos del PDU metropolitano

El Plan Director Urbanístico (PDU) metropolitano, que está en su fase de participación ciudadana, contempla entre sus objetivos avanzar en la rehabilitación de viviendas en el área metropolitana. Lo hace ante la constatación de que se ha priorizado la obra nueva y desatendido la rehabilitación. "Es extremadamente relevante hacer frente al envejecimiento gradual del parque de viviendas, con las consecuencias de confort y de carácter ambiental que se dereiven", aseguran los técnicos del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) en la memoria de avance del PDU metropolitano.

> "El AMB considera **relevante** hacer frente al **mantenimiento** de los pisos antiguos

El ente metropolitano pone especial atención en la rehabilitación desde el punto de vista del comportamiento energético de los edificios, "que más allá de la ineficiencia de las construcciones y el despilfarro energético, genera problemas graves de confort y de salud", alertan en la memoria del PDU metropolitano.

PIEL'H: optimizar la vivienda

En L'Hospitalet precisamente han puesto en marcha un proyecto que pretende recoger información de edificios tanto privados como públicos de la ciudad a través de sensores. Con la información obtenida, relativa al funcionamiento de suministros, custiones energéticas y parámetros de contaminación, se pretende optimizar su funcionamiento y mejorar su gestión.

El objetivo es poner en marcha acciones que mejoren la calidad de vida de los vecinos y vecinas desde diversos puntos de vista. Los datos se centralizarán en una plataforma única que está impantando la Diputació y que dará servicio también al Ayuntamiento de Terrassa. Esta convocatoria se enmarca en el Plan nacional de territorios inteligentes, que incluye medidas dirigidas al tratamiento de edificios como "objetos internos" dentro de la ciudad inteligente.

El Baix, infraestructurado

Una de cada tres obras básicas pendientes de finalizar en Cataluña afectan a la comarca

Francisco J. Rodríguez

Invertir 10.000 millones de euros hasta 2023 en infraestructuras o perder competitividad. Este es el panorama económico que dibujó Foment del Treball en la presentación del informe sobre infraestructuras básicas pendientes en Cataluña, su lista del CAT-100, que agrupa el centenar de obras que son básicas para Cataluña, de las que un tercio, una de cada tres, pertenecen o guardan relación con el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Desde que se presentó hace pocos meses tan solo se ha caído una de la lista, la variante de Vallirana, abierta a principios de noviembre tras 30 años de espera.

Foment hizo un llamamiento para que se llevara a cabo una "decidida apuesta" por la inversión, especialmente en Cataluña, donde se sitúa por debajo de otros territorios del entorno. En este sentido, consideran la inversión pública como "catalizador" de la privada. Con todo, parece ser que la administración catalana recoge el guante y avisa una "recuperación" de la inversión pública para 2020. Así lo explicó a finales de octubre el número 2 de Vicepresidencia de la Generalitat, Albert Castellanos, en la sesión inaugural del ciclo de charlas que conmemora los 15 años del Cercle d'Infraestructures.

El 30% de las infraestructuras pendientes

Mientras tanto, en el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay una treintena de obras pendientes de finalizar que son básicas para el desarrollo de la comarca y del país. A algunas de ellas les faltan algunos flecos, mientras que otras están atascadas o se quedaron en un desiderátum, en documentos escondidos en cajones. Las hay también que, como lo fue la variante de Vallirana, se han convertido en nuestros particulares Escoriales. Si los vecinos de Vallirana expresaban a El Llobregat su alegría tras la apertura de la esperada variante -"No nos lo creíamos", decían-, no queremos imaginar la reacción de los del Delta cuando vean finalizada la conexión entre la C-32 y la Ronda Litoral, que obtiene el liderato en solitario de los retrasos más rocambolescos en materia de infraestructuras.

Las obras en materia de carreteras y autovías abundan en la lista de pendientes de la comarca. Destacan, además de la variante de Sant Boi, la connexión entre la A-2 y la AP-7 por Sant Andreu o el desdoblamiento de la B-224 entre Martorell y Masquefa. Por lo que respecta a las vías férreas, los accesos al Puerto y al aeropuerto, el soterramiento de Rodalies a su paso por L'Hospitalet -junto con el intercambiador de Torrassa- o el Metro del Delta son los principales proyectos que reclaman completar -o iniciar- desde Foment.

Las necesidades en el transporte público

Especial énfasis hace también el informe en la mejora del transporte público. En este sentido, reclama una serie de mejoras en la red de Cercanías de Renfe de Barcelona y denuncia "falta crónica" de inversión en un servicio que, además, señala que sufrió por la llegada del AVE a la capital catalana. El estudio de Foment apunta a "falta de fiabilidad" de las instalaciones que ocasionan afectaciones y "mala calidad del servicio". En este apartado incluye el deseado Metro del Delta, que ha de unir Castelldefels y la Zona Universitaria con una línea que atraviese Cornellà, Gavà y Viladecans.

> La patronal **Foment** denuncia en su informe una "falta crónica" de inversión en **Cercanías**

La red de metro aparece también entre las necesidades de la comarca. Destacan la unión de la L9 Sur -la que atraviesa El Prat hasta el aeropuerto- y la Norte -que va de Santa Coloma de Gramenet a Sagrera-, por el norte de Barcelona, la conexión de los tranvías -que descarriló en abril de 2018 tras el veto del Pleno de la capital catalana- y la prolongación de las líneas 1 y 3 hacia El Prat y Sant Feliu. A las puertas de un nuevo año, habrá que ver si se desempolvan estos proyectos o siguen encerrados en el cajón.

ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO
-Acceso viario y ferroviario al Puerto
-Ejecución total de la B-40
-Conexión entre la A-2 y la AP-7
-Conexión entre A-2 y la C-32
-Conexión Pallejà-Molins AP2-A2-B24
-Tercer carril A-2 de Igualada a Martorell
-Tramo de la A-7 de Vilafranca a Abrera
-Plataformas para el transporte público reservadas de Molins a la Diagonal
-Cubrimiento de la Gran Vía a su paso por LH
-Variante de Martorell
-Mejoras en Rodalies de Barcelona
-Acceso ferroviario al aeropuerto
-Metro del Delta
-Intercanviador de la Torrassa
-Cubrimiento de las vías en Sant Feliu y LH
GENERALITAT
-Estación intermodal del Baix
-Intercanviador de El Pra
-Terminal satélite de El Prat
-Interconexión redes aguas Ter-Llobregat
-Vial hacia el puerto y el aeropuerto
-Desdoblamiento B-224 Martorell-Masquefa
-Finalización L9 y L10 Metro
-Unión FGC
-Mejora capacidad FGC entre Olesa y Manresa
-Conexión de los tranvías
-Prolongación de la L3 de metro hasta Sant Feliu
-Prolongación de la L1 de metro hasta El Prat
-Paso del Trambaix por Laureà Miró y Sant Feliu (T3)
-Nuevo centro logístico de Barcelona (Abrera)

LAS PRINCIPALES INFRAESTRUCTURAS PENDIENTES QUE NOS AFECTAN

1 Terminal satélite del aeropuerto de El Prat

Proyectada desde hace más de una década, a principios de 2018 el entonces ministro Íñigo de la Serna la sacó del cajón en el que descansaba y la proyectó para antes de 2026. La terminal satélite estará conectada con la T1 a través de un tren automático bajo el suelo, a imagen y semejanza de otros aeropuertos europeos. La nueva terminal no contará, pues, con puertas de facturación ni check-in, sino que permitirá ampliar las puertas de embarque con 17 nuevos puestos para aeronaves, en principio, de grandes dimensiones.

En total, el Ministerio de Fomento calcula que se invertirán un total de 1.465 millones en este período de tiempo, entre el coste de construcción de la terminal, la conexión ferroviaria y otras actuaciones como una plataforma de estacionamiento de aeronaves, la ampliación del dique sur y un nuevo edificio de aparcamientos.

2 Conexión entre la A-2 y la C-32 en Sant Boi

Su planificación es anterior a 1991, año en que se redactó un proyecto que ha sufrido idas y venidas, noticias esperanzadoras acompañadas de jarros de agua fría, como el preconcurso de acreedores en el que entró la empresa adjudicataria de las obras en mayo de 2017, Isolux-Corsán, que tuvo que paralizarlas.

Esta infraestructura consiste en conectar la C-32 con la autovía A-2 mediante un tronco de unos dos kilómetros de longitud. También se pretende unir la C-32 y la C-31c. Una actuación que permitirá ahorrar 4,4 kilómetros de trayecto hasta el nudo del Llobregat y el anillo de rotondas de la pata sur, al que liberaría del intenso tráfico. Y es que actualmente para pasar de la C-32 a la A-2 los vehículos han de entrar en Sant Boi y pasar por la rotonda de la Parellada, donde se forman importantes caravanas. De momento, no consta que se haya iniciado un nuevo proceso de licitación.

3 Mejora de Rodalies y el Metro del Delta

El servicio de Rodalies sufre falta de inversión desde hace algunos años que, sumado a los efectos de las obras del AVE a Barcelona vienen provocando problemas en el servicio, averías y retrasos, que ha hecho que pierda pasajeros. El malestar con las cercanías movió al Ministerior de Fomento a elaborar el Plan de Infraestructuras Ferroviarias de Cercanías de Barcelona, para el período2009-2015 y con un valor de 4.000 millones de euros, de los cuales se ha invertido una mínima parte. Tras algunos accidentes sufridos últimamente en la red, Fomento y Territori han llegado a un acuerdo para que el ministerio adelante 306 millones del total de previstos en el Plan. Entre las principales actuaciones en este sentido está el deseado Metro del Delta, una línea que irá de Castelldefels a Zona Universitaria, y los soterramientos de vías en L'Hospitalet y Sant Feliu, este último ya en vías de ejecución.

4 Accesos viario y ferroviario al Puerto

Las obras del nuevo acceso viario al Puerto de Barcelona, cuyo tramo irá desde Cornellà hasta el mismo puerto, se inauguraron a finales de 2014, pero nunca acabaron de arrancar. Ahora se está redactando un nuevo proyecto que engloba los accesos viarios y ferroviarios al Puerto en una misma obra y no por separado, como en los planes iniciales -de hecho, comparten un importante trozo del trazado-. De hecho, fue la Agencia Estatal de Seguridad Viaria la que paralizó el primer proyecto al no verlo seguro. Actualmente, ambos accesos, tanto el ferroviario como el viario, están presupuestados en 473 millones de euros, de los que 182 los aportará Fomento, 77 Adif y 214 el Port de Barcelona. Este nuevo inicio, no obstante, hará retrasar una obra que forma parte de las actuaciones para tirar adelante el Corredor Mediterráneo y que quiere proporcionar un acceso al puerto con capacidad suficiente.

ENTREVISTA A PERE MACÍAS, president del Cercle d'Infraestructures

"És lògic que el Baix concentri moltes necessitats: és la porta de Barcelona"

Laureà Palmer, director de l'Auditori de Cornellà, ens rep al seu despatx, un temple de les arts escèniques i de la història del centre que dirigeix gairebé des de la seva posada en marxa. També va ser un dels fundadors de Els Comediants i va treballar a Els Joglars. Deixarà pas a un nou director d'orquestra a partir del juliol, quan es jubili. Tot i això, l'esperit d'entrega no només al món de la cultura, sinó també a la ciutat, hi romandrà, diu.

F. J. R.

La Fundació Cercle d'Infraestructures celebra 15 anys. Estem avui millor en matèria d'infraestructures que aleshores?

Evidentment estem millor, perquè tenim infraestructures que fa 15 anys no teníem. No hi havia res de les línies 9 i 10 de metro, i molts exemples més. Malgrat la crisi, aquests anys s'han construït més infraestructures.

Ho preguntava perquè sempre diu que som experts en construir infraestructures, però no tant en tenir-ne cura i gestionar-les...

És cert que hi ha hagut una descapitalització en moltes infraestructures. Això ha estat notable en la xarxa de carreteres. Tot allò que s'ha fet referent al manteniment de les infraestructures i dels equipaments, o fins i tot de la seva utilització, no ha estat suficientment bo. Hi ha hagut moltes administracions que en tenir menys diners han fet miracles per mantenir les infraestructures, però això es nota. En general estem millor, perquè s'han posat en marxa infraestructures noves, però necessitaríem un '*chute*' d'inversió pública en termes de conservació.

De fet, el número 2 d'Economia, Albert Castellanos, va anunciar a l'octubre precisament aquest '*chute*', com descriu gràficament vostè, en la inversió pública per recuperar els nivells anteriors a la crisi. Són optimistes amb aquesta notícia?

És bo que els responsables de les administracions públiques siguin conscients que la inversió pública és bona i necessària. Per tant, l'anunci crec que és bo. De fet, un dels problemes que han tingut les administracions públiques és que durant uns anys no hi ha hagut pressupostos. I quan no hi ha pressupostos és una mala notícia per a la inversió pública.

Com veu el panorama en un futur immediat?

Ara sembla que en moltes administracions s'obren possibilitats que tinguin pressupostos aprovats el 2020. Amb això, la inversió pública millorarà en totes les administracions.

Macias va intervenir en la 17a mesa del Cicle d'Infraestructures aue organitza BCN Content Factory i El Llobregat | LC

> Sempre he dit que **Rodalies** és la clau de la mobilitat metropolitana **sostenible**

El Baix Llobregat és una comarca amb necessitats d'infraestructures. En aquest sentit, a la llista CAT-100 de Foment del Treball, que assenyala el centenar d'infraestructures pendents de realitzar o acabar a Catalunya, el 30% de les obres pertanyen o afecten la comarca. Està el Baix per sota d'altres territoris pel que fa a infraestructures?

És difícil fer comparacions d'aquest tipus. El que és evident és que el Baix, per tot el que s'hi concentra, és la gran porta de Barcelona al món. El Port, l'Aeroport, les sortides de les mercaderies per ampli internacional, de cinc sortides per carretera, tres són al Baix Llobregat... La comarca és la porta de Barcelona. I és lògic que moltes de les necessitats es concentrin aquí.

Què cal fer per reduir el tant per cent de retards i obres en *stand by*?

Al Baix s'han fet unes bones inversions, i ara el que cal és fer-ne algunes de més menudes, com els accessos viaris i ferroviaris al Port, el nou ferrocarril a l'Aeroport... Són peces més petites comparades amb el que s'ha fet, però són molt necessàries.

Actuacions que han de donar resposta als reptes de futur. Hi ha estudis que indiquen que en una dècada la regió metropolitana tindrà prop de 400.000 habitants més. És evident que calen més infraestructures, però hi ha risc de malmetre el medi natural, en especial el Parc Agrari i el Delta, espais molt preuats i amenaçats per vies i ciment.

La planificació és clau. Ara s'estan fent plans importantíssims com el Pla Director Urbanístic, el Pla Director d'Infraestructures, nosaltres des de Renfe i Adif estem elaborant el Pla de Rodalies... I crec que tots ells coincideixen en una cosa: que tota aquesta nova mobilitat ha de ser sostenible.

Més infraestructures vol dir més ciment i ocupació del territori?

Totes les actuacions previstes en xarxa ferroviària no tenen cap afectació en els espais naturals. S'aprofiten els corredors o vies existents. Un dels avantatges del transport guiat és que consumeix molt menys territori que les carreteres i autovies. Si mirem una foto aèria del Baix, veurem autovies, autopistes i rondes que suposen un consum de territori absolutament brutal, però si ho compares amb la xarxa ferroviària gairebé ni les veus. Sempre dic que Rodalies és la clau de la mobilitat metropolitana sostenible.

Sant Feliu es prepara per al soterrament

Lídia Muñoz
ALCALDESSA DE SANT FELIU

A viat farà un any del 17 de gener del 2018, quan el ministre de Foment va visitar la nostra ciutat per fer públic l'acord de soterrament de les vies de Renfe al seu pas per Sant Feliu. Aquest acord, fruit de moltes lluites, de molt treball tècnic i de molta insistència política, ja és una realitat.

En aquest darrer any, des de l'Ajuntament hem dedicat molt d'esforç a fer d'aquest projecte una oportunitat única de transformació i cohesió urbana i social de la nostra ciutat. I això anirà més enllà d'aquest mandat i del següent: volem planificar amb el màxim consens el Sant Feliu del 2030.

Per això, l'Ajuntament està esmerçant els seus esforços principalment en 2 grans objectius: preparar la ciutat per a les obres, i garantir la participació ciutadana en el disseny del nou espai, un cop acabi l'obra de soterrament.

Per afrontar el repte de preparar la ciutat per les obres -que ADIF ja ha adjudicat a l'empresa ACCIONA amb un contracte de gairebé 67MEUR-, ja han començat els treballs d'adeqüació dels serveis públics a les zones properes a la traça ferroviària en el pas pel nucli urbà de la ciutat. L'objectiu d'aquests treballs previs és preparar aquestes infraestructures per a la implantació de la constructora, que s'encarregarà d'executar les obres del soterrament de les vies del ferrocarril.

La setmana vinent també s'iniciarà un ambiciós pla per generar noves places d'aparcament a la ciutat, per reemplaçar les que quedin afectades per les obres; i properament s'iniciaran les inspeccions a pisos limítrofs a l'obra, tot amb la voluntat de mitigar-ne l'impacte per a la ciutadania.

Sant Feliu es prepara, doncs, per garantir el funcionament dels seus serveis públics, i també per informar puntualment als veïns i veïnes en aquest nou període, oferint també un espai físic on rebre a qui vulgui informar-se sobre l'obra o el projecte, o sol.lucionar possibles incidències.

Pel que fa a garantir la participació ciutadana en la planificació del futur de la zona que alliberaran les vies, partim d'una bona base, doncs ja es va realitzar un procés participatiu, les conclusions del qual es van incorporar dins les bases del concurs internacional d'idees que ara està en marxa.

Un punt de partida en el que els veïns i veïnes van manifestar que volien una ciutat amb espais de trobada, espais verds, de passeig i on practicar esport. Un Sant Feliu on es potenciï el lloguer social i assequible per a joves i gent gran. Una ciutat més il·luminada, amb comerços de proximitat, petites franquícies i amb espais de restauració amb terrasses, i que integri el tramvia de forma segura per tal que la ciutadania pugui creuar la ciutat sense cap impediment urbanístic.

Amb aquestes premisses doncs, es va convocar aquest concurs internacional de projectes, que ara es troba en la segona fase, en la que les 10 millors candidatures -de les 30 que es van presentar inicialment-, han desenvolupat propostes urbanes amb un alt nivell de detall. El jurat seleccionarà les tres millors propostes finalistes i serà entre aquestes tres opcions que la ciutadania podrà decidir, en una consulta que es realitzarà el primer semestre de l'any vinent.

Les vies han esquinçat Sant Feliu durant moltes dècades i han costat la vida a moltes persones que creuaven per un pas a nivell impropi del segle XXI | El Llobregat

Potser encara no podem veure la maquinària però els temps s'estan complint i el projecte avança en el calendari previst. Això és una gran notícia per a la gent de Sant Feliu que a més, properament podrà decidir com vol que sigui el nou espai alliberat per les vies.

La cuna de la moto eléctrica está en Molins

Silence fabrica y exporta motocicletas eléctricas desde una planta de la comarca

La compañía acaba de firmar un acuerdo con SEAT para hacer la nueva e-Scooter

Redacción

El líder estatal y europeo de fabricación de motos eléctricas está en el Baix. En concreto, las fabrica en Molins de Rei y las diseña en un centro de Esplugues. Silence es una marca cien por cien Baix Llobregat que acaba de firmar un acuerdo para fabricar la nueva moto eléctrica de SEAT, la e-Scooter. Su fábrica en Molins hierve de actividad. No es para menos, puesto que fabrican un centenar de motos al día. Doce a la hora. Una cada cinco minutos. Tal como son ensambladas, salen por la puerta y un camión se las lleva hacia su destino final. Venden para particulares, pero también para empresas y otros negocios de *sharing*. De hecho, los vecinos de L'Hospitalet ya han

La fábrica de Silence en Molins, un auténtico hervidero de actividad | El Llobregat

> Silence es el líder estatal y europeo en fabricación de motocicletas eléctricas

podido familiarizarse con ellas, ya que son las que Acciona pone a disposición para alquilar. Llevan siete años funcionando, pero no ha sido hasta septiembre pasado que han lanzado su primera moto para particulares, basada en la experiencia acumulada en años de fabricar para vehículos para empresas y servicios de alquiler.

Nuevo paradigma de movilidad

Silence representa el 37% de la cuota del mercado de las motos eléctricas en Europa y el 80% en España. Se trata, no obstante, de un nicho de momento pequeño, aunque desde la empresa son optimistas con el futuro. "El cambio ya se ha producido, no tiene marcha atrás", aseguran desde la compañía liderada por Carlos Sotelo, ex corredor y participante en alguna edición del Dakar.

El cambio que comentan se refiere a la consolidación de la movilidad urbana eléctrica, que no solo reduce emisiones contaminantes en las ciudades, sino que también ayuda a ganar espacio. De hecho, aspiran a sustituir en un futuro a las motos de combustible. Aún están lejos en lo que respecta a largos trayectos en motos, inasequibles para un vehículo como los que fabrican, pero destacan los beneficios de su producto para un entorno urbano y de pequeños desplazamientos.

Son más caras que las motos de toda la vida, pero desde Silence defienden que la inversión se amortiza a largo plazo en combustible. Y es que cargar la batería de una de estas motos cuesta alrededor de 60 o 70 céntimos y cuentan con una autonomía de cerca de 100 kilómetros. Es recomendable recargarlas en algún punto habilitado para ello, aunque existe la posibilidad de subir la batería a casa para cargarla en el enchufe.

Crecimiento

Silence ha crecido exponencialmente en los últimos siete años. Si en 2012 arrancaron el proyecto con siete trabajadores, a 2019 la cifra llega a los 170. Por todo ello, la empresa está considerando la posibilidad de ampliarse a otra nave industrial, donde trasladar la producción. De momento no hay un lugar concreto escogido, aunque descartan abandonar la comarca. "El Baix Llobregat tiene una industria auxiliar brutal que nos permite fabricar la moto", destacan desde la empresa, que también pone en valor la situación de la comarca, su proximidad con Barcelona y las comunicaciones cercanas con el aeropuerto Josep Tarradellas-El Prat y el puerto.

Con el reciente acuerdo con SEAT para fabricar la nueva moto eléctrica de la compañía, Silence amplía su cartera de clientes, donde ya está Acciona, los ayuntamientos de Barcelona y Madrid y Correos, entre otras. La movilidad eléctrica crece en un panorama de ciudades congestionadas de humo y coches.

La C-245, la futura Gran Vía del Delta

Los municipios costeros y Cornellà quedarán conectados por un carril bus y otro de bici

Las obras arrancarán el próximo verano y tendrán un plazo de ejecución de dos años

El proyecto cuenta con un presupuesto total de 39 millones de euros

Carlos Manzano

La C-245 prepara su reconversión para ser la gran avenida del delta. El Departament de Territori i Sostenibilitat, el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y los ayuntamientos de Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels han formalizado un acuerdo de colaboración para impulsar las obras de integración urbana y mejora de la movilidad en la C-245. La carretera conectará los cinco municipios por carril bus y bici por tal de aumentar los usuarios en transporte público y no contaminante.

Los 13 kilómetros de actuación entre Castelldefels y Cornellà, prácticamente la misma longitud que la calle más larga de Barcelona, la Gran Via de les Corts Catalanes, integrarán la nueva C-245 en las ciudades convirtiéndola en la principal avenida de la comarca y de Cataluña. Las obras, que se licitarán en las próximas semanas y comenzarán en los meses de julio y agosto de 2020, comportarán una inversión de 39 millones de euros -10 de los cuales financiados por la Generalitat de Catalunya y los otros 29 por los cinco consistorios, con préstamos del AMB- y un plazo de ejecución de 24 meses. Del total del coste, 35 millones se destinarán aL proyecto y el resto, cuatro millones, serán para expropiaciones.

El proyecto, como bien recuerda el alcalde de Cornellà y vicepresidente ejecutivo del AMB, Antonio Balmón, nació en 2006 con una llamada ante la alerta de una carretera comarcal que estaba creciendo en el interior de las ciudades. “Desde entonces hablamos con los diferentes gobiernos de la Generalitat por tal de poner en marcha el proyecto de la C-245”, explica Balmón. La idea es que los carriles bus y bici faciliten la correspondencia con las estaciones de Rodalies, metro y TramBaix, reduciendo el uso del vehículo privado.

A la izquierda, una imagen virtual de cómo quedará esta vía después de las obras a la altura de Castelldefels. Arriba, alcaldes y representantes de los municipios afectados, tras la firma del convenio con territori | AMB

Afectaciones

En la mayoría de los tramos de la carretera habrá dos carriles bus, excepto en dos kilómetros en los que la anchura de la vía no permite su construcción. En este caso, solo habrá uno que convivirá con coches, motos o camiones. Pero las molestias de esta obra de 24 meses afectarán a muchos vecinos, especialmente por las expropiaciones que se realizarán en algunos municipios como Cornellà o Viladecans.

El Port, infraestructura de sostenibilitat per a les ciutats

Invitació a la **taula debat** del ***Cicle d'infraestructures***
Divendres, 24 de gener a les 9h al Centre Civic Palmira Domènech.
Carrer de Lo Gaiter del Llobregat, 112. El Prat de Llobregat.
(Esmorzar inclòs)

Ponents:
Mercè Conesa, presidenta del Port de Barcelona
Lluis Mijoler, alcalde El Prat del Llobregat
Pere Macias, president de la Fundació Cercle d'Infraestructures
Joan Carles Valero, periodista moderador de l'acte

Confirmar assistència a:
coordinacion@bcncontentfactory.com

ORGANITZA Fundació Cercle d'Infraestructures · BCN CONTENT FACTORY · Fòrum Empresarial del Llobregat
AMB EL SUPORT DE ellllobregat · Ajuntament del Prat de Llobregat
I EL PATROCINI DE Diputació Barcelona

SÚMATE Y CONTRATA

Vilawatt

Nuestra compañía energética,
y la de nuestr@s hij@s

Vilawatt Información: c/Doctor Reig, 81 | 666 437 249
y también en vilawatt.cat

Viladecans

EUROPEAN UNION

UIA URBAN INNOVATIVE ACTIONS

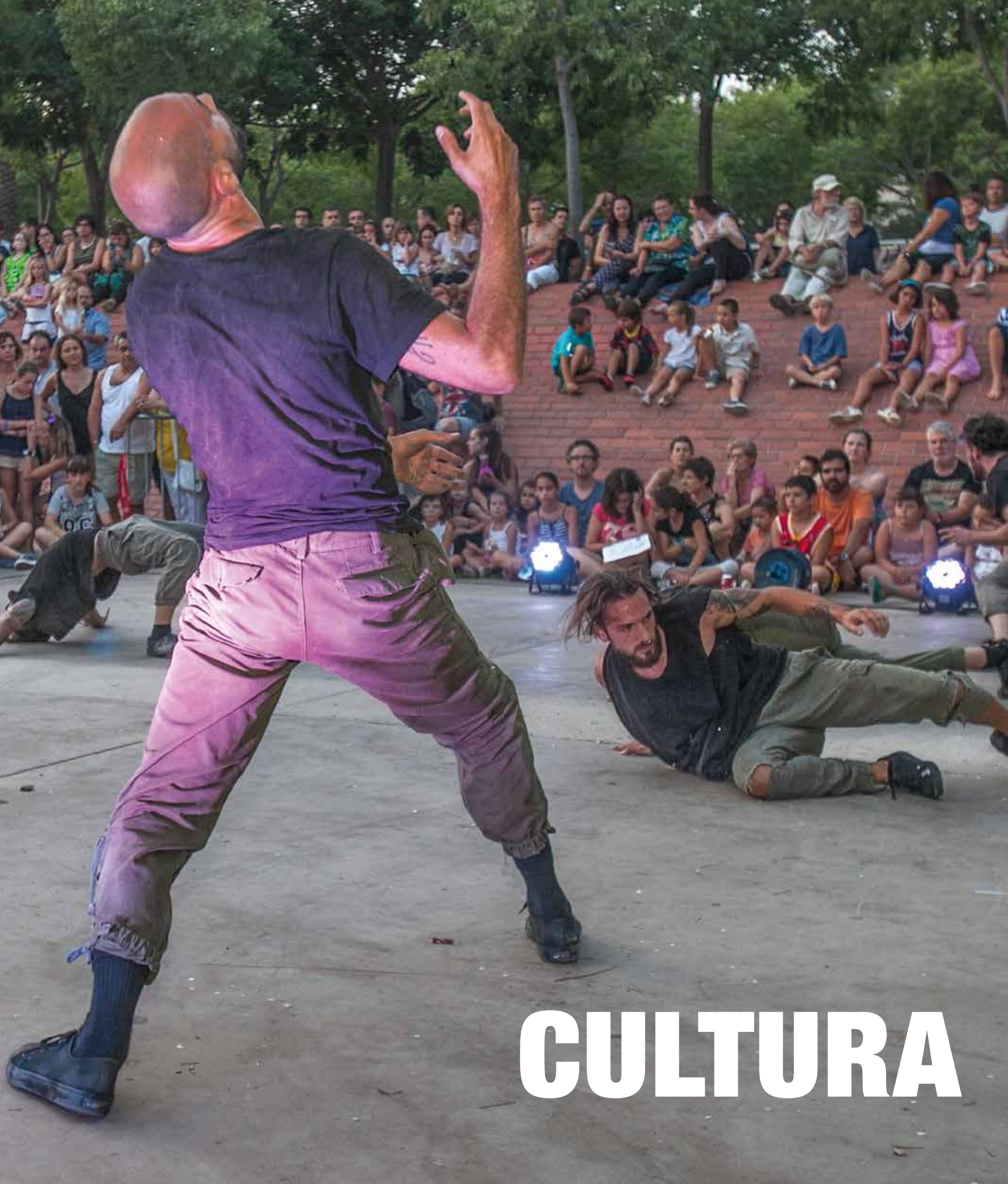

CULTURA

NEREA RODRÍGUEZ. Cantante y actriz. De Gavà, aunque ahora vive en Madrid por trabajo. Participó en OT.

“Es importante recordar de dónde venimos para saber a dónde vamos”

Nerea Rodríguez nació en Gavà el 7 de febrero de 1999. Tras años en diferentes escuelas de música de su ciudad, como el Aula de Música Soler, saltó a la fama con Operación Triunfo 2017. Fue expulsada en la décima gala del programa tras batirse con Agoney. Aunque antes de triunfar en la pequeña pantalla, Nerea ya se había presentado con 14 años a las audiciones de La Voz Kids España, donde no fue seleccionada. Tras el éxito de OT, realizó una gira de conciertos por varias ciudades españolas, junto a sus 15 compañeros de edición. Casi dos años después de su primera aparición pública, Nerea ha participado en diferentes obras teatrales y musicales como ‘La Llamada’ o ‘Aladdín’, como actriz de doblaje de algunas películas de animación y presentando su último single ‘Tu segunda opción’.

La artista está de gira con su nuevo trabajo ‘Tu segunda opción’

Carlos Manzano

Nerea vuelve a la carga, tras el éxito de OT 2017, con un nuevo *single* y diversos proyectos en el horizonte. Actualmente reside en Madrid, donde trabaja componiendo sus nuevas canciones y como actriz teatral y de doblaje, aunque asegura no haber olvidado sus orígenes en el Baix Llobregat.

La artista ha hecho un hueco en su agenda para atender a El Llobregat y explicar cómo es su nueva vida tras salir de Gavà para triunfar en la capital de España.

Nerea explica que se fue a vivir a Madrid “a raíz del musical de ‘La Llamada’”, que le hizo desfilar por los teatros madrileños y así establecerse y labrarse su futuro como artista en una nueva ciudad. “Mis proyectos ahora son ser actriz y cantante, aunque ser actriz de doblaje también es una parte muy importante en mi vida”, remarca la gavanense. Entre sus trabajos más recientes destaca poder haber hecho de Jasmine en ‘Aladdin’, algo que, según enfatiza, “fue un regalo”, y más pudiendo actuar cerca de su familia y amigos de toda la vida, en Barcelona. “La obra tuvo muy buena acogida” en la capital catalana, asegura Nerea, orgullosa del trabajo.

De dónde venimos

“Vuelvo cada dos o tres meses a Gavà, porque es donde están mis amigos de toda la vida y mi familia”, afirma Nerea. La cantante no ha olvidado la ciudad que la vio nacer y, por ello, continúa pendiente de todo lo que sucede en Gavà y sus alrededores, sostiene, a pesar de vivir a varios centenares de kilómetros de distancia, en Madrid.

De hecho, Nerea sigue en contacto con sus primeros profesores de canto, guitarra o piano, con los que inició su carrera musical. Incluso reconoce que continúa “pidiéndoles consejo”, sobre todo a aquellos con los que mejor se llevaba y con los que más aprendió en sus primeros pasos en la ciudad del Baix Llobregat. “Es muy importante recordar de dónde venimos para saber hacia dónde vamos”, asegura la exconcursante de OT.

> “**Vuelvo** cada dos o tres meses a **Gavà**, porque es donde están mis **amigos** de toda la vida y mi **familia**”

Tu segunda opción

Por lo que respecta a su faceta musical, la artista vuelve con su nuevo *single* ‘Tu segunda opción’, tras el éxito de ‘Y ahora no’. El tema, compuesto por Germán González, Nadalez y la propia Nerea, es muy personal y reivindica la progresiva liberación frente a una relación tóxica. Nerea nos explica que este single “se basa en el amor”, recordando que siempre escribe sobre cosas que le “importan” o le “han pasado”.

Nerea recorrerá en los próximos meses diversos escenarios españoles para promocionar su nueva canción. Su primer concierto de la gira tuvo lugar en la Sala Bikini de Barcelona, el pasado 26 de abril. Hecho con el que refuerza sus orígenes gavanenses, acercándose a su ciudad natal para comenzar su gira.

Instagram

Esa vida más allá de Operación Triunfo 2017 ha hecho declinar la balanza demostrando su valía como artista. No obstante, más allá de sus seguidores, ha saltado a las páginas de algunos medios digitales con sus ‘semidesnudos’ en Instagram. En este sentido, Nerea le quita hierro al asunto y a los hechos se remite. “No considero que con la foto que salía de espaldas haya habido polémica, tengo fotos con más likes en Instagram”, señala.

Sea como sea, más de un año después de su éxito televisivo, y lejos de desistir, Nerea sigue al pie del cañón con proyectos diversos en la cabeza y su corazón en el Baix.

Connectats per la cultura

El Prat aposta per teixir vincles entre la cultura i l'educació amb l'IntersECCions

El programa compta amb el suport del departament d'Ensenyament

Després de dos anys de vida, aquest curs ha estat el del seu desplegament complet

Redacció

Fer florir la cultura. Aquest ha estat el noble -o interessat- objectiu pel qual milers de governs locals d'arreu de Catalunya, l'Estat i el món s'han trencat el cap per fer-lo possible. Alguns amb més bona voluntat que resultats o amb més destresa que altres. Sigui com sigui, ben cert és que la cultura representa la porta d'entrada a una millor qualitat de vida i a una consciència plena del dia a dia.

Des del 2016 l'Ajuntament del Prat aposta per projectar la cultura i vincular-la a l'educació a través del programa IntersECCions, una iniciativa que vol "trencar les barreres entre el món de l'educació i la cultura", expliquen des del consistori pratenc, des d'on recorden que tradicionalment aquests dos àmbits han treballat de manera "poc coordinada".

En aquest sentit, el programa compta amb el suport del departament d'Ensenyament de la Generalitat. De fet, a principis de desembre les dues administracions van signar un conveni de cooperació per tirar endavant amb les iniciatives previstes a la programació. Ensenyament, per la seva banda, participa en els diferents espais de treball de l'IntersECCions i impulsa que les seves línies generals s'incloguin en el projecte educatiu de les escoles i instituts implicats. Pel que fa a l'Ajuntament, es compromet a proporcionar els recursos necessaris per desenvolupar el programa, a més de promoure el treball en xarxa de les associacions i col·lectius del Prat interessats a col·laborar-hi.

Espais comuns

Per tot plegat, el programa ha contribuït a crear espais de co-creació de projectes entre agents socials, culturals i educatius, per tal d'introduir-los més tard a les escoles. Actualment hi ha projectes relacionats amb el teatre, la música, la dansa, les arts visual, l'aprenentatge d'idiomes o el patrimoni. També busca fomentar la lectura, el coneixement tècnic o la música, aquest últim aspecte sota la coordinació de l'Escola Municipal d'Arts Viu del Prat.

Un exemple de projecte són els English Workshops, tallers temàtics d'anglès als centres de Secundària del Prat. De fet, amb l'inici del segon trimestre han tornat a posar-se en marxa després d'haver començat el setembre. Aquesta és una proposta formativa fora de les classes, en horari no lectiu, en la qual els alumnes poden practicar el seu anglès. De dilluns a dijous, fins a finals de març, aquests tallers fomenten la pràctica de la llengua de Shakespeare en situacions reals i concretes.

Demostrar la feina feta en el curs

Seguint amb l'anglès, a la primavera tindrà lloc l'Spring Festival, un esdeveniment on els alumnes del programa d'auxiliars de conversa en anglès podran demostrar la feina realitzada durant el curs. És una manera de fer visible la tasca de l'IntersECCions a la ciutat.

El programa vol fomentar, entre altres, l'hàbit de la lectura entre els infants de la ciutat | Imatge cedida per l'Ajuntament del Prat de Llobregat

A **l'IntersECCions** hi participen una **seixantena** d'agents **socials**, **culturals** i **educatius** del Prat

Un altre vessant destacat del programa és el relacionat amb les ciències i la tecnologia. En aquest sentit, es busca que les escoles treballin i es coordinin per portar a terme un projecte científicotècnic, com l'elaboració d'un videojoc, el disseny de prototips robòtics amb la plataforma Arduino o la comunicació d'aquestes iniciatives amb col·laboració amb El Prat TV.

Aquest programa ha despertat l'interès de diversos pedagogs. És el cas de Jaume Carbonell, que a mitjans de novembre va visitar el Prat per conèixer a fons l'IntersECCions. Carbonell ho va descriure com "una mostra representativa de com l'escola s'obre a l'entorn i aprofita la cultura de l'entorn i a l'inrevés, com la ciutat també aprèn de l'escola i de les institucions".

Actualment, una seixantena d'agents socials, culturals i educatius formen part de l'IntersECCions, dels quals 26 són centres educatius, nou centres culturals, 24 entitats i el Centre de Recursos Pedagògics del Prat. D'aquesta manera, assenyalen des de l'Ajuntament, es configura una xarxa per impulsar i repensar activitats i garantir l'accés en igualtat d'oportunitats a l'educació i la cultura.

Col·laboració amb el món associatiu

Totes les activitats relacionades amb l'IntersECCions es porten a terme als centres educatius participants i a altres externs com centres cívics, entitats i altres espais relacionats amb el moviment associatiu. Malgrat que el programa va començar a caminar fa un parell d'anys, no ha estat fins al present curs que s'ha consolidat el seu desplegament.

La música i el teatre són dos altres àmbits en els quals l'interseccions vol incidir, a partir de la col·laboració entre el teixit associatiu i cultural de la ciutat i les escoles i instituts | Imatges cedides per l'Ajuntament del Prat de Llobregat

Cartel de lujo para celebrar los 25 años del Auditori de Cornellà

- El equipamiento presenta una programación extensa y dobla el número de espectáculos
- Vivancos, Joan Dausà, Dagoll Dagom, Joan Pera o Joel Joan, los platos fuertes
- El teatro fu e el escenario de grabación del programa de TV 'Moros y Cristianos'

Pasado y presente del Auditori de Cornellà (abajo). A la izquierda, un momento del famoso programa 'Moros y cristianos' -con un joven Pedro Sánchez participando- que se grababa en directo allí. Encima de esta foto, Los Vivancos, que traen su espectáculo a Cornellà este año para completar así un cartel de lujo en el 25 aniversario | Auditori de Cornellà

Redacción

Cornellà está de fiesta. Su Auditori, un equipamiento de referencia en la comarca, celebra este 2019 su 25 aniversario con una amplia cartelera, doblando el número de espectáculos programados respecto a la temporada pasada.

Una programación que quiere consolidarlo como uno de los grandes centros culturales y por donde, a lo largo de estos últimos años, han pasado espectáculos teatrales, de música e incluso televisivos, puesto que fue el escenario del mítico programa de televisión 'Moros y Cristianos', presentado por Javier Sardà y Jordi González y en el que colaboraron nombres como el Padre Apeles, Javier Nart, Santiago Segura, Juan Adriansens, Ramoncín, Lucía Extebarría, José Luis Cuerda o Aramis Fuster, entre muchos otros.

Pero eso ya es pasado. La programación especial se alargará hasta junio con interesantes rebajas de compra de cinco espectáculos: L'Auditori&Teatre en la sala grande, el ciclo infantil y familiar Berenem a L'Auditori y la cartelera en pequeño formato que presenta la Sala2.cat. Grandes artistas como Vivancos, Joan Dausà, Dagoll Dagom, Joan Pera, Joel Joan o Ramon Madaula serán los encargados de convertir a L'Auditori en el epicentro de las artes escénicas de Catalunya.

Platos fuertes

Los principales espectáculos que se ofrecen en la sala grande de L'Auditori serán 'Nacidos para Bailar' de Vivancos, danza, humor, artes marciales en un solo escenario; el concierto de Joan Dausà 'Ara som gegants'; o el concierto de Love of Lesbian. Además, 'El Preu' d'Arthur Miler o 'Escape Room' con Joel Joan completan esta saga de grandes representaciones.

Por otro lado, en lo que respecta a la Sala2.cat, en pequeño formato, se podrá disfrutar de una consumición en La Fragua. Los espectáculos en esta pequeña sala estarán encabezados por el concierto Mercè One o el Mai t'oblidaré!. Por último, en Berenem a L'Auditori, los eventos dedicados a la familia con merienda incluida una hora antes, se podrá disfrutar de las tradicionales funciones como la Flauta Mágica o Peter Pan junto a historias más especiales como Molsa, la vida de un perro muy especial.

L'Auditori de Cornellà condensa, así, en pocos meses 25 años de historia ofreciendo los mejores conciertos, representaciones de teatrales, magia… a toda la comarca y área metropolitana. Ah, y eso sin dejar de acoger las prestigiosas conferencias de personalidades de todos los ámbitos en el Cornellà Creació Fòrum.

LAUREÀ PALMER, director de l'Auditori de Cornellà

"Deixo aquest teatre millor de com el vam trobar"

Laureà Palmer va fer a El Llobregat una visita guiada pel teatre | F. J. R.

Laureà Palmer, director de l'Auditori de Cornellà, ens rep al seu despatx, un temple de les arts escèniques i de la història del centre que dirigeix gairebé des de la seva posada en marxa. També va ser un dels fundadors de Els Comediants i va treballar a Els Joglars. Deixarà pas a un nou director d'orquestra a partir del juliol, quan es jubili. Tot i això, l'esperit d'entrega no només al món de la cultura, sinó també a la ciutat, hi romandrà, diu.

Francisco J. Rodríguez

Aprofitant els 25 anys de l'Auditori, heu preparat una programació farcideta…

Més que una programació especial, és una evolució d'una programació d'any rere any. Cada vegada intentem programar espectacles per a tota mena de públic. Aquest any coincideix que hi ha molta oferta de les companyies -ja que estem sortint de la crisi- amb l'aniversari de l'Auditori. També hem fet una selecció més acurada d'alguns espectacles.

Suposo que l'efemèride és un bon moment per fer un canvi.

Sí. Aquestes excuses van molt bé per plantejar certa renovació en tot. Es donen moments d'anàlisi i reflexió de l'evolució d'aquests anys... Vaja, que no has de donar tantes explicacions perquè t'aprovin propostes.

Com és fer 25 anys?

Aquests 25 anys són una fita de l'evolució d'aquest teatre. Vam començar amb recursos molt minsos, sense pressupost. Afortunadament els nostres clients eren les entitats ciutadanes, que feien servir l'Auditori per fer les seves activitats, i des d'àrees municipals utilitzaven l'Auditori per a concerts i altres espectacles. S'ha millorat tècnicament amb tots els mitjans, s'han arreglat petits defectes i la plantilla ha crescut. Hem d'intentar que es faci malbé el teatre.

Pensava que calia tenir cura de les coses.

Això ho dic per una anècdota que em va passar en un congrés sobre espais teatrals al País Basc. Amb la inauguració d'un palau de congressos a Bilbao, el conseller de torn del govern basc va dir: "*Oigan, ahora, rómpanlo*". Ell es referia al fet que s'utilitzés, que es gastés, que fos un espai aprofitat.

"L'**Aznar** i en **Montilla** es van quedar sols al sofà que tenia al **despatx**. No em van **trencar** res!

I ha estat així?

La gent al·lucina quan diem que l'Auditori té 25 anys i veuen que està com una patena. Les persones que hi treballen són molt polivalents. Si es fon una bombeta, al moment es va al magatzem i es canvia. Estan comprometsos amb el projecte i estimen l'espai. Algun dia, fins i tot, ens hem quedat a dormir a dins.

Tinc entès que es jubila a l'estiu.

Sí, el juliol. Bé, s'ha acabat. Però hi ha gent que aquesta espelma la pot continuar mantenint.

Se sap qui el substituirà?

Buscarem algun tipus de forma d'escollir la persona que m'ha de substituir, seguint la línia d'obertura de l'Auditori a tothom. Aquí cuidem molt a la gent que ve que no són professionals, com escoles o acadèmies, perquè l'espectacle surti el millor possible i deslliurar-los de responsabilitats tècniques. Però també amb el món professional ho hem fet. Per aquí han passat companyies molt importants que ens han felicitat. Puc dir que deixo aquest teatre millor de com el vam trobar.

Amb quin moment, espectacle o anècdota es queda, d'aquests 25 anys?

Fa poc va venir una companyia de dansa del Japó, en el marc del 150è aniversari de relacions diplomàtiques entre aquell país i Espanya. Barrejava el món de la dansa amb la tecnologia. Impressionant.

Un programa emblemàtic

I què recorda dels 'Moros i cristianos' d'en Sardà?

Va ser molt divertit. Era el teatre de la tele. Vam fer amistats. El cap tècnic de llavors, el Manolo, va fer molta amistat amb el Padre Apeles. A més, s'omplia la sala, i tenies una altra sensació. Tècnicament ens va suposar una millora, ja que havíem de donar servei a aquella gent.

En aquell programa hi va participar, com a públic, un molt jove Pedro Sánchez...

Ah sí? No me'n recordava!

Hi ha hagut alguna visita il·lustre més?

Va venir el rei, l'Aznar, en Montilla... Aquí [*al despatx on té lloc l'entrevista*] tenia un sofà on van seure l'Aznar i en Montilla, quan era alcalde. Hi havia molta seguretat, franctiradors que havien de pujar a dalt de tot del teatre...

I com va acabar la trobada?

Es van quedar ells dos aquí. L'Aznar no volia fotos. Jo els hi vaig donar un cafè, vaig tancar la porta i aquí es van quedar. No em van trencar res ni em van fer cap taca al sofà [*riu*].

I recorda alguna activitat especial?

També recordo un acte de Volkswagen que van fer a l'Auditori. Em van desmuntar el teatre! Una setmana abans van arribar tres tràilers directament d'Alemanya i venien a prendre mides a tort i a dret. Pensava, "són alemanys". Fins i tot van fer servir una màquina expenedora per posar tota la informació de com anaven repartits els convidats, amb el seu disseny. Perfecte tot. Hi ha passat tanta gent per aquí i hem fet tantes coses... Excepte casaments, de tot!

Cafès filosòfics: Dones i ciència

Jaume Grau
ESCRIPTOR

Susagna Ricart durant la seva intervenció | Joana Rodríguez

Acompanyats per l'exposició fotogràfica "Omplint el buit", organitzada per Dones amb Veu de l'Ateneu Santfeliuenc, i dins d'un mes farcit d'actes reivindicatius del moviment feminista, hem aportat el nostre granet de sorra per contribuir a desvetllar un dels sectors on més es fa notar la desigualtat que afecta les dones en la nostra societat: l'estudi i la pràctica de la ciència. Hem comptat amb la col·laboració de la Susagna Ricart, doctora en químiques i investigadora de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona (ICMAB-CSIC), amb qui ja tinguerem ocasió de debatre sobre ciéncia i filosofía dins del cicle dels Diàlegs filosòfics al Baix.

La Susagna forma part del Col.lectiu de Dones del ICMAB "les Chatelet", que ens expliquen:

En l'origen d'aquesta presentació hi ha la decisió presa per l'Assemblea General de les Nacions Unides de declarar l'11 de Febrer com "El dia Internacional de la Dona i la Nena en la ciència". Per celebrar-ho, a l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona es va decidir d'emprendre una acció per tal de visualitzar l'existència de Dones Científiques al llarg de la història.

Així va néixer el que es va anomenar inicialment "Mme de Chatelet i les Seves Seguidores a Instagram". El format que es va utilitzar era teatralitzar una visita a casa de Madame de Chatelet, una "salonnière" de l'època de la Il·lustració que convida a les seves "amigues científiques" al llarg de la història a prendre el te al seu saló; per allà hi passen metgesses, filòsofes, físiques, químiques, biòlogues, matemàtiques… Així es fa un recorregut a través de la història de diverses dones que havien estat científiques i que a més de ser poc conegudes en general, en molts casos tampoc havien estat "reconeguts" els seus mèrits científics.

En aquesta presentació van desfilant, a través de les diverses èpoques històriques: Hipàtia d'Alexandria (370-415), Hildegard von Bingen (1098-1179), Trota de Salerno (s. XI-XII) i Beatriu de Pinós (1433-1485), a l'Antiguitat i l'Edat Mitja. Maria Sibylla Merian (1647-1717), Marquesa de Châtelet (1706-1749), als segles XVI-XVIII. Ada Lovelace (1815-1852), Nettie Stevens (1861-1912), Rosalind Franklin (1920-1958), Vera Rubin (1928-2016), als segles XIX-XX.

I mentrestant.... Que passa a casa nostra? (opinen "les Chatelet"):

Costa de trobar abans del segle XIX dones que facin ciència a la Península Iberica. Cal mencionar aquí una dona: la Maria Andrea Casamayor (1700-1780), matemàtica de Saragossa. Va ser la primera científica espanyola amb obra publicada, però va publicar-la com Casandro Manes de la Marca y Arioa un anagrama del seu nom.

Voldríem mencionar les dones de la Generació del 27 que en un article de l'any 2016 del blog de l'Elena Garrido "La ciencia de la divulgación científica"es presenten com "Las Sincátedra: repaso por la historia de las científicas españolas olvidadas". Van viure una època de plata de la cultura espanyola que va acabar molt malament per quasi totes a l'any 36.

Acabarem amb l'última científica triada per formar part del Salo de les Dones Sabies : La Margarita Salas (1938) que als seus 80 anys va cada dia al laboratori, i que encara que l'hi va costar ha estat finalment reconeguda pels seus mèrits en la recerca biomèdica.

Reeditant el tàndem provinent d'altres presentacions sobre la mateixa temàtica, amb la Susagna Ricart i la Pilar Carceller, aquesta autora ens ha presentat el seu llibre La llibreta blava, ambientada en l'Aragó rural immediatament anterior a la Guerra Civil, i a la Barcelona de la postguerra, on les dues protagonistes, l'Agustina i l'Anita, mare i filla, dues dones fortes i lluitadores, viuen i sobreviuen malgrat tots els entrebancs. Diu la Pilar: "Estimo aquesta història per la proximitat emocional amb la seva protagonista, i perquè segur que, com l'Anita, hi ha hagut moltes altres dones, lluitadores silencioses, prou valentes per dissipar el dolor i construir l'esperança. Altres protagonistes, també representades en La llibreta blava".

El debat posterior ha girat entorn de la doble discriminació que afecta a l'accés de les dones a la cultura: la que té l'origen en la classe social, i la que es deu a la diferència de gènere. Hem vist com es tracta aquesta diferència en diversos països del món, i hem discutit sobre si és aconsellable, i de quina manera es pot aplicar, la discriminació positiva per pal.liar "l'efecte tisora" que ens mostren les estadístiques que afecta les dones, majoritàries al principi dels estudis, però que van minvant a mesura que augmenten les responsabilitats en l'exercici de llurs carreres professionals.

GENOVEVA CATALÀ, nova presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

"Volem posar en valor la història del Centre d'Estudis Comarcals"

- Genoveva Català es fa càrrec de la direcció de l'entitat en substitució de Conxita Sánchez
- La presidenta explica que el seu és un mandat "de continuïtat" i lloa la seva antecessora
- La nova junta es marca com a línia de treball copsar les necessitats de la societat

La foto del relleu: al mig, Conxita Sánchez, presidenta sortint. A la dreta, Genoveva Català, la nova directora d'orquestra | CECBLL

Redacció

Canvi en la direcció d'una de les entitats més importants a nivell comarcal, si no la que més. La molinenca Genoveva Català és la nova presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat (CECBLL) en substitució de Conxita Sánchez, que deixa el càrrec després de sis anys.

La nova junta directiva està formada per 18 persones, quatre de les quals s'acaben d'incorporar. "La meva presidència és de continuïtat", explica a aquesta publicació Català, que lloa la tasca que ha portat a terme la presidenta sortint. "Conxita Sánchez ha estat una presidenta excepcional, té una gran visió de comarca i de les seves necessitats", assegura Català, que valora molt positivament la feina de l'anterior junta a l'hora "d'introduir temàtiques molt innovadores" a la tasca del CECBLL.

Nous fitxatges

De fet, Sánchez ocupa una vocalia en la flamant junta directiva de l'entitat. Dels quatre nous fitxatges, Català en destaca que aportaran molt al centre d'estudis. Es tracta de María Jesús Bono, que s'encarregarà de qüestions relacionades amb el memorial democràtic; Mercè Sallés, encarregada de l'espai Jubilart; Pere Àngel Montserrat, metge de Sant Joan Despí, i María Jesús Rodríguez, psicoterapeuta i treballadora social.

90% de voluntariat

Català ha volgut destacar que el 90% de la feina del CECBLL és de caràcter voluntari, tot i que l'entitat compta amb un equip professional de gestió cultural "de gran vàlua", tal com el descriu la nova presidenta.

Català, molt vinculada a ICV i que va entrar a formar part de l'anterior junta directiva el 2016, detalla el full de ruta del seu mandat. En aquest sentit, diu que vol "posar en valor la història del Centre d'Estudis", que enguany compleix 45 anys de vida, tot i que reconeix que, a vegades, la "sobre informació i saturació d'iniciatives" provoca que cada vegada sigui "més complex" difondre nous projectes i idees. Sigui com sigui, Català assenyala que la seva voluntat és explicar alhora que posen l'orella per copsar les necessitats i peticions del carrer i de la societat.

El Baix Llobrega

El Llobregat reuneix els presidents de les passions d'Esparreguera i Olesa

Són les representacions de teatre popular més importants i un tret d'identitat comarcal

Carlos Manzano / Francisco J. Rodríguez

Els seus pares ja es coneixien i parlaven sobre les passions. Ara, els dos han coincidit com a presidents de les passions d'Olesa i Esparreguera. En Pere Quer, d'Olesa, acaba d'aterrar fa relativament poc a la presidència, mentre que en Josep Cuscó, d'Esparreguera, deixarà el càrrec quan acabi aquesta temporada. El Llobregat els reuneix pocs dies abans de l'inici de les representacions de teatre popular més importants de tot Catalunya i d'arreu de l'Estat, les passions.

Que hi ha rivalitat és un fet. Sana, però evident. I que en el passat va ser especialment intensa, també, segons ens confirmen els dos presidents. "Això ens ho han explicat els avis, nosaltres no ho hem viscut", asseguren Cuscó i Quer. Sigui com sigui, aquesta competència ha estat possiblement una de les raons que han fet perdurar uns espectacles que fa segles se celebraven a tot arreu i que ara són relíquies d'un passat que ja no tornarà.

Però qui va començar abans? En la nostra dèria per datar cadascun dels aspectes del nostre dia a dia, en una pretesa recerca de puresa o superioritat, sorgeix aquesta pregunta, a la qual tant Cuscó com Quer li treuen ferro. "El que té mèrit no és que un poble hagi començat a fer la Passió el segle XVI, sinó haver-la continuat fent. La cosa important no és ser molt antic, sinó haver perdurat", diu Quer. Cuscó assenteix amb el cap i afegeix: "En el fons ens necessitem". Una antiguitat que, tanmateix, és important a l'hora d'organitzar les representacions. "És molta feina, però l'avantatge és que com venim de l'any anterior no s'ha de començar de zero", reconeix al respecte Cuscó.

I és que preparar una representació teatral d'unes cinc hores en la qual poden arribar a participar 300 actors, amb un constant canvi escenogràfic -per fer-se a la idea de la magnitud d'això és necessari baixar a sota de l'escenari de la Passió d'Olesa i veure l'entramat d'elevadors i fons preparats per pujar i baixar segons es canvia d'acte- és una tasca, mai millor dit, bíblica.

És per aquest motiu que des que acaba la temporada ja es comença a pensar en l'any següent. Els assajos generals arrenquen el gener, i ara estan ultimant serrells. "S'ha de tenir present que som un espectacle tradicional i popular que fa temporades de nou i 10

Pere Quer (Olesa): "El que té **mèrit** no és ser molt antic, sinó haver **perdurat**"

La Passió d'Olesa

La Passió d'Olesa prepara un 'dia de l'espectador'

Olesa treballa a fons per oferir noves sorpreses en el so i la il·luminació dels espectacles. L'any passat va haver-hi un esforç per part d'aquesta passió de millorar el moviment escènic de tramoia i decoracions, així com l'accessibilitat per a discapacitats al teatre.

Respecte als nous personatges, Pere Quer, president de la Passió olesana, avança que entre les novetats destaquen Joan Pubill, que s'incorpora com a Pilat, mentre que Isidre Montserrat ho fa com a Caifàs i l'Agustí Boada de Simó. A més, Núria Riera deixa de ser la Mare de Déu per representar a l'Àngel de l'Hort.

Però no només hi haurà millores tècniques i canvis d'actors. Quer anuncia que aquest any faran el "dia de l'espectador amb preus reduïts", una acció pensada per aconseguir arribar a més gent que "de vegades no s'acosta a la passió pel preu de les entrades".

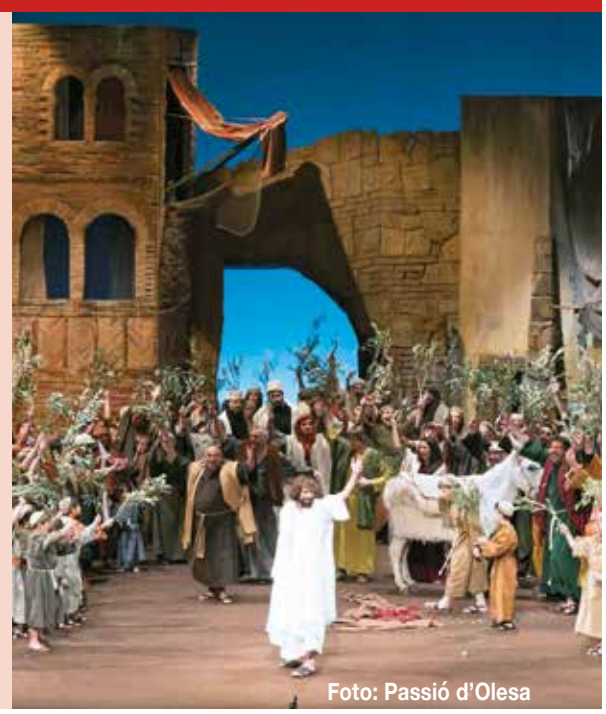

Foto: Passió d'Olesa

t Nord és Passió

representacions: això és ser molt valents", assegura Quer, que diu que de mitjana hi van a veure l'espectacle unes 5.000 persones, unes xifres que per a aquest tipus de representacions "són molt altes".

La Passió: una història "humana"

Malauradament, les passions s'han vist en part afectades pel desarrelament religiós [*veure pàgines 6-9*]. Si abans la població hi anava "en massa" a veure la Passió al teatre, ara les xifres són menors. "La majoria de gent pensa que es tracta d'un espectacle religiós, i no és només això", argumenta Cuscó. "Alguns pensen que no va amb ells, i això és el gran error, perquè la Passió explica una història humana", explica Quer. Però com l'apòstol Tomàs, fins que no veuen l'espectacle no hi creuen. "Després, quan ens visiten, es queden parats", diu Cuscó, que afegeix que la Passió és una història "que tranquil·lament es pot transportar al dia d'avui, ja que té molts punts de semblança amb l'actualitat". "Moltíssims", confirma Quer. "Hi pots veure com el poder intenta sufocar qualsevol cosa que no li vagi a favor i es parla sobre els judicis justos i injustos", afegeix el mandatari olesà.

Per tot plegat, els dos presidents coincideixen en opinar que les passions "són un signe d'identitat d'una col·lectivitat que les fa i un espectacle tradicional i popular", en paraules de Cuscó. I això té molt a veure amb la història recent. "Fer la Passió es torna allò que distingeix Esparreguera i Olesa de la resta: per això s'aguanta", afirma Quer, que recorda com el 1847 Olesa, una població de poc més de 2.000 habitants alesho-

> **Cuscó** (Esparreguera): "Molts **pensen** que es tracta **només** d'un espectacle **religiós**"

res, va fer un teatre per a 600 espectadors. "Això vol dir que la representació de la Passió deixa de ser una cerimònia de consum intern i comença a oferir-se als altres pobles com a signe d'identitat local", rememora Quer, en un procés similar al d'Esparreguera. Va ser aleshores quan les passions, arreu del país, van deixar de ser una cosa purament religiosa, relacionada amb la fe i els rituals de la Setmana Santa, per passar a ser quelcom que organitzava el poble.

Influències a la parla quotidiana

Una tradició centenària que ha deixat, evidentment, una petjada important. Fins i tot en la parla dels olesans i els esparreguerins. Fa uns anys es va editar un llibre que recollia expressions dels textos teatrals de les dues passions que havien passat a la parla popular. Preguntem als presidents i n'apareixen exemples. "És el pou del patriarca, quin bell lloc per reposar", que diuen els apòstols i Jesús al text de la Passió d'Esparreguera. Però potser per animar a anar a veure les passions, uns altres faran servir una frase del text olesà, pronunciada per Judes i dirigida a Jesús abans d'anar a casa de Simó. "Davant de tan bella crida, qui gosa dir-li que no".

La Passió d'Esparreguera

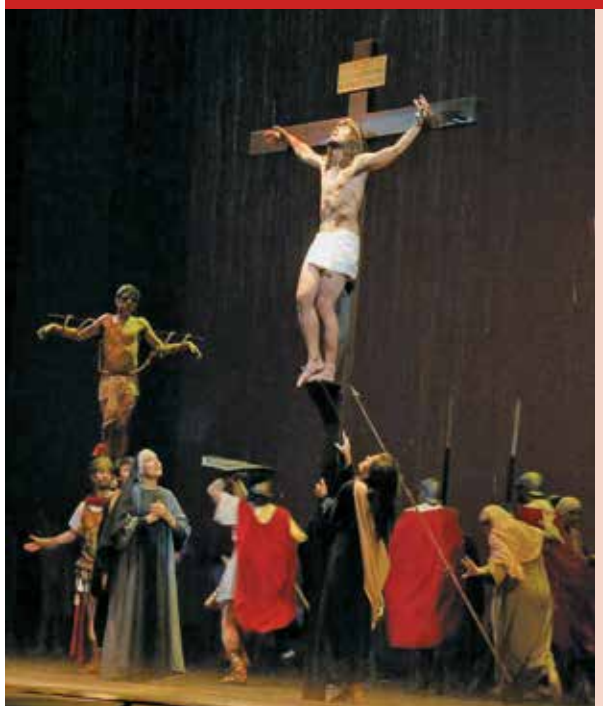

Llopart, l'antic actor de Jesús, farà de Sant Pere a la Passió d'Esparreguera

La Passió d'Esparreguera comença amb una gran expectació, especialment, pels canvis que aquest any marcaran els diferents passis de l'espectacle al poble.

Foto: Passió d'Esparreguera

Així ho ha explicat a aquesta publicació Josep Cuscó, president de la Passió del municipi, que afirma que "els canvis seran a la part final de l'espectacle", en concret a la resurrecció, aparicions i la glòria. Pel que fa a l'escenografia hi haurà pocs retocs, assegura el president de la Passió.

D'altra banda, com a novetats entre els actors es veuran dos grans canvis en els papers de Sant Pere i Jesús. Després de 17 anys fent de Jesús de Natzaret a la passió d'Esparreguera, Manel Llopart encarnarà a Sant Pere, mentre que Edmon Reynés el substituirà com a Jesús. L'any passat ja va fer aquest paper en alguna sessió per anar preparant-se.

Cartas desde Krypton

David Aliaga
PERIODISTA I ESCRIPTOR

1980: la *década* que lo cambió todo

Compré mis primeros cómics de DC en un quiosco que había en la Avenida Cataluña, en los Bloques de la Florida", me explica Manu González. Criado en L'Hospitalet, el que es uno de los especialistas en cultura pop más inquietos de nuestro país, comenzó su idilio con el noveno arte en uno de los escenarios con peor reputación de la ciudad. "Había otros quioscos que vendían comic-books de Marvel y DC, pero en el de los Bloques y otro que había enfrente del Cine Stadium, en Prat de la Riba, los tenían expuestos en los laterales acristalados". Con algunos años de diferencia, yo también compré mis primeros cómics de La Patrulla-X en el mismo quiosco de Prat de la Riba en el que él descubrió Sandman, de Neil Gaiman. Quizá también sea el caso de quien esté leyendo esta entrega de mis Cartas desde Krypton.

Desde entonces, González ha escrito artículos sobre cómics para revistas con tanto tirón como Mondo Sonoro o Qué Leer, y un puñado de libros que abordan cuestiones tan fascinantes como la geografía de los universos de la fantasía literaria. Consumidor voraz de cultura contemporánea, capaz de moverse de lo mainstream a lo más underground, aquellos tebeos de Zinco comprados en quioscos de barrio han acabado con González publicando Cómics de los 80, un libro que se asienta sobre la tesis de que en la década de 1980 el medio dio un enorme salto de calidad que se produjo simultáneamente en Asia, Estados Unidos y Europa. En 250 páginas, repasa el centenar de obras que justifican esa afirmación.

Los ochenta es el momento en el que algunos guionistas ponen patas arriba el cómic de superhéroes publicando obras maestras del género como Watchmen (Alan Moore) o El regreso del caballero oscuro (Frank Miller), el favorito de González. "También es la época en que la escuela Mètal Hurlant de finales de los setenta se hizo popular; España vivió un boom de la revistas de cómics para adultos…".

De entre las obras nacionales que se publicaron en el periodo, el autor destaca Superlópez o Makoki, fuga en la Modelo. "En Japón se vivió también una revolución de ventas con mangas como Dragon Ball o Los caballeros del zodiaco". En las páginas del libro, González nos explica también cómo Peter Laird y Kevin Eastman gestaron los primeros números de Las Tortugas Ninja o cómo Capitán Tsubasa espoleó la pasión por el fútbol en Japón, otros dos referentes ineludibles del relato de la cultura pop de nuestro tiempo.

Además de erigirse como un sólido canon del noveno arte y un homenaje a una generación de artistas brillantes, Cómics de los 80 no sólo invita a la nostalgia, sino que aporta curiosidades que el lector desconocerá sobre algunos de sus cómics favoritos. Y, por si fuese poco, nos ofrece la excusa perfecta para releer con una mirada adulta las obras que en la adolescencia nos convirtieron en los lectores que hoy somos.

Fundació Marianao
Sant Boi de Llobregat

Cafès filosòfics: El filòsof, l'amor i la mort

Jaume Grau
ESCRIPTOR

La figura de Walter Benjamin ens provoca automàticament sentiments d'empatia, de compassió per la seva tràgica mort a Portbou fugint de la persecució nazi, de tal manera que porta camí d'esdevenir un "sant patró laic" adoptat amb prou complaença per la filosofia catalana. No cal insistir en que ho és indiscutiblement pel Cafè filosòfic d'Esplugues, sobre tot després de la "peregrinació laica" (en paraules de Ramon Alcoberro) que varem fer el 21 d'octubre de 2017, i que va ser l'inici dels Diàlegs filosòfics al Baix Llobregat. En aquesta darrera sessió l'hem tornat a tenir com a convidat especial, encara que el motiu de la trobada no era parlar del seu pensament, sino més aviat dels seus sentiments i vivències enfront dels grans moments de l'amor i la mort. És a dir: voliem parlar de la vida íntima de WB, no de les seves teories filosòfiques (si és possible que puguem d'alguna manera separar ambdues coses).

Hem tingut la sort immensa de poder aplegar tres autors que recentment, i de forma magistral, han tractat la vida del nostre filòsof; cadascun d'ells des de perpectives diferents i amb maneres i estils molt personals, que ens aporten visions desconegudes d'un personatge complex i una mica "estrany", a voltes extravagant i hermètic, com la seva escriptura.

Álex Chico (Plasencia, 1980) és autor de Un final para Benjamin Walter (Editorial Candaya, 2017), dins d'una categoria que ell anomena ensayo ficción. Parteix de la base que Benjamin havia pronosticat un lloc com Portbou, on es podia convocar fácilment el passat, i d'aquesta manera ens explica: "Este es el motivo por el que ahora (…) sucedió mi vida en Portbou. Porque fui alli buscando a un hombre y acabé encontrando un pueblo. Y con él todas las historias incompletas que poco a poco iban levantando una geografía difusa, fronteriza, limítrofe, a medio camino entre el cuento y la vida". Però aquesta cita amb el filòsof no deixa de ser un pretext per retrobar-se amb ell mateix, i així aquell no lloc que per Benjamin havia de ser una estació de pas cap a la salvació, sense cap més trascendència, tan freda com els materials de que estava feta (vidre i ferro, símbols del progrès que ell despreciava), i on finalment va trobar la mort, per a Álex Chico representa l'escenari d'un renéixer, d'una epifania personal. A través de l'encontre amb diversos llocs i personatges, es posa en situació de plantejar-se mols interrogants que sovint tenen més a veure amb la seva peripècia vital que no pas amb la de Benjamin, tot i que l'ombra del filòsof plana constantment sobre el seu llibre, com ho fa sobre Portbou; i en constant diàleg amb ell i els suggeriments del seu pensament i dels seus llocs, fa una pràctica constant d'introspecció i recerca filosòfica.

Enric Umbert (Barcelona, 1958) ha escrit L'últim passatge de Walter Benjamin (Edicions 62, 2017), relat en que ens ofereix un brillant exercici de prosa poètica on es desgranen algunes de les moltes obsessions del nostre filòsof. D'una manera molt personal ens narra les darreres hores del camí final cap a la mort, des de Niça una d'aquestes dèries de Benjamin. Potser la poesia és la millor manera de transmetre'ns el seu pensament, que va expressar al llarg de la seva obra amb un estil a vegades difícilment entenedor, ple d'alegories, metàfores i múltiples figures que confegeixen un llenguatge ric i suggerent, potser l'única manera de fer-nos arribar les idees que conformen un dels llegats més importants de la història de la filosofia, l'art i la literatura.

Enric Umbert ens confessa una forta simpatia personal per Walter Benjamin. Recomana Carrer de sentit únic, el llibre que va dedicar i regalar a Asja Lacis, com a primera porta per arribar a Benjamin. Per la seva banda, pensa que la millor manera de compartir la seva afecció és escriure una novela, de forma amable, per tal que la gent s'interessi per ell, tot enllaçant la seva inclinació poètica amb la forma d'expressió de Benjamin. I l'acomiada amb un poema, els dos últims versos del qual diuen:

El silenci esclata de nou invisible
I et perds entre les ones captives

Roser Amills (Algaida, 1974) ens ofereix Asja. Amor de dirección única (Editorial Comanegra, 2017). En els manuals de filosofia poc es parla de la vida amorosa de Walter Benjamin, per no dir gens, però l'autora demostra en el seu llibre, després d'una investigació prèvia de cinc anys, que la influència de Asja va ser molt important, no només en la seva vida afectiva, sino també en la seva complexa vessant intel.lectual. "Sobre Asja, totalment d'acord. És una dona del tremp de de Lou Andreas Salome en relació a Nietzsche i tant determinant com ella", ens diu Ramon Alcoberro. Asja Lacis nasqué a Letònia el 1891. Bolxevic convençuda, fundadora d'un teatre infantil proletari i més tard del Teatre dels Treballadors de Riga, va mantenir un idili apassionat amb Benjamin, a partir de la seva trobada a Capri el 1925, que, amb alts i baixos, va crear un vincle entre ambdós que només dissoldria la mort. No va ser únicament la inspiradora de Carrer de sentit únic i de Diari de Moscou, sino que el va influir fent-li veure que era massa acadèmic, que havia d'arribar a la gent del carrer; que la seva missió era escriure per a empoderar el poble, com feia ella en el seu teatre proletari. Malgrat el rebuig del cercle més íntim d'amics de Benjamin, especialment de Gershom Scholem, que volia que viatgés a Palestina, després de l'episodi romàntic de Capri, la va anar a veure a Moscou, i més tard va conviure dos mesos amb ella a Berlin. Fins i tot, a Nàpols van escriure un article a quatre mans, del qual la participació d'Asja va ser ocultat per Adorno i Scholem durant la recuperació pòstuma de l'obra de Benjamin.

Després de que els tres autors ens expliquessin la seves maneres d'entendre i apreciar Benjamin, i Asja, com és habitual hem obert un debat amb una nombrosa participació. Com diu l'amic Hilari Pellicé: "*Sovintejar col•loquis sobre Walter Benjamín sempre és un mode d'obtenir nous coneixements, encara que hom es cregui saber-ne molt sobre el personatge*".

25 de novembre
Dia Internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones

Les violències masclistes són responsabilitat de tota la societat i la resposta ha de ser col·lectiva. Des de la Diputació de Barcelona treballem amb els municipis per uns territoris lliures de violències masclistes, igualitaris i segurs per a les dones.

www.diba.cat/25N

Diputació Barcelona

DIGUEM
PROU
A LA VIOLÈNCIA
MASCLISTA

#prouviolenciamasclista

Cartas desde Krypton

David Aliaga
PERIODISTA I ESCRIPTOR

¿Quién es ese Aquaman del que todo el mundo habla?

Millones de personas en todo el mundo han comenzado el año acercándose a las salas de cine para ver la adaptación cinematográfica de Aquaman, que ha superado los 1.000 millones de dólares de recaudación, algo que sólo han logrado una treintena de películas en toda la historia. Las salas del Baix Llobregat y L'Hospitalet han sido permeables a la popularidad de la cinta dirigida por James Wan. Por citar un ejemplo, más de 3.000 espectadores sacaron sus entradas en las taquillas de los cines Filmax Gran Vía 2.

Los buenos resultados económicos contrastan con las expectativas que manejaba el sector. Pocos esperábamos que un personaje que no se ha encontrado nunca entre los más populares de DC Comics superase a compañeros de editorial tan icónicos como Batman o Superman. Aupada por un actor de moda como Jason Momoa, la franquicia no sólo ha irrumpido en las salas de cine, sino que también lo ha hecho en las librerías. ECC Ediciones ha acompañado el estreno con la reedición de las historias más notables del rey de Atlantis. Aquaman en los cines, Aquaman en las librerías, Aquaman en las marquesinas de las paradas de autobús… Sabemos cómo se llama y lo tenemos hasta en la sopa pero, ¿quién es el superhéroe del momento?

El personaje fue creado en 1941 por el guionista Mort Weisinger y el ilustrador Paul Norris como un guerrero surgido de los mares. A partir de entonces, fue apareciendo de forma intermitente en el catálogo de DC, adquiriendo matices y una mitología propia. Y también una fama de héroe blandito y un poco soso. Así, no logró cautivar a los lectores hasta que en 1994, Peter David fue designado como guionista de la colección. El Aquaman de David es más amargo y violento que el del largometraje, algo que podemos ver ya en la portada del primer volumen recopilatorio publicado por ECC, en el que el héroe surge del mar con un arpón en el lugar de su mano izquierda y con su melena rubia (sí, Aquaman es rubio) ensombreciéndole el rostro.

Imágenes del cómic de Aquaman

Si tras disfrutar de la película, el espectador quiere acercarse a un cómic que se parezca a lo que ha visto en la pantalla, *Aquaman: Guerra por el trono* es una mejor opción. Con guión de Geoff Johns y los espectaculares dibujos de Ivan Reis, el tomo ofrece más de 200 páginas de acción sin pretensiones por las que se asoman Batman, Superman y Wonder Woman. A pesar de formar parte de la serie, el volumen puede comprenderse sin haberla seguido mes a mes. La portada, que muestra un montaje fotográfico con imágenes de la película, revela la intención de acercarse a los lectores profanos.

Sin estar a la altura de otras aventuras narradas por los propios Johns y Reis, pero teniendo poco que envidiar a las historias de Peter David, *Guerra por el trono* es una estupenda puerta de entrada al universo del personaje y, ojalá, a la lectura de otros cómics.

Cartas desde Krypton

David Aliaga
PERIODISTA I ESCRIPTOR

Vampiros y viñetas

La noche del 16 de junio de 1816, en un caserón suizo llamado Villa Diodati, cuatro de los grandes autores del romanticismo británico se retaron a escribir historias de terror. El desafío llevaría a Mary Shelley a concebir *Frankenstein*. Pero de aquella velada también surgiría *El vampiro*, de John William Polidori, la historia que inauguraba la modernización del mito del no muerto y que daría lugar a una tradición de la que forman parte *Drácula*, *Entrevista con el vampiro* o *El misterio de Salem's Lot*.

La figura del depredador que nos seduce antes de hundir sus colmillos en nuestra carótida para beber nuestra sangre forma ya parte del imaginario colectivo de Occidente. En Carnaval, cuando las rúas de los colegios desfilan por las calles de la Florida o Pubilla Casas, raro es el año que no veo algún niño engominado, con una larga capa negra y unos fieros colmillos de plástico. Además de novelas, tenemos numerosas series de televisión (como la divertidísima *Lo que hacemos en las sombras*) y películas (recuerdo las colas en los cines de Gran Vía 2 cuando se estrenó el desenlace de esa cosa titulada *Crepúsculo*). Y, por supuesto, tenemos cómics de vampiros.

Una de las mejores obras de este subgénero es *Rapaces*, escrita por el belga Jean Dufaux e ilustrada por Enrico Marini, de la que Norma Editorial acaba de publicar una lujosa edición integral. Una ocasión estupenda para que los amantes del noveno arte se acerquen a un cómic notabilísimo, pero también para que los aficionados a las películas y novelas de vampiros le den una oportunidad al arte en viñetas.

Rapaces es un álbum que entra por los ojos. Basta con hojear el tomo para darse cuenta de que el trabajo de lápices y acuarelas de Marini es excepcional. La capacidad del artista italiano para imprimir dinamismo y expresividad a sus ilustraciones, para narrar con imágenes, y para construir atmósferas a partir del color se despliega en este tomo de forma exuberante, comenzando por el elegante vampiro de la portada, que logra hacernos sentir amenazados, que somos su indefensa presa, a pesar de que está en actitud de reposo.

El talento gráfico de Marini se pone al servicio de un *noir* en el que seguimos a la agente de policía Vicky Lenore en la investigación de una serie de asesinatos en los que se repiten dos elementos: las víctimas poseen un quiste bajo la oreja y en cada escenario del crimen aparece una pintada que reza "Vuestro reino ha terminado". Los responsables son dos vampiros –se desvela en las primeras páginas, no enloquezcan todavía los sensibles al *spoiler*– que tratan de vengarse de la aristocracia no muerta de Nueva York por haber matado a su padre. Con estos mimbres, Dufaux y Marini urden una narración trepidante, en la que incluso pueden apreciarse vetas de pensamiento filosófico y político más allá del puro entretenimiento.

KIKO AMAT

“La locura es dramática, pero también puede ser hilarante”

El escritor sanboyano charla en su ciudad sobre su último libro, ‘Antes del huracán’

Asegura que es su novela “menos vivencial”, aunque reconoce algún trazo biográfico

La acción de la obra tiene lugar en Sant Boi, en unos años con “un mundo a medio hacer”

F. J. R.

“Me voy p’al pueblo”. Así anunciaba el escritor sanboyano Kiko Amat que participaría el 13 de febrero en una edición de ‘El Club del Llibre’ de las bibliotecas de Sant Boi. En concreto, el acto tuvo lugar en la Rubió i Balaguer, ante una treintena de personas.

Amat jugaba en casa, y eso se notó a lo largo de la charla. El escritor fue respondiendo a las preguntas que le formulaba la presentadora del acto, referidas tanto a su última novela, *Antes del huracán*, como a sus obras anteriores. Con la frescura que lo caracteriza y haciendo gala de ese lenguaje común metropolitano, conectó rápidamente con los presentes, que se animaron al final del acto a formularle preguntas y hacerle apreciaciones o comentarios, y a los que hizo reir con anécdotas de su vida y de las novelas que ha escrito.

LA FITXA

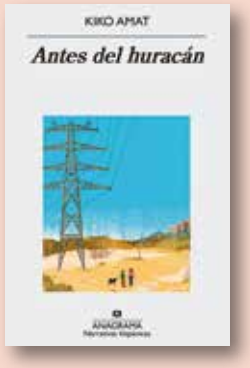

Títol: **Antes del huracán**
Autor: **Kiko Amat**
Editorial: **Anagrama**

Una de estas anécdotas fue el intento frustrado de acceder como periodista al psiquiátrico de Sant Boi para inspirarse y recoger datos para su última novela, que transcurre en un sanatorio de la ciudad, o bien cómo los yonquis les robaban los cromos a él y a sus amigos de pequeños a la salida del colegio. Un mundo aquel, el de los 70, “a medio hacer, indeterminado”, según lo definió. No obstante, Amat aseguró que *Antes del huracán* es su novela “menos vivencial”, aunque reconoce que tiene algún trazo autobiográfico.

La obra, que protagoniza un hombre que quiere salir del psiquiátrico, intenta ser “cero nostálgica, cero romántica, cero épica”, explicó. Un retrato crudo pero realista de la vida, en donde no siempre las cosas acaban bien.

El autor sanboyano habló también de la locura y de su intención inicial de hacer una novela “sencilla sobre locos”. Amat, sin embargo, no frivoliza con esta cuestión. “Un brote psicótico, además de ser más común y cotidiano de lo que se piensa, es aterrador, tal y como se muestra en el libro”, afirmó. Y es que, según añadió, “la locura es dramática, pero también puede ser hilarante”. “Y en Sant Boi, compartir la vida con ella ha sido nuestra normalidad”, concluyó Amat.

Kiko Amat respondió a preguntas que la periodista encargada del acto y los presentes le hicieron acerca de su última novela y su carrera como escritor | FJR

XAVI CASINOS

Xavi Casinos obre la porta als secrets de Barcelona i l'Hospitalet

Confessa que ja no passeja igual per Barcelona des que va començar, primer al digital del web de La Vanguardia i després en dos llibres, a investigar sobre els misteris i llegendes d'una ciutat mil·lenària. El periodista Xavi Casinos acaba de publicar Barcelona secreta, en la qual igual parla de les Torres Venecianes que de detalls o elements que passen desapercebuts tant a turistes com a barcelonins de soca-rel. L'actual cap de comunicació de l'Ajuntament de l'Hospitalet també fa una picada d'ull a la segona ciutat de Catalunya al seu llibre i no descarta animar-se a fer-ne un de similar en el futur.

F. J. R.

Casinos durant la signatura de llibres a Barcelona durant Sant Jordi | Cedida

El boom per la història de Barcelona i els seus secrets i llegendes és una realitat. En els últims temps s'han editat múltiples llibres i guies que desentranyen, amb millor o pitjor traça, les curiositats d'una ciutat que està de moda. I si no, només cal deixar-se caure un cap de setmana per la Catedral i veure la quantitat de guies que ofereixen recorreguts temàtics pel centre de la capital catalana. N'hi ha d'històrics, artístics, arquitectònics i fins i tot de terror i misteri.

Un camp en el qual alguns hi acaben d'aterrar, mentre que altres, com és el cas del periodista Xavi Casinos, s'hi mouen molt a gust. Ja fa molt temps que s'encarrega d'una secció a La Vanguardia digital sobre els secrets de Barcelona, i ara acaba de publicar el llibre *Barcelona secreta* (Viena Edicions), una selecció de les millors històries que ofereix a la xarxa i que serveix de segona part del seu primer *Barcelona. Històries, curiositats i misteris*, editat fa aproximadament tres anys.

Detalls que passen desapercebuts

En una conversa amb El Llobregat, Casinos explica com selecciona les històries que després plasma a la seva secció. "Faig servir el criteri de coses que a mi em sorprenen", diu el periodista. Coses, anècdotes o detalls en els quals ningú no hi cau però que no deixen de ser curiosos o sorprenents. I posa un exemple que obligarà més d'un, entre els quals un servidor, a fixar-s'hi la pròxima vegada que hi passi: En una de les façanes de la Catedral hi ha unes estries, unes esquerdes que són fruit del costum dels barcelonins d'anar-hi a esmolar els ganivets o les armes. Un exemple paradigmàtic del que es pot trobar al llibre de Casinos, tot i que l'autor reconeix que no renuncia a explicar les històries i anècdotes més conegudes i que coincideixen a molts altres llibres sobre la ciutat. De totes maneres, el periodista reconeix que intenta "fugir" de tot això i anar més "al detall".

> Per a quan un **l'Hospitalet secret**? "També recullo coses sobre la ciutat. **No ho descarto**"

De fet, aquesta recerca del detall és el que diferencia el *Barcelona secreta* d'altres obres de l'estil. Al darrere hi ha una feina intensa de recerca que sovint comença amb una anècdota explicada per algú, una fotografia amb el mòbil d'una particularitat d'algun carrer de la ciutat o una visita. En aquest sentit, Casinos recorda amb delit la visita a l'interior de les Torres Venecianes -"va ser brutal", diu- o haver accedit a una part no visitable de Sant Felip Neri. Experiències per a les quals ajuda haver estat escrivint sobre la Barcelona oculta des de fa molt de temps. Però, d'on prové aquesta afició?

El llibre que ho va iniciar tot

Casinos reconeix que des de jove li ha interessat saber coses sobre Barcelona. "Tenia carpetes amb retalls de premsa i informació desordenades, i un dia vaig decidir posar-m'hi a treballar", explica el periodista, que recorda que va ser un llibre del seu avi el que va ajudar a despertar aquesta atracció per la història i els secrets de Barcelona. Es tracta de *Barcelona y sus misterios*, d'Antoni Altadill, un prolífic escriptor barceloní del segle XIX. Un àmbit que, des d'aleshores, Casinos freqüenta. "És estrany el diumenge que no passo pel Mercat de Sant Antoni per mirar llibres antics o revistes", reconeix.

L'Hospitalet secret?

Preguntat sobre la possibilitat de fer un llibre sobre els secrets de l'Hospitalet, l'actual cap de comunicació d'aquest Ajuntament reconeix que fa temps que recull coses sobre la ciutat i que "potser en un futur" s'animi a escriure un *L'Hospitalet secret*. "De moment hi ha molta feina amb aquest últim, però no ho descartem", afirma.

Tanmateix, no seria la primera vegada que Casinos parlés de l'Hospitalet als seus escrits. De fet, al *Barcelona secreta* que acaba de publicar hi ha un capítol, que precisament tanca el llibre, en el qual parla de Casa Gralla, un palau renaixentista del carrer de Portaferrissa enderrocat el 1856 el pati del qual es conserva en una empresa ubicada a la Gran Via de l'Hospitalet.

Però al primer llibre, Casinos ja parla d'una escultura que hi ha al parc de la Marquesa de l'Hospitalet, creada amb motiu d'una trobada de penyes del Barça i que és obra d'un escultor hospitalenc, Alfredo Sánchez, que la va fer amb fusta de l'antic camp culer de les Corts.

Una ciutat, l'Hospitalet, que amaga molts secrets que encara han de ser desenterrats de l'oblit. Racons, elements patrimonials o edificis que tenen moltes coses a dir i que passen desapercebuts per als veïns i veïnes en el tràfec frenètic del dia a dia.

Paula Ambrojo: La promesa literaria del Baix Llobregat tiene 10 años

La joven escritora acaba de publicar su primer libro, 'Las cuatro sombras'

Su ópera prima navega entre el misterio y la fantasía, pero siente predilección por la segunda

Esta autora precoz de Castelldefels ya está trabajando en una nueva novela

F. J. R.

La plaza de la Iglesia de Castelldefels hierve de Sant Jordi. Paradas, música, libros y rosas inundan el ambiente y, en la caseta municipal, los escritores locales hacen turnos para firmar libros a sus seguidores. Es por la tarde y destaca una fila por encima del resto. Una fila que nos conduce a una escritora que no para de firmar libros hasta quedarse sin. Tanto es así que ha de sacar una libreta donde apuntar los nombres de los lectores que no han podido adquirir su primer libro. Sí, se trata de una escritora novel. Y de 10 años.

Firmando libros por Sant Jordi

"La experiencia de firmar libros en Sant Jordi ha sido genial, aunque he acabado un poco cansada", explica a un servidor Paula Ambrojo, autora de *Las cuatro sombras* y una de las estrellas del 23 de abril en Castelldefels. Entre sus fans, muchos niños -entre ellos un hijo del futbolista culé Luis Suárez- y adultos. ¿Es un libro para niños? "Me parece que es para todos los públicos", responde Paula. Su madre Yolanda, a su lado, tuerce levemente el gesto y reconoce que hay partes del libro más crudas. Unos fragmentos que, sin duda, tienen ciertas influencias de las lecturas de Shakespeare que Paula realiza desde los 7 años en el colegio.

Apuesta decidida por la fantasía

El género predilecto de Paula es la fantasía, en el que ha ambientado su ópera prima, una historia que tiene lugar en Londres en una noche muy fría y plagada de misterios, peligros y espectros amenazantes que pondrán en juego la vida de los protagonistas y que dan, en parte, la razón a su madre cuando habla de la edad recomendada. Todo ello, compactado con una prosa ágil y rebosante de energía y un uso sorprendente de la metáfora.

En este sentido, Paula quiere seguir probando suerte con la fantasía en próximas obras, género en el que parece sentirse muy a gusto, seguramente espoleada por películas como *El Hobbit*, que fue a ver al cine, explica su madre, con tan solo 3 años. "Le tapaban los ojos cuando mataban al orco", rememora. Una experiencia que Paula disfrutó, puesto que ¿qué niño con esa edad aguanta una película de casi tres horas pegado a la silla?

Una vocación tempranera

Que la fantasía es su campo queda claro, pero, además del cine, ¿de dónde le viene la vocación literaria a Paula? Ella hace memoria hasta los cinco o seis años, aunque su madre explica que con año y medio quiso ir a ver a Jerónimo Stilton, el ratón periodista más famoso del mundo y protagonista de innumerables historias para niños. Por otra parte, dice ser admiradora de la escritora Begoña Oro y de Roald Dalh, el mítico creador de clásicos como *Matilda* o *Charlie y la fábrica de chocolate*, entre muchos otros.

Paula firmando libros la tarde del día de Sant Jordi en Castelldefels, en la misma plaza de la Iglesia y junto con otros escritores locales y comarcales en la carpa de Castelldefels Cultura

> **Paula**: "'Las cuatro sombras' es un libro para **todos los públicos**"

A partir de aquí, Paula fue escribiendo historias, como el cuento *El chocolatero*, que se incluye al final de *Las cuatro sombras* y que narra un descubrimiento alternativo del chocolate por parte de los europeos.

La narración de *Las cuatro sombras* nace de una frase que le escribe su tío y que sirve para comenzar una historia. De hecho, para esta escritora precoz su familia es muy importante, ya no solo como apoyo, sino como sus críticos más fieles. Son los primeros que leen lo que escribe para dar su opinión, aunque luego ella defienda a capa y espada sus creaciones. "Lo enseño, pero que luego no me cambien mucho", afirma jocosa.

Productividad nocturna

Paula suele escribir en verano, durante sus vacaciones, que es cuando tiene más tiempo. Lo hace sobre todo de noche, cuando según reconoce rinde más y tiene más ideas. "Es noctámbula", asevera su madre. Y esto es algo que al leer el libro queda claro: escenarios y personajes misteriosos con bombín y sombras jalonan su obra de principio a fin.

Su modus operandi es coger una libreta y apuntar ideas o historias, una hoja de ruta que le sirve posteriormente para tejer un relato que acaba convertido en cuento o novela. Se trata de una libreta escolar -que le acompaña durante la firma de los libros y le sirve, a su vez, de agenda- llena de anotaciones, narraciones, descripciones y otras ideas que, más tarde, conformarán o no el relato final.

Profesora y escritora

Por el momento, la escritura es un *hobby* para Paula, a la que le gusta bailar -hace danza creativa-, ir al cine o, como a toda niña o niño de 10 años, las nuevas tecnologías. En el horizonte próximo, no obstante, tiene en mente una nueva novela sobre la que ya está trabajando, *Porcelana por fuera, roca por dentro*, la historia de una niña que quiere ser futbolista y que lo lleva en secreto para que no se metan con ella. Y de cara al futuro más lejano, Paula dice que quiere ser profesora de inglés y escribir novelas durante los veranos. Estaremos atentos a esta escritora precoz del Baix Llobregat.

Debats filosòfics: L'ull que tot ho veu

Jaume Grau
ESCRIPTOR

"La contra-mirada que des del panòptic es llança sobre el subjecte modern és l'utillatge que, al cap i a la fi, ha permès sostenir la ficció de l'emancipació al llarg de tots aquests anys". Oriol Fontdevila, *Fuerzas y cuerpos*.

El panòptic és una construcció de vigilància carcerària ideada per Jeremy Bentham (1748-1832), creador de la doctrina utilitarista, que té com a finalitat la màxima eficiència en la vigilància i control dels presos tancats en una presó ideal, de tal manera que assoleix el seu objectiu fins i tot en absència dels vigilants, perquè els presos mai saben en quin moment estan sent observats. Així, aquest control sempre està present, sense necessitat de fer-se visible, però en la seguretat que manifestarà la contundència del seu poder tan aviat com sigui necessari. Escriu Josep Ramoneda en el pròleg a El panòptic, de Jeremy Bentham: Però l'empremta més profunda que ha deixat sobre nosaltres el reeixit invent de Bentham és la por… Ciutadans en visibilitat permanent, agents sotmesos a la interpel.lació constant, des d'un poder cada vegada més inidentificable, la nostra condició és la por, garantia de la servitud permanent i gairebé voluntària.

Foto: Joana Rodríguez

La Paula Artés, sota l'influx d'una primerenca fascinació per la política en general, i pels cossos policials en particular, ha creat i editat pel seu compte, a través d'un crowdfunding, un fotollibre que va concebre als inicis dels seus estudis de fotografia i es va convertir en el trebal de fi de carrera. Gràcies a la seva universitat, que la va ajudar a gestionar tots els permisos, ha aconseguit d'accedir a casernes i llocs de comandament de la Guàrdia Civil a Catalunya, i fotografiar-los sense cap impediment i amb tota la col·laboració per part dels agents de la Benemérita.

Fuerzas y cuerpos és un llibre inquietant, en el qual l'excel·lent qualitat de les fotografies i la magnífica impressió contribueixen a convertir-lo en una obra d'art que, al llarg de les seves pàgines, arriba a crear un clima de neguit i provocació constant d'interrogants sobre el seu significat. Els textos d'Oriol Fontdevila, crític, comissari i investigador de l'art, breus, concisos, però suficients, ens ajuden a trobar una explicació històrica i filosòfica a tot allò que es troba subjacent sota l'aparent simplicitat d'unes instal·lacions militars i uns estris tecnològics que es proclamen fets per a la nostra seguretat.

El que ha volgut la Paula és fer visible l'invisible. Amb l'assumpció a partir de l'any 1994 per part de cos de Mossos d'Esquadra de totes les competències en seguretat i ordre públic, i més tard sobre el trànsit, com a policia integral catalana, la Guàrdia Civil, creada el 1844 com a cos militar amb funcions de policia, va iniciar un procés de replegament que va semblar que restringia la seva presència molt puntualment a les duanes i les fonteres. Però la Guàrdia Civil sempre ha estat present a Catalunya en 84 punts, i molt especialment a Sant Andreu de la Barca on se situa la segona caserna en extensió de l'estat espanyol. És interessant tornar als textos de l'Oriol Fontdevila: Tal com aquí s'ha arguït, el règim natural de la policia és la seva invisibilitat. Tanmateix, quan es tracta de sortir a la llum, aquest cos no accepta fer-ho en la seva condició d'infraestructura latent i silenciosa… quan la policia juga la carta d'exposar-se públicament, el que de cap manera no pot admetre és veure's com l'ull sense rostre amb el qual la Paula els representa en el seu treball. En aquest punt és quan podem obrir un debat sobre l'existència de dos models contraposats de policia a Catalunya, i aquí ens resulta de gran utilitat l'excel·lent treball d'en Jaume Bosch (La nostra policia, 2018) quan cita López Garrido (López Garrido, 1982: 141-142) tocant a la fundació de la Benemérita: Això explica que es necessiti habilitar un espai de poder per a un cos de seguretat coercitiu, separat de l'ens municipal, en tant que agent de l'Estat central. Una espècie d'exèrcit d'ocupació, ocupació en aquest cas del mateix territori nacional, en tant que portador d'una orientació antagònica al poder municipal. I hi afegeix en Jaume Bosch: Les cases caserna exemplifiquen el paper que l'Estat atorga a la Guàrdia Civil: els agents i les seves famílies són obligats a viure aïllats de la societat que han de controlar.

El debat que propicia el llibre de la Paula Artés és llarg i complex, i apunta cap a temes de gran transcendència, però de moment queda fora de les nostres possibilitats, encara que l'ull que tot ho veu segueix present i no ens deixa de mirar.

La historia en ruinas

El Llobregat recorre la comarca para radiografiar el estado del patrimonio

Expertos lamentan “dejadez” y urgen acciones concretas para su protección

Carlos Manzano / Francisco J. Rodríguez

Las llamas de Notre Damme todavía arden en las retinas de miles de personas que, tras comprobar el estado en que quedó la mítica catedral parisina después del incendio que casi la destruye en abril, giraron la vista hacia su patrimonio arquitectónico más cercano. La alerta y el miedo a que se pudiera repetir un suceso similar en algún otro monumento cundió y, como respuesta, el Gobierno adelantó a abril la reunión del Consejo de Patrimonio Histórico prevista para este mes de junio, y anunció la habilitación de una partida de 3,5 millones de euros para la salvaguarda del patrimonio histórico y artístico español. Desde el Ejecutivo se hizo hincapié en que “en principio” no hay peligro para las catedrales, en palabras del ministro de Cultura en funciones, José Guirao, aunque la portavoz del Gobierno en funciones Isabel Celaá reconoció que el incendio de Notre Damme “es un aviso para todos”.

El incendio de la catedral parisina ha puesto sobre la mesa la cuestión del patrimonio y su protección. Por este motivo, El Llobregat ha hecho una radiografía de la situación de los monumentos en la comarca, de la mano de las administraciones y expertos, y ha llegado a una conclusión inquietante:

24

son los millones que la Diputación ha dedicado al patrimonio en la provincia

Pese a la protección oficial de la que gozan muchos elementos y conjuntos patrimoniales, una parte importante de ellos presentan un estado delicado o, directamente, están prácticamente en ruinas. “Después de lo que ha pasado en París es normal preguntarse si el patrimonio del Baix Llobregat está fuera de peligro o si por contra puede correr la misma suerte que Notre Damme”, se cuestiona Esther Hachuel, del Centre d’Estudis Comarcals. Por su parte, Josep Campmany, historiador gavanense y dirigente del Centre d’Estudis de Gavà, apunta que el patrimonio “quedó muy abandonado sobre todo en los años del boom del ladrillo”. “Se destruyeron muchas cosas”, lamenta Campmany. “Es cierto que los accidentes son imprevisibles, pero alguno de nuestros elementos más emblemáticos estan literalmente abandonados, y curiosamente en algunos casos es patrimonio legalmente protegido. ¿Qué pasa, entonces?”, apostilla Hachuel.

“Un patrimonio sobre el que hay que intervenir”

Desde la Diputación, principal garante del patrimonio en la comarca, reconocen que hay elementos arquitectónicos en peligro, como es el caso de Torre Salvana, en Santa Coloma, pero “esto no quiere decir” que todo el patrimonio del Baix Llobregat esté igual, asegura Joan Closa, el responsable de la institución en este ámbito. “Hay un parque patrimonial muy importante en la comarca sobre el que es necesario intervenir”, añade, Closa, que considera que los 3,5 millones prometidos por el Gobierno es una cantidad pequeña. Y lo hace con una comparación ilustrativa. “Solo la Diputació destina aproximadamente al año 1 millón de euros al patrimonio de la provincia”.

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

En este sentido, reivindica los 24 millones que el año pasado el presidente de la Diputación, Marc Castells, prometió para la mejora del patrimonio provincial. Sin embargo, Closa reconoce que el ente al que pertenece no tiene competencia directa sobre estos elementos históricos y que su labor arranca cuando un ayuntamiento lo pide. “Vamos bajo demanda”, recuerda. En los últimos años, sin embargo, se han elaborado multitud de estudios que permiten ahora actuar “con cabeza” sobre el patrimonio, aunque, como reconoce, “no hay una receta única para restaurar un monumento”. La Diputación, en los mapas que pone a disposición de los internautas, tiene inventariados más de 3.500 elementos en el Baix y L’Hospitalet, con su descripción y estado, además de fotografías y un poco de historia que ayuda a contextualizar. En este reportaje hablamos de algunos de ellos, una modesta muestra del increible y muchas veces desconocido patrimonio baixllobregatense.

Can Bros: Un Belchite en el Baix Llobregat

Declaraciones a parte, El Llobregat ha cogido carretera y manta para comprobar in situ el estado de nuestro patrimonio. En la versión web de este reportaje -disponible en elllobregat.com- se incluye una galería fotográfica extensa. La primera parada elegida es un conjunto prácticamente desconocido, más allá de su

> “El **patrimonio** quedó **abandonado** sobre todo en los años del **boom** del **ladrillo**

área de influencia. Se trata de Can Bros, una antigua colonia textil de Martorell habitada por una treintena de vecinos que conviven con las ruinas de un pasado de esplendor.

El conjunto se alza a un lado de la A2 y está claramente separado entre la parte habitable y la ruina más absoluta. A medida que uno se adentra en su corazón, el ruido de la autovía queda atrás y es substituido tan solo por el trinar de los pájaros. Tras dejar atrás unas casas blancas de dos plantas que dan la bienvenida al visitante, se erige Torre Elías, la antigua casa de los propietarios, inventariada como patrimonio y en mejor estado que otras construcciones, aunque visiblemente abandonada. La casa señorial da a la plaza Llobregat y, a partir de aquí, sobreviene la ruina. “Pasad bajo vuestra responsabilidad”, advierte un operario que enmasilla una ventana de una nave industrial. Una valla con un cartel de “prohibido pasar” cierra la calle principal que lleva hacia la iglesia y los molinos, aunque hoy está abierta. A partir de aquí el panorama es desolador y recuerda a otros escenarios como Belchite, el pueblo zaragozano que la Guerra Civil y el olvido destruyó. En este caso no ha habido una guerra de por medio, pero la situación no es mucho más halagüeña: Casas derruidas que amenazan con ceder ante el tiempo, an-

Pasa a la página siguiente

La iglesia de Santa María de Cervelló (arriba), destaca por las atenciones recibidas, cosa distinta a Can Bros, en Martorell, (izquierda) o Torre Salvana (derecha), en Santa Coloma de Cervelló | CM, FJR

INVERSIÓN DE LA DIPUTACIÓN EN PATRIMONIO

	Provincia de Barcelona	Baix Llobregat
Número de peticiones	311	37
Peticiones atendidas:	201	24
Ayuntamientos que reciben ayudas:	170	20
Importe concedido:	23.586.642 €	2.900.807 €

Viene de la página anterior

tiguas naves con cristales rotos y una iglesia apuntalada y plagada de vallas que peinan canas, o mejor dicho, óxido. La naturaleza, ante el abandono, reclama lo que en su día fue suyo y devora edificios sin piedad.

La colonia, que funcionó a pleno rendimiento a lo largo del siglo XIX, alcanzó su plenitud durante la década de los 60 del siglo pasado, cuando daba trabajo a medio millar de personas. Finalmente cerró en 1967 y, desde entonces, se ha ido deteriorando hasta el estado que presenta actualmente. El futuro de este núcleo de Martorell pasa por un proyecto municipal para construir 300 viviendas, después de que la sociedad inversora propietaria de gran parte de Can Bros la cediera al consistorio. El Llobregat ha intentado conocer el estado de dicho plan y ha pedido información al Ayuntamiento, sin recibir respuesta.

Abundancia de colonias industriales

Can Bros tan solo es una de las numerosas colonias textiles que se extendieron desde el siglo XIX a lo largo de la orilla del Llobregat. Se trata de conjuntos en los que convivían la fábrica con los trabajadores -aunque hay ejemplos de industrias cerca del río en las que no vivían los obreros-, caracterizados por su aislamiento respecto a otros núcleos habitados -aunque hay casos, como el de Colònia Rosés de Cornellà, que no cumple con esta premisa-, su ubicación en la orilla del río para aprovechar la energía hidráulica y equipados con otros servicios para los trabajadores, desde escuelas hasta iglesias propias, por lo que representaban auténticas poblaciones.

> La **protección** oficial no evita que el patrimonio se **deteriore**. Un Bien de Interés Cultural se puede **derrumbar**"

Y el Baix Llobregat, vertebrada por el río del mismo nombre, representa una de las concentraciones catalanas más importantes de este tipo de industrias -y eso sin contar las de Berguedà o el Bages-. No obstante, muchas de ellas languidecen a la espera de que alguien se acuerde de que hace décadas lideraron el empuje industrial catalán.

Josep Padró, residente en la misma Colònia Güell, en Santa Coloma de Cervelló, y estudioso de estos recintos industriales, recibe a El Llobregat en su domicilio. “Las colonias textiles del Baix Llobregat no están protegidas”, arranca la conversación Padró, que hace gala de un realismo que espanta. “La protección oficial no evita que el patrimonio se deteriore si no se actúa. Un Bien de Interés Cultural se puede acabar derrumbando igual”, señala. En este sentido, reclama “más apoyo” por parte de las administraciones para acometer mejoras en estos conjuntos patrimoniales, aunque reconoce que son “costosos de mantener” y que, muchas veces es más fácil “construir sobre llano” que no hacerlo en lugares como Can Bros o la Colònia Sedó, otra de las colonias más singulares de la comarca y que sufre la degradación del tiempo y la desidia.

Ante la pasividad de la administración, muy a menudo son los propios vecinos los que cuidan el entorno. Es el caso de Can Sedó, una colonia que desde el año pasado cuenta con una asociación que la defiende, la Asociación para la Defensa del Patrimonio de la Colonia Sedó, presidida por Josep Maria Cobos y con la presencia de Gracia Dorel como vicepresidenta, una de las mayores expertas en colonias industriales del país. De hecho, el Ayuntamiento de Esparreguera ya expresó su voluntad de convertir este conjunto en un Bien Cultural de Interés Local, una figura de protección que podría velar por los elementos arquitectónicos y que abre camino hacia futuros reconocimientos de mayor alcance.

De esta manera, se abre un futuro esperanzador para el conjunto. Sea como sea, Padró reivindica la necesidad de llevar a cabo medidas para poner en valor estos elementos. “Aquí tenemos el patrimonio y no lo hacemos valer”, lamenta Padró, que en varias ocasiones menciona la colonia de New Lanark, en Escocia, hoy en día intensamente visitada y Patrimonio de

Pasa a la página siguiente

Un Plan Director Urbanístico para salvar Torre Salvana y la fábrica de la Colònia Güell

Santa Coloma de Cervelló es uno de los municipios con más patrimonio de la comarca y el que acoge a la joya de la corona, la Cripta de Gaudí. Y es también, por contra, la localidad en la que encontramos dos grandes asignaturas pendientes: Torre Salvana y el recinto fabril de la Colonia Güell, que presentan un estado de semiruina que amenaza con destruirlos.

En noviembre El Llobregat se hizo eco de la situación delicada del recinto industrial de la Colonia Güell, aunque por aquel entonces los diferentes actores involucrados ya avanzaron que la solución estaba cerca. Pues bien, según ha podido saber esta publicación, ahora mismo ya se está trabajando en la elaboración de un Plan Director Urbanístico (PDU) que afectará a los ámbitos del recinto fabril y Torre Salvana, además de otras zonas como la Riera de Can Solé o Can Julià. Fuentes del departamento de Territori detallan que está en fase inicial de trabajos internos y no se arriesgan a dar fechas de finalización del documento de objetivos, aunque hablan de “meses”.

Más concreto es el primer teniente de alcalde de Santa Coloma, Gerard Segú, que en una conversación con El Llobregat explica que el consorcio que lo impulsa -formado por el INCASÒL y los ayuntamientos de Sant Boi y Santa Coloma- ha decidido llevar a cabo

El Llobregat ya alertó en noviembre del año pasado del Mal estado del recinto fabril de la Colonia Güell | FJR

antes de la redacción del PDU un proceso de participación entre vecinos, propietarios de terrenos, empresas y entidades de la zona. Segú destaca que es una manera “novedosa” de impulsar un plan urbanístico de estas características, puesto que “lo normal es redactar primero y poner después a discusión”. Comenzarán previsiblemente a recoger pareceres a partir de septiembre y, una vez finalizada esta fase, se elaborará un documento con las conclusiones, que dará las bases para el redactado del PDU. “Tenemos la oportunidad de ser un modelo de hacer urbanismo de una manera sostenible”, señala Segú.

Dicho plan urbanístico servirá para “buscar soluciones” para las fábricas y Torre Salvana y mejorar proyectos anteriores, que Segú considera “inviables”. Desde Territori defienden que este PDU quiere definir un modelo urbano sostenible y mantener el patrimonio, algo en lo que coincide con el primer teniente de alcalde Segú, que aspira a convertir el recinto fabril de la colonia “en un polígono de actividad económica que ponga en valor un patrimonio muy importante”.

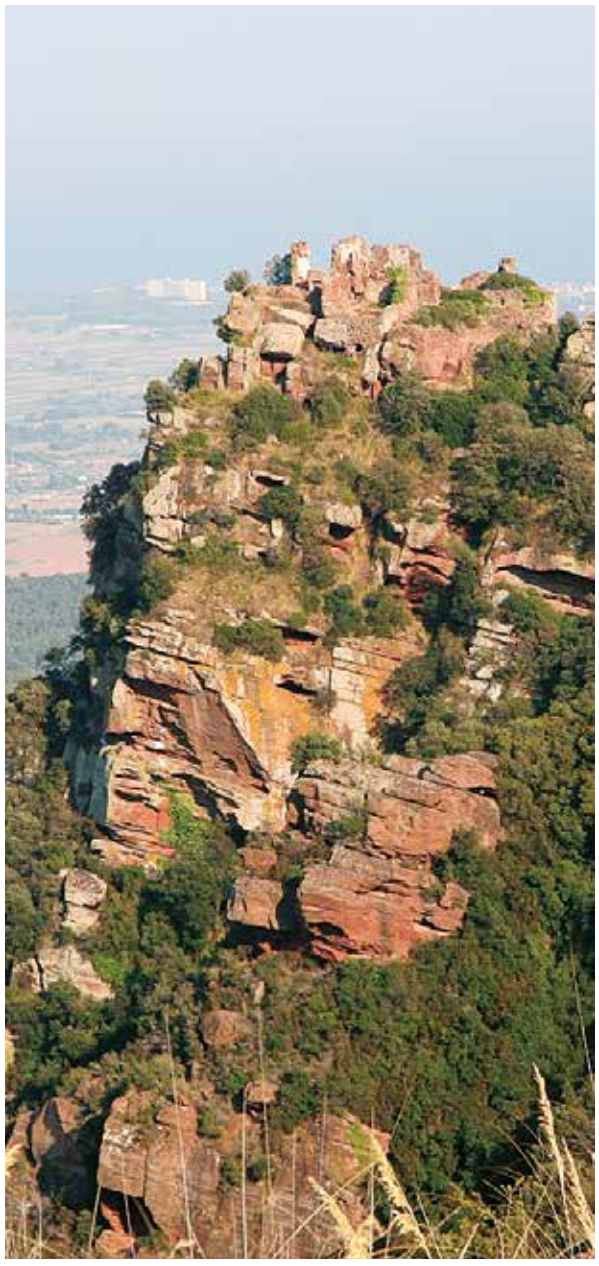

A la izquierda, el castillo de l'Eramprunyà en Gavà. Arriba, el de Cornellà. Dos fortalezas que han corrido suertes distintas: mientras que la gavanense está en ruinas, la cornellanense ha sido recuperada para el uso de la ciudad | Centre d'Estudis Gavanencs i Ajuntament de Cornellà

Viene de la página anterior

la Humanidad de la UNESCO. Un ejemplo, enfatiza, de hacia dónde se tiene que avanzar en una comarca que destaca precisamente en negativo, con casos como el de Can Bros e incluso el del recinto industrial de la Colònia Güell, que presenta un estado deplorable. ¿Quizá es hora de crear rutas por las colonias del Baix, así como han hecho en el Berguedà? De momento, iniciativas hay, como la reciente edición del libro *Les colònies industrials de la conca del Llobregat*, obra de Albert Balcells y Rosa Serra y editado por la Diputación, que hace un repaso a la historia de estos enclaves. Y de un patrimonio industrial a otro agrícola de primer orden. Este mayo el Canal de la Infanta, que irrigaba los campos del este de la comarca y fue clave en su desarrollo, cumplió 200 años con la petición de las entidades para que se dignifique todavía candente.

El embrujo de Gaudí

La creencia popular de que la Cripta Gaudí fue el banco de pruebas de Antoni Gaudí para construir la Sagrada Familia no es del todo cierta. El arquitecto diseñó la cripta, pero al poco tiempo, cuando solo estaba construida la base de ésta, la dejó en su fase inicial para volcarse completamente en la construcción de la Sagrada Familia. La Diputació comenzó los trabajos de restauración, aprobados por la comisión de patrimonio de la Generalitat de Catalunya y el Ministerio de Cultura, que no estuvieron exentos de polémica por un supuesto "atentado contra el patrimonio", a pesar de contar con todos los permisos.

Closa asevera que "la polémica vino por desmontar los añadidos que se hicieron desde que Gaudí dejó la Colònia Güell", es decir, toda la obra posterior, como la cubierta con estilo gaudiniano que no encaja con los planos del arquitecto o las escaleras de Joan Bassegoda de 1969. "Por ello pusimos en valor la obra de Gaudí, sabiendo que es un edificio a medias", dice, y concluye que "a pesar de la polémica, la UNESCO consideró la restauración correcta y la declaró patrimonio de la humanidad".

Mas Pitarra

Y seguimos con la ruta. Bajo la bien cuidada iglesia románica de Santa María de Cervelló, entre la vegetación, emerge una masia en ruinas. Llama la atención vista desde las alturas que proporciona la iglesia, y decidimos bajar a comprobar de qué se trata. Es el Mas

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Pitarra, una casa ahora apuntalada pero que en su día acogió a Frederic Soler, más conocido como Serafí Pitarra, uno de los dramaturgos catalanes más importantes. Tras años de abandono, en 2016 un empresario francés la compró para construir un hotel restaurante. Un proyecto que pretende rehabilitar un patrimonio desconocido pero que, de momento, está a la espera de implementarse. Esta publicación se ha intentado poner en contacto con el propietario para saber en qué momento se encuentra , sin éxito

El Baix Llobregat, una línea Maginot medieval

Los castillos del Baix Llobregat luchan por mantener su historia feudal. El castillo de Eramprunyà en Gavà fue adquirido por Manel Girona hasta que en 2007 lo compró el Ayuntamiento de Gavà. “El último heredero, para ahorrarse los impuestos, lo vendió al consistorio”, narra Campmany, recordando que “no fue hasta 2009 cuando el consistorio pidió a la Diputación realizar un plan director para su restauración”, tras los fuertes vientos que ese año derruyeron dos paredes del castillo. Hecho que hizo “saltar todas las alertas en el Ayuntamiento”. Sin embargo, Campmany asegura que “la estructura del castillo de Eramprunyà está muy bien conservada” y cuando acabe la restauración de la Diputació, en una década más o menos, “quedará un monumento muy potente”.

Por otro lado, en el de Cervelló un cercado protege las ruinas del castillo sobre la ermita de Santa María, restaurada completamente. El bosque recupera su territorio y se une con la estructura de esta construcción del siglo X. El edificio estuvo a punto de

> **“Defensem el Castell de Bellvís** reclama que L’Hospitalet proteja este enclave medieval

El estado actual del Mas Pitarra, en Cervelló, es preocupante | El llobregat

desaparecer en 1714, durante la Guerra de Sucesión, cuando fue ordenada su demolición. No obstante, tras la restauración llevada a cabo en los años 2010 y 2011 se realizaron diferentes intervenciones arqueológicas descubriendo las estructuras originales del castillo. A día de hoy, se encuentra en un estado de abandono considerable, visible desde la carretera de Santa María. No obstante, recientemente el Pleno ha aprobado el Plan Director del conjunto monumental del Castillo de Cervelló, para avanzar en su conservación.

Los dos casos anteriores responden a una tipología de castillo muy característica y relacionada con la idea romántica de fortaleza en plena naturaleza. En muchos casos se ha mantenido así, aunque en otros la presión urbana los ha rodeado hasta convertirlos en un elemento más del paisaje de la ciudad. Castillos que en su día pudieron resistir embestidas enemigas y asedios inacabables, pero que han sucumbido a la expansión urbana del Baix Llobregat. Castelldefels o Cornellà son dos casos paradigmáticos en este sentido, sobre todo en lo que se refiere a buenas prácticas para rehabilitarlos y recuperarlos para el uso de los vecinos y vecinas. No obstante, no siempre estas fortificaciones han sido visibles o han respondido a la idea decimonónica que tenemos de un castillo de época medieval. Es el caso del castillo de Bellvís, en pleno barrio de Torrassa, en L’Hospitalet. Redescubierto en 2008 durante las obras de rehabilitación de la conocida hasta entonces como Casa de la Torrassa, está catalogado como bien cultural de interés nacional y ha sido objeto de diversas polémicas por su estado de conservación, hasta convertirse en un símbolo de la lucha por el patrimonio arquitectónico en una ciudad donde no abunda, precisamente, tras los desmanes constructivos de las últimas décadas.

Hace pocas semanas la misma alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín, comunicó a la plataforma vecinal Defensem el Castell de Bellvís que su objetivo es convertir este espacio en un centro de interpretación de época medieval. Se trata de un edificio de dimensiones reducidas, pero que cuenta con unas vistas sobre la ciudad inmejorables, por lo que el consistorio quiere aprovecharlas para abrirlo a vecinos y visitantes. Ahora mismo se está trabajando sobre esta idea, aseguran fuentes municipales, de manera paralela a los procesos de rehabilitación y consolidación de la estructura.

Una cuestión, la del deterioro patrimonio, que preocupa cada vez más en L’Hospitalet. Esta es uno de los caballos de batalla en la ciudad, ya que cada vez más los vecinos se conciencian de la importancia de preservarlo.

El románico, el gran desconocido

La lista patrimonial de la comarca es más extensa, pero también es de justicia destacar el románico con el que contamos, muy antiguo y con presencia en nada más y nada menos que 22 de los 30 municipios del Baix, con maravillas como Sant Ponç de Corbera, la ermita de la Salut o la propia Santa Maria de Cervelló. Por todo ello, el sábado 8 de junio tendrá lugar en Cornellà el séptimo encuentro de entidades del Baix, organizado por el Centre d’Estudis Comarcals, que abordará la gestión y cuidado del patrimonio. Porque, como dice Ireneu Castillo, de Perseu L’Hospitalet, “allí donde la gente se haga suya la lucha por el patrimonio, se preservará”.

Debats filosòfics: Germans animals

Jaume Grau
ESCRIPTOR

La cita va generar debats entre els assistents | Joana Rodríguez

El passat dimecres 29 de maig vam tenir el plaer d'acomiadar aquest darrer cicle del Cafè filosòfic d'Esplugues amb els amics de l'Ateneu Santfeliuenc. S'ha donat l'agradable casualitat de complir 4 anys d'existència, des que el 29 de maig de 2015 vam iniciar aquesta petita aventura al Cau de les Arts d'Esplugues de Llobregat, també ara escenari habitual dels nostres debats.

En aquest cas, hem escollit un tema important, no per l'actualitat de la polèmica sobre la tauromàquia -que no és menor i que ens ha donat peu per a posar-la en el centre de la discussió-, sinó perquè obre molts interrogants sobre el sentit de la pròpia existència humana en el món i la seva relació amb la resta dels éssers vius.

Hem pres com a eix vertebrador del diàleg el llibre *Filosofía y toros. Un debate ético* (Edicions UAB, 2018), de Marta Vericat, filòsofa i animalista, amb pròleg de Ramon Alcoberro, doctor en filosofia, que també ens ha acompanyat. En aquesta ocasió, provinents de l'àmbit animalista de Sant Feliu de Llobregat, hem comptat amb dues inestimables col·laboracions. Mariona Giralt ens ha parlat de les seves experiències amb els cavalls, en l'ensinistrament amb estímuls positius, com les pastanagues de premi, lluny del càstig físic, i tot en el context del respecte a tot ésser sensible i susceptible de patir dolor. Tere Rodríguez, fundadora de l'APAEC i impulsora del Centre d'Acollida d'Animals Exòtics de Sant Feliu, ens ha fet notar que fins i tot els animals que no són normalment considerats domèstics, com les serps, tenen també la seva sensibilitat i mereixen que els tractem amb consideració.

Ramon Alcoberro ha situat l'ètica en el centre de la seva reflexió, una ètica que contempla el món des d'una nova perspectiva a partir de la bomba atòmica i de la constatació que el progrès de l'home pot destruir la vida. L'ètica del segle XXI ha d'oblidar la metàfora de la piràmide -l'home al cim de la Creació- i adoptar la metàfora de la xarxa -imbricats i en igualtat amb tots els éssers-. L'antropocentrisme parteix de la lectura bíblica que l'home és el senyor dels animals, i que tot està a la seva disposició per a fer-ne ús sense limitacions. Malauradament, avui constatem que sí que estem arribant a uns límits que ens imposa l'escassetat dels recursos naturals, que pot amenaçar la nostra supervivència i la de les futures generacions. Aquí és on cita el principi de responsabilitat de Hans Jonas quan afirma categòricament: "Fes el que vulguis, mentre sigui compatible amb la continuïtat de la vida humana", i diu que hem de situar els que encara no han nascut com a jutges dels nostres actes. Aquest canvi de paradigma ètic i cosmològic és el que ens ha de fer replantejar la nostra relació amb tots els éssers, especialment amb els animals, que són els més propers a nosaltres, els nostres germans animals.

Per què la Marta Vericat ha escollit la tauromàquia com a tema del seu llibre *Filosofía y toros. Un debate ético*, motiu de la nostra trobada? Sense entrar en experiències personals viscudes en entorns taurins, ens argumenta que aquesta pràctica anacrònica és actualment l'espectacle més explícit de tots els temes que s'han anat introduint a la xerrada. Per si mateix el concepte d'espectacle ja il·lustra sobradament la nostra percepció distorsionada, a voltes esperpèntica, de la realitat, però de la qual gaudim com a espectadors passius sense la més mínima intenció de fer un esforç per canviar-la.

La priorització d'una espècie sobre les altres, l'especisme, és una de les manifestacions més evidents de l'antropocentrisme, i es fa palesa en la contesa falsament esportiva que enfronta l'home amb l'animal, que el primer ha de guanyar fatalment, quasi com un designi diví, fent gala d'una pretesa superioritat -que per si de cas, s'afavoreix amb pràctiques com l'afaitat, sense oblidar la superioritat tecnològica dels estris de matar-. Una lluita contra un pacífic animal herbívor que només es planteja com a escenari de lluïment postural i d'exhibició d'una masculinitat, aclaparadorament dominant en l'escenari taurí, pròpia del sexisme més explícit.

Marta Vericat ens ha fet un recorregut per les diverses interpretacions positives de la tauromàquia i ha citat els seus defensors en diferents àmbits: l'art, la cultura, la tradició, àdhuc la conservació d'una hipotètica raça animal. Deixant a banda la importància de la conservació del patrimoni de la tradició com a element constitutiu de la idiosincràsia nacional, és un feble argument justificar la tradició amb arguments antropològics, tan periclitats en els nostres dies com les al·legories bíbliques, que de la mateixa manera tolerarien pràctiques com l'infanticidi i l'ablació del clítoris.

Confusions conceptuals molt importants, que ens exigirien escenaris més amplis, pretenen avalar la consideració de la tauromàquia com un art, i hem fet un petit resum dels seus defensors i dels seus detractors, no oblidant les obres immortals de Goya i Picasso, per exemple, que ambdues postures interpreten de maneres contraposades, polèmica que Alcoberro ha tancat taxativament amb l'afirmació que "l'antropofàgia no és gastronomia".

AGUS MORALES. Periodista de El Prat. Director de 5W. Reciente premio 'Ortega y Gasset' por un reportaje

"Falta crónica y sobra opinión en el periodismo de hoy"

Periodista inquieto y pratense, Agus Morales puede presumir desde hace unas semanas de haber ganado un premio Ortega y Gasset, que entrega El País, por un reportaje sobre un voluntario y activista tunecino que se dedica a dar sepultura digna a los cuerpos de migrantes que intentaron alcanzar el sueño europeo y que acabaron su travesía en las costas de la antigua Cartago. Reivindica la naturalidad y humanidad a la hora de aproximarse a las personas que han vivido este tipo de tragedias. Lo cuenta en 5W, una publicación que dirige y que publica una revista al año con reportajes realizados con mimo, cuidando el lenguaje y la fotografía. "El papel tiene sentido, pero has de darle valor". Y es que la revista parece más un libro. "Jugamos con la frontera entre el libro y la revista; hay que romper con las fronteras preestablecidas". Toda una declaración de intenciones.

Agus morales recibe a EL Llobregat en la redacción de 5W | El Llobregat

F. J. R. Baena

Empezaste cubriendo la actualidad de El Prat en el periódico Delta y acabaste explicando la muerte de Bin Laden y la crisis del Ébola. ¿Qué diferencia hay?

Muchas. Pero en su esencia la labor periodística es la misma. Es igual cubrir un Pleno en El Prat que la muerte de Osama Bin Laden, la esencia es la misma.

Hay que decir que algunos plenos son auténticas zonas de guerra...

Tenemos una idea romántica de determinadas profesiones, incluso vertientes, como en este caso, del periodismo, y no sé si están justificadas.

¿A qué te refieres?

Pues que la labor es la misma. Hay buenos y malos profesionales haciendo ambas cosas, periodismo internacional o local. La esencia del periodismo es tener una mirada sobre el mundo, una ciudad, una persona...

Un ayuntamiento...

El periodismo local tiene mucha importancia, porque tiene incidencia directa en la vida política y cotidiana de las personas. Sí que es cierto que el periodismo internacional actúa en otro nivel, pero también contribuye a que tengamos una mirada sobre el mundo.

¿Qué echas de menos del periodismo local?

Sobre todo la cercanía, la proximidad, la capacidad de poder investigar un tema, y la relación más íntima con el territorio.

> "Del **periodismo local** hecho de menos la **cercanía**. Escribir sobre **El Prat** era muy **bonito**"

Escribir sobre El Prat era muy bonito.

Y complejo, porque aquellos sobre los que escribes te los puedes encontrar más tarde comprando el pan...

Martín Caparrós dice que la crónica más difícil que hay es la de la manzana de tu casa. El periodismo local tiene muchas presiones. No digo que un corresponsal no las tenga, ya que a veces arriesga su vida, pero en el periodismo local tienes más cerca a la gente que puede pre-

Pasa a la página siguiente

sobre la tragedia humanitaria del Mediterráneo. “La materia prima del periodismo son las personas”

Viene de la página anterior

sionarte en un sentido o en otro.

De hecho, siempre reivindicas la labor de los periodistas locales en países en conflicto.

A menudo tenemos la imagen del hombre blanco corresponsal que se va a otro país a contar cómo son las cosas, aunque con los datos en la mano la mayoría de los periodistas que mueren en zonas de conflicto son mexicanos en México, paquistanís en Paquistán, afganos en Afganistán...

En el ojo del huracán.

Y en muchas ocasiones hacen el grueso de la tarea periodística. A menudo los periodistas extranjeros contactan con los de allí, los llamados *fixers*, que hacen una parte importante del trabajo, generalmente sin que su labor se reivindique o reciban reconocimientos. Yo tengo billete de ida y vuelta, pero la gente que está en estos lugares trabajando, no. Esto es importante que lo sepa el público.

El ‘Ortega y Gasset’

Has hablado de premios, y hace poco recibiste el Ortega y Gasset por el reportaje ‘Los muertos que me habitan’, que se publicó en la revista que diriges, 5W.

Fue una sorpresa. Creo que este galardón intenta reivindicar una forma de trabajar que tiene que ver con el periodismo narrativo, quizá abandonado en algunos sectores. Un periodismo hecho con mimo y con cuidado por el lenguaje, pegado a la historia humana. Eso hace que brille más el contexto. Hay varias generaciones de periodistas, la mayoría *freelance*, que trabajan en diversas partes del mundo sin el apoyo de grandes medios y que hacen un trabajo fantástico en este sentido.

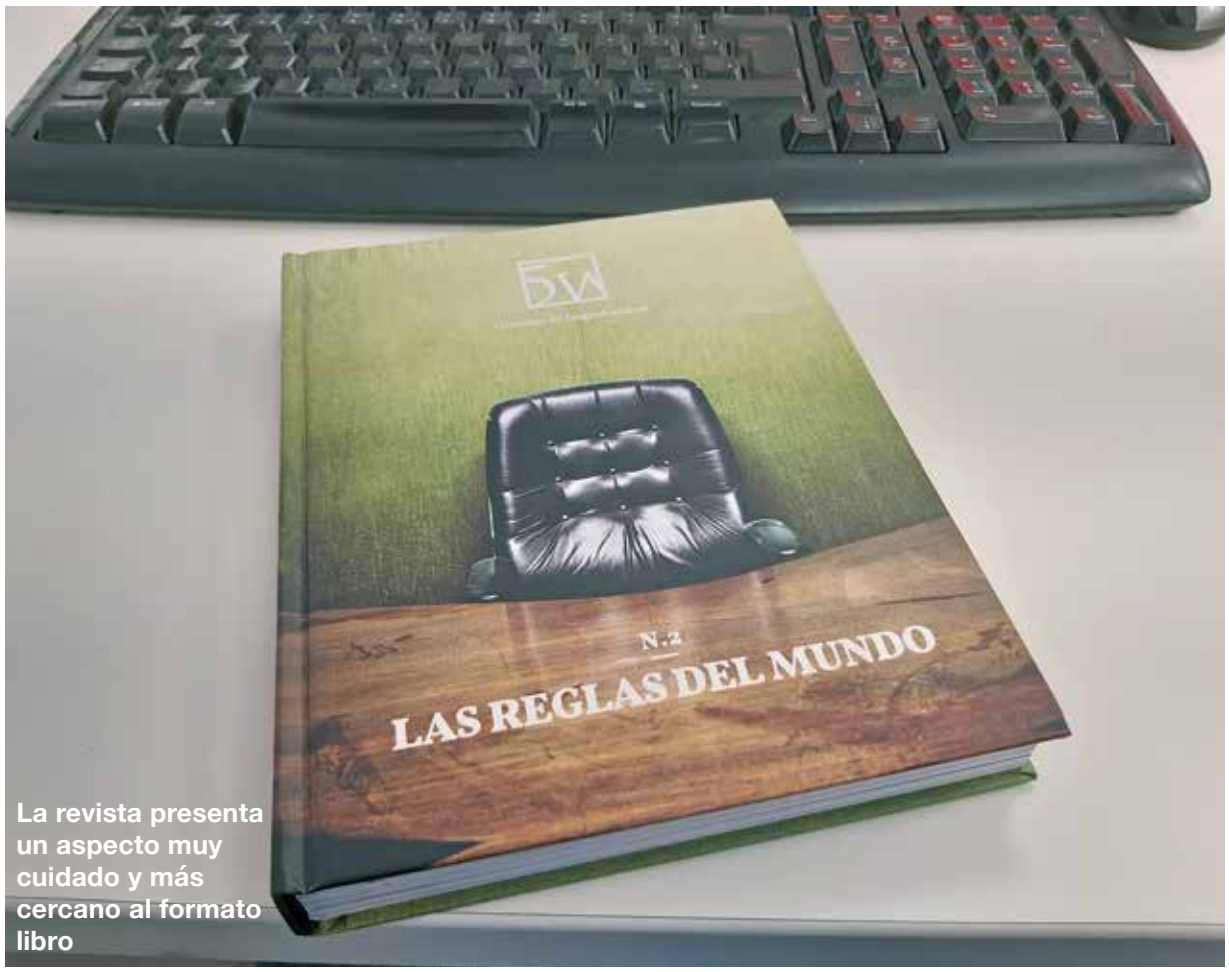

La revista presenta un aspecto muy cuidado y más cercano al formato libro

Háblame de ese “sentimiento de culpa” que sueles poner de manifiesto tras llevar a cabo tu trabajo.

En muchos casos yo nunca me he podido desprender de ese sentimiento de culpabilidad. Los periodistas somos ladrones de historias: al final lo que hacemos es periodismo extractivo. Pero hay historias que hay que contarlas, por lo que creo que somos ladrones necesarios. Por eso, creo que no es baladí pensar cómo hacer eso de la forma más humana posible.

Ponme un ejemplo.

Ya no me refiero a lo que escribes, sino también en cómo tú hablas con las personas que forman parte de la historia. La materia prima del periodismo son las personas.

Y es por eso que el trato es importante.

> “Las **ciudades** son uno de los **escenarios** más importantes para las personas **refugiadas**”

Y si hay más tiempo para compartir con esa persona va a ser mejor, mucho más real. Aunque a veces no se puede, no seamos hipócritas; pero hay que luchar por eso. Lo del sentimiento de culpabilidad que comentabas me sucede instintivamente, y creo que es bueno que tengamos esa señal de alarma.

¿Has vuelto a contactar con Chamsedinne, el protagonista tunecino de ‘Los muertos que me habitan’?

Sí. Vamos hablando. Él es una persona muy ocupada y de repente te escribe o no te escribe. Tiene sus tiempos.

Has hablado de la importancia que tiene saberse dirigir a las personas. En el caso de Chamsedinne, ¿cómo fue?

Es una historia que se ha contado muchas veces y una persona fácilmente localizable. En este caso no era tanto llegar antes, sino llegar bien. A las personas las has de abordar con la máxima naturalidad, y en su caso fue muy fácil.

¿Siempre es así?

No. En su caso, la semana que estuvimos con él, es que era todo el día con él, íbamos a todos lados... Eso genera complicidad y hace que tú puedas entender mejor su forma de pensar, de sentir, y eso luego se ve reflejado en la crónica. Lo que necesitamos a veces es dar más tiempo a las historias.

En su caso ha ayudado que fuera conocido, pero imagino que en otros la cosa se complica, ¿no?

Él es una persona interesante que enseguida está dispuesta y acostumbrada a hablar. Yo si viniera de una guerra no hablaría con un periodista. ¿Qué voy a ganar? Muy poco. Pues muchas personas sí que lo hacen. A veces, eso sí, no están cómodas, aunque no te lo digan. Y creo que es responsabilidad del periodista estar alerta y, si detecta eso, decirles que no pasa nada y dejarlo estar.

Los refugiados

En tu último libro, *No somos refugiados*, defiendes que es necesario “deconstruir” este término y pasar a narrar la trayectoria vital de estas personas.

Lo más fácil, y yo lo he hecho, mea culpa, es contar el momento traumático de su vida, que es importante y hay que explicarlo. Pero al final la persona queda reducida a la herida, que es lo que comento en el libro. Eso deshumaniza y cosifica a las personas refugiadas y hace que el lector pueda caer en el paternalismo.

Lo saca de contexto.

Y el mejor aliado para evitar esto es el tiempo; estar con ella para poder conocer todas sus facetas, qué es lo que le pasó y muchas otras cosas. Esos pequeños detalles son los que hacen las grandes crónicas. Eso es lo que intentamos reivindicar en la revista. Falta crónica y sobra opinión en el periodismo de hoy.

Periodismo con cariño

Lleváis cuatro años con el proyecto de 5W. Podemos decir que se ha consolidado. ¿Cuáles son vuestras perspectivas?

Si hace cuatro años me dicen que estaríamos aquí, no me lo hubiera creído. Estamos muy contentos por el trabajo que hacemos, tenemos más de 2.800 subscriptores y es un proyecto sólido.

Para acabar, me gustaría preguntarte sobre el papel de los municipios en la llamada crisis de los refugiados.

Las grandes y pequeñas ciudades son uno de los escenarios más importantes para las personas refugiadas. La mayoría viven en ciudades, y no en campos. Deberían tener más recursos y margen de maniobra para acoger. Me consta que hay ayuntamientos que promueven la acogida, además de la sociedad civil, que se moviliza para reclamarla.

Buscant utopies: 25 anys sense García-Nieto

Utopia proposa una nova aproximació a la figura de Garcia-Nieto

Es compleix un quart de segle de la mort del conegut com el 'cura rojo'

El juliol del 2019 van arrencar unes trobades itinerants pel Baix en homenatge seu

F. J. R.

"Estic convençut que les lluites de fa cent anys del món obrer, les lluites de fa cinquanta anys de tants homes i dones no haguessin estat possibles sense una opció utòpica". Es tracta d'una de les frases més cèlebres de Joan N. García-Nieto i que il·lustra tota la seva obra. Ara, 25 anys després de la seva mort, se li rendirà homenatge a través d'un cicle de trobades que arrencarà el pròxim juliol.

Els organitzadors volen que l'acte inaugural se celebri el dia precís que es compleix el quart de segle del seu traspàs, el 23 de juliol, a Cornellà. Serà l'acte central, en el qual està previst que participi el delegat a Espanya de l'Organització Internacional del Treball (OIT), Joaquín Nieto, i que servirà per fer una repassada a la trajectòria vital del teòleg, sociòleg i sindicalista. Més endavant, de cara al setembre i l'octubre, es faran conferències sobre diversos aspectes de l'obra de García-Nieto.

Els impulsors del cicle han creat una comissió organitzadora formada per Eduardo Rojo, Jordi Izquierdo, Benigno Martínez, José Botella, Josep Maria Rañé, Francesc Castellana, els patrons de la Fundació Utopia i els secretaris de CCOO i UGT al Baix, Josep Maria Romero i Carlos de Pablo.

Un personatge, tres dimensions

Els organitzadors destaquen tres dimensions en la figura de García-Nieto. Primer, el capellà que es llevava d'hora per fer missa a Sant Ildefons, "referent d'un cristianisme no retòric, sempre compromès amb els pobres" i que li va valer l'apel·latiu del *cura rojo*. En segon terme, el professor d'ESADE i a l'Escola Sindical 1r de Maig, el treballador. I, per últim, l'activista "contra la marginació i els efectes devastadors d'aquesta, que acompanyava al final del dia als qui patien drogaddicció o altres manifestacions de la pobresa".

"Recordar avui en Joan i testimoniar la seva vida i actuació és un acte de memòria i de justícia", explica Castellana, secretari general de CCOO al Baix Llobregat durant els anys 80 i actualment president de la Fundació Utopia. Però a més, el comitè organitzador de l'homenatge a García-Nieto vol consolidar i digitalitzar fons històrics dipositats pel mateix protagonista a l'arxiu documental de la Fundació Utopia, la promoció d'un Centre d'Interpretació del Moviment obrer i veïnal en l'antifranquisme i, fins i tot, editar un recull de tots els escrits que va produir en vida.

Activitats complementàries

Com ja s'ha avançat amb anterioritat, de cara als mesos de setembre i octubre està previst que se celebrin quatre conferències dedicades a diferents aspectes de la vida i obra de García-Nieto. Tractaran temàtiques relacionades amb la seva trajectòria, com ara l'aposta pels joves com a motor del futur, la divulgació política, el cristianisme i el seu compromís amb el socialisme i la transformació social com a motor dels moviments socials a la comarca. Es tracta de xerrades a càrrec de diferents actors i experts de la comarca i que se celebraran de manera itinerant per diversos municipis del Baix Llobregat.

Amb tot, una bona ocasió per fer una aproximació a aquesta figura clau de la història recent de la comarca i també una "consideració a totes les persones que van ser constructores de futur en aquella fàbrica d'homes i dones que van contribuir a fer la transició democràtica", en destaquen els impulsors. I, sobretot, una oportunitat per no perdre de vista la utopia d'una societat ideal que, malgrat no estar a l'abast actualment, és un horitzó cap al qual caminar amb determinació.

el micromecenatge aplicat a l'edició de llibres

contacta amb nosaltres:
info@mecenix.com

No esperis a que algú es decideixi a editar el teu llibre

Publica'l sense esperar, i sense haver de pagar res

Sis anys d'experiència i
desenes de títols
editats amb aquest sistema

www.mecenix.com

meCenix

Cafès filosòfics: L'esport és un joc?

El Cau de les Arts d'Esplugues acull l'inici de les trobades del cicle després de l'estiu

Jaume Grau

De tornada de les vacances, ens hem trobat de nou al Cau de les Arts d'Esplugues. Aquest cop el tema escollit ha estat l'esport en el seu vessant lúdic, és a dir com a joc. Hem comptat, com a conductor del debat, amb el nostre amic Lluís Carceller, que té una dilatada trajectòria en els aspectes literaris i documentals de l'esport. També ens han acompanyat, com a textos per la reflexió el clàssic *Homo ludens*, de Johan Huizinga, i *Ética del deporte*, de Guillem Turró, que va ser protagonista d'un debat anterior, precisament sobre l'ètica dins de l'esport.

En una tertúlia, parlar de l'esport i del joc és com parlar de l'art: molt enriquidor, perquè es tracta de temes sensibles a l'esperit, dels quals tothom en té opinió, basada en la pròpia vida i la pròpia experiència, i no ens posem mai d'acord, però sempre descobrim nous matisos i punts de vista, la raó de ser d'un cafè filosòfic. No cal dir, en el cas del joc, que va més enllà de la introspecció d'altres activitats de l'esperit i abasta un àmbit més social, una comunitat de milers i fins i tot de milions de persones.

Huizinga ens ha ajudat a esbrinar els elements més antropològics del joc; pots estar-ho o no d'acord, però obre un interessant debat pensar que el joc és precultural, i que la cultura neix del joc: "… que la cultura sorgeix en forma de joc, que la cultura, al principi, es juga". Ens fa observar com juguen els animals i la seriositat amb que juguen els nens, ben conscients que el que fan és un joc, però respectant unes regles donades, o creades per ells mateixos; i tractant amb severitat als transgressors, als tramposos. No han faltat els pertinents comentaris sobre *La mano de Dios* i especialment els aspectes poc ètics que es donen en algunes ocasions en que el joc i l'esport es barregen amb els diners. És evident que el fet mateix de la juguesca (com bé indica el sen nom) és un joc i no un esport, però les seves relacions cada vegada són més freqüents. No podem evitar incórrer un altre cop en el tòpic que proclama que l'esport és un reflex de la societat en què vivim. Però també hauria de ser un mirall a on acudir per veure una bona imatge de tots nosaltres, com a persones individuals i com a societat; i a partir d'aquesta reflexió encetem la qüestió, prou fecunda de l'esport com a transmissor de valors, com a educador.

L'esport ha de tenir un component lúdic essencial, però, sense entrar en contradicció, un dels seus principals valors és el d'ensenyar a assimilar la derrota. Aquí resulta molt oportú tornar a les paraules de Guillem Turró en el seu llibre *Ética del deporte*: "… Una de las piedras angulares del talante deportivo es el *fair play* o juego limpio. En primer lugar, el fair play designa el respeto a las reglas acordadas para un determinado deporte. No respetarlas intencionadamente equivale a conculcar el *fair play*. En segundo lugar, se refiere a un comportamiento generoso y justo que no ha sido prescrito por las reglas explícitas."

Trobada al Cau de les Arts d'Esplugues per debatre sobre l'esport i el joc | Cedida

Sobre el procés civilitzador de l'esport, com a sistema per canalitzar i apaivagar la violència política i social, hi ha textos molt interessants de Norbert Elias i de Michel Foucault, que és impossible de ressenyar en aquest curt espai. D'això ens dóna testimoni el fet que Ramon Alcoberro utilitza com a títol d'un escrit seu a El Temps, Seguidors, "hinchas", fans, *supporters*, *tifosi*. Una història cultural: "… La violència continua essent un element intrínsecament unit al futbol i impregna també les motivacions i les actituds de les persones en altres aspectes de la vida… Durant anys les teories sobre la violència en l'esport han suposat que els ultres eren gent de baixa autoestima i que la forta identificació amb un equip amagava altres mancances emocionals. Però no sembla que es pugui parlar exclusivament de responsabilitats individuals en esports on la dinàmica comunitària és tan forta com en el futbol".

Ens quedarem amb els aspectes positius de l'esport, com a transmissor de valors i de *fair play;* com a vehicle de superació individual o col·lectiva; com a joc que, segons Huizinga és llibertat, i que contribueix a fer de les nostres vides un trànsit més agradable.

RICARDO FITÉ, autor de 'CInco veranos en moto'

Libertad y aventura: 'Cinco veranos en moto'

Una de las docenas de fotografías de los viajes de Fité con su moto. En la imagen, un paisaje ruso

Ricardo Fité (Esplugues) enseña las entrañas de un mundo desconocido a través de su moto

"Me siento muy cómodo en Rúsia y con la calidad humana de su gente", asegura

Carlos Manzano

Hacer turismo no significa conocer un país. Ricardo Fité ha recorrido Turquía, Irán, Mongolia o Rusia con su moto, una Honda CB750 del año 1993, adentrándose en los lugares más remotos y desconocidos para gran parte de la población occidental, territorios no aptos para la mayoría de turistas. Tras estos veranos conduciendo por medio mundo, Fité ha vuelto a Esplugues, la ciudad que lo vio crecer, para presentar un libro autobiográfico con mil anécdotas de sus viajes y haciendo caso omiso de las recomendaciones: *Cinco veranos en moto*.

El autor narra en su nuevo libro cómo han cambiado su vida estas experiencias viajando por rutas secundarias, fuera de las convencionales, mezclando vivencias y reflexiones personales del momento con infinidad de anécdotas y situaciones divertidas e incluso delirantes. En estas descripciones, tanto de paisajes como de la gente del lugar, se muestra la realidad de los países y territorios por los que pasa Fité, muchos de ellos aislados, remotos e inhóspitos, aunque eso no quiere decir que haya peligro social o soledad entre sus habitantes.

Un enamorado de Rusia

El motero habla de sus viajes con gran pasión y con ganas de repetir o conocer nuevos mundos. Sin embargo, hay uno en especial que le ha robado el corazón: los países exsoviéticos, pero concretamente Rusia. "Me siento muy cómodo en Rusia y con la calidad humana de su gente", asegura Fité, remarcando que la seguridad y "hermandad" que se vive en los clubes de moteros es infinitamente mayor que en el resto de Europa. Pero él no estuvo siempre convencido de ese viaje. De hecho, cuando inició su recorrido por Siberia en 2016 había rumores que "en esa zona eran frecuentes los asesinatos y los atracos". Esto hizo que en vez de acampar el motorista decidiera ir de hostal en hostal, o motoclub. "Luego estuve indagando y se habían producido dos asesinatos, uno de ellos a un motero ruso", asevera Fité para contradecir los rumores que corrían por Europa, ya que eran casos puntuales. Además de las falsas habladurúias, encontró algo inesperado en Siberia: la cultura de ayudarse entre moteros. "Los moteros en Rusia enseguida se echan una mano, hay un hermanamiento entre la moto y las personas, mucho más que aquí", recalca el autor del libro haciéndonos un breve resumen de este capítulo de *Cinco veranos en moto*, complicado, pero a la vez revelador, sobre Siberia.

Fité se confiesa un enamorado de rusia. En la imagen, Fité posando ante el kremlin

> "En **Irán** le dejó de funcionar el **GPS** y tiró de tradición para orientarse: "Con un **mapa** y preguntando, **como en los 80**"

La libertad sin tecnología

Bajo la premisa de viajar de forma totalmente libre y lejos de tabúes, Fité se encontró que, al entrar a Irán, el GPS y el móvil no funcionaban, por lo que volvió a viajar como se había hecho siempre: "Con un mapa y preguntando, como en los ochenta". Aventurero y curioso, el motorista le gusta ir más allá de los límites del confort, salir de su burbuja para conocerse a sí mismo y a todas las personas anónimas que viven por dónde él pasa con su moto.

Después de su primer libro, *No le digas a la mama que me he ido a Mongolia en moto*, Fité nos invita a sentir la libertad, despojarnos de la tecnología y salir de la comodidad del sofá para descubrir otros países, otras gentes y otras culturas. Conocer un mundo más allá de las agencias de viajes, adentrarnos en lo desconocido.

LA FITXA

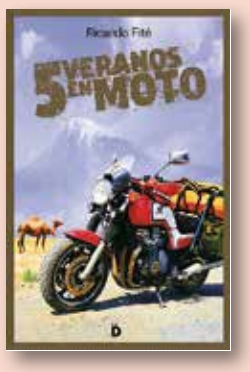

Títol: **Cinco viajes en moto**
Autor: **Ricardo Fité**
Año: **2019**
Editorial: **Diëresis**

KIKE CALVO, autor de 'El Príncipe de la calle'

'El Príncipe de la calle': Amor, lealtad y navajas en el Cornellà de los 70

El periodista Kike Calvo publica una historia de amistad y superación en plena Transición

Pandilleros y quinquis transitan por unas páginas plagadas de pasión y esperanzas

Cada vez más, el Baix Llobregat sirve de escenario para ambientar novelas

F. J. R.

Se sienta en uno de los bancos de piedra de la plaza de los Enamorados, quizá el rincón más cuco de Cornellà, y se queda unos instantes absorto mirando el recinto empedrado que ocupa su espacio central. "Aquí echábamos unos partidos de fútbol espectaculares". Hemos quedado cerca con Kike Calvo, periodista cornellanense y autor de *El Príncipe de la calle*, una novela ambientada en el Cornellà de la Transición, un tiempo que define "de esperanzas", pero también "de navajas".

Calvo presenta su libro como "un homenaje" a la ciudad que le vio nacer, una historia de "superación, amistad y amor" protagonizada por Miguel Sarmiento, un pandillero de la Ciudad Satélite, San Ildefonso, que encajaría en películas del cine quinqui como *Perros Callejeros* o *Deprisa, deprisa*, cuya banda sonora actualizó Rosalía en la gala de los Goya con una nueva versión del *Me quedo contigo* de los Chunguitos. Calvo, sin embargo, no se siente del todo cómodo con esta aseveración. "Sarmiento es un quinqui en transición hacia una vida nueva", sostiene.

LA FITXA

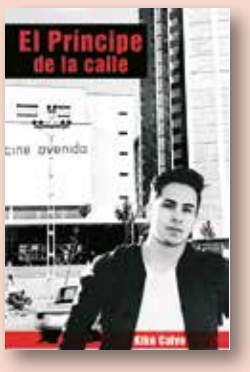

Títol: **El príncipe de la calle**
Autor: **Kike Calvo**
Any: **2019**
A la venta en Amazon

Una fuente de recuerdos

Estamos un rato en la plaza de los Enamorados, punto de partida y final de la novela, y Calvo no para de evocar. "Recuerdo un partido en especial, en el que las porterías eran los bancos de piedra". Lo dice sentado en uno de ellos, mientras simula cómo el cancerbero tenía que parar las acometidas rivales con los pies. El periodista cornellanense explica anécdotas de la plaza y hace fotos. Visitar un lugar como este, clave en el desarrollo de la novela y de su propia vida, ha accionado un mecanismo que hace aflorar recuerdos de aquellos años de cambio.

Mientras narra sus experiencias setenteras en esta plaza, un chaval de no más de 15 años hace *parkour* de banco en banco. La ciudad ha cambiado. "La vida de barrio de antes era rica en corazones y había solidaridad", rememora Calvo. Hoy en día, por contra, "es difícil hasta saludarte con el vecino de rellano", lamenta. No obstante, el periodista no cae en el sentimentalismo vacuo y reconoce que aquella época, la de los años 70 y 80, fue dura. "Había bandas, drogas y otras carencias", sostiene. Algo que pone de manifiesto en su novela, que quiere ser un retrato de la España de esos años y de aquellos quinquis "que vivían y morían deprisa".

Kike calvo recuerda aquellos años 70 en un lugar muy especial de cornellà, la plaza de los enamorados | fjr

> "Hay un montón de **Sarmientos** en él; chicos de ese **tiempo** con los mismos **problemas**"

Calvo habla de Sarmiento y sus aventuras en pasado, como si estuviera recordando a un conocido. Como si lo que está explicando hubiera pasado en realidad. Seguramente nunca hubo ningún Miguel Sarmiento pandillero en el Cornellà de los 70, pero su historia es la de muchos otros. "Hay un montón de Sarmientos en él, chicos de ese tiempo con los mismos problemas, idealistas y con espíritu de superación", dice Calvo. De hecho, esta es una de las principales diferencias de su personaje con los que aparecían en el cine quinqui de los 70 y 80, precisamente las ganas de ir a mejor, cambiar de vida y salir de todo aquello.

Cruce de géneros y de caminos

Desde el bar de la esquina de la rambla con la plaza de la Iglesia, Calvo señala lugares que aparecen en la novela. Son los otros personajes, que junto con el Paco o el Chino, compañeros de andanzas de Sarmiento y con los que le une una lealtad inquebrantable, representan un cruce de caminos y de géneros. Porque en *El Príncipe de la calle* hay también sitio para una historia de amor imposible entre un pandillero y una chica bien, aderezado con el trasfondo histórico de la época, por el que el protagonista irá transitando al más puro estilo *Aquellos maravillosos años* o su versión española, *Cuéntame*.

Una novela que se une a las de otros escritores del Baix como el también cornellanense Toni Hill, el gavanense Albert Villanueva o Kiko Amat de Sant Boi, enmarcadas en una comarca que se reivindica como escenario extraordinario para ambientar ficciones.

FERNANDO GAMBOA, autor de 'Redención'

'Redención' o el futuro que nos espera

Fernando Gamboa, escritor afincado en Esplugues, acaba de publicar nuevo libro

Es una novela policíaca que mezcla intriga, política y una aguda crítica ambientalista

F. J. R.

Temperaturas de hasta 45 grados, vecinos con mascarilla para evitar respirar el polvo que cubre coches, parques y la propia ropa, playas inexistentes, taxis sin conductor y una avalancha de refugiados que huyen de las fauces de la guerra amontonados a las puertas de la metrópolis, donde antes hubo campos de cultivo. Ah, y en la antesala de un 'trifachito' en la Moncloa. Este es el panorama distópico que nos plantea Fernando Gamboa en su nueva novela, *Redención*, ambientada en una futurible, más que futurista, Barcelona.

El escritor, afincado en Esplugues, se une a la cada vez más importante lista de autores que no solo son del Baix Llobregat, sino que usan la comarca como uno de sus escenarios principales. En este *Redención*, el Baix acoge un macro campo de refugiados en los terrenos que anteriormente -en nuestro presente- formaron parte del Parc Agrari. Sin embargo, es la capital catalana el auténtico escenario de esta aventura que mezcla lo mejor del *thriller*, la novela policíaca y la conspiración al más puro estilo *24* con Kiefer Sutherland. Aquí, sin embargo, su protagonista es la agente del cuerpo unificado de policía Núria Badal, una heroína femenina a caballo entre la decidida Soshanna Dreyfus de *Malditos Bastardos* y las habilidades de *V de Vendetta*. "¿Por qué una mujer no puede ser quien reparta ostias como panes?", expresa franco Gamboa en una conversación con El Llobregat. El autor celebra que se normalice el papel de la mujer y su presencia en determinados ámbitos. En este caso, el de las heroínas que están dispuestas a llegar hasta el final para dar estiba a los malos. Una protagonista creada a imagen y semejanza de la pareja de Gamboa en 2012, Nuria Badal, fallecida ese mismo año. Desde ese momento, Gamboa tuvo claro que devolvería a la vida a Nuria, una policía que en la novela lucha por redimirse de su pasado, así como el escritor espluguense.

Escritor... y aventurero

La carrera de Gamboa como escritor arranca en 2007 con la publicación de *La última cripta*, la primera novela de una trilogía que está en vías de culminar. La editorial El Andén, a la que la crisis se llevó por delante, apostó por Gamboa, que en poco tiempo pasó a tratar de tú a tú con escritores como Gómez Jurado, Javier Sierra o Vázquez Figueroa, que habían sido también contratados por dicha editorial. *La última cripta*, una novela de aventuras que, en un principio, recuerda Gamboa, fue escrita para no volverse "loco" tras una lesión de espalda que le dejó postrado durante algún tiempo, dio paso a una prometedora carrera como escritor.

Una faceta, la de escribir, que bebe de la de aventurero. Auténtico culo inquieto, Gamboa es de los que tradicionalmente compraba un billete de ida y viajaba compulsivamente por el mundo buscando lugares auténticos y alejados del bullicio turístico. De las experiencias de estos viajes, que darían para otro reportaje y entre las que hay una huída *in extremis* en un coche sin puertas de dos bandas en Guayaquil que querían matarle para robarle, hasta un policía guineano que le amenazó con un arma porque estaba seguro que era un etarra que había ido a asesinar al dictador Obiang, Gamboa consigue construir escenas trepidantes, de esas que te hacen agarrar con fuerza el libro y te dejan una sonrisa al ver cómo los protagonistas salvan el pescuezo *in extremis*. "Si tu historia no te emociona, si no te acelera las pulsaciones, es que no es la correcta", remarca. "Y mi objetivo es que el lector disfrute". Y que se vaya a dormir a las tantas, añadiríamos, ávido de saber qué pasará en la siguiente página.

LA FITXA

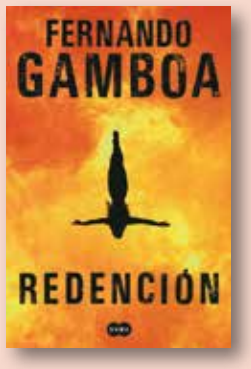

Títol: Redención
Autor: Fernando Gamboa
Año: 2019
Editorial: Suma
A la venta en Amazon

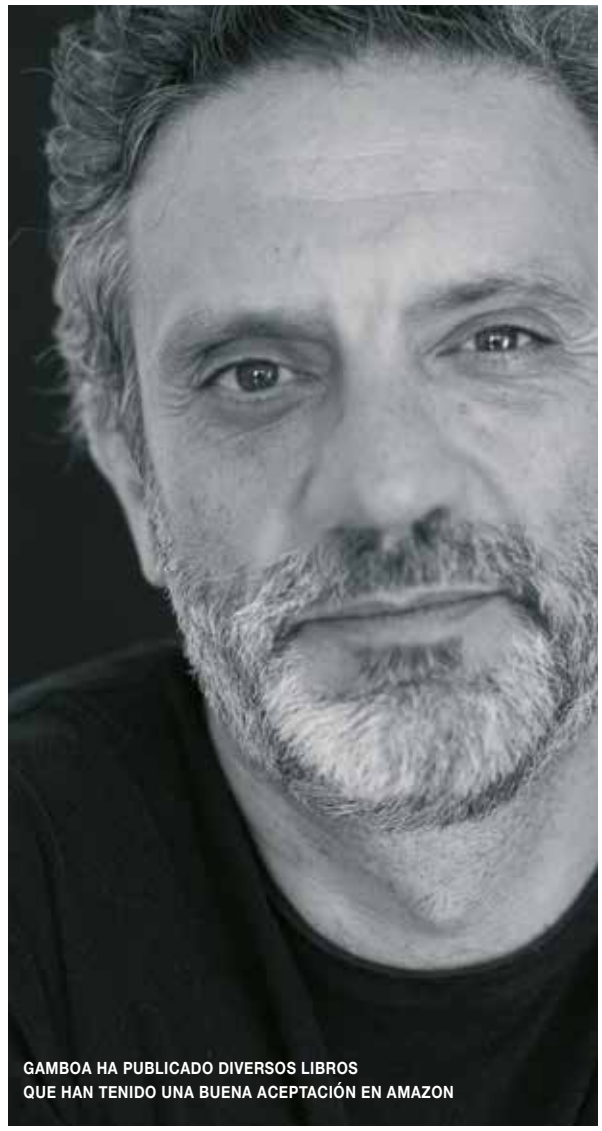

GAMBOA HA PUBLICADO DIVERSOS LIBROS QUE HAN TENIDO UNA BUENA ACEPTACIÓN EN AMAZON

Il·lusionat amb el més nou en tecnologia

SAMSUNG
Galaxy Note10+ 5G

per només
52,30 €/mes
en 30 mesos. Import finançat amb un any d'assegurança: 1.569 €

UNIVERSO MUJER BALONCESTO

CaixaBank
Escoltar Parlar Fer

A **CaixaBank**, t'ajudem a fer realitat les illusions. Ara i fins al 7 de gener, finança un **Samsung Galaxy Note10+ 5G per només 52,30 € en 30 mesos sense interessos, al 0 % TAE** i amb un any d'assegurança inclòs.

Informa-te'n a les oficines de CaixaBank o a www.CaixaBank.cat

Promoció i venda oferta per PromoCaixa, Gran Via de Carles III, 105. 08028 Barcelona. NIF A-58481730. Vàlida fins al 7-1-2020. PromoCaixa, SA, Barcelona, 2009. Preu amb assegurança, 1.569,00 €; preu sense assegurança, 1.309,00 €. Per a informació detallada sobre el Samsung Galaxy Note10+ 5G i les condicions de venda, consulta www.CompraEstrella.com. CONDICIONS DE FINANÇAMENT. Finançament sense interessos (TAE: 0 %). Sense comissions d'obertura ni d'estudi. Finançament amb préstec, ofert per CaixaBank, SA, i finançament amb targeta, ofert per CaixaBank Payments & Consumer, EFC, EP, SAU, en exclusiva per a targetes comercialitzades per CaixaBank que acceptin fraccionament. Finançaments subjectes a l'anàlisi de la solvència i de la capacitat de devolució del sol·licitant, en funció de les polítiques de risc de l'entitat que correspongui. El finançament es concedeix per la totalitat del preu indicat. CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE FINANÇAMENT. Samsung Galaxy Note10+ G5 de 256 GB amb assegurança de 12 mesos: import finançat amb assegurança, 1.569,00 € (30 quotes de 52,30 €); import finançat sense assegurança, 1.309,00 € (29 quotes de 43,63 € i una última quota de 43,73 €). Disponible també en altres opcions i terminis de finançament diferents dels indicats. Els pots consultar a www.CompraEstrella.com o a les oficines de CaixaBank. CONDICIONS DE L'ASSEGURANÇA. Preu de l'assegurança a 12 mesos: 260,00 €. Informació subjecta a les condicions generals, particulars i especials de cada pòlissa, com també a les condicions de subscripció. L'assegurança anual SegurCaixa Mòbil Protect només es pot finançar amb la compra d'un Samsung Galaxy Note10+ 5G. L'*smartphone* es pot adquirir sense la formalització de l'assegurança. Per a més informació, consulta qualsevol oficina de CaixaBank. En cas de reparació o sinistre, has de trucar al telèfon d'atenció per a sinistres de SegurCaixa Mòbil Protect: 932 758 556. La cobertura de dany accidental no inclou avaries, fallades ni defectes relacionats amb causes internes, cobertes o no pel fabricant, com ús i desgast normal, danys externs o estètics, etcètera. Com a màxim, un sinistre de danys a l'any, amb aplicació d'una franquícia de 50 €. Com a màxim, un robatori a l'any, amb aplicació d'una franquícia de 50 €. Lliurament d'un terminal de substitució de característiques similars. No està cobert en cas de furt. SegurCaixa Mòbil Protect és una assegurança de SegurCaixa Adeslas, SA d'Assegurances i Reassegurances comercialitzada per CaixaBank, SA, operador de bancassegurances exclusiu de VidaCaixa, SAU d'Assegurances i Reassegurances i autoritzat de SegurCaixa Adeslas, SA d'Assegurances i Reassegurances, amb NIF A08663619 i domicili al carrer del Pintor Sorolla, 2-4, 46002 València, i inscrit en el Registre de Mediadors de la DGAFP amb el codi C0611A08663619. Durada de l'assegurança: 12 mesos. NRI: 3133-2019/09681

Cartas desde Krypton

David Aliaga
PERIODISTA I ESCRIPTOR

¡Abracadabra!

Caminar fantaseando sobre qué estará sucediendo al otro lado de esa ventana que sigue iluminada cuando regreso a casa de noche; imaginar qué rareza o secreto lleva consigo la persona que está esperando el autobús junto a mí... La parte que conocemos, no ya del mundo, sino de la ciudad, del barrio que habitamos, es ínfima. Conocemos pequeñas porciones de realidad, a menudo superficiales. Las historias que se anudan en la cafetería en la que desayunamos nos pasan desapercibidas, quedan ocultas bajo el velo de la intimidad, de la distancia que nos separa de los demás. Aparentemente, las narraciones que nos son vedadas deben de ser muy parecidas a las que nosotros mismos apartamos de la vista de los demás. ¿Pero y si lo que se nos escapase fuese más complejo? ¿Y si ese tipo que lee el periódico sentado en un banco del Parque de la Torrasa o en la Muntanyeta estuviese velando porque no percibiésemos una fractura de la realidad que amenazaría nuestra cordura? ¿Y si la chica que pasea a ese carlino tan gracioso nos estuviese protegiendo de una amenaza mágica?

Ésa es la premisa de *The Magic Order*: si no hemos visto nunca un monstruo, si no hemos asistido a la magia, es porque hay quien nos está protegiendo del peligro que entraña lo sobrenatural. Escrito por Mark Millar e ilustrado por Olivier Coipel, se trata del primer cómic producido por Netflix. Publicado en español por Panini, el volumen comienza con el asesinato de uno de los miembros de la sociedad secreta que da título a la obra. Una amenaza se cierne sobre los magos y brujas, y Leonard Moonstone y sus tres hijos deberán resolver el misterio y neutralizar al enemigo. Si pueden.

La asociación entre Netflix y Millar no podía resultar sino en un tebeo altamente cinematográfico, en el que cada una de las seis entregas que componen el libro puede leerse como si de un capítulo de una serie de TV se tratase (y así podremos verla dentro de poco). El ritmo y la gestión de las intrigas hace que *The Magic Order* se lea con fruición. Además, el universo fantástico que el autor escocés teje bajo el nuestro es sugerente, Millar y Coipel logran impregnar la obra de misterio, e invitan al lector a descorrer velos página a página.

Sin embargo, quienes esperasen leer a un Millar en la tradición de los autores británicos que en los noventa trenzaron ocultismo y literatura en las viñetas de obras como *Hellblazer*, se sentirán decepcionados. *The Magic Order* es un tebeo gráficamente exuberante y muy entretenido, pero falto de profundidad.

Con todo, la brillante explotación que los autores hacen de las posibilidades que la boda (alquímica) entre texto e ilustración ofrece para la representación de la magia nos situará frente algunas páginas que nos envolverán hasta hacernos creer que la maravilla existe, y que la Orden ha fallado esta vez en su intento de mantenernos con los ojos vendados.

el micromecenatge aplicat a l'edició de llibres

contacta amb nosaltres:
info@mecenix.com

No esperis a que algú es decideixi a editar el teu llibre

Publica'l sense esperar, i sense haver de pagar res

Sis anys d'experiència i
desenes de títols
editats amb aquest sistema

www.mecenix.com

meCeni*

El mamut quiere volver a casa

Los restos del mamífero prehistórico hallados en Viladecans aguardan en un almacén

La Colla del Mamut apuesta por él como símbolo local, como el Pota Blava en El Prat

Desde el Ayuntamiento dejan la puerta abierta a acoger el Museo del Mamut de Cataluña

Carlos Manzano

Viladecans afila sus colmillos: el Mamut tiene que volver a la ciudad. El símbolo del municipio comenzó a tomar entidad a raíz de los restos hallados en el yacimiento de la Riera de Sant Llorenç en el año 2008, durante la construcción de una balsa de laminación. Cuando se halló el primer molar de este elefante prehistórico, las obras pararon de inmediato y se solicitó que acudiera el servicio arqueológico de la Generalitat que, junto a diferentes técnicos municipales, descubrieron además de restos de mamut –uno de los mejor conservados de toda España-, animales como ciervos o rinocerontes de diferentes periodos de la historia.

En 2009 se funda la entidad del Mamut de Viladecans, con el objetivo de promocionarlo como símbolo de ciudad. Durante 10 años, el consistorio y la sociedad civil han apostado por implicar a comerciantes y gran parte de los vecinos creando dos figuras: el Vilamamut y la Mamuteta. Estos dos mamíferos prehistóricos se han convertido en una de las principales atracciones de la Fiesta Mayor con actividades como la 'Mamullada'. Una historia de éxito para un símbolo recién nacido en el municipio. Sin embargo, siendo el Mamut el animal con el que se identifican los viladecanenses, ¿dónde están sus restos?

Un nuevo museo para la ciudad

Ca n'Amat, el minúsculo museo que la Diputación de Barcelona concedió a Viladecans, es incapaz de albergar las piezas descubiertas en 2008. Tan solo alberga un colmillo de mamut que se encontró en otro lugar del municipio, junto a unas pocas piezas de estilo isabelino y modernista. Los restos se encuentran, según ha corroborado a El Llobregat el departament de Cultura, en el Servicio de Arqueología y Paleontología de la Generalitat de Catalunya, ubicado en Valldoreix (Vallès Occidental), a la espera de poder ser rescatados y expuestos en Viladecans.

> El **consistorio** tiene entre sus líneas de trabajo la creación del **Museo** del Mamut

"Las piezas ahora están en un almacén a la espera de ampliar el museo de Viladecans", asevera Josep Mumany, presidente de la Colla del Mamut de Viladecans, ya que "los restos no caben en el edificio". El impulsor del mamut como emblema de la ciudad del Delta remarca que a la larga "los restos volverán a Viladecans",

Pasa a la página siguiente

Una imagen de un colmillo o defensa del mamut que se ha conservado casi intacta y que aguarda en el depósito de Valldoreix

L'APUNT

Animales antediluvianos hallados por sorpresa durante unas obras

El hallazgo del mamut de Viladecans fue totalmente fortuito. El Ayuntamiento de Viladecans estaba realizando unos trabajos de construcción de una balsa de laminación de aguas subterráneas junto a la Riera de Sant Llorenç en los años 2006, 2007 y 2008. En este último período las obras tuvieron que parar al descubrirse lo que parecía ser un posible yacimiento arqueológico. Los técnicos municipales, junto a los servicios de arqueología y paleontología de la Generalitat de Catalunya, peinaron la zona y descubrieron restos de mamuts, rinocerontes y ciervos, además de otros materiales del pleistoceno, que fueron catalogados de inmediato como Inventario de la Generalitat.

Nadie sabía en lo que derivaría este hallazgo, pero convirtió a Viladecans en la ciudad del mamut de Cataluña, ya que habían dado con uno de los restos mejor conservados de España. Actualmente estas piezas se encuentran en buenas condiciones de conservación, según asegura el epartament de Cultura, en el Servicio de Arqueología y Paleontología de la Generalitat de Catalunya en Valldoreix (Vallès Occidental).

Excavadoras trabajando en el yacimiento | GENCAT

Viene de la página anterior

que es el lugar donde “deben estar”. En este sentido, el consistorio lleva prácticamente una década trabajando y reclamando que se lleve a cabo la ampliación del museo para que los restos salgan de las cajas de Valldoreix y conviertan a la ciudad del Mamut en un referente provincial y catalán museístico en torno a la idea de un nuevo equipamiento interactivo: ‘Mamutópolis’.

Así lo explica Gisela Navarro, segunda teniente de alcalde de Viladecans, que fue una de las encargadas en su momento de supervisar el yacimiento e incluso tuvo la ocasión de ver en primera persona los restos hallados. La edil socialista augura que los mamuts, rinocerontes y ciervos volverán algún día a Viladecans. “El Ayuntamiento tiene entre una de sus líneas de trabajo conseguir un lugar de referencia provincial, sumando el apoyo de diferentes administraciones, para acoger el verdadero Museo del Mamut de Cataluña”, afirma. Un proceso lento en el que las instituciones trabajan y que se espera que se concrete algo más durante el mandato.

En este sentido, el alcalde de la ciudad, Carles Ruiz, ha sido uno de los grandes impulsores de esta marca y de las reivindicaciones para el retorno de estas piezas arqueológicas. Ruiz, además, ha comenzado el mandato en la Diputación de Barcelona presidiendo el Área Económica de la institución provincial. Con ello, podría incluirse la creación de un museo con el apoyo de los próximos presupuestos de la Diputación. El alcalde, según ha explicado su equipo por problemas de agenda, no ha podido atender a El Llobregat para hablar sobre el mamut viladecanense, por lo que Navarro ha explicado que, aunque se puede producir un gran avance del proyecto durante los próximos años, esto es algo que “corresponde al alcalde y a la presidenta de la Diputación”.

La Colla del Mamut cumple 10 años

Más de una década sigue esperando el vecino más ilustre de Viladecans para volver a casa. Desde la Colla del Mamut, que acompaña a las dos figuras creadas alrededor de este animal, siguen apostando por una reivindicación de perfil bajo a favor de la creación de un museo, mientras potencian la figura del mamut entre sus ciudadanos. Todo comenzó en 2009. Mumany explica que llevaban tiempo buscando un símbolo para la Fiesta Mayor de Viladecans porque “a veces resultaba hasta aburrida”. De hecho, el presidente de la entidad remarca que “no había una identidad con la que todo el mundo se identificara”. Todo esto cambió cuando en el yacimiento cercano a Can Guardiola encontraron el paquidermo: “¡Han encontrado un mamut! Ya tenemos el símbolo para Viladecans”. Si El Prat tenía su Pota Blava, desde aquel momento Viladecns contó con su animal fetiche.

Desde ese momento, diferentes asociaciones de la ciudad se unieron para trabajar conjuntamente con el Ayuntamiento e hicieron la primera figura de este animal prehistórico: el Vilamamut. “Quisimos hacer una figura grande para que la gente, y sobre todo los niños, al verla se sorprendieran”, explica Mumany con entusiasmo por haber logrado crear la ‘Mamullada’, una celebración dentro de la Fiesta Mayor “única en Viladecans”.

Pero no todo era celebrar o mojarse. Tenían que implicar al comercio local. Así crearon la figura del ‘mamutaire d’honor’, con la que comenzaron a promocionar los tradicionales pañuelos amarillos con el mamut en negro. “Ponemos una insignia en el comercio para promocionar

El mamut es un símbolo de Viladecans. Las entidades reclaman al Ayuntamiento que apueste por este prehistórico animal que habitó lo que hoy es Viladecans y lo convierta en una marca de la ciudad. A la izquierda, una imagen de la mamullada de la fiesta mayor cedida por Jaume Muns. Abajo, una Imagen del yacimiento donde apareció el mamut y un colmillo que se ha conservado | Generalitat

> “Quisimos hacer una figura **grande** para que la gente se **sorprendiera** al verla

al mamut y siempre que podemos, especialmente en fiestas, pasamos por todos los comercios que nos apoyan y el Vilamamut y la Mamuteta les hacen una pequeña fiesta de agua enfrente”, explica el presidente de la entidad en referencia a estas figuras que se han integrado en la vida de Viladecans como si hubieran estado ahí toda la vida.

El mamut y la fábrica de chocolate

El último gran invento por el que la ciudad quiere que vuelva el mamut son unas galletas. En la Fiesta Mayor de este año se presentaron las galletas ‘Mamuts’, para reforzar así el sentimiento viladecanense a través de una gastronomía típica y única en el municipio, muy vinculada al dulce y el chocolate. Esto ha sido posible gracias a la cooperación de cinco pastelerías del municipio para crear esta exquisitez.

“Viladecans destaca por la cantidad de pastelerías de calidad que tiene”, insiste Navarro a la hora de explicar el porqué de las galletas. Según la segunda teniente de alcalde de la ciudad, lo que querían era “unir dos identidades”: el mamut y el chocolate. Esto se debe a que en la Zona Industrial Centre hay una fábrica de chocolate que impregna, en muchas ocasiones, gran parte de la ciudad con un olor a chocolate quemado. Aunque este aroma no es del agrado de todos los vecinos, la edil socialista sostiene que “los viladecanenses están muy acostumbrados a este olor” y, por ello, quisieron “unir el chocolate y el mamut”, creando paralelismos entre los diferentes aspectos que definen a Viladecans.

GERHARD GRENZING. Mestre orguener. Alemany establert al Papiol des dels 70. Està ultimant l'orgue que

Gerhard Grenzing: 40 anys capturant l'ànima dels orgues des del Papiol

El mestre alemany va arribar a la península encisat per la "llum i color" dels orgues ibèrics

Des del seu taller al Baix fabrica aquests instruments per a ciutats de tot el món

Destaca la meticulositat necessària per posar en marxa la immensa maquinària

F. J. R.

Diu que la primera vegada que va sentir l'orgue del Palau Reial de Madrid es va quedar amb la boca oberta "i amb les orelles encara més". Ho va fer a través d'un disc, al nord de la seva Alemanya natal, però així i tot va sentir-lo molt a dins seu. Es va sentir fascinat i va decidir venir a la península. "Els orgues ibèrics tenen caràcter, color, llum", descriu el mestre orguener Gerhard Grenzing. "Com el vi, tenen solera", diu sorneguer, picant l'ullet. Servidor, autèntic profà en matèria d'orgues, 'desafia' Grenzing a definir què vol dir que un orgue tingui llum. "Igualment que algunes persones en desprenen, un orgue ho pot fer també, té ànima", explica amb tota naturalitat el mestre, instal·lat des de fa més de quaranta anys al Papiol, on té el seu taller d'orgues, "l'instrument més gran que la humanitat ha estat capaç de construir", recorda amb orgull.

Del seu taller han sortit orgues cap a Astúries, Portugal, França, Dinamarca, Brasil i la mateixa basílica de la Mercè de Barcelona, i n'ha restaurat molts més a tantes altres ciutats del món. Ara mateix acaba d'enviarne un cap a Iserlohn, a prop de Düsseldorf, i està fent proves al seu taller a un altre que coronarà la catedral de Praga. Parlem amb ell i la seva filla, la Natalie, que treballa conjuntament amb el seu pare. Hem d'aixecar la veu o apropar-nos en diverses ocasions per sentir-nos, atès que l'equip està afinant l'obra magna que viatjarà en uns mesos cap a Praga. "L'estem harmonitzant", corregeix amablement Grenzing, mentre tronen els tubs a la nau de prop de 20 metres d'alçada. "Cada nota ha d'estar equilibrada, res d'estridències". El seu taller fa olor de fusta, i la magnitud de l'orgue i de la tasca que allà s'hi fa espanta. Espanta en el bon sentit, fent referència a la complexitat i transcendència d'aquest ofici, atès que el mestre Grenzing, lluny d'espantar, és un home de gestos pausats, subtils i gràcils. Explica que es va instal·lar al Papiol per qüestions de connectivitat, proximitat a Barcelona i serveis, tot i que destil·la estima cap al poble baixllobregatí. De fet, abans d'enviar els orgues que fabrica, ofereix un concert al seu taller per a tots aquells que vulguin estremir-se amb la música d'aquest enorme instrument de 2.200 anys d'història.

El domini de la tècnica

L'equip del taller, format per 18 persones de set nacionalitats diferents -que enraonen amb Grenzing en català, idioma en el qual s'expressa perfectament-, és l'encarregat de produir el que pensa el mestre. Res no es deixa a la improvisació. "S'ha de dominar la tècnica, ha d'estar tot calculat abans de començar", diu Grenzing. A l'hora de fer un orgue nou, viatgen a l'indret on descansarà per veure'n les característiques. Un cop recopilada aquesta informació, el pensen, el dissenyen i, un cop tenen cada detall controlat, s'hi posen. Aquesta última és la part tècnica, però fabricar orgues té un vessant artístic important. Així ho assevera la Natalie Grenzing i ho certifica el seu pare. "Un orgue té ànima, perquè si no és així, per què ens emociona?". És una pregunta retòrica i Grenzing té molt clara la resposta.

Grenzing davant del futur orgue de la catedral de Praga | FJR

> "Un orgue té **ànima**, perquè si no és així, per què **emociona**?, afirma el mestre Grenzing

Un procés meticulós

Quan tenen les peces, que van molt més enllà dels característics tubs -"Hi ha centenars de peces al darrere que han de funcionar com un rellotge", recorda el mestre-, el munten al mateix taller. Una nau on van aterrar l'any 2000 amb motiu de la construcció de l'orgue de la catedral de Brussel·les, que porta la seva marca. "És una obra d'enginyeria", emfatitza la Natalie mentre mostra una fotografia de la seva instal·lació amb grues a la capital belga. Per fabricar-lo necessitaven arribar als 17 metres d'alçada, i l'antic cinema del Papiol, on hi eren abans, se'ls hi va quedar petit.

Un cop que s'ha certificat que tot funciona correctament, desmunten l'orgue i un equip de l'empresa s'encarrega de portar-lo al seu destí i muntar-lo in situ. L'orgue d'Iserlohn, de fet, ja l'estan muntant allà, una

Pasa a la página siguiente

coronarà la catedral de Praga, però n'ha fabricat per tot el món

> **Catalunya** havia estat un **país d'orgues**: molts mestres i aprenents venien aquí

Viene de la página anterior

feina que pot trigar fins a quatre mesos, entre el muntatge pròpiament dit i l'harmonització sobre el terreny. Grenzing remarca la importància de muntar i provar primer l'orgue al Papiol, ja que, com reitera en diverses ocasions, res no es pot confiar a l'atzar. I és que enviar un orgue a l'altra punta del món sense saber com funciona és "absurd" i una despesa descomunal.

La tradició orguenera

El de Praga compta amb 5.700 tubs i pesa prop de 33 tones, en les quals no es compta el pes del vidre de Bohèmia que completarà l'instrument. Encara està en fase de proves al Papiol, on rebrà la visita del cardenal de la capital txeca el pròxim 14 d'octubre, acompanyat d'una comitiva de cent persones. Grenzing es mostra satisfet amb la implicació del prelat txec i la rebuda que està tenint a Praga el projecte, que ja té 50.000 espònsors i ha estat objecte de maratons televisius per recaptar-ne fons.

Preguntem si aquesta passió orguenera té parangó a Catalunya. Grenzing arrufa el nas i viatja segles enrere. "Catalunya havia estat un país d'orgues, molts mestres i aprenents venien aquí, però amb la Setmana Tràgica i la Guerra Civil tot s'estronca, perquè se'n destrueixen molts", lamenta. D'aquells antics orgues en van quedar alguns, els quals van servir a Grenzing, tant en els seus primers anys a Mallorca com al Papiol més tard, per aprendre'n més sobre la sonoritat i esperit. "Són peces que no havien estat mai restaurades i guarden l'essència antiga", descriu el mestre, que assegura que cada país té la seva tipologia d'orgues, en funció de factors com la llengua. Unes conclusions que, després de dècades de dedicació a aquest projecte de vida, ha plasmat en un estudi. "Els orgues són com els països", explica Grenzing, que diu que així com està demostrat que un nadó sent la veu de la seva mare al ventre i l'emmagatzema al seu cervell, cada orgue sona diferent segons el país o la llengua materna del seu fabricant. En aquest sentit, el mestre papiolenc destaca que els orgues catalans i portuguesos s'assemblen, però que són diferents dels que es fan al centre de la península. "I no és cap tema polític", s'afanya a afegir.

Arqueologia orguenera

I és que Grenzing, a més de mestre orguener, és un estudiós del tema. Quan enceta un projecte de restauració fa d'arqueòleg, s'endinsa en la història, els materials que es van fer servir i l'estil de l'època, tot plegat per guardar-ne l'essència i no espatllar la feina, el segell, d'algun orguener del passat. "Has d'entendre l'orgue", ressumeix Grenzing mentre posa per a la foto d'aquesta entrevista. Mira amunt, al sostre, al cel, com ho ha fet tota la seva vida de mestre orguener. Una vida que li ha reportat èxits i el reconeixement del sector com a membre de la Reial Acadèmia de les Belles Arts de Sevilla, de la Reial Acadèmia de les Ciències i les Arts de Barcelona i president de la International Society of Organbuilders, entre altres mèrits d'una inacabable llista.

Tota una feina que requereix molt esforç i hores de dedicació, però que "val la pena". Però més enllà dels premis, hom se n'adona de la transcendència de l'obra quan trona la primera nota de l'orgue en la inauguració i palpa l'emoció a l'ambient. "És un privilegi fer aquesta feina, un ofici excepcional", conclou Grenzing.

L'APUNT

Del Papiol a Praga

El mestre Grenzing reconeix que un dels reptes més difícils serà aconseguir que l'orgue que està construint ompli sonoralment la catedral de Praga. Ara estan ultimant l'instrument, que compta amb 5.700 tubs, 13 metres d'alçada i 33 tones de pes. A més, oferirà una façana de vidre de Bohèmia, el disseny del qual anirà a càrrec dels especialistes artesans de Lasvit, vinculats a la marca de cotxes Skoda. A més, hi haurà tubs de corda inspirats en sons romàntics txecs i alemanys.

Calculen que el muntatge a la catedral es portarà a terme entre el desembre i el març del 2020. Durant tres o quatre mesos s'harmonitzarà cada tub a l'acústica del recinte -una tasca que es farà en silenci, a les nits-, i es preveu que el juny de l'any que ve s'inauguri.

El futur orgue de la catedral de Praga té 13 metres d'alçada | FJR

L'ACTE VA TENIR LLOC A L'AUDITORI DEL PALAU FALGUERA DE SANT FELIU

D'ESQUERRA A DRETA: LÍDIA MUÑOZ, ALCALDESSA DE SANT FELIU; JOSÉ MON DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS I ACTUAL MEMBRE DE LA JUNTA; E VALLIRANA; JUAN CARLOS VALERO, DIRECTOR DE BCN CONTENT FAC

'Els de dalt del Baix': esperit enciclopèdic al servei de tothom

ASPECTE DEL WEB QUIESQUIALBAIX.COM, ON HI HA BOLCADA TOTA LA INFORMACIÓ DEL LLIBRE

Redacció

L'enciclopèdia del Baix Llobregat ja és aquí. Editada per BCN Content Factory i El Llobregat, *Els de dalt del Baix 2019-2023. Qui són els que manen al Baix Llobregat i l'Hospitalet* és una obra fruit de nou mesos de treball d'un equip de deu periodistes locals que expliquen la realitat més immediata del Baix Llobregat, comarca amb 1,1 milions d'habitants que aporta el 13% del PIB català. El llibre està disponible en format físic i el seu contingut es pot consultar a la web *quiesquialbaix.com*, on també es pot descarregar el PDF gratuïtament. Qui vulgui l'edició física del llibre amb 554 pàgines, pot contactar amb *coordinacion@bcncontentfactory.com* o demanar-ho per Amazon.

La presentació de l'obra va tenir lloc el 2 d'octubre al Palau Falguera de Sant Feliu, en un acte al qual van assistir l'alcaldessa amfitriona, Lídia Muñoz; l'alcaldessa de Vallirana i presidenta del Consell Comarcal, Eva Martínez, i l'expresident de la Generalitat, José Montilla.

Informació comarcal ordenada

Montilla va fer un apunt sobre les virtuds del llibre, com ara que "ordena molta informació que hi ha dispersa", i va afegir que l'obra "té tot el sentit" i és de "gran utilitat". Per la seva banda, l'alcaldessa Muñoz va reivindicar la capitalitat de la comarca que històricament ha estat "el pati de darrera de Barcelona" amb grans infraestructures, però "ara ja tenim orgull de pertinència". Martínez, per la seva banda, va ressaltar que el Baix Llobregat "està de moda i ho hem d'aprofitar", referint-se a l'èxit de veïns com els germans Gasol o Rosalia, per exemple. I sobre Vallirana, va anunciar que abans de Nadal s'obriria el túnel de la variant "que porta 15 anys d'obres i 30 de planificació".

L'editor del llibre i director de BCN Content Factory, Juan Carlos Valero, va remarcar que la voluntat d'aquest

Passa a la pàgina següent

ITILLA, EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT; CONXITA SÀNCHEZ, EXPRESIDENTA
EVA MARTÍNEZ, PRESIDENTA DEL CONSELL COMARCAL I ALCALDESSA DE
CTORY, I FRANCISCO JAVIER RODRÍGUEZ, DIRECTOR D'EL LLOBREGAT

AL VOLTANT D'UN CENTENAR DE PERSONES VAN ACOSTAR-SE A CONÈIXER LA NOVA EDICIÓ DEL 'QUI ÉS QUI'

Ve de la pàgina anterior

producte de periodisme de dades i de servei sigui totalment accessible com a eina de consulta, tant per a ciutadans de la comarca, com per a empreses que es plantegin aterrar-hi o bé estudiants. Per últim, el director de El Llobregat, Francisco J. Rodríguez, va repassar tots els projectes i productes editorials que ha portat a terme la publicació des de l'inici de l'any i els que té entre mans, entre els quals hi ha els dos Anuaris -el del 2019 i el del 2020-, l'Estiu al Baix o la primera edició d'El Llobregat Open Chess, el torneig internacional d'escacs que se celebrarà al Prat del 3 a l'11 de desembre.

A l'acte van assistir un centenar de persones, entre ells SÒnia Guerra, diputada del PSC al Congrés, a més d'una vintena de regidors de municipis del Baix, a més de presidents d'entitats cíviques i d'estudis. Fora de l'espectre polític, també van assistir a la presentació veïns destacats com el filòsof Antonio Fornés, el president dE LA Federació d'Associacions de Veïns del Baix Llobregat, Julián Carrasco, i periodistes com Jesús Vila, Mireia Navarro, Manolo Garrido i David Guerrero.

ELS PARTICIPANTS A LA PRESENTACIÓ VAN PARLAR DE LA COMARCA I DELS SEUS POTENCIALS

A L'ACTE VAN ASSISTIR DIVERSOS PERIODISTES DEL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET

L'EXPRESIDENT MONTILLA VA RETROBAR-SE AMB ALGUNS VELLS CONEGUTS DEL BAIX LLOBREGAT

*** REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE BCN CONTENT FACTORY**

Debats filosòfics: El pacte o la foguera

Vicenç Villatoro presenta el seu últim llibre 'Massa Foc' a l'Ateneu Santfeliuenc

Jaume Grau

Trobada al Cau de les Arts d'Esplugues per debatre sobre l'esport i el joc | Cedida

Desconec si ha moltes maneres de fer política, i a la vista dels esdeveniments de la setmana en que hem celebrat el darrer debat filosòfic, ens podem preguntar si els responsables de fer-la estan complint amb les seves obligacions, o negligeixen la seva responsabilitat en benefici dels qui són partidaris, com deia Clausewitz, de la continuació de la política per altres mitjans. La raó de ser d'un cafè filosòfic és el diàleg; per això no podem fer més que rebutjar l'abdicació cobard dels qui haurien de fer del diàleg i la negociació la seva professió. No hi ha pitjor política que l'abandó de les responsabilitats pròpies del càrrec en mans armades o en togues militants.

Hem mirat de posar una mica de llum en la foscor amb en Vicenç Villatoro, autor de *Massa foc*, premi Carles Rahola d'Assaig 2018. Villatoro és periodista i escriptor; ha treballat o col·laborat amb gairebé tots els mitjans de Catalunya. Ha estat diputat entre els anys 1999 i el 2002. Entre 2002 i 2004 va ser director general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. També ha estat professor de Ciències de la Informació a la UAB, i director del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) des del novembre del 2014 fins al 2018.

El seu llibre és una ficció històrica (ell l'anomena "artefacte literari"), en què, a través de diàlegs imaginats entre Maquiavel i Savonarola, l'autor ens explica que hi ha dues maneres de fer política, les que representen aquests dos personatges de la Florència de finals del segle XV:

SAVONAROLA. Que Déu em doni forces per no transigir mai.

MAQUIAVEL. En política, la intransigència és senyal de feblesa.

S. És senyal de convicció. I de força.

M. En religió. Però en política, el governant que no té prou força s'ha de refugiar en la facilitat de la intransigència. Per pactar, per canviar les coses, per actuar contra el que vol la gent i contra la comoditat de no moure's de lloc, cal ser molt fort.

Savonarola, frare dominicà, va arribar a la rica, bella i poderosa ciutat de Florència, dominada per els Mèdici, família de banquers que controlava tots els ressorts del poder feia més d'un segle . Anys després va provocar la seva expulsió i la instauració d'una República teocràtica, que va tenir la pitjor expressió en les "fogueres de les vanitats", amb la crema a la Piazza della Signoria de tots els llibres, quadres i objectes que considerava mitjans de la depravació i la vanitat humana. Maquiavel, que va tenir un important paper polític després de la caiguda de Savonarola, i abans del retorn dels Mèdici, ens ha deixat l'important llegat de la seva obra *El Príncep*, el primer i més influent tractat sobre la política moderna. En el moment en que neixen els primers absolutismes moderns, Maquiavel pren com a model la República romana, però el seu Príncep va més enllà de la "virtù" romana, amb un pragmatisme que deixa a banda la moral i la religió. El Príncep ha de tenir "honestedat", "magnanimitat" i "liberalitat", però no ha de retrocedir davant de la maldat quan les cincumstàncies li ho demanen. Això li permetrà exercir la "virtù" i els seus propis principis, i aconseguir el suport dels ciutadans, mitjançant una "astuzia fortunata", perquè s'ha construït a si mateix i no depend dels cops de la Fortuna. Des d'un punt de vista més actual, Max Weber a *La política como profesión* (1919) ens parla de les dues ètiques possibles en la política: la de la convicció i la de la responsabilitat, que conformen dues maneres enfrontades, i alhora complementàries, en el quefer del bon polític. La primera és la intransigència en la defensa dels principis, una prioritat moral; la segona valora les conseqüències dels actes i la manera d'emprar els instruments per aconseguir els fins, d'una manera realista, però responsable.

Una època fascinant

Villatoro ens fa notar que mai és tot ni blanc ni negre, i que Savonarola també va fer política pragmàtica acollint l'invasor francès Carles VIII, immediatament després de l'expulsió dels Mèdici. Ens confessa la seva fascinació personal per la Florència dels Mèdici, plena de personatges extraordinaris en el bressol del Renaixement: Leonardo, Miquel Àngel, Américo Vespucci, Pico della Miradolla, Poliziano, i el mateix Llorenç el Magnífic, entre molts altres. Una esplendor cultural i artístic que contrastarà amb el resplandor de les fogueres de les vanitats de Savonarola.

Aquest llibre, diu Villatoro, neix d'una incomoditat periodística, de la cerca de "mapes polítics" que ens ajudin a interpretar l'actualitat. I també fa un salt d'uns quants segles quan, des d'un aspecte més sociològic, compara les dues mentalitats en l'escenari de la guerra de Cuba entre Espanya i els Estats Units, quan la "carcundia" perodística espanyola desmereixia l'enemic, qualificant-lo de "*turba vil de mercaderes*", que lluitaven contra "*los soldados caballeros españoles*"; la moral de l'heroi, o del místic -la famosa "*honra sin barcos*"-, contra la moral del mercader. Hi ha gent que es mira la política com si fos un contracte, i gent que la veu com un sagrament. Són dues visions del món que Villatoro, a través d'un particular "càsting", encarna en dos personatges: Maquiavel i Savonarola, que li permeten articular en forma "d'artefacte narratiu" allò que ens vol dir.

ANNA CABALLÉ. De l'Hospitalet. Premi Nacional d'Història per una biografia sobre Concepción Arenal

"No veig molta diferència entre els mites franquistes i independentistes"

Hospitalenca i Premi Nacional d'Història 2019 per una biografia sobre Concepción Arenal, Anna Caballé ens rep al seu despatx de l'edifici antic de la Universitat de Barcelona. Entre llibres, muntanyes de llibres, parlem sobre Arenal i la seva polifacètica obra. "La Història ens ha de servir per comprendre el passat i no com a arma esmunyida contra l'adversari", defensa. Reconeix que l'acadèmia ha de sortir del claustre per fer front als biaixos. "Estem al mig de Barcelona però és com si fóssim a 20 kilòmetres de distància".

F. J. R.

Caballé ens rep al seu despatx universitari | FJR

'Concepción Arenal, la caminante y su sombra', rescata la biografia d'una dona, com vostè ha descrit en alguna ocasió "amb nom de carrer", de la qual poca gent en sabria dir alguna dada. Com hem arribat aquí?

És una figura que va envellir molt de pressa, però el seu catolicisme, el puritanisme que practicava i la seva defensa de la compassió la feien un personatge incòmode, excessivament sever. Escriu de presons, de necessitats socials, d'organitzar la caritat d'una manera racional, de la reforma de l'Església, reivindica el paper de la dona, però també escriu poesia, teatre... Són molts temes que tracta i aquesta dispersió fa que cap disciplina la tingui com a referent.

Vostè ha explicat en alguna conferència que va destruir el seu arxiu personal poc abans de morir per evitar rumors. Era una pràctica habitual a l'època?

La correspondència de Rosalía de Castro la va fer desaparèixer el seu marit, Manuel Murguía, per exemple, i la d'Arenal ella mateixa la va cremar. Era una dona molt reservada i amb molta por a la xafarderia i la maledicència.

Potser l'episodi més conegut de la vida d'Arenal és que va assistir disfressada d'home a la universitat. El seu llegat, potser, va més enllà d'aquesta anècdota...

Això que diu no passa de ser una llegenda, una inèrcia biogràfica que s'ha anat repetint. Ella no va estudiar mai Dret; quan era jove l'interessava la ciència i la literatura i l'única prova que tenim que va assistir a unes classes és quan, ja casada amb Fernando García Carrasco, entorn dels 27 o 28 anys, assisteix a la Universitat de Medicina, amb una indumentària molt masculina. Res més.

El moviment feminista actual la reivindica prou?

Sí, relativament, com tot en la nostra cultura. Una cosa és parlar d'un llibre, d'unes idees; l'altra, molt diferent, és que l'ideari penetri i serveixi d'inspiració. Però si el nom d'Arenal s'ha mantingut al llarg del temps ha estat gràcies a la recuperació que el feminisme va fer dels seus dos assaigs, *La mujer del porvenir* i *La mujer de su casa*.

> "**Arenal** va ser un personatge **incòmode** a l'època, excessivament **sever**

La seva idea de reformar Espanya, per altra banda, té a veure amb un enfortiment ètic, més que no pas polític, militar o econòmic. Era un pensament heterodox?

Totalment. Ella estava obsessionada amb la filosofia ètica. El progrés, les millores socials, el futur del país... Tot passava pel que jo he anomenat la seva política de l'esperit, la idea que l'única bellesa del ser humà és la bellesa moral, la seva capacitat per contribuir al bé comú. Més que heterodox va resultar molt incomprès.

Vostè reivindica el seu caràcter conciliador, un tarannà molt adequat per a l'avinentesa política actual...

Moltes vegades hi penso. Ella té un parell d'escrits, *A los vencedores y a los vencidos* i un altre titulat *A todos*, on retreu als uns i als altres haver portat la situació política que analitza –en un cas la Revolució del 68, en l'altre les insurreccions territorials que se'n derivaren- a una immensa pèrdua de capital humà, moral i econòmic. La necessitat de recórrer a la racionalitat i de controlar les passions forma part del seu ideari basat en el poder de la bondat.

Parlem ara de vostè. És de l'Hospitalet Centre i és una autèntica especialista a fer biografies. Què es necessita per ser un bon biògraf?

La curiositat pels altres, l'interès per comprendre millor el passat a través de les aportacions que un individu pot o ha pogut fer a la història d'un país, d'una cultura.

Per altra banda, crida l'atenció que en 4 anys dos hospitalencs hagin guanyat el Premi Nacional d'Història: el 2015 Roberto Fernández, amb el seu 'Cataluña y el absolutismo borbónico' y ara vostè. Ara bé, creu que l'Hospitalet té cura de la seva història i patrimoni?

En els darrers anys he observat amb satisfacció un cert respecte per la història de la ciutat. Pensi que jo vivia al carrer Baró de Maldà i mai me'n vaig sortir, preguntant a tothom, sobre qui era i quina era la seva relació amb l'Hospitalet. La nostra història acostuma a reduir a l'interès a la guerra civil. Això hauria de canviar per disposar d'una mirada més àmplia i complexa del nostre passat.

La Història sempre ha estat emprada pel poder per legitimar-se o per justificar alguns posicionaments. Creu que aquest fenomen ha anat a més avui dia?

No veig molta diferència, sincerament, entre els mites rancis del franquisme, en els quals jo em vaig educar i que la meva generació va qüestionar radicalment, i els mites conreats per un independentisme català que assoleix acríticament les seves tradicions i llegendes, buscant en el seu passat un aval als crèdits que ara es reclamen a l'Estat espanyol. El poder necessita sempre la Història com a eina legitimadora però, si m'ho permet, crec que en ple segle XXI hauríem d'alliberar-nos de la càrrega d'una història mecanicista que només s'utilitza com aval del present. El present té les seves pròpies característiques i la Història ens ha de servir per comprendre el passat i mirar endavant, no com a arma esmunyida sistemàticament contra l'adversari.

Creu que l'acadèmia hauria d'obrir-se al gran públic per combatre els mites i les creences esbiaixades?

La Universitat, i sobretot les Humanitats, ha viscut en una bombolla, convençuda que no li calia explicar la seva utilitat pública perquè era massa òbvia. I el conjunt de la societat espanyola i catalana s'ha acostumat al seu silenci. Crec que ara tots plegats n'hem pres consciència i només espero que no sigui massa tard. Jo els hi dic als meus estudiants que més enllà d'una titulació, ser universitari és una forma d'estar al món, malgrat que les circumstàncies no acompanyin. Exigeix respecte i civilitat. Pel que fa a la participació de la Universitat en la vida pública, hi estic completament d'acord. Si nosaltres, els acadèmics, no fomentem el coneixement més correcte, que vol dir més crític, la pregunta és: qui ho farà?

JOAN MARGARIT. Santjustenc. Flamant Premi Cervantes

Premi a la riquesa cultural peninsular

Joan Margarit, veí de Sant Just, és el flamant guanyador del Premio Cervantes

El jurat del guardó destaca les seves aportacions a la llengua espanyola i catalana

"El castellà me'l va ficar a puntades Franco, i ara no li penso tornar", assegura

Redacció

És defineix com un cas estrany sobre el qual "no hi ha bibliografia". Joan Margarit, veí de Sant Just Desvern i flamant Premi Cervantes, és el primer autor en català que obté el guardó més important de les lletres castellanes. El jurat del prestigiós premi va reconèixer la seva tasca "d'enriquiment tant la llengua espanyola com la catalana", a més de "representar la pluralitat de la cultura peninsular". És l'home del mes al Baix Llobregat; així ho testimonien les peticions d'entrevista que ha rebut i que l'han portat de cap als seus 81 anys.

Margarit, el poeta bilingüe -tot i que sosté que els grans poemes s'escriuen en la llengua materna, a diferència de la prosa-, va començar a escriure en castellà empès per les circumstàncies. "Em trobo de jove amb un senyor que es deia Francisco Franco que em fica a puntades el castellà", va explicar a principis de novembre, poc abans de fer-se pública la decisió del jurat, a l'Institut Cervantes, a on al costat del seu director i company Luis García Montero va dipositar cinc llibres de la seva obra per al llegat que guarda la caixa forta de la institució. Margarit, víctima del que Josep Benet va descriure en el seu dia com un "genocidi cultural" del franquisme cap a la llengua catalana, lluny de renunciar al castellà imposat, es vanta de tenir "dues llengües gairebé igual de maniobrables per mi". "Aquest castellà no penso tornar-li ara", va sentenciar a l'Institut Cervantes en referència al dictador.

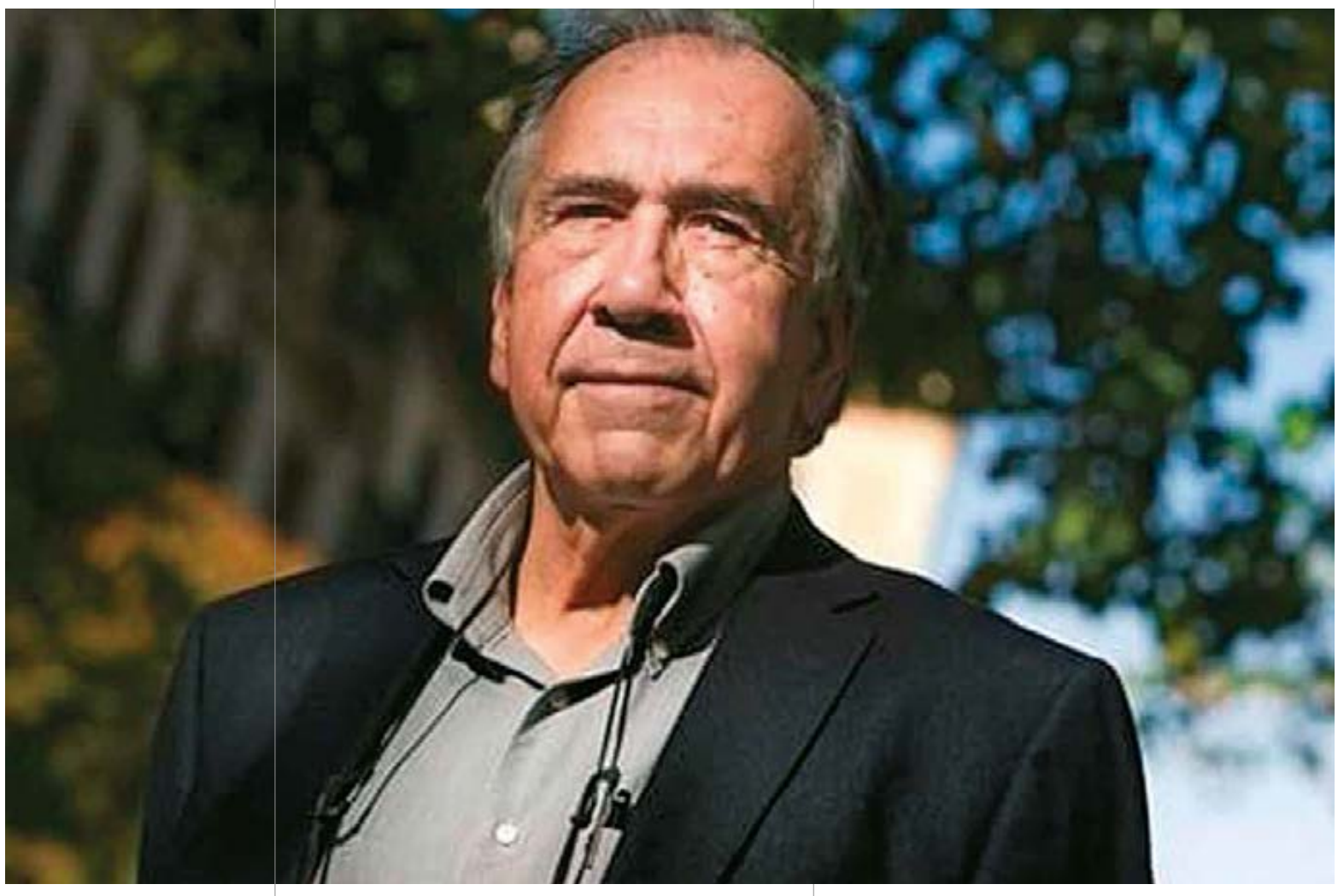

Obra intensa

Recorda que va enviar el seu primer llibre a Camilo José Cela i que li va agradar, fins al punt de decidir fer-li el pròleg. De totes maneres, sembla que no acabava d'estar content amb la seva obra, malgrat rebre bones crítiques. Va ser aquí que va decidir fer el pas al català, al voltant dels 40, però tampoc va acabar de fer-li el pes. "Pecava d'excés d'entusiasme en les paraules", reconeix l'autor. Malgrat que en ocasions han dit d'ell que escriu en català i versiona en castellà, en alguna ocasió ha defensat que les dues versions d'un mateix poema, en castellà i català, tenen veu pròpia. Margarit sempre ha afirmat que la poesia s'escriu en la llengua materna. "Jo sóc un cas molt especial", es va definir a l'Institut Cervantes el novembre, atès que tot i tenir el català com a llengua materna ha pogut arribar a fer servir el castellà per fer poesia.

Sobre això, García Montero va reconèixer el dia que va dipositar el seu llegat a l'Institut Cervantes que Margarit, amb qui ha compartit sessions de poesia a la comarca, com l'organitzada pel Centre d'Estudis Comarcals a finals de setembre a Sant Feliu, és un representant de la "grandíssima tradició de poesia catalana" i que, en aquest sentit, la tasca de l'institut és "divulgar i defensar totes les cultures de les nacionalitats i regions que s'integren a l'Estat". De fet, Margarit no és el primer català que rep el Cervantes, però sí el primer que el guanya tot i escriure també en català.

Una cultura rica

Una decisió del jurat del Premi Cervantes que és tota una declaració d'intencions a l'hora d'obrir-se a uns altres escriptors de l'estat, que escriuen també en la seva llengua materna no castellana, i que enriqueixen la cultura peninsular i posen de manifest la seva diversitat.

Àngela Jové o la cultura com a eina d'incidència política

- L'actriu pratenca repassa amb El Llobregat una intensa carrera a sobre dels escenaris
- Darrerament ha interpretat l'obra de teatre 'Tancats' davant dels presos, a Lledoners
- Defensa que els actors i actrius han de mullar-se en causes progressistes

Irene Andrés

"Els actors que som progressistes sempre estem al peu del canó". Són les paraules de la pratenca Àngela Jové que descriuen perfectament la difuminada línia que separa i alhora entrellaça la cultura i la política. Encara més accentuat en aquest precís moment, tant de la seva carrera com de la seva vida.

L'actriu del Prat, amb una gran carrera artística a la seva esquena que compta amb més de 34 obres teatrals, sis pel·lícules, sis sèries televisives, dos premis i fins i tot un llibre de poesia, pot afirmar haver tingut la gran sort de viure el seu somni, viure de ser actriu de teatre i ser reconeguda per la professió.

Tot i que la seva "passió és el teatre i no pas la política", costa desvincular-la d'aquests paràmetres en sentir-la parlar d'actualitat i sobretot de Catalunya. De fet, més enllà de la participació a nivell individual en tota mena de manifestacions, ha intentat portar a terme el seu projecte ideològic en l'àmbit local sent número tres de la llista Junts pel Prat en les darreres municipals.

La llista pretenia aglutinar el vot independentista formant una candidatura única, però la manca d'acord amb ERC i la CUP va donar com a resultat una llista formada "en més del 50% per persones independents", com la mateixa Jové. I va ser justament aquesta "filosofia transversal i oberta" del cap de llista Gerard Valverde, segons defineix Jové, que la va "seduir" per formar-ne part.

Creien fermament en un canvi de paradigma que afectés no només l'àmbit local, sinó també l'autonòmic. Finalment, però, els resultats van solidificar la teoria de l'Ángela que creu que per qüestions partidistes es va diluir el vot i es va perdre representació a l'Ajuntament tant de Junts com de la CUP.

Un altaveu a escena

En cap cas, però, persegueix dedicar-se a la política de manera professional. Malgrat això, sí que creu que l'altaveu que atorga estar a sobre de l'escenari s'ha de fer servir per ser "capdavanters" en la defensa de causes justes. Així doncs, va ser una de les impulsores a portar el seu darrer espectacle a la presó de Lledoners.

Membre activa del grup 'Teatre per la república', afirma que si a través del teatre pot "aportar alguna cosa", que ho farà, com per exemple reivindicar la situació dels presos que tant ella com tota la companyia considera injusta "encara que (alguns) votin diferent".

Jové destaca el seu compromís polític

Explica que va ser una gran experiència i que té la "idea de voler anar més endavant". "A més tinc molt d'interès, perquè sóc dona potser, en anar a les presons on hi són la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i Dolors Bassa. Si no hi puc anar amb els companys doncs hi aniré jo sola fent una altra cosa", diu.

Aquesta iniciativa també va permetre tots els actors i membres de l'equip tenir unes paraules amb els presos Rull, Romeva, Forn, Turull, Cuixart, Sánchez i Junqueras que, el mes d'agost, encara no coneixien la seva sentència i van voler enviar-los un missatge de gratitud, però també contra el "conformisme" a la lluita al carrer.

'Tancats' va ser presentada en aquella sala del centre penitenciari pel seu director, Oscar Molina, fent al·lusió, com no podia ser d'una altra manera, al seu títol. "Curiosament, es titula 'Tancats' perquè els personatges estan tancats físicament a dins d'un ascensor però, també, a que són tancats de ment".

L'obra, escrita per Gal Soler i dirigida per Oscar Molina, ha estat un èxit de públic, prorrogada dues vegades i ben acollida per la crítica. A més, ha demostrat poder resoldre tota classe de problemes tècnics com els que van patir a la presó, ja que l'ordinador de la sala no podia reproduir la gravació dels efectes especials. Així doncs, el director va haver de fer els efectes amb la seva veu i un micròfon en viu i en directe.

Un èxit més a sumar a una carrera que l'Àngela repassa sentint-se afortunada pels papers que li ha tocat representar, orgullosa dels resultats del seu treball, il·lusionada per l'acollida del públic i la professió, melancòlica per no haver-ho pogut compartir amb els seus pares, ja que "el verí del teatre el portava a la sang per la meva mare", però molt satisfeta d'haver viscut i de viure de la seva passió, el teatre.

Debats filosòfics: Suprimir els partits?

La biblioteca Pare Miquel d'Esplugues va acollir la darrera trobada filosòfica de l'any

Un moment del debat filosòfic | Joana Rodríguez

Jaume Grau

La darrera sessió dels nostres amics del Cafè filosòfic del Raval, dins del festival Barcelona Pensa -per cert, amb un notable èxit de públic- va engegar amb la pregunta: Qui fa la revolució avui? Molts vam coincidir que avui en dia no la fa ningú; com a molt els qui, dia a dia, testimonialment o en petits grups actius i militants, pretenen sacsejar el discurs dominant, el paradigma tecnològic, hereu de la revolució industrial -en definitiva, l'única que ha triomfat i que evoluciona adaptant-se a les noves realitats tecnològiques-; els qui, a tall de modern talp, posen damunt la taula la nostra relació -d'homes i dones en peu d'igualtat- amb la natura i la resta dels éssers; en definitiva, els qui qüestionen l'antropocentrisme i la seva visió patriarcal i patrimonial del món.

Amb això no volem dir que l'objectiu de la política ni dels seus elements més propers a nosaltres, els partits polítics, sigui fer la revolució. Així mateix, ens hem de preguntar si hi ha necessitat de plantejar-ho quan vivim en democràcia.

Mentrestant, quin paper juguen els partits polítics dins de tot aquest entramat de poders i contrapoders? A nosaltres només ens pertoca una discussió des de la filosofia, més precisament una visió ètica. No pretenem fer un acte de deslegitimació populista dels partits polítics, sinó prendre com a pretext un text filosòfic prou oportú per iniciar un debat sense apriorismes; parlar desapassionadament sobre política, si és possible. Potser el problema de fons no rau en els propis partits, sinó en la partitocràcia, i més en el fons, en la xacra de la corrupció i en la condició humana, o en la naturalesa humana. Potser serà útil aturar-nos una mica en el llenguatge i examinar els conceptes negatius que acostumen a acompanyar als partits polítics: partitocràcia i partidisme; i alhora valorar si és convenient prendre partit.

Títol provocador

Hem pres com a punt de partida del nostre debat un llibre amb un títol provocador de Simone Weil: *Nota sobre la supresión general de los partidos políticos*, José J. de Olañeta, Editor, 2014. Què en diu la nostra filòsofa d'avui? "El temperamento revolucionario lleva a concebir la totalidad. El temperamento pequeño burgués lleva a instalarse en la imagen de un progreso lento, continuo y sin límite. Pero en ambos casos el crecimiento material del partido se convierte en el único criterio con respecto al cual se definen en todas las cosas el bien y el mal. Exactamente como si el partido fuese un animal que hay que engordar y el universo hubiera sido creado para hacer que engordara".

Diverses intervencions han criticat el paper dels líders que tergiversen els fins declarats dels partits polítics. Si bé una de les principals funcions dels partits polítics és la selecció d'elits, aquest és un dels punts que genera més controvèrsia, a causa de la professionalització i burocratització de la política i la transformació dels partits en modernes empreses a la recerca d'una quota de mercat cada vegada més gran, amb la subsegüent servitud deguda al màrqueting polític, al finançament i a la dependència dels mitjans de comunicació: "Muchas veces el verdadero objetivo de los dirigentes no es la consecución de los fines para los cuales se fundó el partido sino, más bien, el mantenimiento de la organización misma, su supervivencia en cuanto organización y, con ello, la salvaguarda de las relaciones de poder existentes" (Michels).

També hem observat un cert trencament del bipartidisme dels darrers anys, cada cop més còmodament instal·lat disputant-se l'espai del centre, amb l'aparició de partits en alguns casos qualificats com a "radicals" o "antisistema", que contribueixen a la polarització política.

Després d'alertar sobre els perills del neocorporativisme i de la tecnocràcia, com a usurpadors de la funció dels partits de transmissors de valors, hem volgut destacar la necessitat de preservar la separació de poders, fonament de la democràcia representativa, tot constatant el perill que representen les invasions de competències a què malauradament ens té acostumats l'actualitat.

En la complexitat de les nostres societats modernes, ens hem de preguntar si l'eficaç gestió dels nostres interessos es pot resoldre a través de la democràcia directa, o si és més operativa la democràcia representativa; organizar el parlament i transformar-lo en una assemblea de partits, com deia Sartori. Afirma Kelsen: "La democracia moderna descansa, por así decirlo, sobre los partidos políticos (…). La democracia, necesaria e inevitablemente, requiere un Estado de partidos". *Esencia y valor de la democracia.*

Detectar mancances

Davant la falsa disjuntiva entre el modern idiotés i el comprador compulsiu, que cau en l'engany del *black friday* electoral, amb les seves promeses incomplertes, no cal arribar a solucions tan dràstiques com la supressió dels partits polítics. La perspectiva històrica ens dóna prou exemples de la manera com aquest fet repressiu no ha aconseguit més que donar pas al partit únic, de tan infausta memòria.

Possiblement no hauríem de donar la raó a Weil, sinó interrogar-nos sobre les causes de les mancances de l'actual sistema de partits i buscar, fugint de la nostra fàcil comoditat, una solució que només pot passar per la participació més activa en els assumptes que ens concerneixen, lluny de l'actitud del consumidor passiu i més a prop de la creació de la pròpia realitat, del món que volem habitar i que solament posseirem si contribuïm a fer-lo entre tots.

ALBERT VILLANUEVA, escriptor gavanenc

“L’intent d’atemptat contra Alfons XIII al Garraf va ser dels grossos”

- Albert Villanueva acaba de publicar la novel·la ‘Por hacer a tu muerte compañía’
- L’obra està ambientada al Gavà i la Barcelona dels anys 20 del segle passat
- L’apassiona la música, un món al qual va entrar de la mà del baixista de Jarabe de Palo

F. J. R. Baena

Professor, assagista, investigador, novel·lista i apassionat per la música. Imaginem ara que agafem tots aquests perfils i fem un còctel. Què en sortiria? Segurament el *Por hacer a tu muerte compañía*, la primera novel·la de l’escriptor gavanenc i professor d’informàtica i castellà a Viladecans, Albert Villanueva. Primera novel·la però segon llibre de l’autor, després del seu assaig pedagògic *Yo no quiero ir a esta escuela*, en el qual critica alguns aspectes del sistema educatiu actual i posa idees sobre la taula.

En aquesta novel·la, que va veure la llum a finals de l’any passat i que ara està en plena promoció, Villanueva ens proposa un viatge pel Gavà i la Barcelona de principis del segle XX, una època desconeguda i eclipsada per una guerra de la qual en va ser, en part, la gènesi. L’obra entronca amb grans obres sobre aquells anys com *La verdad sobre el caso Savolta*, d’Eduardo Mendoza, però aposta al mateix temps per l’aleshores petit poble de Gavà, on té lloc gran part de l’acció, al voltant de l’històric American Lake, una autèntic macro projecte per fer de la ciutat el Montecarlo català. “Estem acostumats al fet que les novel·les tinguin lloc a Manhattan, però, no és més intens que els protagonistes caminin per carrers que ja coneixes?”, es pregunta en aquest sentit Villanueva.

LA FITXA

Títol:
Por hacer a tu muerte compañía
Autor:
Albert Villanueva
Editorial:
Círculo Rojo

Fer valdre la història local

I és que una de les esperances de Villanueva és rescatar la història del Delta i que la gent se n’interessi. “M’ho estic trobant amb veïns de Gavà i Viladecans, que em diuen que no havien sentit a parlar mai de l’American Lake”, reconeix l’escriptor, que voldria que l’Ajuntament de Gavà fes alguna cosa per celebrar el centenari d’aquella magna obra, que tindrà lloc entre l’any que ve i el següent.

Villanueva va presentar a finals de gener el seu llibre a la biblioteca Ramon Fernández Jurado de Castelldefels | El Llobregat

> Som una associació de **seguidors** de **Jethro Tull**, l’única a Espanya, de la qual en sóc el **president**”

És una novel·la on les reivindicacions socials, el pistolerisme d’anarquistes i de la patronal i l’eclosió de moviments independentistes forts s’entrellacen per teixir un retaule força precís d’aquells anys. Una idea, aquesta la de la novel·la, que Villanueva tenia al cap des de feia una dècada, quan en un càmping a prop de Sort va tenir una il·luminació. “Ho vaig veure clar, em van venir al cap fins i tot les primeres línies”, explica a aquesta publicació.

Una història que havia de seguir un camí marcat per l’autor però que, finalment, va desempallegar-se d’aquest guió per agafar-ne un de propi. Així va passar, assegura l’escriptor, quan va descobrir que els escamots de Bandera Negra -una organització armada vinculada a Estat Català- van intentar atemptar contra el rei Alfons XIII a les costes del Garraf. “Tens una idea clara, però un fet determinat et fa trencar amb la història que tenies pensada”, relata Villanueva, que justifica el canvi de rumb adduint que “l’intent d’atemptat contra el rei Alfons XIII va ser dels grossos”. Què van voler fer els escamots de Bandera Negra? Dinamitar un sector de les vies del Garraf mentre hi passava el tren del monarca. Finalment, el pla no va sortir bé, a causa de la inexperiència dels membres de l’escamot i d’una delació.

La música i Jethro Tull

Tota aquesta història ve acompanyada d’una banda sonora que l’autor ha seleccionat per completar l’experiència de la novel·la. Al seu web *albertvillanueva.es* hi ha un espai amb una selecció de cançons de Neil Young, Lou Reed, Tom Petty, Sixto Rodríguez, Van Morrison, Bruce Springsteen, Leonard Cohen o Queen, entre altres, que aconsella sentir a mesura que es vagi avançant en la lectura del llibre, atès que cadascuna d’elles té a veure amb un capítol.

Aquesta passió per la música li ve de BUP, quan va descobrir tot un univers musical a partir de sentir discos a casa d’uns amics. Un d’ells en Jordi Gas, baixista de grups com Sau o Jarabe de Palo, que va deixar-li un disc de Jethro Tull, *Thick as a Brick*. “En aquell moment em vaig fer gran”, recorda Villanueva emocionat. Des d’aleshores col·lecciona 5.000 àlbums i és el president de l’associació de seguidors de Jethro Tull a Espanya. “No li diem club de fans perquè t’imaginaries quatre adolescents estirant-se dels cabells, i nosaltres de cabells no en tenim ja”, bromeja Villanueva.

Fora bromes, aquesta associació celebra cada any una convenció a l’Auditori Marc Grau de Gavà amb seguidors de Jethro Tull, i el 2011 van aconseguir que el mateix Ian Anderson, el seu líder considerat un dels millors músics de la història del rock i amb el qual Villanueva té molt bona relació, toqués a la ciutat. “Si a mi m’expliquen, amb 18 anys, la relació que tinc ara amb el senyor Ian Anderson... em pixo a sobre!”, reconeix Villanueva.

Si lo difícil es empezar, lo tienes fácil.

SEAT Ibiza por 10.300 €.

Sujeto a financiación.

Ya no tienes excusa para comenzar a hacer todo lo que te apetezca. Aprovecha ahora para llevarte un SEAT Ibiza y empieza a hacer mil planes.
Start moving.

SEAT

Consumo medio combinado 3,8 a 4,1 kg/100 km (GNC) y de 4,6 a 6,4 l/100 km. Emisiones ponderadas de CO_2 de 103 a 143 g/km. (Valores WLTP). Emisiones ponderadas de CO_2 de 100 a 113 g/km. (Valores NEDC). Imagen acabado Ibiza FR con opcionales. PVP recomendado para Península y Baleares para Ibiza MPI 1.0 59 kW (80 cv) Reference Plus por 10.300 € para clientes particulares que entreguen un vehículo de ocasión de más de 3 años de antigüedad, y 6 meses de pertenencia, a nombre del comprador del vehículo nuevo o familiar 2º grado o pareja legal. IVA, transporte e impuesto de matriculación, aportaciones comerciales de marca, concesionario y Volkswagen Finance incluidos en el precio. Oferta válida hasta el 30/06/2019 sujeta a unidades en stock para clientes particulares que financien a través de Volkswagen Finance, S.A. EFC según condiciones contractuales un capital mínimo de 9.990 €, con una permanencia mínima de la financiación de 48 meses. Campaña incompatible con otras ofertas financieras.

ESPORTS

JUDITH CORACHÁN. Triatleta de Sant Boi. Subcampiona mundial de llarga distància.

“A l’Embrunman, el guanyador cobra 6.000 euros més que la guanyadora”

Santboiana de tota la vida, Judit Corachan va fer el salt al triatló procedent de la natació, a on va competir a clubs com el Viladecans o l’Hospitalet. Ho va fer, diu, com un ‘hobby’, però ràpidament van arribar els èxits i les victòries. El 2011 un problema de tiroides la va retirar del circuit, però dos anys més tard va tornar-hi. Per provar-se, va participar en el triatló de Catalunya de mitja distància. I el va guanyar. “Sóc dura i disciplinada”, es defineix. Forma part de l’equip TRICBM i està completant una temporada de rècord, coronada per la victòria a l’agost a l’Embrunman, el triatló més dur d’Europa.

F. J. R.

Corachan entrant a la meta de l’ironman de Vitòria | JC

D’on treus forces per córrer després d’haver-te fet un bon grapat de quilòmetres nedant i en bici?

Costa trobar una resposta a això. Ni jo mateixa, a vegades, hi trobo explicació.

Provem de trobar-ne una.

A l’Embrunman, que és una carrera molt dura, els últims 50 quilòmetres de bici estava patint molt. A sobre, tenia el vent en contra, comences a tenir rampes, ja no tens ganes de beure res...

I encara et quedava per córrer una Marató...

Tens molts moments que penses que quan arribi a la segona transició, paro. Però després comences a córrer, a veure què tal, i vas fent. Al final, quilòmetre a quilòmetre et vas motivant i dius un més, un més...

Fins a aconseguir la victòria a l’Embrunman, una de les proves més exigent del circuit de triatló.

Quan em vaig posar primera a la cursa quedaven 14 quilòmetres per acabar. Allà hi eren els meus amics i família, i des de fora es veia com que amb una volta ja ho tenia. Però una volta són 14 quilòmetres, més d’una hora!

Com de diferent es veu tot des de fora!

Sembla que quan et poses primera ja ho tens fet, però realment jo em preguntava si seria capaç d’aguantar o acabar. Tenia amb moltes rampes i amb la sensació que anava buida.

Què et diu la ment en aquell moment per continuar?

Aquell dia em va ajudar que hi havia molts amics meus i família que havien anat allà expressament a animar-me. Al final, sembla que ho fas més per ells.

A l’Ironman de Vitòria vas punxar amb la bici i et van penalitzar, però tot i això vas acabar tercera...

El meu fort és el cap. Competim amb el nostre cos, però hi ha una part mental que és fonamental. Abans de Vitòria, a Zarautz, vaig caure, i en cap moment vaig pensar a retirar-me. Penses a aixecar-te.

I al final vas guanyar també aquella prova.

Dies després la gent em preguntava com podia haver caigut i seguir.

Jo m’enfonsaria, sincerament.

És part de la competició. Al final no és només guanyar o perdre. Els professionals, quan veuen que no tenen opcions de guanyar, es retiren i proven un altre dia. Jo, en canvi, sóc al contrari. Quan les coses van fàcil, ens surten bé a tothom. Quan són difícils és quan has de demostrar la teva vàlua.

Com és el cas de Vitòria.

Haver d’arreglar una punxada en un triatló són coses que et poden passar. No et pot ajudar ningú. En el moment que vaig punxar a Vitòria, em vaig oblidar de la carrera i em vaig posar a veure si era capaç d’arreglar-ho. Jo sempre m’havia preguntat si ho sabria fer, i en el moment que vaig arreglar la bici em vaig sentir molt orgullosa de mi mateixa.

El setembre al mundial de Niça les teves sensacions no van ser òptimes. Què et va passar aquell dia?

Venia cansada de l’Embrunman. Em sentia bé per la feina feta, i en un mundial de mitja distància es va molt ràpid des del principi, i jo ara m’he fet més dièsel i la mitja és molt explosiva per a mi. En la bici em vaig notar pesada, pel cansament acumulat.

Quina de les tres proves del triatló se’t dóna millor?

És complicat, perquè jo vinc de la natació, i córrer era el meu punt dèbil. I ara, precisament, és la natació el punt en el qual estic més estancada i en canvi, en córrer he fet un gran pas aquest últim any. Ara he aconseguit un equilibri entre les tres disciplines i sóc més regular.

Et costa aconseguir espònsors?

En tinc perquè he lluitat molt per aconseguir-los, i són gent propera a mi que sap el que costa i creuen en tu.

I pel fet de ser dona, has tingut cap dificultat?

A mi m’han arribat a dir que una noia a sobre d’una bici no ven el mateix que home. Però ara tot canvia, per sort.

Què és el més urgent a canviar?

Jo vull ser mare en un futur pròxim, i aquest és un dels problemes, perquè alguns contractes que tinc tenen lletra petita que diu que si estàs més de tres mesos sense competir, s’acaben. Però jo vull compaginar l’embaràs amb l’esport i després seguir competint.

Quin ha de ser el paper dels homes en tot plegat?

En el món del triatló els homes abans no et donaven suport. A l’Embrunman, el primer noi cobra 6.000 euros més que la primera noia; jo vaig cobrar 6.000 euros menys que el guanyador masculí. Ara, però, hi ha molts nois que denuncien també aquestes desigualtats.

Koeman presentó la Cruyff Court que apadrina en Sant Vicenç el 16 de enero. Encima de este pie, el momento estelar de su carrera: el gol que le dio la primera Copa de Europa al Barça

Los valores del holandés volador

Sant Vicenç dels Horts estrena una Cruyff Court, un pequeño campo de fútbol para fomentar el deporte entre los más jóvenes

Este equipamiento está apadrinado por el exculé Ronald Koeman y se une al que ya existe en Martorell, con Stoichkov como padrino

Redacción

Pequeños campos de fútbol con grandes valores. Esta es la voluntad de las Cruyff Courts, que la fundación del astro holandés está abriendo por todo el mundo, y con especial ahínco en Cataluña. El 16 de enero la fundación puso en marcha la octava de las 15 que quiere abrir en la comunidad autónoma, en concreto en Sant Vicenç dels Horts y de la mano de uno de sus pupilos en el FC Barcelona: Ronald Koeman, el gran central holandés que será recordado por su gol ante la Sampdoria en el 92 que le dio la primera Copa de Europa al equipo azulgrana. Actualmente es seleccionador holandés.

Koeman estuvo acompañado de la alcaldesa, Maite Aymerich; la presidenta de la Fundació Johan Cruyff, Susila Cruyff; el director general de la Fundació Bancària 'la Caixa', Jaume Giró, i el vicepresidente primero del FC Barcelona y de la Fundación del club, Jordi Cardoner. La pista ha sido financiada por el consistorio, con un coste total de 48.000 euros. Está situada en el barrio de Sant Josep, en la calle Cádiz, y para darle la bienvenida se disputó un partido entre alumnos de las escuelas Sant Josep y Joan Juncadella. "Lo mejor para los niños es que hagan deporte", expresó el holandés durante la presentación del equipamiento.

Responsabilidad, trabajo en equipo y salud

De hecho, la esencia de estas pistas de fútbol diseminadas por todo el mundo es fomentar el deporte e inculcar valores como la responsabilidad, la integración en el juego de equipo y la superación personal, así como conseguir reducir la obesidad infantil y prevenir el sedentarismo de los más jóvenes. Además, ayuda a la inserción de jóvenes con dificultades y vulnerables a través de la práctica deportiva, con el objetivo de que nadie se quede atrás o pueda dejar de disfrutar de los beneficios físicos y sociales de los deportes.

Esta pista se une a las ya existentes de Banyoles, Roquetes, Martorell, Badia, la Pobla de Segur y Sant Guim de Freixenet, siendo la de Terrassa, por su parte, el embrión de todas ellas. Además, cada una cuenta con un padrino de lujo, entre los cuales están Hristo Stoichkov, Xavi Hernández, Andreu Fontàs, Sergio Busquets o Ronaldinho. Se trata de una iniciativa fruto de la alianza con 'la Caixa' y la Fundació Barça, para la construcción y manutención de siete pistas más, que entre las que ya hay inauguradas, sumarán 15 en toda Cataluña.

En estos campos, además, se llevan a cabo campeonatos como los 6vs6, dedicado a jóvenes de entre 10 y 12 años, y los Community Program, que les enseñan a organizar su propio torneo.

A la izquierda, García, Esteve y Redondo, del Club Atletisme Gavà; a la derecha, Iborra, Sebastián y Moya, del Beisbol Viladecans | CM

Las 'guerreras' reivindican el deporte femenino

Charlamos con seis deportistas de primer nivel de dos clubes de la comarca sobre el papel de la mujer en este ámbito

Aunque registran a menudo mejores resultados que los hombres, suelen padecer desigualdades de trato con respecto a ellos

Carlos Manzano

El deporte femenino pide paso. En un mundo en el que los hombres copan el mercado mediático y de aficionados en futbol, básquet, béisbol o atletismo, las mujeres reivindican su lugar en el juego. Celebramos a bombo y platillo el 8 de marzo, Día Internacional de la Mujer, pero el resto del año olvidamos a estas deportistas que, en muchos casos, obtienen más premios y mejores clasificaciones que los hombres.

Dos grandes exponentes de estas reivindicaciones en el Baix Llobregat son el atletismo, por el hecho de ser un deporte generalmente mixto, y el softbol, dejado de lado por su medio hermano masculino: el béisbol. Por ello, Laura Redondo, Ariadna Esteve, Paula García y Claire Goyard, atletas del Club Atletisme Gavà (CAG), nos explican los pros y los contras de ser mujeres en el atletismo mientras que Jessica Iborra, Georgina Moya y Júlia Sebastián, jugadoras del CB Viladecans, lo hacen del softbol.

"Siempre entrenamos con chicos"

El atletismo, como explican Redondo, Esteve, García y Goyard, tiene una particularidad: chicos y chicas entrenan juntos e incluso también compiten sin distinción de sexo. "Cuando son pequeños, en categorías alevín e infantil, van más separados, pero luego se preparan juntos", recalca Redondo, quien entrena a diferentes atletas del CAG. Y asegura que "las chicas tienen más nivel", un hecho que demuestra la calidad de la mujer en el deporte comarcal.

"Los hombres tienen más reconocimiento y seguimiento que las mujeres", asevera Goyard en sintonía con sus tres compañeras de atletismo para recalcar que es un problema más social que de los clubes. Por ello, Redondo, Esteve, García y Goyard animan a las mujeres "a venir a practicar atletismo" porque "el deporte no solo es para los hombres".

"Ser madre y jugadora es complicado"

Iborra, además de ser jugadora senior de softbol, es madre. Ella sola trabaja, educa a sus hijas y sigue luchando por jugar en el campo. "El hecho de ser madre y jugadora es complicado", asegura Iborra. La deportista explica sonriente que cuando viajan a otras ciudades para jugar contra otros clubes tiene que "hacer varias maletas" para poder llevarse a sus hijas con ella. Pero Iborra recalca orgullosa que "el compañerismo y los valores del softbol" son una de las mejores formas de "educar a sus hijas".

Los chicos: academia y más oportunidades

El softbol siempre ha destacado en Viladecans por la cantidad de premios que las chicas han traído a la ciudad. Sin embargo, durante muchos años tuvieron "el peor campo de España", a pesar de las veces que habían pedido y reivindicado –en una entrevista a las jugadoras en Interviú- que el consistorio apostara por ellas y mejorara el campo. Tras la escisión del CB Viladecans consiguieron un nuevo campo, adecuado a su nivel, y muchas jugadoras que marcharon a otros clubes como el CBS Sant Boi o Projecte Gavanenc ahora han vuelto para seguir ganando. "Antes teníamos un arenal y ahora tenemos uno de los mejores campos del país", asegura Iborra.

Júlia Sebastián juega en la categoría sub-16 y siente que "los chicos tienen academia y más oportunidades" porque ellas carecen de una institución oficial que las forme pero, a pesar de esto, el equipo femenino "logra mejores posiciones" que el masculino. Este privilegio de pertenecer a "la academia" solo está disponible para los varones, sumado a las diferencias en las categorías senior de béisbol y softbol, donde los hombres cobran y las mujeres no. Ellas trabajan gratis. Pero esta desigualdad no es única del CB Viladecans: ocurre en la mayoría de clubes de softbol españoles.

El Baix Llobregat tiene grandes deportistas galardonadas a nivel nacional e internacional, tan solo falta romper con la invisibilidad institucional y social en la que se encuentran hoy en día.

Vuelve ‘Corre en Gran’, la carrera de la libertad

Sant Esteve Sesrovires será de nuevo el escenario de la competición el 24 de marzo

El evento es fruto del trabajo de internos del centro penitenciario de Brians 2

Francesc Perearnau

Por segundo año, los internos del centro penitenciario de Brians 2 han organizado la carrera popular ‘Corre en Gran’ que discurrirá por las calles de Sant Esteve de Ses Rovires el próximo 24 de Marzo. La primera edición constituyó una experiencia y un proyecto inéditos cuyo éxito superó todas las expectativas, sobre todo por la carga asociada de humanidad, integración y sentido social.

‘Corre en Gran’ consiguió recaudar más de 8.000 euros destinados a la investigación del cáncer infantil que fueron entregados a los responsables del Pediatric Center del Hospital de Sant Joan de Deu. La organización de la carrera supuso un gran e ilusionante esfuerzo de este colectivo de presos implicados, Gambaders Events, que en buena parte no pudieron participar finalmente en la carrera.

Eso no fue obstáculo para trabajar desde dentro a favor de una organización impecable que, en esta nueva edición del 2019, quieren mejorar para demostrar que el deporte tiene esa fuerza motivadora y transformadora que, en su caso, ha conseguido acelerar su plena reinserción. No sólo para su propio futuro personal para cuando cumplan su condena, sino para realizar un servicio social, un gesto y una acción que cristalice en beneficio de otras personas.

> La **recaudación** de la carrera irá a parar a la **investigación** y tratamiento del ELA

Esta segunda edición se dedicará íntegramente a la investigación y el tratamiento de la ELA (Esclerosis Lateral Amiotrófica), una enfermedad letal y desgarradora que por ahora no ha encontrado avances significativos. En concreto, la recaudación de la carrera del 24 de Marzo se entregará a la unidad de investigación de ELA del hospital Vall d’Hebrón dirigida por el Dr. Josep Gámez,

Un grano de arena que en Vall de Hebrón han acogido con entusiasmo y agradecimiento, pero también con el compromiso de colaborar para difundir la carrera y conseguir el máximo de inscripciones. El grupo impulsor, que cuenta con la dirección de Maria Esparza, técnica de deportes de Brians 2, tiene también el apoyo de la Secretaria General de Deportes de la Generalitat y la máxima aprobación de los responsables de las autoridades penitenciarias. Al principio, la iniciativa chocó con algunas prevenciones y recelos, pero la fuerza del relato de la carrera, su espíritu deportivo y él éxito de la respuesta de la primera edición la han convertido en un proyecto que ya ha recibido distinciones y el aplauso en el mundo de la reinserción.

Imágenes de la edición del año pasado | Cedidas

También ha sido clave la respuesta de la comarca del Baix Llobregat, especialmente del Ayuntamiento de Sant Esteve Sesrovires, desde el primer momento dispuesto a colaborar y ser el escenario de una carrera con la que también se ha identificado la población de este municipio en cuyo término está situado el centro penitenciario.

Una enfermedad devastadora

El Dr. Josep Gàmez, experto e investigador en el campo científico del ELA, ha participado en charlas informativas con los internos para ampliar su conocimiento sobre el ELA, enfermedad que puede considerarse minoritaria, motivo por el cual la gran industria farmacéutica no ha invertido excesivos recursos en la búsqueda de soluciones. En realidad, la enfermedad que afectó a alguien tan conocido como Stephen Hawking, quien excepcionalmente vivió más de 30 años con ELA, sólo ofrece una esperanza de vida cuatro años de media en los que el paciente sufre un total deterioro del sistema neuronal motor, sin afectación cognitiva, al mismo tiempo que exige de las familias y cuidadores un esfuerzo y dedicación extraordinarios.

Uno de los técnicos deportivos del centro, cuyo hermano falleció de ELA después de una gran carrera futbolística en el FC Barcelona, fue quien atrajo la atención de los internos de Gambaders Events y de Maria Esparza, su mentora, hacia esta cruel enfermedad a la que van a dedicar la segunda edición de ‘Corre en Gran’, la carrera que, admiten, les está ayudando como personas a recuperar su vida.

La posibilidad de colaborar con una causa que promete perdurar y que ha dado identidad no sólo a un grupo de personas con ganas de superarse y dejar atrás sus muchos problemas, sino también a Sant Esteve Sesrovires, es tan fácil y como ir a correr el 24 de Marzo que viene y comprobar que el deporte trasciende socialmente, en positivo, como ningún otro fenómeno de la comunidad.

Un vídeo cargado de esperanza

El segundo vídeo de ‘Corre en Gran’, también íntegramente rodado en el centro de Brians 2, está siendo un éxito gracias a su contenido musical. Los internos que integran el amplio espectro de las actividades deportivas se han esforzado en encontrar autores e intérpretes capaces de convertir y resumir un proyecto tan especial como este en una pequeña joya audiovisual que respira esperanza, ilusión y desde luego ansias de libertad. Puedes ver el vídeo entrando en nuestra web *elllobregat.com*.

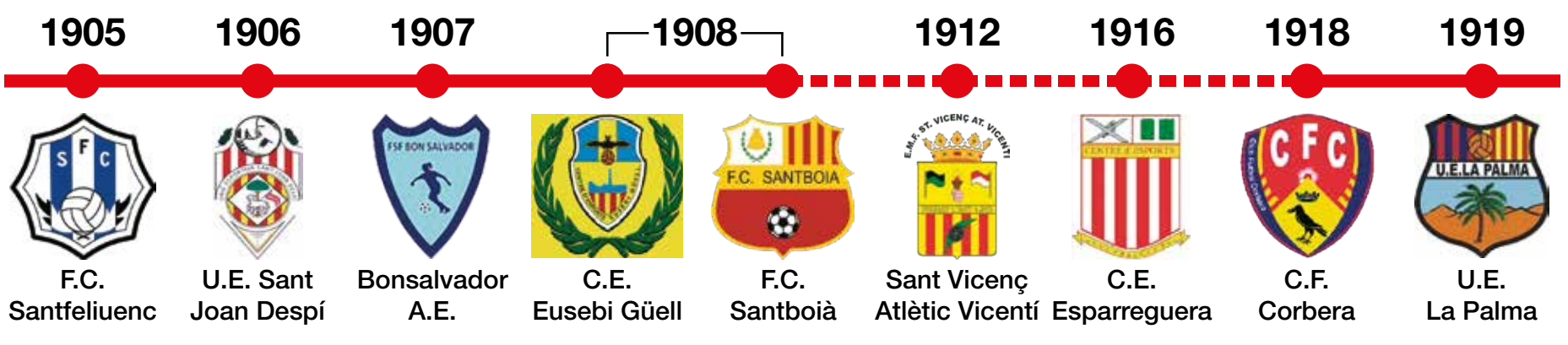

Longeus i guerrers

- Al Baix Llobregat tenim nou clubs que han sobrepassat els cent anys de vida
- Algunes entitats lamenten l'oblit de les administracions i reivindiquen la seva tasca
- Equips com la Santboiana o el Gavà arribaran al centenari ben aviat

Passat i futur de la UE La Palma. A l'esquerra, una fotografia d'un dels primers onzes que va començar a defensar els colors d'un club que afronta el futur amb esperances i ganes d'anar a millor | UE La Palma i El Llobregat

Carlos Manzano

Els clubs amb cent anys o més al Baix Llobregat, nou en total [*veure línia del temps*], fan un sobreesforç per continuar endavant. Aquest és el cas de la Unió Esportiva La Palma, que aquest any celebra el seu centenari, o el CE Eusebi Güell, que fa 110 anys, tots dos ara equips de Quarta catalana.

Tot i això, la direcció del club centenari de La Palma es queixa de la "falta de suport" per part del consistori i fins i tot de "molts pares dels nanos que hi juguen". Una situació semblant a la del Centre d'Esports Eusebi Güell, que aquest any celebrarà el 110 aniversari d'ençà que els treballadors de la fàbrica tèxtil el van crear. El club de la Colònia encara està en una situació més delicada per part de les administracions, amb llums que no funcionen o panys que es trenquen -tal com ha pogut constatar El Llobregat sobre el terreny-, sent els mateixos voluntaris del club els que han d'arreglar aquests detalls.

La diferència amb els altres clubs centenaris com el Santfeliuenc -el degà del Baix Llobregat, fundat el 1905- o el Santboià és el suport que aquells ajuntaments els hi donen, a més de representar municipis amb més població. Sembla que els pobles tenen el suport del veïnat, però no tant de les administracions, sovint consistoris amb poc pressupost.

UE La Palma: L'esforç de tot un poble

En Jordi Tintorer i en Lluís Badosa, exjugadors de la UE La Palma, estan donant un cop de mà perquè durant la celebració dels 100 anys de vida es reconegui la tasca que porta a terme el seu club al poble. "Farem tres grans actes a La Palma aquest estiu", detalla Badosa per introduir la commemoració, que durarà gairebé quatre mesos, del juny al setembre. I en aquesta celebració, la història viva del municipi més jove de la comarca té molt a veure amb el seu club de futbol.

"Primer havíem tingut un camp a l'entrada de La Palma", recorda a aquesta publicació l'exjugador Josep Riba, que va competir els anys 50 al club. Assegura que l'anterior terreny "era un camp de terra no massa gran" i, per això, van construir el que funciona actualment, integrat al poble. Riba encara recorda com van fer el nou camp de La Palma. "Entre l'Ajuntament i en Figuerola van fer un *arreglo*, i així es van començar a treure els garrofers amb carros de trabuc i agafant dinamita d'un home que en venia al poble, i vam fotre barrinades fins que el camp va quedar pla", descriu gràficament i com si hagués passat ahir mateix. Riba també posa èmfasi en el fet que la gent del poble va col·laborar els caps de setmana durant dos anys per tenir el club que hi ha ara amb "l'esforç de les seves mans", rebla.

Pròxims clubs a fer 100 anys

A més dels nou clubs de futbol amb més d'un segle de vida, hi ha altres esports amb molta història a la comarca i a tot Catalunya que faran molt aviat 100 anys. El Club Bàsquet Cornellà va néixer el 1929 i en poc menys de 10 anys celebrarà el seu centenari. Tanmateix, hi ha una fita més pròxima, la de UE Santboiana de rugbi, que ja es prepara per al seu centenari d'aquí a dos anys. L'any següent serà el torn del CF Gavà, mentre que la UE Cornellà de futbol, el 2023.

Podeu llegir un reportatge més en detall del centenari i la història de la UE La Palma, CE Eusebi Güell i altres clubs a *elllobregat.com.*

La Unió Esportiva La Palma comença a celebrar el centenari

Charlamos con seis deportistas de primer nivel de dos clubes de la comarca sobre el papel de la mujer en este ámbito

Aunque registran a menudo mejores resultados que los hombres, suelen padecer desigualdades de trato con respecto a ellos

Redacció

La Unió Esportiva La Palma, entitat de futbol de la Palma de Cervelló fundada el 1919, comença a celebrar el 21 de juny els primers cent anys de vida amb un programa d'actes que s'allargarà durant l'estiu i que inclou tres grans esdeveniments: una taula rodona, una exposició i la festa del centenari.

El 21 de juny es donarà el tret de sortida amb una taula rodona oberta a tothom a la Societat Aliança Palmarenca, on es farà un repàs a la història i a les anècdotes que han marcat el dia a dia de l'entitat. Més endavant, durant la Festa Major d'agost, tindrà lloc una exposició amb fotos, cartells, fitxes federatives, samarretes, trofeus i medalles de les diferents èpoques.

Finalment, els dies 14 i 15 de setembre arribarà la festa central. Partits amb els equips de la base i el femení; un homenatge a jugadors i exjugadors, i expresidents; un partit entre els veterans de La Palma contra el FC Barcelona, i un sopar popular ompliran la primera jornada, mentre que l'endemà es jugarà un partit de l'equip amateur de la UE La Palma contra un oponent d'entitat i es projectarà un vídeo sobre la història del club.

Fa uns dies, la UE La Palma va presentar aquesta celebració en un acte que va presidir el secretari general de l'Esport i de l'Activitat Física, Gerard Figueras, al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet, de Barcelona. El van acompanyar el president de la UE La Palma, Marc Ros; l'alcalde de la Palma, Xavier González; el vicepresident de la Federació Catalana de Futbol, Juanjo Isern, i el representant de la comissió del centenari, Lluís Badosa, a banda d'alguns expresidents i una vintena de jugadors d'entre 7 i 14 anys que formen part del planter.

Gerard Figueras, que va entregar una placa d'agraïment al president de l'entitat per la contribució d'aquesta al foment de l'esport a Catalunya, va assegurar que la celebració del centenari "ha de servir per mirar enrere i perquè els més petits vegin d'on veniu", així com per "entendre que el futbol és un element cohesionador i identitari al país, que fa sentir orgullosos als que formen els nostres clubs". El secretari general de l'Esport i de l'Activitat Física va aprofitar la presentació per subratllar el rol del futbol formatiu, "present a cada racó del país, que explica com s'ha forjat la història dels nostres municipis".

La UE La Palma, que actualment compta amb 9 equips, des de la categoria prebenjamí fins a veterans, vol utilitzar la celebració de l'aniversari per homenatjar les persones que han portat el club a complir el primer segle i per engrescar les noves generacions.

Fotografia de grup de la presentació | Jordi Estruch

Pluja de medalles catalanes als Jocs Mundials Special Olympics

El secretari general de l'Esport i de l'Activitat Física, Gerard Figueras, va felicitar els esportistes catalans que formen part de l'equip estatal van competir en els últims Jocs Mundials Special Olympics d'Abu Dhabi del 8 al 21 de març. La recepció va tenir lloc al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet, de Barcelona.

El balanç de la delegació catalana, formada per 34 esportistes i 8 entrenadors, va ser de 4 medalles d'or, 4 de plata i 7 de bronze, així com 23 medalles de participació, en uns Jocs amb més de 7.000 esportistes amb discapacitat intel·lectual de 170 països. Els representants de casa nostra van competir en bàdminton, bàsquet femení, bàsquet masculí unificat, handbol unificat, gimnàstica artística i gimnàstica rítmica.

"La millor medalla sou vosaltres. Heu estat uns excel·lents ambaixadors al món, però també a casa, la qual cosa no tothom pot dir", els va dir Gerard Figueras. El secretari general de l'Esport i de l'Activitat Física va destacar que part de l'èxit és la "feina de formigueta i ben feta" que realitza Special Olympics Catalunya i la Federació ACELL, i va garantir el suport de la Generalitat de Catalunya a la seva tasca en favor de la normalització de la pràctica esportiva entre les persones amb discapacitat intel·lectual. Per la seva banda, Sergi Grimau, president d'Special Olympics Catalunya, va felicitar la delegació catalana per les seves fites personals i perquè tornin "amb un sac de medalles i experiències", mentre que Marina Gómez, presidenta de la Federació ACELL, va dir als esportistes que "heu estat modèlics, mostrant molt joc net" i que "heu d'estar orgullosos de les medalles que heu guanyat".

El Museu Colet va acollir la família Special Olympics Catalunya | Jordi Estruch

*** AQUESTA PÀGINA HA ESTAT ELABORADA EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT I DE L'ACTIVITAT FÍSICA**

Baloncesto se escribe con ‘G’ de Gasol

El Baix es el único territorio del mundo que presume de hermanos con anillo de la NBA

Desde la Gasol Foundation destacan la implicación de ambos en causas solidarias

F. J. R.

Son los primeros hermanos que lucen el anillo de campeón de la mejor liga de baloncesto del mundo, la NBA, y son del Baix Llobregat. Ni tan siquiera los Estados Unidos, con 320 millones de habitantes y hogar de dicha competición, pueden presumir de ello. Y eso que, según estadísticas de la NBA, ha habido más de 50 casos de hermanos que han disputado la competición.

Los Gasol entran en al *hall of fame* baloncestístico con la consecución del título por parte de los Toronto Raptors de Marc Gasol, en la final contra Golden State, resuelta en el sexto partido. “Ni en nuestros mejores sueños pensábamos que podríamos ganar dos anillos”, expresó su hermano Pau poco antes del partido final que dio la victoria a los canadienses. Él, que consiguió el anillo con los Lakers en 2009 y 2010, felicitó a su hermano tras la consecución del título. “Ya tienes tu anillo, Marc”.

Una gesta histórica para el baloncesto y el deporte español protagonizada por dos hermanos de Sant Boi que comenzaron a dar los primeros botes al balón en la escuela Llor. En ella guardan buen recuerdo de los dos y horas y horas de baloncesto. En el documental ‘Creciendo juntos’, que narra las carreras paralelas de los Gasol tanto en Europa como en los Estados Unidos, un profesor de su colegio recuerda como un domingo pidieron entrar a jugar a las pistas del centro, donde estuvieron haciendo un uno contra uno continuo. Y esto un día después de que Pau disputara un partido de *play-off* de la ACB con el Barça. Esfuerzo y dedicación que se han traducido en dos títulos de campeones de la mejor liga del mundo. “Es la recompensa al esfuerzo, al trabajo en equipo y la nobleza de un gran jugador y persona”, expresaban desde la Fundació Llor.

Altavoces excepcionales

Pero además de destacar en el ámbito deportivo, los Gasol cuentan con una vertiente solidaria muy pronunciada. La máxima expresión de ésta se traduce en el nacimiento de la Gasol Foundation, una entidad que combate la obesidad infantil y promueve la actividad física entre los más jóvenes. Su directora, Cristina Ribes, felicita a Marc por el título, que considera el fruto “a todo el esfuerzo de los últimos años”.

Aunque por encima de todo Ribes destaca el “compromiso real” de los dos hermanos para con la actividad de su fundación, que tiene oficinas en Sant Boi y Los Ángeles. “Cuando juegan en California a lo largo de la temporada NBA siempre intentan hacer coincidir algún acto con su estancia”, explica Ribes, que celebra que ambos hermanos no solo estén interesados en lo que desarrolla la fundación, sino que realmente “participen de manera activa”.

Arriba, pancarta de felicitación que colgó el ayuntamiento tras la consecución del título de campeón de la NBA por parte de Marc. Abajo, inauguración de la sede mundial de la Gasol Foundation hace un par de años | Ajuntament de Sant Boi y Gasol Foundation

La historia de la Gasol Foundation comenzó hace unos seis años. Los dos hermanos, relata Ribes, siempre habían participado en causas humanitarias y solidarias. Su posición como deportistas de élite y estrellas del baloncesto ha sido clave para hacer llegar los mensajes solidarios y ayudar con diversas causas. Un poder de influir que han utilizado de forma positiva. “Un altavoz maravilloso”, describe Ribes con orgullo, ya que noticias como la victoria de Marc en la final de la NBA con Toronto “auyudan a atraer la atención sobre la obesidad infantil”, el caballo de batalla de la fundación.

> Ribes: “Los hermanos participan **activamente** en los **proyectos** de la **Gasol Foundation**”

Proyecto Pasos

El próximo proyecto de la entidad es el Pasos, una iniciativa que quiere llamar la atención sobre el nivel de sedentarismo y obesidad de los niños y adolescentes. “No hay tanta conciencia de que hay también altos niveles de obesidad infantil en España”, alerta Ribes, que junto con Pau, presidente de la fundación, firmaron en junio un acuerdo con el FC Barcelona para sumar esfuerzos para ayudar a la población infantil más vulnerable. El comienzo de esta alianza es precisamente el apoyo de la entidad culer al Proyecto Pasos, que ayudará a sufragar los gastos que supone llevar a cabo esta iniciativa en Cataluña, en la que se darán resultados de un estudio sobre 4.000 niños.

No es el único frente de los Gasol, que el año pasado celebraron un partido entre amigos de ambos -y que acabó con la victoria del equipo de Pau por 95-91-. Los beneficios de este enfrentamiento amistoso fueron a parar a equipos de baloncesto juveniles con dificultades para adquirir equipaciones. La idea de la fundación es entregarlas antes de que empiece la nueva temporada.

Formación deportiva, saludable y, a la vez, en valores. Apuesta de los hermanos Gasol que implementan en la fundación que lleva su nombre y el de Sant Boi por todo el mundo.

BarçaBaix: La filosofía Cruyff inunda Sant Joan Despí

- Albert Villanueva acaba de publicar la novel·la 'Por hacer a tu muerte compañía'
- L'obra està ambientada al Gavà i la Barcelona dels anys 20 del segle passat
- L'apassiona la música, un món al qual va entrar de la mà del baixista de Jarabe de Palo

A la izquierda, presentación de la placa conmemorativa de la inauguración del Estadi Johan Cruyff, que ya se ha puesto en marcha en el Baix Llobregat, tal y como recuerda el club en sus vallas (arriba). Abajo, fiesta de inauguración de las instalaciones, en la que participaron varias agrupaciones de cultura popular de la comarca | El Llobregat

Carlos Manzano / Francisco J. Rodríguez

"*El Barça ja batega al Baix*". Así comienza la canción que Arnau Griso ha compuesto con motivo de la inauguración del Estadi Johan Cruyff, ubicado ante los terrenos de La Masía que el FC Barcelona tiene en Sant Joan Despí. Y es que, realmente, el equipo azulgrana hace tiempo que ya late en la comarca. Con la puesta de largo de este estadio que lleva el nombre del artífice del estilo Barça, el Baix Llobregat se consolida como la nueva casa de lo mejor del fútbol catalán: las flamantes instalaciones culés y el estadio del Espanyol, en Cornellà-El Prat.

La inauguración del estadio tuvo lugar el día 27 de agosto y constó de una fiesta en los alrededores, con agrupaciones de cultura popular de toda la comarca, y una ceremonia ya en el césped, poco antes del inicio del amistoso entre los juveniles del Barça -entrenados por el baixllobregatense Víctor Valdés- y del Ajax, que terminó con la victoria de los holandeses por 0-2.

El resultado del partido y no haber conseguido llenar al cien por cien las 6.000 localidades del estadio fueron las notas amargas de un día emotivo. Poco antes de la inauguración, las autoridades, encabezadas por el alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, y el presidente del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu, descubrieron una placa conmemorativa junto con los hijos de Cruyff, Jordi y Suzila, y su viuda, Danny. Más tarde, poco antes del silbido inicial, Jordi fue el encargado de hacer el saque de honor, acompañado por

estrellas del Barça que salieron de la cantera, como Messi, Piqué, Busquets, Marta Torrejón o Frenkie De Jong, canterano del Ajax y ahora futbolista culer.

De ahora en adelante, el Estadi Johan Cruyff será la nueva casa del Barça femenino, del Juvenil A y del B masculino. Unas instalaciones que, según destacó Poveda en la presentación, "serán un ejemplo y una referencia mundial que proyectará a Sant Joan Despí por todo el mundo". Además, Poveda recordó que el estadio será el eje de un nuevo sector de la ciudad que contará con 800 viviendas, un 40% de las cuales protegidas. Por su parte, Bartomeu celebra que con la apertura del campo de juego "también se esté ayudando a la transformación de la ciudad".

MARC GARCÍA. De Viladecans. Campeón del mundo de kickboxing en 2018.

El campeón olvidado que conquista oros y lucha por la inclusión LGTBI

- El deportista salió del armario en 2015, durante un campeonato de España
- El atleta lamenta que haya compañeros homosexuales que se escondan por miedo
- Pese a sus éxitos, el Govern no reconoce al viladecanense como deportista de élite

C. M.

Marc García Paredes, de Viladecans y 22 años, ganó el año pasado la medalla de oro en el Campeonato del Mundo de Kickboxing. En casi 10 años de competición, tiene a sus espaldas diferentes oros en los campeonatos de España, Europa y Mundiales, aunque no ha sido reconocido por sus logros deportivos en su tierra natal. No todos son profetas en su tierra, pero sí pueden hacer que algo cambie en el deporte y la sociedad. Así lo hizo García cuando decidió "salir del armario" y hacer público que era homosexual durante el Campeonato de España de 2015.

La homosexualidad en el deporte

"Los primeros años no sabía que era homosexual", explica García a El Llobregat, una vez ya retirado. El atleta explica que era algo que no tenía presente en su vida. "La orientación sexual no debe influir en lo que haces en el tatami". Esa idea contrasta con la discreción con la que otros competidores deciden no exponerse a decirlo por miedo a represalias, aunque en el mundo del kickboxing hay muchos homosexuales, asegura el viladecanense.

Estaba claro que no iba a ser un camino de rosas admitir un tema tabú en el deporte. Los compañeros y amigos de competición se tomaron muy bien la noticia de García, pero no tanto los entrenadores. En una competición contra Francia, al ganar a su contrincante, el entrenador de la selección francesa gritó a su pupilo: "Vergüenza te tendría que dar que te haya ganado un maricón". Este primer insulto iría acompañado de un calentón a destiempo de otro entrenador, ejerciendo García las funciones de árbitro, cuando le espetó: "Esos dos danes que tienes te los voy a meter por el culo, que seguro que te gusta". En ambos casos, los dos entrenadores le pidieron "mil veces" disculpas por lo ocurrido, recuerda García.

Ciudadanos y el colectivo LGTBI

García también ha hecho sus pinitos en política. Fue el número seis en las listas de Ciudadanos Viladecans para las elecciones municipales de 2019. No logró el acta de concejal, dado que el partido naranja obtuvo tan solo cuatro concejales. Sobre el veto a Cs en el desfile del Pride 2019 en Barcelona, por acusaciones de homofobia por parte de algunos colectivos LGTBI, el atleta asegura que el aislamiento en el desfile vino dado

Foto de García entrenando en Viladecans | Cedida

por la "falsa creencia que Ciudadanos ha pactado con Vox", en referencia a la polémica formación de gobiernos del PP apoyados por la formación ultra y Ciudadanos, como en Andalucía, Murcia o Madrid.

Sea como sea, García es crítico con el movimiento. "A nivel personal el colectivo LGTBI no me representa", reconoce García tras el veto en el Pride barcelonés. Matizando que "es ahora cuando no me representan" porque, otra cosa es cuando "se empezó a luchar por los derechos y lo que se ha conseguido desde entonces". Por ello, acusa al colectivo de ser una "institución politizada y con una ideología muy marcada". Hecho, que, según García, deja fuera a otras formaciones que "siguen luchando por los derechos LGTBI".

Llegar a lo más alto en silencio

Volviendo al deporte puro y duro, las dos principales modalidades de kickboxing, air contact y semi contact, se diferencian por el tipo de puntuación. En la primera, los puntos a la cabeza y al cuerpo se hacen de forma ininterrumpida con tres árbitros observando con 'clickers' y sumando los diferentes marcajes. No se permiten KOs en el tatami. Sin embargo, en el semi contact con cada punto se para la pelea.

García ha competido en ambas modalidades, en las que ha vencido indistintamente. Pero, a veces, la competitividad hace subir el nivel de potencia. Así, el atleta recuerda como en un Campeonato de España, en la categoría de air contact, el presidente de la Federación Española de Kickboxing tuvo que parar el combate por la agresividad de la pelea. Estuvieron a punto de ser expulsados, pero al final todo acabó con un toque de atención. Ahí aprendió el atleta su primera lección de deportividad, con la que seguiría hasta el campeonato mundial.

Pese a ello, los medios y la administración no reconocieron su palmarés. Eso hizo que dejara de competir a los 21 años, en 2018. La Generalitat de Catalunya se negó a reconocerlo como deportista de élite. El único recuerdo que le queda es el diploma honorífico que otorga el Ayuntamiento de Viladecans en la 'Nit de l'Esport'.

L'APUNT

Denuncia una agresión homófoba violenta en Barcelona

Marc García estaba de fiesta en una discoteca de ambiente de la capital catalana cuando, la madrugada del 8 de septiembre, al terminar la celebración, decidió volver a casa caminando –hace unos meses cambió su residencia de Viladecans a Barcelona-. Dos hombres lo siguieron y le insultaron llamándole "maricón de mierda", hasta que la cosa se comenzó a poner violenta y le intentaron robar el móvil. García recibió un puñetazo, pero logró defenderse y perder de vista a los dos agresores que van a la caza y captura de jóvenes solos por las calles del Eixample. El atleta lo denunció ante el Observatorio contra la Homofobia lo sucedido pocos días después.

Algunas de las heridas que sufrió García tras ser agredido | Cedida

TURISME KMO

AGENT
CONTROLADOR
Ajuntament de Castelldefels
S.E.R.
CASTELLDEFELS PLATJA

El Baix saca pecho por los frutos de su tierra

La comarca cuenta con productos estrella que incluso generan rencillas entre ciudades

Las cerezas, el potablava o los espárragos son los grandes manjares del territorio

Los espárragos de Gavà y el Pota Blava pratense, dos productos símbolos del Baix Llobregat

Redacción

El Baix Llobregat es una de las regiones más ricas en producción de productos de alta calidad. La Carxofa Prat, los espárragos de Gavà, las cerezas o el Potablava son marcas indiscutibles de nuestra comarca. Tanto, que incluso algunas de estas denominaciones traen consigo pequeñas rencillas entre municipios con mayor producción de estas variedades, como la alcachofa en El Prat y Sant Boi.

¿Alcachofas de El Prat o de Sant Boi?

La famosa alcachofa de El Prat, que es la variedad tudelana que se cultiva en Navarra que con el clima y el tipo de suelo del Delta ha cogido una forma diferente a las de la Comunidad Foral, está en disputa entre El Prat y Sant Boi. La Carxofa Prat se conoce con este nombre dado que la estación pratense era el centro de recogida de los cultivos de esta flor comestible para transportarlos a Barcelona y venderlos. Sin embargo, como ya viene siendo tradición, desde Sant Boi no acaban de estar de acuerdo con esta denominación de origen.

Algunos ilustres samboyanos no han dudado en remarcar que la "alcachofa es de Sant Boi" en las presentaciones de los últimos años de la fiesta de la 'Carxofada'. Este debate se debe a que Sant Boi es uno de los mayores productores de alcachofas del Parc Agrari, pero no el único. Viladecans, según los últimos datos, ha sido el mayor productor de la comarca, aunque Carles Ruiz, alcalde de la ciudad, dejó claro que "lo importante no es el nombre sino la marca" y que la gente "las identifique con el Parc Agrari". Podríamos decir que las alcachofas tienen marca Delta, y que el embajador de esta denominación es El Prat.

Las cerezas del Llobregat

Un fruto peculiar el de los cerezos. La producción de cerezas se reduce a pocos meses o semanas al año mientras los agricultores luchan por seguir adelante con el cultivo de estos árboles tan emblemáticos de las montañas y los pies del río Llobregat. Los mayores campos de cerezos del Baix se encuentran en Sant Climent, Torrelles, Santa Coloma y El Papiol, localidades dónde está bien arraigada la fiesta de la cereza en estos meses.

En el Delta conocemos a las cerezas con denominación Sant Climent, especialmente en las ciudades como Viladecans, Castelldefels o Gavà, pero la cosa cambia en el resto del territorio. Sant Boi, por su cercanía a Santa Coloma cuenta con diferente denominación, mientras la capital comarcal, Sant Feliu, lo hace con las de El Papiol. Uno de los mayores productores es Torrelles, y su denominación se expande a las ciudades de la desembocadura del río Llobregat. La denominación de cerezas de Sant Climent no es exclusiva como el de Carxofa Prat, ya que no hay una denominación unificada y las cerezas son del lugar donde se recogen. ¿Podríamos decir que son cerezas del Llobregat?

Vino de cereza: solo en el Baix

Las Bodegas Badell Herrera, en Torrelles, son las únicas que producen vino de cereza. La Masia Can Pi, en un paraje natural digno del Prepirineo catalán, lleva produciendo desde el año 2010 vino a partir de este fruto de la mano de Josep Badell, propietario de las bodegas, aunque no salió al mercado hasta 2016. Un vino con un gusto especial: no sabe a cereza, pero tampoco al tinto al que estamos acostumbrados. Además, en la línea de esta innovación de utilizar la cereza más allá de su venta a granel, también produce licor y vinagre.

> Los **espárragos** que se cultivan en el **Parc Agrari** tienen su origen en **Holanda**

La Granja Torres y el potablava

El pollo más conocido entre las ciudades metropolitanas: el Potablava. A diferencia de la alcachofa, nadie pone en duda una cosa: el potablava es de El Prat. De hecho, los pratenses tienen muy arraigado este sentimiento con el que se autodenominan.

La Granja Torres es la única que sacrifica a estos animales para su consumo, al tener ésta la licencia municipal necesaria. Después, productores hay muchos, incluso fuera del término municipal pratense. No obstante, siempre vuelven a El Prat, a la Granja Torres, para después ser vendidos a intermediarios o al público en general, convirtiéndolo en 100% pratense.

Espárragos de Gavà

De los espárragos que se cultivan en el Parc Agrari, especialmente en Gavà del que coge nombre, son hijos de una variedad de Holanda. La diferencia con los holandeses radica en el clima, el suelo y el cultivo que da lugar a una variedad propia. La razón por la que se ha desarrollado en Gavà y algunas rincones en Viladecans, por ejemplo, es por la arena. La planta necesita tierras areniscas y con humedad en el subsuelo, condiciones del terreno que se dan especialmente en esos dos municipios del Delta.

De El Prat a Molins: El Llobregat, un río con aguas de ida y vuelta

- El ACA hace aportaciones del agua de la depuradora de El Prat hacia Molins
- El objetivo de las administraciones es hacer crecer el caudal del Llobregat y su calidad
- Los científicos alertan que en el 2050 habrá más plásticos que peces en el mar

Redacción

Pese a que solo nos acordamos de la salud y estado de las aguas cuando nos tenemos que bañar en ellas debido al calor -esto es, en verano-, lo cierto es que estamos ante uno de los desafíos medioambientales más importantes. La salinización del río o los plásticos presentes del litoral, además de la pérdida de arena de la que, en gran parte, es responsable la acción del hombre, se añaden a un cóctel que amenaza con destruir una zona natural ya de por sí amenazada por la actividad humana y las infraestructuras.

Para avanzar en la mejora de la salud del agua del río Llobregat, la Agencia Catalana del Agua (ACA), junto con el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y el beneplácito del departamento de Territorio y Sostenibilidad, está llevando a cabo aportaciones de agua desde la depuradora de El Prat hasta Molins de Rei, con el objetivo de evaluar posibles mejoras en la cantidad del agua del curso fluvial. Lo hará hasta el 31 de julio y está previsto que la mitad del caudal del río desde Molins hasta la desembocadura sea agua regenerada de la depuradora. Paralelamente, se hará un seguimiento de la calidad de las aguas del río tras esta aportación. Una medida que para algunas organizaciones ecologistas supone un despilfarro energético; las mismas que, además, recuerdan que construir una sola macrodepuradora en El Prat, en lugar de las tres previstas por el Plan General Metropolitano (PGM), fue una mala solución.

Más plásticos que peces en 2050

La conciencia por el exceso de plástico utilizado que acaba convertido en desechos que van a parar a las aguas crece día a día. Y no es para menos, puesto que según explica a El Llobregat Eduard Serrano, doctor en Biología Marina por la UB y director de proyectos en Biosfera -que ha participado en una campaña de concienciación en el centro comercial La Farga de L'Hospitalet-, "se estima que en el año 2050 habrá más plásticos que peces". Serrano valora positivamente las limpiezas de playas y de fondos marinos que se llevan a cabo y recuerda que hay un proyecto esperanzador de un joven holandés, Boyan Slat, que ha diseñado una máquina gigante para limpiar la famosa isla de plástico del Pacífico. Aunque todavía está en fase de verificación, este artilugio puede ser la solución para eliminar este material de las aguas. Sin embargo, de nada servirá si no se deja de verter. Por eso, la presión ciudadana sobre los legisladores puede revertir la situación. Estamos a tiempo.

El tramo final del río Llobregat y el delta suponen un oásis natural metropolitano que hay que preservar

"Excelente" calificación del agua de la playa

Según datos que ofrece la Agencia Catalana del Agua (ACA), el 98,8% de las playas de la provincia han obtenido una calificación "excelente" en las primeras muestras de la temporada, en las que se examina la calidad microbiológica del agua y se evalúa la presencia de los indicadores Escherichia coli y enterococos intestinales que permiten saber si hay contaminación fecal en el agua. El ACA llevará a cabo controles periódicos de las zonas de baño hasta el 24 de septiembre.

No obstante, a menudo los usuarios no respetan estos espacios y ensucian las playas. Uno de los elementos estrella de este triste comportamiento son las colillas. Sobre esto, la asociación ecologista No Más Colillas hace un llamamiento a no tirar los cigarrillos a la arena o el agua y llevar ceniceros portátiles, además de exigir a los ayuntamientos que pongan más medios, como papeleras, para poder tirar estos restos, aunque no culpa exclusivamente a la administración. "No nos gustan las sanciones, pero si no funcionan se debería prohibir fumar en las playas", explica Joan Hernández, responsable de No Más Colillas en Barcelona.

Un rincón de la playa de Ciladecans | AMB

El trabajo de prevención de incendios arrancó en junio. A la izquierda, la ladera de Collserola que cae sobre Sant Just Desvern

Alerta roja por los fuegos forestales

El Baix lleva preparándose desde junio para salvarse de los temidos incendios forestales

El Baix lleva preparándose desde junio para salvarse de los temidos incendios forestales

El trabajo sirve para evitar imágenes como las de Montserrat ardiendo hace 30 años

Redacción

El verano trae consigo un peligro que amenaza cada año con recortar nuestra masa boscosa y pone en peligro la vida de muchas personas. Se trata del fuego, un enemigo al que cada verano se le intenta poner freno, sobre todo mediante la prevención y el sentido común, y del que nunca se está del todo a salvo, y el devastador incendio en las Terres de l'Ebre es un ejemplo. La Diputación activó el pasado 14 de junio los planes de vigilancia de las 475.502 hectáreas de bosque de la provincia, muchas de ellas del Baix Llobregat; un operativo que estará en marcha hasta el 30 de agosto -aunque en caso de que las condiciones climatológicas no mejoren, puede alargarse el período- y que pretende evitar incendios en el territorio mediante acciones informativas, disuasorias y de anticipación.

El ente provincial destinará un presupuesto global de 2,27 millones de euros entre informadores, vigilantes y operadores, 259 personas en total. El dispositivo cuenta con la colaboración de 269 ayuntamientos y 124 agrupaciones de defensa forestal (ADF). Este plan de información y vigilancia se inició en 1996 en el Alt Penedès y en el año 2000 se extendió a casi todos los municipios de la demarcación de Barcelona.

Riesgo elevado ante la poca lluvia y el calor

Este verano se espera complicado para los agentes forestales, bomberos y Mossos d'Esquadra ante la sequía intermitente que ha habido no solo en el Baix Llobregat sino en toda Cataluña. El agente forestal José Miguel de Pablo ha explicado en el Aquí, amb Josep Cuní de Cadena Ser que "los bosques están bastante mal, porque no ha llovido casi desde noviembre". Esto sumado al "estrés" de los mismos, ha provocado que la masa vegetal "no se recupere con rapidez y como lo debería hacer", añade el agente forestal.

Collserola, un "potencial polvorín"

El agente forestal De Pablo ha puesto la voz de alarma sobre el ámbito de Collserola, una zona muy boscosa pero densamente habitada. "Es muy complicado hacer extinción de incendios en Collserola por toda la gente que vive allí, en muchas urbanizaciones", sostiene De Pablo, a la vez que lanza un mensaje claro ante la dificultad de actuar en ese parque natural: "Collserola es un potencial polvorín", avisa. Collserola es un punto caliente, aunque no el único de la comarca. Hace poco se cumplieron 30 años de los incendios que afectaron a Montserrat en agosto de 1987 y que quemaron un 41% del espacio protegido. Famosa se hizo la imagen de un monje poniendo a salvo la imagen de la Moreneta ante el avance de las llamas. En este sentido, De Pablo propone algunas medidas para evitar la propagación del fuego. "Tendríamos que hacer como nuestros antepasados, que a los alrededores de las masías no había árboles porque sabían que antes o después podría haber un incendio", sostiene el agente forestal.

LA VANGUARDIA

Miércoles, 20 de agosto de 1986

La propuesta de moratoria de Gorbachev provoca división de opiniones en Occidente

PAGINA 3

La montaña de Montserrat sufre las iras del fuego

PAGINAS 2 Y 21

La importancia del trabajo previo

La campaña pone especial énfasis en las horas centrales del día, entre las 12:30 y las 19:30, durante todos los días de la semana. Es aquí cuando se extreman las precauciones, aunque el trabajo que se lleva a cabo durante las primeras semanas del veranos es importante para concienciar a la población para que eviten conductas de riesgo. Tener cuidado a la hora de hacer barbacoas, no hacer quemas de rastrojos o mantener adecuados las lindes de las casas con el bosque son pequeños actos que pueden evitar las terribles imágenes de cada verano.

El monje Ricard Maria rescatando la imagen de la moreneta en agosto de 1986, ante el peligro de las llamas que acosaban al monasterio de Montserrat | Hemeroteca La Vanguardia

Josep Tarradellas-El Prat: Mejor conectados por aire

El Baix lleva preparándose desde junio para salvarse de los temidos incendios forestales

El Baix lleva preparándose desde junio para salvarse de los temidos incendios forestales

El trabajo sirve para evitar imágenes como las de Montserrat ardiendo hace 30 años

Redacción

Más y mejor conectados con el mundo. El crecimiento del aeropuerto Josep Tarradellas-Barcelona-El Prat está siendo exponencial, y ya el año pasado se alcanzó la cifra de 50 millones de pasajeros. Pero es que los datos que se ofrecen mes a mes confirman esta tendencia al alza. De hecho, el plan director de la infraestructura calcula que en una década se alcanzarán los 70 millones de viajeros anuales, atendiendo a los ritmos de crecimiento del tráfico que se van registrando.

Mientras tanto, las conexiones de la infraestructura pratense crecen. En los últimos meses ha estrenado nuevas rutas, como la de Toronto, operada por WestJet Airlines, la de Chicago, de Norwegian, o la primera directa con Ciudad de México, a cargo de Aeroméxico. Por otro lado, ha consolidado otras ya existentes, como la de Hong Kong con Cathay Pacific a través del Airbus A350-1000.

El aeropuerto no ha parado de sumar rutas y destinos en los últimos años. Tanto es así que, de tener prácticamente solo una decena de vuelos directos intercontinentales hace 15 años, 2017 se cerró con 45 destinos intercontinentales unidos sin escala. Ello ha propiciado que en solo 12 años el número de pasajeros intercontinentales que llegaron o salieron en vuelo directo a Barcelona se haya multiplicado por 7,5. Con todo, la capital catalana ocupa la quinta posición continental como destinación final y la 24 mundial.

No obstante, el aumento significativo de vuelos y pasajeros podría llegar a convertirse en un problema.

Arco de agua para recibir a uno de los primeros vuelos procedente de Ciudad de México

En este sentido, la Cambra de Comerç ha destacado en un informe reciente que el aeropuerto pratense alcanzará los 90 millones de pasajeros en 2030, más que lo que prevé el plan director. Por este motivo, desde la institución urgen a impulsar las inversiones necesarias para adaptarse a este crecimiento futuro. Entre otras, pide que se adapte la operativa de las pistas a la evolución del tráfico, pasar del sistema de pistas segregadas a otro que permita hacer las operaciones de despegue y aterrizaje en ambas, aumentar el tráfico en horas valle o combatir la estacionalidad fomentando más vuelos en temporada baja, así como potenciando el funcionamiento de una red aeroportuaria con el desarrollo de los aeropuertos de Girona o Reus.

De entre estas medidas propuestas, hay una que ha hecho saltar las alarmas en Castelldefels y la zona del Delta. De hecho, ese consistorio se ha pronunciado en contra de cambiar la operativa de pistas, una solución que optimizaría el funcionamiento de la infraestructura pero que podría acarrear más molestias acústicas a los vecinos del territorio. “El crecimiento del aeropuerto no puede ir en detrimento de la calidad de vida de los vecinos de Castelldefels”, ha dicho la alcaldesa, María Miranda, que considera que se ha de seguir trabajando “en una configuración y un crecimiento sostenible de consenso con el territorio”.

El Baix Llobregat té ànima de pel·lícula

L'Hospitalet i el Prat són els dos municipis amb més rodatges, després de Barcelona

'Caza al asesino' va fer passejar Sean Penn i Javier Bardem per la Ricarda

Carlos Manzano

Del Baix a l'*star system*. La comarca s'erigeix com un dels principals platós de cinema de Catalunya, essent d'aquesta manera un lloc de referència tant per al rodatge català, espanyol i europeu com per al nord-americà i hindú. A més, l'Hospitalet i el Prat, que ocupen el segon i tercer lloc en nombre de rodatges després de Barcelona, respectivament, es promocionen a la gran i petita pantalla mitjançant les 'Film Office'. Aquestes oficines donen facilitats als productors i capten un nou sector econòmic que crea un impacte positiu en gran part dels veïns i veïnes de la ciutat.

Molts pobles i ciutats del Baix Llobregat estan important aquest model nord-americà de fer cinema per crear un nou focus de promoció de la ciutat a tot el món i aconseguir beneficis impossibles de mesurar pel que fa a ingressos.

Així i tot, no tots els consistoris són partidaris de portar aquests rodatges als seus carrers i places. De fet, Cornellà, per exemple, com a altres poblacions, no es caracteritza per ser "rodatge *friendly*", i l'assessorament en la recerca de localitzacions i informació de les condicions de cada espai, a més de la gestió i tramitació de permisos, com fan al Prat i l'Hospitalet, no es porta a terme de la mateixa manera. Tot i aquestes diferències, el Baix Llobregat porta a la seva essència l'escenari i la càmera que fan que moltes parts del nostre territori siguin llocs de pel·lícula.

La 'City' de l'Hospitalet

La Plaça Europa de l'Hospitalet és l'origen i final de les principals sessions de gravació i fotografia per publicitat de Catalunya. Seat, Yamaha o Porche són algunes de les marques que a l'últim any han aprofitat la 'City' de l'Hospitalet, el conglomerat d'edificis alts i moderns a la Gran Via, per simular un lloc modern i en ebullició empresarial. La segona ciutat de Catalunya és, a més, la segona amb més rodatges: 166 produccions audiovisuals el 2018.

> **L'Hospitalet** ha acollit **escenes** de films com 'REC' o gags del **Polònia** i el **Crackòvia**

Aquesta 'City' ha estat l'escenari en el qual la companyia automobilística de Martorell, Seat, ha rodat i fotografiat el seu nou Ibiza per a la promoció nacional i internacional; Mercedes va fer el mateix, així com Yamaha o Porche. Des de l'Hospitalet Film Office expliquen que la publicitat està descentralitzada, ja que no es fa al país on es projectarà o es publicaran les fotografies. Així, doncs, la imatge moderna de l'Hospitalet dóna la volta al món gràcies als anuncis d'aquestes multinacionals.

Anacleto, agente secreto de Javier Ruiz Caldera, va ser rodada al barri de Bellvitge, per exemple, donant-li una característica especial als barris més reivindicatius de l'àrea metropolitana per portar el *glamour* del cel·luloide. A més, el camp de futbol de l'Hospitalet és el segon camp del Barça; de fet, els anuncis que veiem a la televisió del FC Barcelona on surt el Messi, estan rodats a l'Hospitalet i no al Camp Nou. Per què? És molt més fàcil de filmar i no es nota la diferència amb l'estadi barceloní. També s'han rodat a la ciutat pel·lícules com *REC* de Jaume Balagueró i Paco Plaza, la gran majoria de gags dels programes de TV3 *Polònia* i *Crackòvia*, la sèrie *Com si fos ahir* o el documental que s'està gravant aquest mes de juliol a Collblanc sobre la vida d'Ernest Lluch.

La Ricarda: la joia del Prat

En els darrers anys el Prat ha ocupat el tercer lloc entre els municipis catalans en nombre de produccions audio-

Passa a la pàgina següent

Sean Penn estomacant un enemic a la pel·lícula 'Caza al asesino', filmada al Prat, en aquest fotograma del tràiler

A dalt a l'esquerra, gravació del curt 'Vértices', de Francesc Cánovas. La platja és un altre dels grans indrets del Prat per enregistrar films, així com la plaça Europa de l'Hospitalet | El Prat Film Office i Arxiu

Ve de la pàgina anterior

visuals, per darrere de Barcelona i l'Hospitalet. Això ha convertit la ciutat en un lloc de referència de gravació, amb 129 produccions audiovisuals l'any 2018, entre rodatges de curtmetratges i llargmetratges, espots, sessions fotogràfiques, videoclips i reportatges.

Entre els principals projectes filmats a la ciutat podríem destacar els llargmetratges *Caza al asesino -The Gunman-* de Pierre Morel, també amb escenaris de Gavà i Barcelona; *Red Lights* de Rodrigo Cortés o *Tres metros sobre el cielo* de Fernando González Molina. També ha estat l'escenari per a curtmetratges com *Los desheredados* de Laura Ferrés, o videoclips de Malú, Macaco o Manel, a més d'altres programes de televisió i espots.

Però, quin és l'epicentre de rodatge del Prat? La Ricarda i els seus voltants. A la finca privada, vora a la platja del Prat i el centre de vela, hi ha un gran paratge natural amb edificis únics com Casa Gomis o la Casa de Fusta. El Prat Film Office té un acord amb els propietaris per col·laborar en aquests rodatges que, a més de fer-se dins la finca, moltes vegades han de fer servir l'espai públic dels voltants d'aquesta. El Hollywood, Bollywood o Tollywood català és al Baix Llobregat i és potablava: La Ricarda és la joia cinematogràfica del Prat.

'Caza al asesino' i el poblat africà

Una de les grans produccions dels Estats Units va ser rodada al Prat, concretament a Casa Gomis, a la finca de La Ricarda. El llargmetratge, rodat el 2013 i estrenat el 2015, té com a eix principal l'assassinat del ministre de mines del Congo. El protagonista, Jim Terrier, caracteritzat per Sean Penn, exsoldat de les forces especials i espia internacional, traeix a la seva pròpia organització, deixa enrere el seu passat i comença una nova vida cassant-se amb la seva xicota. Tot sembla idíl·lic però els seus antics caps i companys el busquen per matar-lo. Aquest *thriller* d'acció va enlluernar mitja Catalunya quan van decidir convertir la platja nudista del Prat i la Ricarda en un poblat africà per simular al Congo.

Qui diria que el Baix Llobregat podria ser el Congo per un dia? Aquesta és la màgia del cinema. Des de El Prat Film Office van treballar amb els productors i auxiliars de producció per demanar tots els permisos, tant municipals com a les autoritats competents com l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) o la Generalitat, per poder crear aquests decorats al costat de la platja. Tot i això, l'Elena Torrent, responsable de l'oficina pratenca de cinema, explica a El Llobregat que va ser "un treball de mesos" i que ho van fer "respectant la fauna i flora protegida del Delta". D'aquesta manera, no només es tractava de rodar-la bé i ràpid, sinó poder enregistrar-la amb totes les garanties legals i sense fer malbé el patrimoni natural i històric de la ciutat.

> "Les **pel·lícules** es filmen **respectant** la fauna i flora protegida del **Delta**

Creació i ànima de la població

Però no tot és l'Hospitalet o el Prat. La platja de Castelldefels, amb llargmetratges com *Krámpack* de Cesc Gay o *Myway* de Josep Antoni Salgot, fan que sigui l'altre indret on les pel·lícules prenen vida, a més del Prat. Per altra banda, cal recordar que Esplugues va tenir els estudis Balcázar, el llegendari 'Esplugas City', que tot i 'sobreviure' a l'apoteòsic final de *Le llamaban Calamidad*, no va poder amb el ministre franquista Sánchez Bella, que va dir que el poblat donava "mala imatge" per a Espanya i va ordenar-ne l'enderroc. Però tot ressorgeix de les seves cendres i així ho estem veient a la nostra comarca amb pel·lícules com *Tengo ganas de ti*, amb imatges de Sant Boi, o *Herois* d'Albert Espinosa, rodada a Gavà.

Però més enllà de les grans produccions audiovisuals, la creació local té un impacte d'aprenentatge i difusió, principalment en curtmetratges de joves realitzadors o estudiants de cinema. Quin escenari és l'escollit per aquests joves directors i productors? El Baix Llobregat. Oficines com la del Prat no cobren les llicències als curtmetratges, cosa que facilita la creació local de continguts i empeny els baixllobregatins no només a admirar com es roden les tomes i escenes al seu territori sinó a convertir-se en protagonistes i fer-les ells mateixos. El Baix Llobregat té ànima de pel·lícula i cor emprenedor amb produccions i creacions úniques dels seus veïns i veïnes.

Els centres comercials s'erigeixen com les noves catedrals del lleure

Les grans superfícies amplien oferta per deixar de ser només espais de compra

L'Splau, a Cornellà, fa una aposta clara per la música amb concerts a l'aire lliure

Ceetrus obre a el Sant Boi Xperience, que fa una proposta molt basada en l'oci

Lucas Cañete

Els centres comercials han esdevingut autèntics llocs de reunió contemporanis. Són espais on trobar-se i on trobar de tot. Per això, encara que el temps estiuenc convidi a gaudir dels espais oberts i de la natura, els centres comercials no deixen de ser punts importants a la nostra vida quotidiana.

Conscients de la particularitat de l'estació del calor i la platja, aquest any els diferents centres de la comarca han preparat campanyes i activitats dirigides a congregar públic visitant malgrat les altes temperatures.

'El Pati Fresh Sessions de l'Splau

El centre comercial Splau de Cornellà ha fet una clara aposta per la música aquest estiu, amb actuacions i concerts en directe el setembre, un esdeveniment centrat en la música, amb actuacions en directe, la participació d'influencers i una gastronomia de qualitat. El seu objectiu és oferir a l'espectador experiències úniques, originals i innovadores.

Les primeres tres jornades van ser durant el mes de juny, amb les actuacions de Bounties, La Mare, Fusa Nocta, Anita Kuruba, i amb Roi Sastre i Laura Matamoros com a convidats. A més, els espectadors van poder gaudir de demostracions de dansa contemporània i percussió.

Un cop hagin passat el juliol i l'agost, la primera actuació del setembre tindrà lloc el divendres 13, amb les actuacions de Ganges i Kids From Mars, a més de la presència de la influencer de moda Natalia Cabezas (@trendy_taste), qui té 540.000 seguidors a les xarxes.

Dues setmanes més tard, el divendres 27, hi haurà un DJ que posarà música en directe i l'actuació d'un dels "cantants revelació" del moment segons el centre comercial, però no se sabrà el seu nom fins al setembre. En aquesta actuació, l'influencer invitat serà Alex Dómenec (@alexdomenec), que té 410.000 seguidors a Instagram.

Sant Boi Xperience, un toc de modernitat

Per altra banda, l'empresa immobiliària Ceetrus va inaugurar el 18 de juny el nou centre d'oci de Sant Boi, 'Sant Boi Xperience'. Aquest nou projecte va ser creat amb la idea que sigui "una prolongació de la ciutat", segons la directora general de Ceetrus, Teresa Verdugo, i està situat al costat del Centre Comercial Alcampo, en el conegut Parc Comercial Sant Boi. Verdugo va desitjar que aquest centre esdevingui "una prolongació de la ciutat, amb les associacions i els habitants i altres esdeveniments".

El nou centre d'oci té com a nucli una zona de restauració basada en el concepte *food court* o pati de menjar, on hi ha diversos restaurants amb una zona de taules compartida. Dins d'aquest *food court*, situat a la primera planta, hi ha una àmplia oferta i varietat gastronòmica, amb locals com Muerde la pasta, KFC, Nuddle, Natural Kebab o Jijonenca.

Sant Boi cuenta desde el mes pasado con una nueva superficie de ocio, el Sant Boi Xperience | Ceetrus

A aquest pati de menjar s'hi afegeix un gimnàs, un parc de trampolins i el primer circuit asfaltat de Barcelona, on els més petits de la família poden circular amb bicicletes, patins, patinets o monopatins. Aquesta instal·lació és la primera en un centre comercial a Espanya amb carrils, corbes i salts d'accés gratuït. El nou 'Sant Boi Xperience' ha suposat una inversió de 26 milions d'euros i la creació de 250 llocs de treball directes i un centenar d'indirectes.

Diversió per als més petits

I com no, els més petits de la casa també tenen el seu calendari d'activitats. El centre comercial situat a la Gran Via de l'Hospitalet, el Gran Via 2, ha decidit apostar per la diversió i les activitats infantils aquest estiu. Així, amb els seus 'Tallers Infantils' organitzen jornades de jocs de fusta gegants del dilluns 1 al dissabte 13 de juliol i manualitats amb temàtiques variades com "Fem titelles" o "Animals Fantàstics" tots els caps de setmana des del 19 de juliol fins al 7 de setembre.

Amb tot, propostes destinades a tots els públics que converteixen aquests espais, els centres comercials, en llocs de trobada, de reunió, de diversió i per refrescar-se i combatre les altes temperatures estiuenques. Unes autèntiques catedrals de l'oci.

Interior del centro comercial Gran Vía 2, en l'Hospitalet

La Farga: DJ's, boxa i diversió

La Farga de L'Hospitalet ha organizat activitats molt variades per els mesos d'estiu. El mes de juliol, el centre comercial acull un curs intensiu per a joves que vulguin iniciar-se en el mon dels DJ's, regalant 10 places per a joves d'entre 14 i 21 anys per al curs impartit del 8 al 12 juliol per la escola The Bass Valley i el col·lectiu de dones DJ's i productores FemNoise. Els alumnes faran una demostració el dia 13, amb l'acompanyament dels seus formadors DJ Rosario i Joor Moor

També al mes de juliol, La Farga oferirà classes d'iniciació a la boxa per als nens de 5 a 14 anys, impartides per monitors de la escola Gallego Prada. L'escola funcionarà de dilluns a divendres de 11 a 13. A l'agost, l'humorista Raúl Alcaraz farà un monòleg el dia 10 a les 19 hores. I l'últim dia del més, el centre comercial celebrarà el "Dia internacional del Gamer" amb activitats durant tot el dia sobre videojocs. La Farga aposta clarament per l'entreteniment com clau per atraure a la gent a l'estiu.

Visitar el delta és descobrir un espai natural viu en plena metròpoli. Sol, platja i història completen l'oferta turística comarcal. A la foto, les mines de Gavà | Consorci de Turisme

Queda't a terra: Molt per descobrir a prop de casa

La comarca compta amb una oferta lúdica molt diversa per gaudir de l'estiu al 100%

Des del sol del litoral a la natura viva del centre i nord, el Baix aposta fort pel turisme

Redacció

Escollir Baix Llobregat per a l'estiu no és una aposta arriscada. Per a aquells que no tingueu pensat cap viatge a terres llunyanes i considereu passar l'època estival a la comarca, no us amoïneu: teniu tot un territori per descobrir amb propostes i destinacions per a tots els gustos.

Les primeres són les platges, que no per òbvies deixen de ser atractives. El Baix Llobregat compta amb el millor litoral de la metròpolis, amb platges equipades amb tots els serveis imaginables, fins a d'altres gairebé verges, autèntics santuaris naturals que cal protegir. Del Prat a Castelldefels, veïns i visitants tenen quilòmetres de sorra per recórrer, en molts trams amb reconeixements de qualitat, com és el cas de Gavà i Castelldefels. Sorra i sol, però també ombra i frescor, amb els *xiringuitos*, restaurants i clubs que conviden a gaudir del paisatge i a fer un descans del bronzejat.

A més, els diferents clubs nàutics i negocis diversos ofereixen la possibilitat de practicar esports aquàtics com la vela o excursions amb catamarà.

Ara bé, com a comarca polifacètica que és el Baix Llobregat, les propostes no es limiten només al sol i platja. Deixem enrere el litoral i mirem cap amunt: muntanya, boscos i natura viva. Racons sovint sense descobrir, com ara el nombrós patrimoni arquitectònic -una part d'aquest fruit de la mà d'Antoni Gaudí- que excita la imaginació i convida a somniar amb temps passats, o bé espais naturals com les muntanyes del centre de la comarca, ideals per fer-hi una escapadeta. Aquí trobarem indrets característics com ara Catalunya en Miniatura, a Torrelles, una exposició única a l'aire lliure dels monuments catalans més emblemàtics.

L'embruix de Montserrat

Enfilada al nord de la comarca s'erigeix la muntanya de Montserrat, símbol de Catalunya i vigia del Baix Llobregat. Aquest és un dels indrets més visitats pels turistes estrangers, però sovint no ocupa les primeres places entre les destinacions preferides dels baixllobregatins. Però Montserrat és molt més que el seu únic Monestir o el funicular. Des de Collbató es pot accedir a les seves Coves, un espai renovat l'any passat i que ofereix un audiovisual projectat a la roca viva de la muntanya que narra la història de l'indret.

> El **Baix Llobregat** és una comarca **polifacètica** que ofereix sol, **platja**, **història** i **esport**

I d'unes coves naturals a unes altres resultat de la mà de l'home. Som al nord de la comarca, però ja que parlem d'història, fem un *kit kat* i tornem de nou al litoral, en concret a Gavà. Aquí trobem un altre dels principals reclams culturals i turístics del Baix Llobregat, les Mines de Gavà. Un parc arqueològic per entendre el nostre passat i el dia a dia dels humans que habitaven aquesta part de la comarca fa 6.000 anys i que es dedicaven a la mineria. Un *must see*, sobretot si hi ha canalla, que gaudiran d'un recorregut guiat amb casc per les entranyes de la terra.

Aquestes són algunes de les propostes per passar un estiu cent per cent baixllobregatí. Una guia per gaudir-lo al màxim és l'Estiu al Baix 2019, que ja està disponible a *www.elllobregat.com*. I, entre visita i visita a platges, Delta o a Montserrat, pareu pels pobles i viviu les festes majors que s'hi celebren. Úniques!

La Ipanema del Baix Llobregat

Los chiringuitos han vuelto a ser la estrella del verano en Castelldefels | BCN Content Factory

- Castelldefels ha registrado casi un 90% de ocupación hotelera este verano
- La ciudad se consolida como punta de lanza turística, apuntalada por el visitante extranjero

Carlos Manzano

Castelldefels se erige como la capital turística del Baix Llobregat con un 89% de ocupación hotelera en el mes de julio y buenas perspectivas para agosto, a la espera de las cifras oficiales de este último mes. La ciudad costera del Delta mantiene los buenos resultados en turismo durante la temporada estival, a pesar de haber disminuido los visitantes procedentes del resto de España. En este punto, el turismo madrileño ha sido el más afectado, con datos decrecientes respecto a los últimos años. Sin embargo, las pernoctaciones extranjeras han aumentado con las tradicionales vacaciones de los franceses en Castelldefels y un curioso incremento del turismo británico, ante el jaque europeo del Brexit.

"Tenemos un turismo familiar y deportivo que es la referencia del Baix Llobregat e incluso mucha gente de

Passa a la pàgina següent

“Seguimos siendo una **destinación familiar** con un turismo **tranquilo**

Ve de la pàgina anterior

la comarca viene aquí a cenar o a la playa”, destaca la regidora de Promoción Económica, Hostelería y Turismo de Castelldefels, Eva López. De hecho, este “turismo de calidad” por el que apuestan gran parte de los municipios de la comarca tiene un doble fondo en Castelldefels: es el motor económico de la ciudad, pero a la vez uno de los principales problemas entre sus vecinos y vecinas. “Tenemos que encontrar ese equilibro entre los vecinos y el turismo”, asevera López en referencia a la ciudad que más visitantes ha recibido del Delta durante este verano.

Los comerciantes pasan a hablar inglés

En lo que respecta a la hostelería, los comerciantes locales han notado una bajada del turismo nacional, concretamente de los clientes procedentes de Madrid, hecho que contrasta con los últimos años en los que visitantes de la capital española habían ido acercándose al gran alud de visitantes catalanes en su ciudad. Los heladeros, restauradores y vendedores de suvenires han tenido que adaptarse este año y aprender o mejorar su inglés, ante la creciente demanda británica en un territorio donde siempre ha imperado el turismo francés.

Franceses, ingleses y alemanes buscan en Castelldefels unas vacaciones diferentes a las de Magaluf, en Mallorca. Las cenas, ventas de helados y toallas o material para la playa han sido, según explica el comercio local, adquiridas en casi tres cuartas partes por extranjeros con familias o jóvenes. Sin embargo, no toda la temporada de verano ha sido buena para el comercio de las playas de Castelldefels. Tras los vertidos residuales provocados por las fuertes lluvias mediados de agosto y la posterior rotura de una tubería de Gavà [*ver páginas 32 y 33*], en la playa de La Pineda ondeó durante una semana la bandera roja. Esto hizo que que ningún bañista accediera a sus aguas ni tampoco a los chiringuitos y locales frente a la costa. Un error ocasionado por la mala canalización que costó una semana de parón comercial en temporada alta.

Castelldefels a la cabeza de los pisos turísticos

Castelldefels también lidera el ránquing de pisos turísticos. El Baix Llobregat cuenta con un total de 767 pisos turísticos registrados a julio de 2019, de los que 348 están en Castelldefels.

Pero la playa sigue siendo el gran atractivo de Castelldefels. Más allá de los pisos turísticos de la ciudad, 20 apartamentos con un total de 876 plazas se extienden por la costa del municipio como alternativa a los pisos turísticos y a los hostales y hoteles. El turismo sigue siendo el motor en Castelldefels y ante la bajada de pernoctaciones en algunos lugares de la comarca y de Cataluña, la ciudad costera por excelencia del Delta sigue aumentando su número de visitantes y pernoctaciones este verano.

La propuesta de sol y playa de Castelldefels atrae a visitantes extranjeros, nacionales y del Baix Llobregat | BCN Content Factory

L'APUNT

El turismo francés e inglés sustituye al madrileño

Los buenos datos de ocupación muestran que el turismo en Castelldefels se mantiene en la línea creciente de los últimos años. Respecto a las pernoctaciones en hoteles y apartamentos, el turismo internacional con un 62,84%, supera con creces al nacional, que ha sido del 37,16%.

Los madrileños, que suponían el principal mercado español emisor de visitantes en la ciudad, han bajado a un 6,39%. Eva López, regidora de Promoción Económica, Fomento del Empleo, Hostelería y Turismo de Castelldefels, remarca a esta publicación que la apreciación de los comerciantes con los que han hablado es que “los clientes procedentes de Madrid han bajado y este año han visto a muchos más ingleses y alemanes comprando en sus tiendas”. De hecho, como ya es habitual en la ciudad, los franceses siguen encabezando

el ránking de ocupación hotelera (12,73%), seguidos por los británicos (10,28%). Pese a esta subida del visitante internacional, López asegura que Castelldefels “sigue siendo una destinación familiar y deportiva con un turismo tranquilo y sano”, y pone de ejemplo las actividades complementarias más allá de la playa, como el cine al aire libre, en el que, según López, se han llegado a reunir hasta 400 personas.

El Baix Llobregat, resort de Barcelona

La comarca se afianza como destino para alojarse y evitar el bullicio de la capital

Un tercio de los turistas asegura haber visitado al menos cuatro veces el territorio

Francisco J. Rodríguez

Casi la mitad de los turistas que visitan el Baix Llobregat repiten, mientras que una tercera parte lo han hecho al menos cuatro veces. Son datos del LABTurisme de la Diputación que ponen de manifiesto la importancia de un sector que representa el 16% de la actividad económica de la comarca.

Su cercanía con Barcelona funciona como un activo que atrae a visitantes que, pese a viajar expresamente a conocer la capital catalana, pernoctan en la comarca. Un entorno que les permite estar cerca de la gran ciudad a la vez que evitan la congestión de ésta. En este sentido, el número de plazas hoteleras -sobre todo en L'Hospitalet- y de pisos turísticos ha crecido de manera exponencial en los últimos años. Por lo que respecta a pisos turísticos, por ejemplo, actualmente hay 767 legales en la comarca, según datos de la Generalitat, sin contar los muchos que funcionan de manera irregular, mientras que hay 23 apartamentos turísticos que ofrecen 1.223 plazas de alojamiento en todo el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Para hacer la comparativa, la Diputación cifró en 226 las viviendas de este tipo que había en el Baix Llobregat en el año 2016.

Volviendo al presente, no obstante, los últimos datos de ocupación hotelera, correspondientes a julio al cierre de esta edición, colocan al Baix Llobregat entre las comarcas con unos niveles más altos, en concreto del 84%, incluso por encima de la media de la provincia de Barcelona -que es del 83%-. Sin embargo, en comparación con el mes de julio del año pasado, ha habido un descenso de cuatro puntos.

3º trimestre positivo

Pese al leve traspiés de julio -focalizado sobre todo en la primera quincena de aquel mes-, las expectativas del sector son buenas para el futuro. De hecho, en los tres meses anteriores, abril, mayo y junio, el Baix Llobregat registró una ocupación hotelera del 73% de media, tres puntos por encima de la del mismo período del año pasado y la más alta de las comarcas del entorno de Barcelona, y recibió a más de 600.000 turistas. En lo que va de año, además, tan solo en marzo la media provincial de ocupación hotelera ha sido superior a la del Baix.

Los datos los detalla el informe de ocupación hotelera del Observatorio del Consell Comarcal, en el que los hosteleros hacen una buena valoración de la marcha del negocio. Se trata de un estudio interesante para

Passa a la pàgina següent

El turismo de sol y playa y el de negocios lideran el ranking según la época del año. A la izquierda, un chiringuito en castelldefels. A la derecha, la plaza Europa de l'hospitalet | BCN Content Factory

L'APUNT

En el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay 1.236 pisos y 23 apartamentos turísticos

Según datos del Govern actualizados al mes de julio, actualmente en el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay actualmente 1.236 pisos turísticos, de los cuales 767 pertenecen a localidades del Baix y 469 a L'Hospitalet. Y estos son los legales, sin contar los que funcionan de manera ilegal y sin licencia. Por lo que respecta a apartamentos turísticos, contamos con 27, que ofrecen un total de 1.223 plazas.

Cifras que han experimentado un crecimiento exponencial en los últimos tres años -en 2016 la Diputación tenía contabilizados en el Baix tan solo 226 pisos- y que preocupan a vecinos y consistorios, muchos de los cuales han puesto en marcha planes para regularlos, como Esplugues, El Prat o L'Hospitalet.

Precisamente en esta última localidad ha nacido la entidad 'Barris per viure', que quiere combatir la gentrificación en barrios como Collblanc-Torrassa, donde se concentran gran parte de estos inmuebles turísticos.

Barris per viure denunció los efectos de la gentrificación en una ruta en julio por Collblanc-Torrassa | BPV

La plataforma quiere evitar que los vecinos se tengan que marchar por el encarecimiento de los alquileres producido por la proliferación de pisos turísticos. Su estreno oficial tuvo lugar el 3 de julio, con un recorrido por Collblanc-Torrassa para mostrar los efectos de la gentrificación.

La azotea de un hotel de la plaza Europa, en L'Hospitalet | BCN Content Factory

Ve de la pàgina anterior

descubrir tendencias, como que el turismo de negocios es un activo comarcal -en el segundo trimestre el 54% los visitantes vinieron por este motivo-, mientras que la procedencia más importante de los turistas es la propia Cataluña -el 15%-, seguida de Madrid -con el 8%-, Estados Unidos y Canadá -el 6%-, Francia -6%-, el Reino Unido -con el 5%- y Andalucía -con el 4%-, aunque cada vez nos visitan más chinos -subieron 2,3 puntos durante el segundo trimestre-, andaluces -1,3 puntos más- y japoneses -1 punto más-.

Explicarse al mundo

El mercado internacional, de hecho, crece año a año. El interés por conocer la obra no tan famosa de Gaudí, escenificada en la Colònia Güell, y las actividades relacionadas con el sol y la playa son un reclamo para los turistas de otros países, que pueden venir a la comarca a pasar un día para disfrutar de este tipo de actividades. En este sentido, a principios de junio 10 agentes de viajes belgas y holandeses visitaron puntos emblemáticos del Baix Llobregat, como el Canal Olímpico, la misma Colònia Güell o las Minas de Gavà. Una iniciativa que ayuda a colocar a la comarca en el mercado internacional.

Vienen por la comida

Pero, ¿a qué vienen al Baix Llobregat? ¿Qué es lo que principalmente gusta a los visitantes de la comarca? ¿Qué buscan en ella? Según el informe del LABTurisme comentado con anterioridad, el 72,5% de los turistas que vineron al Baix Llobregat el año pasado lo hicieron para disfrutar de la gastronomía, mientras que un 62% vino con la idea de pasear y relajarse. ¿Y cuánto dinero se dejaron de media? El estudio indica que el gasto medio por turista fue de 693,30 euros, que dedicaron mayoritariamente al transporte de ida y vuelta.

> La ocupación **hotelera** del Baix Llobregat en **julio** fue del **84%**

> Un **72%** de los **turistas** del Baix Llobregat vienen por la **gastronomía**

Y en septiembre más

Pero la oferta turística del Baix Llobregat no solo está enfocada a visitantes de otras comarcas, comunidades autónomas o países. El tráfico de visitantes entre ciudades del Baix para descubrir los encantos más cercanos es importante y nada desdeñable. Desde pasar la tarde paseando por la playa de Castelldefels, a pasar el día en Catalunya en Miniatura o las Cuevas de Salitre de Collbató. Actividades que presentan cifras de participantes considerables y que se han consolidado. Y aunque el verano esté llegando a su fin, la comarca aún tiene mucho que ofrecer a los baixllobregatenses y a los vecinos de Barcelona y alrededores. El Festival Altaveu de Sant Boi -del 6 al 8 de septiembre-, la Festa dels Miquelets de Olesa -7 y 8 de septiembre-, la TransDelta de El Prat -15 de septiembre- o la Fira de Porrons de Abrera -del 27 al 29 de septiembre-, y otras actividades que se pueden descubrir en el Estiu al Baix 2019 -disponible en *elllobregat.com*-, están marcadas en rojo en el calendario del escaso verano que queda.

La bicicleta serà el mitjà de transport estrella per moure's pel Baix Llobregat aquest estiu. A la imatge, les vistes de la comarca des de Sant Ramon Nonat, a Sant Boi | BCN Content Factory

Temps per pedalejar

- Amb l'arribada del bon temps, la bicicleta esdevé el mitjà estrella per moure's pel Baix
- L'AMB llança la campanya 'Bicivisme' per recordar les normes de circulació
- Des del BACC assenyalen que no tothom sap com circular i que cal formació

Carlos Manzano

La bicicleta busca el seu lloc com a vehicle sostenible al Baix Llobregat, i més en els mesos d'estiu, en els quals es converteix en el mitjà de transport estrella per descobrir la comarca.

En els darrers anys els municipis de l'Àrea Metropolitana han anat teixint una nova xarxa de carrils bici o vies ciclables per poder satisfer l'increment de l'ús de la bicicleta a les ciutats. Tot i això, no sempre se segueixen les normes, moltes vegades no escrites o diferents segons la legislació local, de circulació amb aquest vehicle que cada cop més gent fa servir en els seus desplaçaments de lleure o fins i tot per anar a la feina. Per això, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), amb la col·laboració del Bicicleta Club de Catalunya (BACC) i el suport de les ciutats metropolitanes, ha impulsat la campanya 'Bicivisme' per recordar les recomanacions d'ús de bicicletes i patinets als usuaris.

Una convivència a vegades complicada

Bicicletes, cotxes, motos i vianants conviuen amb els nous patinets elèctrics a la nostra comarca, però la manca d'educació viària, obligatòria en escoles i instituts, està ocasionant certs problemes de convivència entre els diferents tipus de desplaçaments. Per això, l'AMB fa deu recomanacions clau per als ciclistes: senyalitzar els avançaments, canvis de trajectòria i aturades, reduir velocitat en interseccions, adaptar la velocitat a la resta de ciclistes, només avançar amb seguretat, fer servir el timbre de la bici per alertar a la resta d'usuaris, respectar al vianant, anar pel centre del carril a la calçada, no circular per les voreres, anar amb els llums encesos i assegurar el quadre, les dues rodes i el seient en aparcar la bici. Però, quin és el principal problema?

Sabem anar en bici?

"A Barcelona i al Baix Llobregat, com a la resta del país, falta l'aprenentatge viari que es fa a Holanda", explica en Carles Benito, president del BACC, assegurant que no tothom sap com s'ha de circular per carretera o pels carrils habilitats per als ciclistes. De fet, assevera que les administracions moltes vegades han "mal educat als conductors, vianants i ciclistes", especialment quan es fan "vies ciclables" a l'espai destinant a passejar. "La vorera és per a les persones", remarca Benito sobre la falta d'educació viària de gran part de la població. Així i tot, amb les carències de carrils per a bicis reals a les ciutats metropolitanes, l'AMB ha fet un primer intent per a conscienciar als usuaris de com han de circular: és el primer pas d'una administració per a considerar a la bicicleta un vehicle real.

Mala educació amb ratlles blanques

Moltes vegades per fer un carril bici, els ajuntaments agafen el camí fàcil: pintar ratlles blanques a les voreres. I, encara que sembli mentida, succeeix sobretot a les ciutats costaneres del Delta. "Nosaltres vam recomanar a les administracions que no pintessin les ratlles a les voreres", explica el president del BACC, tot i que "és molt complicat" perquè per als ajuntaments "és més barat pintar una línia que fer un carril bici en condicions".

Per evitar la mala educació, tant de ciclistes com vianants, cotxes o motos, des del BACC aposten per "pacificar el trànsit", reduint, per exemple, la velocitat dels carrers a 20 o 30Km/h, en el cas que no hi hagi suficient espai o diners per construir un carril especial per bicicletes o patinets. Tot i que, les recomanacions del 'Bicivisme' són un bon punt de partida, haurien d'anar acompanyades de noves inversions en infraestructures dins i entre les ciutats del cinturó metropolità.

LIFE & STYLE

Rosalía ‘Sesrevoluciona’ Sant Esteve

Visitamos su pueblo para saber cómo es tener a una vecina de fama internacional

Sus vecinos hablan bien de la cantante pero evitan dar datos para proteger su intimidad

La del Baix Llobregat acumula en 9 meses dos Grammy Latino y dos premios de la MTV

Carlos Manzano

Sant Esteve Sesrovires protege a los suyos. Esa es la sensación que queda al pasear por sus calles y preguntar por su vecina más ilustre, la recientemente ganadora de dos premios de la MTV y estrella mundial, Rosalía. Sus vecinos destacan que ella y su familia “son de toda la vida” de Sant Esteve, aunque son reacios a dar más información sobre la cantante, informa Carlos Manzano sobre el terreno. Ella, cuyo éxito la ha hecho jugar en otra liga, mantiene no obstante una fuerte vinculación con su pueblo. “Ella siente mucho el pueblo y es una chica muy maja”, destaca Vicenç, propietario de un supermercado del municipio.

Los vecinos preguntados aseguran que conocen a la familia. Pero poco más sueltan. Algunos otros, además, se jactan de la vez que un equipo de Telecinco se presentó en el municipio con el objetivo de desvelar dónde vivía Rosalía y se fueron con las manos vacías. Y es que la presión mediática sobre la cantante ha crecido espectacularmente en los últimos meses. “Ahora la atosigan mucho”, reconoce Vicenç. De hecho, durante las fiestas del pueblo a finales de julio mucha gente subió con la intención de verla y saludarla. Otro vecino recuerda que la cantante tuvo que marcharse del bar El Casino, donde estaba tomando algo con amigos, ante el ostigamiento de fans y curiosos, que coreaban su nombre y no paraban de hacerse fotos con ella. Rosa, la mujer del estanco, reconoce que en ocasiones sube gente al pueblo a preguntar por Rosalía, algo que no niegan desde el Ayuntamiento, aunque descartan que se trate de un fenómeno masivo. Sí que han constatado, eso sí, que Sant Esteve Sesrovires ha pasado a aparecer en medios de todo el mundo.

L’APUNT

Su paso por ‘Tú sí que vales’

Lejos queda aquella primera aparición televisiva de Rosalía en ‘Tú sí que vales’, en la que mostró poderío y carácter sobre el escenario. Así lo hizo ante los jurados Àngel Llàtzer, Noemí Galera y Javier Sardà, que le pidió en una de sus actuaciones que sacara “carácter y algo de voz”, a lo que la de Sant Esteve respondió arrancándose con otra melodía más movida. Pese a reconocerle que tenía mucho potencial, finalmente Rosalía no pudo acceder a la final del programa.

Talento del Baix

“Al Baix Llobregat ja tenim tres anells de l’NBA i dos premis MTV. Vayan pasando”. Este es uno de los tuits que más circularon tras saberse que Rosalía se convertía en la primera artista española en conseguir dos premios de la MTV. La de Sant Esteve Sesrovires se llevó dos galardones al Mejor Vídeo Latino y a la Mejor Coreografía por su tema *Con Altura*, que interpreta junto con J Balvin, tan solo nueve meses después de conseguir un par de Grammy Latinos por su éxito *Malamente*. Unos reconocimientos que la colocan en lo más alto del panorama musical español e internacional y que proyectan el nombre del Baix Llobregat por todo el mundo. Y es que la comarca no para de exportar talento: hace pocos meses celebrábamos el anillo de Marc Gasol con los Raptors en la NBA, que junto con los de su hermano Pau los sitúan en el *hall of fame* del baloncesto mundial. ¿Qué comarca puede presumir de tres anillos de la NBA, dos Grammy Latinos y dos premios de la MTV?

Echando de menos al MÁSMÁS: Entrevista a PHIL KERSLEY-BAKER, creador de la icónica cafetería.

“He cerrado el ++ pero mantengo mi vínculo con Castelldefels”

MÁSMÁS cerró sus puertas. Una cafetería con 9 años de historia, 9 años llenos de iniciativas, actividades y fiestas que se despidió de Castelldefels y sus vecinos el pasado mes de julio. Su creador, Phil, no pudo contener las lágrimas en una tarde donde fueron muchos los que acudieron a despedirse y se fundieron en un abrazo con él. El local se hizo popular por muchas razones: sus ‘frapas’ de Oreo, su ambiente joven y, sobre todo, la gran cantidad de eventos que celebraron, más de 180 asegura Phil. Organizaron las fiestas Movember, los ‘Frescomingo’, infinidad de cursos y talleres, torneos de videojuegos e incluso sesiones de Juego de Tronos al aire libre. Pero lo más importante fue su aparición en un momento donde no había ningún lugar pensado especialmente para los jóvenes de aquel momento. Y no son pocos los que echan de menos el lugar creado por el inglés que encontró su hogar en esta ciudad del Baix Llobregat.

Lucas Cañete

Phil bajó la persiana del Másmás en julio

¿Cómo llevas el descanso después del cierre? ¿En qué estás pensando dedicarte ahora?
Lo llevo bien. Estoy disfrutando del tiempo libre, pero al mismo tiempo me estoy muriendo de ganas de hacer algo, de trabajar. Por ahora estoy valorando varias ofertas. Tengo dos requisitos: me tiene que hacer mucha ilusión y permitir que me desarrolle como persona. Quiero seguir creciendo.

¿Por qué decidiste cerrarlo?
Necesitaba un nuevo desafío. Cuando yo empecé, la idea nunca fue tener un solo bar en Castelldefels. La idea era crear un local para la gente joven y extenderlo a cada pueblo. Pensaba que debía haber jóvenes aburridos en cada ciudad. La idea era montar muchos MÁSMÁS, adaptados a las características y necesidades de cada lugar. Pero montar un negocio es mucho más difícil de lo que piensas al principio. Y siempre que me encontraba en un momento en el que podía abrir otro local, pasaba algo. Estaba metido en un bucle.

¿Cuándo tomaste la decisión de cerrarlo?
Al final del año pasado, por problemas familiares, tuve que pasar mucho tiempo en Inglaterra pendiente de mi familia. Fue la primera vez en nueve años que no estuve en ++. Estando allí me di cuenta de que, si bien había crecido y aprendido mucho, seguía en el mismo sitio. Teníamos la reputación de local para jóvenes, pero para algunos era un lugar para niños. Muchos padres no nos visitaban porque lo identificaban como un lugar para sus hijos. Y los jóvenes a lo mejor tienen poco tiempo disponible durante el día. Nosotros teníamos que trabajar todo el día, necesitábamos ganar clientes en la gente adulta.

L’APUNT

De Castelldefels a Groningen

++ fue tan popular que llegó a extenderse en Holanda. Dos estudiantes de intercambio en la ciudad conocieron la cafetería de Phil y su socio, y decidieron abrir una en su ciudad, Groningen (Holanda). “Durante más de un año me insistieron en que querían abrir un ++, no me dejaban en paz. Al final, vinieron y durante un mes los estuve formando y poniéndolos a prueba”.

Al principio Phil no quiso que abrieran otro, pero terminó accediendo y apoyando a los dos emprendedores. Hoy en día, ++ Groningen es un lugar tan popular y concurrido como lo fue el de Castelldefels, con la misma idea de ser un lugar de reunión juvenil y animado.

¿Cómo llegaste a Castelldefels?
Gracias al Erasmus. Estuve un año en la Universidad Autónoma estudiando Matemáticas y me encantó. Volví a Inglaterra, me licencié y me quedé buscando una excusa para volver. Gracias a un acuerdo que había entre los gobiernos español e inglés, pude volver como profesor de inglés en el Instituto Les Marines, en Castelldefels. Luego me apunté en el Club de Rugby y mi vida social fue concentrándose cada vez más en Castelldefels. Esto era un plan de un año.

Y te gustó tanto que te quedaste.
Sí, totalmente. Cada día aprendía algo, del idioma, de la cultura…

Una vez aquí, ¿Cómo nació la idea de hacer el ++?
Yo daba clases de repaso. Un día, sentado tomando algo con el padre de unos alumnos, que fue el socio con el que abrimos el local, nos pusimos hablar de qué marcas tenían las verdaderas necesidades de los jóvenes en mente y nos dimos cuenta de que realmente no había muchas. De ahí decidimos crear un espacio que podrían tratar como un hogar y que tenía a sus intereses como base de todo lo que hacíamos. Hicimos una encuesta y abrimos un grupo de Facebook. Antes de abrir el local ya teníamos a mil personas en el grupo, que apoyaban la idea de abrir un local para los jóvenes.

¿Cómo crearon el nombre del establecimiento?
En aquella época (diciembre de 2009), la prensa hablaba mucho de la ‘Generación Nini’, que no estudiaba ni trabajaba. Y los jóvenes nos decían que ellos no se identificaban con eso, que lo que querían era algo más. Entonces nos quedamos con el MÁSMÁS. Queríamos transmitir un mensaje de positividad, de que es una generación que, si le das una oportunidad, te pueden sorprender.

¿Como recuerdas el último día de trabajo?
Fue espectacular. Un día inolvidable. Tengo que dar las gracias a todos los que vinieron. Mis amigos me echaron de la barra para que yo no tuviera que trabajar. Gente de hace años vinieron a firmar el libro. Yo pensaba que iba bien, al principio iba fuerte (risas). Pero luego entró mi encargado con un ramo de flores y una tarjeta super bonita, y empezó la cascada.

¿Qué significa para ti Castelldefels?
Castelldefels es mi casa. Estoy pensando en trabajar en otro país, pero quiero mantener mi vínculo con la ciudad. Este es mi hogar. He conocido a mucha gente viene pensando en hacer una visita corta y termina quedándose a vivir.

¿Te sientes querido aquí?
Sí. Cuando llevas un negocio solo, muy pocas veces la gente te dice que estás haciendo un buen trabajo. Y después de ver la gente que estaba ahí el último día y tantas muestras de cariño, siento que he aportado algo para que Castelldefels sea mejor.

Quiesquialbaix.com

Radiografia dels que manen al Baix Llobregat i l'Hospitalet

Poder institucional

Poder judicial

Poder policial

Poder mediàtic

Poder polític

Món educatiu

Món econòmic

Món lleure

Món religiós

Món laboral

Món sanitari

Món cultural

Món esportiu

Món associatiu

Una producció de

En col·laboració amb

El pdf del llibre es pot descarregar grauïtament des de les webs **quiesquialbaix.com** i **elllobregat.com** només responent un breu qüestionari que ens servirà per elaborar reportatges sobre el nostre territori.
Qui desitgi tenir el llibre en format tradicional, el pot demanar a **coordinacion@bcncontentfactory.com** o encarregar-lo a **Amazon**.

OPINIÓ

Joan Carles Valero
periodista y profesor

La economía condiciona, no determina. Haber nacido pobre no es ningún chollo. Hablo por experiencia. A los niños de familias pobres no podemos ofrecerles lástima y abandonarlos a la puerta de la escuela, porque la verdadera diferencia entre las personas estriba en su conocimiento, puesto que la separación se produce entre quienes lo tienen y las que carecen. Cuantos más conocimientos adquieres, más fácil te resulta aprehender nuevos. El conocimiento te da poder. Los que sean pobres y quieran de verdad revolverse contra el sistema, la mejor vía es estudiar.

Los retrovisores son imprescindibles para avanzar en la vida

Salir de la pobreza no es cosa fácil, porque además del esfuerzo que comporta, liberarse del condicionamiento del medio social lleva incorporada también una ruptura dolorosa con el entorno que te ha criado. Pero no nos engañemos: la desigualdad es temporal, porque se puede combatir con conocimiento. El catedrático de Economía de la UPF, José Garcia Montalvo, proclama que la desigualdad crecerá, y mucho, cuando llegue la cuarta revolución industrial, momento inminente en que las personas deberemos aprender a trabajar con los robots y la inteligencia artificial.

La izquierda tiene que enfrentarse a las consecuencias no deseadas de sus buenas intenciones. El edulcoramiento no facilita la salida de la pobreza. Hay maestros que me dicen que no quieren saber la procedencia social de sus alumnos para evitar que, al enterarse de que alguno tiene una familia complicada, empiecen a ser más indulgentes con él. Por eso agradezco a los profesores que tuve que nunca tuvieran piedad de mí. En nuestro país, si eres pobre siempre se encuentran causas sociológicas que justifican tu estado, de modo que desde la izquierda te invitan a no esforzarte al culpabilizar a la sociedad y acabas atribuyendo a los poderes públicos la responsabilidad de sacarte de la pobreza, lejos de subrayar que quien primero se tiene que esforzar eres tú mismo.

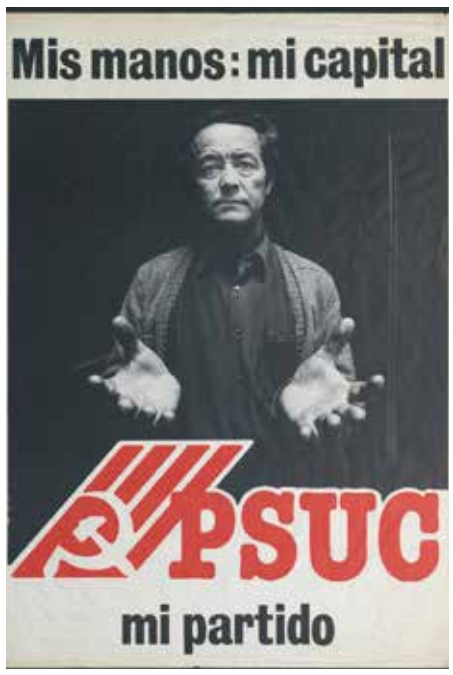

EL AUTOR DEL ARTÍCULO REIVINDICA EL PROGRESISMO DEL CARTEL DEL PSUC DE HACE 40 AÑOS EN EL QUE SE APELABA A LA AUTORIDAD MORAL DEL POBRE, QUE SOLO CUENTA CONSIGO MISMO PARA AVANZAR MEDIANTE SU ESFUERZO. EL CASO DE ROSALÍA REVELA EN SU DISCO 'EL MAL QUERER' EL PESO DE LA TRADICIÓN, YA QUE ESTÁ INSPIRADO EN UN LIBRO DEL SIGLO XIV Y PARTE DEL FLAMENCO MÁS AUTÉNTICO PARA EVOLUCIONARLO

"Mis manos, mi capital"

Recuerdo aquel cartel del PSUC de las primeras elecciones de la Transición, en el que aparecía una persona que mostraba sus manos con el lema: "Mis manos, mi capital". Desde entonces no he visto tamaña autoridad moral atribuida al pobre, porque le daba responsabilidad. Reivindico ese progresismo, el que apela a que solo cuentas contigo para avanzar, mediante tu esfuerzo. Porque, insisto, la economía condiciona, no determina. Y no podemos ofrecer a los pobres lástima y abandonarlos a la puerta de la escuela. A los niños pobres hay que darles más tiempo de escuela y más calidad de enseñanza para compensar de lo que carecen en el seno familiar. De no hacerlo así, solo estamos dando un brindis al sol de la equidad. Por eso aplaudo iniciativas como las que impulsa el Ayuntamiento de Cornellà, que ofrece clases de refuerzo a los niños de familias con problemas, porque así les ayudan de verdad a que tengan igualdad de oportunidades.

El peso de la tradición

Hay mucha gente que tiene el complejo de Orfeo, que no sabe mirar al pasado, como le ocurre al personaje mitológico que fue condenado a perder para siempre a su amada Eurídice por mirar hacia atrás para comprobar si le seguía. Pero nunca como ahora hubo una era más conservadora que la actual. Reivindicamos las croquetas de la abuela, los productos de proximidad, las efemérides del pasado… A medida que se crean laboratorios tecnológicos, no hay ninguna ciudad que no se precie de tener su museo de historia. Nos emocionamos con el disco de la flamenca Rosalía, *El mal querer*, inspirado en un libro del siglo XIV, igual que al escuchar un cuarteto de cuerda de Beethoven. No podemos vivir solo de cara al futuro. Las expectativas hacia el devenir han de ser compensadas con el contrapeso del pasado. En esa búsqueda del equilibrio deberíamos conducirnos.

El pasado no son las ruinas de lo que fue, un mero cementerio de un mundo en desuso. Tampoco hay que rendirse al futuro como promesa de lo que será si solo se basa en la tecnología. El conservador actual no se niega a ser moderno, sino a ser sólo moderno, sentencia Gregorio Luri en su último libro, *La imaginación conservadora* (Ariel), donde el doctor en Filosofía enhebra una apasionada defensa de las ideas que han hecho de este mundo un lugar mejor donde vivir.

El conservadurismo depende de lo que hoy y ahora consideremos digno de ser conservado. A excepción de la política, donde todo vale, pocas cosas hay en la vida en las que se pueda prescindir de las experiencias pasadas, de las costumbres e instituciones que hemos heredado. En lo personal, somos el resultado de combinaciones de ADN de nuestros ancestros y nuestras circunstancias son el territorio deltaico de aluvión en el que se han depositado las tradiciones y el conocimiento acumulado. Al igual que en la conducción de vehículos, para adelantar en la vida es imprescindible mirar antes los retrovisores.

Penélope versus Ulises

Somos un conjunto de tensiones irresueltas. Volviendo a la mitología, en Europa vivimos una tensión permanente entre las figuras de Penélope y Ulises. Ella no es la visión conservadora y el héroe el progresista. Sin los Ulises, esos aventureros que recorren los imprevistos, no existiría Europa. Pero tampoco existiríamos sin que algunos se queden en casa manteniendo vivo el fuego del hogar. El progresista tiende a sacralizar la figura de Ulises y el reaccionario defiende que Penélope es la única figura notable. Josep Pla lo define muy bien en *L'auca del senyor Esteve*, donde reivindica ese personaje un poco ramplón y simplista, pero sin el que se desmoronaría el mundo, aunque solo con señores Esteves no iríamos a ninguna parte.

Valero Vila

Dos informes recents que interrelacionen les opinions ciutadanes sobre un determinat govern municipal i el que aquest govern municipal inverteix en els seus ciutadans, m'ha fet reflexionar entorn del desconcert com una de les belles arts del moment. No sé si sóc jo el que viu obnubilat permanentment, o és que col·lectivament som hipersensibles a la perplexitat que provoca un excés d'informació que intoxica, un excés d'opinió que ens atordeix i un excés d'estupidesa que ens desajusta, de manera que es fa molt difícil saber si tot és un desastre magnífic o tot és una meravella tràgica.

Jesús Vila
periodista y escritor

El desconcert com una de les belles arts

Els informes es refereixen a l'Hospitalet però, pel que conec, podrien molt bé centrar-se en altres municipis de la comarca o de l'àrea metropolitana, perquè les conclusions no poden ser molt diferents. El primer és un baròmetre d'opinió per onades, d'aquests que els municipis amb pressupost encarreguen periòdicament per conèixer fonamentalment si tornaran a revalidar el poder, molt més que no pas a registrar on són les preocupacions ciutadanes. Tot i això, com que gastar els diners públics per saber si el partit governant gaudeix de la confiança ciutadana està penat per llei —per saber la intenció de vot han de ser els propis partits els que financen el treball demoscòpic—, els instituts d'opinió pública dissenyen uns qüestionaris molt interessants on es pregunten coses subsidiàries al costat de les autènticament principals.

La tercera ciutat que més població guanya

Tots coneixem les ciutats metropolitanes, crescudes sobre la base de l'acumulació demogràfica, sense planificació ni mesura. Per cert, com a cas paradigmàtic, L'Hospitalet, la ciutat més densa d'Europa i una de les més desestructurades urbanísticament, va ser la tercera ciutat de tot l'Estat que més població va guanyar entre 2017 i 2018, per darrere de Madrid i Múrcia, segons l'INE, arribant a 216.068 persones empadronades l'1 de gener del 2018. I això no és res, si tenim en compte que estan en fase d'edificació uns quants centenars de nous habitatges que s'ompliran suposadament en els pròxims anys. Doncs bé, malgrat això, el baròmetre municipal de la darrera onada del 2018 indica que el 71% dels hospitalencs es mostren molt o bastant satisfets de viure a la ciutat; 7 de cada 10 entrevistats s'identifiquen molt amb la seva ciutat, el 50% considera que la ciutat ha millorat respecte de l'any anterior, un 57% pensa que la ciutat encara millorarà més en els pròxims dos anys i, naturalment, valoren la gestió municipal amb un 5,9 sobre 10, de manera que a prop del 80% dels enquestats aproven la gestió de l'actual equip de govern. Encara hi ha coses més curioses en el baròmetre. Els veïns més satisfets amb el seu barri de residència són els de Bellvitge-Gornal i després els del Centre-Sant Josep i Santa Eulàlia-Gran Via Sur. Els més satisfets, els d'un barri poligonal d'edificis prefabricats i torres de 12 plantes, on viuen en molt poques hectàrees més de 50.000 persones, i després (Centre i Santa Eulàlia), les zones de la ciutat amb actuacions més recents i amb més impacte constructiu hores d'ara.

L'HOSPITALET VA CRÉIXER EN POBLACIÓ ENTRE 2017 I 2018, SEGONS L'INE | EL LLOBREGAT

Per acabar-ho d'adobar es preguntava als entrevistats que fessin una valoració dels principals problemes familiars detectables i aspectes com l'atur, la inseguretat ciutadana i la crisi econòmica ocupaven els primers llocs molt destacadament respecte dels següents —on eren l'habitatge, la brutícia, la convivència o els polítics, per exemple—, mentre que quan es demanava que valoressin entre 0 i 10 els serveis municipals, tots els de la llista, des de les biblioteques a la neteja, passant per la recollida de brossa i el manteniment de les zones verdes es valoraven per sobre del 5,5. És a dir, enorme satisfacció. Clar que a l'alcaldessa només la coneixen espontàniament un 72% dels entrevistats —tot i que l'acaben valorant amb un 6,4 sobre 10— i a la resta de membres del Consistori en una forquilla que va del 0,3% al 3%, on fins i tot els que confessen haver votat el PP en les darreres eleccions valoren millor al portaveu de Ciutadans que al propi. Per descomptat que el partit més ben valorat és el PSC, amb una nota —5,5— superior a la de l'anterior onada, mentre que tota la resta de partits suspenen. Òbviament, el 44% dels entrevistats es declaren d'esquerres, el 17,6% de centre esquerra i només un 4,1% de dretes. Per cert, servirà de ben poc el que aquí s'escriu perquè la immensa majoria dels entrevistats s'assabenten de la informació de la ciutat gràcies al mensual que escriu, edita i distribueix casa per casa, el mateix Ajuntament.

Més diners a esports que a educació, habitatge i medi ambient

L'altre informe que he pogut llegir aquests dies és el que ha publicat l'Observatorio de Servicios Urbanos (OSUR) referit a una anàlisi dels pressupostos municipals entre el 2010 i el 2018 de 21 ciutats espanyoles, entre elles l'Hospitalet, segons el qual l'Ajuntament ha destinat en aquests anys més pressupost municipal a instal·lacions esportives (69,5 euros/habitant) —per sobre de la mitjana estatal (56,6)—, que al conjunt d'educació (47,6), habitatge (9,3) i medi ambient (1,9). Fins i tot en protecció i millora del medi ambient, l'Hospitalet va rebaixar en un 74% la inversió del 2018, quan dedicava (2017) 7,82 euros/habitant, molt per sota de la mitjana estatal en aquest punt (19,57 euros/habitant). I també la despesa en benestar comunitari va baixar un 1,2% el 2018, situant-se en el lloc 17 de les 21 ciutats analitzades. Destaca, així mateix, la important caiguda en la despesa referida a la recollida, gestió i tractament dels residus, que rondava els 100 euros/habitants fins al 2014 i que ara està per sota dels 49 euros. En canvi, destaca la despesa en seguretat ciutadana on es gasten 90,8 euros/habitant molt per sobre de la mitjana estatal (56,8).

Segur que moltes d'aquestes xifres tenen una explicació raonable. Segur que altres tenen una explicació més aviat estratègica, però n'hi ha que resulten gairebé inexplicables. En qualsevol cas, les xifres del baròmetre i les xifres de l'Osur tenen un punt d'explosives, comparativament parlant. Res que no expliqui un determinat desconcert ontològic i una opinió molt diversa sobre el que uns i altres podem considerar qualitat de vida.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Practicar el periodismo de proximidad permite estar en contacto con los agentes del territorio. El director del Llobregat y quien firma estas líneas, en calidad de editor ejecutivo, llevamos nueve meses de gira por los municipios e instituciones de la comarca. Una conclusión: nuestros políticos sólo aspiran a ganar las elecciones municipales, de modo que orientan su actuación desde posiciones prácticamente populistas: mi pueblo o mi ciudad, primero. ¿La comarca, el área metropolitana, la pobreza, los ODS? Las respuestas son puro trumpismo: nosotros primero.

Ama a tus enemigos y forja una ideología flexible

EL MINISTRO DE CIENCIA, INNOVACIÓN Y UNIVERSIDADES DEL GOBIERNO DE ESPAÑA, PEDRO DUQUE, Y LA CONSELLERA DE EMPRESA Y CONOCIMIENTO DE LA GENERALITAT DE CATALUÑA, ÀNGELS CHACÓN, SUMERGIDOS EN LA REALIDAD VIRTUAL DEL FUTURO EJE DFACTORY DEL CONSORCIO DE LA ZONA FRANCA, CUYO POLÍGONO ASPIRA A SER "EL MEJOR DEL MUNDO", EN PALABRAS DE PERE NAVARRO, GRACIAS A QUE LAS EMPRESAS QUE LO OCUPAN ABRACEN LOS 17 OBJETIVOS DE DESARROLLO SOSTENIBLE (ODS) DE LAS NACIONES UNIDAS, VERTEBRADORES DE LA AGENDA 2030

Quienes no encuentran el sentido de la vida en su fuero interno también se quejan de que hemos creado una sociedad en la que todo el mundo corre fuera de sí, como pollo sin cabeza. Esta carrera nos agota y también agota el planeta. Nuestro malestar individual genera tensiones que ni la actividad ni el consumo frenético pueden calmar. Así se crea un bucle interminable entre tensiones personales y tensiones sociales. La solución, según Thomas d'Ansembourg, está en la «interioridad ciudadana», un trabajo personal íntimamente vinculado a lo colectivo que, además de ayudarnos a reconectar con nosotros mismos, nos permita poner lo mejor del yo al servicio del nosotros, siempre en favor del bien común. A contracorriente del gran tópico de la autoayuda, Thomas d'Ansembourg, autor "Del Yo al Nosotros" (Arpa), defiende que "si quieres estar bien, preocúpate de los demás". Siguiendo este ejemplo, en el ámbito municipal, los alcaldes y alcaldesas debieran preocuparse también de los ciudadanos de las poblaciones vecinas porque ellos también consumen bienes y servicios en sus poblaciones y ejercen sus derechos, empezando por el derecho de paso. Que se lo pregunten a La Palma de Cervelló, salida natural de Corbera, por ejemplo. O a Martorell, Sant Esteve Sesrovires y Abrera, que peleados entre sí no saben compartir el potencial de Seat.

El profesor Arthur Brooks, que este mes lanza en España su libro "Ama a tus enemigos", defiende que el problema en la vida pública de hoy día no es la ira excesiva, sino la cultura del desprecio. En todo el espectro político, escuchamos que aquellos que no están de acuerdo con nosotros no solo están equivocados, sino que son nuestros enemigos. Esto distorsiona el discurso político, destrozándonos como personas e incluso arruinando nuestra salud.

La cultura del desprecio

El ensalzamiento de lo propio frente al desprecio de los que viven fuera de las murallas de los términos municipales hace que la visión de conjunto, comarcal, metropolitana o global, sea anulada por el "Nosotros primero", con el idéntico y exitoso trumpismo populista que ha campado desde 2012 en Cataluña y que ha vencido en Hungría y Brasil, por poner ejemplos allende nuestras fronteras.

Brooks, que tocó el trombón en la Orquesta Sinfónica de Barcelona cuando tenía 20 años, defiende que tras una crisis financiera siempre se produce una especie de pánico en la población, sobre todo durante la recuperación económica posterior, cuando con el 80% ve sus sueldos igual y que sus hijos cobran salarios bajos. Por eso respaldan partidos populistas, practican una cultura del desprecio y quieren que tú y yo seamos enemigos. De ahí su resentimiento, momento en que aparece un político y les dice que la culpa la tienen los extranjeros, los bancos, los ricos…España.

Asimetría emocional

Books asegura que la gran mayoría de la gente, tanto en EEUU como en Cataluña, no quiere odiar a sus vecinos, y mucho menos a sus familiares. Sin embargo, uno de cada seis estadounidenses ha dejado de hablar con un miembro de su familia por cuestiones políticas. Igual ocurre en Cataluña. Eso es nefasto, porque las relaciones con los demás nos suelen procurar felicidad y nadie quiere ser infeliz.

Los populismos también se basan en la asimetría motivacional, fenómeno que los psicólogos denominan a asumir que tu propia ideología se basa en la bondad frente a la ideología de tus oponentes, que juzgas basada en el odio. Piénsenlo. La mayoría suele decir: "Mi ideología es buena, quiero ayudar a la gente, pero los otros son malvados y están en mi contra". Desde esa asimetría es imposible progresar como sociedad.

Zona Franca, el mejor polígono del mundo

¿Cómo resolverlo? En primer lugar, siendo honestos y reconociendo que hay diferencias, pero no irreconciliables. En la diversidad reside nuestra fuerza. Afortunadamente, existen objetivos comunes, como los 17 objetivos de desarrollo sostenible (ODS) definidos por Naciones Unidas. Una hoja de ruta que, en palabras de Cristina Gallach, Alta Comisionada de la Agenda 2030, trabaja en torno a 4 Pes: Persona, Planeta Prosperidad y Paz como "una oportunidad única, ya que nunca se había puesto sobre el papel los objetivos para un mundo sostenible e inclusivo para las próximas generaciones". De forma que hoy "la sostenibilidad ya no es una opción sino una obligación para el éxito y reputación empresarial". Estas palabras las pronunció Gallach ante los empresarios del polígono de la Zona Franca, después de que el delegado especial del Estado en el Consorcio que lo rige, Pere Navarro, expresara su deseo de que el mayor polígono catalán sea "el mejor del mundo" y un marco de colaboración público-privado, como como el propio Consorci, "un espacio de consenso político, social y económico, porque de lo que se trata es de crear riqueza para compartir".

Esos son los nuevos aires de una ideología flexible. Necesitamos ser menos predecibles. Unirnos en objetivos claros y ensalzar las buenas prácticas. Esa es la diversidad en la que radica la fuerza del futuro para que eche a andar una ideología impredecible. Y entonces, tal vez, nos daremos cuenta de que nuestras grandes diferencias no son realmente tan grandes. III.

Valero Vila

Dues notícies, referides les dues a Sant Joan Despí, m'han portat aquests dies a la reflexió sobre les polítiques municipals en els àmbits que més transformen les realitats municipals, les de l'urbanisme i l'habitatge. Totes dues notícies tenen l'aparença de defensa radical dels interessos ciutadans per part de l'Ajuntament i això em va fer obrir els ulls perquè en matèria d'edificabilitat, la sistemàtica sembla generalment la contrària: alliberar sol perquè les grans constructores modifiquin irreversiblement el paisatge i facin negoci, quasi bé sempre amb l'excusa de l'enorme demanda residencial existent.

Jesús Vila
periodista y escritor

Els amos

Aquest és el principal argument que fan servir tots els ajuntaments, inclosos aquells que s'autodefineixen com els ajuntaments del canvi, en el que s'inclou el de Barcelona. L'argumentació és molt senzilla: si hi ha demanda d'habitatges, cal seguir alliberant sòl i per garantir que no s'està al costat de les grans promotores, es proposa que les promocions privades reservin una part important de la seva oferta a habitatge social. Amb això s'allibera la mala consciència per l'absència absoluta de respostes legals contra els desnonaments i s'intenta pal·liar les necessitats d'habitatge digne dels més desafavorits. Ara, per fortuna, ja comencen a aparèixer veus que consideren que el problema de l'habitatge només té solució si es treu el dret a l'habitatge de la mercantilització. Qüestió aquesta que passa per una enorme reforma legal sobre el mercat immobiliari que impedeixi que el sector financer pugui intervenir com a promotor d'edificis i que els poders públics puguin regular i controlar l'oferta i la demanda de sòl i del preu dels habitatges pel que fa a la compra i el lloguer. Només una intervenció integral dels governs —central, autonòmics i municipals— sobre l'habitatge com a dret social, pot garantir una oferta lligada a la demanda a preus raonables i evitar les especulacions desordenades que cíclicament contribueixen a les bombolles immobiliàries.

Només així, l'excusa de l'existència de demanda podrà justificar el desgavell de la construcció. Perquè és evident que hi ha demanda, però no és menys evident que hi ha milers d'habitatges buits i només cal alçar la vista a qualsevol carrer dels 30 municipis de la comarca per veure-ho. I mentrestant, en lloc de regular l'habitatge existent, impedir desnonaments, evitar l'especulació creixent sobre el mercat de compra i de lloguer, els ajuntaments opten per alliberar sòl urbà allà on abans hi havia una fàbrica o un camp de cols, convertint l'ocupació de territori en una qüestió indiscutible i justificable, quan no ho és en absolut.

L'EDIFICI EXPROPIAT PER L'AJUNTAMENT DE SANT JOAN DESPÍ | AJUNTAMENT DE SANT JOAN DESPÍ

Aquests dies hi ha hagut, com deia al principi, dos acords municipals a Sant Joan Despí que no deixen de ser simptomàtics d'aquesta manera d'agafar el rave per les fulles quan es tracta del problema de l'habitatge. L'expropiació d'un immoble de luxe a mig construir que estava abandonat des dels inicis de la crisi per convertir-lo en una promoció d'habitatge social i l'anunci als amos de Gallina Blanca que no permetrien iniciar els tràmits d'edificació en el terreny de l'antiga fàbrica fins que no recol·loquessin als treballadors amenaçats d'acomiadament. Qui podria dir que l'Ajuntament de Sant Joan Despí no és del tot sensible a les necessitats socials?

Caure en els vells tics

Doncs bé, aquestes dues mesures oculten els típics vicis en què han caigut una bona part dels ajuntaments democràtics des dels anys 80. El primer, permetre a grans promotores immobiliàries fer enormes negocis sense en prou feines contrapartides socials, fins al punt que deixar a mitges durant anys un gran edifici en construcció no els hi comporta cap despesa, com no sigui el dipòsit municipal que en aquest cas ha servit per pal·liar els danys per l'obra aturada tant de temps. I el segon, requalificar sense mesura terrenys industrials per convertir-los en edificables, sense tenir present que aquest sistema de planificació urbanística es converteix en un enorme reclam per les empreses a l'hora de deslocalitzar les seves instal·lacions. Si els terrenys de Gallina Blanca no fossin edificables, difícilment els Carulla tindrien molt d'interès per traslladar la factoria a altres llocs, de manera que el gest sobre els treballadors per part de l'ajuntament no és res més que una qüestió d'imatge, tota vegada que l'origen del conflicte té molt a veure amb l'actuació urbanística municipal.

Cosa gens exclusiva de Sant Joan Despí. Aquests mateixos dies, l'Ajuntament de Viladecans manté un contenciós amb alguns veïns de la zona de les Oliveretes per deixar via lliure al Pla Parcial de Llevant que inclou la construcció de 3.000 habitatges nous, menjant-se la zona forestal més important del municipi. Ja sabem que els ajuntaments tenen poques atribucions legals en la matèria que fa al cas. Però tenen algunes, i entre elles la planificació urbanística és de les més importants. Es dóna la paradoxa que durant molts anys els ajuntaments de la comarca no han promogut cap mena de restricció constructiva mentre que no ha parat de créixer la demanda d'habitatges, malgrat que tampoc hi ha hagut una oferta de feina sostenible, ni una immigració desaforada. I tot això a la vegada que no s'han aturat els desnonaments i hi ha més necessitat d'habitatge social que mai.

Per entendre'ns. No és que faltin habitatges. Amb tota seguretat en sobren. El que falten són habitatges assequibles socialment. Però per tenir habitatges assequibles, els ajuntaments no fan altra cosa —diuen que no poden fer altra cosa— que pactar amb els promotors un percentatge d'habitatge social a canvi d'alliberar el poquíssim sol que els hi queda. Ja es veu que això és pa per avui i més fam per demà. Els ajuntaments podrien fer una altra cosa. Negar-se a ocupar més sol, negar-se a planificar més espai, negar-se a afavorir més promocions. Negar-se a fer el joc al capital financer i industrial especulatiu. Clar que, negar-se a tot això, voldria dir jugar de valent la carta de l'esquerra i fugir de la còmoda política de posar pedaços.

Però la culpa no és dels ajuntaments. La culpa és nostra, perquè els convertim en els amos i oblidem que només ens representen. O ens haurien de representar.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Darwin demostró en la evolución de las especies que estamos programados para adaptarnos o morir en el intento. En estos tiempos de mudanzas, las compañías automovilísticas como SEAT barruntan dejar de vender tanta chapa para ofrecer kilómetros en coches compartidos. Una transformación que también debería producirse en los partidos políticos, cuya baja calidad de democracia interna se manifiesta en nuestros municipios en aspectos fundamentales como el proceso de selección de candidatos a las elecciones o los mecanismos de control de su gestión. Hasta el punto de que algunos ayuntamientos se gestionan como el cortijo de un partido.

Hay que desprivatizar los partidos políticos

Me llama una fuente de L'Hospitalet después de enviarme por WhatsApp una octavilla de la sección sindical de CCOO en ese ayuntamiento, en la que se denuncia que a 46 funcionarios se les ha facilitado el acceso a un máster de la Universitat de Barcelona, titulado "Experto en profundizar en la Gestión Pública Local", pagado con dinero público. Yo le respondo que está muy bien que los funcionarios se formen para así prestar mejor servicio a los ciudadanos. La fuente se encabrita y me dice que ese máster concretamente puntúa como mérito en las bases que ha elaborado el Ayuntamiento para promocionar a ciertas personas, porque el curso no se ha ofrecido a todos los trabajadores y, por lo tanto, supone una ventaja para los elegidos.

Esta situación, según CCOO, se da en todos los masters que se ofrecen a los trabajadores municipales con posibilidades de hacerlos. Al margen de la desigualdad e injusticia en la que se incurre con esa distribución de recursos públicos solo para unos cuantos, mi fuente me dice, ya alterada, que quienes cursan ese máster por la patilla pertenecen al entorno del partido en el poder. Una práctica muy fea. Máxime cuando solo faltan dos meses para las elecciones locales del 26 de mayo. Y ya se sabe que la mujer del César, además de ser honrada, debe aparentarlo. De ahí la sospecha de que se quiere favorecer a los del propio partido que manda para dejarles mejor colocados en el caso de que se pierda el poder. Así, los electos que surjan de las urnas deberán lidiar el morlaco de unos funcionarios que pondrán todas las trabas que puedan y, además, estarán mejor pagados.

LOS PARTIDOS SON AHORA MAQUINARIAS PARA CONQUISTAR EL PODER. TRAS LAS ELECCIONES MUNICIPALES, ADEMÁS DE COPAR LOS AYUNTAMIENTOS, LOS PARTIDOS LOGRAN EL CONTROL DE LAS INSTITUCIONES LOCALES DE SEGUNDO NIVEL, COMO EL ÁREA METROPOLITANA DE BARCELONA. ¿CUÁNDO LOS CIUDADANOS PODREMOS ELEGIR DIRECTAMENTE A QUIEN LIDERE NUESTRA METRÓPOLI? EN LA IMAGEN, UN ASPECTO DE LA MUESTRA "METRÒPOLIS DE CIUTATS: REPENSAR L'URBANISME METROPOLITÀ" QUE SE EXPONE ESTE MES EN VILADECANS

Listas solo de fieles

Igual ha ocurrido en la confección de las listas. Ante la disyuntiva de unos resultados muy igualados y sin mayorías absolutas, muchos alcaldes y alcaldesas del territorio han reclutado en las candidaturas que encabezan solo a personas de su entera confianza. No solo para que les bailen el agua, que también. El objetivo es doble, porque priorizando la fidelidad por encima de la capacidad, logran la formación de un grupo monolítico sin discrepancia interna y vacunado contra cualquier posible disidencia que pusiera en peligro el voto de un regidor, con el riesgo añadido de la amenaza de una moción de censura.

Los partidos se han convertido en los últimos tiempos en máquinas electorales con el único objetivo de ganar eficacia electoral, pero perdiendo eficacia social. La baja calidad de la democracia interna de los partidos, en aspectos tan fundamentales como el proceso de selección de los líderes y de los candidatos municipales, o la ausencia de mecanismos de control de su gestión, condicionan la baja calidad en el funcionamiento de la democracia local. Una situación que también explica cómo con el tiempo los partidos han ido perdiendo el pluralismo y la representación propia de lo que fueron concebidos, alejándose de la idea de ser mecanismos de agregación y representación de intereses de los grupos sociales.

Sin incentivos para la democracia interna

En el libro *Desprivatizar los partidos*, sus autores, Joan Navarro, sociólogo y vicepresidente de Asuntos Públicos de Llorente & Cuenca, y José Antonio Gómez Yáñez, sociólogo y profesor de la Universidad Carlos III de Madrid, aseguran que la baja calidad democrática del funcionamiento interno de los partidos responde principalmente a que no existen incentivos para que esto sea diferente. Una situación que lleva a que los partidos se consideren a sí mismos entidades privadas entendiendo que tienen libertad para autorregularse, hecho que las direcciones, tanto nacionales como locales, utilizan para fortalecerse internamente en lugar de facilitar la apertura buscando nuevos apoyos sociales.

Joan Navarro resalta que "la sociedad está pidiendo que los partidos actúen como instrumentos públicos, ya que la privatización en su funcionamiento está dificultando que puedan escuchar y entender lo que está ocurriendo fuera". Por su parte, José Antonio Gómez Yáñez asegura que "existe un gran problema en el funcionamiento interno de los partidos, ya que desde hace unos años su rendimiento ha sido muy bajo, haciéndolos incapaces de relacionarse con la sociedad". Las redes clientelares de subvenciones y de empleo en las empresas municipales y en el propio ayuntamiento, desde los servicios de la limpieza de los colegios a la oferta de masters por la cara buscan la fidelidad al líder del partido, que suele ser el alcalde o alcaldesa.

Entre las soluciones, el libro concluye que lo más importante sería reformar la ley de partidos de forma que se establezcan obligatoriamente mecanismos de funcionamiento democrático interno y derechos claros de los afiliados, así como reformar la ley electoral de forma que las primarias sean igual en todos los partidos y se supervisen por una junta electoral. Y de cara a los ciudadanos, el establecimiento de listas abiertas que permitan votar directamente a tus representantes. Una amplitud de democracia que debería alcanzar a las administraciones de segundo nivel, como el Área Metropolitana de Barcelona (AMB). ¿Cuándo votaremos quien deba liderar nuestra metrópoli en la liga mundial de las ciudades? Hay que desprivatizar también las instituciones.

lero
Vila

Està vist que el lamentable espectacle de les promeses electorals que es repeteix obsessivament per part de la majoria de candidats no té aturador, malgrat que és evident que cada vegada ens enlluernen menys aquestes vel·leïtats i no caldria que fessin l'esforç. Prometen de tot, si cal, però està clar que ara els hi sembla que prometre habitatge social els obrirà les portes del cor dels més desvalguts, com si els desvalguts no tinguessin consciència que els poders públics han fet poquíssim en aquest terreny durant els darrers anys.

Jesús Vila
periodista y escritor

El desconcert com una de les belles arts

S'han cansat de dir que no tenen ni diners ni atribucions en aquesta matèria, però per prometre que no quedi. Hi ha una forta pressió social en aquest àmbit. Fa poc, sortia la dada que 125.265 famílies catalanes estan a l'espera d'aconseguir un habitatge social, dada que s'ha doblat en els darrers vuit anys i, malgrat que la sol·licitud es presenta a la Generalitat, els municipis pateixen en primera instància la necessitat i la urgència. Així doncs, tothom fa mans i mànigues per ampliar la cartera d'habitatge protegit i tothom ho fa de la manera més ràpida i assimilable: alliberant sol urbà i exigint als promotors un percentatge d'habitatge social a preus raonables. Ho va fer l'Ada Colau i ho ha anat fent la Núria Marín a l'Hospitalet i tots els alcaldes de la comarca a mesura que han tingut l'oportunitat. I representa l'oferta més atractiva dels que pugnen per aconseguir el poder municipal a les eleccions de maig. Així, Ernest Maragall acaba de prometre 15.000 habitatges de protecció oficial a Barcelona en dues legislatures i, encara més béstia, l'empresari alemany Karl Jacobi, que també es vol presentar, ha promès construir una illa artificial davant la costa barcelonina amb les lletres de la ciutat, per omplir-la de pisos i acabar d'una vegada amb la manca d'habitatges.

Abans de la bombolla immobiliària s'afirmava que tot el que es construïa es venia, però s'obviava que una part significativa de la demanda estava coberta per les societats especulatives que compraven habitatge com a inversió. Abans es comprava als promotors i d'un en un. Ara es compra als bancs. A preu de saldo i per centenars, especialment els fondos voltor que abans especulaven amb l'habitatge de venda i ara amb el de lloguer. El cas és que és veritat que hi ha demanda d'habitatge social, perquè des de l'any 2008 hi ha hagut gairebé 700.000 desnonaments, la meitat dels quals a Catalunya i Andalusia. Molts d'ells, milers, a la nostra comarca.

No és menys cert, però, que aquest país tenia l'any 2015 gairebé tres milions i mig d'habitatges buits, el 30% de tots els que hi ha a Europa i un parc d'habitatge protegit de l'1,1% del total construït, mentre que a Holanda hi ha el 32%, a Aústria el 23%, a Gran Bretanya el 18% i a França el 17%. A més, l'ajut públic per l'habitatge va passar en aquest país de 40,95 euros/persona l'any 2008, a només 27,79 euros/persona el 2012, mentre que, aquest mateix any, el preu mitjà d'ajut social a Europa era de 134,65 euros/persona.

L'HABITATGE TORNARÀ A ESTAR AL CENTRE DEL DEBAT POLÍTIC A LA CAMPANYA ELECTORAL | EL LLOBREGAT

El drama de l'habitatge és, per tant, segurament el més urgent i aclaparador de tots, bàsicament perquè no es respecta el que fixa la Constitució Espanyola i perquè no sembla que ningú ho afronti amb la intensitat requerida. És tan dramàtic el que està passant en aquest àmbit que reclama una atenció urgent: un pacte nacional que estructuri el mercat, que allunyi els processos especulatius, que alliberi els pisos buits i que elimini el concepte de mercaderia referit a l'habitatge, convertint-lo en el dret social a tenir una residència digna.

No fa gaires dies, en una de les més importants entitats socials de l'Hospitalet va haver un debat sobre la qüestió, amb la participació dels regidors encarregats de l'habitatge de la segona ciutat de Catalunya i de l'AMB, on es posaven de manifest dues qüestions importants. D'una banda, que malgrat no tenir ni recursos suficients ni les atribucions polítiques, els Ajuntaments es veuen amb l'obligació d'intervenir-hi en aquest àmbit. De l'altra, que la única manera raonable que tenen per fer-ho és construir més i exigir l'alliberament d'una part de les noves promocions per habitatge social.

La saturació urbana, encomiable?

Això implica, naturalment, saturar l'espai urbà, però en absolut resoldre el problema, perquè sempre seran molts més els habitatges lliures, cars i buits, que els socials, taxats i amb llistes d'espera. D'això es parlava a l'Hospitalet, que és la ciutat més saturada d'Europa i, com no podia ser d'una altra manera, un arquitecte municipal present defensava la saturació urbana com una cosa encomiable, donat que concentrar l'espai urbà contribueix a no estendre la taca urbana a tot el territori, i altres més aviat el contrari, posant en evidència que la qualitat urbana arreu es relaciona directament amb l'equilibri demogràfic i no pas amb la concentració i posant de manifest que la saturació urbana no ha preservat la part de la geografia més vulnerable, com per exemple tota la costa mediterrània, saturada actualment d'habitatges que només s'utilitzen pocs dies l'any.

En front d'aquestes dues visions oposades n'hi havia una tercera: la més significativa, perquè era la dels veïns, la dels que pateixen directament la pressió dels seus conciutadans, la dels que exigeixen d'una vegada solucions. Els veïns volen que tothom visqui en una casa, la seva, i que no els hagin de treure si no tenen prou recursos. La saturació deixa d'importar perquè tothom necessita un sostre. És mes, consideren un luxe que algú parli de saturació quan hi ha veïns al carrer. No poden entendre que un habitatge digne per a tothom i a preus assequibles pugui ser compatible amb una demografia equilibrada i un urbanisme racional. Fins aquí han arribat les coses.

Fer-los comprendre que un urbanisme amable és compatible amb habitatge per tothom i assequible, implica canviar les lleis, però també les mentalitats. No n'hi ha prou amb un sostre. Cal un sostre digne, que es pugui pagar, que no sigui un dret mercantil subjugat a les fluctuacions del mercat. Però viure no és només tenir un sostre. És també tenir escola pels fills a prop, equipaments sanitaris i socials, mercats i parcs públics, un aire no contaminat i un servei de mobilitat versàtil i que funcioni. Potser els veïns no estan en disposició de valorar-ho tot, però l'Ajuntament té tota l'obligació de respectar els estandars de qualitat d'una ciutat i, per tant, és prioritari, primer, deixar de ocupar sol i, segon, recuperar-ne tant com es pugui. És el dret social a una ciutat amable.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

En las pasadas elecciones del 28 de abril hubo algún partido que abogó por la reconquista, una suerte de retorno a lo primario, una vuelta al fundamento, a lo que nos hizo ser lo que somos en medio de tanto desorden provocado por internet y la digitalización de las relaciones humanas. Una digitalización que alcanza al propio trabajo, con la obligación de tener que convertirnos todos en millennials, aunque peinemos canas. Un intento de volver a un mundo inexistente, donde sentirnos de nuevo cobijados, que también promueven algunos ayuntamientos con el recrudecimiento del discurso de la mal llamada remunicipalización de los servicios públicos.

El falso debate de la remunicipalización de los servicios

Las barreras de los peajes de la AP-7 se levantarán el 1 de enero del año que viene en el tramo de Cambrils a Alicante. . Y en el verano de 2021 ya se podrá circular gratis también en el resto de tramos de la AP-7 hasta la frontera francesa, de modo que desaparecerá el histórico peaje de Martorell. Al margen de que el coste de la construcción de la autopista está suficientemente amortizado con lo que hemos pagado sus usuarios en las cuatro décadas de su existencia, la gratuidad provocará un efecto indeseado entre los ciudadanos, ya que recibirán un incentivo para que utilicen más sus vehículos privados y no el transporte público. Y ocurrirá como pasa en la concurrida B-30 o en la primera autopista de España cuya concesión venció en noviembre. Se trata de la AP-1 y en el poco tiempo transcurrido desde que es gratis ya han aparecido las primeras quejas por el incremento del 36% de su tráfico, en su mayoría camiones porque ahora circulan gratis.

Al margen de que el coste del mantenimiento de esa y de todas las autopistas lo pagaremos entre todos de los presupuestos públicos y no solo quienes transitan por esa vía, como ocurre ahora, se producirá un incentivo que será muy negativo para el aire que respiramos en el área metropolitana, ya que el acceso con vehículos privados y de camiones se verá lógicamente incrementado por la desaparición del peaje. Una circunstancia que ocurrirá precisamente cuando se habrán desplegado a partir de enero de 2020 medidas contra la contaminación, como la prohibición de que circulen los vehículos más antiguos y sin etiqueta medioambiental. Amén de la merma en la seguridad vial, puesto que ahora las empresas que explotan las autopistas invierten anualmente 100.000 euros por kilómetro, cuando el Ministerio de Fomento asegura dedicar 60.000 euros al año por cada kilómetro de autovías.

Defensa del pago por uso

Soy un firme partidario del concepto de pago por uso porque me parece injusto que quien no utiliza un servicio tenga también que abonarlo, mediante sus impuestos, a quienes sí lo usan, como es el caso de los transportistas, para quienes España es un verdadero paraíso fiscal porque es el único país europeo donde los camiones no pagan ni un céntimo por circular por nuestras vías de gran capacidad.

Bajando al terreno de lo local, en los últimos tiempos se ha recrudecido el discurso sobre la mal llamada remunicipalización de los servicios públicos. Un concepto que hay que aclarar, de entrada, que es erróneo, ya que en ningún momento los ayuntamientos han abdicado de la titularidad pública de los servicios que prestan en pueblos y ciudades. Cosa bien distinta es el hecho de que las Administraciones puedan optar por gestionar esos servicios públicos directamente, o bien a través del sistema de concesión, por parte de empresas especializadas, y manteniendo siempre la evaluación y el control sobre los concesionarios.

Un fantasma recorre las ciudades ante las elecciones locales: el fantasma de remunicipalizar servicios públicos. Por lo general, a los alcaldes y alcaldesas les mueven las buenas intenciones, pero no tienen la certeza de que los recursos públicos serán eficientemente gestionados. Pero la actitud de remunicipalizarque ha hallado cierto eco en algunos círculos que, tal vez por falta de información suficiente, no han contribuido a esclarecer el verdadero alcance de la cuestión: el criterio de la calidad en la prestación de dichos servicios, que debería presidir la toma de decisiones por los nuevos mandatarios a elegir. Así, de manera perversa se ha substituido el principio básico de lo cualitativo por una retórica populista contra la participación de las empresas privadas en la gestión de servicios municipales.

EL MODELO DE COLABORACIÓN PÚBLICO-PRIVADA LA DEFIENDEN LOS EMPRESARIOS AGRUPADOS EN LA CÁMARA DE COMERCIO DE BARCELONA, QUE ESTOS DÍAS CELEBRA ELECCIONES. EN EL CENTRO DE LA IMAGEN, MIQUEL VALLS, EL PRESIDENTE SALIENTE DE LA INSTITUCIÓN, FLANQUEADO POR LOS PRESIDENTES DE LAS DELEGACIONES DE L'HOSPITALET Y BAIX LLOBREGAT, JOAN MARTORELL Y CARLES GUILERA, Y POR EL PRESIDENTE DE LA PATRONAL AEBALL, SANTIAGO BALLESTÉ, Y LA DIRECTORA GENERAL TAMBIÉN DE AEBALL, ROSA FIOL, AMBOS INTEGRANTES DE LA CANDIDATURA QUE ENCABEZA CARLES TUSQUETS

Pere Macias, presidente de la Fundación Cercle d'Infraestructuras, sostiene que el referido equívoco se ha fomentado para conseguir réditos electorales por parte de algunos grupos políticos que rechazan, irracionalmente, cualquier presencia del sector privado en el ámbito de la prestación delegada de servicios municipales. Amén de ser una puerta de entrada para dar cobijo a los militantes y familiares en empleos estables porque paga el pueblo, como si los ayuntamientos tuvieran una máquina de imprimir dinero y no procedieran sus presupuestos de lo que abonan los ciudadanos a través de los impuestos, tasas y demás tributos municipales.

Criterios de eficiencia y viabilidad económica

De momento, aquí sería deseable que los partidos plantearan unos programas electorales donde las fórmulas de prestación de los servicios municipales respondieran exclusivamente a la voluntad de maximizar la eficiencia y la viabilidad económica, además de garantizar la equidad y su sostenibilidad. En ese contexto, un estudio presentado recientemente recorre la amplia tradición de ese modelo colaborativo en Cataluña en servicios de titularidad pública y reivindica la colaboración público-privada como oportunidad para la administración local.

Ante el recrudecimiento ideológico del discurso remunicipalizador y los retos de aumento del gasto social de las administraciones, la Cámara de Concesionarios de Infraestructuras, Equipamientos y Servicios Públicos (CCIES) y la Asociación por la Excelencia de los Servicios Públicos (AESP) plantean que la toma de decisiones se base en criterios racionales, de forma que las personas reciban, al menor coste posible, el mejor nivel de calidad en servicios tan básicos como vivienda, agua, residuos, movilidad, tercera edad y la transformación tecnológica en las ciudades.

La cita olímpica de Barcelona en 1992 fue un caso de éxito de ese modelo mixto en el que la colaboración de la iniciativa privada fue decisiva, porque participó con un 43% de la inversión ejecutada. Una cooperación que resulta imprescindible en la construcción y gestión de las infraestructuras y servicios para abundar en el modelo concesional sin perder la titularidad pública. Así será más fácil evaluar cómo se gasta el dinero de todos.

Valero Vila

Després d'unes eleccions generals transcendentals i a les portes d'unes no menys interessants eleccions municipals, resulta inevitable no fer una lectura aproximativa a la nostra realitat canviant per tractar d'entendre què som des de la perspectiva electoral. Tot indica que, si alguna vegada vam ser singulars, aquella singularitat s'ha dissolt en la uniformització del conjunt del país. Ja fa temps que vam deixar de ser diferents però, probablement, ara som més iguals que mai. Donem les gràcies a allò que el vent s'endugué.

Jesús Vila
periodista y escritor

Allò que el vent s'endugué

En pocs dies de diferència han aparegut sengles informes que fan un retrat de la comarca i de l'Hospitalet que ajuda a entendre aquesta realitat canviant. M'estic referint a l'informe sobre la renda disponible de les famílies de l'any 2016 —que és el darrer publicat al respecte per l'Idescat— i el de Conjuntura Econòmica de l'Hospitalet i el Baix Llobregat del primer trimestre d'aquest any, que ha presentat el Fórum Empresarial del Llobregat i que, juntament amb el de l'Observatori Comarcal sobre els Polígons d'Activitat Econòmica, contribueixen a mostrar en quin punt som pel que fa a l'evolució social i la seva conseqüència política.

Si no hi havia dubte que el Baix Llobregat va protagonitzar la fase més activa del moviment reivindicatiu protagonitzat per una classe obrera industrial molt combativa durant el final dels anys 70, també va ser ben evident que la repercussió político-electoral mai va ser tan abrandada. De fet, a la comarca va ser preponderant, des del primer dia, la socialdemocràcia del PSOE molt per davant del propòsit comunista que ja aleshores havia perdut qualsevol vel·leïtat revolucionària. Allò del "cinturón rojo" va ser sempre més una entelèquia mediàtica que no pas una realitat manifesta, i això ha anat a més i no solament perquè el sector industrial hagi perdut pistonada en relació al sector serveis que sempre ha estat més controlable. Hi han contribuït noves realitats que s'han mostrat molt eloqüents al llarg dels anys com posen de manifest els altres informes. D'una banda, l'Informe de l'Idescat explica que la renda de les famílies no ha parat de créixer des que s'examina (2011), situant-se el 2016 en els 17.800 euros que supera la mitjana catalana i que només és inferior a la de l'Àrea Metropolitana per l'impacte de Barcelona. Precisament un dels municipis de la comarca, Sant Just Desvern, és el segon en RFD dels analitzats a Catalunya, per darrere de Matadepera i per davant de municipis que es consideren rics de mena com Teià o Sant Cugat, per exemple. I només 9 municipis dels 30 del Baix Llobregat tenien, aquest 2016, una renda inferior a la mitjana de Catalunya.

EL SECTOR METAL·LÚRGIC ÉS ENCARA PREPONDERANT ALS POLÍGONS DEL BAIX LLOBREGAT.

També l'estructura demogràfica de la població comarcal explica aquesta progressió. Gairebé el 60% de la població estudiantil té estudis secundaris i només un 11% no tenen estudis; molt per sota dels que tenen estudis universitaris (un 17%). Aquestes xifres se suavitzen una mica si hi afegim l'Hospitalet, perquè hi ha menys universitaris, menys estudiants de secundària i més sense estudis, però les diferències tampoc són abismals. D'altra banda, gairebé dos de cada tres habitants del Baix Llobregat han nascut ja a Catalunya i només hi ha una població estrangera que no arriba al 14% (la resta provenen d'altres parts de l'Estat). També això es modifica una mica en el cas de l'Hospitalet, on la població nouvinguda s'apropa al 30%, la de la resta de l'Estat al 23% i no arriba al 50% la població d'origen català. Alhora, dues de cada tres persones, tant a la comarca com a l'Hospitalet, tenen entre 15 i 65 anys i gairebé el mateix nombre (al voltant del 17%) són menors de 15 anys i més grans de 65, respectivament, malgrat que a l'Hospitalet hi ha menys població jove (entre 0 i 15) i, en canvi, més població gran (més de 65 anys).

El Baix, la segona comarca amb més polígons

Els altres dos informes expliquen la realitat productiva. Més de tres mil hectàrees entre 122 polígons d'activitat econòmica a 23 municipis del Baix Llobregat, amb 6.600 empreses i una ocupació que fluctua entre el 60 i el 81%, fan que la comarca sigui la segona de Catalunya en aquest tipus d'infraestructures. El sector metal·lúrgic encara és el preponderant, però representa només un 15% del total perquè no en tots els polígons es permet l'ús industrial. De fet, la utilització logística i comercial resulta la de major impacte final perquè al voltant del 25% es dediquen a aquesta activitat, mentre que en l'altre 25% es concentren les altres activitats industrials i de serveis.

O sigui, gent més formada, però també més envellida, amb un sector industrial —que era el més combatiu— gairebé residual i on impera el sector serveis, el comercial i la logística, amb treballs més aviat precaris i sense força sindical. Resulta curiosa una extraordinària vitalitat empresarial a la comarca com mai s'havia vist, que contrasta justament amb el que era ben normal: la fortalesa dels sindicats de classe i la militància d'esquerra, que avui evidencien una fragilitat exasperant.

Tot plegat justifica que el Baix Llobregat i l'Hospitalet hagin perdut definitivament, si és que mai la van tenir, aquesta singularitat esquerranosa. És veritat que les zones metropolitanes —i aquesta comarca és bàsicament metropolitana— presenten una tendència més aviat socialdemòcrata que la comarca conserva, però també és veritat que, perduda aquella cultura política de resistència i reivindicació —allò que el vent s'endugué—, qualsevol cosa és possible. Ja es va veure en les darreres convocatòries electorals, on el PSC mostrava les seves fragilitats, com es va tenyir el territori de taronja, gairebé sense adonar-se. Com a la resta del país, la batalla del 28 d'abril ha estat entre un bloc de progrés i un bloc més conservador que mai però també, com a la resta del país, hi han jugat força les tensions de l'independentisme militant que ens afecten com no ens haguéssim atrevit a pronosticar.

Ara, és probable que guanyi el PSC. Però perquè som àrea urbana, no pas perquè siguem una comarca d'esquerres.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

El 15 de junio se constituyen los ayuntamientos. En nuestro territorio se hará sin demasiados cambios porque en la mayoría de municipios se reeditarán los anteriores equipos de gobierno, incluso con más respaldo electoral. Como el ego es el peor enemigo de los seres humanos, haber renovado con mayorías absolutas la confianza de los votantes no debería apartar a los/las triunfadores/as de su misión institucional, que no es otra que gobernar para el conjunto de la ciudadanía, con respeto a las minorías y tejiendo las máximas complicidades a partir de conjugar el verbo consensuar, base de la democracia.

Frente a la aritmética absolutista, el reto de convencer

La joven activista sueca Greta Thunberg ha publicado un pequeño libro en el que recoge sus discursos bajo el título Cambiemos el mundo. Hace décadas que una expresión como esa no se utiliza en las conversaciones por miedo a recibir la acusación de idealista o ingenuo. Desde estas líneas reivindico que se utilice en el sentido de querer cambiar el mundo para mejorarlo. Y quien no quiera, que se aparte y nos deje en paz, porque es tiempo de transformaciones. Empezando por nuestros mundos más próximos, en nuestros municipios y pueblos del territorio Llobregat.

¿Qué importa más en la vida, la victoria del ego o la transcendencia del ego? En mi opinión, mucho más importante que ganar un puesto es conectar con propósitos más profundos y significativos basados en el servicio a los demás. Sin transformación personal no hay posibilidad de transformación social, de modo que las personas que quieran cambiar para mejorar la vida en nuestros municipios deberían reconectar con su parte más profunda, de compromiso, alegría y solidaridad. Solo así podrán fortalecer ese cambio social que pregonan desde la política.

Reflexiones pertinentes al comienzo de un mandato de cuatro años en que las mayorías absolutas pueden relajar a los gobernantes y alejarles de las reclamaciones de las minorías, base de la sociedad plural en la que vivimos. O lo que es peor, pueden caer en la tentación de pasarles el implacable rodillo de su poder, cuando la base de la democracia consiste en preservar la pluralidad y la diversidad, lo mismo que hacemos con la naturaleza. Por eso lamento que en muchos municipios se haya reducido el número de partidos políticos con representación, porque se traduce en menos pluralidad.

LA CALIDAD DEMOCRÁTICA QUEDA EN ENTREDICHO CON UNA PRENSA POSTRADA ANTE EL PODER | BCN CONTENT FACTORY

En busca de más y mejor información

Algunos de los alcaldes y alcaldesas socialistas que han cosechado mayorías absolutas en nuestra comarca, como es el caso de Antoni Balmón en Cornellà, han asegurado que seguirán buscando pactos y acuerdos con el resto de los grupos porque aspiran a convencer de que lo que plantean es bueno y necesario para todos. Nobles palabras que confío no sean mera propaganda y se traduzcan en hechos. Un buen comienzo sería fomentar el derecho a la información, base del resto de derechos, porque sin contraste, sin que una sociedad hable consigo misma a través de medios de comunicación libres y profesionales, la calidad democrática de nuestra sociedad se resiente.

En los cuarenta años de ayuntamientos democráticos, nuestras ciudades han dejado de ser periferia y hoy forman parte dignamente de la metrópoli barcelonesa. A diferencia de la capital, donde existen numerosos medios de comunicación que informan y analizan lo que ocurre en la Ciudad Condal, en nuestros municipios no existe un ecosistema mediático equivalente al barcelonés más allá de los medios de comunicación municipales, en su mayoría radios, boletines o revistas municipales que han acabado siendo instrumentos de propaganda al no estar sometidos al escrutinio público.

Los ayuntamientos han ido demasiado lejos a la hora de copar la información, y los medios de comunicación municipales deberían cambiar algunas cosas. Tres son los objetivos básicos para alcanzar una mejor calidad democrática en este campo. El primero de ellos es que la publicidad institucional se asigne a los medios de comunicación bajo criterios profesionales y no de sintonía política o amiguismo, puesto que proceder con el dinero público de esa forma es sencillamente prevaricar.

Nuestros mayores lo consiguieron

El segundo objetivo es que los medios de comunicación públicos locales no incluyan publicidad comercial pagada, porque actúan como monopolio y cercenan la posibilidad de que aparezcan o se sostengan otros medios independientes que no pueden competir con los que van a pérdidas porque paga el pueblo. El tercer y último principio consiste en que todos los medios de comunicación públicos de proximidad estén regidos por unos consejos de información plurales, representativos e independientes del gobierno local, integrados por personas expertas y representantes de la rica vida social.

Sé que no es fácil corregir la inercia de cuarenta años, que es incómodo abandonar el ámbito de confort, pero es la manera de que los medios municipales mantengan la dignidad, el servicio público y la neutralidad y no acaben siendo un panfleto propagandístico. Y también la vía para surjan y sean sostenibles más iniciativas independientes de prensa de proximidad. Desde la Asociación Española de Editoriales de Publicaciones Periódica (AEEPP), de la que El Llobregat forma parte de su junta directiva, se vigilará atentamente la evolución de esos puntos a través del Observatorio de la Publicidad Institucional.

La ética de la responsabilidad debe abrirse paso entre la ética utilitarista. Porque ante el nuevo tiempo político tenemos la obligación de conjugar los verbos anticipar, consensuar, ambicionar, avanzar y, por qué no, soñar. Aprovechar las oportunidades inacabables que ofrece nuestro variopinto territorio metropolitano es tarea de todos. Y la primera misión de los medios de comunicación es anticipar, compartir y dialogar en favor del progreso, el desarrollo, la convivencia y, sobre todo, la limpieza. Hace 40 años nuestros mayores lo consiguieron con mucho mérito y transformaron una periferia condenada en lo que hoy son nuestras ciudades y pueblos. Lo lograron con apoyos grandísimos que transcendían ideologías. Eso que se empezó a conseguir en junio de 1979 no debe suponer nuestro techo. Al contrario, debe ser el precedente de lo que podemos lograr juntos, si nos ponemos a trabajar por el bien común de este territorio metropolitano al sur de la gran Barcelona. Ese es el horizonte.

Valero Vila

No es pot dir que el resultat electoral de les eleccions municipals i europees del 26 de maig a la comarca hagi sorprès especialment, sobretot als que coneixen el territori i reconeixen les seves dinàmiques. I més després del que va passar el 28 d'abril on les pors i els dubtes es van resoldre favorablement a favor de Pedro Sánchez. Aquesta dinàmica de tranquil·litat relativa pel que feia al pànic d'un nou govern de dretes reforçat ara amb l'aparició de l'extrema dreta, ha influït considerablement en les eleccions més recents.

Jesús Vila
periodista y escritor

La Tabàrnia lleugerament progressista

De tota manera, els resultats d'aquest 26 de maig poden haver semblat una mica estranys per a molts analistes forans i gent que, des de Barcelona, la Catalunya no metropolitana i la resta de l'Estat, es pregunta com es pot passar en molt pocs mesos (17 exactament) d'una comarca sorprenentment taronja a revalidar majories absolutes del PSC a les més importants ciutats del Baix Llobregat i a resultats més que bons d'ERC a la majoria de municipis.

Crida l'atenció, sens dubte. Sobretot perquè el desembre del 2017 Ciutadans va aconseguir al Baix Llobregat 156.000 vots i gairebé un 32% i el PSC 95.000 vots i només un 19'3%, mentre que ERC era la tercera força a només 2.500 vots del PSC i a menys d'un punt de diferència.

Ara, en aquestes municipals, el PSC, afegint les xifres de l'Hospitalet, ha aconseguit 172.000 vots (un 36% del total), ERC 83.800 com a segona força (un 17,4%) i Junts 33.267, dades absolutament sorprenents per qui no coneix el territori. Les explicacions no sempre resulten comprensibles perquè tanta volatilitat costa d'entendre fins i tot per qui tracta de donar algun sentit als resultats.

De manera que el primer que caldria afirmar sense embuts és que els resultats electorals que s'estan produint a Catalunya en general i a la comarca, en particular, tenen molt a veure amb el clima general de desconcert, confusió i incoherència que vivim, conseqüència directa de l'erràtica política que patim al país, marcada a foc pel conflicte territorial i les seves derivades: el judici als polítics presos, el marasme de recursos i contra recursos, la voluntat d'internacionalització del contenciós entre Catalunya i Espanya, la ineficàcia paralitzant de l'executiu català i les conseqüències d'aquesta desestabilització sobre la normalitat democràtica en el conjunt de l'Estat. Entre elles i d'una manera aclaparadora, les conseqüències de tot plegat sobre la liquidació de la nova esquerra de Unidas Podemos/Comuns que afegeix, als seus profunds errors interns, una miopia incomprensible sobre la dinàmica independentista.

Èxit del 'sanchisme'

L'altre component que ha influït força ha estat el corrent de triomf del socialisme sanchista, que ha sorprès fins i tot als propis, i que ha provocat una onada de revifament del PSC, avalada per una bona colla d'encerts successius tant de l'executiu central com de la direcció socialista a Catalunya: l'elecció d'un consell de ministres reconeixible i prestigiat, l'aval d'una política de negociació per reconduir el conflicte català, la imatge de govern que vol impulsar mesures socials... i a Catalunya, una política solvent d'aposta pel diàleg, alhora que una actitud ferma sobre les regles del joc constitucional que l'han convertit, a més, en víctima propiciatòria de l'independentisme saltant-se fins i tot tradicions parlamentàries sobre l'elecció de senadors. Però fins i tot aquests dos factors, el desconcert social que provoca sovint actituds erràtiques i l'impuls del sanchisme, no explicarien del tot els canvis produïts. S'han de tenir en compte també qüestions més habituals com ara el vot divers en funció de les convocatòries. L'electorat no reacciona igual davant les eleccions generals, les autonòmiques, les europees o les municipals i això no és nou d'ara. Ha passat des del 1977, però potser mai com ara d'una manera tan accentuada.

EL BAIX LLOBREGAT SEGUEIX SENT UNA COMARCA LLEUGERAMENT D'ESQUERRA, MATISSADAMENT PROGRESSISTA

A les municipals juguen factors més personals que no operen en les altres i que tenen a veure no només en la resolució de problemes propers sinó també amb la xarxa de coneixements i vinculacions que s'estableixen als municipis. Un govern proper és més susceptible de crear connexions humanes, que poden convertir-se en gairebé clientelars a mesura que els beneficis s'aprofundeixen amb el temps. Els ajuntaments socialistes han estat uns experts a l'hora d'establir aquest tipus de xarxes: han sabut vincular les entitats socials al batec de les poblacions de manera que en bona part les han convertit en un viver de quadres i dirigents alhora que en un dipòsit de fidelitat electoral. El 2015 es va produir una certa desconnexió, producte sobretot d'una nova articulació de les bases especialment joves al voltant de les organitzacions sorgides del 15-M, però tot això s'ha anat desarticulant territorialment a mesura que les cúpules prenien tot el poder executiu i les organitzacions perdien qualsevol protagonisme efectiu. No han sabut crear una única organització forta, descentralitzada però amb capacitat d'influència sobre la direcció i això ha convertit aquest moviment en un partit clàssic. Clàssic també a l'hora de cometre errors: endogàmic pel que fa a les anàlisis i a les decisions.

Penetració sobiranista al teixit metropolità

Mentrestant, l'independentisme ha anat gradualment penetrant també en el teixit urbà metropolità, que és l'espai més feixuc perquè té dues característiques que el converteixen en particular: reuneix el gruix del sector immigrant amb molt estretes arrels culturals, idiomàtiques i familiars encara amb la resta d'Espanya i la part més dinàmica socialment, oberta a sentiments plurals de pertinença i a menys diferenciacions respecte d'Europa i el món. El catalanisme de CiU ja hi era molt present a la comarca especialment en els municipis petits. ERC ha anat fent forat progressivament i ha desplaçat en bona part el partit tradicional de la petita burgesia urbana, gràcies a una imatge raonablement més progressista, sense arribar als radicalismes de la CUP que només agraden a una part de la població més jove i probablement més conscienciada socialment. Una part que, també en aquesta ocasió, s'ha mostrat més silenciosa i probablement més abstencionista.

I en tot aquest context cal xifrar la devaluació taronja. Ciutadans no ha desaparegut a la comarca però Ciutadans no és considerat com un partit de govern. És clarament percebut com el partit espanyolista a Catalunya i això comporta vots però també una sensació negativista, a la contra. Amb una implantació territorial encara dèbil, compta a l'hora de proporcionar un missatge ideològic d'oposició a l'independentisme però no pas a l'hora de governar els municipis. L'àrea metropolitana urbana, generalment, no vol partits de dreta als seus governs i Ciutadans apareix davant l'electorat baixllobregatí com un partit favorable a la unitat de l'Estat però també com un partit de dretes.

El Baix Llobregat potser encara és una mica Tabàrnia, però segueix sent una comarca lleugerament d'esquerra, matisadament progressista. Sempre hi haurà excepcions per confirmar la regla: Castelldefels és Castelldefels i Martorell és Martorell, però potser per dinàmiques pròpies, que requeririen una explicació més acurada.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

La Organización Mundial de la Salud (OMS) ha reconocido el síndrome del trabajador quemado por desgaste profesional. Muchos lectores de El Llobregat viajarán este verano muy lejos, pero llevarán en sus cabezas las quemaduras del desgaste laboral o familiar, mientras el queroseno de sus aviones contaminará cada vez más, porque volar se ha convertido en algo cotidiano. La emergencia climática se percibe claramente en las zonas urbanas de la comarca, donde afrontaremos este verano 18 noches tórridas, con temperaturas mínimas que no bajarán de 25 grados, y a no menos de 90 noches tropicales.

"Nosotras –somos los Pájaros– que se quedan"

Somos seres creados para el movimiento pero, por circunstancias, optamos por quedarnos quietos en un sitio. Esa parece ser la interpretación del título de este artículo, inspirado en un verso de Emily Dickinson, una de las primeras mujeres reconocida universalmente como poeta: «Nosotras – somos los Pájaros – que se quedan». Con ese espíritu, El Llobregat y BCN Content Factory hemos renovado este verano nuestra apuesta por la información y los servicios de proximidad. Por eso potenciamos el turismo de kilómetro 0 a través de la publicación online Estiu al Baix 2019, que ofrece de forma ordenada las variadas y ricas ofertas que existen a solo unos pasos de casa o a pocas paradas de transporte público.

Frente a la masificación turística de Barcelona, el sur del área metropolitana se antoja un refugio para no pocos barceloneses y catalanes en general, que acuden a descubrir nuestros tesoros en un territorio turísticamente amigable, friendly. El abanico de ofertas es variadísimo, en ocasiones tan desconocidas para los visitantes como para los propios vecinos de nuestros municipios. En las más de 200 páginas del Estiu al Baix 2019, de acceso gratuito a través de la web elllobregat.com, los lectores encontrarán todo lo que se puede hacer, comer, comprar, visitar y experimentar en los 31 municipios que integran nuestro territorio. Recomendable la lectura de la macro sección sobre los 5 elementos: agua, aire, tierra, fuego y el alma de la comarca. Hasta aquí puedo escribir.

Complementamos este especial con un refrescante y divertido cuestionario que hemos enviado a los alcaldes y alcaldesas de nuestro territorio para que, contestándolo, los que no se toman a sí mismos demasiado importantes, pudieran desestresarse después de dos campañas electorales y un mes de junio repleto de reuniones y negociaciones. Pactos que continuarán en julio para constituir las instituciones supramunicipales, como el Área Metropolitana de Barcelona (AMB), la Diputación provincial o el Consell Comarcal. Recomendamos la lectura de esas entrevistas "fora de context" porque con sus respuestas, los máximos responsables de nuestros municipios se muestran también más cercanos. En definitiva, políticos de km 0.

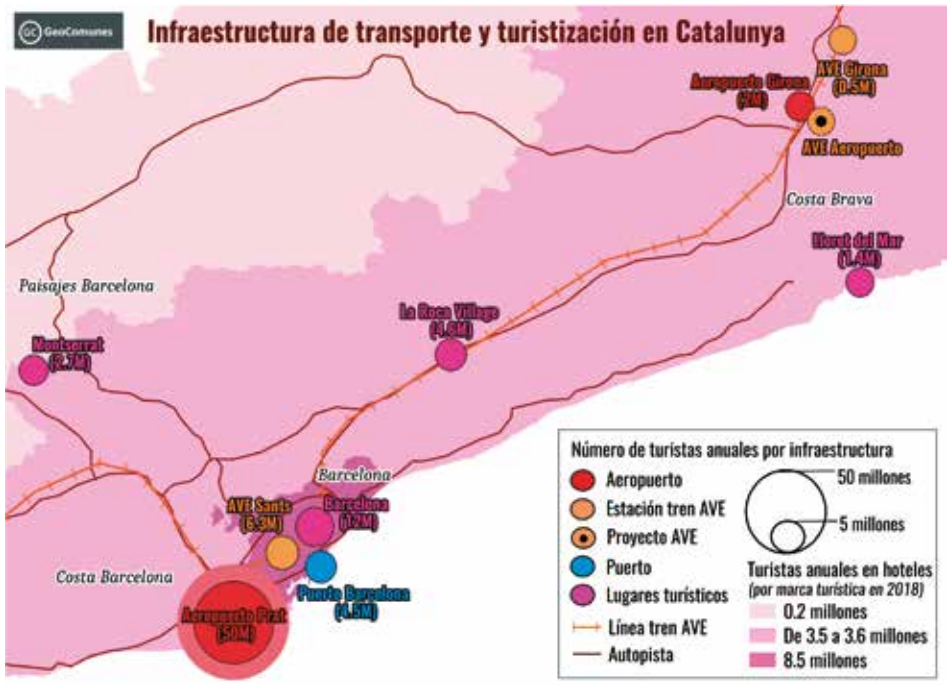

Masificación en Torrelles

Utilizamos la naturaleza porque la consideramos valiosa para nuestras vidas, pero la perdemos porque es gratis. Hasta el punto de que la masificación llega a destruirla. Un ejemplo son las cuevas de Can Riera, en Torrelles, declaradas bien de interés local, y que han tenido que cerrar y aplicar restricciones a los accesos con vehículo por los caminos adyacentes por el alud de visitantes que llegan a ese rincón de la comarca, hasta ahora desconocido, atraídos por las imágenes publicadas en las redes sociales. El nuevo ayuntamiento deberá decidir cómo regular el acceso a estas cuevas de gran interés geológico, situadas en una zona con presencia de especies vegetales en riesgo de extinción y de nidificación de pájaros.

El Instituto de Ciencia y Tecnología Ambientales de la Universitat Autònoma de Barcelona (ICTA-UAB) ha celebrado su escuela de verano sobre el decrecimiento y la justicia ambiental, proponiendo respuestas a la creencia social de que para ser felices es necesario crecer económicamente y consumir más. El decrecimiento es una teoría económica que apuesta por reducir la producción y el consumo como único camino hacia la mejora del bienestar humano, las condiciones ecológicas y la igualdad en el planeta.

También del 12 al 14 de julio los activistas del medioambiente participarán en Barcelona en la conferencia "Decrecimiento de la aviación", que se plantea una acción contra la masificación turística y la expansión del aeropuerto de El Prat Josep Tarradellas, al tiempo que respaldarán la iniciativa civil europea para poner fin a la exención fiscal del queroseno. Esta iniciativa se enmarca en la red europea StayGrounded (Quédate en tierra), que tiene el objetivo de reducir la emergencia climática a partir de limitar los vuelos.

Limitaciones para volar en Europa

Una limitación del avión que empezará en los vuelos nacionales de corta distancia entre las ciudades que se sitúan a una distancia menor de 3 horas en tren, como ocurre entre Barcelona y Madrid. Otras iniciativas parlamentarias europeas se proponen limitar también el número de vuelos anuales por persona y gravar con impuestos el queroseno de la aviación vendido en Europa, lo que reduciría las emisiones de este transporte en un 11% (16,4 millones de toneladas de CO2, según los cálculos de los ecologistas) con la recaudación de unos 27.000 millones de euros anuales.

De regreso a nuestros municipios, brillan por su ausencia las inversiones sostenibles de los ayuntamientos, pese a que están exentas de la restricción de la actual regla de gasto, lo que quiere decir que las inversiones medioambientales no computan a efectos de la disciplina fiscal restrictiva. Unas inversiones que, más allá del proteccionismo del Parc Agrari, adolecen de coordinación comarcal y metropolitana. Esa asignatura deberemos aprobarla cuanto antes. Pensemos en ello mientras damos vueltas en la cama durante las noches tórridas y tropicales que nos esperan.

lero
Vila

En molt pocs dies s'han produït un cúmul de circumstàncies encadenades, algunes de les quals excepcionals i d'altres produïdes per la conjuntura, que permeten fer una anàlisi de la realitat en un context que cada dia ens aporta proves sòlides dels canvis que s'estan produint en les condicions de vida i que ens obligaran en molt poc temps a promoure modificacions de les conductes individuals i col·lectives i necessàriament de les Administracions públiques que tots plegats elegim a les urnes.

Jesús Vila
periodista y escritor

Aire per respirar i aigua per beure

Voldria fixar l'atenció sobre cinc d'aquestes circumstàncies encadenades tan recents: la primera d'elles la sobtada onada de calor d'un estiu que tot just acabem d'estrenar i que s'ha produït quan encara no fa ni deu dies que nevava a una bona part del país. La segona, l'incendi de la Ribera d'Ebre que ha cremat milers d'hectàrees i que ha produït danys agrícoles i forestals considerables. La tercera, un recent estudi del departament de Geografia de la UAB sobre la interconnexió entre les grans aglomeracions metropolitanes i les àrees verdes. La quarta, un informe del Banc d'Espanya sobre l'evolució de l'estat de l'habitatge i, la cinquena, la crida que sis síndics de greuges de grans municipis de la comarca han fet per reclamar de les Administracions un Pla que doni solució a la precarització de l'accés a l'habitatge que pateixen desenes de famílies als nostres municipis.

Tothom que hagi estudiat geografia sap que el clima mediterrani es caracteritza per hiverns curts i freds i estius llargs i calorosos, però el que estem vivint —no solament al Mediterrani, però també—, són fenòmens meteorològics alterats que acostumen a produir estralls sobtats gairebé imprevisibles per la seva rotunditat i el seu efecte sorpresa. Fa dues setmanes nevava copiosament al Pirineu i de cop i volta tenim temperatures rècord a molts indrets. El canvi climàtic, producte de l'efecte hivernacle d'un segle llarg d'emissió incontrolada de gasos a l'atmosfera, és el culpable d'aquest descontrol natural. Aquestes irregularitats climatològiques, afegides al comportament climàtic mediterrani fa que, en determinades zones del país i en determinades èpoques, s'interrelacionin l'escassa humitat ambiental, les ventades i les altes temperatures per provocar devastadors incendis que arrasen amb milers d'hectàrees i s'emporten per davant boscos, pastures, conreus, instal·lacions ramaderes, maquinària agrícola, pèrdues mediambientals i, en desgraciades ocasions, vides humanes.

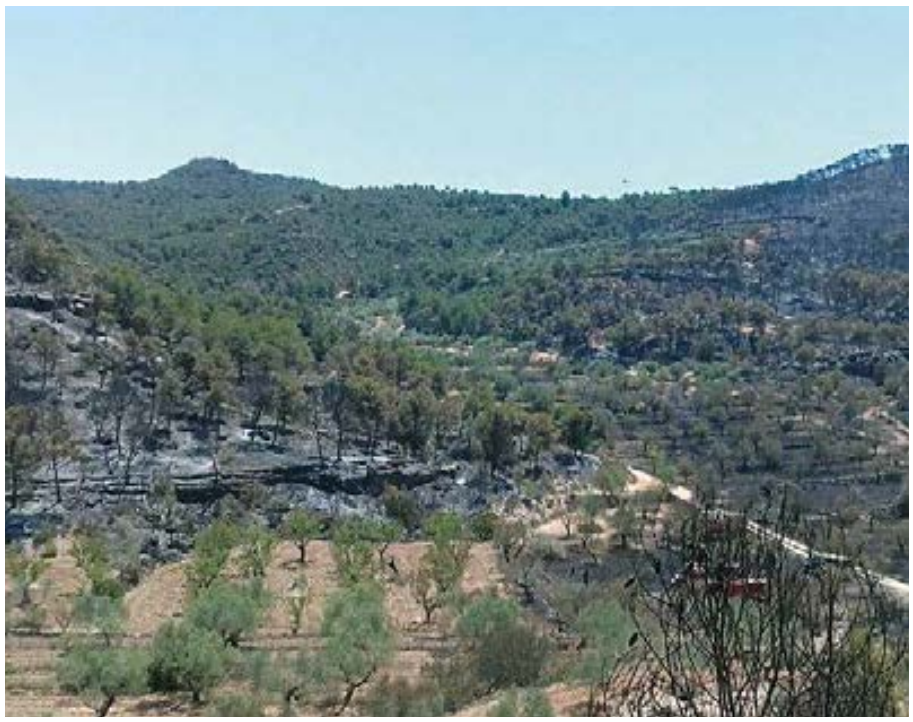

LES IRREGULARITATS CLIMATOLÒGIQUES, FRUIT DEL CANVI CLIMÀTIC, SÓN UN DELS FENÒMENS QUE PROVOQUEN ELS GRANS INCENDIS FORESTALS, COM EL DE RIBERA D'EBRE | BOMBERS DE LA GENERALITAT

L'emissió descontrolada de gasos a l'atmosfera no ha estat per accident en els últims cent anys. És producte de la industrialització i del model de desenvolupament i mobilitat del capitalisme que ignora les conseqüències a mitjà termini per satisfer cobdícies immediates. Fixa models de producció i de consum insostenibles i insubstituïbles i genera desequilibris ambientals i demogràfics, de manera que mig país és buit —la massa forestal ha crescut en el darrer segle a Catalunya més d'un 10%— i abandonat, mentre l'altra mig país queda saturat per la urbanització massiva al voltant de les grans àrees metropolitanes. L'estudi dels geògrafs catalans sobre les àrees metropolitanes fixa l'atenció sobre l'escassedat de zones verdes a les grans ciutats i el dèficit de qualitat de vida que això comporta: més contaminació, més temperatura, menys possibilitats de regeneració ambiental, més saturació de l'espai, més estrès social i més infelicitat i malalties. Un punt i a part com a exemple: l'Hospitalet, la ciutat demogràficament més densa d'Europa, és una de les ciutats amb menys zones verdes del país, no arriba al 10% de la seva superfície.

Enfront de tot aquest panorama hi ha les xifres recents del Banc d'Espanya sobre l'evolució de l'habitatge a tot l'Estat. Més de 2,3 milions d'habitatges buits a finals del 2018 i més de mig milió en venda, posa clarament de manifest que en aquest país no falten habitatges: més aviat en sobren. El que falta és racionalitat, sentit comú, una mica de justícia i uns poders públics a l'alçada de les necessitats socials, perquè mentre hi ha milers d'habitatges buits hi ha milers de famílies sense casa. Una racionalitat que només poden aplicar les Administracions, el govern central i la Generalitat en primer lloc. No sembla, però, que el més raonable sigui ocupar més espai lliure, saturar més les ciutats, eliminar els espais no ocupats o amb canvi d'usos, susceptibles de poder-se convertir específicament en zones verdes...

Més habitatges de protecció oficial

Doncs bé, els síndics de greuges, reunits davant l'escàndol social de les dificultats del mercat perquè milers de famílies amb pocs recursos puguin accedir a habitatges en condicions econòmiques raonables i davant l'escàndol encara més manifest de l'encariment aclaparador dels lloguers en aquests darrers anys, demanen justament allò que, amb el panorama enunciat més amunt, resulta tan paradoxal: més habitatges a les ciutats. Més habitatges de protecció oficial, és clar, d'accés més just, naturalment. Amb un criteri de justícia social que és encomiable.

Però potser caldria fer ja una mirada llarga sobre el futur de tots plegats. No és possible seguir saturant l'espai urbà de les nostres ciutats sense zones verdes, contaminades i col·lapsades en excés. Potser cal pressionar les Administracions perquè s'obligui a ocupar els habitatges buits en mans de bancs, promotores i multinacionals de la depredació, en lloc de reclamar més construcció d'habitatge social. Potser caldria reflexionar col·lectivament sobre el desequilibri demogràfic i plantejar-se la descentralització urbana del país, ocupant la meitat més buida i alliberant de la pressió social les àrees metropolitanes més saturades, en una opció estratègica que permeti més justícia social i millor qualitat de vida futura.

Potser s'està acabant l'era de la mirada curta, tàctica, de solucions immediates —que tampoc resulten immediates, ni són satisfactòries, ni tan sols arriben a bon port com s'ha fet palès tantes vegades— i caldrà projectar alternatives que posin en qüestió la irracionalitat en la qual vivim: sobren cotxes i ciment. Falten zones verdes i aire pur. Aire per respirar i aigua per beure.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Lo que es de todos no es de nadie y por eso se malgasta. Ocurre con la naturaleza, que la utilizamos porque es valiosa, pero la perdemos porque es gratis. Afrontamos un reto social titánico que nos obliga a mejorar el medio ambiente y el aire que respiramos por razones de salud y eficiencia, pero también por motivos de equidad y solidaridad con las futuras generaciones del planeta. Nuestros ayuntamientos e instituciones supramunicipales hablan mucho de sostenibilidad pero no pasan a la acción, cuando las inversiones en este campo están exentas de la restricción de la regla de gasto.

Sentido crítico para no renunciar a hacerlo mejor

Las desigualdades en nuestra comarca no se combaten suficientemente con medidas de equidad en la distribución de riqueza y cultura. La equidad consiste en que cada cual tenga lo que se merece en función de sus condiciones y méritos, pero sin perjudicar a unos para beneficiar a otros. Sirvan dos ejemplos de municipios con los que tengo una especial relación de nacimiento y residencia. Los vecinos de la plaza Europa de L'Hospitalet, que son los que más impuestos pagan, se están organizando para reivindicar los mismos servicios, algunos básicos, que gozan en otros barrios más pobres. Reclaman al ayuntamiento la equidad que ellos practican fiscalmente.

El otro ejemplo es de materia cultural. La equidad también brilla por su ausencia cuando servicios públicos, como las bibliotecas, cierran en agosto y dejan sin acceso a la cultura a los que no tienen dinero para irse de vacaciones, como ha ocurrido en Torrelles de Llobregat. Al no establecer servicios mínimos, queda barrado el acceso a la cultura a quienes menos tienen. Un impedimento que, por ende, lesiona la igualdad de oportunidades precisamente cuando disponen de más tiempo. Sería deseable que todos los gobiernos, empezando por los municipales, incorporaran en sus medidas cotidianas y planificación análisis de costes-beneficios para afinar mejor la evaluación de sus decisiones y así evitar al máximo perjudicar aún más a los perdedores.

El gasto público supone en nuestro país el 40% del PIB, de modo que las decisiones que toman nuestros responsables políticos son absolutamente decisivas y, cuanto más afinen, mejor irá para todos. Además de tener más sensibilidad en pos de la equidad, también me refiero a mejorar la eficacia del funcionamiento institucional mediante evaluaciones constantes, a que se garantice buenas capacidades gerenciales y a mejorar la transparencia y la rendición de cuentas. Para alcanzar tan nobles metas se requiere un pacto, sin tamices ideológicos, con el único objetivo de que el desenvolvimiento de lo público mejore, al tiempo que se ensancha la amplitud de miras y se afina en equidad.

¿Dónde está la inversión medioambiental?

Con el calentamiento global asistimos a un empeoramiento de las catástrofes naturales que llevan asociadas pérdidas económicas e incluso humanas. Un impacto que también afecta directamente a nuestros bolsillos y salud, por ejemplo con el aumento de la factura de la electricidad, ya que muchos son los que mantienen encendido el aire acondicionado, incluso por la noche, para combatir sus tórridos desvelos.

José Luis Escrivá, presidente de la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal (AIREF), reconocía este verano en un curso sobre fiscalidad sostenible en la Universidad Internacional Menéndez Pelayo (UIMP) de Santander, que nuestros ayuntamientos no están aprovechando la exención de la restricción de la regla de gasto de la actual normativa española en el caso de las inversiones sostenibles. En el territorio Llobregat las inversiones genuinamente medioambientales son escasas, aunque a los políticos que gobiernan en la práctica totalidad de los ayuntamientos se les llena la boca de palabras como sostenibilidad y medioambiente.

Desde esta modesta tribuna animo a nuestros representantes municipales a que sean capaces de realizar inversiones sostenibles porque, además de mejorar nuestras vidas y procurar una mayor equidad, no computarán a efectos de la regla de gasto. No hay, por tanto, excusa para los ayuntamientos, que pueden embarcarse en este tipo de inversiones sin que la disciplina fiscal les restrinja. En este punto, Escrivá también señala la falta de coordinación y unidad de acción en territorios como el comarcal, que es el que aquí nos ocupa.

EL PARQUE AGRARIO, ADEMÁS DE PROVEER DE PRODUCTOS DE PROXIMIDAD Y CALIDAD, SUPONE UN PRIVILEGIO MEDIOAMBIENTAL QUE COMPENSA EN PARTE LA FIEBRE CONSTRUCTORA | BCN CONTENT FACTORY

Afortunadamente, una sentencia del Tribunal Supremo ha puesto coto a lo que pueden aprobar los ayuntamientos en sus plenos, y limita los pronunciamientos en plan brindis al sol. El alto tribunal considera que los consistorios deben evitar los asuntos que se escapan de sus competencias territoriales porque "no existe en nuestro derecho ningún espacio franco o libre en el que puedan actuar los poderes públicos". Una sentencia que va a marcar un antes y un después, al crear jurisprudencia sobre la capacidad política de los ayuntamientos. Por fin los debates en los plenos municipales se centrarán en mociones relacionadas con las cuestiones a las que se tienen que dedicar nuestros políticos. Y hablando de dedicación, viene al caso comentar que aumentarse el sueldo ha sido la primera decisión que han adoptado la mayoría de corporaciones locales de nuestro territorio en el primer pleno tras su toma de posesión a mediados de junio.

Hacer las paces con las frustraciones

Hay quien no entiende el espíritu crítico. Tal vez influenciados por los programas televisivos que se basan en despellejar al prójimo, piensan que ser crítico que se limita a maldecir de los demás. Nada más lejos de la realidad en el caso de los periodistas que me acompañan en esta publicación, ya que para nosotros, además de informar, consideramos una obligación analizar, evaluar y proponerse entender la forma en que mejor nos organizamos como sociedad, buscando la verdad a partir de poner en cuestión opiniones o actuaciones que en la vida cotidiana suelen aceptarse como verdaderas. Si no desarrollamos un sentido crítico es que renunciamos a hacerlo mejor. De momento, yo lo escribo porque es un modo de hacer las paces con mis frustraciones, con lo que observo que no va bien. Porque queda escribirlo si después de tanto alzarte nada alcanzaste. Pero mejor lo dice Luis Cernuda en el final de su poema Para estar contigo:

No digas que no esperabas
Todo ello en el principio
Y acepta, como si iguales
Lo esperado y lo vivido.

lero
Vila

El fracàs de la negociació per formar govern que ens portarà, si no passa alguna cosa impredictible, a unes noves eleccions, ha servit perquè uns quants ens hàgim passat bona part del mes d'agost especulant sobre la desgràcia endèmica que sembla afectar l'esquerra del país. El temps tòrrid i l'absència de preocupacions més immediates convidava a perdre el temps intentant explicar allò inexplicable. Som la ciutadania, disposada a fer volar coloms. Els electes són els que cacen els coloms. I si cal, se'ls mengen.

Jesús Vila
periodista y escritor

Nois, pleguem tots. En filera Índia... i cap a casa

No serà estrany que si el novembre hi ha noves eleccions generals, el PSOE tregui uns quants diputats més dels que té ara, i Podemos i les múltiples confluències que li donen prestància, uns quants diputats menys. Això pel que fa a l'esquerra, mentre que a la dreta tampoc ens hauria de sorprendre que el PP tregui uns quants diputats més que aconsegueixi esgarrapar dels seus competidors directes, Ciudadanos y Vox. No és imaginable allò que tant ens temíem l'abril passat: que les tres dretes tinguessin marge suficient per governar coalitzades, encara que no hi ha impossibles en aquesta cosa tan líquida com és la democràcia representativa i més en un país com el nostre, tan sobreexcitat.

De complir-se aquests vaticinis, bastant generalitzats per altra banda, el que resulta evident és que la tan proclamada mort del bipartidisme no és tan irreversible. Els partits tradicionals no solament van resistir l'empenta dels nous partits en el seu pitjor moment sinó que van camí de recuperar bona part del crèdit perdut. Què està fallant quan es produeix un fenomen que semblava del tot impossible després del sorprenent esclat de Podemos y Ciudadanos? Que els partits tradicionals han après les lliçons i s'han regenerat, o que els nous partits han estat un fracàs estrepitós?

Resultats insospitats

Pel que fa a les eleccions municipals, el que s'ha pogut observar a la comarca —i a fora: com per exemple Barcelona— és que, a rebuf de l'èxit de la moció de censura, el govern de prestigi de Sánchez i unes poques mesures socials de relleu, el PSC va aconseguir algunes majories absolutes o resultats insospitats només unes quantes setmanes enrere, en detriment d'aquella altra esquerra que havia donat la sorpresa quatre anys abans. (Allà on hi havia hagut sorpresa... que no va ser pas a tot arreu). Què va passar, doncs, a les municipals? Que els veïns voten la marca més enllà del que passa al seu municipi? Que es vota per inèrcia? Que la majoria està contenta amb la manera com és governada municipalment? O potser és que els nous partits no han sabut crear organització a les ciutats i pobles? O potser és que dels nous partits l'única cosa que ha mantingut l'estructura són els vells partits d'una esquerra que s'ha dit transformadora però que no s'ha sabut transformar ni a ella mateixa...

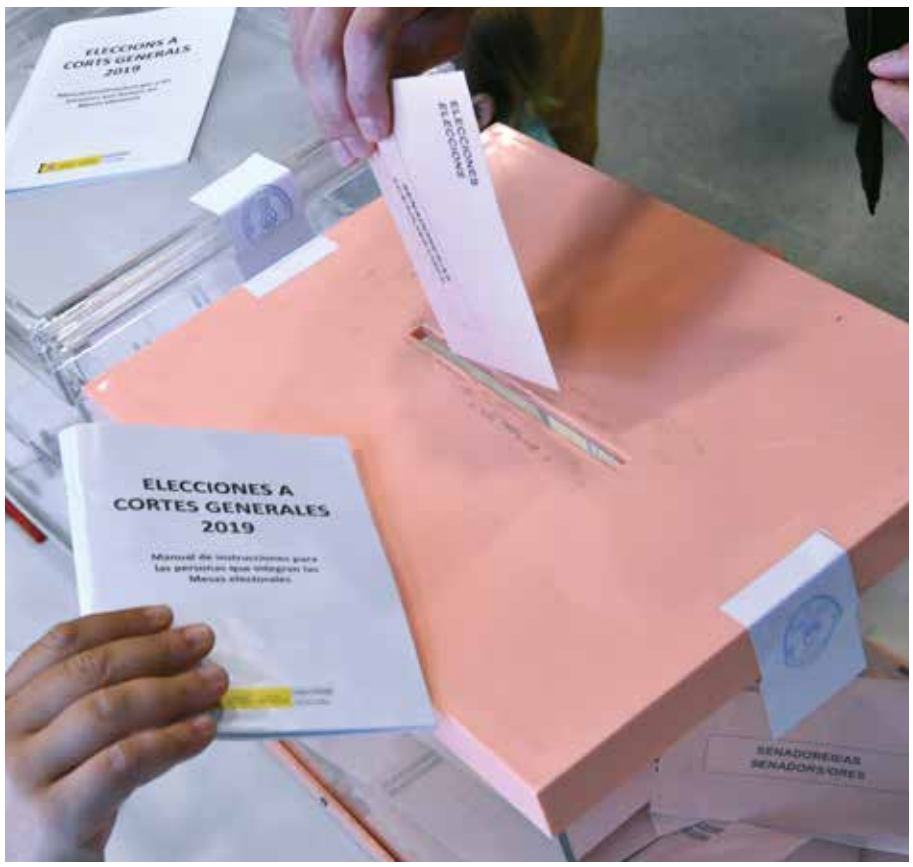

L'AMENAÇA DE REPETICIÓ ELECTORAL PLANEJA SOBRE L'AMBIENT | ARXIU

El run run polític no ha parat aquest agost per culpa del carreró sense sortida en el qual ens han instal·lat el PSOE i Podemos i, en uns quants municipis de la comarca —que jo conegui— alguns han estat reflexionant en veu alta sobre què està passant perquè continuïn produint-se majories absolutes en ajuntaments que fa dècades que no han canviat de color.

Vaig ser testimoni directe d'una d'aquestes converses amb una cervesa a la mà i he de dir que vaig sortir més pessimista del que havia entrat.

No hi ha una alternativa solvent

L'anàlisi d'una de les parts en litigi era que si s'han renovat moltes majories absolutes no és perquè els veïns considerin que els que manen són extraordinaris sinó perquè no hi ha una alternativa que entusiasmi i en la qual sigui possible confiar. El titular d'aquesta anàlisi proposava treballar en aquesta direcció sense perdre un minut, sobre la base d'una candidatura solvent, prestigiada, arrelada sobre la societat civil que representen les entitats més actives del municipi en qüestió i al marge de les batusses polítiques dels partits de l'esquerra tradicional. Al marge: no pas en contra, insistia. Només fa falta muntar un equip que cregui en les possibilitats de guanyar, articular una organització en xarxa i suficientment activa, amb una discussió plural de base, capaç de superar la retòrica dels partits, sense cap vocació de reemplaçar-los i posar-se a treballar amb una perspectiva de quatre anys.

Resultava imprescindible l'entusiasme, la capacitat organitzativa i la voluntat de presència activa en els esdeveniments més importants de ciutat. Creure en les pròpies possibilitats, transmetre un missatge positiu i aglutinador i amb l'empatia suficient per defugir l'enfrontament, resultava imprescindible, per què el més important ara —explicava l'analista vocacional— és engrescar la ciutadania: ja arribarà l'hora de fer el programa i guanyar les eleccions.

Divisió de l'esquerra?

El receptor del missatge, que podia ser un perfecte candidat a participar d'un futur lideratge en un tal projecte s'ho mirava de biaix i només va fer un comentari final: "No seré pas jo un instrument de divisió de l'esquerra al meu municipi".

Em vaig quedar bocabadat. I l'analista, una mica també. No podria assegurar si considerava que s'havia explicat malament o si era que l'interlocutor mantenia els prejudicis de les esquerres messiàniques que ens han portat fins aquí. Jo sí que en vaig treure una conclusió un punt lamentable: fins que no se'n vagin a casa tots plegats i n'hi hagi de nous, estem ben fotuts.

I jo el primer, clar.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Una insólita protesta lleva de cráneo al Ayuntamiento de L'Hospitalet. Los vecinos están que trinan porque les están cortando los escasos árboles con los que convivían en sus densificadas calles, muchos de ellos plantados en la era del primer alcalde socialista, Ignacio Pujana, y por lo tanto, con hasta 4 décadas de vida. Los responsables del arbicidio alegan un fallo de comunicación, porque plantarán otros, naturalmente más pequeños. Los activistas deberían contactar con la baronesa Tita Cervera para que se encadenara a un árbol como hizo hace 12 años con los del madrileño Paseo del Prado y los salvó. Es una idea.

SOS de los árboles de L'Hospitalet a la baronesa Thyssen

ALUMNOS DE MUCHOS CENTROS DE ENSEÑANZA DE LA COMARCA, COMO LOS DE TORRELLES (EN LA IMAGEN) CELEBRARON EL 27 DE SEPTIEMBRE ACTOS ANTE SUS AYUNTAMIENTOS PARA QUE LOS MAYORES Y, SOBRE TODO, LOS POLÍTICOS, TOMEN CONCIENCIA Y NO SOLO PIENSEN EN LAS PRÓXIMAS ELECCIONES, SINO EN EL LEGADO QUE VAN A DEJAR A SUS HIJOS Y NIETOS. A LA DERECHA, TITA CERVERA ENCADENADA A UN ÁRBOL DEL PASEO DEL PRADO | BCN CONTENT FACTORY Y ARCHIVO

A mi tía Antonia Hermosilla le gustaba abrazar árboles. No era una hippie, sino una señora de 70 años que aseguraba sentir un gran bienestar después de estar un rato abrazada a un árbol del barrio de Can Vidalet, en Esplugues, donde vivía. No hace falta ser un na'vi, habitante del planeta Pandora de la película Avatar para saber que conectarse de esa forma con la naturaleza nos altera para bien nuestra estabilidad emocional. Matthew Silverstone, en su libro Blinded by Science, explica algunos de los beneficios que otorgan los árboles en las enfermedades mentales, el Trastorno de Hiperactividad por Déficit Atencional (ADHD en inglés), los niveles de concentración, el tiempo de reacción y la depresión. Pero aún sin padecer esas patologías, abrazar a un árbol nos ayuda incluso a aliviar dolores de cabeza, como le ocurría a mi tía Antonia

El pensamiento perennalista se basa en lo inmutable, la verdad que comparten las grandes tradiciones religiosas; lo que es único, universal y recordado por los diferentes santos, místicos, filósofos y sabios cuyas reflexiones y experiencias han ido confirmando, a lo largo de la historia, la unidad trascendente de todas las creencias de la humanidad. Hoy en día, el perennalismo comporta ser ecologista profundo, una suerte de Jake Sully, el marine protagonista de Avatar, aquella película de James Cameron que nos hizo reflexionar sobre si tenemos un cuerpo o somos un cuerpo, y nuestra pertenencia a la naturaleza, en extremo olvidado porque habitamos esos constructos humanos que se llaman ciudades.

¿Debemos con sentirlo?

Nadie que haya visto Avatar considera que fuera necesaria la destrucción del árbol sagrado de los na'vi, ni disfrutó al ver colapsar la principal fuente de vida de Pandora, un planeta modelo de paraíso en el que se manifiesta la teoría de Gaia de que la Tierra es un organismo donde reina la armonía y el equilibrio entre todos los seres que la habitan, sean vegetales o animales. La paradoja de la película es que los hombres son los inhumanos y los alienígenas los humanos. Como ocurre ahora con la inhumanidad de los mayores y la humanidad de nuestros jóvenes, que se nos antojaban alienígenas, pero que nos han hecho mirar nuestro mundo a través de sus ojos, sentir su rabia.

Muchos somos los que nos agarramos a esa energía para poner de manifiesto la necesidad de cambio. Un cambio real, urgente y decidido hacia la creación de una sociedad sana, igualitaria y en armonía con nuestro entorno. Y debemos empezar por nuestros barrios, ciudades y pueblos, porque la realidad es que estamos en proceso de autodestrucción.

Para la historia queda la mítica lucha de la baronesa Thyssen en 2007 cuando decidió encadenarse a un platanero del Paseo del Prado de Madrid para simbolizar su oposición a la tala. Con su actitud, Tita Cervera salvó todos los árboles de la Castellana frente al intento de un arquitecto portugués que iba a quitar el tráfico que había en medio de esa vía y ponerlo en los laterales. Para evitar que los árboles desaparecieran, ella se encadenó a uno. Y las autoridades, encabezadas entonces por el alcalde Alberto Ruiz Gallardón, le hicieron caso.

Exaltación de lo lejano

El concepto de naturaleza ha cambiado en el siglo XXI, al ser percibida como lejana, en el Montseny o Amazonas, cuando todos los expertos señalan que naturaleza también hay en tu pueblo y en tu calle. Hemos de aspirar a que las ciudades sean habitables, porque la naturaleza no solo se encuentra en la sabana africana o en esas extraordinarias imágenes del National Geographic o la BBC. Tenemos una visión televisiva y exaltamos lo lejano, como le ha ocurrido a la organización juvenil del PSC de L'Hospitalet, que en medio de la cruzada por los árboles en esa ciudad han enviado a las redes sociales un mensaje de preocupación por los incendios del Amazonas sin decir ni pío de las talas cercanas.

El último pleno del Ayuntamiento de L'Hospitalet aprobó una moción conjunta de apoyo a la huelga mundial por el clima del 27 de septiembre. En el texto se dice que se creará una mesa por el clima en esa ciudad, que se decreta la emergencia climática y que se va a elaborar un plan local de lucha contra el cambio climático, además de peticiones a la Generalitat y al Gobierno central para que cumplan sus obligaciones ambientales.

Está claro que con esas buenas intenciones, el ayuntamiento hospitalense deberá esmerarse en su comunicación, al menos en el caso de la tala y sustitución de los árboles de la ciudad. Porque cualquier día aparece Tita Cervera y monta un quilombo mediático.

lero
Vila

A ningú li podrà estranyar que 43 anys després de l'aprovació del Pla General Metropolità de Barcelona (PGM) l'any 1976, s'hagin iniciat els treballs per ordenar el territori metropolità amb un nou Pla Director (PDU) que ha començat el seu recorregut per tot l'àmbit amb una crida a la participació. L'esforç ingent de tots els que han participat en la seva elaboració, no evita però, una certa sensació d'escepticisme sobre la seva plasmació pràctica. Una mena de dejà vu urbanístic.

Jesús Vila
periodista y escritor

El nou PDU: cants de sirena que no engalipen

I és que, allò que va ser el Pla General Metropolità del 76, que naixia enmig de la lluita per l'adveniment de la democràcia i que obria grans expectatives d'ordenació urbana supramunicipal després dels caòtics anys del desenvolupament franquista, ha sofert en aquests 40 anys llargs de vigència més de 1.200 modificacions que l'han convertit en una caricatura del que estava previst sobre el paper. I és que el paper ho aguanta tot, com se sap. D'aquí que, el que serà el nou PDU, obri tantes expectatives com dubtes.

De les expectatives parla sobradament l'excel·lent —i caríssima— exposició que ha estat aquests dies exposada al Centre Cívic del Mas Lluí a Sant Feliu de Llobregat i que després ha de recórrer tot el territori metropolità, des del Prat, fins a la mateixa Barcelona, passant per Cerdanyola i Badalona on, amb els cinc àmbits territorials amb que s'ha dividit el projecte d'explicació pública i crida a la participació ciutadana, s'espera completar el compromís per donar-lo a conèixer i recollir les inquietuds generals.

Fixar les línies mestres de l'urbanisme metropolità

Com el pla del 76, aquest nou instrument de planificació aspira a fixar les línies mestres del desenvolupament harmònic, afegint molts dels aspectes que resulten cabdals en ple segle XXI per garantir la qualitat de vida de la ciutadania: les xarxes d'infraestructures, el mosaic agroforestal o l'estructura socioeconòmica del territori. I, com el Pla del 76, no preveu normatives coercitives que limitin l'autonomia municipal en tot allò que no respecti les essències del mateix pla, perquè l'objectiu és molt benvolent: fixar criteris de solidaritat entre municipis per coordinar la planificació global i fer més racional el creixement urbà.

UNA IMATGE DE LA MOSTRA 'METRÒPOLIS DE CIUTATS: REPENSAR L'URBANISME METROPOLITÀ' | ARXIU

És a dir: dibuixa un model interessant, molt ben estudiat i complet, però deixa en mans dels municipis respectius l'oportunitat de ser més o menys solidaris amb el seu propi territori i l'entorn, i no limita el creixement urbà sinó que es limita a racionalitzar-lo.

Hem escoltat moltes vegades que una de les característiques de l'anacrònic desenvolupament urbanístic del franquisme a la nostra zona va consistir en una planificació caòtica i especulativa per donar resposta als allaus migratoris de mà d'obra bàsicament industrial. El Pla del 76 buscava, per tant, planificar racionalment el territori i esmenar la saturació urbana, però permetia que els ajuntaments modifiquessin a criteri el planejament, amb aprovacions de l'autoritat urbanística sense gaires traves. Una dada il·lustrativa al respecte. Entre el 1981 i el 2018 —és a dir des de pràcticament l'adveniment de la democràcia municipal (1979) fins ara—, la població de l'àrea metropolitana que aplega els 36 municipis del PDU va créixer un 3%, mentre que l'ocupació del sol ho va fer un 45%. La majoria de les modificacions que va rebre el pla, més del 50%, es van produir no en els primers anys quan els ajuntaments necessitaven iniciar la racionalització urbana dels seus termes, sinó entre 2003 i 2009, quan la fam de sòl edificable va impulsar tantes requalificacions com calien.

Desconfiança

És a dir, benvingut sigui el PDU, però no ens podem estar de desconfiar seriosament de la seva utilitat real. I hi ha diverses raons. La primera, que els que aprovaran el PDU seran els mateixos, si fa no fa, que han modificat 1.200 vegades el Pla del 76. La segona, que si alguna vegada hi torna a haver amenaces semblants a les del magnat Adelson, que es volia carregar tot el Parc Agrari per instal·lar-hi casinos i hotels, no tenim cap garantia que aparegui una resistència institucional efectiva, més aviat al contrari. La tercera, que un projecte tan incomprensible i indefensable com el PDU Granvia a l'Hospitalet, que es carrega totes les tesis del projecte que ara es presenta, o la intensificació del creixement urbà de Viladecans, per posar només un parell d'exemples, són molt ben vistos pels que han d'aplicar el nou PDU. La quarta, que l'actual director de serveis d'Urbanisme de la UAB i un dels màxims exponents del nou PDU, va declarar l'any 2018 que l'operació immobiliària que l'Ajuntament de l'Hospitalet projecta en la darrera zona no ocupada del terme municipal on estan previstos, entre altres edificacions, 26 gratacels, representa "intentar estirar l'èxit de la Plaça Europa fins al riu. Intenta generar un nou centre econòmic i d'oficines al final del municipi".

I ja ni parlem de la fràgil posició del Pla i dels que el defensen, respecte de qüestions que a hores d'ara haurien de resultar sagrades, com ho és l'oposició a la quarta pista de l'aeroport o la política d'habitatge assequible. En aquest punt, l'única qüestió que es contempla és l'alliberament de més sol urbà per construir, quan el que caldria és una política d'esponjament del territori saturat i la reserva dels espais lliures recuperats per construir habitatge social.

De manera que no ens oblidéssim pas de qui inspira el Pla i qui el portarà a terme. Per respectar-lo, o com es va fer amb el del 76, per vulnerar-lo tant com convingui. O sigui, que els cants de sirena ja no ens engalipen.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Predicar donde has nacido es muy difícil. Incontables son los ejemplos de ciudadanas que destacaron allende sus pueblos y que no fueron tenidas en cuenta entre los suyos. La expresión que titula estas líneas tiene un innegable contenido religioso, pues fue Jesús quien la dijo. Después prepararse durante 40 días en el desierto, regresó a la sinagoga. Los asistentes, que lo conocían desde niño, interpretaron sus palabras como herejía e intentaron arrojarle por un despeñadero. Jesús escapó y empezó a predicar y a sanar enfermos. Y siempre fue escuchado y respetado.

Nadie es profeta en su tierra

"De cierto os digo que ningún profeta es aceptado en su propia tierra" (Lucas 4:24). De acuerdo con la lógica de las palabras de Jesús, al igual que en la antigüedad ocurría con los profetas, sigue siendo harto difícil hoy en día el reconocimiento del talento entre vecinas si no media el éxito fuera del lugar de origen. De ahí que muchas hayan emprendido su carrera fuera de su lugar de origen. Pero una vez alcanzada una buena reputación, suele ocurrir que tampoco es reconocida entre sus paisanas. Un claro ejemplo lo tenemos en la gran dama del teatro español y natural del hospitalense barrio de Santa Eulalia, la laureada y nunca reconocida en L'Hospitalet, Núria Espert.

La actriz de teatro, cine y ópera que también ha dirigido, nació el 11 de julio de 1935, un año antes de que estallara la guerra civil española. Sus padres se habían conocido en un grupo de teatro y transmitieron esa afición a su hija. Desde muy pequeña, comenzó a actuar en un grupo de su barrio. Con doce años, debutó en el escenario y a los 13 ya notó que el arte escénico se apoderó de ella, tal y como recordaba en su discurso al recoger el Premio Princesa de Asturias 2016 de las Artes. El teatro convirtió a Núria Espert en otra persona: "apasionada, ambiciosa", tan entregada que consiguió que no pudiera ser ella misma más que en el escenario.

En sus propias palabras: "El teatro me eligió. Al principio suavemente, pero en tres, cuatro años se había convertido en dueño absoluto de mi vida, de mis deseos, de mis sueños. Cada vez con más fuerza, con más exigencia. Hizo de mí una persona apasionada, ambiciosa, tan entregada que consiguió que yo no pudiera ser yo misma más que en el escenario, más que transformada en otra persona, no un personaje, una persona. Esas transformaciones no son nunca placenteras. Mi dueño es muy duro; me he lastimado muchísimas veces tratando de servirle. Aún lo intento. Pero él nunca dice basta, para, ya basta...".

LA LAUREADA NÚRIA ESPERT HA RECIBIDO TODOS LOS PREMIOS POSIBLES DE LAS ARTES MENOS EL RECONOCIMIENTO DE SU CIUDAD NATAL, L'HOSPITALET. PERO EN ENERO SE PODRÍA ENMENDAR PORQUE ACTUARÁ TODO EL MES EN EL TEATRO ROMEA, DE BARCELONA, CON EL 'ROMANCERO DE LORCA'. EN LA IMAGEN, ESPERT RECIBIENDO EL PRINCESA DE ASTURIAS DE LAS ARTES EN 2016

Inasequible al desaliento

Tan apoderada está Núria Espert por su dueño, que con 84 años de edad sigue recorriendo los escenarios, ahora con el *Romancero gitano*, de su amado Federico García Lorca, bajo la dirección de Lluís Pasqual. Una obra en la que ella sola llena la escena durante 60 minutos y con la que está recorriendo media España. Tanto en el libro como en la representación, se evoca las raíces de Lorca, el amor a su tierra, su pasión, la tradición, la cultura, la historia, la literatura y la religión. Son poemas de temática romántica cargados de populismo y folklore, de sensualidad, pero también de frustración, tragedia y muerte.

Afortunadamente, del 8 al 26 de enero próximo, podremos disfrutar de Núria Espert y de Lorca en el Teatro Romea de Barcelona para sumergirnos en esa "atmósfera misteriosa de muerte" ligada casi siempre a alguna forma de violencia, cargada de simbolismo y metáfora. Porque la pena andaluza es la figura central de este Romancero y está personificada en los gitanos, auténticos protagonistas de la Andalucía lorquiana, arquetipos de la libertad y la pasión, de lo mítico y lo trágico. Y Espert los encarna como el alma profunda de Andalucía. Porque los romances lorquianos son, además, ejemplos de convivencia entre elementos tradicionales o cultos y populares. Con esos mimbres, Espert y Pasqual logran una síntesis del mundo clásico y el moderno, entre todos los elementos históricos que convergen en Andalucía: los romanos, los árabes y los gitanos.

Núria Espert, además del Princesa de Asturias, tiene el Premio Valle-Inclán de Teatro (2010), el Nacional (1984) y cuatro premios Max. También es doctora "honoris causa" por las universidades Internacional Menéndez Pelayo y Complutense, caballero de la Orden de las Artes y las Letras de Francia y Comendadora de la República de Italia, y atesora más de una docena de otros premios más, como la Cruz de San Jordi de la Generalitat de Cataluña. Pero nunca ha tenido ningún reconocimiento de su ciudad natal, L'Hospitalet. Que Núria Espert esté el mes de enero en Barcelona es una oportunidad de oro para que su ciudad le rinda el homenaje que le debe.

Nexo entre clasicismo y modernidad

El acta del jurado de los Premios Princesa de Asturias señaló a nuestra gran dama del teatro como un nexo, por un lado, entre el clasicismo y la modernidad, y por el otro entre el catalán y el español. Y desde el escenario del Teatro Campoamor de Oviedo, predicó con su palabra, al recitar en carne viva dos monólogos de Lorca y Shakespeare, "ambos clásicos y ambos contemporáneos", el primero recitado en su original castellano y el del Rey Lear en su traducción catalana. El auditorio enmudeció emocionado y rompió a aplaudir cuando la Espert interpretó el monólogo del tercer acto de "Doña Rosita la soltera", de Federico García Lorca.

Rosita tiene 45 años y habla por primera vez ante su tía y su ama de lo que ha sido su espera durante 30 años, esperando la vuelta de su primo, de quien estaba enamorada y comprometida para casarse. "La esperanza me ronda, me persigue, me muerde como un lobo moribundo que apretara sus dientes por última vez". Y Espert finalizó su intervención en Oviedo recitando en catalán unas palabras de *El rey Lear*, de Shakespeare. Son sus últimas palabras cuerdas antes de elegir la locura como única posibilidad de soportar el dolor. Habla de los desamparados que viven día a día esa situación invivible en la que él se encuentra. Confiesa que nunca antes se ha preocupado antes:

"Pobres desamparats, on sigui que us trobeu,
Vosaltres que heu de soportar els embats
D'aquest temporal ferotge,
¿com us defensaran d'un temps així
Els vostres caps desprotegits,
Els vostres ventres famolencs
O la vostra roba plena de forats?
Que poc m'ha preocupat, fins ara, tot això!".

lero
Vila

És previsible que el dilluns 25 de novembre, quan se celebra el Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència Contra les Dones, tots els ajuntaments de la comarca organitzin alguna activitat per denunciar aquesta xacra i per promoure polítiques que contribueixin a erradicar-la. De fet, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat ja es va avançar en el Ple del 23 d'octubre, aprovant una declaració institucional consensuada amb els grups de dones i la coordinadora d'entitats de l'Espai de Ciutadania.

Jesús Vila
periodista y escritor

"Sepulcres blanquejats"

És normal que així sigui perquè totes aquestes qüestions de gènere són urgents, punyents i sobretot, ocupen l'àmbit del políticament correcte que tan bé acostumen a cultivar els nostres polítics.

Qualsevol cosa que es faci per recordar la discriminació en molts aspectes que pateix la meitat de la població, especialment de les societats més precàries però també de la nostra, treballa a favor del progrés i de la justícia, i si es posa l'accent sobre la violència que pateixen les dones, també d'una manera especial sobre la dignitat, el respecte i la justícia. Però cal ser coherents, perquè resulta molt contradictori fer crides per conscienciar a la població que cal eliminar la violència envers les dones i permetre —autoritzar és la paraula— missatges que la fomenten.

La declaració institucional explica que estem davant "un sistema de violència patriarcal que s'alimenta del silenci i la passivitat de gran part de la societat i de les administracions públiques". No sé si l'Ajuntament que ha pres la iniciativa d'aprovar aquesta declaració s'inclou entre les administracions que practiquen silenci i passivitat però semblaria que, paradoxalment sí, com explicaré a continuació.

Ja sé que hi ha molta polèmica sobre l'exercici lliure de la prostitució però aquest és un article d'opinió i tinc tot el dret a exposar la meva que sé que és coincident amb la de molts altres. I la meva és que el foment de la prostitució és avui una de les formes encobertes de més manifesta violència contra les dones.

L'antiga autovia de Castelldefels, amb altres noms el camí d'entrada habitual a Barcelona venint de l'aeroport és, sens dubte, un dels millors aparadors per als que visiten la ciutat i no resulta cap sorpresa que allà es mantingui un anunci, —a l'alçada de la vista dels milers de vehicles que entren a la ciutat— de "la millor agència de putes de Barcelona" tal com es pot llegir a la seva web. Un bordell fundat a la ciutat comtal "*marca de puterío honesta, transparente, responsable y cachonda, cuya ironía en la comunicación es una de nuestras seña de identidad*", com també expliquen. I per què no hi hagi dubtes que tot plegat és molt legal i apanyat, avisen que divulguen "*el concepto de una prostitución ética, voluntaria y promoviendo prácticas legales y honestas en el mercado del sexo*". Per això "*sólo estamos chicas que hemos elegido de forma voluntaria practicar la profesión más antigua del mundo. Somos mujeres libres y sin ataduras morales que cuando estamos aquí nos sentimos como en casa y hacen que nos sintamos personas antes que putas*". És a dir, una cosa perfectament comprensible, perquè exercir aquesta professió dignifica el mateix que treballar de qualsevol altra cosa, com és evident. Per això mateix, segur que trobaríem molts pares satisfets que les seves filles exercissin aquesta professió de "dones lliures i sense lligams morals que se senten com a casa quan estan al bordell i que els que compren el seu cos fan que se sentin persones abans que putes". Tot plegat, carregat d'enormes dosis de sentit comú.

L'ANUNCI DE LA POLÈMICA, UBICAT A L'HOSPITALET.

Publicitat encoberta

El tema no hi cabria en aquesta plana si no fos perquè aquest cas concret està situat en el terme municipal de l'Hospitalet, on l'alcaldessa s'ha mostrat sempre molt feminista i molt sensible a la violència exercida contra les dones. I com que no m'he passejat minuciosament per la resta de la comarca no en puc posar més exemples, però no els descarto, perquè una cosa són les gesticulacions i una altra de ben diferent la coherència en els missatges.

L'Ajuntament de l'Hospitalet disposa d'una ordenança que regula la publicitat exterior. I tot i que no he trobat xifres recents, sé de bona tinta que, per una colla de conceptes indefinits en aquest apartat, l'Ajuntament cobra a l'any més de dos milions d'euros. Que aquest anunci —i un altre d'una sala de festes de contingut sexual que està al seu costat— ha estat motiu de controvèrsia ho demostra el fet que l'any 2016, els organitzadors del Mobile World Congress van exigir la retirada d'aquests anuncis de reclam de cases de cites i espectacles pornogràfics en viu que es trobessin a les zones on transitarien els assistents al Congrés. I... ho van aconseguir perquè el Mobile és molt Mobile i l'alcaldessa Marín n'és ben conscient. Només que quan va acabar el certamen, els anuncis van tornar a lloc... i fins avui.

No acostumem a comunicar-nos els temes que fem servir els veïns d'aquestes dues pàgines que teniu a les mans però ves per on, l'amic Valero comença el seu article citant l'Evangeli de Marc i aquell "ningú es profeta a la seva terra" i jo el vull tancar amb l'Evangeli de Mateu, quan referint-se a la hipocresia d'escribes i fariseus els va comparar amb sepulcres blanquejats. És el que té la hipocresia social: es defensa una cosa, al carrer, amb les feministes i la gent de mirada franca, però es permet allò que tants han criticat des de fa dècades: la publicitat encoberta de la prostitució i la violència silenciosa que intervé en uns intercanvis estigmatitzats per la indignitat del mercadeig.

Potser estaria bé que l'Ajuntament de l'Hospitalet i la seva alcaldessa celebressin el 25 de novembre no només fent declaracions institucionals —en les que es demana que "la sensibilització i la conscienciació sobre les violències masclistes sigui una prioritat en les actuacions de les administracions públiques, amb dotació pressupostària suficient; que l'educació afectiva i sexual amb perspectiva de gènere s'inclogui en els plans formatius de tots els àmbits educatius; i que es reivindiqui la tasca que han realitzat històricament, i que continuen fent, els moviments feministes i els grups de dones"—, sinó prohibint per sempre més els anuncis de l'estil que s'esmenta en aquest escrit, en tot el seu terme municipal.

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Los últimos editores son un modo de entender la vida, un compromiso con la defensa de la diversidad, del pluralismo. Un intento de abrir nuevos caminos ante la elevada concentración de poderes en la era del enfrentamiento que nos ha tocado vivir. Para mí el periodismo y la edición no es solo un trabajo, una profesión, sino una forma de vida, la más divertida para seguir siendo pobre. Lo entiendo de manera adversativa e insumisa ante cualquier poder. Es un enorme orgullo y también una gran responsabilidad que practico desde una perspectiva "glocal", universal y tolerante que trabaja localmente.

Ni el bien hace ruido ni el ruido hace bien

Veo venir miles de coches en dirección contraria y no me aparto. Los editores son como los farmacéuticos del conocimiento y la libertad. En estas mismas páginas he defendido que los editores no son empresarios comunes, ya que tienen una función social determinante, un papel importante en el buen funcionamiento de la sociedad, al procurar la transmisión de la información y el ejercicio del control del poder público. Un editor, por definición, es adalid de la libertad de información y de expresión y, por lo tanto, un firme defensor de la libertad de prensa concebida en el sentido amplio, como pieza fundamental de nuestra sociedad y de la democracia. Por lo tanto, la edición no es un negocio cualquiera que se rige por la contabilidad del debe y del haber, porque se trata de una actividad en la que se manejan intangibles, esa función social más allá de deberse exclusivamente a sus clientes naturales, los lectores y anunciantes, y que traspasa de forma transversal a toda la sociedad en la búsqueda del bien común.

Lo que hacen los editores de publicaciones periódicas como El Llobregat y sus ediciones especiales Anuari, Estiu al Baix y la titánica obra *Els de dalt del Baix*, todo de distribución gratuita, tiene un mérito enorme. Máxime, en una época en la que resulta muy difícil cumplir los objetivos de servicio público del periodismo, por la elevada concentración de poder político en pocas manos. Y ya se sabe que el poder siempre castiga a los versos libres. Pero las lideresas que someten a la inanición a los críticos carecen de la verdadera madera del liderazgo. La actitud que define a todo buen líder es que no debe ordenar, sino inspirar; convencer, no vencer. Los dirigentes de nuestros pueblos y ciudades tienen que compartir esa pasión por el cambio y entender que ser crítico es el último acto de optimismo en democracia.

Dos elementos, pasión y cambio, sin los cuales no se entendería la sociedad actual, abocada no a la cuarta revolución industrial, sino en la antesala de la quinta revolución humanista. Un escenario para el que necesitamos otras políticas, otro liderazgo y un debate completo y sereno. El cambio está teniendo lugar y en nuestras manos está implementar una estrategia a todos los niveles que nos permita aprovecharlo al máximo. Nos encontramos ante el mayor desafío socioeconómico de la historia.

Reivindicar el ideal olímpico

Nuestros representantes políticos municipales, comarcales, metropolitanos y provinciales, que lo son al emanar del voto local, deberían llevar el trabajo en la cabeza y la gente en el corazón. Tendrían que ser conscientes de que deben cambiar las cosas de manera continuada. Me permito sugerir a nuestros políticos actuales y a los futuros, así como a los responsables de entidades cívicas y asociaciones de todo tipo, que tengan muy presentes los valores olímicos que se hunden en la cuna helénica de nuestra cultura: el esfuerzo continuado; el deseo de superación; el compromiso hasta el final; la aceptación de que, además de éxitos, también hay fracasos; el juego limpio; el autocontrol y el compañerismo.

Un ideal olímpico que sacó en 1992 lo mejor de nosotros gracias al consenso. Podemos llamarle empatía institucional, un bien tan preciado como escaso en estos tiempos de calentamiento no solo ambiental, sino también social y psicológico. Un desorden en todos los órdenes que requiere en ocasiones el silencio que evita problemas; problemas que muchas veces los resuelve una simple sonrisa, la colaboración empática. Porque ni el bien hace ruido ni el ruido hace bien. La motivación que proviene del sentimiento de ser útil a los demás es la más fuerte de las motivaciones y la más duradera.

L'HOSPITALET HA ACOGIDO EN EL RECINTO FERIAL DE GRAN VÍA LA EDICIÓN MÁS EXITOSA DEL CONGRESO SOBRE CIUDADES INTELIGENTES. EN ESTE ARTÍCULO, EL AUTOR REALIZA UN CANTO DE ESPERANZA A QUE EL CAMBIO INTELIGENTE EMPIECE POR NOSOTROS MISMOS, EN ESPECIAL ENTRE NUESTROS DIRIGENTES LOCALES

Capitalismo de vigilancia

Nos encontramos en un momento en el que la legitimidad del sistema está en juego y hemos de contribuir a su sostenimiento. Nadie se escapará de estos desafíos. De hecho, estamos viviendo ya una nueva era. Hay que poner especial atención en las innovaciones tecnológicas, que cada vez van a ser más rápidas y más disruptivas, con un ojo en la robotización y otro en la inteligencia artificial, que alterarán los equilibrios del mercado laboral de manera súbita y profunda. La educación y la formación continuada van a ser la clave del progreso personal y social.

Tendremos que ser vigilantes ante las tecnologías digitales que amenazan la privacidad de las personas en esta nueva modalidad del capitalismo de vigilancia, de la acumulación de datos sobre nosotros mismos de las compañías del acrónimo GAFAM (Google, Apple, Facebook, Amazon y Microsoft), así como la seguridad de las empresas y de los gobiernos frente a los hackers y las campañas de desinformación, que son las nuevas guerras en un contexto en el que el mapa geopolítico y geoeconómico global está sometido a un proceso de cambio convulso.

Afortunadamente, la mentalidad de los jóvenes es cada vez más abierta respecto a los empleos que están dispuestos a realizar y los países donde vivir. En general, las nuevas generaciones muestran valores y comportamientos muy distintos a las anteriores. Combinan un mayor individualismo en el ámbito laboral con un compromiso social más intenso, en una era en la que cada vez está más extendida la conciencia de preservar el medio ambiente y la sostenibilidad del planeta. La emergencia demográfica empieza a notarse, con el descenso de la natalidad y el envejecimiento acelerado de la población. Y especialmente en nuestro territorio debemos vigilar que la desigualdad en la distribución de la renta y la riqueza no amenacen nuestro orden social. Les deseo lo mejor en las postrimerías del año y que 2020 sea tan redondo como su grafía.

lero
Vila

Aunque el CIS de la era Tezanos está siendo muy controvertido porque acierta como una escopeta de feria, sigue siendo uno de los instrumentos más útiles para medir el pulso de la opinión pública sobre los problemas que nos afectan. Desde abril, y no es por casualidad, claro, la corrupción y la economía en general, -excluyendo el paro, que sigue siendo el problema número uno- han quedado desplazados del segundo lugar por "los políticos". Suele ser un tema recurrente, sobre todo cuando están permanentemente en el escaparate mostrando sus intransigencias y sus incapacidades.

Jesús Vila
periodista y escritor

Lo que es de todos y lo que es de nadie

Que nos hagan votar muchas veces, sobre todo cuando no paramos de ir a votar con la pinza en la nariz como es el caso de las generales, atosiga, pero que no nos llamen a votar en las autonómicas cuando resulta imposible el bochorno del desgobierno, todavía encrespa más y alarma en demasía. Que ahora la clase política sea el segundo problema del país no hace más que reflejar una realidad que no es nueva. No nos gustan, en general, los políticos que tenemos y debiéramos preguntarnos por qué. Como es tradicional, cada ciudadano debe tener una razón particular e intransferible, pero debe haber una razón más o menos universal que concite tales aversiones globales y yo diría que esta tiene mucho que ver con la falta de reconocimiento de la profesión. Y es que cualquiera puede ser político y para ello solo necesita que alguien le ponga en una lista y que otros muchos le apoyen por ese simple milagro. Da igual en qué lista: en una electoral o en una orgánica. La política es una carrera de fondo, pero para ponerse en la salida hace falta una punta de apoyo y un poco de éxito para coger carrerilla. Lo demás tiene que ver con los méritos propios que se valoran en función del sentido de la oportunidad: si vas demasiado deprisa y criticas a quien no debes, entras en vía muerta. Si tardas demasiado en ser visible, te jubilas antes de empezar.

Difícil cambio

Pero lo peor no es que los políticos al uso manifiesten valores que tienen más que ver con la destreza que con la vocación de servicio. Lo peor es que su poder es enorme y difícilmente controlable… sin eso, sin controles. Cualquiera diría que para que cambien los políticos, para que dejen de ser problema, habría que cambiar a los partidos que son quienes les otorgan relevancia. Pero los partidos son muy difíciles de cambiar desde fuera, desde la sociedad y las leyes, por lo que para cambiarlos desde dentro es preciso un compromiso que muy pocos ciudadanos están dispuestos a adquirir y además, añadirle un esfuerzo inmenso, probablemente abocado al fracaso.

Pero hay otra manera de influir sobre los políticos y esa es potenciar los controles sobre su labor y, en consecuencia, limitar su poder sobre lo que es de todos. Porque ahí, en lo que es de todos, radica el daño capital. Como lo que es de todos, acostumbra en estas latitudes a no ser de nadie, la clase política ejerce sobre lo que es de todos un control absoluto, sin que podamos apenas intervenir. Y es sobre lo que es de todos sobre lo que hay que ejercer los controles y las limitaciones de la clase política.

Dos ejemplos — y hay muchos más— desapercibidos de lo que es de todos: el presupuesto y el espacio público. Sobre el presupuesto y sobre el espacio público la clase política ejerce un poder absoluto y ya se sabe que el poder absoluto corrompe absolutamente. Sobre el presupuesto y sobre el espacio público deberíamos exigir controles y por lo tanto, reclamar limitaciones por ley. Un ejemplo: sobre los emolumentos de la clase política, que ahora son libres en todos los niveles orgánicos del sistema democrático. No puede ser que los políticos se pongan los sueldos que quieran sin limitación legal. Sobre todo, porque ese dinero es de todos y ellos consideran que no es de nadie, y por eso se permiten el lujo de convertirlo en suyo.

La opinión de los vecinos

Otro ejemplo: el espacio público. No puede ser que cualquier ayuntamiento decida qué se hace en cada palmo cuadrado de su ciudad sin que la ciudadanía muestre su consenso. No puede ser que se ocupe espacio público que es de todos, para que deje de ser espacio público para la eternidad. No puede ser que modifiquen el paisaje de nuestras ciudades porque lo decidan unos cuantos alrededor de una mesa, algunos de los cuales ni siquiera han vivido, viven o vivirán jamás en las ciudades que diseñan o destrozan. No puede ser que un ayuntamiento decida dónde peatonaliza y dónde cobra por dejar aparcar, sin que ningún vecino pueda siquiera opinar al respecto. También para ello debe haber limitaciones por ley porque el espacio es de todos, aunque parezca que no es de nadie.

LA DEFENSA DEL ESPACIO PÚBLICO SE ERIGE COMO UNA NECESIDAD EN LOS TIEMPOS QUE CORREN | ARCHIVO

La ciudad es de todos

Lo que es de todos es lo que todos debiéramos compartir, defender y preservar. Y habría que educar en ciudadanía a los que empiezan —y a los que terminan— para que descubran que un semáforo o un contenedor es de todos y no se debe arrancar o quemar, que una acera es de todos y no se debe ensuciar o quebrar, que los árboles de la ciudad son de todos y no se deben talar o amputar…

Lo que no es de nadie, lo que nos pensamos que no es de nadie, siendo nuestro, acaba siendo de la Administración, y acaba haciendo de ello lo que le place sin tener en cuenta a los que dice representar y defender. Ser ciudadanos es ser conscientes de que lo nuestro se defiende, especialmente ante los políticos que se piensan que todo es suyo, empezando por los tributos.

En la mort de Montserrat Pérez-Portabella: Generositat i coherència

Jesús A. Vila
PERIODISTA I ESCRIPTOR

Una nombrosa colla de familiars i amics en vàrem reunir divendres 13 de setembre al Tanatori de Llançà per retre-li l'últim adéu a la Montse Pérez- Portabella, traspassada un parell de dies abans, després d'una llarga i greu malaltia que la tenia molt minvada de forces des de feia més de 8 anys. Entre la gent que ens vam aplegar al comiat, a banda de les filles, els nets, els gendres i els germans, van estar presents una ingent representació dels veïns de Bellvitge on va residir durant més de 40 anys i un bon nombre de companys del món de la salut mental i de la lluita feminista que havien treballat amb la Montse des dels anys 70.

Psicòloga de professió, va formar part del primer equip de psicòlegs i psiquiatres que a mitjans anys 70 van posar en marxa a l'Hospitalet el Centre Mèdic Psicopedagògic: una institució encarregada de vetllar per la salut i la integració dels alumnes dels centres públics de la ciutat en les diferents etapes d'aprenentatge, en una iniciativa que va resultar modèlica i es va convertir en referència de l'atenció psicopedagògica escolar.

En aquest objectiu d'estudiar la realitat educativa per observar les potencialitats cognitives, socials i afectives dels alumnes, la Montse Pérez-Portabella, va efectuar un intens treball pedagògic que després va tenir una continuació natural en el Centre Infantil Juvenil Bellvitge,

inaugurat poc després, on va col·laborar durant anys. A banda d'aquesta dedicació en tasques assistencials i preventives, la Montse va participar a les aules d'Educació

MONTSERRAT PÉREZ-PORTABELLA EN UNA FOTOGRAFIA D'ARXIU | CEDIDA

Especial de les escoles públiques del municipi per després passar a La Florida en tasques descentralitzades de salut mental infantil.

Quan es va obrir el CAID de l'Hospitalet (Centre d'Atenció i Informació a la Dona) la Montse Pérez-Portabella s'hi va incorporar com a psicòloga referent i cap al 2010 va formar part de l'equip de professionals que va redactar el Protocol per a l'abordatge de la violència masclista en l'àmbit de la salut a Catalunya. Abans havia participat com a co-autora en la redacció del llibre Conéixer l'infant i l'adolescent. Aportació a l'educació en el lleure, i va redactar un capítol del llibre Prevención de accidentes y primeros auxilios en la infància (1989). Va intervenir també en la redacció de múltiples treballs sobre infància, salut mental, i problemàtica de la dona, publicats en col·laboració amb altres professionals de l'Hospitalet i Baix Llobregat i va col·laborar activament en la lluita antifranquista, especialment a Bellvitge.

La Montse era de les que conreava a fons els vincles d'amistat amb els seus amics i amigues, de manera que quan va haver-se d'internar en un centre assistencial degut al seu estat de salut, als altres residents els cridava l'atenció la quantitat de gent que l'anava a veure, sobretot si es té en compte que la Montse va buscar un lloc que estigués a prop d'on residien les seves filles, a l'Alt Empordà. En un dels escrits de comiat que es van llegir a l'ofici fúnebre s'explicava el perquè: "quan, ja malalta, l'anàvem a veure a la Residència, escoltàvem de sota veu alguns comentaris de sorpresa: quants amics que la visiten. Quina sort que té, la Montse. Desconeixien l'autèntica realitat. Els que teníem sort érem nosaltres d'haver-la tingut com amiga".

Això podria resumir el què era i representava la Montse pels que la van conèixer: un exemple de generositat, de coherència i de lucidesa.

En la mort d'Enric Flores: L'anarquista polièdric

Jesús A. Vila
PERIODISTA I ESCRIPTOR

Deia el gran Vittorio Gassman que "el teatre no es fa per cantar les coses sinó per canviar-les" i alguns s'ho van prendre al peu de la lletra quan encara no havia esclatat el maig del 68, on totes les utopies eren possibles. D'una personalitat apassionada com la del gran actor italià i del maig del 68, va beure al llarg de tota la vida, un personatge il·lustre de l'Hospitalet que ens va dir adéu, com si anés a prendre el darrer gin-tònic, el passat 20 de setembre.

El personatge en qüestió es deia Enric Flores Tarrés i havia nascut a l'Hospitalet Centre feia 74 anys. Fill de botiguers aficionats al teatre —el seu pare havia actuat i dirigit el quadre escènic del Catòlic—, tan aviat com va poder es va incorporar a l'Alpha 63, una entitat sorgida de la inquietud cultural d'una colla de joves universitaris del barri. L'Enric i uns quants de la seva generació tenien 18 anys acabats de fer quan va néixer l'Alpha i allà van aprendre, no només què era el teatre, sinó quines eines eren útils pel combat cultural en un territori, com el de l'Hospitalet, sense cap identitat a causa d'una història municipal més aviat trista. En mig d'una allau migratòria sense precedents, en un context de dictadura inflexible amb les llibertats democràtiques i amb un país que esperava una certa normalització de la llengua i de la cultura pròpies del país, l'Alpha 63 va significar una alenada d'aire fresc, capaç d'implicar una joventut ansiosa de canviar el món. A quatre dies dels experiments culturals

ENRIC FLORES A LA TOMBA DE BERTOLT BRECHT, A BERLÍN | CEDIDA

que va impulsar l'Alpha, París bullia sota el somni de la utopia revolucionària i tot es va acabar radicalitzant. El teatre que feia l'Alpha, polit i magnífic, semblava un exercici massa delicat per agitar les consciències d'una ciutadania explotada a la feina i ignorada als barris, sobretot si penses, com en Gassman, que el teatre és una eina per canviar les coses.

L'Enric Flores, especialment, —però no pas l'únic— va ser dels primers en considerar un altre camí. Un camí que el va portar a dirigir el Grup de Teatre Popular del Casino de Santa Eulàlia on, amb la incorporació de gent jove dels barris més marginats de la ciutat, va estrenar una peça que resultaria mítica: El proceso de Lucullus, d'un dels autors més preuats per l'Enric, Bertolt Brecht. Pocs sabran que abans va ser capaç d'incorporar a la vida ciutadana gent com el Joan Lluis Bozzo o el Doménec Font per participar de l'empenta cultural i fer teatre. De l'Enric es va arribar a dir, en el seu moment, que era el millor director teatral viu de Catalunya i ho va demostrar, al capdavall, encapçalant l'aventura professional del GAT (Crup d'Acció Teatral) que tenia com a lema: "el futur del teatre depèn dels que ara no hi van".

Radical en les propostes i en les actituds, anarquista de cor, l'Enric no va fer fàstics a participar activament de la lluita antifranquista, com a company de viatge de qualsevol organització disposada a plantar cara al sistema. Aquest obituari resulta una pinzellada massa òbvia per una vida i una acció cultural que es mereixerien tot un llibre. S'ha mort un referent de la vida cultural hospitalenca i un home polièdric de gran valúa. Recordarem la seva feina i el seu talent.

AGRAÏMENTS

Aquest Anuari 2020 no hauria estat possible sense el suport de

les empreses

ZF CONSORCI barcelona ZONA FRANCA

Port de Barcelona

"la Caixa"

Aigües de Barcelona

Fira Barcelona

les Administracions Locals

AMB

Ajuntament de Gavà

Ajuntament de Cornellà de Llobregat

Ajuntament de Castelldefels

AJUNTAMENT D'ESPLUGUES

Ajuntament del Prat de Llobrega

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

AJUNTAMENT DE SANT JOAN DESPÍ

AJUNTAMENT DE VILADECANS

Ajuntament d'Abrera

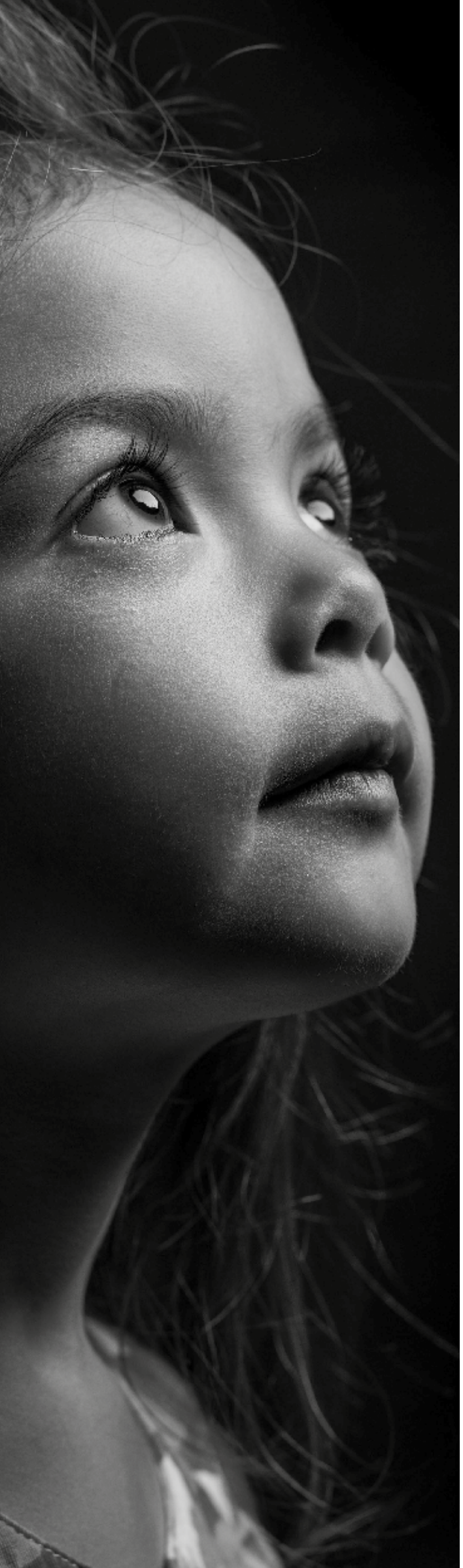

ZF | CONSORCI barcelona ZONA FRANCA

Exploramos oportunidades para un futuro mejor

SOSTENIBILIDAD

CONTAMOS CON UNA COMUNIDAD ENERGÉTICA, PANELES SOLARES, HEATING AND COOLING DE ECOENERGIAS, OPTIMIZACIÓN DEL AGUA Y GESTIÓN MANCOMUNADA DE RESIDUOS

ECONOMÍA CIRCULAR

FOMENTAMOS LA COOPERACIÓN Y SINERGIA ENTRE EMPRESAS A TRAVÉS DE LA ECONOMÍA CIRCULAR PARA LOGRAR LA OPTIMIZACIÓN DE TODOS LOS RECURSOS DISPONIBLES EN NUESTRO TERRITORIO

MOVILIDAD

ESTACIONES DE RECARGA PARA VEHÍCULOS ELÉCTRICOS, AMPLIACIÓN DEL CARRIL BICI, FOMENTO DEL COCHE Y EL BUS COMPARTIDO, CONECTIVIDAD 5G, L9 DE METRO...

3D FACTORY INCUBATOR

PRODUCIMOS DE FORMA NO LESIVA PARA EL MEDIOAMBIENTE MINIMIZANDO LA CARGA DE POLUCIÓN. ESTAMOS COMPROMETIDOS CON UN PROGRESO SOCIALMENTE SOLIDARIO Y SOSTENIBLE DE NUESTRA SOCIEDAD

ECONOMÍA 4.0

IMPULSAMOS LA ECONOMÍA Y LA INDUSTRIA 4.0 COMO VENTANA DE OPORTUNIDADES PARA LAS EMPRESAS, PARA ALCANZAR LOS OBJETIVOS DE DESARROLLO SOSTENIBLE Y PARA EL PROGRESO DE LAS PERSONAS

INNOVACIÓN

APOSTAMOS POR LOS JÓVENES Y EL TALENTO A TRAVÉS DE SOCIOS TECNOLÓGICOS Y FAVORECEMOS LA ACELERACIÓN DE STARTUPS PARA CREAR UN TEJIDO PRODUCTIVO MAYOR Y MÁS FUERTE

ZF En acción con OBJETIVOS DE DESARROLLO SOSTENIBLE

COP25 CHILE MADRID 2019

www.zfbarcelona.es